Den Hellige Qur'ânen

ARABISK TEKST MED NORSK OVERSETTELSE

Publisert under ledelse av

HADHRAT MIRZA TAHIR AHMAD

Fjerde etterfølger av den Utlovede Messias
og overhode for Ahmadiyya-bevegelsen i Islam

1996
ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LTD.

Den Hellige Qur'ânen
The Holy Quran
Arabic text with Norwegian translation

First Published in U.K. in 1996

Published by:
Islam International Publications Ltd.
Islamabad,
Sheephatch Lane
Tilford, Surrey GU10 2AQ
United Kingdom.

Printed in U.K. by:
Raqeem Press,
Islamabad, Tilford.

ISBN : 1 85372 598 6

For further information contact address:
Islams Ahmadiyya menighet
Nor Moské
Frogner vn. 53
N - 0266 OSLO

FORLEGGERS MEDDELELSE

Den Hellige Qur'ânen er Guds åpenbarte bok, som ble åpenbart Profet Muhammad (må Allahs fred og velsignelser være med ham). Den er til veiledning og rettledning for all verden. For å praktisere dens budskap, er det nødvendig å ha en fullstendig forståelse av den, noe som bare er mulig dersom det er på ens eget språk. Menigheten til Profet Muhammads (må Allahs fred og velsignelser være med ham) hengivne tjener, Hadhrat Mirza Ghulam Ahmad, har til hensikt at Qur'ânen blir oversatt til alle store språk verden over, slik at folk kan forstå og praktisere det riktig.

I dag er Qur'ânen oversatt på mer enn 50 språk, og nå får vi æren av å presentere den norske oversettelsen. Islams Ahmadiyya bevegelsen har som tradisjon å trykke den arabiske teksten side om side med oversettelsen, slik at leseren har mulighet til å sammenlikne oversettelsen med den originale teksten, og samtidig vurdere kvaliteten på oversettelsen.

De totale kostnadene av trykkingen dekkes som regel av medlemmene i menigheten. I dette tilfellet var det **Sheikh Rehmatullah** som fikk æren av å bidra med finansieringen. Måtte Allah belønne ham med den beste belønning!

Oversettelse av bøker, og spesielt den Hellige Qur'ânen, som er en åpenbart Bok, er en meget krevende oppgave. Norsk oversettelse av den Hellige Qur'ânen var en oppgave som ble tildelt Islams Ahmadiyya menigheten i Norge for en lang tid. For å fullføre denne oppgaven, prøvde man seg ved forskjellige midler, men dessverre kom man ikke lenger enn noen få deler. Etter å ha mottatt nye instrukser i august 1994 fra Islams Ahmadiyya bevegelsens overhode; Hadhrat Mirza Tahir Ahmad, ble det opprettet en gruppe under ledelse av National Ameer, Jamaat Ahmadiyya Norge, Mubashar Ahmad Tariq. Denne gruppen besto av personer som behersket norsk godt, var oppriktige og kunnskapsmessig egnet til et slikt arbeid.

Ved direkte veiledning av Hadhrat Mirza Tahir Ahmad, Islams Ahmadiyya bevegelsens overhode, og som resultat av at han ble bønnhørt, klarte gruppen å fullføre dette arbeidet på noen få måneder, et arbeid som ikke var blitt gjennomført på flere år. *Alhamdolillâh!* (All lovprisning tilkommer Allah alene for dette).

Huzoor, Hadhrat Mirza Tahir Ahmad, anerkjente deres streben i forbindelse med denne oppgaven i flere av hans brev til National Ameer, Jamaat Ahmadiyya Norge, Mubashar Ahmad Tariq, og roste dem med følgende ord:

"Må Allah velsigne dere i denne verden og i det kommende liv! Lenge leve Norge! Norges menighet har virkelig gledet meg. Allah velger den Han vil til sitt arbeid. Dere ga ingen kunngjøring om å være i besittelse av kunnskap, men som dere kan se hvilket storslått arbeid Han, Allah den Opphøyede, har fått dere til å fullføre.
(Brev datert 23. mars 1995)

Videre roste han:

"Deres rapport var meget tilfredsstillende. Jeg er svært fornøyd med dere. Må Allah velsigne dere, *Masha' allah* (med Allahs vilje), og måtte Han holde det onde blikk borte! Denne gruppen fortjener ros. Det er min bønn at måtte Allah velsigne dere med verdslig og åndelig rikdom. Mange kjærlige hilsener til dere alle fra meg!"
(Brev datert 7. juni 1995)

Vi ønsker å fremlegge navnene til alle de som deltok i dette arbeidet, slik at enhver som i ettertid drar nytte av denne oversettelsen, også vil huske de nedenfornevnte i sine bønner:

Maqsood Ahmad Bajwa (misjonær), Zahoor Ahmad, Mubarik Ahmad Basharat, Abdul Rehman Mahmood Qureshi, Mubarak Ahmad Tariq, Rahat Aziz, Amtul Haseeb Tariq, Namoode sahar Zartasht, Qura tul ain Zartasht, Durre Samin Zartasht, Rubina Taj Rashid, Naseem Akhtar Rashid.

Måtte Allah belønne dem alle med den beste belønning og gjøre denne oversettelsen til rettledning for mange. Amin!

Forlegger

Liste over referanse-verker

Al-Mu'djamul Mufahrus: Muhammad Fawad 'Abd-ul-Bâqî, Dar-ul-Hadith, Kairo 1987, 1. utgave.
Al-Mughni Al-Akbar: Hasan S. Karmi, Librairie Du Liban 1988.
Arabic-English Lexicon: E. W. Lane, The Islamic Texts Society 1984.
Bibelen: oversettelse 1988, Norsk Bibel A/S 1993, 2. utgave.
Engelsk-Norsk & Norsk-Engelsk: Herbert Svenkerud, J. W. Cappelens Forlag A/S 1990, 3. opplag.
Escolas: Ragnvald Taule, Escola Forlag 1986.
Koranen, arabisk-dansk: A. S. Madsen, Islam International Publications Ltd. 1989, 3. utgave, 1. opplag.
Oxford Advanced Learner's Dictionary of current English: A. P. Cowie, Oxford University Press 1989, 4. utgave.
Rettskrivningsordbok med synonymer: Lars Bøe & Bernt Fossestøl, Tano 1989, 4. utgave.
Tafsîr-e-Saghîr: Hadhrat Mirzâ Bashîr-ud-din Mahmood Ahmad, Rabwah 1957.
The Holy Qur'an with English translation and short commentary: Malik Ghulam Farid, Islam International Publications Ltd. 1994.
Urdu-oversettelse: Hadhrat Mirzâ Tâhir Ahmad, foreligger kun i Manuskript.
Webster's Encyclopedic Unabridged Dictionary of the English language: Dilithium Press Ltd. 1994.

FORTEGNELSE OVER QUR'ÂNENS SÛRER

Sûrens nr.	Sûrens navn	Antall ruku´	vers	Del nr.	Side
51	Al-Dhârijât	3	61		744
				27	746
52	Al-Tûr	2	50		749
53	Al-Nadjm	3	63		754
54	Al-Qamar	3	56		760
55	Al-Rahmân	3	79		765
56	Al-Wâqi´ah	3	97		773
57	Al-Hadîd	4	30		781
58	Al-Mudjâdilah	3	23	28	787
59	Al-Hasjr	3	25		792
60	Al-Mumtahanah	2	14		796
61	Al-Saff	2	15		800
62	Al-Djumu´ah	2	12		802
63	Al-Munâfiqûn	2	12		805
64	Al-Taghâbun	2	19		807
65	Al-Talâq	2	13		809
66	Al-Tahrîm	2	13		812
67	Al-Mulk	2	31	29	815
68	Al-Qalam	2	53		819
69	Al-Hâqqah	2	53		824
70	Al-Ma´âridj	2	45		828
71	Nûh	2	29		832
72	Al-Djinn	2	29		835
73	Al-Muzzammil	2	21		838
74	Al-Muddaththir	2	57		841
75	Al-Qijâmah	2	41		846
76	Al-Dhar	2	32		849
77	Al-Mursalât	2	51		853
78	Al-Naba	2	41	30	857
79	Al-Nâzi´ât	2	47		860
80	Al-´Abasa	1	43		864
81	Al-Takwîr	1	30		867
82	Al-Infitâr	1	20		870
83	Al-Tatfîf	1	37		872
84	Al-Insjiqâq	1	26		875
85	Al-Burûdj	1	23		878
86	Al-Târiq	1	18		880
87	Al-A´lâ	1	20		882
88	Al-Ghâsjijah	1	27		883
89	Al-Fadjr	1	31		886
90	Al-Balad	1	21		888

Sûrens nr.	Sûrens navn	Antall ruku´	vers	Del nr.	Side
91	Al-Sjams	1	16		890
92	Al-Lail	1	22		892
93	Al-Dhuhâ	1	12		894
94	Al-Insjirâh	1	9		895
95	Al-Tîn	1	9		896
96	Al-´Alaq	1	20		897
97	Al-Qadr	1	6		899
98	Al-Bajjinah	1	9		900
99	Al-Zilzâl	1	9		901
100	Al-´Âdijât	1	12		903
101	Al-Qâri´ah	1	12		904
102	Al-Takâthur	1	9		905
103	Al-´Asr	1	4		906
104	Al-Humazah	1	10		906
105	Al-Fîl	1	6		907
106	Al-Quraisj	1	5		908
107	Al-Mâ´ûn	1	8		909
108	Al-Kauthar	1	4		910
109	Al-Kâfirûn	1	7		910
110	Al-Nasr	1	4		911
111	Al-Lahab	1	6		912
112	Al-Ikhlâs	1	5		913
113	Al-Falaq	1	6		914
114	Al-Nâs	1	7		915

Ruku´ (avsnitts)-inndeling er vist i tekstens høyre marg med bokstaven R. Verset "I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige" (*Basmalah*), som innleder 113 av Qur´ânens 114 sûrer, har nr. 1. I visse Qur'ân-utgaver trykt i andre land er dette innledningsverset ikke nummerert, mens det følgende vers er nr. 1.

سُورَةُ الْفَاتِحَةِ مَكِّيَّةٌ (١)

AL-FÂTIHAH
(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.[1]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ①

2. All lovprisning tilkommer (alene) Allah, verdenenes Herre,

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ②

3. den Nåderike, den Barmhjertige,

الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ③

4. Dommedagens Hersker.[2]

مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ ④

---

1. Her og i resten av hele oversettelsen bruker vi det arabiske navnet *Allah*, som ikke er en sammentrekning av ordet *al-Ilah* : " guden ", som enkelte orientalister påstår. Men som Lane har bemerket i sitt arabisk-engelsk leksikon, er: " *Allah* i overensstemmelse med den mest korrekte betydningen et egennavn, som henviser til det vesen, som eksisterer av seg selv, og omfatter alle fullkommenhetens attributter, idet *al* i *Allah* ikke er den bestemte artikkel, men uatskillelig fra navnet". En ytterligere grunn til å beholde det arabiske navnet og unngå forsøk på oversettelse er, at dette navn aldri har vært brukt om noe annet vesen enn den Høyeste Gud, som er alle fullkomne egenskapers alene innehaver. Ordet "Gud" er derimot brukt av avgudsdyrkere, og kan da også, i motsetning til *Allah* bøyes i tall.

2. De arabiske ord for "Nåderik" og "Barmhjertig" kommer av den felles rot *Rehm*, hvis betydningsinnholdet er barmhjertighet. *Rahmân* (Nåderik) er en intensiv form, dvs. hos Gud er det ingen grenser for Hans barmhjertighet og nåde, som Han gir uavlatelig og uten noen fortjeneste hos mottakeren. Den andre formen *Rahîm* (Barmhjertig) taler om den ofte gjentagende handling: Igjen og igjen viser Gud Sin barmhjertighet, når Han påkalles. Til forskjell fra den første formen, betyr denne formen, den form for Guds barmhjertighet, som skjenkes oss ved våre egne anstrengelser. Som *Rahmân* har Gud gitt oss naturens skatter, og som *Rahîm* velsigner Han våre bønner og våre anstrengelser.
Den første sûra i Qur'ânen, som består av syv vers, er den viktigste og i enhver henseende den fullkomne muslimske bønnen. Først beskriver bønnen Guds fire sentrale attributter, av hvilke alle Guds øvrige egenskaper kan avledes. Disse fire fundamentale attributter er: *Rabbul 'âlamîn* (verdenenes Herre), *al-Rahmân* (den Nåderike), *al-Rahîm* (den Barmhjertige) og *Mâliki jawmid-Dîn* (Herskeren på Dommens dag). Det første attributt betegner Gud som skaper, opprettholder og videreutvikler av alt. Først og fremst er Han verdenenes *Rabb*, dvs. Han lar alle folk og nasjoner, også de ukjente og ennå ikke utforskede verdener, i lik grad få del i Sin omsorg og Sin bistand. Og derfor er Gud alene Den som bør tilbes av skapningene. Den som unndrar seg Guds omsorg, mister ethvert håp om et fullkomment liv.
Det fjerde attributt: "Herskeren på Dommens dag" påminner mennesket om at det må avlegge regnskap for sine handlinger, og formaner det til å forberede seg på den Ytterste dag. Videre sier dette attributt, at Gud ikke er en dommer som må straffe etter rettferdighetens lover. Gud er rettferdig og straffer aldri hardere enn forbrytelsen berettiger til, men Han er Herre, også over rettferdigheten, slik at Han kan tilgi og belønne langt utover fortjenesten.
Uttrykket *Mâliki jawmid-Dîn* kan også bety "Herskeren på religionenes dag", dvs. når en sann religion åpenbares, erfarer menneskeheten en ekstraordinær manifestasjon av guddommelig makt; Guds tegn viser seg, mirakler ses, og Hans engler stiger ned på jorden med åpenbaring, som drar rettferdige mennesker til den utvalgte profet.

5. Deg (alene) tilber vi, og hos Deg (alene) søker vi hjelp.

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ۝٥

6. Led oss på den rette vei,

اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۝٦

7. veien til dem Du har vist Din nåde, ikke til dem som har pådratt seg (Din) vrede, og ikke de villfarnes.[3]

صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ۙ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ
عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ۝٧ ع

3. Etter å ha nevnt Guds viktigste egenskaper, henviser bønnen menneskene til, at Gud alene må tilbes, og at man kun må søke hjelp hos Ham. Dette uttrykkes i setningen: "Led oss på den rette vei", som er så rik på innhold, at den omfatter alle tenkelige behov fra menneskets side. Denne veien beskrives nærmere i følgende vers:

"veien til dem Du har vist Din nåde, ikke til dem som har pådratt seg Din vrede, og ikke de villfarnes". Hva den rette veien ytterligere innebærer, vises i sûra 4, vers 69-70.

Den Hellige Profet Muhammad (må Allahs fred og velsignelser være med ham) har fremhevet, at de mennesker, over hvem Guds vrede er, er jødene, og at de som er villfarne, er de kristne (Tirmidhî 44:2 etter ibn 'Abbâs). Verset advarer da også muslimene mot å bli som jøder (se 62:2), og mot den fare de kristne vil utgjøre ved deres misjon. Men den tid, hvor Islâm trues av bokstavdyrkelse og ritualisme uten åndelig innhold, og hvor de kristne vil få så stor makt, at de kan agitere den kirkelige oppfattelsen av Jesus også i muslimske land, er samtidig den tiden, når den utlovede Messias, som også er profetert av profet Muhammad (må Allahs fred og velsignelser være med ham), vil opptre. Muslimene ber også om denne Messias' komme.

Denne sûra viser også hvordan man skal be til Gud: først anskuer man Guds fullkomne egenskaper, så bekjenner man sin troskap til Gud og sin fulle avhengighet av Ham, og deretter forelegger man sine bønner for Ham, med bevissthet om at misbruk av den guddommelige nåden kan berøve ens beskyttelse av Gud.

سُورَةُ البَقَرَةِ مَدَنِيَّة (٢)

AL-BAQARAH
(Åpenbart etter Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ١

2. Alif Lâm Mîm (Jeg er Allah, den Allvitende).[2]

الٓمّٓ ٢

3. Dette er den (fullkomne) Bok, dette er det ingen tvil om, en rettledning for de rettferdige,[3]

ذٰلِكَ الۡكِتٰبُ لَا رَيۡبَ ۛۚ فِيۡهِ ۛۚ هُدًى لِّلۡمُتَّقِيۡنَ ٣

4. (for) dem som tror på det usette, og som holder bønn (regelmessig), og som gir av det Vi forsyner dem med,

الَّذِيۡنَ يُؤۡمِنُوۡنَ بِالۡغَيۡبِ وَيُقِيۡمُوۡنَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا
رَزَقۡنٰهُمۡ يُنۡفِقُوۡنَ ٤

5. og som tror på det som er blitt åpenbart deg, og på det som er blitt åpenbart før deg, og som er sikre på det kommende (som er lovet dem).[4]

وَالَّذِيۡنَ يُؤۡمِنُوۡنَ بِمَآ اُنۡزِلَ اِلَيۡكَ وَمَآ اُنۡزِلَ مِنۡ
قَبۡلِكَ ۚ وَبِالۡاٰخِرَةِ هُمۡ يُوۡقِنُوۡنَ ٥

6. Disse er de som følger rettledningen fra sin Herre, og disse er de som vil fullkommengjøres.

اُولٰٓئِكَ عَلٰى هُدًى مِّنۡ رَّبِّهِمۡ ۚ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ
الۡمُفۡلِحُوۡنَ ٦

7. Sannelig de som er vantro, for dem er det det samme om du advarer dem, eller ikke advarer dem, de kommer ikke til å tro.

اِنَّ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا سَوَآءٌ عَلَيۡهِمۡ ءَاَنۡذَرۡتَهُمۡ اَمۡ
لَمۡ تُنۡذِرۡهُمۡ لَا يُؤۡمِنُوۡنَ ٧

---

1. Qur'ânen er inndelt i 30 like lange deler, slik at man kan inndele sin lesning av den over en måned, f.eks. i *Ramadhân*, fastemåneden.

2. Forkortelser som *Alif Lâm Mîm* kalles **Muqatta'ât**. De angir de guddommelige attributtene som især er tema i den følgende sûra. Temaet i de sûrer, som ikke har slike forkortelser i begynnelsen, er det samme som angitt i den foregående sûren. *Alif Lâm Mîm* står for *"Anâ Allâho A'lamo"* som oversatt betyr: "Jeg er Allah, den Allvitende".

3. En *Muttaqî* betyr egentlig "en som tar Gud til skjold". På grunn av mangel på et nøyaktig ord, gjengir vi det som "rettferdig" eller "gudfryktig".

4. *Al-Âkhirah* betyr ikke her: "det hinsidige". I motsetning til den nåværende og tidligere åpenbaringen, klarlegges det at det er Guds fremtidige åpenbaring, som det her siktes til. Troen på "det

8. Allah har forseglet deres hjerter og deres ører, og over deres øyne (ligger det) et slør, og for dem er det en betydelig straff.

خَتَمَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ وَعَلٰى سَمْعِهِمْ ۚ وَعَلٰٓى
أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ ۫ وَّلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿٨﴾

R. 2 9. Og blant menneskene er det noen som sier: Vi tror på Allah og den Ytterste dag, men (egentlig) tror de ikke.

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّقُوْلُ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَبِالْيَوْمِ الْاٰخِرِ
وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِيْنَ ﴿٩﴾

10. De forsøker å bedra Allah og de troende, men de bedrar bare seg selv, og de vet det ikke.

يُخٰدِعُوْنَ اللّٰهَ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۚ وَمَا يَخْدَعُوْنَ
إِلَّآ أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُوْنَ ﴿١٠﴾

11. I deres hjerter er det en sykdom, og Allah har latt deres sykdom tilta, og for dem er det en smertelig straff fordi de løy.[5]

فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ ۙ فَزَادَهُمُ اللّٰهُ مَرَضًا ۚ وَلَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيْمٌ ۢ بِمَا كَانُوْا يَكْذِبُوْنَ ﴿١١﴾

12. Og når det blir sagt til dem: Stift ikke ufred på jorden, så svarer de: Vi er folk som kun stifter fred.

وَإِذَا قِيْلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوْا فِي الْأَرْضِ ۙ قَالُوْٓا إِنَّمَا
نَحْنُ مُصْلِحُوْنَ ﴿١٢﴾

13. Men nei, det er visselig de som stifter ufred, men de forstår det ikke.

أَلَآ إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُوْنَ وَلٰكِنْ لَّا يَشْعُرُوْنَ ﴿١٣﴾

14. Og når det blir sagt til dem: Tro slik andre tror, så sier de: Skal vi tro slik tåpene tror? Men nei, det er sannelig de selv som er tåper, men de vet det ikke.

وَإِذَا قِيْلَ لَهُمْ اٰمِنُوْا كَمَآ اٰمَنَ النَّاسُ قَالُوْٓا أَنُؤْمِنُ
كَمَآ اٰمَنَ السُّفَهَآءُ ۗ أَلَآ إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَآءُ وَلٰكِنْ
لَّا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٤﴾

15. Og når de møter dem som tror, sier de: Vi tror (også), men når de går til sine onde anførere, sier de: Sannelig, vi er med dere. Vi drev bare gjøn.[6]

وَإِذَا لَقُوا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا قَالُوْٓا اٰمَنَّا ۚ وَإِذَا خَلَوْا إِلٰى
شَيٰطِيْنِهِمْ ۙ قَالُوْٓا إِنَّا مَعَكُمْ ۙ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِءُوْنَ ﴿١٥﴾

---

hinsidige" er allerede nevnt i vers 4 ("det usette" omfatter Gud, det kommende liv osv.)

5. Gud har vist så mange tegn til stadfestelse av Islâm, at hyklernes frykt for muslimene og hykleriet har vokst i tilsvarende grad.

6. Sataner ("onde anførere") betyr opprørske overtredere av den guddommelige loven og slike, som trekker seg langt bort. Derfor betyr dette ordet i denne sammenheng hyklernes ledere og anførere, som har trukket seg langt bort fra sannheten og prøver å villede andre (Aqrab & Mufradât).

16. Allah vil (visselig) gjengjelde deres gjøn, og Han lar dem fortsette i sine overtredelser.[7]

اَللّٰهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِيْ طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُوْنَ ﴿١٦﴾

17. Disse er de som har kjøpt seg villfarelse istedenfor rettledning, så deres handel brakte dem ikke gevinst, og de ble ikke blant de rettledede.

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ اشْتَرَوُا الضَّلٰلَةَ بِالْهُدٰى فَمَا رَبِحَتْ تِّجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوْا مُهْتَدِيْنَ ﴿١٧﴾

18. De har det lik en mann som tenner en ild, og etter at den har opplyst alt som er omkring ham, så tar Allah deres lys bort og etterlater dem i mørke så de ikke kan se.[8]

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِى اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّآ اَضَآءَتْ مَا حَوْلَهٗ ذَهَبَ اللّٰهُ بِنُوْرِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِيْ ظُلُمٰتٍ لَّا يُبْصِرُوْنَ ﴿١٨﴾

19. Døve, stumme (og) blinde (er de), derfor vil de ikke vende tilbake.

صُمٌّۢ بُكْمٌ عُمْىٌ فَهُمْ لَا يَرْجِعُوْنَ ﴿١٩﴾

20. Eller (de er å likne med) tungt regn fra skyene, hvor det er mørke og torden og lyn; de stikker fingrene i ørene sine for (å verge seg mot) tordnene og av frykt for døden, og Allah omfatter de vantro.

اَوْ كَصَيِّبٍ مِّنَ السَّمَآءِ فِيْهِ ظُلُمٰتٌ وَّرَعْدٌ وَّبَرْقٌ يَجْعَلُوْنَ اَصَابِعَهُمْ فِيْٓ اٰذَانِهِمْ مِّنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللّٰهُ مُحِيْطٌۢ بِالْكٰفِرِيْنَ ﴿٢٠﴾

21. Det er nær at lynet borttar deres syn. Hver gang det lyser for dem, vandrer de i (dets lys), og når det blir mørkt om dem, blir de stående. Og om Allah hadde villet det, så hadde Han visselig tatt deres hørsel og deres syn, for Allah har visselig makt over alt.

يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ اَبْصَارَهُمْ كُلَّمَآ اَضَآءَ لَهُمْ مَّشَوْا فِيْهِ وَاِذَآ اَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوْا وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَاَبْصَارِهِمْ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٢١﴾

R. 3 22. Å dere mennesker! Tjen deres Herre, som har skapt dere og (også) dem før dere, så dere frykter (Allah),[9]

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوْا رَبَّكُمُ الَّذِىْ خَلَقَكُمْ وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿٢٢﴾

---

7. Etter arabisk språkbruk brukes ordet for en forbrytelse, av og til også for straff av den samme forbrytelsen. Og vi oversetter da ikke "gjøn", men "gjengjelde (eller straffe) deres gjøn".

8. *Nâr*, dvs. "ild" kan stå for krig. Verset betyr at hyklerne opphisset de vantro til å føre krig mot muslimene. Men da ildens flammer bredte seg, ble muslimene seierherrer, og Gud etterlot hyklerne flakkende om, som en blind mann i mørke. Mørket brukes alltid i flertall i Qur'ânen, i betydning av religiøs og moralsk blindhet. Synd og laster eksisterer aldri isolert, men en last trekker ofte mer synd med seg.

9. *Tattaqû* kan også oversettes "bli rettferdige", egentlig slike som tar Gud til skjold og verge.

23. som har skapt jorden som et leie for dere, og gjort himmelen til grunnlaget (for deres liv), og som sender ned vann fra himmelen og derved frembringer frukter til deres underhold. Gjør derfor ikke noen jevnbyrdige med Allah, når dere allerede vet beskjed.

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَّالسَّمَاءَ بِنَاءً
وَّأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ
رِزْقًا لَّكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَّأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

24. Og om dere er i tvil om det som Vi har åpenbart Vår tjener [Muhammad* (s.a.)], så bring en sûra som denne, og anrop de hjelpere dere har foruten Allah, om dere taler sant.

وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا
بِسُورَةٍ مِّنْ مِّثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّنْ دُونِ
اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٣﴾

25. Og om dere ikke gjør det, og dere vil aldri kunne gjøre det, ta dere da i vare for den Ilden som har mennesker og stein som brensel - beredt for de vantro.[10]

فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا
النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾

26. Og gi godt budskap til dem som tror og handler rettferdig, at de vil få Hager som floder strømmer igjennom. Hver gang de mottar underhold fra deres frukter, vil de si: Dette er hva vi tidligere mottok av underhold, men de mottok (frukter) som likner disse. Og der vil de ha rene ektefeller, og de vil forbli der i evighet.[11]

وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ
ثَمَرَةٍ رِّزْقًا قَالُوا هَٰذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَ
أُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَّهُمْ
فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٥﴾

27. Sannelig, Allah forsmår ikke å bruke en liknelse, enten det er en mygg eller noe enda mindre. De som tror, vet

إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةً
فَمَا فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ

* s.a. er en forkortelse for "Sallallâho alaihi wa âlihi wa sallam", som betyr "må Allahs fred og velsignelser være med ham". Her og i resten av oversettelsen, bruker vi forkortelsen "s.a."

10. "Stein" betyr "avgudsbilder". Polyteistene vil bli ydmyket ved å måtte overvære at deres gudebilder kastes i ilden.

11. Når det sies at Paradisets frukter er "hva vi tidligere mottok", betyr det "hva vi tidligere mottok av åndelige velsignelser allerede i dette liv". Fruktene "likner" dette livs, men er ikke identiske med dem. Se følgende vers, som understreker at det er tale om en liknelse - Omtalen av "ektefeller" hentyder til at åndelig utvikling er kun mulig i forbindelse med en felle, som kan fullkommengjøre ens utvikling. Slik vil det også være i det kommende liv.

at det er sannheten fra deres Herre, mens de vantro sier: Hva vil Allah med denne liknelsen? Dermed dømmer Han mange som villfarne, og dermed rettleder Han mange, men bare de opprørske dømmer Han som villfarne.[12]

رَبِّهِمْ ۚ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ
بِهَٰذَا مَثَلًا ۘ يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا ۚ وَمَا
يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ ﴿٢٧﴾

28. De som bryter pakten med Allah etter å ha sluttet den, og som oppløser det som Allah har befalt å sammenslutte, og som stifter ufred på jorden - disse er de tapende.[13]

الَّذِينَ يَنقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِن بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَ
يَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَن يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ
فِي الْأَرْضِ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٢٨﴾

29. Hvordan kan dere fornekte Allah? Når dere dog var uten liv, og Han ga dere livet. Deretter lar Han dere dø, og så skjenker Han dere livet igjen, og så vil dere sendes tilbake til Ham.

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ۖ ثُمَّ
يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٩﴾

30. Han er den som har skapt alt som er på jorden for dere. Deretter vendte Han Seg mot himmelen, og Han fullendte den som syv himler, og Han vet om alle ting.

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُم مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ
اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ ۚ وَهُوَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٠﴾

R. 4 31. Og (ihukom) da din Herre sa til englene: Jeg vil innsette en stattholder på jorden, sa de: Vil Du anbringe et vesen som vil stifte ufred og utgyte blod der? - når vi dog lovpriser Deg og opphøyer Din Hellighet. Han svarte: Sannelig, Jeg vet det dere ikke vet.[14]

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً ۖ
قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ
وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ ۖ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ
مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾

32. Og Han lærte Adam alle navnene, og etterpå viste Han englene det, og sa:

وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ

12. *Fauq* betyr både "over" og "under", "større" eller "mindre". Sammenhengen viser at sistnevnte betydningen bør velges her. *Judhillu* betyr ikke bare "villede", men også "dømme som villfaren" eller "etterlate i villfarelse". Dette er i overensstemmelse med autoriteter som Lane og Kashshâf. I vers 8 er "forsegling" da også en straff for deres vantro.

13. "Hva Allah har befalt å sammenslutte" betyr alle bånd mellom slektningene, rike og fattige, troende osv. Også båndet mellom tro og handling, bud og lydighet osv.

14. Innvendingen er ikke mot Guds plan om å sette en stedfortreder på jorden. Men nødvendigheten av det, vises ved at det også vil være mennesker der som begår ulovligheter.

Si Meg deres navn om dere er sanndru.[15]

فَقَالَ أَنۢبِـُٔونِى بِأَسۡمَآءِ هَٰٓؤُلَآءِ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ٣١

33. De svarte: Hellig er Du (og uten mangler). Vi har ingen viten utover det Du har lært oss, for Du er sannelig den Allvitende, den Allvise.

قَالُوا۟ سُبۡحَٰنَكَ لَا عِلۡمَ لَنَآ إِلَّا مَا عَلَّمۡتَنَآ ۖ إِنَّكَ أَنتَ
ٱلۡعَلِيمُ ٱلۡحَكِيمُ ٣٢

34. Han sa: Adam, meddel dem deres navn, og etter at han hadde meddelt dem deres navn, sa Han: Sa Jeg dere ikke at Jeg kjenner himlenes og jordens hemmeligheter, og Jeg vet hva dere viser frem og hva dere skjuler.

قَالَ يَٰٓـَٔادَمُ أَنۢبِئۡهُم بِأَسۡمَآئِهِمۡ ۖ فَلَمَّآ أَنۢبَأَهُم بِأَسۡمَآئِهِمۡ
قَالَ أَلَمۡ أَقُل لَّكُمۡ إِنِّىٓ أَعۡلَمُ غَيۡبَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ
وَأَعۡلَمُ مَا تُبۡدُونَ وَمَا كُنتُمۡ تَكۡتُمُونَ ٣٣

35. Og da Vi sa til englene: underkast (dere) Adam, så underkastet de. Men Iblîs gjorde det ikke. Han avslo og var stolt, for han var en av de vantro.[16]

وَإِذۡ قُلۡنَا لِلۡمَلَٰٓئِكَةِ ٱسۡجُدُوا۟ لِءَادَمَ فَسَجَدُوٓا۟ إِلَّآ إِبۡلِيسَ
أَبَىٰ وَٱسۡتَكۡبَرَ وَكَانَ مِنَ ٱلۡكَٰفِرِينَ ٣٤

36. Og Vi sa: Å Adam, bo du og din hustru i hagen, og spis rikelig hvor dere vil i den, men kom ikke nær dette treet, for da blir dere urettferdige.

وَقُلۡنَا يَٰٓـَٔادَمُ ٱسۡكُنۡ أَنتَ وَزَوۡجُكَ ٱلۡجَنَّةَ وَكُلَا مِنۡهَا
رَغَدًا حَيۡثُ شِئۡتُمَا وَلَا تَقۡرَبَا هَٰذِهِ ٱلشَّجَرَةَ فَتَكُونَا
مِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ ٣٥

37. Men Satan fikk dem til å snuble ved det, og drev dem bort fra (den tilstanden) de var i, og Vi sa: Gå bort (som) hverandres fiender, og på jorden er det et hjem og dere skal dra nytte til en bestemt tid.

فَأَزَلَّهُمَا ٱلشَّيۡطَٰنُ عَنۡهَا فَأَخۡرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ ۖ
وَقُلۡنَا ٱهۡبِطُوا۟ بَعۡضُكُمۡ لِبَعۡضٍ عَدُوٌّ ۖ وَلَكُمۡ فِى
ٱلۡأَرۡضِ مُسۡتَقَرٌّ وَمَتَٰعٌ إِلَىٰ حِينٍ ٣٦

15. "Navnene" er urspråkets grunnlag hvorav alle andre språk har sitt utspring. Verset sier at Gud lærte mennesket å tale. Talen er det som skiller mennesket fra andre skapninger. Navnene kan også bety Guds attributter: "de skjønneste navnene" som Qur'ânen ofte sier. Merk at Qur'ânen ikke sier at Adam var det første mennesket, han var *Khalifa*, dvs. stattholder, egentlig etterfølger. Profet Muhammad (må Allahs fred og velsignelser være med ham) har sagt at det har vært hundretusener "Adam'er" før vår Adam (jf. Ibn 'Arabî: Futûhat, III, 607). Adam var den første profet etter Islâms lære.

16. *Iblîs* betyr egentlig "den som er fortvilet (med hensyn til Guds nåde)". *Sjaitân* (Satan) betyr "motstander". Qur'ânen skiller mellom Iblîs og Satan, som prøver å bringe Adam i fristelse. Iblîs er den som oppfordrer til det onde - i motsetning til englene som oppfordrer og tilskynder til det gode. Iblîs er aldri et menneske. Satan brukes ofte om mennesker i Qur'ânen. Han er sikkert Adams erkefiende og stammer fra en tidligere (før homo sapiens) levetid, på den tid en utdøende rase. *Isdjodû* betyr: "Falle ned for Gud". Ordet brukes også om total underkastelse.

38. Deretter lærte Adam noen ord (om bønn) fra sin Herre, og Han vendte Seg (nådig) til ham, sannelig Han er den som stadig vender Seg (i nåde), den Barmhjertige.

فَتَلَقَّىٰ آدَمُ مِن رَّبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ ۚ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٣٨﴾

39. Vi sa: Gå alle ut herfra, og de som følger Min rettledning, når det kommer rettledning fra Meg, over dem skal det ikke komme frykt, og de skal ikke sørge.

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا ۖ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُم مِّنِّي هُدًى فَمَن تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٩﴾

40. Og de som er vantro og nekter Våre tegn, de er Ildens beboere, og der vil de forbli i lang tid.[17]

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٠﴾

R. 5 41. Å Israels barn, ihukom den nåde, som Jeg skjenket dere, og oppfyll pakten med Meg, så vil Jeg oppfylle pakten med dere, og frykt Meg alene.

يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ ﴿٤١﴾

42. Og tro på det som Jeg åpenbarte til bekreftelse på det som er hos dere, og vær ikke de første til å fornekte det, og selg ikke Mine tegn for en ringe pris, og frykt Meg alene.[18]

وَآمِنُوا بِمَا أَنزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ ۖ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِيَّايَ فَاتَّقُونِ ﴿٤٢﴾

43. Og bland ikke sannheten med løgn, så skjul ikke sannheten enda dere vet.

وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤٣﴾

---

17. Ord som *khuld* og *abad* betyr ikke "evighet" eller "evig", men betegner "en lang periode" (Aqrab & Mufradât).

18. Kan også oversettes: "Vær ikke de første til å fornekte ham", dvs. Muhammad (s.a.). Såvel jøder, som kristne, har i deres hellige skrifter, i Bibelen, profetier om den Hellige Profetens komme. I 5. Mosebok, kap.18, v.18 lover Gud Moses "en profet lik deg (dvs. en lovgivende profet), som skal stå frem av dine brødre" (ismaelittene). Denne profet ventes etter den gjenkomne Elias og Messias (se Joh., kap.1 og Apost. Gjerninger, kap. 3). Jesus profeterer også om hans komme, jf. profetiene i Joh. evang. om "talsmannen", som ikke kan være "den Hellige ånden", da det tales om "en annen talsmann". Beskrivelse av "talsmannen" viser også at det er "denne profet" (5. Mosebok, 18:18 og Joh.ev. kap.1) som det er snakk om. Den første kristne menighet ventet også "talsmannen" som en profet. Kirkehistorien beviser dette: I det 3. årh. hevdet Mani og Montanus å være "talsmannen". Mange kristne antok da også Muhammad (s.a.) som den utlovede profeten. Sammenlikn sûra 46:11 og 61:7.

44. Og hold bønn (regelmessig) og betal Zakât, og underkast dere sammen med dem som underkaster seg.[19]

وَأَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَآتُوا الزَّكٰوةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرّٰكِعِينَ ﴿٤٤﴾

45. Vil dere påby mennesker rettferdighet og glemme dere selv, når dere dog leser Skriften? Hvorfor forstår dere da ikke?

أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ
تَتْلُونَ الْكِتٰبَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٤٥﴾

46. Og søk bistand i tålmodighet og bønn. Og det er sannelig vanskelig, unntagen for de ydmyke,

وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى
الْخٰشِعِينَ ﴿٤٦﴾

47. de som er sikre på at de vil møte sin Herre, og at de skal vende tilbake til Ham.

الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلٰقُوا رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ
رٰجِعُونَ ﴿٤٧﴾

R. 6 48. Å Israels barn, ihukom den nåde som Jeg skjenket dere, og at Jeg utmerket dere fremfor (andre) folkeslag.

يٰبَنِيٓ إِسْرَآءِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِيٓ أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ
وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعٰلَمِينَ ﴿٤٨﴾

49. Og frykt den dag da ingen sjel kan utrette noe for en annen, og da ingen forbønn vil bli mottatt fra den, og da ingen rettferdiggjørelse vil bli antatt for den, og de vil ikke bli hjulpet.[20]

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَّا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَّفْسٍ شَيْئًا وَّلَا
يُقْبَلُ مِنْهَا شَفٰعَةٌ وَّلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَّلَا هُمْ
يُنْصَرُونَ ﴿٤٩﴾

50. Og (ihukom den tid) da Vi frelste dere fra Faraos folk, som påla dere en hard straff, idet de drepte deres sønner og lot deres kvinner leve. Og i dette var det en stor prøvelse fra deres Herre.

وَإِذْ نَجَّيْنٰكُمْ مِّنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوٓءَ الْعَذَابِ
يُذَبِّحُونَ أَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَآءَكُمْ وَفِي ذٰلِكُمْ
بَلَآءٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٥٠﴾

---

19. *Zakât* er en skatt på kontanter, formue osv. (fra et minstemål), som i et år har vært i personens eie uten å ha vært brukt. Zakât skal kreves fra "de rike for å vende tilbake til de fattige", som Profet Muhammad (må Allahs fred og velsignelser være med ham) sa. Denne må holdes skilt fra *sadaqah*, dvs. frivillig almisse, og andre former for *infâq* (bidrag til religionen).

20. I dette vers avvises enhver form for forsoningslære. "Ingen kan bære en annens byrde" som Qur'ânen ellers flere steder lærer. Islâm lærer at f.eks. Guds profeter kan få adgang til *Sjafâ'at*: forbønn. Men som dette ordet angir (Sjafâ'at: knytte sammen parvis), forutsetter en slik forbønn, at man har knyttet seg fullstendig til en profet og etterlever hans lære.

51. Og (husk den tid) da Vi delte havet for dere og reddet dere (ved det), men Vi lot Faraos folk drukne mens dere så på.[21]

وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنٰكُمْ وَأَغْرَقْنَآ اٰلَ فِرْعَوْنَ
وَأَنْتُمْ تَنْظُرُوْنَ ﴿٥١﴾

52. Og da Vi lovte Môsâ [Moses] førti netter (til møte på fjellet), deretter tilba dere kalven i hans fravær, og dere var urettferdige.

وَإِذْ وٰعَدْنَا مُوْسٰٓى اَرْبَعِيْنَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ
مِنْ بَعْدِهٖ وَاَنْتُمْ ظٰلِمُوْنَ ﴿٥٢﴾

53. Så tilga Vi dere etter dette, for at dere skulle være takknemlige.

ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿٥٣﴾

54. Og (husk) da Vi ga Moses Skriften og sondringen mellom galt og rett, for at dere skulle være rettledet.

وَإِذْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ﴿٥٤﴾

55. Og da Moses sa til sitt folk: Å mitt folk, dere har visselig handlet urett mot dere selv ved å tilbe kalven. Vend derfor tilbake til deres Skaper, og drep deres onde begjær. Dette er bedre for dere i deres Skapers øyne. Da vendte Han Seg til dem med nåde, sannelig Han er den som stadig vender Seg i nåde, den Barmhjertige.[22]

وَإِذْ قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهٖ يٰقَوْمِ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ اَنْفُسَكُمْ
بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوْبُوْٓا اِلٰى بَارِئِكُمْ فَاقْتُلُوْٓا اَنْفُسَكُمْ
ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِئِكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ اِنَّهٗ هُوَ
التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ﴿٥٥﴾

56. Og (ihukom den tid) da dere sa: Å Moses, vi vil ikke tro på deg før vi ser Allah ansikt til ansikt, da rammet lynet dere mens dere så på.

وَإِذْ قُلْتُمْ يٰمُوْسٰى لَنْ نُّؤْمِنَ لَكَ حَتّٰى نَرَى اللّٰهَ جَهْرَةً
فَاَخَذَتْكُمُ الصّٰعِقَةُ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُوْنَ ﴿٥٦﴾

57. Så oppreiste Vi dere etter at deres (tilstand var liksom) død, for at dere skulle være takknemlige.[23]

ثُمَّ بَعَثْنٰكُمْ مِّنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿٥٧﴾

---

21. Gud førte israelittene til havet da det var fjære. Og når Farao og hans hær nådde frem, skiftet tidevannet. Da tidevannet reguleres etter guddommelige lover, og da Gud førte de to folk til havet på disse bestemte tidspunkter, tilskrives hele begivenheten direkte Gud.

22. Da Torahen forbyr at man dreper en person, med mindre det skjer som en gjengjeldelse for drap av en annen, synes det ikke rimelig å oversette "drep hverandre". Vi har da valgt oversettelsen "drep deres onde begjær", en oversettelse som er i full overensstemmelse med arabisk språkbruk.

23. *Mawt* betyr ikke alltid virkelig død, men ofte kun tap av bevissthet (Mufradât & Lane).

58. Og Vi lot skyene overskygge dere og sendte *manna* og *salwâ* ned over dere (og sa): Spis av de gode ting som Vi forsyner dere med. Og de skadet ikke Oss, men de gjorde urett mot seg selv.[24]

وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَ
السَّلْوٰى ۖ كُلُوْا مِنْ طَيِّبٰتِ مَا رَزَقْنٰكُمْ ۖ وَمَا ظَلَمُوْنَا وَ
لٰكِنْ كَانُوْٓا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ﴿٥٨﴾

59. Og (husk) da Vi sa: Gå inn i denne byen, og spis rikelig av hva dere vil (og hvor dere vil), og gå inn gjennom porten i ydmykhet og si: (Vi) ber om tilgivelse (for våre synder). Så vil Vi tilgi deres synder, og Vi vil forøke (det gode) for dem som handler godt.

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوْا هٰذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوْا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ
رَغَدًا وَّادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَّقُوْلُوْا حِطَّةٌ نَّغْفِرْ لَكُمْ
خَطٰيٰكُمْ ۚ وَسَنَزِيْدُ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٥٩﴾

60. Men de som var urettferdige, ombyttet det som var sagt til dem med noe annet som ikke var sagt til dem. Da sendte Vi en straff ned fra himmelen over dem som var urettferdige, fordi de var opprørske.[25]

فَبَدَّلَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِيْ قِيْلَ لَهُمْ
فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا رِجْزًا مِّنَ السَّمَآءِ بِمَا
كَانُوْا يَفْسُقُوْنَ ﴿٦٠﴾ ع

R. 7 61. Og (ihukom den tid) da Moses ba om drikkevann for sitt folk. Da sa Vi: Slå på klippen med staven din - da brøt det tolv kilder frem av den, så hver stamme kjente sitt drikkested. (Vi sa): Spis og drikk av Allahs forsyning, og gjør ikke onde handlinger på jorden, idet dere stifter ufred.

وَإِذِ اسْتَسْقٰى مُوْسٰى لِقَوْمِهٖ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِّعَصَاكَ
الْحَجَرَ ۖ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا ۖ قَدْ
عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ ۖ كُلُوْا وَاشْرَبُوْا مِنْ رِّزْقِ
اللّٰهِ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِيْنَ ﴿٦١﴾

62. Og da dere sa: Å Moses, vi holder ikke ut med bare én (slags) mat. Be derfor til din Herre for oss, at Han skjenker oss av det som jorden lar vokse frem; av dens urter og dens agurker og dens hvete og dens linser og dens løk. Han sa: Ønsker dere å bytte

وَإِذْ قُلْتُمْ يٰمُوْسٰى لَنْ نَّصْبِرَ عَلٰى طَعَامٍ وَّاحِدٍ فَادْعُ
لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَ
قِثَّآئِهَا وَفُوْمِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا ۖ قَالَ أَتَسْتَبْدِلُوْنَ

24. *Manna* betyr velgjerning eller gave, også honning. Manna brukes om enhver velgjerning fra Guds side. *Salwâ* er en hvit fugl som likner vaktel.

25. Israelittene deltok i innbyggernes avgudsdyrkelse, se 4. Mosebok 25:1-4, se også 7:162-163.

om det bedre med det som er dårligere? Gå inn i en by, for der vil dere finne det som dere ber om, og de ble slått med skjensel og elendighet og pådro seg Allahs vrede. Dette skjedde fordi de forkastet Allahs tegn, og i sin urettferdighet søkte å drepe profetene. Dette skjedde fordi de var ulydige og begikk overtredelser.[26]

الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ ۚ اهْبِطُوا مِصْرًا فَإِنَّ
لَكُم مَّا سَأَلْتُمْ ۗ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ
وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ ۗ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ
بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۗ ذَٰلِكَ بِمَا
عَصَوا وَّكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٦٢﴾

R. 8 63. Sannelig, de troende og jødene og de kristne og sabierne - de av dem som tror på Allah og den Ytterste dag og handler rettferdig - de vil få deres belønning hos deres Herre, og ingen frykt skal komme over dem, og de skal ikke sørge.[27]

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارَىٰ وَ
الصَّابِئِينَ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ
صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٣﴾

64. Og (ihukom den tid) da Vi opprettet en pakt med dere, og lot (fjellet) Tûr heve seg høyt over dere (og sa): Hold fast ved det som Vi gir dere med styrke, og husk det som er i det, så dere kan ta dere i akt (for ødeleggelsen).[28]

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا
مَا آتَيْنَاكُم بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٦٤﴾

65. Men deretter vendte dere bort, og hadde det ikke vært for Allahs nåde mot dere og Hans barmhjertighet, hadde dere visselig vært blant taperne.

ثُمَّ تَوَلَّيْتُم مِّن بَعْدِ ذَٰلِكَ ۖ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
وَرَحْمَتُهُ لَكُنتُم مِّنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٥﴾

66. Og dere kjenner visselig dem blant dere som begikk overtredelser på

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنكُمْ فِي السَّبْتِ

---

26. *Misran* (en by) betyr ikke Egypt, siden det er "n" i ordet. *Qatl* betyr ikke bare drap, men også forsøk på drap (Aqrab, Mufradât & Lisân).

27. Sabierne er et navn som brukes om forskjellige sekter: 1) Stjernetilbedere i Mesopotamia. 2) En blanding av jødedom, kristendom og parsisme. 3) Et folk ved Mosul, som hevdet å følge Noahs religion, men som ikke hadde noen hellig skrift. 4) Et folk i Irak, som trodde på alle profetene og hadde et særskilt system for bønn og faste.

28. "Vi lot fjellet heve seg høyt over dere" betyr simpelthen, at israelittene slo leir ved foten av fjellet (se 2. Mosebok 19:2).

sabbatsdagen. Da sa Vi til dem: Bli (som) foraktede aper.[29]

فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿٦٦﴾

67. Slik gjorde Vi dette til et advarende eksempel for dem som var den gang, og (for) dem som kom etter - og til en formaning for de gudfryktige.

فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَ
مَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ ﴿٦٧﴾

68. Og (husk) da Moses sa til sitt folk: Sannelig, Allah befaler dere at dere slakter en ku. De sa: Driver du gjøn med oss? Han sa: Jeg søker tilflukt hos Allah mot (den tanken) at jeg skulle være en av de uvitende.

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا
بَقَرَةً ۖ قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا ۖ قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ
مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٦٨﴾

69. De sa: Be til din Herre for oss, at Han gjør det klart for oss hvordan den er. Han svarte: Han sier visselig, at det sannelig er en ku, verken gammel eller ung, fullvoksen, midt imellom. Gjør nå det som dere er blitt befalt.

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ ۚ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ
إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا بِكْرٌ عَوَانٌ بَيْنَ ذَٰلِكَ ۖ
فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ ﴿٦٩﴾

70. De sa: Be til din Herre for oss, at Han gjør det klart for oss hvilken farge den har. Han svarte: Han sier, visselig, at det sannelig er en gul ku, lys i fargen, og en fryd for dem som ser.

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْنُهَا ۚ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ
إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسُرُّ النَّاظِرِينَ ﴿٧٠﴾

71. De sa: Be til din Herre for oss, at Han gjør det klart for oss hvordan den er. For alle kyr synes like for oss. Og sannelig, om Allah vil, vil vi være rettledet.

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَابَهَ
عَلَيْنَا وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿٧١﴾

72. Han svarte: Han sier, visselig, at det sannelig er en ku, som ikke har båret åk for å pløye jorden eller for å vanne åkeren, sunn og uten daddel. De sa: Nå har du brakt oss sannheten. Etter

قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ
وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ فِيهَا ۚ قَالُوا الْآنَ

29. Uttrykket "aper" brukes billedlig om folk som følger deres falske lyster - eller kritikkløst etterlikner andre. *Khâsi'în* brukes om rasjonelle vesener; det er altså ikke tale om ekte forvandling. Hvis det var tale om virkelige aper, ville det ha vært ordet *khâsi'ah*.

det slaktet de den, selv om de ikke ville gjøre det.[30]

جِئۡتَ بِالۡحَقِّ ؕ فَذَبَحُوۡهَا وَمَا كَادُوۡا يَفۡعَلُوۡنَ ﴿۷۲﴾

R. 9 73. Og (ihukom den tid) da dere forsøkte å drepe et menneske og stridde om det. Og Allah måtte bringe frem i lyset det dere skjulte.[31]

وَاِذۡ قَتَلۡتُمۡ نَفۡسًا فَادّٰرَءۡتُمۡ فِيۡهَا ؕ وَاللّٰهُ مُخۡرِجٌ مَّا كُنۡتُمۡ تَكۡتُمُوۡنَ ﴿۷۳﴾

74. Da sa Vi: Sammenlikn dette tilfellet med liknende (tilfeller); slik gir Allah liv til de døde (ved å stille deres mordere til ansvar) og viser Sine tegn så dere kan forstå.[32]

فَقُلۡنَا اضۡرِبُوۡهُ بِبَعۡضِهَا ؕ كَذٰلِكَ يُحۡىِ اللّٰهُ الۡمَوۡتٰى ۙ وَيُرِيۡكُمۡ اٰيٰتِهٖ لَعَلَّكُمۡ تَعۡقِلُوۡنَ ﴿۷۴﴾

75. Og etter det ble deres hjerter forherdet, så de ble som stein eller enda hardere. Og fra noen steiner strømmer visselig floder frem, og andre spaltes visselig slik at det strømmer ut vann. Og det er noen av dem som ydmyker seg av frykt for Allah. Og Allah er ikke uvitende om det dere gjør.

ثُمَّ قَسَتۡ قُلُوۡبُكُمۡ مِّنۡۢ بَعۡدِ ذٰلِكَ فَهِىَ كَالۡحِجَارَةِ اَوۡ اَشَدُّ قَسۡوَةً ؕ وَاِنَّ مِنَ الۡحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنۡهُ الۡاَنۡهٰرُ ؕ وَاِنَّ مِنۡهَا لَمَا يَشَّقَّقُ فَيَخۡرُجُ مِنۡهُ الۡمَآءُ ؕ وَاِنَّ مِنۡهَا لَمَا يَهۡبِطُ مِنۡ خَشۡيَةِ اللّٰهِ ؕ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعۡمَلُوۡنَ ﴿۷۵﴾

76. Forventer dere at de skal tro på dere? Når en del av dem visselig hører Allahs ord, og etterpå forandrer det etter å ha forstått det, og de vet det!

اَفَتَطۡمَعُوۡنَ اَنۡ يُّؤۡمِنُوۡا لَـكُمۡ وَقَدۡ كَانَ فَرِيۡقٌ مِّنۡهُمۡ يَسۡمَعُوۡنَ كَلٰمَ اللّٰهِ ثُمَّ يُحَرِّفُوۡنَهٗ مِنۡۢ بَعۡدِ مَا عَقَلُوۡهُ وَهُمۡ يَعۡلَمُوۡنَ ﴿۷۶﴾

77. Og når de møter de troende, sier de: Vi tror også! - Og når de går bort for seg selv, sier de til hverandre: Vil dere fortelle dem det Allah har åpenbart

وَاِذَا لَقُوا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا قَالُوۡٓا اٰمَنَّا ۖۚ وَاِذَا خَلَا بَعۡضُهُمۡ اِلٰى بَعۡضٍ قَالُوۡٓا اَتُحَدِّثُوۡنَهُمۡ بِمَا فَتَحَ اللّٰهُ عَلَيۡكُمۡ

30. Israelittene har kanskje allerede lært dyrkelse av oksen i Egypt (Apis-tyren). Kaananeerne, de opprinnelige innbyggerne i Palestina, dyrket Ba'al i tyreskikkelse. De befales å slakte, for siden et folk som slakter et dyr ikke kan tenkes å ville guddommeliggjøre det (jf. her hinduenes "hellige kuer"). Baqarah brukes både om ku og okse.

31. *Wa idh* (og da) viser at dette verset er en ny hendelse, som ikke har forbindelse med den foregående beretning om kua.

32. Det hentydes til Jesu antakelige død på korset. En sammenlikning med liknende tilfeller, kunngjør at Jesus ikke døde på korset etter kun 3 eller 6 timer. I land hvor korsfestelse blir (eller ble) praktisert, viser det seg at korsdøden tar minst 3 dager. I vers 74 kan det også oversettes: "Slå ham med den (døden) delvis". Begge mulige oversettelser underbygger Qur'ânens lære, at Jesus overlevde korsfestelsen. Se 4:158.

dere, slik at de kan strides med dere om det, foran deres Herre? Forstår dere da ikke?[33]

لِيُحَآجُّوكُم بِهِۦ عِندَ رَبِّكُمْ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٧٦﴾

78. Vet de ikke at Allah vet hva de skjuler og hva de åpenbarer?

أَوَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٧﴾

79. Og blant dem er det analfabeter som ikke kjenner Skriften, men bare deres egne (falske) begjær, og de bygger bare på formodninger.

وَمِنْهُمْ أُمِّيُّونَ لَا يَعْلَمُونَ ٱلْكِتَٰبَ إِلَّآ أَمَانِىَّ وَإِنْ هُمْ
إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٧٨﴾

80. Derfor ve over dem som skriver av Skriften med sine egne hender, og så sier: Dette er fra Allah, for å selge det for en ringe pris. Ve derfor over dem for hva deres hender har skrevet, og ve over dem for hva de har tjent.[34]

فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ يَكْتُبُونَ ٱلْكِتَٰبَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ
هَٰذَا مِنْ عِندِ ٱللَّهِ لِيَشْتَرُوا۟ بِهِۦ ثَمَنًا قَلِيلًا ۖ فَوَيْلٌ
لَّهُم مِّمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَّهُم مِّمَّا يَكْسِبُونَ ﴿٧٩﴾

81. Og de sier: Ilden skal ikke berøre oss unntagen noen få dager. Si: Har dere fått noe løfte fra Allah? For så vil ikke Allah bryte løftet Sitt. Eller sier dere om Allah det dere ikke vet?

وَقَالُوا۟ لَن تَمَسَّنَا ٱلنَّارُ إِلَّآ أَيَّامًا مَّعْدُودَةً ۚ قُلْ
أَتَّخَذْتُمْ عِندَ ٱللَّهِ عَهْدًا فَلَن يُخْلِفَ ٱللَّهُ عَهْدَهُۥٓ ۖ
أَمْ تَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٠﴾

82. Men nei, de som erverver seg ondt og som er omringet av sine synder, disse er Ildens beboere. Der skal de forbli i lang tid.

بَلَىٰ مَن كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَٰطَتْ بِهِۦ خَطِيٓـَٔتُهُۥ فَأُو۟لَٰٓئِكَ
أَصْحَٰبُ ٱلنَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَٰلِدُونَ ﴿٨١﴾

83. Og de som tror og handler rettferdig, disse er Hagens beboere. Der skal de forbli i evighet.

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ أُو۟لَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلْجَنَّةِ ۖ
هُمْ فِيهَا خَٰلِدُونَ ﴿٨٢﴾

R. 10 84. Og (husk den tid) da Vi opprettet en pakt med Israels barn: Dere skal ikke tilbe noen annen enn Allah, og (vise) godhet mot foreldre og

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَٰقَ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا
ٱللَّهَ وَبِٱلْوَٰلِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِى ٱلْقُرْبَىٰ وَٱلْيَتَٰمَىٰ

33. Jødene rådet deres tilhengere til ikke å fortelle muslimene om de profetier om Muhammads (s.a.) komme, som er nevnt i Torahen, slik at de ikke skulle kunne støtte seg til disse.

34. Den vitenskapelige bibelkritikk har ført bevis for at Qur'ânen har rett i sin hevdelse. De mange varianter og tilføyelser i manuskriptene til det Gamle og det Nye Testamentet, aksepteres av kristelige vitenskapsmenn.

slektninger og foreldreløse og fattige, og dere skal tale godt til mennesker og holde bønn (regelmessig) og gi Zakât. Men deretter vendte dere bort med motvilje, unntagen noen få av dere.[35]

وَالْمَسٰكِيْنِ وَقُوْلُوْا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَّاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ
وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ ۗ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ اِلَّا قَلِيْلًا مِّنْكُمْ وَاَنْتُمْ
مُّعْرِضُوْنَ ﴿٨٣﴾

85. Og (ihukom den tid) da Vi sluttet pakt med dere: Dere skal ikke utgyte hverandres blod eller utdrive deres egne ut av deres hjem. Deretter anerkjente dere (pakten), og dere bar selv vitnesbyrd (om det).

وَاِذْ اَخَذْنَا مِيْثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُوْنَ دِمَآءَكُمْ وَلَا
تُخْرِجُوْنَ اَنْفُسَكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ اَقْرَرْتُمْ وَاَنْتُمْ
تَشْهَدُوْنَ ﴿٨٤﴾

86. Men dere er slike som dreper hverandre og driver ut en del av deres egne ut av deres hjem, idet dere hjelper hverandre i synd og overtredelse. Men hvis de kommer til dere som fanger, så løskjøper dere dem, enda det var forbudt for dere å drive dem ut. Vil dere da tro på én del av Skriften og fornekte den andre? Det er da ikke noen annen belønning for dem som handler slik, enn skjensel i dette liv, og på Oppstandelsens dag skal de bli overgitt til den strengeste straff. Og Allah er ikke uvitende om hva dere gjør.[36]

ثُمَّ اَنْتُمْ هٰٓؤُلَآءِ تَقْتُلُوْنَ اَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُوْنَ فَرِيْقًا
مِّنْكُمْ مِّنْ دِيَارِهِمْ تَظٰهَرُوْنَ عَلَيْهِمْ بِالْاِثْمِ
وَالْعُدْوَانِ وَاِنْ يَّاْتُوْكُمْ اُسٰرٰى تُفٰدُوْهُمْ وَهُوَ
مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ اِخْرَاجُهُمْ ۗ اَفَتُؤْمِنُوْنَ بِبَعْضِ
الْكِتٰبِ وَتَكْفُرُوْنَ بِبَعْضٍ ۚ فَمَا جَزَآءُ مَنْ يَّفْعَلُ
ذٰلِكَ مِنْكُمْ اِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ
يُرَدُّوْنَ اِلٰٓى اَشَدِّ الْعَذَابِ ۗ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا
تَعْمَلُوْنَ ﴿٨٥﴾

87. Disse er de som har kjøpt det nåværende livet for det kommende. Derfor skal straffen ikke mildnes for dem, og de skal ikke hjelpes.

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ اشْتَرَوُا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا بِالْاٰخِرَةِ ۫ فَلَا
يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْصَرُوْنَ ﴿٨٦﴾ ع

R. 11 88. Vi ga visselig Moses Skriften og lot sendebudene følge i hans fotspor, og Vi ga Îsâ [Jesus], Marias sønn, de klare

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهٖ بِالرُّسُلِ

35. *Zakât* (renselse, vekst) er den skatt som renser den rikes eiendom, ved å gi den fattige. Dermed blir eiendommen tillatt for eieren, og det skapes økonomisk vekst i samfunnet.

36. Det var tre jødiske stammer i Madîna og to hedenske. De to jødiske stammer var forbundet med den hedenske *Aus*-stammen i kamp mot den tredje, som var alliert med den hedenske *Khazradj*-stammen. Da en jøde etter Moseloven ikke kunne være slave hos en hedning, løskjøpte jødene i fellesskap de jøder som ble gjort til slaver som følge av kampene. Her gjøres det oppmerksom på, at det er forbudt for jødene å krige med hverandre.

tegn og styrket ham med den Hellige ånd. Vil dere da, hver gang det kommer et sendebud til dere med det deres sjeler ikke begjærer, være overmodige? Og noen av dem forkastet dere, og andre forsøkte dere å drepe.[37]

وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنٰتِ وَأَيَّدْنٰهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ
أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوٰى أَنْفُسُكُمُ اسْتَكْبَرْتُمْ
فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴿٨٨﴾

89. Og de sier: Våre hjerter er svøpt i omslag. Nei, Allah har forbannet dem for deres vantro, og lite er det som de tror.

وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا
مَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٩﴾

90. Og etter at en Bok er kommet til dem fra Allah, som bekreftelse på det de hadde, og de pleide før å be om hjelp mot de vantro, og etter at det som de kjente var kommet til dem, forkastet de det. Allahs forbannelse er derfor over de vantro.

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتٰبٌ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ
وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا
فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى
الْكٰفِرِينَ ﴿٩٠﴾

91. Ondt er det de har solgt sine sjeler for - at de forkaster det som Allah har åpenbart, (og) gjør opprør (av misunnelse) over at Allah sender Sin nåde til hvem Han vil av Sine tjenere. Derfor bringer de vrede over vrede ned over seg, og for de vantro vil det være en ydmykende straff.[38]

بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللّٰهُ
بَغْيًا أَنْ يُنَزِّلَ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلٰى مَنْ يَشَاءُ مِنْ
عِبَادِهِ فَبَاءُوا بِغَضَبٍ عَلٰى غَضَبٍ وَلِلْكٰفِرِينَ عَذَابٌ
مُهِينٌ ﴿٩١﴾

92. Og når det blir sagt til dem: Tro på det som Allah har åpenbart, sier de: Vi tror på det som er blitt åpenbart oss, og de forkaster det som er (åpenbart) unntagen det. Og det er (dog) sannheten som bekrefter det de har. Si: Hvorfor forsøkte dere da å drepe Allahs profeter

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوا نُؤْمِنُ بِمَا
أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ
مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللّٰهِ

37. Visse kristne har benyttet dette verset for å hevde en særstilling for Jesus. Men "klare tegn" bringes av enhver profet, se vers 93 eller 40:23. "Den Hellige ånd" betyr i Qur'ânen, den engel som bringer åpenbaringen, eller: Guds åpenbarte ord - og skjenkes ikke bare profetene (se 16:103), men også de sanne troende (se 58:23). Verset her viser at Moses var en lovgivende profet, mens de etterfølgende israelittiske profeter, inkludert Jesus, fulgte "i hans fotspor".

38. Jødene kunne ikke forestille seg at Gud skulle utvelge en ikke-jøde som profet.

tidligere, om dere (virkelig) var troende?

مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٢﴾

93. Og visselig kom Moses til dere med de klare tegn, men deretter tok dere kalven for tilbedelse i hans fravær, og dere var urettferdige.

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ
مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٩٣﴾

94. Og (husk den tid) da Vi opprettet en pakt med dere og lot (fjellet) Tûr heve seg over dere, (og sa): Hold fast ved det som er blitt gitt dere med styrke, og hør etter. De svarte: Vi hører og vi er ulydige. Og deres hjerter var fylt av attrå til kalven på grunn av deres vantro. Si: Ondt er det deres tro påbyr dere, om dere (da) er troende.

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا
مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْمَعُوا ۖ قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا
وَأُشْرِبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ ۚ قُلْ بِئْسَمَا
يَأْمُرُكُمْ بِهِ إِيمَانُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٤﴾

95. Si: Om det kommende livs oppholdssted hos Allah er for dere alene - med utelukkelse av andre mennesker, så ønsk dere døden om dere er sannferdige.[39]

قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمُ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِنْ
دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٥﴾

96. Men de vil aldri ønske seg den på grunn av det deres hender har sendt i forveien. Og Allah kjenner de urettferdige.[40]

وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ۗ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٩٦﴾

97. Og du vil visselig finne at de, mer enn noen av avgudsdyrkerne, er de begjærligste mennesker etter (dette) liv. Enhver av dem ønsker at han måtte leve i tusen år. Men det ville ikke holde straffen borte fra ham, at han fikk skjenket (så langt) liv. Og Allah ser (alt) det de gjør.

وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَىٰ حَيَاةٍ ۚ وَمِنَ الَّذِينَ
أَشْرَكُوا ۚ يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ
بِمُزَحْزِحِهِ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ ۗ وَاللَّهُ بَصِيرٌ
بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾ ع

39. En slik oppfordring til en annen part om å delta i bønn sammen med ens eget parti, om at Allah tilintetgjør løgneren og lar den sanne leve, finner vi også i 3:67. En slik bønn kalles *Mubâhala*.

40. De vil møte konsekvensene av deres handlinger i fremtiden.

R. 12 98. Si: Den som er en fiende av Gabriel - for han er visselig den, som på Allahs bud har åpenbart denne [Qur'ânen] - til ditt hjerte, som en bekreftelse på det som var før den, og er rettledning og gledelig budskap for de troende.

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِّجِبْرِيْلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلٰى قَلْبِكَ
بِإِذْنِ اللّٰهِ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَّبُشْرٰى
لِلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٩٨﴾

99. Så den som er en fiende av Allah og Hans engler og Hans sendebud og Gabriel og Mikael, (skal vite) at Allah visselig er en fiende av de vantro.[41]

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِّلّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَرُسُلِهٖ وَجِبْرِيْلَ
وَمِيْكٰلَ فَإِنَّ اللّٰهَ عَدُوٌّ لِّلْكٰفِرِيْنَ ﴿٩٩﴾

100. Og Vi har visselig åpenbart deg de klare tegn, og ingen forkaster dem unntagen de opprørske.

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَآ إِلَيْكَ اٰيٰتٍۭ بَيِّنٰتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَآ إِلَّا
الْفٰسِقُوْنَ ﴿١٠٠﴾

101. Hva! Hver gang de slutter en pakt, vil en del av dem forkaste den? Nei, de fleste av dem tror ikke.

أَوَكُلَّمَا عٰهَدُوْا عَهْدًا نَّبَذَهُ فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ بَلْ
أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٠١﴾

102. Og (hver gang) et sendebud kommer til dem fra Allah, som bekreftelse på det de har, kaster en del av dem som har mottatt Skriften, Allahs Bok bak ryggene sine, som om de ikke visste.

وَلَمَّا جَآءَهُمْ رَسُوْلٌ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا
مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيْقٌ مِّنَ الَّذِيْنَ أُوْتُوا الْكِتٰبَ كِتٰبَ
اللّٰهِ وَرَآءَ ظُهُوْرِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٠٢﴾

103. Og de [jødene] følger det som opprørerne foreleste under Suleimans [Salomos] kongedømme - og Salomo var ikke vantro, men opprørerne var vantro, og lærte folk falskhet og bedrag. Og (de mener også å følge) det som ble åpenbart de to englene i Babylon, Hârût og Mârût. De to lærte ingen før de hadde sagt: Vi er bare en prøvelse (fra Allah), forkast (oss)

وَاتَّبَعُوْا مَا تَتْلُوا الشَّيٰطِيْنُ عَلٰى مُلْكِ سُلَيْمٰنَ وَ
مَا كَفَرَ سُلَيْمٰنُ وَلٰكِنَّ الشَّيٰطِيْنَ كَفَرُوْا يُعَلِّمُوْنَ
النَّاسَ السِّحْرَ وَمَآ أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ
هٰرُوْتَ وَمَارُوْتَ وَمَا يُعَلِّمٰنِ مِنْ أَحَدٍ حَتّٰى
يَقُوْلَآ إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُوْنَ مِنْهُمَا

41. Jødene mente at Gabriel var engel for krig og blodsutgytelse, selv om det Gamle Testamentet også erklærer at Gabriel var åpenbaringens engel (Daniel 8:16). Mikael, en annen av erkeenglene, var jødenes yndling og nevnes her, for at muslimene ikke skal gjengjelde jødenes hat til Gabriel med hat til deres yndlings engel. Også det Nye Testamentet betrakter Gabriel som åpenbaringens engel (Lukas 1:19, 26).

derfor ikke. Altså lærte de av dem, det som skilte en mann fra hans hustru, dog kunne de ikke skade noen med det, unntagen på Allahs bud. Men (jødene her) lærer det som skader dem, og ikke gjør dem noe godt. Og de vet visselig at den som tilkjøper seg dette (livet), ikke har noen andel i det kommende (liv). Og ondt er visselig det de selger sjelene sine for, om de bare visste.[42]

مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ ۚ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ
بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ
وَلَا يَنْفَعُهُمْ ۚ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي
الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ۚ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ ۚ
لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٣﴾

104. Og om de hadde trodd og (handlet) rettferdig, så hadde belønningen fra Allah visselig vært bedre, om de bare visste.

وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ ۖ
لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٤﴾ ع ١٢ ١٣

R. 13 105. Å dere som tror, si ikke: Râ'inâ (til Profeten (s.a.)), men si: Unzurnâ, og lytt etter. Og de vantro vil få en smertelig straff.[43]

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انْظُرْنَا
وَاسْمَعُوا ۗ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٥﴾

106. De som er vantro av Skriftens folk, og noen av avgudsdyrkerne, ønsker ikke at det skal sendes dere noe godt fra deres Herre, men Allah utvelger i Sin barmhjertighet hvem Han vil, og Allah er Herre over den største nåde.

مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ
أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ ۗ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ
بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٠٦﴾

107. Hvilket tegn Vi enn opphever eller lar gå i glemme, bringer Vi et som er bedre enn det eller lik det. Vet du ikke at Allah er mektig over alle ting?[44]

مَا نَنْسَخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنْسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ
مِثْلِهَا ۗ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٧﴾

---

42. *Hârût* og *Mârût* betyr henholdsvis "den som sønderriver" og "den som sønderbryter". Jødene på Profetens (s.a.) tid anklages for å følge 1) deres eksempel som beskyldte Salomo for avgudsdyrkelse, men selv var skyldige - og 2) jødenes eksempel under det babylonske eksil, da disse søkte hemmelig allianse med perserne. Med ordene "det som skilte en mann fra hans hustru", hentydes til jødenes hemmelige selskaper, hvor kun menn hadde adgang. Med *Hârût* og *Mârût* henvises det sikkert til Haggai og Sakaria (se Ezra 5:1).

43. Jødene fordreide visse av de troendes talemåter, slik at de fikk en annen mening. Muslimene oppfordres til å ikke bruke ord som lett kan fordreies. *Râ'inâ* betyr: Se på oss - liksom *Unzurnâ* - men ved en lett fordreining får det meningen: tåpe, idiot, osv., derimot kan ikke det andre ordet forvrenges slik.

44. Visse fortolkere har brukt bl.a. dette verset til å bygge abrogasjonsteorien, dvs. den lære at visse

108. Vet du ikke at himlenes og jordens kongedømme tilhører Allah (alene)? Og dere har ingen beskytter eller hjelper unntagen Allah.

ألم تعلم أن الله له ملك السموت والأرض ۗ و
ما لكم من دون الله من ولي ولا نصير ﴿١٠٨﴾

109. Ønsker dere å spørre Sendebudet deres, slik Moses ble utspurt før (dette)? Og den som bytter om troen med vantro, har sannelig fart vill fra middelveien.

أم تريدون أن تسئلوا رسولكم كما سئل موسى من
قبل ۗ ومن يتبدل الكفر بالإيمان فقد ضل سواء
السبيل ﴿١٠٩﴾

110. Mange av Skriftens folk ønsker i sine sjelers misunnelse, at de kan gjøre dere vantro igjen etter at dere har trodd, (og) etter at sannheten står dem selv klar. Men overse og tilgi (dem), inntil Allah bringer Sin beslutning (til utførelse). Sannelig, Allah har makt over alle ting.[45]

ود كثير من أهل الكتب لو يردونكم من بعد
إيمانكم كفارا ۚ حسدا من عند أنفسهم
من بعد ما تبين لهم الحق ۚ فاعفوا واصفحوا
حتى يأتي الله بأمره ۗ إن الله على كل شيء قدير ﴿١١٠﴾

111. Og hold bønn (regelmessig) og betal Zakât. Og det som dere sender i forveien av godt for dere selv, det vil dere finne hos Allah. Allah ser visselig alt dere gjør.

وأقيموا الصلوة وءاتوا الزكوة ۚ وما تقدموا لأنفسكم
من خير تجدوه عند الله ۗ إن الله بما تعملون
بصير ﴿١١١﴾

112. Og de sier: Ingen skal tre inn i Paradiset, unntagen den som er jøde eller kristen. Dette er kun deres (forfengelige) ønsker. Si: Bring bevisene deres om dere er sannferdige.

وقالوا لن يدخل الجنة إلا من كان هودا أو
نصرى ۗ تلك أمانيهم ۗ قل هاتوا برهنكم إن
كنتم صدقين ﴿١١٢﴾

113. Nei, de som hengir seg helt til Allah, og handler godt, de skal ha sin belønning hos sin Herre, og over dem

بلى من أسلم وجهه لله وهو محسن فله أجره

---

vers i Qur'ânen opphever andre. Qur'ânen hevder selv å være uten motsigelser (f.eks. 4:83), og derfor er det ingen vers som opphever andre. Ingen av de *hadîth* (tradisjon), som taler om abrogasjon av visse vers, kan føres tilbake til Profeten (s.a.), og derfor faller denne teorien av seg selv til jorden. De "tegn" eller vers eller bud, som omtales her, som enten er opphevet eller gått i glemme, er - og det viser sammenhengen også - den tidligere lov: Moseloven, som med åpenbaring av den nye loven, den islamske *Sjarî'ah*, var opphevet. Moseloven var gått tapt under det babylonske eksil og måtte rekonstrueres (se Enc. Bibl. 653-54). Ordet *âyah* betyr "tegn", "bud", "vers", osv.

45. De var misunnelige fordi Allah hadde utvalgt en ikke-jøde.

skal det ikke komme frykt, og de skal ikke sørge (over det fortapte).

ع ١٣ عِنْدَ رَبِّهٖ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿١١٣﴾

R. 14 114. Og jødene sier: De kristne bygger på intet - og de kristne sier: Jødene bygger på intet, og dog leser de (den samme) Skriften. Slik - lik deres tale - sa de som ikke hadde noen viten. Så Allah vil dømme mellom dem på Oppstandelsens dag, angående det de er uenige om.

وَقَالَتِ الْيَهُوْدُ لَيْسَتِ النَّصٰرٰى عَلٰى شَيْءٍ وَّقَالَتِ
النَّصٰرٰى لَيْسَتِ الْيَهُوْدُ عَلٰى شَيْءٍ وَّهُمْ يَتْلُوْنَ الْكِتٰبَ
كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللّٰهُ
يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيْمَا كَانُوْا فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ﴿١١٤﴾

115. Og hvem er mer urettferdig, enn den som forhindrer at Allahs navn blir ihukommet i Allahs moskéer [bedesteder], og som strever etter å ødelegge dem. Det sømmer seg ikke, at slike skulle tre inn i dem unntagen med frykt. For dem vil det være skjensel i denne verden, og en betydelig straff i den kommende.

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ مَّنَعَ مَسٰجِدَ اللّٰهِ اَنْ يُّذْكَرَ فِيْهَا
اسْمُهٗ وَسَعٰى فِيْ خَرَابِهَا اُولٰٓئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ اَنْ
يَّدْخُلُوْهَآ اِلَّا خَآئِفِيْنَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَّلَهُمْ
فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿١١٥﴾

116. Og øst og vest tilhører Allah. Hvor dere da enn vender dere hen, der er Allahs ansikt. Allah er sannelig Altomfattende, Allvitende.[46]

وَلِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَاَيْنَمَا تُوَلُّوْا فَثَمَّ وَجْهُ
اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿١١٦﴾

117. Og de (kristne) sier: Allah har tatt Seg en sønn. Hellig er Han, (fri for enhver mangel). Nei, visselig Ham tilhører det som er i himlene og på jorden, alle ting adlyder Ham,

وَقَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهٗ بَلْ لَّهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ كُلٌّ لَّهٗ قٰنِتُوْنَ ﴿١١٧﴾

118. himlenes og jordens Skaper. Og når Han beslutter en ting, sier Han bare til den: Bli til - så blir den til.

بَدِيْعُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاِذَا قَضٰٓى اَمْرًا فَاِنَّمَا
يَقُوْلُ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿١١٨﴾

119. Og de uvitende sier: Hvorfor taler ikke Allah til oss? Hvorfor kommer det ikke et tegn til oss? På liknende vis talte de som var før dem.

وَقَالَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللّٰهُ اَوْ تَاْتِيْنَآ
اٰيَةٌ كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِّثْلَ قَوْلِهِمْ

---

46. Verset taler ikke om *Qiblah'en*, men inneholder en profeti om at hele verden snart vil være islamsk.

Deres hjerter er like. Vi har visselig gjort tegnene tydelige for folk som har visshet.

تَشَابَهَتْ قُلُوبُهُمْ ۘ قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿١١٩﴾

120. Sannelig, Vi har sendt deg [Muhammad] med sannheten, som en forkynner av gledelig budskap, og som en advarer. Og du skal ikke spørres om Helvetes beboere.

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا ۖ وَلَا تُسْأَلُ عَنْ
أَصْحَابِ الْجَحِيمِ ﴿١٢٠﴾

121. Og verken jødene eller de kristne vil være tilfredse med deg, før du følger deres religion. Si: Sannelig, Allahs rettledning er alene (den sanne) rettledningen. Og om du følger deres onde begjær, etter at erkjennelsen er kommet til deg, vil du ikke ha noen beskytter eller hjelper fra Allah.

وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ
مِلَّتَهُمْ ۗ قُلْ إِنَّ هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ ۗ وَلَئِنِ
اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۙ
مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٢١﴾

122. De som Vi har gitt Boken, leser den (og følger den) som den bør leses (og følges). Disse er de som tror på den. Og den som forkaster den, det er disse som er de tapende.

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَٰئِكَ
يُؤْمِنُونَ بِهِ ۗ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٢٢﴾

R. 15 123. Å Israels barn, ihukom Min nåde, som Jeg har skjenket dere, og at Jeg har utmerket dere fremfor folkene (på deres tid).

يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ
وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٢٣﴾

124. Og frykt den dag, da ingen sjel kan gjøre noe for en annen, og da det ikke vil bli mottatt rettferdiggjørelse for den, og da forbønn ikke vil gavne dem, og de vil ikke bli hjulpet.

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَ
لَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَلَا هُمْ
يُنْصَرُونَ ﴿١٢٤﴾

125. Og (husk den tid) da Ibrâhîms [Abrahams] Herre stilte ham på prøve, med bud som han oppfylte. Da sa han: Jeg vil gjøre deg til en Imâm for menneskene. Han [Abraham] spurte:

وَإِذِ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ ۖ قَالَ إِنِّي
جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا ۖ قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي ۖ قَالَ

Og av mine etterkommere? Han sa: Min pakt omfatter ikke de urettferdige.[47]

لَا يَنَالُ عَهْدِي الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٢٥﴾

126. Og (ihukom den tid) da Vi gjorde Huset [Ka'baen] til samlingssted for menneskene, og til et fredhellig sted. (Vi sa): Ta Abrahams ståsted til bedested - og Vi befalte Abraham og Ismâil [Ismael]: Rens Mitt Hus for dem som vandrer omkring det, og dem som dveler i andakt og dem som bøyer og kaster seg ned (i bønn).[48]

وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا ۗ وَاتَّخِذُوْا
مِنْ مَّقَامِ إِبْرٰهِيْمَ مُصَلًّى ۗ وَعَهِدْنَآ إِلٰٓى إِبْرٰهِيْمَ
وَإِسْمٰعِيْلَ أَنْ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّآئِفِيْنَ وَالْعٰكِفِيْنَ
وَالرُّكَّعِ السُّجُوْدِ ﴿١٢٦﴾

127. Og da Abraham sa: Min Herre, gjør dette til en by i fred, og forsørg dens folk med (jordens) frukter, altså de av dem som tror på Allah og den Ytterste dag. Han sa: Og Jeg vil også forsyne den som er vantro, en kort tid. Deretter skal Jeg drive ham til Ildens straff, og et ondt oppholdssted er det.[49]

وَإِذْ قَالَ إِبْرٰهِيْمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا بَلَدًا اٰمِنًا وَّارْزُقْ
أَهْلَهٗ مِنَ الثَّمَرٰتِ مَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ
الْاٰخِرِ ۗ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهٗ قَلِيْلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهٗٓ
إِلٰى عَذَابِ النَّارِ ۗ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿١٢٧﴾

128. Og da Abraham og Ismael oppreiste Husets grunnmur (idet de ba): Vår Herre, motta (dette) av oss, for Du er visselig den Althørende, den Allvitende.

وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرٰهِيْمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمٰعِيْلُ ۗ
رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا ۗ إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿١٢٨﴾

129. Vår Herre, gjør oss begge til folk som er Deg hengivne, og oppreis av vårt avkom, et folk som er Deg hengivent, og belær oss våre ofre og bønner, og vend Deg nådig til oss, for Du er Den som stadig vender Seg (til oss i Din nåde), den Barmhjertige.

رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَآ أُمَّةً
مُّسْلِمَةً لَّكَ ۪ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا ۚ إِنَّكَ أَنْتَ
التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ﴿١٢٩﴾

47. *Imâm* betyr et hvilket som helst objekt som blir etterfulgt, enten en mann eller en bok (Mufradât).

48. I 1965 besøkte 1 200 000 pilgrimmer Makka. I sannhet er Ka'baen blitt et samlingssted for menneskene. Den andre del av profetien sier at Makka skulle bli et sikkert, og ukrenkelig sted. Siden Profetens (s.a.) seierrike inntog i Makka, er byen forblitt i de troendes hender, selv om den største delen av den islamske verden kom under fremmedvelde.

49. De vantro "drives" til Helvete av deres inngrodde vaner.

130. Vår Herre, oppreis blant dem et sendebud av deres midte, som foreleser dem Dine tegn, og lærer dem Boken og visdommen og renser dem, for Du er sannelig den Allmektige, den Allvise.[50]

رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيْهِمْ رَسُوْلًا مِّنْهُمْ يَتْلُوْا عَلَيْهِمْ
اٰيٰتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيْهِمْ
اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿١٢٩﴾ ع ١٥

R. 16 131. Og hvem vender seg vel bort fra Abrahams religion, unntagen den som gjør seg selv til tåpe? Og Vi har visselig utvalgt ham i denne verden, og han vil visselig i den kommende være blant de rettferdige.

وَمَنْ يَّرْغَبُ عَنْ مِّلَّةِ اِبْرٰهٖمَ اِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهٗ
وَلَقَدِ اصْطَفَيْنٰهُ فِي الدُّنْيَا وَاِنَّهٗ فِي الْاٰخِرَةِ
لَمِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿١٣٠﴾

132. Og da hans Herre sa til ham: Underkast deg, sa han: Jeg har allerede underkastet meg verdenenes Herre.

اِذْ قَالَ لَهٗ رَبُّهٗٓ اَسْلِمْ قَالَ اَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٣١﴾

133. Og Abraham formante sine sønner dette, og det samme gjorde Ja'qûb [Jakob]. (De sa): Å mine sønner, Allah har visselig utvalgt denne religionen for dere. Dø derfor ikke, med mindre dere har underkastet dere.[51]

وَوَصّٰى بِهَآ اِبْرٰهٖمُ بَنِيْهِ وَيَعْقُوْبُ يٰبَنِيَّ اِنَّ اللّٰهَ
اصْطَفٰى لَكُمُ الدِّيْنَ فَلَا تَمُوْتُنَّ اِلَّا وَاَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿١٣٢﴾

134. Var dere vitner den gang da døden kom til Jakob? Da han sa til sine sønner: Hvem vil dere tilbe etter meg? De sa: Vi (tilber og) vil tilbe din Gud og dine fedres Gud, Abrahams, Ismaels og Is'hâqs [Isaks] Gud, den Eneste Gud, og vi er Ham hengivne.

اَمْ كُنْتُمْ شُهَدَآءَ اِذْ حَضَرَ يَعْقُوْبَ الْمَوْتُ اِذْ قَالَ
لِبَنِيْهِ مَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ بَعْدِيْ قَالُوْا نَعْبُدُ اِلٰهَكَ
وَاِلٰهَ اٰبَآئِكَ اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ اِلٰهًا وَّاحِدًا
وَّنَحْنُ لَهٗ مُسْلِمُوْنَ ﴿١٣٣﴾

135. Dette er et folk som har gått bort. De har fått det de fortjente. Og dere vil tilkomme hva dere fortjener, og dere skal ikke bli utspurt om hva de gjorde.

تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَّا
كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْئَلُوْنَ عَمَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٣٤﴾

---

50. Abrahams bønn ble oppfylt ved Profet Muhammads (s.a.) komme, se 2:152, 3:165. Profeten har sagt: "Jeg er (svaret på) Abrahams bønn" (Djarîr og Asâkir).

51. Da tidspunktet for ens død er ukjent, betyr det at de må tilbringe ethvert øyeblikk av deres liv i fullkommen lydighet mot Gud.

136. Og de sier: Bli jøder eller kristne, så vil dere være rettledet. Si: Nei, (følg) Abraham den oppriktiges religion, for han var visselig ikke blant avgudsdyrkerne.

وَقَالُوْا كُوْنُوْا هُوْدًا اَوْ نَصٰرٰى تَهْتَدُوْا ۭ قُلْ بَلْ
مِلَّةَ اِبْرٰهٖمَ حَنِيْفًا ۭ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿١٣٥﴾

137. Si: Vi tror på Allah og det som er åpenbart oss, og det som ble åpenbart Abraham og Ismael og Isak og Jakob og deres etterkommere, og det som ble gitt Moses og Jesus, og på det som ble gitt (alle) profetene fra deres Herre. Vi gjør ikke noen forskjell på dem, og vi er Ham hengivne.[52]

قُوْلُوْٓا اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَمَآ اُنْزِلَ اِلٰٓى
اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَالْاَسْبَاطِ
وَمَآ اُوْتِيَ مُوْسٰى وَعِيْسٰى وَمَآ اُوْتِيَ النَّبِيُّوْنَ مِنْ رَّبِّهِمْ ۚ
لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْهُمْ ۡ وَنَحْنُ لَهٗ مُسْلِمُوْنَ ﴿١٣٦﴾

138. Og hvis de tror på samme vis som dere tror, så er de rettledet. Men om de vender seg bort, så er det alene de som skaper splittelse. Allah vil da sannelig være deg tilstrekkelig mot dem, og Han er den Althørende, den Allvitende.

فَاِنْ اٰمَنُوْا بِمِثْلِ مَآ اٰمَنْتُمْ بِهٖ فَقَدِ اهْتَدَوْا ۚ وَاِنْ
تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا هُمْ فِيْ شِقَاقٍ ۚ فَسَيَكْفِيْكَهُمُ اللّٰهُ ۚ وَهُوَ
السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿١٣٧﴾

139. Det er kun Allahs farge. Og hvem er bedre (lærer) i fargen enn Allah? Og vi tjener Ham alene.[53]

صِبْغَةَ اللّٰهِ ۚ وَمَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ صِبْغَةً ۡ وَّنَحْنُ
لَهٗ عٰبِدُوْنَ ﴿١٣٨﴾

140. Si: Vil dere strides med oss om Allah, når Han dog er vår Herre og deres Herre. Vi har våre gjerninger, og dere har deres gjerninger. Og vi er Ham alene hengivne.

قُلْ اَتُحَاۗجُّوْنَنَا فِي اللّٰهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ ۚ وَلَنَآ
اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ ۚ وَنَحْنُ لَهٗ مُخْلِصُوْنَ ﴿١٣٩﴾

141. Sier dere at Abraham og Ismael og Isak og Jakob og deres etterkommere var jøder eller kristne? Si: Vet dere bedre - eller Allah? Og hvem er mer urettferdig enn den som

اَمْ تَقُوْلُوْنَ اِنَّ اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ وَ
يَعْقُوْبَ وَالْاَسْبَاطَ كَانُوْا هُوْدًا اَوْ نَصٰرٰى ۭ قُلْ
ءَاَنْتُمْ اَعْلَمُ اَمِ اللّٰهُ ۭ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ

52. Ordet "etterkommere" refererer her til de tolv stammene av Israel, som har navnene sine etter Jakobs sønner: Ruben, Simeon, Levi, Judah, Issakar, Zebulun, Josef, Benjamin, Dan, Naftali, Gad og Asher.

53. *Sibghah* betyr fargning, dåp og religion. "Dåp" i billedlig forstand vil i Islâm si en fargning av hele personligheten ved absorbering av religionen

skjuler det vitnesbyrd som han har fra Allah? Og Allah er ikke uvitende om hva dere gjør.[54]

شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللّٰهِ ۗ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا
تَعْمَلُوْنَ ﴿١٤١﴾

142. Dette er (også) et folk som har gått bort. De har fått hva de fortjente. Og (også) dere vil tilkomme det dere fortjener, og dere skal ikke bli utspurt om hva de gjorde.

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ ۚ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَّا
كَسَبْتُمْ ۚ وَلَا تُسْـَٔلُوْنَ عَمَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٤٢﴾ ع ١٦

[Del 2]

R. 17 143. Tåpene blant folket vil si: Hva har vendt dem fra deres Qiblah, som de fulgte (tidligere)? Si: Østen og vesten er for Allah. Han leder hvem Han vil til den rette vei.[55]

سَيَقُوْلُ السُّفَهَآءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلّٰىهُمْ عَنْ
قِبْلَتِهِمُ الَّتِيْ كَانُوْا عَلَيْهَا ۚ قُلْ لِّلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَ
الْمَغْرِبُ ۚ يَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ إِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿١٤٣﴾

144. Og således har Vi gjort dere til en opphøyet menighet, så dere må være voktere over mennesker, og Sendebudet må være en vokter over dere. Og Vi innsatte den Qiblah som du fulgte (tidligere), kun for at Vi kunne skjelne den som følger Sendebudet, fra den som vender seg på hælene sine. Og det var visselig tungt, unntagen for dem som Allah har rettledet. Og Allah vil ikke gjøre deres tro til intet, sannelig, Allah er Mild og Barmhjertig.

وَكَذٰلِكَ جَعَلْنٰكُمْ أُمَّةً وَّسَطًا لِّتَكُوْنُوْا شُهَدَآءَ عَلَى
النَّاسِ وَيَكُوْنَ الرَّسُوْلُ عَلَيْكُمْ شَهِيْدًا ۗ وَمَا جَعَلْنَا
الْقِبْلَةَ الَّتِيْ كُنْتَ عَلَيْهَآ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَّتَّبِعُ الرَّسُوْلَ
مِمَّنْ يَّنْقَلِبُ عَلٰى عَقِبَيْهِ ۚ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيْرَةً إِلَّا
عَلَى الَّذِيْنَ هَدَى اللّٰهُ ۗ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُضِيْعَ إِيْمَانَكُمْ ۚ
إِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٤٤﴾

---

54. Se 3:66. Moseloven og Evangeliet ble først åpenbart etter Abraham, Isak osv. Disse tilhører da verken den mosaiske eller kristne religion. Qur'ânen krever tro på alle profeter, og Qur'ânen hevder at alle profeter brakte i all vesentlighet den samme religionen, se 2:137 og 4:151-152. Troen på den Ene, Sanne Gud, på menneskets ansvarlighet ovenfor sine gjerninger, på Dommens dag og det evige liv, er felles lære av alle profeter. Forskjellene finnes i moral og sosiallære, da denne ble tilpasset av Gud til de forskjellige nasjoners og rasers behov. Først da verden sosialt, økonomisk og åndelig var moden til en universell moral og sosiallære, ble prinsippene for en slik verdensorden gitt i den siste loven, Qur'ânen, og demonstrert av den første universelle og siste lovgivende profet, Muhammad (s.a.).

55. *Qiblah* er bederetning (i Europa sørøst). Bederetningen var opprinnelig mot Jerusalem, og dermed fortsatte den å være i forhold til den tidligere åpenbaringen, idet Jesus var den siste profet før Muhammad (s.a.). Og som neste vers sier var denne bederetningen nødvendig i Makka, så hedningene

145. Vi har visselig sett deg (ofte) dreie ditt ansikt mot himmelen. Sannelig vil Vi da også vende deg mot en Qiblah som behager deg: Så vend da ditt ansikt mot den Hellige Moské [Ka'baen]. Og hvor dere enn er, så vend deres ansikter mot den. Og sannelig de som mottok Skriften vet visselig at det er sannheten fra deres Herre, og Allah er ikke uvitende om hva de gjør.[56]

قَدْ نَرٰى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَآءِ ۚ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ
قِبْلَةً تَرْضٰهَا ۪ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ؕ
وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوْا وُجُوْهَكُمْ شَطْرَهٗ ؕ وَاِنَّ
الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ لَيَعْلَمُوْنَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّهِمْ ؕ
وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٤٤﴾

146. Og selv om du brakte dem som mottok Skriften ethvert tegn, så ville de ikke følge din Qiblah. Og du kan ikke følge deres Qiblah. Og ingen av dem følger de andres Qiblah. Og om du fulgte deres (forfengelige) ønsker, etter at erkjennelsen er kommet til deg, så ville du sannelig høre til de urettferdige.[57]

وَلَئِنْ اَتَيْتَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ بِكُلِّ اٰيَةٍ مَّا تَبِعُوْا
قِبْلَتَكَ ۚ وَمَا اَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ ۚ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ
قِبْلَةَ بَعْضٍ ؕ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ اَهْوَآءَهُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا
جَآءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۙ اِنَّكَ اِذًا لَّمِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٤٥﴾

147. De som Vi har gitt Skriften, gjenkjenner ham [Profeten] som de kjenner sine (egne) sønner, men en del av dem skjuler visselig sannheten, enda de vet (det).

اَلَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ يَعْرِفُوْنَهٗ كَمَا يَعْرِفُوْنَ اَبْنَآءَهُمْ ؕ
وَاِنَّ فَرِيْقًا مِّنْهُمْ لَيَكْتُمُوْنَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿١٤٦﴾

148. Sannheten fra din Herre, vær derfor ikke blant tvilerne.[58]

اَلْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ فَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِيْنَ ﴿١٤٧﴾ ع

---

kunne skjelnes fra dem som trodde på Muhammad (s.a.). Dette var ikke lenger nødvendig etter *Hidjra* (emigrasjonen til Madîna). Dette verset er en profeti og er åpenbart før v.145 som befalte *Qiblah'en* mot Makka.

56. Både jøder og kristne kjenner etterkommerne til Abraham og Ismael, liksom de også i Bibelen leser de øvrige profetier, som viser, at den store lovgivende profet skulle komme fra Arabia (5. Mosebok. 33:2, Jesaja 21:13-17, Habbakuk 3:3-7 osv.).

57. Jøder, samaritanere og kristne fulgte forskjellige bederetninger. Qiblahen viser også bekjennelsen. De ville kun følge den nye Qiblah, hvis de endret bekjennelsen.

58. I vers 147 sies det at jøder og kristne gjenkjenner Profeten Muhammad (s.a.) "som om han var en sønn". Her hentydes det uten tvil til etterkommerne til Abrahams førstefødte sønn, Ismael. Muhammad (s.a.) kalles her for "sannheten". Dette viser at de kristnes innvendinger ikke er holdbare, når de hevder at profetien om talsmannen i Johs. evang. ikke kan gjelde Muhammad (s.a.), da den kommende kalles for "Sannhetens ånd". Jf. også her Profetens ord: "Jeg er (svaret på) Abrahams bønn."

R. 18 149. Og enhver har et mål som han strever etter. (Og dere skal) derfor kappes i gode gjerninger. Hvor dere enn er, så vil Allah bringe dere sammen, sannelig Allah har makt til å gjøre alt Han vil.

وَلِكُلٍّ وِّجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّيْهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرٰتِ ۗ اَيْنَ
مَا تَكُوْنُوْا يَاْتِ بِكُمُ اللّٰهُ جَمِيْعًا ۗ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۱۴۹﴾

150. Og hvor du enn drar ut fra, så vend ditt ansikt mot den Hellige Moské, for det er visselig sannheten fra din Herre, og Allah er ikke uvitende om hva dere gjør.[59]

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ ۗ وَاِنَّهٗ لَلْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ ۗ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ
عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿۱۵۰﴾

151. Og hvor du enn drar ut fra, så vend ditt ansikt mot den Hellige Moské, og hvor dere enn er, så vend deres ansikter mot den, så folk ikke skal ha noen klage mot dere, unntagen de av dem som er urettferdige. Frykt derfor ikke dem, men frykt Meg, for at Jeg kan fullende Min nåde mot dere, og for at dere må være rettledet,

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ ۗ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوْا وُجُوْهَكُمْ شَطْرَهٗ ۙ
لِئَلَّا يَكُوْنَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ ۙ اِلَّا الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا
مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِيْ ۙ وَلِاُتِمَّ نِعْمَتِيْ
عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ﴿۱۵۱﴾

152. liksom Vi har sendt til dere et sendebud fra deres midte, som foreleser dere Våre tegn og renser dere og lærer dere Boken og visdommen og lærer dere det dere ikke visste.

كَمَآ اَرْسَلْنَا فِيْكُمْ رَسُوْلًا مِّنْكُمْ يَتْلُوْا عَلَيْكُمْ اٰيٰتِنَا
وَيُزَكِّيْكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُمْ
مَّا لَمْ تَكُوْنُوْا تَعْلَمُوْنَ ﴿۱۵۲﴾

153. Ihukom derfor Meg, så vil Jeg ihukomme dere, og vær takknemlige mot Meg, og vær ikke utakknemlige mot Meg.

فَاذْكُرُوْنِيْٓ اَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوْا لِيْ وَلَا تَكْفُرُوْنِ ﴿۱۵۳﴾

R. 19 154. Å dere som tror, søk hjelp i utholdenhet og bønn, for Allah er sannelig med de utholdende.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اسْتَعِيْنُوْا بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِ ۗ اِنَّ
اللّٰهَ مَعَ الصّٰبِرِيْنَ ﴿۱۵۴﴾

---

59. "dra ut" betyr "dra ut i krig". Meningen er at alle kriger føres for befrielsen av Makka.

155. Og si ikke om dem som er drept for Allahs sak, at de er døde. Nei, levende (er de), men dere forstår det ikke.

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ أَمْوَاتٌ ۚ بَلْ
أَحْيَاءٌ وَلَٰكِنْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿١٥٤﴾

156. Og Vi vil (visselig) prøve dere med en viss del frykt, og sult og tap av eiendom og liv og frukt, og forkynn gledelig budskap til de utholdende,

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِنَ
الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ ۗ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٥﴾

157. (til) dem som, når en ulykke rammer dem, sier: Sannelig, vi tilhører Allah, og til Ham skal vi vende tilbake.

الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا
إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١٥٦﴾

158. Det er over disse velsignelse og barmhjertighet fra deres Herre (kommer), og det er disse som er rettledede.

أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ ۖ وَ
أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿١٥٧﴾

159. Sannelig, *as-Safâ* og *al-Marwah* hører til Allahs tegn, derfor er det ingen brøde for dem som valfarter til (Guds) Hus eller besøker det, at han løper frem og tilbake mellom dem. Og den som gjør godt frivillig, (skal vite) at Allah visselig er Anerkjennende, den Allvitende.[60]

إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللّٰهِ ۖ فَمَنْ حَجَّ
الْبَيْتَ أَوِ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ
بِهِمَا ۚ وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللّٰهَ شَاكِرٌ
عَلِيمٌ ﴿١٥٨﴾

160. Sannelig, de som skjuler det som Vi har åpenbart av de tydelige tegn og rettledningen, etter at Vi har gjort det klart for menneskene i Boken, disse vil Allah forbanne, og de som forbanner, vil forbanne dem.

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ
مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ ۙ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ
اللّٰهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ ﴿١٥٩﴾

161. Unntagen de som angrer og forbedrer seg og bekjenner seg åpent

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُوا فَأُولَٰئِكَ أَتُوبُ

60. *As-Safâ* og *al-Marwah* er to småfjell i nærheten av *Ka'baen*. Abraham så i en visjon at han ofret sin førstefødte sønn, Ismael, og meningen med dette synet var at han skulle bringe Hagar og Ismael i den arabiske ørken, og siden skulle det stå frem en mektig profet av Ismaels avkom. Mellom de to nevnte småfjell løp Hagar frem og tilbake, søkende etter vann til sin sønn. De hedenske arabere hadde anbrakt gudebilder på disse fjellene, derfor poengteres det ("det er ingen brøde"), at dermed er hellige steder ikke blitt vanhelligede.

(til sannheten), disse vender Jeg Meg til med tilgivelse, og Jeg er den som stadig vender Meg (i nåde), og er den Barmhjertige.

عَلَيْهِمْ ۚ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٦١﴾

162. Sannelig, de som er vantro og dør som vantro, det er over disse Allahs forbannelse og englenes og menneskenes tilsammen.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَٰئِكَ
عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٦٢﴾

163. De skal bli i den i lang tid. Straffen skal ikke mildnes for dem, og det skal ikke gis dem utsettelse.

خَالِدِينَ فِيهَا ۖ لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا
هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿١٦٣﴾

164. Og deres Gud er én Gud. Det er ingen gud unntagen Ham, den Nåderike, den Barmhjertige.

ع ١٩ وَإِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ۖ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَٰنُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٤﴾

R. 20 165. Sannelig, i skapelsen av himlene og jorden, og i vekslingen mellom natten og dagen, og i skipene som seiler på havet med det som gavner menneskene, og i det vann som Allah sender ned fra himmelen, og som Han gir jorden liv med etter dens død, og hvor Han utbrer alle slags levende vesener og i omskifte av vinder og skyer, som er tvunget i tjeneste mellom himmelen og jorden - er det visselig tegn for folk som forstår.

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَ
النَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ
النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَاءٍ فَأَحْيَا
بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ
وَتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦٥﴾

166. Og (likevel) er det blant mennesker, slike som setter guder ved siden av Allah, idet de elsker dem slik som bare Allah bør elskes. Men de troende er sterkere i sin kjærlighet til Allah. Og om de urettferdige kunne forstå (at) når de vil møte straffen, (så vil de se) at all makt tilhører Allah, og at Allah er streng til å straffe.[61]

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا
يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ ۖ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا
لِلَّهِ ۗ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ لا
أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿١٦٦﴾

61. Forskjellige navn brukes om avguder: 1) *nidd*: betraktes som ett med Gud, 2) *sjarîk*: delaktig i en eller flere av Guds egenskaper, 3) *ilâh*: en som tilbes som Gud, 4) *rabb*: en, hvis autoritet betraktes som bindende, og som følges uten spørsmål eller tvil.

167. Da de som ble fulgt, sier seg fri fra dem som fulgte, og de vil se straffen, og midlene vil bli avskåret fra dem,

إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتُّبِعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوُا الْعَذَابَ
وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿١٦٧﴾

168. og de som fulgte vil si: Om vi fikk en sjanse til, så ville vi si oss fri fra dere, liksom dere (nå) har sagt dere fri fra oss. Slik vil Allah vise dem deres gjerninger (som) kval for dem, og de skal ikke kunne unnslippe Ilden.[62]

وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ
كَمَا تَبَرَّءُوا مِنَّا ۗ كَذَٰلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ
عَلَيْهِمْ ۖ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ﴿١٦٨﴾

R. 21 169. Å dere mennesker, spis av det som er tillatt og godt på jorden, og følg ikke (i) Satans fotspor, for han er dere en åpenbar fiende.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا
تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ ۚ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿١٦٩﴾

170. Han oppfordrer dere visselig bare til det onde og det skjendige, og til at dere sier om Allah det dere ikke vet.

إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى
اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٧٠﴾

171. Og når det sies til dem: Følg det som Allah har åpenbart! Sier de: Nei, vi følger det som vi fant våre fedre opptatt av. - Hva ! selv om deres fedre intet forstod og ikke var rettledet?

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ
نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا ۗ أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ
لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٧١﴾

172. Og de som er vantro, likner den som anroper det som intet hører, unntagen et rop og et skrik. Døve, stumme og blinde er de, så de intet forstår.

وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ
إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً ۚ صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا
يَعْقِلُونَ ﴿١٧٢﴾

173. Å dere som tror, spis av de gode ting som Vi har forsynt dere med, og vær takknemlige mot Allah, hvis det er Ham dere (virkelig) tjener.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ
وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١٧٣﴾

174. Han har bare forbudt dere det selvdøde og blod og svinekjøtt og det som et annet navn er påkalt over. Men

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ
وَمَا أُهِلَّ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ ۖ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَ

62. De kan ikke selv, av egen makt unnslippe Ilden.

den som er tvunget, uten å begjære eller overtrå grenser, over ham kommer det ingen synd, sannelig, Allah er Tilgivende og Barmhjertig.[63]

لَا عَادٍ فَلَآ إِثْمَ عَلَيْهِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٧٣﴾

175. Sannelig, de som skjuler det som Allah har åpenbart i Boken og selger det for en ringe pris, slike fyller bare sine mager med ild, og Allah vil ikke tale til dem på Oppstandelsens dag, og vil ikke rense dem. Og for dem er det en smertelig straff.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ مِنَ ٱلْكِتَٰبِ وَ
يَشْتَرُونَ بِهِۦ ثَمَنًا قَلِيلًا ۙ أُولَٰٓئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِى بُطُونِهِمْ
إِلَّا ٱلنَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ ٱللَّهُ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٤﴾

176. Det er slike som har kjøpt villfarelse for rettledning, og straff for tilgivelse. Hvor stor er ikke deres utholdenhet overfor Ilden.

أُولَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ ٱشْتَرَوُا ٱلضَّلَٰلَةَ بِٱلْهُدَىٰ وَٱلْعَذَابَ
بِٱلْمَغْفِرَةِ ۚ فَمَآ أَصْبَرَهُمْ عَلَى ٱلنَّارِ ﴿١٧٥﴾

177. Slik (skal det være), fordi Allah har åpenbart Boken med sannheten. Og sannelig, de som er uenige om Boken, er visselig (gått) langt i fiendskap.

ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ نَزَّلَ ٱلْكِتَٰبَ بِٱلْحَقِّ ۗ وَإِنَّ ٱلَّذِينَ ٱخْتَلَفُوا
فِى ٱلْكِتَٰبِ لَفِى شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿١٧٦﴾ ع

R. 22 178. Fromhet består ikke i at dere vender deres ansikter mot øst eller vest, men rettferdig er den som tror på Allah og den Ytterste dag og englene og Boken og profetene, og som av kjærlighet til Ham gir sin eiendom til sine nærmeste og de foreldreløse og de fattige og de veifarende og de som ber (om almissehjelp) og til de fangne, og som holder bønn (regelmessig) og betaler Zakât. Og de som oppfyller sitt løfte når de har avgitt det, og de som er utholdende (når de er) i nød og sorg og

لَّيْسَ ٱلْبِرَّ أَن تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ ٱلْمَشْرِقِ وَ
ٱلْمَغْرِبِ وَلَٰكِنَّ ٱلْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ
وَٱلْمَلَٰٓئِكَةِ وَٱلْكِتَٰبِ وَٱلنَّبِيِّۦنَ ۚ وَءَاتَى ٱلْمَالَ عَلَىٰ
حُبِّهِۦ ذَوِى ٱلْقُرْبَىٰ وَٱلْيَتَٰمَىٰ وَٱلْمَسَٰكِينَ وَٱبْنَ ٱلسَّبِيلِ
وَٱلسَّآئِلِينَ وَفِى ٱلرِّقَابِ ۚ وَأَقَامَ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتَى
ٱلزَّكَوٰةَ ۚ وَٱلْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَٰهَدُوا ۖ وَٱلصَّٰبِرِينَ
فِى ٱلْبَأْسَآءِ وَٱلضَّرَّآءِ وَحِينَ ٱلْبَأْسِ ۗ أُولَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ

63. Kjøtt av selvdøde dyr, blod og svinekjøtt er helsefarlig. Blod inneholder avfalls- og giftstoffer som føres ut gjennom nyrene, og svin er, som kjent, det dyret som overfører flest sykdommer til mennesket. Bendelorm, kreft og trikinose er hyppigere blant folk som spiser svinekjøtt, enn blant folk som ikke gjør det. Det menneskelige legemet blir påvirket av den maten det spiser. Denne har da direkte innvirkning på menneskets moralske og åndelige helse. Svinekjøtt er vanskelig å fordøye og utskilles dessuten i urinen, delvis som krystaller i dets kjøtt, siden dyret ikke kan svette. Avgudsofferkjøtt er forbudt, da det involverer deltakelse i, (eller anerkjennelse av), avgudsdyrkelse.

i krigstid. Slike er de som valgte sannheten, og slike er de gudfryktige.

صَدَقُوا ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾

179. Å dere som tror, det er foreskrevet dere gjengjeldelse angående de drepte: den frie for den frie, og slaven for slaven, og kvinnen for kvinnen. Men om noen tilgis noe av sin bror, så skal rettsforfølgelsen skje på en sømmelig måte, og løsepenger betales med godhet. Dette er en lettelse fra deres Herre og en barmhjertighet. Og den som deretter forbryter seg, han skal ha en smertelig straff.[64]

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلَى ۖ
الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنْثَىٰ بِالْأُنْثَىٰ ۚ فَمَنْ
عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتِّبَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءٌ
إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ۗ ذَٰلِكَ تَخْفِيفٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ ۗ
فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٨﴾

180. Og det er liv for dere i gjengjeldelsen, dere forstandige, så dere kan bli rettferdige.

وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَاةٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ ﴿١٧٩﴾

181. Når døden nærmer seg en av dere, og han etterlater seg formue, er det foreskrevet dere testamente til foreldrene og de nærmeste på en sømmelig måte, en plikt for de gudfryktige.

كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ
خَيْرًا الْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ ۖ
حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿١٨٠﴾

182. Og han som endrer det etter å ha hørt det, på dem som har endret det skal skylden for det hvile alene. Allah er sannelig Althørende, Allvitende.

فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَمَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ
يُبَدِّلُونَهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٨١﴾

183. Men den som frykter partiskhet eller urett fra en testator, og så stifter fred mellom dem, på ham (hviler) ingen synd. Sannelig, Allah er Tilgivende, Barmhjertig.

فَمَنْ خَافَ مِنْ مُوصٍ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ
فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨٢﴾ ع

64. De hedenske araberne pleide å ta hensyn til en morders sosiale status og kjønn når de straffet for mord, slik at man krevde mer enn morderens liv, hvis den myrdede var en høytstående person. Derimot ble en kvinnelig morder ofte tilgitt. Profeten erklærte: "Alle muslimers blod er like verdifullt overfor gjengjeldelsesloven" (Nasâ'î). Den myrdedes familie kan gi avkall på anvendelse av dødsstraff og til gjengjeld kreve erstatning. Ordene "om noen tilgis noe" hentyder til den betydning at man "tilgir noe" ved å ikke øve gjengjeldelse.

R. 23 184. Å dere som tror, det er foreskrevet dere å faste, liksom det var foreskrevet dem før dere, for at dere skal bli rettferdige,

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ
عَلَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿١٨٤﴾

185. et bestemt antall dager. Men den av dere som er syk eller på reise, (skal faste) et (like stort) antall andre dager, og for dem som (bare) med vanskelighet kan utholde den, (gjelder som) erstatning bespisning av en fattig. Men den som frivillig øver en god gjerning, er det (enda) bedre for ham, og at dere faster er best for dere, om dere bare visste (om dens gavn).

اَيَّامًا مَّعْدُوْدٰتٍ ؕ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيْضًا اَوْ عَلٰى
سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ اَيَّامٍ اُخَرَ ؕ وَعَلَى الَّذِيْنَ يُطِيْقُوْنَهٗ
فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِيْنٍ ؕ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ
لَّهٗ ؕ وَاَنْ تَصُوْمُوْا خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿١٨٥﴾

186. Måneden Ramadhân er den hvor Qur'ânen ble åpenbart, (som) rettledning for menneskeheten og med klare bevis på rettledningen og den som skjelner (mellom sant og falsk). Derfor skal den som er vitne til denne måneden faste i den. Men den som er syk eller på reise, (skal faste) det (samme) antall av andre dager. Allah ønsker å gjøre det lett for dere og ønsker ikke å gjøre det besværlig for dere, og (Han ønsker) at dere fullender antallet (fastedager), og at dere lovpriser Allah fordi Han har rettledet dere, og at dere skal bli takknemlige.[65]

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِيْۤ اُنْزِلَ فِيْهِ الْقُرْاٰنُ هُدًى
لِّلنَّاسِ وَبَيِّنٰتٍ مِّنَ الْهُدٰى وَالْفُرْقَانِ ۚ فَمَنْ شَهِدَ
مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ ؕ وَمَنْ كَانَ مَرِيْضًا اَوْ عَلٰى
سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ اَيَّامٍ اُخَرَ ؕ يُرِيْدُ اللّٰهُ بِكُمُ
الْيُسْرَ وَلَا يُرِيْدُ بِكُمُ الْعُسْرَ ۫ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ
وَلِتُكَبِّرُوا اللّٰهَ عَلٰى مَا هَدٰىكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿١٨٦﴾

187. Og når Mine tjenere spør deg om Meg, så (si): Jeg er nær. Jeg svarer den bedendes bønn, når han påkaller Meg. Derfor skal de høre på Meg og tro på Meg, for at de skal følge den rette vei.

وَاِذَا سَاَلَكَ عِبَادِيْ عَنِّيْ فَاِنِّيْ قَرِيْبٌ ؕ اُجِيْبُ دَعْوَةَ
الدَّاعِ اِذَا دَعَانِ ۙ فَلْيَسْتَجِيْبُوْا لِيْ وَلْيُؤْمِنُوْا بِيْ لَعَلَّهُمْ
يَرْشُدُوْنَ ﴿١٨٧﴾

188. Det er dere tillatt å ha (kjønnslig) samkvem med deres

اُحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ اِلٰى نِسَآئِكُمْ ؕ هُنَّ

65. Åpenbaringen av Qur'ânen tok sin begynnelse i måneden *Ramadhân*, i *Lailat-ul-Qadr* (se sûra 97), og ble deretter åpenbart stykkevis gjennom 23 år. Sûra 96, v. 1-6 var den første åpenbaringen.

hustruer om natten i fasten. De er en kledning for dere, og dere er en kledning for dem. Allah vet at dere var urettferdige overfor dere selv, derfor har Han nådig vendt seg til dere og skjenket dere lettelse. Gå derfor inn til dem og søk det som Allah har bestemt for dere, og spis og drikk inntil morgenrødens hvite tråd kan skjelnes fra den svarte tråd, og fullend så fasten frem til natten. Men gå ikke inn til dem når dere dveler i andakt i moskéene. Dette er Allahs grenser; gå derfor ikke nær dem. Slik gjør Allah Sine tegn tydelige for mennesker, for at de skal vokte seg (mot det onde).[66]

لِبَاسٌ لَّكُمْ وَأَنتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ ۗ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ
كُنتُمْ تَخْتَانُونَ أَنفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا
عَنكُمْ ۖ فَالْآنَ بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ ۚ
وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ
مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ۖ ثُمَّ أَتِمُّوا الصِّيَامَ
إِلَى اللَّيْلِ ۚ وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ وَأَنتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ ۗ
تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرَبُوهَا ۗ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ
آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٨٨﴾

189. Og oppét ikke hverandres eiendom med falskhet, og søk ikke adgang til øvrigheten med det, slik at dere - skjønt dere vet - kan oppete en del av menneskers eiendom med urette.

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُم بَيْنَكُم بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَا
إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ
وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٩﴾ ع ٢٣

R. 24 190. De spør deg om nymånene. Si: De er et middel til å måle tiden for menneskene og til (fastsettelse) av valfarten. Og det er ikke fromhet at dere går inn i deres hus fra baksiden, men sant rettferdig er den som er gudfryktig. Og gå inn i deres hus gjennom dørene, og frykt Allah så dere kan bli fullkomne.[67]

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهِلَّةِ ۖ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ
وَالْحَجِّ ۗ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَن تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِن ظُهُورِهَا
وَلَٰكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَىٰ ۗ وَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا ۚ
وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٩٠﴾

191. Og kjemp for Allahs sak mot dem som bekjemper dere, men vær ikke angripere, for Allah elsker visselig ikke angriperne.

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا
تَعْتَدُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿١٩١﴾

---

66. Å oppholde seg i en moské de siste 10 dagene i Ramadhân, kalles *I'tikâf*. En *Mu'takif* avskjærer seg fra alle verdslige forbindelser, og forlater kun moskéen i nødstilfelle.

67. Det var en hedensk skikk at man under pilgrimsferden gikk inn i sitt hus gjennom bakveien. Islâm avskaffet alle meningsløse skikker. I Islâm finnes det kun handlinger og seremonier som er som døren inn i et hus, dvs. fører inn til meningen, (det indre) i handlingen.

192. Og drep dem hvor dere enn finner dem (mens krigen pågår), og driv dem ut fra den byen som de drev dere ut fra, for forfølgelse er verre enn krig. Men bekjemp dem ikke ved den Hellige Moské, før de bekjemper dere der. Men om de kjemper mot dere, så bekjemp dem. Slik er de vantros belønning.[68]

وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِّنْ
حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ ۚ وَ
لَا تُقٰتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتّٰى يُقٰتِلُوكُمْ
فِيهِ ۚ فَإِنْ قٰتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذٰلِكَ جَزَآءُ الْكٰفِرِينَ ﴿١٩٢﴾

193. Men om de avstår fra kamp, så er Allah visselig Tilgivende, Barmhjertig.

فَإِنِ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٩٣﴾

194. Og bekjemp dem til det ikke lenger er forfølgelse, og troen på Allah er (fri). Men om de avstår (fra kamp), (så skal de vite), at det ikke er noe fiendskap, unntagen mot de urettferdige.[69]

وَقٰتِلُوهُمْ حَتّٰى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَّيَكُونَ الدِّينُ لِلّٰهِ
فَإِنِ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظّٰلِمِينَ ﴿١٩٤﴾

195. (Vanhelligelse av) en hellig måned (ved kamp, skal gjengjeldes) i den hellige måned. Og i alle hellige ting (skal det være) gjengjeldelse. Den som da begår overgrep mot dere, ham skal dere gjengjelde overgrepene i samme grad som han begikk overgrep mot dere. Og frykt Allah, og vit at Allah visselig er med de gudfryktige.[70]

اَلشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمٰتُ قِصَاصٌ ۚ
فَمَنِ اعْتَدٰى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدٰى
عَلَيْكُمْ ۖ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٩٥﴾

196. Og gi ut for Allahs sak, og kast (dere) ikke i ødeleggelse med deres (egne) hender, og handle godt, sannelig Allah elsker dem som handler godt.

وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ ۛ
وَأَحْسِنُوا ۛ إِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٩٦﴾

---

68. Islâm tillater kun krig til forsvar når et angrep har funnet sted og trosfriheten er truet. Sammenlikn de følgende vers, og sûra 22:40-42, hvor tillatelse til kamp gis.

69. Dette verset forteller også at muslimene er tillatt å krige i selvforsvar bare, når den andre parten ikke legger ned våpnene og fortsetter å krige. Muslimene skal da kjempe til full trosfrihet er oppnådd. Den Hellige Profeten (s.a.) kunne ikke ha inngått fredstraktater med de ikke-troende, hvis dette verset skulle tolkes som om muslimene skulle fortsette å krige, til de ikke-troende konverterte til Islâm.

70. De hellige måneder er *Dhul-Qa'da, Dhul-Hidjdja, Al-Muharram og Radjab. Dhul-Hidjdja* er måneden for *Hadjdj*: Valfarten, og da den forutgående og den følgende måned var fredhellige, dvs. kamp var forbudt, kunne man i fred og sikkerhet dra på pilgrimsferd og tilbake igjen. I *Radjab* pleide man å

197. Og utfør valfarten og besøket for Allah. Men om dere er forhindret, så (skjenk) et offer som det faller dere lett. Og barber ikke hodene deres før offeret har nådd sitt bestemmelsessted. Og den som er syk blant dere, eller som har en lidelse i hodet, (for ham skal det være) løskjøpelse ved faste eller almisse eller et offer. Men når dere er i sikkerhet (igjen), så skal den som drar nytte av besøket inntil valfarten, (gi) et offer som det faller ham lett. Men den som ikke finner midlene til (et offer), skal faste i tre dager under valfarten, og syv dager når han har vendt hjem; det er ti (dager) i alt. Dette gjelder for den som ikke har sin slekt i nærheten av den Hellige Moské. Og frykt Allah, og vit at Allah er streng til å straffe.[71]

وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ
مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ
مَحِلَّهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ
فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمِنْتُمْ
فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ
الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ
وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشَرَةٌ كَامِلَةٌ ذَلِكَ لِمَنْ
لَمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ
وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٩٦﴾

R. 25 198. Valfartsmånedene er velkjente. Så den som beslutter å fullføre valfarten i dem, (skal vite at) det ikke må være sanselig begjær og ikke overtredelse og ikke strid under valfarten. Og hva dere enn gjør av godt - Allah vet det. Og forsyn dere (til reisen), men det beste forråd er rettferdighet, og frykt Meg (alene), Å dere forstandige.[72]

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ
فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا
تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمْهُ اللَّهُ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ
الزَّادِ التَّقْوَى وَاتَّقُونِ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ ﴿١٩٧﴾

199. Det skal ikke regnes dere som synd, at dere søker nåde fra deres Herre. Så når dere strømmer ned fra Arafat, så skal dere ihukomme Allah ved Masj'ar al-Harâm. Og ihukom Ham, hvordan Han har rettledet dere,

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ
فَإِذَا أَفَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَاذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ
الْحَرَامِ وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدَاكُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ

---

foreta *'Umrah*.

71. Man "drar nytten av besøket ('Umrah) inntil Valfarten (Hadjdj)" ved f.eks. å forlate *ihrâm*-tilstanden etter at man er ferdig med 'Umrah og handle og drive erverv, inntil man igjen tar på *ihrâm*-drakten for å delta i *Hadjdj*.

72. De tre månedene, i hvilke man formelt kan gi seg ut på valfart og inntre i *ihrâm*, er *Sjawwâl*, *Dhul-Qa'da* og de ti første dager av *Dhul-Hidjdja*.

selv om dere også tidligere var av de villfarne.[73]

قَبْلِهِۦ لَمِنَ ٱلضَّآلِّينَ ﴿١٩٨﴾

200. Vend deretter tilbake fra der hvor folk vender tilbake fra, og be Allah om tilgivelse. Allah er visselig Tilgivende, Barmhjertig.[74]

ثُمَّ أَفِيضُوا۟ مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ ٱلنَّاسُ وَٱسْتَغْفِرُوا۟
ٱللَّهَ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٩٩﴾

201. Når dere så har avsluttet deres ofre, ihukom da Allah slik dere pleier å ihukomme deres fedre, eller (snarere med) en sterkere ihukommelse. Men blant mennesker er det dem som sier: Vår Herre, gi oss i denne verden - og de har ingen del i den kommende.

فَإِذَا قَضَيْتُم مَّنَـٰسِكَكُمْ فَٱذْكُرُوا۟ ٱللَّهَ كَذِكْرِكُمْ
ءَابَآءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا ۗ فَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يَقُولُ
رَبَّنَآ ءَاتِنَا فِى ٱلدُّنْيَا وَمَا لَهُۥ فِى ٱلْـَٔاخِرَةِ مِنْ خَلَـٰقٍ ﴿٢٠٠﴾

202. Og blant dem er det noen som sier: Vår Herre, gi oss gode ting i denne verden, og gi oss gode ting i den kommende (også), og frels oss fra Ildens straff.

وَمِنْهُم مَّن يَقُولُ رَبَّنَآ ءَاتِنَا فِى ٱلدُّنْيَا حَسَنَةً وَ
فِى ٱلْـَٔاخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ ٱلنَّارِ ﴿٢٠١﴾

203. Disse skal ha en belønning av det de har tjent, og Allah er hurtig til å avregne.

أُو۟لَـٰٓئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا۟ ۚ وَٱللَّهُ سَرِيعُ ٱلْحِسَابِ ﴿٢٠٢﴾

204. Og ihukom Allah i de bestemte antall dagene. Men den som fremskynder (sin avreise) etter to dager, over ham (kommer det) ingen synd. Og den som blir igjen, over ham (kommer det heller) ingen synd. (Dette gjelder) for den som er gudfryktig. Og frykt Allah og vit at dere skal samles hos Ham.

وَٱذْكُرُوا۟ ٱللَّهَ فِىٓ أَيَّامٍ مَّعْدُودَٰتٍ ۚ فَمَن تَعَجَّلَ فِى
يَوْمَيْنِ فَلَآ إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَن تَأَخَّرَ فَلَآ إِثْمَ عَلَيْهِ ۚ
لِمَنِ ٱتَّقَىٰ ۗ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٠٣﴾

---

73. *'Arafât* er navnet på en dal nær Makka, hvor pilgrimmere oppholder seg den siste delen av den 9. dagen i *Dhul-Hidjdja. Masj'ar al-Harâm* er navnet på et lite fjell i *Muzdalifah,* hvor aften- og nattebønnen ble holdt av den Hellige Profet (s.a.).

74. Før Islâm dro de stolte medlemmer av *Quraisj* og *Hums* kun til *Masj'ar al-Harâm,* og ble der til de andre vendte tilbake fra *'Arafât* og tilbake til *Masj'ar al-Harâm.* Dette er et praktisk eksempel på den likhet for loven som Islâm skapte.

205. Og blant mennesker er det den hvis tale om (saker vedrørende) dette liv behager deg, og som tar Allah til vitne på det som er i hans hjerte, og (allikevel) er han den mest voldsomme strider.

ومن الناس من يعجبك قوله في الحيوة الدنيا
ويشهد الله على ما في قلبه وهو الد الخصام ﴿٢٠٥﴾

206. Og når han vender seg bort, fra din nærværelse med autoritet, så iler han omkring i landet for å stifte ufred i det, og ødelegge åker og avkom, og Allah elsker ikke ufred.

واذا تولى سعى في الارض ليفسد فيها ويهلك
الحرث والنسل والله لا يحب الفساد ﴿٢٠٦﴾

207. Og når det sies til ham: Frykt Allah, så griper (syndefull) stolthet ham. Så Helvete er tilstrekkelig for ham, og et ondt hvilested er det.

واذا قيل له اتق الله اخذته العزة بالاثم فحسبه
جهنم ولبئس المهاد ﴿٢٠٧﴾

208. Og blant mennesker er det den som ville selge sin sjel for å vinne Allahs velbehag. Og Allah er nådig mot tjenerne.

ومن الناس من يشري نفسه ابتغاء مرضات الله
والله رءوف بالعباد ﴿٢٠٨﴾

209. Å dere som tror, tre alle inn i underkastelse, og følg ikke i Satans fotspor, for han er dere visselig en åpenbar fiende.

يايها الذين امنوا ادخلوا في السلم كافة ولا
تتبعوا خطوت الشيطن انه لكم عدو مبين ﴿٢٠٩﴾

210. Og om dere snubler etter at de tydelige tegn er kommet til dere, så vit at Allah er Allmektig, Allvis.

فان زللتم من بعد ما جاءتكم البينت فاعلموا
ان الله عزيز حكيم ﴿٢١٠﴾

211. Hva annet venter de enn at Allah skal komme til dem i skygge av skyene sammen med englene, og at saken skal være avgjort? Og til Allah vender alle ting tilbake.

هل ينظرون الا ان ياتيهم الله في ظلل من
الغمام والملئكة وقضي الامر والى الله ترجع
الامور ﴿٢١١﴾ ع ٢٥ ١٣ ٩

R. 26 212. Spør Israels barn hvor mange tydelige tegn Vi ga dem. Men den som bytter Allahs nåde bort etter at den er kommet til ham, (skal vite) at Allah visselig er streng til å gjengjelde.

سل بني اسراءيل كم اتينهم من اية بينة
ومن يبدل نعمة الله من بعد ما جاءته فان
الله شديد العقاب ﴿٢١٢﴾

213. Livet i denne verden forekommer de vantro skjønt og de spotter dem som tror. Men de som frykter (Allah), vil være over dem på Dommens dag. Og Allah forsyner uten mål dem Han vil.

زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ
الَّذِينَ اٰمَنُوا ۘ وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۗ
وَاللّٰهُ يَرْزُقُ مَنْ يَّشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢١٢﴾

214. Menneskeheten var én menighet. Så oppreiste Allah profeter (som) forkynnere av gledelig budskap og (som) advarere, og åpenbarte med dem Boken med sannheten for at Han kunne dømme mennesker imellom i det de var uenige om, (men så begynte de å bli uenige om Boken). Og ingen andre var uenige om det enn de som hadde mottatt den, etter at klare tegn var kommet til dem, fordi de var opprørske mot hverandre. Deretter har Allah rettledet de troende i (alle) de ting som de (vantro) var uenige om. Og Allah leder den Han vil til den rette vei.

كَانَ النَّاسُ اُمَّةً وَّاحِدَةً فَبَعَثَ اللّٰهُ النَّبِيّٖنَ
مُبَشِّرِيْنَ وَمُنْذِرِيْنَ وَاَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ
لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِيْمَا اخْتَلَفُوْا فِيْهِ ۗ وَمَا اخْتَلَفَ
فِيْهِ اِلَّا الَّذِيْنَ اُوْتُوْهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ الْبَيِّنٰتُ
بَغْيًا بَيْنَهُمْ ۚ فَهَدَى اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لِمَا اخْتَلَفُوْا
فِيْهِ مِنَ الْحَقِّ بِاِذْنِهٖ ۗ وَاللّٰهُ يَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ
اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٢١٣﴾

215. Tror dere at dere vil gå inn i Paradiset, når det ennå ikke har skjedd dere det samme (som skjedde dem) som gikk bort før dere? Trengsler og nød rammet dem, og de ble (voldsomt) rystet, inntil sendebudet og de som trodde sammen med ham, sa: Når (kommer) Allahs hjelp? Sannelig, Allahs hjelp er visselig nær.

اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَاْتِكُمْ مَّثَلُ
الَّذِيْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ ۗ مَسَّتْهُمُ الْبَاْسَآءُ وَالضَّرَّآءُ
وَزُلْزِلُوْا حَتّٰى يَقُوْلَ الرَّسُوْلُ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ
مَتٰى نَصْرُ اللّٰهِ ۗ اَلَآ اِنَّ نَصْرَ اللّٰهِ قَرِيْبٌ ﴿٢١٤﴾

216. De spør deg hva de skal bruke (penger til). Si: Hva dere enn ønsker å gi ut av (deres rettmessige) eiendom - det er til foreldrene og nært beslektede og de foreldreløse og de fattige og de veifarende. Og hva dere enn gjør av godt, så vet sannelig Allah det.

يَسْـَٔلُوْنَكَ مَاذَا يُنْفِقُوْنَ ۗ قُلْ مَآ اَنْفَقْتُمْ مِّنْ
خَيْرٍ فَلِلْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبِيْنَ وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنِ
وَابْنِ السَّبِيْلِ ۗ وَمَا تَفْعَلُوْا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖ
عَلِيْمٌ ﴿٢١٥﴾

217. Det er foreskrevet dere å kjempe, selv om dere hater det. Men

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ ۚ وَعَسٰٓى اَنْ

det kan være at dere hater noe, selv om det er godt for dere, og det kan være at dere elsker noe, selv om det er dårlig for dere. Allah vet, og dere vet ikke.

تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۚ وَعَسَىٰ أَن تُحِبُّوا
شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢١٧﴾

R. 27 218. De spør deg om kamp i den hellige måned. Si: Kamp i den er alvorlig (synd), men å holde (folk) borte fra Allahs vei og å fornekte Ham og (hindre folk fra) den Hellige Moské og å drive dens beboere ut, er enda alvorligere overfor Allah. Og forfølgelse er verre enn å drepe. Og de vil ikke holde opp med å bekjempe dere før de bringer dere tilbake fra deres religion, hvis de da makter det. Og de av dere som faller fra sin religion, og så dør som vantro, det er dem hvis gjerninger blir til intet i denne verden og den kommende, og (det er) disse (som er) Ildens beboere. De skal forbli i den i lang tid.

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ ۖ قُلْ قِتَالٌ
فِيهِ كَبِيرٌ ۖ وَصَدٌّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِندَ
اللَّهِ ۚ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ ۗ وَلَا يَزَالُونَ
يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمْ عَن دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا
وَمَن يَرْتَدِدْ مِنكُمْ عَن دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ
فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۖ وَأُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢١٨﴾

219. Sannelig, de som tror og som utvandrer og kjemper for Allahs sak, disse er de som håper på Allahs barmhjertighet. Og Allah er Tilgivende, Barmhjertig.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ ۚ وَاللَّهُ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢١٩﴾

220. De spør deg om vin og lykkespill. Si: I dem begge er det et stort onde og litt gavn for mennesker. Men deres onde er større enn deres gavn. Og de spør deg hva de skal gi (for Allahs sak). Si: Det som er til overs (etter oppfyllelse av grunnleggende behov). Slik gjør Allah tegnene klare for dere, så dere kan tenke dere om,[75]

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ ۖ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ
كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِن نَّفْعِهِمَا ۗ وَ
يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ ۗ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ
لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٢٠﴾

---

75. Ordet som her er oversatt med "det som er til overs", er *'Afw*, som betyr: 1) det beste, 2) det som kan unnværes, 3) det som ikke kreves. I vers 216 stilles spørsmålet om arten av det som bør gis og hvem det bør gis - her dreier det seg om mengden. Qur'ânen velger et ord som henvender seg til forskjellige kategorier av mennesker, i overensstemmelse med de givendes personlige forhold. For de svake gjelder det; å gi det som kan unnværes for at de ikke skal komme i vanskeligheter og beklage seg.

221. hva angår denne verden og den kommende. Og de spør deg om de foreldreløse - si: Å øve vel mot dem er et stort gode. Og om dere blander dere med dem, så skal de være deres brødre. Og Allah kjenner urostifteren fra fredsstifteren. Og om Allah hadde villet, hadde Han visselig brakt dere i vanskeligheter, sannelig Allah er Allmektig, Allvis.

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۗ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَىٰ ۖ قُلْ إِصْلَاحٌ
لَّهُمْ خَيْرٌ ۖ وَإِن تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢١﴾

222. Og gift dere ikke med kvinner fra avgudsdyrkerne, før de tror, for en troende slavinne er bedre enn en avgudsdyrker, selv om hun også måtte behage dere. Og bortgift ikke (deres kvinner) til avgudsdyrkerne, før de tror, for en troende slave er bedre enn en avgudsdyrker, selv om han (også) måtte behage dere. Slike kaller til (Helvetes) ild, men Allah kaller til Paradiset og tilgivelse etter Sin vilje. Og Han gjør Sine tegn klare for mennesker, for at de kan la seg formane.

وَلَا تَنكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّىٰ يُؤْمِنَّ ۚ وَلَأَمَةٌ مُّؤْمِنَةٌ
خَيْرٌ مِّن مُّشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ ۗ وَلَا تُنكِحُوا الْمُشْرِكِينَ
حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا ۚ وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّن مُّشْرِكٍ وَلَوْ
أَعْجَبَكُمْ ۗ أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ ۖ وَاللَّهُ يَدْعُو
إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ ۖ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ
لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٢٢﴾

R. 28 223. Og de spør deg om (samliv under) menstruasjon. Si: Det er en smertefull (tilstand). Hold dere derfor borte fra deres hustruer under menstruasjonen, og gå ikke inn til dem før de er rene. Men når de har renset seg, gå så inn til dem som Allah har befalt dere. For Allah elsker visselig dem som vender seg til Ham, og Han elsker dem som renser seg.[76]

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ ۖ قُلْ هُوَ أَذًى فَاعْتَزِلُوا
النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ ۖ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهُرْنَ ۖ
فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ ۚ إِنَّ
اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ﴿٢٢٣﴾

224. Deres hustruer er som en åker for dere. Gå da til deres åker når dere

نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّىٰ شِئْتُمْ ۖ وَ

De sterke i troen skal gi det beste. Til slutt sier ordet *'Afw*, at man skal venne seg til å gi ut for Allahs sak, i den grad at man gjør det frivillig, uten at det forlanges.

76. Uttrykket "gå ikke inn til dem", refererer kun til seksuelt samliv. Det er ikke snakk om å avskjære seg fra sin hustru i den perioden.

vil, men send noe godt forut for deres sjeler. Og frykt Allah, og vit at dere skal møte Ham. Og bring gledelig budskap til de troende.[77]

قَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُم مُّلَاقُوهُ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ٢٢٤

225. Og gjør ikke Allah til gjenstand for deres eder, så dere ikke handler fromt og rettferdig, og stifter fred mellom mennesker. Og Allah er Althørende, Allvitende.[78]

وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِّأَيْمَانِكُمْ أَن تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا
وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ٢٢٥

226. Allah vil ikke kreve dere til regnskap for det ubetenkte i deres eder, men Han vil kreve dere til regnskap for det som deres hjerter har gjort seg fortjent til. Og Allah er Tilgivende, Nådig.

لَّا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَٰكِن يُؤَاخِذُكُم
بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ٢٢٦

227. For dem som sverger (avholdenhet) fra sine hustruer, er ventetiden fire måneder. Om de så går tilbake fra sin ed, er Allah visselig Tilgivende, Barmhjertig.

لِّلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِن نِّسَائِهِمْ تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ
فَإِن فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ٢٢٧

228. Og om de beslutter seg for skilsmisse, så er Allah Althørende, Allvitende.

وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ٢٢٨

229. Og de fraskilte kvinner skal vente angående seg selv i tre menstruasjonsperioder, og det er dem ikke tillatt å skjule det som Allah har skapt i deres livmor, om de tror på Allah og den Ytterste dag. Og deres ektemenn har en større rett til å ta dem tilbake i denne (perioden), om de

وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَ
لَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَن يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ
إِن كُنَّ يُؤْمِنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ
بِرَدِّهِنَّ فِي ذَٰلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ

77. Den Hellige Profet (s.a.) sa: "Når ektemannen går inn til sin hustru, skal de begge be til Gud og si: "Vår Herre, hold oss begge borte fra Satan, og om du skjenker oss avkom, hold også det borte fra Satan" (Muslim Kitâb-ul-Nikâh).

78. Dette verset forbyr anvendelse av Guds navn til urettferdige og syndefulle handlinger. I ubeherskede situasjoner kan man sverge ved Guds navn, at man ikke vil gjøre det og det gode, og hindrer seg selv i å øve godt på en slik måte. *'Urdha* betyr både "gjenstand" og "hindring". Det følgende vers sier at ubetenkte eder ikke skal binde en, siden Gud kun stiller til ansvar for det betenkte; det hjertene har gjort seg fortjent til.

ønsker forsoning. Og for kvinnene (gjelder) de samme rettigheter som (mennene har) over dem. Dog har mennene en viss forrang over dem. Og Allah er Allmektig, Allvis.[79]

الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۚ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ ۗ
وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٨﴾ ع ٢٨ ١٢

R. 29 230. (En slik) skilsmisse (kan finne sted) to ganger; deretter (må man) enten beholde dem på sømmelig vis, eller sende dem bort med godhet. Og det er dere ikke tillatt å ta tilbake av det som dere har gitt dem, med mindre begge frykter ikke å kunne holde seg innen Allahs grenser. Og om dere frykter at dere ikke kan holde dere innen Allahs grenser, så (kommer det) ingen brøde over noen av dem i hva hun måtte løskjøpe seg selv med. Slik er Allahs grenser. Overskrid dem da ikke. Og de som overskrider Allahs grenser, disse er de urettferdige.

الطَّلَاقُ مَرَّتَانِ ۖ فَإِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ ۗ
وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا
أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ ۖ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا
حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ ۗ تِلْكَ
حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا ۚ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٢٩﴾

231. Og om han skiller seg fra henne (tredje gang), så skal hun ikke være tillatt for ham før hun har ektet en annen mann. Om (også) han så skiller seg fra henne, så (kommer det) ingen brøde over noen av dem om de vender tilbake til hverandre, om de mener at de kan holde seg innen Allahs grenser. Dette er Allahs grenser, som Han klarlegger for folk som har viten.[80]

فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّىٰ تَنْكِحَ زَوْجًا
غَيْرَهُ ۗ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا
إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ ۗ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ
يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٣٠﴾

---

79. De hedenske arabere sverget ofte avholdenhet fra deres hustruer, og lot dem deretter sveve i uvisshet, kanskje resten av deres liv. Etter vers 227 skal man innen utgangen av fire måneder ha blitt enig om man ønsker å leve videre sammen, eller beslutter seg til skilsmisse. Qur'ânen gir kvinnen de samme rettigheter som mannen. For 1400 år siden ga Islâm kvinnen rett til å forlange skilsmisse, rett til å besitte og handle med eiendommen sin uten innblanding, og lovfestet arverett - alle disse rettigheter, som først i dette århundret er blitt den vestlige kvinnens. At mannen har en viss forrang, hentyder til 4:35: det påhviler alene mennene å livnære familien, og derfor er mannens lovmessige arvandel større enn kvinnens. Hva personlige rettigheter angår, er mannen og kvinnen likestilt, men i saker vedrørende hjemmets disiplin, ligger avgjørelsen i tvilstilfelle hos mannen.

80. Islamsk lov skjelner mellom tilbakekallelig og ugjenkallelig skilsmisse. Tredje skilsmisse fra samme hustru er ugjenkallelig. Denne bestemmelsen skal tjene til å dempe lysten til skilsmisse, idet man ikke lenger kunne la seg skille og ta tilbake som det passer en. Skilsmisse er i islamske land et relativt sjeldent forekommende fenomen. Det kristelige vesten, hvis religion enten forbyr skilsmisse eller i hvert

232. Og når dere skiller dere fra (deres) hustruer, og når de så når sin frist, så skal dere enten beholde dem på sømmelig vis, eller sende dem bort på sømmelig vis. Men hold dem ikke tilbake så dere overskrider (grensene og gjør urett mot dem). Og den som handler slik, har visselig handlet urett mot sin egen sjel. Og driv ikke spott med Allahs bud, og ihukom Allahs nåde mot dere, og Boken og visdommen som Han har åpenbart dere, og som Han formaner dere med. Og frykt Allah, og vit at Allah vet alle ting.[81]

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ
بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ
ضِرَارًا لِّتَعْتَدُوا وَمَن يَفْعَلْ ذَٰلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ
وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
وَمَا أَنزَلَ عَلَيْكُم مِّنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُم
بِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

R. 30 233. Og når dere skiller dere fra (deres) hustruer, og de når fristen, så må dere ikke hindre dem i å gifte seg med sine (kommende) ektemenn, når de er blitt enige innbyrdes på sømmelig vis. Med dette formanes den av dere som tror på Allah og den Ytterste dag. Det er mer velsignet for dere - og

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ
أَن يَنكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُم بِالْمَعْرُوفِ
ذَٰلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَن كَانَ مِنكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ذَٰلِكُمْ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَأَطْهَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ

---

fall ekteskap etter skilsmisse, ligger så absolutt i spissen på dette feltet. Man må huske at Profeten Muhammad (s.a.) har sagt: "Den verste av de ting som Allah har tillatt, er skilsmisse". Det kristelige vesten har allerede lært at man ikke kommer uten om skilsmisse. Måtte de også snart innse, at den skilsmissepraksis som Qur'ânen foreskriver, uten sammenlikning er den beste.

81. Det er på tide å referere ganske kort til hovedtrekkene i den islamske skilsmissepraksis. Ved det første tegnet på konflikt mellom ektefeller, anbefaler Islâm forholdsregler, som vil tjene til forsoning (4:129). Viser slike forsøk seg å være resultatløse, må det utnevnes to meklere, en fra ektemannens og en fra hustruens familie (4:36). Først etter at dette meklingsforsøket mislykkes, kan skilsmisse innledes. Vil ektemannen skille seg, må han avgi en skilsmisseerklæring to ganger. Den første erklæringen må ikke avgis under hustruens menstruasjon. Dessuten er den kun gyldig, hvis han i tiden etter hustruens renselse og inntil erklæringens avgivelse, ikke har hatt seksuelt samkvem med henne. Etter denne første, foreløpige skilsmisseerklæring, kommer en ventefrist på en måned, for å gi ekteparet tid til ennå et forsøk på forsoning. Holder ektemannen fast ved sin beslutning, må han - en måned etter den første - avgi en ny erklæring om skilsmisse, og hvis den ikke trekkes tilbake innen fristen, avgis den siste erklæringen og fører til den ugjenkallelige skilsmisse. Disse erklæringene skal avgis i vitners nærværelse. Mannen må ikke holde noen del av ektefellens formue tilbake, f.eks. den ved ekteskapets inngåelse *Mahr* (medgift), hvis det ikke allerede er betalt, må det betales umiddelbart fullt ut til ektefellen.
Ønsker hustruen skilsmisse, uten at mannen mener å ha noe skyld i det - og det avgjør retten - så må hun gi avkall på sin medgift. Også denne bestemmelsen tjener til å hindre forhastede beslutninger. Se også 65:28, hvor det fremgår at hustruen i ventefristen blir boende hos mannen, og dette for å gi enda større sjanse til forsoning. Svangre kvinner må man ikke skille seg fra, først etter at de har født, og det er da ens plikt å livnære mor og barn, alt etter sine evner. Likeledes påhviler det mannen å livnære enhver fraskilt hustru (se 2:242).

renere. Og Allah vet, men dere vet ikke.

لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٢﴾

234. Og mødre skal amme sine barn i to fulle år. Slik skal det være for den som ønsker at ammingen fullendes. Og faren har ansvaret for livsunderhold og klær, på passende vis. Ingen sjel er bebyrdet utover sin evne. Moren skal ikke lide nød på grunn av barnet, og faren skal (heller) ikke lide nød på grunn av barnet. Og det samme påhviler arvingen. Hvis de da ønsker avvenning av barnet etter gjensidig overenskomst og rådslagning, så hviler det ingen skyld på noen av dem. Men om dere ønsker å la deres barn amme (av en annen kvinne), så (hviler det) ingen skyld på dere, når dere har betalt det dere hadde avtalt på rimelig vis. Og frykt Allah, og vit at Allah ser hva dere gjør.

وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ
لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ ۚ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ
رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۚ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ
إِلَّا وُسْعَهَا ۚ لَا تُضَارَّ وَالِدَةٌ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ
لَهُ بِوَلَدِهِ ۚ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَٰلِكَ ۗ فَإِنْ أَرَادَا
فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا ۗ
وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ
عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ ۗ وَاتَّقُوا
اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٣﴾

235. Og om noen av dere dør og etterlater hustruer, så skal de vente angående seg selv i fire måneder og ti dager. Men når de har nådd slutten av fristen, (hviler det) ingen skyld på dem, i det de gjør angående seg selv på sømmelig vis. Og Allah er vel vitende om det dere gjør.

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ
بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا ۖ فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۗ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٣٤﴾

236. Og (det hviler) ingen skyld på dere om dere lar en hentydning om ekteskap falle til (slike) kvinner, eller om dere skjuler (hensikten) i deres hjerter. Allah vet at dere tenker på dem. Men treff ingen avtale med dem i hemmelighet, med mindre dere fører sømmelig tale, og beslutt dere ikke til inngåelse av ekteskap, før den foreskrevne frist har nådd sitt utløp. Og vit at Allah vet hva som er i deres

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ
أَوْ أَكْنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ ۚ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ
وَلَٰكِنْ لَا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا
مَعْرُوفًا ۚ وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّىٰ يَبْلُغَ
الْكِتَابُ أَجَلَهُ ۚ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ

sjeler, så ta dere i akt (for Ham). Og vit at Allah er Tilgivende, Nådig.

فَاحْذَرُوْهُ ۚ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ حَلِيْمٌ ﴿٢٣٦﴾

R. 31 237. (Det hviler) ingen skyld på dere om dere skiller dere fra hustruer som dere ikke har rørt, eller som dere ikke har fastsatt en medgift for. Og forsyn dem, den rike etter sine evner og den fattige etter sine evner. Dette er (en plikt) for dem som handler godt.

لَاجُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِنْ طَلَّقْتُمُ النِّسَآءَ مَا لَمْ تَمَسُّوْهُنَّ
اَوْ تَفْرِضُوْا لَهُنَّ فَرِيْضَةً ۚ وَّمَتِّعُوْهُنَّ ۚ عَلَى الْمُوْسِعِ
قَدَرُهٗ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدَرُهٗ ۚ مَتَاعًا ۢ بِالْمَعْرُوْفِ ۚ حَقًّا
عَلَى الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٢٣٧﴾

238. Og om dere skiller dere fra dem før dere har rørt dem, og dere allerede har fastsatt en medgift for dem, betal da halvdelen av det dere har fastsatt, med mindre de ettergir den - eller den i hvis hånd inngåelsen av ekteskapet ligger - ettergir den. Og at dere ettergir, er nærmere rettferdighet. Og glem ikke de gjensidige nådesbevisninger, sannelig Allah ser det dere gjør.

وَاِنْ طَلَّقْتُمُوْهُنَّ مِنْ قَبْلِ اَنْ تَمَسُّوْهُنَّ وَقَدْ
فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيْضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ اِلَّآ اَنْ
يَّعْفُوْنَ اَوْ يَعْفُوَا الَّذِيْ بِيَدِهٖ عُقْدَةُ النِّكَاحِ ۭ وَ
اَنْ تَعْفُوْٓا اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى ۭ وَلَا تَنْسَوُا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ ۭ
اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿٢٣٨﴾

239. Vokt over bønnene (deres), og (spesielt) den midterste bønnen, og still dere lydige for Allah.[82]

حٰفِظُوْا عَلَى الصَّلَوٰتِ وَالصَّلٰوةِ الْوُسْطٰى ۗ وَقُوْمُوْا
لِلّٰهِ قٰنِتِيْنَ ﴿٢٣٩﴾

240. Om dere da frykter, så hold bønn til fots eller til hest. Men når dere er i sikkerhet, så ihukom Allah, ettersom Han jo lærte dere da dere intet visste.

فَاِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا اَوْ رُكْبَانًا ۚ فَاِذَآ اَمِنْتُمْ فَاذْكُرُوا
اللّٰهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَّا لَمْ تَكُوْنُوْا تَعْلَمُوْنَ ﴿٢٤٠﴾

241. Og de av dere som dør og etterlater hustruer, dem påhviler opprettelse av testamente til fordel for deres hustruer: forsørgelse i ett år, uten at de skal forlate deres hus. Men om de

وَالَّذِيْنَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُوْنَ اَزْوَاجًا ۚ وَّصِيَّةً
لِّاَزْوَاجِهِمْ مَّتَاعًا اِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ اِخْرَاجٍ ۚ فَاِنْ

82. Dette verset om bønn synes kanskje å være plassert på et merkelig sted, her mellom ekteskapelige forhold. Men nettopp denne sammenheng forklarer dets mening. Ved inngåelse av ekteskap vil man kanskje bli litt mindre aktpågivende i sine religiøse plikter, og derfor innskjerpes nettopp i denne sammenheng, betydningen av å overholde disse pliktene. Oppmerksomheten henledes spesielt til den midterste bønn, ettermiddagsbønnen, som man lettest vil forsømme. Det følgende vers påpeker ytterligere, at bønnen er så viktig, at den må holdes under alle forhold, selv i farlige situasjoner.

(selv) forlater deres hus, så (hviler det) ingen skyld på dere i det de måtte gjøre angående seg selv på sømmelig vis. Og Allah er Allmektig, Allvis.

خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنفُسِهِنَّ مِن مَّعْرُوفٍ ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ (٢٤١)

242. Og for de fraskilte kvinner er det også forsørgelse på passende vis, en rettighet (for dem) overfor de gudfryktige.

وَلِلْمُطَلَّقَاتِ مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ ۖ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ (٢٤٢)

243. Slik gjør Allah Sine tegn klare for dere, så dere kan bruke deres fornuft.

كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ (٢٤٣) ع

R. 32 244. Har du ikke hørt om dem som gikk ut fra sine hjem, og de var tusener, i frykt for døden. Så sa Allah til dem: Dø - og deretter skjenket Han dem liv, sannelig Allah er nådefull mot mennesker, men de fleste mennesker er ikke takknemlige.[83]

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِن دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ (٢٤٤)

245. Og kjemp for Allahs sak, og vit at Allah er Althørende, Allvitende.

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ (٢٤٥)

246. Hvem er det som vil gi Allah et godt lån, som Han vil mangfoldiggjøre for ham mange ganger? Og Allah innskrenker og mangfoldiggjør, og til Ham skal dere vende tilbake.[84]

مَّن ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً ۚ وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْسُطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ (٢٤٦)

247. Har du ikke hørt om Israels barns førere etter Moses, da de sa til sin profet: Innsett en konge over oss, så

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَإِ مِن بَنِي إِسْرَائِيلَ مِن بَعْدِ

83. Ved flukten fra Egypt telte jødene noen få tusener - og ikke som Bibelen hevder: noen hundretusener. Den moderne forskningen måtte gi Qur'ânen rett, se Ernest Renan: *History of the People of Israel*, s. 145 (London 1888). Med israelittenes død menes en generasjons død, nemlig den generasjonen som syndet og som derfor ikke dro inn i det utlovede landet (se 5:27). Med deres fornyede liv menes da den nye generasjonens innmarsj i Kana'an.

84. Qur'ânen taler om å bruke penger for Allahs sak, som å gi lån til Ham. Dette forteller at å bruke penger for å fremme den gode moralen, ikke bør betraktes som bortkastede penger.

skal vi kjempe for Allahs sak. Han sa: Mon dere ikke vil være ulydige når kamp blir foreskrevet dere, så dere ikke vil kjempe? De sa: Hvilken grunn har vi for ikke å kjempe for Allahs sak, når vi dog er blitt drevet ut fra våre hjem og våre barn? Men da kamp ble foreskrevet dem, så vendte de ryggen, unntagen noen få av dem. Og Allah kjenner de syndefulle.[85]

مُوسَىٰٓ إِذْ قَالُوا۟ لِنَبِىٍّ لَّهُمُ ٱبْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُّقَـٰتِلْ
فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ ۖ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِن كُتِبَ عَلَيْكُمُ
ٱلْقِتَالُ أَلَّا تُقَـٰتِلُوا۟ ۖ قَالُوا۟ وَمَا لَنَآ أَلَّا نُقَـٰتِلَ فِى
سَبِيلِ ٱللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِن دِيَـٰرِنَا وَأَبْنَآئِنَا ۖ
فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ ٱلْقِتَالُ تَوَلَّوْا۟ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ ۗ
وَٱللَّهُ عَلِيمٌۢ بِٱلظَّـٰلِمِينَ ﴿٢٤٦﴾

248. Og deres profet sa til dem: Sannelig, Allah har innsatt Tâlût over dere som konge. De sa: Hvordan kan kongedømmet tilkomme ham over oss, når vi dog har større rett til kongemakten enn han, og ham er det ikke skjenket fylde av rikdom? Han sa: Sannelig, Allah har utvalgt ham over dere og forøket hans styrke i viten og kropp. Og Allah gir Sitt rike til hvem Han vil. Og Allah er Altomfattende, Allvitende.[86]

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ ٱللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ
مَلِكًا ۚ قَالُوٓا۟ أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُ ٱلْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ
أَحَقُّ بِٱلْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِّنَ ٱلْمَالِ ۚ
قَالَ إِنَّ ٱللَّهَ ٱصْطَفَىٰهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُۥ بَسْطَةً فِى
ٱلْعِلْمِ وَٱلْجِسْمِ ۖ وَٱللَّهُ يُؤْتِى مُلْكَهُۥ مَن يَشَآءُ ۚ
وَٱللَّهُ وَٰسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٧﴾

249. Og deres profet sa til dem: Sannelig, tegnet på hans kongedømme skal være at det blir gitt dere et hjerte hvor det er fred fra deres Herre, og den (gode) arv som ble etterlatt av Moses' slekt og Arons slekt - englene skal bære

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ ءَايَةَ مُلْكِهِۦٓ أَن يَأْتِيَكُمُ
ٱلتَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا
تَرَكَ ءَالُ مُوسَىٰ وَءَالُ هَـٰرُونَ تَحْمِلُهُ ٱلْمَلَـٰٓئِكَةُ ۚ إِنَّ

85. Sammenlikn Dommerne, kap. 6,7 og 8.

86. *Tâlût* er Gideon og ikke Saul. Qur'ânen er ikke skyldig i anakronismer, tvert imot nevnes utviklingen i dens rette rekkefølge: først ørkenvandringen og innvandringen i vers 244, deretter Gideons kamp mot kana'aneerne til samling av israelittene. Denne kamp begynte med Gideon, og ble avsluttet av David og Saul (vers 252). Hvis man oppfatter Tâlût som Saul, er det da strid mellom Qur'ânens og Bibelens versjoner. Bibelen - innrømmes det av nesten alle vestlige teologer - har ikke bevart sin integritet, dens tilblivelseshistorie ligger sent og for mange delers vedkommende, i det uvisse. På en annen side har den vestlige Islâmforskningen slått fast at Qur'ânen i dag er den samme som på Muhammads (s.a.) tid, alle forsøk på å bevise eksistensen av senere tilføyelser har slått feil (Noeldeke: Geschichte des Qur'âns). Qur'ânen inneholder ytterlig utallige bevis på at den er av guddommelig opprinnelse, se f.eks. vers 244. Her har den moderne forskningen måttet gi Qur'ânen rett; skjønt ingen på Muhammads (s.a.) tid kunne vite det minste om israelittenes antall ved utvandringen, ingen unntagen Gud, hvis viten omfatter alt som er i himlene og på jorden, erklæres det at de kun var noen tusener, hvilket er historisk korrekt.

den. I dette er det visselig et tegn for dere, om dere er troende.[87]

فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٢٤٨﴾

R. 33 250. Og etter at Tâlût dro ut med hærene, sa han: Sannelig, Allah vil prøve dere ved en flod. Den som da drikker av den, han er ikke av meg. Og den som ikke smaker av den, han er visselig av meg, unntagen den som øser seg en håndfull. De drakk da av den, unntagen noen få av dem. Og etter at de hadde krysset (floden) - han og de som trodde sammen med ham - sa de (som drakk av den): Vi har ingen makt i dag mot Djâlût og hans hærer. (Men) de som håpet på at de skulle møte sin Herre sa: Hvor ofte har ikke en liten skare overvunnet en stor skare med Allahs befaling? Og Allah er med de utholdende.

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُم بِنَهَرٍ فَمَن شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَن لَّمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ ۚ فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ ۚ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ ۚ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُم مُّلَاقُو اللَّهِ كَم مِّن فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٢٤٩﴾

251. Og etter at Djâlût og hans hærer var rykket frem, sa de [Tâlût og de troende]: Vår Herre, la utholdenhet strømme ned over oss, og styrk våre føtter og gi oss hjelp mot det vantro folk.

وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٥٠﴾

252. Så slo de dem på Allahs befaling. Og Dâwûd [David] drepte Djâlût, og Allah ga ham kongedømmet og visdommen og lærte ham hva Han ville. Og om Allah ikke drev noen mennesker tilbake ved hjelp av andre, så ville jorden gå til grunne i ufred. Men Allah er Nådefull mot (alle) mennesker.

فَهَزَمُوهُم بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُودُ جَالُوتَ وَآتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ ۗ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٢٥١﴾

253. Dette er Allahs tegn. Vi foreleser deg dem i sannhet, for du er visselig et av sendebudene.

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ۚ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٥٢﴾

87. *Tâbût* betyr ikke her "ark", men: "hjerte" i betydningen av "sinnelag". Engler, som er åndelige vesener, bærer ikke en fysisk ark.

[Del 3]

254. Disse sendebud har Vi opphøyet, noen over andre. Blant dem er de som Allah har talt til, og noen av dem (har Han) opphøyet i rang. Og Vi ga Jesus, Marias sønn, de klare bevis og styrket ham med den Hellige ånd. Og om Allah hadde villet det, så ville de (som kom) etter dem, ikke ha kjempet mot hverandre etter at de klare bevis var kommet til dem. Men de ble uenige. Og blant dem er det dem som tror, og blant dem er det dem som er vantro. Og om Allah hadde villet det, hadde de ikke kjempet innbyrdes, men Allah gjennomfører det Han ønsker.[88]

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ مِّنْهُم
مَّن كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ ۚ وَآتَيْنَا
عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ ۗ
وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ مِن بَعْدِهِم مِّن
بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَلَٰكِنِ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُم مَّنْ
آمَنَ وَمِنْهُم مَّن كَفَرَ ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلُوا
وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿٢٥٤﴾

R. 34 255. Å dere som tror, gi ut av det som Vi har forsynt dere med, før den dag kommer hvor det ikke vil være handel og (hvor) vennskap ikke (vil gavne) og (heller) ikke forbønn. Og det er de vantro som er de urettferdige.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُم مِّن قَبْلِ
أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ لَّا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ ۗ
وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٥٥﴾

256. Allah, det er ingen gud unntagen Ham, den Levende, den Selvopprettholdende. Slumre rammer Ham ikke, og heller ikke søvn. Ham tilhører det som er i himlene og det som er på jorden. Hvem er den som kan gå i forbønn hos Ham, unntagen ved Hans tillatelse? Han vet hva som er foran dem og hva som er bak dem, og de omfatter intet av Hans viten, unntagen hva Han vil. Hans trone omfatter

اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ۚ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ
وَلَا نَوْمٌ ۚ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ مَن
ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِندَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۚ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ
أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۖ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ
عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ ۚ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ

88. Allah taler til enhver profet. Når det derfor sies her, at det er noen til hvem Allah har talt, må vi fullende meningen som inneholdes i det arabiske ordet med: til hvem Allah har talt i særlig grad, dvs. de store lovgivende profeter. "Hvis Allah hadde villet" betyr her: "Hvis Allah hadde gjennomtvunget Sin vilje". Som fortsettelsen viser "gjennomfører Allah, hva Han ønsker" ved å stille mennesket i det frie valget. Hans plan gjennomføres nettopp ved denne sondringen, som skjer ved valgets situasjon.

himlene og jorden, og opprettholdelsen av dem besværer Ham ikke, og Han er den Opphøyede, den Mektige.[89]

وَلَا يَـُٔودُهُۥ حِفْظُهُمَا ۚ وَهُوَ ٱلْعَلِىُّ ٱلْعَظِيمُ ﴿٢٥٥﴾

257. Det er ikke tvang i religionen, for sannheten er visselig lett å skjelne fra løgnen. Den som derfor fornekter dem som leder vill, og tror på Allah, han har visselig grepet fatt i et sterkt håndtak som ikke kan brytes i stykker, og Allah er Althørende, Allvitende.[90]

لَآ إِكْرَاهَ فِى ٱلدِّينِ ۖ قَد تَّبَيَّنَ ٱلرُّشْدُ مِنَ ٱلْغَىِّ ۚ
فَمَن يَكْفُرْ بِٱلطَّٰغُوتِ وَيُؤْمِنۢ بِٱللَّهِ فَقَدِ
ٱسْتَمْسَكَ بِٱلْعُرْوَةِ ٱلْوُثْقَىٰ لَا ٱنفِصَامَ لَهَا ۗ
وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥٦﴾

258. Allah er de troendes venn. Han fører dem ut av mørket inn i lyset. Men de vantro, deres venner er dem som villeder, de fører dem fra lyset inn i mørket. Disse er Ildens beboere, der skal de forbli i lang tid.

ٱللَّهُ وَلِىُّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ يُخْرِجُهُم مِّنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى
ٱلنُّورِ ۖ وَٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ أَوْلِيَآؤُهُمُ ٱلطَّٰغُوتُ
يُخْرِجُونَهُم مِّنَ ٱلنُّورِ إِلَى ٱلظُّلُمَٰتِ ۗ أُو۟لَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ
ٱلنَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَٰلِدُونَ ﴿٢٥٧﴾

R. 35 259. Har du ikke hørt om ham som stred med Abraham angående hans Herre fordi Allah hadde gitt ham kongedømmet? Da Abraham sa: Min Herre er den som gir liv og død. Han sa: Jeg gir (også) liv og død. Abraham sa: Allah er sannelig den som bringer solen fra øst. Bring da du den fra vest. Da ble den vantro slått med målløshet. Og Allah rettleder ikke det urettferdige folket.

أَلَمْ تَرَ إِلَى ٱلَّذِى حَآجَّ إِبْرَٰهِـۧمَ فِى رَبِّهِۦٓ أَنْ ءَاتَىٰهُ
ٱللَّهُ ٱلْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَٰهِـۧمُ رَبِّىَ ٱلَّذِى يُحْىِۦ وَيُمِيتُ
قَالَ أَنَا۠ أُحْىِۦ وَأُمِيتُ ۖ قَالَ إِبْرَٰهِـۧمُ فَإِنَّ ٱللَّهَ يَأْتِى
بِٱلشَّمْسِ مِنَ ٱلْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ ٱلْمَغْرِبِ
فَبُهِتَ ٱلَّذِى كَفَرَ ۗ وَٱللَّهُ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٢٥٨﴾

---

89. Dette verset kalles *âyat-al-kursî*, dvs. "tronverset", som av Profet Muhammad (s.a.) er betegnet som det mest opphøyede vers i Qur'ânen (Sahîh Muslim). *Kursî* som vi har oversatt med: "trone", betyr også: viten, kunnskap - og med denne betydningen sier setningen da at Guds viten omfatter alt. I den første meningen betyr den at Guds makt omfatter alt.

90. *Lâ ikrâha fid-Dîn*: "Det er ikke tvang i religionen", kan i sannhet kalles menneskehetens frihetsbrev. For første gang i historien møter vi her religionsfrihetens stolte prinsipp, innlemmet i et lovkompleks. Men dette lovkomplekset er da også av guddommelig opprinnelse, og beregnet for alle tider. Verset som ble åpenbart i Madîna, da forsvarskrigen mot de aggressive makkanere var i full gang, avkrefter på forhånd enhver påstand om at Muhammad (s.a.) førte krigen for å utbre sin religion. Forsvarskrigen ble ført for religionsfrihetens skyld. Se 22:40-41, som også viser at krigen ble ført til forsvar for jødenes og kristnes, ja, for alles frihet.

260. Eller som den som gikk forbi en by som lå sammenstyrtet på sine tak. Han sa: Hvordan vil Allah gi denne liv etter dens død? Og Allah lot ham dø i hundre år, deretter oppvekket Han ham. Han sa: Hvor lenge har du vært (slik)? Han sa: Jeg har vært (slik) en dag eller en del av en dag. Han sa: Nei, du har vært (slik) i hundre år. Men se til din føde og din drikke, de har ikke råtnet. Og se på ditt esel. Og (Vi har latt deg se dette synet) for å gjøre deg til et tegn for menneskene. Og se til knoklene, hvordan Vi setter dem sammen og så kler dem med kjøtt. Og da dette ble klart for ham, sa han: Jeg vet at Allah har makt til å gjøre alt Han vil. [91]

أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَىٰ قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ
عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّىٰ يُحْيِي هَٰذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا
فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ
قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَل لَّبِثْتَ
مِائَةَ عَامٍ فَانظُرْ إِلَىٰ طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ
وَانظُرْ إِلَىٰ حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِّلنَّاسِ وَانظُرْ إِلَى
الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ
لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦٠﴾

261. Og (ihukom den tid) da Abraham sa: Min Herre, vis meg hvordan Du gir liv til de døde. Han sa: Har du da ikke trodd? Han [Abraham] sa: Jo, men (jeg spør dette) for at mitt hjerte skal bli beroliget. Han sa: Ta da fire fugler og gjør dem vant til deg. Sett så hver enkelt av dem på et fjell. Og kall så på dem; de vil komme til deg i hast. Og vit at Allah visselig er den Allmektige, den Allvise. [92]

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ
أَوَلَمْ تُؤْمِن قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِي قَالَ
فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ
عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ
سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦١﴾

R.36 262. De som gir sin eiendom ut for Allahs sak, likner et såkorn som setter syv aks, i hvert aks er det hundre

مَثَلُ الَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ
حَبَّةٍ أَنبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِّائَةُ

91. Verset henviser til Esekiels syn, se Esekiel kap. 37. Byen som ligger i ruiner er Jerusalem. Først i år 597 f.kr. erobres Jerusalem av Nebukadnesar, og i 587 lå byen i fullstendig ruiner. At Esekiel ikke døde virkelig, og ble oppvekket bokstavelig, godtgjøres ved henvisning til hans føde, drikke og til eselet. Tilstanden til disse, viser at visjonens hundre år i virkeligheten kun dreide seg om kort tid, den korte tiden drømmen eller visjonen varte. Bibelen forteller og historien godtgjør, at Jerusalem sto gjenoppbygd i løpet av hundre år, og dermed var visjonen oppfylt.

92. At Abraham skulle gjøre fuglene "vant til seg" vil si at han skal dressere dem. Når mennesket ved dressur kan få makt over en del av skapningen, hvor meget må skapningens Frembringer og Herre da ikke ha makt til å gi liv til de døde? Verset kan også være en profeti om at Makka skulle bli universell valfartssentrum, til hvor folk vil strømme fra alle fire verdenshjørner ("fugl" brukes ofte om åndelig høyt utviklede mennesker).

såkorn. Og Allah mangfoldiggjør (det) for hvem Han vil, og Allah er Altomfattende, Allvitende.

حَبَّةٍ ۗ وَاللّٰهُ يُضٰعِفُ لِمَنْ يَّشَآءُ ۗ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿٢٦٢﴾

263. De som gir sin eiendom ut for Allahs sak, og som så ikke følger sin gave opp med retthaveriskhet og urett, dem tilkommer deres lønn hos deres Herre, og ingen frykt skal komme over dem, og de skal ikke sørge.

اَلَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ثُمَّ لَا
يُتْبِعُوْنَ مَآ اَنْفَقُوْا مَنًّا وَّلَآ اَذًى ۙ لَّهُمْ اَجْرُهُمْ
عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٢٦٣﴾

264. Sømmelig tale og tilgivelse er bedre enn en almisse som følges opp med urett. Og Allah er Uavhengig, Nådig.

قَوْلٌ مَّعْرُوْفٌ وَّمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَّتْبَعُهَآ
اَذًى ۗ وَاللّٰهُ غَنِيٌّ حَلِيْمٌ ﴿٢٦٤﴾

265. Å dere som tror, gjør ikke deres almisser til intet ved retthaveriskhet og urett, liksom den som gir sin eiendom for å bli sett av mennesker, og som ikke tror på Allah og den Ytterste dag. Han likner en glatt klippe som det ligger et lag jord over. Når da styrtregnet rammer den, lar det den ligge igjen naken og hard. De har ikke makt over noe av det de har fortjent seg. Og Allah rettleder ikke det vantro folk.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تُبْطِلُوْا صَدَقٰتِكُمْ بِالْمَنِّ
وَالْاَذٰى ۙ كَالَّذِيْ يُنْفِقُ مَالَهٗ رِئَآءَ النَّاسِ وَلَا
يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ۗ فَمَثَلُهٗ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ
عَلَيْهِ تُرَابٌ فَاَصَابَهٗ وَابِلٌ فَتَرَكَهٗ صَلْدًا ۗ لَا
يَقْدِرُوْنَ عَلٰى شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوْا ۗ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٢٦٥﴾

266. Men de som gir sin eiendom ut for å søke Allahs velbehag og styrking av sine sjeler, likner en hage på opphøyet grunn. Styrtregnet rammer den, og den gir sine frukter to ganger. Og om styrtregnet ikke rammer den, så er lett regn tilstrekkelig. Og Allah ser hva dere gjør.

وَمَثَلُ الَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمُ ابْتِغَآءَ مَرْضَاتِ
اللّٰهِ وَتَثْبِيْتًا مِّنْ اَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ
اَصَابَهَا وَابِلٌ فَاٰتَتْ اُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ ۚ فَاِنْ لَّمْ يُصِبْهَا
وَابِلٌ فَطَلٌّ ۗ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿٢٦٦﴾

267. Ville noen av dere ønske at han hadde en hage med palmer og druer, med floder strømmende gjennom den, og med alle slags frukter for ham i den, mens alderdommen rammet ham, og han hadde svakelig avkom, og at en

اَيَوَدُّ اَحَدُكُمْ اَنْ تَكُوْنَ لَهٗ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيْلٍ وَّاَعْنَابٍ
تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۙ لَهٗ فِيْهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ ۙ
وَاَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهٗ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَآءُ ۖۚ فَاَصَابَهَآ

virvelvind med ild slo ned på den og sved den av? Slik gjør Allah tegnene tydelige for dere, så dere kan tenke etter.

إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ ۗ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ
ع الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٦٧﴾

R. 37 268. Å dere som tror, gi ut av de gode ting som dere har fortjent dere, og av det som Vi har frembrakt for dere av jorden, og søk ikke ut det dårlige av det til å gi ut, når dere ikke selv vil motta det uten å lukke øynene (av skam). Og vit at Allah er Uavhengig, all lovprisning Verdig.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ
وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ ۖ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ
مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِآخِذِيهِ إِلَّا أَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ ۚ
وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٢٦٨﴾

269. Satan lover dere fattigdom og påbyr dere det skjendige, men Allah utlover dere tilgivelse fra Seg og nåde, og Allah er Altomfattende, Allvitende.

الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ ۖ وَاللَّهُ
يَعِدُكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦٩﴾

270. Han gir visdom til den Han vil. Og den som blir gitt visdom, er visselig blitt gitt mangfoldig godt. Og ingen vil betenke det, unntagen de forstandige.

يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ
أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا ۗ وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٢٧٠﴾

271. Og hva dere enn gir ut, og hvilket løfte dere enn har avlagt - Allah vet det visselig. Og det finnes ingen hjelpere for de urettferdige.

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَإِنَّ
اللَّهَ يَعْلَمُهُ ۗ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٢٧١﴾

272. Om dere åpenbarer almissene, så er det fortreffelig, men om dere holder dem skjult idet dere gir dem til de trengende, så er det (enda) bedre for dere. Og Han vil ta deres synder fra dere, og Allah vet godt hva dere gjør.

إِنْ تُبْدُوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ ۖ وَإِنْ تُخْفُوهَا وَ
تُؤْتُوهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ ۚ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِنْ
سَيِّئَاتِكُمْ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٧٢﴾

273. Det påhviler ikke deg å rettlede dem på den rette vei, men (det er) Allah (som) rettleder hvem Han vil. Og hva dere enn gir ut av godt er for deres egne sjeler, og dere gir bare ut for å søke Allahs nåde. Og hva dere gir ut av godt, det skal gjengjeldes dere, og dere skal ikke lide urett.

لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۗ
وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلِأَنْفُسِكُمْ ۚ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا
ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ ۚ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ
وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٣﴾

274. (Slike almisser er) til de fattige, som holdes tilbake for Allahs sak, idet de ikke er i stand til å reise omkring i landet. Den uvitende regner dem for velstående fordi de avholder seg (fra tigging). Du vil kjenne dem på deres utseende; de ber ikke uforskammet hos folk. Og hva dere gir ut av godt, sannelig Allah er vitende om det.

لِلْفُقَرَآءِ الَّذِيْنَ أُحْصِرُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ
ضَرْبًا فِي الْاَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ اَغْنِيَآءَ مِنَ
التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيْمٰهُمْ لَا يَسْـَٔلُوْنَ النَّاسَ
اِلْحَافًا وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖ عَلِيْمٌ ﴿٢٧٤﴾

R. 38 275. De som gir ut av sin eiendom ved natt og dag, hemmelig og offentlig, har deres lønn hos deres Herre, og over dem skal det ikke komme frykt, og de skal ikke sørge.

اَلَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَّ
عَلَانِيَةً فَلَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٢٧٥﴾

276. De som oppeter rente, holder ikke (ved noe standpunkt), men på en måte som den, som Satan har slått med vanvidd holder ved. Slik (skal det være) fordi de sier: Rente er bare det samme som handel, når Allah dog har tillatt handel, men forbudt rente. Den som da formaningen kommer til fra hans Herre, og han så avholder seg fra det, han skal beholde det fortidige, og hans sak er hos Allah. Men de som vender tilbake (til rente), disse er Ildens beboere. De skal forbli i den i lang tid.

اَلَّذِيْنَ يَاْكُلُوْنَ الرِّبٰوا لَا يَقُوْمُوْنَ اِلَّا كَمَا يَقُوْمُ الَّذِيْ
يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطٰنُ مِنَ الْمَسِّ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْا اِنَّمَا
الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبٰوا وَاَحَلَّ اللّٰهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبٰوا
فَمَنْ جَآءَهٗ مَوْعِظَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ فَانْتَهٰى فَلَهٗ مَا سَلَفَ
وَاَمْرُهٗ اِلَى اللّٰهِ وَمَنْ عَادَ فَاُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ
هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٢٧٦﴾

277. Allah tilintetgjør rente og mangfoldiggjør almissene. Og Allah elsker ikke enhver vantro, synder.

يَمْحَقُ اللّٰهُ الرِّبٰوا وَيُرْبِي الصَّدَقٰتِ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ
كُلَّ كَفَّارٍ اَثِيْمٍ ﴿٢٧٧﴾

278. Sannelig, de som tror og handler rettferdig og holder bønn (regelmessig) og betaler Zakât, har deres lønn hos deres Herre. Over dem skal det ikke komme frykt, og de skal ikke sørge.

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ
وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ لَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٢٧٨﴾

279. Å dere som tror, frykt Allah, og la hvile det som er igjen av rente, om dere er troende.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا ٱتَّقُوا ٱللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِىَ مِنَ
ٱلرِّبَوٰٓا إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٢٧٩﴾

280. Og om dere ikke gjør det, motta så en krigserklæring fra Allah og Hans Sendebud. Og om dere angrer, så skal dere ha deres kapital. Dere skal ikke gjøre urett, og det skal ikke gjøres dere urett.[93]

فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ ٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ
وَإِن تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَٰلِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ
وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٨٠﴾

281. Og om en (skyldner) er i vanskeligheter, så (gi ham) utsettelse til (det er) lettelse (i hans forhold). Og om dere ettergir (skylden) som almisse, så er det bedre for dere, om dere bare visste.

وَإِن كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَن
تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٨١﴾

282. Og frykt den dag da dere skal vende tilbake til Allah. Så skal enhver sjel gjengjeldes med det den har fortjent, og de skal ikke lide urett.

وَٱتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى ٱللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّىٰ كُلُّ
نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٨٢﴾

R. 39 283. Å dere troende, når dere stifter gjeld innbyrdes til en fastsatt tid, så skriv det ned. Og en skriver skal i deres nærvær skrive som rett og riktig er. Og en skriver skal ikke nekte å skrive som Allah har lært ham. La ham da skrive, og la skyldneren diktere. Og han skal frykte Allah, sin Herre, og ikke forminske det i noe. Og om skyldneren er enfoldig eller svakelig eller ikke er i stand til å diktere, så skal hans

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا إِذَا تَدَايَنتُم بِدَيْنٍ إِلَىٰٓ أَجَلٍ
مُّسَمًّى فَٱكْتُبُوهُ وَلْيَكْتُب بَّيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِٱلْعَدْلِ وَ
لَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَن يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ ٱللَّهُ فَلْيَكْتُبْ
وَلْيُمْلِلِ ٱلَّذِى عَلَيْهِ ٱلْحَقُّ وَلْيَتَّقِ ٱللَّهَ رَبَّهُۥ وَلَا
يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْـًٔا فَإِن كَانَ ٱلَّذِى عَلَيْهِ ٱلْحَقُّ سَفِيهًا
أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَن يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ

93. Det innvendes ofte at økonomi uten rente er umulig. I Islâms blomstringstid tilhørte verdenshandelen de islamske stater, og da var renteforbudet gjennomført. Islâm krever at et renteforbud må ses i sammenheng med hele den økonomiske politikken. Målet er et samfunn hvor den private eiendomsrett er bevart, mens kapitalismens utskeielser samtidig forhindres ved utjevning av rikdom og samarbeid. Fattigskatten, Zakât, tjener en slik utjevning. Dessuten omfatter den islamske arveloven, at eiendom deles opp i hver generasjon, slik at økonomisk samarbeid nødvendiggjøres. Renteforbudet medfører ytterligere at en enkelt person ikke kan reise kapital til større bedrifter, derfor må flere gå sammen i et aksjeselskap eller annet kooperativt system og dele gevinst eller tap. Det fortjener ytterligere å bemerkes at store kriger umulig kunne føres lenge, såfremt statene ikke kunne reise stor kapital på rentebasis.

formynder diktere med rimelighet. Og ta to vitner fra deres menn, og om det ikke er to menn, så en mann og to kvinner av dem som behager dere som vitner, slik at - om en av dem feiler - den andre kan bringe den første på (rette) tanker. Og vitnene må ikke vegre seg når de tilkalles. Og bli ikke trette av å skrive (beløpet), det være seg lite eller stort, tillike med fristen. Det er rettferdigst i Allahs øyne, og bedre som vitnesbyrd og fremmende mot tvil. (Derfor skal dere skrive), om det da ikke dreier seg om øyeblikkelig handel som dere avslutter innbyrdes. I dette tilfelle hviler det ingen skyld på dere om dere ikke skriver ned. Og ta vitner når dere handler med hverandre, og det må ikke skje skriveren skade, og heller ikke vitnet. Og om dere gjør det, så er det ulydighet fra deres side. Og frykt Allah. Og Allah gir dere viten, og Allah kjenner nøye alle ting.[94]

وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ ۚ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ ۖ
فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ
مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا
الْأُخْرَىٰ ۚ وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا ۚ وَلَا تَسْأَمُوا
أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلِهِ ۚ ذَٰلِكُمْ أَقْسَطُ
عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا ۖ إِلَّا أَنْ
تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ
جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا ۗ وَأَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ ۚ وَلَا
يُضَارَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ ۚ وَإِنْ تَفْعَلُوا فَإِنَّهُ فُسُوقٌ
بِكُمْ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۖ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ ﴿٢٨٣﴾

284. Og om dere er på reise og ikke finner en skriver, så skal det holdes løfte med sikkerhet. Og om en betror den andre noe (som pant), så skal den som har fått det betrodd, gi det betrodde tilbake, og han skal frykte Allah, sin Herre. Og skjul ikke vitnesbyrdet. Og den som skjuler det, hans hjerte er sannelig syndig, og Allah vet hva dere gjør.

وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَانٌ
مَقْبُوضَةٌ ۖ فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُمْ بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي
اؤْتُمِنَ أَمَانَتَهُ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ ۗ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ ۚ
وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ آثِمٌ قَلْبُهُ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
عَلِيمٌ ﴿٢٨٤﴾ ع ٣٩

R. 40 285. Allah tilhører (alt) som er i himlene og på jorden. Og enten dere

لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَإِنْ تُبْدُوا

94. Verset gjør selv oppmerksom på hvorfor det kreves to kvinnelige vitner for et mannlig. Det er ikke tale om at kvinnen betraktes som underlegen. Men da kvinnene sjelden deltok i forretninger og derfor ikke forstod seg så godt på handelstransaksjoner, var det - som det sies - mulighet for at visse ting ble misforstått. Som en særlig sikkerhetsforanstaltning skal det i hvert fall tas to kvinnelige vitner for et mannlig. Det kan tilføyes at kvinner ofte er mer følelsesbetonede i deres innstilling - og dette skal så absolutt ikke forstås nedsettende - og derfor vil være tilbøyelige til å ta personlige, fremfor saklige hensyn. Begrunnelsen for å ta to kvinnelige vitner ses også av at kvinner levde avsondret i deres hjem.

åpenbarer det som er i deres hjerter, eller skjuler det, vil Allah stille dere til regnskap for det. Så vil Han tilgi hvem Han vil, og straffe hvem Han vil. Og Allah er mektig over alle ting.[95]

مَا فِيٓ أَنفُسِكُمۡ أَوۡ تُخۡفُوهُ يُحَاسِبۡكُم بِهِ ٱللَّهُۖ فَيَغۡفِرُ
لِمَن يَشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَآءُۗ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ
قَدِيرٌ ﴿٢٨٤﴾

286. Sendebudet tror på det som er åpenbart ham fra hans Herre, og (likeledes) de troende; alle tror de på Allah og Hans engler og Hans bøker og Hans sendebud, (og sier): Vi gjør ikke forskjell på noen av Hans sendebud. Og de sier: Vi hører, og vi adlyder. Vår Herre, (gi oss) Din tilgivelse, og til Deg vender vi tilbake.

ءَامَنَ ٱلرَّسُولُ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيۡهِ مِن رَّبِّهِۦ وَٱلۡمُؤۡمِنُونَۚ
كُلٌّ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَمَلَٰٓئِكَتِهِۦ وَكُتُبِهِۦ وَرُسُلِهِۦ لَا نُفَرِّقُ
بَيۡنَ أَحَدٖ مِّن رُّسُلِهِۦۚ وَقَالُواْ سَمِعۡنَا وَأَطَعۡنَاۖ غُفۡرَانَكَ
رَبَّنَا وَإِلَيۡكَ ٱلۡمَصِيرُ ﴿٢٨٥﴾

287. Allah bebyrder ingen sjel over dens evne. Den tilkommer det den har fortjent, og over den kommer det den har ervervet seg (av ondt). Vår Herre, straff oss ikke om vi glemmer eller feiler. Vår Herre, legg ikke et ansvar på oss som Du la på dem før oss. Vår Herre, legg ikke en byrde på oss som vi ikke har kraft til å bære. Og rens oss, og tilgi oss, og ha barmhjertighet med oss. Du er vår Herre, hjelp oss derfor mot det vantro folk.[96]

لَا يُكَلِّفُ ٱللَّهُ نَفۡسًا إِلَّا وُسۡعَهَاۚ لَهَا مَا كَسَبَتۡ وَعَلَيۡهَا
مَا ٱكۡتَسَبَتۡۗ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذۡنَآ إِن نَّسِينَآ أَوۡ أَخۡطَأۡنَاۚ
رَبَّنَا وَلَا تَحۡمِلۡ عَلَيۡنَآ إِصۡرٗا كَمَا حَمَلۡتَهُۥ عَلَى ٱلَّذِينَ
مِن قَبۡلِنَاۚ رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلۡنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِۦۖ
وَٱعۡفُ عَنَّا وَٱغۡفِرۡ لَنَا وَٱرۡحَمۡنَآۚ أَنتَ مَوۡلَىٰنَا
فَٱنصُرۡنَا عَلَى ٱلۡقَوۡمِ ٱلۡكَٰفِرِينَ ﴿٢٨٦﴾ ع

95. Uttrykket "hvem Han vil", betyr ikke at Gud hersker som en vilkårlig despot. Uttrykket betyr kun at Han handler i overensstemmelse med den lov som er uttrykk for Hans vilje, som Han har åpenbart i Qur'ânen. Gud er *Mâliki-jawmid-Dîn*: Dommedagens Hersker (se sûra 1). Se også 6:161: "Den som bringer en god gjerning, han skal ha tifold igjen, og den som bringer ond gjerning, skal kun gjengjeldes med det samme."

96. Ordene "legg ikke et ansvar på oss som Du la på dem før oss", betyr ikke at muslimene skal be om lettere byrder enn f.eks. jøder og kristne fikk pålagt. *Isr* betyr her "ansvar for synd" og muslimer skal altså be om at de ikke faller i synd på samme måte som de tidligere folk, som derved berøvet seg selv Guds nåde. Den Hellige Profet (s.a.) har sagt :"Den som resiterer ti vers fra denne sûra: de fire første, *âyat-al-Kursî* og de to vers som kommer etter og de tre siste, denne mannens hus vil ikke Satan tre inn i". Dette betyr at disse vers manifesterer det vesentlige i den islamske læren, og at Satan (eller enhver motstander eller tilskynder til synd), ikke kan komme nær det mennesket som handler trofast etter disse læresetningene.

سُوْرَةُ اٰلِ عِمْرٰنَ مَدَنِيَّةٌ (٣) اٰيَاتُهَا

ÂL-IMRÂN
(Åpenbart etter Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Alif Lâm Mîm (Jeg er Allah, den Allvitende).*

الٓمّٓ ﴿٢﴾

3. Allah, det finnes ingen annen gud unntagen Ham, den Levende, den Selvopprettholdende og den Altoppholdende.

اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ ﴿٣﴾

4. Han har åpenbart deg Boken med sannheten, som bekrefter det som var før den. Og tidligere åpenbarte Han Torahen og Evangeliet,

نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
وَاَنْزَلَ التَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ ﴿٤﴾

5. som rettledning for mennesker, og Han har åpenbart den [Boken] som atskiller (mellom sannhet og løgn). Sannelig, de som fornekter Allahs tegn, over dem (vil det komme) en streng straff, og Allah er Allmektig, Herren over gjengjeldelse.[1]

مِنْ قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَاَنْزَلَ الْفُرْقَانَ ۗ
اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ۗ
وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٥﴾

6. Sannelig, intet er skjult for Allah på jorden, og heller ikke i himlene.

اِنَّ اللّٰهَ لَا يَخْفٰى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي
السَّمَآءِ ﴿٦﴾

7. Han er den som former dere i livmorene, slik som Han vil. Det finnes ingen annen gud enn Ham, den Allmektige, den Allvise.

هُوَ الَّذِيْ يُصَوِّرُكُمْ فِي الْاَرْحَامِ كَيْفَ يَشَآءُ ۗ لَآ اِلٰهَ
اِلَّا هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٧﴾

8. Det er Han som har åpenbart deg Boken; i den er det avgjørende vers

هُوَ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتٰبَ مِنْهُ اٰيٰتٌ مُّحْكَمٰتٌ

---

* Se kap. 2, vers 2.

1. *Al-Furqân* kan referere til den Hellige Qur'ânen, eller til himmelske tegn som ble skjenket den

(som inneholder dype meninger), de er Bokens grunnlag, og (det er) andre som er underkastede fortolkninger. Hva da angår dem som er fordervet i sine hjerter, så følger de det som er underkastet fortolkning, idet de søker (å skape) splittelse, og idet de søker dets (feilaktige) tolkning. Men ingen kjenner den (rette) tolkning unntagen Allah og de som er fast grunnet i viten. De sier: Vi tror på det. Det er alt sammen fra vår Herre. Og bare de forstandige vil tenke seg om.[2]

هُنَّ أُمُّ الْكِتٰبِ وَأُخَرُ مُتَشٰبِهٰتٌ ۖ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي
قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشٰبَهَ مِنْهُ ابْتِغَآءَ
الْفِتْنَةِ وَابْتِغَآءَ تَأْوِيلِهِ ۚ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ
إِلَّا اللّٰهُ ۘ وَالرّٰسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ اٰمَنَّا بِهِ ۙ كُلٌّ
مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا ۚ وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّآ أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿٨﴾

9. Vår Herre, la ikke våre hjerter forderves etter at Du har rettledet oss, og skjenk oss barmhjertighet fra Deg, for Du er alene den som skjenker (alle ting).

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ
لَّدُنْكَ رَحْمَةً ۚ إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٩﴾

10. Vår Herre, Du vil sannelig samle menneskeheten til Dommens dag, som det ikke er noen tvil om, og sannelig Allah bryter aldri (Sitt) løfte.

رَبَّنَآ إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَّا رَيْبَ فِيهِ ۚ إِنَّ اللّٰهَ
لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿١٠﴾

R. 2 11. Sannelig, de som er vantro, deres rikdommer og deres barn vil ikke nytte dem mot Allah, og slike skal bli brensel for Ilden,

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَآ أَوْلَادُهُمْ
مِّنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا ۖ وَأُولٰٓئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ ﴿١١﴾

12. liksom Faraos folk og de før dem; de forkastet Våre tegn, så Allah

كَدَأْبِ اٰلِ فِرْعَوْنَ ۙ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ كَذَّبُوا

Hellige Profeten (s.a.) for å bekrefte hans sannhet.

2. a) *Umm* betyr: 1) mor, 2) kilden, opprinnelsen eller grunnlaget av en ting, 3) noe som er bundet til andre ting som er i nærheten, 4) noe som er kilde til underhold og støtte (Aqrab & Mufradât).

b) Den Hellige Qur'ânen er enestående, også i denne henseende at den selv klart angir hvilket prinsipp som bør følges i dens fortolkning. De "avgjørende" vers er dem som inneholder Islâms fundamentale læresetninger. Andre vers er billedlige og bør fortolkes i lyset av de avgjørende, fundamentale vers. *Mutasjâbihât* betyr egentlig "de som likner på hverandre" - forskjellige vers om samme emne må derfor alltid holdes sammen. Det er verdt å huske at dette verset ble åpenbart under diskusjon med de kristne fra *Nadjrân* (Djarîr). De kristnes største feiltakelse beror nettopp på at de ikke forstår at visse uttrykk også i de tidligere skrifter er billedlige, og derfor må fortolkes i lyset av de grunnleggende læresetninger. Deres største villfarelse består i at de ikke fortolker et uttrykk som "Guds sønn" i lyset av den grunnleggende læren om at Gud er én.

straffet dem da for deres synder, og Allah er streng til å straffe.

بِاٰيٰتِنَا ۚ فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوْبِهِمْ ۗ وَاللّٰهُ شَدِيْدُ
الْعِقَابِ ﴿١٢﴾

13. Si til dem som er vantro: Dere vil visselig bli overvunnet, og drevet (og samlet) sammen til Helvete. Og et ondt hvilested er det.

قُلْ لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا سَتُغْلَبُوْنَ وَتُحْشَرُوْنَ اِلٰى جَهَنَّمَ ۗ
وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٣﴾

14. Sannelig, det var et tegn for dere i de to hærer som støtte sammen; den ene hæren kjempet for Allahs sak, og den andre var vantro. Og de (troende) så dem med egne øyne som dobbelt så mange som dem selv. Og Allah styrker med Sin hjelp hvem Han vil. Sannelig, i dette er det lære for dem som har øyne.[3]

قَدْ كَانَ لَكُمْ اٰيَةٌ فِيْ فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا ۖ فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِيْ
سَبِيْلِ اللّٰهِ وَاُخْرٰى كَافِرَةٌ يَّرَوْنَهُمْ مِّثْلَيْهِمْ رَاْيَ
الْعَيْنِ ۗ وَاللّٰهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهٖ مَنْ يَّشَآءُ ۗ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ
لَعِبْرَةً لِّاُولِي الْاَبْصَارِ ﴿١٤﴾

15. Forskjønnet for mennesker er kjærligheten til de begjærte ting; til kvinner og barn og opphopede skatter av gull og sølv og veloppdrettede hester og kveg og åkre. (Alt) dette er underhold for det nåværende liv. Og hos Allah er det skjønneste hjemsted.[4]

زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوٰتِ مِنَ النِّسَآءِ وَالْبَنِيْنَ
وَالْقَنَاطِيْرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ
الْمُسَوَّمَةِ وَالْاَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ۗ ذٰلِكَ مَتَاعُ الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا ۚ وَاللّٰهُ عِنْدَهٗ حُسْنُ الْمَاٰبِ ﴿١٥﴾

16. Si: Skal jeg gi dere beskjed om noe som er bedre enn dette? For dem som frykter (Allah) er det hos deres Herre Hager, gjennomstrømmet av floder - de skal forbli der for alltid - og rene ektefeller og Allahs velbehag. Og Allah ser (etter Sine) tjenere,[5]

قُلْ اَؤُنَبِّئُكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ ذٰلِكُمْ ۗ لِلَّذِيْنَ اتَّقَوْا عِنْدَ
رَبِّهِمْ جَنّٰتٌ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا
وَاَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَّرِضْوَانٌ مِّنَ اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌۢ
بِالْعِبَادِ ﴿١٦﴾ ۚ

3. Verset henviser til slaget ved *Badr*, hvor en dårlig utrustet hær av muslimer på 313 mann slo en krigsvant og velutrustet hær fra Makka på 1000 mann. Hermed oppfylles en profeti i Qur'ânen (se 54:45-49) og en i Bibelen (Jesaja 21:13-17). En tredjedel av makkanernes hær var skjult bak en høyde, slik at muslimene kun så dem som 600, dvs. dobbelt så mange som seg selv.

4. "Veloppdrettede" (av *Wasm*) kan også oversettes "på gress" (av *Sâma*).

5. *Basîr-umbil-ibâd* betyr egentlig: "se tjenerne". Her kan det også oversettes med følgende: 1) se etter Sine tjenere, 2) ta vare på Sine tjenere. Disse betydningene kommer frem av ordet "*bil*" og er i samsvar med den arabiske språkbruken.

17. dem som sier: Vår Herre, vi tror sannelig. Tilgi oss derfor våre synder, og frels oss fra Ildens straff,

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَآ إِنَّنَآ ءَامَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا
عَذَابَ النَّارِ ﴿١٧﴾

18. (dette er Hager for) de standhaftige og de sanndru og de lydige og de som gir ut (for Allahs sak), og de som ber om tilgivelse i den siste del av natten.

الصَّٰبِرِينَ وَالصَّٰدِقِينَ وَالْقَٰنِتِينَ وَالْمُنفِقِينَ
وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ ﴿١٨﴾

19. Allah bevitner at det ikke finnes noen annen gud enn Ham, og (det samme gjør) englene og de som har viten, idet Han opprettholder rettferdigheten. Det finnes ingen annen gud enn Ham, den Allmektige, den Allvise.

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَٰٓئِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ
قَآئِمًا بِالْقِسْطِ ۚ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٩﴾

20. Sannelig, (den sanne) religionen hos Allah er Islâm. Og de som Skriften ble gitt til ble ikke uenige, men innbyrdes av overtredelse mot hverandre, etter at erkjennelsen var kommet til dem. Og den som fornekter Allahs tegn (skal vite, at) Allah visselig er rask til å avregne.[6]

إِنَّ الدِّينَ عِندَ اللَّهِ الْإِسْلَٰمُ ۗ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ
أُوتُوا الْكِتَٰبَ إِلَّا مِنۢ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًۢا
بَيْنَهُمْ ۗ وَمَن يَكْفُرْ بِـَٔايَٰتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ
الْحِسَابِ ﴿٢٠﴾

21. Og om de strides med deg, så si: Jeg har helt og fullstendig underkastet meg Allah, og (det har også) de som følger meg. Og si til dem som Skriften ble gitt til, og til de analfabetiske (araberne): Har dere underkastet dere? Og om de underkaster seg (Allahs åpenbarte vilje), så er de rettledet. Men om de vender seg bort, så påhviler det

فَإِنْ حَآجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ ۗ
وَقُل لِّلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَٰبَ وَالْأُمِّيِّـۧنَ ءَأَسْلَمْتُمْ ۚ فَإِنْ
أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوا ۖ وَّإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَٰغُ

6. Alle religioner tror på Guds Enhet og underkastelsen av Guds vilje, men enda så er det bare i Islâm tanken på underkastelse av Guds vilje har funnet sin fullendelse. Fordi fullstendig overgivelse krever fullstendig manifestasjon av Guds attributter, og det er i Islâm alene en slik manifestasjon finner sted. Så av alle religiøse systemer er det Islâm alene som fortjener å bli kalt Guds egen religion. Alle religioner var mer eller mindre "Islâm" i deres originale form, og deres tilhengere "muslimer" i litterær betydning. Men ikke før den tid kom hvor religionen ble fullstendig i alle dens forskjellige aspekter, ble den gitt navnet "al-Islâm".

bare deg å overbringe (budskapet). Og Allah ser tjenerne.[7]

وَاللّٰهُ بَصِيْرٌۢ بِالْعِبَادِ ﴿٢١﴾

R. 3 22. Sannelig, de som fornekter Allahs tegn og søker å drepe profetene uten grunn, og søker å drepe dem blant menneskene som påbyr rettferdighet - forkynn dem da en smertelig straff.

إِنَّ الَّذِيْنَ يَكْفُرُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُوْنَ النَّبِيّٖنَ
بِغَيْرِ حَقٍّ ۙ وَّيَقْتُلُوْنَ الَّذِيْنَ يَاْمُرُوْنَ بِالْقِسْطِ مِنَ
النَّاسِ ۙ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ﴿٢٢﴾

23. Det er disse hvis gjerninger blir til intet i denne verden og den kommende, og de vil ikke ha noen hjelpere.

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ
وَمَا لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿٢٣﴾

24. Har du ikke sett dem som en del av Skriften ble gitt til? De kalles til Allahs Bok for at den kan dømme mellom dem, men en del av dem vender seg bort i motvilje.

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ اُوْتُوْا نَصِيْبًا مِّنَ الْكِتٰبِ يُدْعَوْنَ
اِلٰى كِتٰبِ اللّٰهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلّٰى فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ وَ
هُمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿٢٤﴾

25. Dette er fordi de sier: Ilden vil ikke berøre oss unntagen noen (få) dager, og det de har forfalsket har bedratt dem i deres religion.[8]

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ اِلَّآ اَيَّامًا مَّعْدُوْدٰتٍ ۪
وَّغَرَّهُمْ فِىْ دِيْنِهِمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿٢٥﴾

26. Men hvordan (vil det være) når Vi samler dem til den dag som det ikke er tvil om, og enhver sjel til fulle får det den har ervervet seg, og de ikke vil lide urett?

فَكَيْفَ اِذَا جَمَعْنٰهُمْ لِيَوْمٍ لَّا رَيْبَ فِيْهِ ۟ وَوُفِّيَتْ
كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿٢٦﴾

27. Si: Å Allah, Du som er rikets Herre, Du gir riket til hvem Du vil, og Du tar riket fra hvem Du vil, og Du opphøyer hvem Du vil og fornedrer

قُلِ اللّٰهُمَّ مٰلِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِى الْمُلْكَ مَنْ تَشَآءُ وَتَنْزِعُ
الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَآءُ ۫ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَآءُ وَتُذِلُّ مَنْ

---

7. *Ummiyyûn* kjennetegner de som ikke følger noen åpenbart skrift. Ordet er flertall av *Ummiy*, som betyr en som ikke kan lese eller skrive. Betydningen i dette verset er den samme for kap. 2, vers 79.

8. Jødene og de kristne hadde kun fått "en del av skriften", for deres åpenbaring var ufullstendig og midlertidig. Både jøder og kristne mener at frelse er deres monopol, at de er utvalgte fremfor andre, men selvom disse idéer finnes i deres skrifter, er de ikke åpenbaringer, men forfalskning som verset sier.

hvem Du vil. I Din hånd er (alt) godt, for Du er visselig mektig over alle ting.[9]

تَشَآءُ ۖ بِيَدِكَ الْخَيْرُ ۖ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٧﴾

28. Du lar natten gå over i dag, og Du lar dagen gå over i natt, og Du frembringer det levende av det døde, og Du lar det døde fremgå av det levende. Og Du forsyner hvem Du vil, uten å beregne det.[10]

تُولِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِ
وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ
وَتَرْزُقُ مَن تَشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٨﴾

29. De troende skal ikke ta de vantro til venner fremfor de troende. Og den som gjør dette, har intet med Allah å gjøre, med mindre dere da tar dere i akt for dem med (all) aktpågivenhet. Og Allah advarer dere mot Sin straff, og til Allah skal dere vende tilbake.[11]

لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَٰفِرِينَ أَوْلِيَآءَ مِن دُونِ
الْمُؤْمِنِينَ ۖ وَمَن يَفْعَلْ ذَٰلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ
فِي شَيْءٍ إِلَّآ أَن تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَىٰةً ۗ وَيُحَذِّرُكُمُ
اللَّهُ نَفْسَهُۥ ۗ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٢٩﴾

30. Si: Enten dere skjuler det som er i deres hjerter, eller dere åpenbarer det, så vet Allah det. Og Han vet hva som er i himlene og hva som er på jorden. Og Allah er mektig over alle ting.

قُلْ إِن تُخْفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْدُوهُ يَعْلَمْهُ
اللَّهُ ۗ وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَ
اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٠﴾

31. Den dag hvor enhver sjel vil finne nærværende (hos seg) det den har øvet av godt, og det den har øvet av ondt, vil den ønske at det var en stor avstand mellom den og det (onde).

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا ۛ
وَمَا عَمِلَتْ مِن سُوٓءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُۥٓ
أَمَدًۢا بَعِيدًا ۗ وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُۥ ۗ وَاللَّهُ رَءُوفٌ

---

9. Jf. Jesu ord "Riket skal tas fra dere og gis til et folk som bærer dets frukter" (Matt. 21:43). Jesus sier også på samme sted hvem riket skal gis til: nemlig til "den stein som bygningsmennene forkastet", Ismael, som nå skulle bli "hovedhjørnesteinen". Det er også viktig å huske at de ytterligere kjennetegn på denne "hovedhjørnesteinen", som gis i følgende vers hos Matteus: "Og den som faller på den stein, skal slå seg sønder, men hvem den faller på, ham skal den knuse". Jøder og kristne forsøkte begge å forhindre at profetien skulle gå i oppfyllelse; jødene ved å konspirere med arabiske hedninger, og de kristne ved å begynne krig mot en ny islamsk stat kort etter Profetens (s.a.) død. Konsekvensene for dem begge er velkjente: jødene ble fordrevet fra Arabia, og 100 år etter Bysants' angrep vaiet Islâms fane ved Atlanterhavet i vest og ved Kinas og Indias grenser i øst.

10. "Natten går over i dag" og "lar det levende fremgå av det døde", betegner her ikke bare naturlige fenomener, men sett i sammenheng med det forrige versets åndelige realiteter: en ny åndelig dag - et nytt åndelig liv.

11. Sammenlikn 5:58-59 og 60:9-10. "Mot Sin straff" betyr egentlig "Mot Seg Selv".

Allah advarer dere mot Sin straff, og Allah er nådig mot tjenerne.

بِالْعِبَادِ ۝٣١ ع

R. 4 32. Si: Om dere elsker Allah, så følg meg. Allah vil elske dere og tilgi dere deres synder, for Allah er visselig Tilgivende, Barmhjertig.

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللّٰهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ
اللّٰهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝٣٢

33. Si: Adlyd Allah og Sendebudet. Men om dere vender dere bort, så (husk at) Allah visselig ikke elsker de vantro.

قُلْ أَطِيعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُولَ ۚ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ
الْكٰفِرِينَ ۝٣٣

34. Sannelig, Allah har utvalgt Adam og Nûh [Noah] og Abrahams avkom og Imrâns avkom fremfor folkene,

إِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰىٓ اٰدَمَ وَنُوحًا وَّاٰلَ إِبْرٰهِيمَ وَاٰلَ
عِمْرٰنَ عَلَى الْعٰلَمِينَ ۝٣٤

35. én slekt, den ene fra den andre, og Allah er Althørende, Allvitende.

ذُرِّيَّةً ۢ بَعْضُهَا مِنْ ۢ بَعْضٍ ۗ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝٣٥ ج

36. (Husk) den gang da Imrâns hustru sa: Å min Herre, jeg har lovet Deg det som er i mitt skjød, (at det skal være) helliget (til) Din tjeneste. Motta (det) derfor av meg, for Du er sannelig (alene) den Althørende, den Allvitende.[12]

إِذْ قَالَتِ امْرَاَتُ عِمْرٰنَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا
فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي ۚ إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ۝٣٦

37. Så da hun hadde født, sa hun: Min Herre, jeg har født en pike, og Allah visste (dog) best hva hun hadde født, og et guttebarn er ikke som et pikebarn, og jeg har kalt henne Mariam [Maria]. Og jeg overgir henne og hennes avkom til Din beskyttelse mot den forbannede Satan.

فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَآ أُنْثٰى ۗ وَاللّٰهُ
أَعْلَمُ بِمَا وَضَعَتْ ۗ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثٰى ۚ وَإِنِّي
سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّيٓ أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا
مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيمِ ۝٣٧

---

12. Det er ikke her, som noen kristne kritikere hevder, tale om noen anakronisme eller sammenblanding av den "Imrân" som var Moses' far, med den "Imrân" som var Marias far. De kristne fra *Nadjrân* var i virkeligheten de første som reiste denne innvendingen. Profeten (s.a.) sa i en sammenheng hvor han ble spurt av en av sine tilhengere: "Hvorfor sa dere ikke til dem at israelittene hadde for vane å oppkalle deres barn etter avdøde profeter og hellige menn?" (Tirmidhî). Se også 19:29 angående uttrykket Arons søster. Og selv i dag kan vi også se at flere har navn oppkalt etter profetene, som eksempel "David" etter Profeten David.

38. Så hennes Herre mottok henne på beste vis og lot henne vokse seg vakker og gjorde Zakariâ [Sakarja] til hennes verge. Hver gang Sakarja trådte inn i kammeret til henne fant han føde hos henne. Han sa: Å Maria, hvor (kommer) dette til deg fra? Hun sa: Det er fra Allah, sannelig Allah skjenker underhold til hvem Han vil, uten noe regnskap.[13]

فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَّأَنۢبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا
وَّكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا ۖ كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ
وَجَدَ عِندَهَا رِزْقًا ۖ قَالَ يَٰمَرْيَمُ أَنَّىٰ لَكِ هَٰذَا ۖ
قَالَتْ هُوَ مِنْ عِندِ اللَّهِ ۖ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ
بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٨﴾

39. Da påkalte Sakarja sin Herre. Han sa: Min Herre, skjenk Du meg en ren etterkommer, Du er sannelig den som bønnhører.

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ ۖ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِن
لَّدُنكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً ۖ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٣٩﴾

40. Da kalte englene ham mens han sto og ba i kammeret: Allah gir deg gledelig budskap om Jahjâ [Johannes], som skal bekrefte et ord fra Allah, og (som skal være) edel og ren, en profet, en av de rettferdige.[14]

فَنَادَتْهُ الْمَلَٰٓئِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ
أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَىٰ مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِّنَ اللَّهِ
وَسَيِّدًا وَّحَصُورًا وَّنَبِيًّا مِّنَ الصَّٰلِحِينَ ﴿٤٠﴾

41. Han sa: Min Herre, hvordan skal jeg få en sønn, når jeg (dog) har nådd alderdommen, og min kone er ufruktbar. Han sa: Slik er Allah; Han gjør hva Han vil.

قَالَ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَٰمٌ وَّقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ
وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ ۖ قَالَ كَذَٰلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿٤١﴾

42. Han sa: Min Herre, bestem et tegn for meg. Han sa: Ditt tegn skal være at du ikke taler til mennesker i tre dager, unntagen ved geberder, og ihukom din Herre meget, og lovpris Ham aften og morgen.[15]

قَالَ رَبِّ اجْعَل لِّي آيَةً ۖ قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ
ثَلَٰثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْزًا ۗ وَاذْكُر رَّبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ
وَالْإِبْكَٰرِ ﴿٤٢﴾ ع ١٢

13. Det er ikke her snakk om noe naturstridig mirakel. Fødet stammet uten tvil fra besøkende i tempelet, hvor Sakarja tjente som prest. Marias svar er i virkeligheten det svar, som ethvert fromt og gudfryktig menneske ville gitt. Marias svar avslører hennes religiøsitet og fremkaller i Sakarja et ønske om en from og rettferdig sønn.

14. "Bekrefter et ord fra Allah" = oppfyller den profeti som er kommet til deg.

15. Her er det ikke snakk om at Sakarja, som Bibelen hevder (se Lukas 1:20 - 22), var vantro og derfor ble straffet med stumhet. Hans spørsmål i vers 41 er kun et uttrykk over hans undring over den guddommelige nåde som skulle bli ham til del. Sammenhengen her i vers 42 viser, at denne taushet i tre

R. 5 43. Og (husk) den gang englene sa: Å Maria, Allah har visselig utvalgt deg og renset deg og utvalgt deg fremfor alle kvinner.[16]

وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَـٰٓئِكَةُ يَـٰمَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَـٰكِ وَ
طَهَّرَكِ وَاصْطَفَـٰكِ عَلَىٰ نِسَآءِ الْعَـٰلَمِينَ ﴿٤٢﴾

44. Å Maria, vær lydig mot din Herre og kast deg ned (for Ham), og bøy deg (i bønn) sammen med dem som bøyer seg (i bønn).[17]

يَـٰمَرْيَمُ اقْنُتِي لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي وَارْكَعِي مَعَ
الرَّٰكِعِينَ ﴿٤٣﴾

45. Dette er (en) av forkynnelsene av det usette som Vi har åpenbart deg, for du var ikke hos dem da de trakk lodd om hvem av dem som skulle være verge for Maria, og du var ikke hos dem da de stridde med hverandre (om det).

ذَٰلِكَ مِنْ أَنۢبَآءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ ۚ وَمَا كُنتَ
لَدَيْهِمْ إِذْ يُلْقُونَ أَقْلَـٰمَهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ
وَمَا كُنتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٤﴾

46. Da englene sa: Å Maria, Allah gir deg visselig gledelig budskap ved et ord fra Ham; hans navn skal være Messias, Jesus, Marias sønn, æret i denne verden og i den kommende, en av dem som står (Gud) nær.[18]

إِذْ قَالَتِ الْمَلَـٰٓئِكَةُ يَـٰمَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ
مِّنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٥﴾

47. Og han skal tale til mennesker (mens han er) i vuggen og som middelaldrende, og være en av de rettferdige.[19]

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّـٰلِحِينَ ﴿٤٦﴾

---

dager skulle brukes til bønn og lovprisning. Det er altså ikke snakk om stumhet.

16. Maria var utvalgt fremfor andre kvinner på sin tid. Sammenlikn 2:48. Profeten Muhammad (s.a.) har sagt: "Den beste av kvinner var Maria, Imrâns datter, og den beste av kvinner i denne tidsalder er Khadîdja" (Sahih-al-Bukhârî LX, XLV, 1).

17. At Maria befales å være blant dem som bøyer seg og kaster seg ned for Gud, slår fast hennes rent menneskelige stilling.

18. "Et ord fra Ham" har fått visse kristne kritikere til å mene at Qur'ânen gir visse innrømmelser overfor "Logosteorien" (se Joh. ev.1). Men som i vers 40, betyr "ord" her åpenbaring, profeti. Jf. også Bukharî LX,XLVII, forord: Abû 'Ubaid har sagt: Guds "ord" er ordene "Bli til, og han ble til". *Wadjîh* ("æret") brukes også om Moses i 33:70. *Muqarrab* brukes også om alminnelige troende som står nær Gud, se 83:22 og 29.

19. "I vuggen" betyr kun at han skal tale i en meget ung alder. Ordene "som middelaldrende" viser at han vil leve et langt liv.

48. Hun sa: Min Herre, hvordan skal jeg få en sønn når ingen mann har rørt meg? Han sa: Slik er Allah, Han skaper hva Han vil. Når Han har besluttet en ting, så sier Han bare til den: Bli til - så blir den til.[20]

قَالَتْ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ ۖ
قَالَ كَذَٰلِكِ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۚ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا
يَقُولُ لَهُ كُن فَيَكُونُ ﴿٤٧﴾

49. Og Han skal lære ham Skriften og visdommen og Torahen og Evangeliet.[21]

وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَاةَ وَالْإِنجِيلَ ﴿٤٨﴾

50. Og (vil sende ham som) et sendebud til Israels barn (for at han skal si): Jeg er visselig kommet til dere med et tegn fra deres Herre; jeg vil fremstille for dere av leire (noe) i likhet med en fugl, og så vil jeg blåse (livsånde) i den, og den vil bli et bevinget vesen med Allahs vilje, og jeg vil helbrede de blinde og de spedalske, og jeg vil gjøre de (åndelige) døde levende ved Allahs vilje, og jeg vil meddele dere hva dere spiser og hva dere lagrer i deres hus. Sannelig, i dette er det et tegn for dere, om dere da er troende.[22]

وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُم بِآيَةٍ
مِّن رَّبِّكُمْ ۖ أَنِّي أَخْلُقُ لَكُم مِّنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ
فَأَنفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ ۖ وَأُبْرِئُ
الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ ۖ وَ
أُنَبِّئُكُم بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدَّخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ ۚ
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٤٩﴾

---

20. Jomfrufødselen bekreftes av Qur'ânen, derimot Bibelen strider med seg selv på dette punktet. Idet den på den ene siden lærer jomfrufødsel, og på den andre siden hevder Jesu davidiske nedstamning gjennom Josef. Jomfrufødsel kan ikke lenger betraktes som noe naturstridig. Engelske leger har påvist flere sikre tilfeller av jomfrufødsel. "American Medical Journal" skriver: "Det er rapportert om 20 autentiske tilfeller fra Europa, at *Arrhenoblastoma* (en svulstaktig dannelse i livmoren) har produsert mannlige sædceller". - Det underfulle i jomfrufødselen kommer frem i den profeti som det her er snakk om: det ble forkynnet Maria, at hun skulle føde en sønn på denne sjeldne måten. Jesu usedvanlige fødsel skulle vise de jøder (saddukeerne), som ikke trodde på et liv etter døden, at Gud som har makt til å skape et menneske utenfor naturens sedvanlige orden, også har makt til å gi liv til de døde. At Jesus ikke hadde noen jødisk far, viser at han på en måte allerede var løsrevet fra jødefolket, og at profetien nå skulle gå over til et annet folk.

21. Jesus brakte ikke noen ny lov. Evangeliet betraktes som en fortolkning av Torahen.

22. Kun Gud har makt til å skape, se 13:17, 16:21, 22:74, 25:4, 31:11 osv. Vi må da i overensstemmelse med Qur'ânens eget prinsipp (vers 8 i denne sûra), fortolke disse utsagn i lyset av dette generelle prinsipp. Med formingen av leire og innblåsningen av livsånde forstås da Jesu profetiske gjerning, som omdanner jordiske mennesker, som lever et lavt jordbundet liv, til åndelige mennesker av høy karakter. De øvrige utsagn må forstås på liknende måte. Ordet for helbrede (*ubri'u*) kan også bety: erklære fri og ren (således at de spedalske kunne vende tilbake til folket, 3. Mosebok 13:23 og 4. Mosebok 19:21). De som er døde vender ikke tilbake til livet i denne verden, se 2:29; 23:100-101; 21:96; 39:59-60; 40:12;

51. Og (jeg kommer for) å oppfylle det som var før meg, nemlig Torahen, og for å tillate dere noe av det som var forbudt dere. Og jeg kommer til dere med et tegn fra deres Herre. Frykt derfor Allah, og adlyd meg.[23]

وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرٰىةِ وَلِأُحِلَّ
لَكُم بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُم بِاٰيَةٍ
مِّن رَّبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُوْنِ ﴿٥١﴾

52. Sannelig, Allah er min Herre og deres Herre, tilbe derfor Ham; dette er den rette vei.

إِنَّ اللّٰهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ۗ هٰذَا صِرَاطٌ
مُّسْتَقِيمٌ ﴿٥٢﴾

53. Men etter at Jesus hadde oppdaget deres vantro sa han: Hvem er mine hjelpere i Allahs sak? Disiplene sa: Vi er Allahs hjelpere. Vi tror på Allah, og bevitne du at vi er gudhengivne.[24]

فَلَمَّآ اَحَسَّ عِيسٰى مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ اَنصَارِيٓ
إِلَى اللّٰهِ ۖ قَالَ الْحَوَارِيُّوْنَ نَحْنُ اَنصَارُ اللّٰهِ ۚ اٰمَنَّا
بِاللّٰهِ ۚ وَاشْهَدْ بِاَنَّا مُسْلِمُوْنَ ﴿٥٣﴾

54. Vår Herre, vi tror på det som Du har åpenbart, og vi følger dette sendebudet. Skriv oss da opp sammen med dem som bevitner (sannheten).

رَبَّنَآ اٰمَنَّا بِمَآ اَنزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُوْلَ فَاكْتُبْنَا
مَعَ الشّٰهِدِيْنَ ﴿٥٤﴾

55. Og de [deres fiender] la en plan, og Allah la (også) en plan. Og Allah er den Beste planleggeren.

وَمَكَرُوْا وَمَكَرَ اللّٰهُ ۖ وَاللّٰهُ خَيْرُ الْمٰكِرِيْنَ ﴿٥٥﴾

R. 6 56. (Ihukom den tid) da Allah sa: Å Jesus, Jeg vil la deg dø (en naturlig død) og forlene deg ære hos Meg og rense deg (for anklagene) fra dem som er vantro, og sette dem som følger deg over dem som er vantro, inntil Oppstandelsens dag. Så skal dere vende

إِذْ قَالَ اللّٰهُ يٰعِيسٰى إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ
وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَجَاعِلُ الَّذِيْنَ
اتَّبَعُوْكَ فَوْقَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا إِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ۚ ثُمَّ
إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَاَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيْمَا كُنْتُمْ فِيْهِ

45:27. "Hva dere spiser og hva dere lagrer", se Matt. 6:26: "Se på fuglene under himmelen!"

23. Ordene "for å tillate dere noe av det som var dere forbudt" hentyder til, at jødene i lang tid før Jesus ikke mottok åpenbaringens nådegave. Med Jesu opptreden ble denne gaven igjen deres for en kort tid. Eller: Jesus tillater dem hva de selv har forbudt seg i tradisjonen (Talmud). Se også 4:161. Jesus var ikke noen lovgivende profet, han fulgte Moseloven.

24. "Gudhengivne" er en oversettelse av *muslimûn*, som egentlig betyr: "som underkaster seg Gud".

tilbake til Meg, og Jeg vil dømme mellom dere i det dere var uenige om.[25]

تَخْتَلِفُوْنَ ۝٥٦

57. Og hva de vantro angår, så vil Jeg straffe dem med en streng straff i denne verden og i den kommende, og de vil ikke ha noen hjelpere.

فَاَمَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَاُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيْدًا فِي
الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ۝٥٧

58. Og hva angår dem som tror og handler rettferdig, så vil Jeg til fulle gi dem deres lønn. Og Allah elsker ikke de urettferdige.

وَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَيُوَفِّيْهِمْ اُجُوْرَهُمْ
وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الظّٰلِمِيْنَ ۝٥٨

59. Dette er hva Vi foreleser deg av tegnene og den vise formaningen.

ذٰلِكَ نَتْلُوْهُ عَلَيْكَ مِنَ الْاٰيٰتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيْمِ ۝٥٩

60. Sannelig, med Jesus er det hos Allah liksom med Adam [mennesket]. Han skapte ham av støv, og så sa Han til ham: Bli til, og han ble til.

اِنَّ مَثَلَ عِيْسٰى عِنْدَ اللّٰهِ كَمَثَلِ اٰدَمَ خَلَقَهٗ مِنْ
تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ۝٦٠

61. Sannheten er fra din Herre, vær derfor ikke en av tvilerne.

اَلْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِّنَ الْمُمْتَرِيْنَ ۝٦١

62. Og den som strides med deg om dette, etter at erkjennelsen har kommet til deg, (til slike) skal du si: Kom, la oss tilkalle våre sønner og deres sønner, og våre hustruer og deres hustruer, og våre folk og deres folk, og så be hengivent og nedkalle Allahs forbannelse over løgnerne.[26]

فَمَنْ حَآجَّكَ فِيْهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَآءَكَ مِنَ الْعِلْمِ
فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ اَبْنَآءَنَا وَاَبْنَآءَكُمْ وَنِسَآءَنَا وَ
نِسَآءَكُمْ وَاَنْفُسَنَا وَاَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ
لَّعْنَتَ اللّٰهِ عَلَى الْكٰذِبِيْنَ ۝٦٢

25. *Mutawaffika* betyr etter Ibn 'Abbas, Profetens (s.a.) fetter, det samme som *Mumîtuka*, dvs. la dø. Tawaffâ betyr også alle andre steder i Qur'ânen: "ta ens sjel eller ånd" - det er derfor absolutt ingen grunn til å ta det i en annen betydning her. *Rafa'* betyr ikke her noen bokstavelig "oppreisning" eller "oppløfting". Profeten (s.a.) har sagt: "Allah vil ved denne Qur'ânen opphøye noen og nedverdige andre" (Ibn Mâdjah). Rafa' betyr altså her: å opphøye, å ære. Ved å forsøke å drepe Jesus ved korsfestelse, ville jødene bevise at han ikke var noen profet, men en som var forbannet av Gud (jf. 5 Mosebok 21:22-23). Gud frelste ham fra denne døden og reddet ham dermed for jødenes anklage. Se også 4:158.

26. Dette forslaget om *Mubâhalah*, dvs. Guds dom, ble stilt de kristne fra Nadjrân, som var kommet til Madîna for å drøfte religiøse uoverensstemmelser med Profeten (s.a.). De kristne våget ikke å ta utfordringen. I vår tid er denne oppfordringen til Guds dom på mange måter og ved mange steder gjentatt av *Mirzâ Ghulâm Ahamad*, den utlovede Messias og Mahdi, grunnleggeren av Islâms Ahmadiyya menighet.

63. Sannelig, dette er visselig den sanne beretning, og det er ingen gud unntagen Allah, og sannelig, Allah er visselig den Allmektige, den Allvise.

إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ ۚ وَمَا مِنْ إِلَٰهٍ إِلَّا اللَّهُ
وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٣﴾

64. Om de da vender seg bort, så kjenner Allah visselig dem som stifter ufred.

فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٦٤﴾

R. 7 65. Si: Å dere Skriftens folk, kom til en likelig overenskomst mellom oss og dere: at vi ikke tilber andre enn Allah og ikke setter noe som helst likt med Ham, og at ingen av oss tar andre til herrer enn Allah. Men om de vender seg bort, så si: Bevitne da dere at vi er gudhengivne.

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ
أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا
بَعْضًا أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ ۚ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا
بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٦٥﴾

66. Å Skriftens folk, hvorfor strides dere om Abraham, når Torahen og Evangeliet først ble åpenbart etter ham? Vil dere da ikke forstå?

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنزِلَتِ
التَّوْرَاةُ وَالْإِنجِيلُ إِلَّا مِن بَعْدِهِ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٦﴾

67. (Hør nå her!) Dere er jo dog dem som stridde om det som dere hadde viten om. Hvorfor strides dere da om det som dere ikke har noen viten om? Og Allah vet, og dere vet ikke.[27]

هَا أَنتُمْ هَٰؤُلَاءِ حَاجَجْتُمْ فِيمَا لَكُم بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ
تُحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُم بِهِ عِلْمٌ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَ
أَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾

68. Abraham var ikke jøde, heller ikke kristen, men han var gudhengiven og hadde underkastet seg (Allah alene), og han var ikke en av avgudsdyrkerne.

مَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَٰكِن كَانَ
حَنِيفًا مُّسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٦٨﴾

69. Sannelig, de som står Abraham nærmest er de som fulgte ham, og denne Profeten og de troende. Og Allah er de troendes Venn.

إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَٰذَا
النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا ۗ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٩﴾

70. En del av Skriftens folk ønsker at de kunne lede dere vill, men de leder

وَدَّت طَّائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّونَكُمْ وَمَا

27. Jøder og kristne kan med noen rimelighet diskutere Loven og Evangeliet, men deres kunnskap om Abrahams virkelige religion og hans virkelige liv er for lite til å danne grunnlag for en strid.

bare seg selv vill, og de forstår det ikke.

يُضِلُّونَ إِلَّآ أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٧٠﴾

71. Å dere Skriftens folk, hvorfor fornekter dere Allahs tegn, når dere dog er vitner (til dem)?

يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ وَأَنتُمْ
تَشْهَدُونَ ﴿٧١﴾

72. Å dere Skriftens folk, hvorfor blander dere sannheten med løgn og skjuler sannheten, når dere dog kjenner den?

يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ لِمَ تَلْبِسُونَ ٱلْحَقَّ بِٱلْبَٰطِلِ وَتَكْتُمُونَ
ٱلْحَقَّ وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٧٢﴾ ع ١٥

R. 8 73. En del av Skriftens folk sier: Tro på det som er blitt åpenbart dem som tror, ved dagens begynnelse - og fornekt det om dens ende [aftenen], så de kan vende tilbake (til deres tro).

وَقَالَت طَّآئِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ ءَامِنُوا۟ بِٱلَّذِىٓ أُنزِلَ
عَلَى ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَجْهَ ٱلنَّهَارِ وَٱكْفُرُوٓا۟ ءَاخِرَهُۥ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٧٣﴾

74. Og adlyd bare den som følger deres religion. Si (til dem): Sannelig (den sanne) rettledningen, rettledning fra Allah, er at det skal gis en det samme som ble gitt dere, eller de vil strides med dere for deres Herre. Si (til dem): Sannelig, all nåde er i Allahs hånd. Han skjenker den til hvem Han vil. Og Allah er Altomfattende, Allvitende.[28]

وَلَا تُؤْمِنُوٓا۟ إِلَّا لِمَن تَبِعَ دِينَكُمْ قُلْ إِنَّ ٱلْهُدَىٰ
هُدَى ٱللَّهِ أَن يُؤْتَىٰٓ أَحَدٌ مِّثْلَ مَآ أُوتِيتُمْ أَوْ
يُحَآجُّوكُمْ عِندَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّ ٱلْفَضْلَ بِيَدِ ٱللَّهِ
يُؤْتِيهِ مَن يَشَآءُ وَٱللَّهُ وَٰسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٧٤﴾

75. Han utvelger i Sin barmhjertighet hvem Han vil, og Allah er den største nådes Herre.

يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِۦ مَن يَشَآءُ وَٱللَّهُ ذُو ٱلْفَضْلِ
ٱلْعَظِيمِ ﴿٧٥﴾

76. Og blant Skriftens folk er det noen som, om du betror dem en skatt, vil gi den tilbake til deg. Og blant dem er det noen som, om du betror dem en dinâr, ikke vil gi deg den tilbake med mindre du blir stående over ham. Dette (er slik) fordi de sier: Det hviler intet

وَمِنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ مَنْ إِن تَأْمَنْهُ بِقِنطَارٍ يُؤَدِّهِۦٓ
إِلَيْكَ وَمِنْهُم مَّنْ إِن تَأْمَنْهُ بِدِينَارٍ لَّا يُؤَدِّهِۦٓ
إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَآئِمًا ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا۟

28. Rettledningen for jødene såvel som for de kristne er, at "det skal gis en det samme, som ble gitt dere". Her henvises igjen til åpenbaringen til Moses i 5. Mosebok 18:18 om den profet "*lik Moses*", dvs. en lovgivende profet, til hvem det skal gis en lov liksom det ble gitt Moses en lov.

ansvar på oss overfor analfabetene. Og de sier en løgn om Allah, og de vet det.

لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّيّٖنَ سَبِيلٌ ۚ وَيَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ
الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٦﴾

77. Nei! Den som oppfyller sin forpliktelse og frykter (Allah) - sannelig, Allah elsker de gudfryktige.

بَلٰى مَنْ أَوْفٰى بِعَهْدِهٖ وَاتَّقٰى فَإِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ
الْمُتَّقِينَ ﴿٧٧﴾

78. Sannelig, de som selger pakten med Allah og sine edelige løfter for en ringe pris, slike skal ikke ha noen del i det kommende (liv), og Allah vil ikke tale til dem og se til dem på Oppstandelsens dag; heller ikke vil Han rense dem, og de skal få en smertelig straff.

إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا
قَلِيلًا أُولٰٓئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْأٰخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ
اللّٰهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٨﴾

79. Og det er visselig blant dem en del som fordreier Skriften med sine tunger for at dere skal mene at det er fra Skriften, og det er ikke fra Skriften. Og de sier: Dette er fra Allah, men det er ikke fra Allah, og de sier en løgn om Allah, og de vet det.

وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلْوٗنَ أَلْسِنَتَهُمْ بِالْكِتٰبِ
لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتٰبِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتٰبِ ۚ وَيَقُولُونَ
هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۚ وَيَقُولُونَ
عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٩﴾

80. Det sømmer seg ikke for et menneske at Allah skulle gi ham Skriften og herredømmet og profetdømmet, og at han så skulle si til mennesker: Vær mine tjenere ved siden av (at dere er) Allahs. Men (han vil si): Vær alene Herren hengivne, når dere jo dog lærer Skriften og leser den.

مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللّٰهُ الْكِتٰبَ وَالْحُكْمَ وَ
النُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِّي مِنْ دُونِ
اللّٰهِ وَلٰكِنْ كُونُوا رَبّٰنِيّٖنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتٰبَ
وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٨٠﴾

81. Heller ikke vil han by dere at dere skulle ta englene og profetene til herrer. Skulle han mon påby dere vantro, etter at dere har underkastet dere (Allah)?

وَلَا يَأْمُرَكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلٰٓئِكَةَ وَالنَّبِيّٖنَ أَرْبَابًا ۗ
أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾ ع

R. 9 82. Og (ihukom den tid) da Allah opprettet en pakt (med folkene) ved (deres) profeter (og sa): Hva Jeg enn har skjenket dere av skrift eller visdom, og det så kommer til dere et sendebud

وَإِذْ أَخَذَ اللّٰهُ مِيثٰقَ النَّبِيّٖنَ لَمَآ أٰتَيْتُكُمْ مِنْ
كِتٰبٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَآءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا

som bekrefter det som er hos dere, så skal dere visselig tro ham, og han skal dere visselig hjelpe. Han sa: Godtar dere dette, og påtar dere denne forpliktelsen overfor Meg? De sa: Vi godtar. Han sa: Bevitne da at Jeg er hos dere blant dem som bevitner (det).[29]

مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِۦ وَلَتَنصُرُنَّهُۥ ۚ قَالَ ءَأَقْرَرْتُمْ
وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِى ۖ قَالُوٓا۟ أَقْرَرْنَا ۚ قَالَ
فَٱشْهَدُوا۟ وَأَنَا۠ مَعَكُم مِّنَ ٱلشَّٰهِدِينَ ﴿٨١﴾

83. Men de som vender seg bort etter dette - disse er opprørere.

فَمَن تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْفَٰسِقُونَ ﴿٨٢﴾

84. Søker dere en annen religion enn Allahs, når alle som er i himlene og på jorden underkaster seg Ham - frivillig eller tvungent? Til Ham skal dere sendes tilbake.

أَفَغَيْرَ دِينِ ٱللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُۥٓ أَسْلَمَ مَن فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

85. Si: Vi tror på Allah og det Han har åpenbart oss, og det Han har åpenbart Abraham og Ismael og Isak og Jakob og stammene, og på det som ble gitt Moses og Jesus og (alle de andre) profetene fra deres Herre. Vi gjør ingen forskjell mellom dem, og vi underkaster oss Ham.

قُلْ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَمَآ أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَآ أُنزِلَ عَلَىٰٓ إِبْرَٰهِيمَ
وَإِسْمَٰعِيلَ وَإِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ وَٱلْأَسْبَاطِ وَمَآ
أُوتِىَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَٱلنَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ
بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُۥ مُسْلِمُونَ ﴿٨٤﴾

86. Og om noen søker en annen religion enn Islâm, skal den ikke mottas av ham, og han skal i det kommende (liv) være blant taperne.[30]

وَمَن يَبْتَغِ غَيْرَ ٱلْإِسْلَٰمِ دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ
وَهُوَ فِى ٱلْءَاخِرَةِ مِنَ ٱلْخَٰسِرِينَ ﴿٨٥﴾

87. Hvorledes skal Allah rettlede et folk som er blitt vantro etter at de har trodd og bevitnet at Sendebudet var sannheten, og etter at de klare bevis var kommet til dem? Og Allah rettleder ikke det urettferdige folk.

كَيْفَ يَهْدِى ٱللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا۟ بَعْدَ إِيمَٰنِهِمْ وَ
شَهِدُوٓا۟ أَنَّ ٱلرَّسُولَ حَقٌّ وَجَآءَهُمُ ٱلْبَيِّنَٰتُ ۚ وَٱللَّهُ
لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٨٦﴾

29. Denne pakt med profetene tas også av Profeten (s.a.) selv (33:8). Forpliktelsen til å tro på kommende sendebud påhviler også Muhammads (s.a.) menighet.

30. Meningen med dette verset er at en som har tatt Islâm for den sanne religionen, og studert den nøye og vet i sitt indre at Islâm er den rette vei, som selv har fulgt den fullstendig, underkastet seg fullstendig og er kjent med Islâm som man er kjent med sitt hus. Hvis denne personen da konverterer fra Islâm til en annen religion av en eller annen grunn, med viten i sitt hjerte om at Islâm er den sanne

88. Slikes lønn skal være at Allahs forbannelse og englenes og alle menneskers (tilsammen) skal være over dem!

أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ
وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿٨٨﴾

89. De skal forbli i den i lang tid! Straffen skal ikke lettes for dem, og det skal ikke gis dem utsettelse.

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَ
لَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٨٩﴾

90. Unntagen dem som angrer etter det og forbedrer seg, for da er Allah visselig Tilgivende, Barmhjertig.

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ
اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٠﴾

91. Sannelig, de som blir vantro etter at de har trodd, og så tiltar i vantro, deres anger skal ikke mottas, og de er de villfarne.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ ازْدَادُوا كُفْرًا
لَنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ ﴿٩١﴾

92. Sannelig, de som er vantro, og som dør som vantro, fra dem skal ikke mottas - om det så var jorden full av gull, selv om han også skulle ønske å løskjøpe seg med det. For slike er det en smertelig straff, og de vil ikke ha noen hjelpere.[31]

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يُقْبَلَ
مِنْ أَحَدِهِمْ مِلْءُ الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوِ افْتَدَىٰ بِهِ
أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٩٢﴾

[DEL 4]

R. 10 93. Dere vil ikke nå den (fullkomne) rettferdighet før dere gir bort av det dere elsker, og hva dere enn gir ut, så er Allah visselig vitende om det.[32]

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّىٰ تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا
تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٩٣﴾

---

religion, og så tiltar i sin vantro og dør som vantro; disse er de villfarne.

31. Både dette verset og vers 73 beviser klart at Islâm ikke har noen straff i denne verden for frafall. Det tales kun om straff i det hinsidige. Jødene kunne erklære deres tro og avsverge den, uten at de ble stilt til ansvar. Og som dette verset sier, kunne folk falle fra troen, leve resten av deres liv som vantro og dø som vantro - det var ikke tale om å straffe dem. Rett til å straffe for dette tilkommer Gud alene!

32. For å oppnå sann tro, noe som er essensen i rettferdighet, må man være forberedt til å ofre alt man har kjær.

94. Enhver føde var tillatt for Israels barn, med unntagelse av det som Israel forbød seg selv, før Torahen ble åpenbart. Si: Kom da med Torahen og les den, om dere er sannferdige!

كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلًّا لِّبَنِيٓ إِسْرَآءِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ
إِسْرَآءِيلُ عَلَىٰ نَفْسِهِۦ مِن قَبْلِ أَن تُنَزَّلَ التَّوْرَىٰةُ ۗ
قُلْ فَأْتُوا۟ بِالتَّوْرَىٰةِ فَاتْلُوهَآ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿٩٣﴾

95. Men de som oppdikter en løgn om Allah etter dette, det er slike som er de urettferdige.

فَمَنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِنۢ بَعْدِ ذَٰلِكَ فَأُو۟لَٰٓئِكَ
هُمُ الظَّٰلِمُونَ ﴿٩٤﴾

96. Si: Allah har talt sannhet. Følg derfor Abraham den oppriktiges religion, (som) alltid var tilbøyelig overfor Allah, og han var ikke en av avgudsdyrkerne.

قُلْ صَدَقَ اللَّهُ ۗ فَاتَّبِعُوا۟ مِلَّةَ إِبْرَٰهِيمَ حَنِيفًا ۖ وَمَا
كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٥﴾

97. Sannelig, det første Hus som ble grunnlagt for mennesker var det i Bakka, en velsignelse og rettledning for allverden.[33]

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِى بِبَكَّةَ مُبَارَكًا
وَهُدًى لِّلْعَٰلَمِينَ ﴿٩٦﴾

98. I det er det tydelige tegn: (Det er) Abrahams oppholdssted, og enhver som går inn dit, er i sikkerhet. Og for Allah er pilgrimsferden til Huset (en plikt) pålagt menneskene; for de av dem som er i stand til å dra til det. Og de som er vantro (skal betenke), at Allah visselig er Uavhengig av allverden.[34]

فِيهِ ءَايَٰتٌۢ بَيِّنَٰتٌ مَّقَامُ إِبْرَٰهِيمَ ۖ وَمَن دَخَلَهُۥ كَانَ
ءَامِنًا ۗ وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ
إِلَيْهِ سَبِيلًا ۚ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِىٌّ عَنِ الْعَٰلَمِينَ ﴿٩٧﴾

99. Si: Å dere Skriftens folk, hvorfor fornekter dere Allahs tegn, og Allah er vitne til det dere gjør.

قُلْ يَٰٓأَهْلَ الْكِتَٰبِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِـَٔايَٰتِ اللَّهِ وَاللَّهُ
شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٨﴾

33. Bakka er det samme som Makka. På arabisk blir m-lyden enkelte steder brukt som b, altså her har "mîm" blitt forandret til "bâ".

34. Her nevnes det to tydelige tegn i forbindelse med Ka'baen. For det første, Maqâm Ibrâhîm: Abrahams ståplass, som var kjent lenge før Islâm og som pekte tilbake på stamfaren Abraham og den sanne religionen. For det andre: den sikkerheten som Gud utlovet for Makkas vedkommende. I profeten Muhammads (s.a.) fødselsår, forsøkte kong Abraha å erobre Makka, men ble på en forunderlig måte drevet bort (se sûra 105). Og aldri siden Islâm ble etablert, har Makka vært i vantroendes hender, selv om hele den øvrige islamske verden falt som et bytte for den vestlige kolonialismen - et tydelig tegn på Islâms og Qur'ânens guddommelige opprinnelse.

100. Si: Å dere Skriftens folk, hvorfor holder dere den troende borte fra Allahs vei, idet dere forsøker å gjøre den krum, og dere er dog selv vitner? Og Allah er ikke uvitende om hva dere gjør.

قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ تَبْغُوْنَهَا عِوَجًا وَّ اَنْتُمْ شُهَدَآءُ ۗ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٠٠﴾

101. Å dere som tror, om dere følger en del av dem som Skriften ble gitt, så vil de gjøre dere vantro igjen etter at dere har trodd.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنْ تُطِيْعُوْا فَرِيْقًا مِّنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ يَرُدُّوْكُمْ بَعْدَ اِيْمَانِكُمْ كٰفِرِيْنَ ﴿١٠١﴾

102. Men hvordan kan dere bli vantro når Allahs tegn er blitt forelest dere, og Hans Sendebud er blant dere? Og den som holder fast ved Allah, han blir visselig ledet til den rette vei.

وَكَيْفَ تَكْفُرُوْنَ وَاَنْتُمْ تُتْلٰى عَلَيْكُمْ اٰيٰتُ اللّٰهِ وَفِيْكُمْ رَسُوْلُهٗ ۗ وَمَنْ يَّعْتَصِمْ بِاللّٰهِ فَقَدْ هُدِيَ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿١٠٢﴾

R. 11 103. Å dere som tror, frykt Allah med den rette gudsfrykt, og dø ikke før dere har underkastet dere.[35]

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ حَقَّ تُقٰتِهٖ وَلَا تَمُوْتُنَّ اِلَّا وَاَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿١٠٣﴾

104. Og hold fast ved Allahs rep alle sammen, og la dere ikke splittes. Og ihukom Allahs nåde mot dere da dere var fiender. Den gang føyde Han deres hjerter sammen, så dere ved Hans nåde ble brødre. Og dere var på kanten av en brennende avgrunn, og Han reddet dere fra den. Slik gjør Allah Sine tegn tydelige for dere, så dere kan være rettledet.

وَاعْتَصِمُوْا بِحَبْلِ اللّٰهِ جَمِيْعًا وَّلَا تَفَرَّقُوْا ۖ وَاذْكُرُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ كُنْتُمْ اَعْدَآءً فَاَلَّفَ بَيْنَ قُلُوْبِكُمْ فَاَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهٖٓ اِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلٰى شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ النَّارِ فَاَنْقَذَكُمْ مِّنْهَا ۗ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ﴿١٠٤﴾

105. Og blant dere skal det være et samfunn som kaller til det gode, og som påbyr det rette og forbyr det onde. Og det er disse som skal fullkommengjøres.

وَلْتَكُنْ مِّنْكُمْ اُمَّةٌ يَّدْعُوْنَ اِلَى الْخَيْرِ وَيَاْمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ۗ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿١٠٥﴾

35. Siden tidspunktet for døden er ukjent, kan en være sikker på å dø i en tilstand av resignasjon til Gud, bare hvis man er i den tilstanden uavbrutt! Av dette kan man trekke den slutningen at en alltid skal være lydig mot Gud.

106. Og vær ikke som dem som ble splittet og ble uenige etter at klare tegn var kommet til dem. Og dem blir en streng straff (til del)!

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ
مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ ۚ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ﴿١٠٦﴾

107. På den dag da (noen) ansikter vil være hvite og (andre) ansikter vil være svarte. Hva angår dem hvis ansikter vil være svarte, (så skal det sies til dem): Ble dere vantro etter at dere hadde trodd? Smak da straffen fordi dere var vantro![36]

يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ ۚ فَأَمَّا الَّذِينَ
اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا
الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١٠٧﴾

108. Og hva angår dem hvis ansikter vil være hvite, så skal de være i Allahs barmhjertighet. I den skal de forbli i lang tid!

وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ ۖ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٠٨﴾

109. Slik er Allahs tegn, som Vi foreleser deg med sannheten. Og Allah ønsker ikke urettferdighet mot allverden.

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ۗ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ
ظُلْمًا لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٩﴾

110. Og Allah tilhører alt som er i himlene og alt som er på jorden, og til Allah skal (alle) gjøremål vende tilbake.

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ
ع الْأُمُورُ ﴿١١٠﴾

R. 12 111. Dere er den beste menighet som er frembrakt for menneskeheten; dere påbyr det rette og forbyr det onde og tror på Allah. Og om Skriftens folk trodde, ville det være bedre for dem! Blant dem er det troende, men de fleste (av dem) er opprørere.

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ ۗ وَلَوْ آمَنَ
أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ ۚ مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ وَ
أَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١١١﴾

112. De vil ikke kunne skade dere, unntagen en liten skade. Og om de kjemper mot dere, vil de vende (sine) rygger. Og så vil de ikke bli hjulpet.[37]

لَنْ يَضُرُّوكُمْ إِلَّا أَذًى ۖ وَإِنْ يُقَاتِلُوكُمْ يُوَلُّوكُمُ
الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ ﴿١١٢﴾

---

36. Qur'ânen har forklart "hvit" og "svart" som et symbol på "glede" og "sorg". Når en person gjør en god gjerning, sier araberne: *Ibayyadda wajhu-hû*, som betyr: ansiktet hans ble hvitt. Og når han gjør noe han bebreides for, sier de: *Iswada wajhu-hû*: ansiktet hans ble svart.

37. Historien forteller om denne profetiens oppfyllelse; at det øst-romerske riket forsøkte ved hjelp

113. De skal bli slått med skjensel hvor de enn finnes, unntagen (de som) har en pakt med Allah eller en pakt med mennesker, og de har pådratt seg Allahs vrede. Og de ble slått med ydmykelse fordi de forkastet Allahs tegn og forsøkte å drepe profetene med urette. Slik skal det være, fordi de var ulydige og overtrådte grensene.

ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ أَيْنَ مَا ثُقِفُوٓا إِلَّا بِحَبْلٍ مِّنَ اللَّهِ
وَحَبْلٍ مِّنَ النَّاسِ وَبَآءُو بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَضُرِبَتْ
عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِـَٔايٰتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ
الْأَنۢبِيَآءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوا وَّكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿١١٣﴾

114. De er ikke (alle) like. Blant Skriftens folk er det en menighet som opprettholder (rettferdighet). De leser Allahs tegn i nattens timer og kaster seg ned (for Ham).

لَيْسُوا سَوَآءً مِّنْ أَهْلِ الْكِتٰبِ أُمَّةٌ قَآئِمَةٌ يَتْلُونَ
ءَايٰتِ اللَّهِ ءَانَآءَ الَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ ﴿١١٤﴾

115. De tror på Allah og den Ytterste dag, og de påbyr det rette og forbyr det onde, og de kappes med hverandre i gode gjerninger, og slike er blant de rettferdige.

يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْأٰخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنكَرِ وَيُسٰرِعُونَ فِى الْخَيْرٰتِ ط
وَأُولٰٓئِكَ مِنَ الصّٰلِحِينَ ﴿١١٥﴾

116. Og hva enn de gjør av godt, det skal ikke nektes dem, og Allah kjenner de rettferdige.

وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَن يُكْفَرُوهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌۢ
بِالْمُتَّقِينَ ﴿١١٦﴾

117. Sannelig, de som er vantro, deres eiendom og deres barn skal ikke nytte dem noe mot Allah, og disse er Ildens beboere; de skal forbli i den i lang tid!

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَن تُغْنِىَ عَنْهُمْ أَمْوٰلُهُمْ وَلَآ
أَوْلٰدُهُم مِّنَ اللَّهِ شَيْـًٔا وَأُولٰٓئِكَ أَصْحٰبُ النَّارِ
هُمْ فِيهَا خٰلِدُونَ ﴿١١٧﴾

118. Det de gir ut for det nåværende liv er i likhet med en vind som det er iskulde i. Den rammer avgrøden hos et folk som har handlet urett mot seg selv, og ødelegger den. Og Allah gjør dem ikke urett, men de gjør seg selv urett!

مَثَلُ مَا يُنفِقُونَ فِى هٰذِهِ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ
رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوٓا أَنفُسَهُمْ
فَأَهْلَكَتْهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلٰكِنْ أَنفُسَهُمْ
يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾

---

av sine arabiske vasaller å knuse den islamske stat umiddelbart etter Profetens (s.a.) død, men i løpet av kort tid falt Syria, Palestina, Egypt osv. i muslimenes hender - og 100 år etter Profetens (s.a.) død vaiet Islâms fane i Spania.

119. Å dere som tror, ta ikke (andre) enn deres egne til fortrolige venner; de (ikke-troende) vil gjøre sitt ytterste for å ødelegge dere. De elsker å se dere i vansker. Fiendskap har allerede vist seg fra deres munner, men hva deres hjerter skjuler er (enda) verre. Vi har gjort tegnene tydelige for dere, om dere vil begripe det.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تَتَّخِذُوا۟ بِطَانَةً مِّن دُونِكُمْ
لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا۟ مَا عَنِتُّمْ ۚ قَدْ بَدَتِ
ٱلْبَغْضَآءُ مِنْ أَفْوَٰهِهِمْ ۖ وَمَا تُخْفِى صُدُورُهُمْ
أَكْبَرُ ۚ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ ٱلْءَايَٰتِ ۖ إِن كُنتُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿١١٩﴾

120. Se, dere er slike som elsker dem, men de elsker ikke dere. Og dere tror på hele Boken. Og når de møter dere, sier de: Vi tror, men når de går bort, biter de seg i fingrene av hat til dere. Si: Dø i deres hat! Allah vet visselig hva som er i (deres) hjerter.

هَٰٓأَنتُمْ أُو۟لَآءِ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ
بِٱلْكِتَٰبِ كُلِّهِۦ ۚ وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوٓا۟ ءَامَنَّا ۖ وَإِذَا خَلَوْا۟
عَضُّوا۟ عَلَيْكُمُ ٱلْأَنَامِلَ مِنَ ٱلْغَيْظِ ۚ قُلْ مُوتُوا۟
بِغَيْظِكُمْ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ﴿١٢٠﴾

121. Om det skjer dere noe godt, bedrøver det dem. Og om noe ondt treffer dere, så fryder de seg over det. Og om dere er utholdende og rettferdige, så skal deres renker ikke skade dere det minste, for Allah vet sannelig hva de gjør.[38]

إِن تَمْسَسْكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِن تُصِبْكُمْ
سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا۟ بِهَا ۖ وَإِن تَصْبِرُوا۟ وَتَتَّقُوا۟ لَا
يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْـًٔا ۗ إِنَّ ٱللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ
مُحِيطٌ ﴿١٢١﴾ ع ١٢

R. 13 122. Og (ihukom den tid) da du gikk ut fra ditt hus om morgenen for å anvise de troende plasser til kampen. Og Allah er Althørende, Allvitende.[39]

وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ ٱلْمُؤْمِنِينَ مَقَٰعِدَ
لِلْقِتَالِ ۗ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٢٢﴾

123. Da tenkte to partier blant dere på feighet, selv om Allah var deres Venn. Og på Allah skal de troende sette sin lit.[40]

إِذْ هَمَّت طَّآئِفَتَانِ مِنكُمْ أَن تَفْشَلَا وَٱللَّهُ وَلِيُّهُمَا ۗ
وَعَلَى ٱللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ ٱلْمُؤْمِنُونَ ﴿١٢٣﴾

---

38. Gud vil tilintetgjøre alle deres handlinger. Muslimene bør derfor ikke være redd dem. Gud har kjennskap til de som er mot Islâm, og Han vil hindre dem.

39. Her refereres det til slaget ved Uhud, hvor den Hellige profeten Muhammad (s.a.) sammen med 1000 mann marsjerte ut fra Madîna for å møte fienden.

40. Disse to partier var grupper fra stammene *Banû Salimah* (khazradj) og *Banû Hârithah*. Ved Badr vant 313 mann over en makkansk hær på 1000.

124. Og Allah hadde (allerede) hjulpet dere ved Badr, da dere var svake. Ta derfor Allah til Beskytter, slik at dere kanskje blir takknemlige.

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللّٰهُ بِبَدْرٍ وَّاَنْتُمْ اَذِلَّةٌ ۚ فَاتَّقُوا
اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿١٢٤﴾

125. Da du sa til de troende: Er det ikke nok for dere at deres Herre vil styrke dere med tre tusen nedsendte engler?

اِذْ تَقُوْلُ لِلْمُؤْمِنِيْنَ اَلَنْ يَّكْفِيَكُمْ اَنْ يُّمِدَّكُمْ
رَبُّكُمْ بِثَلٰثَةِ اٰلٰفٍ مِّنَ الْمَلٰٓئِكَةِ مُنْزَلِيْنَ ﴿١٢٥﴾

126. Jo, om dere er utholdende og rettferdige, og de kommer over dere plutselig, så vil deres Herre styrke dere med fem tusen voldsomt angripende engler.

بَلٰٓى ۙ اِنْ تَصْبِرُوْا وَتَتَّقُوْا وَيَاْتُوْكُمْ مِّنْ فَوْرِهِمْ
هٰذَا يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ اٰلٰفٍ مِّنَ الْمَلٰٓئِكَةِ
مُسَوِّمِيْنَ ﴿١٢٦﴾

127. Og Allah har bare gjort det til et gledelig budskap for dere, og for at deres hjerter må berolige seg ved det. Og hjelpen kommer bare fra Allah, den Allmektige, den Allvise.

وَمَا جَعَلَهُ اللّٰهُ اِلَّا بُشْرٰى لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوْبُكُمْ بِهٖ ۗ
وَمَا النَّصْرُ اِلَّا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ﴿١٢٧﴾

128. (Og) for at Han måtte bortskjære en del av de vantro, eller fornedre dem så de vender skuffet tilbake.

لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِّنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَوْ يَكْبِتَهُمْ فَيَنْقَلِبُوْا
خَآئِبِيْنَ ﴿١٢٨﴾

129. Du har ingen del i denne saken. Han kan vende Seg (nådig) til dem eller straffe dem, for de er visselig syndere.

لَيْسَ لَكَ مِنَ الْاَمْرِ شَيْءٌ اَوْ يَتُوْبَ عَلَيْهِمْ اَوْ يُعَذِّبَهُمْ
فَاِنَّهُمْ ظٰلِمُوْنَ ﴿١٢٩﴾

130. Og Allah tilhører det som er i himlene og det som er på jorden. Han tilgir hvem Han vil, og Han straffer hvem Han vil. Og Allah er Tilgivende, Barmhjertig.

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۗ يَغْفِرُ لِمَنْ
يَّشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ ۗ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٣٠﴾

R. 14 131. Å dere som tror, nyt ikke renter som innebærer mangfoldige tilleggssummer, og frykt Allah så dere må lykkes.[41]

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَاْكُلُوا الرِّبٰوٓا اَضْعَافًا مُّضٰعَفَةً ۪
وَّاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿١٣١﴾

41. Rentesystemet forbys fordi man på den måten lett kan tjene penger. Derfor sies det at man ikke

132. Og frykt den Ilden som er beredt de vantro.

وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿١٣٢﴾

133. Og adlyd Allah og Sendebudet så det må bli vist dere barmhjertighet.

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٣٣﴾

134. Skynd dere for å oppnå tilgivelse fra deres Herre og til Paradiset, hvis verdi er himlene og jorden. Den er beredt for de gudfryktige.[42]

وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا
السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٤﴾

135. De som gir ut i gode og dårlige tider, og de som undertrykker sin vrede og tilgir mennesker; og Allah elsker dem som handler godt.

الَّذِينَ يُنفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاظِمِينَ
الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ ۗ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٥﴾

136. Og dem som, når de gjør noe skjendig eller synder mot seg selv, ihukommer Allah (meget) og ber om tilgivelse for sine synder - og hvem kan tilgi synden unntagen Allah? - Og som ikke holder ved det de gjør, selv om de vet.

وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا
لِذُنُوبِهِمْ وَمَن يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ
يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٣٦﴾

137. Det er disse hvis belønning er tilgivelse fra deres Herre og Hager som floder strømmer igjennom, hvor de skal forbli, og skjønn er belønningen for dem som gjør gode gjerninger.

أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُم مَّغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ تَجْرِي
مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ وَنِعْمَ أَجْرُ
الْعَامِلِينَ ﴿١٣٧﴾

138. Før dere er det allerede gått (mange) forordninger. Reis da omkring på jorden og se hvordan slutten var for dem som forkastet (profetene).

قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ
فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿١٣٨﴾

139. Denne (Qur'ân) er en klar fremstilling for mennesker og en

هَٰذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٩﴾

---

skal nyte det man får uten å ha strevd for det.

42. Da Profeten (s.a.) ble spurt hvor Helvete var, hvis Paradiset fylte himmel og jord, svarte han: "Hvor er natten, når det er dag?" Dette viser at Paradis og Helvete ikke er steder, altså ikke noe rent materielt, men derimot tilstander. Det viser at Paradiset ikke er noe konkret fysisk sted, men en åndelig tilstand.

rettledning og en formaning for de gudfryktige.

140. Bli derfor ikke utmattet og vær ikke bedrøvet, for dere vil vinne overhånd hvis dere er troende.

وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿١٤٠﴾

141. Om dere har mottatt et sår, så har det (vantro) folk allerede mottatt et sår lik det. Og slik lar Vi dagene veksle mellom mennesker, for at Allah må kjenne dem som tror og tar vitner blant dere, og Allah elsker ikke synderne.[43]

إِنْ يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِثْلُهُ ۚ
وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ
الَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ
الظَّالِمِينَ ﴿١٤١﴾

142. Og for at Allah må rense de troende og tilintetgjøre de vantro.

وَلِيُمَحِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَمْحَقَ الْكَافِرِينَ ﴿١٤٢﴾

143. Eller mener dere at dere skal gå inn i Paradiset, når Allah ennå ikke kjenner [eller: har prøvet] dem som kjemper (for Hans sak) blant dere, og kjenner de standhaftige?

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ
جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٣﴾

144. Og dere pleide å ønske dere (denne) død før dere møtte den. Og nå har dere sett den.[44]

وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَلْقَوْهُ
فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿١٤٤﴾ ع

R. 15 145. Muhammad er kun et sendebud! Sendebudene før ham er visselig gått bort. Om han så dør eller drepes, vil dere da vende om på deres hæler? Og den som vender om på sine

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ ۚ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ ۚ
أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ ۚ وَمَنْ
يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا ۗ وَسَيَجْزِي

43. Dette sår hentyder til slaget ved Uhud, se det følgende vers og vers 122. Såret fienden mottok var i slaget ved Badr. Allah kjenner alle ting, så ordet "kjenne" er her og i vers 143 brukt i betydningen: "prøve" eller "kjennetegn".

44. "Døden" her hentyder til krig, fordi resultatet av en krig er døden. Krig ifølge muslimene var akkurat som døden, fordi de var langt svakere, både når det gjaldt utstyr og antall, enn deres sterke fiende. Ved slaget ved Uhud bestemte Profeten (s.a.) seg for å kjempe mot fienden mens de var i byen Madîna, men noen av tilhengerne, spesielt de som ikke var med på slaget ved Badr, sa: "Vi har lengtet etter denne dagen. La oss dra ut og kjempe våre fiender slik at de ikke tror at vi er feige" (Zurqâni).
Det er dette det refereres til når det sies: "Og dere pleide å ønske dere denne død".

hæler skader ikke Allah det minste. Og Allah vil belønne de takknemlige.[45]

اللّٰهُ الشّٰكِرِيْنَ ﴿١٤٤﴾

146. Og det tilkommer ingen sjel å dø hvis det ikke er med Allahs tillatelse - en beslutning med en (bestemt) frist. Og den som ønsker det nærværendes belønning, ham vil Vi gi av det, og den som ønsker det kommendes belønning, ham vil Vi gi av det, og Vi vil belønne de takknemlige.

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ اَنْ تَمُوْتَ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ كِتٰبًا
مُّؤَجَّلًا ؕ وَمَنْ يُّرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهٖ مِنْهَا ۚ
وَمَنْ يُّرِدْ ثَوَابَ الْاٰخِرَةِ نُؤْتِهٖ مِنْهَا ؕ وَسَنَجْزِى
الشّٰكِرِيْنَ ﴿١٤٥﴾

147. Og hvor mange profeter (har det ikke vært) som det kjempet mange fromme sammen med, og de ble ikke dem for Allahs sak, og de ble ikke svake, og de ga ikke etter. Og Allah elsker de utholdende!

وَكَاَيِّنْ مِّنْ نَّبِىٍّ قٰتَلَ ۙ مَعَهٗ رِبِّيُّوْنَ كَثِيْرٌ ۚ فَمَا
وَهَنُوْا لِمَاۤ اَصَابَهُمْ فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَمَا ضَعُفُوْا
وَمَا اسْتَكَانُوْا ؕ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الصّٰبِرِيْنَ ﴿١٤٦﴾

148. Og deres tale besto bare av at de sa: Vår Herre, tilgi oss våre feil og våre synder i vår sak, og befest våre føtter og hjelp oss mot det vantro folk.

وَمَا كَانَ قَوْلَهُمْ اِلَّاۤ اَنْ قَالُوْا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا
وَاِسْرَافَنَا فِىْۤ اَمْرِنَا وَثَبِّتْ اَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى
الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿١٤٧﴾

149. Så Allah ga dem denne verdens belønning, og den skjønneste belønning i det kommende. Og Allah elsker dem som handler godt!

فَاٰتٰىهُمُ اللّٰهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ الْاٰخِرَةِ ؕ
وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٤٨﴾ ع

R. 16 150. Å dere som tror, om dere adlyder dem som er vantro, vil de få dere til å vende om på deres hæler, og så vil dere vende som tapere.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِنْ تُطِيْعُوا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
يَرُدُّوْكُمْ عَلٰۤى اَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوْا خٰسِرِيْنَ ﴿١٤٩﴾

151. Nei, Allah er deres Beskytter, og Han er den Beste av hjelperne!

بَلِ اللّٰهُ مَوْلٰىكُمْ ۚ وَهُوَ خَيْرُ النّٰصِرِيْنَ ﴿١٥٠﴾

152. Vi vil kaste redsel i de vantros hjerter fordi de har stilt guder ved siden av Allah; noe Han ikke har åpenbart

سَنُلْقِىْ فِىْ قُلُوْبِ الَّذِيْنَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَاۤ اَشْرَكُوْا
بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهٖ سُلْطٰنًا ۚ وَمَاْوٰىهُمُ النَّارُ ؕ

45. Verset sier at alle sendebud før Muhammad (s.a.) har dødd. Jesus kan derfor ikke være en unntakelse.

noen fullmakt for. Deres bolig er Ilden! Og ondt er de urettferdiges hjemsted!

وَبِئْسَ مَثْوَى الظَّالِمِينَ ﴿١٥١﴾

153. Og Allah har visselig oppfylt Sitt løfte til dere, da dere slo og ødela dem med Hans tillatelse, inntil det tidspunkt da deres mot sviktet dere og dere stred om befalingen imellom dere, og dere ble ulydige etter at Han hadde vist dere det dere elsket. Blant dere er det noen som ønsker denne verden, og blant dere er det noen som ønsker den kommende. Så vendte Han dere bort fra dem for å prøve dere, men Han har visselig tilgitt dere. Og Allah er rik på nåde mot de troende.[46]

وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحُسُّونَهُمْ بِإِذْنِهِ
حَتَّىٰ إِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِنْ
بَعْدِ مَا أَرَاكُمْ مَا تُحِبُّونَ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا
وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ
لِيَبْتَلِيَكُمْ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥٢﴾

154. Da dere løp bort og ikke vendte dere til noen, mens Sendebudet kalte på dere bak dere, da lønnet Han dere sorg etter sorg, for at dere ikke skulle sørge over det som var unnsluppet dere, og ikke over det som rammet dere. Og Allah er vel vitende om det dere gjør!

إِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَلْوُونَ عَلَىٰ أَحَدٍ وَالرَّسُولُ
يَدْعُوكُمْ فِي أُخْرَاكُمْ فَأَثَابَكُمْ غَمًّا بِغَمٍّ لِكَيْلَا
تَحْزَنُوا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَا أَصَابَكُمْ وَاللَّهُ خَبِيرٌ
بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٥٣﴾

155. Så sendte Han fred ned over dere etter sorgen - en slummer som overveldet en del av dere - mens andre var foruroliget for seg selv, idet de med urette tenkte uvitenhetens tanker om Allah. De sa: Har vi noen andel i ledelsen? Si: All ledelse tilhører visselig Allah! De skjuler i sine sjeler hva de ikke vil åpenbare deg. De sier: Om vi hadde noen andel i ledelsen, så ville vi ikke ha blitt drept her. Si: Selv om dere hadde (forblitt) i deres hus, så ville de,

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمَنَةً نُعَاسًا يَغْشَىٰ
طَائِفَةً مِنْكُمْ وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ
يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ
هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ
يُخْفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ
كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قُتِلْنَا هَاهُنَا قُلْ لَوْ
كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ

46. "Løfte" refererer til det generelle løftet om seier og fremgang som har blitt lovet muslimene gang på gang, spesielt i 3:124-126. Slaget ved Uhud var i begynnelsen en stor seier for muslimene. Men en avdeling bueskyttere, som av Profeten (s.a.) var beordret til å være på fjellet for å dekke muslimenes flanke, når disse forlot det stedet med den gitte orderen, for å delta i forfølgelsen, åpnet den flanken seg for fienden. Og de makkanske ridderstyrker benyttet seg av sjansen og skapte kaos i muslimenes rekker. De trofaste samlet seg rundt Profeten (s.a.) som ble hardt såret. Allerede den neste dagen kunne Profeten (s.a.) rykke ut og forfølge makkanerne som hadde samlet seg for igjen å angripe muslimene.

som kamp var foreskrevet for, dratt ut til sine dødsleier, og (det skjedde) for at Allah kunne prøve hva som er i deres bryster, og for at Han kunne rense det som er i deres hjerter. Og Allah er vel vitende om hva som er i hjertene.

إِلَىٰ مَضَاجِعِهِمْ ۚ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ
وَلِيُمَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ ﴿١٥٥﴾

156. Sannelig, de av dere som vendte ryggen den dagen da de to hærene møttes, dem var det Satan fikk til å snuble på grunn av noe av det de hadde ervervet seg (ved sine handlinger). Og Allah har visselig tilgitt dem, for Allah er sannelig Tilgivende, Mild.

إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا
اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا ۖ وَلَقَدْ عَفَا
اللَّهُ عَنْهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٥٦﴾

R. 17 157. Å dere som tror, vær ikke som dem som er vantro, og sier om sine brødre når de drar omkring i landet eller går til krig: Om de var blitt hos oss, så ville de ikke ha dødd eller blitt drept. (Følgen er) at Allah gjør dette til en beklagelse i deres hjerter. Og Allah gir liv og lar dø, og Allah ser det dere gjør.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا
لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُزًّى لَّوْ
كَانُوا عِندَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَٰلِكَ
حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ ۗ وَاللَّهُ يُحْيِي وَيُمِيتُ ۗ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١٥٧﴾

158. Og om dere blir drept for Allahs sak, eller dere dør, så er tilgivelse fra Allah og barmhjertighet visselig bedre enn det de samler sammen!

وَلَئِن قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِّنَ
اللَّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿١٥٨﴾

159. Og om dere dør eller blir drept, så skal dere visselig samles hos Allah!

وَلَئِن مُّتُّمْ أَوْ قُتِلْتُمْ لَإِلَى اللَّهِ تُحْشَرُونَ ﴿١٥٩﴾

160. Og av Allahs barmhjertighet er du mild mot dem. Og om du var steil og hardhjertet, så ville de visselig blitt spredt omkring deg. Tilgi dem derfor, og be om tilgivelse for dem, og spør dem til råds i ledelsen. Men når du har besluttet deg, så sett din lit til Allah, for sannelig Allah elsker dem som setter sin lit (til Ham).

فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ لِنتَ لَهُمْ ۖ وَلَوْ كُنتَ فَظًّا
غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ ۖ فَاعْفُ عَنْهُمْ
وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ ۖ فَإِذَا عَزَمْتَ
فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٦٠﴾

161. Om Allah hjelper dere, vil ingen kunne overvinne dere. Men om Han forlater dere, hvem skal så kunne hjelpe dere etter Ham? La da de troende sette sin lit til Allah!

إن ينصركم الله فلا غالب لكم وإن يخذلكم
فمن ذا الذى ينصركم من بعده وعلى الله فليتوكل
المؤمنون ﴿١٦١﴾

162. Og det passer seg ikke for en profet å være uhederlig, og den som handler uhederlig, skal på Oppstandelsens dag bringe sin uhederlighet med seg. Da skal enhver sjel gjengjeldes hva den har ervervet seg, og det skal ikke gjøres dem urett.[47]

وما كان لنبى أن يغل ومن يغلل يأت بما
غل يوم القيمة ثم توفى كل نفس ما كسبت
وهم لا يظلمون ﴿١٦٢﴾

163. Er den som følger Allahs velbehag, lik den som har pådratt seg Allahs vrede, og hvis hjemsted er Helvete? Og et ondt tilholdssted er det!

أفمن اتبع رضوان الله كمن باء بسخط من الله
ومأوىه جهنم وبئس المصير ﴿١٦٣﴾

164. De (er på forskjellige) rangstrinn hos Allah, og Allah ser det de gjør.

هم درجت عند الله والله بصير بما يعملون ﴿١٦٤﴾

165. Allah har visselig vist de troende nåde, da Han oppreiste et Sendebud fra deres egne rekker, som foreleser dem Hans tegn og renser dem og lærer dem Boken og visdommen. Og før var de visselig i åpenbar villfarelse![48]

لقد من الله على المؤمنين إذ بعث فيهم رسولا
من أنفسهم يتلوا عليهم ءايته ويزكيهم و
يعلمهم الكتب والحكمة وإن كانوا من قبل
لفى ضلل مبين ﴿١٦٥﴾

166. Hva! Når det treffer dere en ulykke, og dere har selv tilføyd det dobbelte av det, så sier dere: Hvor kommer dette fra? Si: Det kommer fra dere selv! Sannelig, Allah er mektig over alle ting.

أولما أصابتكم مصيبة قد أصبتم مثليها لا
قلتم أنى هذا قل هو من عند أنفسكم إن
الله على كل شىء قدير ﴿١٦٦﴾

167. Og det som rammet dere på den dag da de to hærene møttes, (det

وما أصابكم يوم التقى الجمعان فبإذن الله

47. Utvetydig utsagn om Profetens (s.a.) syndfrihet *('isma)*.

48. Kun den som selv er ren *(zakî)*, kan rense andre *(muzzakî)*.

skjedde) med Allahs befaling, og for at Han kunne kjenne de troende.[49]

وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٦٧﴾

168. Og for at Han kunne kjennetegne dem som hyklet. Og (når) det ble sagt dem: Kom og kjemp for Allahs sak, eller slå (fienden) tilbake! De sa: Om vi hadde kjent til kamp, ville vi visselig ha fulgt dere. Den dag var de nærmere vantroen enn troen. Med sine munner sier de det som ikke er i deres hjerter. Og Allah vet best hva de skjuler.

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا ۚ وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا
قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوِ ادْفَعُوا ۖ قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا
لَاتَّبَعْنَاكُمْ ۗ هُمْ لِلْكُفْرِ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ ۚ
يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ ۗ وَاللَّهُ
أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ﴿١٦٨﴾

169. Det er disse som, mens de blir tilbake, sier om sine brødre: Om de hadde adlydt oss, hadde de ikke blitt drept! - Si (til dem): Vend så døden bort fra dere selv, om dere taler sant!

الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا مَا
قُتِلُوا ۗ قُلْ فَادْرَءُوا عَنْ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿١٦٩﴾

170. Tenk ikke på de som ble drept for Allahs sak som om de var døde. Nei, levende (er de) hos sin Herre, (og) blir forsørget (på alle måter).

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا ۚ بَلْ
أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ﴿١٧٠﴾

171. De fryder seg over det som Allah har gitt dem av Sin nåde, og gleder seg for dem som følger etter dem, men som ikke har nådd dem, for ingen frykt kommer over dem, heller ikke sørger de.

فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ
لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ ﴿١٧١﴾

172. De gleder seg over Allahs yndest og nåde, og over at Allah ikke lar de troendes lønn gå til spille.

يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ
أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٧٢﴾

R. 18 173. De som svarer Allah og Sendebudet, etter at såret har truffet dem, de av dem som handler godt og frykter (Allah), vil få en stor lønn.

الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ
الْقَرْحُ ۚ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقَوْا أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٣﴾

49. Det onde rammet dem på grunn av deres egne handlinger, men med Allahs tillatelse.

174. De som mennesker sa til: Se, menneskene har samlet seg mot dere, frykt dem derfor! Men det økte kun deres tro, og de sa: Allah er tilstrekkelig for oss, og en utmerket Beskytter (er Han)!

الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ
فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ
وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٧٣﴾

175. Så vendte de tilbake med yndest og nåde fra Allah. Intet ondt hadde rammet dem. Og de fulgte Allahs velbehag. Og Allah er den største nådes Herre.[50]

فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَمْ يَمْسَسْهُمْ سُوءٌ
وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿١٧٤﴾

176. Saken er at Satan bare skaper frykt hos sine venner. Frykt derfor ikke de (forsamlede fiender), men frykt Meg om dere er troende.

إِنَّمَا ذَٰلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ
وَخَافُونِ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٥﴾

177. Og de som styrter hodekulls i vantroen skal ikke bedrøve deg, for de kan ikke skade Allah i noe. Allah ønsker ikke å gi dem del i det kommende. Og de vil få en betydelig straff!

وَلَا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَنْ
يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا فِي
الْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٦﴾

178. Sannelig, de som kjøper vantro for sin tro, kan ikke skade Allah i noe, og de vil få en smertelig straff.

إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ
شَيْئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٧﴾

179. Og la ikke de vantro tenke at det er til lykke for dem, at Vi gir dem utsettelse. Vi gir dem bare utsettelse for at de kan vokse i synd, og de vil få en vanærende straff.

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُمْلِي لَهُمْ خَيْرٌ لِأَنْفُسِهِمْ
إِنَّمَا نُمْلِي لَهُمْ لِيَزْدَادُوا إِثْمًا وَلَهُمْ عَذَابٌ
مُهِينٌ ﴿١٧٨﴾

180. Allah kommer ikke til å etterlate de troende i den tilstand dere er i, før Han hadde atskilt de dårlige fra de

مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ

50. To ekspedisjoner fulgte umiddelbart etter Uhud-slaget. Allerede den følgende dag forfulgte Profeten (s.a.) den makkanske hær som hadde planlagt å vende tilbake for å vinne byttet, men de flyktet da de fikk beskjed om at Profeten (s.a.) hadde rykket ut med 250 mann. Under Uhud-slaget ble det inngått en avtale om et nytt slag ved Badr det følgende år. Profeten (s.a.) dro da på denne ekspedisjonen, som kalles *Badr al-Sughra* = det mindre Badr, (for å atskille fra det kjente slaget ved Badr). Makkanerne møtte ikke opp, og muslimene vendte tilbake etter å ha handlet på det store årlige markedet som ble holdt der.

gode. Og Allah ville ikke gjøre dere alle bekjent med det usette, men Allah utvelger av Sine sendebud hvem Han vil. Tro derfor på Allah og Hans sendebud, og om dere tror og handler rettferdig, så vil dere få en stor lønn.

حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ ۗ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ
عَلَى الْغَيْبِ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي مِن رُّسُلِهِ مَن يَشَاءُ ۖ
فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۚ وَإِن تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ
عَظِيمٌ ﴿١٨٠﴾

181. Og la ikke de som er gjerrige med det som Allah har gitt dem av Sin nåde, mene at det er godt for dem. Nei, det er ondt for dem! På Oppstandelsens dag skal det de var gjerrige med, legges som en halsring på dem. Og himlenes og jordens arv tilkommer Allah, og Allah er vel kjent med hva dere gjør.

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخَلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِن فَضْلِهِ
هُوَ خَيْرًا لَّهُم ۖ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ ۖ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُوا بِهِ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٨١﴾

R. 19 182. Allah har visselig hørt talen til dem som sier: Se, Allah er fattig, og vi er rike! - Vi vil skrive opp det de sier, og (også) deres forsøk på å drepe profetene med urette, og Vi vil si: Smak den brennende straffen!

لَّقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَ
نَحْنُ أَغْنِيَاءُ ۘ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنبِيَاءَ
بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿١٨٢﴾

183. Dette (blir dere til del) på grunn av det deres hender har sendt i forveien, og (vit at) Allah ikke handler urett mot tjenerne.

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ
لِّلْعَبِيدِ ﴿١٨٣﴾

184. Til dem som sier: Allah har sannelig pålagt oss at vi ikke skal tro på et sendebud før han bringer oss et offer som ilden fortærer! - Skal du si: Profeter er kommet til dere før meg, med tydelige tegn og med det dere taler om. Hvorfor forsøkte dere da å drepe dem, om dere er sannferdige?[51]

الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عَهِدَ إِلَيْنَا أَلَّا نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ
حَتَّىٰ يَأْتِيَنَا بِقُرْبَانٍ تَأْكُلُهُ النَّارُ ۗ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ
رُسُلٌ مِّن قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالَّذِي قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ
إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٨٤﴾

185. Og om de forkaster deg, så er visselig også sendebud før deg blitt

فَإِن كَذَّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَ رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ جَاءُو

51. Jødene kunne i deres nasjonale trangsynthet ikke tenke seg at en profet skulle kunne oppreises utenfor deres folk, og uten å bøye seg for Moseloven med dens brennoffer osv.

forkastet, som kom med klare tegn og skrifter og den strålende Boken.[52]

بِالْبَيِّنٰتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتٰبِ الْمُنِيْرِ ﴿١٨٥﴾

186. Enhver sjel skal smake døden. Og først på Oppstandelsens dag skal dere få deres lønn gjengjeldt fullt ut. Den som da blir reddet fra Ilden og ført inn i Paradiset, han har visselig oppnådd sitt mål, livet i denne verden er kun en bedragersk nytte.

كُلُّ نَفْسٍ ذَآئِقَةُ الْمَوْتِ ۭ وَاِنَّمَا تُوَفَّوْنَ اُجُوْرَكُمْ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۭ فَمَنْ زُحْزِحَ عَنِ النَّارِ وَاُدْخِلَ الْجَنَّةَ
فَقَدْ فَازَ ۭ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَآ اِلَّا مَتَاعُ الْغُرُوْرِ ﴿١٨٦﴾

187. Dere skal visselig bli prøvet på deres eiendom og deres liv, og dere skal visselig høre meget ondt fra dem som Boken ble gitt til før dere, og fra avgudsdyrkerne, men om dere er utholdende og rettferdige, så er dette sannelig (uttrykk) for en sterk beslutsomhet!

لَتُبْلَوُنَّ فِيْٓ اَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ ۣ وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِيْنَ
اُوْتُوا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْٓا اَذًى
كَثِيْرًا ۭ وَاِنْ تَصْبِرُوْا وَتَتَّقُوْا فَاِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ
الْاُمُوْرِ ﴿١٨٧﴾

188. Og (husk) da Allah sluttet en pakt med dem som Boken ble gitt til, (og sa): Dere skal åpenbare den for menneskene og ikke skjule den, men de kastet den bak sine rygger og solgte den for en ringe pris, og ondt er det som de har kjøpt for det.

وَاِذْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيْثَاقَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ لَتُبَيِّنُنَّهٗ
لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُوْنَهٗ ۡ فَنَبَذُوْهُ وَرَآءَ ظُهُوْرِهِمْ
وَاشْتَرَوْا بِهٖ ثَمَنًا قَلِيْلًا ۭ فَبِئْسَ مَا يَشْتَرُوْنَ ﴿١٨٨﴾

189. Tro ikke at de som fryder seg over det de har gjort, og som elsker å bli rost for det de ikke har gjort - tro ikke at de er sikret mot straffen. Og dem blir en smertelig straff til del.

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ يَفْرَحُوْنَ بِمَآ اَتَوْا وَّيُحِبُّوْنَ اَنْ
يُّحْمَدُوْا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوْا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِّنَ
الْعَذَابِ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿١٨٩﴾

190. Og himlenes og jordens rike tilhører Allah, og Allah er mektig over alle ting.

وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيْرٌ ﴿١٩٠﴾ ع ١٩ ١٠

R. 20 191. Sannelig, i skapelsen av himlene og jorden og i vekslingen av

اِنَّ فِيْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ

52. "Den strålende Boken" er Torahen, som inneholder loven. Verset viser at de jødiske profeter, alle måtte følge Moseloven, men det forhindret ikke at åpenbaring ble dem til del, eller at de brakte skrifter som f.eks. "Davids salmer", som i Qur'ânen kalles *Zabûr*, dvs. et hellig skrift som ikke inneholder noen lov. Ordet som her oversettes med "skrifter" er flertallsformen til *Zabûr*.

natt og dag, er det visselig tegn for de forstandige.

وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿١٩٠﴾

192. (For) dem som ihukommer Allah stående og sittende og på sin side, og som tenker over skapelsen av himlene og jorden, (og sier): Vår Herre, Du har ikke skapt dette forgjeves, Hellig er Du! Redd oss da fra Ildens straff!

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ
وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا
خَلَقْتَ هَٰذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩١﴾

193. Vår Herre, den Du lar gå inn i Ilden, ham har Du visselig brakt skjensel. Og synderne skal ikke ha noen hjelpere!

رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ ۖ وَمَا
لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ ﴿١٩٢﴾

194. Vår Herre, vi har hørt en herold som kaller til troen (og sier): Tro på deres Herre - og vi har trodd! Vår Herre, tilgi oss våre synder og tildekk våre forseelser for oss, og la oss dø sammen med de rettferdige!

رَّبَّنَا إِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا
بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا ۚ رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا
سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ ﴿١٩٣﴾

195. Vår Herre, gi oss det Du har lovet oss ved Dine sendebud, og beskjem oss ikke på Oppstandelsens dag! Du bryter i sannhet ikke Ditt løfte!

رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدتَّنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ
الْقِيَامَةِ ۗ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿١٩٤﴾

196. Og deres Herre svarte dem: Blant dere lar Jeg ikke en virkendes verk gå til spille, det være seg manns eller kvinnes, for dere er av hverandre. De som da er utvandret og drevet ut av sine hjem og forfulgt for Min saks skyld, og har kjempet og er blitt drept, Jeg vil visselig ta bort deres overtredelser for dem, og Jeg vil visselig la dem gå inn i Hager som floder strømmer igjennom - en belønning fra Allah, og hos Allah finnes de beste belønningene.

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ
مِّنكُم مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنثَىٰ ۖ بَعْضُكُم مِّن بَعْضٍ ۖ فَالَّذِينَ
هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِن دِيَارِهِمْ وَأُوذُوا فِي سَبِيلِي
وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِّنْ عِندِ
اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ عِندَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿١٩٥﴾

197. Ikke la de vantros omvandring i landet bedra deg!

لَا يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ ﴿١٩٦﴾

198. (Det er bare) en liten nytelse, så er deres hjemsted Helvete, og et ondt hvilested er det.

مَتَاعٌ قَلِيلٌ ۗ ثُمَّ مَأْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ۗ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٩٨﴾

199. Men de som frykter sin Herre, for dem er det Hager som floder strømmer igjennom. De skal forbli i dem for alltid - en gave fra Allah! Og det som er hos Allah er enda bedre for de rettferdige.

لٰكِنِ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنّٰتٌ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا
الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا نُزُلًا مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۗ وَمَا عِنْدَ
اللّٰهِ خَيْرٌ لِّلْاَبْرَارِ ﴿١٩٩﴾

200. Og sannelig, blant Skriftens folk er det noen som tror på Allah og det Han har åpenbart dere, og det Han har åpenbart dem, (og) som ydmyker seg for Allah. De selger ikke Allahs tegn for en ringe pris. Slike skal ha sin belønning hos sin Herre, Allah er visselig rask til å gjøre regnskap.

وَاِنَّ مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ لَمَنْ يُّؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَمَآ اُنْزِلَ
اِلَيْكُمْ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِمْ خٰشِعِيْنَ لِلّٰهِ ۙ لَا يَشْتَرُوْنَ
بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيْلًا ۗ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ
رَبِّهِمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٠﴾

201. Å dere som tror, vær utholdende og kappes i utholdenhet, og vær på vakt, og frykt Allah, så dere kan fullkommengjøres.[53]

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اصْبِرُوْا وَصَابِرُوْا وَرَابِطُوْا ۗ
وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿٢٠١﴾ ع

53. Det arabiske ordet *Râbitû* som vi her har oversatt med "vær på vakt", betyr også: "å overvåke grensene". Dermed blir en overvåkelse av grensene betraktet som en forutsetning for freden.

AL-NISÂ
(Åpenbart etter Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Å dere mennesker, frykt deres Herre, som har skapt dere av ett vesen, og av det skapte Han dets motpart, og Han utbredte fra de to, mange menn og kvinner. Frykt Allah, i hvis navn dere ber hverandre om noe, og (frykt Ham særlig i deres pleie av) slektskapsbåndene, sannelig Allah er Vokter over dere.[1]

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوْا رَبَّكُمُ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِّنْ نَّفْسٍ
وَّاحِدَةٍ وَّخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيْرًا
وَّنِسَآءً ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْ تَسَآءَلُوْنَ بِهٖ وَالْاَرْحَامَ ؕ
اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيْبًا ②

3. Og gi de foreldreløse deres eiendom og bytt ikke om det gode med det dårlige, og spis ikke opp deres eiendom sammen med deres (egen) eiendom, sannelig det er en stor synd.

وَاٰتُوا الْيَتٰمٰٓى اَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَبَدَّلُوا الْخَبِيْثَ بِالطَّيِّبِ
وَلَا تَاْكُلُوْٓا اَمْوَالَهُمْ اِلٰٓى اَمْوَالِكُمْ ؕ اِنَّهٗ كَانَ حُوْبًا
كَبِيْرًا ③

4. Og om dere frykter ikke å kunne handle rettferdig mot de foreldreløse, så gift dere med kvinner som behager dere, to, tre eller fire, og om dere frykter at dere ikke kan handle likelig, så (gift dere bare med) én, eller (med) dem deres høyrehender eier. Dette er den nærmeste veien til å unngå urett.[2]

وَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا تُقْسِطُوْا فِى الْيَتٰمٰى فَانْكِحُوْا مَا طَابَ
لَكُمْ مِّنَ النِّسَآءِ مَثْنٰى وَثُلٰثَ وَرُبٰعَ ۚ فَاِنْ خِفْتُمْ
اَلَّا تَعْدِلُوْا فَوَاحِدَةً اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ ؕ ذٰلِكَ
اَدْنٰٓى اَلَّا تَعُوْلُوْا ؕ ④

5. Og gi kvinnene deres medgift frivillig! Men om de frivillig gir avkall

وَاٰتُوا النِّسَآءَ صَدُقٰتِهِنَّ نِحْلَةً ؕ فَاِنْ طِبْنَ لَكُمْ

1. Her er det ikke snakk om at Eva ble skapt av Adams ribbein, men om at utviklingen skjedde gjennom kjønnet forplantning.

2. Ifølge Qur'ânen er det ikke gunstig å gifte seg med mer enn én foreldreløs kvinne, da man kan begå urett. Mens man blant andre kvinner kan gifte seg med 2, 3 eller 4, da deres foresatte vil kunne vokte over og forsvare deres rettigheter. Flergifte er tillatt under forutsetning av en sosial nødstilstand og under iakttakelse av en fullstendig likebehandling. Etter islamsk lov kan en hustru, som ikke mottar samme oppmerksomhet som en medhustru, forlange skilsmisse. I Tyskland etter 2. verdenskrig var det fremmet forslag om en begrenset og samfunnskontrollert polygami (flergifte). Dette forslaget møtte stor motstand, spesielt fra katolske kretser. Resultatet ble at det moralske forfallet tiltok. Se også vers 130 i denne sûra.

på en del av den, så nyt den med velbehag.

عَن شَيْءٍ مِّنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيٓـًٔا مَّرِيٓـًٔا ﴿٥﴾

6. Og gi ikke de svakt begavede deres eiendom som Allah har betrodd dere til underhold, men livnær dem med den og kle dem og tal til dem et passende ord.

وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَآءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ
قِيَامًا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ
قَوْلًا مَّعْرُوفًا ﴿٦﴾

7. Og prøv de foreldreløse når de har nådd den gifteferdige alder. Om dere da finner forstandighet i dem, gi dem da deres eiendom tilbake. Og fortær den ikke med ødselhet og i hast fordi de vokser til. Og den som er rik, skal helt avholde seg (fra det). Og den som er fattig, skal fortære av det med rimelighet. Så når dere gir dem deres eiendom tilbake, ta da vitner i deres nærvær. Og Allah er tilstrekkelig til (å holde) regnskap.

وَابْتَلُوا الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُم
مِّنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا
إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَن يَكْبَرُوا وَمَن كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ
وَمَن كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَإِذَا دَفَعْتُمْ
إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهِدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٧﴾

8. Menn tilkommer en del av det som foreldre og nære slektninger etterlater seg, og kvinner tilkommer en del av det som foreldre og nære slektninger etterlater seg, enten det er lite eller mye, en fastsatt del.

لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَآءِ نَصِيبٌ مِّمَّا
تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ﴿٨﴾

9. Og når slektninger og foreldreløse og fattige er tilstede ved arvedelingen, så forsyn dem av det, og tal et passende ord til dem.

وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينُ
فَارْزُقُوهُم مِّنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ﴿٩﴾

10. Og de skal frykte Allah, de som ville nære frykt om de selv skulle etterlate seg et svakt avkom, og frykt Allah og la dem tale et rett og rimelig ord.[3]

وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكُوا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعَافًا
خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿١٠﴾

3. Det arabiske ordet *sadîd* betyr: rett og sant, uten krumhet og flertydighet. Likeledes bør det tilføyes, at "ord" i arabisk språkbruk innbefatter handling i overensstemmelse med ordet eller talen.

11. Sannelig, de som eter opp foreldreløses eiendom med urette, de fyller bare bukene sine med ild, og de skal brenne i den flammende (Ild).

إن الذين يأكلون أموال اليتامى ظلما إنما يأكلون
في بطونهم نارا وسيصلون سعيرا ﴿١١﴾

R. 2 12. Allah pålegger dere hva deres barn angår; til en mann så mye som to kvinners andel, men om det er mer enn to kvinner, så skal de ha to tredjedeler av det den (avdøde) etterlater seg. Er det bare én, så skal hun ha halvdelen. Og til foreldrene, til hver av dem skal det være en sjettedel av det den (avdøde) etterlater seg, om han har avkom. Og om han ikke har avkom, så arver foreldrene ham, og hans mor får en tredjedel. Men om han har brødre, så får han og hans mor en sjettedel (etter fradrag) for testamente som han måtte ha nedtegnet, eller gjeld. Deres foreldre og deres barn - dere vet ikke hvem som står dere nærmest i nytte. (Dette er) en forordning fra Allah, sannelig Allah er Allvitende, Allvis.[4]

يوصيكم الله في أولادكم للذكر مثل حظ الأنثيين
فإن كن نساء فوق اثنتين فلهن ثلثا ما ترك
وإن كانت واحدة فلها النصف ولأبويه لكل
واحد منهما السدس مما ترك إن كان له ولد
فإن لم يكن له ولد وورثه أبواه فلأمه الثلث
فإن كان له إخوة فلأمه السدس من بعد وصية
يوصي بها أو دين آباؤكم وأبناؤكم لا تدرون
أيهم أقرب لكم نفعا فريضة من الله إن الله كان
عليما حكيما ﴿١٢﴾

13. Og dere skal ha halvdelen av hva deres hustruer etterlater seg, om de ikke har avkom. Og om de har avkom, så skal dere ha en fjerdedel av det de etterlater seg, etter (fradrag for) testamente som de måtte ha oppstilt, eller gjeld. Og de skal ha en fjerdedel av det dere etterlater dere, om dere ikke har avkom. Og om dere har avkom, så skal de ha en åttendedel av det dere etterlater dere, etter (fradrag for) testamente dere måtte ha oppstilt, eller gjeld. Og om den person som arves -

ولكم نصف ما ترك أزواجكم إن لم يكن لهن
ولد فإن كان لهن ولد فلكم الربع مما تركن
من بعد وصية يوصين بها أو دين ولهن الربع
مما تركتم إن لم يكن لكم ولد فإن كان لكم ولد
فلهن الثمن مما تركتم من بعد وصية توصون
بها أو دين وإن كان رجل يورث كلالة أو امرأة

4. Her er det ikke noen urettferdighet i at mannens andel som regel er dobbelt så stor som kvinnens, da det etter islamsk lov alene faren påhviler familiens underhold, se vers 35 i denne sûra. Selv om kvinnen er formuende, og mannen ikke er det, er formuen hustruens, og den fulle underholdsplikt påhviler alene ham. Man kan råde over en tredjedel av sin formue til testamentariske gaver. *Ikhwâ* er hunkjønn og omfatter begge kjønn, selv om det oftest oversettes med "brødre".

mann eller kvinne - ikke har foreldre eller barn, men har en bror eller søster, så skal hver enkelt av dem ha en sjettedel. Men er det flere (søsken), så skal de dele en tredjedel, etter (fradrag for) testamente som måtte være oppstilt, eller gjeld, uten å skade (noen), (dette er) en befaling fra Allah, og Allah er Allvitende, Mild.

وَلَهُۥٓ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَٰحِدٍ مِّنْهُمَا ٱلسُّدُسُ ۚ فَإِن
كَانُوٓا۟ أَكْثَرَ مِن ذَٰلِكَ فَهُمْ شُرَكَآءُ فِى ٱلثُّلُثِ ۚ مِنۢ
بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصَىٰ بِهَآ أَوْ دَيْنٍ غَيْرَ مُضَآرٍّ ۚ وَصِيَّةً
مِّنَ ٱللَّهِ ۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿١٢﴾

14. Slik er Allahs grenser! Og de som adlyder Allah og Hans Sendebud, lar Han gå inn i Hager som floder strømmer igjennom, i dem skal de forbli. Og dette er en stor triumf!

تِلْكَ حُدُودُ ٱللَّهِ ۚ وَمَن يُطِعِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ يُدْخِلْهُ
جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا ۚ وَ
ذَٰلِكَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ ﴿١٣﴾

15. Og den som er ulydig mot Allah og Hans Sendebud og overskrider Hans grenser - ham lar Han gå inn i Ilden - han skal forbli i den i lang tid. Og der blir ham en skjendig straff til del!

وَمَن يَعْصِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُۥ يُدْخِلْهُ
نَارًا خَٰلِدًا فِيهَا وَلَهُۥ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٤﴾ ع ١٣

R. 3 16. Og de av deres kvinner som gjør noe usømmelig, mot dem skal dere kalle fire vitner fra deres egne rekker, og hvis de bevitner (det), så skal dere lukke dem inne i deres hus inntil døden rammer dem, eller Allah åpner en vei for dem.[5]

وَٱلَّٰتِى يَأْتِينَ ٱلْفَٰحِشَةَ مِن نِّسَآئِكُمْ فَٱسْتَشْهِدُوا۟
عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً مِّنكُمْ ۖ فَإِن شَهِدُوا۟ فَأَمْسِكُوهُنَّ
فِى ٱلْبُيُوتِ حَتَّىٰ يَتَوَفَّىٰهُنَّ ٱلْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ ٱللَّهُ
لَهُنَّ سَبِيلًا ﴿١٥﴾

17. Og om to (menn) av dere begår noe slikt, så skal dere straffe dem begge. Men hvis de angrer og forbedrer seg, så vend dere fra dem, sannelig Allah er Tilgivende, Barmhjertig.[6]

وَٱلَّذَانِ يَأْتِيَٰنِهَا مِنكُمْ فَـَٔاذُوهُمَا ۖ فَإِن تَابَا وَأَصْلَحَا
فَأَعْرِضُوا۟ عَنْهُمَآ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَّحِيمًا ﴿١٦﴾

---

5. *Fâhishah* som er brukt i den Hellige Qur'ânen (7:29, 33:31, 65:2) betyr ikke nødvendigvis å drive utukt eller ekteskapsbrudd, for det er foreskrevet straff i 24:3. Ordet viser til enhver form for upassende oppførsel som kan ødelegge det sosiale forhold, og som kan føre til ufred. Kvinner som er referert i dette verset, som menn i det neste verset hvor en udefinert straff er omtalt for det samme, er de som gjør seg skyldig i umoralsk oppførsel. Slike kvinner bør hindres i å møte andre kvinner, inntil de har forbedret seg, eller giftet seg. Giftemålet er en mulighet Allah har gitt dem. Hvis fornærmelsen som er nevnt, er sterk, er fire vitner betraktet nødvendige for å gjøre minst mulig urett mot kvinnen som er anklaget.

6. Det er her ikke nødvendigvis tale om menn, selv om det er brukt hankjønn. Verset kan bety: "to

18. Anger gjelder hos Allah bare for dem som handler ondt i sin uvitenhet, og så angrer raskt. Til slike vender Allah Seg (i Sin nåde), og Allah er Allvitende, Allvis.

إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللّٰهِ لِلَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ السُّوْٓءَ بِجَهَالَةٍ
ثُمَّ يَتُوْبُوْنَ مِنْ قَرِيْبٍ فَأُولٰٓئِكَ يَتُوْبُ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ
وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿١٨﴾

19. Og det mottas ingen anger fra dem som handler ondt inntil døden nærmer seg en av disse, og han så sier: Nå angrer jeg! - og heller ikke fra dem som dør som vantro. For slike har Vi beredt en smertelig straff.

وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ السَّيِّاٰتِ حَتّٰٓى إِذَا
حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّيْ تُبْتُ الْـٰٔنَ وَلَا
الَّذِيْنَ يَمُوْتُوْنَ وَهُمْ كُفَّارٌ أُولٰٓئِكَ أَعْتَدْنَا
لَهُمْ عَذَابًا أَلِيْمًا ﴿١٩﴾

20. Å dere troende, det er ikke tillatt for dere at dere mottar kvinner i arv mot (deres) vilje, og behandle dem ikke (urettferdig) for å ta igjen en del av det dere har gitt dem, med mindre de har begått en åpenbar skjendighet, og omgås dem med godhet. Og om dere hater dem, så kan det være at dere hater noe som Allah har lagt meget godt i.

يٰٓأَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَآءَ كَرْهًا
وَلَا تَعْضُلُوْهُنَّ لِتَذْهَبُوْا بِبَعْضِ مَآ اٰتَيْتُمُوْهُنَّ
إِلَّآ أَنْ يَّأْتِيْنَ بِفَاحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ وَعَاشِرُوْهُنَّ بِالْمَعْرُوْفِ
فَإِنْ كَرِهْتُمُوْهُنَّ فَعَسٰٓى أَنْ تَكْرَهُوْا شَيْـًٔا وَّيَجْعَلَ اللّٰهُ
فِيْهِ خَيْرًا كَثِيْرًا ﴿٢٠﴾

21. Og om dere ønsker å ta en annen hustru istedenfor henne dere har, og dere allerede har gitt den ene en skatt, så ta ikke noe av den! Vil dere kanskje ta den ved løgn og åpenbar synd?

وَإِنْ أَرَدْتُّمُ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ زَوْجٍ وَّ
اٰتَيْتُمْ إِحْدٰىهُنَّ قِنْطَارًا فَلَا تَأْخُذُوْا مِنْهُ شَيْـًٔا
أَتَأْخُذُوْنَهٗ بُهْتَانًا وَّإِثْمًا مُّبِيْنًا ﴿٢١﴾

22. Og hvordan kan dere ta den når dere dog har vært sammen med hverandre, og de har tatt et bindende løfte fra dere?

وَكَيْفَ تَأْخُذُوْنَهٗ وَقَدْ أَفْضٰى بَعْضُكُمْ إِلٰى بَعْضٍ
وَّأَخَذْنَ مِنْكُمْ مِّيْثَاقًا غَلِيْظًا ﴿٢٢﴾

23. Og gift dere ikke med slike kvinner som deres fedre har ektet, unntagen det som allerede har skjedd, for det er noe skjendig, avskyelig og en ond skikk!

وَلَا تَنْكِحُوْا مَا نَكَحَ اٰبَآؤُكُمْ مِّنَ النِّسَآءِ إِلَّا مَا قَدْ
سَلَفَ إِنَّهٗ كَانَ فَاحِشَةً وَّمَقْتًا وَّسَآءَ سَبِيْلًا ﴿٢٣﴾ ع ١٣

---

av dere (fra deres menighet)". Se også kommentar til det forrige verset.

R. 4 24. Forbudt for dere er deres mødre og deres døtre og deres søstre og deres fastre og deres mostre og deres brors døtre og deres søsters døtre og deres fostermødre som har ammet dere, og deres fostersøstre og deres svigermødre og deres stedøtre, som er under deres beskyttelse - fra de av deres hustruer som dere har hatt samkvem med - men om dere ikke har hatt samkvem med dem, så hviler det ingen brøde på dere. (Forbudt er også) hustruene til deres sønner, som er fra deres lender, og at dere har to søstre som hustruer. (Det påhviler dere) ikke (noen brøde) for det som allerede har skjedd, sannelig Allah er Tilgivende, Barmhjertig.

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهٰتُكُمْ وَبَنٰتُكُمْ وَأَخَوٰتُكُمْ وَعَمّٰتُكُمْ
وَخٰلٰتُكُمْ وَبَنٰتُ الْأَخِ وَبَنٰتُ الْأُخْتِ وَأُمَّهٰتُكُمُ
الّٰتِيٓ أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوٰتُكُمْ مِّنَ الرَّضٰعَةِ وَأُمَّهٰتُ
نِسَآئِكُمْ وَرَبٰٓئِبُكُمُ الّٰتِي فِي حُجُورِكُمْ مِّنْ نِّسَآئِكُمُ
الّٰتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَإِنْ لَّمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا
جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلٰٓئِلُ أَبْنَآئِكُمُ الَّذِينَ مِنْ
أَصْلٰبِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ
سَلَفَ إِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٢٤﴾

[DEL 5]

25. Og (forbudt er ytterligere) gifte kvinner med unntak av dem deres høyrehender eier. En forskrift for dere fra Allah. Og tillatt for dere er alle andre enn disse, forutsatt at dere søker dem med deres eiendom, idet dere gifter dere med dem og ikke begår utukt. Og for den nytte dere har av dem, gi dem deres medgift som fastsatt. Og det påhviler dere ingen synd i det dere gjensidig blir enige om etter fastsettelse av medgift, sannelig Allah er Allvitende, Allvis.[7]

وَالْمُحْصَنٰتُ مِنَ النِّسَآءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمٰنُكُمْ
كِتٰبَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَأُحِلَّ لَكُمْ مَّا وَرَآءَ ذٰلِكُمْ أَنْ
تَبْتَغُوا بِأَمْوٰلِكُمْ مُّحْصِنِينَ غَيْرَ مُسٰفِحِينَ فَمَا
اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً
وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرٰضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ
إِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٢٥﴾

26. Og den av dere som ikke har formue så han kan ekte frie, troende kvinner, (han skal ekte) av dem som deres høyrehender besitter, (nemlig)

وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنٰتِ
الْمُؤْمِنٰتِ فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمٰنُكُمْ مِّنْ فَتَيٰتِكُمُ

7. Det er ikke konkubinat i Islâm, og heller ikke noe *Mut'a* - ekteskap (midlertidig ekteskap), som Shiah vil utlede av dette verset. *Mâ malakat aj mânukum*, hva deres høyerehender besitter - hentyder til krigsfanger. Islâm anerkjenner ikke noen form for slaveri, unntatt for dem som er tatt til fange i en

deres troende tjenestepiker (fra krigsfangene). Og Allah kjenner best deres tro. Dere er (samme slekt) - den ene av den andre! Ekt dem da med deres herrers tillatelse, og gi dem deres medgift med rimelighet, hvis de er kyske og ikke begår utukt og ikke har hemmelige elskere. Og hvis de, etter at de har giftet seg, begår noe skjendig, så tilkommer dem av straff halvdelen av det som tilkommer frie kvinner. Dette gjelder for den av dere som frykter synd, men at dere er overbærende er bedre for dere, og Allah er Tilgivende, Barmhjertig.[8]

الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ
بَعْضٍ فَانْكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَآتُوهُنَّ
أُجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسَافِحَاتٍ
وَلَا مُتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ فَإِذَا أُحْصِنَّ فَإِنْ أَتَيْنَ
بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ
الْعَذَابِ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ وَأَنْ
تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٢٥

R. 5 27. Allah ønsker å klarlegge for dere og lede dere på veiene til dem som var før dere, og vende Seg til dere (i Sin nåde). Og Allah er Allvitende, Allvis.

يُرِيدُ اللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ٢٦

28. Og Allah ønsker å vende Seg til dere (i Sin nåde), men de som følger sine (egne) lyster, ønsker at dere skal tilbøye dere mot det onde.

وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ
الشَّهَوَاتِ أَنْ تَمِيلُوا مَيْلًا عَظِيمًا ٢٧

29. Allah ønsker å lette deres byrde, for mennesket er skapt svakt.

يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا ٢٨

30. Å dere som tror, spis ikke opp deres eiendom innbyrdes ved falskhet, med mindre det skjer ved handel etter gjensidig overenskomst. Og drep ikke dere selv, sannelig, Allah er Barmhjertig mot dere.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ
بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ
وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ٢٩

---

forsvarskrig til sikring av religionsfriheten. Se 8:68. Disse kan kun holdes som slaver så lenge krigen varer, deretter skal de settes fri eller ha rett til å løskjøpe seg. Se 47:5.

8. Kravene til en fri troende kvinne er naturlig større enn til en kvinne som stammer fra folk som har ført krig mot de troende av religiøse grunner. At straffen for utukt i et slikt tilfelle er halvparten av straffen for en fri kvinne (Se 24:3), viser at Islâm ikke foreskriver dødsstraff ved steining for ekteskapsbrudd, som den jødiske lov tidligere gjorde. Profeten (s.a.) dømte i visse tilfeller i overensstemmelse med Moseloven, før Allah hadde åpenbart den nye lov på dette området.

31. Og den som gjør dette med ondskap og urettferdighet, ham skal Vi snart la brenne i Ilden, og dette er lett for Allah.

وَمَنْ يَّفْعَلْ ذٰلِكَ عُدْوَانًا وَّظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيْهِ نَارًا ۭ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرًا ﴿۳۱﴾

32. Om dere holder dere vekk fra de største tingene som er blitt forbudt for dere, så vil Vi ta deres onder bort fra dere, og føre dere inn i et ærefullt sted [Paradiset].

اِنْ تَجْتَنِبُوْا كَبَاۗىِٕرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّاٰتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُّدْخَلًا كَرِيْمًا ﴿۳۲﴾

33. Og begjær ikke det som Allah har utmerket noen av dere med fremfor andre. Mennene tilkommer deres andel etter fortjeneste, og kvinnene tilkommer deres andel etter fortjeneste. Og be Allah om Hans nåde, sannelig Allah er vel vitende om alle ting.

وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللّٰهُ بِهٖ بَعْضَكُمْ عَلٰى بَعْضٍ ۭ لِلرِّجَالِ نَصِيْبٌ مِّمَّا اكْتَسَبُوْا ۭ وَلِلنِّسَاۗءِ نَصِيْبٌ مِّمَّا اكْتَسَبْنَ ۭ وَسْـَٔلُوا اللّٰهَ مِنْ فَضْلِهٖ ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمًا ﴿۳۳﴾

34. Og for enhver har Vi innsatt arvinger til det som foreldre og nært beslektede etterlater seg og de, som dere med edelige løfter har sluttet en pakt med, gi dem da deres andel, sannelig Allah er Vitne til alle ting.

وَلِكُلٍّ جَعَلْنَا مَوَالِيَ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدٰنِ وَالْاَقْرَبُوْنَ ۭ وَالَّذِيْنَ عَقَدَتْ اَيْمَانُكُمْ فَاٰتُوْهُمْ نَصِيْبَهُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدًا ﴿۳۴﴾

R. 6 35. Mennene er ansvarlige for kvinnene med det som Allah har utmerket noen av dem med fremfor andre, og med det som de gir ut av sin eiendom. Derfor er de rettferdige kvinner de lydige (og) de som vokter over det usette med Allahs hjelp. Og dem som dere frykter opprør fra, skal dere formane og la alene i deres senger, og (om nødvendig) straffe. Men om de adlyder dere, så søk ingen vei (til straff) over dem, sannelig Allah er Opphøyet, Stor.[9]

اَلرِّجَالُ قَوّٰمُوْنَ عَلَى النِّسَاۗءِ بِمَا فَضَّلَ اللّٰهُ بَعْضَهُمْ عَلٰى بَعْضٍ وَّبِمَآ اَنْفَقُوْا مِنْ اَمْوَالِهِمْ ۭ فَالصّٰلِحٰتُ قٰنِتٰتٌ حٰفِظٰتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللّٰهُ ۭ وَالّٰتِيْ تَخَافُوْنَ نُشُوْزَهُنَّ فَعِظُوْهُنَّ وَاهْجُرُوْهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَاضْرِبُوْهُنَّ ۚ فَاِنْ اَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوْا عَلَيْهِنَّ سَبِيْلًا ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيًّا كَبِيْرًا ﴿۳۵﴾

---

9. *Qawwâmûn*, som her er oversatt med "ansvarlig", betyr ikke her "herskere". Sammenhengen med å gi ut av sin eiendom for dem, viser at ordet er brukt i overensstemmelse med grunnbetydning av *Qâme' alâ*: å pese, å dra omsorg for, å sørge for, å sørge for ens underhold. Legg merke til den praksis overfor opprørske hustruer: Profeten (s.a.) har sagt, at om straff blir nødvendig, må det ikke etterlate seg

36. Og om dere frykter et brudd mellom dem, så utpek en mekler fra hans familie og en mekler fra hennes familie. Hvis de ønsker forlik, så vil Allah skape forsoning mellom dem, sannelig Allah er Allvitende, og kjenner alt.

وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوا حَكَمًا مِّنْ
أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهَا ۚ إِن يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ
اللَّهُ بَيْنَهُمَا ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا ﴿٣٥﴾

37. Og tjen Allah, og sett ikke noe ved siden av Ham, og (vis) godhet mot foreldre, og slektninger, og de foreldreløse, og de fattige, og den beslektede nabo, og den fremmede nabo, og deres felle ved deres side, og vandringsmannen og de deres høyrehender besitter. Sannelig, Allah elsker ikke dem som er bedragerske (og) skrytende;

وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا ۖ وَبِالْوَالِدَيْنِ
إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَالْجَارِ
ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ
وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
مَن كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ﴿٣٦﴾

38. dem som er gjerrige og oppfordrer mennesker til gjerrighet og skjuler det som Allah har gitt dem av Sin nåde. Og Vi har beredt de vantro en forsmedelig straff.

الَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ
مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِن فَضْلِهِ ۗ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا
مُّهِينًا ﴿٣٧﴾

39. Og dem som gir ut av sin eiendom for å bli sett av mennesker, og som ikke tror på Allah og heller ikke på den Ytterste dag. Og den som har Satan til venn - en ond venn er han!

وَالَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ
بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ ۗ وَمَن يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا
فَسَاءَ قَرِينًا ﴿٣٨﴾

40. Hva kunne ha skjedd dem (av ondt) om de hadde trodd på Allah og den Ytterste dag, og gitt ut av det som Allah hadde forsynt dem med? Og Allah er vel vitende om dem.

وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَنفَقُوا
مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ ۚ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ﴿٣٩﴾

41. Sannelig, Allah gjør ikke et støvgranns vekt urett. Om det er noe

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ ۖ وَإِن تَكُ حَسَنَةً

---

noen spor (Tirmidhî, kap. om Ridhâ).

I Kathîr 3 fortelles det, at Profeten (s.a.) sa, at de som straffer sine hustruer legemlig, ikke er blant de beste menn. Jf. også Profetens (s.a.) ord: "Den beste av dere er den som er best mot sin hustru" (Tirmidhî).

godt, så mangfoldiggjør Han det, og gir fra Seg Selv en stor belønning.

يُضٰعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَّدُنْهُ اَجْرًا عَظِيْمًا ۝٤١

42. Og hvordan (vil det gå dem), når Vi bringer et vitne fra ethvert folk, og bringer deg [Muhammad (s.a.)] som vitne over disse?

فَكَيْفَ اِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ بِشَهِيْدٍ وَّجِئْنَا بِكَ
عَلٰى هٰۤؤُلَاۤءِ شَهِيْدًا ۝٤٢

43. På den dag vil de som var vantro og ulydige mot Sendebudet, ønske at jorden var jevnet med dem, men de kan ikke skjule noe for Allah.

يَوْمَئِذٍ يَّوَدُّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَعَصَوُا الرَّسُوْلَ لَوْ تُسَوّٰى
بِهِمُ الْاَرْضُ ۗ وَلَا يَكْتُمُوْنَ اللّٰهَ حَدِيْثًا ۝٤٣

R. 7 44. Å dere som tror, nærm dere ikke bønnen når dere ikke er ved full sans og samling før dere vet hva dere sier, og heller ikke når dere har hatt kjønnslig samkvem, med mindre dere er på reise, før dere har tatt bad. Og om dere er syke eller på reise eller en av dere kommer fra klosettet, eller dere har hatt samkvem med kvinner, og så ikke finner vann, ta så rent støv og gni deres ansikter og hender med det, sannelig Allah er den som tilgir og tildekker (synder).[10]

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَقْرَبُوا الصَّلٰوةَ وَاَنْتُمْ سُكٰرٰى
حَتّٰى تَعْلَمُوْا مَا تَقُوْلُوْنَ وَلَا جُنُبًا اِلَّا عَابِرِيْ سَبِيْلٍ
حَتّٰى تَغْتَسِلُوْا ۗ وَاِنْ كُنْتُمْ مَّرْضٰۤى اَوْ عَلٰى سَفَرٍ اَوْ جَآءَ
اَحَدٌ مِّنْكُمْ مِّنَ الْغَآئِطِ اَوْ لٰمَسْتُمُ النِّسَآءَ فَلَمْ تَجِدُوْا
مَآءً فَتَيَمَّمُوْا صَعِيْدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوْا بِوُجُوْهِكُمْ وَ
اَيْدِيْكُمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُوْرًا ۝٤٤

45. Har du ikke sett dem som en del av Boken er gitt til? De kjøper seg villfarelse og ønsker at (også) dere må fare vill fra veien.

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ اُوْتُوْا نَصِيْبًا مِّنَ الْكِتٰبِ يَشْتَرُوْنَ
الضَّلٰلَةَ وَيُرِيْدُوْنَ اَنْ تَضِلُّوا السَّبِيْلَ ۝٤٥

46. Og Allah kjenner deres fiender bedre (enn dere) selv, og Allah er tilstrekkelig som Venn, og Allah er tilstrekkelig som Hjelper.

وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِاَعْدَآئِكُمْ ۗ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَلِيًّا ۙ وَّكَفٰى
بِاللّٰهِ نَصِيْرًا ۝٤٦

47. Blant dem som er jøder er det noen som flytter ordene fra sin plass og sier: Vi hører og er ulydige - og: Hør uten å bli hørt - og: *Ra'ina*, idet de

مِنَ الَّذِيْنَ هَادُوْا يُحَرِّفُوْنَ الْكَلِمَ عَنْ مَّوَاضِعِهٖ
وَيَقُوْلُوْنَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمَعْ غَيْرَ مُسْمَعٍ وَّ

---

10. Dette verset betraktes som det første trinn i forbudet mot alkoholnytelse. Se 5:91. Alkohol er kun tillatt som bestanddel i medisin. Denne tørrvask i mangel av vann kalles *Tayammum*.

fordreier (ordene) med sine tunger og spotter religionen. Men om de hadde sagt: Vi hører og adlyder, og: Se på oss, så hadde det vært bedre for dem og mer oppriktig, men Allah har forbannet dem for deres vantros skyld, så de ikke tror, unntagen lite.[11]

رَاعِنَا لَيًّا بِأَلْسِنَتِهِمْ وَطَعْنًا فِي الدِّينِ ۚ وَلَوْ أَنَّهُمْ
قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاسْمَعْ وَانْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا
لَهُمْ وَأَقْوَمَ وَلَٰكِنْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا
يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٤٧﴾

48. Å dere som Skriften er gitt til, tro på det som Vi har åpenbart til bekreftelse på det som er hos dere, før Vi merker av noen ansikter (blant dere) og legger dem på deres rygger, eller forbanner dem som Vi forbannet dem (som begikk overtredelser) på sabbaten. Og Allahs befaling blir (alltid) fullbyrdet.[12]

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ آمِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا
لِمَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَطْمِسَ وُجُوهًا فَنَرُدَّهَا عَلَىٰ
أَدْبَارِهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ ۚ وَكَانَ
أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٤٨﴾

49. Sannelig, Allah tilgir ikke at det settes noen ved siden av Ham, men Han tilgir det som er utover dette for hvem Han vil. Og den som setter noen ved siden av Allah, han har visselig oppdiktet en stor synd.[13]

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ
ذَٰلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ۚ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَىٰ
إِثْمًا عَظِيمًا ﴿٤٩﴾

50. Har du ikke sett dem som mener seg selv rene? Nei, Allah erklærer hvem Han vil som ren, og de vil ikke lide den minste urett.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُزَكُّونَ أَنْفُسَهُمْ ۚ بَلِ اللَّهُ يُزَكِّي
مَنْ يَشَاءُ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٥٠﴾

51. Se hvordan de oppdikter løgn om Allah. Og tilstrekkelig er dette som en åpenbar synd.

انْظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ ۖ وَكَفَىٰ بِهِ
إِثْمًا مُبِينًا ﴿٥١﴾ ع

R. 8 52. Har du ikke sett dem som en del av Skriften ble gitt til? De tror på gudebildene og satanene, og de sier om dem som er vantro: Disse er bedre

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ
بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَٰؤُلَاءِ

11. Se note til 2:105.

12. Se note til 2:66.

13. Avgudsdyrkelse vil Allah straffe, men ikke i evighet, for til slutt vil alle syndere bli tilgitt (39:54).

rettledet med hensyn til veien, enn de som tror.[14]

أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا ﴿٥١﴾

53. Disse er det som Allah har forbannet, og for den Allah har forbannet, vil du ikke finne noen hjelper.

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ ۖ وَمَن يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَن تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ﴿٥٢﴾

54. Har de da andel i riket? Så ville de ikke gi mennesker så meget som tråden til revnen i en daddelkjerne,

أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّنَ الْمُلْكِ فَإِذًا لَّا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا ﴿٥٣﴾

55. eller misunner de mennesker på grunn av det som Allah har gitt dem av Sin nåde? (Hvis det er slik), så har Vi visselig gitt Abrahams slekt Boken og visdommen, og Vi har har gitt dem et stort rike.

أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِن فَضْلِهِ ۖ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُم مُّلْكًا عَظِيمًا ﴿٥٤﴾

56. Og blant dem er den som tror på det, og blant dem er den som vender seg fra det. Og Helvete er tilstrekkelig som en flammende ild.

فَمِنْهُم مَّنْ آمَنَ بِهِ وَمِنْهُم مَّن صَدَّ عَنْهُ ۚ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ﴿٥٥﴾

57. Sannelig, dem som fornekter Våre tegn, vil Vi snart la brenne i Ilden. Hver gang deres hud er brent sprø, vil Vi gi dem en ny hud så de kan smake straffen, sannelig Allah er Allmektig, Allvis.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُم بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٥٦﴾

58. Og de som tror og handler godt, vil Vi la gå inn i Hager som floder strømmer igjennom, og (de vil) forbli der evig; til dem er det der rene ektefeller. Og Vi vil la dem gå inn i en vederkvegende skygge.[15]

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ لَّهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ ۖ وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا ﴿٥٧﴾

14. Muslimene tror på alle profeter som er nevnt i Skriftene. Likevel hatet jødene dem så mye at de erklærte avgudsdyrkerne i Arabia, som både fornektet deres profeter og Skriftene, til å være bedre rettledede enn muslimene.

15. "Hager, som floder strømmer igjennom", er enten en liknelse av Paradiset, eller en profeti om erobringen av Egypt og Persia. "Vederkvegende skygge" henviser til en atmosfære av fred og ro, fri fra alt det vonde.

59. Sannelig, Allah befaler dere at dere gir den betrodde myndighet til dem som er den verdig, og at dere, når dere dømmer mellom mennesker, dømmer med rettferdighet. Sannelig, salig er det som Allah formaner dere med, sannelig Allah er Althørende, Altseende.[16]

إِنَّ اللّٰهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمٰنٰتِ إِلٰى أَهْلِهَا وَ
إِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللّٰهَ
نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهٖ إِنَّ اللّٰهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٥٩﴾

60. Å dere som tror, adlyd Allah og adlyd Sendebudet og dem som har myndighet blant dere, og om dere strides om noe, så henvis det til Allah og Sendebudet hvis dere tror på Allah og den Ytterste dag. Dette er det beste og sluttelig det skjønneste.[17]

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوٓا أَطِيعُوا اللّٰهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَ
أُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنٰزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ
إِلَى اللّٰهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ
الْاٰخِرِ ذٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٦٠﴾ ع

R. 9 61. Har du ikke sett dem som mener at de tror på det som er åpenbart til deg, og det som er åpenbart før deg? De ønsker å ta seg de opprørske til dommere, selv om det ble pålagt dem å forkaste dem. Og Satan ønsker å villede dem i en stor villfarelse.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ اٰمَنُوا بِمَآ أُنْزِلَ
إِلَيْكَ وَمَآ أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوٓا
إِلَى الطّٰغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوٓا أَنْ يَكْفُرُوا بِهٖ وَيُرِيدُ
الشَّيْطٰنُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلٰلًا بَعِيدًا ﴿٦١﴾

62. Og når det sies til dem: Kom til det som Allah har åpenbart, og til Sendebudet, ser du hyklerne vende seg fra deg i motvilje.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلٰى مَآ أَنْزَلَ اللّٰهُ وَإِلَى الرَّسُولِ
رَأَيْتَ الْمُنٰفِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا ﴿٦٢﴾

63. Hvordan kan de da? - når et uhell treffer dem på grunn av det deres hender har sendt i forveien, komme til

فَكَيْفَ إِذَآ أَصٰبَتْهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ
ثُمَّ جَآءُوكَ يَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ إِنْ أَرَدْنَآ إِلَّآ إِحْسٰنًا

16. Dette og det følgende vers inneholder viktige retningslinjer for innsettelse av myndigheter i Islâm. Valgretten hviler i menigheten, men kun de beste og verdigste kan velges. Merk at makt i Islâm kun er en betroelse for folket (*amânat*), idet all makt er hos Allah, som betror den til de mennesker som følger Hans lov. Se 3:160. Khalîfaen, som er valgt på demokratisk vis, må spørre de beste til råds, men er ikke forpliktet til å følge deres råd: "og spør dem til råds i ledelsen, men når du har besluttet deg, så sett din lit til Allah". Det følgende verset viser, at et islamsk samfunn ledes av Qur'ânen, Hadith (Profetens tradisjoner) og "de som har myndighet", khalîfaene. Her er det verdt å erindre seg Profetens (s.a.) ord, "Den som adlyder min Amîr (khalîfa), adlyder i virkeligheten meg, og den som nekter min Amîrs lydighet, nekter i virkeligheten min lydighet" (Ahmad bin Hanbal).

17. "Dem som har myndighet blant dere" sies også å omfatte ikke-islamske myndigheter, slik at en muslim i lyset av dette verset, bør adlyde enhver myndighet, det være seg islamsk eller ikke-islamsk, såfremt myndigheten gir full religionsfrihet. I Islâm er det ikke noe problem med "delt lojalitet".

deg, svergende ved Allah: Vi ønsket bare godhet og forsoning.

وَتَوْفِيقًا ﴿٦٣﴾

64. Allah vet hva som finnes i deres hjerter. Vend deg derfor fra dem, og forman dem, og si dem et treffende ord om dem selv.

أُولَٰٓئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ
عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ﴿٦٤﴾

65. Og Vi sendte ikke noe sendebud - unntagen for at han skulle adlydes etter Allahs vilje. Og hvis de var kommet til deg da de hadde handlet urett mot seg selv, og så bedt Allah om tilgivelse, og Sendebudet hadde bedt om tilgivelse for dem, så ville de visselig ha funnet Allah Tilgivende, Barmhjertig.

وَمَآ أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ
أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوٓا أَنْفُسَهُمْ جَآءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ
وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿٦٥﴾

66. Men nei, ved din Herre, de er ikke troende før de gjør deg til dommer i det de strides om, og så ikke finner noen uvilje i sine sjeler mot det du avgjør, men underkaster seg fullstendig.

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ
بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِيٓ أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ
وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٦٦﴾

67. Og hvis Vi hadde foreskrevet dem: Drep deres onde lyster eller dra ut fra deres hjem - så hadde de ikke gjort det, unntagen noen få av dem. Men om de hadde gjort det de var blitt formanet til, så hadde det visselig vært bedre for dem og mer styrkegivende.[18]

وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنِ اقْتُلُوٓا أَنْفُسَكُمْ أَوِ اخْرُجُوا
مِنْ دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ
فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِۦ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَشَدَّ
تَثْبِيتًا ﴿٦٧﴾

68. Og så ville Vi visselig ha gitt dem en stor belønning fra Oss.

وَإِذًا لَآتَيْنَٰهُمْ مِنْ لَدُنَّآ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٦٨﴾

69. Og Vi ville visselig ha ledet dem på den rette vei.

وَلَهَدَيْنَٰهُمْ صِرَٰطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٦٩﴾

70. Og den som adlyder Allah og dette Sendebud - slike skal være blant dem Allah har vist Sitt velbehag, nemlig: profetene, og de sanndru, og

وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰٓئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ
اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّـۧنَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَآءِ

18. "Drep dere selv" eller "drep deres egne", kan også oversettes med "drep deres onde lyster", se også 2:55.

martyrene, og de rettferdige, og disse er de beste feller.[19]

وَالصّٰلِحِيْنَ وَحَسُنَ اُولٰٓئِكَ رَفِيْقًا ۝٧٠

71. Dette er den (sanne) nåde fra Allah, og Allah er tilstrekkelig som den som kjenner alt!

ع ذٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللّٰهِ وَكَفٰى بِاللّٰهِ عَلِيْمًا ۝٧١

R. 10 72. Å dere som tror, vær på vakt, dra deretter ut flokkevis, eller dra ut alle sammen!

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا خُذُوْا حِذْرَكُمْ فَانْفِرُوْا ثُبَاتٍ
اَوِ انْفِرُوْا جَمِيْعًا ۝٧٢

73. Og sannelig, blant dere er den som blir tilbake; hvis det så rammer dere en ulykke, sier han: Allah har visselig vært nådig mot meg ved at jeg ikke var tilstede sammen med dem!

وَاِنَّ مِنْكُمْ لَمَنْ لَّيُبَطِّئَنَّ فَاِنْ اَصَابَتْكُمْ مُّصِيْبَةٌ
قَالَ قَدْ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيَّ اِذْ لَمْ اَكُنْ مَّعَهُمْ شَهِيْدًا ۝٧٣

74. Men hvis lykke fra Allah kommer til dere, så sier han sannelig, som om det ikke var noe kjærlighetsbånd mellom dere og ham: Å gid jeg hadde vært med dem, så hadde jeg sannelig vunnet en stor seier!

وَلَئِنْ اَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِّنَ اللّٰهِ لَيَقُوْلَنَّ كَاَنْ لَّمْ
تَكُنْۢ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهٗ مَوَدَّةٌ يّٰلَيْتَنِيْ كُنْتُ مَعَهُمْ
فَاَفُوْزَ فَوْزًا عَظِيْمًا ۝٧٤

75. La dem da kjempe for Allahs sak, de som vil selge dette nærværende liv for det kommende. Og den som kjemper for Allahs sak, om han så blir drept eller seirer, ham vil Vi gi en stor belønning.

فَلْيُقَاتِلْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ الَّذِيْنَ يَشْرُوْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا
بِالْاٰخِرَةِ وَمَنْ يُّقَاتِلْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَيُقْتَلْ اَوْ
يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيْهِ اَجْرًا عَظِيْمًا ۝٧٥

76. Hva feiler dere da ved at dere ikke kjemper for Allahs sak, og for de svake blant mennene og kvinnene og

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَالْمُسْتَضْعَفِيْنَ
مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَآءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ

19. Dette vers som vi allerede henviste til under al-Fâtihah, viser at det for troende etterfølgere av den siste lovgivende profet Muhammad (s.a.), er utlovet den høyeste nåde. Her tales det tydelig om 4 klasser: de rettferdige, martyrene, de sanndru og profetene. Hvis de tre første klasser er tilgjengelige for muslimer, er den fjerde det også . Nekter man muligheten av at en muslim kan bli opphøyet til en profets verdighet, må man også nekte en muslim muligheten for å regnes blant de rettferdige. At det skulle være tale om gleder utelukkende i det hinsides, kan avvises på samme betraktningsmåte, idet da det først i det hinsidige skulle være mulig for en muslim å være blant de rettferdige (al-Râghib). En slik profet kan imidlertid ikke bringe noen ny lov, da loven er fullkommen og fullendt i Qur'ânen, ei heller kan en slik profet oppreises uavhengig av Profeten Muhammad (s.a.). *Al-Sjohadâ* som her er oversatt med martyrene, kan også oversettes med "vitnene".

barna, dem som sier: Vår Herre, før oss ut av denne byen hvis beboere er undertrykkere, og skjenk oss en beskytter fra Deg Selv, og skjenk oss en hjelper fra Deg Selv.

رَبَّنَآ أَخْرِجْنَا مِنْ هَٰذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا
وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا ۚ وَاجْعَل لَّنَا مِن
لَّدُنكَ نَصِيرًا ﴿٧٦﴾

77. De som tror, kjemper for Allahs sak, og de som er vantro, kjemper for overtredernes sak. Kjemp derfor mot Satans venner, for Satans list er svak.

الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۖ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ ۖ
ع إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ﴿٧٧﴾

R. 11 78. Har du ikke sett dem til hvem det ble sagt: Hold deres hender tilbake og hold bønnen (regelmessig), og betal Zakât! Og etter at kampen ble foreskrevet dem, fryktet en del av dem mennesker, slik som (bare) Allah må fryktes, eller med en enda større frykt. Og de sa: Vår Herre, hvorfor har du foreskrevet oss kamp? Vil du ikke gi oss utsettelse enda en kort tid? Si (til dem): Denne verdens nytelse er liten. Og det kommende liv er bedre for den som frykter (Allah). Og det skal ikke gjøres dere den minste urett.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا
الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ۚ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ
إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ
أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً ۚ وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا
الْقِتَالَ ۚ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ ۗ قُلْ مَتَاعُ
الدُّنْيَا قَلِيلٌ ۚ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَىٰ وَلَا
تُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧٨﴾

79. Hvor dere enn er, vil døden nå dere, om dere så er i høye tårn. Og hvis noe godt rammer dem, så sier de: Dette er fra Allah! Og hvis noe vondt rammer dem, så sier de: Dette er fra deg [Muhammad (s.a.)]! Si: Alt kommer fra Allah! Hva er det da i veien med dette folk, at de ikke kommer i nærheten av å forstå noe?

أَيْنَمَا تَكُونُوا يُدْرِككُّمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنتُمْ فِي بُرُوجٍ
مُّشَيَّدَةٍ ۗ وَإِن تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَٰذِهِ مِنْ
عِندِ اللَّهِ ۖ وَإِن تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَٰذِهِ مِنْ
عِندِكَ ۚ قُلْ كُلٌّ مِّنْ عِندِ اللَّهِ ۖ فَمَالِ هَٰؤُلَاءِ الْقَوْمِ
لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ﴿٧٩﴾

80. Hva som rammer deg av godt, det er fra Allah, og det som rammer deg av ondt, det er fra deg selv. Og Vi har sendt deg som et Sendebud for

مَّا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ۖ وَمَا أَصَابَكَ مِن
سَيِّئَةٍ فَمِن نَّفْسِكَ ۚ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا ۚ

menneskene. Og Allah er tilstrekkelig som Vitne.[20]

وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٨٠﴾

81. Den som adlyder Sendebudet, adlyder i virkeligheten Allah, og den som vender seg bort - så har Vi ikke sendt deg som en vokter over dem.

مَنْ يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ ۖ وَمَنْ تَوَلَّىٰ فَمَا
أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ﴿٨١﴾

82. Og de sier: Lydighet (er vår lov), men når de går bort fra deg, så tilbringer en del av dem natten med rådslagninger om andre ting enn det du har sagt. Og Allah skriver opp det de rådslår om. Vend deg da fra dem og sett din lit til Allah, og Allah er tilstrekkelig som Beskytter.

وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ
مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ ۖ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُونَ ۖ
فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ
وَكِيلًا ﴿٨٢﴾

83. Vil de da ikke tenke over Qur'ânen? Og hvis den hadde vært fra noen annen enn Allah, så hadde de visselig funnet mange motsigelser i den.[21]

أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ ۚ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ
لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ﴿٨٣﴾

84. Og når det kommer til dem en etterretning om sikkerhet eller frykt, så utbrer de den. Og hvis de hadde henvist den til Sendebudet eller til dem som har myndighet blant dem, så ville de som kan gjennomskue (en sak) blant dem, visselig ha forstått den. Og om det ikke hadde vært for Allahs nåde mot dere og Hans barmhjertighet, så ville dere ha fulgt Satan, unntagen noen få.

وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا
بِهِ ۖ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَىٰ أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ
لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ ۗ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٤﴾

---

20. Versene 79 - 80 er ikke motstridende. For den som vil tenke over Qur'ânen (se v. 83), gir disse to vers redegjørelse for Qur'ânens lære om det man pleier å kalle predestinasjon. Alt stammer fra Gud i den betydning, at Gud er den eneste Skaper, men vi trekker selv det onde (som vi ikke har skapt, fordi vi ganske enkelt ikke kan skape noe) til oss ved våre handlinger. Forøvrig sier versene, at om vi straffes, så er det kun rettferdighet som skal fylles, men tilgir Gud oss, eller skjenker Han oss noe godt, så har vi i og for seg ikke fortjent det, fordi vi er så langt under Ham, men det er en ren nådesbehandling fra Hans side. "Ingen kan inngå i Paradiset, heller ikke jeg, uten at Guds barmhjertighet innhyller ham fra topp til tå", sier Profeten (s.a.).

21. Denne absolutte motsigelsesfrihet er et tegn på Qur'ânens guddommelige opprinnelse, og dette verset er en konstant utfordring til de vantro: Kan dere finne så mye som én motsigelse?

85. Kjemp da for Allahs sak, du er ansvarlig bare for deg selv, og anspor de troende. Kanskje vil Allah holde de vantros krig tilbake, og Allah er sterkest i krig og sterkest til å straffe.

فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسَكَ وَ
حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكُفَّ بَأْسَ الَّذِينَ
كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنْكِيلًا ﴿٨٥﴾

86. Den som setter noe inn for en god sak, skal ha en andel i den, og den som setter noe inn for en dårlig sak, skal ha en tilsvarende del av den, og Allah er mektig over alle ting.

مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا
وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا
وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُقِيتًا ﴿٨٦﴾

87. Og når dere møtes med en hilsen, hils så igjen med en bedre, eller gjengjeld den, sannelig Allah holder regnskap over alle ting.[22]

وَإِذَا حُيِّيتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا ﴿٨٧﴾

88. Allah, det er ingen gud unntagen Ham. Han vil visselig forsamle dere til Oppstandelsens dag, som det ikke hersker tvil om. Og hvem er mer sannferdig i sin tale enn Allah?

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا
رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ﴿٨٨﴾

R. 12 89. Hva feiler dere da, at dere er to partier angående hyklerne? Og Allah har forstøtt dem på grunn av det de har fortjent seg. Ønsker dere å rettlede den som Allah har dømt som villfarende? Og for dem som Allah dømmer som villfarende, vil du ikke finne noen vei.

فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِئَتَيْنِ وَاللَّهُ أَرْكَسَهُمْ
بِمَا كَسَبُوا أَتُرِيدُونَ أَنْ تَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ
وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿٨٩﴾

90. De ønsker at dere blir vantro slik som de selv er vantro, så dere kan bli like. Ta derfor ikke noen av dem som venner før de utvandrer for Allahs sak. Og om de vender seg bort, så grip dem og drep dem hvor dere enn finner dem, og ta ingen av dem som venn og heller ikke som hjelper.[23]

وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا
تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّى يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
فَإِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ
وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٩٠﴾

---

22. Den islamske hilsen: *Assalamo 'Alaikum* besvares med den utvidede hilsen: *Wa 'Alaikum as salâm wa Rahmat Allah wa Barakâtûh*, eller bare: *Wa 'Alaikum as Salam*.

23. De hyklere som omtales her, er folk som gir seg ut for å være troende, men ikke desto mindre

91. Med unntagelse av dem som har forbindelse med et folk som dere har en pakt med, eller dem som kommer til dere idet deres hjerter frykter for å kjempe mot dere, eller kjempe mot sitt (eget) folk. Og hvis Allah hadde villet, hadde Han gitt dem makt over dere, og så hadde de visselig bekjempet dere. Hvis de da holder seg borte fra dere så de ikke kjemper mot dere, og tilbyr dere fred, så har Allah ikke tillatt dere noen vei mot dem.

إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ
أَوْ جَاءُوكُمْ حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ أَن يُقَاتِلُوكُمْ أَوْ
يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ
فَلَقَاتَلُوكُمْ ۚ فَإِنِ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَأَلْقَوْا
إِلَيْكُمُ السَّلَمَ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ﴿٩١﴾

92. Dere vil finne andre som vil ønske å leve i fred med dere og leve i fred med sitt (eget) folk. Hver gang de blir forledet til fiendtlighet styrter de hodekulls i den. Og hvis de ikke holder seg borte fra dere og tilbyr dere fred og holder sine hender tilbake, så grip dem og drep dem hvor dere enn finner dem. For over slike har Vi gitt dere en åpenbar fullmakt.

سَتَجِدُونَ آخَرِينَ يُرِيدُونَ أَن يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا
قَوْمَهُمْ كُلَّمَا رُدُّوا إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكِسُوا فِيهَا ۚ فَإِن لَّمْ
يَعْتَزِلُوكُمْ وَيُلْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلَمَ وَيَكُفُّوا أَيْدِيَهُمْ
فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ ۚ وَأُولَٰئِكُمْ
جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُّبِينًا ﴿٩٢﴾

R. 13 93. Og det tilkommer ingen troende å drepe en (annen) troende, unntagen ved en feiltakelse. Og for den som dreper en troende ved en feiltakelse, så (er boten) løskjøpelse av en troende slave, og blodpenger overgitt til hans familie, med mindre de ettergir det som almisse. Og om den myrdede er fra et folk som er dere fiendtlig, og han er en troende, så (er boten) løskjøpelse av en troende slave. Og hvis han er fra et folk som dere har en pakt med, så er boten blodpenger overgitt til hans familie og løskjøpelse av en troende slave. Men

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَن يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَأً ۚ وَمَن
قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَأً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ
مُّسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ إِلَّا أَن يَصَّدَّقُوا ۚ فَإِن كَانَ مِن
قَوْمٍ عَدُوٍّ لَّكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ ۖ
وَإِن كَانَ مِن قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ فَدِيَةٌ
مُّسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ ۖ فَمَن
لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ

---

er på fiendens parti, idet de ikke er utvandret til Madîna. Deres foregivende tro vil ikke hjelpe dem, med mindre de slutter seg til de troende i Madîna. Men hvis de drar til et folk som er i pakt med muslimene, eller om de ønsker å være nøytrale, så må de ikke bekjempes (se vers 91). Enhver tale om "hellig krig" til utbredelse av religionen må forstumme overfor slike klare tegn; den troskap mot avtaler og pakter, som Qur'ânen alltid innskjerper i slike sammenhenger, kunne moderne nasjoner lære mye av.

for den som ikke finner (midler til) det, er (boten) faste to måneder i strekk, en barmhjertighet fra Allah, og Allah er Allvitende, Allvis.

اللّٰهِ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٩٣﴾

94. Og den som dreper en troende med forsett, hans lønn skal være Helvete, hvor han skal forbli i lang tid. Og Allah vil vredes på ham, og forbanne ham, og berede ham en tung straff.

وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا فَجَزَآؤُهٗ جَهَنَّمُ خٰلِدًا
فِيهَا وَغَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهٗ وَأَعَدَّ لَهٗ عَذَابًا
عَظِيمًا ﴿٩٤﴾

95. Å dere som tror, når dere drar ut på Allahs vei, så skal dere foreta undersøkelser og ikke si til den som hilser dere med fredshilsenen: Du er ikke troende! - idet dere søker det nærværende livs goder når det dog er goder i mengder hos Allah. Slik var dere før, men Allah har vært dere nådig. Foreta derfor undersøkelser, sannelig Allah er vel vitende om hva dere gjør.

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوٓا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ فَتَبَيَّنُوا
وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقٰٓى إِلَيْكُمُ السَّلٰمَ لَسْتَ مُؤْمِنًا ج
تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللّٰهِ مَغَانِمُ
كَثِيرَةٌ ط كَذٰلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنَّ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ
فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٩٥﴾

96. De som ble sittende (hjemme) av de troende, med unntak av de syke, er ikke lik dem som kjemper for Allahs sak med deres eiendom og deres liv. Allah har opphøyd i rang dem som kjemper med deres eiendom og deres liv, over dem som sitter (hjemme). Og Allah har utlovet godt til enhver, dog har Allah utmerket de kjempende fremfor dem som sitter (hjemme), med en stor belønning:

لَا يَسْتَوِي الْقٰعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ
وَالْمُجٰهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ بِأَمْوٰلِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ ط
فَضَّلَ اللّٰهُ الْمُجٰهِدِينَ بِأَمْوٰلِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى
الْقٰعِدِينَ دَرَجَةً ط وَكُلًّا وَّعَدَ اللّٰهُ الْحُسْنٰى ط وَفَضَّلَ
اللّٰهُ الْمُجٰهِدِينَ عَلَى الْقٰعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٩٦﴾

97. Rangtrinn hos Ham, og tilgivelse og barmhjertighet, og Allah er Tilgivende, Barmhjertig.

دَرَجٰتٍ مِّنْهُ وَمَغْفِرَةً وَّرَحْمَةً ط وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا
رَّحِيمًا ﴿٩٧﴾ ع ١٣

R. 14 98. Sannelig, til dem som englene lar dø mens de handler urett mot seg selv, vil englene si: Hva strevet dere

إِنَّ الَّذِينَ تَوَفّٰهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ ظَالِمِيٓ أَنْفُسِهِمْ قَالُوا

etter? De vil si: Vi ble sett på som svake i landet! - (Englene) vil si: Var ikke Allahs jord så utstrakt at dere kunne utvandre på den? Slikes oppholdssted skal være Helvete, og et ondt bestemmelsessted er det.

فِيمَ كُنتُمْ ۖ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ ۚ قَالُوا
أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا ۚ فَأُولَٰئِكَ
مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٩٨﴾

99. Med unntak av de svake blant mennene og kvinnene og barna, som ikke kunne skaffe seg midler og ikke finne vei.

إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا
يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿٩٩﴾

100. Disse er det som Allah kanskje vil tilgi, og Allah er Ettergivende, Tilgivende.

فَأُولَٰئِكَ عَسَى اللَّهُ أَن يَعْفُوَ عَنْهُمْ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا
غَفُورًا ﴿١٠٠﴾

101. Og den som utvandrer for Allahs sak, vil finne mange tilfluktssteder på jorden og rikdom (nok). Og den som går ut av sitt hjem idet han utvandrer til Allah og Hans Sendebud, og han så innhentes av døden, hans belønning påhviler visselig Allah, og Allah er Tilgivende, Barmhjertig.

وَمَن يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَاغَمًا
كَثِيرًا وَسَعَةً ۚ وَمَن يَخْرُجْ مِن بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى
اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ
عَلَى اللَّهِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٠١﴾ ع

R. 15 102. Og når dere reiser rundt i landet, så skal det ikke hvile noen synd på dere om dere forkorter bønnen, dersom dere frykter at de vantro vil bringe dere i vanskeligheter. De vantro er visselig dere en åpenbar fiende.

وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَن
تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَن يَفْتِنَكُمُ
الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُّبِينًا ﴿١٠٢﴾

103. Og når du er blant dem og leder bønnen for dem, skal en del av dem reise seg med deg og ta sine våpen. Når de så har foretatt sin *sadjda*, skal de tre bak dere, og en annen avdeling skal komme frem, som (ennå) ikke har bedt, og så skal de be sammen med deg, og de skal ta sine forholdsregler og sine våpen. De som er vantro ønsker at dere forsømmer deres

وَإِذَا كُنتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ
مِّنْهُم مَّعَكَ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا
فَلْيَكُونُوا مِن وَرَائِكُمْ وَلْتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَىٰ لَمْ
يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ ۗ
وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ

våpen og deres bagasje, slik at de plutselig kan overfalle dere. Og det skal ikke hvile noen synd på dere om dere sjeneres av regn eller dere er syke, om dere da legger deres våpen til side. Men ta deres forholdsregler, sannelig Allah har beredt de vantro en beskjemmende straff.[24]

فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُم مَّيْلَةً وَاحِدَةً ۚ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
إِن كَانَ بِكُمْ أَذًى مِّن مَّطَرٍ أَوْ كُنتُم مَّرْضَىٰ أَن تَضَعُوا
أَسْلِحَتَكُمْ ۖ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ
عَذَابًا مُّهِينًا ﴿١٠٣﴾

104. Når dere så har avsluttet bønnen, ihukom da Allah, stående og sittende og (liggende) på deres sider. Og når dere er i sikkerhet, så skal dere forrette bønnen (på foreskreven vis), for bønnen er visselig foreskrevet de troende til bestemte tider.

فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَاذْكُرُوا اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ
جُنُوبِكُمْ ۚ فَإِذَا اطْمَأْنَنتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ ۚ إِنَّ
الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا ﴿١٠٤﴾

105. Og bli ikke trette i forfølgelsen av det (vantro) folk. Hvis dere lider smerte, så lider de smerte lik dere lider smerte. Men dere håper fra Allah det de ikke håper. Og Allah er Allvitende, Allvis.

وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ ۖ إِن تَكُونُوا تَأْلَمُونَ
فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ ۖ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا
لَا يَرْجُونَ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٠٥﴾ ع ١٥ ع ١٢

R. 16 106. Vi har visselig åpenbart deg Boken med sannheten, for at du kan dømme mellom mennesker i det Allah har vist deg. Vær da ikke noen fortaler for de troløse.

إِنَّا أَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ
بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ ۚ وَلَا تَكُن لِّلْخَائِنِينَ خَصِيمًا ﴿١٠٦﴾

107. Og be Allah om tilgivelse, sannelig Allah er Tilgivende, Barmhjertig.[25]

وَاسْتَغْفِرِ اللَّهَ ۖ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٠٧﴾

---

24. Denne bønn under fare (*salât al khauf*) gjør det klart hvilken vekt Islâm legger på bønnen: Selv under fare for angrep må bønnen forrettes. Sedvanen å forkorte bønnen under reiser, også uten fare, eksisterte før denne forordning og har ingenting med dette å gjøre. Under reise faller *Sunna*-bønnene bort, unntagen de to om morgenen og de tre rakât *Witr* etter aftenbønnen (Ishâ-bønnen), mens antall av *Faradh* - rakât halveres, hvis antallet er delelig med 2 (ellers ikke), *Sadjda* (nedkastning) er en av de foreskrevne bønnstillinger.

25. *Istighfâr* betyr egentlig "å søke beskyttelse" og innebærer derfor ikke (i fall verset forstås om Profeten (s.a.)), at det er begått noen synd. Etter Islâm er alle profeter syndefrie (21:28), men som mennesker kan de begå feil, og med slike ikke-moralske feil søker de Guds beskyttelse, beskyttelse både mot det å begå feil, og mot konsekvensene av eventuelt begåtte feil.

108. Og forsvar ikke dem som bedrar seg selv, sannelig Allah elsker ikke den som er en bedrager, en (stor) synder.

وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ
لَا يُحِبُّ مَن كَانَ خَوَّانًا أَثِيمًا ﴿١٠٨﴾

109. De søker å skjule seg for mennesker, men de kan ikke skjule seg for Allah. Og Han er med dem når de planlegger om natten om de ting som ikke behager Ham, og Allah omfatter det de gjør.[26]

يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ
وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَىٰ مِنَ الْقَوْلِ
وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ﴿١٠٩﴾

110. Dere er visselig de som forsvarer disse i det nærværende liv. Men hvem vil forsvare dem overfor Allah på Oppstandelsens dag, eller hvem vil være deres beskytter?

هَا أَنتُمْ هَٰؤُلَاءِ جَادَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
فَمَن يُجَادِلُ اللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَم مَّن يَكُونُ
عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿١١٠﴾

111. Og den som øver ondt eller synder mot seg selv, og så ber Allah om tilgivelse, vil finne Allah Tilgivende, Barmhjertig.

وَمَن يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ
يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١١١﴾

112. Og den som begår en synd, begår den bare mot seg selv, og Allah er Allvitende, Allvis.

وَمَن يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَىٰ نَفْسِهِ وَكَانَ
اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١٢﴾

113. Og den som begår en feil eller en synd, og så beskylder en uskyldig for den, bærer visselig (ansvar for) bakvaskelse og en åpenbar synd.

وَمَن يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا
فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴿١١٣﴾

R. 17 114. Og hvis det ikke var for Allahs nåde mot deg og Hans barmhjertighet, så hadde en del av dem planlagt å styrte deg i fordervelse. Og de styrter ingen andre enn seg selv i fordervelse, og de kan ikke skade deg det minste. Og Allah har åpenbart deg Boken og

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّت طَّائِفَةٌ
مِّنْهُمْ أَن يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا
يَضُرُّونَكَ مِن شَيْءٍ وَأَنزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَ
الْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ

26. I følge arabisk språkbruk betyr *Qawl* og *Kalimah* (det som regel oversettes med "ord"), ikke bare noe talt, men innbefatter også en handling (sammenlikn f. eks. denne sûra, vers 6, 9 og 10).

visdommen og lært deg det du ikke visste, og Allahs nåde mot deg er stor.[27]

عَلَيْكَ عَظِيمًا ﴿١١٤﴾

115. Det er ikke noe godt i de fleste av deres hemmelige rådslagninger, unntagen (slike) som formaner til almisse eller velgjørenhet eller mekling mellom mennesker. Og den som gjør dette for å søke Allahs velbehag, ham vil Vi snart gi en stor belønning.

لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّن نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ
أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ ۚ وَمَن يَفْعَلْ
ذَٰلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا
عَظِيمًا ﴿١١٥﴾

116. Og den som motsetter seg Sendebudet, etter at rettledningen er blitt klar for ham, og følger en annen vei enn de troendes, ham vil Vi sende det han vender seg til, og Vi vil la ham brenne i Helvete, og et ondt bestemmelsessted er det.

وَمَن يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ
وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ
جَهَنَّمَ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿١١٦﴾

R. 18 117. Sannelig, Allah vil ikke tilgi at det settes noen ved siden av Ham, men Han vil tilgi det som er utover dette for hvem Han vil. Og den som setter noen ved siden av Allah, han er sannelig fart vill langt (fra den rette vei).

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَن يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ
ذَٰلِكَ لِمَن يَشَاءُ ۚ وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ
ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١١٧﴾

118. De påkaller bare livløse vesener ved siden av Ham, og de påkaller bare en opprørsk Satan,[28]

إِن يَدْعُونَ مِن دُونِهِ إِلَّا إِنَاثًا وَإِن يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَّرِيدًا ﴿١١٨﴾

119. som Allah har forbannet, og han [Satan] sa: Jeg vil visselig ta en bestemt del av Dine tjenere.

لَّعَنَهُ اللَّهُ ۘ وَقَالَ لَأَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا
مَّفْرُوضًا ﴿١١٩﴾

120. Og jeg vil visselig føre dem vill, og jeg vil visselig oppvekke deres forfengelige ønsker, og jeg vil visselig gi dem befaling, og så skal de klippe

وَلَأُضِلَّنَّهُمْ وَلَأُمَنِّيَنَّهُمْ وَلَآمُرَنَّهُمْ فَلَيُبَتِّكُنَّ
آذَانَ الْأَنْعَامِ وَلَآمُرَنَّهُمْ فَلَيُغَيِّرُنَّ خَلْقَ اللَّهِ ۚ

---

27. Som sammenhengen viser, dreier det seg om hyklernes planer om å ødelegge Profetens (s.a.) sak. Gud lover å vise Profeten (s.a.) den rette vei gjennom åpenbaringer. Verbet "*adhalla*" betyr: han førte vill, han fant ham som en villfarende (Lane), han ødela ham, han søkte å ødelegge ham (Aqrab). Sammenhengen muliggjør kun den siste betydningen.

28. *Inâthan* betyr etter Lane: livløse vesener. Grunnbetydningen er "kvinnelige guddommer".

kvegets ører, og jeg vil visselig gi dem befaling, og så skal de endre Allahs skapning! - Og den som tar Satan til venn istedenfor Allah, han skal visselig lide et åpenbart tap.[29]

وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطٰنَ وَلِيًّا مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِيْنًا ﴿١٢٠﴾

121. Han gir dem (falske) løfter og oppvekker deres forfengelige ønsker, og Satan lover dem intet annet enn bedrag.

يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيْهِمْ ۚ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطٰنُ اِلَّا غُرُوْرًا ﴿١٢١﴾

122. Disse er de hvis oppholdssted skal være Helvete, og de vil ikke finne noen utvei fra det.

اُولٰٓئِكَ مَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ۫ وَلَا يَجِدُوْنَ عَنْهَا مَحِيْصًا ﴿١٢٢﴾

123. Og de som tror og handler godt, dem vil Vi føre inn i Hager som floder strømmer igjennom, for at de skal forbli der i evighet. Allahs løfte er sant, og hvem er mer sannferdig i tale enn Allah?

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ۭ وَعْدَ اللّٰهِ حَقًّا ۭ وَمَنْ اَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ قِيْلًا ﴿١٢٣﴾

124. Det vil ikke være etter deres forfengelige ønsker, og heller ikke etter de forfengelige ønskene til Skriftens folk! Den som handler ondt, skal straffes med det, og han vil ikke finne noen venn ved siden av Allah, og heller ikke noen hjelper!

لَيْسَ بِاَمَانِيِّكُمْ وَلَآ اَمَانِيِّ اَهْلِ الْكِتٰبِ ۭ مَنْ يَّعْمَلْ سُوْۤءًا يُّجْزَ بِهٖ ۙ وَلَا يَجِدْ لَهٗ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيْرًا ﴿١٢٤﴾

125. Og den som handler rettferdig, det være seg mann eller kvinne, og er troende; slike skal gå inn i Hagen, og de skal ikke lide [den minste urett] så mye som spirepunktet i en daddelkjerne.

وَمَنْ يَّعْمَلْ مِنَ الصّٰلِحٰتِ مِنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَاُولٰٓئِكَ يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُوْنَ نَقِيْرًا ﴿١٢٥﴾

126. Og hvem har en skjønnere religion enn den som helt underkaster seg Allah og handler godt og følger Abraham den oppriktiges religion? Og Allah tok Abraham til venn!

وَمَنْ اَحْسَنُ دِيْنًا مِّمَّنْ اَسْلَمَ وَجْهَهٗ لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَّاتَّبَعَ مِلَّةَ اِبْرٰهِيْمَ حَنِيْفًا ۭ وَاتَّخَذَ اللّٰهُ اِبْرٰهِيْمَ خَلِيْلًا ﴿١٢٦﴾

29. Det var en hedensk arabisk skikk å klippe kvegets ører og på denne måten prøve å endre Allahs skapninger.

127. Og Allahs er det som er i himlene og det som er på jorden, og Allah omfatter alle ting.

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ
بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيْطًا ﴿١٢٧﴾ ع ١٥

R. 19 128. Og de spør deg til råds om kvinnene. Si: Allah gir dere en kjennelse angående dem, og (det gjør også det) som er forelest dere i Boken om de foreldreløse piker som dere ikke gir det som er foreskrevet dem, og som dere (dog) forsøker å ekte, og om de svake blant barna. Og (Han pålegger dere) å handle rettferdig overfor de foreldreløse, og hva dere gjør av godt, det er Allah visselig vitende om.[30]

وَيَسْتَفْتُوْنَكَ فِي النِّسَآءِ ۗ قُلِ اللّٰهُ يُفْتِيْكُمْ فِيْهِنَّ ۙ وَ
مَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ فِي الْكِتٰبِ فِيْ يَتٰمَى النِّسَآءِ الّٰتِيْ لَا
تُؤْتُوْنَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُوْنَ اَنْ تَنْكِحُوْهُنَّ
وَالْمُسْتَضْعَفِيْنَ مِنَ الْوِلْدَانِ ۙ وَاَنْ تَقُوْمُوْا لِلْيَتٰمٰى
بِالْقِسْطِ ۗ وَمَا تَفْعَلُوْا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِهٖ
عَلِيْمًا ﴿١٢٨﴾

129. Og om en kvinne frykter dårlig behandling av sin ektemann, eller likegyldighet, så skal det ikke hvile noen synd på dem om de forsoner seg innbyrdes, og forsoning er det beste. Og mennesker er tilbøyelige til gjerrighet. Og om dere handler godt og er gudfryktige, så er Allah vel vitende om det dere gjør.

وَاِنِ امْرَاَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوْزًا اَوْ اِعْرَاضًا
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَآ اَنْ يُّصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا ۗ وَالصُّلْحُ
خَيْرٌ ۗ وَاُحْضِرَتِ الْاَنْفُسُ الشُّحَّ ۗ وَاِنْ تُحْسِنُوْا
وَتَتَّقُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ﴿١٢٩﴾

130. Og dere greier ikke å handle likt mot deres hustruer selv om dere ønsker det brennende. Men vis ikke (den ene) deres fulle oppmerksomhet så dere lar (den andre) sveve (i uvisshet). Og om dere forsoner dere og handler rett, så er Allah visselig Tilgivende, Barmhjertig.

وَلَنْ تَسْتَطِيْعُوْٓا اَنْ تَعْدِلُوْا بَيْنَ النِّسَآءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ
فَلَا تَمِيْلُوْا كُلَّ الْمَيْلِ فَتَذَرُوْهَا كَالْمُعَلَّقَةِ ۗ وَاِنْ
تُصْلِحُوْا وَتَتَّقُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿١٣٠﴾

131. Og om de (begge) beslutter seg for skilsmisse, så vil Allah ut av Sin rikdom gjøre hver av dem uavhengig, og Allah er overmåte Rik, Allvis.

وَاِنْ يَّتَفَرَّقَا يُغْنِ اللّٰهُ كُلًّا مِّنْ سَعَتِهٖ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ
وَاسِعًا حَكِيْمًا ﴿١٣١﴾

132. Og Allahs er det som er i himlene og det som er på jorden, og Vi

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۗ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا

30. Se denne sûra vers 4.

har visselig pålagt dem, som Skriften ble gitt til før dere, og dere (selv), å frykte Allah. Men om dere er vantro, så tilhører (alt) det som er i himlene og det som er på jorden Allah, og Allah er Uavhengig, all pris Verdig.

الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنِ اتَّقُوا اللّٰهَ
وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَكَانَ اللّٰهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ﴿١٣٢﴾

133. Og Allahs er det som er i himlene og det som er på jorden, og Allah er tilstrekkelig som Beskytter.

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفٰى بِاللّٰهِ
وَكِيلًا ﴿١٣٣﴾

134. Hvis Han vil, kan Han ta dere bort, dere mennesker, og bringe andre (i deres sted), og Allah har (visselig) makt til dette.

إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ
وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى ذٰلِكَ قَدِيرًا ﴿١٣٤﴾

135. Den som ønsker det nærværendes belønning, (skal vite at) hos Allah er det nærværendes og det kommendes belønning, og Allah er Althørende, Altseende.

مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللّٰهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَكَانَ اللّٰهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿١٣٥﴾ ع ١٩ ١٤

R. 20 136. Å dere som tror, oppretthold rettferdigheten (idet dere kun) vitner for Allah, om det så også er mot dere selv eller deres foreldre eller deres slektninger. (Og et slikt vitne), om det er en rik eller en fattig, så (vit at) Allah er nær dem begge. Og følg ikke (det onde) begjær slik at dere handler urettferdig. Og om dere skjuler (sannheten) eller unnviker den, så er Allah sannelig vel vitende om det dere gjør.

يٰأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوّٰمِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ
لِلّٰهِ وَلَوْ عَلٰى أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ إِنْ
يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللّٰهُ أَوْلٰى بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا
الْهَوٰى أَنْ تَعْدِلُوا وَإِنْ تَلْوُا أَوْ تُعْرِضُوا فَإِنَّ اللّٰهَ
كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٣٦﴾

137. Å dere som tror, tro på Allah og Hans Sendebud og Boken, som Han har åpenbart for Sitt Sendebud, og på Skriften, som ble åpenbart tidligere. Og den som fornekter Allah og Hans engler og Hans bøker og Hans sendebud og den Ytterste dag, en slik har sannelig fart vill langt (fra den rette vei).

يٰأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتٰبِ الَّذِي
نَزَّلَ عَلٰى رَسُولِهِ وَالْكِتٰبِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ
يَكْفُرْ بِاللّٰهِ وَمَلٰئِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ
ضَلَّ ضَلٰلًا بَعِيدًا ﴿١٣٧﴾

138. Sannelig de som tror, og så blir vantro, og deretter tror, og så blir vantro og vokser i vantro - Allah vil ikke tilgi dem og lede dem på den rette vei.[31]

إن الذين ءامنوا ثم كفروا ثم ءامنوا ثم كفروا ثم ازدادوا كفرا لم يكن الله ليغفر لهم ولا ليهديهم سبيلا ﴿١٣٨﴾

139. Forkynn hyklerne at en smertelig straff blir dem til del.

بشر المنفقين بأن لهم عذابا أليما ﴿١٣٩﴾

140. Dem som tar de vantro til venner fremfor de troende. Søker de ære hos dem? Sannelig, all ære tilhører Allah.[32]

الذين يتخذون الكفرين أولياء من دون المؤمنين أيبتغون عندهم العزة فإن العزة لله جميعا ﴿١٤٠﴾

141. Og Han har allerede åpenbart dere i Boken, at når dere hører Allahs tegn bli fornektet og bespottet, så skal dere ikke sitte sammen med spotterne før de hengir seg til en annen tale enn denne. Dere ville ellers være deres like. Sannelig, Allah vil samle hyklerne og de vantro sammen i Helvete.[33]

وقد نزل عليكم في الكتب أن إذا سمعتم ءايت الله يكفر بها ويستهزأ بها فلا تقعدوا معهم حتى يخوضوا في حديث غيره إنكم إذا مثلهم إن الله جامع المنفقين والكفرين في جهنم جميعا ﴿١٤١﴾

142. De som venter (på dårlige nyheter) om dere, de vil, om det da gis dere en seier fra Allah, si: Var vi ikke sammen med dere? Og om det tilkommer de vantro en andel (i hellet) sier de: Hadde ikke vi makt over dere og beskyttet dere mot de troende? Så vil Allah da på Oppstandelsens dag dømme mellom dere. Og Allah vil ikke gi de vantro en vei mot de troende.

الذين يتربصون بكم فإن كان لكم فتح من الله قالوا ألم نكن معكم وإن كان للكفرين نصيب قالوا ألم نستحوذ عليكم ونمنعكم من المؤمنين فالله يحكم بينكم يوم القيمة ولن يجعل الله للكفرين على المؤمنين سبيلا ﴿١٤٢﴾ ع

R. 21 143. Sannelig, hyklerne søker å bedra Allah, men Han vil straffe dem for deres bedrag, og når de reiser seg til

إن المنفقين يخدعون الله وهو خدعهم وإذا قاموا إلى الصلوة قاموا كسالى يراءون الناس

31. Dette verset viser at det ikke finnes noen straff for frafall i Islâm.

32. Sammenlikn 5:58, 59 og 60:9, 10.

33. Se 6:69.

bønn, reiser de seg dovent for å la seg se av mennesker, og de tenker bare lite på Allah.

وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٤٢﴾

144. De svinger mellom (dette og) det andre, idet de verken tilhører disse eller de andre. Og den Allah etterlater i villfarelse, for ham vil du ikke finne noen vei.

مُذَبْذَبِينَ بَيْنَ ذَٰلِكَ لَا إِلَىٰ هَٰؤُلَاءِ وَلَا إِلَىٰ هَٰؤُلَاءِ
وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿١٤٣﴾

145. Å dere som tror, ta ikke de vantro til venner fremfor de troende. Ønsker dere å gi Allah en åpenbar fullmakt over dere?[34]

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ
دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَتُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ
سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿١٤٤﴾

146. Hyklerne skal visselig være i Ildens dypeste bunn, og du vil ikke finne noen hjelper for dem,[35]

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرْكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ
تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ﴿١٤٥﴾

147. unntagen (for) dem som angrer og forbedrer seg og holder fast ved Allah og er hengivne i lydighet mot Allah. Slike hører da til de troende. Og Allah vil snart gi de troende en stor belønning.[36]

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا
دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِ
اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٤٦﴾

148. Hvorfor skulle Allah straffe dere om dere var takknemlige og troende? Og Allah er den som belønner takknemlighet, den Allvitende.[37]

مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَآمَنْتُمْ وَ
كَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ﴿١٤٧﴾

---

34. Forbudet gjelder kun de vantro som deltok i krigen mot muslimene, se 60:10.

35. Islâm krever ikke bare noen ytre former oppfylt, det er de viktige indre forhold det kommer an på. Hyklernes straff er større enn de vantros.

36. Det er urimelig her å oversette: "Slike er sammen med de troende". Først etter virkelig anger og forbedring, blir man troende. Dette viser at *ma'a* ikke bare betyr "sammen med, i selskap med", men også: "hørende til en bestemt kategori". Sammenlikn her 4:70. De hengivne og fullkomne muslimer er ikke bare sammen med de omtalte fire kategorier, men kan også høre til dem.

37. *Sjâkir* brukt om mennesker betyr: "takknemlige", brukt om Gud: "den som belønner takknemlighet". På samme måte er det vanlig i arabisk språkbruk å bruke ord, som betyr én ting på det menneskelige plan, og om straffen for denne tingen fra Guds side. Se vers 143: "Allah vil bedra dem" betyr "Allah vil straffe dem for deres bedrag", som vi her har oversatt.

[DEL 6]

149. Allah elsker ikke høymælt slett tale, med mindre en eller annen er blitt forurettet, og Allah er Althørende, Allvitende.

لَا يُحِبُّ اللّٰهُ الْجَهْرَ بِالسُّوْٓءِ مِنَ الْقَوْلِ اِلَّا
مَنْ ظُلِمَ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ سَمِيْعًا عَلِيْمًا ﴿١٤٩﴾

150. Om dere åpenbarer en god gjerning eller skjuler den eller tildekker noe ondt, så er Allah sannelig den som utsletter (synd), Allmektig.

اِنْ تُبْدُوْا خَيْرًا اَوْ تُخْفُوْهُ اَوْ تَعْفُوْا عَنْ سُوْٓءٍ
فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيْرًا ﴿١٥٠﴾

151. Sannelig, de som forkaster Allah og Hans sendebud, og ønsker å gjøre forskjell på Allah og Hans sendebud, og sier: Vi tror på noen, og vi tror ikke på andre, og som ønsker å slå inn på en mellomvei,

اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْفُرُوْنَ بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ وَيُرِيْدُوْنَ اَنْ
يُّفَرِّقُوْا بَيْنَ اللّٰهِ وَرُسُلِهٖ وَيَقُوْلُوْنَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ
وَّنَكْفُرُ بِبَعْضٍ ۙ وَّيُرِيْدُوْنَ اَنْ يَّتَّخِذُوْا بَيْنَ
ذٰلِكَ سَبِيْلًا ۙ﴿١٥١﴾

152. disse er de virkelige vantro, og Vi har beredt de vantro en forsmedelig straff!

اُولٰٓئِكَ هُمُ الْكٰفِرُوْنَ حَقًّا ۚ وَاَعْتَدْنَا لِلْكٰفِرِيْنَ
عَذَابًا مُّهِيْنًا ﴿١٥٢﴾

153. Og om de tror på Allah og Hans sendebud og ikke gjør noen forskjell mellom dem, slike vil Vi snart gi deres belønning, og Allah er Tilgivende, Barmhjertig![38]

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ وَلَمْ يُفَرِّقُوْا بَيْنَ
اَحَدٍ مِّنْهُمْ اُولٰٓئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيْهِمْ اُجُوْرَهُمْ ؕ وَ
كَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿١٥٣﴾

R. 22 154. Skriftens folk forlanger at du skal la en bok stige ned til dem fra himmelen. De har visselig allerede forlangt noe større enn dette av Moses da de sa: Vis oss Allah ansikt til ansikt! - Da tok lynet dem på grunn av deres forbrytelse. Deretter tok de kalven (til

يَسْـَٔلُكَ اَهْلُ الْكِتٰبِ اَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتٰبًا مِّنَ
السَّمَآءِ فَقَدْ سَاَلُوْا مُوْسٰٓى اَكْبَرَ مِنْ ذٰلِكَ فَقَالُوْٓا
اَرِنَا اللّٰهَ جَهْرَةً فَاَخَذَتْهُمُ الصّٰعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ۚ
ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ الْبَيِّنٰتُ

38. Legg merke til at de virkelige vantro er slike som forkaster en av Guds profeter. En muslim må for å være muslim, anerkjenne alle folkeslags profeter. Og forkastelse av bare en eneste profet, er nok til å sette vedkommende utenfor Islâm. Hermed er det i virkeligheten også lagt det eneste sikre grunnlag for fred og samarbeid mellom alle folkeslag. Her viser Islâm sin enestående overlegenhet i en gjennomført universalisme.

gud) etter at de tydelige tegn var kommet til dem, men Vi tilga dem dette. Og Vi ga Moses en åpenbar fullmakt.

فَعَفَوْنَا عَنْ ذٰلِكَ ۚ وَاٰتَيْنَا مُوْسٰى سُلْطٰنًا
مُّبِيْنًا ﴿١٥٤﴾

155. Og Vi lot (fjellet) Tûr heve seg over dem da Vi sluttet en pakt med dem, og Vi sa til dem: Tre inn gjennom porten i fullstendig lydighet, og Vi sa til dem: Overtre ikke sabbatsbudet - og Vi sluttet en sterk pakt med dem.[39]

وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّوْرَ بِمِيْثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمُ
ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَّقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوْا فِي
السَّبْتِ وَاَخَذْنَا مِنْهُمْ مِّيْثَاقًا غَلِيْظًا ﴿١٥٥﴾

156. Så fordi de har brutt sin pakt og fornektet Allahs tegn og forsøkt å drepe profetene med urette, og (fordi) de har sagt: Våre hjerter er svøpt i omslag - Nei, men Allah har forseglet dem for deres vantros skyld så de ikke tror, unntagen noen få (av dem).

فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِّيْثَاقَهُمْ وَكُفْرِهِمْ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ
وَقَتْلِهِمُ الْاَنْبِيَآءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَّقَوْلِهِمْ قُلُوْبُنَا
غُلْفٌ ۗ بَلْ طَبَعَ اللّٰهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوْنَ
اِلَّا قَلِيْلًا ﴿١٥٦﴾

157. Og på grunn av deres vantro, og fordi de har uttalt en alvorlig bakvaskelse mot Maria.

وَّبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلٰى مَرْيَمَ بُهْتَانًا
عَظِيْمًا ﴿١٥٧﴾

158. Og fordi de har sagt: Sannelig, Vi har myrdet Messias, Jesus, Marias sønn, Allahs sendebud! - De myrdet ham ikke, og de drepte ham ikke ved korsfestelsen, men han forekom dem (død), og de som var uenige om det, er visselig i tvil om det. De har ingen (sikker) viten, men følger (bare) en formodning, og de drepte ham visselig ikke.[40]

وَّقَوْلِهِمْ اِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيْحَ عِيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ
رَسُوْلَ اللّٰهِ ۚ وَمَا قَتَلُوْهُ وَمَا صَلَبُوْهُ وَلٰكِنْ شُبِّهَ
لَهُمْ ۗ وَاِنَّ الَّذِيْنَ اخْتَلَفُوْا فِيْهِ لَفِيْ شَكٍّ مِّنْهُ ۗ
مَا لَهُمْ بِهٖ مِنْ عِلْمٍ اِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ ۚ وَمَا قَتَلُوْهُ
يَقِيْنًا ﴿١٥٨﴾

---

39. Sammenlikn 2:59, 64, 66 og 4:48.

40. Se 3:56. Jødene mente å ha motbevist Jesu guddommelige sendelse ved å drepe ham på korset, for etter deres lov, var den som ble hengt på korset, forbannet av Gud (se 5. Mosebok 21:23). Ifølge de beste arabiske autoriteter, betyr "*salaba*" ikke korsfestelse, men derimot: "å drepe ved korsfestelse". Verset benekter altså ikke at Jesus ble hengt på korset, men at han ble drept på korset (se Lane & Aqrab). Uttrykket: "*walâkin sjubbiha lahum*" betyr: "men han (Jesus) forekom dem (død)". Den historie som var vanlig i visse kristne sekter, og som kom inn i Islâm ved konverteringer, finner ingen begrunnelse i nærværende sammenheng. Subjektet i setningen "*walâkin sjubbiha lahum*", må være Jesus. Man kan ikke innføre en annen person som overhode ikke er nevnt i sammenhengen, enn Jesus som subjekt, ei heller i hele Qur'ânen. Den siste delen av verset: "de drepte ham visselig ikke", kan etter arabisk språkbruk også

159. Derimot har Allah æret ham hos Seg, og Allah er Allmektig, Allvis.

بَلْ رَّفَعَهُ اللّٰهُ اِلَيْهِ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيْزًا حَكِيْمًا ﴿١٥٩﴾

160. Og det er ingen gruppe blant Skriftens folk unntagen at den visselig vil tro på ham før hans død, og på Oppstandelsens dag vil han [Jesus] være et vitne mot dem.[41]

وَاِنْ مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ اِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهٖ قَبْلَ مَوْتِهٖ ۚ
وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَكُوْنُ عَلَيْهِمْ شَهِيْدًا ﴿١٦٠﴾

161. Derfor, på grunn av jødenes synder, har Vi forbudt dem de rene ting som var tillatt for dem, og (også) fordi de vendte mange fra Allahs vei.[42]

فَبِظُلْمٍ مِّنَ الَّذِيْنَ هَادُوْا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبٰتٍ
اُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ كَثِيْرًا ﴿١٦١﴾

162. Og fordi de tar rente, selv om det var forbudt for dem, og fordi de oppeter menneskers eiendom med falskhet, og Vi har beredt de vantro blant dem en smertelig straff.

وَّاَخْذِهِمُ الرِّبٰوا وَقَدْ نُهُوْا عَنْهُ وَاَكْلِهِمْ اَمْوَالَ
النَّاسِ بِالْبَاطِلِ ۭ وَاَعْتَدْنَا لِلْكٰفِرِيْنَ مِنْهُمْ
عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿١٦٢﴾

163. Men de av dem som er grunnfestet i viten, og de troende, de tror på det som er åpenbart deg, og på det som ble åpenbart før deg, og de som holder bønn, og betaler Zakât, og tror på Allah og den Ytterste dag, slike vil Vi gi en stor belønning!

لٰكِنِ الرّٰسِخُوْنَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُوْنَ يُؤْمِنُوْنَ
بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمَآ اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيْمِيْنَ
الصَّلٰوةَ وَالْمُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَالْمُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَ
ع ٢٢ الْيَوْمِ الْاٰخِرِ ۭ اُولٰۗىِٕكَ سَنُؤْتِيْهِمْ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿١٦٣﴾

oversettes: "de omsatte ikke denne (formodning) til visshet". Når verset sier: "de myrdet ham ikke, og de drepte ham ikke ved korsfestelsen", skyldes den første benektelsen (de myrdet ham ikke), at visse jøder hevdet at Jesus var blitt drept før korsfestelsen. (Se også de jødiske kjetterlovene som er samlet av Stauffer i hans bok: "Jerusalem und Rom". At Jesus kun ble korsfestet, beviser at anklagen mot ham gikk ut på at han var en falsk profet. Hadde han hevdet å være guddommelig eller å ha brakt en ny lov, skulle han ha blitt steinet før korsfestelsen). Se også om Jesu redning fra korsdøden, Heikki Räisänens bok, "Das koranische Jesusbild" (Helsinki 1977), sidene 65-77.

41. Hvis jøder eller kristne oppgir deres formodning om at Jesus ble drept på korset, ville de miste det som gjorde dem til henholdsvis jøder og kristne. Idet jødene da ville bli nødt til å anerkjenne Jesus som Messias, og de kristne måtte oppgi deres tro på forsoningsdød, som jo er det sentrale i den kristne dogme. Her er det hentydning til Jesu flukt mot andre stammer av Israel og at de til slutt vil tro på ham, slik at han, før hans død, vil ha klart å gi budskapet til alle stammene og av enhver stamme vil det være noen som vil ha trodd på ham.

42. Jødene ble berøvet Guds velsignelse og nåde i form av åpenbaring ved deres gjentatte overtredelser. Se her 3:51. Jesus kom for å gjengi dem de åndelige velsignelser de lenge hadde vært avskåret fra, på grunn av deres synder. Men de forkastet også deres Messias, og derfor overgikk velsignelsen nå til ismaelittene i overensstemmelse med det som var lovet både Moses (5. Mosebok 18:18)

R. 23 164. Sannelig, Vi har sendt åpenbaring til deg liksom Vi sendte åpenbaring til Noah og profetene etter ham. Og Vi sendte åpenbaring til Abraham og Ismael og Isak og Jakob og stammene og Jesus og Ajjûb [Job] og Jonas og Hârûn [Aron] og Salomo, og Vi ga David en bok.[43]

إِنَّآ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ كَمَآ أَوْحَيْنَآ إِلَىٰ نُوحٍ وَّالنَّبِيِّنَ
مِنْۢ بَعْدِهِۦ ۚ وَأَوْحَيْنَآ إِلَىٰٓ إِبْرٰهِيمَ وَإِسْمٰعِيلَ وَ
إِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ
وَيُونُسَ وَهٰرُونَ وَسُلَيْمٰنَ ۚ وَءَاتَيْنَا دَاوُۥدَ
زَبُورًا ﴿١٦٤﴾

165. Og det er sendebud som Vi allerede har berettet om for deg, og sendebud som Vi ikke har berettet om for deg, og Allah talte særlig til Moses.[44]

وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنٰهُمْ عَلَيْكَ مِن قَبْلُ وَرُسُلًا
لَّمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ ۚ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَىٰ تَكْلِيمًا ﴿١٦٥﴾

166. Sendebud som brakte gledelig budskap, og som brakte advarsel for at mennesker ikke skulle ha noen anklage mot Allah etter sendebudene, og Allah er Allmektig, Allvis!

رُّسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ
عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌۢ بَعْدَ الرُّسُلِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا
حَكِيمًا ﴿١٦٦﴾

167. Men Allah bevitner ved det Han har åpenbart deg at Han har åpenbart det med Sin viten, og englene bevitner (også dette). Og Allah er tilstrekkelig som Vitne.

لّٰكِنِ اللَّهُ يَشْهَدُ بِمَآ أَنزَلَ إِلَيْكَ ۖ أَنزَلَهُۥ بِعِلْمِهِۦ ۖ
وَالْمَلٰٓئِكَةُ يَشْهَدُونَ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿١٦٧﴾

168. Sannelig, de som er vantro og holder folk borte fra Allahs vei har visselig fart vill langt fra den rette vei.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا
ضَلٰلًۢا بَعِيدًا ﴿١٦٨﴾

169. Sannelig, de som er vantro og handler urettferdig, dem vil Allah ikke tilgi, og Han vil ikke lede dem på den rette vei.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ
وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ﴿١٦٩﴾

---

og Jesus (Matteus 21:43).

43. "Vi ga David en bok". Denne boken som her er nevnt, er *Zabûr*, altså Davids salmer.

44. Gud taler til alle profeter. At han talte særlig til Moses, vil si at Han åpenbarte Moses en lov. Se 2:254. Da Abu Dharr spurte den Hellige Profeten (s.a.) om Adam var en profet, svarte profet Muhammad (s.a.): "Ja, han var en *mukallam* profet", (Musnad). Det er to slags profeter: *mukallam* og *ghair-mukallam*, altså med lov og uten lov. Adam ble kalt mukallam-profet, fordi han brakte den første

170. Unntagen (langs) veien til Helvete, for at de skal forbli der en lang tid. Og det er lett for Allah.

إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًا ۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ
عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٦٩﴾

171. Å dere mennesker, Sendebudet er allerede kommet til dere med sannheten fra deres Herre. Tro derfor, det er det beste for dere. Men om dere er vantro, så tilhører alt i himlene og på jorden Allah. Og Allah er Allvitende, Allvis.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ قَدْ جَآءَكُمُ ٱلرَّسُولُ بِٱلْحَقِّ مِن
رَّبِّكُمْ فَـَٔامِنُوا۟ خَيْرًا لَّكُمْ ۚ وَإِن تَكْفُرُوا۟ فَإِنَّ لِلَّهِ مَا
فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧٠﴾

172. Å dere Skriftens folk, overdriv ikke deres religion og si ikke noe om Allah unntagen sannheten. Sannelig Messias, Jesus, Marias sønn, var bare Allahs sendebud og (oppfyllelsen av) Hans ord, som Han sendte til Maria, og en barmhjertighet fra Ham. Tro derfor på Allah og Hans sendebud og si ikke: Tre! Avhold dere (fra det), det vil være best for dere, sannelig Allah er bare én Gud! Hellig er Han, fra å ha en sønn! Ham tilhører det som er i himlene og det som er på jorden! Og Allah er tilstrekkelig som Beskytter.[45]

يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ لَا تَغْلُوا۟ فِى دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا۟ عَلَى
ٱللَّهِ إِلَّا ٱلْحَقَّ ۚ إِنَّمَا ٱلْمَسِيحُ عِيسَى ٱبْنُ مَرْيَمَ
رَسُولُ ٱللَّهِ وَكَلِمَتُهُۥٓ أَلْقَىٰهَآ إِلَىٰ مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ ۖ
فَـَٔامِنُوا۟ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ ۖ وَلَا تَقُولُوا۟ ثَلَٰثَةٌ ۚ ٱنتَهُوا۟
خَيْرًا لَّكُمْ ۚ إِنَّمَا ٱللَّهُ إِلَٰهٌ وَٰحِدٌ ۖ سُبْحَٰنَهُۥٓ أَن يَكُونَ
لَهُۥ وَلَدٌ ۘ لَّهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ ۗ وَكَفَىٰ
بِٱللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٧١﴾ ع

R. 24 173. Messias forsmår ikke å være en tjener for Allah, og det gjør heller ikke de nærstående engler. Og de som forsmår å tjene Ham, og føler seg for stolte, dem vil Han visselig samle alle sammen til Seg.

لَّن يَسْتَنكِفَ ٱلْمَسِيحُ أَن يَكُونَ عَبْدًا لِّلَّهِ وَلَا
ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ ٱلْمُقَرَّبُونَ ۚ وَمَن يَسْتَنكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِۦ وَ
يَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا ﴿١٧٢﴾

174. Hva da dem angår, som trodde og handlet rettferdig, dem vil Han gi

فَأَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ

elementære lov.

45. "Rûh", som vanligvis betyr "ånd", kan også oversettes med "barmhjertighet" (se Lane). Påstanden om at treenigheten etter Qur'ânen består av Gud, Jesus og Maria, er fullstendig feil. Hvor Marias påståtte guddommelighet nevnes, nevnes ikke treenigheten og omvendt. Og hvor treenigheten nevnes (som her),
er det ikke tale om at Maria tilbes av visse kristne! Allah innblåser i alle mennesker Sin ånd (se f.eks. 15:30, 32:10, 38:73). Hvis man insisterer på å oversette "Rûh" med "ånd", må det som ellers i Qur'ânen

deres fulle belønning og gi dem enda mer av Sin nåde. Men hva dem angår, som forsmådde og følte seg stolte, dem vil Han straffe med en smertelig straff. Og de vil ikke finne seg noen venn ved siden av Allah, og heller ikke noen hjelper.

وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنكَفُوا وَ
اسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ
لَهُم مِّن دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧٣﴾

175. Å dere mennesker, det er sannelig kommet et klart bevis til dere fra deres Herre, og Vi har åpenbart dere et klart lys.[46]

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُم بُرْهَانٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَ
أَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا ﴿١٧٤﴾

176. Hva da dem angår som tror på Allah og holder fast ved Ham, dem vil Han la inngå i Sin barmhjertighet ved (Hans) nåde, og føre dem til Seg langs den rette vei.

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ
فِي رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَيْهِ صِرَاطًا
مُّسْتَقِيمًا ﴿١٧٥﴾

177. De ber deg om din kjennelse. Si: Allah gir dere en kjennelse om *Kalalah*: Hvis en mann dør, som ikke har et barn, men en søster, så tilfaller det henne halvdelen av det han etterlater seg. Og han skal arve henne om hun ikke har noen barn. Men om det er to søstre, så skal de ha to tredjedeler av det han etterlater seg. Og hvis det er søsken, både mannlige og kvinnelige, så skal den mannlige ha det samme som den kvinneliges andel. Allah gjør det

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ إِنِ امْرُؤٌ
هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ
وَهُوَ يَرِثُهَا إِن لَّمْ يَكُن لَّهَا وَلَدٌ فَإِن كَانَتَا اثْنَتَيْنِ
فَلَهُمَا الثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَ وَإِن كَانُوا إِخْوَةً رِّجَالًا
وَنِسَاءً فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ يُبَيِّنُ اللَّهُ

tas i betydningen "åpenbaringsord" eller "Gabriel", som er åpenbaringens engel. De troende mottar også "en ånd fra Ham" (se 58:23).

46. "Et klart lys" kan enten referere til den Hellige Profeten (s.a.) eller den Hellige Qur'ânen.

klart for dere så dere ikke farer vill, og Allah er vel vitende om alle ting.[47]

لَكُمْ اَنْ تَضِلُّوْا ۗ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿١٧٧﴾ ع

47. I 4:13 omtales en *Kalâlah* (en som verken har foreldre eller avkom) som kun har brødre eller søstre fra morens side. Dette verset omhandler en *Kalâlah* som har brødre eller søstre fra begge foreldre, eller kun fra farens side. Etter Ibn 'Abbas er *Kalâlah* en person som ikke har noen sønn, uten hensyn til om hans far lever eller ikke. Det er da mulig, at den *Kalâlah* som omtales i 4:13, er en person som ikke har barn, men foreldre, mens det i nærværende vers verken har barn eller foreldre. Det er ikke tilfeldig at dette spørsmålet tas opp her etter omtalen av Jesus. For etter ham overgikk, som allerede nevnt, den åndelige arven fra israelittene til ismaelittene. Jesus var på denne måten en slags *Kalâlah*. For han var født uten far og hadde intet avkom. Åndelig avkom hadde han ganske visst i form av sine tilhengere, men han var den siste profet i den israelittiske menigheten.

سُورَةُ الْمَائِدَةِ مَدَنِيَّةٌ (٥)

AL - MÂ'IDAH

(Åpenbart etter Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ①

2. Å dere som tror, oppfyll deres pakter. Tillatt for dere er de firbente dyr blant kveget, unntagen det som er blitt forelest for dere; ikke at dere skulle holde jakt for tillatt når dere er på pilegrimsferd, sannelig Allah bestemmer det Han ønsker.[1]

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ ۚ أُحِلَّتْ لَكُم
بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ
وَأَنتُمْ حُرُمٌ ۗ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ②

3. Å dere som tror, vanhellig ikke Allahs tegn, heller ikke den hellige måned eller offerdyrene og (kameler som er merket med) kranser, og heller ikke dem som søker til det Hellige Hus, idet de søker nåde fra sin Herre og velbehag. Og når dere har lagt deres pilegrimsdrakt av, så får dere jakte. Fiendskap mot et folk, selv det at de holdt dere borte fra den Hellige moské, skal ikke forlede dere til synd slik at dere begår overtredelser. Og bistå hverandre i rettskaffenhet og gudsfrykt, og bistå ikke hverandre i synd og overtredelser, og frykt Allah, sannelig Allah er streng til å gripe.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُحِلُّوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ
الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا آمِّينَ الْبَيْتَ
الْحَرَامَ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّن رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا ۚ وَإِذَا
حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا ۚ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَآنُ قَوْمٍ أَن
صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَن تَعْتَدُوا ۘ وَتَعَاوَنُوا
عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ ۖ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ۚ
وَاتَّقُوا اللَّهَ ۖ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ③

4. Forbudt for dere er det selvdøde og blod og svinekjøtt og det som et annet navn enn Allahs er påkalt over, og det kvalte og det som er drept med stein eller stav, og det som er drept ved fall, og det ihjelstangede, og det som de ville dyrene har spist av, unntagen det som dere har slaktet, og det som er

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنزِيرِ وَ
مَا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ
وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ
عَلَى النُّصُبِ وَأَن تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَامِ ۚ ذَٰلِكُمْ فِسْقٌ

1. Ordet *al-an´âm* som her er oversatt med "kveget" omfatter også blant annet: kamel, geit, bøffel, reinsdyr osv.

ofret på et alter, og at dere forsøker å dele ved piler - dette er overtredelse. I dag har de vantro fortvilet om deres religion. Frykt derfor ikke dem, men frykt Meg. I dag har Jeg fullkommengjort deres religion for dere og fullendt Min nåde mot dere, og valgt Islâm til deres religion. Men mot den som er tvunget av sult, uten syndig hensikt, er Allah visselig Tilgivende, Barmhjertig.[2]

الْيَوْمَ يَئِسَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ
وَاخْشَوْنِ ۚ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ
نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ فِي
مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِّإِثْمٍ ۙ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣﴾

5. De [muslimer] spør deg om hva som er tillatt for dem. Si: (Alle) gode ting er tillatt for dere, og det dere har lært dyr og rovfugler (å fange til dere), idet dere har trent dem og lært dem det Allah har lært dere. Spis derfor av det som de fanger til dere, og nevn Allahs navn over det, og frykt Allah, sannelig Allah er rask til å avregne.[3]

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ ۖ قُلْ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ ۙ
وَمَا عَلَّمْتُم مِّنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا
عَلَّمَكُمُ اللَّهُ ۖ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ
اللَّهِ عَلَيْهِ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٤﴾

6. I dag er alle gode ting blitt tillatt dere, og (også) føden til dem som Skriften ble gitt til, er tillatt for dere, og deres føde er tillatt for dem. Og (tillatt for dere er også) de kyske kvinner fra de troende, og de kyske kvinner fra dem som Skriften ble gitt til før dere, forutsatt at dere gir dem deres medgift idet dere ekter dem og ikke bedriver utukt og ikke tar hemmelige elskerinner. Men den som fornekter (nødvendigheten av) troen, hans verk er visselig blitt til intet, og han vil i det hinsidige være blant taperne.[4]

الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ ۖ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
حِلٌّ لَّكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَّهُمْ ۖ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ
الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
مِن قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ
غَيْرَ مُسَافِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ ۗ وَمَن يَكْفُرْ
بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ
الْخَاسِرِينَ ﴿٥﴾ ع

2. *Wa-an tastaqsimû bil-azlâm* kan også oversettes: "og at dere søker underretning om deres skjebne ved pilkast", en hedensk skikk liksom det å dele kjøtt ved loddtrekning. "I dag har de vantro fortvilet om deres religion", kan også bety: "I dag har de vantro fortvilet om å skade deres religion".

3. "Alle gode ting" betyr egentlig: alle gode og rene ting, dvs. ting som verken skader sunnheten eller moralen.

4. En muslim kan gifte seg med en kvinne fra de tidligere skriftfolk, forutsatt at det ikke skader hans

R. 2 7. Å dere som tror, når dere står opp til bønnen, så vask deres ansikter og deres hender opp til albuene og stryk deres hender over hodet og (vask) føttene deres opp til anklene. Og om dere er i en tilstand av urenhet, så rens dere (ved et bad). Og om dere er syke eller på reise, eller en av dere kommer fra klosettet eller dere har berørt kvinner, og dere så ikke finner vann, så ta rent støv og gni ansiktene deres og hendene deres med det. Allah ønsker ikke å legge noen byrde på dere, men Han ønsker å rense dere og å fullende Sin nåde mot dere, så dere kan være takknemlige.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِذَا قُمْتُمْ إِلَى ٱلصَّلَوٰةِ فَٱغْسِلُوا۟
وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى ٱلْمَرَافِقِ وَٱمْسَحُوا۟ بِرُءُوسِكُمْ
وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى ٱلْكَعْبَيْنِ ۚ وَإِن كُنتُمْ جُنُبًا فَٱطَّهَّرُوا۟ ۚ
وَإِن كُنتُم مَّرْضَىٰٓ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَآءَ أَحَدٌ مِّنكُم مِّنَ
ٱلْغَآئِطِ أَوْ لَٰمَسْتُمُ ٱلنِّسَآءَ فَلَمْ تَجِدُوا۟ مَآءً فَتَيَمَّمُوا۟
صَعِيدًا طَيِّبًا فَٱمْسَحُوا۟ بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُم مِّنْهُ ۚ
مَا يُرِيدُ ٱللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُم مِّنْ حَرَجٍ وَلَٰكِن يُرِيدُ
لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُۥ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧﴾

8. Og husk Allahs nåde mot dere og Hans pakt som Han sluttet med dere da dere sa: Vi hører, og vi adlyder! Og frykt Allah, sannelig Allah vet hva som er i hjertene.

وَٱذْكُرُوا۟ نِعْمَةَ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَٰقَهُ ٱلَّذِى وَاثَقَكُم
بِهِۦٓ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۖ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ
عَلِيمٌۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ﴿٨﴾

9. Å dere som tror, vær standhaftige for Allah (idet dere er) vitner med rettferdighet. Og la ikke fiendskap til et folk forlede dere til synd, så dere ikke handler rettferdig. Vær rettferdige! - det er nærmere gudsfrykt. Og frykt Allah, sannelig Allah er vel vitende om det dere gjør.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ كُونُوا۟ قَوَّٰمِينَ لِلَّهِ شُهَدَآءَ بِٱلْقِسْطِ ۖ
وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَـَٔانُ قَوْمٍ عَلَىٰٓ أَلَّا تَعْدِلُوا۟ ۚ ٱعْدِلُوا۟
هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ ۖ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ خَبِيرٌۢ بِمَا
تَعْمَلُونَ ﴿٩﴾

10. Allah har lovet dem som tror og handler rettferdig, (at det) for dem (skal være) tilgivelse og en stor belønning.

وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ ۙ لَهُم
مَّغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٠﴾

11. Og de som er vantro og fornekter Våre tegn, disse er Helvetes innbyggere.

وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَكَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَآ أُو۟لَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلْجَحِيمِ ﴿١١﴾

---

tro. En muslim kan altså gifte seg med en kristen kvinne. Hun kan være sikker på at hun ikke hører annet enn godt om Jesus i et muslimsk hjem. Men en muslimsk kvinne må ikke giftes med en kristen mann, da det er høyst sannsynlig, at hun i et kristent hjem vil høre ting om Muhammad (s.a.), som kan såre hennes religiøse følelser.

12. Å dere som tror, husk Allahs nåde mot dere, da et folk tenkte å strekke sine hender mot dere, men Han holdt hendene deres tilbake fra dere. Og frykt Allah, og la de troende sette sin lit til Allah.[5]

يا أيها الذين آمنوا اذكروا نعمت الله عليكم إذ هم
قوم أن يبسطوا إليكم أيديهم فكف أيديهم
عنكم واتقوا الله وعلى الله فليتوكل المؤمنون ١٢

R. 3 13. Sannelig, Allah hadde sluttet en pakt med Israels barn. Og Vi oppreiste tolv ledere blant dem. Og Allah sa: Sannelig, Jeg er med dere, om dere holder bønn (regelmessig) og betaler Zakât og tror på Mine sendebud og står dem bi, og yter Allah et godt lån, så vil Jeg visselig ta deres synder fra dere og føre dere inn i Hager som floder strømmer igjennom. Men den som blir vantro etter dette, han har visselig fart vill fra den rette vei.[6]

ولقد أخذ الله ميثاق بني إسرائيل وبعثنا منهم
اثني عشر نقيبا وقال الله إني معكم لئن أقمتم
الصلوة وآتيتم الزكوة وآمنتم برسلي وعزرتموهم
وأقرضتم الله قرضا حسنا لأكفرن عنكم سيئاتكم
ولأدخلنكم جنت تجري من تحتها الأنهر فمن
كفر بعد ذلك منكم فقد ضل سواء السبيل ١٣

14. Fordi de brøt sin pakt, har Vi forbannet dem og gjort deres hjerter forherdet. De fjerner ordene fra deres (rette) steder, og de har glemt en del av det de ble formanet med. Og du vil ikke opphøre med å finne forræderi fra deres side, unntagen (fra) noen få av dem. Men tilgi dem, og vend deg (fra dem), sannelig Allah elsker dem som handler godt.

فبما نقضهم ميثاقهم لعنهم وجعلنا قلوبهم
قسية يحرفون الكلم عن مواضعه ونسوا حظا
مما ذكروا به ولا تزال تطلع على خائنة منهم
إلا قليلا منهم فاعف عنهم واصفح إن الله يحب
المحسنين ١٤

15. Og med dem som sier: Vi er kristne, sluttet Vi (også) en pakt, og de glemte en del av det de ble formanet med. Derfor vakte Vi fiendskap og hat mellom dem inntil Oppstandelsens dag.

ومن الذين قالوا إنا نصرى أخذنا ميثاقهم فنسوا
حظا مما ذكروا به فأغرينا بينهم العداوة والبغضاء

5. Det er ikke sikkert at verset sikter til Guds beskyttelse, da 6 hyklere prøvde å drepe Profeten (s.a.) på hjemveien hans fra *Tabûk*. Verset kan utmerket forstås som siktende til Guds beskyttelse i all alminnelighet.

6. De tolv lederne sies å være dem som ble utpekt av Moses (4. Mosebok 1:4-16). Mer sannsynlig er det at det er 12 profeter etter Moses det er snakk om, jf. Profetens (s.a.) ord: "Antallet av mine khaliffer er som antallet av Moses' *nuqabâ'* (flertall av *naqîb*, en leder), (Kans al-'Ummâl, bind 3, side 205).

Og snart vil Allah underrette dem om det de har gjort.[7]

إلى يوم القيامة ۚ وسوف ينبئهم الله بما كانوا
يصنعون ﴿١٥﴾

16. Å dere Skriftens folk, nå er Vårt Sendebud kommet til dere for å gjøre klart for dere meget av det som dere har skjult av Skriften, og for å la meget henstå. Det er sannelig kommet til dere fra Allah et lys og en klar Bok,

يا أهل الكتب قد جاءكم رسولنا يبين لكم كثيرا
مما كنتم تخفون من الكتب ويعفوا عن كثير ۚ
قد جاءكم من الله نور وكتب مبين ﴿١٦﴾

17. som Allah leder den med, som søker Hans velbehag, (langs) fredens veier, og Han fører dem ut av mørket inn i lyset etter Sin vilje, og Han leder dem til den rette vei.

يهدي به الله من اتبع رضوانه سبل السلم
ويخرجهم من الظلمت إلى النور بإذنه ويهديهم
إلى صراط مستقيم ﴿١٧﴾

18. Vantro er sannelig de som sier: Sannelig Allah, Han er Messias, Marias sønn. Si: Hvem har da noen makt mot Allah, om Han ønsker å tilintetgjøre Messias, Marias sønn, og hans mor og alle som er på jorden? Og Allah tilhører kongedømmet over himlene og jorden, og det som er mellom dem. Han skaper det Han vil! Og Allah er mektig over alle ting.

لقد كفر الذين قالوا إن الله هو المسيح ابن مريم ۚ
قل فمن يملك من الله شيئا إن أراد أن يهلك
المسيح ابن مريم وأمه ومن في الأرض جميعا ۗ
ولله ملك السموت والأرض وما بينهما ۚ يخلق
ما يشاء ۚ والله على كل شيء قدير ﴿١٨﴾

19. Og jødene og de kristne sier: Vi er Allahs sønner og Hans elskede. Si: Hvorfor straffer Han dere så for deres synder? Nei, dere er kun mennesker blant det Han har skapt! Han tilgir hvem Han vil! Og Allah tilhører kongedømmet over himlene og jorden og det som er mellom dem, og til Ham er den (endelige) tilbakekomst.

وقالت اليهود والنصرى نحن أبنؤا الله وأحباؤه ۚ
قل فلم يعذبكم بذنوبكم ۖ بل أنتم بشر ممن
خلق ۚ يغفر لمن يشاء ويعذب من يشاء ۚ ولله ملك
السموت والأرض وما بينهما ۖ وإليه المصير ﴿١٩﴾

20. Å dere Skriftens folk, Vårt Sendebud er kommet til dere etter en pause i sendebudenes rekke, for å gjøre det klart for dere at dere ikke kan si:

يا أهل الكتب قد جاءكم رسولنا يبين لكم على
فترة من الرسل أن تقولوا ما جاءنا من بشير و

---

7. Denne profetien om fiendskap og hat mellom det kristne folk har i vår tid sett sin oppfyllelse i form av 2. verdenskrig.

Det er ikke kommet noen bringer av godt budskap, og heller ikke noen advarer til oss! Det er sannelig nå kommet en bringer av godt budskap og en advarer til dere. Og Allah er mektig over alle ting!

لَا نَذِيْرٍ فَقَدْ جَآءَكُمْ بَشِيْرٌ وَّ نَذِيْرٌ ؕ وَاللّٰهُ عَلٰى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ⑳ ع

R. 4 21. Og da Moses sa til sitt folk: Å mitt folk, ihukom Allahs nåde mot dere, da Han oppvakte profeter blant dere og gjorde dere til konger, og Han ga dere det Han ikke ga et (annet) av folkeslagene.[8]

وَاِذْ قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهٖ يٰقَوْمِ اذْكُرُوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ
عَلَيْكُمْ اِذْ جَعَلَ فِيْكُمْ اَنْۢبِيَآءَ وَجَعَلَكُمْ مُّلُوْكًا ۖۗ
وَّاٰتٰىكُمْ مَّا لَمْ يُؤْتِ اَحَدًا مِّنَ الْعٰلَمِيْنَ ㉑

22. Å mitt folk, dra inn i det Hellige land, som Allah har bestemt for dere, og vend ikke ryggene deres til, for da vil dere vende om som tapere.

يٰقَوْمِ ادْخُلُوا الْاَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِيْ كَتَبَ اللّٰهُ لَكُمْ
وَلَا تَرْتَدُّوْا عَلٰٓى اَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوْا خٰسِرِيْنَ ㉒

23. (Da) sa de: Å Moses, se, det er et folk av tyranner i det, og vi vil visselig ikke dra inn i det før de drar ut av det. Men hvis de drar ut av det, så vil vi visselig dra inn.

قَالُوْا يٰمُوْسٰٓى اِنَّ فِيْهَا قَوْمًا جَبَّارِيْنَ ۖۗ وَاِنَّا لَنْ
نَّدْخُلَهَا حَتّٰى يَخْرُجُوْا مِنْهَا ۚ فَاِنْ يَّخْرُجُوْا مِنْهَا
فَاِنَّا دٰخِلُوْنَ ㉓

24. Da sa to menn av dem Allah hadde vært nådig mot, (og) som fryktet (Allah): Dra inn gjennom porten (og rett) mot dem. Når dere så har dratt inn, vil dere visselig være seierherrer! Og stol på Allah, om dere er troende!

قَالَ رَجُلٰنِ مِنَ الَّذِيْنَ يَخَافُوْنَ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمَا
ادْخُلُوْا عَلَيْهِمُ الْبَابَ ۚ فَاِذَا دَخَلْتُمُوْهُ فَاِنَّكُمْ غٰلِبُوْنَ ۚ
وَعَلَى اللّٰهِ فَتَوَكَّلُوْٓا اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ㉔

25. De sa: Å Moses, vi vil i evighet ikke tre inn i det så lenge de er i det, gå da du og din Herre og kjemp. Vi blir visselig sittende her![9]

قَالُوْا يٰمُوْسٰٓى اِنَّا لَنْ نَّدْخُلَهَآ اَبَدًا مَّا دَامُوْا فِيْهَا
فَاذْهَبْ اَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَآ اِنَّا هٰهُنَا قٰعِدُوْنَ ㉕

26. Han sa: Min Herre, sannelig, jeg har bare makt over meg selv og min

قَالَ رَبِّ اِنِّيْ لَآ اَمْلِكُ اِلَّا نَفْسِيْ وَاَخِيْ فَافْرُقْ بَيْنَنَا

8. Historien underbygger dette faktumet, at etter israelittenes flukt til Egypt, fikk de så stor makt etterhvert at de ble konger (se Det Gamle Testamente: 2. Mosebok 1:7-14).

9. Dette verset viser at *abad* på arabisk ikke betyr noen virkelig evighet. Ordet impliserer bare en lang periode, eller brukes for å fremheve et uttrykk.

bror. Sett da skille mellom oss og det opprørske folk!

وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفٰسِقِيْنَ ﴿٢٦﴾

27. Han [Allah] sa: Så skal det da visselig være dere forbudt i førti år! De skal flakke om på jorden. Og fortvil ikke over det opprørske folk.

قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِيْنَ سَنَةً يَتِيْهُوْنَ
فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفٰسِقِيْنَ ﴿٢٧﴾

R. 5 28. Og foreles dem beretningen om Adams sønner i sannhet, hvordan de begge brakte et offer, og det ble mottatt bare fra den ene av dem, og det ble ikke mottatt av den andre. Da sa han: Jeg vil sannelig drepe deg! (Den andre) svarte: Allah mottar bare fra de gudfryktige!

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا
فَتُقُبِّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ
لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللّٰهُ مِنَ الْمُتَّقِيْنَ ﴿٢٨﴾

29. Selv om du også strekker hånden din ut mot meg for å drepe meg, så vil jeg ikke strekke hånden min ut for å drepe deg. Sannelig jeg frykter Allah, verdenenes Herre!

لَئِنْ بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِيْ مَا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِيَ
إِلَيْكَ لِأَقْتُلَكَ إِنِّيْ أَخَافُ اللّٰهَ رَبَّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٢٩﴾

30. Sannelig, jeg vil like at du skal bære synden mot meg og din (egen) synd, så du blir en av Ildens beboere, og dette er de urettferdiges lønn![10]

إِنِّيْ أُرِيْدُ أَنْ تَبُوْٓأَ بِإِثْمِيْ وَإِثْمِكَ فَتَكُوْنَ مِنْ
أَصْحٰبِ النَّارِ وَذٰلِكَ جَزٰٓؤُا الظّٰلِمِيْنَ ﴿٣٠﴾

31. Og hans sjel tilskyndet ham til å drepe sin bror. Så drepte han ham, og ble en av de fortapte.

فَطَوَّعَتْ لَهٗ نَفْسُهٗ قَتْلَ أَخِيْهِ فَقَتَلَهٗ فَأَصْبَحَ
مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٣١﴾

32. Da sendte Allah en ravn som skrapte i jorden, så den kunne vise ham hvordan han skulle skjule sin brors lik. Han sa: Å ve meg, er jeg ute av stand til å være som denne ravnen og skjule min brors lik? Og han ble da en av de angrende.

فَبَعَثَ اللّٰهُ غُرَابًا يَّبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهٗ كَيْفَ
يُوَارِيْ سَوْءَةَ أَخِيْهِ قَالَ يٰوَيْلَتٰٓى أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُوْنَ
مِثْلَ هٰذَا الْغُرَابِ فَأُوَارِيَ سَوْءَةَ أَخِيْ فَأَصْبَحَ
مِنَ النّٰدِمِيْنَ ﴿٣٢﴾

33. Av denne grunn foreskrev Vi Israels barn at den som dreper et

مِنْ أَجْلِ ذٰلِكَ كَتَبْنَا عَلٰى بَنِيْ إِسْرَآءِيْلَ أَنَّهٗ مَنْ

10. Det menes ikke at jeg ønsker det av mitt hjerte, men pga. min moral vil jeg ikke angripe deg.

menneske, hvis det ikke er for (mord på) et menneske eller for opprør i landet, så skal det (for ham) være som om han har drept hele menneskeheten. Og den som lar det i live, så skal det (for ham) være som om han holdt hele menneskeheten i live. Og Våre sendebud er visselig kommet til dem med klare tegn, men de fleste av dem handlet etter det visselig umåteholdent i landet.[11]

قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا
قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ
جَمِيعًا ۚ وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ
كَثِيرًا مِنْهُمْ بَعْدَ ذَٰلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ﴿٣٣﴾

34. Lønnen for dem som fører krig mot Allah og Hans Sendebud, og som anstrenger seg for å skape opprør i landet, skal ene og alene være at de drepes eller korsfestes, eller at deres hender og føtter hugges av på motsatt side, eller at de fordrives fra landet. Dette vil være til skjensel for dem i denne verden, og i den kommende vil de lide en betydelig straff.[12]

إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ
فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ
أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ
ذَٰلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ﴿٣٤﴾

35. Unntagen de som angrer før dere får makt over dem. Vit da at Allah er Tilgivende, Barmhjertig.

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ ۖ فَاعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٥﴾ ع

R. 6 36. Å dere som tror, frykt Allah og søk nærhet til Ham og kjemp for Hans sak så dere kan fullkommengjøres!

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ
وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٦﴾

37. Sannelig, de som er vantro, selv om de også eide alt som er på jorden og det samme i tillegg for å løskjøpe seg fra straffen på Oppstandelsens dag med det, så ville det ikke bli mottatt fra dem. Og de skal få en smertelig straff.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
وَمِثْلَهُ مَعَهُ لِيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ
مَا تُقُبِّلَ مِنْهُمْ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٣٧﴾

---

11. Her er det referert til læren i Det Gamle Testamente. Det menes her at dersom noen dreper en viktig skikkelse som har betydning for verden, er det som å drepe menneskeheten.

12. Dette verset viser at fortellingen om Adams sønner skal være en lære for jødene, som ved alle mulige tilfeller, prøvde å gjøre Profetens (s.a.) sak til intet. Den enestående betydning som Profetens (s.a.) misjon hadde, godtgjøres av ordene: Den som lar ham i live, for ham skal det være som om han holdt hele menneskeheten i live. *Min Khilâfin* kan både bety "på motsatt side" og "på grunn av (deres) opprør".

38. De ville gjerne unnslippe fra Ilden, men de skal ikke unnslippe fra den, og en varig straff blir dem til del.

يُرِيدُونَ أَنْ يَخْرُجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ
مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُقِيمٌ ﴿٣٨﴾

39. Og tyven, mann eller kvinne, hugg hendene deres av til straff for det de har ervervet seg, (som) et avskrekkende eksempel fra Allah. Og Allah er Allmektig, Allvis.[13]

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا
كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٩﴾

40. Men den som angrer etter sin brøde og forbedrer seg, til ham vender Allah Seg visselig (i Sin nåde), sannelig Allah er Tilgivende, Barmhjertig.

فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ
عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤٠﴾

41. Vet du da ikke at kongedømmet over himlene og jorden tilhører Allah? Han straffer hvem Han vil, og Han tilgir hvem Han vil. Og Allah er mektig over alle ting.

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ
مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿٤١﴾

42. Å du Sendebud, de som styrter hodekulls i vantro skal ikke bedrøve deg, de som sier med sine munner: Vi tror! - men deres hjerter tror ikke. Og av dem som er jøder er det noen som lytter etter løgn, de lytter for et annet folk som ikke kommer til deg. De fordreier ordene etter at de er anbrakt på sine (rette) steder. De sier: Om det blir gitt dere dette, så motta det, og om det ikke blir gitt dere det, så ta dere i akt! Og den Allah ønsker å sette på prøve, for ham har du ikke makt i noen ting mot Allah. Slike er de hvis hjerter Allah ikke ønsker å rense. For dem er det skjensel i denne verden, og i den kommende blir det dem en streng straff til del.

يٰأَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي
الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ
قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَمّٰعُونَ لِلْكَذِبِ
سَمّٰعُونَ لِقَوْمٍ آخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ
مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هٰذَا فَخُذُوهُ
وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ
فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولٰئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ
اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَ
لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٤٢﴾

13. Det følgende verset som omtaler muligheten til å angre, viser at den omtalte straff kun må brukes overfor forherdede forbrytere og ved gjentakelser. Det samme viser også vers 34 hvor minimumsstraffen for blodig opprør er landsforvisning. Minimumsstraffen for tyveri må da være mindre enn denne straff. Derfor er det klart at dette verset kun nevner maksimalstraffen. "Å hugge hendene av" kan idiomatisk bety: "å forhindre noen i å gjøre noe".

43. De lytter etter løgn og spiser opp det forbudte rikelig. Så hvis de kommer til deg, så døm mellom dem, eller vend deg fra dem. Og hvis du vender deg fra dem, så vil de ikke kunne skade deg det minste. Og hvis du dømmer, så døm mellom dem med rettferdighet, sannelig, Allah elsker de rettferdige.

سَمّٰعُونَ لِلْكَذِبِ أَكّٰلُونَ لِلسُّحْتِ فَإِنْ جَآءُوكَ
فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ
عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُّوكَ شَيْـًٔا وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُمْ
بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ إِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٤٣﴾

44. Og hvordan kan de ta deg til dommer når de dog har Torahen hos seg, hvor Allahs dom er? Dog vender de seg bort etter det. Og slike er ikke troende.

وَكَيْفَ يُحَكِّمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرٰىةُ فِيهَا حُكْمُ
اللّٰهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ وَمَآ أُولٰٓئِكَ
بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٤﴾ ع

R. 7 45. Vi har visselig åpenbart Torahen, hvor det var rettledning og lys. Dermed har profetene, som underkastet seg, dømt for dem som var jøder, og de fromme og de lærde, som det var pålagt å bevare Allahs Bok, og de var voktere over den. Frykt derfor ikke mennesker, men frykt Meg, og selg ikke Mine tegn for en ringe pris. Og de som ikke dømmer etter det som Allah har åpenbart, disse er da de vantro.[14]

إِنَّآ أَنْزَلْنَا التَّوْرٰىةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ
بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبّٰنِيُّونَ
وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتٰبِ اللّٰهِ وَكَانُوا
عَلَيْهِ شُهَدَآءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَاخْشَوْنِ وَ
لَا تَشْتَرُوا بِاٰيٰتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَآ
أَنْزَلَ اللّٰهُ فَأُولٰٓئِكَ هُمُ الْكٰفِرُونَ ﴿٤٥﴾

46. Og Vi har foreskrevet for dem i den: liv for liv, og øye for øye, og nese for nese, og øre for øre, og tann for tann, og for (andre) skader samme gjengjeld. Og den som gir avkall på det, for ham skal det være en soning. Og de som ikke dømmer etter det som Allah

وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَآ أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ
بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ
بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ
كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَآ أَنْزَلَ اللّٰهُ فَأُولٰٓئِكَ

14. At de jødiske profeter dømte i overensstemmelse med Moseloven, viser at det er to slags profeter, med lov og uten lov.

Rabbâniyyîn er flertall av *Rabbâniyy* som betyr: (1) en som ofrer seg selv for sin religions misjon; (2) en som får viten fra Gud; (3) en leder eller mester; (4) en reformator (Lane, Sîbawaih & Mubarrad).

Samme kommentar gjelder for 3:80.

har åpenbart, så er disse de urettferdige.[15]

هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿٤٥﴾

47. Og Vi lot Jesus, Marias sønn, følge i deres [sendebudenes] fotspor som oppfyllelse av det som var før ham i Torahen. Og Vi ga ham Evangeliet hvor (det var) rettledning og lys og en bekreftelse på det som var før det, nemlig Torahen, og en rettledning og en formaning for de gudfryktige.

وَقَفَّيْنَا عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ بِعِيْسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا
لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرٰىةِ وَاٰتَيْنٰهُ الْاِنْجِيْلَ فِيْهِ
هُدًى وَّ نُوْرٌ وَّمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرٰىةِ
وَهُدًى وَّمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿٤٦﴾

48. Og Evangeliets folk skal dømme i overensstemmelse med det som Allah har åpenbart i det, og de som ikke dømmer etter det som Allah har åpenbart, det er disse som er paktbrytere.

وَلْيَحْكُمْ اَهْلُ الْاِنْجِيْلِ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ فِيْهِ وَمَنْ لَّمْ
يَحْكُمْ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿٤٧﴾

49. Og Vi har åpenbart deg Boken med sannheten, som oppfyllelse av det som var før den av Skriften, og som en vokter over den. Døm derfor mellom dem i overensstemmelse med det som Allah har åpenbart, og følg ikke deres onde lyster, (så du skulle gå) imot sannheten som er kommet til deg. For hver av dere har Vi foreskrevet en lov og en klar vei, og om Allah hadde villet, hadde Han visselig gjort dere til én menighet, men (Han har villet det slik) for å sette dere på prøve gjennom det som Han har gitt dere. Kappes derfor i gode gjerninger. Til Allah skal dere alle sammen vende tilbake, så vil Han gjøre det klart for dere det dere er uenige om.[16]

وَاَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
مِنَ الْكِتٰبِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَآ اَنْزَلَ
اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَهُمْ عَمَّا جَآءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلٍّ
جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَّمِنْهَاجًا وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَجَعَلَكُمْ
اُمَّةً وَّاحِدَةً وَّلٰكِنْ لِّيَبْلُوَكُمْ فِيْ مَآ اٰتٰىكُمْ فَاسْتَبِقُوا
الْخَيْرٰتِ اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيْعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا
كُنْتُمْ فِيْهِ تَخْتَلِفُوْنَ ﴿٤٨﴾

---

15. Den mulighet som nevnes for å ettergi straff, viser at Moseloven i sin opprinnelige og ekte skikkelse, allerede har inneholdt meget av den mildhet som Jesus kom for å gjengi den.

16. *Sjir'a* (lov) henviser mest til det åndelige, og *Minhâdj* (klar vei) til verdslige forhold.

50. Og døm du da mellom dem etter det som Allah har åpenbart, og følg ikke deres onde lyster, men ta deg i akt for dem så de ikke bringer deg i vanskeligheter på grunn av en del av det som Allah har åpenbart deg. Men om de vender seg bort, så vit at Allah bare ønsker å straffe dem for en del av deres synder. Og sannelig, mange mennesker er visselig handlere av ondt.[17]

وَأَنِ احْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَن يَفْتِنُوكَ عَن بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِن تَوَلَّوْا فَاعْلَمْ أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَن يُصِيبَهُم بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ﴿٥٠﴾

51. Er det en dom av uvitenhet de ønsker? Og hvem er bedre til (å felle) en dom enn Allah for et folk som har (troens) visshet?

أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٥١﴾

R. 8 52. Å dere som tror, ta ikke jødene og de kristne til venner, de er hverandres venner. Og den av dere som tar dem til venner er sannelig en av dem. Allah rettleder visselig ikke det urettferdige folk.[18]

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَن يَتَوَلَّهُم مِّنكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٢﴾

53. Og du vil se dem i hvis hjerter det er sykdom, ile til dem idet de sier: Vi frykter at en ulykke vil ramme oss! Men kanskje vil Allah bringe en seier eller en (annen) forordning fra Seg, og så vil de angre det de skjulte i sine sjeler.

فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَىٰ أَن تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ فَعَسَى اللَّهُ أَن يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِندِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسَرُّوا فِي أَنفُسِهِمْ نَادِمِينَ ﴿٥٣﴾

54. Og de som tror vil si: Er det dem som svor ved Allah sine kraftigste eder at de sannelig var med dere? Handlingene deres er blitt til intet, så de (selv) ble tapere.

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا أَهَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ ﴿٥٤﴾

55. Å dere som tror, den av dere som faller fra sin religion, (skal vite at)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَن يَرْتَدَّ مِنكُمْ عَن دِينِهِ فَسَوْفَ

17. Grunnen til de vantros fiendskap, var den åpenbaring som ble gitt Profeten (s.a.). De var selv motivert av de deler av hans lære, som især var imot dem og deres synspunkter.

18. Sammenlikn versene 58 og 59, og sûra 60, versene 9 og 10.

Allah snart vil bringe et (annet) folk, som Han vil elske, og som vil elske Ham, ydmyke overfor de troende og harde overfor de vantro. De vil kjempe for Allahs sak og ikke frykte den dadlendes daddel. Dette er Allahs nåde, som Han gir til hvem Han vil. Og Allah er overmåte Gavmild, Allvitende.

يأتي الله بقوم يحبهم ويحبونه أذلة على المؤمنين
أعزة على الكافرين يجاهدون في سبيل الله ولا
يخافون لومة لائم ذلك فضل الله يؤتيه من يشاء
والله واسع عليم ﴿٥٥﴾

56. Vennene deres er ene og alene Allah og Hans Sendebud og de troende, de som holder bønn (regelmessig) og betaler Zakât og bøyer seg (i bønn).

إنما وليكم الله ورسوله والذين آمنوا الذين يقيمون
الصلاة ويؤتون الزكاة وهم راكعون ﴿٥٦﴾

57. Og den som tar Allah og Hans Sendebud og de troende til venner, (skal vite at) Allahs parti visselig er de seirende.

ومن يتول الله ورسوله والذين آمنوا فإن حزب
الله هم الغالبون ﴿٥٧﴾ ع

R. 9 58. Å dere som tror, ta ikke til venner dem som driver spott og spøk med deres religion, fra dem som Skriften ble gitt til før dere, heller ikke de vantro. Og frykt Allah om dere er troende.

يا أيها الذين آمنوا لا تتخذوا الذين اتخذوا دينكم
هزوا ولعبا من الذين أوتوا الكتاب من قبلكم والكفار
أولياء واتقوا الله إن كنتم مؤمنين ﴿٥٨﴾

59. Og når dere kaller til bønn, så driver de spott og spøk med det. Dette er fordi de er et folk som ikke forstår.

وإذا ناديتم إلى الصلاة اتخذوها هزوا ولعبا
ذلك بأنهم قوم لا يعقلون ﴿٥٩﴾

60. Si: Å dere Skriftens folk, mon dere bare nærer uvilje mot oss fordi vi tror på Allah og det Han har åpenbart oss, og det som ble åpenbart før (oss), eller fordi fleste av dere er opprørske?

قل يا أهل الكتاب هل تنقمون منا إلا أن آمنا بالله وما أنزل
إلينا وما أنزل من قبل وأن أكثركم فاسقون ﴿٦٠﴾

61. Si: Skal jeg fortelle dere noe verre enn dette? Det er (deres) lønn hos Allah! Den som Allah har forbannet, og som Han er vred på, og dem som Han har gjort til aper og svin, og dem som

قل هل أنبئكم بشر من ذلك مثوبة عند الله من
لعنه الله وغضب عليه وجعل منهم القردة والخنازير وعبد

tilber Satan. Slike er i en verre stilling og mer villfarne fra den rette vei.[19]

الطَّاغُوتَ ۚ أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ عَن سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٦٠﴾

62. Og når de kommer til dere, sier de: Vi tror! Men de er likevel allerede trådt inn med vantro, og de er visselig gått bort i den, og Allah vet best hva de skjuler.

وَإِذَا جَاءُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَقَد دَّخَلُوا بِالْكُفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا
بِهِ ۚ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ﴿٦١﴾

63. Og du ser mange av dem ile hodekulls i synd og overtredelser og til fortæring av det forbudte. Ondt er visselig det de gjorde.

وَتَرَىٰ كَثِيرًا مِّنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِي الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَ
أَكْلِهِمُ السُّحْتَ ۚ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٢﴾

64. Hvorfor har ikke deres skriftkloke og lærde (som var pålagt å bevare Boken) forbudt deres syndige tale og deres fortæring av det forbudte? Ondt er visselig det de gjorde.

لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَن قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ
وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ ۚ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿٦٣﴾

65. Og jødene sier: Allahs hånd er bundet! Hendene deres er bundet, og de er forbannet for det de sier. Nei, begge hendene Hans er vidt åpne! Han skjenker som Han vil. Men det som er åpenbart deg fra din Herre vil visselig forøke mange av dem i opprør og vantro. Og Vi har kastet fiendskap og hat mellom dem til Oppstandelsens dag. Hver gang de tenner en ild til krig vil Allah slukke den, og de anstrenger seg for å stifte ufred. Og Allah elsker ikke dem som stifter ufred.

وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ ۚ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ
وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا ۘ بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ
يَشَاءُ ۚ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُم مَّا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن
رَّبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا ۚ وَأَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ
وَالْبَغْضَاءَ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۚ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا
لِّلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ ۚ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا ۚ
وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٦٤﴾

66. Og hvis Skriftens folk hadde trodd og vært gudfryktige, så hadde Vi visselig tatt syndene deres fra dem, og Vi hadde visselig ført dem inn i salighetens Hager.

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ
سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأَدْخَلْنَاهُمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٦٥﴾

67. Og hvis de hadde fulgt Torahen og Evangeliet og det som (nå) er

وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَاةَ وَالْإِنجِيلَ وَمَا أُنزِلَ

19. Se note til 2:66.

åpenbart dem fra deres Herre, så ville de visselig ha nytt (de gode ting) over seg og under sine føtter. Blant dem er det et folk som er måteholdent, men ondt er det som mange av dem bedriver.[20]

إِلَيْهِم مِّن رَّبِّهِمْ لَأَكَلُوا مِن فَوْقِهِمْ وَمِن تَحْتِ
أَرْجُلِهِم ۚ مِّنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ ۖ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ سَاءَ
مَا يَعْمَلُونَ ﴿٦٧﴾ ع ٩ ١٣

R.10 68. Å du sendebud, forkynn det som er åpenbart deg fra din Herre, og hvis du ikke gjør det, så har du ikke forkynt Hans budskap. Og Allah vil beskytte deg mot mennesker, sannelig Allah rettleder ikke det vantro folk.

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ ۖ وَإِن لَّمْ
تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ ۚ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ ۗ
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾

69. Si: Å dere Skriftens folk, dere bygger ikke på noe før dere følger Torahen og Evangeliet og det som (nå) er åpenbart dere fra deres Herre! Og det som er åpenbart deg fra din Herre vil visselig forøke mange av dem i opprør og vantro, men fortvil ikke over de vantros folk.

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ حَتَّىٰ تُقِيمُوا التَّوْرَاةَ
وَالْإِنجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ ۗ وَلَيَزِيدَنَّ
كَثِيرًا مِّنْهُم مَّا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا ۖ
فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٦٩﴾

70. Sannelig, de som tror, og de som er jøder, og sabierne og de kristne - forutsatt at de tror på Allah og den Ytterste dag og handler rettferdig, skal ingen frykt komme over dem, og de skal ikke sørge.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئُونَ وَالنَّصَارَىٰ
مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٧٠﴾

71. Vi har visselig sluttet en pakt med Israels barn, og Vi har sendt sendebud til dem. Hver gang et sendebud kom til dem med det som deres sjeler ikke begjærte, forkastet de en del og forsøkte å drepe en del.

لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ
رُسُلًا ۖ كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنفُسُهُمْ
فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ﴿٧١﴾

72. Og de mente, at det ikke ville komme vanskeligheter, og derfor ble de blinde og døve. Så vendte Allah Seg til dem (i Sin nåde), men mange av dem

وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةٌ فَعَمُوا وَصَمُّوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ
عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُّوا كَثِيرٌ مِّنْهُمْ ۚ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا

20. Med "de gode ting over dem" forstås himmelske velsignelser, som f.eks. åpenbaringens gave, og med "gode ting under deres føtter", menes materielle goder.

ble atter blinde og døve. Og Allah ser hva de gjør.

يَعْمَلُونَ ﴿٧١﴾

73. Sannelig, de er vantro som sier: Allah - det er Messias, Marias sønn! - Men Messias sa (selv): Å Israels barn, tilbe Allah, min Herre og deres Herre. Sannelig den som setter noen ved siden av Allah, ham har Allah visselig forbudt Paradiset. Og hans sted vil være (Helvetes) ild! Og de urettferdige skal ikke ha noen hjelpere.

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوٓا إِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ
وَقَالَ الْمَسِيحُ يٰبَنِىٓ إِسْرٰٓءِيلَ اعْبُدُوا اللّٰهَ رَبِّى
وَرَبَّكُمْ إِنَّهُۥ مَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللّٰهُ عَلَيْهِ
الْجَنَّةَ وَمَأْوٰىهُ النَّارُ وَمَا لِلظّٰلِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٧٢﴾

74. Sannelig, de er vantro som sier: Allah er visselig en av tre; det er ingen gud unntatt den ene Gud, og hvis de ikke avstår fra det de sier, så vil en smertefull straff visselig ramme de av dem som er vantro.

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوٓا إِنَّ اللّٰهَ ثَالِثُ ثَلٰثَةٍ وَمَا مِنْ
إِلٰهٍ إِلَّآ إِلٰهٌ وٰحِدٌ وَإِنْ لَّمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ
لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٣﴾

75. Vil de da ikke vende tilbake til Allah og be Ham om tilgivelse? Og Allah er meget Tilgivende og Barmhjertig.

أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللّٰهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُۥ وَاللّٰهُ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ ﴿٧٤﴾

76. Messias, Marias sønn, var kun et sendebud! Og alle sendebud før ham er visselig gått bort! Og hans mor var en sannferdig kvinne. Begge pleide å spise, se hvordan Vi gjør tegnene klare for dem, og se så hvordan de har vendt seg bort (fra sannheten).[21]

مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ
قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُۥ صِدِّيقَةٌ كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ
انْظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْأٰيٰتِ ثُمَّ انْظُرْ أَنّٰى يُؤْفَكُونَ ﴿٧٥﴾

77. Si: Ønsker dere å tilbe ved siden av Allah, det som verken makter å skade dere eller gjøre dere godt? Og Allah, Han er Althørende, Allvitende.

قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا
وَلَا نَفْعًا وَاللّٰهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٧٦﴾

78. Si: Å dere Skriftens folk, overdriv ikke deres religion med urett,

قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ لَا تَغْلُوا فِى دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوٓا

21. *Khalâ* betyr å dø. Dette verset beviser Jesu død, se 3:145. Det faktum at Jesus spiste føde, beviser at han ikke var noen gud, og Bibelen støtter dette i Mark. 14:17-18. Til tross for at flere slike bevis på Jesu død er fremlagt, blir mange mennesker selv i dag villedet av deres ondsinnede religiøse ledere.

og følg ikke de (onde) lyster hos folk som har fart vill før dere, og som har villedet mange, og som gikk bort fra den rette vei.[22]

أَهْوَآءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِن قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا
عَن سَوَآءِ السَّبِيلِ ﴿٧٨﴾

R. 11 79. De som var vantro blant Israels barn, ble forbannet av Davids munn og (også) av Jesus, Marias sønn. Dette (skjedde) fordi de var ulydige og begikk overtredelser.[23]

لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن بَنِيٓ إِسْرَآءِيلَ عَلَىٰ لِسَانِ
دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ۚ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوا وَّكَانُوا
يَعْتَدُونَ ﴿٧٩﴾

80. De hindret ikke hverandre fra den urettferdigheten de begikk. Ondt var visselig det de pleide å gjøre.

كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَن مُّنكَرٍ فَعَلُوهُ ۚ لَبِئْسَ مَا كَانُوا
يَفْعَلُونَ ﴿٨٠﴾

81. Du vil se mange av dem ta de vantro til venner. Ondt er visselig hva deres sjeler har sendt i forveien for seg, så at Allah vredes på dem, og i straffen skal de bli en lang tid.

تَرَىٰ كَثِيرًا مِّنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ لَبِئْسَ مَا
قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنفُسُهُمْ أَن سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي
الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿٨١﴾

82. Og om de hadde trodd på Allah og Profeten og det som har blitt åpenbart ham, så ville de ikke ha tatt de (vantro) til venner, men mange av dem er ulydige.

وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْهِ
مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَآءَ وَلَٰكِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨٢﴾

83. Du vil visselig finne at av alle mennesker er jødene og avgudsdyrkerne de som er voldsomme i hat til de troende. Og du vil visselig finne, at de som sier: Vi er kristne! - er de troende nærmest i kjærlighet. Slik er det fordi det blant dem er prester og munker, og fordi de ikke er hovmodige.

لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِّلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ
وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا ۖ وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُم مَّوَدَّةً لِّلَّذِينَ
آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَىٰ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّ مِنْهُمْ قِسِّيسِينَ
وَرُهْبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٨٣﴾

22. Troen på gudesønner eller triader av guddommer er ikke noe nytt og originalt i kristendommen. Både indiske, egyptiske og greske religioner kjenner til slike lærdommer. Og i hellenismens periode, da den kirkelige kristendom tok form, var slike vranglærdommer særdeles utbredt.

23. Davids forbannelse resulterte i at Jerusalem ble ødelagt av Nebukadnesar i år 586 f.Kr. Mens Jesu forbannelse resulterte i Jerusalems ødeleggelse ved Titus i år 70 e.Kr.

[DEL 7]

84. Og når de hører hva som er åpenbart Sendebudet, ser du deres øyne strømme over med tårer på grunn av sannheten, som de erkjenner. De sier: Vår Herre, vi tror, skriv oss derfor opp blant vitnene.

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَى أَعْيُنَهُمْ
تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ
رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ٨٤

85. Og hvorfor skulle vi ikke tro på Allah og sannheten som er kommet til oss, når vi (virkelig) ønsker at vår Herre skal medregne oss blant det rettferdige folk?

وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَ
نَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ٨٥

86. På grunn av det de sier, belønnet Allah dem med Hager hvor floder strømmer igjennom, der skal de forbli i lang tid. Og dette er lønnen for dem som handler godt.

فَأَثَابَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ٨٦

87. Og de som er vantro og forkaster Våre tegn, det er disse som er Helvetes beboere.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ٨٧

R. 12 88. Å dere som tror, forby ikke de gode tingene som Allah har tillatt dere, og overskrid ikke (det rette mål), sannelig Allah elsker ikke overtredere.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ
وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ٨٨

89. Og spis av det som Allah har forsynt dere med (av) det som er tillatt (og) godt. Og frykt Allah, som dere tror på.

وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي
أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ٨٩

90. Allah vil ikke stille dere til regnskap for deres tomme eder, men Allah vil stille dere til regnskap for eder som dere avla med alvor, (men brøt senere). Soningen av dette er å mate ti fattige med gjennomsnitt av det dere mater deres familier med, eller bekle

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَٰكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ
بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَّارَتُهُ إِطْعَامُ عَشَرَةِ مَسَاكِينَ
مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعِمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ

dem, eller å befri en slave. Dersom man ikke har (midler til) å gjøre (noe av dette), skal man faste i tre dager. Dette er soningen av deres eder som dere avla, men senere brøt. Og hold fast ved deres eder som dere har avlagt. Således gjør Allah Sine tegn klare for dere, for at dere skal være takknemlige.

رَقَبَةٍ ۖ فَمَن لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَٰثَةِ أَيَّامٍ ۚ ذَٰلِكَ كَفَّٰرَةُ
أَيْمَٰنِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ ۚ وَٱحْفَظُوٓا أَيْمَٰنَكُمْ ۚ كَذَٰلِكَ
يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمْ ءَايَٰتِهِۦ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٩٠﴾

91. Å dere som tror, vin og lykkespill, og avgudsdyrkelse og pil (til loddkastning) er ikke annet enn urenhet, et Satans verk. Unngå da dette, for at dere skal fullkommengjøres.[24]

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا إِنَّمَا ٱلْخَمْرُ وَٱلْمَيْسِرُ وَٱلْأَنصَابُ
وَٱلْأَزْلَٰمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ ٱلشَّيْطَٰنِ فَٱجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ﴿٩١﴾

92. Satan ønsker kun å skape fiendskap og hat mellom dere, med vin og lykkespill, og vende dere fra Allahs ihukommelse og fra bønnen. Vil dere da ikke avstå fra det?

إِنَّمَا يُرِيدُ ٱلشَّيْطَٰنُ أَن يُوقِعَ بَيْنَكُمُ ٱلْعَدَٰوَةَ
وَٱلْبَغْضَآءَ فِى ٱلْخَمْرِ وَٱلْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَن
ذِكْرِ ٱللَّهِ وَعَنِ ٱلصَّلَوٰةِ ۖ فَهَلْ أَنتُم مُّنتَهُونَ ﴿٩٢﴾

93. Og adlyd Allah og adlyd Sendebudet og frykt (Ham)! Men hvis du vender deg bort, så vit, at det kun påhviler Sendebudet Vårt den tydelige forkynnelsen.

وَأَطِيعُوا ٱللَّهَ وَأَطِيعُوا ٱلرَّسُولَ وَٱحْذَرُوا ۚ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ
فَٱعْلَمُوٓا أَنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا ٱلْبَلَٰغُ ٱلْمُبِينُ ﴿٩٣﴾

94. Over dem som tror og gjør gode handlinger, skal det ikke være noen slags synd for hva de spiser, så lenge de frykter (Allah) og gjør gode gjerninger. Og atter frykter Allah og tror, og (igjen) frykter Allah og handler godt. Og Allah elsker dem som handler godt.

لَيْسَ عَلَى ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا ٱلصَّٰلِحَٰتِ جُنَاحٌ
فِيمَا طَعِمُوٓا إِذَا مَا ٱتَّقَوا وَّءَامَنُوا وَعَمِلُوا ٱلصَّٰلِحَٰتِ
ثُمَّ ٱتَّقَوا وَّءَامَنُوا ثُمَّ ٱتَّقَوا وَّأَحْسَنُوا ۗ وَٱللَّهُ يُحِبُّ
ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٩٤﴾ ع ١٢ ٢

R. 13 95. Å dere som tror, Allah vil visselig prøve dere med noe av viltet, som deres hender og spyd kan nå, slik at Allah kan kjenne den som frykter Ham i det skjulte. Og den som deretter begår overtredelser, ham tilkommer en smertelig straff.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا لَيَبْلُوَنَّكُمُ ٱللَّهُ بِشَىْءٍ مِّنَ ٱلصَّيْدِ
تَنَالُهُۥٓ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ ٱللَّهُ مَن يَخَافُهُۥ
بِٱلْغَيْبِ ۚ فَمَنِ ٱعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَلَهُۥ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٥﴾

24. Alle typer berusende midler er forbudt.

96. Å dere som tror, drep ikke viltet når dere er på pilegrimsferd. Og den av dere som dreper det med forsett, hans straff skal være et offer av et firbent dyr til Ka'baen, lik som det han har drept, etter to rettferdige menns dom blant dere. Eller soningen (skal være) bespisning av fattige, eller det tilsvarende i faste, slik at dere får smake følgene av deres handling. Allah tilgir det som har skjedd. Men den som faller tilbake (til dette), ham vil Allah straffe. Og Allah er Allmektig, gjengjeldelsens Herre.[25]

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تَقْتُلُوا۟ ٱلصَّيْدَ وَأَنتُمْ حُرُمٌ
وَمَن قَتَلَهُۥ مِنكُم مُّتَعَمِّدًا فَجَزَآءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ
ٱلنَّعَمِ يَحْكُمُ بِهِۦ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ هَدْيًۢا بَٰلِغَ ٱلْكَعْبَةِ
أَوْ كَفَّٰرَةٌ طَعَامُ مَسَٰكِينَ أَوْ عَدْلُ ذَٰلِكَ صِيَامًا
لِّيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهِۦ ۗ عَفَا ٱللَّهُ عَمَّا سَلَفَ ۚ وَمَنْ عَادَ
فَيَنتَقِمُ ٱللَّهُ مِنْهُ ۗ وَٱللَّهُ عَزِيزٌ ذُو ٱنتِقَامٍ ﴿٩٦﴾

97. Havets dyr og dets føde er tillatt dere, til forsørgelse av dere og de reisende. Og landets vilt er forbudt for dere så lenge dere er pilegrimer, og frykt Allah som vil samle dere til Seg.

أُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ ٱلْبَحْرِ وَطَعَامُهُۥ مَتَٰعًا لَّكُمْ وَ
لِلسَّيَّارَةِ ۖ وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ ٱلْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا ۗ
وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ٱلَّذِىٓ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩٧﴾

98. Allah har gjort Ka'baen, det ukrenkelige Hus, til støtte og opprettholdelse for menneskeheten, og (også) den hellige måned og offeret og (kameler som er merket med) kranser. Således (skal det være), slik at dere kan vite, at Allah vet hva som er i himlene og hva som er på jorden, og sannelig, Allah vet alle ting.[26]

جَعَلَ ٱللَّهُ ٱلْكَعْبَةَ ٱلْبَيْتَ ٱلْحَرَامَ قِيَٰمًا لِّلنَّاسِ وَ
ٱلشَّهْرَ ٱلْحَرَامَ وَٱلْهَدْىَ وَٱلْقَلَٰٓئِدَ ۚ ذَٰلِكَ لِتَعْلَمُوٓا۟
أَنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ وَأَنَّ
ٱللَّهَ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ﴿٩٨﴾

99. Vit at Allah visselig er streng til å straffe, og at Allah sannelig er Tilgivende og Barmhjertig.

ٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ وَأَنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ ﴿٩٩﴾

100. Det påhviler Sendebudet kun forkynnelsen, og Allah vet hva dere åpenbarer og hva dere skjuler.

مَّا عَلَى ٱلرَّسُولِ إِلَّا ٱلْبَلَٰغُ ۗ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ
وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿١٠٠﴾

25. Valfartens følelse av hellighet vil bli ødelagt ved jakt og blodsutgytelse. Og jakt ville medføre fare for de mange pilegrimene som er på valfarten.

26. *Qiyâm* betyr: middel til støtte og opprettholdelse. Her profeteres det igjen om Makkas kommende betydning som et religiøst samfunn for alle nasjoner. Og det gjentas igjen, at Ka'baen vil forbli ukrenket i muslimenes hender.

101. Si: Det onde og det gode er ikke jevnbyrdig, selv om også mengden av det onde vil virke fristende for deg. Og frykt Allah, dere som eier fornuft, for at dere skal ha fremgang.

قُلْ لَّا يَسْتَوِى الْخَبِيْثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ
الْخَبِيْثِ ۚ فَاتَّقُوا اللّٰهَ يٰٓأُولِى الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُوْنَ ﴿١٠٠﴾ ع

R. 14 102. Å dere som tror, spør ikke om ting, om de ble åpenbart dere, ville bedrøve dere. Men hvis dere spør om dem, (mens) Qur'ânen åpenbares, vil de bli åpenbart for dere. Allah har utelatt det (med hensikt), og Allah er Tilgivende, Mild.

يٰٓأَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَسْـَٔلُوْا عَنْ أَشْيَآءَ إِنْ تُبْدَ لَكُمْ
تَسُؤْكُمْ ۚ وَإِنْ تَسْـَٔلُوْا عَنْهَا حِيْنَ يُنَزَّلُ الْقُرْاٰنُ
تُبْدَ لَكُمْ ۗ عَفَا اللّٰهُ عَنْهَا ۗ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ حَلِيْمٌ ﴿١٠١﴾

103. Et folk før dere har allerede spurt om det, (og fordi de stilte så mange spørsmål), ble de vantro.[27]

قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوْا بِهَا
كٰفِرِيْنَ ﴿١٠٢﴾

104. Allah har ikke gitt noen (bud) angående Bahîra eller Sâiba eller Wasîla eller Hâm, men de vantro har oppdiktet en løgn om Allah, og de fleste av dem har ingen fornuft.[28]

مَا جَعَلَ اللّٰهُ مِنْۢ بَحِيْرَةٍ وَّلَا سَآئِبَةٍ وَّلَا وَصِيْلَةٍ
وَّلَا حَامٍ ۙ وَّلٰكِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يَفْتَرُوْنَ عَلَى اللّٰهِ
الْكَذِبَ ۖ وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُوْنَ ﴿١٠٣﴾

105. Og når det sies til dem: Kom hit til det som Allah har åpenbart, og til Sendebudet, så sier de: Det vi fant våre forfedre følge, er tilstrekkelig for oss! Hva, selv om deres forfedre ikke forsto noe og ikke var rettledede?

وَإِذَا قِيْلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلٰى مَآ أَنْزَلَ اللّٰهُ وَإِلَى
الرَّسُوْلِ قَالُوْا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ اٰبَآءَنَا ۚ أَوَلَوْ
كَانَ اٰبَآؤُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ شَيْـًٔا وَّلَا يَهْتَدُوْنَ ﴿١٠٤﴾

106. Å dere som tror, ta vare på dere selv. De som er villedet, kan ikke skade dere så lenge dere (selv) er

يٰٓأَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ ۚ لَا يَضُرُّكُمْ مَّنْ
ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ ۗ إِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيْعًا

27. Jf. 2:68-72 og 2:109.

28. *Bahîrah*: et navn som ble gitt av hedenske arabere til kameler som fødte syv unger. Disse ble så sluppet fri og deres ører ble klippet av. Den ble forbundet med en gud, og den ble ikke melket og heller ikke brukt til å ri på.
Sâ'ibah: et navn som ble gitt til en kamel som ble sluppet løs etter å ha født fem unger.
Wasîlah: en kamel som ble sluppet løs i en guds navn etter at den hadde født syv hunnkameler uavbrutt. Hvis hun den syvende gangen fødte et par av både en hann- og hunnkamel, så ble også disse sluppet løs.
Hâm: en kamel som var far til syv unger, ble også sluppet løs. Og de ble ikke brukt til ridning eller som bærere.
Dette var arabiske skikker som her avvises.

rettledede. Til Allah vender dere tilbake, så vil Han meddele dere hva dere pleide å gjøre.

فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝١٠٦

107. Å dere som tror: Vitneføringen mellom dere når døden nærmer seg en av dere, den tid hvor testamente (er en plikt, skal være slik): To rettferdige menn av deres egne, eller to andre som ikke tilhører dere, dersom dere reiser omkring i landet, og dødens ulykke da treffer dere. Dere skal holde dem begge tilbake etter bønnen, og de skal begge sverge ved Allah dersom dere tviler: Vi vil ikke selge det [dvs. vitnesbyrdet] for noen pris, selv om det også var til en slektning, og vi vil ikke skjule det vitnesbyrd (som påhviler oss) overfor Allah, for så hørte vi visselig til synderne.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا شَهَادَةُ بَيْنِكُمْ اِذَا حَضَرَ اَحَدَكُمُ
الْمَوْتُ حِيْنَ الْوَصِيَّةِ اثْنٰنِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ اَوْ
اٰخَرٰنِ مِنْ غَيْرِكُمْ اِنْ اَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْاَرْضِ
فَاَصَابَتْكُمْ مُّصِيْبَةُ الْمَوْتِ ؕ تَحْبِسُوْنَهُمَا مِنْۢ بَعْدِ
الصَّلٰوةِ فَيُقْسِمٰنِ بِاللّٰهِ اِنِ ارْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِيْ بِهٖ
ثَمَنًا وَّلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰى ۙ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ ۙ اللّٰهِ
اِنَّاۤ اِذًا لَّمِنَ الْاٰثِمِيْنَ ۝١٠٧

108. Men hvis det oppdages at de er skyldige i synd, så skal to andre fra dem, som de to første var skyldige overfor, innta deres plasser og sverge ved Allah: Vårt vitnesbyrd er visselig sannere enn deres vitnesbyrd, og vi har ikke vært uærlige, for så hørte vi visselig til de urettferdige.

فَاِنْ عُثِرَ عَلٰٓى اَنَّهُمَا اسْتَحَقَّاۤ اِثْمًا فَاٰخَرٰنِ يَقُوْمٰنِ
مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِيْنَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْاَوْلَيٰنِ فَيُقْسِمٰنِ
بِاللّٰهِ لَشَهَادَتُنَاۤ اَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا وَمَا اعْتَدَيْنَاۤ ۖ
اِنَّاۤ اِذًا لَّمِنَ الظّٰلِمِيْنَ ۝١٠٨

109. Slik er det mer sannsynlig at de fører sant vitnesbyrd, eller frykter at (andre) eder blir krevet etter deres eder. Og frykt Allah og hør! Og Allah rettleder ikke det opprørske folk.

ذٰلِكَ اَدْنٰۤى اَنْ يَّاْتُوْا بِالشَّهَادَةِ عَلٰى وَجْهِهَاۤ اَوْ يَخَافُوْۤا
اَنْ تُرَدَّ اَيْمَانٌۢ بَعْدَ اَيْمَانِهِمْ ؕ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاسْمَعُوْا ؕ
وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ۝١٠٩ ع

R. 15 110. På den dag da Allah forsamler sendebudene, vil Han si: Hvilket svar fikk dere? De vil si: Vi har ingen viten (om det), for Du er alene Den som kjenner de skjulte ting.[29]

يَوْمَ يَجْمَعُ اللّٰهُ الرُّسُلَ فَيَقُوْلُ مَاذَاۤ اُجِبْتُمْ ؕ قَالُوْا
لَا عِلْمَ لَنَا ؕ اِنَّكَ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوْبِ ۝١١٠

29. Profetenes svar tyder på at Gud ikke stiller spørsmål for å få informasjon av dem, eller for å få bekreftet Sin egen viten, men det at de skal gi vitnesbyrd mot de vantro. Dette kommer også klart frem

111. (På den dag) da Allah vil si: Å Jesus, Marias sønn, ihukom Min nåde mot deg og din mor da Jeg styrket deg med den Hellige ånd. Så du talte til mennesker i vuggen og som middelaldrende. Og (ihukom) den tid da Jeg lærte deg Boken og visdommen og Torahen og Evangeliet, og da du dannet av leire liksom en fugl på Mitt bud, og deretter blåste du i den livsånd, og den ble et bevinget vesen etter Mitt bud. Og du helbredet de blinde og de spedalske på Mitt bud. Og da du gjorde de døde levende på Mitt bud. Og da Jeg holdt Israels barn borte fra deg da du kom til dem med klare bevis. Men de vantro blant dem sa: Dette er intet annet enn åpenlyst bedrag![30]

إِذْ قَالَ اللّٰهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ
وَعَلٰى وَالِدَتِكَ إِذْ أَيَّدْتُّكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ
النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتٰبَ وَ
الْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰىةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ
كَهَيْـَٔةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي
وَتُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتٰى
بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَآءِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُمْ
بِالْبَيِّنٰتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هٰذَآ إِلَّا
سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١١١﴾

112. Og da Jeg åpenbarte til disiplene: Tro på Meg og Mitt sendebud, sa de: Vi tror, og bevitner at vi har underkastet oss.[31]

وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيّٖنَ أَنْ اٰمِنُوا بِي وَبِرَسُولِي
قَالُوٓا اٰمَنَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّنَا مُسْلِمُونَ ﴿١١٢﴾

113. Da disiplene sa: Å Jesus, Marias sønn, mon din Herre kan sende oss et bord med føde fra himmelen? - sa han: Frykt Allah om dere er troende.[32]

إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ
رَبُّكَ أَنْ يُّنَزِّلَ عَلَيْنَا مَآئِدَةً مِّنَ السَّمَآءِ قَالَ اتَّقُوا
اللّٰهَ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١١٣﴾

114. De sa: Vi ønsker å spise av det, og våre hjerter vil være fylt av

قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَّأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ

av 4:42.

30. Sammenlikn notene til 3:47, 3:49 og 3:50.

31. *Al-Hawâriyyûn* (disiplene) kan også bety "dem med hvite klær", og kunne da være en hentydning til esseerne, som formodes å være Jesu ekte disipler. Sammenlikn også "mannen i hvite klær", både ved den åpne grav og etter den såkalte "himmelfart", da Jesus forsvinner bak en sky på fjellet, (Mark. 16:5 og Apostl. Gjerninger 1:10).

32. *Mâ'ida* betyr aldri på arabisk bare: et bord, men alltid et bord med føde. Det er ikke snakk om at et virkelig bord sendes ned fra himmelen. Sammenlikn 39:7: "Han har sendt kveget ned til dere", og 57:26: "Vi har sendt jernet ned til dere". Her og flere andre steder i den Hellige Qur'ânen betyr det, at noe sendes ned fra himmelen kun når det kommer som en gave fra Gud - uten anstrengelser fra menneskets side. Det disiplene da ba om var i virkeligheten føde, dvs. materiell velstand for de kristne.

أَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشّٰهِدِينَ ﴿١١٤﴾

fred, og vi vil vite at du visselig har talt sannhet til oss, og vi vil være vitner til det.

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللّٰهُمَّ رَبَّنَآ أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَآئِدَةً
مِّنَ السَّمَآءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِّأَوَّلِنَا وَاٰخِرِنَا وَاٰيَةً
مِّنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرّٰزِقِينَ ﴿١١٥﴾

115. Jesus, Marias sønn sa: Å Allah, vår Herre, send oss et bord med føde fra himmelen, så det skal være en fest for oss, for de første av oss og de siste av oss, og et tegn fra Deg. Og forsyn Du oss, for Du er den Beste av (alle) forsørgere.[33]

قَالَ اللّٰهُ إِنِّي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَّكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ
فَإِنِّيٓ أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَّآ أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِّنَ الْعٰلَمِينَ ﴿١١٦﴾

116. Allah sa: Jeg sender det visselig ned til dere, og den som blir vantro av dere heretter, ham vil Jeg visselig straffe med en straff, som Jeg ikke vil straffe noen annen med i hele verden.[34]

وَإِذْ قَالَ اللّٰهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ
اتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ إِلٰهَيْنِ مِنْ دُونِ اللّٰهِ قَالَ سُبْحٰنَكَ
مَا يَكُونُ لِيٓ أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِنْ كُنْتُ
قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَآ أَعْلَمُ
مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلّٰمُ الْغُيُوبِ ﴿١١٧﴾

R. 16 117. Og (ihukom den tid) da Allah vil si : Å Jesus, Marias sønn, har du sagt til menneskene: Ta meg og min mor som to guder ved siden av Allah? Han vil si: Hellig er Du (og fri for alle mangler), det passet seg ikke at jeg skulle si det jeg ikke har rett til. Hadde jeg sagt det, så hadde Du visst det. Du vet hva som er i mitt hjerte, men jeg vet ikke hva som er i Deg, for Du er alene Den som kjenner de skjulte ting.[35]

مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَآ أَمَرْتَنِي بِهِٓ أَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ رَبِّي

118. Jeg sa ikke annet til dem enn hva Du hadde befalt meg: Tjen Allah,

33. At de materielle gaver og den materielle velstand skal kjennetegne de første og de siste kristne, betyr at kristendommen skal oppleve to maktperioder: den første fra 4. århundre til Islâms komme - og den andre, som nå er ved slutten etter de kristne kolonimaktenes sammenbrudd.

34. De kristne har ikke vist deres takknemlighet for disse gaver ved en religiøs og moralsk utvikling parallelt med det materielle, derfor har Gud straffet dem som ingen annen, med to verdenskriger i en generasjon, og utsikten til en ødeleggende atomkrig.

35. Man har påstått at Qur'ânen oppfatter "treenigheten" som bestående av Gud, Jesus og Maria. Det er ikke riktig. For hvor treenigheten nevnes, omtales ikke Marias påståtte guddommelighet - og omvendt: hvor Marias guddommelige stilling avvises, er det ikke snakk om treenigheten. *Min dûn* (ved siden av) betyr også: istedenfor, mindre enn, i motsetning til.

min Herre og deres Herre! Og jeg var vitne over dem så lenge jeg var hos dem, men etter at Du lot meg dø, er Du vokter over dem, og Du er vitne til alle ting.[36]

وَرَبَّكُمْ ۚ وَكُنتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّا دُمْتُ فِيهِمْ ۖ فَلَمَّا
تَوَفَّيْتَنِي كُنتَ أَنتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ ۚ وَأَنتَ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١١٨﴾

119. Hvis Du straffer dem, så er de Dine tjenere, og hvis Du tilgir dem, så er Du visselig den Allmektige, den Allvise.

إِن تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ ۖ وَإِن تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ
أَنتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١١٩﴾

120. Allah vil si: Denne dag vil deres sannhet gavne de sannferdige. For dem (skal det være) Hager som floder strømmer igjennom, hvor de skal forbli evig. Allah har velbehag i dem, og de har velbehag i Ham. Dette er den store seier.

قَالَ اللَّهُ هَٰذَا يَوْمُ يَنفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ ۚ
لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا أَبَدًا ۚ رَّضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۚ ذَٰلِكَ
الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢٠﴾

121. Kongedømmet over himlene og jorden og det som er i dem tilhører Allah, og Han er mektig over alle ting.

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ ۚ وَهُوَ عَلَىٰ
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٢١﴾ ع ١٦

36. Dette verset godtgjør, at det er etter Jesu død, at hans lære er blitt forkastet. Hvis Jesus skulle vende tilbake til jorden en annen gang, ville han kjenne de kristnes villfarelse. Derfor er hans "gjenkomst", en annens komme i hans "ånd og makt", slik som Johannes Døperen kom i Elias "ånd og makt", (Matteus 11:14 og Lukas 1:17).

AL AN'ÂM
(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. All lovprisning tilkommer Allah, som skapte himlene og jorden og frembrakte mørket og lyset. Likevel setter de som er vantro, noe likt med sin Herre.[1]

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَجَعَلَ
الظُّلُمٰتِ وَالنُّوْرَ ۬ ثُمَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُوْنَ ②

3. Det er Han som har skapt dere av leire, og deretter bestemte Han en tidsfrist. Og det er en fastsatt tid hos Ham. Likevel tviler dere![2]

هُوَ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِّنْ طِيْنٍ ثُمَّ قَضٰۤى اَجَلًا ؕ وَاَجَلٌ
مُّسَمًّى عِنْدَهٗ ثُمَّ اَنْتُمْ تَمْتَرُوْنَ ③

4. Og Han er Allah, i himlene og på jorden. Han kjenner det dere skjuler, og det dere gjør åpenlyst, og Han vet hva dere tjener.

وَهُوَ اللّٰهُ فِي السَّمٰوٰتِ وَفِي الْاَرْضِ ؕ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ
وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُوْنَ ④

5. Og det kommer ikke til dem noe tegn av deres Herres tegn, uten at de vender seg bort fra det.

وَمَا تَاْتِيْهِمْ مِّنْ اٰيَةٍ مِّنْ اٰيٰتِ رَبِّهِمْ اِلَّا كَانُوْا عَنْهَا
مُعْرِضِيْنَ ⑤

6. Så de (har) forkastet sannheten, etter at den kom til dem. Men snart skal det komme underretninger til dem, om det som de spottet over.

فَقَدْ كَذَّبُوْا بِالْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ ؕ فَسَوْفَ يَاْتِيْهِمْ
اَنْۢبٰٓؤُا مَا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ⑥

---

1. Etter at jødene og de kristne er blitt grundig omtalt i den foregående sûra, og deres lærdommer gjendrevet, omtales nå Zoroasters tilhengere (magierne). Deres lære om to grunnprinsipper, lyset og mørke, avvises. Allah er den Eneste Skaper, som har frembrakt alt og har makten over alt. Monoteismens konsekvens er monisme, derfor avvisning av enhver dualisme.

2. Allah har skapt det levende av det døde. Menneskets utvikling går tilbake til den døde materie ("leire"). Den første tidsfrist som omtales, er den periode menneskets utvikling har tatt, inntil det fremstår som menneske. Den annen tidsfrist hos Gud, er den periode som dets utvikling til et fullkomment menneske vil strekke seg over. Denne er *bestemt* i den forstand, at Gud i Sin viten kjenner dens lengde, men det avhenger av den enkeltes anstrengelser, hvor lang tid den vil være. At mennesket er skapt av "leire", betyr også at det er lett å forme og omforme.

7. Ser de ikke hvor mange slekter før dem Vi har tilintetgjort? Vi hadde grunnfestet dem på jorden, som Vi ikke har grunnfestet dere. Og Vi sendte skyer over dem med regn i strømmer, og Vi lot strømmer flyte under deres (føtter). Så tilintetgjorde Vi dem for deres synders (skyld), og Vi oppvakte en slekt av andre etter dem.

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَبْلِهِم مِّن قَرْنٍ مَّكَّنَّاهُمْ
فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّن لَّكُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِم
مِّدْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِن تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُم
بِذُنُوبِهِمْ وَأَنشَأْنَا مِن بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ﴿٧﴾

8. Og selv om Vi også hadde sendt Boken ned til dem på pergament, så de kunne berøre den med sine hender, så hadde de vantro visselig sagt: Dette er intet annet enn åpenbar trolldom!

وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ
لَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٨﴾

9. Og de sier: Hvorfor er det ikke sendt en engel ned til ham? Og om Vi hadde sendt en engel, så hadde saken vært avgjort. Så hadde de ikke fått utsettelse.[3]

وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ ۖ وَلَوْ أَنزَلْنَا مَلَكًا لَّقُضِيَ
الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يُنظَرُونَ ﴿٩﴾

10. Og hvis Vi hadde gjort ham [Profeten] til en engel, så hadde Vi likevel skapt ham som et menneske, og så hadde Vi visselig forvirret dem liksom de selv nå er forvirret.[4]

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَّجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِم
مَّا يَلْبِسُونَ ﴿١٠﴾

11. Og sendebud før deg er visselig blitt spottet, så det som de spottet over, omfattet dem som spottet.

وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ
سَخِرُوا مِنْهُم مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿١١﴾ ع

R. 2 12. Si: Dra omkring på jorden, og se så hvordan slutten ble for dem som forkastet (profetene).

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُكَذِّبِينَ ﴿١٢﴾

13. Si: Hvem tilhører det som er i himlene og på jorden? Si: Til Allah!

قُل لِّمَن مَّا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ قُل لِّلَّهِ ۚ كَتَبَ عَلَىٰ

3. Englene, gjennom hvem Gud åpenbarer seg, bringer også straff. Derfor skal de ikke uten omtanke be om noe.

4. Englene er åndsvesener, uten noen materiell form. De kan ses i visjoner, men ikke av alminnelige mennesker med deres alminnelige sanser. Hvis Gud skulle sende en engel som kunne ses av alminnelige mennesker, måtte Han da ha gitt den menneskeform. Det kreves et menneske som forbilde for mennesker.

Han har foreskrevet Seg Selv barmhjertighet! Og det er ikke tvil om at Han visselig vil samle dere sammen til Oppstandelsens dag. Men de som ødelegger sine egne sjeler, de vil ikke tro.[5]

نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ ۚ لَيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ
فِيهِ ۚ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾

14. Ham tilhører det som eksisterer i natten og i dagen. Og Han er den Althørende, den Allvitende.

وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٤﴾

15. Si: Skal jeg anta en annen beskytter enn Allah, himlenes og jordens Skaper? Og Han gir næring, men næres ikke Selv! Si: Det er befalt meg å være den første av dem som underkaster seg! - Og vær ikke en av avgudsdyrkerne!

قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَتَّخِذُ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ ۗ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ
أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ ۖ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٥﴾

16. Si: Sannelig jeg frykter hvis jeg er min Herre ulydig, en fryktelig dags straff.

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٦﴾

17. Den som holdes borte fra den på den dagen, overfor ham har Han visselig vært barmhjertig. Og dette er en åpenbar seier.

مَنْ يُصْرَفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ ۚ وَذَٰلِكَ الْفَوْزُ
الْمُبِينُ ﴿١٧﴾

18. Og om Allah rammer deg med en ulykke, så er det ingen som kan ta den bort, unntagen Ham. Og om Han sender deg lykke, så er Han mektig over alle ting.

وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ ۖ
وَإِنْ يَمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨﴾

19. Og Han er den Mektige over Sine tjenere, og Han er den Allvise, den Allvitende.

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ ۚ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١٩﴾

20. Si: Hva er vektigst som vitnesbyrd? Si: Allah er vitne mellom

قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً ۖ قُلِ اللَّهُ ۖ شَهِيدٌ بَيْنِي

5. At Gud har barmhjertighet og nåde som Sine viktigste attributter, går gjennom hele Qur'ânen. "Min barmhjertighet omfatter alle ting", som vi kan lese et sted. I alt omtaler Qur'ânen Guds barmhjertighet og tilgivelse mer enn 790 ganger.

meg og dere, og denne Qur'ânen er blitt åpenbart meg for at jeg kan advare dere med den, og dem den når til. Vil dere virkelig bevitne at det er andre guder ved siden av Allah? Si: Jeg bevitner det ikke! Si: Sannelig Han er alene Gud, den Eneste, og jeg sier meg sannelig løs av det, som dere stiller opp ved siden av Ham!

وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَٰذَا الْقُرْآنُ لِأُنْذِرَكُمْ بِهِ
وَمَنْ بَلَغَ أَئِنَّكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ آلِهَةً
أُخْرَىٰ قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ وَ
إِنَّنِي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٢٠﴾

21. (Visselig), de som Vi ga boken til, gjenkjenner ham som de gjenkjenner sine sønner. De som forderver sine egne sjeler, de vil ikke tro.[6]

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ
أَبْنَاءَهُمُ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢١﴾

R. 3 22. Og hvem er mer urettferdig enn den som oppdikter en løgn om Allah, eller forkaster Hans tegn? Han lar visselig ikke de urettferdige bli fullkomne.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٢﴾

23. Og på den dag da Vi samler dem sammen, da vil Vi si til dem, som satte guder opp ved siden av Allah: Hvor er deres medguder, som dere formodet?

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا
أَيْنَ شُرَكَاؤُكُمُ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٢٣﴾

24. Intet vil være igjen av deres sak angående avgudsdyrkelse, unntagen at de sier: Vi sverger ved Allah, vår Herre, vi var ikke avgudsdyrkere.[7]

ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبِّنَا مَا
كُنَّا مُشْرِكِينَ ﴿٢٤﴾

25. Se hvordan de lyver mot seg selv. Og det som de diktet opp, er veket fra dem.

انْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَفْتَرُونَ ﴿٢٥﴾

26. Og blant dem er det dem som lytter til deg. Men Vi har lagt slør over

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ

6. Her hentydes det igjen til profetiene om Muhammad (s.a.) i de tidligere bøker, jf. til Moses (5. Mosebok 18:18) og til Abraham (1.Mosebok 12:3). Muslimene avslutter som kjent hver bønn med følgende ord: "Å Allah, velsign Muhammad (s.a.) og Muhammads (s.a.) folk, slik som Du velsignet Abraham og Abrahams folk". Såvidt vi er bekjent, er det ingen annen tro som bruker å velsigne seg i Abrahams navn. Og muslimene beviser dermed at de er Abrahams sanne sønner.

7. *Fitnah* betyr her: svar eller unnskyldning, fordi deres svar er løgnaktig.

deres hjerter, så de ikke forstår, og i deres ører er det døvhet. Og selv om de ser ethvert tegn, vil de ikke tro på det, så de strides med deg når de kommer til deg. De som er vantro sier: Dette er ikke annet enn de gamles fabler.[8]

أَكِنَّةً أَن يَفْقَهُوهُ وَفِىٓ ءَاذَانِهِمْ وَقْرًا ۚ وَإِن يَرَوْا
كُلَّ ءَايَةٍ لَّا يُؤْمِنُوا بِهَا ۚ حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءُوكَ يُجَٰدِلُونَكَ
يَقُولُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا إِنْ هَٰذَآ إِلَّآ أَسَٰطِيرُ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿٢٥﴾

27. Og de holder andre borte fra det og er selv fjernt fra det. Og de forderver bare seg selv, og de begriper det ikke.

وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْـَٔوْنَ عَنْهُ ۖ وَإِن يُهْلِكُونَ
إِلَّآ أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾

28. Og om du kunne se når de blir stilt foran Ilden. Da vil de si: Å gid vi ble sendt tilbake, så ville vi ikke forkaste vår Herres tegn, og vi ville være blant de troende.[9]

وَلَوْ تَرَىٰٓ إِذْ وُقِفُوا عَلَى ٱلنَّارِ فَقَالُوا يَٰلَيْتَنَا نُرَدُّ وَ
لَا نُكَذِّبَ بِـَٔايَٰتِ رَبِّنَا وَنَكُونَ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٧﴾

29. Sannheten er, at det de pleide å skjule tidligere, er blitt klart for dem. Og selv om de også ble sendt tilbake, så ville de visselig vende tilbake til det som er blitt forbudt dem. Og de er visselig løgnere.

بَلْ بَدَا لَهُم مَّا كَانُوا يُخْفُونَ مِن قَبْلُ ۖ وَلَوْ رُدُّوا
لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَٰذِبُونَ ﴿٢٨﴾

30. Og de sier: Det er ikke noe annet enn vårt nærværende liv, og vi skal ikke oppreises.

وَقَالُوٓا إِنْ هِىَ إِلَّا حَيَاتُنَا ٱلدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٢٩﴾

31. Og om du kunne se når de stilles foran sin Herre. Han vil si: Er ikke dette sannheten? De vil si: Jo, ved vår

وَلَوْ تَرَىٰٓ إِذْ وُقِفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ ۚ قَالَ أَلَيْسَ هَٰذَا بِٱلْحَقِّ ۚ
قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا ۚ قَالَ فَذُوقُوا ٱلْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ

8. Qur'ânen slår fast igjen og igjen, at straffen ikke er annet enn virkningene av forutgående handlinger, se f.eks. 4:156: "Allah har forseglet dem for deres vantros skyld".

9. Det betones igjen og igjen, at vi kun kan regne med dette livet som en prøve for vår kommende skjebne. Islâm nekter muligheten av en tilbakevendelse til dette liv, dvs. reinkarnasjon. En slik tro vil blant annet lette menneskets ansvarsfølelse. Se også 23:101. Reinkarnasjonstanken som bygger på sjelens evighet (altså ikke skapt), fører til fornektelse av Gud som Skaperen. Nettopp det, at Gud har skapt alt, er denne sûrens grunntema, som i det hele tatt er et gjennomgående tema i Qur'ânen. Det er karakteristisk at Hinduismen og Buddhismen, som hyller reinkarnasjonstanken, har utviklet seg til henholdsvis polyteisme og ateisme. Fornekter man Gud som Skaperen, benekter man en av Hans fullkomne egenskaper og letter Gudsbegrepet dithen, at alt betraktes som en utstrømning av Gud. Men dermed er den kvalitative forskjellen mellom Gud og mennesket utvisket.

Herre! Han vil si: Smak da straffen fordi dere pleide å være vantro!

تَكْفُرُوْنَ ۝٣١

R. 4 32. Sannelig, de som benekter møtet med Allah, er tapere. Men når timen så plutselig kommer til dem, sier de: Å ve oss fordi vi har forsømt den! Og de skal bære sine byrder på ryggen. Ondt er sannelig det de bærer![10]

قَدْ خَسِرَ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِلِقَآءِ اللّٰهِ ۗ حَتّٰٓى اِذَا جَآءَتْهُمُ
السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوْا يٰحَسْرَتَنَا عَلٰى مَا فَرَّطْنَا فِيْهَا ۙ
وَهُمْ يَحْمِلُوْنَ اَوْزَارَهُمْ عَلٰى ظُهُوْرِهِمْ ۗ اَلَا سَآءَ مَا
يَزِرُوْنَ ۝٣٢

33. Og det nærværende liv er bare spøk og skjemt, men det kommende hjem er bedre for dem som er rettferdige. Vil dere da ikke forstå?

وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَآ اِلَّا لَعِبٌ وَّلَهْوٌ ۗ وَلَلدَّارُ الْاٰخِرَةُ
خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ يَتَّقُوْنَ ۗ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝٣٣

34. Vi vet visselig at det de sier bedrøver deg, men i sannhet, de forkaster ikke deg, men de urettferdige fornekter Allahs tegn.

قَدْ نَعْلَمُ اِنَّهٗ لَيَحْزُنُكَ الَّذِيْ يَقُوْلُوْنَ فَاِنَّهُمْ لَا
يُكَذِّبُوْنَكَ وَلٰكِنَّ الظّٰلِمِيْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ يَجْحَدُوْنَ ۝٣٤

35. Sendebud er visselig blitt forkastet før deg, men de var utholdende selv om de ble forkastet og forfulgt, inntil Vår hjelp kom til dem. Og ingen kan endre Allahs ord, og det er allerede kommet til deg budskap om sendebudene.[11]

وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوْا عَلٰى مَا كُذِّبُوْا
وَاُوْذُوْا حَتّٰٓى اَتٰىهُمْ نَصْرُنَا ۚ وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمٰتِ اللّٰهِ ۚ
وَلَقَدْ جَآءَكَ مِنْ نَّبَاِى الْمُرْسَلِيْنَ ۝٣٥

36. Og om det at de vender seg bort, er tungt for deg, om du hadde makt, så ville du søke deg en tunnel ned i jorden eller en stige til himmelen for å bringe dem et tegn. Og om Allah hadde tvunget Sin vilje igjennom, så ville Han visselig ha samlet dem sammen på den rette vei. Vær derfor ikke en av de uvitende

وَاِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ اِعْرَاضُهُمْ فَاِنِ اسْتَطَعْتَ اَنْ
تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِى الْاَرْضِ اَوْ سُلَّمًا فِى السَّمَآءِ فَتَأْتِيَهُمْ
بِاٰيَةٍ ۗ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدٰى فَلَا
تَكُوْنَنَّ مِنَ الْجٰهِلِيْنَ ۝٣٦

---

10. *As-sâ'ah* ("timen") står i Qur'ânen for (1) den enkeltes død, (2) et helt folks domfellelse i denne verden, og (3) Dommens dag i det hinsidige.

11. Allahs uforanderlige ord eller lov er, at (1) det vil alltid være mennesker som forkaster og motsetter seg Guds profeter, og (2) at Gud aldri tvinger slike mennesker til å tro, se det flg. vers. Jf. også 2:257, 3:21 og 36:31.

37. Bare de som hører, kan svare. Og Allah vil oppvekke de døde, og deretter skal de bringes tilbake til Ham.

إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ ۘ وَالْمَوْتَىٰ يَبْعَثُهُمُ
اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٣٦﴾

38. Og de sier: Hvorfor sendes det ikke et tegn fra hans Herre? Si: Allah er visselig mektig til å sende et tegn, men de fleste av dem vet det ikke.[12]

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ ۚ قُلْ إِنَّ اللَّهَ
قَادِرٌ عَلَىٰ أَن يُنَزِّلَ آيَةً وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾

39. Det er ikke noe dyr på jorden, heller ikke noen fugl som flyr på sine to vinger, som ikke er i samfunn liksom dere selv. Vi har ikke forsømt noe i Boken. Deretter skal de samles sammen til sin Herre.[13]

وَمَا مِن دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ
إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَالُكُم ۚ مَّا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِن شَيْءٍ ۚ ثُمَّ
إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿٣٨﴾

40. Og de som fornekter Våre tegn, er døve og stumme i mørket. Hvem Allah vil, etterlater Han i hans villfarelse, og Hvem Han vil, fører Han til den rette vei.

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمٌّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ ۗ
مَن يَشَإِ اللَّهُ يُضْلِلْهُ وَمَن يَشَأْ يَجْعَلْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ
مُّسْتَقِيمٍ ﴿٣٩﴾

41. Si: Har dere tenkt over, om Allahs straff kom til dere, eller timen kom til dere, ville dere da kalle på noen annen enn Allah, om dere er sannferdige?

قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ السَّاعَةُ
أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٠﴾

42. Nei, Ham alene vil dere påkalle, og så vil Han ta bort det som dere bønnfaller Ham om, hvis Han vil, og dere vil glemme det som dere stilte ved siden av (Ham).

بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِن شَاءَ
وَتَنسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ﴿٤١﴾

12. Islâms motstandere har hevdet at Profeten (s.a.), i motsetning til de tidligere profeter, innrømmet at han ikke kunne gjøre mirakler. Qur'ânens ufravikelige regel er, at mirakler og tegn er alene Guds sak å sende. Naturstridige mirakler forkastes av Islâm, men sanne mirakler mangler Islâm og dens Profet (s.a.) ikke. Qur'ânen er i enestående grad Profetens (s.a.) "stående mirakel", sammenlikn også det følgende vers.

13. At de forskjellige dyrearter er samfunn med bestemte områder og lover, har først nå den moderne naturvitenskap funnet ut, men Qur'ânen, Profetens (s.a.) "enestående mirakel", klargjorde dette for 1400 år siden. -Verset sier også at dyr og fugler kan forstå tegnene på årstidenes skifte, men de vantro kan ikke se disse tegn, som viser at den nye æra vil seire. Selv en hund kan se når hans herre er vred, men de vantro kan ikke se at deres Herre er utilfreds med dem. Verset forteller også at dyrene vil bli gjenoppreist og gjengjeldt for deres handlinger, selv om det vil være forskjell mellom menneskenes og

R. 5 43. Og Vi har allerede sendt (sendebud) til folkeslag før deg, og så hjemsøkte Vi dem med nød og trengsler for at de skulle ydmyke seg.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَآ إِلَىٰٓ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَأَخَذْنَٰهُم بِٱلْبَأْسَآءِ
وَٱلضَّرَّآءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ ﴿٤٣﴾

44. Så hvorfor ydmyket de seg ikke da Vår straff kom til dem? Men deres hjerter ble forherdet, og Satan forskjønnet for dem det de pleide å gjøre.

فَلَوْلَآ إِذْ جَآءَهُم بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا۟ وَلَٰكِن قَسَتْ قُلُوبُهُمْ
وَزَيَّنَ لَهُمُ ٱلشَّيْطَٰنُ مَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿٤٤﴾

45. Så når de glemte det de ble formanet til, så åpnet Vi porten til alle ting for dem, inntil Vi plutselig hjemsøkte dem mens de gledet seg over det som var blitt gitt dem, og så ble de fortvilet.

فَلَمَّا نَسُوا۟ مَا ذُكِّرُوا۟ بِهِۦ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَٰبَ كُلِّ
شَىْءٍ حَتَّىٰٓ إِذَا فَرِحُوا۟ بِمَآ أُوتُوٓا۟ أَخَذْنَٰهُم بَغْتَةً
فَإِذَا هُم مُّبْلِسُونَ ﴿٤٥﴾

46. Så ble det urettferdige folks rot skåret over. Og all lovprisning tilhører Allah, verdenenes Herre.

فَقُطِعَ دَابِرُ ٱلْقَوْمِ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ وَٱلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٤٦﴾

47. Si: Har dere tenkt over, om Allah tar bort deres hørsel og deres syn, og forsegler deres hjerter, hvilken gud unntagen Allah kan da bringe dere det tilbake? Se hvordan Vi gjentar tegnene, og likevel vender de seg bort.

قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ ٱللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَٰرَكُمْ وَخَتَمَ
عَلَىٰ قُلُوبِكُم مَّنْ إِلَٰهٌ غَيْرُ ٱللَّهِ يَأْتِيكُم بِهِ ٱنظُرْ
كَيْفَ نُصَرِّفُ ٱلْءَايَٰتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ ﴿٤٧﴾

48. Si: Har dere tenkt over, om Allahs straff plutselig kommer til dere, eller tydelig, vil noen bli tilintetgjort med unntak av det urettferdige folk?

قُلْ أَرَءَيْتَكُمْ إِنْ أَتَىٰكُمْ عَذَابُ ٱللَّهِ بَغْتَةً أَوْ
جَهْرَةً هَلْ يُهْلَكُ إِلَّا ٱلْقَوْمُ ٱلظَّٰلِمُونَ ﴿٤٨﴾

49. Og Vi sender bare sendebudene som forkynnere av gledelig budskap og som advarere. De som så tror og forbedrer seg, over dem kommer ingen frykt, heller ikke skal de sørge.

وَمَا نُرْسِلُ ٱلْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ
فَمَنْ ءَامَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ ﴿٤٩﴾

---

dyrenes dom. Idet dyr er instinktvesener, mens mennesket har sin frie vilje. Verset er blitt forstått å omfatte også de vantro: "de (vantro) skal samles sammen".

50. Og de som fornekter Våre tegn, dem skal straffen ramme på grunn av det onde de gjorde.

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيٰتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا
يَفْسُقُونَ ﴿٥٠﴾

51. Si: Jeg sier ikke til dere: Hos meg er Allahs skatter! Heller ikke kjenner jeg det skjulte, og jeg sier ikke til dere: Jeg er en engel! Jeg følger bare det som er blitt åpenbart meg. Si: Kan den blinde og den seende være like? Vil dere ikke tenke dere om?

قُلْ لَّآ أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَآئِنُ اللّٰهِ وَلَآ أَعْلَمُ
الْغَيْبَ وَلَآ أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا
يُوحٰٓى إِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمٰى وَالْبَصِيرُ أَفَلَا
ع تَتَفَكَّرُونَ ﴿٥١﴾

R. 6 52. Og advar hermed dem som frykter at de skal samles til sin Herre, de har ingen venn eller forbeder unntagen Ham, for at de må bli rettferdige.

وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوٓا إِلٰى رَبِّهِمْ
لَيْسَ لَهُمْ مِّنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَّلَا شَفِيعٌ لَّعَلَّهُمْ
يَتَّقُونَ ﴿٥٢﴾

53. Og driv ikke bort dem som påkaller sin Herre, morgen og aften, idet de søker Hans åsyn. Du er ikke ansvarlig for dem i noen ting, og de er ikke ansvarlige for deg i noen ting. Men driver du dem bort, så vil du være en av de urettferdige.[14]

وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدٰوةِ وَالْعَشِيِّ
يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ
وَّمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِّنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ
مِنَ الظّٰلِمِينَ ﴿٥٣﴾

54. Og slik har Vi prøvd noen av dem ved hjelp av andre, så de sier: Er det disse Allah har vist nåde av oss? Kjenner ikke Allah best de takknemlige?[15]

وَكَذٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوٓا أَهٰٓؤُلَآءِ
مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِّنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللّٰهُ بِأَعْلَمَ
بِالشّٰكِرِينَ ﴿٥٤﴾

55. Og når de som tror på Våre tegn kommer til deg, så si: Fred være med dere! Deres Herre har foreskrevet Seg Selv barmhjertighet. Om en av dere handler ondt i uvitenhet og deretter angrer og forbedrer seg, så er Han visselig Tilgivende, Barmhjertig.

وَإِذَا جَآءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيٰتِنَا فَقُلْ سَلٰمٌ
عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلٰى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ مَنْ
عَمِلَ مِنْكُمْ سُوٓءًا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ
وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥٥﴾

14. "Hans åsyn" betyr: "Guds nåde" eller "Gud selv".

15. *li* kan både bety "for at" og "slik at". Her er den siste betydning den eneste mulige.

56. Og slik gjør Vi tegnene klare, og for at syndernes vei må bli klar.

وكذلك نفصل الآيت ولتستبين سبيل المجرمين ٥٦

R. 7 57. Si: Det er blitt meg forbudt å tilbe dem som dere påkaller ved siden av Allah. Si: Jeg vil ikke følge deres onde lyster. Så ville jeg visselig fare vill og ikke være en av de rettledede.

قل إني نهيت أن أعبد الذين تدعون من دون الله قل لا أتبع أهواءكم قد ضللت إذا وما أنا من المهتدين ٥٧

58. Si: Jeg bygger på et klart bevis fra min Herre, men dere har forkastet det. Jeg har ikke det som dere ønsker å fremskynde. Dommen tilkommer alene Allah. Han beretter sannheten, og Han er den Beste dommer.

قل إني على بينة من ربي وكذبتم به ما عندي ما تستعجلون به إن الحكم إلا لله يقص الحق وهو خير الفصلين ٥٨

59. Si: Om jeg hadde det som dere ønsker å fremskynde, så var saken avgjort mellom meg og dere. Og Allah kjenner best de urettferdige.

قل لو أن عندي ما تستعجلون به لقضي الأمر بيني وبينكم والله أعلم بالظلمين ٥٩

60. Og hos Ham er nøklene til det skjulte, som ingen kjenner til unntagen Ham. Og Han vet hva som er på land og på havet. Og ikke et blad faller av uten at Han kjenner til det. Og det er ikke et korn i jordens mørke, og heller ikke noe grønt eller noe vissent, uten at det er i en tydelig bok.

وعنده مفاتح الغيب لا يعلمها إلا هو ويعلم ما في البر والبحر وما تسقط من ورقة إلا يعلمها ولا حبة في ظلمت الأرض ولا رطب ولا يابس إلا في كتب مبين ٦٠

61. Og Han er den som tar deres sjeler til Seg om natten, og Han vet hva dere frembringer om dagen. Han vekker dere igjen slik at den fastsatte frist kan fullendes. Deretter vender dere tilbake til Ham, og så vil Han forkynne dere det dere pleide å gjøre.

وهو الذي يتوفكم باليل ويعلم ما جرحتم بالنهار ثم يبعثكم فيه ليقضى أجل مسمى ثم إليه مرجعكم ثم ينبئكم بما كنتم تعملون ٦١

R. 8 62. Og Han er den Mektige over Sine tjenere, og Han sender voktere over dem, inntil, når døden kommer til en av dere - Våre sendebud [engler som

وهو القاهر فوق عباده ويرسل عليكم حفظة حتى إذا جاء أحدكم الموت توفته رسلنا وهم

لَا يُفَرِّطُونَ ٦٢

bringer død] tar hans sjel bort, og de svikter ikke.[16]

ثُمَّ رُدُّوٓا إِلَى ٱللَّهِ مَوْلَىٰهُمُ ٱلْحَقِّ ۚ أَلَا لَهُ ٱلْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ ٱلْحَٰسِبِينَ ٦٣

63. Deretter blir de brakt tilbake til Allah, sin sanne Herre. Sannelig, Ham tilkommer dommen, og Han er den hurtigste til å gjøre regnskap.[17]

قُلْ مَن يُنَجِّيكُم مِّن ظُلُمَٰتِ ٱلْبَرِّ وَٱلْبَحْرِ تَدْعُونَهُۥ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لَّئِنْ أَنجَىٰنَا مِنْ هَٰذِهِۦ لَنَكُونَنَّ مِنَ ٱلشَّٰكِرِينَ ٦٤

64. Si: Hvem redder dere fra mørket til lands og til vanns når dere påkaller Ham i ydmykhet og hemmelighet? (Idet de sier): Om Han redder oss ut av dette, så vil vi visselig høre til de takknemlige.

قُلِ ٱللَّهُ يُنَجِّيكُم مِّنْهَا وَمِن كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنتُمْ تُشْرِكُونَ ٦٥

65. Si: Allah redder dere fra det, og fra enhver trengsel, enda setter dere guder opp ved siden (av Ham).

قُلْ هُوَ ٱلْقَادِرُ عَلَىٰٓ أَن يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّن فَوْقِكُمْ أَوْ مِن تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيَعًا وَيُذِيقَ بَعْضَكُم بَأْسَ بَعْضٍ ۗ ٱنظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ ٱلْءَايَٰتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ ٦٦

66. Si: Han har makt til å sende en straff over dere (fra himmelen) eller (fra jorden) under deres føtter, eller forvirre dere til partier og la noen av dere smake de andres vold. Se hvordan Vi gjør tegnene tydelige på forskjellige måter så dere kan forstå.

وَكَذَّبَ بِهِۦ قَوْمُكَ وَهُوَ ٱلْحَقُّ ۚ قُل لَّسْتُ عَلَيْكُم بِوَكِيلٍ ٦٧

67. Og ditt folk har forkastet det, og det er dog sannheten. Si: Jeg er ikke vokter over dere.

لِّكُلِّ نَبَإٍ مُّسْتَقَرٌّ ۚ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ٦٨

68. For enhver profeti er det en fastsatt tid (og sted), og dere vil snart vite beskjed.

16. *Tawaffa* betyr "ta sjelen til Seg" (om det skjer i søvn eller i form av død) både her og i det følgende vers. Det kan aldri bety: å ta både sjel og legeme til Seg, se 3:56.

17. Det skiftes fra entall til flertall i dette verset, dette kommer av at døden er individuell, men oppstandelsen kollektiv. - Gud er den hurtigste til å gjøre regnskap, fordi Hans orden (*taqdîr*) er slik at menneskers handlinger medfører bestemte konsekvenser som setter preg på deres sjel. Disse konsekvenser manifesteres i bestemt form i oppstandelsen, sammenlikn vers 71, som forteller at sjelen forderves av det den erverver seg gjennom handlinger.

69. Og når du ser dem som taler forvrøvlet om Våre tegn, så vend deg fra dem inntil de hengir seg til en annen tale enn denne. Og om Satan lar deg glemme dette, så sitt ikke sammen med det urettferdige folk, etter at erindringen er (kommet til deg).

وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ
عَنْهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ وَإِمَّا
يُنسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرَىٰ مَعَ
الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٦٩﴾

70. Og det påhviler ikke de gudfryktige noe ansvar for disse, men bare formaning slik at de kan bli gudfryktige.

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِم مِّن شَيْءٍ
وَلَٰكِن ذِكْرَىٰ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٧٠﴾

71. Og etterlat dem alene, som tar sin religion for spøk og skjemt, og som det nærværende liv har bedratt, og forman dem slik at ingen sjel skal forderves av det den erverver seg. Den skal ikke ha noen beskytter eller fortaler unntagen Allah. Og selv om den også byr enhver løsesum, skal denne ikke mottas av den. Slike er de som forderves av det de tjener. Deres del blir en drikk av kokende vann og en smertelig straff fordi de var vantro.

وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَغَرَّتْهُمُ
الْحَيَاةُ الدُّنْيَا ۚ وَذَكِّرْ بِهِ أَن تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ
لَيْسَ لَهَا مِن دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِن
تَعْدِلْ كُلَّ عَدْلٍ لَّا يُؤْخَذْ مِنْهَا ۗ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا ۖ لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ
أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧١﴾ ع ١٤

R. 9 72. Si: Skal vi påkalle ved siden av Allah det som verken gavner oss eller skader oss, så vi vender om på våre hæler etter at Allah har rettledet oss, liksom ham som satanene forfører til å vandre om forvirret i landet. Han har feller som kaller ham til rettledningen. (Idet de sier): Kom til oss! Si: Sannelig, Allahs rettledning, det er den sanne rettledning, og det er blitt pålagt oss å underkaste oss verdenenes Herre.

قُلْ أَنَدْعُو مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا
وَنُرَدُّ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَانَا اللَّهُ كَالَّذِي
اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانَ لَهُ أَصْحَابٌ
يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَى ائْتِنَا ۗ قُلْ إِنَّ هُدَى اللَّهِ
هُوَ الْهُدَىٰ ۖ وَأُمِرْنَا لِنُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٢﴾

73. Og si: Hold bønn (regelmessig) og frykt Ham, og Han er den dere skal samles hos.

وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَاتَّقُوهُ ۚ وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ
تُحْشَرُونَ ﴿٧٣﴾

74. Og det er Han som har skapt himlene og jorden med visdom. Og på

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۖ وَيَوْمَ

den dag da Han vil si: Bli til! - så blir det til. Hans ord er sannheten, og Ham tilkommer herredømmet på den dagen da det blåses i basunen. Han er den som kjenner det skjulte og det åpenbare, og Han er den Allvise, den Allvitende.

يَقُولُ كُن فَيَكُونُ ۚ قَوْلُهُ الْحَقُّ ۚ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ
يُنفَخُ فِي الصُّورِ ۚ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ۚ وَهُوَ
الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٧٣﴾

75. Og (ihukom) da Abraham sa til sin far ´Âzar: Tar du gudebilder til guder? Jeg ser visselig deg og ditt folk i åpenlys villfarelse.[18]

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ آزَرَ أَتَتَّخِذُ أَصْنَامًا آلِهَةً ۖ
إِنِّي أَرَاكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٧٤﴾

76. Og slik viste Vi Abraham (naturlovenes virkning i) himlenes og jordens rike, så han kunne høre til de faste i troen.

وَكَذَٰلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ ﴿٧٥﴾

77. Da nå natten dekket over ham, så han en stjerne. Han sa: Er dette min Herre? Men da den gikk ned, sa han: Jeg elsker ikke dem som går ned.[19]

فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَىٰ كَوْكَبًا ۖ قَالَ هَٰذَا رَبِّي ۖ
فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُّ الْآفِلِينَ ﴿٧٦﴾

78. Og da han så månen stråle frem, sa han: Er dette min Herre? Men da den gikk ned, sa han: Hvis min Herre ikke hadde rettledet meg, ville jeg visselig høre til det villfarne folk.

فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هَٰذَا رَبِّي ۖ فَلَمَّا أَفَلَ
قَالَ لَئِن لَّمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ
الضَّالِّينَ ﴿٧٧﴾

79. Da han så solen stråle frem, sa han: Er dette min Herre? Denne er den største! Men da den gikk ned, sa han: Å mitt folk, jeg sier meg fri fra det som dere setter opp ved siden av (Ham).

فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِغَةً قَالَ هَٰذَا رَبِّي هَٰذَا أَكْبَرُ ۖ
فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٧٨﴾

---

18. Kristne kritikere hevder at Abrahams far het Terah, og ikke ´Âzar. For det første *Ab* betyr ikke alltid faren, men f.eks. også onkel (se 2:134). Lukas 3:34 sier at Abraham var sønn av Thara (og ikke Terah). Eusebius kaller Abrahams far for Athar, hvilket burde være det samme som ´Âzar. - Imidlertid er det nok rimelig å ta Athar som en onkel, for 9:114 sier at det ble forbudt for Abraham å be for sin *Ab*, som forble vantro hele sitt liv, mens 14:42 inneholder en bønn for Abrahams virkelige far (*Wâlid*).

19. At Abraham selv tror på muligheten av at stjerne, måne eller sol, kan være guddommelige og at det altså ikke er snakk om retoriske spørsmål, viser v. 84, hvor hele tankegangen kalles den "bevisførsel som Vi (Gud) ga Abraham".

80. Jeg har sannelig vendt min oppmerksomhet i all oppriktighet til det vesenet, som har skapt himlene og jorden. Og jeg er ikke en av avgudsdyrkerne.

إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ
حَنِيفًا وَمَآ أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٨٠﴾

81. Og hans folk stridde med ham. Han sa: Strider dere med meg om Allah, når Han sannelig har rettledet meg. Og jeg frykter ikke det dere setter opp ved siden av (Ham), men bare det min Herre vil. Min Herre inneslutter alle ting i Sin viten. Vil dere da ikke tenke dere om?

وَحَآجَّهُ قَوْمُهُ ۚ قَالَ أَتُحَآجُّوٓنِّي فِي اللّٰهِ وَقَدْ
هَدٰىنِ ۚ وَلَآ أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِۦٓ إِلَّآ أَن يَشَآءَ
رَبِّي شَيْـًٔا ۗ وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ۗ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٨١﴾

82. Og hvordan skulle jeg frykte det dere setter ved siden av Allah, når dere ikke frykter å sette noe ved siden av Allah, som Han ikke har åpenbart dere noen fullmakt for? Hvilken av de to partier har da større krav på visshet, om dere vet?

وَكَيْفَ أَخَافُ مَآ أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ
أَشْرَكْتُم بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِۦ عَلَيْكُمْ سُلْطٰنًا ۚ
فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ ۖ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٢﴾

83. De som tror og ikke forvirrer sin tro med urettferdighet, disse tilkommer fred, og de er rettledet.

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوٓا إِيمٰنَهُم بِظُلْمٍ أُولٰٓئِكَ
لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُم مُّهْتَدُونَ ﴿٨٣﴾

R. 10 84. Og slik var Vår bevisførsel, som Vi ga Abraham mot hans folk. Vi opphøyer i rang hvem Vi vil, for din Herre er visselig Allvis, Allvitende.

وَتِلْكَ حُجَّتُنَآ ءَاتَيْنٰهَآ إِبْرٰهِيمَ عَلٰى قَوْمِهِۦ ۚ نَرْفَعُ
دَرَجٰتٍ مَّن نَّشَآءُ ۗ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٨٤﴾

85. Og Vi skjenket ham Isak og Jakob. Hver av dem rettledet Vi. Og Noah rettledet Vi tidligere, og av hans [Abrahams] etterkommere: David og Salomo og Job og Josef og Moses og Aron. Og slik belønner Vi dem som handler godt.[20]

وَوَهَبْنَا لَهُۥٓ إِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ ۚ كُلًّا هَدَيْنَا ۚ وَنُوحًا
هَدَيْنَا مِن قَبْلُ ۖ وَمِن ذُرِّيَّتِهِۦ دَاوُۥدَ وَسُلَيْمٰنَ
وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسٰى وَهٰرُونَ ۚ وَكَذٰلِكَ
نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٥﴾

20. Qur'ânen mener ikke at Jakob var sønn av Abraham, noe som kommer klart frem av 11:72 og 21:73. I sistnevnte vers kalles han *nâfilah*: sønnesønn. Det nevnes her tre grupper profeter i vers 85, 86 og 87. Den første gruppen fikk verdslig makt foruten deres profetiske stilling. Den andre gruppen hadde ingen verdslig makt eller rikdom. Den tredje er nevnt for seg, fordi alle i denne gruppen var med urett blitt anklaget for å begjære verdslig makt og rikdom. At Elias er nevnt sammen med Sakarja, Johannes og

86. Og Vi rettledet også Sakarja og Johannes og Jesus og Iljâs [Elias]. Alle hørte de til de rettferdige.

وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِلْيَاسَ ۖ كُلٌّ مِّنَ
الصَّالِحِينَ ﴿٨٦﴾

87. Og Ismael og Jas'a [Jesaja] og Jonas og Lot. Og Vi opphøyde dem alle over folkene.

وَإِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطًا ۚ وَكُلًّا
فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾

88. Og av deres fedre og deres barn og også av deres brødre (opphøyet Vi) noen: Vi utvalgte dem og ledet dem til den rette vei.

وَمِنْ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ ۖ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ
وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٨٨﴾

89. Slik er Allahs rettledning: Han rettleder med den hvem Han vil av Sine tjenere. Og om de hadde satt andre opp ved siden av (Ham), så var det de hadde øvet (av godt), visselig blitt til intet.

ذَٰلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۚ
وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُم مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٩﴾

90. Disse er de som Vi ga Boken og visdommen og profetdømmet. Så hvis disse fornekter dem, så vil Vi betro dem til et folk som ikke vil fornekte dem.

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ۚ
فَإِن يَكْفُرْ بِهَا هَٰؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا
بِهَا بِكَافِرِينَ ﴿٩٠﴾

91. Disse (profeter) er de som Allah har rettledet, følg derfor deres rettledning. Si: Jeg ber dere ikke om belønning for det, dette er bare en formaning for all verden.[21]

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ ۖ فَبِهُدَاهُمُ اقْتَدِهْ ۗ قُل لَّا
ع أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا ۖ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرَىٰ لِلْعَالَمِينَ ﴿٩١﴾

R. 11 92. Og de bedømmer ikke Allah på rette vis når de sier: Allah har ikke åpenbart noe til et menneske! Si: Hvem åpenbarte Boken som Moses brakte som lys og rettledning for mennesker - dere behandler den som papirstykker, dere viser frem (noe) mens dere skjuler meget, og dere er blitt belært om det som verken dere eller deres fedre

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ
عَلَىٰ بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ ۗ قُلْ مَنْ أَنزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ
بِهِ مُوسَىٰ نُورًا وَهُدًى لِّلنَّاسِ ۖ تَجْعَلُونَهُ قَرَاطِيسَ
تُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا ۖ وَعُلِّمْتُم مَّا لَمْ تَعْلَمُوا

Jesus, skyldes profetien om hans annet komme, som gikk i oppfyllelse i Johannes' person.

21. Ordene: "følg da deres rettledning" kan forstås om den Hellige Profet (s.a.) eller om enhver muslim. Alle profeters grunnleggende lære er i det vesentlige identisk.

visste. Si: (Det er kun) Allah! - og etterlat dem så til å fornøye seg i sin forfengelige tale.

أَنتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ ۖ قُلِ اللَّهُ ۖ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ
يَلْعَبُونَ ﴿٩٢﴾

93. Og dette er en Bok som Vi har åpenbart full av velsignelser og bekreftelse på det som var før den, og for at du måtte advare byenes Mor og alle som bor rundt den. Og de som tror på det kommende liv, tror på den og de vokter over sin bønn.[22]

وَهَٰذَا كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُّصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ
يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا ۚ وَالَّذِينَ
يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۖ وَهُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ
يُحَافِظُونَ ﴿٩٣﴾

94. Og hvem er mer urettferdig enn den som oppdikter en løgn mot Allah, eller sier: Det er blitt åpenbart meg! - når ikke noe er blitt ham åpenbart, og den som sier: Jeg vil la det samme åpenbare, som Allah har åpenbart? Og om du kunne se de urettferdige i dødens pinsler, når englene strekker sine hender ut og sier: Gi deres sjeler fra dere. På denne dag skal dere belønnes med en beskjemmende straff fordi dere sa noe mot Allah som ikke var sant, og pleide å vende dere i overmot fra Hans tegn.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ
إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَن قَالَ سَأُنزِلُ مِثْلَ
مَا أَنزَلَ اللَّهُ ۗ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ
وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُو أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنفُسَكُمُ ۖ الْيَوْمَ
تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنتُمْ تَقُولُونَ عَلَى
اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٩٤﴾

95. Og nå er dere sannelig kommet til Oss alene, liksom Vi skapte dere (hver for seg) første gang, og dere har latt bak deres rygger det som Vi skjenket dere, og Vi ser ikke deres fortalere sammen med dere, om hvilke dere formodet at de ville være delaktige med dere. Nå er det visselig gjort en atskillelse mellom dere, og det som dere formodet, er veket fra dere.

وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَىٰ كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ
وَتَرَكْتُم مَّا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ ۖ وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ
شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ ۚ
لَقَد تَّقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنكُم مَّا كُنتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٩٥﴾ ع

22. *Musaddiq* (bekrefter) betyr også "en oppfyller", "en oppfyllelse".
Stedet hvor en Guds profet åpenbarer seg, kalles "Byenes Mor". For det er her menneskene drikker den åndelig melken, som en unge suger melk fra morens bryst. Ordene de "rundt den" kan implisere til den Hellige Profetens (s.a.) budskap, som var ment til hele verden.

R. 12 96. Sannelig, Allah er den som spalter kornet og daddelkjernen. Han frembringer det levende av det døde, og Han er den som bringer det døde frem av det levende. Slik er Allah. Hvorfor har dere da vendt dere bort?

إِنَّ اللّٰهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوٰى ۭ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ
الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ۭ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ فَاَنّٰى
تُؤْفَكُوْنَ ﴿٩٦﴾

97. Han er den som lar morgenen gry. Og Han har skapt natten til hvile og solen og månen til å beregne etter. Slik er den Allmektiges, den Allvitendes skapelsesorden.

فَالِقُ الْاِصْبَاحِ ۚ وَجَعَلَ الَّيْلَ سَكَنًا وَّالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
حُسْبَانًا ۭ ذٰلِكَ تَقْدِيْرُ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ ﴿٩٧﴾

98. Og Han er den som har skapt stjernene for dere, så dere kan være rettledet ved dem i mørket til lands og til vanns. Vi har gjentatt tegnene på forskjellig vis for et folk som har viten.

وَهُوَ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ النُّجُوْمَ لِتَهْتَدُوْا بِهَا فِيْ
ظُلُمٰتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ۭ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ
يَّعْلَمُوْنَ ﴿٩٨﴾

99. Og Han er den som lot dere oppstå av et eneste levende vesen, deretter er det et oppholdssted og et hjemsted for dere. Vi har visselig gjentatt tegnene for et folk som forstår.[23]

وَهُوَ الَّذِيْٓ اَنْشَاَكُمْ مِّنْ نَّفْسٍ وَّاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ
وَّمُسْتَوْدَعٌ ۭ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّفْقَهُوْنَ ﴿٩٩﴾

100. Og Han er den som sender vann ned fra skyene, og så frembringer Vi dermed vekster av enhver art. Og derfra frembringer Vi grønt, som Vi lar korn spire i rekker - og av daddelpalmen, av dens blomsterstand, lar Vi spire lavthengende daddelklaser, og hager med druer og oliven og granatepler, hverandre lik og hverandre ulik. Se på deres frukt når de setter frukt, og når de modnes. I dette er det sannelig tegn for et folk som tror.

وَهُوَ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَاۗءِ مَاۗءً ۚ فَاَخْرَجْنَا بِهٖ
نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَاَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُّخْرِجُ مِنْهُ
حَبًّا مُّتَرَاكِبًا ۚ وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ
وَّجَنّٰتٍ مِّنْ اَعْنَابٍ وَّالزَّيْتُوْنَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا
وَّغَيْرَ مُتَشَابِهٍ ۭ اُنْظُرُوْٓا اِلٰى ثَمَرِهٖٓ اِذَآ اَثْمَرَ وَيَنْعِهٖ ۭ
اِنَّ فِيْ ذٰلِكُمْ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿١٠٠﴾

101. Og de har gjort djinnene delaktige med Allah, skjønt Han har skapt dem. Og de tildikter Ham sønner

وَجَعَلُوْا لِلّٰهِ شُرَكَاۗءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوْا لَهٗ
بَنِيْنَ وَبَنٰتٍۢ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۭ سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى عَمَّا

23. Det midlertidige oppholdssted er jorden, hjemstedet er det kommende, høyere liv.

og døtre uten viten. Hellig er Han (og fri for alle mangler), og høyt opphøyet over det de tillegger (Ham).[24]

يَصِفُوْنَ ۝١٠١ ع ١٢ ١٨

R. 13 102. Himlenes og jordens Skaper. Hvordan skulle Han ha en sønn når Han ikke har en hustru? Og Han har skapt alle ting. Og Han er vitende om alle ting.[25]

بَدِيْعُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ اَنّٰى يَكُوْنُ لَهٗ وَلَدٌ وَّ لَمْ تَكُنْ لَّهٗ صَاحِبَةٌ ۗ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ۚ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ۝١٠٢

103. Slik er Allah, deres Herre; det er ingen gud unntagen Ham, alle tings Skaper, tilbe derfor Ham, og Han er Vokter over alle ting.

ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوْهُ ۚ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَّكِيْلٌ ۝١٠٣

104. Øynene når Ham ikke, men Han når øynene, og Han er den som kjenner de minste ting, den Allvitende.[26]

لَا تُدْرِكُهُ الْاَبْصَارُ ۫ وَهُوَ يُدْرِكُ الْاَبْصَارَ ۚ وَهُوَ اللَّطِيْفُ الْخَبِيْرُ ۝١٠٤

105. Nå er det visselig kommet klare bevis til dere fra deres Herre. Den som da ser, ser til sitt eget beste, og den som er blind, ham blir det til egen skade. Og jeg er ikke noen vokter over dere.

قَدْ جَآءَكُمْ بَصَآئِرُ مِنْ رَّبِّكُمْ ۚ فَمَنْ اَبْصَرَ فَلِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا ۗ وَمَآ اَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيْظٍ ۝١٠٥

---

24. *Djinn* betyr: å tilsløre, tildekke, skjule. Ordet Djinn er i den Hellige Qur'ânen brukt i følgende betydninger:

a) om onde ånder som gir mennesker onde tanker,

b) om fantasivesener som avgudsdyrkerne tilba,

c) om innbyggere i den nordlige fjellrike delen av Europa, av hvit eller rødfarge, som levde avskåret (skjult, jf. grunnbetydningen) fra Asias siviliserte folkeslag, men som i en senere tid var bestemt til å gjøre voldsom materiell fremgang og lede et stort opprør mot religionen,

d) om folk som tilhørte andre religioner og andre nasjonaliteter,

e) om ville og barbariske folk som i forhistorisk tid, før mennesket var utviklet åndelig og moralsk til å motta en åpenbart lov, levde i huler i jorden og ikke fulgte noen regler for oppførsel.

25. Kristne kritikere har innvendt at dette verset viser at Qur'ânen har en så grov oppfattelse av hva uttrykket "Guds sønn" betyr, at dens angrep ikke rammer kristendommens oppfattelse. Saken er den, at enten må uttrykket forstås bare bokstavelig, eller også billedlig, en tredje betydning er ikke mulig. Hvis den bokstavelige tolkningen er "for grov", så må man holde seg til den billedlige. Men billedlig betyr uttrykket kun: et fortrolighetsforhold, et nært forhold til Gud. Og i den betydningen er det brukt om mange av det Gamle Testamentets profeter, se f.eks. 1. Mosebok 6:2, 2. Mosebok 4:22, Job 1:6 og Salmene 2:7.

26. Gud er usynlig og kan ikke oppfattes med øynene. ("Øynene når Ham ikke"), men Han kan i Sin åpenbaring gi Seg til kjenne og vise Seg billedlig i visjoner, ("men Han når øynene").

106. Og slik gjentar Vi tegnene for at de må si: Du har forelest, og for å gjøre dem tydelige for et folk som forstår.

وَكَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ وَلِيَقُولُوا دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهُ
لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١٠٥﴾

107. Følg det som er åpenbart deg fra din Herre, det er ingen gud unntagen Ham, og vend deg fra avgudsdyrkerne.

اتَّبِعْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ ۖ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ وَ
أَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٦﴾

108. Og om Allah hadde tvunget Sin vilje i gjennom, så hadde de ikke satt guder opp ved siden (av Ham). Og Vi har ikke gjort deg til vokter over dem, og du er ikke ansvarlig for dem.

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا ۗ وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ
حَفِيظًا ۖ وَمَا أَنتَ عَلَيْهِم بِوَكِيلٍ ﴿١٠٧﴾

109. Og tal ikke nedsettende om dem de anroper i stedet for Allah, ellers vil de spotte Allah av fiendskap og uten viten. Slik har Vi for ethvert folk gjort deres handlemåte skjønn for dem. Deretter er deres tilbakevendelse til deres Herre, og Han vil da meddele dem det de pleide å gjøre.[27]

وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا
اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ كَذَٰلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ أُمَّةٍ
عَمَلَهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِم مَّرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٠٨﴾

110. Og de sverger sine sterkeste eder ved Allah, at hvis det kom et tegn til dem, så ville de visselig tro på det. Si: Sannelig, hos Allah beror alle slags tegn! Men hva skal få dere til å begripe, at når de kommer, vil dere ikke tro?

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِن جَاءَتْهُمْ آيَةٌ
لَّيُؤْمِنُنَّ بِهَا ۚ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِندَ اللَّهِ ۖ وَمَا يُشْعِرُكُمْ
أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٩﴾

111. Og Vi vil gjøre deres hjerter og øyne forvendte, for de trodde ikke på det første gang, og Vi vil etterlate dem blindt vandrende i sin overtredelse.

وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ
مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١٠﴾ ع ١٣ ١٩

27. Den Hellige Qur'ânen går så dypt i toleranse, at den forbyr nedsettende tale om avguder og gudebilder. Selv om tilbedelse av slike ting er den største synd, nemlig *sjirk* i den groveste form etter Qur'ânen, se 4:49. Men da nedsettende tale vil fremkalle gjengjeldelse og medføre en alvorlig forgiftelse av atmosfæren mellom forskjellige religiøse oppfattelser, må dette forbudet håndheves.

[DEL 8]

R. 14 112. Og selv om Vi sendte engler ned til dem, og de døde talte til dem, og Vi samlet alle ting overfor dem, så ville de likevel ikke tro, med mindre Allah tvang Sin vilje i gjennom. Men de fleste av dem er uvitende.

وَلَوْ أَنَّنَا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَٰئِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَىٰ
وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَّا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا
أَن يَشَاءَ اللَّهُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ ﴿١١٢﴾

113. Og slik har Vi gjort satanene blant mennesker og djinnene til enhver profets fiende. De inngir hverandre gylden tale til bedrag, men hvis din Herre hadde tvunget Sin vilje i gjennom, så hadde de ikke gjort det. Overlat dem da til seg selv og det de dikter opp.[28]

وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَٰطِينَ الْإِنسِ وَ
الْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا
وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١١٣﴾

114. Og (overlat dem til seg selv) for at deres hjerter, som ikke tror på det kommende liv, kan vise tilbøyelighet til det, og for at de kan finne behag i det, og for at de kan erverve seg det de erverver seg.

وَلِتَصْغَىٰ إِلَيْهِ أَفْئِدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَ
لِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُم مُّقْتَرِفُونَ ﴿١١٤﴾

115. Skal jeg søke en annen dommer enn Allah, når det er Han som har åpenbart dere Boken, som er gjort tydelig og klar? Og de som Vi ga Skriften til, vet at denne [Qur´ânen] er åpenbart av din Herre med sannheten, derfor skal du ikke være en av tvilerne.

أَفَغَيْرَ اللَّهِ أَبْتَغِي حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي أَنزَلَ إِلَيْكُمُ
الْكِتَٰبَ مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ آتَيْنَٰهُمُ الْكِتَٰبَ يَعْلَمُونَ
أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِّن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١١٥﴾

116. Din Herres ord er fullkomment med sannhet og rettferdighet. Det er ingen som kan endre Hans ord, og Han er den Althørende, den Allvitende.

وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَّا مُبَدِّلَ
لِكَلِمَٰتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١١٦﴾

28. Angående Satan og sataner, se noten til 2:15. Og angående djinner, se noten til 6:101. Satanene synes å være mennesker i begge tilfellene, altså rent menneskelige "motstandere", se også 72:7.

117. Og om du adlyder de fleste av dem som er på jorden, så vil de villede deg bort fra Allahs vei. De følger bare formodninger, og de gjør ikke annet enn å lyve.

وَإِنْ تُطِعْ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ
سَبِيلِ اللّٰهِ ۗ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ
إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿١١٧﴾

118. Sannelig, din Herre er den som best vet hvem som farer vill fra Hans vei, og Han kjenner best de rettledede.

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ ۚ وَهُوَ
أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١١٨﴾

119. Spis derfor av det som Allahs navn er påkalt over, om dere da tror på Hans bud.

فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ
مُؤْمِنِينَ ﴿١١٩﴾

120. Hva feiler dere, at dere ikke spiser av det som Allahs navn er påkalt over, når Han allerede har gjort klart for dere hva Han har forbudt dere, unntagen når dere er i en tvangssituasjon? Og sannelig, de fleste fører visselig andre vill med sine onde lyster av mangel på viten. Sannelig, din Herre er den som best kjenner overtrederne.

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَ
قَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ
إِلَيْهِ ۗ وَإِنَّ كَثِيرًا لَيُضِلُّونَ بِأَهْوَائِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ
إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿١٢٠﴾

121. Og unngå synder, de åpenbare og de skjulte. Sannelig, de som erverver seg synd, skal belønnes for det som de har begått.

وَذَرُوا ظَاهِرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ ۚ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ
الْإِثْمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ ﴿١٢١﴾

122. Og spis ikke av det som Allahs navn ikke er påkalt over, for det er visselig urent. Og satanene vil visselig inngi deres venner å strides med dere, men om dere adlyder dem, så vil dere visselig være avgudsdyrkere.

وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ
لَفِسْقٌ ۗ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَائِهِمْ
لِيُجَادِلُوكُمْ ۖ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿١٢٢﴾ ع

R. 15 123. Kan da den som er død, og Vi gjør ham levende og sender ham et lys, for at han kan vandre blant mennesker, være lik den som er i mørke og ikke kan finne utvei av det? Slik er det som de pleier å øve, blitt gjort tiltrekkende for de vantro.

أَوَمَنْ كَانَ مَيْتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا
يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ
بِخَارِجٍ مِنْهَا ۚ كَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٢٣﴾

124. Og slik lar Vi i enhver by dens synderes anførere få utsettelse, slik at de kan legge (onde) planer i den. Og de kaster bare planer mot seg selv, og de forstår det ikke.

وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا فِيْ كُلِّ قَرْيَةٍ اَكٰبِرَ مُجْرِمِيْهَا لِيَمْكُرُوْا
فِيْهَا ۚ وَمَا يَمْكُرُوْنَ اِلَّا بِاَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُوْنَ ﴿١٢٤﴾

125. Og når et tegn kommer til dem, så sier de: Vi vil ikke tro før det blir gitt oss det samme som er blitt gitt Allahs sendebud. Allah vet best hvor Han skal anbringe Sitt budskap. Fornedrelse hos Allah vil ramme dem som har forsyndet seg, og en streng straff for det de planla.

وَاِذَا جَآءَتْهُمْ اٰيَةٌ قَالُوْا لَنْ نُّؤْمِنَ حَتّٰى نُؤْتٰى
مِثْلَ مَآ اُوْتِيَ رُسُلُ اللّٰهِ ۘؔ اَللّٰهُ اَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ
رِسَالَتَهٗ ۗ سَيُصِيْبُ الَّذِيْنَ اَجْرَمُوْا صَغَارٌ عِنْدَ
اللّٰهِ وَعَذَابٌ شَدِيْدٌۢ بِمَا كَانُوْا يَمْكُرُوْنَ ﴿١٢٥﴾

وقف لازم

126. Den som Allah da ønsker å rettlede, hans bryst utvider Han for Islâm. Og den Han ønsker å etterlate i villfarelse, hans bryst gjør Han snevert og trangt som om han steg til værs. Slik sender Allah urenhet over dem fordi (de) ikke tror.

فَمَنْ يُّرِدِ اللّٰهُ اَنْ يَّهْدِيَهٗ يَشْرَحْ صَدْرَهٗ لِلْاِسْلَامِ ۚ
وَمَنْ يُّرِدْ اَنْ يُّضِلَّهٗ يَجْعَلْ صَدْرَهٗ ضَيِّقًا حَرَجًا
كَاَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَآءِ ۗ كَذٰلِكَ يَجْعَلُ اللّٰهُ الرِّجْسَ
عَلَى الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٢٦﴾

127. Og dette er din Herres vei, den rette. Vi har visselig forklart tegnene for et folk som vil tenke seg om.

وَهٰذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيْمًا ۗ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيٰتِ
لِقَوْمٍ يَّذَّكَّرُوْنَ ﴿١٢٧﴾

128. For dem er det fredens bolig hos deres Herre, og Han er deres Venn på grunn av det (gode) de pleide å gjøre.

لَهُمْ دَارُ السَّلٰمِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا
كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٢٨﴾

129. Og på den dag da Han samler dem sammen, vil Han si: Å forsamling av djinner, dere forsøkte visselig å vinne de fleste av menneskene. Og deres foresatte blant menneskene vil si: Vår Herre, vi dro fordel av hverandre, men nå har vi nådd vår tidsfrist som Du har bestemt for oss. Han vil si: Ilden skal være deres oppholdssted å forbli i, hvis Allah da ikke vil noe annet,

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيْعًا ۚ يٰمَعْشَرَ الْجِنِّ قَدِ
اسْتَكْثَرْتُمْ مِّنَ الْاِنْسِ ۚ وَقَالَ اَوْلِيٰٓؤُهُمْ مِّنَ
الْاِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَّبَلَغْنَآ
اَجَلَنَا الَّذِيْٓ اَجَّلْتَ لَنَا ۗ قَالَ النَّارُ مَثْوٰىكُمْ
خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ ۗ اِنَّ رَبَّكَ حَكِيْمٌ

sannelig din Herre er Allvis, Allvitende.[29]

عَلِيْمٌ ﴿١٢٩﴾

130. Og slik gjør Vi de urettferdige til hverandres venner på grunn av det (onde) de pleide å erverve seg.

وَكَذٰلِكَ نُوَلِّيْ بَعْضَ الظّٰلِمِيْنَ بَعْضًا بِمَا كَانُوْا
يَكْسِبُوْنَ ﴿١٣٠﴾ ع

R. 16 131. Å forsamling av djinner og mennesker, er det ikke kommet til dere sendebud fra dere selv, som har fortalt dere Mine tegn og advart dere mot denne dags møte? De vil si: Vi bærer vitnesbyrd mot oss selv! Og det nærværende liv har bedratt dem, og de bærer vitnesbyrd mot seg selv, at de var vantro.

يٰمَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ اَلَمْ يَاْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ
يَقُصُّوْنَ عَلَيْكُمْ اٰيٰتِيْ وَيُنْذِرُوْنَكُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ
هٰذَا ۚ قَالُوْا شَهِدْنَا عَلٰٓى اَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ
الدُّنْيَا وَشَهِدُوْا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كَانُوْا كٰفِرِيْنَ ﴿١٣١﴾

132. Slik vil det være fordi din Herre ikke med urett vil ødelegge byene mens deres innbyggere er uvitende (om deres urett og dekret om den kommende straff).

ذٰلِكَ اَنْ لَّمْ يَكُنْ رَّبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرٰى بِظُلْمٍ وَّ
اَهْلُهَا غٰفِلُوْنَ ﴿١٣٢﴾

133. For enhver er det et rangtrinn i overensstemmelse med det de har gjort, og din Herre er ikke uvitende om hva de gjør.

وَلِكُلٍّ دَرَجٰتٌ مِّمَّا عَمِلُوْا ۚ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا
يَعْمَلُوْنَ ﴿١٣٣﴾

134. Og din Herre er den Selvtilstrekkelige, barmhjertighetens Herre. Hvis Han vil, kan Han ta dere bort og gjøre hvem Han vil til etterfølgere, liksom Han lot dere oppstå av andre folks etterkommere.

وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ ۚ اِنْ يَّشَاْ يُذْهِبْكُمْ
وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَّا يَشَآءُ كَمَآ اَنْشَاَكُمْ
مِّنْ ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ اٰخَرِيْنَ ﴿١٣٤﴾

135. Sannelig, det som dere er blitt advart med, vil komme, og dere kan ikke forhindre det.

اِنَّ مَا تُوْعَدُوْنَ لَاٰتٍ ۙ وَّمَآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ﴿١٣٥﴾

136. Si: Å mitt folk, handle etter deres evner, også jeg vil handle, og snart skal dere vite hvem den endelige

قُلْ يٰقَوْمِ اعْمَلُوْا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ اِنِّيْ عَامِلٌ ۚ فَسَوْفَ
تَعْلَمُوْنَ ۙ مَنْ تَكُوْنُ لَهٗ عَاقِبَةُ الدَّارِ ۗ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ

29. Se ytterligere 11:108-109, angående Qur'ânens lære om at Helvete kun er midlertidig. Ordet som her er oversatt med "foresatte" betyr også: "venner, hjelpere".

bolig tilkommer, sannelig Han lar ikke de urettferdige ha hell.

الظّٰلِمُونَ ﴿١٣٦﴾

137. Og de tildeler Allah en andel i det Han har latt vokse av grøden og kveget, og så sier de: Dette er til Allah, etter deres formening, og dette er til våre medguder. Men det som er til deres medguder, når ikke Allah, og det som er til Allah, når til deres medguder. Ondt er det de dømmer.[30]

وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا
فَقَالُوا هَٰذَا لِلَّهِ بِزَعْمِهِمْ وَهَٰذَا لِشُرَكَائِنَا ۖ فَمَا
كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ ۖ وَمَا كَانَ
لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَىٰ شُرَكَائِهِمْ ۗ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿١٣٧﴾

138. Og slik har deres medguder latt drap av deres barn forekomme de fleste av avgudsdyrkerne som noe skjønt, for at de kan ødelegge dem og gjøre deres religion til bedrag for dem [altså for deres barn]. Og om Allah hadde tvunget Sin vilje i gjennom, så hadde de ikke gjort det. Overlat dem da til seg selv og (også) det de har oppdiktet.

وَكَذَٰلِكَ زَيَّنَ لِكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتْلَ أَوْلَادِهِمْ
شُرَكَاؤُهُمْ لِيُرْدُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ ۖ
وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ ۖ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٨﴾

139. Og de sier: Dette kveget og denne avgrøden er forbudt. Ingen skal spise av det, unntagen den vi vil, etter deres formening. Og det er dyr hvis rygg er forbudt til ridning, og dyr som de ikke nevner Allahs navn over, idet de dikter opp løgner mot Ham. Han vil snart belønne dem for det de har oppdiktet.

وَقَالُوا هَٰذِهِ أَنْعَامٌ وَحَرْثٌ حِجْرٌ لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا
مَنْ نَشَاءُ بِزَعْمِهِمْ وَأَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَامٌ
لَا يَذْكُرُونَ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءً عَلَيْهِ ۚ سَيَجْزِيهِمْ
بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٩﴾

140. Og de sier: Det som er i dette kvegets liv, er utelukkende for våre menn og forbudt for våre kvinner. Men hvis det er dødfødt, så skal de ha lik andel av det. Han vil snart belønne dem for deres påstand, sannelig Han er Allvis, Allvitende.

وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَٰذِهِ الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِذُكُورِنَا
وَمُحَرَّمٌ عَلَىٰ أَزْوَاجِنَا ۖ وَإِنْ يَكُنْ مَيْتَةً فَهُمْ فِيهِ
شُرَكَاءُ ۚ سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ ۚ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٤٠﴾

30. Avgudsdyrkerne pleide å dele grøde (avling) i to porsjoner: til Allah og til deres påståtte medguder. Hvis noe av Allahs andel falt over i medgudenes porsjon, beholdt medgudene det, men hvis noe av medgudenes andel falt over i Allahs porsjon, ble det gitt tilbake til medgudene. Se også noten til 6:2.

141. De som dreper sine barn i tåpelighet uten viten, og som forbyr det Allah har forsynt dem med, idet de dikter opp løgn mot Allah, er visselig fortapt. De er visselig fart vill, og de er ikke rettledet.

قد خسر الذين قتلوا أولادهم سفها بغير علم
وحرموا ما رزقهم الله افتراء على الله قد ضلوا
وما كانوا مهتدين (١٤١)

R. 17 142. Og Han er den som har frembrakt hager med espalier og uten espalier, og daddelpalmer og korn hvis avgrøde er forskjellig, og oliven og granatepler, hverandre lik og hverandre ulik: Spis av deres frukter når de bærer frukt, og gi rettmessig andel av det på høstens dag, og vær ikke umåteholdne, for Han elsker visselig ikke de umåteholdne.

وهو الذي أنشأ جنت معروشت وغير معروشت
والنخل والزرع مختلفا أكله والزيتون والرمان
متشابها وغير متشابه كلوا من ثمره إذا أثمر
وآتوا حقه يوم حصاده ولا تسرفوا إنه لا يحب
المسرفين (١٤٢)

143. Og av kveget lastedyr og slaktedyr: Spis av det som Allah har forsynt dere med, og følg ikke i Satans fotspor, for han er visselig dere en åpenlys fiende.

ومن الأنعام حمولة وفرشا كلوا مما رزقكم الله
ولا تتبعوا خطوت الشيطن إنه لكم عدو
مبين (١٤٣)

144. Åtte par: av fårene to og av geitene to. Si: Har Han forbudt de to hanner eller de to hunner eller det de to hunners morsliv inneholder? Meld meg det på grunnlag av viten om dere er sannferdige.[31]

ثمنية أزواج من الضأن اثنين ومن المعز
اثنين قل ءآلذكرين حرم أم الأنثيين أما
اشتملت عليه أرحام الأنثيين نبئوني بعلم
إن كنتم صدقين (١٤٤)

145. Og av kamelene to og av oksene to. Si: Er det de to hanner Han har forbudt, eller de to hunner, eller det de to hunners morsliv inneholder? Var dere vitner da Allah påla dere det? Hvem er da mer urettferdig enn den som oppdikter en løgn mot Allah for uten viten å villede mennesker?

ومن الإبل اثنين ومن البقر اثنين قل ءآلذكرين
حرم أم الأنثيين أما اشتملت عليه أرحام
الأنثيين أم كنتم شهداء إذ وصكم الله بهذا
فمن أظلم ممن افترى على الله كذبا ليضل الناس

31. Polemikken mot forskjellige hedenske skikker som er ufornuftige (mangler "grunnlag i viten"), og som ikke er basert på åpenbaring fra Gud (se neste vers: "Var dere vitner?") fortsetter i disse vers. Islâms læresetninger er derimot i overensstemmelse med sann viten og bygger på guddommelig åpenbaring.

Sannelig, Allah rettleder ikke det urettferdige folk.

ع بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٤٥﴾

R. 18 146. Si: Jeg finner ikke i det som er åpenbart til meg, noe forbudt for den spisende som vil spise det, unntagen når det dreier seg om selvdøde dyr eller utgytt blod eller svinekjøtt, for det er urent, eller ulydighet, det som er slaktet i andres navn enn Allahs. Men overfor den som er tvunget, uten å begjære det eller overskride grenser, er din Herre visselig Tilgivende, Barmhjertig.[32]

قُلْ لَّآ اَجِدُ فِيْ مَآ اُوْحِيَ اِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلٰى طَاعِمٍ يَّطْعَمُهٗٓ
اِلَّآ اَنْ يَّكُوْنَ مَيْتَةً اَوْ دَمًا مَّسْفُوْحًا اَوْ لَحْمَ خِنْزِيْرٍ
فَاِنَّهٗ رِجْسٌ اَوْ فِسْقًا اُهِلَّ لِغَيْرِ اللّٰهِ بِهٖ ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ
غَيْرَ بَاغٍ وَّلَا عَادٍ فَاِنَّ رَبَّكَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٤٦﴾

147. Og dem som var jøder forbød Vi alle dyr med klover, og av oksene og fårene og geitene forbød Vi det fete, unntagen hva deres rygger bærer, eller innvollene eller det som er blandet med knokler. Dette forbød Vi dem på grunn av deres overtredelse. Og Vi er visselig sanndru.[33]

وَعَلَى الَّذِيْنَ هَادُوْا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِيْ ظُفُرٍ ۚ وَمِنَ
الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُوْمَهُمَآ اِلَّا مَا
حَمَلَتْ ظُهُوْرُهُمَآ اَوِ الْحَوَايَآ اَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ۗ ذٰلِكَ
جَزَيْنٰهُمْ بِبَغْيِهِمْ ۖ وَاِنَّا لَصٰدِقُوْنَ ﴿١٤٧﴾

148. Og om de forkaster deg, så si: Deres Herre er den altomfattende barmhjertighets Herre, og Hans vrede kan ikke holdes borte fra de syndige.

فَاِنْ كَذَّبُوْكَ فَقُلْ رَّبُّكُمْ ذُوْ رَحْمَةٍ وَّاسِعَةٍ ۚ وَلَا
يُرَدُّ بَاْسُهٗ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿١٤٨﴾

149. Avgudsdyrkerne vil si: Om Allah hadde villet det, så hadde vi og våre fedre ikke satt noen ved siden av (Ham), heller ikke hadde vi forbudt noe. Slik forkastet de som var gått forut sannheten, inntil de smakte Vår straff. Si: Har dere noen viten? Så legg den frem for oss. Men dere følger bare en formodning, og dere gjør ikke annet enn å lyve.

سَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا لَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَآ اَشْرَكْنَا وَ
لَآ اٰبَآؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ شَيْءٍ ۚ كَذٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِيْنَ
مِنْ قَبْلِهِمْ حَتّٰى ذَاقُوْا بَاْسَنَا ۗ قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ
مِّنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوْهُ لَنَا ۗ اِنْ تَتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ وَ
اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا تَخْرُصُوْنَ ﴿١٤٩﴾

32. Bare selvdøde dyr, og svinekjøtt er usunt eller urent (*ridjs*), mens det å spise avgudsofferkjøtt kalles *fisq* = noe som betegner ulydighet mot Gud, sammenlikn 2:174, 5:4 og 16:116.

33. Sammenlikn 3. Mosebok 7:23. I Talmud gjøres det unntagelse for fettet som henger ved ribbene. Jødene betrakter dette fettet som tillatt, som ikke kan skilles fra innvollene (se Enc. Bibl. col. 1544-1545).

150. Si: Hos Allah er det bevis som kan overbevise. Hadde Han da tvunget Sin vilje i gjennom, ville Han visselig ha rettledet dere alle.[34]

قُلْ فَلِلّٰهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ ۚ فَلَوْ شَآءَ لَهَدٰىكُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿١٥٠﴾

151. Si: Bring deres vitner hit, dem som vil bevitne at Allah har forbudt dette. Men om de bevitner, så skal du ikke avlegge vitnesbyrd sammen med dem, og følg ikke deres onde lyster, som forkaster Våre tegn, og som ikke tror på det kommende, og som setter andre lik med sin Herre.

قُلْ هَلُمَّ شُهَدَآءَكُمُ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللّٰهَ
حَرَّمَ هٰذَا ۚ فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ ۚ وَلَا
تَتَّبِعْ أَهْوَآءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيٰتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْاٰخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١٥١﴾ ١٨ ع ٥

R. 19 152. Si: Kom, jeg vil forelese dere hva deres Herre har forbudt dere: Dere må ikke sette noen ved siden av Ham, og dere skal vise foreldrene godhet, og drep ikke barna deres på grunn av fattigdom. Vi forsørger dere og dem, og gå ikke nær til skjendighetene, de være seg åpenlyse eller skjulte, og drep ikke det liv som Allah har gjort ukrenkelig, med mindre det skjer med rette. Dette pålegger Han dere for at dere må være forstandige.

قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا
بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۚ وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ
مِنْ إِمْلَاقٍ ۖ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ ۚ وَلَا تَقْرَبُوا
الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ ۚ وَلَا تَقْتُلُوا
النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللّٰهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ۚ ذٰلِكُمْ وَصّٰكُمْ
بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٥٢﴾

153. Og kom ikke nær til den foreldreløses eiendom, unntagen på beste måte, inntil de når sin modenhet, og gi full vekt og mål med rettferdighet. Vi har ikke bebyrdet noen unntagen etter evne. Når dere taler, så tal rett, selv om det også er mot en slektning, og oppfyll pakten med Allah. Dette pålegger Han dere for at dere må tenke dere om.

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتّٰى يَبْلُغَ
أَشُدَّهُ ۚ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ ۚ لَا نُكَلِّفُ
نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۚ وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا
قُرْبٰى ۚ وَبِعَهْدِ اللّٰهِ أَوْفُوا ۚ ذٰلِكُمْ وَصّٰكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٣﴾

34. Avgudsdyrkerne mente, som mange kritikere av Islâm i våre dager, at når Gud overså noe, så betydde det at Han tillot det. Det var ikke Gud som tvang dem til å følge deres falske kurs; tvert imot hadde Gud gjennomtvunget Sin vilje, hadde alle vært rettledede. Men friheten, også til å fare vill, er en vesentlig betingelse for at Guds plan med mennesket kan gjennomføres. Gud kunne ha skapt mennesket slik at det ikke kunne ta feil, men dermed ville det ha vært redusert til en maskin, og det ville heller ikke vært mulighet for dets utvikling, som strekker seg fremover, *høyere* og *høyere*, for det mennesket som vil følge Guds rettledning gjennom Hans profeter.

154. Og dette er Min vei, den rette, følg da den. Og følg ikke andre veier, så dere blir ført bort fra Hans vei. Dette pålegger Han dere for at dere må bli rettferdige.

وَأَنَّ هَٰذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ ۖ وَلَا تَتَّبِعُوا
السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَن سَبِيلِهِ ۚ ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُم بِهِ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٥٤﴾

155. Deretter ga Vi også Moses Boken som en fullendelse av nåden for den som handlet godt, og som en klarleggelse av alle ting og en rettledning og barmhjertighet, for at de måtte tro på møtet med sin Herre.

ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَ
تَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُم بِلِقَاءِ
١٩ ع رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٥﴾

R. 20 156. Og denne (Qur'ân) er en Bok som Vi har åpenbart, full av velsignelse. Følg den derfor, og vær rettferdige så det blir vist dere barmhjertighet.

وَهَٰذَا كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ
تُرْحَمُونَ ﴿١٥٦﴾

157. Så dere ikke skal si: Boken er bare åpenbart til to folk før oss, og vi hadde visselig ikke noe kjennskap til deres lesning.[35]

أَن تَقُولُوا إِنَّمَا أُنزِلَ الْكِتَابُ عَلَىٰ طَائِفَتَيْنِ مِن
قَبْلِنَا وَإِن كُنَّا عَن دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ ﴿١٥٧﴾

158. Eller at dere skal si: Hvis Boken var blitt åpenbart oss, så ville vi visselig være bedre rettledet enn disse. Men det er allerede kommet til dem et klart bevis fra deres Herre og rettledning og barmhjertighet. Hvem er da mer urettferdig enn dem som forkaster Allahs tegn og vender seg fra dem? Vi vil belønne dem som vender seg fra Våre tegn med en hard straff, fordi de vendte seg bort.

أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَىٰ
مِنْهُمْ ۚ فَقَدْ جَاءَكُم بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَ
رَحْمَةٌ ۚ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن كَذَّبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ
عَنْهَا ۗ سَنَجْزِي الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ
الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ﴿١٥٨﴾

159. Venter de på annet enn at englene skal komme til dem, eller din Herre skal komme, eller noen av din Herres tegn skal komme? På den dag,

هَلْ يَنظُرُونَ إِلَّا أَن تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ
رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ ۗ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ

35. De "to folk" som hadde fått en "bok", dvs. en åpenbart lov, var jødene og perserne som fikk deres respektive lovbøker gjennom Moses og Zoroaster, henholdsvis Torahen og Avesta. Jesus brakte ikke noen ny lov, men både han og hans disipler fulgte Moseloven.

da noen av tegnene til din Herre skal komme, skal troen ikke være til nytte for noe menneske, som ikke har trodd før eller fortjent seg noe godt i sin tro. Si: Vent, vi venter også.

اٰيٰتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا اِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ اٰمَنَتْ
مِنْ قَبْلُ اَوْ كَسَبَتْ فِيْٓ اِيْمَانِهَا خَيْرًا ۗ قُلِ انْتَظِرُوْٓا
اِنَّا مُنْتَظِرُوْنَ ﴿١٥٩﴾

160. Sannelig, med dem som splittet deres religion og ble til sekter, har du ikke noe å gjøre. Sannelig deres sak vil alene være (å henvise) til Allah, etter det vil Han opplyse dem om hva de pleide å gjøre.

اِنَّ الَّذِيْنَ فَرَّقُوْا دِيْنَهُمْ وَكَانُوْا شِيَعًا لَّسْتَ مِنْهُمْ
فِيْ شَيْءٍ ۗ اِنَّمَآ اَمْرُهُمْ اِلَى اللّٰهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوْا
يَفْعَلُوْنَ ﴿١٦٠﴾

161. Den som gjør en god gjerning, skal få ti ganger så mye, men den som gjør en ond gjerning, skal kun belønnes med det samme, og det skal ikke gjøres dem urett.

مَنْ جَآءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهٗ عَشْرُ اَمْثَالِهَا ۚ وَمَنْ جَآءَ
بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزٰٓى اِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿١٦١﴾

162. Si: Se min Herre har ført meg til den rette vei, den evige tro, Abrahams den oppriktiges religion. Og han hører ikke til dem som setter noen (eller noe) opp ved siden av (Ham).

قُلْ اِنَّنِيْ هَدٰىنِيْ رَبِّيْٓ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۚ دِيْنًا
قِيَمًا مِّلَّةَ اِبْرٰهِيْمَ حَنِيْفًا ۚ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿١٦٢﴾

163. Si: Min bønn og mitt offer og mitt liv og min død er for Allah, verdenenes Herre.

قُلْ اِنَّ صَلَاتِيْ وَنُسُكِيْ وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِيْ لِلّٰهِ رَبِّ
الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٦٣﴾

164. Han har ingen ved siden av Seg. Slik ble det pålagt meg, og jeg er den første av dem som underkaster seg (Hans åpenbarte vilje).

لَا شَرِيْكَ لَهٗ ۚ وَبِذٰلِكَ اُمِرْتُ وَاَنَا اَوَّلُ الْمُسْلِمِيْنَ ﴿١٦٤﴾

165. Si: Skal jeg søke en annen Herre enn Allah, når Han er Herre over alle ting? Og enhver sjel er ansvarlig for sine gjerninger, heller ikke noen som bærer en byrde, skal bære en annens byrde. Slik skal dere vende tilbake til deres Herre, deretter vil Han

قُلْ اَغَيْرَ اللّٰهِ اَبْغِيْ رَبًّا وَّهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ ۗ وَلَا تَكْسِبُ
كُلُّ نَفْسٍ اِلَّا عَلَيْهَا ۚ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزْرَ اُخْرٰى ۚ
ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيْهِ

underrette dere om det dere var uenige om.[36]

تَخْتَلِفُونَ ﴿١٦٥﴾

166. Og Han er den som har gjort dere til etterfølgere på jorden, og har opphøyet noen av dere over andre i rang, for at Han må prøve dere i det Han har skjenket dere. Sannelig, din Herre er rask til å gjengjelde, og Han er visselig Tilgivende, Barmhjertig.[37]

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَٰٓئِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ
فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَٰتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَآ ءَاتَىٰكُمْ إِنَّ رَبَّكَ
سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُۥ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٦٦﴾

36. Uttrykket "ikke noen som bærer en byrde, skal bære en annens byrde", betyr ikke, at vi ikke skal hjelpe og bistå hverandre, og altså i den forstand bære hverandres byrder. "Byrde" betyr her "synd", og verset innskjerper da i det dobbelte uttrykk, at synd er noe personlig ("kommer til den selv alene") og ikke noe nedarvet, og at det enkelte mennesket selv må bære ansvaret for sine handlinger og ikke kan sette sin lit til noen annens "stedfortredende lidelse". Gud er alle tings Herre: Hos Ham alene må tilgivelsen da søkes, og ikke hos menneskelige forsonere eller frelsere.

37. Muslimene er nå de tidligere paktfolks, jødenes og persernes (v. 157) etterfølgere (*Khulafâ*) og arvtakere til alle åndelige velsignelser, som disse tidligere mottok. Denne sûra begynte med en henvisning til "mørket" og "lyset", og avviste at det var snakk om to makter (som Zoroasters tilhengere hevdet). Gud var lysets og mørkets Skaper. Dette verset sier at lys og mørke er skapt "for å prøve dere". Både lys og mørke er altså til menneskets beste, for kun gjennom prøvelse kan det utvikles til stadig høyere rang. Hvis det ikke hadde vært mørke, ville det heller ikke ha vært noen fremgang, jf. noten til vers 2.

سُورَةُ الْأَعْرَافِ مَكِّيَّةٌ (٧)

AL-A'RÂF

(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ①

2. Alif Lâm Mîm Sâd (Jeg er Allah, den Allvitende, den Sanndru).[1]

الٓمٓصٓ ②

3. Dette er en (strålende) Bok som er åpenbart (til) deg. La det da ikke være noen hindring for den i ditt bryst, at du med den må advare, og (at den må være) en formaning for de troende.[2]

كِتَٰبٌ أُنزِلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُن فِى صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ لِتُنذِرَ بِهِۦ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ③

4. Følg det som er åpenbart dere fra deres Herre, og følg ikke andre beskyttere enn Ham. Lite tenker dere dere om!

ٱتَّبِعُوا۟ مَآ أُنزِلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا۟ مِن دُونِهِۦٓ أَوْلِيَآءَ ۗ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ④

5. Hvor mangen en by har Vi ikke ødelagt? Og Vår straff kom til dem om natten, eller når de sov til middag.

وَكَم مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَٰهَا فَجَآءَهَا بَأْسُنَا بَيَٰتًا أَوْ هُمْ قَآئِلُونَ ⑤

6. Og deres rop var, når Vår straff kom til dem, ene og alene: Vi var visselig urettferdige.

فَمَا كَانَ دَعْوَىٰهُمْ إِذْ جَآءَهُم بَأْسُنَآ إِلَّآ أَن قَالُوٓا۟ إِنَّا كُنَّا ظَٰلِمِينَ ⑥

7. Vi vil da visselig utspørre dem sendebudene kom til, og Vi vil visselig utspørre sendebudene.

فَلَنَسْـَٔلَنَّ ٱلَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْـَٔلَنَّ ٱلْمُرْسَلِينَ ⑦

8. Da vil Vi visselig fortelle dem (deres gjerninger) med viten, og Vi var aldri fraværende.

فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِم بِعِلْمٍ ۖ وَمَا كُنَّا غَآئِبِينَ ⑧

---

1. Se note til 2:2. Sâd er forkortelse for den Sanndru.

2. Den ubestemte form av *kitâb*, kan brukes om det fullkomne, jf. bruken av *radjul* (mann i ubestemt form) i 36:21.

9. Og veiingen på denne dag vil være sann, og de, hvis vektskåler vil være tunge, vil være dem som skal fullkommengjøres.

وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ ۚ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ
هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٩﴾

10. Og de hvis vektskåler vil være lette, vil være dem som har ødelagt seg selv, fordi de pleide å forkaste Våre tegn.

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ
بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ ﴿١٠﴾

11. Og Vi har visselig befestet dere på jorden og skjenket dere alt livets underhold på den. Hvor lite takknemlige dere er!

وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ ۗ
قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ ﴿١١﴾

R. 2 12. Og Vi har visselig skapt dere og deretter gitt dere form. Og deretter sa Vi til englene: Underkast dere Adam, og de underkastet seg, (alle) unntatt Iblîs. Han ble ikke av dem som underkastet seg.[3]

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا
لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿١٢﴾

13. (Allah) sa: Hva forhindret deg i å underkaste deg da Jeg befalte deg (det)? Han sa: Jeg er bedre enn ham. Du har skapt meg av ild, mens Du skapte ham av leire.[4]

قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ ۖ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ
خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ﴿١٣﴾

14. (Allah) sa: Gå da bort herfra, for det er deg ikke tillatt å hovmode deg her. Gå da ut, for du skal visselig være blant de ydmykede.

قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ
إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ﴿١٤﴾

15. Han sa: Gi meg utsettelse til den dag de oppreises.[5]

قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٥﴾

---

3. Befalingen om å underkaste seg Adam var rettet til englene, men henvendte seg til hele skapningen, da englene er de virkende midler, gjennom hvilke Guds befalinger utgår og realiseres i hele skapningen.

4. At Adam var skapt av leire hentyder både til menneskets opprinnelse av den døde materie, og til at menneskets natur (i motsetning til *Iblîs*, som hadde en ildliknende og en brennende natur) var ydmyk og lettformelig.

5. Den dag da menneskene oppreises, kan også hentyde til menneskets åndelige oppstandelse. Når det vekkes til nytt åndelig liv, mister Iblîs sin makt over det.

16. (Allah) sa: Du skal visselig være blant dem som har fått utsettelse.

قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿١٦﴾

17. Han sa: Fordi Du har dømt meg villfarende, så vil jeg visselig ligge i bakhold etter dem på Din rette vei.[6]

قَالَ فَبِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ
الْمُسْتَقِيمَ ﴿١٧﴾

18. Da vil jeg visselig komme over dem forfra og bakfra og fra deres høyre og fra deres venstre side. Og Du vil visselig ikke finne de fleste av dem takknemlige (mot Deg).

ثُمَّ لَآتِيَنَّهُم مِّن بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ
وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَن شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ
شَاكِرِينَ ﴿١٨﴾

19. (Allah) sa: Gå ut herfra, foraktet og fordrevet. Alle som følger deg blant dem, vil Jeg fylle Helvete med.

قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْءُومًا مَّدْحُورًا لَّمَن تَبِعَكَ
مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٩﴾

20. Og Å Adam, bo du og din hustru i hagen og spis av det dere lyster hvor (dere) vil i den, men gå ikke nær dette treet, så dere blir urettferdige.[7]

وَيَا آدَمُ اسْكُنْ أَنتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ
شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ
الظَّالِمِينَ ﴿٢٠﴾

21. Men Satan hvisket til dem for å åpenbare det som var skjult for dem av deres skam, og han sa: Deres Herre har bare forbudt dere dette treet for at dere ikke skal bli to engler eller bli av dem som lever evig.[8]

فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ
عَنْهُمَا مِن سَوْآتِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ
هَٰذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَن تَكُونَا مَلَكَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ
الْخَالِدِينَ ﴿٢١﴾

22. Og han svor til dem (idet han sa): Jeg er dere en hengiven rådgiver.

وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢٢﴾

---

6. *Aghwajta* kan bety "villede" og "dømme som villfarende". I arabisk talemåte kan konsekvensen av en handling, ofte tilskrives den som medvirker til at konsekvensen etterfølger handlingen.

7. Alt er tillatt, unntagen det som er fysisk eller psykisk skadelig. "Det forbudte tre" står for de tre befalinger som forbød Adam og hans hustru visse ting, f.eks. å ha forbindelse med Iblîs og hans avkom. I 14:25 sammenliknes et "godt ord" med et "godt tre", og i 14:27 et "ondt ord" med et "ondt tre". *Sjadjra* (tre) betyr også: stamme, folk (se vers 28).

8. Mens onde tanker til slutt vil bringe ødeleggelse over et menneske, åpenbarer de også dets svakheter. Onde tanker leder et menneske til å tro, at veien til fremskritt og velstand ligger i den retning Gud har forbudt det å gå. En tyv tror at han sikrer seg velstand ved å stjele.

23. Og han villedet dem ved bedrag. Og etter at de hadde smakt av treet, ble deres skam åpenbar for dem, og de begynte å skjule seg med hagens løv. Og deres Herre kalte dem: Forbød Jeg dere ikke dette treet og sa til dere at Satan visselig er deres åpenbare fiende.[9]

فَدَلّٰىهُمَا بِغُرُوْرٍ ۚ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْاٰتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفٰنِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَّرَقِ الْجَنَّةِ ؕ وَنَادٰىهُمَا رَبُّهُمَآ اَلَمْ اَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكُمَا الشَّجَرَةِ وَاَقُلْ لَّكُمَآ اِنَّ الشَّيْطٰنَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ﴿۲۳﴾

24. De sa: Vår Herre, vi har handlet urett mot oss selv, og om Du ikke tilgir oss og har barmhjertighet med oss, så vil vi visselig være blant de fortapte.[10]

قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَآ اَنْفُسَنَا ٚ وَاِنْ لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿۲۴﴾

25. Han sa: Gå bort som hverandres fiender, og på jorden skal det være et opphold og et livsunderhold for dere en tid.[11]

قَالَ اهْبِطُوْا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۚ وَلَكُمْ فِى الْاَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَّمَتَاعٌ اِلٰى حِيْنٍ ﴿۲۵﴾

26. Han sa: Der skal dere leve, og der skal dere dø, og derfra skal dere oppreises.[12]

قَالَ فِيْهَا تَحْيَوْنَ وَفِيْهَا تَمُوْتُوْنَ وَمِنْهَا تُخْرَجُوْنَ ﴿۲۶﴾ ع

R. 3 27. Å Adams barn, Vi har visselig sendt dere en kledning som kan dekke deres skam, og (som tjener dere) til prydelse. Og rettferdighetens kledning er den beste. Dette er (et) av Allahs tegn, for at dere skal huske (det).

يٰبَنِىْٓ اٰدَمَ قَدْ اَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُّوَارِىْ سَوْاٰتِكُمْ وَرِيْشًا ؕ وَلِبَاسُ التَّقْوٰى ۙ ذٰلِكَ خَيْرٌ ؕ ذٰلِكَ مِنْ اٰيٰتِ اللّٰهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُوْنَ ﴿۲۷﴾

28. Å Adams barn, la ikke Satan friste dere, liksom han brakte deres

يٰبَنِىْٓ اٰدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطٰنُ كَمَآ اَخْرَجَ اَبَوَيْكُمْ

---

9. Etter at et menneske har syndet, søker det å dekke sin synd med gode gjerninger og utslette den ved å angre. "Paradisets løv" står her for disse gode gjerninger som mennesket søker å dekke seg med. (Sammenlikn noten til vers 20).

10. *Ghafara*, som vanligvis oversettes med "tilgi", betyr egentlig "tildekke", jf. foregående vers med note.

11. Dette verset viser at Iblîs også var et menneskelig vesen, for det sies til dem at de alle skal gå bort, og at de vil være hverandres fiender på jorden.

12. Dette verset viser at det er feilaktig å tro at Jesus eller noe annet menneskelig vesen dveler i himmelen. Alle må leve og dø på denne jord.

foreldre ut av hagen, idet han fratok dem deres kledning så han kunne åpenbare dem deres skam. Han ser dere visselig, han og hans stamme, hvorfra dere ikke ser dem. Vi har visselig gjort satanene til venner av dem som ikke tror.[13]

مِّنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا
سَوْاٰتِهِمَا ۭ اِنَّهٗ يَرٰىكُمْ هُوَ وَقَبِيْلُهٗ مِنْ حَيْثُ لَا
تَرَوْنَهُمْ ۭ اِنَّا جَعَلْنَا الشَّيٰطِيْنَ اَوْلِيَاۗءَ لِلَّذِيْنَ لَا
يُؤْمِنُوْنَ ﴿٢٨﴾

29. Og når de gjør noe skjendig, så sier de: Vi fant at våre fedre handlet slik, og Allah har påbudt oss det. Si: Sannelig, Allah påbyr ikke det skjendige. Vil dere si om Allah det dere ikke vet?

وَاِذَا فَعَلُوْا فَاحِشَةً قَالُوْا وَجَدْنَا عَلَيْهَآ اٰبَاۗءَنَا
وَاللّٰهُ اَمَرَنَا بِهَا ۭ قُلْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَاْمُرُ بِالْفَحْشَاۗءِ ۭ
اَتَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٢٩﴾

30. Si: Min Herre har påbudt rettferdighet. Og vær sant oppmerksomme på ethvert (tidspunkt eller) sted for tilbedelse, og påkall Ham idet dere er Ham fullt og helt hengivne i religionen. Slik som Han frembrakte dere, skal dere vende tilbake.[14]

قُلْ اَمَرَ رَبِّيْ بِالْقِسْطِ ۣ وَاَقِيْمُوْا وُجُوْهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ
مَسْجِدٍ وَّادْعُوْهُ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ ڛ كَمَا بَدَاَكُمْ
تَعُوْدُوْنَ ﴿٣٠﴾

31. Noen har Han rettledet, og villfarelse er med rette blitt andre til del, for de har tatt satanene til venner istedenfor Allah, og de tror at de er rettledet.

فَرِيْقًا هَدٰى وَفَرِيْقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلٰلَةُ ۭ اِنَّهُمُ
اتَّخَذُوا الشَّيٰطِيْنَ اَوْلِيَاۗءَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَيَحْسَبُوْنَ
اَنَّهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ﴿٣١﴾

32. Å Adams barn, ta med deres prydelse til ethvert (tidspunkt eller) sted for tilbedelse. Og spis og drikk, men overdriv ikke, sannelig Allah elsker ikke de umåteholdne.[15]

يٰبَنِيْٓ اٰدَمَ خُذُوْا زِيْنَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَّكُلُوْا
وَاشْرَبُوْا وَلَا تُسْرِفُوْا ۚ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِيْنَ ﴿٣٢﴾ ع

13. At Satan ser dere hvorfra dere ikke kan se ham, betyr at de onde er meget snedige. De våker snedig over de rettferdige for å mistolke deres oppførsel og vekke til fiendskap mot dem. De onde oppfordrer folk til å holde fast ved deres gamle tradisjoner og ikke akte på Guds kall.

14. Man skal rense seg fysisk og psykisk før man går til bønn.

15. Det er gjennom bønn og tilbedelse at mennesket får krefter og synsstyrke til rettferdig handling. Rettferdig handling betyr harmoni, ro og måtehold i alle livssfærer, f.eks. rimelig bruk av Guds nådefulle gaver uten å overtre grenser.

R. 4 33. Si: Hvem har forbudt Allahs prydelse, som Han har frembrakt til Sine tjenere, og de gode ting av (Hans) forsyning. Si: Det er for dem som tror i dette liv, (og) utelukkende deres på Oppstandelsens dag. Slik forklarer Vi i detaljer tegnene for dem som har viten.[16]

قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللّٰهِ الَّتِيٓ أَخْرَجَ لِعِبَادِهٖ وَالطَّيِّبٰتِ
مِنَ الرِّزْقِ ۚ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ اٰمَنُوا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۗ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ
يَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾

34. Si: Min Herre har bare forbudt de skjendige ting, enten de er åpenlyse eller skjulte, og synd og urettmessig overtredelse, og at dere setter noe (eller noen) ved siden av Allah, som Han ikke har åpenbart noen fullmakt for, og at dere sier om Allah noe dere ikke vet.

قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ
وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللّٰهِ مَا لَمْ
يُنَزِّلْ بِهٖ سُلْطٰنًا وَّأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾

35. Og for ethvert folk er det en frist. Når deres frist så er kommet, kan de ikke bli tilbake et øyeblikk, og heller ikke kan de komme før (dens utløp).[17]

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ ۖ فَإِذَا جَآءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ
سَاعَةً وَّلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٤﴾

36. Å Adams barn, når det enn kommer sendebud fra dere selv og beretter dere Mine tegn, så skal det ikke komme frykt hos dem som da frykter Allah og handler rettferdig; heller ikke skal de sørge.[18]

يٰبَنِيٓ اٰدَمَ إِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ
اٰيٰتِيۙ فَمَنِ اتَّقٰى وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا
هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٥﴾

37. Og de som forkastet Våre tegn og vendte seg fra dem i hovmod, disse er Ildens innbyggere, hvor de skal forbli lenge.

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيٰتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَآ أُولٰٓئِكَ
أَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيهَا خٰلِدُونَ ﴿٣٦﴾

---

16. Islâm insisterer på renhet og redelighet i alle henseender, f.eks. mat, klær, kropp og sjel. Den forbyr urenhet og forsømmelse. Forsømmelse av legemet og selvpålagt avholdenhet fordømmes av Islâm. Det er en falsk idé at den rette bruk av god føde står i noen motstrid med sann åndsstorhet.

17. Dette betyr ikke at Gud har fastsatt en frist ved Sitt dekret. Meningen er at Gud gjennom Sine dekreter har besluttet og bestemt hvilken handlemåte som tjener til å forlenge eller forkorte fristen. Når et folkeslag forlater rettferdighetens vei, slår det inn på veien til ødeleggelse. "Frist" hentyder da til den lov, som regulerer folkeslags blomstring og forfall. Jf. ordene: "Allah forandrer ikke et folks tilstand, før det har forandret sin egen tilstand" (13:12).

18. Gud sender alltid profeter som det er menneskets plikt å tro på.

38. Hvem er da mer urettferdig enn den som dikter opp en løgn om Allah, eller forkaster Hans tegn? Deres del av det som er bestemt skal nå dem, inntil Våre sendebud sier, når de kommer til dem for å ta deres sjeler: Hvor er de dere påkalte ved siden av Allah? De vil svare: De er veket fra oss. De vil vitne mot seg selv at de visselig var vantro.

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
بِآيَاتِهِ ۚ أُولَٰئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِنَ الْكِتَابِ ۖ حَتَّىٰ
إِذَا جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوا أَيْنَ مَا كُنْتُمْ
تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۖ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا
عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿٣٨﴾

39. (Allah) vil si: Gå da inn i Ilden blant folkeslag av djinner og mennesker som gikk bort før dere. Hver gang et folk går inn, vil det forbanne sitt søsterfolk, inntil, når de alle sammen har gått inn i den, vil de siste si om de første: Vår Herre, disse villedet oss, gi dem da en dobbelt straff av Ilden. Han vil si: Enhver får dobbelt straff, men dere forstår det ikke.[19]

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ
وَالْإِنْسِ فِي النَّارِ ۖ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا ۖ
حَتَّىٰ إِذَا ادَّارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرَاهُمْ لِأُولَاهُمْ
رَبَّنَا هَٰؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَآتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ ۖ
قَالَ لِكُلٍّ ضِعْفٌ وَلَٰكِنْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

40. Og de første vil si til de siste: Dere har ikke noe fortrinn fremfor oss, smak da straffen for det dere pleide å gjøre.

وَقَالَتْ أُولَاهُمْ لِأُخْرَاهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ
فَضْلٍ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٤٠﴾

R. 5 41. Sannelig, de som forkaster Våre tegn og vender seg fra dem i hovmod, for dem skal himmelens porter ikke åpnes, heller ikke skal de gå inn i Hagen, før en kamel går gjennom et nåløye. Slik belønner Vi synderne.[20]

إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ
لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّىٰ يَلِجَ
الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ﴿٤١﴾

42. De skal ha et opphold i Helvete, og over dem skal det være tepper av ild, og slik belønner Vi de urettferdige.

لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ ۚ وَ
كَذَٰلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٤٢﴾

19. Enhver påtar seg ved synd et ytterligere ansvar ved å føre andre vill, enten i samtid eller ettertid, ikke bare ved direkte vold mot andres rettigheter, men også ved overtredelse av Guds bud om menneskets forhold til Ham. I første tilfelle skjer det ved direkte å forbryte seg mot et menneske, i det siste gjennom eksemplets makt ved å friste andre til forsømmelighet i plikter som hører til Gud.

20. Uttrykket "før en kamel går gjennom et nåløye", kan også oversettes: "før et tau går gjennom et nåløye". Det vil være umulig for dem som forkaster Guds tegn, noensinne å gå inn i Paradiset, med mindre Gud viser dem Sin barmhjertighet.

43. Og de som tror og handler rettferdig - Vi bebyrder ingen sjel over evne - disse er Hagens beboere, i den skal de forbli for alltid.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا
وُسْعَهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٣﴾

44. Og Vi skal fjerne det som er av (gjensidig) nag i deres hjerter. Ved deres føtter skal floder strømme, og de vil si: All lovprisning tilkommer Allah, som ledet oss til dette. Og vi ville ikke ha vært rettledede om ikke Allah hadde rettledet oss. Sannelig brakte vår Herres sendebud sannheten. Det skal sies til dem: Dette er Hagen som er blitt gitt dere i arv (som belønning) for det dere pleide å gjøre.

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِم مِّنْ غِلٍّ تَجْرِي مِن تَحْتِهِمُ
الْأَنْهَارُ ۖ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَٰذَا وَمَا
كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ ۖ لَقَدْ جَاءَتْ
رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ ۖ وَنُودُوا أَن تِلْكُمُ الْجَنَّةُ أُورِثْتُمُوهَا
بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٤﴾

45. Og Hagens beboere skal kalle Ildens beboere og si: Vi har visselig funnet at det vår Herre lovte oss, var sant. Har dere funnet at det deres Herre lovte dere, var sant? De vil svare: Ja. Da skal en herold meddele dem: Allahs forbannelse er over de urettferdige,

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَن قَدْ وَجَدْنَا
مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدتُّم مَّا وَعَدَ رَبُّكُمْ
حَقًّا ۖ قَالُوا نَعَمْ ۚ فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ أَن لَّعْنَةُ اللَّهِ
عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿٤٥﴾

46. dem som vender bort fra Allahs vei og forsøker å gjøre den krum, og de fornekter det kommende.

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا
وَهُم بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ ﴿٤٦﴾

47. Og mellom dem skal det være et skille, og på de opphøyde steder skal det være menn som kjenner alle på deres merker, og de skal rope til Hagens beboere: Fred være med dere. Enda de ikke har trådt inn i den, men de håper.

وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ ۚ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا
بِسِيمَاهُمْ ۚ وَنَادَوْا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَن سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ۚ
لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ ﴿٤٧﴾

48. Og når deres blikk vendes mot Ildens beboere, sier de: Vår Herre, anbring oss ikke sammen med det urettferdige folk.

وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا
لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٨﴾

R. 6 49. Og beboerne på de opphøyde stedene vil kalle menn som de kjenner

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُم بِسِيمَاهُمْ

på deres merker, og si: Deres mengde hjalp dere ikke, heller ikke at dere var hovmodige.

قَالُوا مَآ أَغْنَىٰ عَنكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٩﴾

50. Er disse de menneskene som dere svor om at Allah ikke ville nå dem med Sin barmhjertighet? (Så vil Allah si til disse menneskene): Gå inn i Hagen, ingen frykt skal være over dere, heller ikke skal dere sørge.

أَهَٰٓؤُلَآءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ ۚ
ادْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَآ أَنتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٥٠﴾

51. Og Ildens beboere skal rope til Hagens beboere: Utgyt vann over oss, eller noe av det som Allah har forsynt dere med. De vil svare: Sannelig, Allah har forbudt disse begge for de vantro.

وَنَادَىٰٓ أَصْحَٰبُ النَّارِ أَصْحَٰبَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِيضُوا عَلَيْنَا
مِنَ الْمَآءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ ۚ قَالُوٓا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهُمَا
عَلَى الْكَٰفِرِينَ ﴿٥١﴾

52. Dem som gjorde sin religion til spott og spe, og som det nærværende liv bedro. - I dag vil Vi da glemme dem, liksom de glemte sitt møte med denne dag, og fordi de har pleid å fornekte Våre tegn.

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَوٰةُ
الدُّنْيَا ۚ فَالْيَوْمَ نَنسَىٰهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَآءَ يَوْمِهِمْ هَٰذَا
وَمَا كَانُوا بِـَٔايَٰتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٥٢﴾

53. Vi har allerede brakt dem en Bok som Vi har utlagt på alle måter med kunnskap, en rettledning og en barmhjertighet for et folk som tror.

وَلَقَدْ جِئْنَٰهُم بِكِتَٰبٍ فَصَّلْنَٰهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَ
رَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٣﴾

54. Venter de på annet enn oppfyllelsen av den? På den dag da oppfyllelsen vil komme, skal de som glemte den før, si: Vår Herres sendebud har allerede brakt sannheten. Mon vi da vil ha noen forbedere som vil gå i forbønn for oss? Eller vil vi bli sendt tilbake, så vi kan handle annerledes enn vi pleide å gjøre? - De har allerede ødelagt sine sjeler, og det som de pleide å dikte opp, er veket fra dem.

هَلْ يَنظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ ۚ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلُهُ يَقُولُ
الَّذِينَ نَسُوهُ مِن قَبْلُ قَدْ جَآءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ ۚ
فَهَل لَّنَا مِن شُفَعَآءَ فَيَشْفَعُوا لَنَآ أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلَ
غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ ۚ قَدْ خَسِرُوٓا أَنفُسَهُمْ وَضَلَّ
عَنْهُم مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٥٤﴾ ع ١٣

R. 7 55. Sannelig, deres Herre er Allah, som skapte himlene og jorden i seks tider, og så satte Seg på tronen. Han lar

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَٰوَٰتِ وَالْأَرْضَ فِي

natten dekke dagen, idet den hurtig følger den. Og solen, månen og stjernene, tvunget i tjeneste på Hans bud. Sannelig, Ham tilhører skapningen og befalingen. Velsignet være Allah, verdenenes Herre.

سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي الَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَّالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرٰتٍ بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ ۗ تَبٰرَكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعٰلَمِينَ ﴿٥٥﴾

56. Påkall deres Herre i ydmykhet og hemmelighet, sannelig Han elsker ikke overtrederne.

اُدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَّخُفْيَةً ۚ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٦﴾

57. Og skap ikke ufred på jorden, etter at den er brakt i en tilstand av fred og orden. Og påkall Ham i frykt og håp, sannelig Allahs barmhjertighet er nær ved dem som handler godt.

وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَّطَمَعًا ۗ إِنَّ رَحْمَتَ اللّٰهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٧﴾

58. Og det er Han som sender vindene med godt nytt foran Sin barmhjertighet, inntil Vi - når de bærer tunge skyer - driver dem til et dødt land, og Vi så sender vann ned derfra og frembringer alle slags frukter ved det. Slik bringer Vi de døde frem, så dere kan tenke dere om.[21]

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيٰحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۗ حَتّٰى إِذَا أَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنٰهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ ۗ كَذٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتٰى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾

59. Og det gode land - dets planter kommer frem (i overflod) på Allahs bud - men det som er dårlig, kommer bare lite frem. Slik fremstiller Vi på mange måter tegnene for et folk som er takknemlig.

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ ۚ وَالَّذِي خَبُثَ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكِدًا ۚ كَذٰلِكَ نُصَرِّفُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّشْكُرُونَ ﴿٥٩﴾ ع ١٤

R. 8 60. Vi sendte visselig Noah til hans folk, og han sa: Å mitt folk, tjen Allah. Dere har ingen gud unntagen Ham. Jeg frykter i sannhet en stor dags straff for dere.

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلٰى قَوْمِهِ فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلٰهٍ غَيْرُهُ ۗ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٦٠﴾

21. "Dødt land" betyr et land som er blitt tørt på grunn av mangel på regn. "Slik bringer Vi de døde frem" henviser ikke her til oppstandelsen, men til den åndelige oppvåkningen til nytt religiøst og moralsk liv. "Så dere kan tenke dere om", viser at det er et tegn som bevitnes i dette liv, altså er henvisningen klar nok til et fallent folks renessanse (gjenfødelse) og fornyet vekst.

61. Hans folks ledere sa: Vi ser deg i sannhet i åpenbar villfarelse.

قال الملأ من قومه إنا لنرىك في ضلل مبين ﴿٦١﴾

62. Han sa: Å mitt folk, det er ingen villfarelse i meg, men jeg er et sendebud fra allverdens Herre.

قال يقوم ليس بي ضللة ولكني رسول من رب
العلمين ﴿٦٢﴾

63. Jeg overgir dere min Herres budskap, og jeg gir dere et oppriktig råd, og jeg vet fra Allah hva dere ikke vet.

أبلغكم رسلت ربي وأنصح لكم وأعلم من الله
ما لا تعلمون ﴿٦٣﴾

64. Undrer dere dere over at det kommer en formaning til dere fra deres Herre gjennom en mann av deres egen midte, at han må advare dere? Og for at dere må være rettferdige, og for at det må vises dere barmhjertighet.

أوعجبتم أن جاءكم ذكر من ربكم على رجل منكم
لينذركم ولتتقوا ولعلكم ترحمون ﴿٦٤﴾

65. Da forkastet de ham, og Vi reddet ham og dem som var med ham i skipet, og Vi druknet dem som forkastet Våre tegn, for de var et folk av blinde.

فكذبوه فأنجينه والذين معه في الفلك وأغرقنا
الذين كذبوا بايتنا إنهم كانوا قوما عمين ﴿٦٥﴾ ع

R. 9 66. Og til 'Âd sendte Vi deres bror Hûd. Han sa: Å mitt folk, tjen Allah. Dere har ingen annen gud unntagen Ham. Vil dere da ikke være gudfryktige?

وإلى عاد أخاهم هودا قال يقوم اعبدوا الله
ما لكم من إله غيره أفلا تتقون ﴿٦٦﴾

67. De vantro førere fra hans folk sa: Sannelig, vi ser deg fortapt i dårskap, og vi mener sannelig at du er av løgnerne.

قال الملأ الذين كفروا من قومه إنا لنرىك في
سفاهة وإنا لنظنك من الكذبين ﴿٦٧﴾

68. Han svarte: Å mitt folk, det er ingen dårskap i meg, men jeg er et sendebud fra allverdens Herre.

قال يقوم ليس بي سفاهة ولكني رسول من رب
العلمين ﴿٦٨﴾

69. Jeg meddeler dere min Herres budskap, og jeg er dere en oppriktig, troverdig rådgiver.

أبلغكم رسلت ربي وأنا لكم ناصح أمين ﴿٦٩﴾

70. Undrer dere dere over at en formaning er kommet til dere fra deres Herre gjennom en mann av deres egne, at han måtte advare dere? Ihukom (den tid) da Han gjorde dere til etterfølgere etter Noahs folk og økte dere gavmildt i antall, så husk Allahs velgjerninger, så dere kan fullkommengjøres.[22]

أَوَعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ وَاذْكُرُوْا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوْحٍ وَّزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَصْطَةً فَاذْكُرُوْا آلَاءَ اللّٰهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿٦٩﴾

71. De svarte: Er du kommet til oss for at vi skal tjene Allah alene og forlate dem våre fedre pleide å tjene? Bring oss da det du har truet oss med, hvis du er av de sanndru.

قَالُوْا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللّٰهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٧٠﴾

72. Han sa: Straff og vrede fra min Herre er (allerede) falt på dere. Strides dere med meg om navn som dere og deres fedre har oppfunnet, som Allah ikke har åpenbart noen fullmakt for. Vent da, jeg er med dere blant dem som venter.

قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِّنْ رَّبِّكُمْ رِجْسٌ وَّغَضَبٌ أَتُجَادِلُوْنَنِيْ فِيْ أَسْمَاءٍ سَمَّيْتُمُوْهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَّا نَزَّلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ فَانْتَظِرُوْا إِنِّيْ مَعَكُمْ مِّنَ الْمُنْتَظِرِيْنَ ﴿٧١﴾

73. Og Vi frelste ham og dem som var med ham, ved Vår barmhjertighet, og Vi skar over røttene på dem som forkastet Våre tegn. Og de trodde ikke.

فَأَنْجَيْنٰهُ وَالَّذِيْنَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِآيٰتِنَا وَمَا كَانُوْا مُؤْمِنِيْنَ ﴿٧٢﴾

R. 10 74. Og til Thamûd sendte Vi deres bror Sâlih. Han sa: Å mitt folk, tjen Allah. Dere har ingen gud unntagen Ham. Det er sannelig kommet et klart bevis til dere fra deres Herre. Dette er Allahs hunnkamel, et tegn for dere. La den da være, så den kan spise på Allahs jord, og gjør den ikke noe vondt, så en smertelig straff innhenter dere.

وَإِلَىٰ ثَمُوْدَ أَخَاهُمْ صٰلِحًا قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلٰهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ هٰذِهِ نَاقَةُ اللّٰهِ لَكُمْ آيَةً فَذَرُوْهَا تَأْكُلْ فِيْ أَرْضِ اللّٰهِ وَلَا تَمَسُّوْهَا بِسُوْءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ أَلِيْمٌ ﴿٧٣﴾

75. Og husk da Vi gjorde dere til etterfølgere etter 'Âd, og anviste dere en bolig i landet idet dere bygget borger på dets sletter og hugget ut hus i

وَاذْكُرُوْا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَّبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُوْنَ مِنْ سُهُوْلِهَا قُصُوْرًا وَّتَنْحِتُوْنَ

22. En annen mulig oversettelse: "og økte dere gavmild i kroppsstyrke".

fjellene. Husk da Allahs velgjerninger, og begå ingen overtredelser i landet idet dere stifter ufred.

الْجِبَالَ بُيُوتًا ۖ فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ وَلَا تَعْثَوْا فِي
الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٧٤﴾

76. De hovmodige ledere for hans folk sa til dem som ble ansett for svake - til dem av dem som trodde: Vet dere (med sikkerhet) at Sâlih er sendt av deres Herre? De svarte: Vi tror visselig på det som han er blitt sendt med.

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِن قَوْمِهِ لِلَّذِينَ
اسْتُضْعِفُوا لِمَنْ آمَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صَالِحًا
مُّرْسَلٌ مِّن رَّبِّهِ ۚ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٧٥﴾

77. De hovmodige svarte: Vi er sannelig vantro med hensyn til det dere tror på.

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنتُم بِهِ كَافِرُونَ ﴿٧٦﴾

78. Så hugget de over hasesenene på hunnkamelen og gjorde opprør mot deres Herres befaling, og de sa: Å Sâlih, bring oss det du har truet oss med, dersom du er et av sendebudene.[23]

فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يَا صَالِحُ
ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِن كُنتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧٧﴾

79. Så tok jordskjelvet dem, så de lå sammenkrøpne i sine hus.

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ ﴿٧٨﴾

80. Men Sâlih vendte seg da fra dem og sa: Å mitt folk, jeg har allerede meddelt dere min Herres budskap, og jeg har gitt dere et oppriktig råd, men dere elsker ikke oppriktige rådgivere.

فَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ
رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَٰكِن لَّا تُحِبُّونَ النَّاصِحِينَ ﴿٧٩﴾

81. Og (ihukom) Lot, da han sa til sitt folk: Begår dere en skjendighet som ingen i hele verden begikk før dere?

وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُم
بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾

82. Sannelig, dere går med begjær til menn istedenfor kvinner. Nei, dere er et folk som overskrider alle grenser.

إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّن دُونِ النِّسَاءِ ۚ
بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿٨١﴾

83. Og hans folks svar var bare at de sa: Driv dem ut av deres by, for de er mennesker som tror at de er rene.

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَن قَالُوا أَخْرِجُوهُم
مِّن قَرْيَتِكُمْ ۖ إِنَّهُمْ أُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ ﴿٨٢﴾

23. Den hunnkamelen som det her er snakk om, pleide profeten Sâlih å ri på fra sted til sted for å spre sitt budskap. Å drepe kamelen, ville si det samme som å hindre ham i å utføre den jobben som Gud

84. Da reddet Vi ham og hans familie, med unntak av hans hustru; hun var av dem som ble tilbake.

فَأَنجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ٨٤

85. Og Vi lot regn regne ned over dem. Se da hvordan slutten ble for synderne.

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِم مَّطَرًا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُجْرِمِينَ ٨٥

R. 11 86. Og til Midian sendte Vi deres bror Sju'aib. Han sa: Å mitt folk, tjen Allah, dere har ingen annen gud unntagen Ham. Det er visselig kommet et klart bevis til dere fra deres Herre, gi da fullt mål og full vekt og forminsk ikke folks ting for dem og stift ikke ufred på jorden etter at den er blitt brakt i en tilstand av fred og orden. Dette er bedre for dere om dere er troende.[24]

وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُم بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ
فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ
وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ
لَّكُمْ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ٨٦

87. Og sitt ikke ved enhver vei idet dere truer dem som tror og forsøker å vende dem bort fra Allahs vei idet dere søker å gjøre den krokete. Og husk da dere var få, og Han mangfoldiggjorde dere. Og se hvordan slutten ble for dem som stifter ufred.

وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ
عَن سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِهِ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا
وَاذْكُرُوا إِذْ كُنتُمْ قَلِيلًا فَكَثَّرَكُمْ وَانظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ٨٧

88. Og om det er et parti blant dere som tror på det jeg er blitt sendt med, og et parti som ikke tror, vær da tålmodige inntil Allah dømmer mellom oss. Og Han er den Beste av alle dommere.

وَإِن كَانَ طَائِفَةٌ مِّنكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ
بِهِ وَطَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ
بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ٨٨

---

hadde gitt ham. Derfor kalles den "Allahs hunnkamel". Å drepe den, var et kraftig uttrykk for deres opprør mot Guds budskap til dem, derfor rammet straffen dem.

24. Bibelen beretter at Abraham foruten Hagar og Sara, hadde enda en hustru (Kethûra, se 1. Mosebok 25:1-2), med hvem han fikk Midian. Dennes etterkommere slo seg ned nær Akabah-bukten, sør for Palestina og nord for Hidjâz. Det sies at en av deres byer, også kalt Midian, lå i dette området. Sju'aib ble sendt til dette folket, formodentlig fra Palestina i nord og slo seg ned blant dem. Midian hadde en stor befolkning av Ismaels etterkommere. En viktig likhet mellom Sju'aib og Profet Muhammad (s.a.), var at begge ble forfulgt av deres landsmenn, og begge måtte flykte til en annen by, Midian i Sju'aibs tilfelle - Madîna i Profet Muhammads (s.a.) tilfelle.

[DEL 9]

89. De hovmodige ledere fra hans eget folk sa: Vi vil visselig drive deg ut Sju'aib, og (også) de troende sammen med deg fra vår by - eller så skal dere vende tilbake til vår religion. Han svarte: Selv om vi også avskyr det?

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِن قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَٰشُعَيْبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِن قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا ۚ قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كَارِهِينَ ﴿٨٩﴾

90. Vi ville visselig dikte opp en løgn mot Allah om vi vendte tilbake til deres religion etter at Allah har frelst oss fra den. Og det sømmer seg ikke for oss at vi skulle vende tilbake til den, med mindre Allah, vår Herre, ville det. Vår Herre omfatter alle ting i Sin viten. Til Allah har vi satt vår lit. Vår Herre, døm med sannhet mellom oss og vårt folk, og Du er den Beste dommer.

قَدِ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُم بَعْدَ إِذْ نَجَّانَا اللَّهُ مِنْهَا ۚ وَمَا يَكُونُ لَنَا أَن نَّعُودَ فِيهَا إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا ۚ وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ۚ عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا ۚ رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ﴿٩٠﴾

91. Og de vantro ledere fra hans folk sa: Om dere følger Sju'aib, så vil dere visselig være tapere.

وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا إِنَّكُمْ إِذًا لَّخَاسِرُونَ ﴿٩١﴾

92. Så tok jordskjelvet dem, så de lå sammenkrøpne i sine hjem.

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ ﴿٩٢﴾

93. De som forkastet Sju'aib ble som om de aldri hadde bodd i dem. De som forkastet Sju'aib, det var de som ble tapere.

الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا ۚ الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٣﴾

94. Da vendte han seg fra dem og sa: Å mitt folk, jeg har visselig gitt dere budskapene fra min Herre, og jeg var dere en hengiven rådgiver. Hvordan skulle jeg da sørge over et vantro folk?

فَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ وَقَالَ يَٰقَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ ۖ فَكَيْفَ آسَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٩٤﴾

R. 12 95. Og Vi sendte ikke en profet til en by, uten at Vi grep dens folk med trengsler og lidelser, så de kunne ydmyke seg.

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ ﴿٩٥﴾

96. Deretter endret Vi (deres) dårlige tilstand til det gode inntil de vokste og sa: Trengsler og gleder rammet allerede våre forfedre. Da grep Vi dem plutselig, og de oppfattet det ikke.[25]

ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتّٰى عَفَوْا وَّ قَالُوْا
قَدْ مَسَّ اٰبَآءَنَا الضَّرَّآءُ وَ السَّرَّآءُ فَاَخَذْنٰهُمْ بَغْتَةً
وَّ هُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٩٦﴾

97. Og hvis disse byenes folk hadde trodd og vært rettferdige, så ville Vi visselig ha utgytt over dem velsignelser fra himmelen og jorden, men de forkastet (profetene), så Vi grep dem (med Vår straff) på grunn av det som de hadde ervervet seg (av onde handlinger).

وَ لَوْ اَنَّ اَهْلَ الْقُرٰٓى اٰمَنُوْا وَ اتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِمْ
بَرَكٰتٍ مِّنَ السَّمَآءِ وَ الْاَرْضِ وَ لٰكِنْ كَذَّبُوْا فَاَخَذْنٰهُمْ
بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿٩٧﴾

98. Har disse byenes folk da noen sikkerhet for at Vår straff ikke kommer til dem om natten når de sover?[26]

اَفَاَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰٓى اَنْ يَّاْتِيَهُمْ بَاْسُنَا بَيَاتًا وَّ هُمْ نَآئِمُوْنَ ﴿٩٨﴾

99. Eller har (disse) byenes folk noen sikkerhet for at Vår straff (ikke) kommer til dem om morgenen når de forlyster seg?

اَوَ اَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰٓى اَنْ يَّاْتِيَهُمْ بَاْسُنَا ضُحًى وَّ هُمْ يَلْعَبُوْنَ ﴿٩٩﴾

100. Er de da sikre mot Allahs plan? Men ingen føler seg sikre mot Allahs plan unntagen det tapende folk.

اَفَاَمِنُوْا مَكْرَ اللّٰهِ فَلَا يَاْمَنُ مَكْرَ اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ
الْخٰسِرُوْنَ ﴿١٠٠﴾ ع ١٢

R. 13 101. Kan det da ikke rettlede dem som arvet jorden etter dens (tidligere) innbyggere at Vi, om Vi ville, kunne ramme dem for deres synders skyld? Og Vi kunne forsegle deres hjerter, så de ikke kunne høre?

اَوَ لَمْ يَهْدِ لِلَّذِيْنَ يَرِثُوْنَ الْاَرْضَ مِنْۢ بَعْدِ اَهْلِهَآ
اَنْ لَّوْ نَشَآءُ اَصَبْنٰهُمْ بِذُنُوْبِهِمْ وَ نَطْبَعُ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ
فَهُمْ لَا يَسْمَعُوْنَ ﴿١٠١﴾

102. Slik var de byer som Vi har gitt deg noen etterretninger om. Og deres sendebud kom visselig til dem

تِلْكَ الْقُرٰى نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْۢبَآئِهَا ج وَ لَقَدْ
جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَمَا كَانُوْا لِيُؤْمِنُوْا بِمَا

25. "Inntil de vokste", kan også oversettes med: "Inntil de glemte".

26. Fra vers 98 til vers 100 er det snakk om Makka og dens søsterbyer i *Hidjâz*. Meningen er: Vil folkene i Makka og de andre byer ikke lære av straffene som rammet 'Âd, Thamûd, Lots folk og Sju'aibs folk?

med klare tegn. Men de ville ikke tro på det de hadde forkastet først. Slik forsegler Allah de vantros hjerter.

كَذَّبُوا مِن قَبْلُ ۚ كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ﴿١٠٢﴾

103. Og Vi fant ikke pakt(troskap) hos de fleste av dem, og Vi fant visselig at de fleste av dem var onde (handlere).

وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِم مِّنْ عَهْدٍ ۖ وَإِن وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ ﴿١٠٣﴾

104. Deretter oppreiste Vi etter dem Moses (som profet), (og sendte ham) med Våre tegn til Farao og hans stormenn, men de forkastet (ham) med urette. Se da hvordan enden ble for dem som stiftet ufred.

ثُمَّ بَعَثْنَا مِن بَعْدِهِم مُّوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَظَلَمُوا بِهَا ۖ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٠٤﴾

105. Og Moses sa: Å Farao, jeg er sannelig et sendebud fra verdenenes Herre.

وَقَالَ مُوسَىٰ يَا فِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٥﴾

106. Det ville ikke være rett om jeg sa annet enn sannheten om Allah. Visselig er jeg kommet med et tydelig tegn til dere fra deres Herre. Send derfor Israels barn med meg.

حَقِيقٌ عَلَىٰ أَن لَّا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ ۚ قَدْ جِئْتُكُم بِبَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٠٦﴾

107. Han svarte: Hvis du virkelig har kommet med et tegn, så vis oss det, om du hører til de sanndru.

قَالَ إِن كُنتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٠٧﴾

108. Og han kastet staven sin, og se - den ble tydeligvis en slange.

فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿١٠٨﴾

109. Og han trakk hånden sin frem, og se - den så ut til å være hvit for beskuerne.[27]

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ ﴿١٠٩﴾ ع ١٣

27. Moses' hånd ble ikke spedalsk. Den forekom hvit for tilskuerne - "uten sykdom", som vi leser i 28:33. Vi leser heller ikke noe annet sted i Qur'ânen, at Moses' stav virkelig ble en slange. Den forekom dem å være en slange. Begge disse tegnene har en dypere mening - og er klok antimagi, ikke magiske kunster. Etter Tâ'tîr al-Anâm, betyr i visjoner eller drømmer en slange, ens fiender, mens en stav står billedlig for ens samfunn, menighet. Hvis Moses kastet sitt folk fra seg, ville de bli fiender av Gud, men holdt han dem tett til seg, ville de bli en menighet, et folk. I 28:33: "Før din hånd inn i din armhule. Den vil komme ut hvit, uten sykdom". Dette betyr da at Moses' menighet ved hans omhyggelige pleie, ville bli folk, som ikke bare selv ville lyse i guddommelig erkjennelse, men også være i stand til å skjenke lys til andre.

R. 14 110. Anførerne fra Faraos folk sa: Denne er visselig en dyktig trollmann.

قَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اِنَّ هٰذَا لَسٰحِرٌ عَلِيْمٌ ﴿١١٠﴾

111. Han ønsker å drive dere ut av deres land. Hva vil dere da råde til?

يُّرِيْدُ اَنْ يُّخْرِجَكُمْ مِّنْ اَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَاْمُرُوْنَ ﴿١١١﴾

112. De sa: Hold ham og hans bror tilbake (en tid), og send herolder ut i byen,

قَالُوْٓا اَرْجِهْ وَاَخَاهُ وَاَرْسِلْ فِي الْمَدَآئِنِ حٰشِرِيْنَ ﴿١١٢﴾

113. som skal bringe enhver dyktig trollmann til deg.

يَاْتُوْكَ بِكُلِّ سٰحِرٍ عَلِيْمٍ ﴿١١٣﴾

114. Og trollmennene kom til Farao og sa: Skal vi få en stor belønning hvis det er vi som seirer?

وَجَآءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوْٓا اِنَّ لَنَا لَاَجْرًا اِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغٰلِبِيْنَ ﴿١١٤﴾

115. Han svarte: Ja, så skal dere sannelig være blant dem som står meg nær.

قَالَ نَعَمْ وَاِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِيْنَ ﴿١١٥﴾

116. De sa: Å Moses, skal du kaste (først), eller skal vi kaste?

قَالُوْا يٰمُوْسٰٓى اِمَّآ اَنْ تُلْقِيَ وَاِمَّآ اَنْ نَّكُوْنَ نَحْنُ الْمُلْقِيْنَ ﴿١١٦﴾

117. Han svarte: Kast dere, men da de kastet, forhekset de folks øyne og prøvde å inngyte dem frykt, og de frembrakte et stort trolldomsverk.[28]

قَالَ اَلْقُوْا فَلَمَّآ اَلْقَوْا سَحَرُوْٓا اَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوْهُمْ وَجَآءُوْ بِسِحْرٍ عَظِيْمٍ ﴿١١٧﴾

118. Og Vi åpenbarte Moses: Kast staven din, og se, den spiste opp det de hadde funnet opp [altså deres bedrag].

وَاَوْحَيْنَآ اِلٰى مُوْسٰٓى اَنْ اَلْقِ عَصَاكَ فَاِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَاْفِكُوْنَ ﴿١١٨﴾

119. Slik ble sannheten innlysende, og det de pleide å gjøre viste seg å være bedrag.

فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١١٩﴾

---

28. Det er sannsynligvis snakk om en slags suggesjon, jf. uttrykkene: forhekse, bedrag. En annen forklaring ville være at trollmennenes rep inneholdt elastiske bånd, og at deres staver var hule og inneholdt kvikksølv. Enten dette alene eller i forbindelse med suggesjon frembrakte inntrykket av bevegende slanger. At Moses' stav da spiste opp deres bedrag, vil si at han med sin stav knuste deres bedragerske rekvisitter. Uttrykket "spise opp, oppsluke", brukes i arabisk idiom, i samme betydning som "tilintetgjøre virkningen av, eller det inntrykk som er skapt av et eller annet".

120. Og de ble beseiret der, og de vendte tilbake med ydmykhet.

فَغُلِبُوْا هُنَالِكَ وَ انْقَلَبُوْا صٰغِرِيْنَ ﴿١٢٠﴾

121. Og trollmennene ble kastet nesegrus til jorden.

وَ اُلْقِيَ السَّحَرَةُ سٰجِدِيْنَ ﴿١٢١﴾

122. De sa: Vi tror på verdenenes Herre.

قَالُوْۤا اٰمَنَّا بِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٢٢﴾

123. Moses´ og Arons Herre.

رَبِّ مُوْسٰى وَ هٰرُوْنَ ﴿١٢٣﴾

124. Farao sa: Tror dere på ham før jeg gir dere tillatelse til det? Dette er visselig en list som dere har planlagt i byen for å drive dens innbyggere ut av den, men dere skal snart kjenne (følgene av det).

قَالَ فِرْعَوْنُ اٰمَنْتُمْ بِهٖ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْ ۚ اِنَّ
هٰذَا لَمَكْرٌ مَّكَرْتُمُوْهُ فِي الْمَدِيْنَةِ لِتُخْرِجُوْا مِنْهَاۤ
اَهْلَهَا ۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿١٢٤﴾

125. Jeg vil visselig hugge av deres hender og deres føtter på motsatt side, deretter vil jeg korsfeste dere alle sammen.

لَاُقَطِّعَنَّ اَيْدِيَكُمْ وَ اَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَاُصَلِّبَنَّكُمْ
اَجْمَعِيْنَ ﴿١٢٥﴾

126. De svarte: Sannelig, vi skal vende tilbake til vår Herre.

قَالُوْۤا اِنَّاۤ اِلٰى رَبِّنَا مُنْقَلِبُوْنَ ﴿١٢٦﴾

127. Og du øver bare hevn over oss fordi vi trodde på vår Herres tegn etter at de var kommet til oss. Vår Herre, gi oss utholdenhet og la oss dø som muslimer [idet vi har underkastet oss Din vilje].

وَ مَا تَنْقِمُ مِنَّاۤ اِلَّاۤ اَنْ اٰمَنَّا بِاٰيٰتِ رَبِّنَا لَمَّا جَآءَتْنَا ؕ
رَبَّنَاۤ اَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَّ تَوَفَّنَا مُسْلِمِيْنَ ﴿١٢٧﴾ ع

R. 15 128. Og ledere fra Faraos folk sa: Vil du tillate Moses og hans folk å skape ufred i landet og forlate deg og dine guder? Han svarte: Vi vil visselig drepe deres sønner og la deres kvinner leve, og vi har sannelig makten over dem.

وَ قَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اَتَذَرُ مُوْسٰى وَ قَوْمَهٗ
لِيُفْسِدُوْا فِي الْاَرْضِ وَ يَذَرَكَ وَ اٰلِهَتَكَ ؕ قَالَ
سَنُقَتِّلُ اَبْنَآءَهُمْ وَ نَسْتَحْيٖ نِسَآءَهُمْ ۚ وَ اِنَّا فَوْقَهُمْ
قٰهِرُوْنَ ﴿١٢٨﴾

129. Moses sa til sitt folk: Søk hjelp hos Allah og vær utholdende, sannelig jorden tilhører Allah. Han gir den i arv

قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهِ اسْتَعِيْنُوْا بِاللّٰهِ وَ اصْبِرُوْا ۚ اِنَّ

til hvem Han vil av Sine tjenere, og utgangen (på saken vil være) best for de rettferdige.

الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ وَ
الْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٢٩﴾

130. De svarte: Vi ble forfulgt før du kom til oss, og (vi er blitt forfulgt) etter at du kom til oss. Han svarte: Deres Herre vil snart ødelegge deres fiender og la dere etterfølge dem (som herskere) i landet, så Han kan se hvordan dere handler.

قَالُوا أُوذِينَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا
جِئْتَنَا ۚ قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَ
يَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٣٠﴾

R. 16 131. Og Vi grep visselig Faraos folk med tørke og knapphet på frukter, for at de skulle la seg formane.

وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقْصٍ مِنَ
الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٣١﴾

132. Men når noe godt kom til dem, sa de: Dette kommer til oss (med rette), og hvis noe ondt rammet dem, så tilskrev de Moses og dem som var sammen med ham, deres onde skjebne. Men sannelig, deres onde skjebne var hos Allah alene, men de fleste av dem visste det ikke.

فَإِذَا جَاءَتْهُمُ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَٰذِهِ ۖ وَإِنْ تُصِبْهُمْ
سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ ۗ أَلَا إِنَّمَا
طَائِرُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣٢﴾

133. Og de sa: Hvilket tegn du enn bringer oss for å forhekse oss med det, så vil vi ikke tro på deg.

وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِتَسْحَرَنَا بِهَا
فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٣﴾

134. Så sendte Vi over dem stormen og gresshoppene og lusene og froskene og blodet - tegn som kom etter hverandre. Men de var hovmodige og et folk av syndere.[29]

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ
وَالضَّفَادِعَ وَالدَّمَ آيَاتٍ مُفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا
وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ﴿١٣٤﴾

135. Og når straffen falt på dem, sa de: Å Moses, påkall din Herre for oss, fordi Han har sluttet pakt med deg. Hvis du tar straffen fra oss, så vil vi visselig tro på deg og så vil vi visselig sende Israels barn med deg.

وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَا مُوسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ
بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ ۖ لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ
لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٣٥﴾

29. Angående Egypts plager, se 2. Mosebok 7:20, 8:6, 8:17, 9:23 og 10:14.

136. Men når Vi tok straffen fra dem inntil et tidspunkt som de skulle nå, så brøt de deres løfte.

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الرِّجْزَ إِلَىٰٓ أَجَلٍ هُم بَٰلِغُوهُ
إِذَا هُمْ يَنكُثُونَ ﴿١٣٦﴾

137. Da gjengjaldt Vi dem og lot dem drukne i havet, fordi de forkastet Våre tegn, og fordi de ikke ga akt på dem.

فَانتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَٰهُمْ فِى الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا
بِـَٔايَٰتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَٰفِلِينَ ﴿١٣٧﴾

138. Vi lot folk som var blitt regnet for svake, arve de østlige og de vestlige deler av landet, som Vi hadde velsignet, og nådens ord fra din Herre ble oppfylt på Israels barn, fordi de var utholdende. Og Vi ødela det Farao og hans folk pleide å gjøre, og det de hadde bygget.[30]

وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ مَشَٰرِقَ
الْأَرْضِ وَمَغَٰرِبَهَا الَّتِى بَٰرَكْنَا فِيهَا وَتَمَّتْ
كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ بِمَا صَبَرُوا
وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُۥ وَمَا كَانُوا
يَعْرِشُونَ ﴿١٣٨﴾

139. Og Vi lot Israels barn krysse floden, og de kom til et folk som var deres avgudsbilder hengivne. De sa: Å Moses, lag oss en gud liksom deres guder. Han svarte: Dere er visselig et uvitende folk.[31]

وَجَٰوَزْنَا بِبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَىٰ قَوْمٍ
يَعْكُفُونَ عَلَىٰٓ أَصْنَامٍ لَّهُمْ قَالُوا يَٰمُوسَى اجْعَل
لَّنَآ إِلَٰهًا كَمَا لَهُمْ ءَالِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿١٣٩﴾

140. Disse er sannelig i en situasjon av ødeleggelse, og forgjeves er (alt) det de gjør.

إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ مُتَبَّرٌ مَّا هُمْ فِيهِ وَبَٰطِلٌ مَّا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٤٠﴾

141. Han [Moses] sa: Skal jeg søke dere en annen gud enn Allah, når Han har opphøyet dere over alle folkeslag?[32]

قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَٰهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى
الْعَٰلَمِينَ ﴿١٤١﴾

30. "De østlige og de vestlige deler av det landet som Vi hadde velsignet" er Palestina på begge sider av Jordan-floden som også nevnes i vers 139.

31. De opprinnelige innbyggerne i Kanaan var av arabisk herkomst, formodentlig etterkommere av 'Âd av Ismaels slekt. En av deres viktigste guddommer var Ba'al, som ble dyrket i tyreskikkelse (en fruktbarhetskult).

32. Deres opphøyelse er midlertidig. Når den universelle profet kom, ville det være i overensstemmelse med deres egen tradisjon, som dermed beviste sin foreløpige karakter, se versene 158-159. Om jødenes straff for paktbrudd, se vers 169.

142. Og (ihukom den tid) da Vi reddet dere fra Faraos folk, som påla dere en ond straff, idet de drepte deres sønner og lot deres kvinner leve. I dette var det en stor prøvelse fra deres Herre.

وَإِذْ أَنجَيْنَٰكُم مِّنْ ءَالِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوٓءَ
ٱلْعَذَابِ ۖ يُقَتِّلُونَ أَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَآءَكُمْ ۚ
وَفِى ذَٰلِكُم بَلَآءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿١٤١﴾

R. 17 143. Og Vi lovte Moses tretti netter (til møte på fjellet) og Vi fullendte dem med ti til, slik at tiden som var fastsatt av hans Herre ble fullendt med hele førti netter. Og Moses sa til sin bror Aron: Vær min stedfortreder blant mitt folk og hold fred mellom dem, og følg ikke urostifternes vei.

وَوَٰعَدْنَا مُوسَىٰ ثَلَٰثِينَ لَيْلَةً وَأَتْمَمْنَٰهَا بِعَشْرٍ
فَتَمَّ مِيقَٰتُ رَبِّهِۦٓ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ۚ وَقَالَ مُوسَىٰ
لِأَخِيهِ هَٰرُونَ ٱخْلُفْنِى فِى قَوْمِى وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ
سَبِيلَ ٱلْمُفْسِدِينَ ﴿١٤٢﴾

144. Og da Moses kom (til møte med Oss) på den av Oss fastsatte tid, og da hans Herre talte til ham, sa han: Min Herre, vis meg (Deg Selv) så jeg kan se Deg. Han [Allah] svarte: Du kan ikke se Meg, men kast ditt blikk på fjellet; hvis det da blir på sitt sted, så vil du visselig se Meg. Men da hans Herre åpenbarte seg på fjellet, knuste Han det, og Moses falt til jorden bevisstløs. Men etter at han var kommet til seg selv, sa han: Hellig er Du (og uten mangler). Jeg vender meg til Deg, og jeg er den første av de troende.

وَلَمَّا جَآءَ مُوسَىٰ لِمِيقَٰتِنَا وَكَلَّمَهُۥ رَبُّهُۥ قَالَ رَبِّ
أَرِنِىٓ أَنظُرْ إِلَيْكَ ۚ قَالَ لَن تَرَىٰنِى وَلَٰكِنِ ٱنظُرْ
إِلَى ٱلْجَبَلِ فَإِنِ ٱسْتَقَرَّ مَكَانَهُۥ فَسَوْفَ تَرَىٰنِى ۚ فَلَمَّا
تَجَلَّىٰ رَبُّهُۥ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُۥ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَىٰ صَعِقًا ۚ
فَلَمَّآ أَفَاقَ قَالَ سُبْحَٰنَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا۠ أَوَّلُ
ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٣﴾

145. (Allah) sa: Å Moses, Jeg har utvalgt deg fremfor andre mennesker ved Mitt budskap og ved Mine ord. Motta da det Jeg gir deg, og vær en av de takknemlige.

قَالَ يَٰمُوسَىٰٓ إِنِّى ٱصْطَفَيْتُكَ عَلَى ٱلنَّاسِ بِرِسَٰلَٰتِى
وَبِكَلَٰمِى فَخُذْ مَآ ءَاتَيْتُكَ وَكُن مِّنَ ٱلشَّٰكِرِينَ ﴿١٤٤﴾

146. Og Vi foreskrev ham på tavlen en formaning i enhver sak og en forklaring på alle ting. - Hold da fast ved det med styrke og pålegg ditt folk å følge det beste av det. Snart vil Jeg vise dere overtredernes bolig.[33]

وَكَتَبْنَا لَهُۥ فِى ٱلْأَلْوَاحِ مِن كُلِّ شَىْءٍ مَّوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا
لِّكُلِّ شَىْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا۟ بِأَحْسَنِهَا ۚ
سَأُو۟رِيكُمْ دَارَ ٱلْفَٰسِقِينَ ﴿١٤٥﴾

33. Når Moses' folk skal påbys å "følge det beste av det" som ble foreskrevet Moses på fjellet, vil

147. Dem som er hovmodige på jorden uten noen rett, vil Jeg vende bort fra Mine tegn. Og selv om de ser ethvert tegn, vil de ikke tro på det. Og om de ser rettferdighetens vei, vil de ikke godta den som (deres) vei. Men hvis de ser løgnens vei, så vil de anse den for (deres) vei. Det er fordi de forkastet Våre tegn og ikke ga akt på dem.

سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ
بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ
يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا
سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٤٧﴾

148. Og de som forkastet Våre tegn og møtet i det hinsidige, deres gjerninger er blitt til intet. De skal ikke belønnes for annet enn det de pleide å gjøre.

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ
هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٨﴾

R. 18 149. Og Moses folk laget i hans fravær en kalv av sine smykker, en (livløs) kropp som frembrakte en brølende lyd. Mon de ikke så at den ikke talte til dem og ikke ledet dem på noen vei? De tok den (som gud) og de var syndefulle.[34]

وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا
جَسَدًا لَهُ خُوَارٌ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا
يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ﴿١٤٩﴾

150. Og da de angret det og så at de visselig var fart vill, sa de: Om vår Herre ikke viser oss barmhjertighet og tilgir oss, så vil vi sannelig høre til de tapende.

وَلَمَّا سُقِطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا
قَالُوا لَئِنْ لَمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ
الْخَاسِرِينَ ﴿١٥٠﴾

151. Og da Moses vendte tilbake til sitt folk, vred og sorgfull, sa han: Ondt er det dere har gjort etter meg i mitt fravær. Ville dere fremskynde deres Herres befaling? Og han kastet tavlene og grep sin bror i hodet idet han trakk ham hen til seg. Han [Aron] sa: Sønn

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ
بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي مِنْ بَعْدِي أَعَجِلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ
وَأَلْقَى الْأَلْوَاحَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ
قَالَ ابْنَ أُمَّ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضْعَفُونِي وَكَادُوا

det si at de skal følge de påbud loven inneholder, nemlig det gode i loven, og holde seg fjernt fra det loven forbyr.

34. Kalven frembrakte lyder som et leketøyinstrument uten mening, kanskje ved en uthulning som vinden kunne blåse igjennom.

av min mor, folket regnet meg visselig som svak, og de hadde nær drept meg. La da ikke fiendene glede seg over meg, og anbring meg ikke sammen med det urettferdige folk.[35]

يَقْتُلُونَنِي فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي
مَعَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِينَ ﴿١٥١﴾

152. Han [Moses] sa: Min Herre, skjenk meg og min bror beskyttelse, og la oss inngå i Din barmhjertighet, og Du er den barmhjertigste av alle barmhjertige.[36]

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِأَخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ ۖ
ع ١٨ ٨ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرّٰحِمِينَ ﴿١٥٢﴾

R. 19 153. Sannelig de som tok kalven (til gud), vrede fra deres Herre skal nå dem, og ydmykelse i det nærværende liv, og slik lønner Vi løgnerne.

إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ
وَذِلَّةٌ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ ﴿١٥٣﴾

154. Og de som gjorde ondt, og deretter angret og trodde, din Herre er deretter visselig Tilgivende, Barmhjertig.

وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّاٰتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَ
اٰمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٥٤﴾

155. Og da Moses´ vrede var stilnet av, tok han tavlene, og i skriften på dem var det rettledning og barmhjertighet for dem som frykter sin Herre.

وَلَمَّا سَكَتَ عَن مُّوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَاحَ ۖ وَفِي
نُسْخَتِهَا هُدًى وَّرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ﴿١٥٥﴾

156. Og Moses valgte ut sytti menn av sitt folk til den fastsatte tid med Oss. Men da jordskjelvet overrumplet dem, sa han: Min Herre, om Du hadde villet,

وَاخْتَارَ مُوسٰى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِّمِيقَاتِنَا ۚ فَلَمَّا
أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن

35. "Ville dere fremskynde deres Herres befaling?" betyr, at israelittene mistet tålmodigheten og ville skape seg selv en religion. Dermed fremskyndet de dog kun deres Herres befaling om deres egen straff. Det kan også oversettes: "Var dere utålmodige i deres Herres sak, dvs. i deres sak med deres Herre". Moses' opphold ble forlenget med ti dager, derfor regnet israelittene ham for død.

Qur'ânen frikjenner helt Aron for enhver delaktighet i frembringelsen av kalven og den etterfølgende avgudsdyrkelsen.

36. *Ghafr*, som oversettes med "tilgivelse", betyr egentlig "beskyttelse", nemlig
1) mot å begå synder, - og (2) mot konsekvensene av begåtte synder.

At en profet påkaller Gud som *Ghafûr* (altså egentlig "den som beskytter mot synd"), viser ikke at profeter er syndige. Profeter er syndefrie, ja, mer enn det; de er fullkomne. Se 3:162 og 21:28. En profet synder ikke, men kan begå feiltakelser som ligger utenfor det moralske og det religiøse område. *Istighfâr* i en profets tilfelle gjelder da Allahs beskyttelse mot å begå slike feil.

hadde Du ødelagt dem før, og meg (også). Vil du tilintetgjøre oss for det som tåpene blant oss har gjort? Dette er bare en prøvelse fra Deg. Dermed dømmer Du som villfaren hvem Du vil, og Du rettleder hvem Du vil. Du er vår Beskytter, skjenk oss da Din beskyttelse (mot synd) og ha barmhjertighet med oss, og Du er den Beste av dem som tilgir.

قَبْلُ وَإِيَّايَ ۖ أَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا ۚ
إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَاءُ وَتَهْدِي
مَنْ تَشَاءُ ۖ أَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا ۖ وَأَنْتَ
خَيْرُ الْغَافِرِينَ ﴿١٥٦﴾

157. Og bestem det gode til oss i det nærværende (liv) og i det kommende, for vi har visselig vendt oss til Deg. Han svarte: Jeg rammer med Min straff hvem Jeg vil, og Min barmhjertighet omfatter alle ting. Så vil Jeg da bestemme den til dem som er rettferdige og gir Zakât, og dem som tror på Våre tegn.

وَاكْتُبْ لَنَا فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ
إِنَّا هُدْنَا إِلَيْكَ ۚ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ ۖ
وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ ۚ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ
وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٧﴾

158. Dem som følger Sendebudet, Profeten, den rene, som de finner beskrevet hos seg i Torahen og Evangeliet: han påbyr dem det rette og forbyr det onde, og han tillater dem de gode ting og forbyr dem de dårlige, og han tar deres byrde fra dem, og lenkene som var på dem. De som da tror på ham og ærer ham og hjelper ham og følger det lys som er blitt åpenbart med ham, disse er de som vil fullkommengjøres.[37]

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ
مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَاةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ
بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ
وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ
وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ ۚ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَ
عَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ ۙ
ع ١٩ ٩ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٥٨﴾

R. 20 159. Si: Å menneskehet, jeg er visselig et sendebud til dere alle fra Allah, som himlenes og jordens rike tilhører; det er ingen gud unntagen Ham, Han gir liv, og Han gir død. Tro derfor på Allah og Hans Sendebud,

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي
لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَ
يُمِيتُ ۖ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي

37. *al-Ummî* betyr: den rene, uskyldige (egentlig en som tilhører en mor - et uskyldig barn). Ordet betyr sekundært da: en som hører til Makka, en araber, en som ikke er lese- og skrivekyndig. Se 5. Mosebok 18:18-22, og Matt. 23:29, Johs. 14:16, 26 og 16:7-14. Likeledes Apostlenes gjerninger 3:21-24.

Profeten, den rene, som tror på Allah og Hans ord, og følg ham så dere kan være rettledede.

يؤمن بالله وكلمته واتبعوه لعلكم تهتدون ﴿١٥٩﴾

160. Og av Moses' folk var det en menighet som rettledet med sannhet, og som øvet rettferdighet med det.

ومن قوم موسى أمة يهدون بالحق وبه يعدلون ﴿١٦٠﴾

161. Og Vi delte dem i tolv stammer, samfunn, og Vi åpenbarte Moses, da hans folk ba ham om vann: Slå klippen med din stav! Da strømmet det frem tolv kilder av den, hver stamme kjente visselig sitt drikkested. Og Vi lot skyene overskygge dem og sendte ned til dem *Manna* og *Salwâ* (og sa): Spis av de gode ting Vi har forsynt dere med. Og Vi gjorde dem ikke urett, men de gjorde seg selv urett.[38]

وقطعنهم اثنتي عشرة أسباطا أمما وأوحينا
إلى موسى إذ استسقه قومه أن اضرب بعصاك
الحجر فانبجست منه اثنتا عشرة عينا قد
علم كل أناس مشربهم وظللنا عليهم الغمام
وأنزلنا عليهم المن والسلوى كلوا من طيبت ما
رزقنكم وما ظلمونا ولكن كانوا أنفسهم
يظلمون ﴿١٦١﴾

162. Og (husk) da det ble sagt til dem: Bo i denne byen, og spis hvor dere vil i den, og si: (Vi ber om) tilgivelse, og gå inn gjennom porten i ydmykhet. Vi vil tilgi dere deres synder, og Vi vil visselig forøke det gode for dem som handler godt.

وإذ قيل لهم اسكنوا هذه القرية وكلوا منها
حيث شئتم وقولوا حطة وادخلوا الباب سجدا
نغفر لكم خطيئتكم سنزيد المحسنين ﴿١٦٢﴾

163. Men de som syndet blant dem forandret det ord som var blitt sagt til dem, med et annet. Så sendte Vi straff fra himmelen over dem, fordi de syndet.[39]

فبدل الذين ظلموا منهم قولا غير الذي قيل
لهم فأرسلنا عليهم رجزا من السماء بما كانوا
يظلمون ﴿١٦٣﴾

R. 21 164. Og spør dem om byen som lå ved havet, da de begikk overtredelser på Sabbaten, da deres fisk kom til dem

وسئلهم عن القرية التي كانت حاضرة البحر
إذ يعدون في السبت إذ تأتيهم حيتانهم يوم

Det fremgår klart av profetien her og i Bibelen, at den kommende profet skal være: 1) en lovgivende profet, 2) en etterkommer av Ismael og 3) en seierrik profet, som skal overvinne sine motstandere.

38. Se 2:58.

39. Se 2:60.

på deres sabbatsdag, svømmende synlig. Men når de ikke holdt Sabbat, så kom de ikke til dem. Slik prøvde Vi dem fordi de var opprørske.

سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَٰلِكَ
نَبْلُوهُم بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٤﴾

165. Og (husk) da et samfunn blant dem sa (til et annet): Hvorfor formaner dere et folk som Allah vil tilintetgjøre eller straffe med en streng straff? De svarte: Som unnskyldning overfor deres Herre, og for at dere kan bli rettferdige.

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ
مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا
مَعْذِرَةً إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٦٥﴾

166. Og da de glemte det de var blitt formanet med, reddet Vi dem som forbød det onde, og grep dem som var urettferdige, med en streng straff fordi de var opprørske.

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ
السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا
كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٦﴾

167. Så da de overtrådte det som var blitt forbudt dem, sa Vi til dem: Bli som foraktede aper.[40]

فَلَمَّا عَتَوْا عَن مَّا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً
خَاسِئِينَ ﴿١٦٧﴾

168. Og (husk) da din Herre forkynte: Jeg vil visselig, inntil Oppstandelsens dag, reise mot dem folk som vil ramme dem med en hard straff. Sannelig, din Herre er rask til å gjengjelde, og Han er visselig Tilgivende, Barmhjertig.

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ
مَن يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ
الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٦٨﴾

169. Og Vi splittet dem (og spredte dem) over jorden som samfunn. Av dem er det noen som er rettferdige og andre som er annerledes, og Vi prøvde dem med gode ting og dårlige ting, for at de skulle vende tilbake.

وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا مِّنْهُمُ الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ
دُونَ ذَٰلِكَ وَبَلَوْنَاهُم بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿١٦٩﴾

170. Og etter dem kom det en (ond) slekt som arvet Boken. De tok de ytre (tillokkelser) i denne lave verden og sa: Det vil bli tilgitt oss. Og om liknende ytre goder kommer til dem, så tar de

فَخَلَفَ مِن بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ
عَرَضَ هَٰذَا الْأَدْنَىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِن
يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِّثْلُهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِم مِّيثَاقُ

40. Se 2:66.

dem også. Ble Skriftens pakt da ikke sluttet med dem, at de ikke måtte si annet enn sannheten om Allah? Og de har lest det som er i den. Og den kommende bolig er bedre for dem som er rettferdige. Mon dere ikke forstår?[41]

الْكِتٰبِ اَنْ لَّا يَقُوْلُوْا عَلَى اللّٰهِ اِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوْا مَا
فِيْهِ ۭ وَالدَّارُ الْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ يَتَّقُوْنَ ۭ اَفَلَا
تَعْقِلُوْنَ ﴿١٧٠﴾

171. Og de som holder fast ved Skriften og holder bønn (regelmessig), de rettferdiges lønn lar Vi visselig ikke gå til spille.

وَالَّذِيْنَ يُمَسِّكُوْنَ بِالْكِتٰبِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ ۭ اِنَّا
لَا نُضِيْعُ اَجْرَ الْمُصْلِحِيْنَ ﴿١٧١﴾

172. Og (husk) da Vi rystet fjellet over dem som om det var en duk, og de trodde at det ville falle ned over dem, (og sa): Hold fast ved det Vi har gitt dere med styrke, og ta lærdom av det som er i den, så dere kan bli rettferdige.

وَاِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَاَنَّهٗ ظُلَّةٌ وَّظَنُّوْٓا اَنَّهٗ
وَاقِعٌۢ بِهِمْ ۚ خُذُوْا مَآ اٰتَيْنٰكُمْ بِقُوَّةٍ وَّاذْكُرُوْا مَا
فِيْهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿١٧٢﴾ ع

R. 22 173. Og da din Herre frembrakte Adams barns avkom av deres lender, og lot dem vitne mot seg selv idet Han sa: Er Jeg ikke deres Herre? Da svarte de: Jo, vi bevitner det. Han gjorde dette for at dere ikke på Oppstandelsens dag skal si: Vi var visselig uvitende om dette.[42]

وَاِذْ اَخَذَ رَبُّكَ مِنْۢ بَنِيْٓ اٰدَمَ مِنْ ظُهُوْرِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ
وَاَشْهَدَهُمْ عَلٰٓي اَنْفُسِهِمْ ۚ اَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ ۭ قَالُوْا بَلٰي ۚ
شَهِدْنَا ۚ اَنْ تَقُوْلُوْا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّا كُنَّا عَنْ
هٰذَا غٰفِلِيْنَ ﴿١٧٣﴾

174. Eller for at dere ikke skal kunne si: Det var bare våre fedre tidligere som satte guder ved siden av (Allah), og vi var en slekt etter dem. Vil Du da tilintetgjøre oss for det løgnerne har gjort?

اَوْ تَقُوْلُوْٓا اِنَّمَآ اَشْرَكَ اٰبَاۗؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً
مِّنْۢ بَعْدِهِمْ ۚ اَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُوْنَ ﴿١٧٤﴾

41. Den slekt som arvet skriften etter jødenes endelige splittelse (vers 169), er de kristne. Det ble ikke gitt dem noen ny lov, jf. Jesu ord i Matt. 5:18. Derfor sies det at de arvet den tidligere loven. De kristnes materialistiske innstilling er rammende skildret, liksom deres fortrøstning til Guds tilgivelse, som de mener å ha garanti for ved Jesu såkalte offerdød. Sammenlikn 18:37 og 18:105. Liksom jødene, anklages de kristne her for å skjule de profetier som de leser i skriften om Muhammads (s.a.) komme. Vers 172 gjør det enda en gang klart at paktslutningen på Sinai, også gjelder de kristne, både således at Moseloven er i kraft i dem, og således at den "talsmann" Jesus forutsier, er identisk med "den profeten" Moses utlover.

42. Det er her snakk om at generasjonene frembringes av Adams *barns* lender. Dette verset betyr ganske enkelt, at Gud gjennom alle generasjoner, som Han Selv frembringer, har gitt mennesker

175. Og slik gjør Vi tegnene tydelige, for at de kan vende tilbake (til Allah).

وَكَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ (١٧٥)

176. Og foreles dem historien om ham som Vi viste Våre tegn, men som han støtte fra seg, og Satan fulgte ham opp, og han ble en av de villfarne.[43]

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانسَلَخَ مِنْهَا
فَأَتْبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ (١٧٦)

177. Og hadde Vi tvunget Vår vilje igjennom, så kunne Vi visselig ha opphøyet ham ved dem, men han klebet til jorden og fulgte sitt begjær, så hans tilfelle var nøyaktig som en (tørstig) hunds: Hvis du driver den bort, så trekker den ut sin tunge, og hvis du lar den være, så trekker den også ut sin tunge. Slik er tilstanden til de folk som forkaster Våre tegn. Fortell dem da historien, så de kan tenke etter.[44]

وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَٰكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ
وَاتَّبَعَ هَوَاهُ ۚ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِن تَحْمِلْ عَلَيْهِ
يَلْهَثْ أَوْ تَتْرُكْهُ يَلْهَث ۚ ذَّٰلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ
كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۚ فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ (١٧٧)

178. Ond er tilstanden til det folk som forkaster Våre tegn. Og det var seg selv det øvet urett.

سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنفُسَهُمْ كَانُوا
يَظْلِمُونَ (١٧٨)

179. Den Allah rettleder, er virkelig rettledet, men dem Han dømmer som villfarne, er taperne.

مَن يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِي ۖ وَمَن يُضْلِلْ فَأُولَٰئِكَ
هُمُ الْخَاسِرُونَ (١٧٩)

180. Og Vi har visselig skapt mange av djinnene og menneskene som vil ende i Helvete. De har hjerter som de ikke forstår med, og de har øyne de ikke ser med, og de har ører som de ikke hører med. De er som kveg - nei, de er enda mer villfarne. Det er disse

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ ۖ
لَهُمْ قُلُوبٌ لَّا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَّا يُبْصِرُونَ
بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَّا يَسْمَعُونَ بِهَا ۚ أُولَٰئِكَ كَالْأَنْعَامِ

---

rettledning gjennom Sine sendebud om den rette religion, så de er uten unnskyldninger.

43. Det er ikke snakk om noen bestemt mann. Slutten på vers 177 og vers 178, viser at denne historien eller liknelsen har allmenn anvendelse på en hel kategori av mennesker ("de folks tilstand").

44. En som blir spurt eller ikke, om å ofre i religionens navn, og ikke vil gi ut av det som Gud har gitt ham, er i dette verset sammenliknet med en hund som er tørstig. Dette fordi den personen alltid peser, som om denne lille byrden av offer gjør ham utmattet.

som ikke gir akt (på Allahs rettledning).[45]

بَلْ هُمْ أَضَلُّ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٨٠﴾

181. Og Allah (alene) tilkommer fullkomne attributter. Påkall Ham da med disse, og overlat til seg selv dem som avviker med hensyn til Hans attributter. De vil bli belønnet for det de gjør.

وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا ۖ وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ ۚ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨١﴾

182. Og blant dem Vi har skapt, er det en menighet som rettleder ved hjelp av sannheten, og de handler rettferdig ved hjelp av den.

وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٨٢﴾

R. 23 183. Og de som forkaster Våre tegn, vil Vi dra skritt for skritt på en måte de ikke kjenner.

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٣﴾

184. Og Jeg gir dem utsettelse, sannelig Min plan er urokkelig.

وَأُمْلِي لَهُمْ ۚ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿١٨٤﴾

185. Har de da ikke tenkt over at deres felle ikke er besatt? Han er bare en åpenbar advarer.

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا ۗ مَا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ جِنَّةٍ ۚ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿١٨٥﴾

186. Har de da ikke betraktet himlenes og jordens kongedømme og hva Allah har skapt for øvrig? Og ser de ikke at deres frist allerede er kommet nær? Men hvilket utsagn vil de da tro på etter dette?

أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ ۖ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٦﴾

187. For den Allah dømmer som villfarende, vil det ikke være noen veiviser. Og Han etterlater dem blindt vandrende i deres overtredelse.

مَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ ۚ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٨٧﴾

45. Dyrene er ikke ansvarlige, de følger bare instinkter. Mennesket har fått en fri vilje, dvs. evnen til å handle med fornuft og under ansvar. Hvis det bare handler som et dyr ved å følge enhver naturlig tilskyndelse, er det i virkeligheten verre enn dyr, for disse har ikke noen annen mulighet enn å følge deres natur. Ifølge Islâm er kjærlighet eller gjengjeldelseslyst naturlige følelser, som først ved bruk under fornuftens administrasjon - og idet man tar omstendigheter og alle særlige forhold i betraktning, kan omdannes til høye moralske egenskaper. *Li-djahannama* betyr ikke at de er skapt for (dvs. at det er målet for dets skapelse) Helvete. Partikkelen *li* brukes her om "slutning og resultat", ikke om "mål eller hensikt".

188. De spør deg om timen. Når vil den komme? Si: Kunnskapen om det er hos din Herre. Ingen kan la den komme til syne i dens tid unntagen Ham. Tungt hviler den på himlene og jorden. Den skal ikke komme over dere unntagen plutselig. De spør deg om du var velkjent med den. Si: Kunnskapen om den er hos min Herre alene, men de fleste mennesker vet det ikke.

يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسٰهَا ۖ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا
عِنْدَ رَبِّيْ ۚ لَا يُجَلِّيْهَا لِوَقْتِهَآ إِلَّا هُوَ ۘ ثَقُلَتْ فِي
السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۚ لَا تَأْتِيْكُمْ إِلَّا بَغْتَةً ۗ يَسْـَٔلُوْنَكَ
كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا ۗ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللّٰهِ وَلٰكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٨٨﴾

189. Si: Jeg har ikke makt over gavn eller skade for meg selv, unntagen hva Allah vil. Og hadde jeg kjent det usette, så ville jeg visselig ha hatt overflod av godt, og ondt ville ikke ha rammet meg. Men jeg er bare en advarer og en forkynner av gledelig budskap for et folk som tror.

قُلْ لَّآ أَمْلِكُ لِنَفْسِيْ نَفْعًا وَّلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ ۗ
وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ ۚۛ
وَمَا مَسَّنِيَ السُّوْٓءُ ۚۛ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيْرٌ وَّبَشِيْرٌ لِّقَوْمٍ
يُّؤْمِنُوْنَ ﴿١٨٩﴾ ع ٢٣ ع ١٣

R. 24 190. Det er Han som har skapt dere av ett levende vesen, og som av det har frembrakt dets ektefelle, så han kunne finne hvile hos henne. Når han da kjenner henne, så bærer hun en lett byrde og går omkring med den. Og når hun blir stor, så påkaller de begge Allah, sin Herre: Hvis Du skjenker oss et sunt (og godt) barn, så vil vi visselig være blant de takknemlige.

هُوَ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِّنْ نَّفْسٍ وَّاحِدَةٍ وَّجَعَلَ مِنْهَا
زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا ۚ فَلَمَّا تَغَشّٰهَا حَمَلَتْ حَمْلًا
خَفِيْفًا فَمَرَّتْ بِهٖ ۚ فَلَمَّآ أَثْقَلَتْ دَّعَوَا اللّٰهَ رَبَّهُمَا
لَئِنْ اٰتَيْتَنَا صَالِحًا لَّنَكُوْنَنَّ مِنَ الشّٰكِرِيْنَ ﴿١٩٠﴾

191. Men når Han har skjenket dem et sunt (og godt) barn, så tillegger de Ham partnere i det Han har gitt dem. Men høyt opphøyet er Allah over det de setter lik (med Ham).[46]

فَلَمَّآ اٰتٰهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهٗ شُرَكَآءَ فِيْمَآ اٰتٰهُمَا ۚ
فَتَعٰلَى اللّٰهُ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿١٩١﴾

Partikkelen kalles i denne bruk *lâm 'âqibah* (se Lane).

46. *Sjirk*, dvs. den største synd ifølge Islâm: å sette noe eller noen ved siden av Allah, er ikke alene avguds- eller billeddyrkelse. Som vers 190-191 viser, er det *sjirk* å føle takknemlighet overfor noen annen enn Allah som skaper og frembringer alle ting.

192. Vil dere sette lik (med Ham) dem som ikke har skapt noe, og som selv er skapt?

أَيُشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْـًٔا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿١٩٢﴾

193. Og de kan ikke skjenke dem noen hjelp, og heller ikke kan de hjelpe seg selv.

وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَآ أَنفُسَهُمْ يَنصُرُونَ ﴿١٩٣﴾

194. Og om dere kaller dem til rettledning, så vil de ikke følge dere. Det er det samme for dem om dere kaller dem, eller dere forblir tause.

وَإِن تَدْعُوهُمْ إِلَى ٱلْهُدَىٰ لَا يَتَّبِعُوكُمْ سَوَآءٌ عَلَيْكُمْ
أَدَعَوْتُمُوهُمْ أَمْ أَنتُمْ صَٰمِتُونَ ﴿١٩٤﴾

195. Sannelig, de dere påkaller ved siden av Allah, er mennesker liksom dere selv. Påkall dem da, og la dem svare dere, om dere er sannferdige.

إِنَّ ٱلَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَالُكُمْ
فَٱدْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا۟ لَكُمْ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿١٩٥﴾

196. Har de føtter som de kan gå med, eller har de hender de kan gripe med, eller har de øyne de kan se med, eller har de ører de kan høre med? Si: Påkall dem dere setter like med (Allah), og legg så en plan mot meg, og gi meg ikke utsettelse.

أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَآ أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَآ
أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَآ أَمْ لَهُمْ ءَاذَانٌ يَسْمَعُونَ
بِهَا قُلِ ٱدْعُوا۟ شُرَكَآءَكُمْ ثُمَّ كِيدُونِ فَلَا تُنظِرُونِ ﴿١٩٦﴾

197. Sannelig, min beskytter er Allah, som har åpenbart Boken, og Han beskytter kun de rettferdige.

إِنَّ وَلِـِّۧىَ ٱللَّهُ ٱلَّذِى نَزَّلَ ٱلْكِتَٰبَ وَهُوَ يَتَوَلَّى
ٱلصَّٰلِحِينَ ﴿١٩٧﴾

198. Og de dere påkaller ved siden av Ham har ikke makt til å hjelpe dere, og de kan ikke hjelpe seg selv.

وَٱلَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِهِۦ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ
وَلَآ أَنفُسَهُمْ يَنصُرُونَ ﴿١٩٨﴾

199. Og om dere kaller dem til rettledningen, så hører de ikke. Og du ser dem stirre mot deg, men de ser ikke.

وَإِن تَدْعُوهُمْ إِلَى ٱلْهُدَىٰ لَا يَسْمَعُوا۟ وَتَرَىٰهُمْ
يَنظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٩٩﴾

200. Tilgi dem, og påby (andre) godhet og vend deg fra de uvitende.

خُذِ ٱلْعَفْوَ وَأْمُرْ بِٱلْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ ٱلْجَٰهِلِينَ ﴿٢٠٠﴾

201. Og hvis ond bakvaskelse fra Satan rammer deg, så søk tilflukt hos Allah, sannelig Han er Althørende, Allvitende.[47]

وَإِمَّا يَنزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَٰنِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ
إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٠١﴾

202. Sannelig når en ond skjebne fra Satan rammer de rettferdige, så ihukommer de (Allah) og begynner å se (klart).

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَٰٓئِفٌ مِّنَ الشَّيْطَٰنِ
تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُم مُّبْصِرُونَ ﴿٢٠٢﴾

203. Og de (vantros) brødre hjelper dem til å fortsette i villfarelsen, og så holder de ikke opp.

وَإِخْوَٰنُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ ﴿٢٠٣﴾

204. Og om du ikke bringer dem et tegn, så sier de: Hvorfor oppfinner du det ikke? Si: Jeg følger bare det som er blitt åpenbart meg fra min Herre. Dette er klare bevis fra deres Herre og en rettledning og barmhjertighet for et folk som tror.[48]

وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِم بِآيَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا ۚ قُلْ إِنَّمَا
أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ مِن رَّبِّي ۚ هَٰذَا بَصَآئِرُ مِن رَّبِّكُمْ
وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠٤﴾

205. Og når Qur'ânen resiteres, så lytt til den og vær tause, så det kan vises dere barmhjertighet.

وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنصِتُوا لَعَلَّكُمْ
تُرْحَمُونَ ﴿٢٠٥﴾

206. Og ihukom din Herre i din sjel i ydmykhet og med lav røst uten kraftig tale - om morgenen og om kvelden, og vær ikke en av dem som forsømmer.

وَاذْكُر رَّبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ
مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُن مِّنَ الْغَٰفِلِينَ ﴿٢٠٦﴾

207. Sannelig, de som er nær din Herre, vender seg ikke i hovmod fra tilbedelsen av Ham, men priser Hans hellighet og kaster seg ned for Ham.[49]

إِنَّ الَّذِينَ عِندَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ
وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ۩ ﴿٢٠٧﴾

47. *Nazagha* betyr egentlig: finne feil hos noen, tale nedsettende om noen. Det hentydes her til de vantros bakvaskelseskampanjer mot Profeten (s.a.). Han oppfordres til å søke tilflukt hos Allah, som er Althørende og Allvitende, dvs. Allah kjenner motstandernes onde anslag og vil gjøre dem til intet. Jf. her at Satan betyr "motstander", og brukes ofte om mennesker i den Hellige Qur'ânen.

48. Med mellomrom kommer det tydelige tegn som bevitner sannheten, og når det ikke kommer noen tegn i en periode, så spør de vantro hvorfor Profeten ikke kan legge frem noen tegn.

49. *Sadjda* etter dette verset.

سُورَةُ الأَنْفَالِ مَدَنِيَّةٌ (٨)

AL-ANFÂL

(Åpenbart etter Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. De spør deg om byttet (i krigen). Si: Byttet tilhører Allah og Sendebudet. Frykt derfor Allah og stift fred mellom dere selv, og adlyd Allah og Hans Sendebud om dere er troende.[1]

يَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الْاَنْفَالِ ۚ قُلِ الْاَنْفَالُ لِلّٰهِ وَالرَّسُوْلِ ۚ
فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَصْلِحُوْا ذَاتَ بَيْنِكُمْ ۖ وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ وَ
رَسُوْلَهٗٓ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ②

3. Troende er bare de hvis hjerter skjelver av frykt når Allahs navn nevnes. Når Hans tegn foreleses dem, forøker det deres tro, og de setter sin lit til sin Herre,

اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ الَّذِيْنَ اِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَجِلَتْ قُلُوْبُهُمْ
وَاِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ اٰيٰتُهٗ زَادَتْهُمْ اِيْمَانًا وَّ عَلٰى
رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ ۚۖ ③

4. de som holder bønn (regelmessig) og gir ut av det som Vi har forsynt dem med.

الَّذِيْنَ يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ۗ ④

5. Slike er de sanne troende. For dem er det rangtrinn hos deres Herre og tilgivelse og en ærefull forsyning.

اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُوْنَ حَقًّا ۗ لَهُمْ دَرَجٰتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ
وَمَغْفِرَةٌ وَّرِزْقٌ كَرِيْمٌ ۚ ⑤

6. Fordi din Herre brakte deg ut av ditt hus i en rettferdig sak, og sannelig, en del av de troende var uvillige.

كَمَآ اَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْۢ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ ۖ وَاِنَّ فَرِيْقًا
مِّنَ الْمُؤْمِنِيْنَ لَكٰرِهُوْنَ ۙ ⑥

7. De (vantro) stridde med deg om det rettferdige, etter at det sto klart for dem at de så å si ble drevet til døden mens de så til.[2]

يُجَادِلُوْنَكَ فِى الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَاَنَّمَا يُسَاقُوْنَ
اِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُوْنَ ۗ ⑦

---

1. Dette verset dreier seg ikke om byttets deling. Reglene for delingen fastsettes i 8:42. De troende spør hvordan de, som er overmåte svak, skal kunne beseire en mektig fiende og vinne byttet. Svaret er, at det tilkommer Allah å gi bytte til hvem Han vil, og at Han har utlovet Sitt Sendebud seieren (og dermed byttet). - *Anfâl* er lik med *fai'*: bytte vunnet uten kamp, se 59:8. Eller *anfâl* står for "frivillige gaver", med det de troende understøttet kampen for Allahs sak.

2. De var ikke redde for å kjempe, men var uvillige av humanitære grunner. Men Gud hadde vist dem det rettferdige i å forsvare retten til frihet for å dyrke sin religion (jf. 22:40-42).

8. Da Allah lovte dere at en av de to parter skulle tilhøre dere, og dere ønsket at den ubevæpnede skulle tilhøre dere. Men Allah ønsket å slå fast sannheten i Sine ord og å skjære over de vantros rot.[3]

وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَ
تَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ
اللَّهُ أَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ ﴿8﴾

9. Så Han kunne grunnfeste sannheten og la løgnen gå til grunne, selv om også synderne hatet (det).

لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿9﴾

10. (Og ihukom) den gang dere bønnfalt deres Herre om hjelp, og Han svarte dere: Jeg vil bistå dere med tusen engler i rekke og rad.

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ
بِأَلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ ﴿10﴾

11. Og Allah gjorde det bare til gledelig budskap, og for at deres hjerter måtte ha fred. Men hjelpen kommer fra Allah alene, sannelig, Allah er den Allmektige, den Allvise.[4]

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَى وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ
وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿11﴾ ع

R. 2 12. Da Han lot søvn falle på dere som et tegn på sikkerhet fra Seg, og Han sendte vann fra himmelen ned over dere, for å rense dere med det og for å ta dere bort fra Satans urenhet, og for å styrke deres hjerter, og for å gjøre deres føtter urokkelig med det.[5]

إِذْ يُغَشِّيكُمُ النُّعَاسَ أَمَنَةً مِنْهُ وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِنَ
السَّمَاءِ مَاءً لِيُطَهِّرَكُمْ بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطَانِ
وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ﴿12﴾

13. Da din Herre åpenbarte til englene: Jeg er med dere, styrk da dem som tror. Jeg vil kaste redsel i hjertene

إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ
آمَنُوا سَأُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا

3. "De to parter" er den lett bevæpnede karavanen, som nærmet seg Makka fra nord, og den sterke hær, som rykket ut fra Makka under ledelsen av *Abû Sufyân*. Den lett bevæpnede karavanen kalles, i motsetning til den svært utrustede hær, "den ubevæpnede". Allah ønsket å oppfylle Sine utlovelser om seier, derfor stilte Han muslimene overfor den sterke parten i slaget ved *Badr*.

4. At "Allah gjorde det bare til gledelig budskap" betyr, at den visjonen, som fortalte om englenes bistand, ikke skulle tas bokstavelig. At englene ville bli sendt til å hjelpe muslimene betydde, at de skulle seire. Og hensikten med visjonen var å oppmuntre dem og gi dem trøst ved Guds hjelp.

5. Makkanernes hær hadde tatt stilling på leirgrunn, mens muslimene stod på sandgrunn. Et regnsky gjorde sanden fast og gunstig for muslimene, mens leirgrunn, som før regnet var fordelaktig, ble til gjørme slik at de vantros bevegelser ble særdeles besværlige.

på dem som er vantro. - Og slå dem da over nakkene deres, og slå dem over fingerspissene.

فوق الأعناق واضربوا منهم كل بنان ﴿١٢﴾

14. Slik (skal det være) fordi de motsatte seg Allah og Hans Sendebud, og den som motsetter seg Allah og Hans Sendebud (skal vite) at Allah visselig er streng til å øve gjengjeldelse.

ذلك بأنهم شاقوا الله ورسوله ۚ ومن يشاقق
الله ورسوله فإن الله شديد العقاب ﴿١٣﴾

15. Slik (er gjengjeldelsen), smak den da, og vit at Ildens straff tilkommer de vantro.

ذلكم فذوقوه وأن للكفرين عذاب النار ﴿١٤﴾

16. Å dere som tror, når dere møter den som er vantro på frammarsj, så skal dere ikke vende ryggen.

يأيها الذين ءامنوا إذا لقيتم الذين كفروا زحفا
فلا تولوهم الأدبار ﴿١٥﴾

17. Og den som en slik dag vender ryggen til, unntagen for å vende seg til slaget eller for å skifte til en annen avdeling, han har sannelig pådratt seg Allahs vrede, og hans oppholdssted skal være Helvete, og det er et ondt reisemål.

ومن يولهم يومئذ دبره إلا متحرفا لقتال أو
متحيزا إلى فئة فقد باء بغضب من الله ومأوىه
جهنم ۖ وبئس المصير ﴿١٦﴾

18. Dere drepte dem da ikke, men Allah drepte dem, og du kastet ikke da du kastet, men Allah kastet, så Han kunne prøve de troende med en god prøvelse fra Seg, sannelig Allah er Althørende, Allvitende.[6]

فلم تقتلوهم ولكن الله قتلهم ۚ وما رميت إذ
رميت ولكن الله رمى ۚ وليبلي المؤمنين منه
بلاء حسنا ۚ إن الله سميع عليم ﴿١٧﴾

19. Slik (er deres tilstand), og Allah er visselig Den som svekker de vantros plan.

ذلكم وأن الله موهن كيد الكفرين ﴿١٨﴾

20. Om dere søkte en seier, så er seieren visselig kommet til dere. Og om

إن تستفتحوا فقد جاءكم الفتح ۖ وإن تنتهوا فهو

6. Profeten (s.a.) kastet en håndfull sand mot de vantro, og ikke lenge etter begynte en sterk vind å blåse sanden mot makkanernes hær, og hindret dermed deres utsikt. Både regnet og den plutselige oppståtte vind regnes som den Allmektiges verk. - Bemerk at Guds mirakler skjer i overensstemmelse med naturlover. Selve begivenhetene er ikke det underfulle, men det at Gud på forhånd, ved Sitt ord til Profeten (s.a.) og visjoner til de troende, hadde forkynnet dem seieren.

dere [vantro] avholder dere, så vil det være bedre for dere, men om dere vender tilbake, så vil Vi vende tilbake, og deres hær skal ikke nytte dere noe, hvor tallrik den enn er, og vit at Allah er med de troende.

خَيْرٌ لَّكُمْ ۚ وَإِن تَعُودُوا نَعُدْ ۚ وَلَن تُغْنِيَ عَنكُمْ فِئَتُكُمْ
ع شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ ۙ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾

R. 3 21. Å dere som tror, adlyd Allah og Hans Sendebud, og vend dere ikke fra Ham når dere hører.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا
عَنْهُ وَأَنتُمْ تَسْمَعُونَ ﴿٢٠﴾

22. Og vær ikke lik dem som sa: Vi hører - men de hørte ikke.

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٢١﴾

23. Sannelig, de verste dyr i Allahs syn er de døve og stumme som ikke forstår.

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِندَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ
لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٢﴾

24. Og om Allah hadde kjent noe godt i dem, så ville Han sannelig ha latt dem høre, men om Han lar dem høre (som de er nå), så vil de visselig vende seg bort, og de er uvillige.

وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَّأَسْمَعَهُمْ ۖ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ
لَتَوَلَّوا وَّهُم مُّعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾

25. Å dere som tror, svar Allah og Sendebudet når Han kaller dere, så Han må gi dere liv. Og vit at Allah kommer mellom et menneske og dets hjerte, og det er Han som dere skal samles hos.[7]

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا
دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ ۖ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ
الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾

26. Og frykt den hjemsøkelsen som ikke utelukkende vil ramme dem av dere som er urettferdige, og vit at Allah er streng til å gjengjelde.

وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَّا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنكُمْ
خَاصَّةً ۖ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٥﴾

27. Og husk da dere var få og regnet for svake i landet, og fryktet at mennesker skulle snappe dere bort. Han derimot ga dere et tilfluktssted og styrket dere med Sin hjelp og forsynte

وَاذْكُرُوا إِذْ أَنتُمْ قَلِيلٌ مُّسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ
تَخَافُونَ أَن يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَأَيَّدَكُم

7. "Gi dere liv" betyr, at det gis den åndelige døde et nytt åndelig liv. De som er fysisk døde bringes ikke tilbake til liv på denne jorden.

dere av de gode ting, for at dere måtte være takknemlige.

بِنَصْرِهٖ وَرَزَقَكُمْ مِّنَ الطَّيِّبٰتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿٢٧﴾

28. Å dere som tror, vær ikke utro mot Allah og Sendebudet, og vær ikke utro mot deres troskapspakter, når dere dog vet.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَخُوْنُوا اللّٰهَ وَالرَّسُوْلَ وَتَخُوْنُوْۤا اَمٰنٰتِكُمْ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٢٨﴾

29. Og vit at deres eiendom og deres barn bare er en fristelse, og at det er hos Allah den største belønning er.

وَاعْلَمُوْۤا اَنَّمَاۤ اَمْوَالُكُمْ وَاَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ۙ وَّاَنَّ اللّٰهَ عِنْدَهٗۤ اَجْرٌ عَظِيْمٌ ﴿٢٩﴾

R. 4 30. Å dere som tror, om dere frykter Allah, vil Han skjenke dere en utmerkelse og vil fjerne deres synder fra dere og vil tilgi dere, og Allah er den største nådes Herre.[8]

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِنْ تَتَّقُوا اللّٰهَ يَجْعَلْ لَّكُمْ فُرْقَانًا وَّيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّاٰتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ؕ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ﴿٣٠﴾

31. Og (husk) da de vantro la planer mot deg for å fengsle deg eller drepe deg eller drive deg ut. Og de la planer, men Allah la en motplan, og Allah er den Beste av planleggerne.

وَاِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِيُثْبِتُوْكَ اَوْ يَقْتُلُوْكَ اَوْ يُخْرِجُوْكَ ؕ وَيَمْكُرُوْنَ وَيَمْكُرُ اللّٰهُ ؕ وَاللّٰهُ خَيْرُ الْمٰكِرِيْنَ ﴿٣١﴾

32. Og når Våre tegn foreleses dem, sier de: Vi har hørt. Om vi ville, så kunne vi si det samme som dette. Det er ikke annet enn de gamles fabler.

وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُنَا قَالُوْا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَآءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هٰذَاۤ ۙ اِنْ هٰذَاۤ اِلَّاۤ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿٣٢﴾

33. Og (husk) da de sa: Å Allah, om dette er sannheten fra Deg, så la stein regne ned over oss fra himmelen, eller bring oss en smertefull straff.

وَاِذْ قَالُوا اللّٰهُمَّ اِنْ كَانَ هٰذَا هُوَ الْحَقَّ مِنْ عِنْدِكَ فَاَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِّنَ السَّمَآءِ اَوِ ائْتِنَا بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ﴿٣٣﴾

34. Og Allah vil ikke straffe dem mens du er blant dem, og Allah vil ikke straffe dem når de ber om tilgivelse.

وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَاَنْتَ فِيْهِمْ ؕ وَمَا كَانَ اللّٰهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُوْنَ ﴿٣٤﴾

8. De vantros planer om å fengsle eller drepe Profeten (s.a.) lyktes ikke. De kom med planer om boikott og drap, men Gud reddet ham og ga Profeten (s.a.) tillatelse til å utvandre (etter at han hadde sendt alle de troende i forveien). I Madina hadde Gud åpnet hjertene for ham og hans budskap, og det som så ut som de vantros triumf, ble i virkeligheten begynnelsen på deres nederlag. Og i Madina ble den første islamske stat grunnlagt og befestet.

35. Men hvilken unnskyldning har de nå for at Allah ikke skulle straffe dem, når de holder folk borte fra den Hellige Moské, når de ikke er dens beskyttere. Dens beskyttere er bare de rettferdige, men de fleste av dem vet det ikke.

وَمَا لَهُمْ أَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ ۚ إِنْ أَوْلِيَاؤُهُ
إِلَّا الْمُتَّقُونَ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٥﴾

36. Og deres bønn ved Huset [Ka'baen] er bare fløyting og klapping i hender. - Smak da straffen fordi dere var vantro.[9]

وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصْدِيَةً ۚ
فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٦﴾

37. Sannelig, de som er vantro gir ut av sin eiendom for å holde folk borte fra Allahs vei. Og de vil fortsette med å gi ut, men det vil bli til beklagelse for dem, og så vil de bli overvunnet. Og de som er vantro, skal samles i Helvete.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ
سَبِيلِ اللَّهِ ۚ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً
ثُمَّ يُغْلَبُونَ ۗ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ ﴿٣٧﴾

38. For at Allah skal adskille det onde fra det gode, og dynge de onde sammen og legge dem over hverandre og kaste dem i Helvete. Dette er visselig taperne.

لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ
بَعْضَهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلَهُ فِي جَهَنَّمَ ۚ
أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٣٨﴾ ع ١٨

R. 5 39. Si til dem som er vantro at de, om de holder opp (med å kjempe), skal få tilgivelse for det som allerede er skjedd. Men om de vender tilbake (til kamp), så er de tidligeres eksempel allerede gått forut.

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ
سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٩﴾

40. Og kjemp mot dem inntil det ikke lenger er forfølgelse, og religionen bare er for Allah. Og om de avholder seg fra å kjempe, så ser Allah visselig hva de gjør.

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ
كُلُّهُ لِلَّهِ ۚ فَإِنِ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤٠﴾

41. Men om de vender seg bort, så vit at Allah er deres Beskytter - en

وَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَاكُمْ ۚ نِعْمَ الْمَوْلَىٰ

---

9. Verset omtaler avgudsdyrkernes meningsløse gudstjeneste ved Ka'baen, som i virkeligheten var det første hus for den Ene Gud, gjenoppbygget og renset av Abraham og Ismael.

vidunderlig Beskytter og en vidunderlig Hjelper.

وَنِعْمَ النَّصِيْرُ ﴿٤٠﴾

[DEL 10]

42. Og vit at hva dere enn tar som bytte (i krigen), er en femtedel av det til Allah og Sendebudet og de nært beslektede og de foreldreløse og de fattige og de veifarende - om dere tror på Allah og det Vi åpenbarte Vår tjener på sondringens dag, på den dag hvor de to hærene møttes, og Allah er mektig over alle ting.[10]

وَاعْلَمُوٓا اَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَاَنَّ لِلّٰهِ خُمُسَهٗ
وَلِلرَّسُوْلِ وَلِذِى الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنِ
وَابْنِ السَّبِيْلِ اِنْ كُنْتُمْ اٰمَنْتُمْ بِاللّٰهِ وَمَآ اَنْزَلْنَا
عَلٰى عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعٰنِ وَاللّٰهُ
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٤١﴾

43. Da dere var på den nærmeste side (av dalen) og de (vantro) var på den fjerneste side, og karavanen var lavere enn dere. Og om dere skulle ha truffet en avtale (med fienden om slaget), så ville dere visselig ha vært uenige om avtalen. Men (Vi brakte møtet i stand) for at Allah kunne fullende en sak som (allerede) var besluttet, for at den som var gått til grunne ved (å forkaste) et klart tegn, kunne gå til grunne, og for at den som allerede levde ved (å ha antatt) et klart tegn, kunne leve, og Allah er visselig Althørende, Allvitende.[11]

اِذْ اَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوٰى
وَالرَّكْبُ اَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُّمْ لَاخْتَلَفْتُمْ فِى
الْمِيْعٰدِ وَلٰكِنْ لِّيَقْضِىَ اللّٰهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُوْلًا لِّيَهْلِكَ
مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَّيَحْيٰى مَنْ حَىَّ عَنْ بَيِّنَةٍ وَاِنَّ
اللّٰهَ لَسَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٤٢﴾

44. Den gang viste Allah deg dem som fåtallige i din drøm, og hadde Han vist deg dem som mange, så ville dere visselig ha vaklet og visselig ha vært uenige om saken, men Allah frelste

اِذْ يُرِيْكَهُمُ اللّٰهُ فِىْ مَنَامِكَ قَلِيْلًا وَلَوْ اَرٰىكَهُمْ
كَثِيْرًا لَّفَشِلْتُمْ وَلَتَنَازَعْتُمْ فِى الْاَمْرِ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ سَلَّمَ

10. "Sondringens dag" er slaget ved *Badr*. Jf. vers 20. Slaget brakte sondringen mellom sannhet og falskhet ved at muslimene seiret, som det allerede var blitt åpenbart Profeten (s.a.).

11. "Nærmeste side" er den som var nærmest Madîna. At karavanen var "lavere", vil si at den var nærmere havet.

(dere), for Han er Den som vet hva som er i (deres) hjerter.[12]

إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤٤﴾

45. Og da dere møttes, viste Han dere dem som få for deres øyne, og gjorde dere få i deres øyne, for at Allah kunne fullende en sak som var besluttet, og til Allah vender (alle) ting tilbake.[13]

وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ الْتَقَيْتُمْ فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَ
يُقَلِّلُكُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا
وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٤٥﴾

R. 6 46. Å dere troende, når dere møter en avdeling (av fienden), så vær standhaftige og ihukom Allah meget så det må gå dere vel.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا
اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٤٦﴾

47. Og adlyd Allah og Hans Sendebud og strides ikke innbyrdes så dere vakler, og slik at deres kraft forlater (dere), og vær utholdende, sannelig Allah er med de utholdende.

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ
رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٤٧﴾

48. Og vær ikke som dem som gikk skrytende ut fra sine hjem for å bli sett av mennesker, og som støter (mennesker) bort fra Allahs vei. Og Allah omfatter det de gjør.

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَ
رِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ
بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٤٨﴾

49. Og (husk) da Satan forskjønnet deres gjerninger for dem og sa: Ingen blant mennesker kan i dag overvinne dere, og jeg er sannelig deres beskytter. Men etter at de to hærene var kommet innenfor hverandres synsvidde, trakk han seg tilbake på sine hæler og sa: Jeg sier meg sannelig fri fra dere, sannelig jeg ser hva dere ikke ser. Jeg frykter

وَإِذْ زَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ
لَكُمُ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ فَلَمَّا تَرَاءَتِ
الْفِئَتَانِ نَكَصَ عَلَى عَقِبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكُمْ
إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ

---

12. En sann drøm som meddeler alltid sannheten i billedlig språk. At fiendene var få i drømmen, betydde ikke at de i virkeligheten var få, men at det ville bli gitt muslimene en lett seier.

13. I begynnelsen av slaget var en tredjedel av de vantros hær på 1 000 mann, skjult bak en høyde. Den muslimske hær besto av 313 mann. Muslimene mente da at de hadde en fiende som var dobbelt så tallrik som de selv. Og i urokkelig tillit til Allahs løfter, angrep de voldsomt og brakte fullstendig forvirring i den sterke og velutrustede hæren.

sannelig Allah, og Allah er mektig til å gjengjelde.[14]

ع الْعِقَابِ ۝٤٩

R. 7 50. Da hyklerne og de, i hvis hjerter det er en sykdom, sa: Deres religion har bedratt dem. Og for dem som fortrøster seg til Allah, er Allah visselig Allmektig, Allvis.

إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ غَرَّ هَٰؤُلَاءِ دِينُهُمْ ۗ وَمَن يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝٥٠

51. Og hadde du kunnet se da englene tar bort sjelene til dem som er vantro, idet de slår deres ansikter og rygger (og sier): Smak da den brennende straff!

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا ۙ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ۝٥١

52. Denne (straffen) er (belønning) for hva deres hender har sendt i forveien (for dere selv), og Allah er ikke (det minste) urettferdig mot (Sine) tjenere.

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ۝٥٢

53. Deres handlemåte (er) lik Faraos folk og dem før dem: De forkastet Allahs tegn, og Allah grep dem (med Sin straff) for deres synder, sannelig Allah er Allmektig (og) streng til å gjengjelde.

كَدَأْبِ آلِ فِرْعَوْنَ ۙ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝٥٣

54. Dette er (slik) fordi Allah aldri ville forandre den nåde som Han har skjenket et folk før de selv forandrer det som er i dem. Og (vit) at Allah er Althørende, Allvitende.

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ ۙ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝٥٤

55. Å dere vantro, deres handlemåte (er) lik Faraos folk og dem før dem: de forkastet sin Herres tegn, og derfor tilintetgjorde Vi dem på grunn av deres synder, og Vi lot Faraos folk drukne, for de var alle urettferdige.

كَدَأْبِ آلِ فِرْعَوْنَ ۙ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُم بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ ۚ وَكُلٌّ كَانُوا ظَالِمِينَ ۝٥٥

14. Det er den makkanske hær som omtales i versene 48-49. Den "Satan" (motstander) som nevnes her, er Surâqa ibn Mâlik, som først opphisset makkanerne til å angripe muslimene, men flyktet da han så den muslimske hær. Det berettes at muslimene så ut som folk "som bevisst søkte døden" (Tabarî).

56. Sannelig, de verste dyr i Allahs syn er dem som er vantro, og de vil ikke tro.

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِندَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا
يُؤْمِنُونَ ﴿٥٦﴾

57. Dem, du sluttet pakt med, og som så bryter sin pakt hver eneste gang, og som ikke frykter (Allah).

الَّذِينَ عَاهَدتَّ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنقُضُونَ عَهْدَهُمْ
فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ﴿٥٧﴾

58. Om du da overvelder dem i kamp, skrem da dem som står bak dem ved dette, for at de kan bli advart.

فَإِمَّا تَثْقَفَنَّهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِم مَّنْ خَلْفَهُمْ
لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٥٨﴾

59. Og om du frykter forræderi fra et folk, så kast (deres traktat) tilbake på dem på like vilkår, sannelig Allah elsker ikke forræderne.

وَإِمَّا تَخَافَنَّ مِن قَوْمٍ خِيَانَةً فَانبِذْ إِلَيْهِمْ عَلَىٰ
سَوَاءٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ ﴿٥٩﴾ ع

R. 8 60. Og de vantro skal ikke mene at de har unnsluppet (Oss ved deres forræderi), for de kan visselig ikke gjøre (Allah) maktesløs.

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا ۚ إِنَّهُمْ لَا
يُعْجِزُونَ ﴿٦٠﴾

61. Og gjør rede for dem (som kjemper mot deg) hva du formår av makt og grensevakter til hest, som dere kan skremme Allahs fiende og deres fiende med, og andre foruten dem. Dere kjenner dem ikke; Allah kjenner dem. Og hva dere enn gir ut for Allahs sak skal gjengjeldes dere, og det skal ikke gjøres dere urett.[15]

وَأَعِدُّوا لَهُم مَّا اسْتَطَعْتُم مِّن قُوَّةٍ وَمِن رِّبَاطِ
الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ
مِن دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ ۚ وَمَا
تُنفِقُوا مِن شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنتُمْ
لَا تُظْلَمُونَ ﴿٦١﴾

62. Og om de viser tilbøyelighet til fred, så vær også du tilbøyelig til det, og sett din lit til Allah, sannelig Han er den Althørende, den Allvitende.

وَإِن جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۚ
إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٢﴾

63. Og om de har til hensikt å bedra deg, så skal Allah visselig være deg

وَإِن يُرِيدُوا أَن يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ ۚ هُوَ

15. Dette verset inneholder en profeti om at det bysantiske og det persiske rike, som begge hadde vasaller blant de arabiske grensestammene, ville forsøke å ødelegge den nye islamske stat. Dette skjedde også straks etter Profetens (s.a.) død. Her advares muslimene om at det står fiender bak deres nåværende fiender, og at de derfor skal være beredt.

nok. Han er Den som har styrket deg ved Sin hjelp og ved de troende.

الَّذِىٓ اَيَّدَكَ بِنَصْرِهٖ وَبِالْمُؤْمِنِيْنَ ۝٦٣

64. Og Han har knyttet deres hjerter sammen. Selv om du (i samme hensikt) hadde gitt ut alt det som er på jorden, så kunne du ikke ha forent deres hjerter, men Allah har forent dem, sannelig Han er den Allmektige, den Allvise.[16]

وَاَلَّفَ بَيْنَ قُلُوْبِهِمْ ؕ لَوْ اَنْفَقْتَ مَا فِى الْاَرْضِ جَمِيْعًا
مَّآ اَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوْبِهِمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ اَلَّفَ بَيْنَهُمْ ؕ اِنَّهٗ
عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ۝٦٤

65. Å Profet, Allah skal være nok for deg og for dem som følger deg av de troende.

ع يٰٓاَيُّهَا النَّبِىُّ حَسْبُكَ اللّٰهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ۝٦٥

R. 9 66. Å Profet, bli ved å ivre de troende (til å holde seg rede) til kamp. Om det er tyve av dere som er utholdende, så skal de beseire to hundre, og om det er hundre av dere, så skal dere beseire tusen av dem som er vantro, fordi de er et folk som ikke forstår.

يٰٓاَيُّهَا النَّبِىُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِيْنَ عَلَى الْقِتَالِ ؕ اِنْ يَّكُنْ
مِّنْكُمْ عِشْرُوْنَ صٰبِرُوْنَ يَغْلِبُوْا مِائَتَيْنِ ۚ وَاِنْ
يَّكُنْ مِّنْكُمْ مِّائَةٌ يَّغْلِبُوْٓا اَلْفًا مِّنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُوْنَ ۝٦٦

67. For øyeblikket har Allah tatt deres byrde fra dere, for Han vet at det er svakhet blant dere. Om det da er hundre utholdende blant dere, så skal de beseire to hundre, og hvis det er tusen av dere, vil de beseire to tusen ved Allahs befaling. Og Allah er med de utholdende.[17]

اَلْـٰٔنَ خَفَّفَ اللّٰهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ اَنَّ فِيْكُمْ ضَعْفًا ؕ فَاِنْ
يَّكُنْ مِّنْكُمْ مِّائَةٌ صَابِرَةٌ يَّغْلِبُوْا مِائَتَيْنِ ۚ وَاِنْ يَّكُنْ مِّنْكُمْ
اَلْفٌ يَّغْلِبُوْٓا اَلْفَيْنِ بِاِذْنِ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ مَعَ الصّٰبِرِيْنَ ۝٦٧

68. Det tilkommer ikke en profet å ta fanger før han har kjempet regulært i landet. Dere ønsker denne verdens

مَا كَانَ لِنَبِىٍّ اَنْ يَّكُوْنَ لَهٗٓ اَسْرٰى حَتّٰى يُثْخِنَ فِى
الْاَرْضِ ؕ تُرِيْدُوْنَ عَرَضَ الدُّنْيَا ۖ وَاللّٰهُ يُرِيْدُ الْاٰخِرَةَ

16. Det er en av Islâms største mirakler, at et folk av innbyrdes krigende stammer, som hadde satt seg mot ethvert foreningsforsøk ved Islâm, for første gang ble sveiset sammen til en sterk og uovervinnelig nasjon, som knuste det persiske imperium og erobret en stor del av det bysantiske.

17. Da muslimene ikke var så sterke, som de senere ble, og da ennå noen av dem ikke hadde oppnådd den grad av styrke og mot, som stammer fra en urokkelig visshet i troen, er det her tale om en øyeblikkelig lettelse. Senere, i kampene mot bysantinerne og perserne, stod muslimene ofte over en tifold sterkere fiende, som i overensstemmelse med Guds løfter (se foregående vers) ble overvunnet.

ytre (goder), mens Allah ønsker (at dere skal vinne) det kommende (liv). Og Allah er Allmektig, Allvis.[18]

وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٦٨﴾

69. Dersom det ikke allerede var kommet et dekret fra Allah, så ville en stor straff visselig ha rammet dere for det dere tok.[19]

لَوْلَا كِتٰبٌ مِّنَ اللّٰهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيْمَآ اَخَذْتُمْ
عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿٦٩﴾

70. Nyt da av det som dere har vunnet (i krig) som tillatt og godt bytte, og frykt Allah. Sannelig, Allah er Tilgivende, Barmhjertig.

فَكُلُوْا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلٰلًا طَيِّبًا ۖ وَّاتَّقُوا اللّٰهَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ
غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٧٠﴾

R. 10 71. Å Profet, si til de fanger som er i deres makt: Om Allah kjenner noe godt i deres hjerter, så vil Han gi dere det som er bedre enn det som ble tatt fra dere, og vil tilgi dere, og Allah er Tilgivende, Barmhjertig.

يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّمَنْ فِيْٓ اَيْدِيْكُمْ مِّنَ الْاَسْرٰٓى ۙ
اِنْ يَّعْلَمِ اللّٰهُ فِيْ قُلُوْبِكُمْ خَيْرًا يُّؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّآ اُخِذَ
مِنْكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۭ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٧١﴾

72. Og hvis de ønsker å handle forrædersk mot deg, så har de allerede handlet forrædersk mot Allah tidligere, men Han ga (deg) makt over dem. Og Allah er Allvitende, Allvis.

وَاِنْ يُّرِيْدُوْا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللّٰهَ مِنْ قَبْلُ
فَاَمْكَنَ مِنْهُمْ ۭ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٧٢﴾

73. Sannelig, de som tror og har utvandret og har kjempet med sin eiendom og sine liv for Allahs sak, og de som har gitt husly og har hjulpet (dem), disse er hverandres venner. Men for dem som tror og ikke har utvandret, har dere ikke noe ansvar i noe som helst før de utvandrer. Men om de søker deres hjelp i religionen, så påhviler det dere å hjelpe dem, unntagen (når det er) mot et folk som dere har pakt med. Og Allah ser hva dere gjør.

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَهَاجَرُوْا وَجٰهَدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ وَ
اَنْفُسِهِمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَالَّذِيْنَ اٰوَوْا وَّنَصَرُوْٓا
اُولٰٓئِكَ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ۭ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَ
لَمْ يُهَاجِرُوْا مَا لَكُمْ مِّنْ وَّلَايَتِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ حَتّٰى
يُهَاجِرُوْا ۚ وَاِنِ اسْتَنْصَرُوْكُمْ فِي الدِّيْنِ فَعَلَيْكُمُ
النَّصْرُ اِلَّا عَلٰى قَوْمٍ ۢ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّيْثَاقٌ ۭ وَاللّٰهُ
بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿٧٣﴾

18. Islâm tillater ikke at frie menn eller kvinner gjøres til slaver. Det er kun tillatt å ta fanger i en krig, som føres til forsvar for religionsfriheten. Slike fanger må settes fri etter krigen eller gis rett til å løskjøpe seg fri (47:5).

19. Løskjøpelse av fanger var allerede erklært. Det er dette guddommelige dekret, som henvises til

74. Og de som er vantro er hverandres venner. Om dere ikke gjør (det dere har fått befaling om), så vil det være forfølgelse i landet og stor ufred.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۚ إِلَّا تَفْعَلُوهُ
تَكُن فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ﴿٧٣﴾

75. Og de som tror og har utvandret og har kjempet for Allahs sak, og de som har gitt husly og har hjulpet, disse er de sanne troende. For dem (vil det være) tilgivelse og en ærefull forsørgelse.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَالَّذِينَ آوَوا وَّنَصَرُوا أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا ۚ
لَّهُم مَّغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٧٤﴾

76. Og de som har trodd senere og har utvandret og har kjempet sammen med dere, disse hører da til dere. Men de beslektede står hverandre nærmere ifølge Allahs Bok, sannelig Allah vet alle ting.[20]

وَالَّذِينَ آمَنُوا مِن بَعْدُ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ
فَأُولَٰئِكَ مِنكُمْ ۚ وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ
فِي كِتَابِ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧٥﴾ ع

---

her.

20. Ved ankomsten til Madîna opprettet Profeten (s.a.) en spesiell midlertidig institusjon, for å hjelpe de utvandrede som måtte forlate familie og eiendom for deres tros skyld. Disse fattige *Muhâdjirûn* (emigranter) ble enkeltvis knyttet i et særlig brorskap til *Ansâr*, "hjelperne" i Madîna. Vers 76 slår fast at hvor nært dette brorskap enn måtte være - så er det ikke slektskap, altså dette brorskapet involverer ikke de arverettslige bestemmelser.
Kitâb kan også bety: Bok, skrift, dekret og forordning. Se også vers 69.

سُورَةُ التَّوْبَةِ مَدَنِيَّةٌ (٩)

AL-TAUBA

(Åpenbart etter Hidjra)[1]

1. (Dette er) en mishage-erklæring fra Allah og Hans Sendebud til avgudsdyrkerne, som dere hadde pakt med.[2]

بَرَآءَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِۦٓ إِلَى الَّذِينَ عَٰهَدتُّم مِّنَ
الْمُشْرِكِينَ ١

2. Dra da omkring i landet i fire måneder, og vit at dere ikke kan hindre Allah, og at Allah vil beskjemme de vantro.

فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوٓا أَنَّكُمْ
غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَٰفِرِينَ ٢

3. Og (dette er) en bekjentgjørelse fra Allah og Hans Sendebud til menneskene på den Store Valfarts dag, at Allah mishager avgudsdyrkerne, og det gjør Hans Sendebud (også). Om dere vender om, så er det bedre for dere, og om dere vender tilbake (til fiendtlighetene), vit da at dere ikke kan hindre Allah. Og forkynn de vantro en smertelig straff.[3]

وَأَذَٰنٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِۦٓ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ
الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيٓءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُۥ
فَإِن تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوٓا
أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ٣

4. Unntagen de avgudsdyrkere som dere har sluttet en overenskomst med, og som deretter ikke har brutt (sine overenskomster) med dere i noe som helst, og som ikke har hjulpet noen mot dere, oppfyll da overenskomstene med dem inntil de utløper, sannelig Allah elsker de rettferdige.

إِلَّا الَّذِينَ عَٰهَدتُّم مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنقُصُوكُمْ
شَيْـًٔا وَلَمْ يُظَٰهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُّوٓا إِلَيْهِمْ
عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ٤

---

1. Denne sûra er ikke en selvstendig sûra, da den ikke innledes med ordene "I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige". Etter Profetens (s.a.) utsagn ble denne formular åpenbart som innledning for enhver ny sûra (Abû Dâwûd). Al-Tauba er da en del av Al-Anfâl, som vi for øvrig kan se av innholdet.

2. *Barî* betyr: fri for krav, feil eller anklage. Altså er det ikke snakk om noen erklæring av frihet for ansvar i krigen mot de vantro.

3. Den Store Valfart var den første valfart, ni år etter Hidjra, som ble feiret under muslimenes herredømme etter erobringen av Makka. De fleste av avgudsdyrkerne hadde brutt deres overenskomster med Profeten (s.a.). Som det følgende vers viser, er det ikke snakk om noen generell krig mot de vantro, som visse kritikere ønsker å fremstille. Men de som brøt pakten og deltok i fiendtligheter mot muslimene,

5. Så når de fredhellige måneder er forløpt, drep da avgudsdyrkerne (som bryter deres pakter) hvor dere finner dem, og ta dem (til fange) og omring dem og ligg på lur etter dem på ethvert sted (som er egnet) for bakhold. Om de da angrer og holder bønn (regelmessig) og betaler Zakât, så la dem (fritt) gå sin vei, sannelig Allah er Tilgivende, Barmhjertig.[4]

فَإِذَا انْسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ
حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَاحْصُرُوهُمْ وَاقْعُدُوا
لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ ۚ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا
الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ⑤

6. Og om en av avgudsdyrkerne søker beskyttelse hos deg, så gi ham beskyttelse inntil han har hørt Allahs ord, og (ønsker han allikevel å vende tilbake), før ham så til hans sikre tilholdssted. Slik (skal det være) fordi de er et folk som ikke har viten.[5]

وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ
كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا
يَعْلَمُونَ ⑥ ع

R. 2 7. Hvordan kan det for (disse) avgudsdyrkere være en pakt med Allah og Hans Sendebud, unntagen med dem som dere sluttet pakt med ved den Hellige Moské? Så lenge de da opprettholder (pakten) med dere, skal dere opprettholde (den) med dem, sannelig Allah elsker de rettferdige.[6]

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ
إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۖ فَمَا
اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُتَّقِينَ ⑦

---

er alene gjenstand for denne bekjentgjørelse. Vers 4 viser klart at det var avgudsdyrkere som hadde holdt deres løfter.

4. "De fredhellige måneder" er de måneder som er nevnt i vers 2, hvor fiendtlighetene ikke skulle finne sted, for å gi de vantro mulighet til å innse at deres sak var fortapt. Kritikere fremstiller ofte saken slik at det skulle føres krig mot de vantro, inntil de omvendte seg. Dette er å vende tingene på hodet. Som det er klart av foregående vers, er det kun snakk om å føre krig mot dem som selv angriper. Som en særlig nåde tilføyes det da, at om fiendene omvender seg, skal fiendtlighetene mot dem øyeblikkelig viskes ut, da det er forbudt å føre krig mot trosfeller.

5. Selv midt under fiendtlighetene ble det gitt asyl til enhver fra den krigførende part, som måtte ønske å gjøre seg bekjent med Islâm. Selv om vedkommende, etter å ha hørt Islâms budskap, skulle foretrekke å vende tilbake til de vantro, påhvilte det de troende å sørge for deres reise tilbake. Hvor finner man denne toleransen? I lyset av dette verset må enhver snakk om religionskrig forstumme.

6. Makkanerne hadde ved Makkas fall meddelt at alle avgudsdyrkere kom under muslimenes beskyttelse ved traktat. Dette var falsk tale, da det ikke var sluttet en slik pakt, heller ikke kunne en slik beskyttelse automatisk utvides til folk som stadig bar med seg våpen og hadde anmodet om en traktat.

8. Hvordan (kan det være en pakt for disse), når de, dersom de overvant dere, ikke ville ta hensyn overfor dere til sitt ansvar eller overenskomst? De prøver å behage dere med sine munner, men deres hjerter fornekter, og de fleste av dem er opprørske.

كَيْفَ وَإِن يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلًّا
وَلَا ذِمَّةً ۚ يُرْضُونَكُم بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَىٰ قُلُوبُهُمْ
وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ (٨)

9. De selger Allahs tegn for en ringe pris og holder (mennesker) borte fra Hans vei. Ondt er visselig det som de pleier å gjøre.

اشْتَرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا عَن سَبِيلِهِ ۚ
إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (٩)

10. Overfor en troende tar de ikke hensyn til deres ansvar eller overenskomst, og det er disse som er overtrederne.

لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلًّا وَلَا ذِمَّةً ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُعْتَدُونَ (١٠)

11. Men om de angrer og holder bønn (regelmessig) og betaler Zakât, så er de deres brødre i troen, og Vi gjør tegnene klare og tydelige for et folk som har viten.

فَإِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ
فِي الدِّينِ ۗ وَنُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ (١١)

12. Og om de bryter sine eder etter at de har sluttet pakt, og begår overgrep mot deres religion, bekjemp så vantroens ledere, sannelig for dem betyr deres eder ingenting, så de kanskje vil avholde seg (fra angrep).

وَإِن نَّكَثُوا أَيْمَانَهُم مِّن بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا
فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا أَئِمَّةَ الْكُفْرِ ۙ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ
لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنتَهُونَ (١٢)

13. Vil dere ikke kjempe mot et folk som har brutt sine eder, og som planla å drive Sendebudet ut, når de begynte (fiendtlighetene) mot dere i første omgang? Frykter dere dem? Nei, Allah har større krav på at dere frykter Ham, om dere er troende.[7]

أَلَا تُقَاتِلُونَ قَوْمًا نَّكَثُوا أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا بِإِخْرَاجِ
الرَّسُولِ وَهُم بَدَءُوكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ ۚ أَتَخْشَوْنَهُمْ ۚ فَاللَّهُ
أَحَقُّ أَن تَخْشَوْهُ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ (١٣)

14. Kjemp (da) mot dem. Allah vil straffe dem ved deres hender og

قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبْهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنصُرْكُمْ

7. Legg merke til at det stadig fremheves at avgudsdyrkerne var de første til å gripe våpen. Muslimene forsvarte seg bare.

beskjemme dem og hjelpe dere mot dem, og helbrede hjertene på et folk som tror.

عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾

15. Og Han vil fjerne vreden fra deres hjerter. Og Allah vender Seg (nådig) til hvem Han vil, og Allah er Allvitende, Allvis.

وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ ۗ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٥﴾

16. Eller mener dere at dere vil bli latt i fred når Allah ennå ikke har kjennetegnet dem av dere som kjemper (for Allahs sak), og som ikke tar andre til nære venner enn Allah og Hans Sendebud og de troende? Og Allah er vel vitende om hva dere gjør.

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً ۚ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

R. 3 17. Det tilkommer ikke avgudsdyrkerne å forvalte Allahs moskéer når de bærer vitnesbyrd om vantro mot seg selv. Deres handlinger er blitt til intet, og de skal forbli i Ilden i en lang tid.

مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ بِالْكُفْرِ ۚ أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ وَفِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿١٧﴾

18. Bare den som tror på Allah og den Ytterste dag og holder bønn (regelmessig) og betaler Zakât, kan forvalte Allahs moskéer, og som ikke frykter andre enn Allah. Det er slike som kanskje vil være blant de rettledede.

إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ ۖ فَعَسَىٰ أُولَٰئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿١٨﴾

19. Holder dere det å gi drikke til pilegrimene og det å forvalte den Hellige Moské for lik med den som tror på Allah og den Ytterste dag og kjemper for Allahs sak? De er ikke like i Allahs syn, og Allah rettleder ikke det urettferdige folk.

أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۚ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾

20. De som tror og utvandrer og kjemper for Allahs sak med sine eiendeler og sine liv, har den høyeste rang i Allahs syn. Og disse er de som vil seire.

الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾

21. Deres Herre gir dem gledelig budskap om barmhjertighet fra Ham og velbehag og Hager, hvor de skal ha evig salighet.

يبشرهم ربهم برحمة منه ورضوان وجنت لهم
فيها نعيم مقيم ٢١

22. De skal forbli der for evig, sannelig hos Allah er den største belønning.

خلدين فيها أبدا إن الله عنده أجر عظيم ٢٢

23. Å dere som tror, ta ikke deres fedre og brødre til venner om de foretrekker vantroen fremfor troen. Og den av dere som slutter vennskap med dem, disse er de som er urettferdige.

يأيها الذين ءامنوا لا تتخذوا ءاباءكم وإخونكم
أولياء إن استحبوا الكفر على الإيمن ومن يتولهم
منكم فأولئك هم الظلمون ٢٣

24. Si: Om deres fedre og deres sønner og deres brødre og deres hustruer og deres slektninger og deres eiendom, som dere har ervervet dere, og den handel hvis stagnasjon dere frykter, og de boliger som dere elsker, er dere kjærere enn Allah og Hans Sendebud og kampen for Hans sak, så vent til Allah bringer Sin befaling (til utførelse). Og Allah rettleder ikke det ulydige folk.

قل إن كان ءاباؤكم وأبناؤكم وإخونكم وأزوجكم
وعشيرتكم وأمول اقترفتموها وتجرة تخشون
كسادها ومسكن ترضونها أحب إليكم من الله
ورسوله وجهاد في سبيله فتربصوا حتى يأتي
الله بأمره والله لا يهدي القوم الفسقين ٢٤

R. 4 25. Allah har allerede hjulpet dere på mange slagmarker, og i slaget ved Hunain da deres store antall gjorde dere stolte, men det nyttet dere ingenting, og jorden ble dere trang i (all) sin vidde, og så vendte dere dere om i flukt.[8]

لقد نصركم الله في مواطن كثيرة ويوم حنين
إذ أعجبتكم كثرتكم فلم تغن عنكم شيئا و
ضاقت عليكم الأرض بما رحبت ثم وليتم
مدبرين ٢٥

26. Så sendte Allah Sin fred ned over Sitt Sendebud og over de troende, og Han sendte hærskarer som dere ikke så, og straffet dem som var vantro. Og slik er de vantros belønning.

ثم أنزل الله سكينته على رسوله وعلى المؤمنين
وأنزل جنودا لم تروها وعذب الذين كفروا
وذلك جزاء الكفرين ٢٦

8. Etter inntagelsen av Makka dro stammene *Hawâzin* og *Thâqif* sammen mot Makka for å forhindre at Islâm skulle spre seg i *Hidjâz*. Deres bueskyttere hadde inntatt gode stillinger i fjellene ved *Hunain*, og da det var 2 000 nyomvendte i den muslimske hæren, lykkes dem i å begynne med å skape panikk.

27. Deretter vil Allah vende Seg til hvem Han vil. Og Allah er Tilgivende, Barmhjertig.

ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ
غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٧﴾

28. Å dere som tror, avgudsdyrkerne er visselig urene, la dem da ikke nærme seg den Hellige Moské etter dette deres år. Og om dere frykter fattigdom, så vil Allah snart gjøre dere rike av Sin nåde, om Han vil. Allah er visselig Allvitende, Allvis.[9]

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا
الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَٰذَا ۚ وَإِنْ خِفْتُمْ
عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ ۚ
إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾

29. Kjemp mot dem fra Skriftens folk som ikke tror på Allah og heller ikke på den Ytterste dag, og som ikke holder det for forbudt som Allah og Hans Sendebud har forbudt, og som ikke følger sannhetens religion, inntil de betaler tributt med (egen) hånd og underkaster seg.[10]

قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ
دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّىٰ يُعْطُوا الْجِزْيَةَ
عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٢٩﴾

R. 5 30. Og jødene sier: 'Azîz [Ezra] er Allahs sønn, og de kristne sier: Messias er Allahs sønn. Dette er hva de sier med sine munner; de etterlikner talen til dem som var vantro før. Allahs forbannelse over dem! Som de er bortvendte.[11]

وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ
ابْنُ اللَّهِ ۖ ذَٰلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ ۖ يُضَاهِئُونَ قَوْلَ
الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ ۚ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ ۚ أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ﴿٣٠﴾

31. De tar sine prester og sine munker til herrer ved siden av Allah, og

اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ

Profeten (s.a.) fortsatte mot fienden, og da hans onkel *'Abbas* stemte i med dem, lyktes det å kalle hæren til angrep, og 6.000 fanger ble tatt.

9. Visse folk fryktet at utelukkelsen av avgudsdyrkerne fra valfarten skulle bety fattigdom for Makka. Allah lover her at fremtiden har rike gaver til Makka som valfartssenter i det islamske verdensriket.

10. Betingelsen for kamp er allerede fastlagt i 22:40-41. Hvis jøder eller kristne skulle angripe muslimene (som også skjedde), skulle kampen mot dem fortsettes, inntil de ble enige om å betale tributt, *Djizia*. Denne tributt fritok dem for militærtjeneste, og var for øvrig mindre enn de troendes Zakât.

11. Det eksisterte en jødisk sekt som hadde denne læren, nevnt i vers 30 (se Qastalânî og Dâwûd Zâhirî). Den moderne religionshistorien har ført bevis for at de kristnes lære om et menneskes guddommelighet og om treenigheten, i virkeligheten er en etterlikning av tidligere hedenske religioner. Disse lærdommene var meget utbredt i Romerriket, da kristendommen spredde seg utover Palestinas grenser.

(også) Messias, Marias sønn. Og de fikk ikke befaling om annet enn å tilbe én Gud. Det er ingen gud unntagen Ham. Hellig er Han (og opphøyd over det) de måtte sette ved siden av (Ham).

اللّٰهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَآ أُمِرُوٓا إِلَّا لِيَعْبُدُوٓا
إِلٰهًا وَاحِدًا لَآ إِلٰهَ إِلَّا هُوَ سُبْحٰنَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣١﴾

32. De ønsker å utslukke Allahs lys med sine munner, men Allah forkaster (alle andre løsninger og) vil bare fullkommengjøre Sitt lys, selv om også de vantro hater (det).

يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِـُٔوا نُورَ اللّٰهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللّٰهُ
إِلَّآ أَنْ يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكٰفِرُونَ ﴿٣٢﴾

33. Det er Han som har sendt Sitt Sendebud med rettledningen og sannhetens religion, for at den må seire over enhver religion, selv om også avgudsdyrkerne måtte hate (det).

هُوَ الَّذِيٓ أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدٰى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ
عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾

34. Å dere som tror, mange av prestene og munkene oppeter visselig menneskers eiendeler ved falskhet og holder (mennesker) borte fra Allahs vei. Forkynn dem som samler gull og sølv og ikke gir det ut for Allahs sak, en smertelig straff.

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوٓا إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ
لَيَأْكُلُونَ أَمْوٰلَ النَّاسِ بِالْبٰطِلِ وَيَصُدُّونَ عَنْ
سَبِيلِ اللّٰهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ
وَلَا يُنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ
أَلِيمٍ ﴿٣٤﴾

35. På den dag da det skal hetes opp i Helvetes ild, og deres panner og deres sider og deres rygger skal brennmerkes med det: Dette er hva dere samlet sammen til dere selv. Smak da hva dere pleide å samle.

يَوْمَ يُحْمٰى عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوٰى بِهَا جِبَاهُهُمْ
وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هٰذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ
فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ ﴿٣٥﴾

36. Månedenes antall hos Allah er visselig tolv måneder etter Allahs forordning siden den dag Han skapte himlene og jorden. Av dem er fire fredhellige. Dette er den sanne religion, øv derfor ikke urett mot dere selv i dem. Og bekjemp alle avgudsdyrkerne

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللّٰهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتٰبِ
اللّٰهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَآ أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ
ذٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ
وَقٰتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَآفَّةً كَمَا يُقٰتِلُونَكُمْ كَآفَّةً

slik de alle bekjemper dere, og vit at Allah er med de rettferdige.[12]

وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِيْنَ ﴿٣٦﴾

37. Utsettelse (av en hellig måned) er visselig bare en tilføyelse til vantroen. De vantro villedes ved det, idet de gjør den profan et år og gjør den fredhellig et år, så de må stemme overens i antallet av (de måneder) som Allah har erklært fredhellige, så de erklærer profant det Allah har erklært fredhellig. Det onde i deres handlinger forekommer dem skjønt, og Allah rettleder ikke det vantro folk.[13]

اِنَّمَا النَّسِيْٓءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
يُحِلُّوْنَهٗ عَامًا وَّيُحَرِّمُوْنَهٗ عَامًا لِّيُوَاطِـُٔوْا عِدَّةَ مَا
حَرَّمَ اللّٰهُ فَيُحِلُّوْا مَا حَرَّمَ اللّٰهُ ۗ زُيِّنَ لَهُمْ سُوْٓءُ
اَعْمَالِهِمْ ۗ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٣٧﴾

R. 6 38. Å dere som tror, hva feiler det dere, at dere kleber tungt til jorden når det sies til dere: Dra ut for Allahs sak. Foretrekker dere det nåværende liv for det kommende? Og det nærværende livs nytelse vil (se) beskjeden ut i det kommende.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَا لَكُمْ اِذَا قِيْلَ لَكُمُ انْفِرُوْا
فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اثَّاقَلْتُمْ اِلَى الْاَرْضِ ؕ اَرَضِيْتُمْ بِالْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا مِنَ الْاٰخِرَةِ ۚ فَمَا مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا فِي
الْاٰخِرَةِ اِلَّا قَلِيْلٌ ﴿٣٨﴾

39. Om dere ikke drar ut (for å kjempe for Allahs sak), så vil Han straffe dere med en smertefull straff og innsette et annet folk i deres sted, og dere kan ikke skade Ham det minste, og Allah er mektig over alle ting.

اِلَّا تَنْفِرُوْا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ۙ وَّيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا
غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوْهُ شَيْـًٔا ؕ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٣٩﴾

40. Og om dere ikke vil hjelpe (Sendebudet), så vit at Allah allerede hjalp ham da de vantro drev ham ut som den ene av to, da de begge var i hulen.

اِلَّا تَنْصُرُوْهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللّٰهُ اِذْ اَخْرَجَهُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
ثَانِيَ اثْنَيْنِ اِذْ هُمَا فِي الْغَارِ اِذْ يَقُوْلُ لِصَاحِبِهٖ

---

12. Både måneåret og solåret omfatter tolv måneder. Bahâi-sektens kalender med 19 måneder er en ren vilkårlighet som bygger på irrasjonell tallmystikk (det "hellige 19" tallet). - De fredhellige måneder er *Dhul-Qa'da, Dhul-Hidjdja, Muharram og Radjab*, i hvilke det er forbudt å krige. Overtredelse mot dette forbudet er å "gjøre urett mot seg selv", idet denne begrensning av å krige var til stor fordel for dem som overholdt denne loven.

13. De hedenske arabere pleide, hvis de fredhellige måneder skulle hindre dem i allerede påbegynt krig, å erklære en hellig måned profan, for så å skape likevekt ved å gjøre en profan måned hellig. Denne praksisen ble også fulgt, når det gjaldt anskaffelse av fordeler ved lynangrep mot andre stammer, som var uforberedte på krig i de fredhellige måneder. Denne hedenske skikken omtales her, for å vise hvor lett de hedenske araberne hadde det ved å være utro mot avtaler.

Da sa han til sin felle: Sørg ikke, for Allah er visselig med oss. Så sendte Allah Sin fred ned over ham og styrket ham med hærskarer som dere ikke kunne se, og ydmyket de vantros ord. Og Allahs ord er det opphøyde. Og Allah er Allmektig, Allvis.[14]

لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا ۚ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ
وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَّمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ
كَفَرُوا السُّفْلَىٰ ۗ وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿٤٠﴾

41. Dra ut, lette eller tunge (av utrustning), og kjemp med deres eiendeler og deres liv for Allahs sak. Dette er det beste for dere, om dere bare visste.

انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۚ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾

42. Om det hadde vært et nært bytte eller en lett reise, så ville de visselig ha fulgt deg, men den vanskelige reisen syntes dem for lang. Likevel vil de sverge ved Allah: Om vi hadde kunnet, ville vi ha dratt ut sammen med dere. De ødelegger sine egne sjeler, og Allah vet at de sannelig er løgnere.[15]

لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَّاتَّبَعُوكَ وَ
لَٰكِنْ بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ ۚ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ
لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ ۚ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ
وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٤٢﴾ ع

R. 7 43. Må Allah fjerne (følgene av din feiltakelse) fra deg. Hvorfor ga du dem tillatelse (til å bli tilbake) før det sto klart for deg hvem som var sanndru, og du hadde oppdaget løgnerne?

عَفَا اللَّهُ عَنْكَ ۚ لِمَ أَذِنْتَ لَهُمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكَ
الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ ﴿٤٣﴾

44. De som tror på Allah og den Ytterste dag vil ikke be om tillatelse (til å bli fritatt) fra å kjempe med sin eiendom og sine liv. Og Allah kjenner de rettferdige.

لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
بِالْمُتَّقِينَ ﴿٤٤﴾

---

14. Dette verset hentyder til Profetens (s.a.) emigrasjon fra Makka, da han forlot Makka om natten sammen med sin trosfelle *Abû Bakr*. De skjulte seg for forfølgerne i en nærliggende fjellhule. Den følgende morgenen nådde makkanerne hulen, men en edderkopp hadde spunnet sitt nett over inngangen, og en fugl hadde bygd rede utenfor, så forfølgerne dro videre i den formening at de unnslupne ikke kunne være der.

15. Da ryktene om at grekerne samlet store hærstyrker ved den syriske grensen i år 9 etter Hidjra nådde Profeten (s.a.), dro han i spissen for en hær på 30 000 mann til *Tabûk*. I nærheten av den syriske grensen sendte han ut patruljer, og da det viste seg at ryktene ikke var sanne, vendte hæren tilbake til Madîna. Marsjen til *Tabûk* var veldig vanskelig i den sterke varmen.

45. Bare de vil be om tillatelse som ikke tror på Allah og den Ytterste dag, og hvis hjerter tviler så de kastes frem og tilbake i sin tvil.

إنما يستأذنك الذين لا يؤمنون بالله واليوم
الآخر وارتابت قلوبهم فهم في ريبهم يترددون ﴿٤٥﴾

46. Og om de hadde ønsket å dra ut, så ville de sannelig ha truffet forberedelser til det, men Allah ønsket ikke at de skulle dra ut, derfor lot Han dem være, og det ble sagt til dem: Bli sammen med dem som sitter (hjemme).[16]

ولو أرادوا الخروج لأعدوا له عدة ولكن كره
الله انبعاثهم فثبطهم وقيل اقعدوا مع
القعدين ﴿٤٦﴾

47. Om de var dratt ut sammen med dere, ville de bare ha skapt økt forvirring, og de ville visselig ha trengt inn blant dere idet de hadde forsøkt (å skape) forvirring mellom dere. Og blant dere er det noen som ville lytte til dem. Og Allah kjenner de urettferdige.

لو خرجوا فيكم ما زادوكم إلا خبالا ولأوضعوا
خلالكم يبغونكم الفتنة وفيكم سمعون لهم
والله عليم بالظلمين ﴿٤٧﴾

48. De har allerede forsøkt (å skape) forvirring tidligere, og de smidde renke etter renke mot deg inntil sannheten kom, og Allahs forordning ble tydelig selv om de hatet det.[17]

لقد ابتغوا الفتنة من قبل وقلبوا لك الأمور
حتى جاء الحق وظهر أمر الله وهم كرهون ﴿٤٨﴾

49. Blant dem er det den som sier: Gi meg tillatelse (til å bli tilbake), og bring meg ikke i fristelse. Sannelig, de er allerede styrtet i fristelse. Og Helvete omfatter visselig de vantro.[18]

ومنهم من يقول ائذن لي ولا تفتني ألا في
الفتنة سقطوا وإن جهنم لمحيطة بالكفرين ﴿٤٩﴾

50. Hvis noe godt hender deg, så bedrøver det dem, og om et uhell rammer deg, så sier de: Vi hadde sannelig tatt våre forholdsregler i

إن تصبك حسنة تسؤهم وإن تصبك مصيبة
يقولوا قد أخذنا أمرنا من قبل ويتولوا وهم

---

16. Allah så deres hjerters uvilje, og som straff bød Han dem for deres uviljes skyld, å bli hjemme.

17. De uvillige hadde inntil for kort tid siden hørt til motstanderne. Allahs forordning (nemlig at Islâm skulle seire) ble tydelig og klar ved Makkas erobring.

18. Noen av hyklerne hevdet at de syriske kvinner var kjent for deres skjønnhet, og dermed lett kunne bringe dem i fristelse.

forveien. Og de vender seg bort mens de fryder seg.

فَرِحُوْنَ ﴿٥٠﴾

51. Si: Intet rammer oss unntagen det Allah har foreskrevet oss. Han er vår Beskytter, og til Allah skal de troende sette sin lit.

قُلْ لَّنْ يُّصِيْبَنَآ اِلَّا مَا كَتَبَ اللّٰهُ لَنَا ۚ هُوَ مَوْلٰىنَا ۚ
وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿٥١﴾

52. Si: Venter dere annet enn én av to gode ting for oss? Men hva dere angår, så venter vi at Allah vil ramme dere med en straff fra Seg Selv eller (straffe dere) ved våre hender. Vent da, for vi venter visselig sammen med dere.[19]

قُلْ هَلْ تَرَبَّصُوْنَ بِنَآ اِلَّآ اِحْدَى الْحُسْنَيَيْنِ ۭ
وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ اَنْ يُّصِيْبَكُمُ اللّٰهُ بِعَذَابٍ
مِّنْ عِنْدِهٖٓ اَوْ بِاَيْدِيْنَا ۖ فَتَرَبَّصُوْٓا اِنَّا مَعَكُمْ
مُّتَرَبِّصُوْنَ ﴿٥٢﴾

53. Si: Gi ut, frivillig eller tvunget, intet skal mottas fra dere. Dere er i sannhet et ulydig folk.

قُلْ اَنْفِقُوْا طَوْعًا اَوْ كَرْهًا لَّنْ يُّتَقَبَّلَ مِنْكُمْ ۭ اِنَّكُمْ
كُنْتُمْ قَوْمًا فٰسِقِيْنَ ﴿٥٣﴾

54. Og intet annet har hindret dem i at deres gaver skal mottas fra dem, enn at de fornekter Allah og Hans Sendebud. Og de kommer bare dovent til bønn og gir bare ut med vrangvilje.[20]

وَمَا مَنَعَهُمْ اَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقٰتُهُمْ اِلَّآ اَنَّهُمْ
كَفَرُوْا بِاللّٰهِ وَبِرَسُوْلِهٖ وَلَا يَاْتُوْنَ الصَّلٰوةَ اِلَّا وَهُمْ
كُسَالٰى وَلَا يُنْفِقُوْنَ اِلَّا وَهُمْ كٰرِهُوْنَ ﴿٥٤﴾

55. La da ikke deres eiendom og deres barn fremkalle din undring. Allah ønsker bare å straffe dem med det i det nærværende liv, og at deres sjeler må dra bort mens de er vantro.

فَلَا تُعْجِبْكَ اَمْوَالُهُمْ وَلَآ اَوْلَادُهُمْ ۭ اِنَّمَا يُرِيْدُ
اللّٰهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ
اَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كٰفِرُوْنَ ﴿٥٥﴾

56. Og de sverger ved Allah at de visselig hører til dere, enda de ikke er av dere, men de er et forskremt folk.

وَيَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ اِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ ۭ وَمَا هُمْ مِّنْكُمْ وَ
لٰكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَّفْرَقُوْنَ ﴿٥٦﴾

57. Om de bare kunne finne et tilfluktssted eller huler (å skjule seg i) eller en grop, så ville de styrte mot den idet de styrtet hodekulls av sted.

لَوْ يَجِدُوْنَ مَلْجَاً اَوْ مَغٰرٰتٍ اَوْ مُدَّخَلًا لَّوَلَّوْا
اِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُوْنَ ﴿٥٧﴾

19. Allah har foreskrevet de troende to gode ting i kampen: Martyrdøden eller seier.

20. Den eneste straff som hyklerne ble idømt, var den at man nektet å motta Zakât og andre bidrag fra dem.

58. Og blant dem er det noen som baktaler deg med hensyn til almissene. Og om de mottar av dem, så er de tilfredse, men om de ikke mottar av dem, blir de vrede.

وَمِنْهُم مَّن يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا
مِنْهَا رَضُوا وَإِن لَّمْ يُعْطَوْا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ ﴿٥٨﴾

59. Og om de hadde vært tilfredse med det Allah og Hans Sendebud hadde gitt dem, og hadde sagt: Allah er tilstrekkelig for oss, og Allah vil gi oss av Sin nåde, og Hans Sendebud, sannelig, vi er Allah hengivne, (så ville det vært bedre for dem).

وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَقَالُوا
حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِن فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ
إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ ﴿٥٩﴾

R. 8 60. Almissene er bare til de fattige og trengende og til dem som arbeider med dem [almissene], og til dem hvis hjerter skal knyttes (til Islâm) og til (løskjøpelse av) slaver og de gjeldbundne og dem (som kjemper) på Allahs vei, og de veifarende. (Dette er) en forordning fra Allah, og Allah er Allvitende, Allvis.[21]

إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسَاكِينِ وَالْعَامِلِينَ
عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ
وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٠﴾

61. Og blant dem er det noen som taler ille om Profeten (s.a.) og sier: Han er (lutter) øre. Si: (Ja, han er lutter) øre for alt som er godt for dere: han tror på Allah og tror de troende, og (han er) barmhjertighet for dem av dere som tror. Og de som taler ille om Allahs Sendebud vil få en smertelig straff.

وَمِنْهُمُ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُذُنٌ
قُلْ أُذُنُ خَيْرٍ لَّكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ
وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ
اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦١﴾

62. De sverger ved Allah overfor dere for å behage dere. Og Allah og Hans Sendebud har større krav på at de skulle behage Ham, om de er troende.

يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيُرْضُوكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ
أَن يُرْضُوهُ إِن كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٦٢﴾

63. Vet de ikke at den som motsetter seg Allah og Hans Sendebud vil komme

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مَن يُحَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ

21. Med *Sadaqât* (almisser) forstås her Zakât (den obligatoriske fattigskatt) og ikke frivillige almisser, som ellers normalt betegnes med dette uttrykk.

i Helvetes ild, hvor han skal forbli? Dette er en stor forsmedelse.

لَهٗ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيْهَا ؕ ذٰلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيْمُ ﴿٦٣﴾

64. Hyklerne (foregir at de) frykter at en sûra skal åpenbares om dem, som meddeler dem det som er i deres hjerter. Si: Spott (bare), sannelig Allah vil bringe frem (i lyset) det dere frykter.

يَحْذَرُ الْمُنٰفِقُوْنَ اَنْ تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُوْرَةٌ تُنَبِّئُهُمْ
بِمَا فِيْ قُلُوْبِهِمْ ؕ قُلِ اسْتَهْزِءُوْا ۚ اِنَّ اللّٰهَ مُخْرِجٌ
مَّا تَحْذَرُوْنَ ﴿٦٤﴾

65. Og om du spør dem, vil de visselig svare: Vi bare tøyset og spøkte. Spør (dem): Var det Allah og Hans tegn og Hans Sendebud dere spottet?

وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ لَيَقُوْلُنَّ اِنَّمَا كُنَّا نَخُوْضُ وَنَلْعَبُ ؕ
قُلْ اَبِاللّٰهِ وَاٰيٰتِهٖ وَرَسُوْلِهٖ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٦٥﴾

66. Kom ikke med unnskyldninger. Dere har visselig vært vantro etter at dere hadde antatt troen. Om Vi tilgir en del av dere, kan Vi straffe en del (av de andre) fordi de var syndere.

لَا تَعْتَذِرُوْا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ اِيْمَانِكُمْ ؕ اِنْ نَّعْفُ عَنْ
طَآئِفَةٍ مِّنْكُمْ نُعَذِّبْ طَآئِفَةًۢ بِاَنَّهُمْ كَانُوْا مُجْرِمِيْنَ ﴿٦٦﴾

R. 9 67. De hyklerske menn og de hyklerske kvinner er av hverandre: De påbyr det onde og forbyr det gode og knuger hendene sine sammen (om sin rikdom). De har glemt Allah, derfor vil Han glemme dem. Sannelig, hyklerne er de som overskrider (grenser).[22]

اَلْمُنٰفِقُوْنَ وَالْمُنٰفِقٰتُ بَعْضُهُمْ مِّنْۢ بَعْضٍ ۘ يَاْمُرُوْنَ
بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوْفِ وَيَقْبِضُوْنَ اَيْدِيَهُمْ ؕ
نَسُوا اللّٰهَ فَنَسِيَهُمْ ؕ اِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿٦٧﴾

68. Allah har lovet de hyklerske menn og kvinner og de vantro Helvetes ild, hvor de skal forbli i lang tid. Den skal være dem tilstrekkelig. Og Allah har forbannet dem, og de vil få en langvarig straff.

وَعَدَ اللّٰهُ الْمُنٰفِقِيْنَ وَالْمُنٰفِقٰتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ
خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ؕ هِيَ حَسْبُهُمْ ۚ وَلَعَنَهُمُ اللّٰهُ ۚ وَلَهُمْ
عَذَابٌ مُّقِيْمٌ ﴿٦٨﴾

69. Liksom dem som gikk forut for dere. De var større enn dem i makt og rikere på eiendom og barn. De nøt da

كَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوْۤا اَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَّاَكْثَرَ
اَمْوَالًا وَّاَوْلَادًا ؕ فَاسْتَمْتَعُوْا بِخَلَاقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ

22. "derfor vil Han glemme dem" kan også oversettes: "derfor vil Han straffe dem for deres forglemmelse". Jf. noten til 2:16.
Ma'rûf, som vi her og i det følgende verset har oversatt med "det gode", betyr egentlig: "det som er i overensstemmelse med viten, det passende". *Munkar* (her oversatt med "det onde"), betyr opprinnelig: "det som ikke er i overensstemmelse med viten".

sin andel, og dere vil likeledes nyte deres andel liksom dem som var før dere, nøt sin andel. Og dere taler forvrøvlet liksom de vrøvlet. Deres gjerninger ble til intet i denne verden og den kommende. Det er slike som er tapere.

بِخَلَاقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلَاقِهِمْ
وَخُضْتُمْ كَالَّذِي خَاضُوا أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٩﴾

70. Er (fortellingen om) de tidligere folk ikke nådd til dere? Noahs folk og 'Âd og Thamûd og Abrahams folk og innbyggerne i Midian og de omstyrtede byer. Deres sendebud kom til dem med klare tegn. Og Allah ville ikke gjøre dem urett, men de gjorde seg selv urett.

أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ
وَثَمُودَ وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ
أَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ
وَلَٰكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٧٠﴾

71. Og de troende menn og de troende kvinner er hverandres venner: De påbyr det gode og forbyr det onde og holder bønn (regelmessig) og betaler Zakât og adlyder Allah og Hans Sendebud. Disse er det som Allah vil vise Sin barmhjertighet, sannelig Allah er Allmektig, Allvis.

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ
يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ
يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿٧١﴾

72. Allah har lovet de troende menn og de troende kvinner, Hager som floder strømmer igjennom: De skal forbli i dem - og gode boliger i evighetens Hager. Og Allahs velbehag er det største (av alt). Dette er den store seier.[23]

وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي
جَنَّاتِ عَدْنٍ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَٰلِكَ هُوَ
الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٧٢﴾

R. 10 73. Å Profet, strid mot de vantro og hyklerne og vær hard overfor dem. Og deres oppholdssted er Helvete, og et ondt tilholdssted (er det).

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ
عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٧٣﴾

23. Ved alle paradisskildringer bør det erindres, at "vann" ofte i den Hellige Qur'ânen står for Allahs åpenbaring, mens "trær" står for gode gjerninger. I Paradiset møter vi altså en manifestasjon av vår tro (som er fremkalt ved åpenbaringen), såvel som våre gjerninger (som er næret av denne tro). Paradiset er ikke materielt, men det er heller ikke rent åndelig. Våre nåværende kategorier opererer kun med disse motsetninger, men det kommende liv er hva "ingen sjel har visst" (32:18).

74. De sverger ved Allah at de ikke har sagt noe. Men de har allerede talt vantroens ord og er blitt vantro etter at de (hadde antatt) Islâm. Og de pønsket på det som de ikke kunne nå. Og de følte bare hat fordi Allah og Hans Sendebud hadde gjort dem rike av Sin nåde. Om de da angrer, vil det være bedre for dem. Om de derimot vender seg bort, vil Allah straffe dem med en smertelig straff i denne verden og i den kommende. Og de vil ikke ha noen venn eller hjelper på jorden.

يحلفون بالله ما قالوا ولقد قالوا كلمة الكفر و
كفروا بعد إسلامهم وهموا بما لم ينالوا وما
نقموا إلا أن أغنهم الله ورسوله من فضله
فإن يتوبوا يك خيرا لهم وإن يتولوا يعذبهم الله
عذابا أليما في الدنيا والآخرة وما لهم في الأرض
من ولي ولا نصير ﴿٧٤﴾

75. Og blant dem er det den som har sluttet pakt med Allah (idet de sa): Om Han gir oss av Sin nåde, vil vi visselig gi almisser, og vi vil visselig være av de rettferdige.

ومنهم من عهد الله لئن آتنا من فضله لنصدقن
ولنكونن من الصلحين ﴿٧٥﴾

76. Men da Han ga dem av Sin nåde, ble de gjerrige med det (de hadde fått), og vendte seg bort (fra deres eder) i motvilje.

فلما آتهم من فضله بخلوا به وتولوا وهم معرضون ﴿٧٦﴾

77. Så gjengjeldte Han dem med hykleri i deres hjerter, inntil den dag da de skal møte Ham fordi de brøt sitt løfte til Allah, og fordi de løy.

فأعقبهم نفاقا في قلوبهم إلى يوم يلقونه بما أخلفوا
الله ما وعدوه وبما كانوا يكذبون ﴿٧٧﴾

78. Vet de ikke at Allah kjenner deres hemmeligheter og deres private rådslagninger, og at Allah er den som kjenner de usynlige ting?

ألم يعلموا أن الله يعلم سرهم ونجوىهم وأن
الله علام الغيوب ﴿٧٨﴾

79. De som baktaler dem av de troende som gir almisse frivillig, og dem som bare finner (frukten) av sitt slit - dem spotter de! Allah vil gjengjelde dem deres spott, og de vil få en smertelig straff.

الذين يلمزون المطوعين من المؤمنين في
الصدقت والذين لا يجدون إلا جهدهم فيسخرون
منهم سخر الله منهم ولهم عذاب أليم ﴿٧٩﴾

80. Du kan be om tilgivelse for dem, eller du kan la være å be om

استغفر لهم أو لا تستغفر لهم إن تستغفر لهم

tilgivelse for dem. Selv om du ber om tilgivelse for dem sytti ganger, vil Allah ikke tilgi dem. Slik er det fordi de ikke trodde på Allah og Hans Sendebud. Og Allah rettleder ikke det opprørske folk.[24]

سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ ۚ ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا
ع بِاللّٰهِ وَرَسُولِهٖ ۗ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِينَ ﴿٨٠﴾

R. 11 81. De som ble sittende hjemme, fryder seg over at de ble sittende tilbake etter Allahs Sendebud, og de var uvillige til å kjempe med sin eiendom og sine liv for Allahs sak. Og de sa: Dra ikke ut (til kamp) i denne varmen. Si: Helvetes ild er enda varmere, om de bare forsto.

فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلٰفَ رَسُولِ اللّٰهِ وَ
كَرِهُوا أَنْ يُجٰهِدُوا بِأَمْوٰلِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ
اللّٰهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ ۗ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ
حَرًّا ۚ لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٨١﴾

82. De skal da le lite og gråte mye, en belønning for det de ervervet seg.

فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا ۚ جَزَآءًۢ بِمَا
كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾

83. Om Allah da sender deg tilbake til en del av dem, og de så ber om tillatelse til å dra ut (til kamp), så skal du si: Dere skal aldri mer dra ut med meg, og dere skal aldri mer bekjempe en fiende sammen med meg. For dere valgte å sitte hjemme første gang. Bli da sittende sammen med dem som blir igjen.

فَإِنْ رَّجَعَكَ اللّٰهُ إِلٰى طَآئِفَةٍ مِّنْهُمْ فَاسْتَأْذَنُوكَ
لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَّنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَّلَنْ تُقٰتِلُوا
مَعِيَ عَدُوًّا ۖ إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ
فَاقْعُدُوا مَعَ الْخٰلِفِينَ ﴿٨٣﴾

84. Og du skal aldri be for noen av dem når de dør, og du skal ikke stå (å be) ved deres graver, for de trodde ikke på Allah og Hans Sendebud, og de døde som ulydige.

وَلَا تُصَلِّ عَلٰٓى أَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّاتَ أَبَدًا وَّلَا تَقُمْ
عَلٰى قَبْرِهٖ ۖ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهٖ وَمَاتُوا وَ
هُمْ فٰسِقُونَ ﴿٨٤﴾

85. Og deres eiendom og deres barn skal ikke fremkalle din undring, for Allah ønsker bare å straffe dem med det i dette liv, og at sjelene deres skal dra bort mens de er vantro.

وَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوٰلُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ ۚ إِنَّمَا يُرِيدُ
اللّٰهُ أَنْ يُّعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ
وَهُمْ كٰفِرُونَ ﴿٨٥﴾

---

24. Ordet "sytti" indikerer ikke det spesifikke tallet "sytti", men det er her brukt for å legge trykk på det faktum, at slike hyklere som er dømt til villfarelse, aldri vil bli tilgitt samme hvor mye den Hellige Profeten (s.a.) ber om tilgivelse for dem.

86. Og når en sûra åpenbares (som befaler dem): Tro på Allah og kjemp sammen med Hans Sendebud, så ber de rike folk blant dem deg om tillatelse og sier: La oss bli sammen med dem som sitter (hjemme).

وَإِذَآ أُنزِلَتْ سُورَةٌ أَنْ ءَامِنُوا بِٱللَّهِ وَجَٰهِدُوا مَعَ
رَسُولِهِ ٱسْتَـْٔذَنَكَ أُولُوا ٱلطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا
نَكُن مَّعَ ٱلْقَٰعِدِينَ ﴿٨٦﴾

87. De foretrekker å bli sammen med dem som blir igjen, og deres hjerter er forseglet så de ikke forstår.

رَضُوا بِأَن يَكُونُوا مَعَ ٱلْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ
فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٨٧﴾

88. Men Sendebudet og de som tror sammen med ham, kjemper med sin eiendom og sine liv, og det er slike som skal få alle gode ting, og det er slike som skal fullkommengjøres.

لَٰكِنِ ٱلرَّسُولُ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُۥ جَٰهَدُوا بِأَمْوَٰلِهِمْ
وَأَنفُسِهِمْ وَأُولَٰٓئِكَ لَهُمُ ٱلْخَيْرَٰتُ وَأُولَٰٓئِكَ هُمُ
ٱلْمُفْلِحُونَ ﴿٨٨﴾

89. Allah har beredt for dem Hager gjennomstrømmet av floder, hvor de skal forbli for evig. Dette er den store seier!

أَعَدَّ ٱللَّهُ لَهُمْ جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ
خَٰلِدِينَ فِيهَا ذَٰلِكَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ ﴿٨٩﴾

R. 12 90. Og de som unnskylder seg av beduinene, kommer til deg for at det kan gis dem tillatelse (til å bli hjemme). Og de som fornekter Allah og Hans Sendebud, blir sittende. En pinefull straff vil snart ramme de vantro av dem.

وَجَآءَ ٱلْمُعَذِّرُونَ مِنَ ٱلْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ
وَقَعَدَ ٱلَّذِينَ كَذَبُوا ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ سَيُصِيبُ ٱلَّذِينَ
كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٠﴾

91. Det hviler ingen skyld på de svake, heller ikke på de syke eller på dem som ikke kan finne noe å gi ut (til deres krigsutstyr), når de er oppriktige mot Allah og Hans Sendebud. Det er ingen vei (til anklage) mot dem som handler godt, og Allah er Tilgivende, Barmhjertig.

لَّيْسَ عَلَى ٱلضُّعَفَآءِ وَلَا عَلَى ٱلْمَرْضَىٰ وَلَا عَلَى
ٱلَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا
لِلَّهِ وَرَسُولِهِۦ مَا عَلَى ٱلْمُحْسِنِينَ مِن سَبِيلٍ وَ
ٱللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٩١﴾

92. Heller ikke er det (noen skyld) hos dem som du sa til, da de kom til deg for at du kunne skaffe dem ridedyr: Jeg finner ingen ridedyr å sette dere på. De vendte tilbake, og øynene deres fløt

وَلَا عَلَى ٱلَّذِينَ إِذَا مَآ أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَآ
أَجِدُ مَآ أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوا وَّأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ

over av tårer i sorg over at de ikke kunne finne noe å gi ut.[25]

الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنفِقُونَ ﴿٩٢﴾

93. Det er bare en vei (til anklage) mot dem som ba deg om tillatelse (til å bli sittende hjemme), selv om de var rike. De foretrakk å bli hos dem som ble igjen. Og Allah har forseglet deres hjerter, så de ikke vet.

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ
أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ
اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٩٣﴾

[DEL 11]

94. De vil bringe dere unnskyldninger når dere vender tilbake til dem. Si: Kom ikke med unnskyldninger. Vi vil ikke tro dere. Allah har allerede brakt oss etterretninger om dere. Og Allah ser deres handlinger, og (det gjør) Hans Sendebud (også), og deretter skal dere sendes tilbake til Ham som kjenner det usynlige og det synlige, og Han vil så meddele dere hva dere pleide å gjøre.

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُل
لَّا تَعْتَذِرُوا لَن نُّؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَّأَنَا اللَّهُ مِنْ
أَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ
إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾

95. De vil sverge ved Allah overfor dere, når dere vender tilbake til dem, for at dere skal vende dere fra dem. Vend dere da fra dem, sannelig de er urene, og deres oppholdssted er Helvete, en belønning for det de pleide å erverve seg.

سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوا
عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رِجْسٌ وَمَأْوَاهُمْ
جَهَنَّمُ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٥﴾

96. De vil sverge overfor dere, for at dere skal være tilfredse med dem. Men selv om dere er tilfredse med dem, så vil Allah ikke være tilfreds med det opprørske folk.

يَحْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِن تَرْضَوْا عَنْهُمْ
فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٩٦﴾

25. I tradisjonene fortelles det at disse folkene var så ivrige etter å delta i ekspedisjonen, at de var parate til å marsjere gjennom ørkenen, hvis det bare kunne skaffes sko eller sandaler som kunne gi dem noen beskyttelse mot den brennende sanden og de glohete steinene.

97. Ørkenaraberne er de verste i vantro og hykleri, og de første til ikke å kjenne grensene (i de bud og forbud) som Allah har åpenbart Sitt Sendebud. Og Allah er Allvitende, Allvis.

الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا
حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٩٧﴾

98. Og blant ørkenaraberne er det den som anser det som han betaler (i Zakât) som en bot, og som venter på at skjebnens omskiftelser skal ramme dere. På dem (selv) skal omskiftelsen til det onde falle. Og Allah er Althørende, Allvitende.

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُ
بِكُمُ الدَّوَائِرَ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ
عَلِيمٌ ﴿٩٨﴾

99. Og blant ørkenaraberne er det den som tror på Allah og den Ytterste dag, og som anser det som han betaler (i Zakât) for noe som bringer ham nærmere Allah og Sendebudets velsignelser. Sannelig, det er visselig noe som bringer dem nærmere (Allah). Allah vil snart føre dem inn i Sin barmhjertighet, sannelig Allah er Tilgivende, Barmhjertig.

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرُبَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ
أَلَا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ سَيُدْخِلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ
إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٩﴾ ع

R. 13 100. Og i de forreste - de første blant emigrantene og hjelperne, og de som fulgte deres (eksempel) i godhet, har Allahs velbehag, og de har velbehag i Ham, og Han har beredt dem Hager gjennomstrømmet av floder, hvor de skal forbli i evighet. Dette er den største seier.

وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ
وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ
وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتَهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٠٠﴾

101. Og blant ørkenaraberne omkring dere er det hyklere, og blant Madînas innbyggere (er det også). De turer frem i hykleri. Du kjenner dem ikke; (men) Vi kjenner dem. Vi vil straffe dem to ganger, og deretter skal de sendes tilbake til en stor straff.[26]

وَمِمَّنْ حَوْلَكُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ مُنَافِقُونَ وَمِنْ
أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ
نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ سَنُعَذِّبُهُمْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَى
عَذَابٍ عَظِيمٍ ﴿١٠١﴾

---

26. De ble straffet to ganger som forutsagt. Første gang ved de hedenske avgudsdyrkernes endelige nederlag, og den andre gangen ved de kristne arabernes nederlag. Med begge parter hadde de integritet

102. Og (det er) andre, som har vedkjent seg sine synder. De blandet en rettferdig handling med en annen (som var) ond. Kanskje vil Allah vende Seg til dem (i Sin nåde), sannelig Allah er Tilgivende, Barmhjertig.

وَاٰخَرُوْنَ اعْتَرَفُوْا بِذُنُوْبِهِمْ خَلَطُوْا عَمَلًا صَالِحًا
وَّاٰخَرَ سَيِّئًا عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّتُوْبَ عَلَيْهِمْ اِنَّ اللّٰهَ
غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝١٠٢

103. Ta almisser av eiendelene deres, for at du kan rense og foredle dem ved det, og be for dem, sannelig din bønn er (en kilde til) sjelero for dem. Og Allah er Althørende, Allvitende.

خُذْ مِنْ اَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيْهِمْ
بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ اِنَّ صَلٰوتَكَ سَكَنٌ لَّهُمْ وَاللّٰهُ
سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ۝١٠٣

104. Vet de ikke at Allah mottar anger fra Sine tjenere og mottar almisser, og at Allah er Den som vender Seg (i nåde), den Barmhjertige?

اَلَمْ يَعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهٖ وَ
يَاْخُذُ الصَّدَقٰتِ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ۝١٠٤

105. Og si (til dem): Arbeid, og Allah og Hans Sendebud ser deres handlinger, og (det gjør) de troende (også). Og så skal dere sendes tilbake til Ham som kjenner det usynlige og det synlige, og Han skal meddele dere det dere pleide å gjøre.

وَقُلِ اعْمَلُوْا فَسَيَرَى اللّٰهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُوْلُهٗ وَالْمُؤْمِنُوْنَ
وَسَتُرَدُّوْنَ اِلٰى عٰلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝١٠٥

106. Og (det er) andre som venter på Allahs befaling, om Han vil straffe dem eller Han vil vende Seg til dem (i Sin nåde). Og Allah er Allvitende, Allvis.[27]

وَاٰخَرُوْنَ مُرْجَوْنَ لِاَمْرِ اللّٰهِ اِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَاِمَّا يَتُوْبُ
عَلَيْهِمْ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ۝١٠٦

107. Og de som bygget en moské for å skade (Islâm) og (hjelpe) vantroen og skape splittelse blant de troende, og som et bakhold for ham som førte krig mot Allah og Hans sendebud før (dette), vil visselig sverge: Vi mente ikke annet

وَالَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَّكُفْرًا وَّتَفْرِيْقًا
بَيْنَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَاِرْصَادًا لِّمَنْ حَارَبَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ
مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلِفُنَّ اِنْ اَرَدْنَآ اِلَّا الْحُسْنٰى وَاللّٰهُ يَشْهَدُ

og støttet dem.

27. Det hentydes her til *Hilâl, Murâra og Ka'b.* Profeten (s.a.) sa ikke noen dom over dem, før han mottok beskjed om dem i en åpenbaring, se vers 118 i denne sûra.

enn godt. Og Allah bevitner at de visselig er løgnere.[28]

إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ١٠٧

108. Du skal aldri stå i den (for å lede bønnen). En moské som er grunnlagt på rettferdighet fra første dag, har større krav på at du skal stå (og be) i den. I den er det menn som elsker å rense seg, og Allah elsker dem som renser seg.

لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا ۚ لَمَسْجِدٌ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ
يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ ۚ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا ۚ
وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَّهِّرِينَ ١٠٨

109. Er den som grunnla sin bygning på rettferdighet fra Allah og Hans velbehag den beste, eller den som grunnla sin bygning på kanten av en falleferdig skrent, som så styrtet ned med ham i Helvetes ild? Og Allah rettleder ikke det urettferdige folk.

أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ
خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ شَفَا جُرُفٍ هَارٍ
فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ١٠٩

110. Bygningen deres, som de har bygget, vil ikke opphøre med å være (en kilde til) tvil i hjertene deres, med mindre hjertene deres rives i stykker. Og Allah er Allvitende, Allvis.

لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ
إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ١١٠

R. 14 111. Allah har sannelig kjøpt de troendes liv og eiendom av dem mot at de skal ha (Paradisets) hage; (for) de kjemper på Allahs vei, og de dreper og blir drept, et løfte som Han har gjort bindende for Seg i Torahen og Evangeliet og Qur'ânen. Og hvem er bedre til å oppfylle sin pakt enn Allah? Fryd dere da over den handelen dere har sluttet med Ham, og dette er den store seier![29]

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ
بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ ۚ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ
وَيُقْتَلُونَ ۖ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَاةِ وَالْإِنْجِيلِ
وَالْقُرْآنِ ۚ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ ۚ فَاسْتَبْشِرُوا
بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ ۚ وَذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ١١١

28. *Abû 'Amir*, en kristen munk, som var en bitter fiende av Islâm, ba i et budskap til hyklerne i Madîna om å skaffe ham et oppholdssted, hvor de kunne forhandle sammen om mulighetene for å opphisse bysantinerne mot muslimene. På den tid var det kun én moské i Madîna foruten Profetens (s.a.) moské, og hyklerne bygget derfor enda en moské som skjulested for munken. For å skjule deres sanne hensikter inviterte de Profeten (s.a.) til å lede bønnen i moskéen, men Allah advarte ham, og han avslo. Abû 'Amir trodde noen hadde røpet ham, og dro derfor bort og fortsatte med sine intriger et annet sted. Som følge av disse intrigene kom bysantinerne senere i konflikt med muslimene og led nederlag.

29. Se Det Gamle Testamente 5. Mosebok 6:3-5, og Det Nye Testamente Matteus 19:21 & 27-29.

112. De som vender seg (til Allah i anger), som tjener (Ham) og lovpriser (Ham) som drar omkring (i landet for å tjene Ham), som bøyer seg og kaster seg ned (i bønn til Ham), og som påbyr det gode og forbyr det onde, og de som vokter over grenser (som er satt) av Allah, forkynn du gledelig budskap for de troende.

اَلتَّآئِبُوْنَ الْعٰبِدُوْنَ الْحٰمِدُوْنَ السَّآئِحُوْنَ الرّٰكِعُوْنَ
السّٰجِدُوْنَ الْاٰمِرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَ النَّاهُوْنَ عَنِ
الْمُنْكَرِ وَ الْحٰفِظُوْنَ لِحُدُوْدِ اللّٰهِ ؕ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۱۱۲﴾

113. Det sømmer seg ikke for Profeten og de troende, at de skulle be om tilgivelse for avgudsdyrkerne, selv om det også er slektninger, etter at det står dem klart at de er Helvetes beboere.

مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَنْ يَّسْتَغْفِرُوْا لِلْمُشْرِكِيْنَ
وَلَوْ كَانُوْٓا اُولِيْ قُرْبٰى مِنْۢ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ اَنَّهُمْ
اَصْحٰبُ الْجَحِيْمِ ﴿۱۱۳﴾

114. Og Abrahams bønn om tilgivelse for sin far skyldtes bare et løfte som han hadde gitt ham. Men etter at det sto ham klart at han var en fiende av Allah, sa han seg fri fra ham. Abraham var visselig bløthjertet (og) mild.

وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ اِبْرٰهِيْمَ لِاَبِيْهِ اِلَّا عَنْ مَّوْعِدَةٍ
وَّعَدَهَآ اِيَّاهُ ۚ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهٗٓ اَنَّهٗ عَدُوٌّ لِّلّٰهِ تَبَرَّاَ مِنْهُ ؕ
اِنَّ اِبْرٰهِيْمَ لَاَوَّاهٌ حَلِيْمٌ ﴿۱۱۴﴾

115. Allah vil ikke la et folk fare vill etter at Han har rettledet dem, før Han har gjort dem klart hva de bør vokte seg for, sannelig, Allah er vel vitende om alle ting.

وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُضِلَّ قَوْمًۢا بَعْدَ اِذْ هَدٰىهُمْ
حَتّٰى يُبَيِّنَ لَهُمْ مَّا يَتَّقُوْنَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿۱۱۵﴾

116. Sannelig, herredømmet i himlene og på jorden tilhører Allah. Han skjenker liv og sender død. Og dere har ikke noen Venn eller Hjelper ved siden av Allah.

اِنَّ اللّٰهَ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ ؕ يُحْيٖ
وَيُمِيْتُ ؕ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ
وَّلِيٍّ وَّ لَا نَصِيْرٍ ﴿۱۱۶﴾

117. Allah har visselig vendt Seg (i Sin nåde) til Profeten og emigrantene og hjelperne som fulgte ham i nødens stund, etter at hjertene hos en del av dem nær var fart vill. Da vendte Han

لَقَدْ تَّابَ اللّٰهُ عَلَى النَّبِيِّ وَ الْمُهٰجِرِيْنَ وَ الْاَنْصَارِ
الَّذِيْنَ اتَّبَعُوْهُ فِيْ سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْۢ بَعْدِ مَا
كَادَ يَزِيْغُ قُلُوْبُ فَرِيْقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ

Seg til dem (i Sin nåde); sannelig Han er Nådefull, Barmhjertig.[30]

إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١١٧﴾

118. Og (Han har også vendt Seg i nåde) til de tre som var blitt latt alene, inntil (de følte) jorden i all dens vidde var blitt dem for snever, og deres sjeler var blitt dem for snevre, og de trodde at det ikke var noen tilflukt fra Allah unntagen hos Ham. Da vendte Han Seg til dem (i Sin nåde) så de måtte vende seg til Ham. Sannelig, det er Allah som er Den som vender Seg (i Sin nåde), den Barmhjertige.[31]

وَعَلَى الثَّلٰثَةِ الَّذِينَ خُلِّفُوا حَتّٰى إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا
رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَن لَّا مَلْجَأَ
مِنَ اللّٰهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللّٰهَ
ع هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١١٨﴾

R. 15 119. Å dere som tror, frykt Allah og vær av de sanndru.

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَكُونُوا مَعَ الصّٰدِقِينَ ﴿١١٩﴾

120. Det sømmet seg ikke for Madînas innbyggere og de ørkenarabere som bodde omkring, at de skulle bli tilbake etter at Allahs Sendebud (var dratt ut), eller at de skulle foretrekke sitt eget liv fremfor hans. Slik (er virkeligheten) fordi verken tørst, utmattelse eller sult rammer dem på Allahs vei, og de trår ikke på noe spor som opphisser de vantro, heller ikke når dem noe ondt fra fienden, uten at det ved det opptegnes en god gjerning for dem; sannelig Allah lar ikke lønnen til dem som handler godt gå til spille.

مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُم مِّنَ الْأَعْرَابِ
أَن يَتَخَلَّفُوا عَن رَّسُولِ اللّٰهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنفُسِهِمْ عَن
نَّفْسِهِ ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا
مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَلَا يَطَـُٔونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ
الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نَّيْلًا إِلَّا كُتِبَ لَهُم بِهِ
عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢٠﴾

121. Og de gir ikke ut noen sum, liten eller stor, heller ikke krysser de gjennom noen dal, uten at det opptegnes for dem, slik at Allah kan belønne dem for det beste de gjorde.

وَلَا يُنفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ
وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللّٰهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٢١﴾

30. Det fremgår klart av dette verset at *tâba* (vende Seg til), ikke nødvendigvis forutsetter at den Gud vender Seg til, har syndet. Uttrykket betyr her: vende Seg til for å skjenke nåde.

31. Sammenlikn vers 106 og dets note.

122. Og det er ikke mulig for de troende å dra ut alle sammen (for å få undervisning i troen). Men hvorfor drar det da ikke ut en del fra hver avdeling, for at de kan bli vel bevandret i troen, og for at de kan advare sitt folk (mot slapphet i religionen) når de vender tilbake til dem, slik at de kan passe seg (for det onde).[32]

وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَآفَّةً ۚ فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ
كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَآئِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ
وَلِيُنْذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوٓا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ
يَحْذَرُونَ ﴿١٢٢﴾

R. 16 123. Å dere som tror, kjemp mot dem av de vantro som lever nær ved dere, og la dem finne hardhet i dere, og vit at Allah er med de rettferdige.

يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِّنَ الْكُفَّارِ
وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً ۚ وَاعْلَمُوٓا أَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٢٣﴾

124. Og når det åpenbares en sûra, så er det noen av dem som sier: Hvem har denne (sûra) styrket i troen? Men hva de troende angår, så styrker den deres tro, og de får gledelig budskap.

وَإِذَا مَآ أُنْزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ
هٰذِهٖٓ إِيمَانًا ۚ فَأَمَّا الَّذِينَ اٰمَنُوا فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا
وَّهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٢٤﴾

125. Og hva dem angår, i hvis hjerter det er en sykdom, så føyer den urenhet til deres urenhet, og de dør mens de er vantro.

وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا
إِلَىٰ رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كٰفِرُونَ ﴿١٢٥﴾

126. Ser de ikke at de hvert år prøves en gang eller to? Likevel angrer de ikke; heller ikke lar de seg advare.

أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ
مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾

127. Og når det åpenbares en sûra, så kaster de blikk til hverandre (idet de sier): Ser noen dere? Og så vender de seg bort. Allah har gjort hjertene deres forvendte, fordi de er et folk som ikke forstår.[33]

وَإِذَا مَآ أُنْزِلَتْ سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ هَلْ
يَرٰىكُمْ مِّنْ أَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُوا ۚ صَرَفَ اللّٰهُ قُلُوبَهُمْ
بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُونَ ﴿١٢٧﴾

---

32. Her under forsvarskrigen minnes de troende om at deres viktigste oppgave er å berede seg til deres egentlige misjonerende oppgaver. Enhver muslim er misjonær for sin tro, men det skal være utvalgte, som ofrer seg helt for dette arbeidet.

33. Gud prøver av og til mennesker slik at de troende kan skilles fra dem som ikke har noen virkelig tro. Vers 101 kan forstås slik at det, sett ut fra dette vers, hentyder til at det som regel var to ekspedisjoner om året, ved hvilke denne sondringen mellom de troende og hyklerne fant sted, og hyklerne ble straffet for deres hykleri.

128. Det er visselig kommet et Sendebud til dere fra deres egne. Tungt er det for ham at dere besværes, (han er) lidenskapelig opptatt av deres (velferd), nådig (og) barmhjertig mot de troende.

لَقَدْ جَآءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا
عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُم بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ
رَّحِيمٌ ﴿١٢٨﴾

129 Men om de vender seg bort, så si: Allah er tilstrekkelig for meg; det er ingen gud unntagen Ham. Ham har jeg satt min lit til, og Han er den store tronens Herre.[34]

فَإِن تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿١٢٩﴾

34. "Den store tronens Herre" betegner Gud som den Allmektige. Uttrykket sier i denne sammenheng at Profeten (s.a.) ikke så det som sin oppgave å skape en verdslig makt ved skapelsen av den arabiske stat. Hans oppgave var å skape et levende uttrykk for Guds rike her på jorden.

سُوْرَةُ يُوْنُسَ مَكِّيَّةٌ (١٠)

JÛNUS
(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Alif Lâm Râ (Jeg er Allah, den Altseende). Dette er den vise Boks vers.[1]

الٓرٰ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْحَكِيْمِ ②

3. Forekommer det menneskene forunderlig at Vi har åpenbart en mann fra deres midte (idet Vi sa): Advar menneskene og forkynn gledelig budskap til de troende at de, i deres Herres syn, er på det sanne spor. De vantro derimot sier: Han er sannelig en åpenbar trollmann.

اَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا اَنْ اَوْحَيْنَآ اِلٰى رَجُلٍ مِّنْهُمْ اَنْ
اَنْذِرِ النَّاسَ وَ بَشِّرِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَنَّ لَهُمْ قَدَمَ
صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ ؕ قَالَ الْكٰفِرُوْنَ اِنَّ هٰذَا لَسٰحِرٌ
مُّبِيْنٌ ③

4. Deres Herre er visselig Allah, som har skapt himlene og jorden i seks perioder. Så satte Han Seg på tronen; Han leder alle ting. Det er ingen forbeder unntagen etter Hans tillatelse. Dette er Allah, deres Herre, tjen derfor Ham (alene). Vil dere ikke tenke dere om?[2]

اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضَ فِيْ
سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْاَمْرَ ؕ مَا
مِنْ شَفِيْعٍ اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ اِذْنِهٖ ؕ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ
فَاعْبُدُوْهُ ؕ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ④

5. Til Ham vender alle ting tilbake. (Dette er) i sannhet Allahs løfte. Sannelig, Han påbegynte skapelsen, og Han gjentar den slik at Han kan belønne dem som tror og handler rettferdig, med billighet. Men de som er vantro,

اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيْعًا ؕ وَعْدَ اللّٰهِ حَقًّا ؕ اِنَّهٗ يَبْدَؤُا
الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ لِيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَ عَمِلُوا
الصّٰلِحٰتِ بِالْقِسْطِ ؕ وَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ

---

1. Alif Lâm Râ er en forkortelse for: Anâ Allâhu Arâ, som betyr: Jeg er Allah, Jeg ser (alt).

2. *Jawm* betyr på arabisk ikke bare dag, men enhver tidsperiode, av lengre eller kortere varighet. Mudjâhid, Ahmad bin Hanbal og Ibn 'Abbâs mener at Jawm her står for 1 000 år. Qur'ânen understøtter dette, se 22:48. Jawm brukes også om en tidsperiode på 50 000 år, se 70:5. At Allah setter Seg på tronen er et billedlig uttrykk som sier at Han ikke skapte bare en gang for alle, men skaper stadig og har full kontroll over universet.

حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ٥

vil få en drikk kokende vann og en smertelig straff fordi de var vantro.[3]

هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَ
قَدَّرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ ۚ مَا
خَلَقَ اللَّهُ ذَٰلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ ۚ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
يَعْلَمُونَ ٦

6. Det er Han som skapte solen som lyskilde og månen som lysgiver, og Han bestemte dens etapper, så dere kunne kjenne årenes inndeling og regnekunsten. Allah har bare skapt dette i (fullkommen) visdom. Han gjør tegnene tydelige for et folk som har viten.[4]

إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ ٧

7. Sannelig, i skiftet mellom natt og dag og i (alt) det Allah har skapt i himlene og på jorden, er det visselig tegn for folk som frykter (Allah).

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَاطْمَأَنُّوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ ٨

8. Sannelig, de som ikke håper på møtet med Oss, og som er tilfredse med det nærværende liv og finner sjelefred i det, og de som ikke gir akt på Våre tegn,

أُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ٩

9. det er slike hvis hjemsted er Ilden på grunn av det de har ervervet seg.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ
بِإِيمَانِهِمْ ۖ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ
النَّعِيمِ ١٠

10. Sannelig, de som tror og handler rettferdig, dem vil deres Herre lede i deres tro, floder vil strømme igjennom lykksalighetens Hager (for dem).

دَعْوَاهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ ۚ

11. Deres rop (vil være): Lovpriset være Du, Allah, og deres hilsen der (vil lyde): Fred, og deres rop vil avsluttes

3. Det er ikke bare etter døden at mennesket vil få et nytt liv, hvor hans nåværende liv vil bli dømt og gjengjeldt. Men også i det nåværende liv blir en generasjon fulgt av en annen generasjon, slik at det gode som ble gjort av de første, ikke blir bortkastet og kan komme til nytte for etterkommerne. *Sâlihât*, ved siden av å bety gode og fromme handlinger, betyr det også handlinger som blir gjort i overensstemmelse med behov og ved spesielle anledninger og omgivelser.

4. Lane & Aqrab definerer *dhiyâ'un* som selvstendig lys (f.eks. solens eller ildens), mens *nûr* er tilbakekastet lys. Det er et faktum at alle typer kalendere og all regnekunst bygger på iakttakelse av himmelske legemers bevegelse, især solens og månens.

med: All lovprisning tilkommer (alene) Allah, verdenenes Herre.[5]

وَآخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١١﴾

R. 2 12. Og om Allah ville fremskynde det onde (resultat av deres handlinger) for menneskene, liksom de forsøker å fremskynde det gode, så ville deres (livs) frist allerede vært avsluttet for dem. Men Vi lar dem som ikke håper på møtet med Oss, flakke blinde om i sin overtredelse.

وَلَوْ يُعَجِّلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ
لَقُضِيَ إِلَيْهِمْ أَجَلُهُمْ ۖ فَنَذَرُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا
فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٢﴾

13. Og når et uhell treffer mennesket, så påkaller det Oss, (enten det ligger) på sin side eller når det sitter eller står. Men når Vi har fjernet dets uhell fra det, så går det videre som om det ikke hadde påkalt Oss til (å fjerne) det uhell som rammet det. Slik er det de pleide å gjøre blitt forskjønnet for de umåteholdne.

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنْبِهِ أَوْ قَاعِدًا
أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَأَنْ لَمْ يَدْعُنَا
إِلَىٰ ضُرٍّ مَسَّهُ ۚ كَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾

14. Og Vi har allerede tilintetgjort slektene før dere, etter at de hadde syndet. Og deres sendebud kom til dem med klare bevis, men de ville ikke tro. Slik belønner Vi det syndige folk.

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا
وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا
كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤﴾

15. Deretter gjorde Vi dere til etterfølgere på jorden etter dem, så Vi kunne se hvordan dere ville handle.

ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ
كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾

16. Og når Våre tegn foreleses dem, så sier de som ikke håper på møtet med Oss: Bring en annen Qur'ân enn denne, eller endre den. Si (til dem): Det tilkommer ikke meg å endre den etter mitt befinnende. Jeg følger bare det som er blitt åpenbart meg. Jeg frykter

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ ۙ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ
لِقَاءَنَا ائْتِ بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَٰذَا أَوْ بَدِّلْهُ ۚ قُلْ مَا يَكُونُ
لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَاءِ نَفْسِي ۖ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ

5. Deres lovprisning av Gud vil være instinktiv og umiddelbar, for i himmelen vil realiteten av tingene åpenbare seg for de troende og de vil innse at enhver gjerning av Gud var basert på dyp visdom. Denne forståelsen vil få dem til å erklære instinktivt og umiddelbart: Å Allah, all lovprisning tilkommer Deg (alene). Dette verset forteller også at slutten for de troende alltid vil være god. De gir uttrykk for sin glede ved å lovprise Gud.

visselig en betydelig dags straff om jeg var ulydig mot min Herre.[6]

إِلَيَّ إِنِّيٓ أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ⑯

17. Si: Om Allah hadde villet, hadde jeg ikke forelest dere den, heller ikke hadde jeg gjort dere kjent med den. Men jeg har allerede levd en menneskealder blant dere før dette. Vil dere da ikke forstå? [7]

قُلْ لَّوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا تَلَوْتُهٗ عَلَيْكُمْ وَلَآ اَدْرٰىكُمْ بِهٖ
فَقَدْ لَبِثْتُ فِيْكُمْ عُمُرًا مِّنْ قَبْلِهٖ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ⑰

18. Hvem er da mer urettferdig enn den som oppdikter en løgn om Allah, eller forkaster Hans tegn? Synderne har visselig ikke hell (med seg).[8]

فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِاٰيٰتِهٖ
اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُوْنَ ⑱

19. Og de tilber ved siden av Allah det som verken skader eller gavner dem, og de sier: Disse (medguder) er våre forbedere hos Allah. Si (til dem): Vil dere meddele Allah det Han ikke vet i himlene og på jorden? Hellig er Han (og fri for alle mangler). Og Han er høyt opphøyet over det de setter ved siden av (Ham).

وَيَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ
وَيَقُوْلُوْنَ هٰٓؤُلَآءِ شُفَعَآؤُنَا عِنْدَ اللّٰهِ قُلْ اَتُنَبِّـُٔوْنَ
اللّٰهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمٰوٰتِ وَلَا فِي الْاَرْضِ سُبْحٰنَهٗ
وَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ⑲

20. Og menneskene var bare én menighet, men de ble uenige. Og var ikke et ord allerede gått ut fra din Herre, så ville det visselig (allerede) vært truffet avgjørelse mellom dem om det de var uenige om.[9]

وَمَا كَانَ النَّاسُ اِلَّآ اُمَّةً وَّاحِدَةً فَاخْتَلَفُوْا وَلَوْلَا
كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيْمَا فِيْهِ
يَخْتَلِفُوْنَ ⑳

---

6. At Profeten (s.a.) ikke kunne endre Qur'ânen "etter sitt befinnende", betyr ikke at Gud kanskje kunne endre den. Uttrykket betyr bare at Profetens (s.a.) eget skjønn ikke spiller noen rolle. Som fortsettelsen sier: Han er helt passiv og gir kun videre det han mottar av åpenbaringen.
"En betydlig dags straff" impliserer til en nasjonal katastrofe.

7. Profetens (s.a.) tidligere liv var velkjent for motstanderne. Han var kjent for sin høye moral og sanndruhet, som hadde gitt ham tilleggsnavnene *Al-Amîn og Al-Saddûq* (den trofaste og den sanndru). Derfor var det umulig at han, som aldri sa noe usant i rent menneskelige forhold, plutselig skulle begynne å si noe usant om Gud.

8. Allah har lovet å straffe dem som foregir å motta åpenbaring. Falske profeters skjebne er en voldsom død, se 5. Mosebok 18:20 og Qur'ânen 69:45-48.

9. At menneskeheten var én menighet, kan enten hentyde til den opprinnelige urreligionen, eller uttrykket kan bety at menneskeheten var forenet i ondskap og synd. Det ord, som allerede er utgått fra

21. Og de sier: Hvorfor er ikke et tegn blitt åpenbart ham fra hans Herre? Si da: (Viten om) det skjulte (i fremtiden) er bare Allahs. Vent derfor, jeg er visselig med dere blant de ventende.[10]

وَيَقُولُونَ لَوْلَآ أُنزِلَ عَلَيْهِ ءَايَةٌ مِّن رَّبِّهِۦ ۖ فَقُلْ إِنَّمَا
ع الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانتَظِرُوٓا۟ إِنِّى مَعَكُم مِّنَ الْمُنتَظِرِينَ ٢١

R. 3 22. Og når Vi lar menneskene smake barmhjertighet etter at trengslene rammet dem, så smir de renker mot Våre tegn. Si: Allah er raskere til å utføre (Sin) plan, sannelig, Våre sendebud skriver ned hva de smir av renker.[11]

وَإِذَآ أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِّنۢ بَعْدِ ضَرَّآءَ مَسَّتْهُمْ
إِذَا لَهُم مَّكْرٌ فِىٓ ءَايَاتِنَا ۚ قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا ۚ إِنَّ
رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ ٢٢

23. Det er Han som gjør dere i stand til å reise til lands og til vanns. Inntil dere er på skipene og de seiler med (dere og) dem for god bris, og de fryder seg over det, så rammer en voldsom blest dem, og bølgene kommer over dem fra alle kanter, og de tror at de er omringet, da påkaller de Allah i fullstendig lydighet mot Ham (mens de sier): Hvis Du redder oss fra dette, så vil vi visselig være blant de takknemlige.

هُوَ الَّذِى يُسَيِّرُكُمْ فِى الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ۖ حَتَّىٰٓ إِذَا كُنتُمْ
فِى الْفُلْكِ وَجَرَيْنَ بِهِم بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا۟ بِهَا
جَآءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَآءَهُمُ الْمَوْجُ مِن كُلِّ
مَكَانٍ وَظَنُّوٓا۟ أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ ۙ دَعَوُا۟ اللَّهَ مُخْلِصِينَ
لَهُ الدِّينَ لَئِنْ أَنجَيْتَنَا مِنْ هَٰذِهِۦ لَنَكُونَنَّ مِنَ
الشَّٰكِرِينَ ٢٣

Gud, er: Min barmhjertighet omfatter alle ting (se 7:157).

10. Guds åpenbaring til Muhammad (s.a.) inneholder så mange profetier, at Qur'ânen med rette har fortjent å kalles Profetens (s.a.) "stående mirakel". Gud er den eneste som kjenner fremtiden, og derfor er en profeti som går i oppfyllelse, et tegn fra Ham.

11. De sendebud som skriver ned menneskenes handlinger, er englene. Englene står for de midler, gjennom hvilke Guds plan bringes til utførelse, både i belønning og straff og i meddelelse av åpenbaring. De er ikke selvstendige vesener, men utfører kun det som de beordres til, se 66:7. At menneskers handlinger skrives ned, vil si at de "oppbevares" i den forstand, at deres konsekvenser før eller siden vil vise seg. Liksom det i det materielle livet kreves visse ytre midler for at mennesker kan handle, slik kreves det også midler i det moralske og åndelige liv. Liksom øye trenger lys for å kunne se, må øre ha luft for å kunne høre, slik er englene og satanene de midler, som betinger at mennesket kan leve som et moralsk vesen, idet englene bringer tilskyndelser til det gode, og satanene til det onde. Uten valget mellom disse tilskyndelser, har mennesket ingen virkelig frihet, og frihet er den grunnleggende betingelse for at mennesket kan utvikle seg mot stadig høyere mål. Friheten gir mulighet for fall, men hvis den muligheten ikke eksisterte, eksisterte det heller ingen mulighet for å stige i utviklingen.

24. Men etter at Han har reddet dem, så begår de overtredelser på jorden med urett. Å dere mennesker, deres overtredelser er utelukkende mot dere selv i deres begjær etter det nærværende livs nytelser. Deretter skal dere vende tilbake til Oss, og Vi vil meddele dere hva dere pleide å gjøre.

فَلَمَّآ أَنجَىٰهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِى ٱلْأَرْضِ بِغَيْرِ ٱلْحَقِّ
يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلَىٰٓ أَنفُسِكُم مَّتَٰعَ ٱلْحَيَوٰةِ
ٱلدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٢٣﴾

25. Det nærværende livs liknelse er visselig utelukkende som det vannet Vi sender ned fra himmelen. Med det blandes så jordens vekster, som menneskene og kveget spiser av, inntil, når jorden tar sin (fulle) prakt på og stråler i skjønnhet, og dens beboere tenker at de har makt over den, (da) kommer Vår befaling til den ved natt eller dag og Vi gjør den til en avmeid mark som om det ikke hadde vært noe der dagen før. Slik gjør Vi tegnene tydelige for et folk som vil tenke seg om.

إِنَّمَا مَثَلُ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا كَمَآءٍ أَنزَلْنَٰهُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ
فَٱخْتَلَطَ بِهِۦ نَبَاتُ ٱلْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ ٱلنَّاسُ وَ
ٱلْأَنْعَٰمُ حَتَّىٰٓ إِذَآ أَخَذَتِ ٱلْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَ
ٱزَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَآ أَنَّهُمْ قَٰدِرُونَ عَلَيْهَآ أَتَىٰهَآ
أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَٰهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْنَ
بِٱلْأَمْسِ كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ ٱلْءَايَٰتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾

26. Og Allah kaller til fredens bolig og leder hvem Han vil til den rette vei.

وَٱللَّهُ يَدْعُوٓا۟ إِلَىٰ دَارِ ٱلسَّلَٰمِ وَيَهْدِى مَن يَشَآءُ
إِلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٢٥﴾

27. Dem som handler godt skal (belønnes med) det beste og enda mere. Verken mørke eller skjensel skal dekke deres ansikter. Disse er Hagens beboere - de skal forbli der for alltid.

لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا۟ ٱلْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ
قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ أُو۟لَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا
خَٰلِدُونَ ﴿٢٦﴾

28. Og for dem som erverver onde ting (i deres handlinger) skal straffen for noe ondt være lik det (onde som er begått), og skjensel skal tildekke dem. De har ikke noen beskytter mot Allah. (Det skal være) som om deres ansikter var dekket av mørke stykker av natten. Disse er Ildens beboere, de skal forbli der i en lang tid.[12]

وَٱلَّذِينَ كَسَبُوا۟ ٱلسَّيِّـَٔاتِ جَزَآءُ سَيِّئَةٍۭ بِمِثْلِهَا وَ
تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مَّا لَهُم مِّنَ ٱللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ كَأَنَّمَآ
أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطَعًا مِّنَ ٱلَّيْلِ مُظْلِمًا أُو۟لَٰٓئِكَ
أَصْحَٰبُ ٱلنَّارِ هُمْ فِيهَا خَٰلِدُونَ ﴿٢٧﴾

12. Verset fremlegger flere viktige sannheter: 1) Belønningen for gode gjerninger mangfoldiggjøres,

29. Og (husk) den dag da Vi skal samle dem sammen. Da skal Vi si til dem som satte noen ved siden av (Oss): (Tilbake) på plassene deres, dere og deres medguder. Så vil Vi skille dem fra hverandre, og deres (påståtte) medguder vil si: Sannelig, det var ikke oss dere tilba.

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا
مَكَانَكُمْ أَنتُمْ وَشُرَكَاؤُكُمْ ۚ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ ۖ وَقَالَ
شُرَكَاؤُهُم مَّا كُنتُمْ إِيَّانَا تَعْبُدُونَ ﴿٢٩﴾

30. Og Allah er tilstrekkelig som Vitne mellom oss og dere. Vi var visselig uvitende om at dere tilba oss.

فَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِن كُنَّا عَنْ
عِبَادَتِكُمْ لَغَافِلِينَ ﴿٣٠﴾

31. Der skal enhver sjel erfare hva den har sendt i forveien, og de skal bringes tilbake til Allah, sin sanne Herre, og det de pleide å oppdikte vil være veket fra dem.

هُنَالِكَ تَبْلُو كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ ۚ وَرُدُّوا إِلَى اللَّهِ
مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ ۖ وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٣١﴾

R. 4 32. Si: Hvem forsørger dere fra himmelen og jorden? Eller hvem har makt over hørsel og syn? Og hvem frembringer det levende av det døde og frembringer det døde av det levende? Og hvem styrer (universets) system? Da vil de svare: Allah! Si da (til dem): Vil dere da ikke søke beskyttelse (hos Ham)?

قُلْ مَن يَرْزُقُكُم مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّن يَمْلِكُ
السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَن يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ
وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَن يُدَبِّرُ الْأَمْرَ ۚ
فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ ۚ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٢﴾

33. Dette er da Allah, deres sanne Herre. Hva er det da etter sannheten annet enn villfarelse? Men hvorfor lar dere dere da vende bort (fra sannheten)?[13]

فَذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ ۖ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا
الضَّلَالُ ۖ فَأَنَّىٰ تُصْرَفُونَ ﴿٣٣﴾

---

se forrige vers, mens man straffes bare for de onde gjerninger en har gjort. 2) De som bryter Guds lov blir ikke inspirert av høye moralske idealer og begynner å etterlikne andre mennesker mer og mer, idet de mister evnen til å ta initiativ og lede andre mennesker. 3) Etter moralsk forfall pådrar de seg Allahs vrede. 4) De onde gjerninger som blir begått av slike mennesker, blir ikke lenge skjult og viser seg frem før eller senere.

13. Versene 31-33: *al-Haqq* kan oppfattes som "den Virkelige" (vesensattributt til Allah), og det kan også oversettes: "..de skal bringes tilbake til Allah, deres Herre, den eneste Virkelige. Dette er da Allah, deres Herre, den Eneste Virkelige. Hva er det da etter den Virkelige annet enn løgn (og intet).."

34. Slik vil din Herres ord stadfestes mot dem som var opprørske, at de ikke vil tro.

كَذٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِيْنَ فَسَقُوْٓا
اَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٣٣﴾

35. Si: Er det noen av deres medguder som påbegynner skapelsen, og deretter lar den vende tilbake? Si: Allah (alene) påbegynner skapelsen, og deretter lar Han den vende tilbake. Hvorfor er dere da vendt bort (fra Ham)?[14]

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَآئِكُمْ مَّنْ يَّبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ
يُعِيْدُهٗ ۭ قُلِ اللّٰهُ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ فَاَنّٰى
تُؤْفَكُوْنَ ﴿٣٤﴾

36. Si: Er det noen av deres medguder som fører til sannheten? Si: Allah (alene) leder til sannheten. Har da den som leder til sannheten, størst krav på å bli fulgt, eller den som ikke kan finne vei, med mindre han (selv) er rettledet? Men hva feiler dere da? Hvordan er det dere dømmer?

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَآئِكُمْ مَّنْ يَّهْدِيْٓ اِلَى الْحَقِّ ۭ قُلِ
اللّٰهُ يَهْدِيْ لِلْحَقِّ ۭ اَفَمَنْ يَّهْدِيْٓ اِلَى الْحَقِّ اَحَقُّ
اَنْ يُّتَّبَعَ اَمَّنْ لَّا يَهِدِّيْٓ اِلَّآ اَنْ يُّهْدٰى ۚ فَمَا لَكُمْ ۣ
كَيْفَ تَحْكُمُوْنَ ﴿٣٥﴾

37. Og de fleste av dem følger bare en formodning. Sannelig, en formodning nytter ingenting overfor sannheten, sannelig Allah er vel vitende om det de gjør.

وَمَا يَتَّبِعُ اَكْثَرُهُمْ اِلَّا ظَنًّا ۭ اِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِيْ
مِنَ الْحَقِّ شَيْـًٔا ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ بِمَا يَفْعَلُوْنَ ﴿٣٦﴾

38. Og denne Qur'ân er ikke slik at den kunne ha vært frembrakt av andre enn Allah, men den er en bekreftelse på det som var før den, og en fremstilling i enkeltheter av (den fullkomne) loven - om det er det ingen tvil - fra allverdens Herre.

وَمَا كَانَ هٰذَا الْقُرْاٰنُ اَنْ يُّفْتَرٰى مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ
وَلٰكِنْ تَصْدِيْقَ الَّذِيْ بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيْلَ الْكِتٰبِ
لَا رَيْبَ فِيْهِ مِنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٣٧﴾

39. Sier de: Han har oppdiktet den? Kom da med en sûra lik den, og påkall

اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ ۭ قُلْ فَاْتُوْا بِسُوْرَةٍ مِّثْلِهٖ وَادْعُوْا

14. Den virkelige prøven for en skaper er hans evne til å reprodusere det han har skapt, eller så vil påstanden om å være skaperen, være åpen for enhver bedrager. Dette verset henvender seg til avgudsdyrkerne, og spør dem om hvem av deres påståtte guder som er grunnleggerne av dette systemet, og kan reprodusere det som har blitt skapt fra begynnelsen.

hvem dere kan ved siden av Allah, om dere taler sant.[15]

مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٣٩﴾

40. Nei (det kan de ikke), de har forkastet den, hvis viten de ikke kan omfatte, og forståelsen av den har ennå ikke kommet til dem. Slik forkastet (også) de (som var) før dem. Se da hvordan slutten ble for dem som var urettferdige.

بَلْ كَذَّبُوْا بِمَا لَمْ يُحِيْطُوْا بِعِلْمِهٖ وَلَمَّا يَاْتِهِمْ تَاْوِيْلُهٗ ؕ
كَذٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٤٠﴾

41. Og blant dem er det dem som tror på den, og blant dem er det dem som ikke tror på den. Og din Herre kjenner best dem som stifter ufred.

وَمِنْهُمْ مَّنْ يُّؤْمِنُ بِهٖ وَمِنْهُمْ مَّنْ لَّا يُؤْمِنُ بِهٖ ؕ
وَرَبُّكَ اَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِيْنَ ﴿٤١﴾ ع

R. 5 42. Og om de forkaster deg, så si: For meg er mitt verk, og for dere deres verk. Dere er fri (for ansvar) for det jeg gjør, og jeg er fri (for ansvar) for det dere gjør.

وَاِنْ كَذَّبُوْكَ فَقُلْ لِّيْ عَمَلِيْ وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ ۚ اَنْتُمْ
بَرِيْٓـُٔوْنَ مِمَّآ اَعْمَلُ وَاَنَا بَرِيْٓءٌ مِّمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿٤٢﴾

43. Og blant dem er det dem som lytter til deg. Men kan du få de døve til å høre når de ikke forstår?

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّسْتَمِعُوْنَ اِلَيْكَ ؕ اَفَاَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ
وَلَوْ كَانُوْا لَا يَعْقِلُوْنَ ﴿٤٣﴾

44. Og blant dem er det dem som ser på deg. Men kan du rettlede de blinde når de ikke ser? [16]

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّنْظُرُ اِلَيْكَ ؕ اَفَاَنْتَ تَهْدِى الْعُمْىَ
وَلَوْ كَانُوْا لَا يُبْصِرُوْنَ ﴿٤٤﴾

45. Sannelig, Allah gjør ikke menneskene det minste urett, men menneskene er urettferdige mot seg selv.

اِنَّ اللّٰهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْـًٔا وَّلٰكِنَّ النَّاسَ
اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ﴿٤٥﴾

---

15. Oppfordringen til å frembringe noe som kan måle seg med Qur'ânen, gjentas i forskjellige former, se 2:24, 11:14, 17:89, 52:34-35. Qur'ânen er språklig og innholdsmessig ikke sammenliknbar med noe annet; dens skjønnhet, dens dype innhold, den universelle anvendelighet, dens utallige profetier, alt sammen beviser dens guddommelige opprinnelse. Det understrekes ytterligere ved at ingen har tørt å ta utfordringen.

16. De vantro har ikke intelligens eller evne til å forstå. I det forrige verset ble de omtalt som om de ikke hadde noen "forståelse" i tillegg til at de også manglet "evnen til å høre". I dette verset er de omtalt lik dem som mangler evnen til å forstå i tillegg til at de er blinde.

46. Og på den dag da Han samler dem sammen, (skal det være) som om de bare har ventet en stund av dagen. De skal gjenkjenne hverandre. Fortapt er visselig de som fornektet møtet med Allah, og som ikke var rettledet.

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَأَنْ لَّمْ يَلْبَثُوٓا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ
النَّهَارِ يَتَعَارَفُوْنَ بَيْنَهُمْ ۖ قَدْ خَسِرَ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا
بِلِقَآءِ اللّٰهِ وَمَا كَانُوْا مُهْتَدِيْنَ ﴿٤٦﴾

47. Og om Vi viser deg noe av det Vi har lovet dem, eller Vi lar deg dø (før oppfyllelsen), så skal de vende tilbake til Oss, og Allah er Vitne til det de gjør.

وَإِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِيْ نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِلَيْنَا
مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللّٰهُ شَهِيْدٌ عَلٰى مَا يَفْعَلُوْنَ ﴿٤٧﴾

48. Og til ethvert folk (er det) et sendebud. Men når deres sendebud kommer, blir det truffet avgjørelse mellom dem i rettferdighet, og de lider ikke urett.

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَّسُوْلٌ ۚ فَإِذَا جَآءَ رَسُوْلُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ
بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿٤٨﴾

49. Og de sier: Når vil dette løftet bli (oppfylt), om dere taler sant?

وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٤٩﴾

50. Si: Jeg har ikke makt over skade eller gavn for meg selv, unntagen hva Allah vil. For ethvert folk er det en frist. Når deres frist kommer, så kan de ikke bli tilbake en time, heller ikke kan de ile forut.

قُلْ لَّآ أَمْلِكُ لِنَفْسِيْ ضَرًّا وَّلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ ۗ
لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ ۚ إِذَا جَآءَ أَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْخِرُوْنَ
سَاعَةً وَّلَا يَسْتَقْدِمُوْنَ ﴿٥٠﴾

51. Si: Hva mener dere? Om Hans straff kommer til dere ved natt eller dag, hvordan vil synderne unnslippe den?

قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِنْ أَتٰىكُمْ عَذَابُهٗ بَيَاتًا أَوْ نَهَارًا مَّاذَا
يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُوْنَ ﴿٥١﴾

52. Vil dere så, når den inntreffer, tro på den? Hva? (Frykter dere) nå? Og dere forsøkte visselig å fremskynde den.

أَثُمَّ إِذَا مَا وَقَعَ اٰمَنْتُمْ بِهٖ ۗ آٰلْئٰنَ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهٖ
تَسْتَعْجِلُوْنَ ﴿٥٢﴾

53. Så skal det sies til dem som var urettferdige: Smak den (langvarige) straff! Straffes dere for annet enn det dere har ervervet dere?

ثُمَّ قِيْلَ لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ذُوْقُوْا عَذَابَ الْخُلْدِ ۚ هَلْ
تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُوْنَ ﴿٥٣﴾

54. Og de vil spørre deg: Er dette sant? Si (til dem): Ja, ved min Herre, det er visselig sant, og dere kan ikke forhindre (Hans plan).

وَيَسْتَنْۢبِـُٔوْنَكَ اَحَقٌّ هُوَ ؕ قُلْ اِيْ وَرَبِّيْٓ اِنَّهٗ لَحَقٌّ ؕ
وَمَآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ٥٤

R. 6 55. Og selv om enhver sjel som hadde begått urett eide alt som er på jorden, så ville den visselig forsøke å løskjøpe seg med det. Og de vil skjule (deres) anger når de ser straffen. Og det skal treffes avgjørelse mellom dem i rettferdighet, og de skal ikke lide urett.

وَلَوْ اَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْاَرْضِ لَافْتَدَتْ
بِهٖ ؕ وَاَسَرُّوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَ ۚ وَقُضِيَ
بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ٥٥

56. Hør, (alt) det som er i himlene og på jorden tilhører visselig Allah! Hør, Allahs løfte er visselig sant, men de fleste av dem vet det ikke.

اَلَآ اِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ اَلَآ اِنَّ وَعْدَ
اللّٰهِ حَقٌّ وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ٥٦

57. Han gir liv og sender død, og til Ham vender dere tilbake.

هُوَ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ٥٧

58. Å dere mennesker, det er visselig kommet til dere en formaning fra deres Herre, og et legemiddel for det som er i hjertene, og en rettledning og en barmhjertighet for de troende.

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَآءَتْكُمْ مَّوْعِظَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ
وَشِفَآءٌ لِّمَا فِي الصُّدُوْرِ ۙ وَهُدًى وَّرَحْمَةٌ
لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ٥٨

59. Si: (Alt dette skjer) ved Allahs nåde og barmhjertighet. La dem da fryde seg over det. Dette er bedre enn hva de samler i hop (av rikdommer).

قُلْ بِفَضْلِ اللّٰهِ وَبِرَحْمَتِهٖ فَبِذٰلِكَ فَلْيَفْرَحُوْا ؕ هُوَ
خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُوْنَ ٥٩

60. Si: Vet dere ikke at Allah sender dere (alle mulige ting som) underhold, deretter gjør dere (noe) forbudt og (annet) tillatt? Si: Har Allah meddelt dere (dette), eller lyver dere om Allah?

قُلْ اَرَءَيْتُمْ مَّآ اَنْزَلَ اللّٰهُ لَكُمْ مِّنْ رِّزْقٍ فَجَعَلْتُمْ
مِّنْهُ حَرَامًا وَّحَلٰلًا ؕ قُلْ آٰللّٰهُ اَذِنَ لَكُمْ اَمْ عَلَى اللّٰهِ
تَفْتَرُوْنَ ٦٠

61. Og hva tenker de som dikter opp løgn om Allah, om Oppstandelsens dag? Sannelig, Allah er Nådefull mot menneskeheten, men de fleste av dem er ikke takknemlige.

وَمَا ظَنُّ الَّذِيْنَ يَفْتَرُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَذُوْ فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ
اَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُوْنَ ٦١

R. 7 62. Du er ikke (beskjeftiget) med noe verv, og du foreleser ikke noen del av Qur'ânen, og dere gjør ikke noen gjerning, uten at Vi er vitne over dere når dere hengir dere til det. Og ikke et støvgranns vekt er skjult for din Herre på jorden eller i himmelen. Og det er ikke noe mindre enn dette, heller ikke noe større, uten at det er (opptegnet) i en klar (og tydelig) Bok.[17]

وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ ۚ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَٰلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٦٢﴾

63. Hør, over Allahs venner skal det sannelig ikke komme frykt, og de skal ikke sørge!

أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٣﴾

64. De som trodde og var rettferdige,

الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٦٤﴾

65. til dem er det gledelig budskap i dette liv og i det kommende. Det er ingen forandring i Allahs ord, og det er den største seier.[18]

لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ ۚ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٥﴾

66. Og la ikke deres tale bedrøve deg, sannelig all makt tilhører Allah. Han er den Althørende, den Allvitende.

وَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ ۘ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ۚ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٦﴾

67. Husk at alt som er i himlene og på jorden visselig tilhører Allah. Og de som påkaller (andre) ved siden av Allah, følger (egentlig) ikke (disse) medguder, for de følger bare en formodning, og de gjetter bare.

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ ۗ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ ۚ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٦٧﴾

68. Det er Han som har skapt natten for dere, så dere kan hvile i den, og (som har gjort) dagen lys (for at dere kan arbeide i den). I dette er det visselig tegn for et folk som vil høre.

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٨﴾

---

17. Sammenlikn noten til vers 22.

18. Versene 63-65 utlover de sanne muslimer at Guds åpenbaring ("gledelig budskap i dette liv") skal være deres gave og privilegium. Se også 41:31-33. *Mubasjsjarât* (gledelig nytt) er en del av profetien (Bukhârî).

69. De sier: Allah har tatt Seg en sønn. Hellig er Han (og fri for alle mangler). Han er den Selvtilstrekkelige. Ham tilhører alt som er i himlene og på jorden. Har dere noen fullmakt (fra Ham) til (å påstå) dette? Eller sier dere om Allah hva dere ikke vet? [19]

قالوا اتخذ الله ولدا سبحنه هو الغني له ما في
السموت وما في الارض ان عندكم من سلطن
بهذا اتقولون على الله ما لا تعلمون ﴿٦٩﴾

70. Si: De som dikter opp en løgn om Allah, skal ikke ha hell (med seg).

قل ان الذين يفترون على الله الكذب لا
يفلحون ﴿٧٠﴾

71. (De vil ha en kortvarig) nytelse i denne verden, og deretter skal de vende tilbake til Oss, og Vi skal la dem smake en streng straff fordi de var vantro.

متاع في الدنيا ثم الينا مرجعهم ثم نذيقهم
العذاب الشديد بما كانوا يكفرون ﴿٧١﴾

R. 8 72. Foreles dem Noahs historie, da han sa til sitt folk: Å mitt folk, hvis mitt standpunkt, og det at jeg formaner (dere) ved Allahs tegn, forekommer dere utålelig, så setter jeg min lit til Allah. Så samle da bare deres renkespill og deres medguder, og la ikke deres plan være dunkel for dere. Fullfør den så mot meg, og gi meg ikke utsettelse.

واتل عليهم نبا نوح اذ قال لقومه يقوم ان
كان كبر عليكم مقامي وتذكيري بايت الله فعلى
الله توكلت فاجمعوا امركم وشركاءكم ثم لا يكن
امركم عليكم غمة ثم اقضوا الي ولا تنظرون ﴿٧٢﴾

73. Men om dere vender dere bort, så har ikke jeg bedt dere om noen belønning, for min belønning er bare hos Allah (alene), og jeg er blitt befalt å være en av de som underkaster seg (Ham).

فان توليتم فما سالتكم من اجر ان اجري الا
على الله وامرت ان اكون من المسلمين ﴿٧٣﴾

74. Men de forkastet ham. Deretter reddet Vi ham og dem som var sammen med ham på skipet, og gjorde dem til etterfølgere, og druknet dem som forkastet Våre tegn. Se da hvordan slutten ble for dem som var blitt advart.

فكذبوه فنجينه ومن معه في الفلك وجعلنهم
خلئف واغرقنا الذين كذبوا بايتنا فانظر كيف
كان عاقبة المنذرين ﴿٧٤﴾

---

19. (1) Siden Gud ikke kan dø, trenger Han derfor ingen sønn for å fortsette Sitt arbeid. (2) Siden Han er Selvtilstrekkelig, trenger Han ingen sønn for å ta seg av affærene i universet.

75. Deretter sendte Vi etter ham (andre) sendebud til sine folk, og de kom til dem med klare bevis. Men de ville ikke tro på det de først hadde forkastet. Slik forsegler Vi overtredernes hjerter.[20]

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ
كَذَٰلِكَ نَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ ﴿٧٥﴾

76. Etter dem sendte Vi så Moses og Aron til Farao og hans rådsherrer med Våre tegn. Men de var hovmodige og et folk av syndere.

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَىٰ وَهَارُونَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ﴿٧٦﴾

77. Men da sannheten kom til dem fra Oss, sa de: Dette er visselig en åpenbar trolldom.

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَٰذَا لَسِحْرٌ
مُبِينٌ ﴿٧٧﴾

78. Moses sa: Sier dere (dette) om sannheten etter at den er kommet til dere? Er dette trolldom? (Nei), for trollmennene har aldri hell (med seg).

قَالَ مُوسَىٰ أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَسِحْرٌ هَٰذَا
وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ ﴿٧٨﴾

79. De sa: Er du kommet til oss for å vende oss bort fra den (vei) som vi så våre fedre følge, og for at dere to kan ha makten i landet? Men vi vil ikke tro på dere.

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِتَلْفِتَنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا وَ
تَكُونَ لَكُمَا الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمَا
بِمُؤْمِنِينَ ﴿٧٩﴾

80. Og Farao sa: Bring meg enhver kyndig trollmann.

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ائْتُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ﴿٨٠﴾

81. Da trollmennene kom, sa Moses til dem: Kast det dere har å kaste.

فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ
مُلْقُونَ ﴿٨١﴾

82. Da de hadde kastet, sa Moses: Hva dere har brakt, er trolldom. Sannelig, Allah vil snart åpenbare dets bedrag, sannelig Allah lar ikke ufredsstifternes verk lykkes.

فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَىٰ مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللَّهَ
سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٢﴾

20. Gud forsegler ikke overtredernes hjerter vilkårlig, men det er de vantro selv som ved deres hardnakkhet og deres fornektelse av å høre på Guds ord, gjør at de selv berøver evnen til å se og akseptere sannheten.

83. Og Allah stadfester sannheten ved Sine ord, selv om også synderne hater det.[21]

ع ٨ ١٣ وَيُحِقُّ اللّٰهُ الْحَقَّ بِكَلِمٰتِهٖ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُوْنَ ﴿٨٣﴾

R. 9 84. Men ingen trodde på Moses unntagen (noen) ungdommer fra hans folk, av frykt for at Farao og stormennene deres ville forfølge dem. Og sannelig, Farao var en voldsherre i landet, og han var visselig en av overtrederne.

فَمَآ اٰمَنَ لِمُوْسٰٓى اِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِّنْ قَوْمِهٖ عَلٰى خَوْفٍ
مِّنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهِمْ اَنْ يَّفْتِنَهُمْ ۗ وَاِنَّ فِرْعَوْنَ
لَعَالٍ فِى الْاَرْضِ ۚ وَاِنَّهٗ لَمِنَ الْمُسْرِفِيْنَ ﴿٨٤﴾

85. Og Moses sa: Å mitt folk, om dere tror på Allah, så sett deres lit til Ham om dere har underkastet dere (Hans vilje).

وَقَالَ مُوْسٰى يٰقَوْمِ اِنْ كُنْتُمْ اٰمَنْتُمْ بِاللّٰهِ فَعَلَيْهِ
تَوَكَّلُوْٓا اِنْ كُنْتُمْ مُّسْلِمِيْنَ ﴿٨٥﴾

86. Da sa de: Vi har satt vår lit til Allah. Vår Herre, ikke gjør oss til en fristelse for det urettferdige folk.

فَقَالُوْا عَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْنَا ۚ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ
الظّٰلِمِيْنَ ﴿٨٦﴾

87. Og frels oss i Din barmhjertighet fra det vantro folk.

وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٨٧﴾

88. Og Vi åpenbarte til Moses og hans bror: Bygg hus for folket deres i byen, og legg husene overfor hverandre, og hold bønn (regelmessig). Og forkynn gledelig budskap til de troende.[22]

وَاَوْحَيْنَآ اِلٰى مُوْسٰى وَاَخِيْهِ اَنْ تَبَوَّاٰ لِقَوْمِكُمَا
بِمِصْرَ بُيُوْتًا وَّاجْعَلُوْا بُيُوْتَكُمْ قِبْلَةً وَّاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ ۗ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٨٨﴾

89. Og Moses sa: Vår Herre, Du har skjenket Farao og hans rådsherrer prakt og rikdommer i dette liv. Vår Herre, så de leder bort fra Din vei. Vår Herre, tilintetgjør rikdommene deres og vær hard ved hjertene deres, for de vil ikke tro før de ser den pinefulle straffen.

وَقَالَ مُوْسٰى رَبَّنَآ اِنَّكَ اٰتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَاَهٗ
زِيْنَةً وَّاَمْوَالًا فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۙ رَبَّنَا لِيُضِلُّوْا
عَنْ سَبِيْلِكَ ۚ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلٰٓى اَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ
عَلٰى قُلُوْبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوْا حَتّٰى يَرَوُا الْعَذَابَ الْاَلِيْمَ ﴿٨٩﴾

---

21. En rettferdig sak trenger ikke støtte fra ulovlige midler for at den skal vokse. Sannheten sprer seg og seirer med sin egen indre styrke, og ikke ved hjelp av løgnen. Til slutt er det viktig å legge merke til, at midlene aldri har vært målet for Allahs profeter og deres sanne etterfølgere.

22. Meningen med at israelittene skulle anlegge deres hus "overfor hverandre" var, at de skulle lære

90. Han [Allah] svarte: Deres bønn er mottatt, vær da begge standhaftige, og følg ikke de uvitendes vei.

قال قد أجيبت دعوتكما فاستقيما ولا تتبعان
سبيل الذين لا يعلمون (٩٠)

91. Og Vi brakte Israels barn over havet. Da fulgte Farao og hans hærer dem i overtredelse og fiendskap, inntil drukningsdøden nådde ham og han sa: Nå tror jeg at det ikke er noen gud unntagen Ham som Israels barn tror på, og jeg er en av de som underkaster seg.

وجاوزنا ببني إسرائيل البحر فأتبعهم فرعون
وجنوده بغيا وعدوا حتى إذا أدركه الغرق قال
آمنت أنه لا إله إلا الذي آمنت به بنو إسرائيل
وأنا من المسلمين (٩١)

92. (Allah sa): Hva? Nå? Og du var visselig ulydig før og var en av ufredsstifterne.

آلآن وقد عصيت قبل وكنت من المفسدين (٩٢)

93. Så vil Vi da i dag redde deg i din kropp, så du kan bli et tegn for dem som kommer etter deg. Og (se), mange av menneskene gir visselig ikke akt på Våre tegn.[23]

فاليوم ننجيك ببدنك لتكون لمن خلفك آية
وإن كثيرا من الناس عن آياتنا لغافلون (٩٣)

R. 10 94. Og Vi ga Israels barn en fortreffelig bolig, og Vi forsynte dem med gode ting. Og de ble ikke uenige før erkjennelsen kom til dem. Sannelig, din Herre vil treffe avgjørelse mellom dem på Oppstandelsens dag angående det de var uenige om.[24]

ولقد بوأنا بني إسرائيل مبوأ صدق ورزقناهم
من الطيبات فما اختلفوا حتى جاءهم العلم إن
ربك يقضي بينهم يوم القيامة فيما كانوا فيه
يختلفون (٩٤)

95. Men om du er i tvil om det som Vi har åpenbart deg, spør så dem som

فإن كنت في شك مما أنزلنا إليك فاسأل الذين

å betrakte seg som et særskilt folk, de skulle derved styrke deres innbyrdes samhold mens en annen hadde makt over dem.

23. Verken Bibelen eller noe historisk verk nevner at Faraos kropp skulle reddes og bevares opp igjennom tidene som et tegn, nemlig på at Gud er en levende virkelighet, og at Qur'ânen er en sikker guddommelig åpenbaring. Denne kjennsgjerning var helt ukjent, ikke desto mindre åpenbarte Gud den til Muhammad (s.a.), og i dag kan vi forvisse oss om Qur'ânens sannhet ved å betrakte den kjennsgjerning, at Faraos, dvs. Ramses IIs eller hans sønn Mernepathas' mumier befinner seg vel bevart på et museum i Kairo. Gud har ikke alene reddet hans kropp, men også bevart den gjennom alle omveltninger, kriger og katastrofer.

24. De ble uenige hver gang et sendebud kom til dem, og atter, da Muhammad (s.a.) ble sendt, selv om de hevdet, at de trodde på deres konvensjonelle lærdommer.

leser Skriften før deg. Sannheten er visselig kommet til deg fra din Herre. Vær da ikke en av tvilerne.[25]

يَقْرَءُونَ ٱلْكِتَٰبَ مِن قَبْلِكَ ۚ لَقَدْ جَآءَكَ ٱلْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلْمُمْتَرِينَ ﴿٩٤﴾

96. Og vær ikke blant dem som forkastet Allahs tegn, ellers vil du bli en av de fortapte.

وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ فَتَكُونَ مِنَ ٱلْخَٰسِرِينَ ﴿٩٥﴾

97. Sannelig, de om hvem din Herres ord er blitt stadfestet, vil ikke tro,

إِنَّ ٱلَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٩٦﴾

98. selv om også ethvert tegn kom til dem, før de ser den pinefulle straffen.

وَلَوْ جَآءَتْهُمْ كُلُّ ءَايَةٍ حَتَّىٰ يَرَوُا۟ ٱلْعَذَابَ ٱلْأَلِيمَ ﴿٩٧﴾

99. Hvorfor har det da ikke vært noen by som trodde, og som dens tro gavnet, unntagen Jonas' folk? Da de trodde, tok Vi skjenselens straff fra dem i denne verden og forsynte dem en tid.[26]

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ ءَامَنَتْ فَنَفَعَهَآ إِيمَٰنُهَآ إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ لَمَّآ ءَامَنُوا۟ كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ ٱلْخِزْىِ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا وَمَتَّعْنَٰهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٩٨﴾

100. Og om din Herre hadde tvunget Sin vilje igjennom, så ville de som er på jorden, ha trodd alle sammen. Vil du da tvinge menneskene, så at de blir troende?

وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ لَءَامَنَ مَن فِى ٱلْأَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيعًا ۚ أَفَأَنتَ تُكْرِهُ ٱلنَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا۟ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٩﴾

101. Og ingen sjel kan tro unntagen med Allahs tillatelse. Og Han sender (Sin) vrede over dem som ikke vil forstå.[27]

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَن تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ ٱللَّهِ ۚ وَيَجْعَلُ ٱلرِّجْسَ عَلَى ٱلَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٠﴾

---

25. Ikke for alltid å finne identiske beretninger, men her også for å finne at Skriftens folk ikke vet noe om Faraos skjebne (v.93).

26. Henvisningen til Jonas' folk, som ble reddet ved å tro på deres sendebud, og den omstendighet at denne sûra har fått navn etter denne profeten, inneholder en profeti om at makkanerne til sist vil tro og bli reddet fra en fullstendig tilintetgjørelse.

27. Det er viktig å lese dette verset som en fortsettelse av det foregående: ingen kan tvinges til å tro. Man kan ikke tro ved bare å ytre visse formler med sine lepper. Man kan kun nå til virkelig tro "med Allahs tillatelse", idet man følger de av Guds definerte og fastsatte lover. Det er ikke her snakk om noen vilkårlig utvelgelse, noe som også motbevises av de følgende ord, om at Guds vrede ikke rammer dem som Han vilkårlig har utvalgt, men dem som ikke vil forstå.

102. Si (til dem): Betrakt da det som (skjer) i himlene og på jorden. Men tegnene og advarslene nytter ikke for et folk som ikke vil tro.

قُلِ انْظُرُوْا مَاذَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَمَا تُغْنِي
الْاٰيٰتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٠٢﴾

103. Venter de da annet enn (straffens) dager lik dem som gikk bort før dem? Si (til dem): Vent da, for jeg er sammen med dere blant de ventende.

فَهَلْ يَنْتَظِرُوْنَ اِلَّا مِثْلَ اَيَّامِ الَّذِيْنَ خَلَوْا مِنْ
قَبْلِهِمْ ۚ قُلْ فَانْتَظِرُوْا اِنِّيْ مَعَكُمْ مِّنَ الْمُنْتَظِرِيْنَ ﴿١٠٣﴾

104. Så vil Vi redde Våre sendebud og dem som tror. Vi har visselig pålagt Oss å redde (de) troende.

ثُمَّ نُنَجِّيْ رُسُلَنَا وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كَذٰلِكَ ۚ حَقًّا عَلَيْنَا
ع ١٥ نُنْجِ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٠٤﴾

R. 11 105. Si: Å dere mennesker, om dere er i tvil om min religion, så tilber jeg ikke dem dere tilber ved siden av Allah, men jeg tilber Allah (alene), som vil la dere dø (og stille for dommen), og det er blitt pålagt meg å være blant de troende.

قُلْ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنْ كُنْتُمْ فِيْ شَكٍّ مِّنْ دِيْنِيْ
فَلَآ اَعْبُدُ الَّذِيْنَ تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلٰكِنْ
اَعْبُدُ اللّٰهَ الَّذِيْ يَتَوَفّٰىكُمْ ۖ وَاُمِرْتُ اَنْ اَكُوْنَ
مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٠٥﴾

106. Og (det er også blitt meg pålagt å si): Rett ditt ansikt mot religionen i (all) oppriktighet, og vær ikke en av avgudsdyrkerne.

وَاَنْ اَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّيْنِ حَنِيْفًا ۚ وَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ
الْمُشْرِكِيْنَ ﴿١٠٦﴾

107. Og påkall ikke ved siden av Allah det som verken gavner deg eller skader deg. Og om du gjør det, så hører du visselig til de urettferdige.

وَلَا تَدْعُ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ ۚ
فَاِنْ فَعَلْتَ فَاِنَّكَ اِذًا مِّنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٠٧﴾

108. Og om Allah rammer deg med noe ondt, så er det ingen som kan fjerne det unntagen Ham. Og om Han ønsker (å skjenke) deg noe godt, så er det ingen som kan sende Hans nåde tilbake. Han sender den til hvem Han vil av Sine tjenere, og Han er den Tilgivende, den Barmhjertige.

وَاِنْ يَّمْسَسْكَ اللّٰهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهٗٓ اِلَّا هُوَ ۚ وَ
اِنْ يُّرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَآدَّ لِفَضْلِهٖ ۗ يُصِيْبُ بِهٖ مَنْ
يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ ۗ وَهُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ﴿١٠٨﴾

109. Si: Å dere mennesker, sannheten er visselig kommet til dere fra deres Herre. Den som da lar seg

قُلْ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَآءَكُمُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكُمْ ۚ فَمَنِ

rettlede, han er alene rettledet til gavn for seg selv, og den som farer vill, han farer alene vill til skade for seg selv. Og jeg er ikke noen vokter over dere.

اهْتَدٰى فَاِنَّمَا يَهْتَدِىْ لِنَفْسِهٖۚ وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا
يَضِلُّ عَلَيْهَاۚ وَمَاۤ اَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيْلٍؕ ﴿١٠٩﴾

110. Og følg det som er blitt åpenbart deg, og vær utholdende inntil Allah feller (Sin) dom, og Han er den Beste av (alle) dommere.

وَاتَّبِعْ مَا يُوْحٰۤى اِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتّٰى يَحْكُمَ اللّٰهُ ۖۚ وَهُوَ
ع ١١ خَيْرُ الْحٰكِمِيْنَ ﴿١١٠﴾ ع

سُورَةُ هُودٍ مَّكِّيَّةٌ (١١)

HÛD
(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Alif Lâm Râ (Jeg er Allah, den Altseende). (Dette er) en Bok hvis vers er blitt gjort faste (og uforanderlige), og som deretter er blitt gjentatt og tydeliggjort fra En som er Allvis, Allvitende.[1]

الٓرٰ كِتٰبٌ اُحْكِمَتْ اٰيٰتُهٗ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَّدُنْ حَكِيْمٍ خَبِيْرٍ ②

3. (Den lærer) at dere ikke skal tilbe andre enn Allah. Sannelig, jeg er en advarer og en som bringer dere godt budskap fra Ham.

اَلَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّا اللّٰهَ ۗ اِنَّنِيْ لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيْرٌ وَّبَشِيْرٌ ③

4. Og at dere skal be deres Herre om tilgivelse og så vende dere til Ham. Så vil Han forsørge dere rikelig til en fastsatt frist. Og Han vil skjenke Sin nåde til enhver som Han har behag i. Og om dere vender dere bort, så frykter jeg visselig en voldsom dags straff for dere.

وَّاَنِ اسْتَغْفِرُوْا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوْبُوْٓا اِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَّتَاعًا حَسَنًا اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى وَّيُؤْتِ كُلَّ ذِيْ فَضْلٍ فَضْلَهٗ ۗ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنِّيْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيْرٍ ④

5. Til Allah skal dere vende tilbake, og Han er mektig over alle ting.

اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ ۚ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ⑤

6. Sannelig, de lukker sine bryster for å forsøke å skjule seg for Ham. Visselig, når de forsøker å dekke seg med sin kledning, så vet Han hva de skjuler og hva de åpenbarer, sannelig Han kjenner det som er i hjertene.

اَلَآ اِنَّهُمْ يَثْنُوْنَ صُدُوْرَهُمْ لِيَسْتَخْفُوْا مِنْهُ ۗ اَلَا حِيْنَ يَسْتَغْشُوْنَ ثِيَابَهُمْ ۙ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ وَمَا يُعْلِنُوْنَ ۚ اِنَّهٗ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ⑥

---

1. Sammenlikn 3:8 om de grunnleggende og de billedlige (fortolkelige) vers. Se også 10:2 for kommentar om Alif Lâm Râ.

[DEL 12]

7. Og det er ikke noe levende vesen på jorden hvis forsørgelse ikke påhviler Allah, og Han kjenner dets oppholdssted og dets hjemsted. Alt er i en tydelig bok.

وَمَا مِنْ دَآبَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللّٰهِ رِزْقُهَا
وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا ۚ كُلٌّ فِيْ كِتٰبٍ
مُّبِيْنٍ ۝٧

8. Og det er Han som skapte himlene og jorden i seks perioder, og Han hvis trone hviler på vannet, for at Han kan prøve hvem av dere som er best i handling. Og om du sier: Dere skal visselig oppvekkes etter (deres) død, så vil de som er vantro si: Dette er intet annet enn et åpenbart bedrag.[2]

وَهُوَ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ فِيْ سِتَّةِ
أَيَّامٍ وَّكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَآءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ
أَحْسَنُ عَمَلًا ۗ وَلَئِنْ قُلْتَ إِنَّكُمْ مَّبْعُوْثُوْنَ مِنْ بَعْدِ
الْمَوْتِ لَيَقُوْلَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا إِنْ هٰذَآ إِلَّا سِحْرٌ
مُّبِيْنٌ ۝٨

9. Og om Vi utsetter deres straff til en beregnet tid, så vil de visselig si: Hva holder den tilbake? Men sannelig, den dag den kommer til dem, er det ingen som kan avvende den fra dem, og det de pleide å spotte, vil omringe dem.

وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِلٰٓى أُمَّةٍ مَّعْدُوْدَةٍ
لَّيَقُوْلُنَّ مَا يَحْبِسُهُ ۗ أَلَا يَوْمَ يَأْتِيْهِمْ لَيْسَ مَصْرُوْفًا
عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوْا بِهِ يَسْتَهْزِءُوْنَ ۝٩

R. 2 10. Og om Vi lar mennesket smake barmhjertighet fra Oss, og deretter tar den fra det, så er det visselig fortvilet (og) utakknemlig.

وَلَئِنْ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنٰهَا مِنْهُ ۚ
إِنَّهُ لَيَئُوْسٌ كَفُوْرٌ ۝١٠

11. Og om Vi lar det smake Våre nådegjerninger etter trengslene som har rammet det, så sier det visselig: De onde ting er veket fra meg, for det er visselig lettsindig (og) pralende,

وَلَئِنْ أَذَقْنٰهُ نَعْمَآءَ بَعْدَ ضَرَّآءَ مَسَّتْهُ لَيَقُوْلَنَّ
ذَهَبَ السَّيِّاٰتُ عَنِّيْ ۗ إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُوْرٌ ۝١١

2. Guds trone betyr Hans makt og styre, og vann står i Qur'ânens billedlige språk for åpenbaring. Verset betyr at Gud gjør Sine bud bekjent gjennom åpenbaring. Gud har ingen fysisk form, og i virkeligheten sier den Hellige Qur'ânen at Han ikke har noen som helst likhet med noe annet. Derfor må alle utsagn som synes å ha materiell begrensning, tas i billedlig forstand når de anvendes på Gud. At den gitte fortolkningen er den rette, viser også fortsettelsen: "for at Han kan prøve...". Gud prøver nettopp menneskets godhet eller ondhet ved å stille det overfor Sin åpenbarte vilje.

12. unntagen de som er utholdende og handler rettferdig. Disse (derimot) blir det tilgivelse og en stor belønning til del.

إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُم
مَّغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١١﴾

13. Er det mulig at du oppgir en del av det som er åpenbart deg, for ditt bryst blir trangt, fordi de sier: Hvorfor er det ikke blitt sendt en skatt ned til ham, eller (hvorfor) kommer det ikke en engel sammen med ham? Du er bare en advarer, og Allah er Vokter over alle ting.

فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ
صَدْرُكَ أَن يَقُولُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ كَنزٌ أَوْ جَاءَ
مَعَهُ مَلَكٌ إِنَّمَا أَنتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
وَكِيلٌ ﴿١٢﴾

14. Eller sier de: Han har oppdiktet den [Qur'ânen]? Si: Bring da ti sûrer lik den, (noe dere har) forfalsket, og påkall hvem dere vil ved siden av Allah, om dere taler sant.[3]

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوَرٍ مِّثْلِهِ
مُفْتَرَيَاتٍ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ إِن
كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٣﴾

15. Og om de ikke svarer dere, så skal dere vite at den bare er åpenbart med (hva som utelukkende er innenfor) Allahs viten, og at det ikke er noen gud unntagen Ham. Vil dere da underkaste dere?

فَإِلَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ
وَأَن لَّا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنتُم مُّسْلِمُونَ ﴿١٤﴾

16. De som ønsker dette liv og dets skjønnhet, deres gjerninger på jorden vil Vi belønne dem likelig for, så de ikke skal lide (den minste) urett.

مَن كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوَفِّ
إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ ﴿١٥﴾

17. Det er disse som ikke skal ha annet i det kommende (liv) enn Ilden, og det de har gjort her skal bli til intet, og det de pleide å gjøre skal gå til grunne.

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ
وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَاطِلٌ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

18. Kan det (være en bedrager) som har et klart bevis fra sin Herre, og hvem et vitne fra Ham skal følge, (for

أَفَمَن كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِّنْهُ
وَمِن قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَٰئِكَ

3. I den nåværende ikke-kronologiske, men åpenbarte rekkefølge, er det nettopp ti sûrer før denne sûren.

å bevitne hans sannhet) og før hvem Moses' lov (som også vitner om ham) var rettledning og barmhjertighet? De (som er Moses' sanne etterfølgere) tror på ham, og de som forkaster ham fra (de fiendtlige) grupper, skal ha Ilden som sitt utlovede sted. Vær da ikke i tvil om det, sannelig det er sannheten fra din Herre, men de fleste mennesker tror ikke.[4]

يُؤْمِنُونَ بِهٖ وَمَنْ يَّكْفُرْ بِهٖ مِنَ الْاَحْزَابِ فَالنَّارُ
مَوْعِدُهٗ فَلَا تَكُ فِيْ مِرْيَةٍ مِّنْهُ اِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ
وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُوْنَ ⑱

19. Og hvem er vel mer urettferdig enn den som oppdikter en løgn om Allah? Slike skal stilles for sin Herre (til dom), og vitnene vil si: Det er disse som forkastet deres Herre. Sannelig, Allahs forbannelse er over de urettferdige,

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اُولٰٓئِكَ
يُعْرَضُوْنَ عَلٰى رَبِّهِمْ وَيَقُوْلُ الْاَشْهَادُ هٰٓؤُلَآءِ
الَّذِيْنَ كَذَبُوْا عَلٰى رَبِّهِمْ اَلَا لَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى
الظّٰلِمِيْنَ ⑲

20. de som holder (mennesker) borte fra Allahs vei og forsøker å gjøre den krum. Det er disse som ikke tror på det kommende.

الَّذِيْنَ يَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَيَبْغُوْنَهَا عِوَجًا
وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كٰفِرُوْنَ ⑳

21. Slike kan ikke tilintetgjøre (Allahs planer) på jorden, og de har ingen venn foruten Allah. Straffen skal fordobles for dem. De vil verken formå å høre eller se (enda Vi har gitt dem hørsel og syn).

اُولٰٓئِكَ لَمْ يَكُوْنُوْا مُعْجِزِيْنَ فِي الْاَرْضِ وَمَا كَانَ
لَهُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ اَوْلِيَآءَ يُضٰعَفُ لَهُمُ
الْعَذَابُ مَا كَانُوْا يَسْتَطِيْعُوْنَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوْا
يُبْصِرُوْنَ ㉑

22. Det er disse som har ødelagt sine egne sjeler, og det de pleide å dikte opp er veket fra dem.

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا
كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ㉒

23. Ingen tvil om at de i det kommende (liv) vil være de største tapere.

لَا جَرَمَ اَنَّهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ هُمُ الْاَخْسَرُوْنَ ㉓

4. "det som har et klart bevis fra sin Herre" peker på Profet Muhammad (s.a.) og "et vitne fra Ham" som skal "følge ham for å bevitne hans sannhet", er den Utlovede Messias. Denne profetien gikk i oppfyllelse i Hadhrat Mirzâ Ghulâm Ahmads personlighet, som i tale, skrift og handling på en uimotståelig måte beviste det og bevitnet Islâms og Muhammads (s.a.) sannhet. At Jatlûhu er brukt her i sin primære betydning " å følge" (og altså ikke i den sekundære betydning "å forelese") viser motstillingen til Moses, som var før Muhammad (s.a.).

24. Sannelig, de som tror og handler rettferdig og ydmyker seg for sin Herre, disse er Hagens beboere. De skal forbli der for evig.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٤﴾

25. De to gruppenes tilstand er som den blindes og den døves og den seendes og den hørendes. Er de begges tilstand lik? Vil dere da ikke forstå?

مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصَمِّ وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ ۚ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا ۚ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٥﴾

R. 3 26. Og Vi sendte visselig Noah til hans folk (og han sa): Jeg er dere sannelig en åpenbar advarer,

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٢٦﴾

27. at dere ikke skal tilbe andre enn Allah, for jeg frykter en straff av en pinefull dag for dere.[5]

أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ۖ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيمٍ ﴿٢٧﴾

28. Men lederne for hans folk som ikke trodde sa: Vi ser bare et menneske som oss i deg, og vi ser bare dem følge deg som er de laveste blant oss etter sin ytre fremtoning, og vi ser ikke i dere noe fortrinn fremfor oss. Nei, vi mener at dere er løgnere.

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرَاكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا نَرَاكَ اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَاذِلُنَا بَادِيَ الرَّأْيِ وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ ﴿٢٨﴾

29. Han sa: Å mitt folk, hva mener dere? Om jeg følger et klart bevis fra min Herre og Han har skjenket meg barmhjertighet fra Seg, men den er forblitt skjult for dere, skal vi så påtvinge dere den når dere hater den?

قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَآتَانِي رَحْمَةً مِنْ عِنْدِهِ فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْ أَنُلْزِمُكُمُوهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كَارِهُونَ ﴿٢٩﴾

30. Og Å mitt folk, jeg ber dere ikke om noen lønn for det, for min lønn er bare hos Allah, og jeg vil ikke drive de troende bort, for de skal møte sin Herre, men jeg anser dere for å være et uvitende folk.

وَيَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ ۚ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا ۚ إِنَّهُمْ مُلَاقُو رَبِّهِمْ وَلَٰكِنِّي أَرَاكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴿٣٠﴾

---

5. "En pinefull straff" er forskjellig fra "straff av en pinefull dag". Det sistnevnte uttrykket understreker mer enn det første. Enkelte "straffer" er veldig pinefulle, men det kan være "enkelte dager" når du husker, plager og forårsaker deg smerte selv etter flere århundrer. Den virkelige "straff" gir smerte bare til dem som den faller på, men ihukommelse av "dager av pinefull straff" forskrekker også de som kommer etter.

31. Og Å mitt folk, hvem vil hjelpe meg mot Allah om jeg driver dem bort? Forstår dere da ikke?

وَيٰقَوۡمِ مَنۡ يَّنۡصُرُنِىۡ مِنَ اللّٰهِ اِنۡ طَرَدْتُّهُمۡ ؕ اَفَلَا تَذَكَّرُوۡنَ ﴿۳۱﴾

32. Og jeg sier ikke til dere: Jeg besitter Allahs skatter; heller ikke kjenner jeg det usynlige, og heller ikke sier jeg: Jeg er en engel. Og jeg sier heller ikke om dem som deres øyne forakter: Allah vil ikke gi dem noe godt. Allah vet best det som er i deres sjeler. Sannelig, jeg ville da være en av de urettferdige.

وَلَاۤ اَقُوۡلُ لَـكُمۡ عِنۡدِىۡ خَزَآٮِٕنُ اللّٰهِ وَلَاۤ اَعۡلَمُ الۡغَيۡبَ وَلَاۤ اَقُوۡلُ اِنِّىۡ مَلَكٌ وَّلَاۤ اَقُوۡلُ لِلَّذِيۡنَ تَزۡدَرِىۡۤ اَعۡيُنُكُمۡ لَنۡ يُّؤۡتِيَهُمُ اللّٰهُ خَيۡرًا ؕ اَللّٰهُ اَعۡلَمُ بِمَا فِىۡۤ اَنۡفُسِهِمۡ ۖ ۚ اِنِّىۡۤ اِذًا لَّمِنَ الظّٰلِمِيۡنَ ﴿۳۲﴾

33. De sa: Å Noah, du har sannelig stridet med oss og forlenget (din) ordstrid. Bring oss nå det du har truet oss med, om du er en av de sannferdige.

قَالُوۡا يٰنُوۡحُ قَدۡ جٰدَلۡتَنَا فَاَكۡثَرۡتَ جِدَالَـنَا فَاۡتِنَا بِمَا تَعِدُنَاۤ اِنۡ كُنۡتَ مِنَ الصّٰدِقِيۡنَ ﴿۳۳﴾

34. Han sa: Allah alene vil bringe dere det, om Han vil, og dere kan ikke hindre (Hans plan).

قَالَ اِنَّمَا يَاۡتِيۡكُمۡ بِهِ اللّٰهُ اِنۡ شَآءَ وَمَاۤ اَنۡتُمۡ بِمُعۡجِزِيۡنَ ﴿۳۴﴾

35. Og mitt oppriktige råd ville ikke gavne, om jeg skulle ønske å råde dere, hvis Allah ønsker å dømme dere som villfarne. Han er deres Herre, og til Ham skal dere vende tilbake.

وَلَا يَنۡفَعُكُمۡ نُصۡحِىۡۤ اِنۡ اَرَدْتُّ اَنۡ اَنۡصَحَ لَـكُمۡ اِنۡ كَانَ اللّٰهُ يُرِيۡدُ اَنۡ يُّغۡوِيَكُمۡ ؕ هُوَ رَبُّكُمۡ وَاِلَيۡهِ تُرۡجَعُوۡنَ ؕ ﴿۳۵﴾

36. Eller sier de: Han har diktet det opp? Si: Om jeg har diktet det opp, så hviler min brøde på meg (alene), og jeg er fri for det dere begår av synder.

اَمۡ يَقُوۡلُوۡنَ افۡتَـرٰٮهُ ؕ قُلۡ اِنِ افۡتَرَيۡتُهٗ فَعَلَىَّ اِجۡرَامِىۡ وَاَنَا بَرِىۡٓءٌ مِّمَّا تُجۡرِمُوۡنَ ﴿۳۶﴾ ع

R. 4 37. Og det ble åpenbart til Noah: Ingen fra ditt folk vil tro unntagen de som allerede har trodd, men vær ikke bedrøvet over det de pleier å gjøre.

وَاُوۡحِىَ اِلٰى نُوۡحٍ اَنَّهٗ لَنۡ يُّؤۡمِنَ مِنۡ قَوۡمِكَ اِلَّا مَنۡ قَدۡ اٰمَنَ فَلَا تَبۡتَئِسۡ بِمَا كَانُوۡا يَفۡعَلُوۡنَ ۖ ﴿۳۷﴾

38. Og bygg skipet for Våre øyne og etter Vår åpenbaring. Men tal ikke til Meg om dem som er urettferdige, for de skal visselig lide drukningsdøden.

وَاصۡنَعِ الۡـفُلۡكَ بِاَعۡيُنِنَا وَوَحۡيِنَا وَلَا تُخَاطِبۡنِىۡ فِى الَّذِيۡنَ ظَلَمُوۡا ۚ اِنَّهُمۡ مُّغۡرَقُوۡنَ ﴿۳۸﴾

39. Og han bygget skipet, og hver gang lederne for hans folk gikk forbi, spottet de ham. Han sa: Om dere spotter oss (nå), så vil (den tid komme når) vi (vil) spotte dere slik dere spotter oss (nå).

وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأٌ مِّنْ قَوْمِهٖ
سَخِرُوْا مِنْهُ قَالَ اِنْ تَسْخَرُوْا مِنَّا فَاِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ
كَمَا تَسْخَرُوْنَ ﴿٣٩﴾

40. Så skal dere snart erfare hvem det vil komme en straff til som vil beskjemme ham, og hvem en varig straff vil stige ned over.

فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ مَنْ يَّاْتِيْهِ عَذَابٌ يُّخْزِيْهِ وَ
يَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيْمٌ ﴿٤٠﴾

41. (Slik var det) inntil Vi, da Vår befaling utgikk, og (jordens) strømmer brøt frem, sa: Bring ombord to av alle i det, et par, og din familie, unntagen dem ordet allerede er utgått mot, og dem som tror. Og det var bare få som trodde sammen med ham.

حَتّٰۤى اِذَا جَآءَ اَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّوْرُ قُلْنَا احْمِلْ فِيْهَا
مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَاَهْلَكَ اِلَّا مَنْ سَبَقَ
عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ اٰمَنَ وَمَاۤ اٰمَنَ مَعَهٗۤ اِلَّا قَلِيْلٌ ﴿٤١﴾

42. Og han sa: Gå ombord i det. I Allahs navn skal dets seilas og dets fortøyning skje, sannelig, min Herre er visselig Tilgivende, Barmhjertig.[6]

وَقَالَ ارْكَبُوْا فِيْهَا بِسْمِ اللّٰهِ مَجْرٖىهَا وَمُرْسٰىهَا
اِنَّ رَبِّيْ لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٤٢﴾

43. Og det seilte med dem over bølger (så høye) som fjell, og Noah ropte til sin sønn, som holdt seg tilbake: Å min sønn, gå ombord sammen med oss, og bli ikke sammen med de vantro.

وَهِيَ تَجْرِيْ بِهِمْ فِيْ مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادٰى
نُوْحُ اِبْنَهٗ وَكَانَ فِيْ مَعْزِلٍ يّٰبُنَيَّ ارْكَبْ مَّعَنَا وَ
لَا تَكُنْ مَّعَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٤٣﴾

44. Han svarte: Jeg vil ta min tilflukt til et fjell som vil beskytte meg mot vannet. Han sa: Det er i dag ingen beskyttelse mot Allahs befaling, unntagen (for) den Han har vist barmhjertighet. Og en bølge kom imellom dem, og etter det var han blant de druknede.

قَالَ سَاٰوِيْۤ اِلٰى جَبَلٍ يَّعْصِمُنِيْ مِنَ الْمَآءِ قَالَ
لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ اِلَّا مَنْ رَّحِمَ وَحَالَ
بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِيْنَ ﴿٤٤﴾

45. Og det ble sagt: Å jord, sluk vannet ditt, og Å himmel, hold opp

وَقِيْلَ يٰۤاَرْضُ ابْلَعِيْ مَآءَكِ وَيٰسَمَآءُ اَقْلِعِيْ

6. Bismillâhi madjrîhâ wa mursâhâ (I Allahs navn...) brukes når man påbegynner en reise.

(med å regne). Og vannet begynte å tørke bort, og saken var avsluttet. Og (arken) sto fast på al-Djûdî, og det ble sagt: Bort med det urettferdige folk.[7]

وَغِيضَ الْمَاءُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ
وَقِيلَ بُعْدًا لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾

46. Og Noah ropte til sin Herre og sa: Min Herre, sannelig, min sønn hører til min familie, og Ditt løfte er visselig sant, og Du er den Rettferdigste av dommere.

وَنَادَىٰ نُوحٌ رَّبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي
وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ ﴿٤٥﴾

47. Han sa: Å Noah, han hørte visselig ikke til din familie, for han var (en mann av) onde gjerninger. Spør Meg da ikke om det du ikke har noen viten om. Sannelig, Jeg formaner deg, for at du ikke skal være av de uvitende.[8]

قَالَ يَا نُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ
صَالِحٍ فَلَا تَسْأَلْنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي
أَعِظُكَ أَن تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٤٦﴾

48. Han sa: Min Herre, sannelig, jeg søker min tilflukt hos Deg mot at jeg skulle spørre Deg om det jeg ikke har rett til å vite. Og om Du ikke beskytter meg (mot feiltakelse) og er meg barmhjertig, så vil jeg være (en) av de fortapte.[9]

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ
عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُن مِّنَ
الْخَاسِرِينَ ﴿٤٧﴾

49. Det ble sagt: Å Noah, stig ned med fred fra Oss og velsignelser over deg og over folkeslag (som skal utgå) fra dem som er sammen med deg. Og (det vil være andre) folkeslag som Vi vil forsørge (for en tid); deretter skal en smertelig straff fra Oss ramme dem.

قِيلَ يَا نُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِّنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَ
عَلَىٰ أُمَمٍ مِّمَّن مَّعَكَ وَأُمَمٌ سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُم
مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٨﴾

---

7. Det fremgår sikkert av en lang rekke armenske og andre forfattere at Ararat-fjellet ikke var forbundet med syndfloden på noen måte før det 10. århundret. Eldre fortolkning (dvs. før det 10. århundret) identifiserte Noahs landingssted med al-Djûdî (Enc. of Islam, Vol. 1, side 1059).

8. Se 66:11 om Noahs hustru.

9. Allah hadde allerede meddelt Noah at ikke alle fra hans familie ville bli reddet (se vers 41). Den beskyttelse og barmhjertighet som Noah ber om, forutsetter ikke noen synd fra hans side, kun en forglemmelse, altså en ikke-moralsk feiltakelse. Og som vi tidligere har skrevet, Allahs profeter er syndefrie, men de søker beskyttelse hos Allah for de ikke-moralske feil og deres konsekvenser, som de kan begå som mennesker.

50. Dette er (noen) av beretningene om det usette, som Vi har åpenbart deg. Du kjente dem ikke, verken du eller ditt folk, før dette. Vær da utholdende, sannelig, den (seierrike) utgang vil være for de gudfryktige.[10]

تِلْكَ مِنْ أَنْۢبَآءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَآ إِلَيْكَ ۚ مَا كُنْتَ
تَعْلَمُهَآ أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هٰذَا ۛ فَاصْبِرْ ۛ
ع إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٥٠﴾

R. 5 51. Og til ´Âd (sendte Vi) deres bror Hûd. Han sa: Å mitt folk, tjen Allah (alene), for dere har ingen gud unntagen Ham. (Ved å sette guder ved siden av Ham) oppdikter dere visselig bare løgner.

وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا ۚ قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ
مَا لَكُمْ مِّنْ إِلٰهٍ غَيْرُهُ ۖ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ ﴿٥١﴾

52. Å mitt folk, jeg ber dere ikke om noen belønning for dette. Sannelig, min belønning er ene og alene hos Ham som har skapt meg. Vil dere da ikke forstå?

يٰقَوْمِ لَآ أَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى
الَّذِي فَطَرَنِي ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥٢﴾

53. Og Å mitt folk, be deres Herre om tilgivelse, og vend dere så til Ham, så vil Han sende vann i strømmer ned over dere fra himmelen, og Han vil føye kraft til deres kraft. Og vend dere ikke bort som syndere.

وَيٰقَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوٓا إِلَيْهِ يُرْسِلِ
السَّمَآءَ عَلَيْكُمْ مِّدْرَارًا وَّيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَىٰ قُوَّتِكُمْ
وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ ﴿٥٣﴾

54. De sa: Å Hûd, du har ikke brakt oss noe tydelig bevis, og vi vil ikke forlate våre guder på ditt ord, og vi vil ikke tro på deg.

قَالُوا يٰهُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَّمَا نَحْنُ بِتَارِكِيٓ
اٰلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٥٤﴾

55. Vi kan bare si: Noen av våre guder har hjemsøkt deg med en ulykke. Han svarte: Jeg kaller sannelig Allah til vitne, og dere skal (også) bevitne at jeg har sagt meg løs fra (de guder) som dere stiller opp,

إِنْ نَّقُولُ إِلَّا اعْتَرٰىكَ بَعْضُ اٰلِهَتِنَا بِسُوٓءٍ ۗ قَالَ إِنِّيٓ
أُشْهِدُ اللّٰهَ وَاشْهَدُوٓا أَنِّي بَرِيٓءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٥٥﴾

10. Verken Muhammad (s.a.) eller hans folk kjente de rette omstendighetene ved arkens landing. At Qur'ânen - til tross for denne generelle ukjennskapen om arkens landing på Profetens (s.a.) tid - legger frem de omstendighetene, som senere er blitt bekreftet av moderne forskning, er et av de mange tegnene på Qur'ânens guddommelige opprinnelse.

56. ved siden av Ham. Så legg da planer mot meg alle sammen, og gi meg ikke utsettelse.

مِنْ دُونِهِ فَكِيدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظِرُونِ ﴿٥٦﴾

57. Sannelig, jeg setter min lit til Allah, min Herre og deres Herre. Det finnes ikke noe levende vesen uten at Han holder det fast i dets pannelokk. Sannelig, min Herre er på den rette vei (for å hjelpe dem som vender seg til Ham).

إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ
إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٧﴾

58. Men om dere da vender dere bort, så har jeg allerede overbrakt dere det jeg er blitt sendt til dere med, og min Herre vil bringe et annet folk i deres sted. Dere kan ikke skade Ham det minste, sannelig min Herre er Vokter over alle ting.

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ
وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّونَهُ شَيْئًا إِنَّ
رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴿٥٨﴾

59. Og da Vår befaling kom (om straffen), reddet Vi Hûd og dem som trodde sammen med ham ved barmhjertighet fra Oss, og Vi reddet dem fra en streng straff.

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٩﴾

60. Og slik var ´Âd. De benektet sin Herres tegn og var ulydige mot Hans sendebud, og fulgte enhver hovmodig, fremturende fiende (av sannheten).

وَتِلْكَ عَادٌ جَحَدُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ
وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿٦٠﴾

61. Og de ble fulgt av en forbannelse i denne verden, og (de vil også være forbannet) på Oppstandelsens dag. Husk, ´Âd var utakknemlige mot deres Herre. Husk, tilintetgjørelse er bestemt for ´Âd, Hûds folk.

وَأُتْبِعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا
إِنَّ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا بُعْدًا لِعَادٍ قَوْمِ هُودٍ ﴿٦١﴾

R. 6 62. Og til Thamûd sendte (Vi) deres bror Sâlih. Han sa: Å mitt folk, tjen Allah (alene), for dere har ingen gud unntagen Ham. Han lot dere fremgå av jorden og ga dere boplass på den. Be

وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ هُوَ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ

Ham da om tilgivelse og vend dere til Ham, sannelig min Herre er nær og bønnhørende.

وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ
إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُّجِيبٌ ﴿٦٢﴾

63. De sa: Å Sâlih, du var tidligere en som vi satte vårt håp til. Vil du forby oss å tilbe det som våre fedre tilba? Vi er sannelig i foruroligende tvil om det du kaller oss til.[11]

قَالُوا يَا صَالِحُ قَدْ كُنتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَٰذَا أَتَنْهَانَا
أَن نَّعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّنَا لَفِي شَكٍّ مِّمَّا
تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿٦٣﴾

64. Han svarte: Å mitt folk, hva mener dere? Om jeg har et klart bevis fra min Herre, og Han har gitt meg barmhjertighet fra Seg, hvem skal så hjelpe meg mot Allah om jeg er ulydig mot Ham? Dere ville ikke gjøre meg rikere på annet enn fordervelse.

قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي
وَآتَانِي مِنْهُ رَحْمَةً فَمَن يَنصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ
عَصَيْتُهُ فَمَا تَزِيدُونَنِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ ﴿٦٤﴾

65. Og Å mitt folk, dette er Allahs hunnkamel, et tegn for dere. La den da ete fritt på Allahs jord og gjør den ikke noe ondt, for da vil en nær straff gripe dere.

وَيَا قَوْمِ هَٰذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةً فَذَرُوهَا تَأْكُلْ
فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ
قَرِيبٌ ﴿٦٥﴾

66. Men de skar over hasesenene dens. Da sa han: Fryd dere da i deres hus i tre dager. Dette er et løfte som ikke kan forkastes.

فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ
ذَٰلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ ﴿٦٦﴾

67. Og da Vår befaling kom (om straffen), så reddet Vi Sâlih og dem som trodde sammen med ham ved barmhjertighet fra Oss og fra en dags skjensel, sannelig din Herre er den Sterke, den Allmektige.

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ
الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿٦٧﴾

68. Og straffen overrumplet dem som var urettferdige, og de lå sammenkrøpne i deres hus.[12]

وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ
جَاثِمِينَ ﴿٦٨﴾

11. Makkanerne hadde også forhåpninger til Muhammad (s.a.) og utnevnte ham flere ganger som mekler, f.eks. da den sorte steinen skulle plasseres tilbake i den gjenoppbygde Ka'ba.

12. *Saihah* som her er oversatt med "straffen", kan også bety: et høyt rop, jordskjelv, hjemsøkelse og overfall (Lane & Aqrab).

69. (Det var) som om de aldri hadde bodd der. Sannelig, (folket) Thamûd var visselig utakknemlig mot sin Herre. Sannelig, tilintetgjørelse er bestemt for Thamûd.

كَأَنْ لَّمْ يَغْنَوْا فِيْهَا ۗ اَلَآ اِنَّ ثَمُوْدَا۟ كَفَرُوْا رَبَّهُمْ ۗ
ع اَلَا بُعْدًا لِّثَمُوْدَ ﴿٦٩﴾

R. 7 70. Og Våre sendebud kom til Abraham med det gledelige budskap. De sa: Salâm [Fred]. Han svarte: Salâm [Fred]. Og han nølte ikke med å bringe en stekt kalv.

وَلَقَدْ جَآءَتْ رُسُلُنَآ اِبْرٰهِيْمَ بِالْبُشْرٰى قَالُوْا سَلٰمًا ۗ
قَالَ سَلٰمٌ فَمَا لَبِثَ اَنْ جَآءَ بِعِجْلٍ حَنِيْذٍ ﴿٧٠﴾

71. Men da han så at hendene deres ikke rakte ut etter den, anså han dem for fremmede og følte frykt for dem. De sa: Frykt ikke, for vi er sendt til Lots folk.[13]

فَلَمَّا رَاٰۤ اَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ اِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَاَوْجَسَ
مِنْهُمْ خِيْفَةً ۗ قَالُوْا لَا تَخَفْ اِنَّآ اُرْسِلْنَآ اِلٰى
قَوْمِ لُوْطٍ ﴿٧١﴾

72. Og hans hustru sto (nær ved), og hun lo (etter at) Vi forkynte et gledelig budskap om Isak, og etter Isak om Jakob.[14]

وَامْرَاَتُهٗ قَآئِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنٰهَا بِاِسْحٰقَ ۙ وَ
مِنْ وَّرَآءِ اِسْحٰقَ يَعْقُوْبَ ﴿٧٢﴾

73. Hun sa: Å ve meg, skal jeg føde, når jeg er en gammel kone, og denne min ektemann er en gammel mann. Det er sannelig en forunderlig ting.

قَالَتْ يٰوَيْلَتٰۤى ءَاَلِدُ وَاَنَا عَجُوْزٌ وَّهٰذَا بَعْلِيْ شَيْخًا ۗ
اِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ عَجِيْبٌ ﴿٧٣﴾

74. De sa: Undrer du deg over Allahs befaling? Allahs barmhjertighet og Hans velsignelser er over dere, dere husets folk. Han er visselig den Lovpriste, den Majestetiske.

قَالُوْۤا اَتَعْجَبِيْنَ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ رَحْمَتُ اللّٰهِ وَبَرَكٰتُهٗ
عَلَيْكُمْ اَهْلَ الْبَيْتِ ۗ اِنَّهٗ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ ﴿٧٤﴾

75. Og etter at frykten var veket fra Abraham, og det gledelige budskapet

فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ اِبْرٰهِيْمَ الرَّوْعُ وَجَآءَتْهُ الْبُشْرٰى

13. Abraham så at de ikke ville spise, og fryktet at de ikke var kommet som venner, siden de på denne måten avslo hans gjestevennskap. Derfor beroliger de ham med at de ikke er kommet med dårlig budskap til ham, men til Lots folk.

14. Qur'ânen sier ganske utvetydig at Jakob var Abrahams sønnesønn, se 21:73. "og hun lo" viser at hun lo fordi hun ble sjenert.

hadde nådd ham, stridde han med Oss angående Lots folk.

يُجَادِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٥﴾

76. Abraham var sannelig overbærende og mild av sinnelag, en som ofte vendte seg (til Oss).

إِنَّ إِبْرَٰهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّٰهٌ مُّنِيبٌ ﴿٧٦﴾

77. Å Abraham, avstå fra denne forbønnen, for sannelig din Herres befaling er allerede gitt, og det kommer visselig over dem en uavvendelig straff.

يَٰٓإِبْرَٰهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَٰذَآ إِنَّهُۥ قَدْ جَآءَ أَمْرُ
رَبِّكَ وَإِنَّهُمْ ءَاتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ ﴿٧٧﴾

78. Og da Våre sendebud kom til Lot, var han bedrøvet for deres skyld, og han følte seg hjelpeløs med hensyn til dem, og han sa: Dette er en ulykkessvanger dag.[15]

وَلَمَّا جَآءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِىٓءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ
ذَرْعًا وَقَالَ هَٰذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ ﴿٧٨﴾

79. Og hans folk kom løpende til ham, og de hadde allerede tidligere gjort onde ting. Han sa: Å mitt folk, disse er mine døtre; de er uten daddel i deres øyne. Frykt da Allah, og skjem meg ikke ut overfor mine gjester. Er det da ikke en klok mann blant dere?[16]

وَجَآءَهُۥ قَوْمُهُۥ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِن قَبْلُ كَانُوا۟
يَعْمَلُونَ ٱلسَّيِّـَٔاتِ قَالَ يَٰقَوْمِ هَٰٓؤُلَآءِ بَنَاتِى هُنَّ
أَطْهَرُ لَكُمْ فَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ فِى ضَيْفِىٓ أَلَيْسَ
مِنكُمْ رَجُلٌ رَّشِيدٌ ﴿٧٩﴾

80. De sa: Du vet at vi ikke har noen rimelig anklage mot dine døtre, og du vet hva vi ønsker.[17]

قَالُوا۟ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِى بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ
لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ ﴿٨٠﴾

81. Han sa: Gid jeg hadde noen makt blant dere, eller jeg kunne søke tilflukt til en mektig støtte.

قَالَ لَوْ أَنَّ لِى بِكُمْ قُوَّةً أَوْ ءَاوِىٓ إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ ﴿٨١﴾

---

15. Lot som var Abrahams nevø, hørte opprinnelig hjemme i Irak. Han levde nå i Palestina blant et folk som hadde forbudt ham å omgå de fremmede, (se 15:71). Da han så at gjestene kom, var han klar over at han ved å underholde dem, ville oppvekke sitt folks vrede.

16. To av Lots døtre var giftet bort mellom folket (se 1. Mosebok 19:14). Lot henviser til at hans folk har anerkjent ham som en av sine egne ved å ekte hans døtre, og at disse døtrene var en garanti for at han ikke skulle omgås med fremmede mennesker i en fiendtlig hensikt mot sitt folk.

17. Folket svarer at de ikke har noe å si om ham og hans døtre, men at de likevel ikke vil tåle fremmede blant seg.

82. De sa: Å Lot, vi er din Herres sendebud, (vi vet at) de ikke skal nå deg (med deres hevn). Så dra med din familie i (den siste) del av natten, og la ingen vende seg om, unntagen din hustru. Det skal visselig ramme henne det (samme) som rammer dem. Sannelig, den utpekte tid (for deres dom) er morgenen. Er ikke morgenen nær?[18]

قَالُوا يٰلُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَّصِلُوٓا إِلَيْكَ فَأَسْرِ
بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ الَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ
إِلَّا امْرَأَتَكَ إِنَّهٗ مُصِيبُهَا مَآ أَصَابَهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ
الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ﴿٨٢﴾

83. Men da Vår befaling kom, gjorde Vi det øverste i denne (byen) til det nederste, og Vi lot stein av leire regne ned over den, lag på lag,[19]

فَلَمَّا جَآءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا
عَلَيْهَا حِجَارَةً مِّنْ سِجِّيلٍ مَّنْضُودٍ ﴿٨٣﴾

84. bestemt (for dem) hos din Herre. Og slik straff er ikke fjern fra de urettferdige.

مُّسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظّٰلِمِينَ
بِبَعِيدٍ ﴿٨٤﴾

R. 8 85. Og til Midian sendte Vi deres bror Sju'aib. Han sa: Å mitt folk, tjen Allah (alene) og dere har ingen gud unntagen Ham (alene). Og forminsk ikke mål og vekt. Jeg ser dere i velstand, og jeg frykter for dere straffen på en dag som vil omringe (dere).

وَإِلٰى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا
اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلٰهٍ غَيْرُهٗ وَلَا تَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ
وَالْمِيزَانَ إِنِّيٓ أَرٰىكُمْ بِخَيْرٍ وَّإِنِّيٓ أَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ ﴿٨٥﴾

86. Og Å mitt folk, gi fullt mål og vekt med rettferdighet og forminsk ikke tingene for menneskene, og begå ikke overtredelser på jorden, idet dere stifter ufred.

وَيٰقَوْمِ أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا
تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَآءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ ﴿٨٦﴾

87. Det som er igjen hos Allah (etter handel) er bedre for dere, om dere er troende. Og jeg er ikke noen vokter over dere.

بَقِيَّتُ اللّٰهِ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ وَمَآ أَنَا
عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴿٨٧﴾

---

18. Disse sendebud var hellige menn fra omegn, som ved Guds åpenbaring var blitt pålagt å dra til Lot, advare ham, og fortelle ham hvor han skulle dra.

19. Det synes at Lots folk ble tilintetgjort ved et voldsomt jordskjelv, etterfulgt av flere vulkanutbrudd.

88. De sa: Å Sju'aib, påbyr din bønn deg at vi skal forlate det våre fedre tilba, eller at vi holder opp med å handle med vår eiendom som vi vil? Du er visselig bløthjertet (og) vettug.

قَالُوْا يٰشُعَيْبُ اَصَلٰوتُكَ تَاْمُرُكَ اَنْ نَّتْرُكَ مَا
يَعْبُدُ اٰبَآؤُنَآ اَوْ اَنْ نَّفْعَلَ فِيْٓ اَمْوَالِنَا مَا نَشٰٓؤُا
اِنَّكَ لَاَنْتَ الْحَلِيْمُ الرَّشِيْدُ ﴿٨٨﴾

89. Han svarte: Å mitt folk, hva mener dere? Hvis jeg følger et klart bevis fra min Herre, og Han har forsynt meg med en skjønn forsørgelse fra Seg, (hva vil dere da svare Ham)? Og jeg ønsker ikke å gjøre det samme mot dere, som jeg forbyr dere å gjøre. Jeg ønsker kun å forbedre (dere), såvidt jeg formår. Jeg har ingen makt (til å fullføre noe) unntagen ved Allah. Til Ham har jeg satt min fortrøstning, og til Ham vender jeg meg.

قَالَ يٰقَوْمِ اَرَءَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ
رَّبِّيْ وَرَزَقَنِيْ مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا ؕ وَمَآ اُرِيْدُ اَنْ
اُخَالِفَكُمْ اِلٰى مَآ اَنْهٰكُمْ عَنْهُ ؕ اِنْ اُرِيْدُ اِلَّا
الْاِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ ؕ وَمَا تَوْفِيْقِيْٓ اِلَّا بِاللّٰهِ ؕ
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْهِ اُنِيْبُ ﴿٨٩﴾

90. Og Å mitt folk, la ikke (deres) fiendskap mot meg forlede dere (til synd), så det samme rammer dere som rammet Noahs folk, eller Hûds folk, eller Sâlihs folk, og Lots folk er ikke langt borte fra dere.

وَيٰقَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِيْٓ اَنْ يُّصِيْبَكُمْ مِّثْلُ
مَآ اَصَابَ قَوْمَ نُوْحٍ اَوْ قَوْمَ هُوْدٍ اَوْ قَوْمَ صٰلِحٍ ؕ
وَمَا قَوْمُ لُوْطٍ مِّنْكُمْ بِبَعِيْدٍ ﴿٩٠﴾

91. Og be deres Herre om tilgivelse og vend dere til Ham, sannelig, min Herre er Barmhjertig, full av kjærlighet.

وَاسْتَغْفِرُوْا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوْبُوْٓا اِلَيْهِ ؕ اِنَّ رَبِّيْ رَحِيْمٌ
وَّدُوْدٌ ﴿٩١﴾

92. De sa: Å Sju'aib, vi forstår ikke mye av det du sier. Og vi ser deg som en som er svak blant oss. Og hadde det ikke vært for din stamme, så ville vi ha steinet deg. Du har ikke noen makt mot oss.

قَالُوْا يٰشُعَيْبُ مَا نَفْقَهُ كَثِيْرًا مِّمَّا تَقُوْلُ وَاِنَّا
لَنَرٰىكَ فِيْنَا ضَعِيْفًا ۚ وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنٰكَ ؗ وَ
مَآ اَنْتَ عَلَيْنَا بِعَزِيْزٍ ﴿٩٢﴾

93. Han sa: Å mitt folk, er min stamme mektigere for dere enn Allah? Og dere har (så å si) kastet Ham bak

قَالَ يٰقَوْمِ اَرَهْطِيْٓ اَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِّنَ اللّٰهِ ؕ وَاتَّخَذْتُمُوْهُ

ryggene deres. Sannelig, min Herre omfatter (alt) det dere gjør.[20]

وَرَآءَكُمْ ظِهْرِيًّا ۖ إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٩٢﴾

94. Og Å mitt folk, handle etter deres makt. Sannelig, jeg handler (også). Snart vil dere vite over hvem det vil komme en straff som vil beskjemme ham, og hvem som er løgner. Vent bare, sannelig, jeg venter sammen med dere.

وَيٰقَوْمِ اعْمَلُوا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ ۖ سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ ۖ وَارْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ ﴿٩٣﴾

95. Og da Vår befaling (til straffen) kom, reddet Vi Sju'aib og dem som trodde sammen med ham, med en barmhjertighet fra Oss, og den høyrøstede straffen grep dem som var urettferdige, og de lå sammenkrøpne i sine hus,

وَلَمَّا جَآءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ اٰمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جٰثِمِينَ ﴿٩٤﴾

96. som om de aldri hadde bodd i dem. Sannelig, tilintetgjørelsen er bestemt for Midian, liksom Thamûd ble tilintetgjort.

كَأَنْ لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا ۗ أَلَا بُعْدًا لِّمَدْيَنَ كَمَا بَعِدَتْ ثَمُودُ ﴿٩٥﴾ ع

R. 9 97. Og Vi sendte visselig Moses med Våre tegn og en åpenbar fullmakt,

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسٰى بِاٰيٰتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٩٦﴾

98. til Farao og hans fyrster, men de fulgte Faraos befaling, og Faraos befaling var ikke rettferdig.

إِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهِ فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ ۚ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ﴿٩٧﴾

99. Han vil gå foran sitt folk på Oppstandelsens dag, og vil føre dem til Ilden, og ondt er drikkestedet de føres ned til.[21]

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ ۖ وَبِئْسَ الْوِرْدُ الْمَوْرُودُ ﴿٩٨﴾

100. Og de vil bli fulgt av en forbannelse i denne (verden) og (også)

وَأُتْبِعُوا فِي هٰذِهِ لَعْنَةً وَّيَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۚ بِئْسَ الرِّفْدُ

---

20. Muhammads (s.a.) stamme (Banû Hâsjim) virket også som beskyttelse for ham.

21. Awrada betyr: å føre ned til et drikkested (Wird). Wird har sin rot i ordet Warada, og betyr: tid, folkets eller kvegets drikkested. De som følger Farao tror at de skal nå et godt mål ved å følge ham. Men i virkeligheten fører de, som er opprørske mot Gud, deres tilhengere kun til Helvetes ild. Uttrykket legger også frem at de ledes som kveg (altså uten noen omtanke).

på Oppstandelsens dag. Og ondt er gaven som vil bli gitt dem.

الْمَرْفُوْدُ ﴿١٠٠﴾

101. Dette er (noen) av etterretningene om de (ødelagte) byer som Vi beretter deg. Av dem er det (noen) som står (ennå), og blant dem er det (noen) som er meiet ned.

ذٰلِكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ الْقُرٰى نَقُصُّهٗ عَلَيْكَ مِنْهَا قَآئِمٌ
وَّحَصِيْدٌ ﴿١٠١﴾

102. Og Vi var ikke urettferdige mot dem, men de var urettferdige mot seg selv. Og deres (såkalte) guder som de påkalte istedenfor Allah, nyttet dem ikke det minste, da din Herres befaling kom. Og de økte kun deres fordervelse.

وَمَا ظَلَمْنٰهُمْ وَلٰكِنْ ظَلَمُوْٓا اَنْفُسَهُمْ فَمَآ اَغْنَتْ
عَنْهُمْ اٰلِهَتُهُمُ الَّتِيْ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ
شَيْءٍ لَّمَّا جَآءَ اَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُوْهُمْ غَيْرَ تَتْبِيْبٍ ﴿١٠٢﴾

103. Og slik er din Herres grep, når Han griper byene mens de gjør urett. Sannelig, din Herres grep er visselig smertefullt (og) voldsomt.

وَكَذٰلِكَ اَخْذُ رَبِّكَ اِذَآ اَخَذَ الْقُرٰى وَهِيَ ظَالِمَةٌ
اِنَّ اَخْذَهٗٓ اَلِيْمٌ شَدِيْدٌ ﴿١٠٣﴾

104. I dette er det visselig et tegn for dem som frykter straffen i det hinsidige. Dette er dagen hvor menneskene skal samles for Ham, og det er dagen som skal bevitnes (av alle).

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ الْاٰخِرَةِ ذٰلِكَ
يَوْمٌ مَّجْمُوْعٌ لَّهُ النَّاسُ وَذٰلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُوْدٌ ﴿١٠٤﴾

105. Og Vi utsetter den kun til en beregnet frist.

وَمَا نُؤَخِّرُهٗٓ اِلَّا لِاَجَلٍ مَّعْدُوْدٍ ﴿١٠٥﴾

106. Når den dag kommer skal ingen sjel tale unntagen med Hans tillatelse. (Noen) av dem vil være ulykkelige og (andre) lykkelige.

يَوْمَ يَاْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ اِلَّا بِاِذْنِهٖ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ
وَّسَعِيْدٌ ﴿١٠٦﴾

107. Og hva de ulykkelige angår, så (vil de være) i Ilden, hvor de vil skrike og hyle.

فَاَمَّا الَّذِيْنَ شَقُوْا فَفِي النَّارِ لَهُمْ فِيْهَا زَفِيْرٌ وَّ
شَهِيْقٌ ﴿١٠٧﴾

108. De skal forbli der så lenge himlene og jorden består, hvis din Herre ikke vil annet. Sannelig, din Herre er den som gjennomfører (alt) det Han ønsker.

خٰلِدِيْنَ فِيْهَا مَا دَامَتِ السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ اِلَّا مَا
شَآءَ رَبُّكَ اِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيْدُ ﴿١٠٨﴾

109. Og hva de lykkelige angår, så (skal de være) i Hagen og forbli der så lenge himlene og jorden består, om din Herre ikke vil annet. En gave som ikke skal avbrytes.[22]

وَأَمَّا الَّذِينَ سُعِدُوا فَفِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا
دَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ ۖ
عَطَاءً غَيْرَ مَجْذُوذٍ ﴿١٠٩﴾

110. Vær du da ikke i tvil om det disse folk tilber. De tilber bare som deres fedre tilba før (dem), og Vi vil visselig betale dem deres del uminsket.

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِمَّا يَعْبُدُ هَٰؤُلَاءِ ۚ مَا يَعْبُدُونَ
إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ آبَاؤُهُمْ مِنْ قَبْلُ ۚ وَإِنَّا لَمُوَفُّوهُمْ
نَصِيبَهُمْ غَيْرَ مَنْقُوصٍ ﴿١١٠﴾

R. 10 111. Og Vi ga visselig Moses Boken (for å fjerne stridigheter mellom Israels barn), men (etter en tid) ble de (også) uenige om den. Og hvis det ikke allerede var utgått et ord fra din Herre, så ville det allerede ha truffet avgjørelse mellom dem. Og (nå) er de (folk) i foruroligende tvil angående den.

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتُلِفَ فِيهِ ۚ وَلَوْلَا
كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ۚ وَإِنَّهُمْ لَفِي
شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ﴿١١١﴾

112. Og alt er visselig ennå ikke (blitt gjengjeldt dem), men din Herre skal gjengjelde dem deres gjerninger fullt ut. Han er visselig vel vitende om hva de gjør.

وَإِنَّ كُلًّا لَمَّا لَيُوَفِّيَنَّهُمْ رَبُّكَ أَعْمَالَهُمْ ۚ إِنَّهُ بِمَا
يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١٢﴾

113. Vær du da oppriktig som det er blitt befalt deg, og (det skal også) de være som har vendt seg (til Allah) sammen med deg. Og overskrid ikke grensene, sannelig, Han ser det dere gjør.

فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا ۚ
إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٣﴾

114. Og vær ikke tilbøyelige mot de som er urettferdige, for at Ilden ikke skal berøre dere. (Og om dere gjør det) vil dere ikke ha noen venner ved siden av Allah, og så vil dere ikke bli hjulpet.

وَلَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا
لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنْصَرُونَ ﴿١١٤﴾

22. Paradiset er evig, "en gave, som ikke skal avbrytes". Hva som angår Helvete (v. 108) så gjennomfører Allah alt, hva Han vil. Se 51:57 og 6:13. Profeten (s.a.) har sagt: "Det vil komme en dag over Helvete, når dets porter skal slå mot hverandre" (Musnad & Fath). En annen hadîth (tradisjon) sier: "Etter at englene og profetene og de troende har gått i forbønn, vil Gud si: Nå er det Min tur, og Han vil ta ut av ilden en håndfull, som aldri hadde gjort noe godt" (Bukhârî & Muslim). Se 39:68 om hele jorden, som vil være en håndfull for Ham på Oppstandelsens dag.

115. Og hold bønn ved dagens to ender, og i den nærmeste (del) av natten, sannelig, de gode gjerninger driver de onde på flukt. Dette er en formaning for dem som vil tenke seg om.

وَأَقِمِ الصَّلَوٰةَ طَرَفَيِ النَّهَارِ وَزُلَفًا مِّنَ الَّيْلِ إِنَّ
الْحَسَنَٰتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّـَٔاتِ ذَٰلِكَ ذِكْرَىٰ
لِلذَّٰكِرِينَ ﴿١١٤﴾

116. Og vær utholdende, sannelig, Allah lar ikke de rettferdiges lønn gå til spille.

وَاصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٥﴾

117. Hvorfor var det ikke blant generasjonene før dere noen forstandige som forbød (mennesker) å stifte ufred på jorden, unntagen noen få av dem som Vi reddet ut av deres midte? Men de som var urettferdige fulgte det, som de var umåteholdende i, og de var av syndere.

فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِن قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةٍ
يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّنْ
أَنجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ
وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿١١٦﴾

118. Og din Herre er ikke den som ødelegger byene med urette, når deres folk handler rettferdig.

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا
مُصْلِحُونَ ﴿١١٧﴾

119. Og hvis din Herre hadde (gjennomtvunget) Sin vilje, så hadde Han gjort menneskeheten til én menighet, men de ville ikke holde opp med å være uenige,

وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا
يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ ﴿١١٨﴾

120. med unntagelse av dem som din Herre har vist barmhjertighet, og for det har Han skapt dem. Og din Herres ord skal oppfylles: Jeg vil visselig fylle Helvete med djinner og mennesker tilsammen.

إِلَّا مَن رَّحِمَ رَبُّكَ وَلِذَٰلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ
رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١١٩﴾

121. Og Vi beretter deg alt det fra etterretningene om sendebudene, med hvilket Vi styrker ditt hjerte. Og i denne (saken) er sannheten kommet til deg, en

وَكُلًّا نَّقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنۢبَآءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِ
فُؤَادَكَ وَجَآءَكَ فِي هَٰذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَىٰ

formaning og en erindring for de troende.[23]

لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٠﴾

122. Og si til dem som ikke tror: Handle dere med deres makt. Sannelig, vi handler (også).

وَقُل لِّلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَامِلُونَ ﴿١٢١﴾

123. Og vent bare, sannelig, vi venter (også).

وَانتَظِرُوا إِنَّا مُنتَظِرُونَ ﴿١٢٢﴾

124. Og Allahs er det usynlige i himlene og på jorden, og til Ham skal hele saken bringes tilbake. Tjen derfor Ham og sett din lit til Ham, og din Herre er ikke uvitende om hva dere gjør.

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ
فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ ۚ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٢٣﴾

23. Gud har ikke åpenbart Muhammad (s.a.) de tidligere profeters historie bare for å korrigere de feilaktige versjoner, som skyldes at de tidligere skrifter er gjort for vanskelige, men også for å styrke Profetens (s.a.) og de troendes hjerter ved de profetier om Islâms seier, som disse beretningene inneholder. Vers 124 som erklærer at Allah er den eneste som kjenner det usynlige, nemlig fremtiden, viser at denne fortolkningen er riktig.

سورة يوسف مكية (١٢)

JÛSUF
(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بسم الله الرحمن الرحيم (١)

2. Alif Lâm Râ (Jeg er Allah, den Altseende). Dette er den klare Bokens vers.[1]

الر تلك ءايت الكتب المبين (٢)

3. Vi har visselig åpenbart den, Qur'ânen på arabisk, så dere kan forstå.[2]

إنا أنزلنه قرءنا عربيا لعلكم تعقلون (٣)

4. Vi beretter for deg (alle ting) på den beste måte, i denne Qur'ânen som Vi har åpenbart for deg, selv om du tidligere var blant dem som ikke var klar over (sannheten).[3]

نحن نقص عليك أحسن القصص بما أوحينا إليك هذا القرءان وإن كنت من قبله لمن الغفلين (٤)

5. (Ihukom) da Josef sa til sin far: Å min far, jeg har visselig (i en drøm) sett elleve stjerner og solen og månen, jeg så dem bøye seg for meg.

إذ قال يوسف لأبيه يأبت إني رأيت أحد عشر كوكبا والشمس والقمر رأيتهم لي سجدين (٥)

6. Han sa: Å min (elskede) sønn, berett ikke om drømmen din for dine brødre, så de ikke skal smi renker for deg, for Satan er visselig en åpenbar fiende for mennesket.

قال يبني لا تقصص رءياك على إخوتك فيكيدوا لك كيدا إن الشيطن للإنسن عدو مبين (٦)

7. Og slik (som du har sett) vil din Herre utvelge deg og lære deg å

وكذلك يجتبيك ربك ويعلمك من تأويل

---

1. Se noten til 10:2.

2. *Qur'ânan 'Arabiyyan* kan oversettes med "en arabisk Qur'ân" eller "en klar og utvetydig Qur'ân". *'Aruba* betyr: han talte klart, tydelig og uten noen defekt (Lane & Aqrab). Verset sier at dette er den lov som skulle åpenbares til profeten av Israels brødrenes sæd, ismaelittenes sæd: Profeten lik Moses (se 5. Mosebok 18:18), og også det at Qur'ânen er klar, tydelig og uten defekter, og dette er enda et av bevisene på dens guddommelige opprinnelse.

3. Setningen "Vi beretter for deg (alle ting) på den beste måte" kan også oversettes: "Vi beretter deg den skjønneste av (alle) fortellinger".

fortolke (drømmer), og fullkommengjøre Sin nåde over deg og over Jakobs slekt, liksom Han fullkommengjorde den tidligere over dine fedre, Abraham og Isak; sannelig din Herre er Allvitende, Allvis.

الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ
كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِن قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ
إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ٧ ع

R. 2 8. Det er sannelig i (historien om) Josef og hans brødre tegn for dem som spør (om sannheten).[4]

لَّقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٌ لِّلسَّائِلِينَ ٨

9. (Ihukom) da de [brødrene] sa (til hverandre): Josef og hans bror er visselig vår far kjærere enn oss, selv om vi er en (staselig) skare. Vår far er visselig (innviklet) i en åpenbar feiltakelse (i denne saken).

إِذْ قَالُوا لَيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَىٰ أَبِينَا مِنَّا وَ
نَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ٩

10. Drep Josef, eller fordriv ham til et (fjernt) land. Deres fars oppmerksomhet vil (da) være for dere alene, og deretter kan dere være rettferdige folk.

اقْتُلُوا يُوسُفَ أَوِ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ
أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِن بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ١٠

11. En av dem sa: Drep ikke Josef, men kast ham i brønnens dyp om dere må gjøre noe. En eller annen reisende vil ta ham opp.

قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَلْقُوهُ فِي
غَيَابَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطْهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِن كُنتُمْ
فَاعِلِينَ ١١

12. De sa: Å vår far, hvorfor tror du oss ikke angående Josef, når vi dog ønsker ham alt godt?

قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَىٰ يُوسُفَ وَإِنَّا
لَهُ لَنَاصِحُونَ ١٢

13. Send ham med oss i morgen, så han kan spise og leke, og vi vil visselig vokte over ham.

أَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعْ وَيَلْعَبْ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ١٣

14. Han sa: Sannelig, det bedrøver meg virkelig at dere skulle ta ham bort, og jeg frykter at ulven vil ete ham når dere ikke gir akt på ham.

قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَن تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَن
يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ١٤

4. Josefs historie er ikke bare fra fortiden, den skal også tjene som tegn for dem som spør om

15. De svarte: Om ulven eter ham, når vi er en (staselig) skare, så skulle vi sannelig være tapere.

قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا
لَّخٰسِرُونَ ﴿١٥﴾

16. Da de nå hadde tatt ham bort og var enige om å kaste ham i brønnens dyp, åpenbarte Vi ham: Du skal (leve i sikkerhet og) visselig (en dag) underrette dem om denne deres gjerning, mens de skal være uvitende.

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهٖ وَأَجْمَعُوا أَنْ يَّجْعَلُوهُ فِي غَيٰبَتِ الْجُبِّ
وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هٰذَا وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٦﴾

17. Og de kom gråtende til sin far om aftenen.

وَجَاءُوا أَبَاهُمْ عِشَاءً يَّبْكُونَ ﴿١٧﴾

18. De sa: Å vår far, vi ga oss visselig til å løpe om kapp og etterlot Josef ved våre ting. Da åt ulven ham. Men du vil ikke tro oss, selv om vi også er sannferdige.

قَالُوا يٰأَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ
عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا
وَلَوْ كُنَّا صٰدِقِينَ ﴿١٨﴾

19. Og de hadde tatt falskt blod på skjorten hans. Han sa: Nei, (det er ikke sant, men) sjelene deres har lettet deres (onde) gjerning. Derfor (kreves det av meg) en passende utholdenhet. Og Allah er (alene) den som bør kalles til hjelp mot det dere påstår.

وَجَاءُوا عَلٰى قَمِيصِهٖ بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ
لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللّٰهُ الْمُسْتَعَانُ
عَلٰى مَا تَصِفُونَ ﴿١٩﴾

20. Og det kom reisende, og de sendte sin vannbærer, og han senket spannet sitt ned. (Da han oppdaget Josef), sa han: Å lykkelig budskap, her er en gutt. Og de skjulte ham som en vare, og Allah visste hva de gjorde.

وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلٰى دَلْوَهُ
قَالَ يٰبُشْرٰى هٰذَا غُلٰمٌ وَأَسَرُّوهُ بِضَاعَةً وَاللّٰهُ
عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾

21. Og de [brødrene] solgte ham for en lav pris, noen få dirham, og i dette var de likegyldige.[5]

وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا
فِيهِ مِنَ الزّٰهِدِينَ ﴿٢١﴾

Profetens (s.a.) sannhet, idet Josefs historie inneholder mange profetier om Muhammads (s.a.) egen fremtid. Se også v. 112, det siste verset i denne sûra.

5. De som solgte Josef var ikke karavanen, men hans brødre. Det foregående verset viser at de satte stor pris på den unge mannen, jf. vannbærerens utbrudd og den kjensgjerning at de skjulte ham. Josefs brødre derimot, solgte ham ikke for pengenes skyld, men for å bli kvitt ham.

R. 3 22. Og han som kjøpte ham fra Egypt, sa til sin hustru: Gjør oppholdet hans ærefylt. Kanskje vil han bli oss til nytte, eller vi kan ta ham som sønn. Slik ga Vi Josef en sterk stilling i landet, og (Vi gjorde det) for at Vi kunne lære ham fortolkningen av tingene. Og Allah fører Sin befaling seierrik igjennom, men de fleste mennesker vet (det) ikke.

وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِن مِّصْرَ لِامْرَأَتِهِ أَكْرِمِي
مَثْوَاهُ عَسَىٰ أَن يَنفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا ۚ وَكَذَٰلِكَ
مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِن تَأْوِيلِ
الْأَحَادِيثِ ۚ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

23. Og etter at han hadde nådd sin (fulle) modenhet, skjenket Vi ham visdom og viten. Slik belønner Vi dem som handler godt.

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ۚ وَكَذَٰلِكَ
نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٣﴾

24. Og hun, som han var i huset hos, forsøkte å forføre ham mot hans vilje. Og hun lukket dørene og sa: Kom hit. Han sa: Jeg søker tilflukt hos Allah, for min Herre har visselig gjort oppholdet mitt godt. Sannelig, de urettferdige har aldri hell.[6]

وَرَاوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَن نَّفْسِهِ وَغَلَّقَتِ
الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ ۚ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ ۖ إِنَّهُ
رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ ۖ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٤﴾

25. Og hun hadde visselig tenkt på ham (for å forføre ham), og han hadde tenkt angående henne (at han ville motstå henne). Hadde han ikke sett et tydelig tegn fra sin Herre, (hadde han ikke kunnet vise slik beslutsomhet). Slik (skjedde det), så Vi kunne avvende det onde og de skjendige ting fra ham, sannelig han var visselig en av Våre utvalgte tjenere.

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ ۖ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَن رَّأَىٰ بُرْهَانَ رَبِّهِ ۚ
كَذَٰلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ ۚ إِنَّهُ مِنْ
عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿٢٥﴾

26. De løp begge mot døren, og hun sønderrev skjorten hans i ryggen, og de møtte mannen hennes i døren. Hun sa: Hvilken annen belønning er det for den som har ondt i sinne mot ditt hus, enn

وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِن دُبُرٍ وَ
أَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَى الْبَابِ ۚ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ

6. Verset viser at kvinnen som prøvde å forføre Josef, ble mislykket i sine forsøk. Og Josef med Allahs nåde klarte å motstå hennes onde lyster. Ordene "for min Herre" refererer til Gud, og ikke til Josefs egyptiske mester som kjøpte ham, som noen kristne kritikere har feiltolket.

at han skal fengsles eller (lide) en smertelig straff?

بِأَهْلِكَ سُوٓءًا إِلَّآ أَن يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ٢٦

27. Han sa: Det var hun som forsøkte å forføre meg mot min vilje. Og et vitne fra hennes husholdning bevitnet: Om skjorten hans er sønderrevet foran, så taler hun sant, og han er en av løgnerne.

قَالَ هِىَ رَٰوَدَتْنِى عَن نَّفْسِى وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ
أَهْلِهَآ ۚ إِن كَانَ قَمِيصُهُۥ قُدَّ مِن قُبُلٍ فَصَدَقَتْ
وَهُوَ مِنَ ٱلْكَٰذِبِينَ ٢٧

28. Og om skjorten hans er sønderrevet i ryggen, så lyver hun, og han er en av de sanndru.

وَإِن كَانَ قَمِيصُهُۥ قُدَّ مِن دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ
مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ٢٨

29. Da han nå hadde sett at skjorten hans var sønderrevet i ryggen, sa han: Det er sannelig en (kvinnelist). Deres list er visselig mektig.

فَلَمَّا رَءَا قَمِيصَهُۥ قُدَّ مِن دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُۥ مِن كَيْدِكُنَّ
إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ٢٩

30. Josef, vend deg fra denne (misgjerning, idet du tilgir den), og du (min hustru), be om tilgivelse for din synd, for du er visselig en av synderne.

يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَٰذَا ۚ وَٱسْتَغْفِرِى لِذَنۢبِكِ ۖ
إِنَّكِ كُنتِ مِنَ ٱلْخَاطِـِٔينَ ٣٠ ع ١٣

R. 4 31. Og kvinnene i byen sa: 'Azîz' hustru forsøker å forføre sin unge slave mot hans vilje. Han har visselig vakt hennes brennende kjærlighet. Sannelig, vi mener at hun (befinner seg) i en åpenbar villfarelse.[7]

وَقَالَ نِسْوَةٌ فِى ٱلْمَدِينَةِ ٱمْرَأَتُ ٱلْعَزِيزِ تُرَٰوِدُ
فَتَىٰهَا عَن نَّفْسِهِۦ ۖ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا ۖ إِنَّا لَنَرَىٰهَا
فِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ٣١

32. Da hun nå hørte om deres listige (tale) sendte hun bud til dem, og beredte et sittested for dem, og ga hver enkelt av dem en kniv, og sa (til Josef): Dra ut til dem. Da de så ham, fant de at han var av stor verdighet, og skar seg i hendene (av overraskelse) og sa: Hellig er Allah (og fri for alle mangler). Dette er ikke et menneske, denne er ene og alene en edel engel.

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ
لَهُنَّ مُتَّكَـًٔا وَءَاتَتْ كُلَّ وَٰحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَ
قَالَتِ ٱخْرُجْ عَلَيْهِنَّ ۖ فَلَمَّا رَأَيْنَهُۥٓ أَكْبَرْنَهُۥ وَقَطَّعْنَ
أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَٰشَ لِلَّهِ مَا هَٰذَا بَشَرًا إِنْ هَٰذَآ
إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ٣٢

---

7. *'Azîz* hentyder til Potifar som var høvding over livvakten, og hoffman hos den egyptiske kongen. Se 1. Mosebok 39:1.

33. Hun sa: Det er for dennes skyld dere har dadlet meg. Jeg forsøkte visselig å forføre ham mot hans vilje, men han var standhaftig. Men om han ikke gjør det jeg befaler ham, så skal han visselig kastes i fengsel og sannelig være blant de ydmykede.

قَالَتْ فَذٰلِكُنَّ الَّذِيْ لُمْتُنَّنِيْ فِيْهِ ۖ وَلَقَدْ رَاوَدْتُّهٗ
عَنْ نَّفْسِهٖ فَاسْتَعْصَمَ ۖ وَلَئِنْ لَّمْ يَفْعَلْ مَآ اٰمُرُهٗ
لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُوْنًا مِّنَ الصّٰغِرِيْنَ ﴿۳۳﴾

34. Han sa: Å min Herre, fengselet er meg kjærere enn det de innbyr meg til, og om Du ikke avvender deres list fra meg, kunne jeg nærme meg dem og bli en av de uvitende.

قَالَ رَبِّ السِّجْنُ اَحَبُّ اِلَيَّ مِمَّا يَدْعُوْنَنِيْٓ اِلَيْهِ ۚ
وَاِلَّا تَصْرِفْ عَنِّيْ كَيْدَهُنَّ اَصْبُ اِلَيْهِنَّ وَاَكُنْ
مِّنَ الْجٰهِلِيْنَ ﴿۳۴﴾

35. Da bønnhørte hans Herre ham og vendte deres list fra ham, Han er visselig den Althørende, den Allvitende.

فَاسْتَجَابَ لَهٗ رَبُّهٗ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ ۖ اِنَّهٗ
هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿۳۵﴾

36. Så forekom det dem, etter at de hadde sett tegnene (på hans uskyld), at de skulle kaste ham i fengsel for en tid (for å beskytte deres anseelse).

ثُمَّ بَدَا لَهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَا رَاَوُا الْاٰيٰتِ لَيَسْجُنُنَّهٗ
حَتّٰى حِيْنٍ ﴿۳۶﴾ ع

R. 5 37. Og to unge menn kom i fengsel sammen med ham. En av dem sa: Jeg har visselig sett meg selv (i en drøm) presse vin (av druer). Og den andre sa: Jeg har visselig sett meg selv (i en drøm) bære brød på hodet mitt som fuglene spiste av. Fortell oss tydningen av det, for vi anser deg for å være en av dem som handler godt.

وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيٰنِ ۖ قَالَ اَحَدُهُمَآ اِنِّيْٓ
اَرٰىنِيْٓ اَعْصِرُ خَمْرًا ۚ وَقَالَ الْاٰخَرُ اِنِّيْٓ اَرٰىنِيْٓ اَحْمِلُ
فَوْقَ رَاْسِيْ خُبْزًا تَاْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ ۖ نَبِّئْنَا بِتَاْوِيْلِهٖ ۚ
اِنَّا نَرٰىكَ مِنَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿۳۷﴾

38. Han svarte: Den føden dere forsørges med, skal ikke komme til dere uten at jeg har fortalt dere dets betydning før det kommer til dere. Dette skyldes det min Herre har lært meg. Sannelig, jeg har forlatt religionen til de folk som ikke tror på Allah, og som fornekter det kommende (liv).

قَالَ لَا يَاْتِيْكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقٰنِهٖٓ اِلَّا نَبَّاْتُكُمَا بِتَاْوِيْلِهٖ
قَبْلَ اَنْ يَّاْتِيَكُمَا ۚ ذٰلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِيْ رَبِّيْ ۚ اِنِّيْ تَرَكْتُ
مِلَّةَ قَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ
كٰفِرُوْنَ ﴿۳۸﴾

39. Og jeg følger mine fedres, Abrahams og Isaks og Jakobs religion.

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ اٰبَآءِيْٓ اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ ۚ

Det sømmer seg ikke for oss at vi setter noe (eller noen) ved siden av Allah. Dette er Allahs nåde mot oss og mot mennesker, men de fleste mennesker er ikke takknemlige.

مَا كَانَ لَنَآ اَنْ نُّشْرِكَ بِاللّٰهِ مِنْ شَیْءٍؕ ذٰلِكَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٣٨﴾

40. Å mine fengselsfeller, er forskjellige herrer bedre enn Allah, den Ene, den Allmektige?

يٰصَاحِبَیِ السِّجْنِ ءَاَرْبَابٌ مُّتَفَرِّقُوْنَ خَيْرٌ اَمِ اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٣٩﴾

41. Dere tilber ikke ved siden av Ham annet enn navn som dere har funnet på, dere og fedrene deres. Allah har ikke åpenbart noen fullmakt for det. Det tilkommer alene Allah å dømme. Han har befalt at dere ikke skal tilbe andre enn Ham. Dette er den rette tro, men de fleste mennesker vet det ikke.

مَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖۤ اِلَّاۤ اَسْمَآءً سَمَّيْتُمُوْهَاۤ اَنْتُمْ وَاٰبَآؤُكُمْ مَّاۤ اَنْزَلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍؕ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِؕ اَمَرَ اَلَّا تَعْبُدُوْۤا اِلَّاۤ اِيَّاهُؕ ذٰلِكَ الدِّيْنُ الْقَيِّمُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٤٠﴾

42. Å mine fengselsfeller, hva den ene av dere angår, så skal han gi sin herre vin å drikke. Og hva den andre angår, så skal han korsfestes, og fuglene skal spise av hans hode. Den saken som dere har spurt meg til råds om, er avgjort.[8]

يٰصَاحِبَیِ السِّجْنِ اَمَّاۤ اَحَدُكُمَا فَيَسْقِیْ رَبَّهٗ خَمْرًاۚ وَاَمَّا الْاٰخَرُ فَيُصْلَبُ فَتَاْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَّاْسِهٖؕ قُضِیَ الْاَمْرُ الَّذِیْ فِيْهِ تَسْتَفْتِيٰنِ ﴿٤١﴾

43. Og han sa til ham, som han mente ville bli reddet, av dem: Nevn meg for din herre. Men Satan lot ham glemme å nevne det for sin herre, så (Josef) forble i fengselet noen år.[9]

وَقَالَ لِلَّذِیْ ظَنَّ اَنَّهٗ نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِیْ عِنْدَ رَبِّكَ٘ فَاَنْسٰىهُ الشَّيْطٰنُ ذِكْرَ رَبِّهٖ فَلَبِثَ فِی السِّجْنِ بِضْعَ سِنِيْنَ ﴿٤٢﴾ ع ١٥

R. 6 44. Og kongen sa: Jeg har visselig (i en drøm) sett syv fete kyr som syv magre åt opp, og syv grønne aks og andre (syv) visne. Å dere stormenn, gi en kjennelse om drømmen min, om dere da forstår å tyde drømmer.

وَقَالَ الْمَلِكُ اِنِّیْۤ اَرٰى سَبْعَ بَقَرٰتٍ سِمَانٍ يَّاْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَّسَبْعَ سُنْۢبُلٰتٍ خُضْرٍ وَّاُخَرَ يٰبِسٰتٍؕ يٰۤاَيُّهَا الْمَلَاُ اَفْتُوْنِیْ فِیْ رُءْيَایَ اِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُوْنَ ﴿٤٣﴾

8. *Salaba* (korsfeste) betyr klart: "å drepe en ved korsfestelse", for fuglene vil først ete av hans hode, når han er død. Sammenlikn 4:158 om Jesu korsfestelse.

9. Noen fortolkere har ment at Josef glemte å ihukomme sin Herre, derfor forble han i fengselet noen år. Men vers 46 viser at det var hans feil som glemte å "nevne" ham for "sin herre".

45. De svarte: (Det er bare) forvirrede drømmer, og vi kjenner ikke fortolkningen av (forvirrede) drømmer.

قَالُوٓا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ ۖ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ
بِعَالِمِينَ ﴿٤٥﴾

46. Og den ene av de to (fengselsfeller), som var blitt reddet, sa da han husket etter en tid: Jeg vil fortelle dere fortolkningen, send derfor meg.

وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ
بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ ﴿٤٦﴾

47. (Og han kom til Josef og sa): Josef, du er sanndru, forklar oss meningen med (å se i en drøm) syv fete kyr som syv magre eter opp, og syv grønne aks og andre (syv) visne, så jeg kan vende tilbake til folkene slik at de kan vite beskjed.

يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ
يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعِ سُنْبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ
يَابِسَاتٍ لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٤٧﴾

48. Han svarte: Dere skal så syv år i strekk, og hva dere høster skal dere la være i aksene, unntagen litt som dere spiser.

قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ
فِي سُنْبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ ﴿٤٨﴾

49. Så vil det da komme etter det syv strenge (hunger år) som vil fortære det dere har lagt opp for dem, unntagen litt som dere kan bevare.

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا
قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تُحْصِنُونَ ﴿٤٩﴾

50. Så vil det etter dette komme et år hvor folk vil bli hjulpet (ved ny fruktbarhet), og hvor de vil gi gaver (for å feire deres frelse). [10]

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ
وَفِيهِ يَعْصِرُونَ ﴿٥٠﴾ ع

R. 7 51. Og kongen sa: Bring ham til meg. Men da sendebudet kom til ham, sa han: Vend tilbake til din herre og spør hvordan det står til med de kvinnene som skar seg i hendene, for min Herre kjenner visselig deres list.

وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ ۖ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ
ارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ فَاسْأَلْهُ مَا بَالُ النِّسْوَةِ اللَّاتِي قَطَّعْنَ
أَيْدِيَهُنَّ ۚ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾

10. Det er i beretningen om Egypts hungerår en profetisk hentydning til den hungersnød, som rammet makkanerne, fordi de forkastet Muhammad (s.a.). *Ja' sirûn* (gi gaver) kan også bety: presse druer (jf. vers 37).

52. Han [Kongen] sa (til kvinnene): Hvordan sto det til med deres sak da dere forsøkte å forføre Josef mot hans vilje? De svarte: Han bevarte seg (mot ondt) av frykt for Allah. Vi vet ikke noe ondt mot ham. 'Azîz's hustru sa: Nå har sannheten åpenbart seg. Jeg forsøkte visselig å forføre ham mot hans vilje, og han er visselig en av dem som taler sant.

قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ إِذْ رَاوَدتُّنَّ يُوسُفَ عَن نَّفْسِهِۦ
قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِن سُوٓءٍ قَالَتِ امْرَأَتُ
الْعَزِيزِ الْـَٔـٰنَ حَصْحَصَ الْحَقُّ أَنَا۠ رَٰوَدتُّهُۥ عَن نَّفْسِهِۦ
وَإِنَّهُۥ لَمِنَ الصَّـٰدِقِينَ ﴿٥١﴾

53. (Josef sa:) Dette (forhør forlangte jeg) så han [Potifar] kan vite at jeg ikke har vært troløs mot ham i (hans) fravær, og at Allah visselig ikke leder de troløses list (til seier).

ذَٰلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّى لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِى
كَيْدَ الْخَآئِنِينَ ﴿٥٢﴾

[DEL 13]

54. Og jeg anser ikke meg selv for å være fri for feil, for sjelen påbyr visselig det onde, unntagen for den som min Herre har vist barmhjertighet, sannelig, min Herre er Tilgivende, Barmhjertig.[11]

وَمَآ أُبَرِّئُ نَفْسِىٓ إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌۢ بِالسُّوٓءِ
إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّىٓ إِنَّ رَبِّى غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥٣﴾

55. Og kongen sa: Bring ham til meg. Jeg vil velge ham ut for meg selv. Etter at han hadde talt med ham, sa han: Sannelig, fra i dag er du (en mann) hvis stilling er sterk og betrodd hos oss.[12]

وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِى بِهِۦٓ أَسْتَخْلِصْهُ لِنَفْسِى فَلَمَّا
كَلَّمَهُۥ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ﴿٥٤﴾

56. Han sa: Sett meg (som vokter) over landets skattkamre, for jeg er

قَالَ اجْعَلْنِى عَلَىٰ خَزَآئِنِ الْأَرْضِ إِنِّى حَفِيظٌ عَلِيمٌ ﴿٥٥﴾

11. En profet kan ikke begå noen synd, kun rent menneskelige umoralske feil. Ordene *zulm* og *dhanb*, som av og til brukes om profeter, kan begge bety " (ikke-moralske) feil", mens ordet *djurm*, som står for "synd", brukes aldri om profeter. Jf. dette verset med 75:3 og 89:28-31, angående de tre stadier i sjelens utvikling.

12. Både *makîn* (sterk) og *amîn* (betrodd) brukes om profeter, se 81:21-22.

visselig en (god) vokter og vel vitende (om slike ting).

57. Og slik befestet Vi Josefs (stilling) i landet. Han bodde hvor han ville i det. Vi skjenker Vår barmhjertighet til hvem Vi vil, og Vi lar ikke lønnen gå til spille for dem som handler godt.

وَكَذٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَبَوَّأُ مِنْهَا حَيْثُ
يَشَاءُ ۚ نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ ۖ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٧﴾

58. Og lønnen i det hinsidige er sannelig bedre for dem som tror og handler rettferdig.

ع وَلَأَجْرُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٨﴾

R. 8 59. Og Josefs brødre kom (også under hungersnøden) og trådte inn til ham. Da gjenkjente han dem, men de gjenkjente ham ikke.

وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ
لَهُ مُنْكِرُونَ ﴿٥٩﴾

60. Og da han hadde forsynt dem med deres forsyning (av korn), sa han: Bring meg deres bror på farens side. Har dere ikke sett at jeg har gitt dere fullt mål, og at jeg er den beste av vertene?[13]

وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ قَالَ ائْتُونِي بِأَخٍ لَكُمْ
مِنْ أَبِيكُمْ ۚ أَلَا تَرَوْنَ أَنِّي أُوفِي الْكَيْلَ وَأَنَا خَيْرُ
الْمُنْزِلِينَ ﴿٦٠﴾

61. Men om dere ikke bringer ham til meg, så vil dere ikke få noen (fremtidig) tilmåling (av korn) hos meg, og heller ikke vil dere komme meg nær.

فَإِنْ لَمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا
تَقْرَبُونِ ﴿٦١﴾

62. De svarte: Vi vil forsøke å påvirke vår far til å skilles fra ham, og vi vil visselig gjøre (alt som står i vår makt).

قَالُوا سَنُرَاوِدُ عَنْهُ أَبَاهُ وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ ﴿٦٢﴾

63. Og han sa til sine tjenere: Legg pengene deres i saltaskene deres, så de kan oppdage dem når de vender hjem til sine familier, så de kanskje vil vende tilbake.

وَقَالَ لِفِتْيَانِهِ اجْعَلُوا بِضَاعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ
لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٦٣﴾

---

13. Jakob hadde tolv sønner, to sønner: Josef og Benjamin av hans kone Rakel, og ti andre sønner av andre koner.

64. Da de var vendt tilbake til sin far, sa de: Å vår far, en tilmåling er blitt nektet oss, send da broren vår med oss, så vi får vår tilmåling, og vi skal sannelig vokte ham.

فَلَمَّا رَجَعُوٓا إِلَىٰٓ أَبِيهِمْ قَالُوا يَٰٓأَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ
فَأَرْسِلْ مَعَنَآ أَخَانَا نَكْتَلْ وَإِنَّا لَهُۥ لَحَٰفِظُونَ ٦٤

65. Han sa: Kan jeg betro ham til dere på en annen måte enn jeg betrodde deres bror til dere tidligere? Men Allah er den Beste Vokter, og Han er den Barmhjertigste av barmhjertige.

قَالَ هَلْ ءَامَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَآ أَمِنتُكُمْ عَلَىٰٓ أَخِيهِ
مِن قَبْلُ ۖ فَاللَّهُ خَيْرٌ حَٰفِظًا ۖ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّٰحِمِينَ ٦٥

66. Og da de åpnet pakningen sin, oppdaget de pengene sine, som var gitt tilbake til dem. De sa: Å vår far, hva mer kan vi forlange? Her er pengene våre, gitt tilbake til oss. Vi vil bringe forsyninger til familien vår og vokte broren vår, og vi skal videre ha det en kamel kan bære. Denne tilmålingen er lett.[14]

وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَٰعَهُمْ وَجَدُوا بِضَٰعَتَهُمْ رُدَّتْ
إِلَيْهِمْ ۖ قَالُوا يَٰٓأَبَانَا مَا نَبْغِى ۖ هَٰذِهِۦ بِضَٰعَتُنَا رُدَّتْ
إِلَيْنَا ۖ وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ أَخَانَا وَنَزْدَادُ كَيْلَ
بَعِيرٍ ۖ ذَٰلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ ٦٦

67. Han svarte: Jeg vil ikke sende ham med dere før dere gir meg et høytidelig løfte i Allahs navn, at dere visselig vil bringe ham (tilbake), med mindre dere er omringet. Og etter at de hadde gitt ham det høytidelige løftet, sa han: Allah er Vokter over det vi har sagt.

قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُۥ مَعَكُمْ حَتَّىٰ تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِّنَ
اللَّهِ لَتَأْتُنَّنِى بِهِۦٓ إِلَّآ أَن يُحَاطَ بِكُمْ ۖ فَلَمَّآ ءَاتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ
قَالَ اللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ٦٧

68. Og han sa: Å mine sønner, dra ikke inn gjennom én port, men dra inn gjennom forskjellige porter. Og jeg kan ikke nytte dere det minste mot Allah. Avgjørelsen hviler hos Allah (alene). Ham setter jeg min lit til, og til Ham skal de som vil sette sin lit (til noen), sette sin lit.[15]

وَقَالَ يَٰبَنِىَّ لَا تَدْخُلُوا مِنۢ بَابٍ وَٰحِدٍ وَادْخُلُوا
مِنْ أَبْوَٰبٍ مُّتَفَرِّقَةٍ ۖ وَمَآ أُغْنِى عَنكُم مِّنَ اللَّهِ
مِن شَىْءٍ ۖ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ ۖ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ۖ وَعَلَيْهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ٦٨

14. "..det en kamel kan bære" betyr nødvendigvis ikke den byrde som blir bært av en kamel, men det at byrden veier det en kamel vanligvis kan bære, selv om den blir bært av et esel.

15. Jakob var klar over at Josef befant seg i Egypt. Han ba dem dra inn av forskjellige porter, for at Josefs folk kunne få mulighet til å treffe Benjamin, uten brødrenes viten.

69. De dro nå inn på den måten deres far hadde befalt dem; det kunne ikke nytte dem noe mot Allah, men det var en trang i Jakobs sjel som han tilfredsstilte, og han hadde visselig stor kunnskap fordi Vi hadde belært ham, men de fleste mennesker vet det ikke.

وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي
عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةً فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ
قَضَاهَا ۚ وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ
ع النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٩﴾

R. 9 70. Da de nå var dratt inn til Josef, ga han sin bror opphold hos seg. Han sa: Sannelig, jeg er din bror. Vær da ikke bedrøvet over det de har gjort.

وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ آوَىٰ إِلَيْهِ أَخَاهُ ۖ قَالَ إِنِّي
أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٧٠﴾

71. Da han nå hadde forsynt dem med deres forsyning (av korn), anbrakte han drikkebegeret sitt i sin brors saltaske. Da ropte en herold: Å (dere folk i) karavanen, dere er sannelig tyver.

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فِي رَحْلِ
أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَيَّتُهَا الْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ ﴿٧١﴾

72. De svarte idet de vendte seg til dem: Hva er det dere savner?

قَالُوا وَأَقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ ﴿٧٢﴾

73. De sa: Vi savner kongens målebeger, og til den som bringer det, er det en kamellast, og jeg er ansvarlig for det.

قَالُوا نَفْقِدُ صُوَاعَ الْمَلِكِ وَلِمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ
بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٧٣﴾

74. De svarte: Ved Allah, dere vet sannelig at vi ikke er kommet for å stifte ufred i landet, og vi er ikke tyver.

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ
وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ ﴿٧٤﴾

75. De sa: Og hva er straffen for det, om dere er løgnere?

قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ﴿٧٥﴾

76. De svarte: Straffen for det skal være at den i hvis saltaske det finnes, selv skal være gjengjeld for det. Slik lønner vi de urettferdige.

قَالُوا جَزَاؤُهُ مَنْ وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ ۚ كَذَٰلِكَ
نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٧٦﴾

77. Så begynte han med deres tasker før hans brors taske. Men så brakte han den frem fra hans brors taske. Slik la Vi planen for Josef. Han kunne ikke ha

فَبَدَأَ بِأَوْعِيَتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا
مِنْ وِعَاءِ أَخِيهِ ۚ كَذَٰلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ ۖ مَا كَانَ

tatt sin bror under kongens lov, med mindre Allah hadde villet. Vi opphøyer i rang hvem Vi vil. Og over enhver som har kunnskap er det Vi som er Allvitende.[16]

لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ
نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ
عَلِيمٌ ﴿٧٧﴾

78. De sa: Om han har stjålet, så har hans bror allerede begått tyveri tidligere. Men Josef holdt det hemmelig i sitt sinn og åpenbarte det ikke for dem. Han sa: Dere er (et folk) som handler ondt, og Allah vet best det dere påstår.

قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ
فَأَسَرَّهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ
أَنْتُمْ شَرٌّ مَكَانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ﴿٧٨﴾

79. De sa: Å du mektige, hans far er visselig veldig gammel. Ta derfor en av oss i hans sted, for vi ser at du er av dem som handler godt.

قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ
أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٩﴾

80. Han svarte: Jeg søker tilflukt hos Allah mot at vi skulle ta noen annen enn den som vi har funnet vår eiendom hos. Da ville vi visselig høre til de urettferdige.

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَاعَنَا
عِنْدَهُ إِنَّا إِذًا لَظَالِمُونَ ﴿٨٠﴾

R. 10 81. Da de nå var fortvilet angående ham, gikk de avsides for hemmelig rådslagning. Den eldste av dem sa: Vet dere ikke at deres far allerede har tatt et høytidelig løfte av dere i Allahs navn, og at dere tidligere har sviktet angående Josef? Jeg vil da ikke forlate landet før min far tillater meg, eller Allah treffer avgjørelse for meg, og Han er den Beste av dommere.[17]

فَلَمَّا اسْتَيْأَسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ
تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ
وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ
حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨١﴾

16. I vers 71 sies det at Josef la et drikkebeger i sin brors taske, kanskje som en gave. Det beger som savnes er et målebeger (v. 73), som kanskje er kommet i Benjamins taske ved en feiltakelse, enten fra Josefs side eller fra den som foretok tilmålingen. Det er også mulig at det samme beger er blitt brukt som både drikke- og målebeger, og at Josef ved en feiltakelse har lagt dette begeret i Benjamins taske. I hvert fall kalles feiltakelsen her for "Guds plan", som skulle gi Josef mulighet til å beholde Benjamin tilbake, noe han ikke kunne ha gjort uten videre etter datidens gjeldende lov.

17. *Kabîr* (eldste) kan bety: "leder, eldre, eldst". Det er nytteløst å diskutere om det dreier seg om Ruben eller Judah. Bibelen har ikke noe berettiget krav på å være sannhetsvitne.

82. Vend tilbake til deres far og si: Å vår far, sønnen din har visselig stjålet, og vi kan ikke bevitne annet enn det vi vet, og vi kunne ikke være voktere over det usette.

ارْجِعُوا إِلَىٰ أَبِيكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ
وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلِمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ
حَافِظِينَ ﴿٨٢﴾

83. Og spør bare den byen vi var i, og karavanen som vi kom hit med, og vi er visselig sanndru.

وَاسْأَلِ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا
فِيهَا ۖ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٨٣﴾

84. Han sa: Nei, men sjelene deres har funnet på dette for sin (lettelse), derfor er tålmodighet passende. Kanskje vil Allah bringe meg dem sammen, for Han er visselig den Allvitende, den Allvise.

قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا ۖ
فَصَبْرٌ جَمِيلٌ ۖ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا ۚ
إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٨٤﴾

85. Og Han vendte seg fra dem og sa: Å, jeg sørger over Josef, og øynene hans fyltes med tårer av sorg, og han undertrykte den.[18]

وَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ وَقَالَ يَا أَسَفَىٰ عَلَىٰ يُوسُفَ وَابْيَضَّتْ
عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٨٥﴾

86. De sa: Ved Allah, du vil ikke holde opp med å minnes Josef før du har tært hen eller du hører til dem som går til grunne.

قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَأُ تَذْكُرُ يُوسُفَ حَتَّىٰ تَكُونَ حَرَضًا
أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ ﴿٨٦﴾

87. Han sa: Jeg klager bare min sorg og gremmelse til Allah, og jeg vet fra Allah det dere ikke vet.

قَالَ إِنَّمَا أَشْكُو بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ
اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٧﴾

88. Å mine sønner, gå og let etter Josef og hans bror, og fortvil ikke om Allahs barmhjertighet, for ingen fortviler om Allahs barmhjertighet unntagen det vantro folk.

يَا بَنِيَّ اذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَأَخِيهِ وَلَا
تَيْأَسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ ۖ إِنَّهُ لَا يَيْأَسُ مِنْ رَوْحِ
اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٨﴾

89. Da de så trådte inn til ham, sa de: Å du mektige, fattigdom har rammet oss og vår familie, og vi har

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسَّنَا وَأَهْلَنَا
الضُّرُّ وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُزْجَاةٍ فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ

18. Uttrykket "hans øyne ble hvite av sorg" betyr ikke at han ble blind, men kun det at hans øyne ble fylt med tårer, som vi her har oversatt (se Lane & Bihâr). Ytterligere sier nettopp dette verset at han stadig undertrykte sin sorg, og det er intet som taler for at Jakob skulle gråte så voldsomt at han ble blind. Dessuten viser ordene "bringe meg dem sammen" i vers 84 at Jakob hadde guddommelig viten om at de begge (Josef og Benjamin) ville bli hans igjen.

brakt en beskjeden sum penger. Men gi oss full vekt, og vær godgjørende mot oss, sannelig, Allah belønner dem som gir almisser.

وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا ۖ إِنَّ اللّٰهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِيْنَ ﴿٨٩﴾

90. Han svarte: Vet dere hva dere gjorde med Josef og hans bror da dere var uvitende?

قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَّا فَعَلْتُمْ بِيُوْسُفَ وَأَخِيْهِ إِذْ أَنْتُمْ جٰهِلُوْنَ ﴿٩٠﴾

91. De svarte: Er du da Josef? Han sa: (Ja), jeg er Josef, og dette er min bror. Allah har visselig vært oss nådig. Sannelig, for dem som er rettferdig og utholdende, og for dem som handler godt, lar Allah visselig ikke belønningen gå til spille.

قَالُوْٓا ءَإِنَّكَ لَأَنْتَ يُوْسُفُ ۖ قَالَ أَنَا يُوْسُفُ وَهٰذَآ أَخِيْ ۖ قَدْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا ۖ إِنَّهٗ مَنْ يَّتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيْعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٩١﴾

92. De sa: Ved Allah! Allah har visselig foretrukket deg fremfor oss, og vi har sannelig vært syndere.

قَالُوْا تَاللّٰهِ لَقَدْ اٰثَرَكَ اللّٰهُ عَلَيْنَا وَإِنْ كُنَّا لَخٰطِـِٕيْنَ ﴿٩٢﴾

93. Han sa: Ingen anklage mot dere i dag. Måtte Allah tilgi dere. Og Han er den Barmhjertigste av dem som viser barmhjertighet.[19]

قَالَ لَا تَثْرِيْبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ ۖ يَغْفِرُ اللّٰهُ لَكُمْ ۖ وَهُوَ أَرْحَمُ الرّٰحِمِيْنَ ﴿٩٣﴾

94. Gå med denne skjorten min og legg den foran min far, så vil han vite. Og kom til meg med hele deres familie.

إِذْهَبُوْا بِقَمِيْصِيْ هٰذَا فَأَلْقُوْهُ عَلٰى وَجْهِ أَبِيْ يَأْتِ بَصِيْرًا ۚ وَأْتُوْنِيْ بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِيْنَ ﴿٩٤﴾

R. 11 95. Og da karavanen begynte sin reise, sa deres far: Jeg sporer lukten av Josef, enda dere mener at jeg er besatt.

وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيْرُ قَالَ أَبُوْهُمْ إِنِّيْ لَأَجِدُ رِيْحَ يُوْسُفَ لَوْلَآ أَنْ تُفَنِّدُوْنِ ﴿٩٥﴾

96. De svarte: Ved Allah! du er sannelig i din gamle feiltakelse.

قَالُوْا تَاللّٰهِ إِنَّكَ لَفِيْ ضَلٰلِكَ الْقَدِيْمِ ﴿٩٦﴾

---

19. Det er mange likhetspunkter mellom Josefs og Muhammads (s.a.) liv. Da Profeten (s.a.) etter det seierrike inntog i Makka stod over sine fiender, som hadde forfulgt ham gjennom mange år, hadde torturert og drept hans etterfølgere og hadde startet krig mot ham og hans nye samfunn, spurte han dem: "Hvilken behandling forventer dere av meg ?" Svevende mellom håp og frykt, svarte de: "en edel brors". Og med Josefs ord til brødrene svarte den Hellige Profet (s.a.) dem: "Det er ingen anklage mot dere i dag". Å lære barmhjertighet er én ting, en annen er å praktisere den når man har sine verste fiender i sin fulle makt. Kjenner historien bare til ett tilsvarende eksempel på barmhjertighet og tilgivelse?

97. Men da budbringeren nå kom, la han skjorten foran ham, og da visste han det. Han sa: Har jeg ikke sagt dere at jeg visselig visste fra Allah det dere ikke visste?[20]

فَلَمَّآ أَن جَآءَ ٱلْبَشِيرُ أَلْقَىٰهُ عَلَىٰ وَجْهِهِۦ فَٱرْتَدَّ بَصِيرًا ۖ قَالَ أَلَمْ أَقُل لَّكُمْ إِنِّىٓ أَعْلَمُ مِنَ ٱللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾

98. De sa: Å vår far, be for oss om tilgivelse for våre synder, for vi har sannelig vært syndere.

قَالُوا۟ يَٰٓأَبَانَا ٱسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَآ إِنَّا كُنَّا خَٰطِـِٔينَ ﴿٩٧﴾

99. Han sa: Jeg vil visselig be min Herre om tilgivelse for dere. Han er sannelig den Tilgivende, den Barmhjertige.

قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّىٓ ۖ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلْغَفُورُ ٱلرَّحِيمُ ﴿٩٨﴾

100. Da de nå (alle) trådte inn til Josef, ga han sine foreldre opphold hos seg og sa: Dra inn i Egypt med fred om Allah vil.

فَلَمَّا دَخَلُوا۟ عَلَىٰ يُوسُفَ ءَاوَىٰٓ إِلَيْهِ أَبَوَيْهِ وَقَالَ ٱدْخُلُوا۟ مِصْرَ إِن شَآءَ ٱللَّهُ ءَامِنِينَ ﴿٩٩﴾

101. Og han tok sine foreldre opp (til seg) på tronen, og de falt (alle) ned på deres ansikter (for Allah i takknemlighet) for (den nåde som var blitt vist) ham. Og han sa: Å min far, dette er oppfyllelsen av min gamle drøm. Min Herre har visselig gjort den sann. Og Han har allerede handlet godt mot meg, da han førte meg ut av fengselet og brakte dere (til meg) fra ørkenen, etter at Satan hadde stiftet ufred mellom meg og mine brødre. Min Herre er visselig nådig mot hvem Han vil. Han er sannelig den Allvitende, den Allvise.

وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى ٱلْعَرْشِ وَخَرُّوا۟ لَهُۥ سُجَّدًا ۖ وَقَالَ يَٰٓأَبَتِ هَٰذَا تَأْوِيلُ رُءْيَٰىَ مِن قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّى حَقًّا ۖ وَقَدْ أَحْسَنَ بِىٓ إِذْ أَخْرَجَنِى مِنَ ٱلسِّجْنِ وَجَآءَ بِكُم مِّنَ ٱلْبَدْوِ مِنۢ بَعْدِ أَن نَّزَغَ ٱلشَّيْطَٰنُ بَيْنِى وَبَيْنَ إِخْوَتِىٓ ۚ إِنَّ رَبِّى لَطِيفٌ لِّمَا يَشَآءُ ۚ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلْعَلِيمُ ٱلْحَكِيمُ ﴿١٠٠﴾

102. Min Herre, du har nå gitt meg (en del) herredømme, og lært meg og (skjenket) forståelse for saker. Å himlenes og jordens Skaper, Du er min

رَبِّ قَدْ ءَاتَيْتَنِى مِنَ ٱلْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِى مِن تَأْوِيلِ ٱلْأَحَادِيثِ ۚ فَاطِرَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ أَنتَ وَلِىِّۦ فِى

20. Skjorten Josefs budbringer tok med seg til Jakob, var sikkert den som Josef hadde på seg da han ble kastet i brønnen, og som faren hans kjente så godt. Da han så den og gjenkjente den, fikk han fullstendig visshet i sin formodning om at Josef var i live, og hele historien sto klart for hans indre blikk.

Beskytter i denne verden og den kommende. La meg dø som muslim og foren meg med de rettferdige.[21]

الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۚ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصّٰلِحِينَ ﴿١٠٢﴾

103. (Å Profet), dette er en del av de meddelelser om det usette, som Vi åpenbarer deg. Og du var ikke hos dem [dine fiender], da de ble enige om deres plan, mens de smidde renker.[22]

ذٰلِكَ مِنْ أَنْبَآءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ ۚ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوٓا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ ﴿١٠٣﴾

104. Og de fleste mennesker vil ikke tro, selv om du også begjærer det (brennende).

وَمَآ أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٤﴾

105. Og du ber dem ikke om noen lønn for det. Det er bare en formaning (og en ære) for allverden.

وَمَا تَسْـَٔلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۚ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعٰلَمِينَ ﴿١٠٥﴾ ع

R. 12 106. Og hvor mange tegn er det ikke i himlene og på jorden som de går forbi, idet de vender seg bort fra dem.

وَكَأَيِّنْ مِّنْ ءَايَةٍ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١٠٦﴾

107. Og de fleste mennesker tror ikke på Allah, uten at de (samtidig) setter (guder) ved siden av (Ham).

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللّٰهِ إِلَّا وَهُمْ مُّشْرِكُونَ ﴿١٠٧﴾

108. Føler de seg da sikre mot at det kommer en overveldende straff fra

أَفَأَمِنُوٓا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غٰشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللّٰهِ أَوْ

21. *Muslim* som blir brukt flere steder i den Hellige Qur'ânen kan oversettes med "den som underkaster seg", og på den måten kan enhver som fulgte sin tids profet og hans lære, kalles for muslim. Men siden den siste lovbringende profet var Profet Muhammad (s.a.), kan nå bare den som følger hans lære bli kalt muslim, dette fordi en ny lovgivende profet bare kommer når den gamle lov er blitt forandret, forkastet eller umulig å bruke, pga. at den ikke strekker til. Og siden det alene er Islâm som hevder å være en universell religion, og som av Gud er blitt lovet at den ikke vil forandres, og siden den bygger på menneskets natur, som er uforanderlig, vil denne loven aldri bli forandret, forkastet eller umulig å følge pga. at den ikke strekker til. Men siden nye fortolkninger ville kunne skjule det sanne bildet av religionen, vil det av Gud alltid bli sendt profeter, som vil følge den Hellige Qur'ânen, og vil legge fram den sanne religionen for folket. For å oppfylle dette kom den utlovede Messias og Mahdi, *Hadhrat Mirzâ Ghulâm Ahmad*, grunnleggeren av Ahmadiyya-bevegelsen. Han er skikkelsen som kristne, jøder, hinduer og flere andre religioners etterfølgere venter på. Han var en profet i den sammenheng at han kom for å rette på det usanne om Islâm og legge fram det sanne. Islâm er også enestående i det henseende at det er kun i Islâm, at en sann etterfølger av Profet Muhammad (s.a.) kan bli opphøyet til en profets grad.

22. Igjen blir det gjort klart for oss at det ikke bare er historie, men også en profeti om Profet Muhammads (s.a.) skjebne: Josefs brødre lagde planer mot hans liv og drev ham bort fra hans hjem. På samme måte skjedde det i Profetens (s.a.) liv. Planen mot hans liv lyktes ikke, men han ble nødt til å utvandre fra sin hjemby. Det sies her at Profeten (s.a.) ikke kunne vite noe om de hemmelige planer, som

Allah til dem, eller at (dommens) tid plutselig kommer over dem mens de er uvitende.

تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٨﴾

109. Si: Dette er min vei, jeg kaller til Allah med sikker viten, (idet jeg bygger) på et klart bevis, jeg og de som følger meg. Hellig er Allah (og uten mangler), og jeg hører ikke til dem som setter (guder) ved siden av (Allah).

وقف النبي صلى الله عليه وسلم

قُلْ هٰذِهٖ سَبِيْلِيْٓ اَدْعُوْٓا اِلَى اللّٰهِ عَلٰى بَصِيْرَةٍ اَنَا وَمَنِ
اتَّبَعَنِيْ وَسُبْحٰنَ اللّٰهِ وَمَآ اَنَا مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿١٠٩﴾

110. (Også) før deg sendte Vi kun slike menn fra byene, til hvem Vi ga åpenbaring. Har de ikke reist omkring på jorden, så de kunne ha sett hvordan enden ble for dem (som var) før dem? Og det kommende (livs) bolig er bedre for dem som frykter (Allah). Vil dere da ikke forstå?

وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ اِلَّا رِجَالًا نُّوْحِيْٓ اِلَيْهِمْ مِّنْ
اَهْلِ الْقُرٰى اَفَلَمْ يَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ
لِّلَّذِيْنَ اتَّقَوْا اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿١١٠﴾

111. Inntil da sendebudene fortvilte (over de vantro) og (de vantro) tenkte at det (bare) var blitt fortalt dem løgner. Vår hjelp kom (til sendebudene). Da ble den Vi ville reddet. Og Vår straff kan ikke avvendes fra syndernes folk.[23]

حَتّٰٓى اِذَا اسْتَيْئَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوْٓا اَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوْا
جَآءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَنْ نَّشَآءُ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا
عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿١١١﴾

112. I beretningen om dem er det visselig en lære for dem som er begavet med fornuft. Det er ikke noen oppdiktet historie, men oppfyllelse av det som var før den, og en forklaring i enkeltheter av alle ting, og en rettledning og en barmhjertighet for et folk som tror!

لَقَدْ كَانَ فِيْ قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِّاُولِي الْاَلْبَابِ مَا
كَانَ حَدِيْثًا يُّفْتَرٰى وَلٰكِنْ تَصْدِيْقَ الَّذِيْ بَيْنَ
يَدَيْهِ وَتَفْصِيْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَّهُدًى وَّرَحْمَةً
لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿١١٢﴾ ع

hans fiender hadde lagd, men den Allvitende åpenbarte det for ham.

23. En annen mulig oversettelse er: "da sendebudene fortvilte og tenkte, at de var blitt forkastet".

سُوْرَةُ الرَّعْدِ مَكِّيَّةٌ (١٣)

AL - RA'D
(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Alif Lâm Mîm Râ (Jeg er Allah, den Allvitende, den Altseende). Dette er den (fullkomne) Boks vers. Og det som er blitt åpenbart deg fra din Herre er sannheten, men de fleste mennesker er ikke troende.[1]

الٓمّٓرٰ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ ؕ وَ الَّذِيْٓ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ
رَّبِّكَ الْحَقُّ وَ لٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُوْنَ ②

3. Allah er den som har oppreist himlene uten noen pilarer som dere kan se. Deretter satte Han Seg på tronen, og Han har tvunget solen og månen i (deres) tjeneste. Enhver (planet) løper (i sin bane) til en fastsatt tid. Han leder alle ting, og Han forklarer tegnene for at dere skal ha fast tro på møtet med deres Herre.[2]

اَللّٰهُ الَّذِيْ رَفَعَ السَّمٰوٰتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوٰى
عَلَى الْعَرْشِ وَ سَخَّرَ الشَّمْسَ وَ الْقَمَرَ ؕ كُلٌّ يَّجْرِيْ لِاَجَلٍ
مُّسَمًّى ؕ يُدَبِّرُ الْاَمْرَ يُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَآءِ
رَبِّكُمْ تُوْقِنُوْنَ ③

4 Og det er Han som har utbredt jorden og anbrakt fjell og floder på den. Og av frukt av alle slag skapte Han to kjønn. Han lar natten dekke over dagen. Sannelig, i dette er det tegn for folk som tenker seg om.[3]

وَ هُوَ الَّذِيْ مَدَّ الْاَرْضَ وَ جَعَلَ فِيْهَا رَوَاسِيَ وَ
اَنْهٰرًا ؕ وَ مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ جَعَلَ فِيْهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ
يُغْشِي الَّيْلَ النَّهَارَ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ④

5. Og på jorden er det (forskjellige) enger ved siden av hverandre og

وَ فِي الْاَرْضِ قِطَعٌ مُّتَجٰوِرٰتٌ وَّ جَنّٰتٌ مِّنْ اَعْنَابٍ وَّ

---

1. For forståelse av *Alif Lâm Mîm Râ*, se note 2:2 og deretter note 10:2.

2. De usynlige pilarer som holder himlene (planetbanene) oppe, er lovene for himmellegemers gravitet. Himmellegemene er også skapt til å tjene menneskeheten - et utsagn som vi i vår tid har særskilt mulighet til å forstå. At det materielle univers skal tjene som "tegn" vil si at det er paralleller mellom dette og det åndelige univers. Solen står her for en uavhengig profet, som er oppreist direkte av Gud, mens månen, som låner sitt lys fra solen, er den avhengige profet som får sin lære fra mesterprofeten.

3. At plantene hadde "kjønnet forplantning" var et ukjent fenomen på Muhammads (s.a.) tid. I nattens og dagens veksling er det også "tegn". I åndens eller religionens verden svinger også utviklingen mellom mørke og lyse tider.

vinhager og kornmarker og daddelpalmer, (som vokser) fra en rot og (andre) fra flere røtter. De vannes alle med det samme vann, og (enda) lar Vi noen av dem utmerke seg fremfor andre i frukt. I dette er det sannelig tegn for et folk som forstår.[4]

زَرْعٌ وَنَخِيلٌ صِنْوَانٌ وَغَيْرُ صِنْوَانٍ يُسْقَىٰ بِمَاءٍ
وَاحِدٍ وَنُفَضِّلُ بَعْضَهَا عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الْأُكُلِ ۚ إِنَّ
فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٥﴾

6. Og hvis du forundrer deg, så er deres tale sannelig forunderlig, (når de sier): Hva? Når vi er blitt til støv; skal vi da være i en (tilstand av) ny skapelse? Disse er de som ikke tror på deres Herre, og disse er de som har lenker om deres hals. Og dette er Ildens beboere, de skal forbli i den i lang tid.[5]

وَإِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أَإِذَا كُنَّا تُرَابًا أَإِنَّا لَفِي
خَلْقٍ جَدِيدٍ ۗ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ ۖ وَأُولَٰئِكَ
الْأَغْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ ۖ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿٦﴾

7. Og de ber deg fremskynde det onde fremfor det gode, selv om eksemplariske straffer allerede er gått forut for dem. Og din Herre er sannelig full av tilgivelse mot menneskene, til tross for deres urettferdighet. Og din Herre er sannelig streng til å gjengjelde.[6]

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ
مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثُلَاتُ ۗ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ
عَلَىٰ ظُلْمِهِمْ ۖ وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٧﴾

8. Og de som er vantro sier: Hvorfor sendes det ham ikke et tegn fra hans Herre? Du er kun en advarer, og det er en fører for ethvert folk.[7]

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ
رَبِّهِ ۗ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ ۖ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ﴿٨﴾

---

4. Alle får del i det samme vannet, men utvikler seg allikevel forskjellig. Alle får del i den samme åpenbaring, sier liknelsen, men ikke alle drar nytte av den ved å følge rettledningen.

5. Det er i virkeligheten dem som fornekter et kommende liv, som bør fremkalle forundring: Hva vil skje om den gigantiske utvikling vi er vitner til, skulle stanse?

6. De vantro som ikke tror på Profetens (s.a.) advarsler om den kommende straff for fornekterne, ber ham fremskynde den lovede straff. Verset nevner Guds tilgivelse først og gjør dermed oppmerksom på at hensikten ikke først og fremst er å straffe, men å kalle mennesker til Guds barmhjertighet og kjærlighet.

7. Det kan også oversettes: "du er en (åndelig) fører for ethvert folk". De vantro ber om tegn. Islâm tilbyr ikke naturstridige mirakler, men det store tegn er at Allah kjenner alle ting, og at Han har åpenbart av disse ukjente ting i den Hellige Qur'ânen.

R. 2 9. Allah vet hva enhver kvinne bærer (i sitt skjød), og hva skjødene lar minske, og hva de lar vokse. Og alle ting har (et fastsatt) mål hos Ham.[8]

اللّٰه يعلم ما تحمل كل انثى وما تغيض الارحام
وما تزداد وكل شيء عنده بمقدار ⑨

10. (Han er den) som kjenner det usynlige og det synlige, den (uforliknelige) Store, den Opphøyde.

علم الغيب والشهادة الكبير المتعال ⑩

11. Den blant dere som uttaler seg hemmelig og den som uttaler seg åpent er like (for Ham). Og (likedan) den som skjuler seg i natten, og den som går åpent frem i dagen.[9]

سواء منكم من اسر القول ومن جهر به ومن هو
مستخف باليل وسارب بالنهار ⑪

12. For ham er det rader (av engler) foran ham og bak ham, som vokter ham etter befaling fra Allah. Allah endrer sannelig ikke et folks skjebne, før de (selv) endrer det som er i deres hjerter. Når Allah ønsker å straffe et folk, så er det ingen som kan avverge det, og de har ingen beskytter foruten Ham.[10]

له معقبت من بين يديه ومن خلفه يحفظونه
من امر اللّٰه ان اللّٰه لا يغير ما بقوم حتى يغيروا
ما بانفسهم واذا اراد اللّٰه بقوم سوءا فلا مرد له
وما لهم من دونه من وال ⑫

13. Det er Ham som lar dere se lynet (som vekker) frykt og håp, og Han lar de tunge skyene oppstå.[11]

هو الذي يريكم البرق خوفا وطمعا وينشئ السحاب
الثقال ⑬

14. Og tordenen lovpriser Ham, med den pris som tilkommer Ham, og det (gjør også) englene i ærefrykt for Ham. Og Han sender lynstråler og rammer med dem hvem Han vil, enda

ويسبح الرعد بحمده والملئكة من خيفته و
يرسل الصواعق فيصيب بها من يشاء وهم

8. "hva enhver kvinne ..." hentyder til ethvert hunkjønn.

9. Fiendenes planer mot Profet Muhammad (s.a.) kan ikke lykkes, for Gud som er Allvitende, er hans Hjelper og Beskytter.

10. Allah endrer ikke et folks skjebne, før det selv har endret det som er i deres hjerter, altså deres moralske og religiøse forfall. Påstanden om at Islâm lærer predestinasjon, må forstumme overfor en slik klar konstatering at Guds handlinger med mennesker ikke er vilkårlige, men betinget av menneskers egne holdninger.

11. Når åpenbaringen kommer, vekker den både håp og frykt; håp for dem som lar seg rettlede, og frykt for dem som vender seg fra formaningen.

يُجَادِلُونَ فِي اللّٰهِ ۚ وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ ﴿١٤﴾

strides de om Allah, når Han er streng til å straffe.

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ ۖ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا
يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا كَبَاسِطِ كَفَّيْهِ إِلَى الْمَاءِ
لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ ۚ وَمَا دُعَاءُ الْكٰفِرِينَ
إِلَّا فِي ضَلٰلٍ ﴿١٥﴾

15. Ham (alene) tilkommer den sanne bønn. Og de som påkaller (andre guder) ved siden av Ham, de kan slett ikke svare dem, disse er å sammenlikne med en som strekker sine hender ut mot et vann i håp om at vannet skal nå hans munn, men det når ham ikke. Og de vantros bønn er bortkastet.[12]

وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَ
كَرْهًا وَظِلٰلُهُمْ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ﴿١٦﴾ السجدة

16. Og alle som er i himlene og på jorden underkaster seg Allah, frivillig eller tvungent, og (det gjør) deres skygger (også) om morgenen og om kvelden.[13]

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللّٰهُ ۚ قُلْ
أَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ
نَفْعًا وَلَا ضَرًّا ۚ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمٰى وَالْبَصِيرُ ۙ
أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمٰتُ وَالنُّورُ ۚ أَمْ جَعَلُوا لِلّٰهِ
شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ ۚ
قُلِ اللّٰهُ خٰلِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوٰحِدُ الْقَهَّارُ ﴿١٧﴾

17. Si: Hvem er himlenes og jordens Herre? Si: Allah. Si: Har dere da tatt dere hjelpere som ikke har makt til å gavne eller skade seg selv, ved siden av Ham? Si: Kan den blinde og den seende være like? Eller kan mørket være som lyset? Eller setter de partnere opp ved siden av Allah, som har skapt slik som Han har skapt, og forekommer disse skapelsene dere å være like. Si: Allah er den som har skapt alle ting, og Han er den Ene, den Allmektige.[14]

أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا
فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَّابِيًا ۚ وَمِمَّا يُوقِدُونَ

18. Han sender vann ned fra himmelen, slik at dalene strømmer i overensstemmelse med deres mål, og floden bærer opp stigende skum. Og fra

12. Eller: "kallet til Sannhet gjelder kun Ham", eller: "kun Han kan kalles den Virkelige".

13. De som underkaster seg Allah tvungent er de døde ting, dyr og planter, som bare kan følge naturlover, siden de ikke er stilt overfor moralske lover. Menneskene derimot, er ikke bare stilt overfor naturlover, men også overfor den moralske lov, som de kan si ja eller nei til. Derfor underkaster mennesket seg frivillig. Dette og mange andre vers etterfølges av *Sadjda*, dvs. nedkastning med pannen mot jorden (en av flere bønnstillinger).

14. Eller: "som har skapt liksom Han har skapt, slik at de (to) skapninger forekommer dem like".

det de smelter i ilden for å frembringe smykker og nyttegjenstander, (kommer det) et liknende skum. Slik fremstiller Allah (i liknelsens form) sannheten og løgnen. Angående skummet, så forsvinner det som avfall, og når det angår det som gavner mennesket, så forblir det på jorden. Slik fremstiller Allah liknelser.

عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِّثْلُهُ
كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ ۚ فَأَمَّا الزَّبَدُ
فَيَذْهَبُ جُفَاءً ۚ وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ
فِي الْأَرْضِ ۚ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ الْأَمْثَالَ ﴿١٨﴾

19. Det beste blir tildelt dem som svarer sin Herre (og adlyder Ham), og de som ikke svarer Ham, hadde disse hatt alt som er på denne jorden og like mye til, så ville de (prøve) å løskjøpe seg med det. Det er disse som vil få et dårlig regnskap, og deres tilholdssted vil være Helvete, og et ondt hvilested er det.

لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنٰى ۚ وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا
لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَّمِثْلَهُ مَعَهُ
لَافْتَدَوْا بِهِ ۚ أُولٰٓئِكَ لَهُمْ سُوٓءُ الْحِسَابِ ۙ وَمَأْوٰىهُمْ
جَهَنَّمُ ۚ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٩﴾

R. 3 20. Er da den som vet at det som er åpenbart deg fra din Herre er sannheten, lik den som er blind? (Slett ikke, men) det er kun de forstandige som tar seg i akt,

أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَآ أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ
هُوَ أَعْمٰى ۚ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿٢٠﴾

21. de som oppfyller pakten med Allah, og som ikke bryter overenskomsten,

الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ ﴿٢١﴾

22. og de som forener det Allah har befalt skal forenes, og de som frykter deres Herre og frykter et dårlig regnskap.[15]

وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَآ أَمَرَ اللّٰهُ بِهِ أَنْ يُّوصَلَ وَ
يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوٓءَ الْحِسَابِ ﴿٢٢﴾

23. Og de som er utholdende med å oppnå deres Herres velbehag, og som holder bønn (regelmessig) og gir ut av det Vi har forsynt dem med, hemmelig og åpent, og som driver det onde bort med det gode, det er disse som vil få den (beste) boligens belønning.

وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَآءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا
الصَّلٰوةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنٰهُمْ سِرًّا وَّعَلَانِيَةً وَّ
يَدْرَءُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ أُولٰٓئِكَ لَهُمْ عُقْبَى
الدَّارِ ﴿٢٣﴾

15. Deres oppfyllelse av Guds pakt knyttes sammen med deres forpliktelser overfor deres

24. Evighetens Hager; de skal tre inn i dem, og (også) de rettferdige blant deres fedre og deres hustruer og deres barn. Og englene skal komme til dem fra hver eneste port (og si):

جَنّٰتُ عَدْنٍ يَّدْخُلُوْنَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ اٰبَآئِهِمْ
وَاَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيّٰتِهِمْ وَالْمَلٰٓئِكَةُ يَدْخُلُوْنَ عَلَيْهِمْ
مِّنْ كُلِّ بَابٍ ﴿٢٤﴾

25. Fred være med dere, fordi dere var utholdende. Hvor utmerket er ikke da den (endelige) boligs lønn.

سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٥﴾

26. Og de som bryter pakten med Allah etter å ha sluttet den, og som atskiller det Allah har befalt å forene, og som stifter ufred på jorden, over disse er det forbannelse, og de vil få en ond bolig.

وَالَّذِيْنَ يَنْقُضُوْنَ عَهْدَ اللّٰهِ مِنْۢ بَعْدِ مِيْثَاقِهٖ
وَيَقْطَعُوْنَ مَآ اَمَرَ اللّٰهُ بِهٖٓ اَنْ يُّوْصَلَ وَيُفْسِدُوْنَ
فِي الْاَرْضِ اُولٰٓئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوْٓءُ الدَّارِ ﴿٢٦﴾

27. Allah utvider (Sitt) underhold til dem Han vil og begrenser (det for hvem Han vil), og de gleder seg over det nåværende liv, og det nåværende liv vil se ut som en (midlertidig) nytelse i det kommende.

اَللّٰهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيَقْدِرُ وَفَرِحُوْا
بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا فِي الْاٰخِرَةِ اِلَّا
مَتَاعٌ ﴿٢٧﴾

R. 4 28. Og de som er vantro sier: Hvorfor sendes det ham ikke et tegn fra hans Herre? Si (til dem): Allah dømmer den Han vil til å fare vill, og Han leder til Seg den som vender seg (til Ham).[16]

وَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِّنْ
رَّبِّهٖ قُلْ اِنَّ اللّٰهَ يُضِلُّ مَنْ يَّشَآءُ وَيَهْدِيْٓ اِلَيْهِ
مَنْ اَنَابَ ﴿٢٨﴾

29. (Det er) slike som tror og hvis hjerter har funnet fred i Allahs ihukommelse, sannelig i Allahs ihukommelse finner hjertene ro (og fred).

اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوْبُهُمْ بِذِكْرِ اللّٰهِ اَلَا
بِذِكْرِ اللّٰهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوْبُ ﴿٢٩﴾

30. De som tror og handler rettferdig, for dem finnes det salighet og et skjønt hjemsted.

اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ طُوْبٰى لَهُمْ
وَحُسْنُ مَاٰبٍ ﴿٣٠﴾

---

medmennesker. Eller: Guds pakt må knyttes sammen med pakt-troskap fra deres side (se v. 26).

16. Slutten av verset: "den, som vender seg til Ham", hvor vi kanskje ville ha ventet "den, Han vil", viser at det siste uttrykket aldri kan bety noe vilkårlig fra Guds side, når det brukes istedenfor det uttrykket som er brukt her, som viser klart at Gud rettleder det mennesket som vil rettledes og vender seg til Ham.

31. Således har Vi sendt deg til et folk, forut for hvilket andre folk har gått bort, for at du kunne forelese dem det som er blitt åpenbart deg, selv om de fornekter den Nåderike. Si: Han er min Herre, det er ingen gud unntatt Ham. Til Ham har jeg satt min lit, og til Ham vender jeg meg.

كَذٰلِكَ اَرْسَلْنٰكَ فِيْٓ اُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَآ اُمَمٌ
لِّتَتْلُوَاْ عَلَيْهِمُ الَّذِيْٓ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُوْنَ
بِالرَّحْمٰنِ قُلْ هُوَ رَبِّيْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
وَاِلَيْهِ مَتَابِ ﴿٣١﴾

32. Og selv om det fantes en Qur'ân som kunne flytte fjell og oppspalte jorden, eller med hvilken det kunne snakkes til de døde, (så ville de allikevel ikke tro). Nei, Allah tilkommer all makt. Har de troende da ikke erfart, at dersom Allah hadde (tvunget igjennom) Sin vilje, så ville Han ha rettledet hele menneskeheten. Ulykke vil ikke slutte å ramme de vantro for det de har gjort, eller stige ned nær ved deres bolig, inntil Allahs løfte går i oppfyllelse. Sannelig, Allah bryter ikke (Sitt) løfte.[17]

وَلَوْ اَنَّ قُرْاٰنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ اَوْ قُطِّعَتْ بِهِ
الْاَرْضُ اَوْ كُلِّمَ بِهِ الْمَوْتٰى بَلْ لِّلّٰهِ الْاَمْرُ جَمِيْعًا
اَفَلَمْ يَايْـَٔسِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَنْ لَّوْ يَشَآءُ اللّٰهُ لَهَدَى
النَّاسَ جَمِيْعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا تُصِيْبُهُمْ بِمَا
صَنَعُوْا قَارِعَةٌ اَوْ تَحُلُّ قَرِيْبًا مِّنْ دَارِهِمْ حَتّٰى
ع يَاْتِيَ وَعْدُ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيْعَادَ ﴿٣٢﴾

R. 5 33. Og sendebud er allerede blitt spottet før deg, men Jeg ga utsettelse til de vantro. Deretter grep Jeg dem, og hvordan var Min straff?

وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَاَمْلَيْتُ لِلَّذِيْنَ
كَفَرُوْا ثُمَّ اَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٣٣﴾

34. Vil da ikke Han, som står over hver sjel (og vokter) på hva den erverver seg, (stille den til regnskap)? Enda tilskriver de Allah partnere. Si: Nevn dem! Eller vil dere fortelle Ham, det Han ikke vet på jorden, eller er det bare tom tale? Nei, men de vantros onde plan forekommer dem skjønn, og de er blitt holdt tilbake fra den (rette) vei. Og for den Allah dømmer som villfarende, vil det ikke være noen fører.

اَفَمَنْ هُوَ قَآئِمٌ عَلٰى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوْا لِلّٰهِ
شُرَكَآءَ قُلْ سَمُّوْهُمْ اَمْ تُنَبِّـُٔوْنَهٗ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي
الْاَرْضِ اَمْ بِظَاهِرٍ مِّنَ الْقَوْلِ بَلْ زُيِّنَ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا
مَكْرُهُمْ وَصُدُّوْا عَنِ السَّبِيْلِ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا
لَهٗ مِنْ هَادٍ ﴿٣٤﴾

17. Her har vi en forutsigelse av krigen mellom avgudsdyrkerne og Profetens (s.a.) tilhengere. Ved makkanernes aggresjon vil de vantro selv dra straffen ned over seg, og de troende vil trenge frem nærmere

35. For dem vil det være straff i det nåværende liv. Og straffen i det kommende er sannelig hardere, og de har ingen beskytter mot Allah.

لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ
اَشَقُّ ۚ وَمَا لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ وَّاقٍ ﴿٣٥﴾

36. Liknelsen om (Paradisets) hage, som er utlovet til de gudfryktige; floder strømmer igjennom den, dens frukt er evig, og (det er) dens skygge (også). Slik er lønnen til de rettferdige. Og de vantros lønn er Ilden.[18]

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِيْ وُعِدَ الْمُتَّقُوْنَ ۭ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا
الْاَنْهٰرُ ۭ اُكُلُهَا دَآئِمٌ وَّظِلُّهَا ۭ تِلْكَ عُقْبَى الَّذِيْنَ اتَّقَوْا ۖ
وَّعُقْبَى الْكٰفِرِيْنَ النَّارُ ﴿٣٦﴾

37. Og de, til hvem Vi ga Boken, fryder seg over det som er blitt åpenbart deg. Og blant de (forskjellige) partier er det noen, som fornekter en del av det. Si: Jeg er visselig blitt befalt å tilbe Allah, og at jeg ikke setter (guder) ved siden av Ham. Til Ham kaller jeg (dere), og til Ham er min tilbakevendelse.

وَالَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ يَفْرَحُوْنَ بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ
وَمِنَ الْاَحْزَابِ مَنْ يُّنْكِرُ بَعْضَهٗ ۭ قُلْ اِنَّمَآ اُمِرْتُ
اَنْ اَعْبُدَ اللّٰهَ وَلَآ اُشْرِكَ بِهٖ ۭ اِلَيْهِ اَدْعُوْا وَاِلَيْهِ
مَاٰبِ ﴿٣٧﴾

38. Og slik har Vi åpenbart det (som) er en klar og tydelig avgjørelse. Og hvis du følger deres onde begjær, etter at kunnskapen er kommet til deg, så skal du ikke ha noen venn eller beskytter mot Allah.[19]

وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنٰهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا ۭ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ اَهْوَآءَهُمْ
بَعْدَ مَا جَآءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۙ مَا لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ
وَّلَا وَاقٍ ﴿٣٨﴾

R. 6 39. Vi har allerede sendt sendebud før deg og skjenket dem hustruer og barn. Og det er ikke mulig for et sendebud å vise et tegn uten at det er befalt av Allah. For enhver plan er det en (bestemt) frist.[20]

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ اَزْوَاجًا
وَّذُرِّيَّةً ۭ وَمَا كَانَ لِرَسُوْلٍ اَنْ يَّاْتِيَ بِاٰيَةٍ اِلَّا
بِاِذْنِ اللّٰهِ ۭ لِكُلِّ اَجَلٍ كِتَابٌ ﴿٣٩﴾

---

og nærmere Makka, inntil Allahs løfte oppfylles, dvs. inntil Profeten (s.a.) seierrik rykker inn i Makka.

18. Bemerk at det om og om igjen i forbindelse med paradis-skildring er snakk om en *mathal*, dvs. en liknelse.

19. *Hukm 'arabî* (en klar og tydelig avgjørelse) kan også oversettes: "arabisk visdom". Men v. 42 støtter likevel valget av "dom, avgjørelse" for *hukm*. Se også note til 10:3.

20. *Kitâb* (frist) ledet fra *kataba*, betyr: "skrive, foreskrive". Derfor betyr *kitâb*: "bok, dekret, forskrift, frist". Vi kunne kanskje også oversette: "For enhver periode er det et dekret".

يَمْحُوا اللّٰهُ مَا يَشَآءُ وَيُثْبِتُ ۚۖ وَعِنْدَهٗٓ اُمُّ الْكِتٰبِ ﴿٤٠﴾

40. Allah utsletter hva Han vil, og befester hva Han vil. Og hos Ham er kilden til (alle) befalinger.[21]

وَاِنْ مَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِىْ نَعِدُهُمْ اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ
فَاِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلٰغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ﴿٤١﴾

41. Om Vi lar deg se noe av det som Vi har utlovet for dem, eller Vi lar deg dø, så påhviler det deg kun å forkynne (budskapet), og Oss å dømme.

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا نَاْتِى الْاَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ اَطْرَافِهَا ؕ
وَاللّٰهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهٖ ؕ وَهُوَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿٤٢﴾

42. Ser de ikke at Vi forminsker deres land fra dets ytre grenser? Og Allah dømmer; det er ingen som kan omgjøre Hans dom. Og Han er rask til å føre regnskap.[22]

وَقَدْ مَكَرَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلّٰهِ الْمَكْرُ جَمِيْعًا ؕ
يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ ؕ وَسَيَعْلَمُ الْكُفّٰرُ لِمَنْ
عُقْبَى الدَّارِ ﴿٤٣﴾

43. Og de som var før dem la også onde planer, men all fullverdig planlegging tilkommer Allah (alene). Han vet hva enhver sjel erverver seg. Og de vantro vil snart få vite hvem den (endelige) boligs lønn tilkommer.

وَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَسْتَ مُرْسَلًا ؕ قُلْ كَفٰى بِاللّٰهِ
شَهِيْدًا بَيْنِىْ وَبَيْنَكُمْ ۙ وَمَنْ عِنْدَهٗ عِلْمُ الْكِتٰبِ ﴿٤٤﴾ ع

44. Og de vantro sier: Du er ikke noe sendebud. Si: Allah er tilstrekkelig som Vitne mellom meg og dere, og (også) den som har Bokens kunnskap.

21. Gud kan angående utlovet straff, handle på to måter: 1) enten kan Han helt eller delvis oppheve straffen, eller 2) kan Han befeste den, dvs. la den stå ved makt. Derfor vil straffen også kun komme, hvis den er full fortjent.
Umm-ul-kitâb (som vi oversetter med "kilden til (alle) befalinger") tas ofte i den ordrette betydning: Bokens Mor, som henførende til et himmelsk orginalskrift, inneholdende både de forskjellige hellige skrifter samt skjebnens dekreter. Denne fortolkningen av uttrykket kan ikke baseres på Qur'ânen. Her brukes uttrykket enten om sûra al-Fâtihah som Bokens (Qur'ânens) mor, dvs. det kapittel som i et nøtteskall inneholder hele Qur'ânens lære - eller som brukt her om Guds makt til å endre eller stadfeste dekreter. (Nettopp det, at det kan være snakk om endring av dekreter, viser hvor tåpelig predestinasjonslæren er i den vulgære utformingen). En tredje betydning av uttrykket finnes i 3:8 om de grunnleggende vers, som er "Bokens mor".

22. Dette verset sier at Islâm begynner å gjøre framgang over hele landet. At Gud på en slik måte langsomt reduserte de vantros makt, var et tegn på Islâms endelige seier, og skulle også tjene som tegn for dem, som var så hurtige til å kreve tegn og ikke tro på dem.

سُوْرَةُ إِبْرٰهِيْمَ مَكِّيَّةٌ (١٤) آياتها ٥٢ ركوعاتها

IBRÂHÎM

(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Alif Lâm Râ (Jeg er Allah, den Altseende). (Dette er) en Bok, som Vi har åpenbart deg, for at du kan føre menneskeheten ut av mørkets dyp og inn i lyset, ved deres Herres befaling, til den Allmektiges, den Prisverdiges vei.[1]

الٓرٰ كِتٰبٌ اَنْزَلْنٰهُ اِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمٰتِ
اِلَى النُّوْرِ ۙ بِاِذْنِ رَبِّهِمْ اِلٰى صِرَاطِ الْعَزِيْزِ الْحَمِيْدِ ﴿٢﴾

3. Allahs (vei), som alt i himlene og på jorden tilhører. Og ve over de vantro for den strenge straff,

اللّٰهِ الَّذِيْ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ وَوَيْلٌ
لِّلْكٰفِرِيْنَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيْدِ ﴿٣﴾

4. dem som foretrekker det nåværende liv fremfor det kommende, og som holder (andre mennesker) borte fra Allahs vei og ønsker (å se) den krum. Det er disse som har gått langt inn i villfarelse.

اِلَّذِيْنَ يَسْتَحِبُّوْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلَى الْاٰخِرَةِ
وَيَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَيَبْغُوْنَهَا عِوَجًا ؕ
اُولٰٓئِكَ فِيْ ضَلٰلٍ بَعِيْدٍ ﴿٤﴾

5. Og Vi har ikke sendt noe sendebud, uten (å ha åpenbart for ham) på hans eget folkespråk, for at han skal kunne klargjøre (Våre bud) for dem. Og Allah dømmer dem Han vil som villfaren, og rettleder dem Han vil. Og Han er den Allmektige, den Allvise.

وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا بِلِسَانِ قَوْمِهٖ لِيُبَيِّنَ
لَهُمْ ؕ فَيُضِلُّ اللّٰهُ مَنْ يَّشَآءُ وَيَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ ؕ
وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٥﴾

6. Og Vi sendte Moses med Våre tegn, (idet Vi sa): Før ditt folk ut av mørkets dyp og inn i lyset, og minn dem om Allahs dager (som brakte velsignelser over noen og straff over andre). Sannelig, i dette er det tegn for

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوْسٰى بِاٰيٰتِنَآ اَنْ اَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ
الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ ۙ وَذَكِّرْهُمْ بِاَيّٰىمِ اللّٰهِ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ

---

1. Se notene til 2:2 og deretter 10:2.

enhver tålmodig (og) takknemlig (person).

لَاٰيٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُوْرٍ ﴿٦﴾

7. Og (husk) den tid, da Moses sa til sitt folk: Ihukom Allahs nåde mot dere, da Han reddet dere fra Faraos folk, som hjemsøkte dere med en ond straff, (de) drepte deres sønner og lot deres kvinner leve. Og i dette var det en stor prøvelse fra deres Herre.

وَ اِذْ قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهِ اذْكُرُوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ
اِذْ اَنْجٰىكُمْ مِّنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَسُوْمُوْنَكُمْ سُوْٓءَ الْعَذَابِ
وَ يُذَبِّحُوْنَ اَبْنَآءَكُمْ وَ يَسْتَحْيُوْنَ نِسَآءَكُمْ ۭ وَ فِيْ ذٰلِكُمْ
ع بَلَآءٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ عَظِيْمٌ ﴿٧﴾

R. 2 8. Og (husk også den tid) da deres Herre meddelte dere (gjennom profetene): Hvis dere er takknemlige (for Mine velsignelser), så vil Jeg visselig mangfoldiggjøre dem for dere, men hvis dere er utakknemlige, så er Min straff visselig streng.

وَ اِذْ تَاَذَّنَ رَبُّكُمْ لَىِٕنْ شَكَرْتُمْ لَاَزِيْدَنَّكُمْ وَ لَىِٕنْ
كَفَرْتُمْ اِنَّ عَذَابِيْ لَشَدِيْدٌ ﴿٨﴾

9. Og Moses sa: Hvis dere er vantro, dere og alle de som er på jorden tilsammen, (kan dere ikke gjøre Allah noen skade), for Allah er sannelig Selvtilstrekkelig, Prisverdig.

وَ قَالَ مُوْسٰٓى اِنْ تَكْفُرُوْٓا اَنْتُمْ وَ مَنْ فِي الْاَرْضِ
جَمِيْعًا ۙ فَاِنَّ اللّٰهَ لَغَنِيٌّ حَمِيْدٌ ﴿٩﴾

10. Har ikke budskapet kommet til dere om dem før dere, Noahs, 'Âds og Thamûds folk og de etter dem? Ingen kjenner til dem (nå) bortsett fra Allah. Deres sendebud kom til dem med klare tegn, men de forkastet dem. De sa: Vi tror ikke på det dere er blitt sendt med og sannelig er vi i en foruroligende tvil om det dere kaller oss til.[2]

اَلَمْ يَاْتِكُمْ نَبَؤُا الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوْحٍ وَّ عَادٍ
وَّ ثَمُوْدَ ۬ۛ وَ الَّذِيْنَ مِنْ بَعْدِهِمْ ۛ لَا يَعْلَمُهُمْ اِلَّا اللّٰهُ ۭ
جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَرَدُّوْٓا اَيْدِيَهُمْ فِيْٓ اَفْوَاهِهِمْ
وَ قَالُوْٓا اِنَّا كَفَرْنَا بِمَآ اُرْسِلْتُمْ بِهٖ وَ اِنَّا لَفِيْ شَكٍّ مِّمَّا
تَدْعُوْنَنَآ اِلَيْهِ مُرِيْبٍ ﴿١٠﴾

11. Deres sendebud sa: Er det om Allah, himlenes og jordens Skaper, dere er i tvil om? Han kaller på dere for å tilgi noen av deres synder og gi dere

قَالَتْ رُسُلُهُمْ اَفِي اللّٰهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ ۭ
يَدْعُوْكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوْبِكُمْ وَ يُؤَخِّرَكُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ

2. Det uttrykket som vi her har oversatt med: "de forkastet dem", betyr egentlig ordrett oversatt: "de sendte deres hender tilbake til deres munner", idet det enten kan bety at de holdt deres hender opp for deres egen munn i forgitt forbløffelse over sendebudenes forkynnelse, eller at de søkte å bringe dem til taushet ved å holde dem for munnen. *Jad* (hånd) kan imidlertid brukes i betydning: "nåde, gave", og uttrykket betyr da, at de vantro så å si kaster profetenes nådegaver tilbake i deres ansikt, altså de forkaster dem.

utsettelse til en fastsatt tid. De svarte: Dere er ikke annet enn mennesker liksom oss. Dere ønsker å vende oss bort fra det våre forfedre pleide å tilbe. Gi oss et klart bevis, (hvis dere har rett).[3]

مُسَمًّى ۚ قَالُوٓا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا ۚ تُرِيدُونَ أَنْ
تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَآؤُنَا فَأْتُونَا بِسُلْطَانٍ
مُّبِينٍ ﴿١١﴾

12. Deres sendebud sa til dem: Sannelig er vi mennesker slik som dere, men Allah viser Sin nåde til dem Han vil av Sine tjenere. Og det tilkommer ikke oss å gi dere bevis uten Allahs tillatelse. Og til Allah skal de troende sette sin lit.

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَّحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَ
لٰكِنَّ اللّٰهَ يَمُنُّ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ ۖ وَمَا كَانَ
لَنَآ أَنْ نَّأْتِيَكُمْ بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللّٰهِ ۚ وَعَلَى اللّٰهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾

13. Og hvorfor skulle ikke vi sette vår lit til Allah, når Han har rettledet oss med hensyn til våre veier? Sannelig, vi vil i tålmodighet holde den smerte dere påfører oss. Og til Allah skal de som vil sette sin lit (til noen), (sette) sin lit.

وَمَا لَنَآ أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللّٰهِ وَقَدْ هَدٰىنَا سُبُلَنَا ۚ
وَلَنَصْبِرَنَّ عَلٰى مَآ اٰذَيْتُمُونَا ۚ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿١٣﴾ ع

R. 3 14. Og de vantro, sa til deres sendebud: Sannelig skal vi drive dere ut av vårt land, om dere ikke vender tilbake til vår religion! Og da åpenbarte deres Herre for dem: Sannelig, Vi vil tilintetgjøre de urettferdige.

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِّنْ
أَرْضِنَآ أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا ۚ فَأَوْحٰٓى إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ
لَنُهْلِكَنَّ الظّٰلِمِينَ ﴿١٤﴾

15. Og sannelig skal Vi la dere bo i landet etter dem. Dette (løftet) er for den som frykter å stå (til ansvar) overfor Meg og som frykter Min advarsel.

وَلَنُسْكِنَنَّكُمُ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ ۚ ذٰلِكَ لِمَنْ
خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ ﴿١٥﴾

16. Og de ba om sin seier, og enhver hovmodig fiende (av sannhet) ble tilintetgjort.

وَاسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿١٦﴾

3. Allah tilgir selvfølgelig alle synder. At det her sies: "noen av deres synder", hentyder til at hvis det er øvet ondt mot en person, tilgir Gud, først når den skadede person har tilgitt. Når synderen ber den forurettede om tilgivelse, beveger Han denne til å tilgi.

17. Utover denne (nåværende straff) er Helvete, og han skal gis kokende vann å drikke.

مِّنۡ وَّرَآئِهٖ جَهَنَّمُ وَ يُسۡقٰى مِنۡ مَّآءٍ صَدِيۡدٍ ﴿۱۷﴾

18. Han skal nippe på det, og ha vanskelig for å svelge det og døden skal komme til ham fra alle kanter, men han skal ikke dø. Og utover dette skal det være en streng straff.

يَّتَجَرَّعُهٗ وَ لَا يَكَادُ يُسِيۡغُهٗ وَ يَاۡتِيۡهِ الۡمَوۡتُ مِنۡ
كُلِّ مَكَانٍ وَّ مَا هُوَ بِمَيِّتٍ ؕ وَ مِنۡ وَّرَآئِهٖ عَذَابٌ
غَلِيۡظٌ ﴿۱۸﴾

19. Og liknelsen om dem som ikke tror på sin Herre, deres gjerninger er som aske som har blåst bort med en kraftig vind på en stormfull dag. De skal ikke ha makt over noe av det de har ervervet. Dette er sannelig den verste ødeleggelse.

مَثَلُ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا بِرَبِّهِمۡ اَعۡمَالُهُمۡ كَرَمَادِ
اشۡتَدَّتۡ بِهِ الرِّيۡحُ فِيۡ يَوۡمٍ عَاصِفٍ ؕ لَا يَقۡدِرُوۡنَ
مِمَّا كَسَبُوۡا عَلٰى شَيۡءٍ ؕ ذٰلِكَ هُوَ الضَّلٰلُ الۡبَعِيۡدُ ﴿۱۹﴾

20. Ser du ikke at Allah har skapt himlene og jorden i overensstemmelse med (alle) visdommens og sannhetens krav? Hvis Han vil, kan Han fjerne dere og frembringe en ny skapning (istedenfor dere).

اَلَمۡ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَ الۡاَرۡضَ بِالۡحَقِّ ؕ
اِنۡ يَّشَاۡ يُذۡهِبۡكُمۡ وَ يَاۡتِ بِخَلۡقٍ جَدِيۡدٍ ﴿۲۰﴾

21. Og dette er ikke vanskelig for Allah.

وَّ مَا ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ بِعَزِيۡزٍ ﴿۲۱﴾

22. Og de skal alle tre frem for Allah. Da skal de svake si til de som var hovmodige: Sannelig, vi var deres etterfølgere, kan ikke dere da hjelpe oss noe mot Allahs straff? De vil svare: Hvis Allah hadde rettledet oss, så ville vi ha rettledet dere. Det er det samme for oss om vi viser utålmodighet eller er tålmodige, det finnes ingen utvei for oss.

وَ بَرَزُوۡا لِلّٰهِ جَمِيۡعًا فَقَالَ الضُّعَفٰٓؤُا لِلَّذِيۡنَ اسۡتَكۡبَرُوۡۤا
اِنَّا كُنَّا لَكُمۡ تَبَعًا فَهَلۡ اَنۡتُمۡ مُّغۡنُوۡنَ عَنَّا مِنۡ
عَذَابِ اللّٰهِ مِنۡ شَيۡءٍ ؕ قَالُوۡا لَوۡ هَدٰٮنَا اللّٰهُ لَهَدَيۡنٰكُمۡ ؕ
سَوَآءٌ عَلَيۡنَاۤ اَجَزِعۡنَاۤ اَمۡ صَبَرۡنَا مَا لَنَا مِنۡ مَّحِيۡصٍ ﴿۲۲﴾

R. 4 23. Og når saken er avgjort kommer Satan til å si: Allah lovet dere et sant løfte, men jeg lovet dere og svek dere. Jeg hadde ingen makt over dere, bortsett fra at jeg kalte dere og dere

وَ قَالَ الشَّيۡطٰنُ لَمَّا قُضِيَ الۡاَمۡرُ اِنَّ اللّٰهَ وَعَدَكُمۡ
وَعۡدَ الۡحَقِّ وَ وَعَدۡتُّكُمۡ فَاَخۡلَفۡتُكُمۡ ؕ وَ مَا كَانَ لِيَ

lyttet (på meg). Anklag da ikke meg, men bebreid dere selv. Jeg kan ikke hjelpe dere, og dere kan ikke hjelpe meg. Sannelig, jeg har allerede sagt meg fri fra at dere setter meg ved siden av (Allah). Sannelig, de urettferdige skal få en smertelig straff.

عليكم من سلطن الا ان دعوتكم فاستجبتم لي
فلا تلوموني ولوموا انفسكم ما انا بمصرخكم
وما انتم بمصرخي اني كفرت بما اشركتمون
من قبل ان الظلمين لهم عذاب اليم ﴿٢٣﴾

24. Og de som tror og handler rettferdig, skal få adgang til Hager som flodene strømmer igjennom og de vil forbli der for evig, etter deres Herres befaling. Deres gave (for hverandre) vil der være: Salâm [fred].

وادخل الذين امنوا وعملوا الصلحت جنت تجري
من تحتها الانهر خلدين فيها باذن ربهم تحيتهم
فيها سلم ﴿٢٤﴾

25. Har du ikke sett hvordan Allah fremstiller en liknelse om et godt ord: (Det er) som et godt tre som har en fast rot, og hvis hver eneste gren (når) helt opp til himmelen.

الم تر كيف ضرب الله مثلا كلمة طيبة كشجرة
طيبة اصلها ثابت وفرعها في السماء ﴿٢٥﴾

26. Den gir sin frukt til alle tider på sin Herres befaling. Og Allah fremstiller liknelser for menneskene, for at de skal tenke seg om.[4]

تؤتي اكلها كل حين باذن ربها ويضرب الله
الامثال للناس لعلهم يتذكرون ﴿٢٦﴾

27. Og liknelsen om et ondt ord: (Det er) som et dårlig tre, som er revet opp av jorden og som ikke vil (makte) å finne grobunn igjen.

ومثل كلمة خبيثة كشجرة خبيثة اجتثت
من فوق الارض ما لها من قرار ﴿٢٧﴾

28. Allah styrker de troende med ordet som er solid grunnet, både i dette liv og i det kommende. Og Allah dømmer de urettferdige som villfarende. Og Allah gjør det Han vil.

يثبت الله الذين امنوا بالقول الثابت في الحيوة
الدنيا وفي الاخرة ويضل الله الظلمين و
يفعل الله ما يشاء ﴿٢٨﴾ ع

R. 5 29. Har du ikke sett dem som istedenfor Allahs nåde foretrakk

الم تر الى الذين بدلوا نعمت الله كفرا واحلوا

4. "Det gode ord" kan også bety "den gode bekjennelse", nemlig Islâm. Islâm vil da etter dette verset fortsette med å vokse og alltid frembringe rettferdige mennesker, som har kontakt med Gud. Dette er beviset på at Islâm er den eneste levende religion. Dette bekreftes av vers 28, som sier at Gud vil styrke dem ved det fastgrunnet ord i *dette liv*.

utakknemlighet og førte deres folk til ødeleggelsens bolig;

قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ﴿٢٩﴾

30. Helvete. De skal tre inn i det, og et ondt hvilested er det.

جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا ۚ وَبِئْسَ الْقَرَارُ ﴿٣٠﴾

31. Og de har satt medguder ved siden av Allah for å villede (menneskene) fra Hans vei. Si (til dem): Gled dere en tid, så vil visselig deres tilholdssted være Ilden.

وَجَعَلُوا لِلّٰهِ اَنْدَادًا لِّيُضِلُّوْا عَنْ سَبِيْلِهٖ ۗ قُلْ تَمَتَّعُوْا
فَاِنَّ مَصِيْرَكُمْ اِلَى النَّارِ ﴿٣١﴾

32. Si til de av Mine tjenere som tror: De skal holde bønn (regelmessig), og gi av det Vi har forsynt dem med, hemmelig og offentlig, før den dag kommer da det ikke vil være noen handel, og heller ingen vennskap.

قُلْ لِّعِبَادِيَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا يُقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَيُنْفِقُوْا
مِمَّا رَزَقْنٰهُمْ سِرًّا وَّعَلَانِيَةً مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَ
يَوْمٌ لَّا بَيْعٌ فِيْهِ وَلَا خِلٰلٌ ﴿٣٢﴾

33. Allah er Han, som har skapt himlene og jorden, og sender vann ned fra skyene, og frembringer dermed frukter til deres underhold. Og (Han) har underlagt dere båtene, slik at dere kan seile over havet på Hans befaling. Og (Han) har (også) underlagt dere elvene.

اَللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَاَنْزَلَ مِنَ
السَّمَآءِ مَآءً فَاَخْرَجَ بِهٖ مِنَ الثَّمَرٰتِ رِزْقًا لَّكُمْ ۚ
وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِاَمْرِهٖ ۚ
وَسَخَّرَ لَكُمُ الْاَنْهٰرَ ﴿٣٣﴾

34. Og (Han) har underlagt dere solen og månen, som begge ustanselig oppfyller deres oppgave. Og (Han) har underlagt dere natten så vel som dagen.

وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَآئِبَيْنِ ۚ وَسَخَّرَ
لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿٣٤﴾

35. Og (Han) gir alt dere ber Ham om, og om dere prøver å telle Allahs nådegaver, så vil dere ikke klare å telle dem. Sannelig er mennesket urettferdig (og) utakknemlig.

وَاٰتٰىكُمْ مِّنْ كُلِّ مَا سَاَلْتُمُوْهُ ۗ وَاِنْ تَعُدُّوْا نِعْمَتَ
اللّٰهِ لَا تُحْصُوْهَا ۗ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَظَلُوْمٌ كَفَّارٌ ﴿٣٥﴾ ع

R. 6 36. Og (husk den tid) da Abraham sa: Min Herre, gjør denne by (Makka, til en by med) fred og sikkerhet, og hold meg og mine sønner borte fra å tilbe avguder.

وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيْمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا الْبَلَدَ اٰمِنًا
وَّاجْنُبْنِيْ وَبَنِيَّ اَنْ نَّعْبُدَ الْاَصْنَامَ ﴿٣٦﴾

37. Min Herre, sannelig har de villedet mange av menneskene. Men den som følger meg, tilhører sannelig meg, og for den som er meg ulydig, så er Du visselig Tilgivende (og) Barmhjertig.[5]

رب إنهن أضللن كثيرا من الناس فمن تبعني
فإنه مني ومن عصاني فإنك غفور رحيم ٣٧

38. Vår Herre, jeg har visselig besatt en del av mine etterkommere i en ufruktbar dal, like ved Ditt Hellige Hus. Vår Herre, for at de skal holde bønn (regelmessig). Så la menneskenes hjerter bøye seg mot dem, og forsyn dem med (alle slags) frukter, for at de skal være takknemlige.

ربنا إني أسكنت من ذريتي بواد غير ذي زرع
عند بيتك المحرم ربنا ليقيموا الصلوة فاجعل
أفئدة من الناس تهوي إليهم وارزقهم من
الثمرت لعلهم يشكرون ٣٨

39. Vår Herre, Du vet visselig hva vi skjuler, og hva vi åpenbarer. Og ingenting er skjult for Allah, verken på jorden eller i himmelen.

ربنا إنك تعلم ما نخفي وما نعلن وما يخفى
على الله من شيء في الأرض ولا في السماء ٣٩

40. All lovprisning tilkommer Allah (alene), som tross i (min) alder har skjenket meg Ismael og Isak, sannelig er min Herre den Bønnhørende.

الحمد لله الذي وهب لي على الكبر إسمعيل
وإسحق إن ربي لسميع الدعاء ٤٠

41. Min Herre, gjør meg i stand til å opprettholde bønnen (regelmessig) og (også) mine barn. Vår Herre, (skjenk oss Din nåde) og motta min bønn.

رب اجعلني مقيم الصلوة ومن ذريتي ربنا
وتقبل دعاء ٤١

42. Vår Herre, tilgi meg og mine foreldre og de troende på den dag, da dommen vil finne sted.

ربنا اغفر لي ولوالدي وللمؤمنين يوم يقوم
الحساب ٤٢

R. 7 43. Og tro ikke at Allah er uvitende om hva de urettferdige gjør. Han gir dem kun utsettelse til en dag, da (deres) øyne kommer til å bli stirrende (i redsel).

ولا تحسبن الله غافلا عما يعمل الظلمون إنما
يؤخرهم ليوم تشخص فيه الأبصار ٤٣

5. "Hører til meg" betyr: "er av meg (og min slekt)" dvs. omfattes av utlovelser til ismaelittene.

44. De kommer til å flykte av sted i redsel med oppreiste hoder, deres blikk vender ikke tilbake til dem, og deres hjerter vil være tomme (for ethvert håp).

مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ ۖ وَأَفْئِدَتُهُمْ هَوَاءٌ

45. Og advar menneskene mot den dag, da straffen skal komme over dem, og de syndige kommer til å si: Vår Herre, gi oss utsettelse en kort tid, så vil vi svare på Ditt kall, og følge sendebudene. (Han vil si): Svor dere ikke tidligere på at dere aldri skulle gå under?

وَأَنذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخِّرْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ نُّجِبْ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ الرُّسُلَ ۗ أَوَلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُم مِّن قَبْلُ مَا لَكُم مِّن زَوَالٍ

46. Og dere bosatte dere hos dem som syndet mot seg selv, og det var helt klart for dere hva Vi gjorde med dem. Og Vi fremsatte (tydelige) liknelser for dere.

وَسَكَنتُمْ فِي مَسَاكِنِ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمُ الْأَمْثَالَ

47. Og de hadde prøvd ut alle sine trekk, og hos Allah er deres planer. Og selv om deres plan bestod i å få et fjell til å falle, (så ville de ikke kunne lykkes).

وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِندَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ وَإِن كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ

48. Tro aldri at Allah vil svikte Sitt løfte til Sine sendebud. Sannelig er Allah Allmektig, gjengjeldelsens Herre.

فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِفَ وَعْدِهِ رُسُلَهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ

49. På den dag, da jorden skal forandres til en ny jord, og (likeledes) himlene, skal de (alle) stå frem for Allah, den Ene, den Allmektige.

يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتُ ۖ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ

50. Og på den dag vil du se de skyldige bundet i lenker.

وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ

51. Deres klær vil (så å si) være av flytende steinkull, og Ilden vil dekke deres ansikter.[6]

سَرَابِيلُهُم مِّن قَطِرَانٍ وَتَغْشَىٰ وُجُوهَهُمُ النَّارُ

6. Straff (og belønning) i det kommende liv vil representere de vantros (og de troendes) handlinger

52. (Dette) for at Allah må belønne enhver sjel hva den har ervervet, sannelig er Allah rask til å avregne.

لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٥١﴾

53. Dette er en (tilstrekkelig) formaning for menneskeheten (for at de skal ta lærdom av den), og for å advare dem (om den kommende straff). Og for at de skal vite at Han er den Ene Gud, og for at de med forstand skal være aktpågivende.

هَٰذَا بَلَاغٌ لِّلنَّاسِ وَلِيُنذَرُوا بِهِ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ
إِلَٰهٌ وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٥٢﴾

---

i dette livet. Da de her begår deres handlinger ved andres bistand, fremstilles de som lenket sammen. Klær tjener til beskyttelse, men de vantros klær i det kommende liv vil ikke beskytte dem mot ilden. Det følgende vers sier klart at det er snakk om en nøye gjengjeldelse. De vil bli gjengjeldt med deres egne gjerninger.

سُوْرَةُ الْحِجْرِ مَكِّيَّةٌ (١٥)

AL - HIDJR
(Åpenbart før hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Alif Lâm Râ (Jeg er Allah, den Altseende). Dette er den (fullkomne) Boks og den opplysende Qur'ânens vers.[1]

الٓرٰ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ وَ قُرْاٰنٍ مُّبِيْنٍ ②

[DEL 14]

3. Ofte vil de vantro ønske at de hadde vært muslimer [eller: hadde underkastet seg].

رُبَمَا يَوَدُّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْ كَانُوْا مُسْلِمِيْنَ ③

4. Overlat dem til seg selv og la dem spise og (nyte) midlertidig underhold, og et forfengelig håp avleder deres oppmerksomhet (fra sannheten). Snart kommer de til å se (sannheten).

ذَرْهُمْ يَاْكُلُوْا وَ يَتَمَتَّعُوْا وَ يُلْهِهِمُ الْاَمَلُ فَسَوْفَ
يَعْلَمُوْنَ ④

5. Og Vi har aldri tilintetgjort en by, uten at det kom en kjent befaling til den.

وَمَآ اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ اِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَّعْلُوْمٌ ⑤

6. Intet folk kan (unnslippe sin dom ved å) løpe forbi sin fast bestemte tid, heller ikke kan de bli tilbake.

مَا تَسْبِقُ مِنْ اُمَّةٍ اَجَلَهَا وَمَا يَسْتَاْخِرُوْنَ ⑥

7. Og de (vantro) sier: Å du, som denne formaningen er blitt sendt ned til, du er visselig besatt.[2]

وَقَالُوْا يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْ نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ اِنَّكَ لَمَجْنُوْنٌ ⑦

---

1. Se note til 2:2 og deretter 10:2.

2. *Madjnûn* betyr ikke "en som er besatt av djevel eller djinn" eller bare "besatt". Det betyr "en gal eller sinnssyk person" eller "en hvis intellektuelle evner er ganske mye svekket" (Lane).

8. Hvorfor kommer du ikke til oss med englene, hvis du er en av de sannferdige?

لَوْ مَا تَأْتِيْنَا بِالْمَلٰٓئِكَةِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ٨

9. Vi sender ikke ned englene uten rett. Og (når Vi virkelig sender dem, så vil de vantro) ikke få noen utsettelse.[3]

مَا نُنَزِّلُ الْمَلٰٓئِكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوْٓا إِذًا مُّنْظَرِيْنَ ٩

10. Sannelig, Vi har Selv åpenbart formaningen, og Vi vil visselig Selv bevare den (mot fordervelse og forglemmelse).[4]

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهٗ لَحٰفِظُوْنَ ١٠

11. Og Vi har visselig sendt (sendebud) før deg blant grupper av tidligere folk.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِيْ شِيَعِ الْأَوَّلِيْنَ ١١

12. Og det kom ikke et sendebud til dem uten at de spottet ham.

وَمَا يَأْتِيْهِمْ مِّنْ رَّسُوْلٍ إِلَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ١٢

13. Slik lar Vi denne (vanen til å spotte) gå inn i syndernes hjerter.

كَذٰلِكَ نَسْلُكُهٗ فِيْ قُلُوْبِ الْمُجْرِمِيْنَ ١٣

14. De vil ikke tro på dette (Sendebudet), selv om de tidligere folks eksempel er gått forut (for dem).

لَا يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِيْنَ ١٤

---

3. Engler kan ikke bli sett med det fysiske blikk. Englene er de midler gjennom hvilke Gud åpenbarer seg, gjennom dem administrerer Han naturens lover, gjennom dem opptegnes konsekvensene av menneskers moralske oppførsel, og gjennom dem sender Han Sin åpenbaring. Når Gud bringer de omstendigheter sammen, som vil medføre de vantro straff og forsmedelig nederlag, som Profeten (s.a.) gang på gang har forutsagt gjennom den åpenbaring som er brakt av englen Gabriel, så vil de vantro forstå at liksom disse profetiene var sanne, slik er også Profetens (s.a.) tale om englene sant, enda de ikke vil kunne se disse vesener.

4. I dette vers utlover Allah at Qur'ânen vil bli bevart og sikret mot endringer og forfalskninger. Qur'ânen er på denne måten den eneste hellige skrift som er bevart uforandret gjennom tidene. Dette innrømmes av alle, det være seg venn eller fiende. "Vi kan på det sterkeste vitnesbyrd bekrefte at ethvert vers i Qur'ânen er Muhammads ekte og uforandret utgave" og "Å sammenlikne denne rene teksten med andre hellige skrifters forskjellige lesemåter, er å sammenlikne mellom ting som ikke har den minste likhet" (William Muir i introduksjonen til "*The Life of Mohammad*"). Videre skriver Theodor Noeldeke i artikkelen "*Qur'ân*" i Enc. Britannica: "Europeiske lærdes anstrengelser for å bevise eksistens av senere tilføyelser til Qur'ânen har lidd skipbrudd". Ikke bare teksten har Allah lovet å bevare, men også dens sanne ånd og mening. Profeten (s.a.) har sagt: "Gud vil sannelig oppreise for denne menigheten i begynnelsen av hvert århundre, en mann som vil reformere dens religion for den", i følge Abû Da'ûds tradisjonssamling (Sunan Abû Da'ûd). De mange profetier om den utlovede Messias, som skulle komme på en tid "da det ikke vil være annet tilbake av Islâm enn navnet, og av Qur'ânen enn dens bokstaver" er velkjente. I vår tid er denne **utlovede Messias** kommet i skikkelse av Hadhrat Mirzâ Ghulâm Ahmad og

15. Og selv om Vi åpnet en dør til himmelen for dem, slik at de begynte å stige opp igjennom den,

وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا مِّنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ ﴿١٥﴾

16. så ville de sikkert si: Det er bare våre øyne som er blendet, vi er nok et forhekset folk.

لَقَالُوا إِنَّمَا سُكِّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَّسْحُورُونَ ﴿١٦﴾

R. 2 17. Og Vi har sannelig laget bebyggelser (av stjerner) i himmelen og pyntet den for seerne.

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ ﴿١٧﴾

18. Og Vi har beskyttet den mot enhver opprørsk (og forkastet) Satan.

وَحَفِظْنَاهَا مِن كُلِّ شَيْطَانٍ رَّجِيمٍ ﴿١٨﴾

19. Men hvis noen lytter i smug (til noe av åpenbaringen og forvrenger det), så (vil straks) en klar flamme forfølge ham.[5]

إِلَّا مَنِ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ مُّبِينٌ ﴿١٩﴾

20. Og Vi har utbredt jorden og anbrakt fjell på den, og Vi lar enhver ting vokse og utvikle seg i anstendig størrelse på den.

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنبَتْنَا فِيهَا مِن كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ ﴿٢٠﴾

21. Og Vi har skapt overlevelsesgrunnlag på den for dere, og (også) for (alle) dem dere ikke forsørger.

وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ وَمَن لَّسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ ﴿٢١﴾

22. Og det er ikke noen ting som det ikke er (ubegrenset) forråd av hos Oss.

وَإِن مِّن شَيْءٍ إِلَّا عِندَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنَزِّلُهُ

har gjengitt Qur'ânens lære og aktualitet.

5. Verset hentyder til de ondsinnede mennesker som hører en del av åpenbaringen, og sprer den så blant andre i en forvrengt form, for derved å opphisse til motstand mot Profeten (s.a.) og muslimene. Men når dette skjer, tillintetgjør Gud deres onde anslag, gjennom et tegn som kommer som et strålende glimt og avslører alt. Hermed hentydes det sikkert til *Kahana* eller *Kuhhân*, stjernetydere, som på Profetens (s.a.) tid mente at de hadde adgang til hemmelighetene og kunne forutsi fremtiden. Den sanne åpenbaring avslørte ved sin sikre oppfyllelse stjernetydernes ynkelige gjetninger. Stjernebildene i v. 17 har også en dypere mening. Ved siden av og parallellt med det fysiske univers har vi et åndelig univers. Stjernebildene står her for de store åndelige reformatorer, som er lysgivere i mørket. Qur'ânen bruker ofte solen som bilde på den Hellige Profet (s.a.), mens månen står for den utlovede Messias, som får sitt lys fra Profeten (s.a.), akkurat som månen får sitt lys fra solen. Stjernene står da for *Mudjaddidûn* (reformatorer) og *Awliyâ* (hellige menn). Se også følgende note.

Og Vi sender det ikke ned uten at det er i et kjent mål.

إِلَّا بِقَدَرٍ مَّعْلُومٍ ﴿٢٢﴾

23. Og Vi sender befruktende vinder, og så sender Vi vann ned fra himmelen og gir dere det å drikke. Selv kunne dere ikke ha oppbevart det.

وَأَرْسَلْنَا الرِّيٰحَ لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَأَسْقَيْنٰكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخٰزِنِينَ ﴿٢٣﴾

24. Og det er sannelig Oss som skjenker liv og sender død, og det er Vi (alene) som arver (alle ting).

وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوٰرِثُونَ ﴿٢٤﴾

25. Og Vi kjenner sannelig dem av dere som går raskt frem (og når lengre enn de andre), og Vi kjenner sannelig dem av dere som (henger etter og) blir tilbake.[6]

وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا
الْمُسْتَأْخِرِينَ ﴿٢٥﴾

26. Og din Herre er sannelig den som vil samle dem sammen, for Han er sannelig Allvis, den Allvitende.

وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦﴾

R. 3 27. Og Vi har sannelig skapt mennesket av tørr klingende leire, av mudder som er formet (og har endret egenskaper).

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَإٍ
مَّسْنُونٍ ﴿٢٧﴾

28. Og djinnene skapte Vi tidligere av en brennende vinds ild.[7]

وَالْجَانَّ خَلَقْنٰهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَّارِ السَّمُومِ ﴿٢٨﴾

29. Og (ihukom den tid), da din Herre sa til englene: Jeg vil skape et menneske av klingende tørr leire, av mudder som er formet (og har endret egenskaper).

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰئِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِّنْ صَلْصَالٍ
مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ﴿٢٩﴾

---

6. Dette verset, som plutselig taler om menneskers åndelige utvikling, viser at de foregående vers også hentyder til åndelige forhold. Versene framlegger at når Gud har skaffet dere alle eksistensmuligheter på det fysiske plan, skulle Han så ikke ha sørget for deres åndelige liv? "Vann" står ofte i Qur'ânen for Guds åpenbaring, som gir liv til en død jord. De befruktende vinder hentyder da til at Gud, før Han sender en reformator, drar rettferdige sjeler mot den kommende reformator ved sanne drømmer og visjoner.

7. For djinnene, se noten til 6:101. "Skapt av ild" er en metafor som betegner vedkommendes brennende, lett opphisselige sinn, mens "skapt av leire" er et bilde på ens bløte, lettformelige natur. "Skapt av leire" hentyder også til at det bevisste (altså mennesket) er framgått av det ubevisste, av den døde materie. "Klingende leire" hentyder da til mennesket som eneste talende vesen.

30. Så når Jeg har fullført det og blåst i det av Min Ånd, fall da ned i underkastelse for ham.[8]

فَإِذَا سَوَّيْتُهُۥ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِى فَقَعُوا۟ لَهُۥ سَـٰجِدِينَ ﴿٣٠﴾

31. Så englene underkastet seg, alle av dem, sammen.

فَسَجَدَ ٱلْمَلَـٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿٣١﴾

32. Unntagen Iblîs. Han nektet å være blant dem som underkastet seg.[9]

إِلَّآ إِبْلِيسَ أَبَىٰٓ أَن يَكُونَ مَعَ ٱلسَّـٰجِدِينَ ﴿٣٢﴾

33. Han [Allah] sa: Å Iblîs, hva feiler det deg at du ikke er blant dem som har underkastet seg?

قَالَ يَـٰٓإِبْلِيسُ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ ٱلسَّـٰجِدِينَ ﴿٣٣﴾

34. Han svarte: Jeg vil aldri underkaste meg et menneske Du har skapt av tørr klingende leire, av mudder som er formet (og har endret egenskaper).

قَالَ لَمْ أَكُن لِّأَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُۥ مِن صَلْصَـٰلٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ﴿٣٤﴾

35. Han [Allah] sa: Gå da ut herfra, for du er visselig forkastet.

قَالَ فَٱخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٣٥﴾

36. Og (Min) forbannelse skal visselig være over deg til Dommens dag.

وَإِنَّ عَلَيْكَ ٱللَّعْنَةَ إِلَىٰ يَوْمِ ٱلدِّينِ ﴿٣٦﴾

37. Han svarte: Min Herre, gi meg da utsettelse til den dag de oppstår.[10]

قَالَ رَبِّ فَأَنظِرْنِىٓ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٣٧﴾

38. Han [Allah] svarte: Du er da blant dem som har fått utsettelse,

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ ٱلْمُنظَرِينَ ﴿٣٨﴾

39. inntil den fastsatte tids dag.

إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْوَقْتِ ٱلْمَعْلُومِ ﴿٣٩﴾

---

8. Verset kan også oversettes: "fall så ned og tjen det (mennesket)" eller "fall så ned tilbedende sammen med det".

9. *Illâ* kan bety "unntagen" og altså betegne en unntagelse fra en tidligere nevnt kategori, men det kan også bety "men ikke", som det gjør her. Det foregående vers sier at alle englene underkastet seg, falt ned. Men Iblîs gjorde det ikke, dessuten var Iblîs ikke en engel, men en av djinnene.

10. Se 7:15.

40. Han svarte: Min Herre, siden Du har dømt meg til villfarelse, så vil jeg virkelig forskjønne (det onde) for dem på jorden og virkelig lede dem vill alle sammen.

قال رب بما أغويتني لأزينن لهم في الأرض
ولأغوينهم أجمعين ﴿٤٠﴾

41. Unntatt Dine utvalgte tjenere blant dem.

إلا عبادك منهم المخلصين ﴿٤١﴾

42. Han [Allah] sa: Dette er den rette vei som det er Min oppgave (å vise).

قال هذا صراط علي مستقيم ﴿٤٢﴾

43. Sannelig, over Mine tjenere skal du ikke ha noen makt, men bare over dem som følger deg av de villfarne.

إن عبادي ليس لك عليهم سلطان إلا من
اتبعك من الغاوين ﴿٤٣﴾

44. Og sikkert og visst er Helvete sannelig den utlovede plass for dem alle.

وإن جهنم لموعدهم أجمعين ﴿٤٤﴾

45. Det har syv porter, og hver gruppe av dem har fått tildelt sin port.[11]

ع لها سبعة أبواب لكل باب منهم جزء مقسوم ﴿٤٥﴾

R. 4 46. Sannelig, de rettferdige skal være blant Hager og kilder.

إن المتقين في جنات وعيون ﴿٤٦﴾

47. Tre inn i dem med fred, i sikkerhet.

ادخلوها بسلام آمنين ﴿٤٧﴾

48. Og Vi vil fjerne det som er i deres hjerter av gjensidig nag, (så de vil være som) brødre, (sittende) på troner, overfor hverandre.

ونزعنا ما في صدورهم من غل إخوانا على
سرر متقابلين ﴿٤٨﴾

49. Trøtthet skal ikke komme over dem der, og heller ikke skal de drives ut derfra.

لا يمسهم فيها نصب وما هم منها بمخرجين ﴿٤٩﴾

50. Forkynn Mine tjenere, at Jeg sannelig er den Tilgivende, den Barmhjertige.

نبئ عبادي أني أنا الغفور الرحيم ﴿٥٠﴾

11. Tallet "syv" betegner på arabisk ikke alltid noe bestemt tall, men bare et fullkomment tall, og

51. Og at Min straff er en smertefull straff.

وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ﴿٥١﴾

52. Og fortell dem om Abrahams gjester.

وَنَبِّئْهُمْ عَن ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ ﴿٥٢﴾

53. Da de kom inn til ham og sa: Salâm [Fred], svarte han: Vi er sannelig redde av dere.

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنكُمْ وَجِلُونَ ﴿٥٣﴾

54. De svarte: Frykt ikke, for vi bringer deg et gledelig budskap om en sønn, begavet med viten.

قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٥٤﴾

55. Han sa: Bringer dere meg dette gledelige budskapet, til tross for at alderen (allerede) har innhentet meg? (Si meg) på hvilket grunnlag dere gir (et slikt) gledelig budskap.

قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي عَلَىٰ أَن مَّسَّنِيَ الْكِبَرُ فَبِمَ تُبَشِّرُونَ ﴿٥٥﴾

56. De svarte: Vi har brakt deg dette gledelige budskapet på grunnlag av sannheten (fra Allah). Du skal derfor ikke høre til dem som er fortvilet.

قَالُوا بَشَّرْنَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُن مِّنَ الْقَانِطِينَ ﴿٥٦﴾

57. Han svarte: (Hvordan kan jeg fortvile) og hvem kan (i det hele tatt) fortvile om sin Herres nåde, unntatt de som har fart vill?

قَالَ وَمَن يَقْنَطُ مِن رَّحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ﴿٥٧﴾

58. Han sa: Hva er nå deres egentlige ærend, Å dere sendebud?

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٨﴾

59. De svarte: Vi er sannelig sendt til et folk av syndere

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٥٩﴾

60. med unntagelse av Lots tilhengere. Sannelig dem vil vi redde alle,

إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَمُنَجُّوهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٦٠﴾

---

det samme gjelder for "sytti". "Syv" kan imidlertid også hentyde til de syv sanser: synet, hørsel, luktesans, smakesans, smertesans, berøringssans og temperatur sansen. Helvetes beboere vil tre inn gjennom den port som svarer til deres særlige syndighet, sammenlikn også Profetens (s.a.) ord om Paradiset, at enhver skal tre inn gjennom den dør som svarer til hans gode gjerninger (Bukhârî Fahdâ'îl-ahsâb).

61. unntagen hans hustru. Vi mener at hun skal være blant dem som blir igjen.[12]

إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَا ۙ إِنَّهَا لَمِنَ الْغٰبِرِينَ ﴿٦١﴾

R. 5 62. Og da sendebudene kom til Lot (og) hans etterfølgere,

فَلَمَّا جَآءَ اٰلَ لُوطٍ ِالْمُرْسَلُونَ ﴿٦٢﴾

63. sa han: Dere er visselig noen fremmede.

قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّنْكَرُونَ ﴿٦٣﴾

64. De svarte: Ja, men vi er kommet med (nyheten) dere tvilte om.

قَالُوا بَلْ جِئْنٰكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٦٤﴾

65. Og vi er kommet til deg med sannheten, og vi er visselig de sannferdige.

وَاَتَيْنٰكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصٰدِقُونَ ﴿٦٥﴾

66. Reis derfor med (de troende) blant ditt folk i (den siste) del av natten, og følg du etter dem, og la ingen av dem vende seg om, men dra videre dit dere blir befalt.[13]

فَاَسْرِ بِاَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ الَّيْلِ وَاتَّبِعْ اَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ
مِنْكُمْ اَحَدٌ وَّامْضُوْا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ﴿٦٦﴾

67. Og Vi forkynte ham klart denne befalingen, at disse (syndige menneskenes) rot skulle skjæres over om morgenen.

وَقَضَيْنَآ اِلَيْهِ ذٰلِكَ الْاَمْرَ اَنَّ دَابِرَ هٰٓؤُلَآءِ مَقْطُوعٌ
مُّصْبِحِينَ ﴿٦٧﴾

68. Og byens folk kom i håp om å fryde seg.[14]

وَجَآءَ اَهْلُ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٦٨﴾

---

12. *Qaddarnâ*, som vi her har oversatt med "Vi mener" kan også bety: "Vi har besluttet, dekretert". Men denne betydningen kan kun opprettholdes her, såfremt det er sikkert at sendebudene i den sak uttaler seg på Allahs vegne. Vi foretrekker den gitte oversettelen, som også er i samsvar med det arabiske språket. Qur'ânen bringer aldri fantastiske historier som den at Lots hustru så seg tilbake og ble forvandlet til en statue av sten. Den slags eventyr tjener ikke til å øke et hellig skrifts tillit, tvert imot. Alt hva Qur'ânen sier om Lots hustru er "at hun ble igjen (tilbake)" og derfor delte skjebne med øvrige innbyggere, som omkom under jordskjelv og vulkanske utbrudd.

13. At Lot skal følge etter sine tilhengere, som først må forlate byen, er en profeti om at det samme skal skje i den Hellige Profets (s.a.) tilfelle. Se vers 76: "I dette er det et tegn for de forstandige". Vers 73 henvender seg til Profet Muhammad (s.a.) og underbygger ytterligere denne fortolkningen, at de ikke må se tilbake, for ikke å bli fristet til å vende om til de slektninger som de måtte ha i byen. Også Lots døtre var bortgiftet der.

14. Lots folk frydet seg over at de nå hadde en mulighet til å straffe ham for å overtrede deres forbud mot å omgås med de fremmede (se v. 71).

69. Han [Lot] sa: Disse er virkelig mine gjester, så gjør meg ikke til skam.

قَالَ إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ ضَيْفِى فَلَا تَفْضَحُونِ ٦٩

70. Og frykt Allah, og ydmyk meg ikke.

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ ٧٠

71. De svarte: Forbød vi deg ikke (å ha forbindelse med) noen som helst fra omverdenen?

قَالُوٓا أَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَٰلَمِينَ ٧١

72. Han [Lot] sa: Hvis dere må gjøre noe, så er disse mine døtre (sikkerhet nok).[15]

قَالَ هَٰٓؤُلَآءِ بَنَاتِىٓ إِن كُنتُمْ فَٰعِلِينَ ٧٢

73. Ved ditt liv, de vandret visselig i forvirring i sin berusning.

لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِى سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ ٧٣

74. Da grep straffen dem om morgenen.

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ٧٤

75. Og Vi vendte opp ned på den [Lots by], og Vi lot det regne stein av leire ned på dem.

فَجَعَلْنَا عَٰلِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً
مِّن سِجِّيلٍ ٧٥

76. Sannelig, i dette er det visselig tegn for de forstandige.

إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِينَ ٧٦

77. Og den ligger ved en fortsatt eksisterende hovedvei.[16]

وَإِنَّهَا لَبِسَبِيلٍ مُّقِيمٍ ٧٧

78. Sannelig, i dette er det et tegn for de troende.

إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ٧٨

79. Og Skogens folk var også urettferdige.[17]

وَإِن كَانَ أَصْحَٰبُ الْأَيْكَةِ لَظَٰلِمِينَ ٧٩

80. Så Vi gjengjeldte dem (også). Og begge ligger de ved en tydelig hovedvei.

فَانتَقَمْنَا مِنْهُمْ وَإِنَّهُمَا لَبِإِمَامٍ مُّبِينٍ ٨٠

15. Se sûra 11, vers 79.

16. Veien til Hidjâz til Syria.

17. Skogens folk er Sju'aibs folk.

R. 6 81. Og (også) folket fra byen beskyttet av en steinmur forkastet sendebudene.[18]

وَلَقَدْ كَذَّبَ اَصْحٰبُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٨١﴾

82. Og Vi ga dem Våre tegn, men de vendte seg bort fra dem.

وَاٰتَيْنٰهُمْ اٰيٰتِنَا فَكَانُوْا عَنْهَا مُعْرِضِيْنَ ﴿٨٢﴾

83. Og de pleide å hugge ut husene sine i fjellveggen, (for å være) i sikkerhet.

وَكَانُوْا يَنْحِتُوْنَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوْتًا اٰمِنِيْنَ ﴿٨٣﴾

84. Men jordskjelvet grep dem om morgenen.[19]

فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِيْنَ ﴿٨٤﴾

85. Og alt det de hadde ervervet seg hjalp dem ikke.

فَمَآ اَغْنٰى عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿٨٥﴾

86. Og Vi har kun skapt himlene og jorden og det som er i mellom dem i overensstemmelse med sannhet (og visdom). Og timen kommer virkelig, tilgi derfor (deres overtredelser) med den skjønneste tilgivelse.[20]

وَمَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَآ اِلَّا بِالْحَقِّ
وَاِنَّ السَّاعَةَ لَاٰتِيَةٌ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيْلَ ﴿٨٦﴾

87. Din Herre er i sannhet den Største Skaper, den Allvitende.

اِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلّٰقُ الْعَلِيْمُ ﴿٨٧﴾

88. Og Vi har sannelig gitt deg de syv ofte gjentagende (versene) og den opphøyede Qur'ânen.[21]

وَلَقَدْ اٰتَيْنٰكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِيْ وَالْقُرْاٰنَ الْعَظِيْمَ ﴿٨٨﴾

89. La ikke dine øyne vandre til det Vi har gitt til visse andre grupper blant dem for midlertidig fornøyelse og sørg ikke over dem, og senk dine

لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ اِلٰى مَا مَتَّعْنَا بِهٖٓ اَزْوَاجًا مِّنْهُمْ وَ
لَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٨٩﴾

---

18. *Hidjr* (navnet som denne sûra har fått), betyr: omgitt av sten, en mur av sten. Hidjr lå mellom Tabûk og Madina. Her levde folket Thamûd, til hvem Sâlih ble sendt som en advarer. Byen ser ut til å ha blitt bygd av store stener og var omringet av stenmur og festningsvoll.

19. *Sajhah* betyr: "jordskjelv, kraftig vind" eller bare "straff", se 11:68.

20. *As-Sâ'ah* (timen) brukes i tre betydninger i Qur'ânen: 1) om dommens dag 2) om en nasjons dom, 3) om det enkelte menneskets dom.

21. "De syv ofte leste versene" er sûra Al-Fâtihah, Islâms viktigste bønn.

(barmhjertighetens) vinger over de troende.[22]

90. Og si: Jeg er sannelig en åpenbar advarer.

وَقُلْ إِنِّيٓ أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ ﴿٩٠﴾

91. Liksom Vi (besluttet) å sende (straff) ned over dem som splittet (og selv ville splittes),[23]

كَمَآ أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ ﴿٩١﴾

92. dem som vil splitte Qur'ânen i mange biter.

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْاٰنَ عِضِينَ ﴿٩٢﴾

93. Derfor, ved din Herre, Vi vil sannelig stille dem alle til regnskap,

فَوَرَبِّكَ لَنَسْئَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩٣﴾

94. for det de pleide å gjøre.

عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾

95. Forkynn derfor åpent det som er blitt befalt deg, og vend deg bort fra avgudsdyrkerne.

فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٥﴾

96. Vi (alene) vil visselig være deg nok mot dem som spotter.

إِنَّا كَفَيْنٰكَ الْمُسْتَهْزِءِينَ ﴿٩٦﴾

97. Dem, som setter andre guder opp mot Allah. Så de skal snart få vite.

الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللّٰهِ إِلٰهًا اٰخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٩٧﴾

98. Vi vet virkelig at ditt hjerte krympes ved det de sier.[24]

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ﴿٩٨﴾

99. Så lovpris din Herre, og vær sammen med dem som kaster seg ned (for sin Herre).

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِّنَ السّٰجِدِينَ ﴿٩٩﴾

100. Og tilbe din Herre, inntil den sikre (død) kommer til deg.

وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتّٰى يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿١٠٠﴾

---

22. *Djanâh* betyr: "vinger, beskyttelse, tilflukt".

23. Perfektumformen, som ofte er av fortidsbetydning, brukes også om den sikre fremtid (perfektum profetikum), dens sikre inntreffelse gjør at den betegnes som allerede inntruffet). En annen mulig oversettelse er: "liksom Vi sendte (advarere) til de (tidligere) grupper". Dette verset vil da ende med punktum, og vers 92 knyttes da til vers 93.

24. At Profetens (s.a.) bryst knuges sammen - eller føles snevert (som uttrykket egentlig bør oversettes), betyr ikke at han fryktet eller følte seg motløs. Men hans kjærlighet til sitt folk fylte ham med sorg over deres ulydighet mot Gud.

سُوْرَةُ النَّحْلِ مَكِّيَّةٌ (١٦)

AL-NAHL
(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Allahs befaling er nær ved, prøv derfor ikke å fremskynde den. Hellig er Han og høyt hevet over det de setter ved siden av (Ham).

أَتٰىٓ أَمْرُ اللّٰهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوْهُ ۚ سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى عَمَّا
يُشْرِكُوْنَ ﴿٢﴾

3. Han sender ned englene med den Hellige ånd etter Sin befaling til hvem Han vil av Sine tjenere, (Han sier): Advar (menneskene) om at det ikke er noen gud unntatt Meg, så ta Meg (alene) som deres Beskytter.

يُنَزِّلُ الْمَلٰٓئِكَةَ بِالرُّوْحِ مِنْ أَمْرِهٖ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ
مِنْ عِبَادِهٖٓ أَنْ أَنْذِرُوْٓا أَنَّهٗ لَآ إِلٰهَ إِلَّآ أَنَا فَاتَّقُوْنِ ﴿٣﴾

4. Han har skapt himlene og jorden med visdom. Og høyt opphøyet er Han over det de setter ved siden av (Ham).

خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۚ تَعٰلٰى عَمَّا
يُشْرِكُوْنَ ﴿٤﴾

5. Han har skapt mennesket av en sæddråpe, og se, det er en åpenbar strider.

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيْمٌ مُّبِيْنٌ ﴿٥﴾

6. Og kveget har Han (også) skapt; dere finner varme i dets (pels) og (annen) nytte. Og dere spiser av det.[1]

وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا ۚ لَكُمْ فِيْهَا دِفْءٌ وَّمَنَافِعُ وَمِنْهَا
تَأْكُلُوْنَ ﴿٦﴾

7. Og det er en pryd for dere, når dere driver dem hjem om aftenen, og når dere driver dem (ut for beite om morgenen).

وَلَكُمْ فِيْهَا جَمَالٌ حِيْنَ تُرِيْحُوْنَ وَحِيْنَ تَسْرَحُوْنَ ﴿٧﴾

8. Og de bærer deres byrder til (et fjernt) land, som dere ikke kunne ha nådd uten stor besværlighet for dere selv. Sannelig, deres Herre er Mild og Barmhjertig.

وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلٰى بَلَدٍ لَّمْ تَكُوْنُوْا بٰلِغِيْهِ إِلَّا بِشِقِّ
الْأَنْفُسِ ۚ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿٨﴾

---

1. Se noten til 5:2.

9. Og (Han har også skapt) hestene og muldyrene og eslene, slik at dere kan ri på dem, og (de kan være) til pryd (for dere). Og Han vil skape (til samme formål), hva dere (ennå) ikke vet.[2]

وَّالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيْرَ لِتَرْكَبُوْهَا وَزِيْنَةً ۚ وَيَخْلُقُ
مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ۝٩

10. Og det er Allahs sak å vise den rette veien, for det fins (andre veier) som avviker fra denne. Og hvis Allah hadde (gjennomtvunget) Sin vilje, så ville Han ha rettledet dere alle.[3]

وَعَلَى اللّٰهِ قَصْدُ السَّبِيْلِ وَمِنْهَا جَآئِرٌ ۚ وَلَوْ شَآءَ
لَهَدٰىكُمْ اَجْمَعِيْنَ ۝١٠ ع

R. 2 11. Det er Ham, som sender ned vann fra himmelen til dere, av det (får dere) drikkevann, og av det (vokser) trærne, som deres (kveg) spiser av.

هُوَ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً لَّكُمْ مِّنْهُ شَرَابٌ
وَّمِنْهُ شَجَرٌ فِيْهِ تُسِيْمُوْنَ ۝١١

12. Av det lar Han kornet gro for dere, og oliven og daddelpalmer og druer og frukter av enhver art. Sannelig, i dette er det visselig tegn for et folk som tenker seg om.

يُنْۢبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُوْنَ وَالنَّخِيْلَ وَالْاَعْنَابَ
وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ ۗ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ
يَّتَفَكَّرُوْنَ ۝١٢

13. Og Han har underlagt dere natten og dagen og solen og månen, og stjernene er (også) underlagt (dere) på Hans befaling. Sannelig, i dette er det visselig tegn for et folk som bruker sin fornuft.[4]

وَسَخَّرَ لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۙ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۗ
وَالنُّجُوْمُ مُسَخَّرٰتٌۢ بِاَمْرِهٖ ۗ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ
لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ۝١٣

---

2. Her er en tydelig profeti om nye transportmidler som vil avløse hester, kameler, muldyr osv.

3. I versene 6-9 inkluderes noen av de materielle goder som Gud har skapt til menneskets bruk. Også de øvrige skapningene er frembrakt til menneskets bruk, et klart tegn på at det står en opphøyet intelligens bak universet. I vers 10 tales det deretter om det største åndelige gode, nemlig åpenbaringen, som allerede nevnes i begynnelsen av sûraen. Tankegangen som forbinder disse versene, er den: når Gud på alle måter har sørget for menneskehetens rent materielle fremgang, skulle Han så ikke ha truffet forholdsregler til å sikre menneskets åndelige velferd og fremgang? Svaret er: Jo, og Gud har gjort dette ved å utvelge Sine sendebud og åpenbare dem rettledningen. Den menneskelige fornuft alene er ikke tilstrekkelig til å løse de kompliserte spørsmål, som knytter seg til menneskets rette utvikling. Derfor sender Gud profeter og åpenbarer Sin lov.

4. Gud har gitt mennesket myndighet over hele universet. Dette viser klart den høye verdighet Islâm tillegger mennesket, Guds beste skapning. Vår tids romfart gir oss stor mulighet til å forstå rekkevidden i dette verset. Sammenlikn 55:34, hvor menneskers forsøk på å nå ut i universet omtales enda tydeligere; kan en slik viten, som disse vers avslører, tillegges noen annen enn den Allvitende?

14. Og for dere har Han skapt arter i forskjellige farger. Sannelig, i dette er det visselig tegn for et folk som lar seg formane.

وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٤﴾

15. Og det er Han som har underlagt dere havet, slik at dere kan spise ferskt kjøtt fra det, og frembringe smykker som dere bærer. Og du ser skipene pløye seg igjennom det, (for at dere både skal kunne reise og finne føde i det), og for at dere skal søke Hans nåde, og for at dere kan være takknemlige.

وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا ۖ وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاخِرَ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِن فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٥﴾

16. Og Han har forankret fjell i jorden, så de ikke skjelver med dere, og elver og veier, for at dere skal kunne finne frem til den rette vei.[5]

وَأَلْقَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَن تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَارًا وَسُبُلًا لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٦﴾

17. Og Han har i tillegg (skapt) andre kjennetegn, og de rettledes også ved hjelp av stjernene.

وَعَلَامَاتٍ ۚ وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ ﴿١٧﴾

18. Er da den som skaper (alt dette) lik den som intet skaper? Vil dere da ikke la dere formane?

أَفَمَن يَخْلُقُ كَمَن لَّا يَخْلُقُ ۗ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٨﴾

19. Og hvis dere prøver å telle Allahs nådegjerninger (mot dere), så vil dere ikke kunne telle dem. Sannelig, Allah er Tilgivende, Barmhjertig.

وَإِن تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا ۗ إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٩﴾

20. Og Allah vet hva dere skjuler, og det dere åpenbarer.

وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿٢٠﴾

21. Og de, som de (vantro) påkaller foruten Allah, har ikke skapt noen ting, men er selv blitt skapt.

وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٢١﴾

5. Den moderne naturvitenskap har godtgjort at jordens stabilitet er økt etter fjellkjedenes dannelse.

22. (De er) døde, livløse, og de vet ikke (engang) når de skal oppreises (til nytt liv).

أَمْوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ ۖ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٢٢﴾

R. 3 23. Deres Gud er én Gud. Men de som ikke tror på det kommende (liv), deres hjerter er fremmede (for sannheten), og de er hovmodige.[6]

إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ۚ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
قُلُوبُهُم مُّنكِرَةٌ وَهُم مُّسْتَكْبِرُونَ ﴿٢٣﴾

24. Det er ingen tvil om at Allah kjenner alt det de skjuler og alt det de åpenbarer. Sannelig, Han elsker ikke de hovmodige.[7]

لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ۚ
إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿٢٤﴾

25. Og når det sies til dem: Hva mener dere om det deres Herre har åpenbart, så sier de: (Det er kun) de gamles fabler.

وَإِذَا قِيلَ لَهُم مَّاذَا أَنزَلَ رَبُّكُمْ ۙ قَالُوا أَسَاطِيرُ
الْأَوَّلِينَ ﴿٢٥﴾

26. (Følgen er), at de skal bære deres byrder til fulle på Oppstandelsens dag, de skal (også) bære (en del) av deres byrder, som de uten å vite, villedet. Sannelig, ondt er hva de bærer.

لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۙ وَمِنْ أَوْزَارِ
الَّذِينَ يُضِلُّونَهُم بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ أَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ ﴿٢٦﴾

R. 4 27. De som var før dem smidde også renker (mot deres tids profeter), men Allah tok deres (renkers) bygning ved grunnvollene, slik at takene over dem styrtet ned på dem, og straffen kom fra den siden de ikke ventet.

قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَأَتَى اللَّهُ بُنْيَانَهُم مِّنَ
الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِن فَوْقِهِمْ وَأَتَاهُمُ
الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٧﴾

28. Så på Oppstandelsens dag vil Han ydmyke dem og si: Hvor er Mine medguder som dere motsatte dere (Mine

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ
الَّذِينَ كُنتُمْ تُشَاقُّونَ فِيهِمْ ۚ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا

6. Versene 21-23 inneholder en kraftig bevisførelse for Guds enhet og mot alle forsøk på å guddommeliggjøre det skapte. Vers 22 angir klart at alle mennesker, som i tidens løp er blitt tilbedt som guddommelige, også Jesus, er døde. Vers 21 gjør det også klart at kun Gud kan skape og at det derfor er feilaktig å mene at mennesker kan gjøre mirakler som å gi liv til de døde. Profeter gir liv til "de døde", som er åndelige døde, men også dette skjer ved Allahs tillatelse og barmhjertighet.

7. "Han elsker ikke de hovmodige", betyr ikke, at Han heller ikke hater dem. Men dette er en måte å understreke på i det arabiske språket, at Han ikke elsker dem, altså avskyr dem. "Elsker ikke" i oversettelsen "Han elsker ikke..." er oversettelse av ordene *lâ juhibbu*.

profeter) for. De som har fått viten vil si: På denne dag vil sannelig ydmykelse og sorg hjemsøke de vantro.

الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوٓءَ عَلَى الْكٰفِرِينَ ﴿٢٨﴾

29. Dem som englene lar dø, mens de øver ondt mot seg selv, vil tilby underkastelse (og si): Vi pleide ikke å gjøre noe ondt. Nei, sannelig Allah vet hva dere pleide å gjøre.

الَّذِينَ تَتَوَفّٰىهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ ظَالِمِيٓ أَنْفُسِهِمْ فَأَلْقَوُا
السَّلَمَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوٓءٍ بَلٰىٓ إِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾

30. Tre inn gjennom Helvetes port og for å forbli der i lang tid. Sannelig, ond er de hovmodiges bolig.

فَادْخُلُوٓا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خٰلِدِينَ فِيهَا فَلَبِئْسَ مَثْوَى
الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٣٠﴾

31. Og (når) det sies til de rettferdige: Hva mener dere om det deres Herre har åpenbart? Svarer de: (Sannelig, det er) det beste. For dem som handler godt, er det godt i denne verden, og det kommende (livs) bolig er enda bedre. Sannelig, de rettferdiges hjemsted er utmerket.

وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَآ أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرًا
لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ
الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣١﴾

32. Evighetens Hager, som de skal tre inn i, gjennom dem strømmer det floder. Der vil de få (alt) hva de ønsker. Slik belønner Allah de rettferdige.

جَنّٰتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهٰرُ
لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَآءُونَ كَذٰلِكَ يَجْزِي اللّٰهُ
الْمُتَّقِينَ ﴿٣٢﴾

33. Dem som englene lar dø, mens de er rene (i sjelen), de sier (til dem): Fred være med dere. Tre inn i Paradiset, (som belønning) for det dere pleide å gjøre.

الَّذِينَ تَتَوَفّٰىهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلٰمٌ
عَلَيْكُمُ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٣﴾

34. Hva annet venter de [vantro] enn at englene kommer til dem (med straff), eller at deres Herres befaling inntreffer? Slik gjorde (også) de (som var) før dem. Og Allah gjorde dem ikke urett, men de gjorde urett mot seg selv.

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّآ أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ
أَمْرُ رَبِّكَ كَذٰلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ
اللّٰهُ وَلٰكِنْ كَانُوٓا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٤﴾

35. De ble rammet av de onde (følgene) av sine handlinger, og det de pleide å bespotte, omringet dem.

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا
بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٥﴾

R. 5 36. Og avgudsdyrkerne sier: Hvis Allah hadde villet det (annerledes), ville vi ikke ha tilbedt noen unntatt Ham, verken vi eller våre forfedre, og vi ville ikke ha forbudt noe uten Hans (befaling). Slik gjorde de (som motsatte seg sannheten) før dem. Er profetene ansvarlige for noe annet enn å overlevere det tydelige budskapet?

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِن
دُونِهِ مِن شَيْءٍ نَّحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِن
دُونِهِ مِن شَيْءٍ ۚ كَذَٰلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ
فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٣٦﴾

37. Og blant ethvert folk oppreiste Vi et sendebud (som forkynte): Tilbe Allah, og sky det onde. Så var det noen blant dem som var (verdige) Allahs rettledning, og noen av dem (var ikke verdige), og fortjente ødeleggelse. Reis derfor rundt på jorden og se hvordan enden ble for dem som fornektet (sendebudene).

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ
وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ۖ فَمِنْهُم مَّنْ هَدَى اللَّهُ
وَمِنْهُم مَّنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ ۚ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ
فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٧﴾

38. Hvis du ivrig begjærer deres rettledning, så (vit at) Allah ikke rettleder de som villeder (andre), og de vil ikke ha noen hjelpere.

إِن تَحْرِصْ عَلَىٰ هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَن
يُضِلُّ ۖ وَمَا لَهُم مِّن نَّاصِرِينَ ﴿٣٨﴾

39. Og de sverger ved Allah deres høyeste ed: Allah vil ikke oppreise de døde. Men nei, (det er) et løfte (Han har gjort) bindende for Seg Selv, men de fleste mennesker vet det ikke.

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ ۙ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَن
يَمُوتُ ۚ بَلَىٰ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

40. (Han vil sannelig vekke dem), slik at Han kan klargjøre for dem (alt) det de var uenige om, og fordi, at de vantro skal innse at de var løgnere.[8]

لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يَخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ
كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَاذِبِينَ ﴿٤٠﴾

41. Vårt ord angående en ting når Vi akter å skape den, er kun at Vi sier om den: Bli til, og så blir den til.

إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَن نَّقُولَ لَهُ كُن
فَيَكُونُ ﴿٤١﴾ ع

8. Liksom vi fra den fysiske verden vet, at en spenning etterfølges av en avspenning, og at en årsak ikke kan tenkes uten virkning, slik vil det også på det åndelige plan alle de spørsmål og problemer, om hvilke mennesker strides og er uenige, få deres løsning på "dommens dag".

R. 6 42. Og de som utvandrer for Allahs sak, etter å ha lidd urett, vil Vi sannelig gi det beste sted i denne verden. Og lønnen i det hinsidige er sannelig større, om de bare visste,

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِن بَعْدِ مَا ظُلِمُوا لَنُبَوِّئَنَّهُمْ
فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ۖ وَلَأَجْرُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ ۚ لَوْ كَانُوا
يَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾

43. de som er utholdende og setter deres lit til sin Herre.

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٤٣﴾

44. Og før deg sendte Vi (også) kun menn, som Vi ga åpenbaring. Spør da de som besitter viten om åpenbaringen (fra Allah), hvis dere ikke vet.

وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ ۚ فَاسْأَلُوا
أَهْلَ الذِّكْرِ إِن كُنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٤٤﴾

45. (Vi sendte Våre sendebud) med klare tegn og skrifter. Og Vi har (nå) sendt deg den fullkomne formaningen, for at du må gjøre det klart for menneskeheten, det som er blitt åpenbart dem (gjennom deg), og for at de må tenke seg om.

بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ ۗ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ
لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٥﴾

46. Er de som legger onde planer, trygge på at Allah ikke vil la dem synke ned i jorden, eller at straffen ikke kommer til dem fra (en kant), hvor de ikke tenker seg det?

أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَن يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ
الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٤٦﴾

47. Eller at Han ikke vil gripe dem under deres reiser. Så (de må huske) at de ikke kan hindre (Hans planer).

أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقَلُّبِهِمْ فَمَا هُم بِمُعْجِزِينَ ﴿٤٧﴾

48. Eller at Han ikke vil gripe dem med en gradvis ødeleggelse. Deres Herre er sannelig Mild (og) Barmhjertig.

أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَىٰ تَخَوُّفٍ فَإِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٤٨﴾

49. Har de ikke betraktet alt det Allah har skapt, og sett hvordan dets skygge sprer seg til høyre og til venstre, idet det kaster seg ned for Allah? Og det utsletter seg (etterhvert for Ham).[9]

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا خَلَقَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ يَتَفَيَّأُ ظِلَالُهُ
عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِّلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ ﴿٤٩﴾

---

9. Islâm vil spre seg mot øst og sør (høyre), og så mot vest og nord (venstre).

50. Og alt det som finnes i himlene og på jorden underkaster seg Allah, og (det samme gjør) dyrene og englene, og de er ikke hovmodige.

وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ
دَابَّةٍ وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٥٠﴾

51. De frykter deres Herre (som er) høyere enn dem, og de handler (kun) som de er blitt befalt.[10]

يَخَافُوْنَ رَبَّهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُوْنَ مَا
يُؤْمَرُوْنَ ﴿٥١﴾ السجدة

R. 7 52. Og Allah har sagt til (ethvert folk): Ta ikke to guder (til tilbedelse). Det finnes kun én Gud, frykt derfor Meg (alene).

وَقَالَ اللّٰهُ لَا تَتَّخِذُوْٓا اِلٰهَيْنِ اثْنَيْنِ اِنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ
وَّاحِدٌ فَاِيَّايَ فَارْهَبُوْنِ ﴿٥٢﴾

53. Og Ham tilhører alt som er i himlene og på jorden, og Ham tilkommer den evige religion. Vil dere da ta noen andre enn Allah til deres beskytter?[11]

وَلَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ الدِّيْنُ وَاصِبًا
اَفَغَيْرَ اللّٰهِ تَتَّقُوْنَ ﴿٥٣﴾

54. Og hva dere enn får av velsignelse, så er den fra Allah. Og når noe ondt rammer dere, så er det Ham dere tilkaller (for hjelp).

وَمَا بِكُمْ مِّنْ نِّعْمَةٍ فَمِنَ اللّٰهِ ثُمَّ اِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ
فَاِلَيْهِ تَجْـَٔرُوْنَ ﴿٥٤﴾

55. Når Han fjerner det onde fra dere, så vil en gruppe av dere sette (guder) ved siden av Allah.

ثُمَّ اِذَا كَشَفَ الضُّرَّ عَنْكُمْ اِذَا فَرِيْقٌ مِّنْكُمْ بِرَبِّهِمْ
يُشْرِكُوْنَ ﴿٥٥﴾

56. Så at de fornekter det Vi har gitt dem. Nyt da en tid, men snart vil dere vite.

لِيَكْفُرُوْا بِمَآ اٰتَيْنٰهُمْ فَتَمَتَّعُوْا فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿٥٦﴾

57. Og til dem [deres falske guder] som de ikke vet noe om, avsetter de en del av det Vi har forsynt dem med. Ved Allah, sannelig skal dere utspørres om det dere pleide å oppdikte.

وَيَجْعَلُوْنَ لِمَا لَا يَعْلَمُوْنَ نَصِيْبًا مِّمَّا رَزَقْنٰهُمْ
تَاللّٰهِ لَتُسْـَٔلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَفْتَرُوْنَ ﴿٥٧﴾

---

10. Englene har ikke noen selvstendig eksistens; de handler kun i overensstemmelse med Guds vilje. Å spore det ondes opprinnelse i et fall blant englene (som visse kristne gjør), er da umulig etter Islâm. Ondt og godt er etter Islâm menneskers misbruk eller rette bruk av Guds gaver. Dette verset følges av *Sadjda*: nedkastning med pannen mot jorden.

11. *Dîn* betyr: "dom, rettferdighet, lydighet, religion osv."

58. Og de tilskriver Allah døtre, Hellig er Han (og fri for alle mangler), mens de selv får det de begjærer.[12]

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَٰتِ سُبْحَٰنَهُ وَلَهُم مَّا يَشْتَهُونَ ﴿٥٨﴾

59. Og når en av dem blir underrettet om en datters (fødsel), så formørkes hans ansikt; og han undertrykker sin sorg.

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا
وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٥٩﴾

60. Han skjuler seg for menneskene på grunn av den dårlige nyheten han fikk. Skal han beholde henne til tross for skammen, eller skal han begrave henne i støvet. Sannelig, ond er deres avgjørelse.[13]

يَتَوَٰرَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِن سُوٓءِ مَا بُشِّرَ بِهِۦٓ أَيُمْسِكُهُ
عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِى التُّرَابِ أَلَا سَآءَ مَا
يَحْكُمُونَ ﴿٦٠﴾

61. Deres liknelse som ikke tror på det kommende (liv) er ond, mens den opphøyede liknelse tilkommer Allah, og Han er den Allmektige, den Allvise.

لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْءَاخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ وَلِلَّهِ
الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦١﴾ ع ١٣

R. 8 62. Og hvis Allah skulle straffe menneskene for deres urettferdighet, da ville Han ikke etterlate et eneste levende vesen (på jordens overflate), men Han gir dem utsettelse, (så de kan angre og forbedre seg) til en fastsatt tid. Men så, når deres (fastsatte) tid kommer, er det ingen som kan holde igjen så mye som et øyeblikk (for å unngå straffen), heller ikke kan de gå den forbi (for å slippe straffen).

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِم مَّا تَرَكَ عَلَيْهَا
مِن دَآبَّةٍ وَلَٰكِن يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا
جَآءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٦٢﴾

63. Og de tillegger Allah det de (selv) forakter, og deres tunger ytrer den løgnen, at de vil få det beste (av

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ
أَنَّ لَهُمُ الْحُسْنَىٰ لَا جَرَمَ أَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَأَنَّهُم

12. Det hentydes til de hedenske araberes forkjærlighet for sønner. Verset spør ironisk at når de selv gremmet seg over døtre, hvordan kunne de da tildikte dem Allah?

13. Dette verset refererer til den barbariske handlingen, å begrave levende jenteunger, som var en mote blant visse arabiske stammer. De hadde et så lavt begrep av deres kvinnfolk og ga dem en ekstrem nedverdigende posisjon i deres samfunn. Den Hellige Qur'ânen har støttet på det sterkeste, æren av kvinner og har godkjent alle deres legitime rettigheter, og i det henseende er den enestående blant de mange Skriftene i verden.

alt). Utvilsomt skal Ilden bli deres, og (i den) skal de bli forlatt.[14]

مُّفْرَطُونَ ﴿٦٣﴾

64. Ved Allah, sannelig har Vi sendt (profeter) til (alle) folkeslag før deg. Men Satan forskjønnet deres handlinger for dem. Så det er han som er deres leder i dag, og en smertelig straff er deres (skjebne).

تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ
الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ﴿٦٤﴾

65. Og Vi åpenbarer deg denne Boken, kun for at du skal kunne klargjøre for dem det de strides om, og (som) en rettledning og barmhjertighet for et folk som tror.

وَمَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا
فِيهِ ۙ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٦٥﴾

66. Og det er Allah som sender ned vann fra himmelen og dermed vekker jorden til live etter dens død. Sannelig, i dette er det tegn for et folk som vil høre.

وَاللَّهُ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ
مَوْتِهَا ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٦﴾ ع ١٣

R. 9 67. Og det er visselig en lære for dere i kveget. Vi gir dere å drikke av det, som er i deres mager mellom mageinnhold og blod - ren melk, velsmakende for de som drikker.

وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۖ نُّسْقِيكُم مِّمَّا فِي بُطُونِهِ
مِن بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَّبَنًا خَالِصًا سَائِغًا لِّلشَّارِبِينَ ﴿٦٧﴾

68. Og fra daddelpalmenes frukter og druene, utvinner dere en berusende drikk og (også) en god næring. Sannelig, i dette er det et tegn for et folk som vil forstå.[15]

وَمِن ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ
سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾

---

14. *jufratûn* (de er overmodige) kan også gjengis: "de vil bli forlatt (i Ilden)".

15. Vers 67 beskriver den prosess hvor gress gjennom mageinnhold og blod som to stadier forvandles til ren og velsmakende melk, (en prosess som var ukjent på Profet Muhammads (s.a.) tid). Dette tjener som lære for mennesker, og skal vise dem hvordan tingene ved deres rette bruk i overensstemmelse med Guds åpenbaring blir gode og nyttige for mennesker. Misbruk derimot, gjør dem onde, se vers 68; druer er en god næring, men forderves de ved gjæring blir de til en berusende drikk. Tingene er ikke gode eller onde i seg selv, det er menneskene som gjør dem det ved henholdsvis bruk og misbruk.

69. Og din Herre åpenbarte bien: Bygg hus i fjellene og trærne og i (de espalier) som (menneskene) bygger.[16]

وَاَوْحٰى رَبُّكَ اِلَى النَّحْلِ اَنِ اتَّخِذِىْ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوْتًا
وَّمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُوْنَ ﴿٦٩﴾

70. Spis så av alle frukter og følg din Herres veier, med ydmykhet. Av deres mager kommer en drikk, mangfoldig i farge og art, i dette er det helbredelse for mennesker. Sannelig, i dette er det visselig et tegn for et folk som vil tenke seg om.

ثُمَّ كُلِىْ مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ فَاسْلُكِىْ سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا ؕ
يَخْرُجُ مِنْۢ بُطُوْنِهَا شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ اَلْوَانُهٗ فِيْهِ شِفَآءٌ
لِّلنَّاسِ ؕ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿٧٠﴾

71. Og Allah har skapt dere, og deretter lar Han dere dø. Og blant dere er det (noen) som drives til den siste delen av livet [alderdommen], slik at de ikke vet noe (mer), etter (at de dog har hatt) viten (om det). Sannelig, Allah er Allvitende, Allmektig.

وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفّٰىكُمْ ۙ وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّرَدُّ اِلٰٓى
اَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَىْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْـًٔا ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ
قَدِيْرٌ ﴿٧١﴾ ع

R. 10 72. Og Allah har utmerket noen fremfor andre i (henseende til denne verdens) underhold. Og dog vil de som er utmerkede (i dette henseende), ikke gi tilbake av deres underhold til dem, som deres høyrehender besitter, slik at de kunne ha lik andel i det. Vil de da fornekte Allahs nådegave?[17]

وَاللّٰهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلٰى بَعْضٍ فِى الرِّزْقِ ۚ فَمَا
الَّذِيْنَ فُضِّلُوْا بِرَآدِّىْ رِزْقِهِمْ عَلٰى مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ
فَهُمْ فِيْهِ سَوَآءٌ ؕ اَفَبِنِعْمَةِ اللّٰهِ يَجْحَدُوْنَ ﴿٧٢﴾

73. Og Allah har skapt ektefeller for dere av deres egne. Og med deres ektefeller skjenket dere sønner og sønnesønner og forsynt dere med alle

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا وَّجَعَلَ لَكُمْ
مِّنْ اَزْوَاجِكُمْ بَنِيْنَ وَحَفَدَةً وَّرَزَقَكُمْ مِّنَ الطَّيِّبٰتِ ؕ

16. Det gudgivne instinkt som dirigerer bien (og alle andre dyr), kalles her for åpenbaring. Qur'ânen taler om åpenbaring til jorden, til bien, til engler, til alminnelige mennesker og til profeter. Sammenlikn 4:164, 5:112, 8:13, 16:69, 28:8 og 99:6.

17. Islâm anerkjenner den private eiendomsrett, men aksepterer samtidig som prinsipp den kollektive eiendom, det er visselig kun det som kan "gis tilbake" til en person, som egentlig tilhører ham. *Zakât*, som Profeten (s.a.) sier: "*skal tas fra de rike og gis tilbake til de fattige*", er altså ikke noen almisse, men en rett som er begrunnet i at de fattige er medskapere av de rikes rikdom. Ved å forby rente har Islâm ytterligere - da det er umulig for en enkelt å reise tilstrekkelig kapital til et større foretagende - gitt et viktig hint til samarbeid. Verset sier også at de rike makkanere som ikke ville gi det minste av deres egen makt og rikdom fra seg, ved å sette deres guder ved siden av Allah, så å si ville ta det som var Hans fra Ham og gi det til deres "medguder".

rene ting. Vil de da likevel tro på det som vil forgå, og vil de fornekte Allahs nådegaver?

أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ ﴿٧٢﴾

74. Og likevel tilber de ved siden av Allah, dem som ikke makter å forsyne dem med noe som helst fra himmelen eller fra jorden, og de har heller ingen makt.

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا
مِّنَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٧٣﴾

75. Så dikt ikke opp liknelser om Allah, sannelig Allah vet (alt), og dere vet ikke.

فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا
تَعْلَمُونَ ﴿٧٤﴾

76. Allah fremstiller en liknelse (for dere) om en slave som eies av noen, som ikke har makt over noe, og om en (fri mann) som Vi har skjenket rikelig underhold, hvorav han gir både hemmelig og åpenlyst. Kan disse to være like? All lovprisning tilkommer (alene) Allah. Men de fleste av dem vet ikke.

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَىٰ شَيْءٍ
وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا
وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾

77. Og Allah fremstiller (enda) en liknelse (for dere) om to menn, (der) en av dem er stum (og) makter ingenting, og er en byrde for sin herre. Hvor han enn blir sendt av sin herre, bringer han ikke med seg noe godt. Kan han da være lik en som påbyr rettferdighet, og selv er på den rette vei?[18]

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ
عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَىٰ مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّهْهُ لَا يَأْتِ
بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ
عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٦﴾ ع ١٦

R. 11 78. Og til Allah tilhører himlenes og jordens hemmeligheter, og den (lovede) timens anliggende er kun som et blunk med øyet, eller den er (enda) nærmere. Sannelig, Allah har makt over alle ting.

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ
إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿٧٧﴾

79. Og Allah brakte dere ut av deres mødres skjød da dere ikke visste noe,

وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا

18. Versene 76 og 77 inneholder to liknelser som begge karakteriserer Profetens (s.a.) motstandere i forhold til ham selv. De er slaver av deres hedenske tro og praksis.

og Han har gitt dere ører og øyne og hjerter for at dere må være takknemlige.

وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٩﴾

80. Ser de da ikke fuglene, som er innordnet i tjeneste under himmelens hvelv? Ingen holder dem tilbake unntatt Allah. Sannelig i dette er det visselig tegn for et folk som tror.[19]

أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوِّ السَّمَاءِ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٠﴾

81. Og Allah har skjenket dere et hvilested i deres hus, og Han har også gitt dere boliger av kvegets skinn, som under deres reise og opphold er lette (å håndtere). Og av deres ull og deres pels og deres hår, (har Han skjenket dere) husholdningsvarer og (annen) nytte for en tid.[20]

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ وَمِنْ أَصْوَافِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثَاثًا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٨١﴾

82. Og Allah har (også) frembrakt av det Han har skapt for dere, (mange ting) som gir skygge. Og Han har gitt dere tilfluktssteder i fjellene, og Han har gitt dere antrekk som beskytter mot varme (og kulde), og andre kledninger som beskytter dere i krig. Slik oppfyller Han Sin nåde over dere, for at dere skal underkaste dere (Ham).

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُمْ بَأْسَكُمْ كَذَٰلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ ﴿٨٢﴾

83. Men om de vender seg bort, så påhviler det deg kun den klare forkynnelse.[21]

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٨٣﴾

---

19. "Fugler" står ofte symbolsk for krigens ulykker, idet fuglene følger etter hærene for å fortære likene av de drepte. I dette er det en profeti om den kommende krig mellom de troende og vantro. Sammenlikn også vers 82, som gjør dette enda klarere.

20. *Jawm*, som vanligvis oversettes "dag", står for ethvert tidsrom, uansett lengde. Jf. skapelsens "dager". Qur'ânen setter en "dag" til 1000 år (22:48), og et annet sted til 50.000 år (70:5). Den primære betydning av *Jawm* er tid i absolutt forstand, kort eller lang, uten hensyn til lengde (Lane & Aqrab). Se også 10:4.

21. I dette verset henvender Allah Seg til Profeten (s.a.) og sier at Profeten Muhammad (s.a.) er pålagt å forkynne budskapet, om de tror eller ei, så hviler det ikke noe ansvar på Profeten (s.a.).

84. De fornekter Allahs nåde etter å ha erkjent den, og de fleste av dem er vantro.

يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللّٰهِ ثُمَّ يُنْكِرُوْنَهَا وَاَكْثَرُهُمُ
الْكٰفِرُوْنَ ﴿٨٤﴾

R. 12 85. Og (ihukom) den dag, da Vi vil oppreise fra ethvert folk et vitne, da skal det ikke gis de vantro tillatelse (til å unnskylde seg), heller ikke skal de kunne be om nåde.

وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ شَهِيْدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ
لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُوْنَ ﴿٨٥﴾

86. Og når de som pleide å øve urett ser straffen, så skal de ikke få lettelser og de skal (heller) ikke få utsettelse.

وَاِذَا رَاَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ
وَلَا هُمْ يُنْظَرُوْنَ ﴿٨٦﴾

87. Og når avgudsdyrkerne ser sine avguder, vil de si: Vår Herre, disse er våre avguder, som vi påkalte istedenfor Deg. Så vil de [såkalte guder] svare dem: Sannelig, dere er løgnere.[22]

وَاِذَا رَاَ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا شُرَكَآءَهُمْ قَالُوْا رَبَّنَا
هٰٓؤُلَآءِ شُرَكَآؤُنَا الَّذِيْنَ كُنَّا نَدْعُوْا مِنْ دُوْنِكَ
فَاَلْقَوْا اِلَيْهِمُ الْقَوْلَ اِنَّكُمْ لَكٰذِبُوْنَ ﴿٨٧﴾

88. Og på denne dagen vil de tilby Allah underkastelse, og det de pleide å oppdikte vil svikte dem.

وَاَلْقَوْا اِلَى اللّٰهِ يَوْمَئِذِ اِلسَّلَمَ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا
يَفْتَرُوْنَ ﴿٨٨﴾

89. For dem som er vantro og holder (folk) borte fra Allahs vei, vil Vi forøke deres straff med (en annen) straff, fordi de pleide å stifte ufred.

اَلَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ زِدْنٰهُمْ
عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوْا يُفْسِدُوْنَ ﴿٨٩﴾

90. Og (ihukom) den dag, da Vi vil i ethvert folk oppreise et vitne fra deres egne mot dem. Og Vi vil føre deg frem som vitne mot disse, og Vi har åpenbart deg Boken for å forklare enhver ting, og (som) en rettledning, og en nåde og for å gi det gledelige budskap til de som underkaster seg (Allah).

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِيْ كُلِّ اُمَّةٍ شَهِيْدًا عَلَيْهِمْ مِّنْ اَنْفُسِهِمْ
وَجِئْنَا بِكَ شَهِيْدًا عَلٰى هٰٓؤُلَآءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتٰبَ
تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَّهُدًى وَّرَحْمَةً وَّبُشْرٰى لِلْمُسْلِمِيْنَ ﴿٩٠﴾

R. 13 91. Sannelig, Allah påbyr (dere) rettferdighet og godhet og kjærlighet som til slektninger, og Han forbyr dere

اِنَّ اللّٰهَ يَاْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْاِحْسَانِ وَاِيْتَآئِ ذِي
الْقُرْبٰى وَيَنْهٰى عَنِ الْفَحْشَآءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ

22. Samtalen mellom avguder og deres etterfølgere, viser at vennskap basert på synd og benektelse av sannheten, aldri utstår.

usømmelighet, og det åpenbart onde, og opprørskhet. Han formaner dere, for at dere skal tenke dere om.[23]

يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٩١﴾

92. Og oppfyll pakten med Allah når dere har inngått den, og bryt ikke deres edelige løfter etter å ha gjort dem bindende (for dere selv), når dere har tatt Allah som forsørger. Allah vet visselig hva dere gjør.

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللهِ إِذَا عٰهَدْتُّمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ
بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا
إِنَّ اللهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٩٢﴾

93. Og bli ikke som henne som klippet sitt garn i små biter etter å ha spunnet det sterkt, idet dere bruker deres løfter som et middel til å bedra hverandre, (i håp om) at den ene gruppen skal bli mektigere enn den andre. Sannelig, med dette setter Allah dere på prøve. Og på Oppstandelsens dag vil Han gjøre det klart for dere, det dere pleide å være uenige om.

وَلَا تَكُونُوا كَالَّتِي نَقَضَتْ غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ
أَنْكَاثًا تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ
أُمَّةٌ هِيَ أَرْبٰى مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللهُ بِهِ وَلَيُبَيِّنَنَّ
لَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٩٣﴾

94. Og om Allah hadde (gjennomtvunget) Sin vilje, så ville Han sannelig ha gjort dere til én menighet, men Han lar den som ønsker det fare vill, og rettleder den som ønsker det. Og dere skal sannelig utspørres om det dere pleide å gjøre.[24]

وَلَوْ شَاءَ اللهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلٰكِنْ يُضِلُّ
مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَتُسْأَلُنَّ عَمَّا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾

---

23. Dette verset angir tre trinn av godt, og tre trinn av ondt. *'Adl* betyr: rettferdighet og er det første trinn på det godes rangstige. *Ihsân* betyr: godhet - og det vil si å gjøre mere godt enn man selv har mottatt. *Itâ'idhil-qurbâ* er liksom den som utgår fra slektninger, f.eks. liksom en mors inderlige kjærlighet til sitt barn - en kjærlighet, som ikke spør om lønn. (Det betyr ikke her: "å gi til de nærmeste", for så skulle det ha vært med akkussativ og ikke genetiv, se f.eks. 17:27).
De tre grader av ondt er: usømmelighet og skjendige tanker, hvor det onde er begrenset innenfor den enkeltes personlighet - det åpenbart onde, dvs. enhver overtredelse som ikke skader andre enn synderen selv - og til sist opprørskhet, hvor ikke bare synderen blir skadet, men også andres rettigheter trues og lider skade.

24. Det kan også oversettes: "Han etterlater i villfarelse den Han vil, og rettleder den Han vil". Men dette betyr ikke at det er vilkårlig hvem som rettledes og hvem som villedes. Meningen er, som det også er klart av andre vers i Qur'ânen, at Gud dømmer som villfarende etter Sin åpenbarte vilje. Den som går imot Guds åpenbarte vilje, farer vill, og Gud etterlater slike i deres villfarelse. Hvis man vil oversette: *adhalla* og *judhillu* ved "lede vill", må man erindre seg at dette verbet alltid som objekt har: synderne, de urettferdige, overtrederne osv.

95. Og bruk ikke deres løfte som et middel til å bedra hverandre, for ellers vil dere miste fotfeste etter å ha stått fast. (Og måtte det ikke skje) at dere må smake det onde fordi dere (med dette) vendte bort (mennesker) fra Allahs vei, og dere vil få en streng straff.

وَلَا تَتَّخِذُوٓا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌ
بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا السُّوٓءَ بِمَا صَدَدْتُّمْ عَنْ
سَبِيلِ اللّٰهِ ۚ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٩٥﴾

96. Og selg ikke pakten med Allah for en ringe pris. Sannelig det som er hos Allah er bedre for dere, om dere bare visste.[25]

وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۚ إِنَّمَا عِنْدَ اللّٰهِ
هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾

97. Det dere har skal forgå, men det Allah har består. Og Vi vil sannelig belønne de utholdende for det beste av det de pleide å gjøre.

مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ بَاقٍ ۗ وَلَنَجْزِيَنَّ
الَّذِينَ صَبَرُوٓا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾

98. Og den som handler rettferdig og er troende, det være seg mann eller kvinne, vil Vi sannelig belønne med et rent og godt liv. Og sannelig vil Vi belønne dem etter deres beste gjerninger.

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيٰوةً طَيِّبَةً ۚ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ
بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٨﴾

99. Og når du resiterer Qur'ânen, søk da tilflukt hos Allah mot den forbannede Satan.[26]

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْاٰنَ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ
الرَّجِيمِ ﴿٩٩﴾

100. Sannelig, han har ingen makt over de som tror, og som setter deres lit til sin Herre.

إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطٰنٌ عَلَى الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَلٰى رَبِّهِمْ
يَتَوَكَّلُونَ ﴿١٠٠﴾

101. Han har makt kun over dem som slutter vennskap med ham, og over de som setter guder ved siden (av Allah).

إِنَّمَا سُلْطٰنُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ
مُشْرِكُونَ ﴿١٠١﴾ ع ١٣ ١٩

25. Dette betyr ikke at man må selge Allahs tegn for en stor pris. Uttrykket vil si, som også sammenhengen i verset viser, at enhver pris er liten, nemlig i sammenlikning med den gode lønn, som finnes hos Allah.

26. Enhver *Tilâwa* (Qur'ânens resitasjon) innledes med bønnen: *A'ûdhu billâhi minasj-sjaitânir-radjîm*, som betyr: Jeg søker tilflukt hos Allah, mot Satan den forbannede. Dette etterfølges av bønnen: *Bismillâhir-rahmânir-rahîm*, som betyr: I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

R. 14 102. Og når Vi bringer et tegn istedenfor et annet tegn. Og Allah vet da best det Han åpenbarer, så sier de: Du er bare en oppdikter. Nei, de fleste blant dem har ingen viten.[27]

وإذا بدلنا آية مكان آية والله أعلم بما ينزل قالوا إنما أنت مفتر بل أكثرهم لا يعلمون ﴿١٠٢﴾

103. Si: Den Hellige ånd har åpenbart denne fra din Herre, med sannheten for å styrke de troende og som rettledning og gledelig budskap for de som underkaster seg.[28]

قل نزله روح القدس من ربك بالحق ليثبت الذين آمنوا وهدى وبشرى للمسلمين ﴿١٠٣﴾

104. Og sannelig vet Vi at de sier at det bare er et menneske som belærer ham. Men språket til den personen de sikter til, er jo fremmed, mens dette er klart og tydelig arabisk språk.[29]

ولقد نعلم أنهم يقولون إنما يعلمه بشر لسان الذي يلحدون إليه أعجمي وهذا لسان عربي مبين ﴿١٠٤﴾

105. Sannelig, de som ikke tror på Allahs tegn, dem vil ikke Allah rettlede, og de skal ha en smertefull straff.

إن الذين لا يؤمنون بآيات الله لا يهديهم الله ولهم عذاب أليم ﴿١٠٥﴾

106. De som ikke tror på Allahs tegn, oppdikter kun løgn, og det er disse som er løgnere.

إنما يفتري الكذب الذين لا يؤمنون بآيات الله وأولئك هم الكاذبون ﴿١٠٦﴾

107. Den som fornekter Allah etter å ha trodd (er straffverdig), unntagen den som blir tvunget (til å avsverge troen), mens hans hjerte finner urokkelig fred i troen (og som Vi ikke vil straffe, men) dem som åpner deres bryst for vantroen, over disse vil Allahs vrede falle, og de vil få en streng straff.

من كفر بالله من بعد إيمانه إلا من أكره وقلبه مطمئن بالإيمان ولكن من شرح بالكفر صدرا فعليهم غضب من الله ولهم عذاب عظيم ﴿١٠٧﴾

---

27. Det hentydes til den islamske lovens opphevelse av Moselovens bestemmelse. Hvis Moseloven var fra Allah, som Qur'ânen lærer, kunne den ikke oppheves etter de vantros mening. De forsto ikke at Moseloven hadde begrenset gyldighet og måtte erstattes av den høyere og universelle islamske *sjarî'ah*. Versene 116, 119 og 125 i denne sûren bekrefter fullt ut denne fortolkningen.

28. Den Hellige ånd er erkeengelen Gabriel, som brakte åpenbaringer til Muhammad (s.a.).

29. En annen og forskjellig anklage rettes mot Profeten (s.a.) i 25:5-7. Her hentydes imidlertid til en enkelt mann, den kristne slave *Djabr*, som Profeten (s.a.) skulle ha hørt resitere fra de kristne skrifter. Disse var imidlertid ikke oversatt til arabisk på Profetens (s.a.) tid, og omtalte Djabr, som det sies her, kunne ikke snakke arabisk. Profet Muhammad (s.a.) kjente verken hebraisk, armensk eller gresk, derfor

108. Slik (skal det være), fordi de har foretrukket det nåværende liv fremfor det kommende, og (for at de skal vite) at Allah ikke rettleder det vantro folk.

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمُ اسْتَحَبُّوا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلَى الْاٰخِرَةِ وَ
اَنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿١٠٨﴾

109. Det er disse hvis hjerter og ører og øyne Allah har forseglet. Og disse er de som ikke gir akt (på Allahs formaning).

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ طَبَعَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ وَسَمْعِهِمْ وَ
اَبْصَارِهِمْ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْغٰفِلُوْنَ ﴿١٠٩﴾

110. Det er ingen tvil om at de i det kommende liv vil være (de største) tapere.

لَا جَرَمَ اَنَّهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿١١٠﴾

111. Så sannelig din Herre vil, mot de som utvandret etter å ha blitt forfulgt, og som deretter kjempet og var utholdende, sannelig (for disse) vil din Herre etter dette være svært Tilgivende, Barmhjertig.

ثُمَّ اِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِيْنَ هَاجَرُوْا مِنْۢ بَعْدِ مَا فُتِنُوْا
ثُمَّ جٰهَدُوْا وَصَبَرُوْٓا اِنَّ رَبَّكَ مِنْۢ بَعْدِهَا لَغَفُوْرٌ
رَّحِيْمٌ ﴿١١١﴾

R. 15 112. Den dag da enhver sjel skal komme stridende for seg selv, og da enhver sjel til fulle skal gjengjeldes for det den har gjort, og ingen skal lide urett.

يَوْمَ تَاْتِيْ كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَّفْسِهَا وَتُوَفّٰى
كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿١١٢﴾

113. Og Allah fremsetter en liknelse om en by som nøt trygghet og fred, som fikk sitt underhold fra alle kanter, men den fornektet Allahs nådegjerninger, derfor lot Allah den bære sulten og fryktens plagg, (som straff) for det de pleide å gjøre.[30]

وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ اٰمِنَةً مُّطْمَئِنَّةً
يَّاْتِيْهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِّنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ
بِاَنْعُمِ اللّٰهِ فَاَذَاقَهَا اللّٰهُ لِبَاسَ الْجُوْعِ وَالْخَوْفِ
بِمَا كَانُوْا يَصْنَعُوْنَ ﴿١١٣﴾

114. Og sannelig kom det sendebud også til den fra deres eget folk, men de fornektet ham, da grep straffen dem fordi de var urettferdige.

وَلَقَدْ جَآءَهُمْ رَسُوْلٌ مِّنْهُمْ فَكَذَّبُوْهُ فَاَخَذَهُمُ
الْعَذَابُ وَهُمْ ظٰلِمُوْنَ ﴿١١٤﴾

---

er det som verset sier, ingen mulighet for litterært tyveri eller etterlikning.

30. Byen som omtales, er Makka.

115. Så spis av de tillatte, gode og rene ting som Allah har forsynt dere med, og vær takknemlige for Allahs nåde, hvis det da er Ham dere tilber.

فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَٰلًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا
نِعْمَتَ اللَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١١٥﴾

116. Han har kun forbudt dere det som dør av seg selv og blod og svinekjøtt, og det som et annet enn Allahs navn er blitt påkalt over (ved slakt). Men tvinges noen (av sult), uten å begjære det, og uten å overskride (grenser), så er Allah sannelig Tilgivende, Barmhjertig.

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنزِيرِ
وَمَا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَ
لَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١١٦﴾

117. Og si ikke på grunn av den løgn deres tunger har ytret: Dette er tillatt og dette forbudt. Slik at dere tillegger Allah løgner. De som tillegger Allah løgner, vil visselig aldri ha hell med seg.

وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَٰذَا
حَلَٰلٌ وَهَٰذَا حَرَامٌ لِّتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿١١٧﴾

118. (Dette livet) er en kort nytelse, og en smertelig straff skal bli dem til del.

مَتَٰعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١٨﴾

119. Og (for) dem som er jøder, har Vi forbudt det Vi allerede tidligere har fortalt deg. Og Vi øvet ikke urett mot dem, men de øvet urett mot seg selv.[31]

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ
مِن قَبْلُ وَمَا ظَلَمْنَٰهُمْ وَلَٰكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ
يَظْلِمُونَ ﴿١١٩﴾

120. Så din Herre er visselig mot dem som handler ondt i uvitenhet og deretter angrer og forbedrer seg, sannelig, din Herre er etter dette Tilgivende, Barmhjertig.

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهَٰلَةٍ ثُمَّ
تَابُوا مِن بَعْدِ ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِن بَعْدِهَا
لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢٠﴾

R. 16 121. Sannelig, Abraham var et forbilde i moral, alltid underdanig og lydig mot Allah, og han var ikke en av avgudsdyrkerne,

إِنَّ إِبْرَٰهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِّلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ
مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢١﴾

31. Se 6:147.

122. (men) takknemlig for Hans nådegjerninger. Han utvalgte ham og ledet ham inn på den rette vei.

شَاكِرًا لِّأَنْعُمِهِ ۚ اجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿١٢١﴾

123. Og Vi skjenket ham (mye) godt i denne verden, og i det kommende vil han sannelig være blant de rettferdige.

وَآتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ۖ وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٢٢﴾

124. Siden har Vi åpenbart deg: Følg Abrahams, den gudhengivendes religion, og han var ikke en av avgudsdyrkerne.

ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنِ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۖ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٣﴾

125. Sabbaten ble pålagt kun de som stridet om den, og din Herre kommer sannelig til å dømme mellom dem på Oppstandelsens dag, angående det de var uenige om.[32]

إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ ۚ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٢٤﴾

126. Og kall til din Herres vei med visdom og god formaning, og argumentér med dem med det beste argument; sannelig vet din Herre best hvem som har fart vill fra Hans vei, og Han kjenner (også) best de rettledede.[33]

ادْعُ إِلَىٰ سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ ۖ وَجَادِلْهُم بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ۚ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَن ضَلَّ عَن سَبِيلِهِ ۖ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١٢٥﴾

127. Og hvis dere gjengjelder, så gjengjeld i samme grad som de begikk overgrep mot dere, men hvis dere er utholdende, så er det sannelig bedre for de utholdende.[34]

وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُم بِهِ ۖ وَلَئِن صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِّلصَّابِرِينَ ﴿١٢٦﴾

---

32. Det kan oppstå uenighet om Sabbaten først *etter* at den er blitt pålagt dem. Men etter Profetens (s.a.) komme er denne striden formålsløs.

33. Islâm, som var den endelige og universelle religion, måtte også gi regler for den rette omgang med andre religioner, både hva forkynnelse og diskusjoner angår. Den største grad av takt og finfølelse må anvendes på dette religiøse området, da menneskelige følelser i høy grad er ømfintlige på dette området. Denne tilbakeholdenheten må likevel ikke fremheves på bekostning av sannheten, og som det følgende vers viser kan det være tilfelle, hvor en skarp opptreden blir nødvendig. Qur'ânen overlater - etter å ha oppstilt det almenne prinsipp - til den enkelts dømmekraft å avgjøre når det trengs mildhet og når det er nødvendig med strenghet.

34. Å bære angrep med tålmodighet og utholdenhet er bedre for den enkelte. Godhet (*ihsân*) er mer enn rettferdighet (*'adl*), jf. også versene 91 og 129.

128. Og vær du utholdende, og din utholdenhet er sannelig kun mulig ved Allah. Og sørg ikke over dem, og vær ikke ulykkelig på grunn av deres (onde) gjerninger.

وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ
وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٨﴾

129. Sannelig, Allah er med de rettferdige og de som handler godt.

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَّالَّذِينَ هُم
١٦ ع ٢٢ مُّحْسِنُونَ ﴿١٢٩﴾

سُورَةُ بَنِيٓ إِسْرَآءِيلَ مَكِّيَّةٌ (١٧)

BANÎ ISRÂ'ÎL
(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝١

[DEL 15]

2. Hellig er (Allah), som ved nattetid reiste med Sin tjener fra den Hellige Moské til den fjerneste Moské, hvis omgivelser Vi har velsignet, for at Vi kunne la ham skue noen av Våre tegn. Sannelig, Han er den Althørende, den Altseende.[1]

سُبْحٰنَ الَّذِيْٓ اَسْرٰى بِعَبْدِهٖ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ اِلَى الْمَسْجِدِ الْاَقْصَا الَّذِيْ بٰرَكْنَا حَوْلَهٗ
لِنُرِيَهٗ مِنْ اٰيٰتِنَا ۭ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ الْبَصِيْرُ ۝٢

3. Og Vi ga Moses Boken og gjorde den til en rettledning for Israels barn; (og Vi befalte): Ta ikke noen beskytter ved siden av Meg.

وَاٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ وَجَعَلْنٰهُ هُدًى لِّبَنِيْٓ
اِسْرَآءِيْلَ اَلَّا تَتَّخِذُوْا مِنْ دُوْنِيْ وَكِيْلًا ۝٣

4. Å dere etterkommere av dem Vi bar (i Arken) sammen med Noah. Han var visselig en takknemlig tjener.

ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوْحٍ ۭ اِنَّهٗ كَانَ عَبْدًا شَكُوْرًا ۝٤

5. Og Vi hadde forordnet for Israels barn i Boken: Dere vil visselig stifte

وَقَضَيْنَآ اِلٰى بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ فِي الْكِتٰبِ لَتُفْسِدُنَّ

1. Dette hentyder til den såkalte *Isrâ* (noen gir også sûraen denne overskriften), Profetens (s.a.) visjonære nattereise. Flertallet av kommentatorene mener at denne "reisen" gikk fra Makka til tempelplassen i Jerusalem. Ifølge overleveringene ledet Profeten (s.a.) der, i den fortsatte visjonen, de tidligere profeter i bønn. At det var snakk om visjon, og ikke noen fysisk reise, kommer klart frem i denne sûra i vers 61. *'A'isha* bekrefter også denne tolkningen da hun hevder at Profeten (s.a.) ikke forlot sitt hus, men hele tiden var på sitt leie (Hishâm & Ma'âd, bind 1).
En annen tolkning av verset, ser i det en profeti om Profetens (s.a.) emigrasjon til Madina, idet man henviser til at tempelet i Jerusalem for lengst var opphørt å eksistere (se v. 8). Visjonen kan også tolkes på en tredje måte: Nattereisen er da Profetens (s.a.) åndelige reise til et fjernt land, på en tid hvor jorden er innhyllet i åndelig mørke, og hentyder da til Profetens (s.a.) åndelige gjenkomst i en av sine disiplers skikkelse. Profetien har sett sin oppfyllelse i Hadhrat Ahmad fra Qadian, Punjab. Jf. også profetien om Profetens (s.a.) åndelige gjenkomst i 62:3-5.

ufred på jorden to ganger, og dere vil visselig bli overmåte hovmodige.[2]

فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿٥﴾

6. Så da den første av de to profetier kom, sendte Vi mot dere noen av Våre tjenere, sterke krigsfolk, og de trengte inn i tettsteder fra åpne veier. Det var et løfte som måtte oppfylles.[3]

فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَّنَا
أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ ۚ وَكَانَ وَعْدًا
مَّفْعُولًا ﴿٦﴾

7. Deretter ga Vi dere igjen overhånd over dem, og Vi styrket dere med rikdommer og barn og gjorde dere større i antall.[4]

ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُم بِأَمْوَالٍ
وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا ﴿٧﴾

8. Om dere handler godt, handler dere godt mot deres egne sjeler, og om dere handler ondt, så er det mot dere selv. Da så den andre profetien kommer, (vil Vi igjen sende noen av Våre tjenere mot dere), for å dekke deres ansikter med sorg, og for at de kan trenge inn i tempelet slik de var trengt inn i det første gang, og for at de kan ødelegge i bunn og grunn det de hadde erobret.[5]

إِنْ أَحْسَنتُمْ أَحْسَنتُمْ لِأَنفُسِكُمْ ۖ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا ۚ
فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسُوءُوا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا
الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا
تَتْبِيرًا ﴿٨﴾

9. Kanskje vil deres Herre vise dere barmhjertighet. Men om dere vender dere tilbake (til deres overtredelser og fiendskap), så vil Vi vende tilbake (med

وقف لازم عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يَرْحَمَكُمْ ۚ وَإِنْ عُدتُّمْ عُدْنَا ۘ وَجَعَلْنَا

2. I dette verset refereres det til israelittenes to overtredelser som er nevnt i 5. Mosebok: 28:15; 49-53, 63-64 & 30:15. De som ikke trodde blant Israels barn, ble forbannet to ganger, av David og Jesus (5:79), og de ble også straffet to ganger.

3. Det hentydes til Jerusalems erobring som ble gjennomført av kong Nebukadnesar av Babylon i år 587 f.Kr. Han drepte kong Zedekaias' sønner, og blindet kongen og bortførte største delen av folket til Babylon (se 2. Kong. kap. 25).

4. Kong Kyros av Persia gjorde slutt på babylonernes makt, og gjorde det mulig for israelittene å vende hjem. Denne hjemvendelsen, (som langt ifra alle jøder deltok i), fant sted i profetene Ezras og Nehemaias' tid (se Ezras bok og Nehemaias' bok, kap. 1 og 2).

5. Jerusalem ble for andre gang ødelagt av Titus i år 70 e.Kr. Da han fikk mistanke om jødisk opprør mot det romerske herredømmet, foranstalte han, etter å ha vunnet en seier, massakrer i Jerusalem og begikk helligbrøde, bl.a. ved å slakte svin i tempelet.

straff), og Vi har gjort Helvete til et sted som omringer de vantro.[6]

جَهَنَّمَ لِلْكٰفِرِيْنَ حَصِيْرًا ⑨

10. Denne Qur'ânen fører visselig til det som er mest rettferdig og riktig, og bringer gledelig budskap til de troende som handler rettferdig, at de vil få en stor lønn.

إِنَّ هٰذَا الْقُرْاٰنَ يَهْدِيْ لِلَّتِيْ هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ
الْمُؤْمِنِيْنَ الَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ الصّٰلِحٰتِ أَنَّ لَهُمْ
أَجْرًا كَبِيْرًا ⑩

11. Og at Vi har beredt dem som ikke tror på det kommende, en smertelig straff.

وَّأَنَّ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا
أَلِيْمًا ⑪ ع

R. 2 12. Og mennesket ber om det onde, som det burde be om det gode. Og mennesket er forhastet.

وَيَدْعُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَآءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ
عَجُوْلًا ⑫

13. Og Vi har gjort natten og dagen til to tegn; så utsletter Vi nattens tegn og gjør dagens tegn lysende, så dere kan søke nåde hos deres Herre, og så dere kan kjenne opptellingen av årene, og regnekunsten. Og alle ting har Vi forklart på fullkommen vis.[7]

وَجَعَلْنَا الَّيْلَ وَالنَّهَارَ اٰيَتَيْنِ فَمَحَوْنَآ اٰيَةَ الَّيْلِ
وَجَعَلْنَآ اٰيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوْا فَضْلًا مِّنْ
رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوْا عَدَدَ السِّنِيْنَ وَالْحِسَابَ وَكُلَّ
شَيْءٍ فَصَّلْنٰهُ تَفْصِيْلًا ⑬

14. Og Vi har bundet ethvert menneskes handlinger til dets hals, og på Oppstandelsens dag vil Vi bringe det

وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنٰهُ طٰٓئِرَهُ فِيْ عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ

---

6. Gud er en nåderik og barmhjertig Gud; jødene får enda en sjanse ved Profetens (s.a.) komme. Den mosaiske paktslutningstid er forbi, men i den nye pakten med Profet Muhammad (s.a.), har jødene liksom alle andre, mulighet for ved anger og omvendelse, å gjøre seg fortjent til Guds nåde. Profeten (s.a.) henviser ofte til den slående likhet som vil være mellom den jødiske og muslimske paktslutning. I Sahîh-al-Bukhârî sier Profeten (s.a.), at hans menighet vil følge i jødenes fotspor, og at likheten mellom de to menigheter vil være så fullkommen, "at om jødene hadde søkt tilflukt i en slanges jordhule, ville dere også gjøre det". Muslimene ble også straffet to ganger for deres overtredelser: 1) ved Bagdâds erobring, da de tatariske horder under Halaku styrtet det islamske imperium og 2) ved europeernes koloniherredømme i det 18. og det 19. årh. Men likheten med jødene inneholder også utlovelsen om en Messias, som skal komme 13. århundreder etter Muhammad (s.a.), liksom Jesus kom 13. århundreder etter Moses.

7. Dagen og natten brukes ofte i den Hellige Qur'ânen som tegn, dvs. som en billedlig fremstilling av et folks oppgangs- og nedgangsperioder. Oppgang følges før eller siden av nedgang; det er en slags naturlov i folkenes liv. Derfor sender Gud til stadighet Sine sendebud for "å forvandle natt til dag". Et viktig kriterium på en profets sannhet, er at han opptrer på et tidspunkt hvor behovet for guddommelig rettledning kulminerer, jf. også om den Hellige Profet (s.a.) sûra 97. Verset forteller også om den betydning naturfenomenene (som dagens og nattens veksel), har for menneskets utvikling av vitenskaper (astronomi, matematikk osv.).

(frem som) en bok, som det vil finne vid åpen.[8]

لَهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ كِتٰبًا يَّلْقٰهُ مَنْشُوْرًا ﴿١٤﴾

15. (Og Vi vil si til det): Les din bok. Din sjel er i dag tilstrekkelig vitne mot deg.[9]

اِقْرَاْ كِتٰبَكَ ۗ كَفٰى بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيْبًا ﴿١٥﴾

16. Den som har fulgt rettledningen, har bare fulgt den til sin egen fordel. Og den som har fart vill, har fart vill bare til sin egen skade. Og ingen som bærer en byrde, skal bære en annens byrde. Og Vi straffer aldri før Vi har oppreist et sendebud.[10]

مَنِ اهْتَدٰى فَاِنَّمَا يَهْتَدِيْ لِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ ضَلَّ
فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۗ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزْرَ اُخْرٰى ۗ
وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِيْنَ حَتّٰى نَبْعَثَ رَسُوْلًا ﴿١٦﴾

17. Og når Vi ønsker å tilintetgjøre en by, sender Vi Vår befaling til dens opprørere. Og de stifter ufred i den, så dommen over dem faller med rette, og Vi tilintetgjør den fullstendig.

وَاِذَاۤ اَرَدْنَاۤ اَنْ نُّهْلِكَ قَرْيَةً اَمَرْنَا مُتْرَفِيْهَا
فَفَسَقُوْا فِيْهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنٰهَا تَدْمِيْرًا ﴿١٧﴾

18. Og hvor mange generasjoner har Vi ikke tilintetgjort etter Noah! Og din Herre kjenner og ser til fulle Sine tjeneres synder.

وَكَمْ اَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُوْنِ مِنْ بَعْدِ نُوْحٍ ۗ وَكَفٰى
بِرَبِّكَ بِذُنُوْبِ عِبَادِهٖ خَبِيْرًا بَصِيْرًا ﴿١٨﴾

19. Den som begjærer det nærværende liv, for ham fremskynder Vi i det hva Vi vil, for den Vi ønsker, deretter skaper Vi Helvete for ham. Han skal tre inn i det, fordømt (og) forkastet.

مَنْ كَانَ يُرِيْدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهٗ فِيْهَا مَا نَشَاۤءُ لِمَنْ
نُّرِيْدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهٗ جَهَنَّمَ ۚ يَصْلٰىهَا مَذْمُوْمًا
مَّدْحُوْرًا ﴿١٩﴾

20. Og den som ønsker det hinsidige og strever etter det med (den rette)

وَمَنْ اَرَادَ الْاٰخِرَةَ وَسَعٰى لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ

---

8. Det at et menneskes handlinger er bundet til dets hals, betyr at hans handlinger og følgene av hans handlinger, varer så lenge han lever. Se også noten til det følgende vers.

9. *Tâ'ir*: menneskets handlinger (vers 14) er av en slik beskaffenhet, at de både sender visse virkninger forut, (*târa* betyr å fly (om en fugl)), og etterlater spor i den menneskelige sjel. Den bok mennesket vil få overrakt på dommens dag, er ikke noen fysisk bok, som sammenhengen også viser; menneskets sjel er tilstrekkelig som vitne, det behøves ikke ytterligere vitnesbyrd. At det er snakk om en "bok", betyr kun at menneskets handlinger er bevart i de spor de har etterlatt i dets sjel.

10. Hvis Gud ikke har sluttet å straffe, har Han heller ikke holdt opp med å sende Sine sendebud.

streben og er en troende, det er disse hvis streben skal belønnes.

فَأُولَٰٓئِكَ كَانَ سَعْيُهُم مَّشْكُورًا ﴿٢٠﴾

21. Alle forsyner Vi av din Herres gave, disse så vel som de andre, og din Herres gave er ikke begrenset.

كُلًّا نُّمِدُّ هَٰٓؤُلَآءِ وَهَٰٓؤُلَآءِ مِنْ عَطَآءِ رَبِّكَ ۚ وَمَا
كَانَ عَطَآءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ﴿٢١﴾

22. Se hvordan Vi har utmerket noen over andre. Og det kommende (liv) er visselig høyere i grad og større i utmerkelse.

انظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ۚ وَلَلْءَاخِرَةُ أَكْبَرُ
دَرَجَٰتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا ﴿٢٢﴾

23. Så sett ikke andre guder ved siden av Allah, så du sitter fordømt (og) forlatt.

لَّا تَجْعَلْ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا
مَّخْذُولًا ﴿٢٣﴾ ع

R. 3 24. Og din Herre har påbudt: Tilbe ingen annen enn Ham (alene), og (vis) godhet mot foreldre. Om en av dem eller de begge når den høye alder hos deg, så tal aldri nedsettende til dem, og støtt dem ikke bort, men tal et nådig ord til dem.[11]

وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوٓا۟ إِلَّآ إِيَّاهُ وَبِٱلْوَٰلِدَيْنِ
إِحْسَٰنًا ۚ إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِندَكَ ٱلْكِبَرَ أَحَدُهُمَآ أَوْ
كِلَاهُمَا فَلَا تَقُل لَّهُمَآ أُفٍّ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُل لَّهُمَا
قَوْلًا كَرِيمًا ﴿٢٤﴾

25. Og senk for dem ydmykhetens vinger av barmhjertighet, og si: Min Herre, vis dem barmhjertighet, slik som de oppfostret meg som liten.[12]

وَٱخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ ٱلذُّلِّ مِنَ ٱلرَّحْمَةِ وَقُل
رَّبِّ ٱرْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِى صَغِيرًا ﴿٢٥﴾

26. Deres Herre vet best hva som er i deres hjerter; om dere er rettferdige, så er Han visselig Tilgivende mot dem som vender seg.

رَّبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِى نُفُوسِكُمْ ۚ إِن تَكُونُوا۟ صَٰلِحِينَ
فَإِنَّهُۥ كَانَ لِلْأَوَّٰبِينَ غَفُورًا ﴿٢٦﴾

27. Og gi slektningene deres den rette del, og den fattige og den veifarende, og vær ikke ødsel på noe vis.

وَءَاتِ ذَا ٱلْقُرْبَىٰ حَقَّهُۥ وَٱلْمِسْكِينَ وَٱبْنَ ٱلسَّبِيلِ
وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيرًا ﴿٢٧﴾

11. I arabisk brukes ordet *Uff* til å uttrykke ens avsky med uttalte ord og *Nahr* brukes til å uttrykke ens avsky ved handlinger. Ved å kombinere disse to ordene, betyr verset at man aldri bør snakke til foreldrene sine på en streng måte, og heller ikke være uvennlig mot dem ved handlinger.

12. *Djanâh* betyr: "vinge, hånd, overarm, beskyttelse". Araberne sier: Han er klippet på vingen, dvs. han mangler styrke eller evne. Et annet uttrykk: Jeg er under hans vinge, dvs. jeg er under hans

28. De ødsle er visselig satanenes brødre, og Satan er utakknemlig mot sin Herre.

إِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ ۖ وَكَانَ
الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ﴿٢٨﴾

29. Og om du vender deg bort fra dem for å streve etter din Herres barmhjertighet, som du håper på, så tal til dem et lettelsens ord.

وَإِمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمُ ابْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِّن رَّبِّكَ
تَرْجُوهَا فَقُل لَّهُمْ قَوْلًا مَّيْسُورًا ﴿٢٩﴾

30. Og hold ikke hånden din lenket til din hals, og strekk den ikke ut i dens fulle lengde, så du må sitte dadlet (og) uttømt.[13]

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا
كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا ﴿٣٠﴾

31. Sannelig, din Herre utvider Sitt underhold til hvem Han vil, og begrenser det (for hvem Han vil). Sannelig, Han kjenner (og) ser Sine tjenere.[14]

إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّهُ
كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٣١﴾ ع

R. 4 32. Og drep ikke deres barn av frykt for utgifter; Vi forsørger dem og dere. Sannelig, å drepe dem er en stor synd.[15]

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ ۖ نَّحْنُ نَرْزُقُهُمْ
وَإِيَّاكُمْ ۚ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْئًا كَبِيرًا ﴿٣٢﴾

33. Og gå ikke nær ekteskapsbrudd, for det er visselig noe skjendig og en ond vei.[16]

وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنَىٰ ۖ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿٣٣﴾

---

beskyttelse. Når "vingen" brukes om englene, hentyder det enten til makt, styrke eller barmhjertighet, eller til det antall guddommelige attributter som englen manifesterer.
Verbet *rabbajânî*, som her er oversatt med "oppfostret meg", viser grunnbetydningen i *Rabb*: Herre.

13. Islâm går ofte inn for å følge den gyldne middelvei. Islâm er imot alle ekstreme utveier og oppfordrer menneskene til å følge fornuftens og måteholdenhetens vei.

14. Tilføyelsen: "Han kjenner og ser Sine tjenere" viser at uttrykket "hvem Han vil" ikke betegner noen vilkårlighet, men en rettferdig utvelgelse på grunnlag av Guds viten.

15. Det er ikke her snakk om arabernes drap av døtre. Begrunnelsen der var ofte ikke frykt for fattigdom, men falsk stolthet. Her er *Qatl* (drap) enten brukt i overført betydning: ikke gi tilstrekkelig utdannelse. Eller det er snakk om det drap, som gjerne kalles abort. Islâm tillater abort kun hvis morens liv er i fare, men ikke av økonomiske årsaker.

16. Merk den islamske lovens overlegenhet over de tidligere lover: "Du må ikke bedrive hor". Her advares det mot å gå nær hor, å utsette seg for fristelsen. Ordet "*Zinâ*" betyr å omgå seksuelt, både utenfor og innenfor ekteskaplige forhold, med begge parters samtykke. Seksuelle overgrep er ikke innebefattet i ordet.

34. Og drep ikke livet, noe Allah har forbudt, unntagen (det som skjer i overensstemmelse) med (lov og) rett. Og når en drepes med urett, har Vi visselig gitt hans arving fullmakt (til å kreve gjengjeldelse), men han skal ikke overskride grenser i drap, for han er visselig hjulpet (innenfor disse grenser).

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ۗ وَمَن
قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِوَلِيِّهِ سُلْطَانًا فَلَا يُسْرِف
فِّي الْقَتْلِ ۖ إِنَّهُ كَانَ مَنصُورًا ﴿٣٤﴾

35. Og nærm dere ikke den foreldreløses eiendom unntagen på den beste måte, inntil han når sin modenhet, og oppfyll pakten. Sannelig, pakten skal det gjøres regnskap for.

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ
يَبْلُغَ أَشُدَّهُ ۚ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ ۖ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا ﴿٣٥﴾

36. Og gi fullt mål når dere måler, og vei riktig med rettferdighet. Dette er bedre og skjønnere til sist.[17]

وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ۚ
ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٣٦﴾

37. Og følg ikke det du ikke har noen viten om. Sannelig hørselen, synet og hjertet skal alle stilles til regnskap for det.

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ ۚ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ
وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ﴿٣٧﴾

38. Og gå ikke hovmodig på jorden, for du kan visselig ikke gjennombore jorden, og du kan ikke nå fjellene i høyde.[18]

وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا ۖ إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ
وَلَن تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ﴿٣٨﴾

39. Det onde av alt dette er forhatt hos din Herre.

كُلُّ ذَٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِندَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴿٣٩﴾

40. Dette er (en del) av hva din Herre har åpenbart deg av visdommen. Og sett ikke andre guder opp ved siden

ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ ۗ وَلَا تَجْعَلْ

---

17. Hemmeligheten bak handelfolkets fremgang i velstand ligger i å handle med sannhet og rettferdighet.

18. Å være stolt og juble over ens mål, som en har nådd, er ikke bare overfladisk, men skader den stolte personens moral, idet en slik holdning fører til at han tror, at han har oppnådd det han skulle og dermed hindrer sin moralske utvikling.

av Allah, så du skal kastes i Helvete, dadlet (og) forkastet.[19]

مَعَ اللّٰهِ إِلٰهًا اٰخَرَ فَتُلْقٰى فِىْ جَهَنَّمَ مَلُوْمًا مَّدْحُوْرًا ﴿٤٠﴾

41. Hva! Har deres Herre utmerket dere med sønner og tatt døtre for Seg Selv av englene? Sannelig, dere taler visselig et voldsomt ord.

أَفَأَصْفٰكُمْ رَبُّكُمْ بِالْبَنِيْنَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ
إِنَاثًا ۚ إِنَّكُمْ لَتَقُوْلُوْنَ قَوْلًا عَظِيْمًا ﴿٤١﴾

R. 5 42. Vi har fremstilt (sannheten) i denne Qur'ânen på forskjellig vis, så de kan la seg formane, men det forøker dem bare i motvilje.[20]

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِىْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ لِيَذَّكَّرُوْا ۖ وَمَا يَزِيْدُهُمْ
إِلَّا نُفُوْرًا ﴿٤٢﴾

43. Si: Om det var guder ved siden av Ham, slik som dere sier, så ville de visselig ha søkt en vei til tronens Herre.[21]

قُلْ لَّوْ كَانَ مَعَهٗٓ اٰلِهَةٌ كَمَا يَقُوْلُوْنَ إِذًا لَّابْتَغَوْا إِلٰى
ذِى الْعَرْشِ سَبِيْلًا ﴿٤٣﴾

44. Hellig er Han (og fri for enhver mangel), og umåtelig høyt opphøyet over det de sier.

سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى عَمَّا يَقُوْلُوْنَ عُلُوًّا كَبِيْرًا ﴿٤٤﴾

45. De syv himlene og jorden og alle som er i dem, lovpriser Ham. Og det finnes ikke noen ting som ikke lovpriser Hans herlighet. Men dere forstår ikke deres lovprisning. Sannelig, Han er Overbærende (og) Tilgivende.[22]

تُسَبِّحُ لَهُ السَّمٰوٰتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيْهِنَّ ۚ
وَإِنْ مِّنْ شَىْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهٖ وَلٰكِنْ لَّا تَفْقَهُوْنَ
تَسْبِيْحَهُمْ ۗ إِنَّهٗ كَانَ حَلِيْمًا غَفُوْرًا ﴿٤٥﴾

---

19. Sammenlikn en liknende rekke bud i 6:152-154.

20. For en åpenbart Bok, som tar opp alle saker, er det ikke annet enn naturlig og nødvendig, at den kommer tilbake til de relevante punktene som er knyttet til det sentrale tema, igjen og igjen. Når repetisjon har den hensikten, at det skal kaste lys over en sak fra en ny vinkel, eller svare på en ny innvending, kan intet fornuftig og intelligent menneske være mot det.

21. Det er ingen tegn på at avgudsdyrkerne har nådd noen nærhet til Gud gjennom deres "medguder". Deres bønner blir ikke hørt, deres moral forbedres ikke, heller ikke har de guddommelig beskyttelse. "Tronens Herre" står for Allah som er innehaver av alle fullkomne attributter. "De" kan også her stå for "medgudene". Hvis deres "medguder" hadde vært slike "guder", ville de ha forsøkt å vinne makten i universet. Men makten kan kun tilhøre én, liksom universets lovmessighet klart beviser allmaktens ene-herredømme.

22. De syv himlene og jorden er de åtte hovedplaneter i vårt solsystem. Dessuten brukes tallet "syv" blant araberne til å betegne et fullt tall, uten tanke på om det er syv eller ikke. På samme måte brukes også tallet sytti, sammenlikn 15:45.

46. Og når du foreleser Qur'ânen, anbringer Vi et skjult slør mellom deg og dem, som ikke tror på det kommende.

وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا ﴿٤٦﴾

47. Og Vi legger et dekke over deres hjerter slik at de ikke forstår den, og døvhet i deres ører. Og når du nevner din Herres enhet i Qur'ânen, så vender de ryggene sine til i hat.

وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَن يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ
وَقْرًا ۚ وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا
عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا ﴿٤٧﴾

48. Vi vet best hva de lytter til, når de lytter til deg, og når de forhandler i hemmelighet, når de urettferdige sier: Dere følger bare en besatt mann.

نَّحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ نَجْوَىٰ
إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا ﴿٤٨﴾

49. Se hvordan de fremstiller liknelser av deg; så de har fart vill og kan ikke finne vei.

انظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ
سَبِيلًا ﴿٤٩﴾

50. Og de sier: Når vi er døde bein og bortsmuldrende knokler, skal vi så gjenoppvekkes i en ny skapning?

وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ
خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٥٠﴾

51. Si: (Ja,) selv om dere er stein eller jern,

قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ﴿٥١﴾

52. eller (en) skapning som forekommer dere høyest (verdig så skal dere visselig skapes på ny). Og så vil de si: Hvem skal bringe oss tilbake? Si: Han som skapte dere første gang. Og så vil de ryste på hodene sine over deg, og de vil si: Når skal dette finne sted? Si: Kanskje er det nær.

أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ ۚ فَسَيَقُولُونَ
مَن يُعِيدُنَا ۖ قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ ۚ
فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ
هُوَ ۖ قُلْ عَسَىٰ أَن يَكُونَ قَرِيبًا ﴿٥٢﴾

53. (Den skal finne sted) på en dag da Han vil kalle dere. Da vil dere svare med å lovprise Ham, og dere vil mene at dere har oppholdt dere en kort tid (i denne verden).

يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَتَظُنُّونَ إِن
لَّبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٥٣﴾

R. 6 54. Og si til Mine tjenere, at de skal si det som er skjønnest og best.

وَقُل لِّعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ۚ إِنَّ الشَّيْطَانَ

Sannelig, Satan skaper ufred mellom dem, for Satan er visselig en åpenlys fiende for mennesket.

يَنْزَغُ بَيْنَهُمْ ۚ إِنَّ الشَّيْطٰنَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا
مُّبِيْنًا ﴿٥٤﴾

55. Deres Herre kjenner dere best. Om Han vil, så viser Han dere barmhjertighet, og om Han vil, så straffer Han dere. Og Vi har ikke gjort deg ansvarlig for dem.

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ ۚ إِنْ يَّشَأْ يَرْحَمْكُمْ أَوْ إِنْ يَّشَأْ
يُعَذِّبْكُمْ ۚ وَمَآ أَرْسَلْنٰكَ عَلَيْهِمْ وَكِيْلًا ﴿٥٥﴾

56. Og din Herre kjenner best det som er i himlene og på jorden. Og Vi har visselig opphøyd noen av profetene over andre, og Vi ga David Salmene.[23]

وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَلَقَدْ
فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيّٖنَ عَلٰى بَعْضٍ وَّاٰتَيْنَا دَاوٗدَ
زَبُوْرًا ﴿٥٦﴾

57. Si: Påkall dem dere mener (eksisterer) ved siden av Ham. Men de (såkalte guder) har ikke makt til å fjerne noe ondt fra dere, eller til (å frembringe noen) forandring.

قُلِ ادْعُوا الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ فَلَا يَمْلِكُوْنَ
كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيْلًا ﴿٥٧﴾

58. Disse er de som påkaller (Allah), idet de søker nærhet til sin Herre, (for å se) hvem som er nærmest, og de håper på Hans barmhjertighet og frykter Hans straff. Sannelig, din Herres straff bør fryktes.[24]

أُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ يَبْتَغُوْنَ إِلٰى رَبِّهِمُ الْوَسِيْلَةَ
أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُوْنَ رَحْمَتَهٗ وَيَخَافُوْنَ عَذَابَهٗ ۚ
إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُوْرًا ﴿٥٨﴾

59. Og det er ikke noe sted uten at Vi vil ødelegge den før Oppstandelsens dag eller straffe den med en streng straff. Dette er opptegnet i Boken.[25]

وَإِنْ مِّنْ قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوْهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ
أَوْ مُعَذِّبُوْهَا عَذَابًا شَدِيْدًا ۚ كَانَ ذٰلِكَ فِي الْكِتٰبِ
مَسْطُوْرًا ﴿٥٩﴾

60. Og hva skulle hindre Oss i å sende tegnene, unntagen at de tidligere forkastet dem. Og Vi ga Thamûd

وَمَا مَنَعَنَآ أَنْ نُّرْسِلَ بِالْاٰيٰتِ إِلَّآ أَنْ كَذَّبَ بِهَا
الْأَوَّلُوْنَ ۚ وَاٰتَيْنَا ثَمُوْدَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوْا

23. *Zabûr* betyr egentlig "små stykker". Den bok som ble åpenbart David, besto av små stykker med lovprisninger og formaninger. Den inneholdt ingen ny lov.

24. Sammenhengen viser at det er snakk om mennesker, kanskje profeter, som er blitt guddommeliggjort av deres tilhengere.

25. Boken betyr her enten Qur'ânen eller Allahs viten eller dekret. Sammenlikn vers 15.

hunnkamelen som et tydelig tegn, men de handlet urett mot den. Og Vi sender tegnene bare for å advare.[26]

بِهَا ۚ وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا ﴿٦٠﴾

61. Og da Vi sa til deg: Sannelig, din Herre omfatter menneskene. Og Vi gjorde det synet som Vi lot deg se, bare til prøvelse for mennesker, og det treet som er forbannet i Qur'ânen. Og Vi advarer dem, men det tilskynder dem bare til større overtredelser.[27]

وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ ۚ وَمَا جَعَلْنَا
الرُّؤْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِّلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ
الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ ۚ وَنُخَوِّفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ
ع إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا ﴿٦١﴾

R. 7 62. Og da Vi sa til englene: Underkast dere Adam, og de underkastet seg, (alle) unntagen Iblîs, han sa: Skal jeg underkaste meg en som Du har skapt av leire?[28]

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا
إِبْلِيسَ قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ﴿٦٢﴾

63. Han sa: Hva mener Du om det Du har æret over meg? Om Du gir meg utsettelse til Oppstandelsens dag, så vil jeg visselig vinne makt over hans etterkommere, unntagen noen få.

قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَٰذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنْ أَخَّرْتَنِ
إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٣﴾

64. Han [Allah] sa: Gå bort, og den som følger deg blant dem, så er Helvete visselig deres belønning, en overdådig belønning.

قَالَ اذْهَبْ فَمَن تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاؤُكُمْ
جَزَاءً مَّوْفُورًا ﴿٦٤﴾

65. Og lokk til deg hvem du kan av dem med din stemme, og angrip dem med ditt rytteri og ditt fotfolk, og vær deres partner i rikdommer og barn, og gi dem løfter. Og Satan lover intet annet enn bedrag.

وَاسْتَفْزِزْ مَنِ اسْتَطَعْتَ مِنْهُم بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبْ
عَلَيْهِم بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكْهُمْ فِي الْأَمْوَالِ
وَالْأَوْلَادِ وَعِدْهُمْ ۚ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿٦٥﴾

---

26. For Thamûd se 7:74-80, 11:62-69 osv.

27. "Synet" som det her er snakk om, er den som nevnes i vers 2 i denne sûra. Noen fortolkere mener at "det forbannede treet" er det treet som omtales i 14:27, eller det er *Zaqqûm-treet*, se 44:44. *Sjadjara* kan også bety: slekt, familie, og det hentydes da til det jødiske folket (se 5:14, 61, 65, 79). Denne tolkningen bestyrkes også av sûraens navn: Banî Isrâ'îl, og også av Profetens (s.a.) syn, hvor han ledet i bønn de tidligere profeter, dvs. Islâm arvet de åndelige velsignelser som tidligere tilhørte jødene.

28. *Illâ* som vanligvis oversettes: "unntagen", har to betydninger: 1) betegne et unntak fra en nevnt kategori, eller 2) bety bare: "men", og det som betegnes som et unntak er da selvfølgelig ikke av samme

66. Sannelig, du skal ikke ha noen makt over Mine tjenere. Og din Herre er tilstrekkelig som Beskytter.

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ ۚ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ
وَكِيلًا ﴿٦٦﴾

67. Det er deres Herre, som driver skipene på havet for dere, for at dere kan streve etter Hans nåde, for Han er visselig Barmhjertig mot dere.

رَبُّكُمُ الَّذِي يُزْجِي لَكُمُ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا
مِنْ فَضْلِهِ ۚ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٦٧﴾

68. Og når noe ondt treffer dere på havet, så forsvinner dem dere påkaller, unntagen Ham alene. Så når Han har frelst dere til det tørre land, så vender dere bare bort. Og mennesket er utakknemlig![29]

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا
إِيَّاهُ ۖ فَلَمَّا نَجَّاكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ ۚ وَكَانَ
الْإِنْسَانُ كَفُورًا ﴿٦٨﴾

69. Eller er dere sikre på at Han ikke vil la dere synke i jorden, eller sende en voldsom storm mot dere? Så vil dere ikke finne noen beskytter.

أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ
عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا ﴿٦٩﴾

70. Eller er dere sikre på at Han ikke vil sende dere tilbake (på havet) enda en gang, og så sende en brølende vind over dere og drukne dere, fordi dere var utakknemlige? Så vil dere ikke finne noen hjelper mot Oss.

أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَىٰ فَيُرْسِلَ
عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ ۙ
ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ﴿٧٠﴾

71. Vi har visselig æret Adams barn, og båret dem til lands og til havs, og forsynt dem med alle gode og rene ting, og Vi har opphøyet dem i utmerkelse over mange av dem Vi har skapt.[30]

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِمَّنْ
خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴿٧١﴾ ع

---

kategori (sammenlikn 7:12, 15:32).

29. Menneskets natur er slik at når det kommer i vanskelige situasjoner, så begynner det å be til Gud og lover at det skal leve et fromt og rettferdig liv. Men med en gang det er ute av enhver fare, så begynner det å føle seg arrogant og skryter.

30. Å understreke sjøfart i Qur'ânen ser ut til å være ganske merkelig. Det faktum at en Bok åpenbart til en araber, og av alle arabere den Hellige Profeten (s.a.), som aldri hadde opplevd en sjøreise gjennom hele sitt liv, skulle legge så stor vekt på sjøfart, viser at Qur'ânen ikke kunne ha vært hans verk. Han kunne ikke vite om de mange fordelene ved sjøreise.

R. 8 72. (Og ihukom) den dag da Vi vil kalle ethvert menneske ved dets Imâm. De som da får utlevert sin bok i høyre hånd, vil da lese sin bok, og det skal ikke gjøres dem en tøddel urett.

يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمَامِهِمْ فَمَنْ أُوتِيَ كِتَٰبَهُ
بِيَمِينِهِ فَأُولَٰئِكَ يَقْرَءُونَ كِتَٰبَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧٢﴾

73. Og den som er blind i denne (verden), er også blind i den kommende, og den mest villfarne fra veien.[31]

وَمَنْ كَانَ فِي هَٰذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ
سَبِيلًا ﴿٧٣﴾

74. Og de hadde nær skaffet deg trengsel på grunn av det Vi hadde åpenbart deg, (i det forgjeves håp) at du skulle oppfinne noe annet enn det i mot Oss. Og så ville de sannelig ha tatt deg til (en nær) venn.[32]

وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ
لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهُ وَإِذًا لَاتَّخَذُوكَ خَلِيلًا ﴿٧٤﴾

75. Og hadde ikke Vi styrket deg (med åpenbaringen av Qur'ânen), så ville du kanskje ha bøyd deg litt mot dem.

وَلَوْلَا أَنْ ثَبَّتْنَٰكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا
قَلِيلًا ﴿٧٥﴾

76. Så ville Vi ha latt deg smake en hard (straff) i dette liv og en hard (straff) etter døden, og så ville du ikke ha funnet deg noen hjelper mot Oss.

إِذًا لَأَذَقْنَٰكَ ضِعْفَ الْحَيَوٰةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا
تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿٧٦﴾

77. Og det er ikke fjernt fra dem at de skremmer deg ut av landet, så de kan fordrive deg fra det, og så ville de ha vært dine etterfølgere bare en kort tid.

وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّونَكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ
مِنْهَا وَإِذًا لَا يَلْبَثُونَ خِلْفَكَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٧٧﴾

78. (Dette har vært Vår) sedvane med dem Vi sendte før deg av Våre

سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ

---

31. De som ikke gjør rett bruk av det åndelige syn i dette liv, vil bli berøvet det i det kommende liv. Det er ikke her snakk om noen fysisk blindhet, men om den i Qur'ânen ofte fremstilte lov: det kommende liv er en manifestasjon av de åndelige forhold i dette liv.

32. *'An* betyr her "på grunn av" (se Lane). Som sammenhengen viser, er det snakk om de vantros forsøk på å volde Profeten (s.a.) besvær pga. hans fra Gud åpenbarte lære som ikke passet med deres teorier. Fra tradisjonen vet vi at de gikk til Abû Tâlib og foreslo, at hvis hans nevø, nemlig Profeten (s.a.), bare ville avstå fra å kritisere deres avguder, ville de ta ham til konge og leder. Profetens (s.a.) svar er velkjent: "Om dere så ville gi meg solen i den ene hånden, og månen i den andre, ville jeg ikke gi opp min misjon".

sendebud, og du vil ikke finne noen forandring i Vår sedvane.

ع لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ﴿٧٨﴾ ع ٨

R. 9 79. Hold bønn (regelmessig) mellom solens begynnende deklinasjon og nattens mørke, og (resiter) Qur'ânen ved daggry, sannelig, resitasjon av Qur'ânen ved daggry blir bevitnet (av englene).

أَقِمِ الصَّلٰوةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلٰى غَسَقِ الَّيْلِ وَ
قُرْاٰنَ الْفَجْرِ ۖ إِنَّ قُرْاٰنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُوْدًا ﴿٧٩﴾

80. Og i tillegg våkn opp i nattens timer, en ekstra (gave fra Allah) til deg. Kanskje vil din Herre opphøye deg til en høy rang.[33]

وَمِنَ الَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهٖ نَافِلَةً لَّكَ ۖ عَسٰٓى أَنْ يَّبْعَثَكَ
رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُوْدًا ﴿٨٠﴾

81. Og si: Å min Herre, la meg gå inn med en sann inngang, og la meg gå ut derfra med en sann utgang, og skjenk meg en hjelpende kraft fra Deg.[34]

وَقُلْ رَّبِّ أَدْخِلْنِيْ مُدْخَلَ صِدْقٍ وَّأَخْرِجْنِيْ مُخْرَجَ
صِدْقٍ وَّاجْعَلْ لِّيْ مِنْ لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا ﴿٨١﴾

82. Og si: Sannheten er kommet, og løgnen har forsvunnet, sannelig, løgnen er dømt til å forsvinne.

وَقُلْ جَآءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ ۖ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ
زَهُوْقًا ﴿٨٢﴾

83. Og Vi åpenbarer (fra tid til annen deler) av Qur'ânen, som er et legemiddel og en barmhjertighet for de troende. Og det får kun de urettferdige til å vokse i tap.

وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْاٰنِ مَا هُوَ شِفَآءٌ وَّرَحْمَةٌ
لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ۙ وَلَا يَزِيْدُ الظّٰلِمِيْنَ إِلَّا خَسَارًا ﴿٨٣﴾

84. Og når Vi skjenker mennesket nåde, så vender det seg bort og går til side. Og når ondt rammer det, så er det (helt) fortvilet.

وَإِذَآ أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَاٰ بِجَانِبِهٖ ۚ وَإِذَا
مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَئُوْسًا ﴿٨٤﴾

85. Si: Enhver handler på sitt vis, men deres Herre vet best hvem som er på den riktigste vei.

قُلْ كُلٌّ يَّعْمَلُ عَلٰى شَاكِلَتِهٖ ۖ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ
ع أَهْدٰى سَبِيْلًا ﴿٨٥﴾ ع ٩

---

33. I det foregående verset ble de obligatoriske bønner nevnt. Her omtales *Tahadjdjud-bønnen*, som er en *nâfil* (frivillig, ekstra) nattebønn, bestående av et visst antall parvise rak'ât, avsluttet med *Witr* (3 rak'ât), hvis de ikke allerede er forrettet etter nattebønnen (*Salât al- 'isjâ*).

34. Dette verset ble åpenbart da Profeten (s.a.) var i ferd med å forlate Makka. På dette tidspunktet ble det åpenbart ham at han igjen skal vende tilbake og da med seier (flg. vers). Det kommende inntog

R. 10 86. Og de spør deg om sjelen. Si: Sjelen er (skapt) på min Herres befaling, og dere har bare fått litt viten (om det).[35]

وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ ۖ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي
وَمَآ أُوتِيتُم مِّنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٦﴾

87. Og om Vi ville, så kunne Vi visselig ta bort det som Vi har åpenbart til deg, og så ville du ikke finne noen beskytter mot Oss (i denne saken),

وَلَئِن شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ بِالَّذِىٓ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ ثُمَّ
لَا تَجِدُ لَكَ بِهِۦ عَلَيْنَا وَكِيلًا ﴿٨٧﴾

88. unntagen barmhjertighet fra din Herre, sannelig Hans nåde over deg er stor.

إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ ۚ إِنَّ فَضْلَهُۥ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ﴿٨٨﴾

89. Si: Om mennesker og djinner samlet seg for å bringe denne Qur'ânens like, så kunne de ikke bringe dens like selv om de hjalp hverandre.[36]

قُل لَّئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰٓ أَن يَأْتُوا۟ بِمِثْلِ
هَـٰذَا الْقُرْءَانِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِۦ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ
ظَهِيرًا ﴿٨٩﴾

90. Og Vi har visselig gjentatt og variert for menneskene enhver slags liknelse i denne Qur'ânen, men de fleste mennesker nekter (alt) unntatt vantro.

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِى هَـٰذَا الْقُرْءَانِ مِن كُلِّ مَثَلٍ
فَأَبَىٰٓ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٩٠﴾

91. Og de sier: Vi vil ikke tro på deg før du lar en kilde springe frem fra jorden for oss;

وَقَالُوا۟ لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ
يَنۢبُوعًا ﴿٩١﴾

92. eller du skaper en hage av daddelpalmer og druer, og du lar floder sprudle frem i deres midte i overveldende strømmer;

أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّن نَّخِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ
الْأَنْهَـٰرَ خِلَـٰلَهَا تَفْجِيرًا ﴿٩٢﴾

---

nevnes før utvandringen for å understreke, hvor sikkert det er at Makka blir erobret. Det flg. vers resiterte Profeten (s.a.), da Ka'baen etter inntoget ble renset for avgudsbilder.

35. *Rûh* kan bety "ånd, åpenbaring, sjel, barmhjertighet" etc.

36. Enhver profets hovedmirakel har hatt særlig forbindelse med tidens "smak". På Moses' tid blomstret magien, på Jesu tid var legekunst og helbredelse det siste ord, og på Profetens (s.a.) tid var veltalenhet hans folks største dyd. Tross gjentagne oppfordringer, se 2:24, 10:39, 11:14 og 52:35, var disse språkets mestre ikke i stand til å bringe noe som kunne måle seg med Qur'ânen i stil eller innhold. De prøvde ikke å forsøke. Tvert imot ble deres største diktere og dyktigste mestre i veltalenhet overbevist om Profetens (s.a.) guddommelige sendelse, bare ved å lese eller høre et kort stykke av Qur'ânen, og oppga deretter helt deres diktekunst.

93. eller du får himmelen til å falle ned over oss i stykker, som du har sagt, eller du bringer oss Allah og englene ansikt til ansikt;

أَوْ تُسْقِطَ السَّمَآءَ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسَفًا أَوْ تَأْتِيَ بِاللّٰهِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ قَبِيلًا ﴿٩٣﴾

94. eller du får et hus av gull, eller du stiger opp til himmelen. Og vi vil ikke tro på din himmelfart før du sender ned til oss en bok som vi kan lese. Si: Hellig er min Herre (og fri for alle mangler). Jeg er bare et menneske, et sendebud.[37]

أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ زُخْرُفٍ أَوْ تَرْقٰى فِي السَّمَآءِ ۚ وَلَنْ نُّؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتّٰى تُنَزِّلَ عَلَيْنَا كِتٰبًا نَّقْرَؤُهٗ ۚ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيْ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَّسُوْلًا ﴿٩٤﴾

R. 11 95. Og ikke noe hindrer mennesker i å tro, når rettledningen kommer til dem, unntagen at de sier: Har Allah sendt et menneske som sendebud?

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُّؤْمِنُوْٓا إِذْ جَآءَهُمُ الْهُدٰىٓ إِلَّآ أَنْ قَالُوْٓا أَبَعَثَ اللّٰهُ بَشَرًا رَّسُوْلًا ﴿٩٥﴾

96. Si: Om det på jorden var engler som vandret fredelig omkring, så ville Vi visselig ha sendt dem en engel fra himmelen som sendebud![38]

قُلْ لَّوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلٰٓئِكَةٌ يَّمْشُوْنَ مُطْمَئِنِّيْنَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ مِّنَ السَّمَآءِ مَلَكًا رَّسُوْلًا ﴿٩٦﴾

97. Si: Allah er tilstrekkelig som Vitne mellom meg og dere, sannelig, Han kjenner og ser Sine tjenere.

قُلْ كَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيْدًا بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ ۚ إِنَّهٗ كَانَ بِعِبَادِهٖ خَبِيْرًا بَصِيْرًا ﴿٩٧﴾

98. Og den Allah rettleder, han er rettledet. Og dem Han dømmer som villfarne, for dem vil du ikke finne beskyttere ved siden av Ham. Og Han vil samle dem sammen på Oppstandelsens dag på deres ansikter, blinde, stumme og døve. Deres oppholdssted skal være Helvete. Hver gang det synker, vil Vi føye mer ild til det.

وَمَنْ يَّهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۚ وَمَنْ يُّضْلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِهٖ ۚ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَلٰى وُجُوْهِهِمْ عُمْيًا وَّبُكْمًا وَّصُمًّا ۚ مَأْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ۚ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنٰهُمْ سَعِيْرًا ﴿٩٨﴾

---

37. En fysisk himmelfart er like tåpelig som et hus av gull sendt ned fra himmelen. Når det er snakk om himmelfart i religiøse skrifter, menes det en åndelig himmelfart. Gud er selvfølgelig i stand til å utføre ethvert mirakel, men Han handler ikke mot Sine erklærte egenskaper (f.eks. Sin visdom).

38. Et menneske er nødvendig som forbilde for mennesker.

99. Dette er deres belønning, fordi de forkastet Våre tegn og sa: Hva! Når vi er knokler og smuldrende bein, skal vi da oppreises i en ny skapelse?

ذَٰلِكَ جَزَآؤُهُم بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوٓا أَءِذَا
كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا أَءِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٩٩﴾

100. Innser de ikke at Allah, som har skapt himlene og jorden, har makt til å skape deres like? Og Han har bestemt en frist for dem, som det ikke er tvil om. Så de urettferdige fornekter (alt) bare (på grunn av) utakknemlighet.

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ
قَادِرٌ عَلَىٰٓ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَّا
رَيْبَ فِيهِ فَأَبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا ﴿١٠٠﴾

101. Si: Om dere hadde makt over min Herres barmhjertighets skatter, så ville dere visselig holde dem tilbake av frykt for å gi ut. Og mennesket er overmåte gjerrig.

قُل لَّوْ أَنتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَآئِنَ رَحْمَةِ رَبِّيٓ إِذًا لَّأَمْسَكْتُمْ
ع خَشْيَةَ الْإِنفَاقِ ۚ وَكَانَ الْإِنسَانُ قَتُورًا ﴿١٠١﴾

R. 12 102. Og Vi ga visselig Moses ni klare tegn, spør bare Israels barn. Da (Moses) kom til dem, sa Farao til ham: Jeg tror sannelig, at du er offer for en innbilning.[39]

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَسْأَلْ بَنِيٓ إِسْرَآئِيلَ
إِذْ جَآءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَامُوسَىٰ
مَسْحُورًا ﴿١٠٢﴾

103. Han [Moses] sa: Du vet visselig at ingen har sendt disse (tegn) unntagen himlenes og jordens Herre, som klare bevis. Og jeg mener sannelig, Å Farao, at du er offer for fordervelse.

قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَآ أَنزَلَ هَٰٓؤُلَآءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ بَصَآئِرَ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَافِرْعَوْنُ مَثْبُورًا ﴿١٠٣﴾

104. Så besluttet han å skremme dem bort fra landet. Derfor druknet Vi ham og alle som var med ham.

فَأَرَادَ أَن يَسْتَفِزَّهُم مِّنَ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَن
مَّعَهُ جَمِيعًا ﴿١٠٤﴾

105. Og etter ham sa Vi til Israels barn: Bo i landet, og når de siste dagers

وَقُلْنَا مِن بَعْدِهِ لِبَنِيٓ إِسْرَآئِيلَ اسْكُنُوا الْأَرْضَ

39. For de "9 tegn", se sûra 7, versene 108, 109, 131 og 134. Det dreier seg altså om: staven, den hvite hånd, tørke, hungersnød, stormen, gresshoppene, lusene, frøene og blodet. Hvis man henviser til Bibelens "10 plager", så faller "fluer" (eller bremser) vekk, da de overførte de to plager: kveg- og byllepest (2. Mosebok kap. 7-12).

forjettelse kommer, så vil Vi bringe dere sammen.[40]

فَإِذَا جَآءَ وَعْدُ الْاٰخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ﴿١٠٥﴾

106. Og med sannheten har Vi åpenbart den, og med sannheten er den steget ned. Og Vi har bare sendt deg som en budbringer med gledelig nytt og som en advarer.

وَبِالْحَقِّ اَنْزَلْنٰهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ وَمَآ اَرْسَلْنٰكَ اِلَّا مُبَشِّرًا وَّنَذِيرًا ﴿١٠٦﴾ وقف لازم

107. Og Vi har (åpenbart) Qur'ânen med mellomrom, så du kan forelese den for menneskeheten (i ro) med opphold, og Vi har åpenbart den stykkevis.[41]

وَقُرْاٰنًا فَرَقْنٰهُ لِتَقْرَاَهٗ عَلَى النَّاسِ عَلٰى مُكْثٍ وَّنَزَّلْنٰهُ تَنْزِيلًا ﴿١٠٧﴾

108. Si: Enten dere tror på den, eller dere ikke tror på den, sannelig, de som fikk viten før den, falt tilbedende ned på sine ansikter når den ble forelest dem.

قُلْ اٰمِنُوْا بِهٖٓ اَوْ لَا تُؤْمِنُوْا اِنَّ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهٖٓ اِذَا يُتْلٰى عَلَيْهِمْ يَخِرُّوْنَ لِلْاَذْقَانِ سُجَّدًا ﴿١٠٨﴾

109. Og de sa: Hellig er vår Herre (og fri for alle mangler). Vår Herres løfte blir visselig gjennomført.

وَّيَقُوْلُوْنَ سُبْحٰنَ رَبِّنَآ اِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُوْلًا ﴿١٠٩﴾

110. Og de faller gråtende ned på sine ansikter, og denne [Qur'ânen] forøker deres ydmykhet.[42]

وَيَخِرُّوْنَ لِلْاَذْقَانِ يَبْكُوْنَ وَيَزِيْدُهُمْ خُشُوْعًا ﴿١١٠﴾ السجدة

111. Si: Påkall Allah, eller påkall den Nåderike. Med hvilket navn dere enn påkaller (Ham), så tilhører de skjønneste navn Ham. Og fremsi ikke bønnen din høyt, heller ikke lavt, men søk en mellomvei mellom disse (to ytterpunkter).

قُلِ ادْعُوا اللّٰهَ اَوِ ادْعُوا الرَّحْمٰنَ اَيًّا مَّا تَدْعُوْا فَلَهُ الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰى وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذٰلِكَ سَبِيْلًا ﴿١١١﴾

40. Denne utlovelsen gikk i oppfyllelse da jødene vendte tilbake til Palestina og opprettet Israel. *Lafîf*: "en blandet flokk" (Penrice). At det er snakk om "siste tider" betyr her kun, at en tidsalder går til ende, nemlig ved den utlovede Messias' komme. 21:106 gjør det klart at det kun er snakk om midlertidig besittelse.

41. Av pedagogiske grunner ("for at du kan forelese den") er Qur'ânen åpenbart stykkevis. Av samme grunn er åpenbaringens rekkefølge ikke den samme som den nåværende kompositoriske rekkefølge, som er åpenbart.

42. Resitasjonen av dette vers følges av en nedkastning (Sadjda).

112. Og si: All lovprisning tilkommer Allah (alene), som ikke har tatt Seg noen sønn, og Han har ikke noen partner i herredømmet, og Han har ikke noen hjelper av svakhet. Pris da Hans ære med all lovprisning.[43]

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِىْ لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَّلَمْ يَكُنْ
لَّهٗ شَرِيْكٌ فِى الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَّهٗ وَلِىٌّ مِّنَ الذُّلِّ
وَكَبِّرْهُ تَكْبِيْرًا ﴿١١٢﴾ ع ١٢ ١١ ١٢

43. At Gud "ikke har tatt Seg en sønn", danner en klar overgang til neste sûra (se 18:5).

ركوعاتها ١٢ سُوْرَةُ الْكَهْفِ مَكِّيَّةٌ (١٨) اٰياتها ١١١

AL-KAHF
(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. All lovprisning tilkommer (alene) Allah, som har åpenbart den (fullkomne) Bok til Sin tjener, og som ikke har latt noen skjevhet i den.[1]

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ عَلٰى عَبْدِهِ الْكِتٰبَ وَلَمْ
يَجْعَلْ لَّهٗ عِوَجًا ﴿٢﴾

3. (Han har gjort den til) en vokter, at den må advare om en streng straff fra Ham, og at den må forkynne de troende, som handler rettferdig, det gledelige budskapet om at de skal få en rikelig belønning,[2]

قَيِّمًا لِّيُنْذِرَ بَاْسًا شَدِيْدًا مِّنْ لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرَ
الْمُؤْمِنِيْنَ الَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ الصّٰلِحٰتِ اَنَّ لَهُمْ
اَجْرًا حَسَنًا ﴿٣﴾

4. som de skal forbli i for evig.

مّٰكِثِيْنَ فِيْهِ اَبَدًا ﴿٤﴾

5. Og (for at) den må advare dem som sier: Allah har tatt Seg en sønn.[3]

وَّيُنْذِرَ الَّذِيْنَ قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا ﴿٥﴾

6. De [kristne] har ingen kunnskap om det, det (hadde) heller ikke deres fedre. Forferdelig er de ord som kommer ut av deres munner. De sier ingenting annet enn løgn.

مَا لَهُمْ بِهٖ مِنْ عِلْمٍ وَّلَا لِاٰبَآئِهِمْ كَبُرَتْ
كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ اَفْوَاهِهِمْ اِنْ يَّقُوْلُوْنَ اِلَّا
كَذِبًا ﴿٦﴾

---

1. *'iwadj* betyr "krumhet, forfall, forvrengning, avgivelse, ondskap" (Lane & Aqrab).

2. *Qajjim* betyr "vokter; en som leder et foretagende; sann; fullkommen" (Lane, Aqrab & Mufradât). Vi kunne derfor også oversette: "..fullkommen og sann, for at den.." At Qur'ânen er "vokter" forklares i relasjon til de tidligere bøker således, at den retter hva som er forkjært i dem og opprettholder hva som er sant og av varig verdi. I forhold til fremtiden betyr det, at den kan lede alle fremtidige generasjoner mot fullkommenhet.

3. *Sûra al-Kahf* er i stor grad en skildring av kristendommens fortid, nåtid og fremtid. Profeten (s.a.) har sagt (Musnad, bind 6, s.446 og s.449), at "den som lærer utenat de første ti og de siste ti vers av sûra al-Kahf vil være immun overfor *Dadjdjâls* (eller Anti-Krists) angrep". Anti-Krist står for den kristne kirkes lære om Jesu guddommelighet, som etter Qur'ânen er lik det motsatte av hva Kristus selv lærte.

7. Kanskje vil du sørge deg til døde over dem, hvis de ikke vil tro på dette ord?

فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَّفْسَكَ عَلَىٰٓ اٰثَارِهِمْ إِن لَّمْ يُؤْمِنُوا بِهٰذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا ﴿٧﴾

8. Vi har visselig gjort alt som finnes på jorden til en pryd for den, for at Vi kan prøve dem, (og se) hvem av dem som handler best.

إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَّهَا لِنَبْلُوَهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ﴿٨﴾

9. Og Vi vil visselig (ødelegge) alt som finnes på den, (og) gjøre den til en ufruktbar jord.[4]

وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا ﴿٩﴾

10. Mener du at Hulens og Innskriftens folk var et under blant Våre tegn?[5]

أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحٰبَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ اٰيٰتِنَا عَجَبًا ﴿١٠﴾

11. (Ihukom) da de unge mennene tok deres tilflukt til hulen, og sa: Vår Herre, gi oss Din barmhjertighet og skjenk oss rettledning (og rettferdighet) i vår sak.

إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَآ اٰتِنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ﴿١١﴾

12. Så forseglet Vi deres ører i hulen et visst antall år.

فَضَرَبْنَا عَلَىٰٓ اٰذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ﴿١٢﴾

13. Siden oppreiste Vi dem, så at Vi kunne vite hvilken av de to partiene som var best til å beregne den tid de hadde oppholdt seg (i hulen).[6]

ثُمَّ بَعَثْنٰهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَىٰ لِمَا لَبِثُوٓا أَمَدًا ﴿١٣﴾

R. 2 14. Vi beretter deg nå deres historie (ioverensstemmelse) med sannheten:

نَّحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ

4. En profeti om følgene av industriell forurensning. Se også vers 41.

5. Uttrykket "Hulens og Innskriftens folk" gir en rammende beskrivelse av kristendom i den første og etterfølgende utvikling. De kristne begynte som forfulgte, som måtte leve i katakombene, men er nå et folk med verdslig makt, bygget på økonomisk grunn (uttrykket er også treffende om esseerne, Qumrân-sekten). *Raqîm* betyr "skrift" eller "bok", men brukes også om avmerkninger av varer, f.eks. ved prissedler.

6. Det så ut til å være to partier blant de første kristne: 1) De som ikke likte hykleri, og inngikk ingen kompromiss med vantro og avgudsdyrkelse, lød forfølgelse for deres tro med tålmodighet og sjelsstyrke. Disse ble nødt til å flykte til hulene. 2) De som tok forsiktighet til å være en bedre del av tapperhet, skjulte deres tro og reddet seg for forfølgelse. "De to partene" kan også referere til forfølgerne og de forfulgte.

De (som bodde i hulen) var unge menn, som trodde på deres Herre (alene), og Vi skjenket dem økt rettledning.

اٰمَنُوْا بِرَبِّهِمْ وَ زِدْنٰهُمْ هُدًى ﴿١٤﴾

15. Og Vi styrket deres hjerter, når de sto opp og sa: Vår Herre er himlenes og jordens Herre. Vi skal aldri påkalle noen (annen) gud ved siden av Ham. (Om vi gjorde det) ville vi visselig si noe absurd.

وَّ رَبَطْنَا عَلٰى قُلُوْبِهِمْ اِذْ قَامُوْا فَقَالُوْا رَبُّنَا رَبُّ
السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ لَنْ نَّدْعُوَا مِنْ دُوْنِهٖۤ اِلٰهًا
لَّقَدْ قُلْنَاۤ اِذًا شَطَطًا ﴿١٥﴾

16. Dette er vårt folk (som) har tatt andre guder ved siden av Ham. Hvorfor bringer de ikke en klar fullmakt for disse (såkalte guders eksistens)? Og hvem er mer urettferdig enn den som oppdikter en løgn om Allah?

هٰۤؤُلَآءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖۤ اٰلِهَةً ؕ لَوْ لَا
يَاْتُوْنَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطٰنٍۭ بَيِّنٍ ؕ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ
افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا ﴿١٦﴾

17. Og når dere har skilt dere ut fra dem, og det de tilber ved siden av Ham, søk da tilflukt i hulen. Deres Herre vil skjenke dere Sin barmhjertighet og støtte dere i deres sak.

وَ اِذِ اعْتَزَلْتُمُوْهُمْ وَ مَا يَعْبُدُوْنَ اِلَّا اللّٰهَ فَاْوٗۤا
اِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِّنْ رَّحْمَتِهٖ وَ يُهَيِّئْ
لَكُمْ مِّنْ اَمْرِكُمْ مِّرْفَقًا ﴿١٧﴾

18. Og du ser solen, når den står opp, røre seg bort fra hulen deres på høyre side, og når den går ned, (vil du se den) forsvinne bort på venstre side, og de var i mellom dens åpning. Dette hører til blant Allahs tegn. Den Allah rettleder, er visselig rettledet. Og den Han dømmer som villfaren, for ham vil du ikke finne noen hjelper (eller) fører.[7]

وَ تَرَى الشَّمْسَ اِذَا طَلَعَتْ تَّزٰوَرُ عَنْ كَهْفِهِمْ
ذَاتَ الْيَمِيْنِ وَ اِذَا غَرَبَتْ تَّقْرِضُهُمْ ذَاتَ
الشِّمَالِ وَ هُمْ فِيْ فَجْوَةٍ مِّنْهُ ؕ ذٰلِكَ مِنْ اٰيٰتِ
اللّٰهِ ؕ مَنْ يَّهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۚ وَ مَنْ يُّضْلِلْ فَلَنْ
تَجِدَ لَهٗ وَلِيًّا مُّرْشِدًا ﴿١٨﴾ ع

R. 3 19. Og du anser dem for våkne, selv om de sover. Og Vi lar dem vende seg mot høyre og venstre, og hundene deres strekker ut sine forben på terskelen. Og om du hadde kastet et blikk på dem, ville du visselig vende deg bort fra dem

وَ تَحْسَبُهُمْ اَيْقَاظًا وَّ هُمْ رُقُوْدٌ ۖۗ وَّ نُقَلِّبُهُمْ
ذَاتَ الْيَمِيْنِ وَ ذَاتَ الشِّمَالِ ۖۗ وَ كَلْبُهُمْ بَاسِطٌ
ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيْدِ ؕ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ

7. En hule hvor solen står opp til høyre og går ned til venstre, ligger mot nord. Dette er i virkeligheten en understreking av at det som skildres her, er de kristlige nasjoner mot nord.

i flukt, og du ville visselig være fylt av æresfrykt for dem.[8]

فِرَارًا وَّلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُعْبًا ﴿١٩﴾

20. Og således oppreiste Vi dem, for at de kunne spørre hverandre innbyrdes. En av dem sa: Hvor lenge har dere vært her? De sa: Vi har vært her i en dag, eller en del av en dag. (Andre) sa: Deres Herre vet best (hvor lenge) dere har oppholdt dere her. Send derfor en av dere til byen med deres sølvmynter, og la ham se hvilken føde som er renest, og la ham bringe dere forråd derfra. Og la ham være vennlig, men la ham ikke underrette noen om dere.

وَكَذٰلِكَ بَعَثْنٰهُمْ لِيَتَسَآءَلُوْا بَيْنَهُمْ ۚ قَالَ قَآئِلٌ
مِّنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ ۚ قَالُوْا لَبِثْنَا يَوْمًا اَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ۚ
قَالُوْا رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ ۚ فَابْعَثُوْٓا اَحَدَكُمْ
بِوَرِقِكُمْ هٰذِهٖٓ اِلَى الْمَدِيْنَةِ فَلْيَنْظُرْ اَيُّهَآ اَزْكٰى
طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِّنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ
وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ اَحَدًا ﴿٢٠﴾

21. Sannelig, om de fikk overtaket over dere, ville de steine dere eller tvinge dere tilbake til deres religion, og da kommer dere aldri til å ha fremgang.

اِنَّهُمْ اِنْ يَّظْهَرُوْا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوْكُمْ اَوْ يُعِيْدُوْكُمْ
فِيْ مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوْٓا اِذًا اَبَدًا ﴿٢١﴾

22. Og slik lot Vi dem bli oppdaget, for at de kunne vite at Allahs løfte er sant, og at det ikke er tvil om (dommens) time. (Og ihukom) da mennesker diskuterte seg imellom om dem, og sa (til hverandre): Reis en bygning (til minne) over dem. Deres Herre kjente dem best. De som seiret i deres sak, sa: Vi vil visselig bygge en moské [plass for tilbedelse] over dem.[9]

وَكَذٰلِكَ اَعْثَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوْٓا اَنَّ وَعْدَ اللّٰهِ
حَقٌّ وَّاَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيْهَا ۚ اِذْ يَتَنَازَعُوْنَ
بَيْنَهُمْ اَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوْا عَلَيْهِمْ بُنْيَانًا ۚ رَبُّهُمْ
اَعْلَمُ بِهِمْ ۚ قَالَ الَّذِيْنَ غَلَبُوْا عَلٰٓى اَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ
عَلَيْهِمْ مَّسْجِدًا ﴿٢٢﴾

23. Noen vil si: (De var) tre, den fjerde av dem (var) deres hund, og (andre) sier: (De var) fem, den sjette av dem (var) deres hund. (Slik sier de) idet

سَيَقُوْلُوْنَ ثَلٰثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ ۚ وَيَقُوْلُوْنَ
خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ ۚ وَ

8. Det kommer frem av alt og alle utforskede opphold i katakombene og andre steder under forfølgelsesperioder, at de kristne måtte leve som "sovende våkne". Deres ører var forseglet (v. 12), dvs. at de ikke kunne motta noe informasjon utenfra. Vakthundene kjennes fra katakombene, og de kristne har alltid hatt kjærlighet til hunder.

9. De kristne har ofte bygd kirker over deres helgener. På sitt dødsleie forbød Profeten (s.a.) at man skulle bygge noen moské over hans grav.

de gjetter tilfeldig. Og (atter andre) vil si: (De var) syv, den åttende av dem var deres hund. Si: Min Herre vet best deres rette antall. Ingen kjenner dem utenom noen få. Diskutér derfor ikke angående dem, uten å ha en kraftig bevisførelse. Og spør ingen av dem til råds angående dem.[10]

يَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ ۚ قُل رَّبِّي أَعْلَمُ
بِعِدَّتِهِم مَّا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ ۗ فَلَا تُمَارِ
فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَاهِرًا وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِم
مِّنْهُمْ أَحَدًا ﴿٢٣﴾

R. 4 24. Og si ikke om noen ting: Jeg vil gjøre det i morgen,

وَلَا تَقُولَنَّ لِشَيْءٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا ﴿٢٤﴾

25. uten at (du tilføyer): om Allah vil, og ihukom din Herre når du glemmer, og si: Måtte min Herre lede meg til det som er nærmere den rette veien, enn dette.[11]

إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ ۚ وَاذْكُر رَّبَّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ
عَسَىٰ أَن يَهْدِيَنِ رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَٰذَا رَشَدًا ﴿٢٥﴾

26. Og de ble i hulen i tre hundre år, og tilføyde ni mere.[12]

وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَ
ازْدَادُوا تِسْعًا ﴿٢٦﴾

27. Si (til de kristne): Allah vet best hvor lenge de oppholdt seg (i hulen). Ham tilhører himlenes og jordens hemmeligheter. Hvor Seende er Han, og hvor Hørende! De har ingen venn (eller hjelper) ved siden av Ham, og Han lar ikke noen ta del i Hans herredømme.

قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا ۖ لَهُ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ
أَبْصِرْ بِهِ وَأَسْمِعْ ۚ مَا لَهُم مِّن دُونِهِ مِن وَلِيٍّ
وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ﴿٢٧﴾

---

10. Disse gjetningene på hvor mange det var i hulen, er basert på innskriftene i visse kamre i katakombene. Men hver innskrift har bare relasjon til en enkelt gruppe eller familie. Det samlede tall på katakomberbeboerne på et bestemt tidspunkt er ikke kjent.

11. Verset henvender seg til muslimene at når de står i en liknende situasjon, nemlig overfor *Jadjôdj* og *Madjôdj*, som ingen vil kunne motstå. De skal da kun beseires av Allah (se også v. 40).

12. De kristnes første periode i svakhet og forfølgelse (karakterisert ved oppholdet i katakombene) endte ved keiser Konstantins overtagelse av makten både i vest- og østromerske riket i år 337, da kristendom ble statsreligion. Dette årstallet synes ikke å stemme med Qur'ânen. Men erkebiskop Usher har i sin bok om Bibelens kronologi påvist at det skal trekkes 28 år fra vår tidsregning. Dr. Kitto har kommet til samme resultat i sin bok "Daily Bible Illustrations". Det var altså etter 309 år at kristendommen seiret. "Og de ble i hulen i tre hundre år" vil ikke si at de hele tiden oppholdt seg i hulen, men i de perioder når forfølgelsen tok overhånd, søkte de beskyttelse i huler.

28. Og les opp hva som er åpenbart deg av din Herres Bok. Ingen kan endre Hans ord, og du vil ikke finne noen tilflukt unntagen hos Ham.

وَاتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِن كِتَابِ رَبِّكَ ۖ لَا مُبَدِّلَ
لِكَلِمَاتِهِ وَلَن تَجِدَ مِن دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٢٨﴾

29. Og hold deg selv (nær) dem som påkaller deres Herre, morgen og aften, idet de søker Hans velbehag (alene). Og la ikke dine øyne søke utover dem, idet du begjærer denne verdens pryd. Og adlyd ikke dem hvis hjerter Vi har gjort likegyldige overfor Vår ihukommelse, og som følger sitt begjær, og hvis sak overskrider alle grenser.

وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُم بِالْغَدَاةِ
وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ ۖ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ
تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ وَلَا تُطِعْ مَنْ
أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَن ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ
وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا ﴿٢٩﴾

30. Og si: Sannheten er fra din Herre, la da den som vil, tro, og la den som vil, være vantro. Vi har visselig beredt for de urettferdige en ild, hvis telt skal omfatte dem. Og hvis de roper om hjelp, skal de hjelpes med vann lik smeltet bly, som brenner (deres) ansikter. For en forferdelig drikk og for et ondt hvilested! [13]

وَقُلِ الْحَقُّ مِن رَّبِّكُمْ ۖ فَمَن شَاءَ فَلْيُؤْمِن
وَمَن شَاءَ فَلْيَكْفُرْ ۚ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا
أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا ۚ وَإِن يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ
كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ ۚ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ
مُرْتَفَقًا ﴿٣٠﴾

31. Sannelig, de som tror og handler rettferdig, sannelig, Vi vil ikke gjøre deres belønning, som handler godt, til intet.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ
أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا ﴿٣١﴾

32. De vil få evighetens Hager, hvor floder strømmer igjennom, hvor de skal være iført armbånd av gull og bære grønne kledninger av silke og brokade, idet de lener seg tilbake på opphøyde

أُولَٰئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهِمُ
الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِن ذَهَبٍ
وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِّن سُندُسٍ وَ

13. Verset sier klart at når det gjelder religionen, er det fullstendig frihet fra Guds side, dette bør da også være tilfelle fra menneskenes side. Det er fullstendig frihet, for sannhetens religion er lett å skjelne fra de andre som mangler det sanne budskapet, og som er bygget på løgn, uforståelige eller selvlagde historier som går imot menneskets natur.
Ilden kan oppfattes som Helvete i det hinsidige, men kan også forstås som straff i denne verden. *Surâdiq* (telt) betyr også et tak over et hus, eller røyk som hever seg over noe og dekker det helt. Denne straffen er ikke hardhet fra Guds side, men som innledningen viser, er straffen noe de urettferdige bringer over dere selv. Det ligger nær å erindre om det misbruk av tekniske og økonomiske muligheter, som førte til de to verdenskriger, og å peke på den stadig truende atomkrig.

puter. Hvor salig er ikke belønningen og hvor skjønt er ikke hvilestedet![14]

إِسْتَبْرَقٍ مُّتَّكِـِٔينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَآئِكِ ۚ نِعْمَ
الثَّوَابُ ۚ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٣١﴾

R. 5 33. Og fortell dem liknelsen om de to menn: Vi ga den ene av dem to hager med druer og omga dem med daddelpalmer, og mellom de to lagde Vi en kornåker.[15]

وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا رَّجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا
جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا
بَيْنَهُمَا زَرْعًا ﴿٣٢﴾

34. Hver av de to hager ga sitt utbytte (i overflod) og svek ikke det minste. Og mellom dem lot Vi en flod strømme frem.[16]

كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ آتَتْ أُكُلَهَا وَلَمْ تَظْلِم مِّنْهُ شَيْئًا ۚ
وَفَجَّرْنَا خِلَالَهُمَا نَهَرًا ﴿٣٣﴾

35. Og han hadde frukt (i store mengder) og sa til sin felle, idet han stridet med ham: Jeg er rikere enn deg, og jeg er mektigere i antall (menn).

وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ
أَنَا أَكْثَرُ مِنكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا ﴿٣٤﴾

36. Og han trådte inn i sin hage, idet han handlet urett mot seg selv. Han sa: Jeg tror ikke at dette kommer til å bli tilintetgjort.

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ قَالَ مَا
أَظُنُّ أَن تَبِيدَ هَٰذِهِ أَبَدًا ﴿٣٥﴾

37. Og jeg tror ikke at timen skal komme, og selv om jeg også ble sendt tilbake til min Herre, så ville jeg visselig finne et bedre sted enn dette.[17]

وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِن رُّدِدتُّ إِلَىٰ
رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِّنْهَا مُنقَلَبًا ﴿٣٦﴾

---

14. Det er liksom i vers 30 mulighet for å oppfatte dette verset som henførende til denne verdens forhold. De første muslimer ble arvinger til Egypt og Persias flodland. Qur'ânen skildrer selv Egypt med de samme ord (43:52), som i andre sammenhenger brukes om Paradiset: *tadjrî min tahtihim-ul-anhâr* (hvor flodene strømmer igjennom). Verset kan også oppfattes som en profeti om Islâms herredømme over verden etter den nåværende vestlige sivilisasjonens undergang (sammenlikn de følgende vers).

15. De to menn representerer kristendommen og Islâm. Kristendommens første velmakts tid (hagen) varte fra ca. 300 til ca. 700 (da Islâm brøt inn over den kristne verden), den andre fra ca. 1500 og opptil våre dager.

16. Floden som strømmer i mellom de to hager er Islâm, som i foregående vers motsvares av kristendommens mer beskjedne stilling (en kornmark). Floden kan også representere Profetens (s.a.) tid, gjennom hvem den sanne læren til Moses og Jesus ble bevart.

17. Jf. de kristnes lettsindige tale om Guds kjærlighet og tilgivelse.

38. Hans felle sa til ham, idet han stridet med ham: Fornekter du Ham som skapte deg av støv, og som deretter av en sæddråpe formet deg til et (fullkomment) menneske?[18]

قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي
خَلَقَكَ مِن تُرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّاكَ
رَجُلًا ﴿٣٧﴾

39. (For min del tror jeg at) Allah (alene) er min Herre, og jeg kommer ikke til å sette noen ved siden av min Herre.

لَّٰكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ﴿٣٨﴾

40. Og hvorfor sa du ikke, da du gikk inn i din hage: (Kun) det, som Allah vil (er blitt skjenket meg). Det finnes ingen makt unntagen den hos Allah. Hvis du ser meg som dårligere enn deg i rikdom og avkom,

وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ
لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ۚ إِن تَرَنِ أَنَا أَقَلَّ مِنكَ مَالًا
وَوَلَدًا ﴿٣٩﴾

41. så kan det være, at min Herre kommer til å gi meg noe bedre enn din hage, og vil sende over (din hage) en storm fra himmelen, slik at den blir til bar, glatt jord.[19]

فَعَسَىٰ رَبِّي أَن يُؤْتِيَنِ خَيْرًا مِّن جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ
عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحَ صَعِيدًا
زَلَقًا ﴿٤٠﴾

42. Eller at dens vann vil synke ned slik at du ikke vil være i stand til å finne det.

أَوْ يُصْبِحَ مَاؤُهَا غَوْرًا فَلَن تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا ﴿٤١﴾

43. Og hans frukt ble omringet (av ødeleggelse), og han begynte å vri sine hender (klagende over alt) det han hadde brukt på den, og (alt) det som hadde falt ned på sine espalier, og han sa: Å gid jeg ikke hadde stilt noen ved siden av min Herre.

وَأُحِيطَ بِثَمَرِهِ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلَىٰ مَا أَنفَقَ
فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي
لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ﴿٤٢﴾

44. Og han hadde ingen gruppe som kunne hjelpe ham mot Allah, og han var heller ikke i stand til å få hjelp.

وَلَمْ تَكُن لَّهُ فِئَةٌ يَنصُرُونَهُ مِن دُونِ اللَّهِ وَمَا
كَانَ مُنتَصِرًا ﴿٤٣﴾

18. At den som taler her, er muslim, er klart; det er Qur'ânens språk om menneskets tilblivelse, som vi her møter igjen. Enda tydeligere blir det i de følgende vers.

19. *Husbân* (storm) betyr egentlig: "straff, hjemsøkelse, prøvelse, gresshopper, støv eller røyk, ild, små piler, lyn" (Lane & Aqrab). Sammenlikn her v. 8 som gjør det klart at Gud har gitt de kristne alle

45. I et slikt tilfelle kommer (virkelig) beskyttelse fra Allah, den Sanne. Han gir den beste belønning, og Han gir det beste resultat.

هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلّٰهِ الْحَقِّ ۚ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَّ
خَيْرٌ عُقْبًا ﴿٤٥﴾

R. 6 46. Og fortell dem liknelsen om livet i denne verden. Det er som vann, som Vi sender ned fra himmelen og deretter blandes jordens planter med det. Men (til slutt) blir det til høy, som vindene styrer. Og Allah har makt over alle ting.

وَاضْرِبْ لَهُمْ مَّثَلَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَآءٍ اَنْزَلْنٰهُ
مِنَ السَّمَآءِ فَاخْتَلَطَ بِهٖ نَبَاتُ الْاَرْضِ فَاَصْبَحَ
هَشِيْمًا تَذْرُوْهُ الرِّيٰحُ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ﴿٤٦﴾

47. Rikdom og barn er en prydelse for det nærværende liv, men varige gode gjerninger er bedre hos din Herre, hva belønningen angår, og bedre hva håpet angår (om det kommende liv).

اَلْمَالُ وَالْبَنُوْنَ زِيْنَةُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَالْبٰقِيٰتُ
الصّٰلِحٰتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَّخَيْرٌ اَمَلًا ﴿٤٧﴾

48. Og (ihukom) den dag, da Vi skal sette fjellene i bevegelse, og du vil se jordens (nasjoner) marsjere frem (mot hverandre), og Vi vil samle dem og Vi vil ikke etterlate en eneste av dem.[20]

وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْاَرْضَ بَارِزَةً ۙ وَّحَشَرْنٰهُمْ
فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ اَحَدًا ﴿٤٨﴾

49. Og de vil bli stilt frem for din Herre i rekker, (og det skal sies til dem): Nå er dere visselig kommet til Oss, slik som Vi skapte dere først. Men nei, dere mente at Vi ikke har bestemt en utlovet dag for møte med dere.[21]

وَعُرِضُوْا عَلٰى رَبِّكَ صَفًّا ۗ لَقَدْ جِئْتُمُوْنَا كَمَا خَلَقْنٰكُمْ
اَوَّلَ مَرَّةٍ ۢ بَلْ زَعَمْتُمْ اَلَّنْ نَّجْعَلَ لَكُمْ مَّوْعِدًا ﴿٤٩﴾

50. Og Boken vil bli forelagt dem, og du vil se de urettferdige skjelve for hva den inneholder, og de vil si: Ve

وَوُضِعَ الْكِتٰبُ فَتَرَى الْمُجْرِمِيْنَ مُشْفِقِيْنَ مِمَّا
فِيْهِ وَيَقُوْلُوْنَ يٰوَيْلَتَنَا مَالِ هٰذَا الْكِتٰبِ لَا يُغَادِرُ

---

muligheter, men deres eget misbruk av disse vil føre en definitiv katastrofe med seg.

20. Fjellenes bevegelse kan hentyde til de jordskjelv som ved deres enorme antall vil varsle den messianske periode. "Fjellet" brukes også i Qur'ânen om mektige folk, ledere osv., og står da her i motsetning til "jorden", som betegner de alminnelige mennesker. Det synes å være en klar henvisning til verdensomspennende kriger.

21. Verset er blitt oppfattet om dommens dag. Men det er også mulig å oppfatte det om den samling av folkeslagene som vil finne sted etter de kriger som før er omtalt.

oss, hvilken Bok er dette. Den utelater verken lite eller stort, men den har oppregnet det (alt sammen). Og de vil finne alt hva de har gjort, nærværende (i den), og din Herre gjør ikke urett mot noen.[22]

صَغِيرَةً وَّلَا كَبِيرَةً إِلَّآ أَحْصٰهَا ۚ وَوَجَدُوا مَا
عَمِلُوا حَاضِرًا ۗ وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا ﴿٥٠﴾ ع ١٨

R. 7 51. Og (ihukom) den tid, da Vi sa til englene: Underkast dere Adam, og de underkastet seg (alle), unntatt Iblîs. Han var en av djinnene, så han adlød ikke sin Herres befaling. Vil dere ta ham og hans avkom til venner ved siden av Meg, når de er deres fiender? Et ondt bytte for de urettferdige.[23]

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا لِأٰدَمَ فَسَجَدُوٓا إِلَّآ
إِبْلِيسَ ۭ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهٖ ۗ
أَفَتَتَّخِذُونَهٗ وَذُرِّيَّتَهٗٓ أَوْلِيَآءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ
لَكُمْ عَدُوٌّ ۭ بِئْسَ لِلظّٰلِمِينَ بَدَلًا ﴿٥١﴾

52. Jeg gjorde dem ikke til vitner ved skapelsen av himlene og jorden, heller ikke ved deres egen skapelse, og Jeg kan ikke ta dem som villeder mennesker til hjelp.

مَآ أَشْهَدْتُّهُمْ خَلْقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ
أَنْفُسِهِمْ ۠ وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ عَضُدًا ﴿٥٢﴾

53. Og (husk) den dag, da Han vil si (til dem): Påkall dem dere mente var Mine partnere. Så vil de påkalle dem, men de vil ikke svare dem. Og Vi skal sette en skranke mellom dem.[24]

وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَآءِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ
فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَّوْبِقًا ﴿٥٣﴾

54. Og synderne skal se Ilden og innse, at (nå) vil de falle i den, og de vil ikke finne noen vei bort fra den.

وَرَاَ الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوٓا أَنَّهُمْ مُّوَاقِعُوهَا وَ
لَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا ﴿٥٤﴾ ع ١٩

22. "Boken" er blitt forstått som "regnskapsbok" på dommens dag. Men det synes mer fornuftig å mene at det er Qur'ânen det her er snakk om. Den vil i den messianske periode for første gang bli forelagt folkeslagene, og de vil undre seg over at den inneholder alt om dem, en klar beskrivelse av deres historie og grunnene til deres forfall. Sammenhengen i denne sûra viser at det spesielt er snakk om de kristne nasjoner.

23. *Iblîs* er ikke etter Qur'ânen en fallen engel. Han tilhører djinnenes kategori, dvs. 1) vesener som lever skjult (ånder eller utlendinger); 2) vesener som har et stort stridbart og brennende temperement eller 3) lik med *sjajâtîn*, motstandere, særlig profetenes motstandere. Hvis Iblîs tas som identisk med djevelen, er han ikke (som i kristendommen) "denne verdens herre", men kun et redskap i Guds hånd til å prøve mennesker med (se Johannes evangeliet, 12:31, 14:30, 16:11).

24. Dette verset kan bety at disse nasjonene vil sette høye tollmurer, eller jerntepper og boikotte hverandre økonomisk. En annen betydning kan være at de vil bli involvert i dødelige kriger som vil ruinere dem.

R. 8 55. Og Vi har visselig forklart på mangfoldigvis i denne Qur'ânen til menneskehetens (beste), alle slags liknelser, men mennesket er mest stridig av alt (annet).

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِن كُلِّ
مَثَلٍ ۚ وَكَانَ الْإِنسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا ﴿٥٥﴾

56. Og hva skulle hindre mennesker i å tro, når rettledningen kommer til dem, eller i å be deres Herre om tilgivelse, annet enn at det som skjedde med de som var gått bort før dem, (også) skulle skje med dem, eller straffen skulle møte dem ansikt til ansikt?

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَن يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ
وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَن تَأْتِيَهُمْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ
أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ﴿٥٦﴾

57. Og Vi sender kun sendebudene for å forkynne gledelig budskap og som advarere. Og de vantro strides ved hjelp av løgnen for å gjendrive sannheten. Og de driver spott med Mine tegn og hva de (ellers) advares med.

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ۚ
وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ
الْحَقَّ ۖ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنذِرُوا هُزُوًا ﴿٥٧﴾

58. Og hvem er mer urettferdig enn den som formanes med sin Herres tegn, og så vender seg fra dem og glemmer hva hans hender har sendt forut? Vi har visselig lagt dekke over deres hjerter, så at de ikke forstår det, og i deres ører er det døvhet. Og hvis du kaller dem til rettledning, så vil de aldri i evighet la seg rettlede.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا
وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ ۚ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ
أَكِنَّةً أَن يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا ۖ وَإِن
تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَن يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا ﴿٥٨﴾

59. Og din Herre er den Tilgivende, all barmhjertighets Herre. Hvis Han skulle stille dem til ansvar for hva de har gjort, ville Han visselig ha fremskyndet straffen for dem. Men de har et løfte (om timen) som de ikke vil finne noen tilflukt mot.

وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ ۖ لَوْ يُؤَاخِذُهُم بِمَا
كَسَبُوا لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَ ۚ بَل لَّهُم مَّوْعِدٌ
لَّن يَجِدُوا مِن دُونِهِ مَوْئِلًا ﴿٥٩﴾

60. Og disse byer - Vi ødela dem, da de gjorde urett. Og Vi satte en bestemt tid for deres ødeleggelse.[25]

وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنٰهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا
لِمَهْلِكِهِمْ مَّوْعِدًا ﴿٦٠﴾

R. 9 61. Og (husk den tid) da Moses sa til sin unge (disippel): Jeg vil ikke stanse, før jeg når (stedet) hvor de to floder møtes, selv om jeg også må fortsette over lang tid.[26]

وَإِذْ قَالَ مُوسٰى لِفَتٰىهُ لَآ أَبْرَحُ حَتّٰىٓ أَبْلُغَ
مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا ﴿٦١﴾

62. Så da han hadde nådd stedet hvor de to floder møttes, glemte de begge deres fisk, og den fant hurtig sin vei til havet.[27]

فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ
سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿٦٢﴾

63. Og da de gikk videre, sa han [Moses] til sin unge (disippel): Bring oss vårt morgenmåltid, da vi visselig har møtt (mye) besvær på denne reisen.

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتٰىهُ اٰتِنَا غَدَآءَنَا لَقَدْ لَقِيْنَا
مِنْ سَفَرِنَا هٰذَا نَصَبًا ﴿٦٣﴾

64. Hans (disippel) svarte: Så du ikke, da vi søkte tilflukt på klippen, at jeg glemte fisken, (så den slapp bort). Og ingen annen lot meg glemme å nevne det (for deg) enn Satan og den fant sin vei til havet på en forunderlig måte.[28]

قَالَ أَرَءَيْتَ إِذْ أَوَيْنَآ إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ
الْحُوتَ وَمَآ أَنْسٰنِيْهُ إِلَّا الشَّيْطٰنُ أَنْ أَذْكُرَهُ
وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ﴿٦٤﴾

---

25. *Maw'ida* betyr: løfte om godt og ondt, tidspunktet da det (gode eller onde) vil inntreffe. Vi oversetter "løfte" i vers 59 og "bestemt tid" i vers 60.

26. Moses' unge disippel oppfatter vi som Jesus. Stedet, "hvor de to floder [eller hager] møtes", har ført til mange vanskeligheter for fortolkerne. Vi mener å kunne oppfatte det som hentydende til stedet eller tidspunktet hvor den jødiske pakt avløses av den muslimske pakt. Det dreier seg derfor her om en visjon Moses opplevde, og ikke om en fysisk reise. Allerede Bukhârî (Kitâb-ul-Tafsîr) gjør det klart at det her er snakk om en profet, nemlig en ny lov, etter den mosaiske (sammenlikn 5. Mosebok 18:18). Uttrykket: "fortsette", betyr da: "fortsette etter min egen lov".
Huqub er flertall av *Huqbah* som betyr lang periode, udefinert periode, en alder, 70 år eller mer (Lane & Mufradât).

27. Ifølge Ta'tîr al-Anâm, betyr en "fisk" i en visjon: et rettferdig folks gudshus. Derfor oppfatter vi fiskens forsvinnelse som et symbol for den mosaiske (og dermed også kristne) tros degenerasjon.

28. I drømmers (og visjoners) språk betyr "klippe" et "liv i last og synd". Hermed angis årsaken til den degenerasjon som er nevnt i vers 62.

65. Han [Moses] sa: Det er hva vi har søkt. Og de vendte og fulgte sine egne fotspor tilbake.

قَالَ ذٰلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِ ۖ فَارْتَدَّا عَلٰٓى اٰثَارِهِمَا
قَصَصًا ﴿٦٥﴾

66. Så fant de en av Våre tjenere, som Vi hadde skjenket Vår barmhjertighet, og som Vi hadde skjenket kunnskap fra Oss Selv.[29]

فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَآ اٰتَيْنٰهُ رَحْمَةً مِّنْ
عِنْدِنَا وَعَلَّمْنٰهُ مِنْ لَّدُنَّا عِلْمًا ﴿٦٦﴾

67. Moses sa til ham: Får jeg følge deg, (på den betingelse) at du lærer meg (noe av) den rettledning som er blitt skjenket deg?[30]

قَالَ لَهٗ مُوْسٰى هَلْ اَتَّبِعُكَ عَلٰٓى اَنْ تُعَلِّمَنِ
مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا ﴿٦٧﴾

68. Han svarte: Du kan ikke holde ut i tålmodighet med meg.

قَالَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيْعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٦٨﴾

69. Og hvordan skulle du kunne holde ut tålmodig, hva du ikke (selv) kan omfatte med (din) kunnskap?

وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلٰى مَا لَمْ تُحِطْ بِهٖ خُبْرًا ﴿٦٩﴾

70. Han [Moses] sa: Du vil finne meg tålmodig, om Allah vil, og jeg vil ikke være ulydig mot deg i (noen) sak.

قَالَ سَتَجِدُنِيْٓ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ صَابِرًا وَّلَآ اَعْصِيْ لَكَ
اَمْرًا ﴿٧٠﴾

71. Han [Allahs tjener] sa: Hvis du da vil følge meg, så spør meg ikke om noen ting, før jeg selv nevner det for deg.

قَالَ فَاِنِ اتَّبَعْتَنِيْ فَلَا تَسْـَٔلْنِيْ عَنْ شَيْءٍ حَتّٰٓى اُحْدِثَ
لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٧١﴾ ع

R. 10 72. Så dro de begge av sted, inntil de gikk ombord i en båt, hvis (plankene) han [Allahs tjener] rev av. Han [Moses] sa: Har du revet av (plankene) i den for å drukne båtens

فَانْطَلَقَا ۗ حَتّٰٓى اِذَا رَكِبَا فِى السَّفِيْنَةِ خَرَقَهَا ۗ قَالَ
اَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ اَهْلَهَا ۚ لَقَدْ جِئْتَ شَيْـًٔا اِمْرًا ﴿٧٢﴾

29. Profeten Muhammad (s.a.) er blitt kalt Allahs store tjener i Qur'ânen mange ganger (se f.eks. 2:24, 8:42, 17:2, 18:2, 25:2, 39:37, 53:11, 72:20). Ytterligere kaller Qur'ânen Muhammad (s.a.) "en barmhjertighet for allverden" (21:108). Qur'ânen snakker også gjentagne ganger om at Allah har skjenket Muhammad (s.a.) særlig kunnskap (4:114, 6:93, 20:114, 27:7).

30. Profeten (s.a.) har sagt: Hvis Moses og Jesus hadde vært levende, ville de ikke ha hatt annet valg enn å følge meg (Ibn Kathîr: Fath-ul-Bayân).

besetning? Du har visselig gjort en tåpelig ting.[31]

73. Han sa: Sa jeg ikke til deg, at du ikke kunne holde ut sammen med meg i tålmodighet?

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَن تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٣﴾

74. Han [Moses] svarte: Vær ikke sint på meg, fordi jeg glemte, og vær ikke hard mot meg på grunn av dette.

قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ
أَمْرِي عُسْرًا ﴿٧٤﴾

75. Så dro de videre, inntil de møtte en ung mann, som han [tjeneren] drepte. Han [Moses] sa: Har du drept en uskyldig sjel uten (at han har drept) noen sjel? Du har visselig gjort noe avskyelig.[32]

فَانطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ قَالَ أَقَتَلْتَ
نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَّقَدْ جِئْتَ شَيْئًا
نُّكْرًا ﴿٧٥﴾

[DEL 16]

76. Han [tjeneren] svarte: Sa jeg ikke til deg, at du ikke kunne holde ut med meg i tålmodighet?

قَالَ أَلَمْ أَقُل لَّكَ إِنَّكَ لَن تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٦﴾

77. Han [Moses] sa: Dersom jeg spør deg om noe heretter, så trenger ikke du å holde meg i selskap. Du har visselig fått den siste unnskyldning fra meg.

قَالَ إِن سَأَلْتُكَ عَن شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي قَدْ
بَلَغْتَ مِن لَّدُنِّي عُذْرًا ﴿٧٧﴾

78. Så dro de videre, inntil de kom til innbyggerne i en by (og) ba dem om

فَانطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَا أَهْلَهَا

31. "En båt" (eller "et skip") betyr i drømmenes språk "verdslige rikdommer". Hermed hentydes det til den historiske kjennsgjerning, at ingen profet (eller ingen religion) ville kreve så store økonomiske ofre av sine tilhengere som Islâm. Hva Islâms økonomiske program angår, må man huske, at foruten *Zakât* (fra 2 1/2 % - 20 % av ens besittelser og utbytte og avgrøder) kreves også frivillig bidrag (*infâq*), og under visse omstendigheter en særlig testamentarisk gave til samfunnet (fra 10 til 30 %), kalt *Wasiyyat* (jf. Ahmadiyya-bevegelsens bestemmelser som finnes formulert i "al-Wasiyyat" av Mirzâ Ghulâm Ahmad, bevegelsens grunnlegger).

32. "En ung mann" betyr i drømmenes språk bl.a. "uvitenhet, makt, uhemmet kjærlighet til sanselige fornøyelser". Meningen er da at Profetens (s.a.) disipler måtte bekjempe disse ting, og at en slik innstilling var uforståelig for jøder og kristne.

mat, men de avslo å beverte dem. Så de fant i den en mur, som ikke var langt fra å bryte sammen, og den (muren) satte (tjeneren) i stand. Han [Moses] sa: Om du hadde villet, kunne du ha krevd belønning for det.[33]

فَأَبَوْا أَنْ يُّضَيِّفُوْهُمَا فَوَجَدَا فِيْهَا جِدَارًا يُّرِيْدُ
أَنْ يَّنْقَضَّ فَأَقَامَهٗ ۖ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ
عَلَيْهِ أَجْرًا ﴿٧٨﴾

79. Han [tjeneren] sa: Dette (betyr) vår avskjed med hverandre. Jeg vil nå fortelle deg meningen med det du ikke formådde å bære med tålmodighet.

قَالَ هٰذَا فِرَاقُ بَيْنِيْ وَبَيْنِكَ ۚ سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيْلِ
مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَّلَيْهِ صَبْرًا ﴿٧٩﴾

80. Hva båten angikk, så tilhørte den noen fattige som arbeidet på havet, og jeg ønsket å skade den, fordi det var en konge etter dem, som tok enhver båt med makt.[34]

أَمَّا السَّفِيْنَةُ فَكَانَتْ لِمَسٰكِيْنَ يَعْمَلُوْنَ فِي الْبَحْرِ
فَأَرَدْتُّ أَنْ أَعِيْبَهَا وَكَانَ وَرَآءَهُمْ مَّلِكٌ يَّأْخُذُ
كُلَّ سَفِيْنَةٍ غَصْبًا ﴿٨٠﴾

81. Og hva den unge mann angikk, så var hans foreldre troende, og vi fryktet at han skulle overvelde dem med overtredelser og utakknemlighet.[35]

وَأَمَّا الْغُلٰمُ فَكَانَ أَبَوٰهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِيْنَآ أَنْ
يُّرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَّكُفْرًا ﴿٨١﴾ ۚ

82. Så vi ønsket at deres Herre skulle gi dem (et barn), som var bedre enn ham i renhet og nærmere i barmhjertighet.

فَأَرَدْنَآ أَنْ يُّبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِّنْهُ زَكٰوةً
وَّأَقْرَبَ رُحْمًا ﴿٨٢﴾

83. Og hva muren angikk, så tilhørte den to foreldreløse gutter i byen, og under den var det en skatt som tilhørte dem begge. Og deres far hadde vært (en) rettferdig (mann). Derfor ønsket din Herre at de skulle nå deres modne alder, og bringe deres skatt for

وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلٰمَيْنِ يَتِيْمَيْنِ فِي الْمَدِيْنَةِ
وَكَانَ تَحْتَهٗ كَنْزٌ لَّهُمَا وَكَانَ أَبُوْهُمَا صَالِحًا ۚ
فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَّبْلُغَآ أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا ۖ

---

33. "En mur med hull i" betyr: "en leder eller lærd som har mistet sin eiendom" (Ta'tir al Anâm). At "tjeneren" reparerte muren, betyr derfor at Muhammad (s.a.) gjenreiser religionen, etter at den jødiske og hhv. kristne religionen var kommet i forfall.

34. "Fattige" betyr: "de ydmyke av hjertet". En "konge" betyr: "kjærlighet til denne verden". Dermed er fortolkningen her ytterligere utdypende av det som allerede er forklart. Det er verdt å merke, at *fortolkningen av visjonen er en del av visjonen.*

35. Se vers 75. Foreldre står for legeme og sjel, som frembringer de moralske egenskaper. Drapet av den unge mann betyr altså: at man bringer de menneskelige lidelser under kontroll.

dagen (som) en barmhjertighet fra din Herre. Og jeg gjorde det ikke på egen foranledning. Dette er forklaring på hva du ikke kunne utholde (sammen med meg) i tålmodighet.[36]

رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ ۚ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ۚ ذَٰلِكَ
تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِع عَّلَيْهِ صَبْرًا ﴿٨٣﴾

R. 11 84. Og de spør deg om Dhul-Qarnain. Si (til dem): Jeg vil nå forelese dere (noe) til ihukommelse av ham.[37]

وَيَسْأَلُونَكَ عَن ذِي الْقَرْنَيْنِ ۖ قُلْ سَأَتْلُو عَلَيْكُم
مِّنْهُ ذِكْرًا ﴿٨٤﴾

85. Vi ga ham visselig styrke på jorden og skjenket ham midler til (å nå) alle ting.

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ مِن كُلِّ شَيْءٍ
سَبَبًا ﴿٨٥﴾

86. Deretter fulgte han en (bestemt) vei.

فَأَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٨٦﴾

87. Inntil han nådde til solens nedgang [eller: vest for solen] (og) fant at den gikk ned i en mudret kilde, og fant et folk hos den. Vi sa: Å Dhul-Qarnain, du kan enten straffe dem eller vise dem godhet.[38]

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي
عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِندَهَا قَوْمًا ۗ قُلْنَا يَا ذَا
الْقَرْنَيْنِ إِمَّا أَن تُعَذِّبَ وَإِمَّا أَن تَتَّخِذَ فِيهِمْ
حُسْنًا ﴿٨٧﴾

88. Han svarte: Hva angår den som handler urett, så vil vi visselig straffe ham. Deretter skal han sendes tilbake til hans Herre, så vil Han straffe ham med en fryktelig straff.

قَالَ أَمَّا مَن ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ
رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُّكْرًا ﴿٨٨﴾

89. Og den som tror og handler rettferdig, vil få den beste belønning, og vi vil på vår befaling tale til ham med lettelsens (ord).

وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءً الْحُسْنَىٰ ۖ
وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ﴿٨٩﴾

---

36. Profeten Muhammad (s.a.) øvet ikke sin gjerning etter egen foranledning: "Han taler ikke etter eget ønske" (53:4). "Skatten" betyr den skatt av guddommelig viten, som tidligere var blitt skjenket Moses og Jesus (98:4).

37. *Dhul-Qarnain* er Bibelens Kyros (se Jesaia 44:28, 45:1-3, Ezra 1:1-2, og 2. Krøn. 36:22-23).

38. "Solens nedgang" betyr de vestlige deler av Kyros' erobringer. Det er Svartehavet det dreier seg om. Det er så utstrakt, at det for en iakttager, ser ut som om solen gikk ned i det. Kyros var en disippel

90. Deretter fulgte han en (annen) vei.

ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٩٠﴾

91. Inntil han nådde solens oppgang (og) fant den stående opp over et folk, som Vi ikke hadde gitt noen beskyttelse mot den.[39]

حَتَّىٰٓ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ ٱلشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ
قَوْمٍ لَّمْ نَجْعَل لَّهُم مِّن دُونِهَا سِتْرًا ﴿٩١﴾

92. Slik (forholder sannheten seg). Og Vi omfattet visselig i (Vår) erkjennelse alt som var hos ham.

كَذَٰلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ﴿٩٢﴾

93. Siden fulgte han (enda) en vei.

ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٩٣﴾

94. Inntil han nådde en (åpen) plass mellom to fjell, (og) ved dem fant han et folk, som forsto lite (av det han sa).[40]

حَتَّىٰٓ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ ٱلسَّدَّيْنِ وَجَدَ مِن دُونِهِمَا قَوْمًا
لَّا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ﴿٩٤﴾

95. De sa: Å Dhul-Qarnain, Gog og Magog skaper visselig ufred på jorden. Skal vi betale tributt til deg på betingelsen av at du bygger en mur mellom oss og dem?[41]

قَالُوا۟ يَٰذَا ٱلْقَرْنَيْنِ إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ
فِى ٱلْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰٓ أَن تَجْعَلَ
بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ﴿٩٥﴾

96. Han svarte: Den styrke min Herre har gitt meg, er bedre, men hjelp meg med (deres fysiske) styrke, så vil jeg bygge en befestet voll mellom dere og dem.

قَالَ مَا مَكَّنِّى فِيهِ رَبِّى خَيْرٌ فَأَعِينُونِى بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ
بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ﴿٩٦﴾

---

av Zoroaster (se Jewish Encyclopedia, bind 4, side 404).

39. Det dreier seg om Kyros' inntog mot Afghanistan og Baluchistan. Skildringen av det ubønnhørlige klima er særdeles treffende.

40. Dette området lå nord for Iran (Persia) i det nåværende Russland. "to fjell" betegner to vegger eller hindringer.

41. *Jâdjôdj* og *Mâdjôdj* (Gog & Magog) står for folkene nord for Kaukasus, sett i forhold til det medo-persiske riket. Om Gog og Magog, sammenlikn Ezekiel 38:2-6, hvor det fremgår at det dreier seg om Russland og de (i dag såkalte) Vestmakter, som har delt verden i blokker. Stedsnavn som Rosj, Mesjech og Tubal kan kanskje identifiseres som Russ(land), Moskva og Tobolsk. Dhul-Qarnain (som betyr: "den tohornede, den som har makt over to riker, eller den som lever i to århundrer"), er ikke som alminnelig antatt Aleksander den Store, som aldri vant herredømmet over hele Persia. Hans militære ekspedisjoner var lynraske, og måtte flere ganger bekjempe opprør i sin egen hær. Derfor kan det ikke sies om ham, at han hadde en sterk stilling i landet (se v. 85).

97. Bring meg blokker av jern. (Det gjorde de), inntil det var jevnet mellom de to fjellene. (Så) sa han: Blås nå. (Det gjorde de), inntil han hadde gjort det (rødglødende som) ild. (Deretter) sa han: Bring meg smeltet kobber, slik at jeg kan helle over den.

آتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ
قَالَ انفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ آتُونِي أُفْرِغْ
عَلَيْهِ قِطْرًا ﴿٩٧﴾

98. Så de [Gog og Magog] ikke var i stand til å overskride (vollen), og (de) var heller ikke i stand til å grave igjennom den.[42]

فَمَا اسْطَاعُوا أَن يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ
نَقْبًا ﴿٩٨﴾

99. Han sa: Dette er en barmhjertighet fra min Herre. Men når min Herres løfte inntreffer, så vil Han bryte (vollen) i stykker. Og min Herres løfte er sann.

قَالَ هَٰذَا رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي
جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ﴿٩٩﴾

100. Og på den dag skal Vi la noen av dem bølge frem mot andre (av dem), og det skal blåses i trompeten. Og deretter vil Vi samle dem alle sammen.[43]

وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ
فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا ﴿١٠٠﴾

101. Og på den dag vil Vi anbringe Helvete, ansikt til ansikt med de vantro,[44]

وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِّلْكَافِرِينَ عَرْضًا ﴿١٠١﴾

102. hvis øyne var bak et slør, slik at de ikke ga akt på Min advarsel, og de formådde ikke å høre.[45]

الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَن ذِكْرِي وَكَانُوا
لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا ﴿١٠٢﴾

42. Når muren var bygd ferdig, ankom hærene til Gog og Magog fra nord. Men muren var for tykk til å bryte igjennom og for høy til å klatre over. Den var omtrent 8,8 meter høy og 3 meter tykk (Enc. Britannica), videre hadde den jernporter og vakttårn. Den forsvarte ganske effektivt den Persiske fronten.

43. Sammenlikn 21:97, hvor også Gog og Magogs fremgang omtales. Ordet *jamûdjû* (bølge) viser at det i de store verdensoppgjør, også vil bli snakk om å kjempe på havet.

44. Her synes å være en hentydning til atomkrigens helvete. For den fryktelige, herjende og avgjørende straff som vil overfalle Gog og Magog, se sûra Al-Rahmân (sûra 55).

45. "Min advarsel" er den Hellige Qur'ânen.

R. 12 103. Hvordan kan de vantro mene, at de kan ta Mine tjenere til beskyttere i stedet for Meg? Vi har visselig beredt Helvete som en gave til de vantro.

أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوٓا أَن يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِن دُونِيٓ أَوْلِيَآءَ ۚ إِنَّآ أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكٰفِرِينَ نُزُلًا ﴿١٠٣﴾

104. Si (til dem): Skal Vi berette dere hvem som er de største tapere, hva deres gjerninger angår?

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُم بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ﴿١٠٤﴾

105. (Det er) dem, hvis (hele) anstrengelsen er gått tapt i (søken etter) denne verdens (ting), mens de selv mener at de handler godt.[46]

الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴿١٠٥﴾

106. Dette er de som forkaster deres Herres tegn, og møtet med Ham (i det kommende). Derfor er deres gjerninger intet verdt, og Vi vil ikke på Dommens dag gi dem tyngde (på deres vekt).

أُولٰٓئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِاٰيٰتِ رَبِّهِمْ وَلِقَآئِهٖ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَزْنًا ﴿١٠٦﴾

107. Det er deres belønning: Helvete, fordi de var vantro og drev spott med Mine tegn og Mine sendebud.

ذٰلِكَ جَزَآؤُهُمْ جَهَنَّمُ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوٓا اٰيٰتِي وَرُسُلِي هُزُوًا ﴿١٠٧﴾

108. Sannelig, de som tror og handler rettferdig, vil få Paradisets hage som gave,

إِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنّٰتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ﴿١٠٨﴾

109. hvor de skal forbli i evighet, og de skal ikke ønske noen forandring (i deres tilstand).

خٰلِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا ﴿١٠٩﴾

110. Si (til dem): Hvis havet var blekk for min Herres ord, så ville visselig havene være uttømt, før min Herres ord uttømmes, selv om Vi også brakte dets like til hjelp.[47]

قُل لَّوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِّكَلِمٰتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَن تَنفَدَ كَلِمٰتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهٖ مَدَدًا ﴿١١٠﴾

46. En treffende beskrivelse av vestens folk, hvis eneste mål i livet er å skaffe og forøke deres materielle rikdom. Det er ikke for intet at Profeten (s.a.) beskrev *Dadjdjâl* (anti-krist) som blind på det høyre øyet (dvs. bare med sans for det materielle og ikke det åndelige). Disse har ingen plass for Gud i sine hjerter.

47. Guds ord betyr ofte i Qur'ânen: Guds skaperverk. Det er uendelig, og de kristelige nasjoners oppdagelser, deres vitenskap og teknikk er som en dråpe i havet, når vi tenker på fremtiden - etter at Gog

111. Si: Jeg er kun et menneske som dere. (Og) det er blitt meg åpenbart, at deres gud er én Gud. Den som da håper på møtet med sin Herre, la ham handle rettferdig (liksom meg), og la ham ikke tilbe andre enn sin Herre.[48]

قُلْ إِنَّمَآ أَنَا۠ بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰٓ إِلَيَّ أَنَّمَآ إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ
وَٰحِدٌ ۖ فَمَن كَانَ يَرْجُوا۟ لِقَآءَ رَبِّهِۦ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا
صَٰلِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِۦٓ أَحَدًا ﴿١١١﴾ ع ۱۲

og Magog blir nødt til å gi plass for Islâm. Verset betyr også at Guds åpenbaring aldri vil opphøre. Gud er *al-Mutakallim* (Den som taler), og denne egenskapen, liksom alle andre guddommelige egenskaper, kan aldri bortfalle (sammenlikn 31:28).

48. Etter denne skildringen av de kristne folks historie, danner verset her en passende overgang til neste sûra, som skildrer den opprinnelige kristne tro, fri for avgudsdyrkelse og forsoningsdød.

MARIAM

(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Kâf Hâ Jâ 'Aîn Sâd (Allah er den Tilstrekkelige, Føreren, den Allvitende, den Sanne).[1]

كٓهيعٓصٓ ﴿٢﴾

3. (Dette er) en erindring om din Herres barmhjertighet mot Sin tjener Sakarja,

ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا ﴿٣﴾

4. da han påkalte sin Herre, med lav røst.

إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ نِدَآءً خَفِيًّا ﴿٤﴾

5. Han sa: Min Herre, alle mine knokler er blitt svekket og mitt hode flammer i grått (på grunn av alderdom), og min Herre, jeg har aldri vært uten velsignelse i min bønn til Deg,

قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ
شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَآئِكَ رَبِّ شَقِيًّا ﴿٥﴾

6. og jeg frykter visselig (oppførselen til mine) slektninger etter (min død), og min hustru er ufruktbar. Så gi meg derfor (som en velsignelse) fra Deg, en etterfølger,

وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَآءِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي
عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَّدُنْكَ وَلِيًّا ﴿٦﴾

7. som vil arve etter meg og etter Jakobs slekt, og gjør ham, min Herre, velbehagelig (for Deg).

يَرِثُنِي وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ وَاجْعَلْهُ رَبِّ
رَضِيًّا ﴿٧﴾

8. (Allah sa): Å Sakarja, Vi sender deg visselig et gledelig budskap om en sønn, som skal hete Johannes. Vi har ikke gitt noen det navnet før ham.[2]

يَٰزَكَرِيَّآ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَٰمٍ اسْمُهُ يَحْيَىٰ لَمْ نَجْعَل
لَّهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ﴿٨﴾

---

1. For *Muqatta'ât*, se note til 2:2. Umme Hani, en kusine av Profeten (s.a.) forteller, at bokstavene betyr: *al-Kâfi, al-Hâdi, al-'Alîm og as-Sâdiq* (som oversatt her). Disse er fire attributter av Gud, og Profetens (s.a.) fetter, 'Ali, pleide å påkalle Gud ved disse, samt mange andre attributter.

2. *Samijjan* betyr både: 1) navn og 2) like. Sammenhengen synes her å vise, at ingen tidligere har

9. Han [Sakarja] sa: Hvordan skal jeg kunne få en sønn, når min kone er ufruktbar, og jeg allerede har nådd den ytterste (grense av) alderdommen?

قَالَ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَٰمٌ وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا
وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ⑨

10. Han [Engelen, som brakte åpenbaringen] sa: Slik (skal det være). Din Herre sier: Det er lett for Meg, og Jeg skapte deg visselig, da du var intet.[3]

قَالَ كَذَٰلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَقَدْ
خَلَقْتُكَ مِن قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا ⑩

11. Han sa: Min Herre, gi meg et tegn. Han [Allah] svarte: Ditt tegn skal være, at du ikke snakker med mennesker på tre dager og tre netter på rad.[4]

قَالَ رَبِّ اجْعَل لِّي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ
النَّاسَ ثَلَٰثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ⑪

12. Og han gikk fra sitt kammer ut til folket, og ba dem med lav røst å lovprise (Allah), morgen og aften.[5]

فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ
أَن سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ⑫

13. (Allah sa): Å Johannes, hold fast ved Boken. Og Vi ga ham visdom, da (han kun var) et barn.[6]

يَٰيَحْيَىٰ خُذِ الْكِتَٰبَ بِقُوَّةٍ وَآتَيْنَٰهُ الْحُكْمَ
صَبِيًّا ⑬

14. Og (Vi skjenket ham også) medfølelse (som en særskilt gave) fra

وَحَنَانًا مِّن لَّدُنَّا وَزَكَوٰةً وَكَانَ تَقِيًّا ⑭

---

vært hans like, jf. Jesu ord: "Den største blant kvinnefødte" (Matt. 11:11). *Jahjâ* (ordrett: han skal leve) inneholder en profeti om at han, til tross for sin tidlige død, vil leve evig i menneskers erindring, se 2:155, hvor det fortelles at martyrer lever.

3. Det å gjøre Sakarjas hustru i stand til å bli svanger og føde er ikke imot, at Gud er Skaperen av hele universet. Den "første skapelse" er et bevis på Guds allmakt.

4. *Sawijjan* (på rad, i trekk) kan også bety: "(skjønt du er) fullkommen rask". Et påbud om å avholde seg fra å snakke og forkynne, betød en forsørgelse av hans fysiske krefter.

5. *Awhâ* betyr: "å gi til kjenne ved gestus eller tegn; å tale lavmælt" (Lane & Aqrab). Sakarja blir ikke, i følge Qur'ânen, straffet for sin vantro, (noe som er utenkelig for Guds profet), med stumhet. Han får et guddommelig løfte og bud om ikke å bruke sin kraft forgjeves, men likevel oppfordre folk til å tilbe Gud alene.

6. Johannes mottok ikke noen ny lov, men fulgte Moseloven (Torahen). Legg merke til at både Jesus og Johannes nevnes som vise på et tidlig tidspunkt i deres liv. I det hele tatt fortelles Jesu historie parallellt med Johannes'.

Oss og renhet, og han var retttferdig (og gudfryktig),[7]

15. og lydig mot sine foreldre, og han var ikke hovmodig (og) ulydig.

وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُن جَبَّارًا عَصِيًّا ﴿١٥﴾

16. Og fred være med ham, den dag han ble født, og den dag han dør, og den dag han oppreises til liv.[8]

وَسَلَٰمٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ
حَيًّا ﴿١٦﴾ ع

R. 2 17. Og ihukom Marias (fortelling, slik den nevnes) i Boken, da hun trakk seg tilbake fra sin familie til et sted mot øst.[9]

وقف لازم وَاذْكُرْ فِي الْكِتَٰبِ مَرْيَمَ إِذِ انتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا
مَكَانًا شَرْقِيًّا ﴿١٧﴾

18. Da tok hun en skjerm (som kunne skjule henne) for dem, og Vi sendte så Vår engel til henne, og han tok skikkelse for henne som en fullkommen mann.[10]

فَاتَّخَذَتْ مِن دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا
رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ﴿١٨﴾

19. Hun sa: Jeg søker tilflukt hos den Nåderike mot deg hvis du er gudfryktig.

قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَٰنِ مِنكَ إِن كُنتَ تَقِيًّا ﴿١٩﴾

---

7. *Hanânan* (medfølelse) synes å gi forklaring på Johannes hebraiske navn: *Jochanan*. Dette har da sikkert vært tilleggsnavnet, som kjennetegnet ham som særlig barmhjertig og medfølende, mens Jahjâ var hans virkelige navn.

8. I de første århundrene spredde Islâm seg ganske raskt, og mange konverterte over til Islâm, blant disse var det mange med kristen bakgrunn. Dette førte til at mange kristne tok med seg deres gamle synspunkter om Jesus inn i Islâm. Og følgen av dette ble at den islamske religiøse litteraturen fikk i seg disse feiltolkningene, og ble dermed en del av den muslimske tro.
Det samme sies senere om Jesus med de nødvendige endringer, som følger av at Jesus uttaler ordene om seg selv. Vi har her oversatt ordene som et ønske, men det er også mulig å oppfatte dem som en konstatering: Det er fred (fra Gud) over meg osv.

9. Jødene har alltid betraktet øst som et hellig verdenshjørne: det første mennesket bodde i øst (1. Mosebok 2:8). Se også Matt. 2:2 og Joh. Åp. 7:2. De opprinnelige kristne hadde en bederetning mot øst. "Boken" som er omtalt her, er den Hellige Qur'ânen.

10. Uttrykket hentyder til at det gledelige budskapet om fødsel av en edel sønn, var ikke overlevert til Maria i form av uttalte ord som hun kunne høre; det tok form av en drøm eller visjon. I en visjon kom en engel til henne i form av en fullkommen mann og overleverte henne det guddommelige budskapet. Så det var ikke noen ånd som hadde gått inn i Marias kropp, men bare en engel som hadde vist seg for henne i visjonen, i form av en mann.
Rûh (ånd) kan bety forskjellige ting (se 2:88, 4:172 og 16:3). Ordet betyr her: *Rûh-al-Amîn* (den trofaste ånd), nemlig erkeengel Gabriel, som er overbringer av åpenbaringer av særlig viktighet, spesielt til profeter.

20. Han svarte: Jeg er kun et sendebud fra din Herre, som skal gi deg (nyheten om) en ren (og fullkommen) sønn.[11]

قَالَ إِنَّمَآ أَنَا۠ رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَٰمًا زَكِيًّا ﴿٢٠﴾

21. Hun sa: Hvordan kan jeg få en sønn, når ingen mann har rørt meg, og jeg ikke har vært ukysk?

قَالَتْ أَنَّىٰ يَكُونُ لِى غُلَٰمٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِى بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا ﴿٢١﴾

22. Han svarte: Slik (skal det være). Din Herre sier: Det er lett for Meg, og (Vi vil skape ham) for å gjøre ham til et tegn for menneskene, og en barmhjertighet fra Oss. Og (dette) er en allerede besluttet sak.[12]

قَالَ كَذَٰلِكِ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَىَّ هَيِّنٌ وَلِنَجْعَلَهُۥٓ ءَايَةً لِّلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِّنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا ﴿٢٢﴾

23. Deretter ble hun svanger, og trakk seg tilbake med ham til et fjernt sted.

فَحَمَلَتْهُ فَٱنتَبَذَتْ بِهِۦ مَكَانًا قَصِيًّا ﴿٢٣﴾

24. Da drev fødselsveene henne til palmetreets stamme. Hun sa: Gid jeg hadde dødd før dette, og hadde blitt noe helt bortglemt.[13]

فَأَجَآءَهَا ٱلْمَخَاضُ إِلَىٰ جِذْعِ ٱلنَّخْلَةِ قَالَتْ يَٰلَيْتَنِى مِتُّ قَبْلَ هَٰذَا وَكُنتُ نَسْيًا مَّنسِيًّا ﴿٢٤﴾

25. Da kalte (engelen) henne fra (et sted) nedenfor henne: Vær ikke bedrøvet. Din Herre har frembrakt en bekk nedenfor deg.

فَنَادَىٰهَا مِن تَحْتِهَآ أَلَّا تَحْزَنِى قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ﴿٢٥﴾

26. Og ryst plametreets stamme mot deg, så vil det la friske modne dadler falle over deg.[14]

وَهُزِّىٓ إِلَيْكِ بِجِذْعِ ٱلنَّخْلَةِ تُسَٰقِطْ عَلَيْكِ رُطَبًا جَنِيًّا ﴿٢٦﴾

---

11. At Jesus var "ren" er ikke, som de kristne hevder, noe særlig for ham. Det samme sies om Johannes i vers 14. For øvrig er alle profeter syndefrie.

12. Sammenlikn 3:41 og 51:31. Jesus var et tegn for menneskene, fordi han forutsa den første universelle profets komme, altså Profet Muhammads (s.a.) komme.

13. Av evangeliene går det frem, at det ikke var noen rom i det vertshuset i Betlehem som Maria og Josef oppsøkte, hvor Jesus kunne bli født. Josef og Maria må ha oppholdt seg i en åpen mark, og Maria dro til et palmetre for å få hvile under dets skygge og lene seg mot det for å minke fødselssmertene.

14. Dette verset viser at Jesus ble født på en årstid hvor det finnes modne dadler, dvs. august og september. Luk. 2:8 sier også at det var hyrder på marken om natten. At Jesu fødselsdag ble satt til 24.

27. Så spis og drikk, og kjøl (ditt forgrette) øye, og hvis du ser noen mann, så si: Jeg har lovet den Nåderike en faste, derfor vil jeg ikke snakke til noe menneske i dag.[15]

فَكُلِي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا ۖ فَإِمَّا تَرَيِنَّ مِنَ الْبَشَرِ
أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَٰنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ
الْيَوْمَ إِنسِيًّا ﴿٢٦﴾

28. Deretter førte hun barnet til sitt folk ridende. De sa: Å Maria, du har visselig gjort noe forunderlig.[16]

فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ ۖ قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ
شَيْئًا فَرِيًّا ﴿٢٧﴾

29. Å Arons søster, din far var ikke en lastfull mann, heller ikke var din mor en ukysk kvinne.[17]

يَا أُخْتَ هَارُونَ مَا كَانَ أَبُوكِ امْرَأَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ
أُمُّكِ بَغِيًّا ﴿٢٨﴾

30. Da pekte hun på ham. De sa: Hvordan kan vi snakke med en som er (som) et barn i vuggen (sammenliknet med oss).[18]

فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ ۖ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَن كَانَ فِي
الْمَهْدِ صَبِيًّا ﴿٢٩﴾

31. Han [Jesus] svarte: Jeg er Allahs tjener. Han har gitt meg Boken og gjort meg til profet.[19]

قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ﴿٣٠﴾

---

desember av den kristne kirke, er ennå et utslag av kapitulasjon overfor hedenskapet; denne dag feires solverv, og Mithras fødsel hos forskjellige hedninger. Viser også til Enc. Britannica, og Bishop Barns' berømte bok "The Rise of Christianity".

15. Liksom Sakarja, fikk også Maria påbud om å tale så lite som mulig og bruke sin tid på Guds ihukommelse. "Faste" betyr ikke nødvendigvis avhold fra mat og drikke, opprinnelig betyr ordet at man pålegger seg visse innskrenkninger for seg selv, som må defineres nærmere. Her består "faste" i taushet.

16. *Hamala* betyr ikke bare: å bære, men også: å forsyne med et ridedyr. Qur'ânen (9:92) bekrefter selv denne betydningen av ordet. De etterfølgende vers viser, at Jesus på dette tidspunktet allerede var kalt profet, altså ved ca. 40 års alder (se 46:16).

17. Vedrørende uttrykket Arons søster, sammenlikn 3:36. Uttrykket "Imrâns hustru, Arons søster eller datter" betyr ganske enkelt at Maria er av aronitisk slekt, altså presteslekt (se Luk. 1:5). *Ukht* (søster) kan også bety "datter", se Parrinder: "Jesus in the Quran", side 75 og 78. (Sammenlikn også her Qumrân-funnene, som bekrefter Qur'ânens ord ved å kalle Messias en av Arons slekt).

18. Det er selvfølgelig ikke snakk om at Jesus taler i vuggen. Men de æreverdige jødiske skriftlærder måtte betrakte ham "som et barn i vuggen", når de tenkte på deres egen alder og viten. Vers 32 viser at Jesus på dette tidspunktet hadde fått befaling om å forrette bønn og betale almisse. De islamske fortolkere, som mener, at Jesus talte i vuggen, burde tenke seg hva et vugge-barn skulle betale Zakât av, og hvordan det skulle forrette en foreskreven bønn.

19. Jesus er disippel-profet i forhold til Moses, idet han kom for å føre Israel tilbake til Moseloven (Matt. 5:17-19).

32. Og Han har gjort meg velsignet, hvor jeg enn er, og Han har befalt meg bønn og almisse, så lenge jeg lever.[20]

وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ﴿٣٢﴾

33. Og pliktfull opptreden mot min mor, og Han har ikke gjort meg hovmodig (og) nådeløs.

وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ﴿٣٣﴾

34. Og fred være med meg den dag jeg ble født, og den dag jeg dør, og den dag jeg gjenoppstår til nytt liv.[21]

وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدتُّ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ﴿٣٤﴾

35. Dette var Jesus, Marias sønn. (Dette er) en sann beretning, som de tviler om.[22]

ذَٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٣٥﴾

36. Det er umulig, at Allah kunne ta Seg en sønn. Hellig er Han, (uten feil og mangler). Hvis Han beslutter en sak, så sier Han kun: Bli til, og så blir den til.[23]

مَا كَانَ لِلَّهِ أَن يَتَّخِذَ مِن وَلَدٍ سُبْحَانَهُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُن فَيَكُونُ ﴿٣٦﴾

37. (Jesus sa): Og sannelig, Allah er min Herre og deres Herre, tilbe derfor Ham (alene). Dette er den rette vei.

وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٣٧﴾

38. Men partiene stridet innbyrdes, så ve de vantro for deres møte med en voldsom dag.

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِن بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا مِن مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٣٨﴾

39. Hvor hørende og hvor seende vil de ikke være den dag de kommer til

أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُونَنَا لَٰكِنِ الظَّالِمُونَ

---

20. Hvis Jesus skulle være levende i himmelen, som noen muslimske kommentatorer har hevdet, hvem betaler han så almissene til?

21. Jesu stilling er her ikke annerledes enn Johannes' (se vers 16). De samme ordene om to personer kan kun bety det samme. Hvis derfor noen kristne og muslimske fortolkere mener, at Jesus er levende i himmelen, er Johannes det også. At "fred skulle være over ham på hans dødsdag", viser også at han ikke døde en forbannet død på korset, men en naturlig og fredelig død som profet.

22. Visse kristne har ment at *Qawl-al-Haqq* (egentlig sannhetens ord) hentyder til "Logos" - læren, (at Jesus skulle være en del av guddommen), men dette strider med hele Qur'ânens fremstilling av Jesu historie og rolle. *Qawl* betyr: "ord, fremstilling, beretning".

23. *Ab* betyr ikke bare far, men også forfar, bestefar eller onkel (på farens side) (se Lane & Aqrab). Sammenlikn 6:75.

Oss. Men i dag er de urettferdige i en åpenbar villfarelse.

الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٩﴾

40. Og advar dem mot sorgens dag, når saken avgjøres. Men nå er de likegyldige og vantro!

وَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ
فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٠﴾

41. Vi vil sannelig arve jorden og alle som befinner seg på den. Og til Oss vil de (alle) bli sendt tilbake.

إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا
يُرْجَعُونَ ﴿٤١﴾

R. 3 42. Og ihukom Abrahams (fortelling, slik den nevnes) i Boken. Han var en sann profet.

وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا
نَّبِيًّا ﴿٤٢﴾

43. Da han sa til sin far: Å min far, hvorfor tilber du det som verken kan høre eller se eller gavne deg på noen måte?[23]

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ
وَلَا يُغْنِي عَنكَ شَيْئًا ﴿٤٣﴾

44. Å min far, til meg er det kommet en viten som ikke er kommet til deg, så følg meg, jeg skal veilede deg til en rett vei.

يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ
فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿٤٤﴾

45. Å min far, tilbe ikke Satan, for Satan er visselig ulydig mot den Nåderike.[24]

يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَٰنِ
عَصِيًّا ﴿٤٥﴾

46. Å min far, jeg frykter at en straff fra den Nåderike skal ramme deg, så du blir en av Satans venner.

يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَن يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِّنَ الرَّحْمَٰنِ
فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ﴿٤٦﴾

47. Han [hans far] sa: Vender du deg bort fra mine guder, Å Abraham? Om du ikke avstår fra (dette), skal jeg visselig la deg steine. Og skill deg nå fra meg for en tid.[25]

قَالَ أَرَاغِبٌ أَنتَ عَنْ آلِهَتِي يَا إِبْرَاهِيمُ لَئِن لَّمْ
تَنتَهِ لَأَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا ﴿٤٧﴾

---

24. *'Ibâda* betyr ikke bare tilbedelse i den betydning å kaste seg ned for eller knele for noen i bønn, men det betyr først og fremst å følge noen blindt, etterlikne vedkommende. Her betyr "Satan": onde tilbøyeligheter, dårlige kamerater og onde ånder.

25. Det er umulig å oversette "jeg vil drive deg bort, jeg vil bryte alle bånd med deg" istedenfor å oversette: "jeg vil steine deg" (se Lane & Aqrab). *Malijjan* kan bety: "en tid eller en lang tid" (Aqrab).

48. Han [Abraham] sa: Fred være med deg. Jeg vil be min Herre tilgi deg, da Han har vært nådig mot meg.

قَالَ سَلٰمٌ عَلَيْكَ سَاَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّيْ اِنَّهٗ كَانَ بِيْ حَفِيًّا ﴿٤٨﴾

49. Og jeg vil fjerne meg fra dere og fra det dere påkaller ved siden av Allah, og jeg vil påkalle min Herre. Kanskje er det slik at jeg ikke kommer til å bli skuffet, når jeg påkaller min Herre.

وَاَعْتَزِلُكُمْ وَمَا تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَاَدْعُوْا رَبِّيْ عَسٰۤى اَلَّاۤ اَكُوْنَ بِدُعَآءِ رَبِّيْ شَقِيًّا ﴿٤٩﴾

50. Etter at han hadde skilt seg fra dem og det de tilba ved siden av Allah, skjenket Vi ham Isak og Jakob. Og enhver av dem gjorde Vi til profet.[26]

فَلَمَّا اعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَهَبْنَا لَهٗۤ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ﴿٥٠﴾

51. Og Vi skjenket dem av Vår barmhjertighet, og Vi skjenket dem et språk fullt av visdom og sannhet.

وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِّنْ رَّحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ﴿٥١﴾ ع

R. 4 52. Og ihukom Moses' (fortelling, slik den nevnes) i Boken. Han var sannelig en utvalgt, og han var et sendebud, en profet.[27]

وَاذْكُرْ فِي الْكِتٰبِ مُوْسٰۤى اِنَّهٗ كَانَ مُخْلَصًا وَّكَانَ رَسُوْلًا نَّبِيًّا ﴿٥٢﴾

53. Og Vi kalte ham fra den høyre siden av (fjellet) Tûr, og Vi dro ham nærmere (Oss) for en hemmelig samtale.

وَنَادَيْنٰهُ مِنْ جَانِبِ الطُّوْرِ الْاَيْمَنِ وَقَرَّبْنٰهُ نَجِيًّا ﴿٥٣﴾

54. Og av Vår barmhjertighet skjenket Vi ham hans bror Aron som profet.[28]

وَوَهَبْنَا لَهٗ مِنْ رَّحْمَتِنَاۤ اَخَاهُ هٰرُوْنَ نَبِيًّا ﴿٥٤﴾

---

26. Ismael nevnes ikke her av to grunner: 1) Ismael har en særstilling, ikke underordnet som Isak og Jakob. 2) Han nevnes særskilt i denne sûra etter Moses, da denne var den betydeligste representant for Isaks linje innenfor profetien. At Jakob er sønnesønn av Abraham fremgår klart av 21:73.

27. Ifølge en utbredt oppfattelse er en *rasûl* (sendebud) den som bringer en ny lov, mens en *nabî* (profet) er kun bemyndiget til å reformere sitt folk. Men de to ord angir kun to aspekter av samme embete. Som *rasûl* mottar den utvalgte sitt budskap (*risâla*) fra Gud, som *nabî* bringer han budskapet til sitt folk (*nubuwwa* betyr egentlig å overbringe et budskap). Se 5:45 for en annen atskillelse mellom profeter; i dem som bringer en ny lov, og dem som ikke gjør det. Men denne sondringen motsvares ikke av forskjellen i terminologien. "Boken" nevnt i dette verset, er den Hellige Qur'ânen.

28. Moses behøvde pga. en taledefekt en hjelper (20:30, hvor Aron kalles hans *wazîr*). Utfra dette kan man se klart at en profet kan være underordnet en annen profet.

55. Og ihukom Ismaels (fortelling, slik den nevnes) i Boken. Han var sannelig en som holdt sine løfter, og han var et sendebud, en profet.[29]

وَاذْكُرْ فِي الْكِتٰبِ إِسْمٰعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ
وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا ﴿٥٥﴾

56. Og han pleide å påby sitt folk bønn og almisse, og han hadde sin Herres velbehag.

وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلٰوةِ وَالزَّكٰوةِ وَكَانَ عِنْدَ
رَبِّهِ مَرْضِيًّا ﴿٥٦﴾

57. Og ihukom Idrîs' (fortelling, slik den nevnes) i Boken. Han var en sannferdig profet.[30]

وَاذْكُرْ فِي الْكِتٰبِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَّبِيًّا ﴿٥٧﴾

58. Og Vi æret ham med en opphøyet stilling.[31]

وَرَفَعْنٰهُ مَكَانًا عَلِيًّا ﴿٥٨﴾

59. Det er disse mennesker, som Allah har skjenket Sine velsignelser blant profetene, av Adams slekt, og av dem Vi bar (i Arken) med Noah, og av Abrahams og Israels avkom. Og de (alle) er blant dem som Vi veiledet og utvalgte. Når den Nåderikes tegn blir forelest dem, faller de ned på deres ansikter, gråtende.[32]

أُولٰٓئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِّنَ النَّبِيّٖنَ مِنْ
ذُرِّيَّةِ اٰدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَّمِنْ ذُرِّيَّةِ
إِبْرٰهِيمَ وَإِسْرَآءِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا
إِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُ الرَّحْمٰنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَّبُكِيًّا ﴿٥٩﴾

60. Så fulgte det etter dem en generasjon, som forsømte bønnen og fulgte sitt onde begjær, derfor skal de snart møte (deres) ødeleggelse,

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلٰوةَ وَاتَّبَعُوا
الشَّهَوٰتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا ﴿٦٠﴾

61. unntagen de som angrer og tror og handler rettferdig. Det er disse som

إِلَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولٰٓئِكَ يَدْخُلُونَ

---

29. Ismael, Abrahams førstefødte sønn, ble arabernes første profet. Etter at profetdømmet gikk ut av israelittenes hender, overgikk det til ismaelittene. Angående utlovelsen til Ismael, se 1. Mosebok 17:20 og Matt. 21:42-44.

30. De fleste kommentatorer mener at *Idrîs* er Hanok.

31. Både i Sefer Hanok og Hayye Hanok sies det at Hanok ble tatt opp til himmelen, sammenlikn 1. Mosebok 5:24. Hvis Jesus blir guddommelig av å bli løftet opp til himmelen, må det samme gjelde for Hanok. Men *rafa'* betyr ikke bare: "løfte opp (i fysisk forstand)", men også: "skjenke ære og en opphøyet stilling".

32. Etter resitasjonen av dette verset, enten i *tilâwa* (opplesning) eller i *salât* (den rituelle bønn), foretar man en *sadjda* (nedkastning mot jorden).

skal da gå inn i Hagen, og der skal det ikke gjøres dem det minste urett.

الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُوْنَ شَيْئًا ﴿٦١﴾

62. (De skal tre inn i) evighetens Hager, som den Nåderike har lovet Sine tjenere, mens (de ennå er usynlige for dem). Hans løfte kommer visselig til å oppfylles.[33]

جَنّٰتِ عَدْنِ ۣالَّتِيْ وَعَدَ الرَّحْمٰنُ عِبَادَهٗ بِالْغَيْبِ ؕ
اِنَّهٗ كَانَ وَعْدُهٗ مَاْتِيًّا ﴿٦٢﴾

63. De vil ikke høre noen forfengelig tale der, men kun freds(hilsener). Og de vil motta deres ernæring, morgen og kveld.

لَا يَسْمَعُوْنَ فِيْهَا لَغْوًا اِلَّا سَلٰمًا ؕ وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيْهَا
بُكْرَةً وَّعَشِيًّا ﴿٦٣﴾

64. Slik er den Hage som Vi vil gi Våre tjenere til arv, til de av dem som er rettferdige.

تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِيْ نُوْرِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ
تَقِيًّا ﴿٦٤﴾

65. Og (englene vil si til dem): Vi stiger kun ned på din Herres befaling. Ham tilhører alt som er foran oss og bak oss, og alt som er midt i mellom, og din Herre glemmer aldri.[34]

وَمَا نَتَنَزَّلُ اِلَّا بِاَمْرِ رَبِّكَ ۚ لَهٗ مَا بَيْنَ اَيْدِيْنَا وَمَا
خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذٰلِكَ ۚ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ﴿٦٥﴾

66. (Han er) himlenes og jordens Herre, og over alt det som er mellom de to. Tjen derfor Ham og vær utholdende i din tjeneste av Ham. Kjenner du noen som er lik Ham?

رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ
لِعِبَادَتِهٖ ؕ هَلْ تَعْلَمُ لَهٗ سَمِيًّا ﴿٦٦﴾ ع

R. 5 67. Og mennesket sier: Hva! Skal jeg, når jeg er død, bringes til live igjen?

وَيَقُوْلُ الْاِنْسَانُ ءَاِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ اُخْرَجُ حَيًّا ﴿٦٧﴾

68. Husker ikke mennesket at Vi skapte det tidligere, da det ikke var noe?

اَوَلَا يَذْكُرُ الْاِنْسَانُ اَنَّا خَلَقْنٰهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ
شَيْئًا ﴿٦٨﴾

69. Så ved din Herre, Vi skal visselig forsamle dem og alle sataner

فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيٰطِيْنَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ

33. "i det usette" betyr enten: i det kommende liv, noe som er usett, usynlig. Eller verset betyr, at de har tjent Gud i det usette, dvs. uten at andre har sett det.

34. Eller det er åpenbaringens ord til Muhammad (s.a.), som omtales sist av profetene.

(også), og deretter skal Vi tvinge dem på kne rundt Helvete.[35]

حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ﴿٦٨﴾

70. Deretter skal Vi plukke ut de av dem av hver gruppe, som var mest voldsomme i fiendskap mot den Nåderike.

ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمٰنِ
عِتِيًّا ﴿٦٩﴾

71. Og Vi vet visselig best hvem som fortjener å brenne i det.

ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلٰى بِهَا صِلِيًّا ﴿٧٠﴾

72. Og det er ikke noen av dere som ikke skal komme til det. Det er for din Herre en (allerede) avgjort beslutning.[36]

وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا ۚ كَانَ عَلٰى رَبِّكَ حَتْمًا
مَقْضِيًّا ﴿٧١﴾

73. Så skal Vi redde de rettferdige og etterlate de urettferdige i det på (deres) knær.

ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظّٰلِمِينَ فِيهَا
جِثِيًّا ﴿٧٢﴾

74. Og når Våre klare tegn blir forelest dem, sier de vantro til de troende: Hvilken av de to grupper har den beste stilling og den skjønneste forsamling?

وَإِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ آيٰتُنَا بَيِّنٰتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
لِلَّذِينَ آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَقَامًا وَأَحْسَنُ
نَدِيًّا ﴿٧٣﴾

75. Og hvor mange generasjoner har Vi ikke ødelagt før dem, som (så ut til å være) skjønnere i rikdom og utseende?

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثَاثًا
وَرِئْيًا ﴿٧٤﴾

76. Si: Den Nåderike gir overflod til dem som befinner seg i villfarelse en tid, inntil de ser hva de er utlovet, enten det er straffen eller (dommens) time. Da vil de vite hvem som hadde den dårligste stillingen og den svakeste styrke.

قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلٰلَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمٰنُ مَدًّا ۚ
حَتّٰى إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ
فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضْعَفُ جُنْدًا ﴿٧٥﴾

---

35. *Djahannam* kan bety en ting eller et sted, som en person først liker, men når han nærmer seg det/den, så begynner han å mislike det.

36. At det ikke er noen av dere som ikke skal komme til det, betyr i følge sammenhengen: at det ikke er noen av de vantro, som ikke skal komme til Helvete. De tre foregående vers handler klart om de vantro. Hvis verset oppfattes generelt (som noen kommentatorer har gjort), hentydes det for de troendes vedkommende til prøvelser og hjemsøkelser i dette liv. Profeten (s.a.) har sagt: "Feber er den troendes

77. Og Allah vil gi dem økt rettledning, til dem som følger rettledningen. Og de gode gjerninger som varer er best i din Herres syn, (angående) belønningen og hva det endelige mål (angår).

وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى ۗ وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِندَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَّرَدًّا ﴿٧٧﴾

78. Har du ikke sett ham som forkaster Våre tegn, og sier: Jeg vil visselig få rikdom og barn?

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتَيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا ﴿٧٨﴾

79. Har han fått kunnskap om det usette, eller har han sluttet en pakt med den Nåderike?

أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمِ اتَّخَذَ عِندَ الرَّحْمَٰنِ عَهْدًا ﴿٧٩﴾

80. Visselig ikke! Vi vil skrive opp hva han sier. Og Vi vil forlenge straffen for ham.

كَلَّا ۚ سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ﴿٨٠﴾

81. Og Vi vil arve fra ham alt det han taler om, og han skal komme alene til Oss.[37]

وَنَرِثُهُ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ﴿٨١﴾

82. Og de har tatt seg guder ved siden av Allah, for at de kan være (en kilde til) ære (og makt) for dem.

وَاتَّخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِّيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ﴿٨٢﴾

83. Visselig ikke! De vil forkaste at de er blitt tilbedt. Og de vil bli deres motstandere.

كَلَّا ۚ سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا ﴿٨٣﴾

R. 6 84. Har du ikke sett at Vi sender sataner til de vantro, slik at de kan opphisse dem til forvirring?

أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَؤُزُّهُمْ أَزًّا ﴿٨٤﴾

85. Forsøk derfor ikke å fremskynde (dommen) over dem, Vi alene holder fullt regnskap (over deres gjerninger).

فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ ۖ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ﴿٨٥﴾

---

andel av Helvetes-ild" (Qurtubî, sitert av Tabarî). Men den første fortolkning er i overensstemmelse med Profetens (s.a.) egen fortolkning: Han henviste en gang sin hustru *Hafsa* til å lese det følgende verset, da hun fortolket det generelt, (Muslim, sitert av Djâmî al Bayân).

37. Det er her snakk om en profeti om at de troende skal arve både de vantros rikdom og deres barn. Islâm seiret i hele den da kjente verden, og alle motstandernes barn ble hengivne disipler av den nye

86. (Ihukom) den dag, da Vi vil forsamle de rettferdige som (ærede) gjester for den Nåderike.

يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِيْنَ إِلَى الرَّحْمٰنِ وَفْدًا ﴿٨٦﴾

87. Og Vi vil drive synderne til Helvete (som) en flokk av tørstige kameler.

وَنَسُوْقُ الْمُجْرِمِيْنَ إِلٰى جَهَنَّمَ وِرْدًا ﴿٨٧﴾

88. Ingen vil ha makt til å gå i forbønn, unntagen den som har fått et løfte fra den Nåderike.[38]

لَا يَمْلِكُوْنَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمٰنِ عَهْدًا ﴿٨٨﴾

89. Og de sier: Den Nåderike har tatt Seg en sønn.

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمٰنُ وَلَدًا ﴿٨٩﴾

90. Dere har visselig brakt en avskyelig ting.[39]

لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا ﴿٩٠﴾

91. Det er nær at himlene nesten kunne revne på grunn av det, og jorden sprekke sønder, og fjellene falle i biter,[40]

تَكَادُ السَّمٰوٰتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ﴿٩١﴾

92. ved at de tilskriver den Nåderike en sønn.

أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمٰنِ وَلَدًا ﴿٩٢﴾

93. Og det passer seg ikke at den Nåderike skulle ta Seg en sønn.

وَمَا يَنْبَغِيْ لِلرَّحْمٰنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ﴿٩٣﴾

94. Det er ingen i himlene og på jorden, som ikke vil komme til den

إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمٰنِ

---

religionen.

38. Det er fire betingelser for forbønn ifølge Qur'ânen: 1) Vedkommende har en stor forbindelse med Gud. 2) Den som forbønn søkes for, må virkelig ha søkt å vinne Guds velbehag. 3) Den, for hvem forbønn søkes må ha en stor forbindelse med forbederen (21:29). 4) Forbønn kan kun foretas med Guds uttalte samtykke (2:256, 10:4).

39. *Shirk* (det å sette noen lik med Gud) er ikke bare gudsbespottelse, men nedverdiger også den som gjør seg skyldig i det. Å tilbe noe lavere enn Gud, tjener kun til å minske menneskets verdi.

40. Læren om at Jesus er Guds sønn, er så forkastelig at himlene kunne revne, og jorden sprekke, og fjellene falle i biter. Også i tradisjonen (Hadith) er det nevnt om dette hvor ordet *Dadjdjal* er brukt.

Nåderike, unntagen som en (ydmyk) tjener.[41]

عَبْدًا ﴿٩٣﴾

95. Han omfatter dem visselig (i Sin viten) og har fullkomment regnskap over dem.

لَقَدْ أَحْصٰىهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ﴿٩٤﴾

96. Og hver og en av dem skal på Dommens dag komme helt alene til Ham.

وَكُلُّهُمْ اٰتِيْهِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَرْدًا ﴿٩٥﴾

97. Sannelig, den Nåderike vil skape (dyp) kjærlighet for dem som tror og handler rettferdig.[42]

إِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمٰنُ وُدًّا ﴿٩٦﴾

98. Så Vi gjorde (Qur'ânen) lett på ditt språk, for at du dermed kan gi de rettferdige gledelig budskap og advare et stridig folk.

فَإِنَّمَا يَسَّرْنٰهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِيْنَ وَتُنْذِرَ بِهٖ قَوْمًا لُّدًّا ﴿٩٧﴾

99. Og hvor mange generasjoner har Vi (ikke) ødelagt før dem? Kan du oppfatte en eneste av dem? Eller høre en hvisking fra dem?[43]

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ هَلْ تُحِسُّ مِنْهُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ﴿٩٨﴾

41. Den Nåderike Gud trenger ingen sønn til å hjelpe Ham, fordi Han er himlenes og jordens Herre, og Hans kongedømme omfatter hele universet.

42. Eller: "Den Nåderike vil skjenke (Sin) kjærlighet til dem, som...".

43. Verset henvender seg til de vestlige kristne nasjoner, og gir dem en advarsel om deres straff, om de ikke godtar og følger sannheten.

TÂHÂ

(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Tâ Hâ (Å du fullkomne mann),[1]

طٰهٰ ②

3. Vi har ikke åpenbart Qur'ânen til deg for å gjøre deg ulykkelig,

مَآ اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْاٰنَ لِتَشْقٰٓى ③

4. men som en formaning for den som frykter (Allah),

اِلَّا تَذْكِرَةً لِّمَنْ يَّخْشٰى ④

5. (og som) en åpenbaring fra den som skapte jorden og de høye himlene,[2]

تَنْزِيْلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْاَرْضَ وَالسَّمٰوٰتِ الْعُلٰى ⑤

6. den Nåderike, (som) har befestet Seg på tronen.

اَلرَّحْمٰنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوٰى ⑥

7. Ham tilhører hva som er i himlene, og hva som er på jorden, og hva som er i mellom dem, og hva som er under den fuktige jordbunn.

لَهٗ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرٰى ⑦

8. Og selv om du taler høyt, så kjenner Han visselig den hemmelige (tanke), og hva som er (enda) mer skjult.[3]

وَاِنْ تَجْهَرْ بِالْقَوْلِ فَاِنَّهٗ يَعْلَمُ السِّرَّ وَاَخْفٰى ⑧

---

1. *Tâhâ* betyr i 'Akks' dialekt: *jâ radjul:* "Å fullkomne mann". Kashâf sier det betyr: "Å du!". Uttrykket understreker det faktum, at den Hellige Profeten (s.a.) var velsignet med de beste evner og egenskaper, som må være til stede for å oppnå menneskets høyeste moral. Den Hellige Profeten (s.a.) var visselig en fullkommen og perfekt mann.

2. *'Arsh* (tronen) betyr Guds transendente egenskaper. At Gud befester Seg på tronen betyr, at Han ikke bare har skapt verden, men også har full kontroll over universet, som Han leder gjennom Sine attributter. Hans andre egenskaper, som i navn og uttrykk likner menneskelige egenskaper, er tronenes bærere (se 7:55 og 10:4).

3. Meningen synes å være: 1) Du behøver ikke å tale høyt, sannelig Gud hører alt. 2) Eller som det er underforstått, at du taler lavt. Verset hentyder også til underbevisstheten.

9. Allah, det er ingen gud unntagen Ham. De vakreste navnene er Hans.[4]

اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ لَهُ الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰى ﴿٩﴾

10. Og har historien om Moses kommet til deg?

وَهَلْ اَتٰىكَ حَدِيْثُ مُوْسٰى ﴿١٠﴾ وقف لازم

11. Da han så en ild og sa til sin familie: Bli her, jeg har sannelig sett en ild, kanskje jeg kan bringe dere (glødende) ild derfra, eller jeg kan finne rettledning ved ilden.[5]

اِذْ رَاٰ نَارًا فَقَالَ لِاَهْلِهِ امْكُثُوْٓا اِنِّيْٓ اٰنَسْتُ نَارًا
لَّعَلِّيْٓ اٰتِيْكُمْ مِّنْهَا بِقَبَسٍ اَوْ اَجِدُ عَلَى النَّارِ
هُدًى ﴿١١﴾

12. Så da han kom til den, ble han tilropt: Å Moses,

فَلَمَّآ اَتٰىهَا نُوْدِيَ يٰمُوْسٰى ﴿١٢﴾

13. sannelig, Jeg er din Herre, så ta av skoene dine, for du er visselig i den hellige dal Tuwâ.[6]

اِنِّيْٓ اَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ اِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ
طُوًى ﴿١٣﴾

14. Og Jeg har utvalgt deg, lytt derfor til det som blir åpenbart (deg):

وَاَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوْحٰى ﴿١٤﴾

15. Sannelig, Jeg er Allah, det er ingen gud unntagen Meg, tilbe derfor Meg (alene), og forrett bønnen til Min ihukommelse.

اِنَّنِيْٓ اَنَا اللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنَا فَاعْبُدْنِيْ وَاَقِمِ
الصَّلٰوةَ لِذِكْرِيْ ﴿١٥﴾

16. Visselig, (dommens) time vil komme. Jeg vil nesten skjule den, slik at enhver sjel kan bli gjengjeldt for det den gjorde.[7]

اِنَّ السَّاعَةَ اٰتِيَةٌ اَكَادُ اُخْفِيْهَا لِتُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍ
بِمَا تَسْعٰى ﴿١٦﴾

---

4. De skjønneste navnene er Guds opphøyde attributter.

5. Verset hentyder til Moses' visjon, og visjoner er av to typer: 1) Visjoner som handler bare om den profeten, som opplever dem selv. I slike visjoner er den guddommelige åpenbaringen begrenset til hva profeten angår. 2) Eller de visjoner, som inneholder den guddommelige åpenbaringen, som omfatter også profetens folk. Moses mente å si, at om visjonen som han hadde opplevd, var en av den sistnevnte kategori, så vil han bli gitt en ny *Sjarî'ah* for hans folk, men om den visjonen var en av førstnevnte kategori, så vil han motta rettledning for sin egen åndelig fremgang.

6. "Sko" betegner i visjoner alle typer verdslige forbindelser. *Tuwâ* kan bety: "to ganger helliggjort" (Zamakhsharî), kanskje på grunn av de to tegn. Meningen var at Moses ikke skulle tenke på noen verdslig forbindelse, og verset vil også bety at siden Moses var på et hellig sted, var han påbudt å ta av skoene sine.

7. Verset kan også oversettes: "Jeg vil åpenbare den". Meningen synes å være den samme, siden Dommens dag er verken åpenbar eller skjult, og derfor kan et menneske dømmes etter sine handlinger,

17. Så la derfor ikke den som ikke tror på den, og som følger sitt begjær, vende deg bort fra den, slik at du går til grunne.

فَلَا يَصُدَّنَّكَ عَنْهَا مَنْ لَّا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوٰىهُ فَتَرْدٰى ﴿١٧﴾

18. Og hva er det som er i din høyre hånd, Å Moses?

وَمَا تِلْكَ بِيَمِيْنِكَ يٰمُوْسٰى ﴿١٨﴾

19. Han svarte: Det er min stav. Jeg støtter meg til den, og jeg slår blader (og gress) til mine får, og jeg har (også) annet bruk av den.

قَالَ هِيَ عَصَايَ اَتَوَكَّؤُا عَلَيْهَا وَاَهُشُّ بِهَا عَلٰى غَنَمِيْ وَلِيَ فِيْهَا مَاٰرِبُ اُخْرٰى ﴿١٩﴾

20. Han [Allah] sa: Kast den, Å Moses!

قَالَ اَلْقِهَا يٰمُوْسٰى ﴿٢٠﴾

21. Så kastet han den, og se, den ble en løpende slange.[8]

فَاَلْقٰىهَا فَاِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعٰى ﴿٢١﴾

22. Han [Allah] sa: Ta (fatt i) den og frykt ikke. Vi vil igjen gi den dens tidligere form.

قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَنُعِيْدُهَا سِيْرَتَهَا الْاُوْلٰى ﴿٢٢﴾

23. Og stikk din hånd inn under din armhule. Den vil komme frem igjen, hvit, men uten sykdom, enda et tegn.[9]

وَاضْمُمْ يَدَكَ اِلٰى جَنَاحِكَ تَخْرُجْ بَيْضَآءَ مِنْ غَيْرِ سُوْٓءٍ اٰيَةً اُخْرٰى ﴿٢٣﴾

24. For at Vi kan vise deg av Våre store tegn.

لِنُرِيَكَ مِنْ اٰيٰتِنَا الْكُبْرٰى ﴿٢٤﴾

25. Gå til Farao, da han har overskredet (alle) grenser.

اِذْهَبْ اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهٗ طَغٰى ﴿٢٥﴾

R. 2 26. Han [Moses] sa: Min Herre, utvid mitt bryst for meg,

قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِيْ صَدْرِيْ ﴿٢٦﴾

27. og gjør min sak lett for meg,

وَيَسِّرْ لِيْٓ اَمْرِيْ ﴿٢٧﴾

---

som verken bygger på frykt eller likegyldighet.

8. Staven som får liv, betyr at hans folk skal få nytt åndelig liv.

9. Den hvite hånd betyr at folket vil forbli velbevart om Moses holder dem tett til seg, sammenlikn 7:109. Moses ble ikke spedalsk, som Bibelen sier (2. Mosebok 4:7).

28. og løs knuten fra min tunge,	وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِّن لِّسَانِي ﴿٢٨﴾
29. slik at de kan forstå min tale.	يَفْقَهُوا قَوْلِي ﴿٢٩﴾
30. Og skjenk meg en hjelper fra min familie,	وَاجْعَل لِّي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي ﴿٣٠﴾
31. Aron, min bror.	هٰرُونَ أَخِي ﴿٣١﴾
32. Øk min styrke ved (hjelp av) ham.	اشْدُدْ بِهِ أَزْرِي ﴿٣٢﴾
33. Og la ham få del i mitt verv.	وَأَشْرِكْهُ فِي أَمْرِي ﴿٣٣﴾
34. Slik at vi kan lovprise Deg meget,	كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا ﴿٣٤﴾
35. og ihukomme Deg meget,	وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا ﴿٣٥﴾
36. da Du visselig alltid ser oss.	إِنَّكَ كُنتَ بِنَا بَصِيرًا ﴿٣٦﴾
37. Han [Allah] sa: Din bønn er skjenket deg, Å Moses.	قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يٰمُوسَىٰ ﴿٣٧﴾
38. Og Vi har visselig vist deg nåde en annen gang,	وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَىٰ ﴿٣٨﴾
39. da Vi åpenbarte til din mor det som var en (betydningsfull) åpenbaring:[10]	إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ ﴿٣٩﴾
40. Legg ham i kurven og sett den i vannet, så vil floden kaste den opp på	أَنِ اقْذِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَاقْذِفِيهِ فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ

10. *Mâ Jûhâ* som enkelte ville oversette med: "det Vi åpenbarte", betyr også en viktig åpenbaring, som vi her har oversatt, eller åpenbaring som var nødvendig på den tid. Denne betydningen kommer frem av *Mâ* som *Mâsdariyyah*, verbet som følger etter en slik *Mâ*, blir lagt mer vekt på og fremhever viktigheten av meningen.

bredden, og Min og hans fiende vil ta ham opp. Og Jeg svøpte deg i Min kjærlighet. (Dette gjorde Jeg for å redde deg), og for at du måtte vokse opp under Mine øyne.[11]

الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّي وَعَدُوٌّ لَّهُ ۚ وَ
وقف لازم أَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِّنِّي ۚ وَلِتُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي ﴿٣٩﴾

41. (Og ihukom) da din søster kom gående og sa: Skal jeg vise dere en som kan oppdra ham? Så lot Vi deg vende tilbake til din mor, for at hennes øyne kunne kjøles, og for at hun ikke skulle sørge. Og du drepte et menneske, og Vi reddet deg fra sorgen, og Vi prøvde deg på forskjellig vis. Deretter ble du noen år blant Midians folk, og så nådde du en passende alder, Å Moses.

إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ ۖ
فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَقَتَلْتَ
نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا ۚ فَلَبِثْتَ
سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يَا مُوسَىٰ ﴿٤٠﴾

42. Og Jeg har utvalgt deg for Meg Selv.

وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي ﴿٤١﴾

43. Gå du og din bror med Mine tegn, og bli ikke trette i deres ihukommelse av Meg.

اذْهَبْ أَنتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا تَنِيَا فِي ذِكْرِي ﴿٤٢﴾

44. Gå dere begge til Farao, da han har overskredet (alle) grenser.

اذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٤٣﴾

45. Men tal til ham et mildt ord, for at han skal tenke seg om eller frykte.

فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا لَّعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ ﴿٤٤﴾

46. De sa: Vår Herre, vi frykter at han skal begå overgrep mot oss eller overskride (alle) grenser (ved å forfølge oss).

قَالَا رَبَّنَا إِنَّنَا نَخَافُ أَن يَفْرُطَ عَلَيْنَا أَوْ أَن
يَطْغَىٰ ﴿٤٥﴾

47. Han [Allah] sa: Frykt ikke, da Jeg sannelig er med dere. Jeg hører, og Jeg ser.

قَالَ لَا تَخَافَا ۖ إِنَّنِي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَىٰ ﴿٤٦﴾

---

11 . *'Ain* betyr: 1) øye, 2) innbyggere i et hus, 3) beskyttelse (Lane). Moses var gitt den store og vanskelige oppgaven, nemlig det å overlevere budskapet til et folk som hadde levd under herredømmet av en ond og mektig monark. Derfor var det nødvendig, at han fikk den opplæringen som var nødvendig for hans oppdrag, av kongelige lærde. Så det var oppfyllelse av denne guddommelige planen, at Moses kom til Faraos eget hus.

48. Gå da dere begge til ham og si: Vi er din Herres sendebud. Send derfor med oss Israels barn. Og straff dem ikke. Vi er visselig kommet til deg med et tegn fra din Herre. Og fred være med den som følger rettledningen.

فَأْتِيَاهُ فَقُولَآ إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِيٓ
إِسْرَآءِيلَ ۙ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ ۖ قَدْ جِئْنٰكَ بِاٰيَةٍ مِّنْ
رَّبِّكَ ۖ وَالسَّلٰمُ عَلٰى مَنِ اتَّبَعَ الْهُدٰى ﴿٤٨﴾

49. Det er sannelig blitt åpenbart oss, at straffen skal komme over den som forkaster (budskapet) og vender seg bort.

إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَآ أَنَّ الْعَذَابَ عَلٰى مَنْ كَذَّبَ
وَتَوَلّٰى ﴿٤٩﴾

50. Han [Farao] sa: Hvem er da deres Herre, Å Moses?

قَالَ فَمَنْ رَّبُّكُمَا يٰمُوسٰى ﴿٥٠﴾

51. Han sa: Vår Herre er Han som har gitt alt dets rette form, (og) deretter rettledet dem (i deres utvikling).

قَالَ رَبُّنَا الَّذِيٓ أَعْطٰى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهٗ ثُمَّ هَدٰى ﴿٥١﴾

52. Han [Farao] sa: Hva ble da de tidligere generasjoners skjebne?

قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولٰى ﴿٥٢﴾

53. Han [Moses] svarte: Viten om det beror hos min Herre i en Bok. Min Herre tar ikke feil, heller ikke glemmer Han.[12]

قَالَ عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّيْ فِيْ كِتٰبٍ ۚ لَا يَضِلُّ رَبِّيْ وَ
لَا يَنْسَى ﴿٥٣﴾

54. (Han er den) som har skapt jorden som en vugge for dere, og latt veier løpe over den for dere, og som sender ned regn fra skyer. Så fra det frembringer Vi forskjellige vekster i par.

الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَّسَلَكَ لَكُمْ
فِيْهَا سُبُلًا وَّأَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً ۗ فَأَخْرَجْنَا
بِهٖٓ أَزْوَاجًا مِّنْ نَّبَاتٍ شَتّٰى ﴿٥٤﴾

55. Spis (selv) og la deres kveg beite, da det visselig er tegn i det for folk begavet med fornuft.

كُلُوْا وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ ۗ إِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّأُولِي
النُّهٰى ﴿٥٥﴾ ع

R. 3 56. Fra denne (jord) skapte Vi dere, og til den skal dere vende tilbake, og Vi

مِنْهَا خَلَقْنٰكُمْ وَفِيْهَا نُعِيْدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ

12. De tidligere folks gjerninger er opptegnet i en bok, dvs. konsekvensene av dem er bevart og vil nå dem.

skal frembringe dere av den enda en gang.

تَارَةً أُخْرَىٰ ﴿٥٦﴾

57. Og Vi viste ham [Farao] sannelig alle tegnene, men han forkastet (dem) og nektet (å tro).

وَلَقَدْ أَرَيْنَٰهُ ءَايَٰتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَىٰ ﴿٥٧﴾

58. Han sa: Har du kommet til oss, Å Moses, for å drive oss ut av vårt land ved din trolldom?

قَالَ أَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَٰمُوسَىٰ ﴿٥٨﴾

59. Så vil vi sannelig komme til deg med magi som er lik den, fastsett derfor et møte mellom oss og deg, som vi ikke skal bryte, verken vi eller du, det er en sak som er lik (for oss begge).[13]

فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِّثْلِهِۦ فَٱجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَّا نُخْلِفُهُۥ نَحْنُ وَلَآ أَنتَ مَكَانًا سُوًى ﴿٥٩﴾

60. Han [Moses] svarte: Løftet til dere (om et møte) skal være på festens dag, og (sørg for) at folket skal forsamles om formiddagen.

قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمُ ٱلزِّينَةِ وَأَن يُحْشَرَ ٱلنَّاسُ ضُحًى ﴿٦٠﴾

61. Så vendte Farao seg bort og lagde en samlet plan, og deretter kom han (til møtet).

فَتَوَلَّىٰ فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُۥ ثُمَّ أَتَىٰ ﴿٦١﴾

62. Moses sa til dem: Ve dere, oppdikt ikke løgn om Allah, så Han skal legge et bånd av straff over dere, og den som lyver, skal visselig gå til grunne.

قَالَ لَهُم مُّوسَىٰ وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا۟ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُم بِعَذَابٍ وَقَدْ خَابَ مَنِ ٱفْتَرَىٰ ﴿٦٢﴾

63. Siden stridet de i deres sak og holdt også hemmelig rådslagning.

فَتَنَٰزَعُوٓا۟ أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ وَأَسَرُّوا۟ ٱلنَّجْوَىٰ ﴿٦٣﴾

64. De sa: Disse to er visselig trollmenn, som ønsker å drive dere ut av deres land ved trolldom, og ødelegge deres beste levemåte.[14]

قَالُوٓا۟ إِنْ هَٰذَٰنِ لَسَٰحِرَٰنِ يُرِيدَانِ أَن يُخْرِجَاكُم مِّنْ أَرْضِكُم بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ ٱلْمُثْلَىٰ ﴿٦٤﴾

---

13. Det kan også oversettes: "Et sted, som er like" betyr vel et sted som er like langt fra begge parter. Det kan også bety en jevn, plan plass, eller: en markedsplass (Lane & Aqrab).

14. *Tarîqah* betyr: ideal, institusjon, tradisjon og levemåte (Lane).

65. Legg derfor deres plan samlet og kom så i rekker; da den som vinner i dag, skal få (lykke og) fremgang.

فَأَجْمِعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ ائْتُوا صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ
الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلَىٰ ٦٥

66. De sa: Å Moses, enten kaster du først, ellers vil vi være de første til å kaste.

قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ
مَنْ أَلْقَىٰ ٦٦

67. Han sa: Nei, kast dere! Og se, snorene deres og stavene deres så ut som om de løp, ved deres trolldom.

قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ
إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَىٰ ٦٧

68. Da følte Moses frykt i sin sjel.

فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَىٰ ٦٨

69. Vi sa: Frykt ikke, fordi du vil visselig vinne overhånd,

قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَىٰ ٦٩

70. og kast det du har i din høyre hånd; det vil svelge alt det de har fremstilt. Alt de har fremstilt, er kun en magikers trolldomskunst. Og det går ikke magikeren vel, hvor han enn kommer fra.[15]

وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا
كَيْدُ سَاحِرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ ٧٠

71. Da fikk det magikerne til å kaste seg med ansiktene mot jorden (i tilbedelse, idet de klart innså sannheten). De sa: Vi tror på Arons og Moses Herre.[16]

فَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سُجَّدًا قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ
وَمُوسَىٰ ٧١

72. Han [Farao] sa: Tror dere på ham før jeg gir dere tillatelse? Han er visselig deres leder, som har lært dere trolldom, og jeg vil visselig hugge deres hender og deres føtter av på motsatt side, og jeg vil korsfeste dere på

قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ
الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَ

15. *Laqafa* betyr egentlig ikke "å oppsluke", men "nappe, ta tak i". Grunnbetydningen viser at Moses' stav, på en eller annen effektiv måte, avslørte magikernes bedrag.

16. Visse kritikere har hevdet at Moses nevnes etter Aron av hensyn til rimet. Man glemmer at det er magikerne som taler, uten å kjenne til rangfølgen mellom de to, eller fordi Aron var Moses' talsmann (pga. en taledefekt som plaget Moses, se 26:14). Forøvrig nevnes de viktigste ofte til sist på arabisk (se f.eks. 87:20).

palmestammer, og dere skal visselig erfare, hvem det er av oss som kan pålegge den strengeste og mest varige straff.

أَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلَافٍ وَّلَأُوصَلِّبَنَّكُمْ فِي جُذُوعِ
النَّخْلِ وَلَتَعْلَمُنَّ أَيُّنَا أَشَدُّ عَذَابًا وَّأَبْقَىٰ ﴿٧٢﴾

73. De sa: Vi skal ikke foretrekke deg fremfor det som er kommet til oss av de klare tegn, heller ikke (skal vi foretrekke deg) fremfor Ham som har skapt oss, så bestem kun det du vil bestemme, sannelig, du tar bestemmelsen bare for dette nåværende livet.

قَالُوا لَن نُّؤْثِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَ
الَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا أَنتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي
هَٰذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٧٣﴾

74. Sannelig, vi tror på vår Herre, så Han kan tilgi oss våre synder, og (tilgi oss) den magi som du tvang oss til å utøve. Og Allah er den Beste, og den mest Varige.

إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطَايَانَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا
عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَّأَبْقَىٰ ﴿٧٤﴾

75. Sannelig, den som kommer til sin Herre som en synder, for ham er det sannelig Helvete. Han vil ikke dø, heller ikke skal han leve i det.

إِنَّهُ مَن يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا
يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ﴿٧٥﴾

76. Men for dem som kommer til Ham som troende og har handlet rettferdig, for dem er de høyeste rangklasser,

وَمَن يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ
لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَىٰ ﴿٧٦﴾

77. evighetens Hager, under hvilke floder strømmer, hvor de skal forbli for evig. Dette er belønningen for dem som holder seg selv rene.

جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ مَن تَزَكَّىٰ ﴿٧٧﴾

R. 4 78. Og Vi åpenbarte visselig til Moses: Før bort Mine tjenere om natten og slå (med din stav) en tørrvei gjennom havet for dem. Du skal ikke frykte å bli innhentet, og du skal (heller ikke) frykte (noe annet).[17]

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاضْرِبْ
لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَّا تَخَافُ دَرَكًا وَّلَا
تَخْشَىٰ ﴿٧٨﴾

---

17. At Moses slo med staven, var selvfølgelig ikke årsak til at vannet trakk seg tilbake. Det usedvanlige sterke lavvannet bevirkes av andre naturlige årsaker, men mirakelet består i at Gud visste, og

79. Så fulgte Farao etter dem med sine hærskarer, og (vannmassen) av havet dekket dem fullt ut.[18]

فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ فَغَشِيَهُم مِّنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ﴿٧٩﴾

80. Og Farao villedet sitt folk og rettledet dem ikke.

وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَدَىٰ ﴿٨٠﴾

81. Å Israels barn, Vi reddet dere fra deres fiende og sluttet pakt med dere på høyre side av (fjellet) Tûr, og Vi sendte ned *manna* og *salwâ* over dere.[19]

يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ قَدْ أَنجَيْنَاكُم مِّنْ عَدُوِّكُمْ وَوَاعَدْنَاكُمْ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنَ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوَىٰ ﴿٨١﴾

82. (Og formanet dere): Spis av de gode ting som Vi har forsynt dere med, men overdriv ikke i dette, så Min vrede stiger ned over dere; og den over hvilken Min vrede stiger ned, skal visselig gå til grunne.

كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي ۖ وَمَن يَحْلِلْ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَىٰ ﴿٨٢﴾

83. Og Jeg er sannelig tilgivende mot den som angrer og tror og handler rettferdig, og deretter tilegner seg mer rettledning.

وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ ﴿٨٣﴾

84. Og hva har fått deg til å skynde bort fra ditt folk, Å Moses?

وَمَا أَعْجَلَكَ عَن قَوْمِكَ يَا مُوسَىٰ ﴿٨٤﴾

85. Han sa: De følger i mitt spor, men jeg skyndte (meg) til Deg, min Herre, for at Du kunne bli fornøyd med meg.

قَالَ هُمْ أُولَاءِ عَلَىٰ أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَىٰ ﴿٨٥﴾

86. Han [Allah] sa: Vi har visselig prøvd ditt folk i ditt fravær, og *Sâmirî* har ført dem på villspor.[20]

قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِن بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ ﴿٨٦﴾

---

på forhånd åpenbarte, at de to ting ville falle sammen.

18. "Det dekket dem" er et spesielt uttrykk på arabisk, som angir at de ble fullstendig begravd i vannmassen.

19. Sammenlikn 2:58.

20. *Sâmir* betyr en smed eller en tømrer. *Sâmirah* betegner samaritanere, eller en sekt blant jødene

87. Da vendte Moses tilbake til sitt folk, sint (og) bedrøvet. Han sa: Å mitt folk, ga deres Herre dere ikke et godt og skjønt løfte? (Eller) ble tiden for løftets (oppfyllelse) for lang for dere, eller ønsket dere at vrede fra deres Herre skulle stige ned over dere, siden dere brøt deres løfte til meg?

فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا ۚ قَالَ
يَٰقَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعْدًا حَسَنًا ۚ أَفَطَالَ
عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدتُّمْ أَن يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ
مِّن رَّبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُم مَّوْعِدِي ﴿٨٧﴾

88. De svarte: Vi har ikke brutt løftet til deg av vår egen oppfordring. Vi var belastet med byrden av folkets smykker, men vi kastet dem fra oss, for således foreslo *Sâmirî*.

قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلْكِنَا وَلَٰكِنَّا حُمِّلْنَا
أَوْزَارًا مِّن زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَٰهَا فَكَذَٰلِكَ أَلْقَى
السَّامِرِيُّ ﴿٨٨﴾

89. Så frembrakte han for dem en kalv, en (død) kropp, som ga en (brølende) lyd fra seg som likner kuas. Og de sa: Dette er deres gud og Moses' gud, men han har glemt den.[21]

فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَّهُ خُوَارٌ فَقَالُوا هَٰذَا إِلَٰهُكُمْ
وَإِلَٰهُ مُوسَىٰ فَنَسِيَ ﴿٨٩﴾

90. Kunne de ikke se at den ikke ga dem noe svar, og at den ikke hadde makt til å skade eller gavne dem?

أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ
ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ﴿٩٠﴾ ع

R. 5 91. Og Aron hadde sagt til dem i forveien: Å mitt folk, dere blir visselig prøvet gjennom denne [kalven]. Og se, deres Herre er den Nåderike. Følg derfor meg og adlyd min befaling.[22]

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَٰرُونُ مِن قَبْلُ يَٰقَوْمِ إِنَّمَا
فُتِنتُم بِهِۦ ۖ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَٰنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا
أَمْرِي ﴿٩١﴾

92. De svarte: Vi vil ikke opphøre med å tilbe den før Moses vender tilbake til oss.

قَالُوا لَن نَّبْرَحَ عَلَيْهِ عَٰكِفِينَ حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا
مُوسَىٰ ﴿٩٢﴾

---

som har forskjellig syn på læren. Eller så er *Sâmirî* en egypter, som har omvendt seg til Israels barns religion (ibn ´Abbâs hos Râzî). Gullkalven har kanskje også forbindelse med egypternes dyrkelse av Apis-tyren.

21. Siste setning kan også oversettes: "så han oppga (Moses' religion)".

22. Bibelen sier at Aron, en Guds profet, var medskyldig i fremstillingen av kalven (2. Mosebok 32:4). Selv kristne har angrepet denne bibelske påstanden (se Enc. Brit. under "The Golden Calf" og under "Moses").

93. Han [Moses] sa: Å Aron, hva hindret deg da du så dem fare vill,

قال يٰهرون ما منعك إذ رأيتهم ضلوا ﴿٩٢﴾

94. fra å følge meg? Har du da handlet ulydig mot min befaling?

ألا تتبعن أفعصيت أمري ﴿٩٣﴾

95. Han svarte: Å min mors sønn, grip meg ikke i skjegget, heller ikke (håret på) mitt hode. Jeg fryktet at du skulle si: Du har skapt splittelse mellom Israels barn og ventet ikke på min avgjørelse.

قال يبنؤم لا تأخذ بلحيتي ولا برأسي إني
خشيت أن تقول فرقت بين بني إسراءيل
ولم ترقب قولي ﴿٩٤﴾

96. Han [Moses] sa: Og hva er ditt forsvar, Å *Sâmirî*?

قال فما خطبك يٰسامري ﴿٩٥﴾

97. Han sa: Jeg så hva de ikke så. Så tok jeg en håndfull av sendebudets spor, men det kastet jeg også bort. Således anbefalte mitt sinn meg.[23]

قال بصرت بما لم يبصروا به فقبضت قبضة
من أثر الرسول فنبذتها وكذٰلك سولت لي نفسي ﴿٩٦﴾

98. Han [Moses] sa: Gå bort, og det skal være din skjebne i livet å si: Rør meg ikke. Og det er en tidsfrist (for deg), som du aldri skal kunne unngå. Se nå på din gud, hvilken du har blitt en hengiven tilbeder av. Vi kommer visselig til å brenne den og siden spre den som støv i havet.

قال فاذهب فإن لك في الحيوة أن تقول لا
مساس وإن لك موعدا لن تخلفه وانظر
إلى إلٰهك الذي ظلت عليه عاكفا لنحرقنه ثم
لننسفنه في اليم نسفا ﴿٩٧﴾

99. Deres gud er alene Allah, det fins ingen gud unntagen Ham. Han omfatter alle ting i (Sin) viten.

إنما إلٰهكم الله الذي لا إلٰه إلا هو وسع كل
شيء علما ﴿٩٨﴾

100. Således beretter Vi deg noen av etterretningene om det som allerede er skjedd. Og Vi har gitt deg en formaning fra Oss.

كذٰلك نقص عليك من أنباء ما قد سبق
وقد ءاتينٰك من لدنا ذكرا ﴿٩٩﴾

23. Det er ikke noe holdepunkt for den fantastiske legende, at Sâmirî så Gabriel da han brakte åpenbaring til Moses, tok noe av den jord som Moses hadde trådt på og blandet den i gullkalven. Verset betyr ganske enkelt, at Sâmirî bare antok Moses' religion delvis (spor står for tradisjoner eller læredom). Sendebudet som nevnes i bestemt form, og altså som bekjent i sammenhengen, kan bare være Moses.

101. Den som vender seg bort fra den, kommer visselig til å bære en tung byrde på Oppstandelsens dag,

مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وِزْرًا ﴿١٠١﴾

102. hvor under han skal forbli, og en ond byrde er det for dem på Oppstandelsens dag,

خٰلِدِينَ فِيهِ ۖ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ حِمْلًا ﴿١٠٢﴾

103. på den dag, da det skal blåses i trompeten. Og Vi vil forsamle de syndige på den dag, de blåøyde.[24]

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ﴿١٠٣﴾

104. De skal tale til hverandre med lav stemme, (og skal si): Dere forble kun i ti (dager).[25]

يَتَخَافَتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ﴿١٠٤﴾

105. Vi vet best hva de kommer til å si, når den som har (fulgt) den beste tradisjon blant dem, vil si: Dere forble kun én dag.[26]

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ﴿١٠٥﴾

R. 6 106. Og de spør deg om fjellene. Svar da: Min Herre vil knuse dem helt til støv.[27]

وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ﴿١٠٦﴾

107. Og så vil Han etterlate dem som en jevn slette.

فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ﴿١٠٧﴾

108. Du vil ikke se noen ujevnhet eller forhøyning i den.

لَا تَرٰى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ﴿١٠٨﴾

109. På den tid vil de følge herolden, i hvem det ikke er svik, og alle stemmer skal ydmyke seg for den

يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ ۚ وَخَشَعَتِ

---

24. Verset synes å hentyde til vestlige kristne nasjoner, som ofte er blåøyde, at de er åndelige blinde og er besatt av brennende hat mot Islâm.

25. Etter ti dager (som er som ti århundrer) med nedgang for Islâm og oppgang for kristendom, skjer nå det motsatte.

26. I det siste århundre (etter de 10 før nevnte) vil Islâm spre seg overalt.

27. "Fjellene" kan også bety: 1) en høvding og 2) en lærd mann. Det hentydes igjen til vestens nedgang i makt og innflytelse.

Nåderike, så du ikke skal høre annet enn hvisking.[28]

الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَٰنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا ﴿١٠٨﴾

110. På den dag skal forbønn ikke gavne noen, unntagen den som den Nåderike gir tillatelse, og med hvis tale (om troen) Han er vel tilfreds.

يَوْمَئِذٍ لَّا تَنفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ
الرَّحْمَٰنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا ﴿١٠٩﴾

111. Han vet (alt) som er før dem og (alt) som er etter dem, og de omfatter det ikke med (deres) viten.

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا
يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا ﴿١١٠﴾

112. Og (alle) ansikter skal ydmyke seg selv for den Levende, den Altopprettholdende og Selvopprettholdende; og den som bærer på synd, skal gå til grunne.

وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ ۖ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ
ظُلْمًا ﴿١١١﴾

113. Og den som handler rettferdig og er troende, skal verken frykte overgrep eller urett.

وَمَن يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ
ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ﴿١١٢﴾

114. Og således har Vi åpenbart den (som) en arabisk Qur'ân, og Vi har i den på forskjellig vis forklart alle slags advarsler, for at de måtte frykte (Allah), eller at den måtte få dem til å fremkalle ihukommelse (av Allah) hos dem.[29]

وَكَذَٰلِكَ أَنزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ
الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ﴿١١٣﴾

115. Opphøyet er da Allah, den Sanne kongen. Og hast ikke med å lese opp Qur'ânen, før dens åpenbaring til deg er avsluttet, og si: Min Herre, skjenk meg økt kunnskap.[30]

فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ ۗ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ
مِن قَبْلِ أَن يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ ۖ وَقُل رَّبِّ زِدْنِي
عِلْمًا ﴿١١٤﴾

116. Og Vi hadde visselig sluttet en pakt med Adam tidligere. Han glemte

وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِن قَبْلُ فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ

28. Herolden må etter det foregående vers være den islamske Messias, Mahdî. Sammenlikn 3:194.

29. For "arabisk Qur'ân", se note til 12:2.

30. Se 75:17. Advarselen mot å være "forhastet med Qur'ânen", synes å ha en spesiell relasjon til den utlovede Messias' tid (sammenlikn 55:5 med note).

(Vårt bud), men Vi fant ikke noen fast beslutning i ham (til ulydighet).[31]

لَهٗ عَزْمًا ﴿١١٦﴾ ع ٦ ١٥

R. 7 117. Og da Vi sa til englene: Adlyd Adam, så adlød de. Unntagen Iblîs, han nektet (å adlyde).

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْٓا اِلَّآ اِبْلِيْسَ ؕ
اَبٰى ﴿١١٧﴾

118. Da sa Vi: Å Adam, dette er en fiende av deg og din hustru. La ham da ikke fordrive deg fra hagen, slik at du kommer til å sørge.[32]

فَقُلْنَا يٰٓاٰدَمُ اِنَّ هٰذَا عَدُوٌّ لَّكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا
يُخْرِجَنَّكُمَا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقٰى ﴿١١٨﴾

119. Du skal visselig ikke sulte i den, heller ikke skal du være naken (i den),

اِنَّ لَكَ اَلَّا تَجُوْعَ فِيْهَا وَلَا تَعْرٰى ﴿١١٩﴾

120. og du skal ikke tørste der, heller ikke skal du utsettes for solen.

وَاَنَّكَ لَا تَظْمَؤُا فِيْهَا وَلَا تَضْحٰى ﴿١٢٠﴾

121. Men Satan hvisket onde forslag til ham. Han sa: Å Adam, skal jeg vise deg evighetens tre og et kongedømme, som aldri forfaller?

فَوَسْوَسَ اِلَيْهِ الشَّيْطٰنُ قَالَ يٰٓاٰدَمُ هَلْ اَدُلُّكَ عَلٰى
شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلٰى ﴿١٢١﴾

122. Da spiste de begge av det, og deres nakenhet åpenbarte seg for dem, og de begynte å dekke seg selv med blader fra hagen. Og Adam var ulydig mot sin Herre og han gikk bort fra veien.[33]

فَاَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْاٰتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفٰنِ
عَلَيْهِمَا مِنْ وَّرَقِ الْجَنَّةِ ؗ وَعَصٰٓى اٰدَمُ رَبَّهٗ فَغَوٰى ﴿١٢٢﴾

123. Deretter utvalgte hans Herre ham, og vendte Seg til ham (i Sin nåde), og rettledet (ham).[34]

ثُمَّ اجْتَبٰهُ رَبُّهٗ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدٰى ﴿١٢٣﴾

---

31. Adam syndet ikke bevisst, og dermed faller læren om arvesynd bort.

32. Adam blir varslet om at hvis han underkaster seg Iblîs' vilje og følger hans råd, vil han bli berøvet for *Djannah*, livet av fryd og åndelig tilfredshet som han nøt.

33. Sammenlikn 7:23.

34. Verset viser igjen at Adam handlet ubevisst, for ellers kunne han ikke bli utvalgt av Gud for Hans spesielle oppdrag.

124. Han [Allah] sa: Gå dere begge bort herfra, alle sammen, mens noen av dere er hverandres fiender. Så når det kommer en rettledning til dere fra Meg, skal den som følger Min rettledning, verken fare vill, eller komme til å sørge.[35]

قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا
يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا
يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى ﴿١٢٣﴾

125. Og den som vender seg bort fra Min formaning, for ham skal det visselig være et fattig liv, og på Oppstandelsens dag skal Vi oppreise ham (som) blind.

وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا
وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى ﴿١٢٤﴾

126. Han vil si: Min Herre, hvorfor har Du reist meg opp som blind, når jeg hadde syn (før)?

قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ﴿١٢٥﴾

127. Han [Allah] vil svare: Slik (var det); Våre tegn kom til deg, men du glemte dem, og på samme vis kommer du til å være forglemt i dag.

قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيتَهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ
تُنْسَى ﴿١٢٦﴾

128. Og således belønner Vi den som overskrider, og som ikke tror på sin Herres tegn. Og den kommende (verdens) straff er visselig hardere og mer varig.

وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ
وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى ﴿١٢٧﴾

129. Gir det dem ikke rettledning (når de tenker over), hvor mange generasjoner Vi tilintetgjorde før dem, i hvis boliger de (nå) vandrer; i det finnes det visselig tegn for dem som har forstand.

أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ
يَمْشُونَ فِي مَسَاكِنِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِأُولِي
النُّهَى ﴿١٢٨﴾

R. 8 130. Og hvis et ord ikke allerede var utgått fra din Herre, og en tidsfrist bestemt, så hadde (straffen) allerede vært bestående.

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَأَجَلٌ
مُسَمًّى ﴿١٢٩﴾

35. Adam var den første profet, og allerede til ham ble det forkynnet, at Gud vil fortsette med å sende Sine profeter til menneskenes rettledning, og det var menneskers plikt å adlyde disse kommende sendebud.

131. Bær med tålmodighet det de sier, og lovpris din Herre med Hans ære før solens oppgang og før dens nedgang. Og lovpris Ham i nattens timer og ved dagens (alle) deler, for at du må finne (sann) lykke.[36]

فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ
طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا ۖ وَمِنْ آنَاءِ اللَّيْلِ
فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ ﴿١٣٠﴾

132. Og la ikke ditt øye vandre langt til det, som Vi har forsynt noen klasser av dem med, av denne verdens glans for at Vi skal prøve dem. Og din Herres forsyning er bedre og mer varig.[37]

وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ
زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ ۚ وَرِزْقُ رَبِّكَ
خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ﴿١٣١﴾

133. Og pålegg din familie bønnen og vær utholdende i det. Vi ber deg ikke om underhold, det er Vi som skjenker deg underhold og den (lykkelige) slutten vil tilkomme de rettferdige.

وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا ۖ لَا نَسْأَلُكَ
رِزْقًا ۖ نَحْنُ نَرْزُقُكَ ۗ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَىٰ ﴿١٣٢﴾

134. Og de sier: Hvorfor bringer han oss ikke et tegn fra sin Herre? Er det ikke kommet et klart bevis til dem i det som er i de tidligere skrifter?

وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِنْ رَبِّهِ ۚ أَوَلَمْ تَأْتِهِمْ
بَيِّنَةُ مَا فِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ ﴿١٣٣﴾

135. Og hvis Vi hadde tilintetgjort dem med en straff før ham, så ville de ha sagt: Hvorfor sendte Du ikke et sendebud til oss, så vi kunne følge Dine bud, før vi ble ydmyket og vanæret?

وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِنْ قَبْلِهِ لَقَالُوا رَبَّنَا
لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ
أَنْ نَذِلَّ وَنَخْزَىٰ ﴿١٣٤﴾

136. Si (til dem): Enhver skal vente. Så vent da dere (også), så skal dere snart få vite hvem som er den rette veiens folk, og som følger (sann) rettledning.

قُلْ كُلٌّ مُتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُوا ۖ فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَصْحَابُ
الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَىٰ ﴿١٣٥﴾

---

36. Her synes de 5 daglige bønner å være omtalt i følgende rekke: *Fadjr, 'Asr, 'Isjâ, Zuhr* og *Maghrib*.

37. Alle internasjonale fiendtligheter som resulterer i krig, forfølgelse og blodsutgytelse er, direkte eller indirekte, følge av det som mange er besatt av, altså den materialistiske rikdom og goder. Muslimer varsles om ikke å kaste grådige blikk på andre folks rikdom.

سُورَةُ الْأَنْبِيَاءِ مَكِّيَّةٌ (٢١)

AL AMBIJÂ

(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ①

الجزء ١٧

[DEL 17]

2. Menneskenes regnskap har kommet nær dem, men de vender seg bort i likegyldighet.

اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ
مُّعْرِضُونَ ②

3. Det kommer ikke noen ny formaning til dem fra deres Herre, uten at de lytter til den mens de driver spøk med den.

مَا يَأْتِيهِم مِّن ذِكْرٍ مِّن رَّبِّهِم مُّحْدَثٍ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ
وَهُمْ يَلْعَبُونَ ③

4. (Og) deres hjerter er glemsomme. Og de holder hemmelig rådslagning, de som handler urett, (og de sier): Er ikke denne mannen et menneske lik dere selv? Vil dere da erkjenne magi med åpne øyne?

لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ وَأَسَرُّوا النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا
هَلْ هَٰذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ أَفَتَأْتُونَ السِّحْرَ وَأَنتُمْ
تُبْصِرُونَ ④

5. Han [Profeten] sa: Min Herre kjenner ethvert ord i himmelen og på jorden, og Han er den Althørende, den Allvitende.

قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ⑤

6. Nei, de sier: (Dette er kun) forvirrede drømmer. Nei, han har (selv) oppdiktet det. Nei, han er en dikter. La ham da bringe oss et tegn, slik som de tidligere (profeter) var sendt (med tegn).

بَلْ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ بَلِ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ
فَلْيَأْتِنَا بِآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ ⑥

7. Ingen by, som Vi ødela før dem, trodde. Vil da de tro?

مَا آمَنَتْ قَبْلَهُم مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ ⑦

8. Og Vi sendte før deg kun menn, til hvem Vi sendte åpenbaring. Spør da formaningens folk, hvis dere ikke vet.[1]

وَمَآ اَرْسَلْنَا قَبْلَكَ اِلَّا رِجَالًا نُّوْحِيْٓ اِلَيْهِمْ فَسْـَٔلُوْٓا اَهْلَ الذِّكْرِ اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٨﴾

9. Og heller ikke ga Vi dem legemer, som ikke tok føde til seg, og heller ikke levde de evig.[2]

وَمَا جَعَلْنٰهُمْ جَسَدًا لَّا يَاْكُلُوْنَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوْا خٰلِدِيْنَ ﴿٩﴾

10. Så oppfylte Vi (Vårt) løfte til dem, og Vi reddet dem og de Vi ville, og Vi tilintetgjorde overtrederne.[3]

ثُمَّ صَدَقْنٰهُمُ الْوَعْدَ فَاَنْجَيْنٰهُمْ وَمَنْ نَّشَآءُ وَاَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِيْنَ ﴿١٠﴾

11. Vi har visselig åpenbart dere en Bok, hvor det er (ære og) formaning for dere. Vil dere da ikke forstå?

لَقَدْ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكُمْ كِتٰبًا فِيْهِ ذِكْرُكُمْ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿١١﴾

R. 2 12. Og hvor mange bygder, som handlet urettferdig, har Vi (ikke) ødelagt fullstendig, og Vi oppreiste etter dem et annet folk.

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَّاَنْشَاْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا اٰخَرِيْنَ ﴿١٢﴾

13. Og da de merket Vår straff, begynte de å flykte fra den.

فَلَمَّآ اَحَسُّوْا بَاْسَنَآ اِذَا هُمْ مِّنْهَا يَرْكُضُوْنَ ﴿١٣﴾

14. (Vi sa): Løp ikke, men vend tilbake til luksusen deres som frydet dere, og til deres bosteder, for at dere kan utspørres.

لَا تَرْكُضُوْا وَارْجِعُوْٓا اِلٰى مَآ اُتْرِفْتُمْ فِيْهِ وَمَسٰكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْـَٔلُوْنَ ﴿١٤﴾

15. De sa: Ve oss, vi var visselig urettferdige.[4]

قَالُوْا يٰوَيْلَنَآ اِنَّا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ﴿١٥﴾

16. Og dette opphørte ikke å være deres rop, inntil Vi gjorde dem (som) avhøstede, utbrente åkrer.

فَمَا زَالَتْ تِّلْكَ دَعْوٰىهُمْ حَتّٰى جَعَلْنٰهُمْ حَصِيْدًا خٰمِدِيْنَ ﴿١٦﴾

---

1. "Formaningens folk" er de folk som tidligere har mottatt åpenbaring og besitter et hellig skrift.

2. Det er uforståelig utfra et så klart vers som dette, at visse muslimer tror at profeter som Hanok og Jesus skulle ha fart levende til himmelen med deres jordiske legeme.

3. Det er en varig guddommelig lov, at en profet og hans sak seirer til slutt, mens opposisjonen bringes til fall.

4. "Urettferdig" (*zâlim*) tilsvarer nærmest den bibelske bruk av ordet, og ikke den daglige. *Zalima* betyr: "handle ondt, gjøre urett, undertrykke, tyrannisere, gjøre fortred, begå voldsomme overgrep".

17. Og Vi har ikke skapt himmelen og jorden, og hva som er imellom dem, ved spøk.

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ ﴿١٧﴾

18. Hvis Vi hadde ønsket å drive spøk, ville Vi visselig ha drevet den hos Oss Selv, hvis Vi (overhodet) ville gjøre (noe slikt).[5]

لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهْوًا لَاتَّخَذْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا
إِنْ كُنَّا فَاعِلِينَ ﴿١٨﴾

19. Nei, Vi slynger sannheten mot løgnen, så den knuser den, og se, den forsvinner, men ve dere for hva dere tilskriver (Allah).[6]

بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا
هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ ﴿١٩﴾

20. Og Ham tilhører alt som finnes i himlene og på jorden, og de som er hos Ham, forakter ikke å tilbe Ham, og de trettes ikke (i deres tilbedelse).

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ
لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ﴿٢٠﴾

21. De lovpriser (Ham) natt og dag uten opphold.

يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ ﴿٢١﴾

22. Har de tatt guder fra jorden som har makt til å øke dem (i antall)?

أَمِ اتَّخَذُوا آلِهَةً مِنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ ﴿٢٢﴾

23. Om det hadde vært andre guder enn Allah i dem [altså himlene og jorden], så ville begge visselig ha gått til grunne. Men Hellig er Allah, (og fri for enhver mangel og ufullkommenhet), og opphøyet er Han, tronens Herre, over (alt) det de tilskriver (Ham).[7]

لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ
رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٢٣﴾

24. Han kan ikke spørres om hva Han gjør, men disse blir utspurt (og stilt til ansvar).

لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ ﴿٢٤﴾

---

5. Det passer seg ikke med Guds verdighet, makt og visdom, at Han skal ha skapt dette universet uten noen hensikt, eller noe stort formål, og altså har gjort noe formålsløst.

6. "Knuse hodet" betyr også: "gjendrive, motbevise". *Damagha-hû* betyr: "Han knuste hans hode, slik at såret nådde hans hjerne", eller "han overveldet ham" (Lane).

7. Universets orden, lovmessighet, denne ordens og disse lovenes ensartethet og harmoni, beviser at det er én Gud. En gud er ikke en gud med mindre Han har Sin egen skapning; hvis det da var flere guder, ville universet ha blitt styrt av mer enn én lov, som er en umulighet.

25. Har de tatt guder ved siden av Ham? Si (til dem): Vis frem deres bevis (for deres eksistens)! Dette er en formaning for dem som er med meg, og formaning for dem som var før meg. Men nei, de fleste av dem kjenner ikke til sannheten, så de vender seg bort.

أَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهٖٓ اٰلِهَةً ؕ قُلْ هَاتُوْا بُرْهَانَكُمْ ۚ
هٰذَا ذِكْرُ مَنْ مَّعِيَ وَ ذِكْرُ مَنْ قَبْلِيْ ؕ بَلْ اَكْثَرُهُمْ
لَا يَعْلَمُوْنَ ۙ الْحَقَّ فَهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿٢٥﴾

26. Og Vi sendte ikke før deg noen sendebud, uten at Vi åpenbarte til ham: Det finnes ingen gud unntagen Meg, så tilbe Meg (alene).

وَ مَآ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا نُوْحِيْٓ اِلَيْهِ
اَنَّهٗ لَآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنَا فَاعْبُدُوْنِ ﴿٢٦﴾

27. Og de sier: Den Nåderike har tatt Seg en sønn. Hellig er Han (og fri for enhver mangel). Nei, de som er æret (av Meg med denne tittelen) er kun tjenere.[8]

وَ قَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمٰنُ وَلَدًا سُبْحٰنَهٗ ؕ بَلْ عِبَادٌ
مُّكْرَمُوْنَ ۙ ﴿٢٧﴾

28. De taler ikke før Han taler, og de handler (kun) på Hans befaling.

لَا يَسْبِقُوْنَهٗ بِالْقَوْلِ وَ هُمْ بِاَمْرِهٖ يَعْمَلُوْنَ ﴿٢٨﴾

29. Han vet hva som er foran dem, og hva som er bak dem, og de går ikke i forbønn unntagen for den Han er tilfreds med, og de handler med omhu på grunn av frykt for Ham.[9]

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَ مَا خَلْفَهُمْ وَ لَا يَشْفَعُوْنَ ۙ
اِلَّا لِمَنِ ارْتَضٰى وَ هُمْ مِّنْ خَشْيَتِهٖ مُشْفِقُوْنَ ﴿٢٩﴾

30. Og den av dem som sier: Jeg er en gud ved siden av Ham, ham skal Vi gjengjelde med Helvete. Således gjengjelder Vi de urettferdige.[10]

وَ مَنْ يَّقُلْ مِنْهُمْ اِنِّيْٓ اِلٰهٌ مِّنْ دُوْنِهٖ فَذٰلِكَ نَجْزِيْهِ
جَهَنَّمَ ؕ كَذٰلِكَ نَجْزِي الظّٰلِمِيْنَ ﴿٣٠﴾ ع ٢

---

8. Å ta seg en sønn ville bety, at man behøver hjelp for senere fortsettelse av sitt verk. Gud er Nåderik, og Han tilgir derfor uten å ha behov for å ofre Sin "sønn". "Guds sønn" er en ærestittel, som Gud skjenker visse utvalgte tjenere, blant annet blir David kalt "Guds sønn" og Moses kalles t.o.m. "gud" (2. Mosebok 4:16 og Salmene 2:7). Se også Johannes 10:31-36, hvor Jesus forklarer bruken av slike titler.

9. Ordet "de" refererer til profetene i det foregående vers. Guds profeter kan ikke være ulydige mot Gud, heller ikke kan de begå moralske feil. Dette verset fastsetter igjen profetenes syndfrihet. Dette og det foregående vers sier følgende om profeter i alminnelighet: 1) De taler på grunnlag av åpenbaring (ikke inspirasjon), 2) de er syndfrie, 3) de kan kun gå i forbønn for mennesker, når og for hvem Gud vil, 4) de er ikke bare syndfrie, men også gode og rettferdige mennesker. Ordene "...hva som er foran dem, og hva som er bak dem..." sier ikke bare, at Han virkelig kjenner alt som er foran og bak dem, men også hva dem har i fremtiden og fortiden.

10. En falsk profet straffes i denne verden (69:46-48), mens den som hevder å være guddommelig,

R. 3 31. Ser ikke de vantro, at himlene og jorden var (én) tilsluttet (masse), som Vi så åpnet (og atskilte)? Og Vi skapte av vannet alt levende. Vil de da ikke tro?[11]

أَوَلَمْ يَرَ الَّذِينَ كَفَرُوٓا أَنَّ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنٰهُمَا ۖ وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَآءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ ۖ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣١﴾

32. Og Vi plasserte fjell på jorden, så den ikke skulle bevege seg voldsomt med dem. Og Vi lagde deretter vide veier, slik at de kanskje måtte la seg rettlede.[12]

وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ ۖ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٣٢﴾

33. Og Vi gjorde himmelen til et tak, (vel) beskyttet, og (enda) vender de seg bort fra dens tegn.[13]

وَجَعَلْنَا السَّمَآءَ سَقْفًا مَّحْفُوظًا ۖ وَهُمْ عَنْ اٰيٰتِهَا مُعْرِضُونَ ﴿٣٣﴾

34. Og Han er den som skapte natten og dagen og solen og månen. Alle (himmellegemer) beveger seg i (deres) kretser.[14]

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۖ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٣٤﴾

35. Og Vi ga ikke noe menneske før deg et evig liv. Om du skulle dø, skal de så leve her for alltid?[15]

وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِّنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ ۖ أَفَإِن مِّتَّ فَهُمُ الْخٰلِدُونَ ﴿٣٥﴾

---

straffes først i det hinsidige. Dette skyldes, at et slikt menneskes påstand skulle være innlysende falsk, mens den som feilaktig eller løgnaktig hevder å være en av Guds profeter, vil lett kunne villede mennesker.

11. Dette verset peker på en stor sannhet, som den moderne vitenskapen først nå har funnet. Det ser ut til å referere til begynnelsen av universet, og legger frem at universet, og spesielt solsystemer, er utviklet av et amorft eller tåkete materie. Gud splittet massen av materie, i overensstemmelse med de lovene Han hadde satt i bevegelse, og dens splittede deler ble til enheter i solsystemer ("The Universe Surveyed" av Harold Richards, og "The Nature of the Universe" av Fred Hoyle). Deretter skapte Gud alt liv fra vannet, også noe som den moderne forskningen har kommet frem til i dag. Hvem andre enn den Allvitende kunne fortelle noe slikt på Profetens (s.a.) tid?
Dette verset impliserer at også det åndelige universet, liksom det materielle universet, begynner med en amorf masse av ideer og tåpelig tro.

12. Ordene "slik at de kanskje måtte la seg rettlede", viser at disse vitenskapelige, materielle sannheter motsvares av parallelle åndelige; også det åndelige univers ble skapt av Gud, og også der finnes det fjell (store menn) og veier (profetenes budskap).

13. Det hentydes formodentlig til jordens atmosfære, i hvilken de fleste meteorer går til grunne. Eller kanskje er det snakk om radioaktive belter (ionosfæren), som ligger utenfor jorden.

14. At alle himmellegemer beveget seg i kretser, var liksom fenomenene i de foregående vers, ikke kjent på Muhammads (s.a.) tid, derfor er Qur'ânen uten tvil åpenbart av Gud.

15. Dette og det følgende vers får igjen enhver til å undre seg over at visse muslimer har kunnet tro

36. Alt levende skal smake døden. Og Vi prøver dere med ondt og godt (kun) som en prøvelse. Og til Oss skal dere vende tilbake.

كُلُّ نَفْسٍ ذَآئِقَةُ الْمَوْتِ ۗ وَنَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَ
الْخَيْرِ فِتْنَةً ۗ وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٣٦﴾

37. Og når de vantro ser deg, driver de kun spøk med deg (og sier): Er det han som taler (ondt) om deres guder? Enda de selv forkaster (med forakt) omtalen av den Nåderike!

وَإِذَا رَاٰكَ الَّذِينَ كَفَرُوٓا إِنْ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا ۗ
أَهٰذَا الَّذِي يَذْكُرُ اٰلِهَتَكُمْ ۚ وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمٰنِ
هُمْ كٰفِرُونَ ﴿٣٧﴾

38. Mennesket er skapt av hastverk. Jeg vil snart vise dere Mine tegn, men søk ikke å få Meg til å fremskynde dem.[16]

خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ ۗ سَأُورِيكُمْ اٰيٰتِي فَلَا
تَسْتَعْجِلُونِ ﴿٣٨﴾

39. Og de sier: Hvor lenge (vil det vare før) dette løfte (oppfylles), hvis dere taler sant?

وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِينَ ﴿٣٩﴾

40. Om de vantro bare visste når den tid skal komme, da de ikke skal kunne holde ilden borte fra deres ansikter, og heller ikke fra deres rygger. Og de vil ikke bli hjulpet.

لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكُفُّونَ عَنْ وُّجُوهِهِمُ
النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٤٠﴾

41. Nei, den skal komme til dem plutselig, slik at den forvirrer dem fullstendig. Og da vil de ikke kunne sende den tilbake, og de vil heller ikke få utsettelse.

بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا
وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٤١﴾

42. Og sendebud er visselig blitt spottet før deg, men det de spottet med, omringet dem som hånte dem.

وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ
سَخِرُوا مِنْهُمْ مَّا كَانُوا بِهٖ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٤٢﴾ ع

R. 4 43. Si (til dem): Hvem kan beskytte dere om natten og om dagen fra den Nåderike? Men nei, de vender seg bort fra deres Herres ihukommelse.

قُلْ مَنْ يَّكْلَؤُكُمْ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمٰنِ ۗ
بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٤٣﴾

på Jesu såkalte legemlige himmelfart, og at han før verdens ende ville vende tilbake til denne jord, som også de kristne tror.

16. At mennesket er skapt "av hastverk" vil si, at det er skapt forhastet. På samme måte kan vi

44. Har de noen guder som kan beskytte dem mot Oss? De kan ikke hjelpe seg selv, (hvordan skulle de så kunne hjelpe andre?), og de vil ikke bli behandlet som feller av Oss.[17]

أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ تَمْنَعُهُم مِّن دُونِنَا ۚ لَا يَسْتَطِيعُونَ
نَصْرَ أَنفُسِهِمْ وَلَا هُم مِّنَّا يُصْحَبُونَ ﴿٤٣﴾

45. Nei, Vi har forsynt disse og deres fedre, inntil tiden for deres vedkommende ble for lang. Ser de da ikke, at Vi hjemsøker landet, idet Vi minsker den fra dens ytre grenser? Kan de til og med da bli seierherrer?[18]

بَلْ مَتَّعْنَا هَٰٓؤُلَآءِ وَءَابَآءَهُمْ حَتَّىٰ طَالَ عَلَيْهِمُ
الْعُمُرُ ۗ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنقُصُهَا
مِنْ أَطْرَافِهَا ۚ أَفَهُمُ الْغَٰلِبُونَ ﴿٤٤﴾

46. Si: Jeg advarer dere kun etter åpenbaringen, men de døve kan ikke høre kallet, når de advares.

قُلْ إِنَّمَآ أُنذِرُكُم بِالْوَحْيِ ۚ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ
الدُّعَآءَ إِذَا مَا يُنذَرُونَ ﴿٤٥﴾

47. Og hvis et åndepust av din Herres straff rører dem, så vil de visselig si: Å ve oss, vi var sannelig urettferdige.

وَلَئِن مَّسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ
يَٰوَيْلَنَآ إِنَّا كُنَّا ظَٰلِمِينَ ﴿٤٦﴾

48. Og Vi vil anbringe den rette vekt til Dommens dag, slik at ingen sjel skal lide den minste urett. Og selv om det var så lite som vekten av et sennepsfrø, så vil Vi komme med det. Og Vi er tilstrekkelig til å holde regnskap.

وَنَضَعُ الْمَوَٰزِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَٰمَةِ فَلَا تُظْلَمُ
نَفْسٌ شَيْـًٔا ۖ وَإِن كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ
أَتَيْنَا بِهَا ۗ وَكَفَىٰ بِنَا حَٰسِبِينَ ﴿٤٧﴾

49. Og Vi ga visselig Moses og Aron sondringen (mellom sant og falskt), og et lys og en formaning for de rettferdige,[19]

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ وَهَٰرُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَآءً
وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾

---

derfor ta andre liknende uttrykk i overført betydning, f.eks. "skapt av leire" vil si med en lettformelig natur.

17. Eller: "de vil ikke bli bevart imot Oss" (*ashaba min*, se Penrice).

18. Islâm vinner dag for dag frem på alle fronter, i alle lag og i alle familier. Viser ikke dette at Guds løfter er ved å gå i oppfyllelse? lyder spørsmålet til de vantro makkanere.

19. "Sondringen" *(al-Furqân)* står for de tegn og under Moses viste, mens "lyset" betyr de argumenter han støttet sin sendelse på, og "formaningen" er selve hans budskap.

50. de, som frykter deres Herre i det skjulte, og som handler med omhu på grunn av (dommens) time.

الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُم مِّنَ السَّاعَةِ
مُشْفِقُونَ ٥٠

51. Dette er en velsignet formaning, som Vi har åpenbart. Vil dere så forkaste den?

وَهَٰذَا ذِكْرٌ مُّبَارَكٌ أَنزَلْنَاهُ ۚ أَفَأَنتُمْ لَهُ مُنكِرُونَ ٥١

R. 5 52. Og Vi ga visselig Abraham visdom tidligere, og Vi var vel vitende om ham.[20]

وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِن قَبْلُ وَكُنَّا
بِهِ عَالِمِينَ ٥٢

53. Da han sa til sin far og sitt folk: Hva er det for avgudsbilder dere er så hengivne (tilbedere av)?

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَٰذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي
أَنتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ ٥٣

54. De svarte: Vi fant våre forfedre tilbedende dem.

قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ ٥٤

55. Han sa: Sannelig, dere og deres forfedre har vært i åpenbar villfarelse.

قَالَ لَقَدْ كُنتُمْ أَنتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ٥٥

56. De sa: Er du kommet til oss med sannheten, eller hører du til de som driver spøk?

قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ ٥٦

57. Han svarte: Nei, deres Herre er himlenes og jordens Herre, (Han er) den som skapte dem, og jeg er en av dem som bevitner dette.

قَالَ بَل رَّبُّكُمْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي
فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكُم مِّنَ الشَّاهِدِينَ ٥٧

58. Og ved Allah, jeg vil visselig legge en plan mot deres gudebilder, etter at dere er gått bort fra (dem).

وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُم بَعْدَ أَن تُوَلُّوا
مُدْبِرِينَ ٥٨

59. Så slo han dem i stykker unntatt deres øverste, for at de måtte vende tilbake til ham.[21]

فَجَعَلَهُمْ جُذَاذًا إِلَّا كَبِيرًا لَّهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ٥٩

---

20. *Rusjd* betyr "rettledning, visdom".

21. Det kan også oversettes: "for at de må vende tilbake til det" (det øverste avgudsbilde). Meningen ville da være: for å spørre den. Dette ville så vise dem hvor unyttig og tåpelig det er å tilbe bilder. Eller setningen kunne forstås: "for at de må vende tilbake til ham (nemlig Abraham)". Meningen er ikke at de skulle tjene og tilbe et gudebilde alene, men at det ene tilbakeblivne bilde mellom alle de sønderknuste

60. Hvem har gjort dette mot våre guder? Han er visselig en av de urettferdige.

قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَٰذَا بِآلِهَتِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ٦٠

61. Noen (andre) sa: Vi har hørt en ung mann snakke (stygt) om dem. Han kalles Abraham.

قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ ٦١

62. De sa: Bring ham frem for folkets øyne, for at de kan avlegge vitnesbyrd (mot ham).

قَالُوا فَأْتُوا بِهِ عَلَىٰ أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ٦٢

63. De sa: Har du gjort dette mot våre guder, Å Abraham?

قَالُوا أَأَنْتَ فَعَلْتَ هَٰذَا بِآلِهَتِنَا يَا إِبْرَاهِيمُ ٦٣

64. Han sa: Vel, deres øverste må ha gjort dette. Spør dem, hvis de kan snakke.[22]

قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَٰذَا فَاسْأَلُوهُمْ إِنْ
كَانُوا يَنْطِقُونَ ٦٤

65. Så vendte de seg til sine egne og sa: Dere er visselig selv urettferdige.

فَرَجَعُوا إِلَىٰ أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ ٦٥

66. Deretter ble de stilt overfor deres ledere (som sa): Du vet sannelig at disse (bilder) ikke snakker.

ثُمَّ نُكِسُوا عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هَٰؤُلَاءِ
يَنْطِقُونَ ٦٦

67. Han sa: Tilber dere da istedenfor Allah, det som verken kan gavne dere det minste eller skade dere?

قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ
شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ ٦٧

68. Skam over dere og over det som dere tilber istedenfor Allah! Kan dere ikke forstå?

أُفٍّ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَفَلَا
تَعْقِلُونَ ٦٨

69. De sa: Brenn ham og hjelp deres guder, hvis dere vil foreta dere noe.

قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانْصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ٦٩

70. Vi sa: Å ild, vær kjølig og sikker for Abraham.[23]

قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ٧٠

---

skulle henlede deres tanker på den Ene, Opphøyde Gud.

22. "Vel, deres øverste må har gjort dette...", ordene skal da oppfattes ironisk.

23. Sammenlikn 29:25 og 37:98-99. Hvordan ilden ble "kjøIig og sikker", vet vi ikke. Kanskje en

71. Og de ønsket (å gjennomføre en ond) plan mot ham, men Vi gjorde dem til de største tapere.

وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَٰهُمُ الْأَخْسَرِينَ ﴿٧١﴾

72. Og Vi reddet ham og Lot (og brakte dem) til landet, som Vi har velsignet for allverden.[24]

وَنَجَّيْنَٰهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَٰرَكْنَا فِيهَا
لِلْعَٰلَمِينَ ﴿٧٢﴾

73. Og Vi skjenket ham Isak, og som sønnesønn Jakob, og (dem) alle gjorde Vi rettferdige.

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً وَكُلًّا
جَعَلْنَا صَٰلِحِينَ ﴿٧٣﴾

74. Og Vi gjorde dem til ledere som ledet (folket) på Vår befaling, og Vi åpenbarte dem å øve gode handlinger og holde bønn (regelmessig) og gi Zakât. Og de tilba Oss (alene).

وَجَعَلْنَٰهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا
إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَٰتِ وَإِقَامَ الصَّلَوٰةِ وَإِيتَاءَ
الزَّكَوٰةِ وَكَانُوا لَنَا عَٰبِدِينَ ﴿٧٤﴾

75. Og (også) Lot skjenket Vi visdom og kunnskap, og reddet ham fra den by, som gjorde de skjendige ting, de var visselig et ondt folk som handlet syndig.

وَلُوطًا آتَيْنَٰهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَٰهُ مِنَ الْقَرْيَةِ
الَّتِي كَانَت تَّعْمَلُ الْخَبَٰٓئِثَ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ
فَٰسِقِينَ ﴿٧٥﴾

76. Og Vi lot ham inngå i Vår barmhjertighet, han var sannelig en av de rettferdige.

وَأَدْخَلْنَٰهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّٰلِحِينَ ﴿٧٦﴾

R. 6 77. Og (ihukom) Noah, da han påkalte Oss tidligere. Da bønnhørte Vi ham og reddet ham og hans folk fra den store sjelenød.

وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِن قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَٰهُ
وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٧﴾

78. Og Vi hjalp ham mot folk som forkastet Våre tegn. De var visselig et ondt folk, derfor druknet Vi dem alle sammen.

وَنَصَرْنَٰهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَٰتِنَا
إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَٰهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٧٨﴾

---

voldsom regn eller en storm slukket den.

24. Palestina er ikke for et enkelt folk, men for alle folk, religiøst sett, se også versene 96-97 og vers 106.

79. Og (ihukom) David og Salomo, da de begge avsa dom angående åkeren, når visse folks kveg beitet i den om natten. Og Vi var vitne til deres dom.[25]

وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَٰنَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ
نَفَشَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَٰهِدِينَ ﴿٧٩﴾

80. Og Vi skjenket Salomo forståelse av det, og Vi ga dem begge visdom og kunnskap. Og Vi undertvang fjellene og fuglene, så de lovpriste (Allahs) fullkommenhet sammen med David. Og det er Oss, som gjennomførte (alle slike ting).[26]

فَفَهَّمْنَٰهَا سُلَيْمَٰنَ وَكُلًّا ءَاتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَ
سَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا
فَٰعِلِينَ ﴿٨٠﴾

81. Og Vi lærte ham fremstillingen av (stål)kledninger for dere, til å beskytte dere mot hverandres vold (i kriger). Vil dere da være takknemlige?

وَعَلَّمْنَٰهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ لِتُحْصِنَكُم مِّنْ
بَأْسِكُمْ فَهَلْ أَنتُمْ شَٰكِرُونَ ﴿٨١﴾

82. Og for Salomo (gjorde Vi) vinden voldsom. Den blåste på hans bud til landet, som Vi har velsignet. Og Vi har full viten om alle ting.[27]

وَلِسُلَيْمَٰنَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ إِلَى
الْأَرْضِ الَّتِي بَٰرَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ
عَٰلِمِينَ ﴿٨٢﴾

83. Og (Vi underkastet for ham) motstandere, som dykket for ham og gjorde annet arbeid. Og det var Oss, som bevoktet dem.[28]

وَمِنَ الشَّيَٰطِينِ مَن يَغُوصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ
عَمَلًا دُونَ ذَٰلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَٰفِظِينَ ﴿٨٣﴾

84. Og (ihukom) Job, da han ropte til sin Herre: Jeg er blitt rammet av

وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنتَ

---

25. "Åkeren" betyr vel Palestina, mens "folkets får" er de nabostammer som røvet landet. David foreslo en kraftig og krigersk politikk, mens Salomo ved en mildere politikk, ville vinne stammene for seg og knytte dem til seg.

26. "Fjellene" betyr billedlig, som tidligere nevnt, store og innflytelsesrike menn, mens "fuglene" står for høyt moralske og åndelige menn (se Lane & Aqrab). Uttrykket "forståelse av *det*" hentyder til doms- og styreform (Ibn al-Khatîb).

27. Ifølge 1.Kong. 10:22 hadde Salomo en handelsflåte, som anløp de forskjellige Middelhavshavner og brakte gull, sølv, elfenben, aper og påfugler til Palestina. Men hans skip seilet også i Rødehavet og den Persiske gulfen.

28. *Sjaitân* betyr en "motstander, opprører, gjenstridig person". Det betyr også "en ekspert" (se Lane, Aqrab & Mufradât). Se også 1.Kong. 9:20-21, hvor de forskjellige folk som utførte tvangsarbeid for Salomo nevnes. De dykkere som her er nevnt, hentet perler i den Persiske Gulfen.

lidelse, og Du er den Barmhjertigste av alle som viser barmhjertighet.

أَرْحَمُ الرَّٰحِمِينَ ﴿٨٣﴾

85. Så bønnhørte Vi ham og fjernet den lidelse som hadde (rammet ham). Og Vi ga ham hans familie og deres like med dem (som) en barmhjertighet fra Oss, og en formaning for dem som tilber (Allah).[29]

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِن ضُرٍّ وَءَاتَيْنَٰهُ أَهْلَهُ
وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِّنْ عِندِنَا وَذِكْرَىٰ
لِلْعَٰبِدِينَ ﴿٨٤﴾

86. Og (ihukom) Ismael og Idrîs og Dhul-Kifl. Alle hørte de til de utholdende.[30]

وَإِسْمَٰعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِّنَ
الصَّٰبِرِينَ ﴿٨٥﴾

87. Og Vi lot dem inngå i Vår barmhjertighet; de hørte visselig til de rettferdige.

وَأَدْخَلْنَٰهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُم مِّنَ الصَّٰلِحِينَ ﴿٨٦﴾

88. Og (ihukom) Dhun-Nûn [Jonas], da han dro seg bort i vrede og tenkte, at Vi ikke ville plage ham. Da ropte han i (all slags) sorg: Det er ingen gud unntatt Deg! Hellig er Du (og fri for enhver mangel). Jeg hører visselig til dem som har feilet.[31]

وَذَا النُّونِ إِذ ذَّهَبَ مُغَٰضِبًا فَظَنَّ أَن لَّن نَّقْدِرَ
عَلَيْهِ فَنَادَىٰ فِي الظُّلُمَٰتِ أَن لَّا إِلَٰهَ إِلَّا أَنتَ
سُبْحَٰنَكَ إِنِّي كُنتُ مِنَ الظَّٰلِمِينَ ﴿٨٧﴾

89. Da bønnhørte Vi ham og frelste ham fra (hans) sorg. Og slik frelser Vi de (sanne) troende.

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَٰهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَٰلِكَ
نُـۨجِي الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾

90. Og (ihukom) Sakarja, da han påkalte sin Herre: Min Herre, etterlat meg ikke alene, og Du er den beste arving.[32]

وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا
وَأَنتَ خَيْرُ الْوَٰرِثِينَ ﴿٨٩﴾

29. Qur'ânen gir ikke noen bakgrunn for de eventyr visse kommentatorer forteller om Job. I Qur'ânen er Job en Guds utvalgt, en hellig mann, som må lide motgang og store tap. Job bar alle disse prøvelser med et mot og en utholdenhet, som er blitt ordspråklig. Job omtales også i 4:164, 6:85 og 38:42.

30. *Dhul-Kifl* er formodentlig Esekiel. Ordene likner hverandre språklig, idet Dhul-Kifl betyr: "den som har fått en dobbelt porsjon eller i overflod", og Esekiel betyr "Gud gir styrke". Angående *Idrîs* (Hanok), se 19:57.

31. Se 10:99 og 68:49 om Jonas, fiskens mann. Jonas' vrede gjaldt hans folk, som imidlertid trodde på ham, da Gud sendte ham tilbake til dem.

32. Se 19:3-12.

91. Så bønnhørte Vi ham. Og Vi skjenket ham Johannes og helbredet hans kone for ham, da de pleide å kappes i gode gjerninger, og de påkalte Oss i håp og frykt, og de ydmyket seg for Oss.[33]

فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ وَوَهَبْنَا لَهٗ يَحْيٰى وَاَصْلَحْنَا لَهٗ
زَوْجَهٗ ؕ اِنَّهُمْ كَانُوْا يُسٰرِعُوْنَ فِى الْخَيْرٰتِ وَ
يَدْعُوْنَنَا رَغَبًا وَّرَهَبًا ؕ وَكَانُوْا لَنَا خٰشِعِيْنَ ﴿٩١﴾

92. Og (ihukom også) henne som bevarte sin dyd. Så sendte Vi åpenbaringen til henne gjennom Vår ånd. Og Vi gjorde henne og hennes sønn til et tegn for allverden.[34]

وَالَّتِىْۤ اَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيْهَا مِنْ رُّوْحِنَا
وَجَعَلْنٰهَا وَابْنَهَاۤ اٰيَةً لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿٩٢﴾

93. Sannelig, dette er deres menighet, én menighet, og Jeg er deres Herre, tilbe derfor Meg (alene).

اِنَّ هٰذِهٖۤ اُمَّتُكُمْ اُمَّةً وَّاحِدَةً ۖ وَّاَنَا رَبُّكُمْ
فَاعْبُدُوْنِ ﴿٩٣﴾

94. Og (deretter) ble de splittet innbyrdes i deres sak, (og) alle skal de vende tilbake til Oss.

وَتَقَطَّعُوْۤا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ ؕ كُلٌّ اِلَيْنَا رٰجِعُوْنَ ﴿٩٤﴾

R. 7 95. Så den som handler rettferdig og er troende, hans streben skal ikke bli tildekket, (men åpenbart og belønnet). Og Vi skriver visselig (alt) ned for ham.

فَمَنْ يَّعْمَلْ مِنَ الصّٰلِحٰتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا
كُفْرَانَ لِسَعْيِهٖ ۚ وَاِنَّا لَهٗ كٰتِبُوْنَ ﴿٩٥﴾

96. Og det er forbudt for en by som Vi har ødelagt, at dens folk visselig ikke skal vende tilbake.

وَحَرٰمٌ عَلٰى قَرْيَةٍ اَهْلَكْنٰهَاۤ اَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُوْنَ ﴿٩٦﴾

97. (Slik skal det være), helt til det blir åpnet for Gog og Magog, og de vil strømme frem fra ethvert høydedrag,[35]

حَتّٰىۤ اِذَا فُتِحَتْ يَاْجُوْجُ وَمَاْجُوْجُ وَهُمْ مِّنْ كُلِّ
حَدَبٍ يَّنْسِلُوْنَ ﴿٩٧﴾

---

33. At Sakarjas hustru ble helbredet, vil her si: helbredet for sin barnløshet.

34. Det er ikke mulig å oversette: Vi innblåste i henne av Vår ånd, hvis man med "ånd" forbinder tanker på den kristne "Hellige ånd". I Qur'ânen betyr "Guds ånd", "den hellige ånd" etc., alltid åpenbaringens engel Gabriel. Eller brukes "ånd" om åpenbaring i det hele tatt. Sammenlikn også 19:17.

35. De døde vender aldri tilbake til denne jord (se også 23:100-101 og 36:32). *Hattâ* betyr: "inntil, iberegnet" (Lane, Aqrab & Mufradat). Verset kan bety, at det i de "siste tider" vil bli gjort forsøk på å gi mennesker evig liv, men at det ikke vil lykkes. Meningen kan også være at det i de "siste tider" vil skje noe nytt, nemlig at en død nasjon (dvs. Islâm), får skjenket nytt liv, eller kanskje hentydes det med "by" til Jerusalem, slik at verset forutsier jødenes tilbakevendelse. Denne tolkningen underbygges av vers 106

98. og tiden for (oppfyllelsen av) det sanne løfte vil komme nær. Se da hvordan øynene til de vantro stirrer. (Og de vil si): Ve oss, vi var visselig ikke aktpågivende om dette. Nei, vi var urettferdige.

وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَارُ
الَّذِينَ كَفَرُوا يٰوَيْلَنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هٰذَا
بَلْ كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ﴿٩٧﴾

99. Sannelig, dere og det dere tilber ved siden av Allah, er brensel til Helvete. Dere alle skal tre inn i det.[36]

إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ
أَنْتُمْ لَهَا وٰرِدُوْنَ ﴿٩٨﴾

100. Dersom disse hadde vært guder, ville de ikke ha trådt inn i det. Og de skal forbli der i lang tid.

لَوْ كَانَ هٰؤُلَاءِ اٰلِهَةً مَّا وَرَدُوْهَا ۖ وَكُلٌّ فِيْهَا
خٰلِدُوْنَ ﴿٩٩﴾

101. Deres (skjebne) der skal være å skrike, og de skal ikke høre (noe annet) der.

لَهُمْ فِيْهَا زَفِيْرٌ وَّهُمْ فِيْهَا لَا يَسْمَعُوْنَ ﴿١٠٠﴾

102. Sannelig de, til hvilke (løftet om) den gode (belønning) allerede er gått forut (fra Oss), disse vil bli fjernet langt fra dette.

إِنَّ الَّذِيْنَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِّنَّا الْحُسْنٰى ۙ أُولٰٓئِكَ
عَنْهَا مُبْعَدُوْنَ ﴿١٠١﴾

103. De vil ikke høre den minste lyd fra det, og de vil forbli i det deres hjerter begjærer.

لَا يَسْمَعُوْنَ حَسِيْسَهَا ۚ وَهُمْ فِيْ مَا اشْتَهَتْ
أَنْفُسُهُمْ خٰلِدُوْنَ ﴿١٠٢﴾

104. Den største redsel skal ikke bedrøve dem, og englene vil møte dem (og si): Dette er deres dag, som dere ble lovet.

لَا يَحْزُنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقّٰهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ ۗ
هٰذَا يَوْمُكُمُ الَّذِيْ كُنْتُمْ تُوْعَدُوْنَ ﴿١٠٣﴾

105. (Og ihukom) den tid hvor Vi folder himmelen sammen, liksom bokruller rulles sammen. Slik som Vi begynte den første skapelse, så vil Vi gjenta den. (Dette er) et løfte (som er

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَآءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ ۗ كَمَا
بَدَأْنَآ أَوَّلَ خَلْقٍ نُّعِيْدُهُ ۗ وَعْدًا عَلَيْنَا ۗ إِنَّا كُنَّا

---

i denne sûra. Gog og Magog er den vestlige og den østlige blokk, sammenlikn Esekiel 38:3 og 39:1, hvor Gog er "fyrste over Rosj, Mesjech og Tubal" (ifølge noen kommentatorer Russland, Moskva og Tobolsk).

36. *Wârada* betyr egentlig "komme til et drikke- eller vanningssted" (bemerk ironien).

bindende) for Oss. Vi skal visselig fullføre det.

فَٰعِلِينَ ١٠٤

106. Og Vi har allerede skrevet i Davids bok etter formaningen, at Mine rettferdige tjenere vil arve landet.[37]

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ١٠٥

107. Sannelig, i dette er det et (viktig) budskap for et folk som tilber.

إِنَّ فِي هَٰذَا لَبَلَاغًا لِّقَوْمٍ عَابِدِينَ ١٠٦

108. Og Vi har utelukkende sendt deg som en barmhjertighet for allverden.

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ١٠٧

109. Si: Det er visselig blitt meg åpenbart, at deres Gud kun er én Gud. Vil dere da underkaste dere (Ham)?

قُلْ إِنَّمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ فَهَلْ أَنتُم مُّسْلِمُونَ ١٠٨

110. Men hvis de vender seg bort, så si: Jeg har advart dere alle med rettferdighet, og jeg vet ikke om det som er lovet dere, er nært eller fjernt.

فَإِن تَوَلَّوْا فَقُلْ آذَنتُكُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ وَإِنْ أَدْرِي أَقَرِيبٌ أَم بَعِيدٌ مَّا تُوعَدُونَ ١٠٩

111. Han kjenner visselig (deres) høylydte tale, og Han kjenner hva dere skjuler.

إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ ١١٠

112. Og jeg vet ikke om det kanskje er en prøvelse for dere, og (kun) en nytelse for en (kort) tid.

وَإِنْ أَدْرِي لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لَّكُمْ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ١١١

113. Han [Profeten] sa: Min Herre, døm Du med sannhet. Og vår Herre er den Nåderike, den hvis hjelp søkes mot det som dere påstår.

قَٰلَ رَبِّ احْكُم بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمَٰنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ١١٢

37. Se Salmene 37:29, hvor ordene: "de rettferdige skal arve landet" følger etter en formaning. Jødenes besittelse av visse deler av Palestina er kun midlertidig.

سُورَةُ الْحَجِّ مَدَنِيَّةٌ (٢٢)

AL-HADJDJ

(Åpenbart før og etter Hidjra)[1]

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ①

2. Å mennesker, frykt deres Herre. Sannelig, timens rystelse er en voldsom ting.[2]

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ
شَيْءٌ عَظِيمٌ ②

3. Den dag dere skal se den, vil enhver (mor) som ammer, glemme det hun ammer, og enhver svanger vil kaste sin byrde, og du vil se menneskene være sanseløse, mens de ikke er sanseløse. Så Allahs straff vil være streng.

يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ
وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ
سُكَارَىٰ وَمَا هُم بِسُكَارَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ
شَدِيدٌ ③

4. Og blant mennesker er det den som strides om Allah uten viten, og følger enhver gjenstridig satan.

وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَ
يَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ ④

5. Det er bestemt om ham, at den som slutter vennskap med ham, ham vil han visselig villede og føre til den brennende Ilds straff.

كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَن تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ
إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ⑤

6. Å mennesker, hvis dere er i tvil om oppstandelsen, så (betenk, at) Vi visselig har skapt dere av støv, deretter av en sæddråpe, (og) deretter av størknet blod, og så av en klump kjøtt, delvis formet og delvis uformet, for at Vi må gjøre deres utseende innlysende for dere. Og Vi anbringer i moderskjødene hva Vi vil, (og lar det vokse der) til en bestemt tid, og så

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا
خَلَقْنَاكُم مِّن تُرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ
ثُمَّ مِن مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ
لَكُمْ وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى
ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ وَمِنكُم

---

1. Ibn 'Abbâs og Mudjâhid mener at versene 20-22 ble åpenbart etter Hidjra. Ibn 'Abbâs føyer også vers 23 til versene som ble åpenbart etter Hidjra. Ifølge Dhahhâk er hele sûren åpenbart i Madina.

2. Her er det snakk om den rystelsen som vil utslette alt.

bringer Vi dere frem som barn. Deretter (lar Vi dere vokse), for at dere kan nå deres modenhet. Og blant dere er det den som dør (ung), og blant dere er den som sendes tilbake til den verste delen av livet, slik at han etter (å ha besittet) viten intet vet. Og du ser jorden uten liv, men når Vi sender vann over den, så røres den og svulmer og lar fremspire planter av enhver skjønn art.[3]

مَّنْ يُّتَوَفّٰى وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّرَدُّ اِلٰٓى اَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا
يَعْلَمَ مِنْۢ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْـًٔا ۗ وَتَرَى الْاَرْضَ هَامِدَةً
فَاِذَآ اَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَآءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَاَنْۢبَتَتْ
مِنْ كُلِّ زَوْجٍۢ بَهِيْجٍ ۝٦

7. Det skyldes, at Allah er den (Eneste) Sanne, og at Han gjør de døde levende, og at Han har makt over alle ting,

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّهٗ يُحْيِ الْمَوْتٰى وَ
اَنَّهٗ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝٧

8. og sannelig (dommens) time kommer, det er det ingen tvil om, og sannelig Allah vil oppreise dem som er i gravene.

وَّاَنَّ السَّاعَةَ اٰتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيْهَا ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ
يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُوْرِ ۝٨

9. Og blant mennesker er det dem som diskuterer om Allah uten viten, og uten (åpenbart) rettledning og uten en lysende Bok.

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُّجَادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَّ
لَا هُدًى وَّلَا كِتٰبٍ مُّنِيْرٍ ۝٩

10. Idet han vender sin side til (med forakt) for å lede (mennesker) på villspor (og) bort fra Allahs vei. For ham er det i denne verden vanærelse, og på Oppstandelsens dag vil Vi la ham smake den brennende straff.

ثَانِيَ عِطْفِهٖ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۗ لَهٗ فِي
الدُّنْيَا خِزْيٌ وَّنُذِيْقُهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَذَابَ
الْحَرِيْقِ ۝١٠

---

3. Menneskets skapelse og fysiske utvikling innebærer en sterk bevisførsel for livet etter døden. Denne skapelsen er en prosess av evolusjon, en gradvis utvikling, en utvikling fra et nivå til et annet, fra livløs materie til et frø, og videre til et fruktbart egg, det kvinnelige reproduseringselementet som kan utvikles i en ny organisme, og videre til et foster og deretter kuliminerer i fødsel av et velformet menneske. Denne prosessen av evolusjon stopper ikke på dette stadiet, men fortsetter hele livet, inntil døden. Det utrolige at menneskets fysiske utvikling fra å være en livløs materie, til et fullt utviklet menneske, beviser at menneskets Skaper som er "Arkitekten" bak menneskets utviklingsstadier, har makt til å gi det nytt liv etter dets død. Den slutningen en kan trekke, ser ut til å være at skapelsen og den fysiske utviklingen av mennesket, er en prosess av evolusjon og gradvis vekst, på samme måte virker den åndelige utvikling. Et annet argument som er tatt fra naturen er, at en gold, død eller ødslig jord, får nytt liv når regnet faller på den. Dette fenomenet kan føre oss til den samme konklusjon, at Gud som har makt til å gi en ufruktbar eller død jord nytt liv, også har makt til å gi mennesket nytt liv etter dets død.

11. Dette skyldes det som dine hender har sendt forut, og (vit) at Allah visselig ikke er urettferdig mot (Sine) tjenere.

ذلك بما قدمت يداك وأن الله ليس بظلام للعبيد ﴿١١﴾

R. 2 12. Og blant mennesker er det den som tjener Allah, på grensen (mellom tro og vantro). Og hvis det treffer ham noe godt, så er han vel tilfreds med det. Men hvis en prøvelse rammer ham, så vender han tilbake til sin (tidligere) vei. Han har mistet dette liv og det kommende. Dette er det åpenbare tap.

ومن الناس من يعبد الله على حرف فإن أصابه خير اطمأن به وإن أصابته فتنة انقلب على وجهه خسر الدنيا والآخرة ذلك هو الخسران المبين ﴿١٢﴾

13. Han påkaller ved siden av Allah det, som verken kan skade ham eller gavne ham, dette er den store avvikelse (fra den rette vei).

يدعوا من دون الله ما لا يضره وما لا ينفعه ذلك هو الضلل البعيد ﴿١٣﴾

14. Han påkaller den, hvis skade er nærmere enn hans gavn, ond er sannelig beskytteren, og ond er sannelig vennen.[4]

يدعوا لمن ضره أقرب من نفعه لبئس المولى ولبئس العشير ﴿١٤﴾

15. Allah lar visselig dem som tror og handler rettferdig, inngå i Hager igjennom hvilke floder strømmer; sannelig, Allah gjennomfører det Han ønsker.

إن الله يدخل الذين آمنوا وعملوا الصلحت جنت تجري من تحتها الأنهر إن الله يفعل ما يريد ﴿١٥﴾

16. Den som tenker at Allah ikke vil hjelpe ham [nemlig: Muhammad], i denne verden og den kommende, la ham bane seg vei til himmelen, og la ham etter det avskjære (Allahs hjelp), og la ham så se om hans planer virkelig fjerner det som gjør (ham) rasende.

من كان يظن أن لن ينصره الله في الدنيا والآخرة فليمدد بسبب إلى السماء ثم ليقطع فلينظر هل يذهبن كيده ما يغيظ ﴿١٦﴾

17. Slik har Vi åpenbart denne (Qur'ânen med) åpenbare tegn, og (vit) at Allah sannelig rettleder den Han vil.

وكذلك أنزلنه آيت بينت وأن الله يهدي من يريد ﴿١٧﴾

4. Det er ingen motstrid mellom versene 13 og 14. Avgudene kan ikke skade noen. Når avgudsdyrkerne allikevel skades, så er det avgudsdyrkelsen som forderver dem, ikke de ikke-eksisterende "medguder".

18. Sannelig, de troende og jødene og sabierne og de kristne og magierne og avgudsdyrkerne; Allah vil visselig treffe avgjørelse mellom dem på Oppstandelsens dag; sannelig Allah er Vitne over alle ting.[5]

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئِينَ وَ
النَّصَارَىٰ وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا ۖ إِنَّ اللَّهَ
يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١٨﴾

19. Har du ikke sett at alt som er i himlene og alt som er på jorden, og solen og månen og stjernene og fjellene, og trærne og dyrene og mange av menneskene, underkaster seg Allah? Men over mange (andre mennesker) er straffen rettferdig. Og dem Allah vanærer, dem er det ingen som kan ære; for Allah gjør visselig hva Han vil.[6]

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ
فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ
وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ ۖ وَكَثِيرٌ
حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ ۗ وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ
مُكْرِمٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ۩ ﴿١٩﴾ السجدة

20. Dette er to stridende (grupper) som diskuterer om deres Herre, så til de vantro skal det skjæres kledninger av ild, (og) kokende vann skal helles ned over deres hoder.

هَٰذَانِ خَصْمَانِ اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ ۖ فَالَّذِينَ كَفَرُوا
قُطِّعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِنْ نَارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ
رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ﴿٢٠﴾

21. Hva som er i deres mager og (også) deres hud skal smeltes ved det.[7]

يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ ﴿٢١﴾

22. Og det vil være køller av jern til dem!

وَلَهُمْ مَقَامِعُ مِنْ حَدِيدٍ ﴿٢٢﴾

---

5. Magierne er Zoroasters etterfølgere.

6. Hele naturen bøyer seg under eller underkaster seg Allahs lov. Kun mennesket er fritt og kan velge om det vil underkaste seg eller ikke. Islâm vil si å leve i overensstemmelse med naturen og dens lover, som er skapt av Gud. Mennesket kan ikke overtre naturlovene, men hva den religiøse lov *(Sjarî'a)* angår, er mennesket fritt. Begge lovkomplekser impliserer visse konsekvenser for mennesket, selv om følgene av overtredelse av den religiøse lov ikke inntreffer med det samme, som f.eks. konsekvensene av en "overtredelse" av naturloven, liksom det å tre ut av et vindu i 4. etasje medfører et omgående fall. Men konsekvensene er like viktige i begge tilfeller. Gud kan utslette de onde følger av våre handlinger, fordi Han har makt over Sin egen lov, og kan dermed tilgi våre synder. Dette verset følges av *Sadjda* (nedkastning med pannen mot jorden).

7. De skal renses for syndens indre og ytre følger.

23. Hver gang de ønsker å gå ut av (Ilden) av angst, vil de bli sendt tilbake til den, og (det skal sies til dem): Smak den brennende straff.[8]

كُلَّمَآ اَرَادُوْٓا اَنْ يَّخْرُجُوْا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ اُعِيْدُوْا
فِيْهَا ۚ وَذُوْقُوْا عَذَابَ الْحَرِيْقِ ﴿٢٣﴾

R. 3 24. Allah vil visselig la dem som tror og handler rettferdig, inngå i Hager, gjennom hvilke floder strømmer, der skal de prydes med armbånd av gull og perler. Og deres kledning der vil være silke.[9]

اِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ يُحَلَّوْنَ فِيْهَا
مِنْ اَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَّلُؤْلُؤًا ۚ وَلِبَاسُهُمْ فِيْهَا
حَرِيْرٌ ﴿٢٤﴾

25. Og der skal de lære god og pen tale, og de vil bli ført til den Lovpristes vei.

وَهُدُوْٓا اِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ ۚ وَهُدُوْٓا اِلٰى
صِرَاطِ الْحَمِيْدِ ﴿٢٥﴾

26. Sannelig, de som er vantro og holder (andre) borte fra Allahs vei og den Hellige Moské, som Vi har gjort (til sentrum) for alle mennesker uten forskjell, for dem som bor i den, og dem som kommer utenbys fra. Og den som ønsker å avvike (fra sannheten) i urettferdighet, vil Vi la smake en pinefull straff.

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَيَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِيْ جَعَلْنٰهُ لِلنَّاسِ سَوَآءَ
اِۨلْعَاكِفُ فِيْهِ وَالْبَادِ ۚ وَمَنْ يُّرِدْ فِيْهِ بِاِلْحَادٍۢ
بِظُلْمٍ نُّذِقْهُ مِنْ عَذَابٍ اَلِيْمٍ ﴿٢٦﴾

R. 4 27. Og (ihukom) da Vi ga Abraham en bolig ved Huset, (og sa): Sett ikke noen gud opp ved siden av Meg, og rens Mitt hus for dem som vandrer omkring det (ved valfarten), og dem som står og bøyer seg og kaster seg ned (i bønn).

وَاِذْ بَوَّاْنَا لِاِبْرٰهِيْمَ مَكَانَ الْبَيْتِ اَنْ لَّا تُشْرِكْ
بِيْ شَيْـًٔا وَّطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّآئِفِيْنَ وَالْقَآئِمِيْنَ
وَالرُّكَّعِ السُّجُوْدِ ﴿٢٧﴾

28. Og kall menneskeheten til *Hadjdj*. De skal komme til fots og på

وَاَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَاْتُوْكَ رِجَالًا وَّعَلٰى

8. At de skal sendes tilbake til Ilden, betyr ikke at de skal forbli der evig, men kun at de må oppfylle deres straffs fulle mål.

9. En forjettelse om erobringen av Egypt og Persia. Profeten (s.a.) har sagt: "Nilen og Eufrat er Paradisets to floder" (Muslim: al-Djanna). Khalifen 'Umar ga Surâqa den persiske kongens gullarmbånd. Profeten (s.a.) sa til Surâqa, da han fulgte etter Profeten (s.a.) som var på flukt til Madina: "Hvordan ville du føle det når du får Khosroes' gullarmbånd å bære" (Khasâis al-Kubarâ, bind 2, side 113).

magre dyr (som brukes som fremkomstmidler), som kommer fra fjerne avstander (ved å følge) dype spor,

كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِن كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ﴿٢٧﴾

29. for å være vitne til (valfartens) forskjellige fordeler for dem, og for å nevne Allahs navn i (valfartens) velkjente dager over kveget med fire føtter, som Vi har forsynt dem med, (idet de ofrer det). Så spis av det, og gi den trengende (og) den fattige å spise.

لِّيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي
أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُم مِّن بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ
فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ ﴿٢٨﴾

30. La dem da fullføre renselseshandlinger og la dem oppfylle deres løfter og vandre omkring det eldgamle Hus.

ثُمَّ لْيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلْيُوفُوا نُذُورَهُمْ وَلْيَطَّوَّفُوا
بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٢٩﴾

31. Dette er (Allahs bud) og den som ærer Allahs hellige ting, vil få det godt hos sin Herre. Og tillatt (som føde) for dere er firbente dyr, unntagen det som er forelest dere. Unngå derfor avgudsdyrkelse og unngå løgnaktig tale![10]

ذَٰلِكَ وَمَن يُعَظِّمْ حُرُمَاتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَّهُ عِندَ
رَبِّهِ ۗ وَأُحِلَّتْ لَكُمُ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ
فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ
الزُّورِ ﴿٣٠﴾

32. (Idet dere forblir) Allah hengivne, uten å sette noen opp ved siden av Ham. Og den som setter noen (eller noe) opp ved siden av Allah, er som en som faller ned fra himmelen, og som rovfuglene så snapper bort, og vinden blåser til et fjernt sted.[11]

حُنَفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ ۚ وَمَن يُشْرِكْ
بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ
أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ ﴿٣١﴾

33. Slik (er det), og den som ærer Allahs hellige tegn (skal vite, at) det (å ære dem på rette vis) kommer visselig av hjertenes gudsfrykt.

ذَٰلِكَ وَمَن يُعَظِّمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِن تَقْوَى
الْقُلُوبِ ﴿٣٢﴾

---

10. Foreleste spiseregler, se f.eks. 6:146.

11. Mennesket er Guds edleste og høyeste skapning. Hvis det tilber det skapte, som ligger under det selv, faller det så å si ned fra himmelen, og fugler eller vinder (ting som er underlagt mennesket) fører det på avveie.

34. I disse (offerdyrene) er det forskjellige fordeler for dere til en fastsatt tid. Så skal de føres til det eldgamle Hus,

لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَا
إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٣٤﴾

R. 5 35. og for ethvert folk har Vi innstiftet offerriter, for at de måtte nevne Allahs navn over firbente kveg som Vi har forsynt dem med. Så deres Gud er én Gud: Underkast dere da Ham (alene), og gi godt budskap til de ydmyke,

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ
عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَإِلَٰهُكُمْ
إِلَٰهٌ وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ ﴿٣٥﴾

36. til dem, hvis hjerter fylles med æresfrykt når Allahs (navn) nevnes, dem som utholdende bærer, hva som enn rammer dem, og dem som opprettholder bønnen, og gir ut av det Vi har forsynt dem med.

الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ
عَلَىٰ مَا أَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
يُنْفِقُونَ ﴿٣٦﴾

37. Og offerkamelene har Vi gjort til et av Allahs hellige tegn for dere. Det er (meget) godt i dem for dere, nevn derfor Allahs navn over dem, når dere binder deres bein (for slakt). Og når de faller (død) på deres sider, spis da av dem, og gi den trengende, som er tilfreds (med det han har), og den ulykkelige (p.g.a. fattigdom) å spise, slik har Vi underlagt dere dem, for at dere må være takknemlige.[12]

وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ
فِيهَا خَيْرٌ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافَّ فَإِذَا
وَجَبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا الْقَانِعَ وَ
الْمُعْتَرَّ كَذَٰلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٣٧﴾

38. Deres kjøtt når ikke Allah, heller ikke deres blod, men det er deres rettferdighet (og gudfryktighet) som når Ham. Slik har Han underlagt dere dem for at dere må opphøye Allah, fordi

لَنْ يَنَالَ اللَّهَ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا وَلَٰكِنْ يَنَالُهُ
التَّقْوَىٰ مِنْكُمْ كَذَٰلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ

---

12. Ofringene i *Minâ* under valfarten er en symbolsk handling. Dette verset og det følgende forklarer den filosofi som ligger bak dette: 1) Mennesket skal være parat til å ofre alt, inkludert sitt eget liv, for Allahs sak. 2) Ofringene har deretter også en sosial hensikt når det gjelder bespisning av de fattige. 3) Gud innskjerper mennesket å ofre, fordi det dermed vil forstå at Gud har gitt det makt over hele skapningen. 4) Idet mennesket ofrer, innser det også at offeret egentlig er en gave, og viser dermed sin takknemlighet, som er den religiøse grunnfølelse.

Han har rettledet dere. Og gi godt budskap til dem som handler godt.[13]

عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٨﴾

39. Sannelig Allah holder (det onde) borte fra dem som tror. Allah elsker visselig ikke en forrædersk (og) utakknemlig (person).

إِنَّ اللَّهَ يُدَافِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ﴿٣٩﴾

R. 6 40. Tillatelse (til å kjempe) gis dem, mot hvem det kjempes, fordi de har lidd urett og Allah er visselig mektig til å hjelpe dem.

أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظُلِمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ
نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ﴿٤٠﴾

41. (Tillatelsen gis dem,) som er blitt drevet ut av sine hjem med urett, bare fordi de sa: Vår Herre er Allah (alene). Og om Allah ikke drev visse mennesker tilbake ved hjelp av andre mennesker, så ville visselig klostre og kirker og synagoger og moskéer, hvor Allahs navn ihukommes mye, være blitt revet ned. Og Allah vil visselig hjelpe den som hjelper Ham, for Allah er visselig Sterk, Allmektig.[14]

الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ
يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ
بِبَعْضٍ لَهُدِّمَتْ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَ
مَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ
اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٤١﴾

42. Dem, som hvis Vi grunnfester dem i landet, vil opprettholde bønnen (regelmessig) og betale Zakât, og påby det rette og forby det onde. Og hos Allah er alle tingenes endemål.

الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ
الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٤٢﴾

43. Og hvis de forkaster deg, så forkastet sannelig også før dem Noahs folk og ´Âd og Thamûd (deres profeter).

وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ
وَعَادٌ وَثَمُودُ ﴿٤٣﴾

---

13. Mennesket foretar ikke ofringer fordi Gud behøver noe, men fordi det selv behøver noe. Et sant offer må få et utspring av et sant sinnelag, og utvikles menneskets rettferdighet og gudsfrykt, er hensikten med offeret nådd.

14. *Djihâd* (ofte oversatt: hellig krig) vil ikke si å spre troen med sverdet. Dette og det foregående vers angir klart, hva *Djihâd* (i sin spesielle krigerske form) er: nemlig en forsvarskrig for religionsfriheten etter at et angrep har funnet sted. Kampen føres ikke bare for å beskytte moskéer (altså Islâm), men også for kristendommen og jødedommen, ja, for alle menneskers rett til å velge deres religion og dyrke Gud på den måte de selv ønsker.

44. Og (likeledes) Abrahams folk og Lots folk.

وَقَوْمُ إِبْرٰهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ ﴿٤٤﴾

45. Og Midians innbyggere, og Moses ble forkastet. Så Jeg ga de vantro utsettelse, men så grep Jeg dem (med Min straff), og hvordan ble ikke (følgene av) at de fornektet Meg.[15]

وَأَصْحٰبُ مَدْيَنَ ۚ وَكُذِّبَ مُوسٰى فَأَمْلَيْتُ لِلْكٰفِرِينَ ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ ۚ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٥﴾

46. Og hvor mangen en by har Vi ikke ødelagt når den handlet urettferdig, så den ligger sammenfallen på sine tak? Og (hvor mangen) en forlatt brønn og (hvor mangen) en høy borg?

فَكَأَيِّنْ مِّنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنٰهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلٰى عُرُوشِهَا وَبِئْرٍ مُّعَطَّلَةٍ وَّقَصْرٍ مَّشِيدٍ ﴿٤٦﴾

47. Har de ikke reist omkring i landet, så de kan få hjerter til å forstå med, eller ører til å høre med. For det er sannelig ikke øynene som er blinde; men hjertene i brystene, er blinde.[16]

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَّعْقِلُونَ بِهَا أَوْ اٰذَانٌ يَّسْمَعُونَ بِهَا ۚ فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصٰرُ وَلٰكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ﴿٤٧﴾

48. Og de ber deg fremskynde straffen, og Allah vil aldri bryte Sitt løfte. Og sannelig, én dag hos din Herre er som tusen år av dem dere regner med.

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُّخْلِفَ اللّٰهُ وَعْدَهُ ۚ وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ﴿٤٨﴾

49. Og hvor mangen en by som gjorde urett, har Jeg ikke gitt utsettelse? Da grep Jeg den (med Min straff). Og til Meg er tilbakevendelsen (for alle).

وَكَأَيِّنْ مِّنْ قَرْيَةٍ أَمْلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا ۚ وَإِلَيَّ الْمَصِيرُ ﴿٤٩﴾

R. 7 50. Si: Å mennesker, jeg er bare en klar advarer til dere, (og vil ikke tvinge dere).

قُلْ يٰأَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥٠﴾

15. *'Âds* profet var *Hûd*, *Thamûds* profet var *Sâlih*, og *Midians* profet var *Sju'aib*.

16. Det er klart fra dette verset at de døde, blinde og stumme, som også er nevnt andre steder i Qur'ânen, er de som er åndelige døde, blinde og stumme.

51. De som da tror og handler rettferdig, vil få tilgivelse og et ærefullt underhold.

فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٥١﴾

52. Men de som strever mot Våre tegn, idet de forsøker å gjøre (Vår plan) til intet, disse er Helvetes beboere.

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٥٢﴾

53. Og Vi har ikke sendt noen sendebud eller noen profet før deg, uten at Satan, når han ønsket (å nå et mål), kastet (hindringene i veien) for hans ønskes (oppfyllelse). Men Allah utsletter hva Satan kaster. Så grunnfester Allah Sine tegn. Og Allah er Allvitende, Allvis.[17]

وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّىٰ أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ آيَاتِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٣﴾

54. (Dette skjer) for at Han kan gjøre (de hindringene) som Satan legger til en prøvelse for dem, i hvis hjerter det er sykdom, og hvis hjerter er forherdet. Og de urettferdige er visselig ytterliggående i opposisjon.

لِّيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِّلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ ۗ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٤﴾

55. Og for at de som har mottatt kunnskap kan vite, at det er sannheten fra din Herre, slik at de kan tro på Ham, og deres hjerter kan ydmykes (for Ham). Og Allah er visselig den som rettleder de troende til den rette vei.

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ ۗ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٥٥﴾

56. Og de vantro vil ikke opphøre med å være i tvil om det, inntil (dommens) time plutselig kommer til dem, eller det kommer en uhyggelig dags straff til dem.

وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَقِيمٍ ﴿٥٦﴾

57. Kongedømmet på den dag tilhører Allah (alene). Han vil dømme mellom dem, så vil de som tror og

الْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ لِّلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ ۚ فَالَّذِينَ آمَنُوا

---

17. Det er umulig å tro at sataner eller andre kan blande seg i åpenbaringen og endre den. Gud har erklært at Han vil beskytte den mot ethvert inngrep, se 15:10 og 72:27-29. Sammenlikn også noten til 53:21.

handler rettferdig, være i lykksalighetens Hager.[18]

وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فِيْ جَنّٰتِ النَّعِيْمِ ۝٥٧

58. Og de som var vantro og forkastet Våre tegn, for disse er det en beskjemmende straff.

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا فَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ
عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ۝٥٨ ع

R. 8 59. Og de som har flyktet (fra deres hjem) for Allahs sak, og som så blir drept eller dør, dem vil Allah visselig skjenke et godt (og skjønt) underhold, og Allah er sannelig den beste av dem, som skjenker underhold.

وَالَّذِيْنَ هَاجَرُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ثُمَّ قُتِلُوْٓا اَوْ
مَاتُوْا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللّٰهُ رِزْقًا حَسَنًا ؕ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ
خَيْرُ الرّٰزِقِيْنَ ۝٥٩

60. Han vil visselig la dem få en inngang, som de vil være tilfredse med. Og Allah er visselig Allvitende, Mild.[19]

لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُّدْخَلًا يَّرْضَوْنَهٗ ؕ وَاِنَّ اللّٰهَ لَعَلِيْمٌ
حَلِيْمٌ ۝٦٠

61. Slik (vil det være), og den som gjengjelder med det samme som han er blitt rammet med, og som så begår overgrep mot ham, ham vil Allah visselig hjelpe; for Allah er den som utsletter (synder), den Tilgivende.

ذٰلِكَ ۚ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوْقِبَ بِهٖ ثُمَّ بُغِيَ
عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللّٰهُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَعَفُوٌّ غَفُوْرٌ ۝٦١

62. Denne (gjengjeldelseslov virker for å vise at), det er Allah som lar natten gå over i dag, og lar dagen gå over i natten, og fordi Allah visselig er Althørende, Altseende.[20]

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ يُوْلِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوْلِجُ
النَّهَارَ فِي الَّيْلِ وَاَنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ ۢ بَصِيْرٌ ۝٦٢

63. Det er fordi Allah er sannheten, og fordi det de påkaller ved siden av Ham er løgn, og fordi Allah er den Opphøyde, den Store.

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّ مَا يَدْعُوْنَ مِنْ
دُوْنِهٖ هُوَ الْبَاطِلُ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيْرُ ۝٦٣

---

18. Gud har alltid makten, men på Dommens dag vil dette være anerkjent av alle.

19. De som måtte flykte fra Makka, vil vende seirende tilbake.

20. Det er en historisk lov, at nasjoner går til grunne og andre oppstår og vinner styrke og glans, etter at tilbakegangen settes inn. Her får vi vite at denne lov for kulturenes oppblomstring og forfall, bygger på moralsk grunnlag (se det foregående vers). Dette verset profeterer om Islâms oppblomstring og de vantros nederlag.

64. Har du ikke sett, at Allah sender vann ned fra himmelen, så jorden blir grønn? Sannelig Allah er den som kjenner de minste ting, den som har viten (om alle ting).

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللّٰهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَتُصْبِحُ
الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً ۭ إِنَّ اللّٰهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿٦٤﴾

65. Ham tilhører (alt) det som er i himlene og (alt) det som er på jorden. Og Allah er sannelig den Uavhengige, den Lovpriste.

لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۭ وَإِنَّ اللّٰهَ
لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦٥﴾ ع

R. 9 66. Har du ikke sett, at Allah har underlagt dere (alt) som er på jorden, og skipene som seiler på havet på Hans befaling? Og Han holder himmelen tilbake, så den ikke faller på jorden, unntagen med Hans vilje. Sannelig, Allah er Nåderik (og) Barmhjertig mot mennesker.[21]

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ
تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ ۭ وَيُمْسِكُ السَّمَآءَ أَنْ تَقَعَ
عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۭ إِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ
رَّحِيمٌ ﴿٦٦﴾

67. Og Han er den som ga dere liv, og etter det vil Han la dere dø, og så gi dere liv igjen. Sannelig, mennesket er utakknemlig.

وَهُوَ الَّذِيٓ أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ۭ
إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ ﴿٦٧﴾

68. For ethvert folk har Vi innstiftet offerriter som de følger, la dem da ikke strides med deg i denne sak. Men kall du (dem) til din Herre, for du er visselig den som følger den rette veiledning.

لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنَازِعُنَّكَ
فِي الْأَمْرِ وَادْعُ إِلٰى رَبِّكَ ۭ إِنَّكَ لَعَلٰى هُدًى
مُّسْتَقِيمٍ ﴿٦٨﴾

69. Men hvis de (allikevel) strides med deg, så si: Allah vet best hva dere gjør.

وَإِنْ جٰدَلُوكَ فَقُلِ اللّٰهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٦٩﴾

70. Allah vil dømme mellom dere på Oppstandelsens dag i (alt), det dere har avvikende meninger om.

اَللّٰهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ
تَخْتَلِفُونَ ﴿٧٠﴾

71. Vet du ikke, at Allah sannelig vet, hva som er i himlene og på jorden?

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَآءِ وَالْأَرْضِ ۭ

21. Straffen blir "holdt tilbake", slik at den ikke rammer noen uten tillatelse.

Sannelig, det er (alt sammen bevart) i en Bok. Det er visselig lett for Allah.

إِنَّ ذَٰلِكَ فِي كِتَٰبٍۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧١﴾

72. Og de tilber ved siden av Allah det som Han ikke har åpenbart noen fullmakt for, og som de ikke har noen viten om. Og de urettferdige vil ikke ha noen hjelper.

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِۦ سُلْطَٰنًا وَ
مَا لَيْسَ لَهُم بِهِۦ عِلْمٌۗ وَمَا لِلظَّٰلِمِينَ مِن نَّصِيرٍ ﴿٧٢﴾

73. Og når Våre klare tegn foreleses for dem, vil du se fornektelsen i de vantros ansikter. De er nære på å overfalle dem som foreleser dem Våre tegn. Si: Skal jeg fortelle dere om noe verre enn dette? (Det er) Ilden! Allah har lovet den til de vantro. Og et ondt bestemmelsessted er det.

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَٰتُنَا بَيِّنَٰتٍ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ
الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنكَرَۖ يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ
يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ ءَايَٰتِنَاۗ قُلْ أَفَأُنَبِّئُكُم بِشَرٍّ مِّن
ذَٰلِكُمُۗ النَّارُ وَعَدَهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُواۖ وَبِئْسَ
ع ٩ ١٦ الْمَصِيرُ ﴿٧٣﴾

R. 10 74. Å mennesker, en liknelse legges frem (for dere), lytt derfor til den. Sannelig, de (falske guder) dere påkaller ved siden av Allah, kan ikke skape (så mye som) en flue, selv om de også sluttet seg sammen om det, og hvis fluen fløy bort med noe, så ville de ikke kunne redde det fra den. Svak er den som søker, og den som søkes.[22]

يَٰٓأَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَمِعُوا لَهُۥٓۚ إِنَّ
الَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَن يَخْلُقُوا ذُبَابًا
وَلَوِ اجْتَمَعُوا لَهُۥۖ وَإِن يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْـًٔا
لَّا يَسْتَنقِذُوهُ مِنْهُۚ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ ﴿٧٤﴾

75. De vurderer ikke Allah på rette vis, sannelig, Allah er Sterk, Mektig.

مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِۦٓۚ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٧٥﴾

76. Allah utvelger (Sine) sendebud blant englene og menneskene; for Allah er visselig Althørende, Altseende.[23]

اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَٰٓئِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِۚ
إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌۢ بَصِيرٌ ﴿٧٦﴾

22. Verset henvender seg til de vantro, og legger frem for dem deres falske guders maktesløshet og hjelpeløshet, og deres dårskap i å tilbe dem.

23. Verset viser at Gud alltid vil sende Sine profeter til jorden. Hvis Han i dag stadig sender Sine engler (og det sier Qur'ânen mange steder at Han gjør), så er adgangen ikke sperret for nye profeter (såfremt de følger Muhammad (s.a.)). Formen: *jastafi* brukes da også enten om nåtid eller fremtid, således at verset sier: 1) Allah sender alltid eller 2) Allah vil sende. Den første oversettelsen er den riktige.

77. Han vet hva som er foran dem og hva som er bak dem, og til Allah vender alle ting tilbake.

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۗ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ
الْأُمُورُ ﴿٧٧﴾

78. Å dere troende, bøy dere og kast dere ned og tilbe deres Herre, og gjør det gode for at dere skal fullkommengjøres.[24]

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا
رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۩ ﴿٧٨﴾ السجدة

79. Og strev for Allahs (sak) med den rette streben. Han har utvalgt dere, og ikke lagt noen byrde på dere i religionen, (så følg) deres far, Abrahams tro, (Han) har kalt dere muslimer før og (også) i denne (Bok), for at Sendebudet må være vitne overfor dere, og dere må være vitner overfor menneskene. Og oppretthold bønnen (regelmessig) og betal Zakât. Og hold fast ved Allah. Han er deres Beskytter, for en utmerket Beskytter, og en utmerket Hjelper.[25]

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ ۚ هُوَ اجْتَبَاكُمْ
وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ ۚ مِلَّةَ
أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ ۚ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ
قَبْلُ وَفِي هَٰذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ
وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ ۚ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ ۖ فَنِعْمَ
الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٧٩﴾

24. Ved resitasjon og bønn følger *sadjda*.

25. At Gud kalte Islâms tilhengere *muslimer* før Qur'ânens åpenbarelse, kan bety at alle i deres rette gudsforhold har vært muslimer, dvs. dem som underkastet seg Guds vilje. Det hentydes kanskje også til Guds løfte i Bibelen om å skjenke Sine tjenere et nytt navn (se Jesaja 62:2 og 65:15), nemlig Muslim, det navn som er nytt, men som betegner det eldgamle rette forhold til Gud.

سُوْرَةُ الْمُؤْمِنُوْنَ مَكِّيَّةٌ (٢٣)

AL-MU'MINÛN
(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

[Del 18]

2. De troende er visselig fullkomne,

قَدْ اَفْلَحَ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿٢﴾

3. de som er ydmyke i deres bønner,

الَّذِيْنَ هُمْ فِيْ صَلَاتِهِمْ خٰشِعُوْنَ ﴿٣﴾

4. og som vender seg bort fra det som er forfengelig,

وَالَّذِيْنَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُوْنَ ﴿٤﴾

5. og de som er aktive til (å betale) Zakât (regelmessig).

وَالَّذِيْنَ هُمْ لِلزَّكٰوةِ فٰعِلُوْنَ ﴿٥﴾

6. Og de som vokter deres kyskhet,

وَالَّذِيْنَ هُمْ لِفُرُوْجِهِمْ حٰفِظُوْنَ ﴿٦﴾

7. unntagen når det dreier seg om deres hustruer, eller det deres høyrehender besitter, for så skal de ikke dadles.

اِلَّا عَلٰۤى اَزْوَاجِهِمْ اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ فَاِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُوْمِيْنَ ﴿٧﴾

8. Men den som begjærer utover dette, det er disse som er overtredere.

فَمَنِ ابْتَغٰى وَرَآءَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْعٰدُوْنَ ﴿٨﴾

9. Og de som vokter oppmerksomt på det betrodde og deres pakter,

وَالَّذِيْنَ هُمْ لِاَمٰنٰتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رٰعُوْنَ ﴿٩﴾

10. og de som vokter over deres bønner (for å holde dem i den foreskrevne form).

وَالَّذِيْنَ هُمْ عَلٰى صَلَوٰتِهِمْ يُحَافِظُوْنَ ﴿١٠﴾

11. Slike er de som vil arve,

اُولٰٓئِكَ هُمُ الْوٰرِثُوْنَ ﴿١١﴾

12. de som vil arve Paradiset, hvor de skal forbli for evig.

الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٢﴾

13. Og Vi har visselig skapt mennesket av et utdrag av leire,

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ ﴿١٣﴾

14. deretter har Vi gjort det til en sæddråpe på et sikkert sted,

ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ﴿١٤﴾

15. deretter skapte Vi sæddråpen om til sammenløpet blod, og omskapte det sammenløpte blodet til en (uformet) klump. Så skapte Vi knokler ut av denne klumpen. Deretter dekket Vi knoklene med kjøtt, og så utviklet Vi det til en annen skapning (med sjel). Velsignet være da Allah, den Beste av alle skapere.[1]

ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا
فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ
فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿١٥﴾

16. Så må dere sannelig deretter dø,

ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَٰلِكَ لَمَيِّتُونَ ﴿١٦﴾

17. deretter skal dere visselig oppreises på Oppstandelsens dag.

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٧﴾

18. Og Vi har visselig skapt over dere syv (åndelige) veier, og Vi er ikke likegyldige med skapelsen.[2]

وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ
غَافِلِينَ ﴿١٨﴾

19. Og Vi sender vann ned fra himmelen etter mål, og Vi lar det bli i jorden, og Vi er visselig i stand til å ta det bort (igjen).

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَّاهُ فِي الْأَرْضِ
وَإِنَّا عَلَىٰ ذَهَابٍ بِهِ لَقَادِرُونَ ﴿١٩﴾

---

1. Legg merke til at menneskets åndelige utvikling (vers 2-12) omfatter 7 trinn, liksom dets materielle (fysiske) utvikling (vers 13-15). Se også vers 18, hvor det omtales 7 himler eller stadier, eller veier (*tarâ'iqa*) i himmelen over oss. I vers 15 kan det være snakk om menneskets utvikling i livmoren eller dets utvikling fra én celle til homo sapiens (det tenkende mennesket). Ordene "Og så utviklet Vi det til en annen skapning" viser at sjelen ikke kommer utenfra inn i kroppen, men den vokser i kroppen og utvikler seg i livmoren sammen med fosteret. Se også "The Larger Edition of the Commentary", side 1787-1790.

2. *Tarîqa* betyr: "vei, kurs, linje, stripe, himmelstadium, vev" (Lane & Aqrab). Det er mulig at det her hentydes til de syv hovedplaneter i vårt solsystem. Men verset kan også forstås utelukkende i billedlig forstand i sammenheng med den foregående skildring av menneskets åndelige utvikling.

20. Og Vi fremkalte ved dets hjelp hager for dere med daddelpalmer og druer. I dem har dere mange frukter, og av dem spiser dere.

فَأَنشَأْنَا لَكُم بِهِۦ جَنَّٰتٍ مِّن نَّخِيلٍ وَأَعْنَٰبٍ لَّكُمْ فِيهَا
فَوَٰكِهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٢٠﴾

21. Og (Vi frembrakte) et tre, som springer frem av fjellet Sinai; det som frembringer olje og saus for de som spiser.[3]

وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِن طُورِ سَيْنَآءَ تَنۢبُتُ بِٱلدُّهْنِ
وَصِبْغٍ لِّلْءَاكِلِينَ ﴿٢١﴾

22. Og det er visselig (også) en lære for dere i kveget. Vi gir dere å drikke av det som er i deres mager, og dere har mye (annen) nytte av dem, og dere spiser (også) av dem.[4]

وَإِنَّ لَكُمْ فِى ٱلْأَنْعَٰمِ لَعِبْرَةً ۖ نُّسْقِيكُم مِّمَّا فِى بُطُونِهَا
وَلَكُمْ فِيهَا مَنَٰفِعُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٢٢﴾

23. Og på dem og på skipene blir dere båret.

وَعَلَيْهَا وَعَلَى ٱلْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿٢٣﴾

R. 2 24. Og Vi sendte visselig Noah til hans folk, og han sa: Å mitt folk, tjen Allah (alene), dere har ikke noen gud unntatt Ham. Vil dere da ikke være gudfryktige?

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِۦ فَقَالَ يَٰقَوْمِ ٱعْبُدُوا۟
ٱللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُۥٓ ۖ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢٤﴾

25. Og lederne for de vantro blant hans folk sa: Han er intet annet enn et menneske liksom dere. Han ønsker å vinne anseelse fremfor dere, og hvis Allah hadde villet, hadde Han visselig sendt engler ned (med ham). Vi har

فَقَالَ ٱلْمَلَؤُا۟ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِن قَوْمِهِۦ مَا هَٰذَآ إِلَّا بَشَرٌ
مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ أَن يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَآءَ ٱللَّهُ لَأَنزَلَ

3. Foruten den åndelige rettledning som kom fra Sinai, henvises det her også bokstavelig til olivenoljens fortrinn fremfor andre fettstoffer. Den moderne vitenskapen har gjort dette kjent først nå. Og som vi alle vet, brukes også oliven til å lage forskjellige typer saus og retter, som det henvises til ved ordet "saus".

4. Verset viser at også det foregående har både en fysisk og en åndelig mening. Liksom gress og høy omdannes til melk i kvegets indre, må også vår fornuft hjelpes av åpenbaringen, for at den kan bli nyttig for oss. Vers 19 peker nettopp på åpenbaringens rolle i liknelsen om det livgivende vann. Guds åpenbaring stiger ned til profeten, og gjennom hans virksomhet skapes det liv i de åndelige døde. Verset inneholder også en profeti om at det vil komme en dag for Islâm, hvor det ikke vil være annet enn ordene tilbake av Qur'ânen og ikke annet enn navnet tilbake av Islâm, som Profeten (s.a.) formulerte det. På den tid vil den utlovede Reformator komme (se også 62:4). Vers 21 forteller at Sinai-fjellet var både fysisk og åndelig føde for Israel, og minner oss om profetien om Jesus og Muhammad (s.a.), som Moses brakte (se 5. Mosebok 33:2. Som kjent ligger Paran i Arabia).

ikke hørt om noe slikt blant våre forfedre.

مَلَٰٓئِكَةً مَّا سَمِعْنَا بِهَٰذَا فِىٓ ءَابَآئِنَا ٱلْأَوَّلِينَ ٢٤

26. Han er bare en mann som er besatt. Vent derfor angående ham en tid.

إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌۢ بِهِۦ جِنَّةٌ فَتَرَبَّصُوا۟ بِهِۦ حَتَّىٰ حِينٍ ٢٥

27. Han [Noah] sa: Min Herre, hjelp meg, for de har forkastet meg.

قَالَ رَبِّ ٱنصُرْنِى بِمَا كَذَّبُونِ ٢٦

28. Så åpenbarte Vi til ham: Bygg Arken under Våre øyne og (ifølge) Vår åpenbaring, og når Vår befaling kommer og (jordens) kilder sprudler, så bring inn i den et par av enhver art og din familie, unntatt dem som (dommens) ord allerede er talt over. Og tal ikke til Meg om de urettferdige, for de skal visselig druknes.

فَأَوْحَيْنَآ إِلَيْهِ أَنِ ٱصْنَعِ ٱلْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا
فَإِذَا جَآءَ أَمْرُنَا وَفَارَ ٱلتَّنُّورُ ۙ فَٱسْلُكْ فِيهَا مِن
كُلٍّ زَوْجَيْنِ ٱثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ
ٱلْقَوْلُ مِنْهُمْ ۖ وَلَا تُخَٰطِبْنِى فِى ٱلَّذِينَ ظَلَمُوٓا۟ ۖ إِنَّهُم
مُّغْرَقُونَ ٢٧

29. Så når du befinner deg i Arken, du og de som er med deg, så si: All lovprisning tilkommer Allah (alene), som reddet oss fra det urettferdige folk.

فَإِذَا ٱسْتَوَيْتَ أَنتَ وَمَن مَّعَكَ عَلَى ٱلْفُلْكِ فَقُلِ
ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ٱلَّذِى نَجَّىٰنَا مِنَ ٱلْقَوْمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ٢٨

30. Og si: Min Herre, la meg lande (med) en velsignet landing, og Du er den Beste av dem, som bringer folk i land.[5]

وَقُل رَّبِّ أَنزِلْنِى مُنزَلًا مُّبَارَكًا وَأَنتَ خَيْرُ
ٱلْمُنزِلِينَ ٢٩

31. Sannelig, i dette er det tegn, og Vi prøver visselig (folk).

إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ وَإِن كُنَّا لَمُبْتَلِينَ ٣٠

32. Så frembrakte Vi etter dem en annen generasjon.[6]

ثُمَّ أَنشَأْنَا مِنۢ بَعْدِهِمْ قَرْنًا ءَاخَرِينَ ٣١

33. Og Vi sendte blant dem et sendebud fra deres egne rekker, (som sa): Tjen Allah (alene), dere har ingen

فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ أَنِ ٱعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ مَا لَكُم

---

5. Ordene brukes som bønn av reisende.

6. Med ordene "en annen generasjon" refereres det til stammen ´Âd, til hvem Hûd var sendt som profet. Fordi de forhold som er nevnt i dette og de følgende vers, likner veldig mye på dem nevnt i 7:66-70.

gud unntatt Ham, vil dere da ikke frykte (Allah)?[7]

مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُۥٓ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٣﴾

R. 3 34. Og lederne for hans folk, som var vantro og forkastet møtet (med Allah) i det kommende, som Vi hadde latt leve overdådig i det herværende liv, sa: Dette er bare et menneske liksom dere selv. Han spiser det samme som dere spiser, og han drikker det samme som dere drikker.

وَقَالَ الْمَلَأُ مِن قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِلِقَاءِ الْآخِرَةِ وَأَتْرَفْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَٰذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ ﴿٣٤﴾

35. Og om dere adlyder et menneske som dere selv, så vil dere visselig være tapere.

وَلَئِنْ أَطَعْتُم بَشَرًا مِّثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذًا لَّخَاسِرُونَ ﴿٣٥﴾

36. Lover han dere at dere, når dere er døde og er blitt til støv og knokler, skal bringes ut (av døden til nytt liv)?

أَيَعِدُكُمْ أَنَّكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنتُمْ تُرَابًا وَعِظَامًا أَنَّكُم مُّخْرَجُونَ ﴿٣٦﴾

37. Fjernt, fjernt (fra sannheten) er det dere er blitt lovet.

هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ ﴿٣٧﴾

38. Det er bare dette vårt herværende liv: Vi dør og vi lever, og vi skal ikke oppreises (etter at vi er døde).

إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٣٨﴾

39. Han er bare en mann som har oppdiktet en løgn om Allah, og vi vil ikke tro på ham.

إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٣٩﴾

40. Han sa: Min Herre, hjelp meg, for de har forkastet meg.

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ ﴿٤٠﴾

41. Han [Allah] sa: Om kort tid skal de visselig bli angrende.

قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَّيُصْبِحُنَّ نَادِمِينَ ﴿٤١﴾

42. Og straffen grep dem i sannhet, og Vi gjorde dem til (verdiløst) avfall. Forbannet være da det urettferdige folk.

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُثَاءً فَبُعْدًا لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٢﴾

7. Jf. 9:118 "det er ingen tilflukt fra Allah, unntagen hos Ham".

43. Så frembrakte Vi andre generasjoner etter dem.

ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ ﴿٤٣﴾

44. Intet folk kan gå forut for sin fastsatte tid, heller ikke kan det bli tilbake.

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ﴿٤٤﴾

45. Så sendte Vi Våre sendebud, det ene etter det andre. Hver gang det kom til et folk dets sendebud, forkastet de ham. Så lot Vi dem følge hverandre (i tilintetgjørelsen), og Vi gjorde dem til fortellinger. Forbannet være da folk som ikke tror.

ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرَا كُلَّمَا جَاءَ أُمَّةً رَسُولُهَا
كَذَّبُوهُ فَأَتْبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ
فَبُعْدًا لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٥﴾

46. Deretter sendte Vi Moses og hans bror Aron med Våre tegn og en åpenbar fullmakt

ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا
وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٤٦﴾

47. til Farao og hans ledere, men de var hovmodige, og de var et overlegent folk.

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا
عَالِينَ ﴿٤٧﴾

48. Og de sa: Skulle vi tro på to mennesker som oss selv, når deres folk er våre slaver?

فَقَالُوا أَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا
عَابِدُونَ ﴿٤٨﴾

49. Så de forkastet dem begge og ble av de ødelagte.

فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ ﴿٤٩﴾

50. Og Vi ga visselig Moses Boken, for at de kanskje kunne rettledes.

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٥٠﴾

51. Og Vi gjorde (Jesus), Marias sønn, og hans mor til et tegn. Og Vi skjenket dem tilflukt i et høyland, et fredelig sted med strømmende vann.[8]

وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً وَآوَيْنَاهُمَا إِلَىٰ
رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ ﴿٥١﴾

8. Etter å ha blitt frelst fra døden på korset, dro Jesus mot øst for å finne de ti tapte stammene (Johannes 10:16). Høylandet med dal og strømmer kan verken være Egypt eller Syria, derimot passer beskrivelsen utmerket på Kashmir, i hvis hovedstad profeten *Jus Asaf*, [Jesus Samleren (av de forsvunne stammer)], etter gammel folkelig tradisjon ligger begravet. Dette bekreftes av Nehru i hans bok "Glimpses of World History". Det eldgamle hindu-skrift (som dateres til ca. 115 e.Kr.) "Bahavishya Maha Purana", side 282 (oversatt av Dr. Shiv Nath Shastri) forteller: "En dag dro Radja Shalewahin til et land i Himalaya. Der så han en Radja fra Sakaerne (de fremmede) i Wein, som var lys av hudfarge og bar hvite klær.

R. 4 52. Å (dere) sendebud, spis av de (gode og) rene ting, og handle godt, for Jeg er sannelig vel vitende om det dere gjør.

يٰٓاَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوْا مِنَ الطَّيِّبٰتِ وَاعْمَلُوْا صَالِحًا ۭ اِنِّيْ بِمَا تَعْمَلُوْنَ عَلِيْمٌ ۝٥٢

53. Og sannelig, denne deres menighet er én menighet, og Jeg er deres Herre, så frykt derfor Meg (alene).

وَاِنَّ هٰذِهٖٓ اُمَّتُكُمْ اُمَّةً وَّاحِدَةً وَّاَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُوْنِ ۝٥٣

54. Men de ble splittet innbyrdes i deres sak, (og ble) partier. Og ethvert parti gleder seg over det det har.

فَتَقَطَّعُوْٓا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا ۭ كُلُّ حِزْبٍۢ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُوْنَ ۝٥٤

55. Så etterlat dem i deres forvirring inntil et viss tidspunkt.

فَذَرْهُمْ فِيْ غَمْرَتِهِمْ حَتّٰى حِيْنٍ ۝٥٥

56. Mener de at Vi, når Vi forsyner dem med rikdom og barn,

اَيَحْسَبُوْنَ اَنَّمَا نُمِدُّهُمْ بِهٖ مِنْ مَّالٍ وَّبَنِيْنَ ۝٥٦

57. (dermed) bare fremskynder de gode ting for dem? Nei, de oppfatter det ikke.

نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرٰتِ ۭ بَلْ لَّا يَشْعُرُوْنَ ۝٥٧

58. Sannelig, de som tar vare (på deres handlinger) av frykt for deres Herre,

اِنَّ الَّذِيْنَ هُمْ مِّنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُّشْفِقُوْنَ ۝٥٨

59. og de som tror på deres Herres tegn,

وَالَّذِيْنَ هُمْ بِاٰيٰتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُوْنَ ۝٥٩

60. og de som ikke setter (noen eller noe) opp ved siden av deres Herre,

وَالَّذِيْنَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُوْنَ ۝٦٠

61. og de som gir, hva (enn) de gir, mens deres hjerter skjelver, fordi de skal vende tilbake til deres Herre,

وَالَّذِيْنَ يُؤْتُوْنَ مَآ اٰتَوْا وَّقُلُوْبُهُمْ وَجِلَةٌ اَنَّهُمْ اِلٰى رَبِّهِمْ رٰجِعُوْنَ ۝٦١

Radjaen spurte ham hvem han var. Han svarte at han var *Jus Asaf* og var født av en kvinne (etter en annen rapport: av en jomfru)... Radjaen spurte ham om hans religion. Han svarte: Det er kjærlighet, sannhet og hjertets renhet, og av den grunn kalles jeg Isâ Masîh" (dvs. Jesus Messias).
Det foregående vers forteller om hvordan Noah og Moses ble frelst. Verset om Jesus dreier seg derfor også om hans redning, nemlig fra den truende korsdøden.

62. slike (er de som) haster til gode gjerninger, og som overgår (andre) i dem.

أُولَٰٓئِكَ يُسَٰرِعُونَ فِي ٱلۡخَيۡرَٰتِ وَهُمۡ لَهَا سَٰبِقُونَ ٦٢

63. Og Vi bebyrder ingen sjel over dens evne, og hos Oss er det en Bok som taler sannhet, og de skal ikke lide urett.

وَلَا نُكَلِّفُ نَفۡسًا إِلَّا وُسۡعَهَاۖ وَلَدَيۡنَا كِتَٰبٞ يَنطِقُ
بِٱلۡحَقِّ وَهُمۡ لَا يُظۡلَمُونَ ٦٣

64. Nei, men deres hjerter er innhyllet så de ikke forstår denne (Bok), og de har andre (onde) handlinger ved disse som de gjør.

بَلۡ قُلُوبُهُمۡ فِي غَمۡرَةٖ مِّنۡ هَٰذَا وَلَهُمۡ أَعۡمَٰلٞ
مِّن دُونِ ذَٰلِكَ هُمۡ لَهَا عَٰمِلُونَ ٦٤

65. Inntil de, når Vi griper dem av dem som lever overdådig med straffen, begynner å rope om hjelp.

حَتَّىٰٓ إِذَآ أَخَذۡنَا مُتۡرَفِيهِم بِٱلۡعَذَابِ إِذَا هُمۡ
يَجۡـَٔرُونَ ٦٥

66. Rop ikke om hjelp i dag, for dere vil visselig ikke bli hjulpet av Oss.

لَا تَجۡـَٔرُواْ ٱلۡيَوۡمَۖ إِنَّكُم مِّنَّا لَا تُنصَرُونَ ٦٦

67. Mine tegn ble visselig forelest dere, men dere vendte om på deres hæler,

قَدۡ كَانَتۡ ءَايَٰتِي تُتۡلَىٰ عَلَيۡكُمۡ فَكُنتُمۡ عَلَىٰٓ أَعۡقَٰبِكُمۡ
تَنكِصُونَ ٦٧

68. dere var hovmodige (og) tilbrakte natten med snakk om den [Qur'ânen], mens dere talte forvrøvlet.

مُسۡتَكۡبِرِينَ بِهِۦ سَٰمِرٗا تَهۡجُرُونَ ٦٨

69. Har de da ikke betenkt det (guddommelige) ord, eller er det kommet noe til dem som ikke kom til deres forfedre?

أَفَلَمۡ يَدَّبَّرُواْ ٱلۡقَوۡلَ أَمۡ جَآءَهُم مَّا لَمۡ يَأۡتِ
ءَابَآءَهُمُ ٱلۡأَوَّلِينَ ٦٩

70. Eller kjenner de ikke deres sendebud, så de fornekter ham?

أَمۡ لَمۡ يَعۡرِفُواْ رَسُولَهُمۡ فَهُمۡ لَهُۥ مُنكِرُونَ ٧٠

71. Eller sier de at han er besatt? Nei, han er kommet med sannheten og de fleste av dem avskyr sannheten,

أَمۡ يَقُولُونَ بِهِۦ جِنَّةُۢۚ بَلۡ جَآءَهُم بِٱلۡحَقِّ وَأَكۡثَرُهُمۡ
لِلۡحَقِّ كَٰرِهُونَ ٧١

72. og hvis sannheten skulle følge deres begjær, så ville visselig himlene og jorden, og (alle) som er i dem, være

وَلَوِ ٱتَّبَعَ ٱلۡحَقُّ أَهۡوَآءَهُمۡ لَفَسَدَتِ ٱلسَّمَٰوَٰتُ

fordervet. Nei, Vi har gitt dem deres formaning (av historiske hendelser), men de vender seg bort fra deres (historie og) formaning.

وَالْأَرْضُ وَمَن فِيهِنَّ ۚ بَلْ أَتَيْنَاهُم بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ
عَن ذِكْرِهِم مُّعْرِضُونَ ﴿٧١﴾

73. Eller ber du dem om noen belønning? Men din Herres belønning er best, og Han er den Beste av alle forsørgere.

أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَاجُ رَبِّكَ خَيْرٌ ۖ وَهُوَ خَيْرُ
الرَّازِقِينَ ﴿٧٢﴾

74. Og du kaller dem visselig til den rette vei.

وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٧٣﴾

75. Og de som ikke tror på det kommende (liv), avviker visselig fra veien.

وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ
لَنَاكِبُونَ ﴿٧٤﴾

76. Og selv om Vi viste dem barmhjertighet og fjernet det onde som er i dem, så ville de fortsette i sine overtredelser.

وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِم مِّن ضُرٍّ لَّلَجُّوا
فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٧٥﴾

77. Og Vi grep dem visselig med straffen, men de ba ikke underdanig til deres Herre, og de ydmyket seg ikke.

وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُم بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ
وَمَا يَتَضَرَّعُونَ ﴿٧٦﴾

78. Inntil de, når Vi åpnet porten til en streng straff over dem, begynte å fortvile over det.

حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ
إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٧﴾

R. 5 79. Og Han er den som har skapt for dere ører og øyne og hjerter, (men) dere er kun lite takknemlige!

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۚ
قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾

80. Og Han er den som har spredt dere ut over jorden, og til Ham skal dere vende tilbake.

وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٩﴾

81. Og Han er den som skjenker liv og gir død, og Han har (makt) over nattens og dagens veksling. Vil dere da ikke forstå?

وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَ
النَّهَارِ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٨٠﴾

82. Nei, de sier det samme som de tidligere (folk) sa.

بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ ﴿٨١﴾

83. De sier: Hva! Når vi er døde, og blitt til støv og ben, skal vi så (virkelig) oppreises igjen?

قَالُوٓا ءَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَٰمًا ءَإِنَّا
لَمَبْعُوثُونَ ﴿٨٣﴾

84. Sannelig, vi og våre fedre er blitt lovet dette før. Det er ikke annet enn de gamles fabler.

لَقَدْ وُعِدْنَا نَحْنُ وَءَابَآؤُنَا هَٰذَا مِن قَبْلُ إِنْ هَٰذَآ
إِلَّآ أَسَٰطِيرُ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿٨٤﴾

85. Si (til dem): Hvem tilhører da jorden og alt som er i den, hvis dere vet?

قُل لِّمَنِ ٱلْأَرْضُ وَمَن فِيهَآ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٥﴾

86. De vil svare: Allah. Si: Vil dere da ikke la dere formane?

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٨٦﴾

87. Si: Hvem er de syv himlenes Herre og den store tronens Herre?

قُلْ مَن رَّبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ ٱلسَّبْعِ وَرَبُّ ٱلْعَرْشِ
ٱلْعَظِيمِ ﴿٨٧﴾

88. De vil si: (Det er alt sammen) Allahs. Si: Vil dere da ikke frykte (Ham)?

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٨٨﴾

89. Si: I Hans hånd er herredømmet over alle ting, og Han beskytter (andre), men det er ingen beskyttelse mot Ham, hvis dere vet!

قُلْ مَنۢ بِيَدِهِۦ مَلَكُوتُ كُلِّ شَىْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا
يُجَارُ عَلَيْهِ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

90. De vil si: (Alt dette er) Allahs! Si: Hvorfor er dere da så forheksede?

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّىٰ تُسْحَرُونَ ﴿٩٠﴾

91. Men nei, Vi har brakt dem sannheten, og de er visselig løgnere.

بَلْ أَتَيْنَٰهُم بِٱلْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَٰذِبُونَ ﴿٩١﴾

92. Allah har ikke tatt Seg noen sønn, og det er ikke noen gud sammen med Ham. Så ville enhver gud visselig ha tatt (til seg) hva han (selv) hadde skapt, og noen av dem ville ha beseiret andre (av disse formentlige "guder"). Hellig er Han (og fri for enhver mangel), og (høyt) hevet over hva de tilskriver (Ham).

مَا ٱتَّخَذَ ٱللَّهُ مِن وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُۥ مِنْ
إِلَٰهٍ إِذًا لَّذَهَبَ كُلُّ إِلَٰهٍۭ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَا بَعْضُهُمْ
عَلَىٰ بَعْضٍ سُبْحَٰنَ ٱللَّهِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٩٢﴾

93. Han kjenner det skjulte og det åpenbare, høyt hevet er Han over det de setter ved siden av (Ham).

عٰلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٩٣﴾

R. 6 94. Si: Min Herre, hvis Du viser meg det Du har lovet dem,

قُلْ رَّبِّ اِمَّا تُرِيَنِّيْ مَا يُوْعَدُوْنَ ﴿٩٤﴾

95. min Herre, så anbring meg ikke blant det urettferdige folk.

رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِيْ فِي الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٩٥﴾

96. Og Vi har visselig makt til å vise deg hva Vi lover dem.

وَاِنَّا عَلٰۤى اَنْ نُّرِيَكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقٰدِرُوْنَ ﴿٩٦﴾

97. Driv det onde bort med det som er best, Vi vet best hva de tilskriver.

اِدْفَعْ بِالَّتِيْ هِيَ اَحْسَنُ السَّيِّئَةَ ؕ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَصِفُوْنَ ﴿٩٧﴾

98. Og si: Min Herre, jeg søker min tilflukt hos Deg fra satanenes tilskyndelser.

وَقُلْ رَّبِّ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ هَمَزٰتِ الشَّيٰطِيْنِ ﴿٩٨﴾

99. Og jeg søker tilflukt hos Deg, min Herre, at de ikke kommer meg nær.

وَاَعُوْذُ بِكَ رَبِّ اَنْ يَّحْضُرُوْنِ ﴿٩٩﴾

100. (De fortsetter deres onde kurs) inntil en av dem, når døden kommer til ham, sier: Min Herre, send meg tilbake (til mitt forrige liv),

حَتّٰۤى اِذَا جَآءَ اَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُوْنِ ﴿١٠٠﴾

101. for at jeg kanskje kan handle rettferdig i det jeg har etterlatt. Men nei, det er bare et tomt ord han taler, og bak dem (som er døde) skal det være en (uoverstigelig) skranke, inntil den dag de oppreises (fra de døde).[9]

لَعَلِّيْۤ اَعْمَلُ صَالِحًا فِيْمَا تَرَكْتُ كَلَّا ؕ اِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَآئِلُهَا ؕ وَمِنْ وَّرَآئِهِمْ بَرْزَخٌ اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُوْنَ ﴿١٠١﴾

102. Når det så blåses i trompeten, vil det ikke på den dag være slektskapsbånd mellom dem, og de vil ikke spørre hverandre.

فَاِذَا نُفِخَ فِي الصُّوْرِ فَلَآ اَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَّلَا يَتَسَآءَلُوْنَ ﴿١٠٢﴾

9. Sjelevandring eller reinkarnasjon avvises konstant i Qur'ânen.

103. Så de, hvis vektskåler er tunge (av gode gjerninger), disse er de lykkelige.

فَمَن ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (١٠٢)

104. Men de, hvis vektskåler er lette, disse er de som har ødelagt seg selv. I Helvete skal de forbli.

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا
أَنفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ (١٠٣)

105. Ilden skal brenne deres ansikter og de skal lage grimaser der (av lidelse).

تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ (١٠٤)

106. (Og det vil bli sagt til dem): Ble ikke Mine tegn forelest dere? Og forkastet dere dem ikke?

أَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنتُم بِهَا
تُكَذِّبُونَ (١٠٥)

107. De vil svare: Vår Herre, vår elendighet fikk overhånd over oss, og vi var et folk som hadde fart vill.

قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا
ضَالِّينَ (١٠٦)

108. Vår Herre, ta oss ut av dette [Helvete], og hvis vi så vender tilbake (til vår ondskap), så er vi sannelig urettferdige.

رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ (١٠٧)

109. Han [Allah] vil si: Bort (med dere, og bli) i det, og tal ikke til Meg.

قَالَ اخْسَئُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ (١٠٨)

110. Det var visselig en del av Mine tjenere, som sa: Vår Herre, vi tror, så tilgi oss (våre synder), og vis oss barmhjertighet, for Du er den Beste av de barmhjertige.

إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا
فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ (١٠٩)

111. Men dere drev spott med dem, inntil de, (fordi dere foraktet dem), fikk dere til å glemme Min ihukommelse, mens dere (fortsatte) å le av dem.

فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِخْرِيًّا حَتَّىٰ أَنسَوْكُمْ ذِكْرِي وَكُنتُم
مِّنْهُمْ تَضْحَكُونَ (١١٠)

112. Sannelig, Jeg har i dag belønnet dem fordi de var utholdende; de er sannelig alene seierherrer.

إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ هُمُ الْفَائِزُونَ (١١١)

113. Han [Allah] vil (så) si: Hvor mange år dvelet dere på jorden?

قٰلَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ ﴿١١٢﴾

114. De vil svare: Vi dvelet en dag eller en del av en dag, men spør dem som fører regnskap.[10]

قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسْـَٔلِ الْعَآدِّينَ ﴿١١٣﴾

115. Han vil si: Dere dvelet bare en kort tid, om dere bare visste.[11]

قٰلَ إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَنَّكُمْ كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١٤﴾

116. Hva! Mente dere at Vi bare hadde skapt dere uten hensikt, og at dere ikke skulle vende tilbake til Oss?

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَٰكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا
تُرْجَعُونَ ﴿١١٥﴾

117. Opphøyet være da Allah, den Sanne Kongen. Det er ingen gud unntagen Ham, den ærede tronens Herre.

فَتَعَٰلَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ
الْكَرِيمِ ﴿١١٦﴾

118. Og den som påkaller andre guder ved siden av Allah, for hvilke han ikke har noe bevis, hans regnskap er visselig hos hans Herre alene, sannelig de vantro vil ikke fullkommengjøres.

وَمَن يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ لَا بُرْهَٰنَ لَهُ بِهِۦ
فَإِنَّمَا حِسَابُهُۥ عِندَ رَبِّهِۦٓ إِنَّهُۥ لَا يُفْلِحُ الْكَٰفِرُونَ ﴿١١٧﴾

119. Og si: Min Herre, tilgi og vis barmhjertighet, og Du er den Beste av dem som viser barmhjertighet.

وَقُل رَّبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنتَ خَيْرُ الرَّٰحِمِينَ ﴿١١٨﴾

10. Deres liv som var brukt i overdrivelser og utskeielser, syntes dem nå ganske kort, fordi det var uten innhold og mål.

11. Det guddommelige svar sier at et liv i luksus og begjær er i sannhet kort (fordi det er tomt). Hvis de bare hadde forstått det, mens de levde, kunne de ha endret deres kurs.

سُورَةُ النُّورِ مَدَنِيَّةٌ

AL-NÛR
(Åpenbart etter Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. (Dette er) en sûra, som Vi har åpenbart og som Vi har påbudt alle å følge. Og Vi har i denne åpenbart klare ordre for at dere skal tenke dere om.

سُورَةٌ أَنزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ
لَّعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢﴾

3. Den kvinne som bedriver hor, og den mann som bedriver hor, gi hver enkel av dem hundre piskeslag, og ha ikke medlidenhet med dem i (utøvelsen) av Allahs dom, hvis dere tror på Allah og Dommens dag. Og la en gruppe av de troende bevitne deres straff.[1]

الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ
جَلْدَةٍ ۖ وَلَا تَأْخُذْكُم بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِن
كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۖ وَلْيَشْهَدْ عَذَابَهُمَا
طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾

4. Den mann som har bedrevet hor, kan kun gifte seg med en kvinne som har bedrevet hor, eller en avgudsdyrkerske, og den kvinne som har bedrevet hor, kan kun gifte seg med en mann som selv har bedrevet hor, eller er avgudsdyrker. Og dette er forbudt for de troende.

الزَّانِي لَا يَنكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ
لَا يَنكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ ۚ وَحُرِّمَ ذَٰلِكَ عَلَى
الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤﴾

5. Og de som baksnakker dydige kvinner, men som ikke kan skaffe fire vitner, pisk dem med åtti slag og motta

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ
شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا

---

1. Noen muslimer har ment at straffen for hor i Islâm var steining, som Moseloven foreskrev det (3. Mosebok 20:10; 5. Mosebok 22:22-24; Johannes 8:5). Profeten (s.a.) har i visse tilfeller anvendt denne straffen, men det synes å være før åpenbaringen av denne sûra: I tilfeller hvor det ikke forelå en åpenbaring, fulgte Profeten (s.a.) vanligvis den tidligere lov, Torahen. Når en *hadîth* tillegger 'Umar ordene: Det var et vers i Boken som foreskrev steining, så må det enten være tale om visse misforståelser i overleveringen, eller så betyr "Boken" her Moseloven. Uttrykket: *adjlidû* (gi piskeslag) er beslektet med ordet: *djild* (hud, skinn) og viser at straffen kun må berøre forbryterens hud. Intet bein må lide skade, og heller ikke de indre organene. At ordene *zânî* og *zânîja* er brukt med artikkel, lar formode at det dreier seg om en sær klasse av forherdede forbrytere mot samfunnets orden og hjemmenes ukrenkelighet. Vel å merke at straffen bare kan gis hvis anklagelsen blir bevist, se også de etterfølgende vers hvor det kastes mer lys over dette emne fra andre synspunkter og forhold.

aldri (mer) deres vitnesbyrd, for det er disse som handler ondt,[2]

لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ٥

6. unntagen de som angrer etter dette og forbedrer seg, så er Allah visselig Tilgivende, Barmhjertig.

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَحِيمٌ ٦

7. Og de som anklager sine hustruer, og som ikke har andre vitner enn seg selv - et slikt vitnesbyrd skal da være, at han fire ganger bevitner ved Allah, at han visselig er av de sanndru.

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ
إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ
بِاللَّهِ ۙ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ٧

8. Og den femte (ed) skal være, at Allahs forbannelse kommer over ham, om han er blant løgnerne.

وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ
الْكَاذِبِينَ ٨

9. Og det skal avverge straffen fra henne, om hun vitner fire ganger i Allahs navn, at han er blant løgnerne,

وَيَدْرَأُ عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ
بِاللَّهِ ۙ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ٩

10. og den femte (ed) skal være, at Allahs vrede skal komme over henne, om han er av dem som taler sant.

وَالْخَامِسَةَ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ
الصَّادِقِينَ ١٠

11. Og hvis det ikke var for Allahs nåde mot dere og Hans barmhjertighet, og at Allah visselig er svært Tilgivende, Allvis, (så ville det gått dere ille).

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ
تَوَّابٌ حَكِيمٌ ١١ ع

R. 2 12. Sannelig, de som fant på løgnen er en liten gruppe blant dere selv. Tenk ikke på at denne (hendelsen) er skadelig for dere. Nei, den er heller bra for dere. Hver og en av dem skal få (sin del) av det han har ervervet av synden. Og den blant dem, som bar

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِنْكُمْ ۚ لَا تَحْسَبُوهُ
شَرًّا لَكُمْ ۖ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ ۚ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ
مِنَ الْإِثْمِ ۚ وَالَّذِي تَوَلَّىٰ كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ

---

2. Straffen for å utbre falske rykter eller rette falske anklager om et annet menneskes seksualliv, er nesten like streng som straffen for hor. Med denne vise bestemmelsen har Qur'ânen gjort det mulig å utrydde en av samfunnets største plager, sladderen. Og samtidig senket sjansene for å utøve det umoralske, for det er vitenskapelig bekreftet, at jo mer det snakkes åpent om en umoralsk handling i samfunnet, desto vanligere blir den handlingen. Dette er noe som kommer klart frem når man ser på overgrep mot mindreårige barn.

hovedansvaret for den [synden], skal få en stor straff.[3]

عَظِيمٌ ﴿١٢﴾

13. Hvorfor tenkte de troende menn og de troende kvinner ikke godt om sitt eget folk da de hørte dette, og (hvorfor) sa (de ikke): Dette er en åpenbar løgn?

لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ
بِأَنفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَٰذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ ﴿١٣﴾

14. Hvorfor kom de ikke med fire vitner? Men ettersom de ikke kom med fire vitner, er de sannelig løgnere i Allahs øyne.

لَوْلَا جَاءُو عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ ۚ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا
بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَٰئِكَ عِندَ اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٤﴾

15. Og hadde det ikke vært for Allahs nåde og Hans barmhjertighet for dere i denne verden og den kommende, så ville sannelig en stor straff ha rammet dere for (denne synden) dere ble en del av.

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَ
الْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾

16. For da dere spredte løgnen med deres tunger og uttalte med deres munner, om det dere ikke hadde noen viten om, og dere trodde at det var noe ubetydelig, mens det i Allahs øyne var en alvorlig (sak).

إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِأَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُم مَّا لَيْسَ
لَكُم بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا ۖ وَهُوَ عِندَ اللَّهِ
عَظِيمٌ ﴿١٦﴾

17. Og hvorfor sa dere ikke, da dere hørte det: Det tilkommer ikke oss å snakke om dette. Hellig er Du, dette er en alvorlig beskyldning.

وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُم مَّا يَكُونُ لَنَا أَن نَّتَكَلَّمَ
بِهَٰذَا سُبْحَانَكَ هَٰذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ ﴿١٧﴾

18. Allah formaner dere om aldri å gjenta noe liknende, om dere er troende.

يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَن تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِن كُنتُم
مُّؤْمِنِينَ ﴿١٨﴾

19. Og Allah gjør tegnene klare for dere, og Allah er Allvitende, Allvis.

وَيُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٩﴾

---

3. Det hentydes her til de rykter som ble spredd om *'Â'isja*, Profetens (s.a.) hustru, under kampanjen mot *Banî Mustaliq* i året 5 (etter Hidjra), var gått ut fra leiren for å lete etter et halsbånd som hun hadde mistet. Da hun vendte tilbake til leiren, hadde hæren marsjert videre. Senere brakte *Safwân* henne tilbake til Madîna på sin kamel, idet han selv gikk bak etter dyret (Bukhârî: Kitâb-ul-Nikâh). Hyklerne i Madîna, under ledelse av *'Abdullah ibn Ubaij ibn Salûl*, startet en sladderkampanje for å skade Profeten (s.a.) og hans sak, men 'Â'isjas uskyldighet ble bekreftet i en guddommelig åpenbaring, nemlig i dette og de

20. Sannelig, de som ønsker at usømmelighet skal utbre seg blant de troende, vil få en smertelig straff i denne verden og i den kommende. Og Allah vet og dere vet ikke.[4]

إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَن تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٠﴾

21. Og hadde det ikke vært for Allahs nåde mot dere og Hans barmhjertighet, og fordi Allah er Mild (og) Barmhjertig, (så kunne dere ikke ha unngått de onde følgene av dette).

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٢١﴾

R. 3 22. Å dere som tror, følg ikke Satans fotspor, og den som følger Satans fotspor, (han skal vite), at han påbyr usømmelighet og det (åpenbart) onde. Og hadde det ikke vært for Allahs nåde og Hans barmhjertighet for dere, så skulle ikke en (eneste) av dere vært ren. Men Allah renser den Han vil. Og Allah er Althørende, Allvitende.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ ۚ وَمَن يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنكَرِ ۚ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَىٰ مِنكُم مِّنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢﴾

23. Og de som har rikdom og overflod blant dere, skal ikke sverge på at de ikke vil gi noe til nært beslektede og de fattige, og til de som har utvandret for Allahs sak, men de skal tilgi og glemme. Ønsker dere ikke at Allah skal tilgi dere? Og Allah er Tilgivende, Barmhjertig.

وَلَا يَأْتَلِ أُولُو الْفَضْلِ مِنكُمْ وَالسَّعَةِ أَن يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۖ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا ۗ أَلَا تُحِبُّونَ أَن يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٣﴾

24. Sannelig, de som baksnakker dydige troende kvinner, som ikke aner seg noe ondt, er forbannet i denne verden og i den kommende, og de vil få en stor straff.

إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لُعِنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٢٤﴾

25. På den dag, da deres tunger og deres hender og deres føtter skal vitne mot dem, for det de pleide å gjøre.

يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُم بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾

---

følgende vers.

4. Se note til vers 5.

26. På den dag skal Allah gjengjelde dem nøyaktig hva de fortjener, og de vil få vite at Allah (alene) er den åpenbare Sannheten.[5]

يَوْمَئِذٍ يُوَفِّيهِمُ اللّٰهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ
اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ﴿٢٦﴾

27. Urene ting er for urene mennesker, og urene mennesker er for urene ting. Og rene ting er for rene mennesker og rene mennesker er for rene ting. Disse er fri for ansvar for det de [vantro] sier. For disse er det tilgivelse og en ærefull forsørgelse.[6]

اَلْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ وَ
الطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ أُولٰئِكَ
مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ
كَرِيمٌ ﴿٢٧﴾

R. 4 28. Å dere som tror! Tre ikke inn i andres hus enn deres egne før dere har bedt om tillatelse, og hils dets innbyggere med fredshilsen. Det er bedre for dere, for at dere kan la dere formane.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ
حَتّٰى تَسْتَأْنِسُوا وَتُسَلِّمُوا عَلٰى أَهْلِهَا ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٨﴾

29. Men hvis dere ikke finner noen der inne, så tre ikke inn i det før det blir gitt dere tillatelse. Og hvis det blir sagt til dere: Gå tilbake, så gå tilbake. Det er renere for dere. Og Allah vet hva dere gjør.

فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتّٰى يُؤْذَنَ
لَكُمْ وَإِنْ قِيلَ لَكُمُ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكٰى لَكُمْ
وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٩﴾

30. Det er ingen brøde for dere, at dere går inn i ubebodde hus, der deres ting er. Og Allah vet hva dere åpenbarer og hva dere skjuler.

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ
فِيهَا مَتَاعٌ لَكُمْ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٣٠﴾

31. Si til de troende menn, at de skal senke deres blikk (når de møter andre kvinner), og bevare deres kyskhet. Dette er renere for dem.

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ
ذٰلِكَ أَزْكٰى لَهُمْ إِنَّ اللّٰهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٣١﴾

5. All sannhet er relativ, siden den fra en side kan oppfattes som sann, mens den fra en annen side kan være falsk. Det er Gud alene som er den absolutte Sanne.

6. Ordet *al-Khabîthât* betyr onde gjerninger eller obskøne ord. Verset synes å legge frem, at onde mennesker gjør onde handlinger eller hengir seg til obskøn og umoralsk tale, mens fra gode og fromme mennesker kommer det intet annet enn gode og rene handlinger og fornem tale.

Sannelig er Allah vel vitende om det de gjør.[7]

32. Og si til de troende kvinner, at de (på samme måte) skal senke deres blikk (når de ser fremmede menn), og bevare deres dyd og ikke åpenbare deres (naturlige og kunstige) skjønnhet, unntatt det som ikke lar seg skjule, at de skal trekke deres hodeplagg over deres bryster og ikke vise deres skjønnhet, unntatt overfor deres ektemenn eller deres fedre eller deres ektemenns fedre eller deres sønner eller deres ektemenns sønner eller deres brødre eller deres brorsønner eller deres søstersønner eller (dydige) kvinner (som er) deres (venninner) eller dem deres høyrehender besitter eller deres mannlige tjenere, som ikke besitter noen kjønnsdrift, eller barn, som ikke har noen forståelse for kvinnelige skjulte kjønnsdeler. Og de skal ikke slå deres føtter hardt ned (for å vekke oppmerksomhet), slik at det de skjuler av deres skjønnhet, blir kjent. Og vend dere til Allah alle sammen, dere troende, for at det må gå dere vel.[8]

وَقُل لِّلْمُؤْمِنَٰتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَٰرِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ
فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا
وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ
زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ ءَابَآئِهِنَّ أَوْ ءَابَآءِ بُعُولَتِهِنَّ
أَوْ أَبْنَآئِهِنَّ أَوْ أَبْنَآءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَٰنِهِنَّ أَوْ
بَنِىٓ إِخْوَٰنِهِنَّ أَوْ بَنِىٓ أَخَوَٰتِهِنَّ أَوْ نِسَآئِهِنَّ أَوْ مَا
مَلَكَتْ أَيْمَٰنُهُنَّ أَوِ ٱلتَّٰبِعِينَ غَيْرِ أُو۟لِى ٱلْإِرْبَةِ
مِنَ ٱلرِّجَالِ أَوِ ٱلطِّفْلِ ٱلَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا۟ عَلَىٰ عَوْرَٰتِ
ٱلنِّسَآءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ
مِن زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوٓا۟ إِلَى ٱللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ ٱلْمُؤْمِنُونَ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾

33. Og bortgift enkene blant dere og de rettferdige av deres mannlige og kvinnelige slaver. Hvis de er fattige, så vil Allah gjøre dem rike ut av Sin nåde, og Allah er Altomfattende, Allvitende.[9]

وَأَنكِحُوا۟ ٱلْأَيَٰمَىٰ مِنكُمْ وَٱلصَّٰلِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ
وَإِمَآئِكُمْ إِن يَكُونُوا۟ فُقَرَآءَ يُغْنِهِمُ ٱللَّهُ مِن فَضْلِهِۦ
وَٱللَّهُ وَٰسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٢﴾

7. *Jaghudhdhû min absârihim* betyr egentlig: "å holde sitt blikk tilbake (fra å vandre)".

8. Det foregående vers viser at Islâm pålegger menn den samme sømmelighet som kvinner. Om kvinnene beveger seg utenfor deres hus, skal de bære et hodedekke som de kan trekke sammen om deres ansikter og deres bryster. Deres legeme må videre også være dekket fra topp til tå (se også 33:60). Som det fremgår av sammenhengen i denne sûra, tjener de forskjellige bestemmelser kun til å bevare hjemmets ukrenkelighet og dermed samfunnets sunnhet. *Ghair ûli-l-Irbah* betyr: "idioter, folk med nedsatte åndelige evner, folk uten kjønnsdrift" (Lane & Mufradât). Dette forteller, at "...deres mannlige tjenere, som ikke..." er unge menn som ikke har begjær for kvinner.

9. Se note til følgende vers.

34. Og la dem, som ikke finner (vei og midler til) ekteskap, avholde seg, inntil Allah gjør dem rike ut av Sin nåde. Og de av deres slaver som ønsker (frigivelses)dokument av dere, for dem skal dere opprette det, hvis dere vet at det er noe godt i dem. Og gi dem av Allahs rikdom, som Han har gitt dere. Og tving ikke deres tjenestepiker til hor, hvis de ønsker å bevare (sin dyd) for å søke (seg selv til) denne verdens goder. Men hvis noen tvinger dem, så er Allah sannelig, etter at de er blitt tvunget, Tilgivende (og) Barmhjertig (mot dem).[10]

وَلْيَسْتَعْفِفِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ
اللَّهُ مِن فَضْلِهِ ۗ وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ
أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا ۖ وَآتُوهُم
مِّن مَّالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ ۚ وَلَا تُكْرِهُوا فَتَيَاتِكُمْ
عَلَى الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّتَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا ۚ وَمَن يُكْرِههُّنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِن بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٣﴾

35. Og sannelig har Vi sendt til deg klare tegn og gitt eksempler på folk som levde før dere, og gitt formaningen til de gudfryktige (og rettferdige).

وَلَقَدْ أَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُّبَيِّنَاتٍ وَمَثَلًا مِّنَ الَّذِينَ
ع خَلَوْا مِن قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٣٤﴾

R. 5 36. Allah er himlenes og jordens Lys. Hans lys er som en skinnende nisje som en lampe er plassert under. Og selve lampen ligger i et glass. Glasset er som en strålende stjerne, tent av det velsignede oliventre, som tilhører verken øst eller vest, dets olje er nær ved å lyse, selv uten at ilden berører den. Lys over lys! Allah rettleder til Sitt lys, hvem Han vil, og Allah fremsetter liknelser for menneskene. Og Allah er Allvitende om alle ting.[11]

اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا
مِصْبَاحٌ ۖ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ ۖ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ
دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِن شَجَرَةٍ مُّبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَّا شَرْقِيَّةٍ
وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ
نَارٌ ۚ نُّورٌ عَلَىٰ نُورٍ ۗ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ ۚ
وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ ﴿٣٥﴾

10. Qur'ânen gir her praktiske retningslinjer for en gradvis eliminering av slaveri. For det første ved ekteskap (vers 33), og dernest ved å gi slavene mulighet for å arbeide seg fri i henhold til en kontrakt. Legg merke til at det er en plikt for dem som har slaver som arbeider seg fri, å gi dem av deres egen formue, for å gjøre det mulig for dem å etablere seg etter frigivelsen. Derfor gjøres det også oppmerksom på, at de slaver som frigjøres, må være i stand til å arbeide selvstendig ("..hvis dere vet at det er noe godt i dem"). Det forbys ytterligere å bruke tjenestepiker til utukt. Ordene "for å søke (seg selv til) denne verdens goder" kan henvende seg både til tjenestepiker og deres eiere. For eierne vil dette verset si, at eierne ikke skal bruke dem for å søke seg til denne verdens goder. Og for tjenestepikene vil det si, at de skal bevare sin dyd for fremtidige giftemål.

11. Verset kalles *Ajatun-Nûr* (lysverset) og viser blant annet det feilaktige i treenighetslæren; den

37. (Dette lyset brenner også) i de hus, som Allah har bestemt at skal opphøyes og Hans navn skal ihukommes. Og der lovprises Han, så vel morgen som aften.

فِي بُيُوتٍ أَذِنَ اللَّهُ أَن تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ
يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ﴿٣٧﴾

38. Menn som verken handel eller salg holder borte fra Allahs erindring, og bønnens opprettholdelse, og betaling av Zakât. Disse er de som frykter en dag, hvor hjerter og øyne skal forvrenge seg,[12]

رِجَالٌ لَّا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَن ذِكْرِ اللَّهِ
وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ ۙ يَخَافُونَ يَوْمًا
تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ ﴿٣٨﴾

39. for at Allah kan belønne dem for det beste av det de har gjort, og gi dem mer av Sin nåde, og Allah forsyner hvem Han vil uten mål.

لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُم مِّن
فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٩﴾

40. Og de som er vantro, deres handlinger vil være som en luftspeiling i en ørken. Den tørste mener at det er vann, inntil han, når han kommer til det, finner at det ikke er noe. Og han finner Allah hos seg, som så gjør opp hans regnskap fullt ut, og Allah er hurtig til å avregne.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ
الظَّمْآنُ مَاءً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ
اللَّهَ عِندَهُ فَوَفَّاهُ حِسَابَهُ ۗ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٤٠﴾

41. Eller (deres handlinger er) som mørke over et utstrakt hav, som bølge over bølge dekker, og over (det igjen) er det skyer, (lag av) mørke over mørke. Når han rekker sin hånd frem, vil det ikke være mulig for ham å se den. Og den som Allah ikke skjenker lys, for ham er det ikke noe lys.

أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرٍ لُّجِّيٍّ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِّن فَوْقِهِ مَوْجٌ مِّن فَوْقِهِ
سَحَابٌ ۚ ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ
لَمْ يَكَدْ يَرَاهَا ۗ وَمَن لَّمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا
ع لَهُ مِن نُّورٍ ﴿٤١﴾

R. 6 42. Har du ikke sett, at alle som er i himlene og på jorden lovpriser Allah

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

---

ureflekterte tilskuer vil mene, at både nisje, glass og olje skinner, men i virkeligheten er det kun ett lys: Allah. Eller: lampen, som bringer Allahs lys til verden, er Profeten (s.a.). Det arabiske ordet *Nûr* betyr: "gi lys, lære, blomstre, skinne, energi, ild" (Lane).

12. Verset handler ikke om kristne munker, men tydelig nok om folk, som på tross av deres verdslige gjøremål ikke avholdes fra bønn og aktiv innsats for medmennesket.

(alene), og (også) fuglene med utstrakte vinger? Enhver kjenner sannelig sin bønn og sin lovprisning. Og Allah vet hva de gjør.

وَالطَّيْرُ صٰٓفّٰتٍ ۚ كُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهٗ وَتَسْبِيْحَهٗ ۚ
وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِمَا يَفْعَلُوْنَ ﴿٤٢﴾

43. Og herredømmet over himlene og jorden tilhører Allah (alene). Og alt vender tilbake til Allah.

وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَاِلَى اللّٰهِ الْمَصِيْرُ ﴿٤٣﴾

44. Har du ikke sett, at Allah driver skyene av sted og så samler dem sammen, og deretter stabler Han dem over hverandre, slik at du ser styrtregnet komme ut fra deres indre? Og Han sender (skyer som) fjell ned fra himmelen, i dem er (det) hagl, og Han rammer dermed hvem Han vil, og holder dem borte fra hvem Han vil. Det er nær at glimtet av Hans lyn tar bort synet.[13]

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يُزْجِيْ سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهٗ ثُمَّ
يَجْعَلُهٗ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلٰلِهٖ ۚ وَ
يُنَزِّلُ مِنَ السَّمَآءِ مِنْ جِبَالٍ فِيْهَا مِنْۢ بَرَدٍ فَيُصِيْبُ
بِهٖ مَنْ يَّشَآءُ وَيَصْرِفُهٗ عَنْ مَّنْ يَّشَآءُ ۗ يَكَادُ سَنَا
بَرْقِهٖ يَذْهَبُ بِالْاَبْصَارِ ﴿٤٤﴾

45. Allah lar natt og dag veksle, og i det er det sannelig en lære for folk som har øyne (å se med).

يُقَلِّبُ اللّٰهُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۗ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَعِبْرَةً
لِّاُولِي الْاَبْصَارِ ﴿٤٥﴾

46. Og Allah har skapt ethvert levende vesen av vann, og av dem er det (noen) som kryper på deres buk, og av dem er det (noen) som går på to ben, og av dem er det (noen) som går på fire ben. Allah skaper hva Han vil, for Allah har visselig makt over alle ting.

وَاللّٰهُ خَلَقَ كُلَّ دَآبَّةٍ مِّنْ مَّآءٍ ۚ فَمِنْهُمْ مَّنْ يَّمْشِيْ
عَلٰى بَطْنِهٖ ۚ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّمْشِيْ عَلٰى رِجْلَيْنِ ۚ وَمِنْهُمْ مَّنْ
يَّمْشِيْ عَلٰٓى اَرْبَعٍ ۗ يَخْلُقُ اللّٰهُ مَا يَشَآءُ ۗ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٤٦﴾

47. Vi har sannelig åpenbart klare (og tydelige) tegn, og Allah leder hvem Han vil til den rette vei.

لَقَدْ اَنْزَلْنَآ اٰيٰتٍ مُّبَيِّنٰتٍ ۗ وَاللّٰهُ يَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ اِلٰى
صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٤٧﴾

48. Og de sier: Vi tror på Allah og Sendebudet, og vi adlyder; deretter vender en del av dem seg bort, og slike er ikke troende.

وَيَقُوْلُوْنَ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَبِالرَّسُوْلِ وَاَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلّٰى
فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ ۗ وَمَآ اُولٰٓئِكَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٤٨﴾

13. Verset kan henvise til, at for noen tjener den åpenbarte loven som et regn som gir høyt utbytte, mens det for andre kommer i en form av en storm som ødelegger.

49. Og når de kalles til Allah og Hans Sendebud, for at han kan dømme mellom dem, så vender en del av dem seg vekk.

وَإِذَا دُعُوٓا إِلَى ٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُم مُّعْرِضُونَ ﴿٤٩﴾

50. Og om retten er på deres side, så kommer de til ham i (all hast og) ydmykhet.

وَإِن يَكُن لَّهُمُ ٱلْحَقُّ يَأْتُوٓا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ ﴿٥٠﴾

51. Er det en sykdom i deres hjerter? Eller tviler de? Eller frykter de at Allah og Hans Sendebud skal behandle dem urettferdig? Nei, det er de selv som er urettferdige.

أَفِى قُلُوبِهِم مَّرَضٌ أَمِ ٱرْتَابُوٓا أَمْ يَخَافُونَ أَن يَحِيفَ ٱللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُۥ ۚ بَلْ أُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ ﴿٥١﴾

R. 7 52. De (sanne) troendes svar, når de kalles til Allah og Hans Sendebud, for at han kan dømme mellom dem, er utelukkende dette: Vi har hørt og vi adlyder! Og slike er de som vil fullkommengjøres[14]

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ ٱلْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوٓا إِلَى ٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَن يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۚ وَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ ﴿٥٢﴾

53. Og de som adlyder Allah og Hans Sendebud og frykter Allah og tar Ham til skjold (mot synder og alt ondt), disse er de som skal seire.

وَمَن يُطِعِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَيَخْشَ ٱللَّهَ وَيَتَّقْهِ فَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْفَآئِزُونَ ﴿٥٣﴾

54. Og de sverger deres kraftigste eder ved Allah, at de, hvis du befaler dem, sannelig vil dra ut (mot fienden). Si (til dem): Sverg ikke. (Det som kreves er) lydighet for det som er rett. Sannelig, Allah er vel vitende om hva dere gjør.

وَأَقْسَمُوا بِٱللَّهِ جَهْدَ أَيْمَٰنِهِمْ لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ ۖ قُل لَّا تُقْسِمُوا ۖ طَاعَةٌ مَّعْرُوفَةٌ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ خَبِيرٌۢ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٥٤﴾

55. Si: Adlyd Allah og adlyd Sendebudet. Men hvis de vender seg bort, (så skal de vite), at ham påhviler kun det han har ansvar for, og dere påhviler (likeledes kun) det dere har

قُلْ أَطِيعُوا ٱللَّهَ وَأَطِيعُوا ٱلرَّسُولَ ۖ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُم مَّا حُمِّلْتُمْ ۖ وَإِن تُطِيعُوهُ

14. Dette verset refererer til et grunnleggende og fundamentalt prinsipp, det at Islâm er en perfekt samling av lover og dens påbud og befalinger dekker alle de forskjellige aspekter ved menneskets liv, og Profeten (s.a.) er den siste autoritet når det gjelder saker angående muslimenes nasjonale liv.

ansvar for. Og hvis dere adlyder ham, vil dere være rettledede. Og det påhviler Sendebudet kun en klar forkynnelse (av budskapet).

تَهْتَدُوْا ۗ وَمَا عَلَى الرَّسُوْلِ اِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ﴿٥٥﴾

56. Allah har lovet de av dere som tror og handler rettferdig, at Han sannelig vil gjøre dem til etterfølgere på jorden, slik som Han skjenket etterfølgere (blant dem) før dere, og Han vil sannelig for dem grunnfeste deres religion, som Han har utvalgt for dem, og Han vil sannelig skjenke dem sikkerhet (og fred) etter deres frykt; de vil tjene Meg (alene) og ikke sette noen opp ved siden av Meg. Og den som er vantro etter dette, disse er de som er ulydige[15]

وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْاَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِيْنَ مِنْ
قَبْلِهِمْ ۪ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِيْنَهُمُ الَّذِي ارْتَضٰى لَهُمْ
وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِّنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ اَمْنًا ۗ يَعْبُدُوْنَنِيْ
لَا يُشْرِكُوْنَ بِيْ شَيْـًٔا ۗ وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ
هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿٥٦﴾

57. Og oppretthold bønnen (i dens foreskrevne form) og betal Zakât. Og adlyd Sendebudet, for at det må bli vist dere barmhjertighet.

وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاَطِيْعُوا الرَّسُوْلَ
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿٥٧﴾

58. Tro ikke at de vantro kan tilintetgjøre (Vår plan) på jorden. Og deres oppholdssted skal være Ilden. Og et ondt hvilested er det.

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مُعْجِزِيْنَ فِي الْاَرْضِ ۚ
ع وَمَاْوٰىهُمُ النَّارُ ۗ وَلَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿٥٨﴾ ١٣

R. 8 59. Å dere som tror, la dem som deres høyrehender besitter, og dem av dere som ikke har nådd puberteten, be om tillatelse (til å tre inn i deres private tilholdssted) tre ganger (om dagen); før morgenbønnen og når dere legger bort deres klær om ettermiddagen og etter nattebønnen. (Dette skal være) tre private tidsrom for dere. Det påhviler dere ingen brøde og heller ikke dem

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لِيَسْتَاْذِنْكُمُ الَّذِيْنَ مَلَكَتْ
اَيْمَانُكُمْ وَالَّذِيْنَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلٰثَ
مَرّٰتٍ ۗ مِنْ قَبْلِ صَلٰوةِ الْفَجْرِ وَحِيْنَ تَضَعُوْنَ ثِيَابَكُمْ
مِّنَ الظَّهِيْرَةِ وَمِنْ بَعْدِ صَلٰوةِ الْعِشَآءِ ۗ ثَلٰثُ عَوْرٰتٍ
لَّكُمْ ۗ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ ۗ

15. Muslimene loves her *Khilâfat* (det verdslige og åndelige khalifatet etter Profeten s.a.). I Qur'ânen omtales tre slags khaliffer: 1) khaliffer, som også er profeter, som Adam og David (se 2:31 og 38:27); 2) profeter som er en annen og større profets khaliffer (se 5:45); 3) ikke-profetiske khaliffer, slike som lovlærde (se også 5:45). Verset dekker alle slags khaliffer, de rettledede etter Profeten (s.a.): *Abû Bakr, 'Umar, Uthmân og 'Ali*, den utlovede Messias, hans etterfølgere og reformatorene (*al-mudjdjaddidûn*).

utover disse (tider). Noen av dere må vandre omkring (og betjene) andre (ganske ofte). Slik gjør Allah tegnene klare og tydelige for dere. Og Allah er Allvitende, Allvis.[16]

طَوَّٰفُونَ عَلَيْكُم بَعْضُكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ
ٱللَّهُ لَكُمُ ٱلْءَايَٰتِ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٩﴾

60. Og når deres barn blant dere når deres modenhet, skal de be om tillatelse, slik som de før dem (ba om tillatelse). Slik gjør Allah Sine tegn tydelige for dere, og Allah er Allvitende, Allvis.[17]

وَإِذَا بَلَغَ ٱلْأَطْفَٰلُ مِنكُمُ ٱلْحُلُمَ فَلْيَسْتَـْٔذِنُوا۟ كَمَا
ٱسْتَـْٔذَنَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمْ
ءَايَٰتِهِۦ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٠﴾

61. Og på de gamle kvinner, som ikke (lenger) har håp om ekteskap, hviler ingen brøde om de legger deres (ytre) klær bort uten å stille seg til skue med deres skjønnhet. Men det er bedre for dem om de avholder seg fra det. Og Allah er Althørende, Allvitende.

وَٱلْقَوَٰعِدُ مِنَ ٱلنِّسَآءِ ٱلَّٰتِى لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا
فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَن يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ
مُتَبَرِّجَٰتٍۭ بِزِينَةٍ وَأَن يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَّهُنَّ
وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٦١﴾

62. Det er ingen brøde for den blinde, og det er ingen brøde for den lamme. Heller ikke er det noen brøde for den syke eller for dere selv, at dere spiser i deres egne hus eller i deres fedres hus eller i deres mødres hus eller i deres brødres hus eller i deres søstres hus eller i deres farsbrødres hus eller i deres farssøstres hus eller i deres morsbrødres hus eller i morssøstres hus, eller (i et hus) som dere har nøkler til, eller (i) en av deres venners (hus). Det påhviler dere ingen brøde, om dere (i disse tilfeller, menn og kvinner) spiser sammen eller atskilt. Men når dere trer inn i huset, så hils husets folk med en fredshilsen, velsignet (og) god.

لَّيْسَ عَلَى ٱلْأَعْمَىٰ حَرَجٌ وَلَا عَلَى ٱلْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا
عَلَى ٱلْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَىٰٓ أَنفُسِكُمْ أَن تَأْكُلُوا۟ مِنۢ
بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ ءَابَآئِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَٰتِكُمْ أَوْ
بُيُوتِ إِخْوَٰنِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَٰتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَٰمِكُمْ
أَوْ بُيُوتِ عَمَّٰتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخْوَٰلِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَٰلَٰتِكُمْ
أَوْ مَا مَلَكْتُم مَّفَاتِحَهُۥٓ أَوْ صَدِيقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ
جُنَاحٌ أَن تَأْكُلُوا۟ جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا فَإِذَا دَخَلْتُم
بُيُوتًا فَسَلِّمُوا۟ عَلَىٰٓ أَنفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِّنْ عِندِ ٱللَّهِ
مُبَٰرَكَةً طَيِّبَةً كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمُ ٱلْءَايَٰتِ لَعَلَّكُمْ

16. Tjenere og mindreårige skal ikke tre inn i deres herres (eller frues) eller deres foreldres private værelser på de ovenfor nevnte tidspunkter.

17. "De før dem" henfører sikkert til vers 28. Eller det betyr: de som nådde puberteten før dem.

Slik gjør Allah budene klare for dere, for at dere kan forstå.[18]

تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾ ع

R. 9 63. De (sanne) troende er kun de, som tror på Allah og Hans Sendebud, og som, når de er sammen med ham i en (eller annen) sak, ikke går bort før de har bedt om tillatelse. Sannelig, de som ber om tillatelse, disse er de som tror på Allah (alene) og Hans Sendebud. Når de da ber deg om tillatelse for en eller annen forretning (eller beskjeftigelse), så gi tillatelse (til å gå) til hvem du vil av dem og be Allah om tilgivelse for dem; for Allah er visselig Tilgivende, Barmhjertige.

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا
كَانُوا مَعَهُ عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوا حَتَّىٰ يَسْتَأْذِنُوهُ
إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ
بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِذَا اسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ
فَأْذَن لِّمَن شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللَّهَ إِنَّ
اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٦٣﴾

64. Gjør ikke Profetens kall lik med deres egne innbyrdes kall. Allah kjenner sannelig dem av dere, som sniker seg stjålent bort. Så la da dem som går imot Hans befaling, ta seg i akt, for at ikke en prøvelse skal ramme dem, eller at en smertelig straff skal ramme dem (fra Allah).[19]

لَّا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُم بَعْضًا
قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنكُمْ لِوَاذًا فَلْيَحْذَرِ
الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَن تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ
يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٤﴾

65. Hør! Sannelig, det som er i himlene og på jorden tilhører Allah. Han vet sannelig, hva dere beskjeftiger dere med. Og på den dag, da de sendes tilbake til Ham, skal Han meddele dem, hva de har foretatt seg. Og Allah er vel vitende om alle ting.

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنتُمْ
عَلَيْهِ وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا وَاللَّهُ
ع بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٥﴾

18. Den omstendige og detaljerte gjennomgang av dem av begge kjønn som kan spise sammen, viser klart hvilken betydning Islâm legger på avsondringen mellom kjønnene (med mindre det dreier seg om slektninger eller nære venner).

19. Profetens eller khalifaens kall må tas alvorlig og med stor respekt, når den alltid angår viktige saker. Verset kan også bety, at en aldri må påtvinge seg den Hellige Profetens (s.a.) eller khalifaens private liv. Og man bør ikke sette unødvendige krav til hans dyrbare tid, og når man henvender seg til ham, bør man alltid vise respekt for hans opphøyde posisjon.

AL-FURQÂN

(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Enormt velsignet er Han, som har åpenbart *Al-Furqân* til Sin tjener, slik at han kan være en advarer for allverden.

تَبٰرَكَ الَّذِيْ نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلٰى عَبْدِهٖ لِيَكُوْنَ لِلْعٰلَمِيْنَ نَذِيْرًا ②

3. Ham som himlenes og jordens kongedømme tilhører, og Han har ikke tatt til Seg noen sønn, og det finnes heller ingen medeiere i Hans kongedømme. Og Han har skapt alle ting, så (Han skapte dem) i et utmerket fastsatt mål.

الَّذِيْ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَّلَمْ يَكُنْ لَّهٗ شَرِيْكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَّرَهٗ تَقْدِيْرًا ③

4. Og de har istedenfor Ham tatt til seg andre guder som ikke skaper noe, enda de selv er blitt skapt, og som ikke har noen makt til å skade eller gavne seg selv, og som heller ikke har makt over død og liv og oppstandelse.

وَاتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖٓ اٰلِهَةً لَّا يَخْلُقُوْنَ شَيْـًٔا وَّهُمْ يُخْلَقُوْنَ وَلَا يَمْلِكُوْنَ لِاَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَّلَا نَفْعًا وَّلَا يَمْلِكُوْنَ مَوْتًا وَّلَا حَيٰوةً وَّلَا نُشُوْرًا ④

5. Og de vantro sier: Dette er bare en løgn som han har oppdiktet, og et annet folk har hjulpet ham. De har sannelig begått en (stor) urett og kommet med en (stor) løgn.[1]

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ هٰذَآ اِلَّآ اِفْكُ ِۨافْتَرٰىهُ وَاَعَانَهٗ عَلَيْهِ قَوْمٌ اٰخَرُوْنَ ۛ فَقَدْ جَآءُوْ ظُلْمًا وَّزُوْرًا ⑤

6. Og de sier: (Det er bare) de gamles fabler som han har fått nedskrevet (av noen), og de blir lest opp for ham morgen og kveld.

وَقَالُوْٓا اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ اكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمْلٰى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَّاَصِيْلًا ⑥

---

1. Anklagen for plagiat rettes også i våre dager mot Qur'ânen, fordi den inneholder beretninger om profeter, som også finnes i Bibelen. Men en sammenlikning mellom beretningene de to steder vil hurtig avgjøre saken. Qur'ânens profethistorier reviderer ofte Bibelens på en slik måte, at den senere historiske utforskningen må gi Qur'ânen rett. Denne kommentar henviser ofte til slike eksempler. Qur'ânens profethistorier inneholder ytterligere mange profetier, hvis oppfyllelse også understrekes. Hva det følgende vers 7 sier, er at denne åpenbaring kun kan være fra den Allvitende, den kan ikke være menneskets verk, og langt fra et plagiat.

7. Si: Han som kjenner alle hemmeligheter i himlene og på jorden, har åpenbart denne. Han er sannelig Tilgivende, Barmhjertig.[2]

قُلْ اَنْزَلَهُ الَّذِيْ يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ
اِنَّهٗ كَانَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿٧﴾

8. Og de sier: Hva (slags) Sendebud er dette som spiser mat og vandrer omkring i gatene? Hvorfor er det ikke blitt sendt ned en engel til ham, slik at den kunne være en advarer sammen med ham?

وَقَالُوْا مَالِ هٰذَا الرَّسُوْلِ يَاْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِيْ
فِي الْاَسْوَاقِ ؕ لَوْلَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُوْنَ مَعَهٗ
نَذِيْرًا ﴿٨﴾

9. Eller så kunne det ha blitt sendt ned en skatt til ham, eller om han hadde hatt en hage å spise fra. Og de urettferdige sier: Dere følger bare en forhekset mann.

اَوْ يُلْقٰٓى اِلَيْهِ كَنْزٌ اَوْ تَكُوْنُ لَهٗ جَنَّةٌ يَّاْكُلُ مِنْهَا ؕ
وَقَالَ الظّٰلِمُوْنَ اِنْ تَتَّبِعُوْنَ اِلَّا رَجُلًا مَّسْحُوْرًا ﴿٩﴾

10. Se, hvordan de finner på liknelser om deg. Men de er villfarne, så de finner ingen vei.

اُنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوْا لَكَ الْاَمْثَالَ فَضَلُّوْا فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ
سَبِيْلًا ﴿١٠﴾ ع

R. 2 11. Enormt velsignet er Han, som hvis Han vil kan skape for deg enda bedre hager; der elver strømmer under hagene, og som også kan skaffe palasser til deg.[3]

تَبٰرَكَ الَّذِيْٓ اِنْ شَآءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِّنْ ذٰلِكَ
جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۙ وَيَجْعَلْ لَّكَ
قُصُوْرًا ﴿١١﴾

12. Tvert imot fornekter de (dommens) time, og Vi har for de som fornekter (dommens) time, forberedt en brennende straff.

بَلْ كَذَّبُوْا بِالسَّاعَةِ ۫ وَاَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ
بِالسَّاعَةِ سَعِيْرًا ﴿١٢﴾

13. Når den [Ilden] ser dem fra et fjernt sted, vil også de høre dens rasende drønn.

اِذَا رَاَتْهُمْ مِّنْ مَّكَانٍۢ بَعِيْدٍ سَمِعُوْا لَهَا تَغَيُّظًا
وَّزَفِيْرًا ﴿١٣﴾

14. Og når de kastes i et snevert sted, sammenlenkede, vil de kalle på sin tilintetgjørelse.

وَاِذَآ اُلْقُوْا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُّقَرَّنِيْنَ دَعَوْا هُنَالِكَ
ثُبُوْرًا ﴿١٤﴾

2. I dette og det forrige verset er det snakk om den Hellige Qur'ânen.

3. En profeti som ble oppfylt på kort tid ved erobringen av Persia og Egypt.

15. (Da vil englene si til dem): Be ikke om kun én tilintetgjørelse på denne dag, men be om mange tilintetgjørelser.

لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا ﴿١٥﴾

16. Si: Er dette det beste, eller evighetens Hage, som er utlovet de rettferdige? Den vil være deres belønning og deres endelige oppholdssted.

قُلْ أَذَٰلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ ۚ
كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَمَصِيرًا ﴿١٦﴾

17. Der vil de få alt de ønsker seg, og de vil forbli der evig. Det er et løfte som påhviler din Herre (å oppfylle).

لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ ۚ كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ وَعْدًا
مَسْئُولًا ﴿١٧﴾

18. Og den dag, da Han vil samle dem og det de tilber ved siden av Allah, kommer Han til å spørre: Har dere villedet disse Mine tjenere, eller har de (selv) fart vill fra veien?

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
فَيَقُولُ أَأَنْتُمْ أَضْلَلْتُمْ عِبَادِي هَٰؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا
السَّبِيلَ ﴿١٨﴾

19. De vil svare: Hellig er Du (og fri for alle mangler). Det passet seg ikke for oss å ta andre enn Deg til beskytter, men Du forsynte dem og deres fedre med (dette livets) goder, inntil de glemte formaningen og var et fordervet folk.

قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ
دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَٰكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ
نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ﴿١٩﴾

20. (Så vil Gud si til avgudsdyrkerne): De [medgudene] har sannelig fornektet det dere sier. Så nå kan dere verken avverge straffen eller få noen hjelp. Og den som handler urettferdig, ham vil Vi la smake en stor straff.

فَقَدْ كَذَّبُوكُمْ بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا
وَلَا نَصْرًا ۚ وَمَنْ يَظْلِمْ مِنْكُمْ نُذِقْهُ عَذَابًا
كَبِيرًا ﴿٢٠﴾

21. Og Vi sendte ikke noen sendebud før deg, uten at de visselig tok føde til seg og vandret omkring i gatene. Og Vi gjør noen av dere til prøvelse for andre. Vil dere være utholdende? Og din Herre er Altseende.

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ
لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ ۗ وَجَعَلْنَا
بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ ۗ وَكَانَ
رَبُّكَ بَصِيرًا ﴿٢١﴾

[DEL 19]

R. 3 22. Og de som ikke håper på møtet med Oss, sier: Hvorfor blir det ikke sendt engler ned til oss? Eller (hvorfor) ser vi ikke vår Herre? De er sannelig hovmodige (og stolte) av seg selv, og de har overskredet alle grenser.

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ
عَلَيْنَا الْمَلٰٓئِكَةُ أَوْ نَرٰى رَبَّنَا ۗ لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا
فِيٓ أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْ عُتُوًّا كَبِيرًا ﴿٢٢﴾

23. Den dag når de vil se englene, får de skyldige ingen god nyhet. Og de kommer til å si: (Gid, om det var) et stort skille (mellom englene og oss)!

يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلٰٓئِكَةَ لَا بُشْرٰى يَوْمَئِذٍ لِّلْمُجْرِمِينَ
وَيَقُولُونَ حِجْرًا مَّحْجُورًا ﴿٢٣﴾

24. Og Vi vender Vår oppmerksomhet mot deres (jordiske) handlinger, og Vi skal gjøre dem til partikler av støv som spres (i luften).[4]

وَقَدِمْنَآ إِلٰى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنٰهُ هَبَآءً
مَّنْثُورًا ﴿٢٤﴾

25. På denne dag skal Paradisets innbyggere ha en bedre bolig og et skjønnere oppholdssted.

أَصْحٰبُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا وَّأَحْسَنُ
مَقِيلًا ﴿٢٥﴾

26. Og på den dag skal himmelen med skyene revne i stykker, og englene skal stige ned i rekker og rad.

وَيَوْمَ تَشَقَّقُ السَّمَآءُ بِالْغَمَامِ وَنُزِّلَ الْمَلٰٓئِكَةُ
تَنْزِيلًا ﴿٢٦﴾

27. Det sanne herredømmet tilhører på den dag den Nåderike, og det skal bli en hard dag for de vantro.

اَلْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمٰنِ ۚ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى
الْكٰفِرِينَ عَسِيرًا ﴿٢٧﴾

28. Og på denne dag vil den urettferdige bite seg i hånden og si: Gid, om jeg bare hadde gått inn på veien sammen med Sendebudet.

وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلٰى يَدَيْهِ يَقُولُ يٰلَيْتَنِي اتَّخَذْتُ
مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ﴿٢٨﴾

29. Å ve meg! Gid jeg ikke hadde tatt en slik til venn.

يٰوَيْلَتٰى لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا ﴿٢٩﴾

4. Det kan her være en hentydning til det kommende slaget ved *Badr*, sammenlikn 3:125-126.

30. Sannelig villedet han meg bort fra formaningen, etter at den var kommet til meg. Og Satan fornedrer alltid mennesket.[5]

لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي ۗ وَكَانَ الشَّيْطٰنُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ﴿٣٠﴾

31. Og Sendebudet vil si: Å min Herre, mitt folk har visselig behandlet denne Qur'ânen som (noe) forlatt.[6]

وَقَالَ الرَّسُولُ يٰرَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هٰذَا الْقُرْاٰنَ مَهْجُورًا ﴿٣١﴾

32. Og slik har Vi for enhver profet skapt en fiende fra synderne, og din Herre er tilstrekkelig som Veileder og Hjelper.

وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِّنَ الْمُجْرِمِينَ ۗ وَكَفٰى بِرَبِّكَ هَادِيًا وَّنَصِيرًا ﴿٣٢﴾

33. Og de vantro sier: Hvorfor ble ikke hele Qur'ânen åpenbart for ham på én gang? (Vi har åpenbart den) på denne måten, slik at Vi kan styrke ditt hjerte med den, og Vi resiterer den stykke for stykke.[7]

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْاٰنُ جُمْلَةً وَّاحِدَةً ۚ كَذٰلِكَ ۚ لِنُثَبِّتَ بِهٖ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنٰهُ تَرْتِيلًا ﴿٣٣﴾

34. Og de [vantro] kommer ikke til deg med en (eneste) liknelse, uten at Vi bringer deg sannheten og en fortreffelig forklaring.[8]

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنٰكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ﴿٣٤﴾

35. Og de som vil bli dratt på deres ansikter til Helvete, disse vil være i den verste tilstand og mest villfarne fra (sannhetens) vei.

الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلٰى وُجُوهِهِمْ إِلٰى جَهَنَّمَ ۙ أُولٰٓئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَّأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٣٥﴾ ع

R. 4 36. Og Vi ga sannelig Moses Boken, og gjorde hans bror Aron til en hjelper for ham.

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتٰبَ وَجَعَلْنَا مَعَهٗٓ أَخَاهُ هٰرُونَ وَزِيرًا ﴿٣٦﴾

---

5. Verset godtgjør at satan er et menneske, en motstander av profetenes sak. Vers 32 viser at enhver profet har en erkemotstander, en satan.

6. Det vil komme en dag over Islâm da "intet vil være igjen av Qur'ânen unntagen dens skrift" (Baihaqî: Sju'ab-ul-Imân). Det var tiden da den utlovede Messias skulle komme og gi Islâm nytt liv.

7. Verset forklarer at den endelige ordning av sûrene ikke stemmer med den orden, i hvilken de ble åpenbart. Åpenbaringsordenen tilsvarte behovet for Profetens (s.a.) spesielle situasjon, mens den orden som vi nå finner, og som dette verset hevder også er åpenbart, svarer til de evige behov.

8. Qur'ânen inneholder selv svar på alle spørsmål og innvendinger.

37. Deretter sa Vi: Gå begge to bort til det folket som har forkastet Våre tegn. Deretter tilintetgjorde Vi dem fullstendig.

فَقُلْنَا اذْهَبَآ إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيٰتِنَا فَدَمَّرْنٰهُمْ
تَدْمِيرًا ﴿٣٧﴾

38. Og (ihukom) Noahs folk; da de forkastet sendebudene, lot Vi dem drukne og gjorde dem til et tegn for menneskene. Og Vi har forberedt en smertelig straff for de urettferdige.

وَقَوْمَ نُوحٍ لَّمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنٰهُمْ وَجَعَلْنٰهُمْ
لِلنَّاسِ آيَةً وَأَعْتَدْنَا لِلظّٰلِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣٨﴾

39. Og (ihukom også) 'Âd og Thamûd og Brønnens folk og mange (andre) generasjoner mellom dem.[9]

وَعَادًا وَّثَمُودَا۟ وَأَصْحٰبَ الرَّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذٰلِكَ
كَثِيرًا ﴿٣٩﴾

40. Og for hver og en av dem fremstilte Vi (klare) liknelser, og enhver av dem tilintetgjorde Vi fullstendig.

وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ الْأَمْثَالَ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيرًا ﴿٤٠﴾

41. Og disse har sannelig ankommet byen, hvor det forferdelige regnet (av ild og vulkansk aske) falt. Har de da ikke sett den? Nei, men de håper ikke på å bli oppreist (etter døden).[10]

وَلَقَدْ أَتَوْا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أُمْطِرَتْ مَطَرَ السَّوْءِ
أَفَلَمْ يَكُونُوا يَرَوْنَهَا بَلْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُورًا ﴿٤١﴾

42. Og når de ser deg, driver de kun spott med deg (og sier): Er det denne Allah har oppreist til Sendebud?

وَإِذَا رَأَوْكَ إِن يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا أَهٰذَا الَّذِي
بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ﴿٤٢﴾

43. Han hadde nærmest villedet oss (og ført oss) bort fra våre guder, om vi ikke hadde holdt fast ved dem! Og de skal snart vite, hvem som er mest villfaren fra (sannhetens) vei, når de ser straffen.

إِن كَادَ لَيُضِلُّنَا عَنْ آلِهَتِنَا لَوْلَا أَن صَبَرْنَا عَلَيْهَا
وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ
سَبِيلًا ﴿٤٣﴾

9. *Ashâb-al-Rass* (Brønnens folk) er enten et folk i *Yamâmah* hvor det finnes en by *Rass* (brønn), eller en del av stammen Thamûd, som kastet sin profet i en brønn.

10. Byen i dette verset er Sodom, Lots by, som eksisterte på veien mellom Arabia og Syria.

44. Har du sett han som tar sitt begjær til gud? Kunne du være en vokter over ham?[11]

أَرَءَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلٰهَهُ هَوٰىهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ
عَلَيْهِ وَكِيلًا ﴿٤٤﴾

45. Mener du at de fleste blant dem hører eller forstår? De er som kveg, nei, de er (enda) mer villfarne fra (sannhetens) vei.

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ
ع هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٥﴾

R. 5 46. Har du ikke sett hvordan din Herre forlenger skyggen, og om Han hadde villet det, kunne Han sannelig ha gjort (denne tilstanden) varig. Deretter skapte Vi solens (posisjon) til en angiver av den.[12]

أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ
سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا ﴿٤٦﴾

47. Så trekker Vi den til Oss, idet Vi griper den lett.[13]

ثُمَّ قَبَضْنٰهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ﴿٤٧﴾

48. Og Han er den, som har skapt natten som en kledning for dere, og søvnen for å hvile, og Han har (også) skapt dagen for at (dere) reiser dere igjen.[14]

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا
وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ﴿٤٨﴾

49. Og Han er den som sender all vind med gledelige budskap, som tegn på Sin barmhjertighet. Og Vi sender rent vann ned fra himmelen,

وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيٰحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ
وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ﴿٤٩﴾

50. slik at Vi med dette skjenker liv til et dødt land, og gir det som drikke til alt Vi har skapt, dyr og mennesker i et stort antall.

لِنُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا
وَأَنَاسِيَّ كَثِيرًا ﴿٥٠﴾

---

11. Verset viser at den islamske oppfattelsen av avgudsdyrkelse er meget omfattende. *Sjirk* er ikke bare dyrkelse av hedenske guder eller gudebilder eller guddommeliggjørelse av mennesker. Å følge sine egne ønsker mot Guds vilje er å gjøre sine ønsker til gud.

12. Når Gud står bak et folk, vokser dets innflytelse, liksom skyggen vokser når solen står bak noe. Solen representerer her som andre steder: Profeten (s.a.), se 16:49. Dessuten vet vi alle at skyggens lengde bestemmes av solens posisjon på himmelen.

13. Forutsigelse om Islâms tilbakegang.

14. Etter denne tilbakegangens natt kommer et nytt daggry på den tid, da vil den utlovede Messias og Mahdi, Profetens (s.a.) representant føre Islâm frem igjen.

51. Og sannelig har Vi flere ganger forklart formaningen på forskjellig vis blant dere, for at dere skal ta lærdom av den. Men de fleste mennesker fornekter alt unntatt utakknemlighet.

وَلَقَدْ صَرَّفْنٰهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوْا ۖ فَاَبٰۤى اَكْثَرُ النَّاسِ اِلَّا كُفُوْرًا ﴿٥١﴾

52. Og om Vi ønsket det, kunne Vi ha oppreist en advarer i enhver by.

وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِيْ كُلِّ قَرْيَةٍ نَّذِيْرًا ﴿٥٢﴾

53. Følg derfor ikke de vantro, men før ved hjelp av denne [Qur'ânen] en mektig kamp mot dem.[15]

فَلَا تُطِعِ الْكٰفِرِيْنَ وَجَاهِدْهُمْ بِهٖ جِهَادًا كَبِيْرًا ﴿٥٣﴾

54. Og Han er den som vil la de to hav flyte; det (ene) søtt, og det (andre) salt (og) bittert, og mellom dem har Han skapt en skranke og en uoverstigelig skillevegg.[16]

وَهُوَ الَّذِيْ مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَّ هٰذَا مِلْحٌ اُجَاجٌ ۚ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَّحِجْرًا مَّحْجُوْرًا ﴿٥٤﴾

55. Og Han er den som skapte mennesket av vann og ga det familie ved slektskap og ved ekteskap. Og din Herre er Allmektig.

وَهُوَ الَّذِيْ خَلَقَ مِنَ الْمَآءِ بَشَرًا فَجَعَلَهٗ نَسَبًا وَّصِهْرًا ۗ وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيْرًا ﴿٥٥﴾

56. Og de tilber istedenfor Allah, de som verken gavner eller skader dem, og en slik vantro hjelper motstandere (mot sin Herre).

وَيَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ ۗ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلٰى رَبِّهٖ ظَهِيْرًا ﴿٥٦﴾

57. Og Vi har kun sendt deg som en forkynner av gledelig budskap og en advarer.

وَمَاۤ اَرْسَلْنٰكَ اِلَّا مُبَشِّرًا وَّنَذِيْرًا ﴿٥٧﴾

58. Si: Jeg forlanger ingen lønn (for dette arbeidet), men den som vil, kan ta veien som fører (ham) til sin Herre.[17]

قُلْ مَاۤ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِلَّا مَنْ شَآءَ اَنْ يَّتَّخِذَ اِلٰى رَبِّهٖ سَبِيْلًا ﴿٥٨﴾

15. Den største *djihâd* ("hellig krig") Islâm kjenner til, er utbredelse av den Hellige Qur'ân.

16. Liknelsen kan forstås om den sanne og den falske religion, slik at både Islâm og de andre religioner vil leve side om side. Eller liknelsen betyr, at når en sann religion blandes med en falsk, blir den også selv falsk, men Gud vil bevare Islâm fra en slik skjebne. Videre vet vi, at hvis det regner stadig, forblir vannet friskt og søtt, ellers blir det bittert og salt. Regn brukes som kjent for åpenbaring i Qur'ânens billedlige språk.

17. Ifølge dette verset forbyr Islâm klart bruken av makt for å spre sitt budskap og lære.

59. Og sett din lit til den Levende som aldri vil dø, og lovpris Hans hellighet og ære. Og Han er tilstrekkelig kjenner av Sine tjeneres synder.

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ ۚ
وَكَفَىٰ بِهِ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا ﴿٥٩﴾

60. (Han er den) som skapte himlene og jorden, og det som er imellom dem, i seks perioder. Deretter befestet Han Seg på tronen. (Han er) den Nåderike, så spør vedrørende Ham en som vet.

الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ
أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۚ الرَّحْمَٰنُ فَاسْأَلْ بِهِ
خَبِيرًا ﴿٦٠﴾

61. Og når det sies til dem: Kast dere ned for den Nåderike, sier de: Og hvem er den Nåderike? Skal vi kaste oss ned for den du befaler oss? Og det øker kun deres hat.[18]

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَٰنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَٰنُ
أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ۩ ﴿٦١﴾

R. 6 62. Velsignet være Han som har skapt stjernene på himmelen, og som har skapt den (lysende) lampe [solen], og en lysende måne.[19]

تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا
سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ﴿٦٢﴾

63. Og Han er den som lar natten og dagen følge etter hverandre, (som et tegn) for den som vil tenke, eller som vil være takknemlig.

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِمَنْ أَرَادَ
أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا ﴿٦٣﴾

64. Og den Nåderikes (sanne) tjenere er de som vandrer i ydmykhet på jorden, og når noen uvitende taler til dem, sier de: Salâm [Fred].

وَعِبَادُ الرَّحْمَٰنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا
وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ﴿٦٤﴾

65. Og de som bruker natten for å lovprise sin Herre, både stående og ved å kaste seg ned (for Ham).

وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ﴿٦٥﴾

---

18. *Sadjda* etter dette verset.

19. Ved å nevne skapelsen av solen, månen og stjernene, henledes tankene til den åndelige verdens sol, måne og stjerner. Solen er Muhammad (s.a.), stjernebilder er reformatorer mellom ham og Mahdi, som kun vil gi videre Profetens (s.a.) lys, akkurat som månen kun gir solens lys videre, og er ikke en selvstendig lyskilde. Stjernene kan også oppfattes som Profetens (s.a.) nære etterfølgere.

66. Og de som sier: Vår Herre, vend Helvetes straff bort fra oss, for det er visselig en stor påkjennelse.

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ ۖ
إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ﴿٦٦﴾

67. Sannelig, det er et forferdelig bosted og oppholdssted.

إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٦٧﴾

68. Og de som, når de gir ut, verken overdriver eller er gjerrige, men velger en middelvei.

وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ
بَيْنَ ذَٰلِكَ قَوَامًا ﴿٦٨﴾

69. Og de som ikke påkaller andre guder sammen med Allah, og som ikke dreper det menneske som Allah har forbudt (å drepe), unntatt for en rettferdig sak, og som ikke begår hor. Og den som gjør dette, er en synder.[20]

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ
النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ ۚ
وَمَنْ يَفْعَلْ ذَٰلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴿٦٩﴾

70. Straffen skal fordobles for ham på Oppstandelsens dag, og han skal forbli i den, vanæret.

يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ
مُهَانًا ﴿٧٠﴾

71. Unntagen den som angrer og tror og gjør gode handlinger, for slike vil Allah forandre deres onde handlinger til gode handlinger, og Allah er Tilgivende, Barmhjertig.[21]

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ
يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
رَحِيمًا ﴿٧١﴾

72. Og den som angrer og gjør gode handlinger, vender seg visselig med (sann) anger til Allah.

وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ
مَتَابًا ﴿٧٢﴾

73. Og de som ikke avlegger falsk vitnesbyrd, og som, når de støter på forfengelighet, passerer forbi med verdighet.

وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ
مَرُّوا كِرَامًا ﴿٧٣﴾

---

20. "..unntatt for en rettferdig sak.." vil si å drepe i krig eller som straff for mord. Avgudsdyrkelse, mord og hor er tre grunnleggende synder, og disse er de første som viser individuell fordervelse, sosial og seksual umoralskhet. Qur'ânen vender tilbake til disse synder om og om igjen i forskjellige sammenhenger.

21. *Taubah* (anger, å angre) signifiserer anger med oppriktighet, sannhet og ærbarhet fra all fortids synder, og samtidig love å gjøre gode handlinger, og gjøre opp for det urette som er gjort mot andre folk. Dette innebærer totalt endring i ens liv. Deres synder blir da på en måte motgift i dem, slik at de nå er immune og handler godt i stedet.

74. Og de som ikke faller døve og blinde når de blir påminnet om deres Herres åpenbaringer.[22]

وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا
صُمًّا وَعُمْيَانًا ﴿٧٤﴾

75. Og de som sier: Vår Herre, skjenk oss fra våre ektefeller og våre barn (våre) øynes fryd, og gjør oss til et forbilde for de gudfryktige (og rettferdige).

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَ
ذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ﴿٧٥﴾

76. Det er disse som skal belønnes med høye gemakker (i Paradiset), fordi de var utholdende, og der vil de bli mottatt med hilsen og fred.

أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا
تَحِيَّةً وَسَلَامًا ﴿٧٦﴾

77. Der skal de forbli for evig, et skjønt oppholdssted og bosted er det.

خَالِدِينَ فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٧٧﴾

78. Si: Min Herre vil ikke bry Seg om dere, hvis det ikke var for deres bønn (til Ham). Men nå som dere har forkastet (sannheten), vil (straffen) klebe seg (til dere).

قُلْ مَا يَعْبَأُ بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ
كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ﴿٧٨﴾

22. De hører på Guds tegn med oppmerksomhet og ser på dem med åpne øyne. Deres tro er da basert på overbevisning, visshet og sikkerhet, og ikke bare på tomprat.

سُوْرَةُ الشُّعَرَآءِ مَكِّيَّةٌ (٢٦)

AL-SJU'ARÂ
(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Tâ Sîn Mîm (Den Rene, den Althørende, all verdighets Herre).[1]

طٰسٓمٓ ②

3. Dette er den klare Boks vers.

تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ③

4. Kanskje vil du sørge deg til døde, fordi de ikke vil tro.

لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَّفْسَكَ اَلَّا يَكُوْنُوْا مُؤْمِنِيْنَ ④

5. Om Vi ville, kunne Vi sende et tegn ned over dem fra himmelen, slik at deres hoder ville bøye seg for det.

اِنْ نَّشَاْ نُنَزِّلْ عَلَيْهِمْ مِّنَ السَّمَآءِ اٰيَةً فَظَلَّتْ اَعْنَاقُهُمْ لَهَا خٰضِعِيْنَ ⑤

6. Og det kommer ikke noen ny formaning til dem fra den Nåderike, uten at de vender seg bort fra den.

وَمَا يَاْتِيْهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ مِّنَ الرَّحْمٰنِ مُحْدَثٍ اِلَّا كَانُوْا عَنْهُ مُعْرِضِيْنَ ⑥

7. Og de har visselig forkastet den, men snart skal nyhetene om det de gjorde narr av, komme til dem.

فَقَدْ كَذَّبُوْا فَسَيَاْتِيْهِمْ اَنْۢبٰٓؤُا مَا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ⑦

8. Har de ikke betraktet jorden, hvorledes Vi lar planter av enhver edel art vokse på den?

اَوَلَمْ يَرَوْا اِلَى الْاَرْضِ كَمْ اَنْۢبَتْنَا فِيْهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيْمٍ ⑧

9. I dette finnes det visselig et tegn, men de fleste av dem vil ikke tro.

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً ۚ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ⑨

10. Og din Herre er visselig (alene) den Allmektige, den Barmhjertige.

وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ⑩

---

1. For *Muqatta'ât*, se 2:2. *Tâ Sîn Mîm* står her henholdsvis for: *Tâhir* (Herren over renhet), *Samî* (Althørende) og *Madjîd* (Herren over all verdighet). Disse henviser til at denne sûra behandler emner som hjertets renhet, bønnhørelse og verdighet. Noen kommentatorer har forstått *Tâ Sîn Mîm* som forkortelse for *Tûr Sînîn* (fjellet Sinai) og *Mûsâ* (Moses), siden denne og de to etterfølgende sûrer legger frem Moses' historie med en del detaljer.

R. 2 11. Og (ihukom) da din Herre kalte Moses (og sa): Gå til det urettferdige folk,

وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰٓ أَنِ ٱئْتِ ٱلْقَوْمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ١١

12. til Faraos folk. Vil de ikke frykte (Allah)?

قَوْمَ فِرْعَوْنَ ۚ أَلَا يَتَّقُونَ ١٢

13. Han [Moses] svarte: Min Herre, jeg frykter sannelig at de vil forkaste meg.

قَالَ رَبِّ إِنِّىٓ أَخَافُ أَن يُكَذِّبُونِ ١٣

14. Og mitt bryst (føles) snevert og min tunge er ikke veltalende. Send derfor (bud) til Aron (også).

وَيَضِيقُ صَدْرِى وَلَا يَنطَلِقُ لِسَانِى فَأَرْسِلْ إِلَىٰ هَٰرُونَ ١٤

15. Og de har en anklage mot meg, så jeg frykter at de vil drepe meg.

وَلَهُمْ عَلَىَّ ذَنۢبٌ فَأَخَافُ أَن يَقْتُلُونِ ١٥

16. Han [Allah] sa: Visselig nei, men gå dere begge med Våre tegn, Vi er visselig med dere (og) hører (deres bønner).

قَالَ كَلَّا ۖ فَٱذْهَبَا بِـَٔايَٰتِنَآ ۖ إِنَّا مَعَكُم مُّسْتَمِعُونَ ١٦

17. Så gå dere begge til Farao og si: Vi er visselig sendebud fra allverdens Herre,

فَأْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَآ إِنَّا رَسُولُ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ١٧

18. (for å fortelle deg) at du skal sende Israels barn med oss.

أَنْ أَرْسِلْ مَعَنَا بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ١٨

19. Han [Farao] svarte: Har vi ikke oppfostret deg blant oss, (da du var) barn. Og du bodde hos oss (mange) år av ditt liv.[2]

قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ ١٩

20. Og du gjorde den handlingen som du gjorde, og du er en av de utakknemlige.[3]

وَفَعَلْتَ فَعْلَتَكَ ٱلَّتِى فَعَلْتَ وَأَنتَ مِنَ ٱلْكَٰفِرِينَ ٢٠

---

2. *nurabbika* (vi har oppfostret deg) viser grunnbetydningen i ordet *rabb* (Herre).

3. Sammenlikn 20:41 og 28:16.

21. Han [Moses] sa: Jeg gjorde det da (av feiltakelse), og jeg var i en forvirret sinnstilstand.

قَالَ فَعَلْتُهَا إِذًا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٢١﴾

22. Så flyktet jeg fra dere, da jeg fryktet dere. Men min Herre ga meg dømmekraft og gjorde meg til et av sendebudene.

فَفَرَرْتُ مِنكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا
وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٢﴾

23. Og den nåde, som (du sier) du har vist meg (ved å oppfostre meg), er det (på grunn av den) at du har gjort Israels barn til slaver?

وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدتَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٢٣﴾

24. Farao sa: Og hvem er denne allverdens Herre?

قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٤﴾

25. Han svarte: Himlenes og jordens Herre og (Herre over) alt det som finnes mellom de to, om du vil tro.[4]

قَالَ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِن كُنتُم
مُّوقِنِينَ ﴿٢٥﴾

26. Han [Farao] sa til dem som omga ham: Hører dere det?

قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْتَمِعُونَ ﴿٢٦﴾

27. Han [Moses] sa (videre): Deres Herre og deres forfedres Herre.[5]

قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٧﴾

28. Han [Farao] sa: Sannelig, deres sendebud som er sendt til dere er besatt.[6]

قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمُ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ﴿٢٨﴾

29. Han [Moses] sa: Herre over øst og vest og hva som er imellom de to, hvis dere vil forstå.[7]

قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِن كُنتُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿٢٩﴾

---

4. Ordene "himlenes og jordens Herre" henviser til Guds umåtelige rike i henhold til rommet.

5. I vers 25 henviste Moses til Guds kontroll og umåtelige rike i henhold til rommet; i dette verset henviser han til Guds rike i henhold til tiden.

6. Farao tenkte at Moses ikke ville høre på noen, og fortsatte å gnåle i sin tone som en besatt mann.

7. I dette verset henviser Moses til Guds umåtelige rike i henhold til retninger og sider.

30. Han [Farao] sa: Dersom du tar en annen gud enn meg, så vil jeg visselig kaste deg i fengsel.

قَالَ لَئِنِ اتَّخَذْتَ إِلٰهًا غَيْرِي لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ ﴿٢٩﴾

31. Han [Moses] sa: Enda jeg bringer deg noe som er (overbevisende) klart?

قَالَ أَوَلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ ﴿٣٠﴾

32. Han [Farao] sa: Bring det, hvis du hører til dem som taler sant.

قَالَ فَأْتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِينَ ﴿٣١﴾

33. Så kastet han sin stav, og se, den ble en synlig slange.

فَأَلْقٰى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿٣٢﴾

34. Og han dro sin hånd frem (fra armhulen) og se! - den var hvit for tilskuerne.[8]

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنّٰظِرِينَ ﴿٣٣﴾

R. 3 35. Han [Farao] sa til de ledende menn omkring ham: Sannelig, denne (mannen) er en klok trollmann.

قَالَ لِلْمَلَإِ حَوْلَهُ إِنَّ هٰذَا لَسٰحِرٌ عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾

36. Han ønsker å drive dere ut av deres land med sin trolldom. Hva råder dere meg til?

يُرِيدُ أَنْ يُّخْرِجَكُمْ مِّنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿٣٥﴾

37. De svarte: Send ham og hans bror bort (for en tid), og send herolder ut i byene,

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَابْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ حٰشِرِينَ ﴿٣٦﴾

38. som skal bringe deg enhver dyktig trollmann.

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ عَلِيمٍ ﴿٣٧﴾

39. Så ble trollmennene forsamlet til den fastsatte tid på en kjent dag.

فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لِمِيقٰتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٣٨﴾

40. Og det ble sagt til folket: Vil dere (også) samle dere,

وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُّجْتَمِعُونَ ﴿٣٩﴾

41. for at vi kan følge trollmennene, hvis de blir seierherrer?

لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا هُمُ الْغٰلِبِينَ ﴿٤٠﴾

8. Se note til 7:109.

42. Og etter at trollmennene var kommet, sa de til Farao: Får vi en belønning hvis vi blir seierherrer?[9]

فَلَمَّا جَآءَ السَّحَرَةُ قَالُوْا لِفِرْعَوْنَ اَئِنَّ لَنَا لَاَجْرًا
اِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغٰلِبِيْنَ ﴿٤٢﴾

43. Han svarte: Ja, og dere skal da visselig høre til dem som står (meg) nær.

قَالَ نَعَمْ وَاِنَّكُمْ اِذًا لَّمِنَ الْمُقَرَّبِيْنَ ﴿٤٣﴾

44. Moses sa til dem: Kast (nå) hva dere vil kaste.

قَالَ لَهُمْ مُّوْسٰٓى اَلْقُوْا مَآ اَنْتُمْ مُّلْقُوْنَ ﴿٤٤﴾

45. Så kastet de deres tau og deres staver, og sa: Ved Faraos ære (og makt), vi vil visselig bli seierherrer.

فَاَلْقَوْا حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوْا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ
اِنَّا لَنَحْنُ الْغٰلِبُوْنَ ﴿٤٥﴾

46. Da kastet Moses sin stav, og se, den oppslukte hva de hadde fremstilt (for tilskuerne).[10]

فَاَلْقٰى مُوْسٰى عَصَاهُ فَاِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَاْفِكُوْنَ ﴿٤٦﴾

47. Da ble trollmennene tvunget til å tilbe (Ham) med pannen mot jorden.

فَاُلْقِيَ السَّحَرَةُ سٰجِدِيْنَ ﴿٤٧﴾

48. De sa: Vi tror på allverdens Herre,

قَالُوْٓا اٰمَنَّا بِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٤٨﴾

49. Moses' og Arons Herre.[11]

رَبِّ مُوْسٰى وَهٰرُوْنَ ﴿٤٩﴾

50. Han [Farao] sa: Tror dere på ham, før jeg har gitt dere tillatelse. Han er visselig deres leder, som har lært dere magi. Men dere skal snart få kjenne (konsekvensene). Jeg vil visselig la deres hender og føtter hugge av på motsatt side, og jeg vil visselig korsfeste dere alle.[12]

قَالَ اٰمَنْتُمْ لَهٗ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْ اِنَّهٗ لَكَبِيْرُكُمُ
الَّذِيْ عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ لَاُقَطِّعَنَّ
اَيْدِيَكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلَافٍ وَّلَاُصَلِّبَنَّكُمْ
اَجْمَعِيْنَ ﴿٥٠﴾

9. Magikerne ser ut til å være profesjonelle bedragere i magi og med lav moral.

10. Se note til 7:117.

11. Se 20:71. Det ser ut til å være at noen av magikerne har forstått mer av Moses' religion enn andre. De som taler her, er klar over at Moses' Gud er verdenenes Herre. Og de forskjellige uttrykkene viser bare en gjenklang av de tanker som var hos de forskjellige magikerne, det er vel å merke at hovedinnholdet er det samme.

12. *'An* betyr: "på grunn av" (Lane).

51. De sa: (Det vil) ikke skade (oss), vi vil visselig vende tilbake til vår Herre.

قَالُوا لَا ضَيْرَ ۖ إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنقَلِبُونَ ﴿٥١﴾

52. Vi håper visselig at vår Herre vil tilgi oss våre synder, fordi vi er de første blant de troende.

إِنَّا نَطْمَعُ أَن يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطَايَانَا أَن كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٢﴾

R. 4 53. Og Vi åpenbarte til Moses: Reis bort med Mine tjenere om natten, dere vil visselig bli forfulgt.

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِنَّكُم مُّتَّبَعُونَ ﴿٥٣﴾

54. Da sendte Farao herolder ut i byene (som meddelte):

فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٥٤﴾

55. Sannelig, disse er en liten flokk,

إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ﴿٥٥﴾

56. enda har de fornærmet oss.

وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ ﴿٥٦﴾

57. Og vi er sannelig en vaktsom (og velforberedt) mengde.

وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَاذِرُونَ ﴿٥٧﴾

58. Så Vi brakte dem ut av hager og kilder,

فَأَخْرَجْنَاهُم مِّن جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٨﴾

59. og (bort fra) rikdommer og edle boliger.

وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٥٩﴾

60. Således (straffet Vi dem). Og Vi ga dem til arv for Israels barn.[13]

كَذَٰلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٦٠﴾

61. Og de [egypterne] forfulgte dem om morgenen.

فَأَتْبَعُوهُم مُّشْرِقِينَ ﴿٦١﴾

62. Og etter at de to hærene kom til syne for hverandre, sa Moses' feller: Vi er visselig blitt innhentet.[14]

فَلَمَّا تَرَاءَى الْجَمْعَانِ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَىٰ إِنَّا لَمُدْرَكُونَ ﴿٦٢﴾

---

13. Israels barn arvet de samme tingene som egypterne mistet, men selvfølgelig i Kanaans land.

14. Moses' etterfølgere hadde ganske svak tro, dette kommer også frem av 5:22-23, 7:149 og 20:87-92.

63. Han [Moses] svarte: Visselig ikke, min Herre er med meg, Han vil visselig veilede meg (i sikkerhet).

قَالَ كَلَّا ۖ إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٦٣﴾

64. Da åpenbarte Vi til Moses: Slå på havet med din stav, så det delte seg, slik at hver del (så ut) som en mektig haug.[15]

فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنِ اضْرِب بِّعَصَاكَ الْبَحْرَ ۖ
فَانفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ﴿٦٤﴾

65. Og Vi brakte de andre nær til det.

وَأَزْلَفْنَا ثَمَّ الْآخَرِينَ ﴿٦٥﴾

66. Og Vi reddet Moses og dem som var med ham.

وَأَنجَيْنَا مُوسَىٰ وَمَن مَّعَهُ أَجْمَعِينَ ﴿٦٦﴾

67. Deretter lot Vi de andre drukne.

ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ﴿٦٧﴾

68. Sannelig, i dette er det et tegn, men de fleste av dem er ikke troende.

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٦٨﴾

69. Og din Herre er visselig den Allmektige, den Barmhjertige.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٦٩﴾

R. 5 70. Og les opp Abrahams historie for dem.

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ ﴿٧٠﴾ وقف لازم

71. Da han sa til sin far og sitt folk: Hva er det dere tilber?

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٧١﴾

72. De svarte: Vi tilber (våre) gudebilder, og vi vil fortsette med å være dem hengivne.

قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظَلُّ لَهَا عَاكِفِينَ ﴿٧٢﴾

73. Han sa: Hører de dere når dere påkaller (dem)?

قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ ﴿٧٣﴾

74. Eller gavner de dere? Eller skader de?

أَوْ يَنفَعُونَكُمْ أَوْ يَضُرُّونَ ﴿٧٤﴾

75. De svarte: Nei, men vi fant våre fedre gjøre det samme.

قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَٰلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٧٥﴾

15. Ordene betyr også: "før ditt folk til havet", *'Asâ* i betydning folk eller menighet (Lane).

76. Han sa: Vet dere at det som dere tilber,

قَالَ أَفَرَءَيْتُم مَّا كُنتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٧٦﴾

77. dere og deres forfedre før (dere),

أَنتُمْ وَءَابَآؤُكُمُ ٱلْأَقْدَمُونَ ﴿٧٧﴾

78. at de sannelig er mine fiender (alle sammen), unntagen allverdens Herre,

فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّىٓ إِلَّا رَبَّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٧٨﴾

79. som har skapt meg, og deretter er det Ham som rettleder meg.

ٱلَّذِى خَلَقَنِى فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿٧٩﴾

80. Og det er Han som gir meg å spise og drikke,

وَٱلَّذِى هُوَ يُطْعِمُنِى وَيَسْقِينِ ﴿٨٠﴾

81. og når jeg er syk, helbreder Han meg,

وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٨١﴾

82. og som lar meg dø og deretter skjenker meg liv (igjen),

وَٱلَّذِى يُمِيتُنِى ثُمَّ يُحْيِينِ ﴿٨٢﴾

83. og som, håper jeg, vil tilgi meg mine feil på Dommens dag.

وَٱلَّذِىٓ أَطْمَعُ أَن يَغْفِرَ لِى خَطِيٓـَٔتِى يَوْمَ ٱلدِّينِ ﴿٨٣﴾

84. Min Herre, skjenk meg visdom, og foren meg med de rettferdige,

رَبِّ هَبْ لِى حُكْمًا وَأَلْحِقْنِى بِٱلصَّٰلِحِينَ ﴿٨٤﴾

85. og skjenk meg et sant (og varig) ry blant dem som kommer etter.

وَٱجْعَل لِّى لِسَانَ صِدْقٍ فِى ٱلْءَاخِرِينَ ﴿٨٥﴾

86. Og gjør meg til (en) av arvingene til lykksalighetens Hage.

وَٱجْعَلْنِى مِن وَرَثَةِ جَنَّةِ ٱلنَّعِيمِ ﴿٨٦﴾

87. Og tilgi min far, han er en av de villfarne.[16]

وَٱغْفِرْ لِأَبِىٓ إِنَّهُۥ كَانَ مِنَ ٱلضَّآلِّينَ ﴿٨٧﴾

88. Og vanær meg ikke på den dag de oppreises,[17]

وَلَا تُخْزِنِى يَوْمَ يُبْعَثُونَ ﴿٨٨﴾

---

16. Sammenlikn 9:114. Se også 6:75 og *Azar* og betydningen av *ab* (far, forfar, onkel osv.). I 14:42 er en bønn for Abrahams egentlige far (*wâlid*), som Abraham fortsatte å be for, i motsetning til hans onkel Azar, som han fikk guddommelig ordre til å avskjære seg fra.

17. Oppstandelsen er blitt kalt *Ba'th*, fordi etter døden vil man bli skjenket nye og bedre evner, og

89. den dag, da rikdom og barn ikke vil være til (noen) nytte.	يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَّلَا بَنُوْنَ ﴿٨٩﴾
90. Unntatt de som kommer til Allah med et sunt hjerte (vil bli frelst).	إِلَّا مَنْ أَتَى اللّٰهَ بِقَلْبٍ سَلِيْمٍ ﴿٩٠﴾
91. Og (Paradisets) hage skal bringes nær til de rettferdige.[18]	وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿٩١﴾
92. Og Helvete skal vise seg for dem som er fart vill,	وَبُرِّزَتِ الْجَحِيْمُ لِلْغٰوِيْنَ ﴿٩٢﴾
93. og det skal sies til dem: Hvor er (nå) det dere pleide å tilbe	وَقِيْلَ لَهُمْ أَيْنَمَا كُنْتُمْ تَعْبُدُوْنَ ﴿٩٣﴾
94. ved siden av Allah? Kan de hjelpe dere eller hjelpe (seg selv)?	مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ هَلْ يَنْصُرُوْنَكُمْ أَوْ يَنْتَصِرُوْنَ ﴿٩٤﴾
95. Og de vil bli styrtet hodekulls i det, de [såkalte guder], og dem som farte vill (ved å tilbe dem),	فَكُبْكِبُوْا فِيْهَا هُمْ وَالْغَاوٗنَ ﴿٩٥﴾
96. og Iblîs' hærskarer, alle tilsammen.[19]	وَجُنُوْدُ إِبْلِيْسَ أَجْمَعُوْنَ ﴿٩٦﴾
97. De vil si, når de strides i det:	قَالُوْا وَهُمْ فِيْهَا يَخْتَصِمُوْنَ ﴿٩٧﴾
98. Ved Allah, vi var visselig i en åpenbar villfarelse,	تَاللّٰهِ إِنْ كُنَّا لَفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٩٨﴾
99. da vi satte dere lik med allverdens Herre.	إِذْ نُسَوِّيْكُمْ بِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٩٩﴾
100. Og ingen andre enn de syndige ledet oss vill,	وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمُجْرِمُوْنَ ﴿١٠٠﴾
101. så (nå) har vi ingen forbedere,	فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِيْنَ ﴿١٠١﴾

nye veier for åndelig utvikling vil åpne seg for ham.

18. Ordene fremlegger at de rettferdige vil bli skjenket nye og bedre evner for å nyte Paradisets fryd.

19. Angående Iblîs, se 2:35, 18:51 med noter.

102. heller ikke noen kjærlig venn.

وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ ﴿١٠٢﴾

103. Men om vi bare kunne vende tilbake, så ville vi høre til de troende.

فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾

104. Sannelig, i dette er det et tegn, men de fleste av dem er ikke troende.

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٠٤﴾

105. Og sannelig, din Herre er den Allmektige, den Barmhjertige.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٥﴾

R. 6 106. Noahs folk forkastet (også) sendebudene.

كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٠٦﴾

107. Da deres bror Noah sa til dem: Vil dere ikke være rettferdige?

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٠٧﴾

108. Jeg er visselig et trofast (og sanndru) sendebud til dere,

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٠٨﴾

109. frykt derfor Allah og adlyd meg.[20]

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٠٩﴾

110. Og jeg ber ikke om noen belønning for det. Min belønning finnes alene hos verdenenes Herre,

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١١٠﴾

111. så frykt Allah og adlyd meg.

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١١١﴾

112. De sa: Skal vi tro på deg, når det er de minst (verdige av oss) som følger deg?

قَالُوا أَنُؤْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ ﴿١١٢﴾

113. Han sa: Jeg har ikke noen viten om hva de foretok seg.

قَالَ وَمَا عِلْمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٣﴾

114. Deres regnskap er utelukkende min Herres (sak), hvis dere kan forstå.

إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي ۖ لَوْ تَشْعُرُونَ ﴿١١٤﴾

---

20. Ordene: "Så frykt Allah og adlyd meg", som er blitt sagt av enhver profet til hans tilhengere, viser at utenom de generelle påbudene som ble omfattet av guddommelig åpenbaring, ble de troende også pålagt å adlyde budene og instruksjoner utgitt fra tid til annen av deres egne profeter.

115. Og jeg vil ikke drive de troende bort.

وَمَآ أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٥﴾

116. Jeg er kun en klar (og tydelig) advarer.

إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١١٦﴾

117. De sa: Dersom du ikke holder opp, Å Noah, så vil du visselig bli (en) av dem som er steinet (til døde).

قَالُوا لَئِن لَّمْ تَنتَهِ يٰنُوحُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ﴿١١٧﴾

118. Han sa: Min Herre, mitt folk har visselig forkastet meg.

قَالَ رَبِّ إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ ﴿١١٨﴾

119. Døm derfor Du avgjørende mellom meg og dem, og redd meg og de troende som er med meg.

فَافْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّنِي وَمَن مَّعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٩﴾

120. Så Vi reddet ham og dem som var med ham i den fullastede Arken.

فَأَنجَيْنٰهُ وَمَن مَّعَهُ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿١٢٠﴾

121. Deretter lot Vi de etterlatte drukne.

ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدُ الْبَاقِينَ ﴿١٢١﴾

122. Sannelig, i dette er det et tegn, men de fleste av dem er ikke troende.

إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١٢٢﴾

123. Og din Herre er visselig den Allmektige, den Barmhjertige.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٣﴾

R. 7 124. 'Âd forkastet sendebudene.[21]

كَذَّبَتْ عَادٌ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٤﴾

125. Da deres bror Hûd sa til dem: Vil dere ikke være rettferdige?

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٥﴾

126. Jeg er visselig et (sanndru og) trofast sendebud til dere.

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٢٦﴾

127. Frykt derfor Allah og adlyd meg.

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٢٧﴾

21. Se 7:66-73, 11:51-60, 46:22-26, 69:7-8, 89:7-9.

128. Og jeg ber dere ikke om noen belønning for det, min belønning påhviler alene verdenenes Herre.

وَمَآ أَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۚ إِنْ أَجْرِىَ إِلَّا عَلَىٰ
رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿١٢٨﴾

129. Bygger dere monumenter på enhver høyde, for å søke ære?

أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ ءَايَةً تَعْبَثُونَ ﴿١٢٩﴾

130. Og dere lager (forskjellige) ting som om dere kommer til å leve evig?

وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ﴿١٣٠﴾

131. Og når dere griper (noen), griper dere dem som tyranner?

وَإِذَا بَطَشْتُم بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ ﴿١٣١﴾

132. Så frykt Allah og adlyd meg.

فَٱتَّقُوا ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٣٢﴾

133. Og frykt Ham som har hjulpet dere med (alt) det dere vet,

وَٱتَّقُوا ٱلَّذِىٓ أَمَدَّكُم بِمَا تَعْلَمُونَ ﴿١٣٣﴾

134. Han har hjulpet dere med kveg og barn,

أَمَدَّكُم بِأَنْعَٰمٍ وَبَنِينَ ﴿١٣٤﴾

135. og hager og kilder.

وَجَنَّٰتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٣٥﴾

136. Jeg frykter sannelig en stor dags straff over dere.

إِنِّىٓ أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٣٦﴾

137. De svarte: Det er det samme for oss, om du advarer (oss) eller ikke er blant dem som advarer.

قَالُوا سَوَآءٌ عَلَيْنَآ أَوَعَظْتَ أَمْ لَمْ تَكُن مِّنَ ٱلْوَٰعِظِينَ ﴿١٣٧﴾

138. Dette er kun en av de gamles vaner,[22]

إِنْ هَٰذَآ إِلَّا خُلُقُ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿١٣٨﴾

139. og vi vil ikke bli straffet.

وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿١٣٩﴾

140. Så de forkastet ham, og deretter tilintetgjorde Vi dem. Sannelig, i dette er det et tegn, men de fleste av dem vil ikke tro.

فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَٰهُمْ ۗ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَةً ۖ وَمَا كَانَ
أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١٤٠﴾

22. *Khuluq* betyr: vanlig eller naturlig; atferd eller handlemåte, religion, en løgn (Lane).

141. Og din Herre er visselig den Allmektige, den Barmhjertige.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٤١﴾

R. 8 142. Thamûd forkastet sendebudene.[23]

كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤٢﴾

143. Da deres bror Sâlih sa til dem: Vil dere ikke være rettferdige?

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٤٣﴾

144. Jeg er visselig et (sanndru og) trofast sendebud til dere.

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٤٤﴾

145. Frykt derfor Allah og adlyd meg.

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٤٥﴾

146. Og jeg ber ikke dere om noen belønning for det. Min belønning påhviler alene verdenenes Herre.

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٤٦﴾

147. (Tror dere at) dere vil bli etterlatt i sikkerhet (og trygghet) mellom de ting (som dere har) her,

أَتُتْرَكُونَ فِي مَا هَاهُنَا آمِنِينَ ﴿١٤٧﴾

148. i hager og kilder,

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٤٨﴾

149. og kornmarker og daddelpalmer med klaser (så tunge) at de brister.

وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ ﴿١٤٩﴾

150. Og dere hugger hus ut av fjellene med overlegenhet.[24]

وَتَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَارِهِينَ ﴿١٥٠﴾

151. Så frykt Allah og adlyd meg.

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٥١﴾

152. Og adlyd ikke befaling fra de som overskrider grenser,

وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٥٢﴾

153. dem, som skaper ufred på jorden og ikke stifter fred.

الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿١٥٣﴾

23. Se 7:74-80, 11:62-69, 17:60, 27:46-54, 54:24-32, 91:12-16.

24. *Fârihîn* betyr også: "med stor dyktighet" (Lane).

154. De sa: Du er bare en av dem som er forhekset.

قَالُوْٓا اِنَّمَآ اَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِيْنَ ﴿١٥٤﴾

155. Du er kun et menneske liksom oss. Så bring et tegn, hvis du er en av de sanndru.

مَآ اَنْتَ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا ۚۖ فَاْتِ بِاٰيَةٍ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿١٥٥﴾

156. Han sa: Dette er en hunnkamel; den skal ha (sitt) å drikke, og deres (dyr) skal ha (deres) å drikke på en bestemt dag.

قَالَ هٰذِهٖ نَاقَةٌ لَّهَا شِرْبٌ وَّلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَّعْلُوْمٍ ﴿١٥٦﴾

157. Og rør den ikke med noe ondt, slik at en stor dags straff skal gripe dere.

وَلَا تَمَسُّوْهَا بِسُوْٓءٍ فَيَاْخُذَكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿١٥٧﴾

158. Men de skar over dens hasesener, og siden ble de angerfulle.

فَعَقَرُوْهَا فَاَصْبَحُوْا نٰدِمِيْنَ ﴿١٥٨﴾

159. Så grep straffen dem. Sannelig, i dette er det et tegn, men de fleste av dem er ikke troende.

فَاَخَذَهُمُ الْعَذَابُ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً ؕ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١٥٩﴾

160. Og din Herre er visselig den Allmektige, den Barmhjertige.

ع وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿١٦٠﴾

R. 9 161. Lots folk forkastet sendebudene.[25]

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوْطِ ِۨ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿١٦١﴾

162. Da deres bror Lot sa til dem: Vil dere ikke være rettferdige?

اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوْهُمْ لُوْطٌ اَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿١٦٢﴾

163. Jeg er visselig et trofast (og sanndru) sendebud til dere.

اِنِّيْ لَكُمْ رَسُوْلٌ اَمِيْنٌ ﴿١٦٣﴾

164. Frykt derfor Allah og adlyd meg.

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ﴿١٦٤﴾

165. Og jeg ber dere ikke om noen belønning for det. Min belønning påhviler alene verdenenes Herre.

وَمَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ ۚ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰي رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٦٥﴾

25. Se 7:81-85, 11:78-83, 15:62-76, 27:56-59, 29:29-30, 54:34-35.

166. Går dere av alle skapninger, til menn (istedenfor til deres kvinner)?

أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعٰلَمِينَ ﴿١٦٦﴾

167. Og lar deres hustruer, som deres Herre har skapt for dere, alene? Nei, dere er sannelig et folk som overskrider (naturens og sømmelighetens) grenser.

وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ ۚ بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ عٰدُونَ ﴿١٦٧﴾

168. De svarte: Hvis du ikke holder opp, Å Lot, så vil du visselig høre til dem som er drevet (bort fra deres land).

قَالُوا لَئِن لَّمْ تَنتَهِ يٰلُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ ﴿١٦٨﴾

169. Han sa: Jeg hører visselig til dem som (forakter og) avskyr deres handlinger.

قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُم مِّنَ الْقَالِينَ ﴿١٦٩﴾

170. Min Herre, redd meg og min familie fra det de gjør.

رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٧٠﴾

171. Så reddet Vi ham og hans familie alle sammen.

فَنَجَّيْنٰهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٧١﴾

172. Unntatt en gammel kone (som valgte å bli) blant de etterlatte.

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغٰبِرِينَ ﴿١٧٢﴾

173. Så ødela Vi de andre.

ثُمَّ دَمَّرْنَا الْآخَرِينَ ﴿١٧٣﴾

174. Og Vi lot et (voldsomt) regn regne over dem. Og ondt var regnet (som falt) på dem, som (tidligere) var advart.

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِم مَّطَرًا ۖ فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنذَرِينَ ﴿١٧٤﴾

175. Sannelig, i dette er det et tegn, men de fleste av dem er ikke troende.

إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١٧٥﴾

176. Og din Herre er sannelig den Allmektige, den Barmhjertige.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٧٦﴾

R. 10 177. Skogens folk forkastet sendebudene.[26]

كَذَّبَ أَصْحٰبُ لْـَٔيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٧﴾

26. *Ashâb-ul-Aikah* (Skogens folk) var en gren av Midians innbyggere, til hvem Sju'aib var sendt som profet, se 7:86-94, 11:85-96 og 15:81-85.

178. Da Sju'aib sa til dem: Vil dere ikke være rettferdige?

إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٧٨﴾

179. Sannelig, jeg er et trofast (og sanndru) sendebud til dere.

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٧٩﴾

180. Frykt derfor Allah og adlyd meg.

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٨٠﴾

181. Og jeg ber ikke dere om noen belønning for det, min belønning påhviler alene verdenenes Herre.

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ
رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨١﴾

182. Gi fullt mål, og vær ikke en av dem som forminsker (målet),

أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ﴿١٨٢﴾

183. og vei med en rett vekt,

وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ﴿١٨٣﴾

184. og forminsk ikke tingene for deres folk, og vandre ikke på jorden, idet dere stifter ufred.

وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ ﴿١٨٤﴾

185. Og frykt (Ham) som har skapt dere og de tidligere folk.

وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّةَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٨٥﴾

186. De svarte: Du er kun en av de forheksede.

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٨٦﴾

187. Og du er kun et menneske som oss, og vi tror at du visselig hører til løgnerne.

وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَإِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿١٨٧﴾

188. La da stykker av himmelen falle ned over oss, hvis du hører til de sanndru.

فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسَفًا مِنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ
الصَّادِقِينَ ﴿١٨٨﴾

189. Han sa: Min Herre vet best hva dere gjør.

قَالَ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨٩﴾

190. Så de forkastet ham. Da grep en overskyggende dags straff dem. Det var sannelig en stor dags straff.

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ
عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٩٠﴾

191. I dette er det visselig et tegn, men de fleste av dem er ikke troende.

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١٩١﴾

192. Og sannelig, din Herre er den Allmektige, den Barmhjertige.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٩٢﴾ ع ١٠ ١٧ ١٣

R. 11 193. Og dette er sannelig en åpenbaring fra allverdens Herre.

وَإِنَّهُ لَتَنزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٩٣﴾

194. Den trofaste ånd [Gabriel] har brakt den

نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١٩٤﴾

195. til ditt hjerte, for at du kan være (en) av advarerne,

عَلَىٰ قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿١٩٥﴾

196. på et klart og tydelig arabisk språk.

بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُّبِينٍ ﴿١٩٦﴾

197. Og det er visselig (nevnt) i de tidligere skrifter.[27]

وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٩٧﴾

198. Er det ikke et tegn for dem, at de lærde fra Israels barn kjenner det?

أَوَلَمْ يَكُن لَّهُمْ آيَةً أَن يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٩٨﴾

199. Og hvis Vi hadde åpenbart det til en av ikke-araberne,

وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ﴿١٩٩﴾

200. og han så hadde forelest det for dem, så ville de ikke ha trodd ham.

فَقَرَأَهُ عَلَيْهِم مَّا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٠٠﴾

201. Slik har Vi latt (vantroen) inngå i syndernes hjerter.

كَذَٰلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٠١﴾

202. De vil ikke tro på det, før de ser den pinefulle straffen.

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٢٠٢﴾

203. Så den skal komme plutselig til dem, og de skal ikke kunne forstå (det).

فَيَأْتِيَهُم بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٠٣﴾

27. Angående profetier om Muhammad (s.a.), se 5. Mosebok 18:18 og 33:2, Jesaja 62:2, Habbakuk 3:3-7 (Kedar og Paran er i Arabia), Matt. 21:42-45 og Johannes 16:13-14.

204. Og de vil si: Vil vi få utsettelse?

فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنظَرُونَ ٢٠٤

205. Hva! Forsøker de å fremskynde Vår straff?

أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ٢٠٥

206. Hva mener du? Hvis Vi forsyner dem med (denne verdens) goder en årrekke,

أَفَرَءَيْتَ إِن مَّتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ٢٠٦

207. og siden kommer til dem, hva de er blitt advart med,

ثُمَّ جَاءَهُم مَّا كَانُوا يُوعَدُونَ ٢٠٧

208. hva vil så det de er blitt forsynt med, nytte dem?

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُم مَّا كَانُوا يُمَتَّعُونَ ٢٠٨

209. Og Vi har ikke ødelagt noen by, uten at advarerne (var kommet) til den.

وَمَا أَهْلَكْنَا مِن قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنذِرُونَ ٢٠٩

210. (Dette er) en formaning, og Vi gjør aldri urett.

ذِكْرَىٰ وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ ٢١٠

211. Og satanene har ikke åpenbart den,

وَمَا تَنَزَّلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ ٢١١

212. og det passer seg ikke for dem, heller ikke har de makt (til å fremstille den),

وَمَا يَنبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ٢١٢

213. da de visselig er avskåret fra å lytte (til det guddommelige ord).

إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعْزُولُونَ ٢١٣

214. Påkall derfor ikke noen annen gud ved siden av Allah, så du blir (en) av dem som straffes.[28]

فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذَّبِينَ ٢١٤

215. Og advar din nærmeste slekt,

وَأَنذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ٢١٥

216. og senk dine (barmhjertighetens) vinger over de troende som følger deg.

وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ٢١٦

---

28. Qur'ânen kan umulig ha vært Djevelens verk. Et satanisk verk kan umulig legge så mye vekt på

217. Hvis de da er ulydige mot deg, så si (til dem): Jeg er fri (for ansvar), for hva dere gjør.[29]

فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ

218. Og sett din lit til den Allmektige, den Barmhjertige,

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ

219. som ser deg når du står (i bønn).

الَّذِي يَرَاكَ حِينَ تَقُومُ

220. Og (som ser) dine bevegelser blant dem som kaster seg ned (i bønn) med pannen mot jorden.

وَتَقَلُّبَكَ فِي السَّاجِدِينَ

221. Han er visselig den Althørende, den Allvitende.

إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

222. Skal Jeg fortelle dere over hvem satanene stiger ned?

هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَىٰ مَن تَنَزَّلُ الشَّيَاطِينُ

223. De stiger ned over enhver løgner (og) synder,

تَنَزَّلُ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ

224. som spisser ørene (sine mot satanene), og de fleste av dem er løgnere.

يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثَرُهُمْ كَاذِبُونَ

225. Og dikterne, (kun) de villfarende følger dem.

وَالشُّعَرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ

226. Har du ikke sett, at de flakker om i enhver dal,[30]

أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ

227. og at de sier, hva de ikke praktiserer?

وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ

---

guddommelig enhet, som det er i den Hellige Qur'ânen.

29. Det kan også oversettes: "Jeg er av med dere; jeg isolerer meg fullstendig fra hva dere gjør; jeg gir avkall på all ansvar for deres handlinger".

30. *jahîmûn* kommer av: *hâma*: "han var eller ble tørstig". *Hâma 'alâ wadjhihi* betyr: "han flakket tilfeldig om, uten å vite hvor han gikk" (Lane & Aqrab).

228. Unntatt de som tror og handler rettferdig og ihukommer Allah meget og (kun) forsvarer seg etter at de har lidd urett. Og de urettferdige skal snart få vite, til hvilket sted de endelig skal vende tilbake.

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ
كَثِيرًا وَانتَصَرُوا مِن بَعْدِ مَا ظُلِمُوا ۗ وَسَيَعْلَمُ
الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنقَلَبٍ يَنقَلِبُونَ ﴿٢٢٨﴾

سُوْرَةُ النَّمْلِ مَكِّيَّةٌ

AL-NAML
(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Tâ Sîn (Den rene, den Althørende). Dette er Qur'ânens vers, og (vers) fra en tydelig Bok.[1]

طٰسٓ تِلْكَ اٰيٰتُ الْقُرْاٰنِ وَكِتَابٍ مُّبِيْنٍ ②

3. En rettledning og et gledelig budskap for de troende,

هُدًى وَّبُشْرٰى لِلْمُؤْمِنِيْنَ ③

4. de som holder bønn (regelmessig) og betaler Zakât, og som har en fast tro på det kommende.

الَّذِيْنَ يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ يُوْقِنُوْنَ ④

5. (Når det gjelder) de som ikke tror på det kommende, så har Vi forskjønnet deres handlinger for dem, så de vandrer i blinde.

اِنَّ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ اَعْمَالَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُوْنَ ⑤

6. Det er disse som skal ha en ond straff, og de (alene) skal være de største tapere i det kommende.

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ لَهُمْ سُوْٓءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ هُمُ الْاَخْسَرُوْنَ ⑥

7. Du har visselig mottatt Qur'anen fra En (som er) Allvis (og) Allvitende.

وَاِنَّكَ لَتُلَقَّى الْقُرْاٰنَ مِنْ لَّدُنْ حَكِيْمٍ عَلِيْمٍ ⑦

8. (Og ihukom) da Moses sa til sin familie: Jeg har sett en ild. Jeg vil bringe dere nyheter (av stor betydelse) derfra, eller jeg vil bringe dere en

اِذْ قَالَ مُوْسٰى لِاَهْلِهٖٓ اِنِّيْٓ اٰنَسْتُ نَارًا سَاٰتِيْكُمْ مِّنْهَا بِخَبَرٍ اَوْ اٰتِيْكُمْ بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَّعَلَّكُمْ

---

1. Se note til 26:2. Mîm kan være utelatt fordi Moses kun omtales ganske kort. Qur'ânen ble i forrige sûra nevnt i referanse med Moses' bok med følgende ord: "Dette er den klare Boks vers", i denne sûra nevnes den for seg selv med ordene: "Dette er Qur'ânen vers, og (vers) fra en tydelig Bok". Se også vers 7 og 93 i denne sûra. Bruken av ordene "Al-Qur'ân" og "Boken" viser at Qur'ânen vil forbli i form av en bok til tidenes ende, dessuten vil den være den mest leste og studerte boken, ordet Qur'ân betyr en bok som blir lest. "Siden bruken av Qur'ânen i offentlig tilbedelse, i skoler og på andre måter er mye mer vidstrakt, enn for eksempel studie og lesning av Bibelen i de fleste kristne land, er denne med sannferdighet blitt beskrevet som den mest vidstrakte leste boken som eksisterer" (Enc. Britannica 9. utgave, bind 16, side 597).

flammende ild, for at dere kan varme dere.[2]

تَصْطَلُوْنَ ﴿٨﴾

9. Da han så kom til (ilden), ble det ropt (til ham): Velsignet være den som er i ilden, og de som er rundt den. Og Hellig er Allah (og uten enhver mangel), verdenenes Herre.[3]

فَلَمَّا جَآءَهَا نُوْدِيَ اَنْۢ بُوْرِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَ
مَنْ حَوْلَهَا ؕ وَسُبْحٰنَ اللّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٩﴾

10. Å Moses, Jeg er visselig Allah, den Allmektige, den Allvise.

يٰمُوْسٰۤى اِنَّهٗۤ اَنَا اللّٰهُ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿١٠﴾

11. Kast din stav! Og da han så den bevege seg som om den var en slange, dro han bort og så seg ikke tilbake. (Vi sa til ham): Å Moses, frykt ikke, for sendebudene frykter visselig ikke i Min nærværelse.

وَاَلْقِ عَصَاكَ ؕ فَلَمَّا رَاٰهَا تَهْتَزُّ كَاَنَّهَا جَآنٌّ وَّلّٰى
مُدْبِرًا وَّلَمْ يُعَقِّبْ ؕ يٰمُوْسٰى لَا تَخَفْ ۟ اِنِّيْ لَا يَخَافُ
لَدَيَّ الْمُرْسَلُوْنَ ﴿١١﴾

12. Men for dem som handler urett og deretter gjør godt, istedenfor noe ondt, (overfor dem) er Jeg visselig Tilgivende, Barmhjertig.[4]

اِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًۢا بَعْدَ سُوْٓءٍ فَاِنِّيْ
غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٢﴾

13. Og stikk din hånd i din armhule; den vil komme ut hvit, men uten sykdom. (Dette er et tegn) blant de ni tegnene til Farao og hans folk, de er et ondt folk.[5]

وَاَدْخِلْ يَدَكَ فِيْ جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَآءَ مِنْ غَيْرِ
سُوْٓءٍ ۟ فِيْ تِسْعِ اٰيٰتٍ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهٖ ؕ اِنَّهُمْ
كَانُوْا قَوْمًا فٰسِقِيْنَ ﴿١٣﴾

14. Men da Våre innlysende tegn kom til dem, sa de: Dette er åpenbar magi.

فَلَمَّا جَآءَتْهُمْ اٰيٰتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوْا هٰذَا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿١٤﴾

15. Så de forkastet dem med urett og (falsk) stolthet, mens deres hjerter

وَجَحَدُوْا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَآ اَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَّعُلُوًّا ؕ

---

2. Se note til 20:11.

3. *Nâr* betyr "ild", og står her for Guds kjærlighet eller brukes om prøvelser og forfølgelser. *Bûrika* som er passiv, brukes ikke om Gud, men det gjør *tabâraka*.

4. *illâ* er her *istithnâ munqat'* (se 17:62).

5. Sammenlikn 7:134.

var overbevist om (sannheten). Se da hvordan enden ble for dem som stiftet ufred.

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِيْنَ ١٥

R. 2 16. Og Vi skjenket visselig David og Salomo kunnskap, og de sa: All lovprisning tilkommer (alene) Allah, som har opphøyet oss over mange av Sine troende tjenere.

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا دَاوٗدَ وَسُلَيْمٰنَ عِلْمًا ۚ وَقَالَا الْحَمْدُ
لِلّٰهِ الَّذِيْ فَضَّلَنَا عَلٰى كَثِيْرٍ مِّنْ عِبَادِهِ
الْمُؤْمِنِيْنَ ١٦

17. Og Salomo arvet (riket og profetdømmet) etter David. Og han sa: Å mennesker, vi har lært fuglenes språk, og vi har fått skjenket noe av alle ting. Dette er sannelig (Allahs) åpenbare nåde.[6]

وَوَرِثَ سُلَيْمٰنُ دَاوٗدَ وَقَالَ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ عُلِّمْنَا
مَنْطِقَ الطَّيْرِ وَاُوْتِيْنَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ ۗ اِنَّ هٰذَا لَهُوَ
الْفَضْلُ الْمُبِيْنُ ١٧

18. Og Salomos hærskarer av djinner og mennesker og fugler ble forsamlet for ham, og de (stod oppstilt) i avdelinger.[7]

وَحُشِرَ لِسُلَيْمٰنَ جُنُوْدُهٗ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ
وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوْزَعُوْنَ ١٨

19. Da de kom til *Wâdi-al-Naml*, sa en kvinne av Naml-stammen: Å Naml, gå inn i deres boliger, så at Salomo og hans hærskarer ikke skal trå dere ned, uten at de vet det.[8]

حَتّٰۤى اِذَاۤ اَتَوْا عَلٰى وَادِ النَّمْلِ ۙ قَالَتْ نَمْلَةٌ يّٰۤاَيُّهَا
النَّمْلُ ادْخُلُوْا مَسٰكِنَكُمْ ۚ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمٰنُ
وَجُنُوْدُهٗ ۙ وَهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ١٩

20. Da smilte (Salomo), idet han undret seg over hennes ord, og han sa: Min Herre, gi meg (styrken) til å være takknemlig for Din nåde, som Du har vist meg og mine foreldre, og at jeg måtte gjøre slike gode gjerninger som

فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِّنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ اَوْزِعْنِيْۤ
اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِيْۤ اَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلٰى وَالِدَيَّ
وَاَنْ اَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضٰىهُ وَاَدْخِلْنِيْ بِرَحْمَتِكَ

---

6. "Fuglenes språk" kan oppfattes som deres måte å "gi signal" til hverandre på. Det menes kanskje, at David og Salomo brukte f.eks. brevduer. En bedre tolkning ville være å ta "fuglene" i den åndelige betydningen, dvs. rettferdige mennesker som når høy utvikling, sammenlikn 3:50. Ordet kan også brukes om hurtig løpende hester, se Lane under *tayyâr*.

7. *Djinn* kan her bety: "skjulte folk, fremmede folk". Hentydningen er da til de fremmede folkeslag, som kom i Salomos tjeneste.

8. *Naml* betyr ikke her virkelige myrer. Det er stammenavn liksom *Mâzin* (som betyr: myregg; se *Qamûs* under *baraq*). Dyrenavnene er i det hele tatt ganske alminnelige blant arabere som stammenavn: *Asad* (løve), *Kalb* (hund), *Taghlab* (stor løve).

behager Deg. Og la meg inngå i Din barmhjertighet blant Dine rettferdige tjenere.

فِي عِبَادِكَ الصّٰلِحِينَ ﴿٢٠﴾

21. Og han inspiserte fuglene og sa: Hvordan kan det være, at jeg ikke ser *Hudhud*? Eller er han blant de fraværende?[9]

وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَآ أَرَى الْهُدْهُدَ
أَمْ كَانَ مِنَ الْغَآئِبِينَ ﴿٢١﴾

22. Jeg vil visselig straffe ham med en streng straff, eller drepe ham, hvis han ikke kommer med en klar grunn (for sitt fravær).

لَأُعَذِّبَنَّهُۥ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَاْذْبَحَنَّهُۥٓ أَوْ
لَيَأْتِيَنِّي بِسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٢٢﴾

23. Og han ventet ikke lenge (før *Hudhud* kom), og han sa da: Jeg har erfart noe du ikke vet, og jeg er kommet til deg fra Saba med sikre budskap.

فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطتُّ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِۦ
وَجِئْتُكَ مِن سَبَإٍۭ بِنَبَإٍ يَقِينٍ ﴿٢٣﴾

24. Jeg har visselig funnet, at en kvinne hersker over dem, og det er blitt gitt henne alle ting, og hun har en mektig trone.

إِنِّي وَجَدتُّ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِن كُلِّ
شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ﴿٢٤﴾

25. Jeg har funnet, at hun og hennes folk kaster seg ned (i bønn) for solen

وَجَدتُّهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِن دُونِ

---

9. På tvers av den populære troen, basert på fabler og fantasi, hevder vi at *Hudhud* ikke var en hærfugl, siden 1) det var inkonsekvent med Salomos verdighet, som en mektig monark og en guddommelig profet, å bli så sint på en liten fugl og være klar til å straffe den på hardest mulig måte og t.o.m. drepe den. 2) *Hudhud* ser ut til å være ganske kjent med lover og regler av staten, dessuten er han vel kjent med guddommelig enhet (se versene 25-26), som fuglene ikke er. 3) *Hudhud* er ikke en vandrefugl, og kan ikke fly lange strekninger som reisen til Seba og tilbake (vers 23). Ifølge disse fakta er det klart, at *Hudhud* ikke var en fugl, men en mann og i tillegg en ansvarsfull embetsmann fra staten, eller en general som hadde fått en viktig politisk oppgave av Salomo til dronningen av Seba. Bruk av budbringere ser også ut til å ha vært ganske populær på Salomos tid. Hudhud er en arabisk form for det Bibelske navn: Hadad. Videre er det et faktum at menn er blitt oppkalt etter dyr eller fugler (se note til forrige verset). Hudhud var et ganske alminnelig navn blant Salomos folk. Flere edomittiske konger har hatt det navnet, den edomittiske prinsen som flyktet til Egypt av frykt for Jakobs massakre var kjent ved dette navnet (se 1. Kong. 11:14). Navnet var så populært og er brukt så mye i det Gamle Testamente, at om det er brukt uten noen tilleggs kjennenavn eller kjennetegn betyr: "en mann fra edomittisk familie" (Jewish Enc.). Hudhud er også blitt hevdet til å være navn på faren til Bilqîs, dronningen av Seba (Muntaha al-Irab).
Vers 23 fremlegger at Hudhud var tildelt en viktig statsoppgave og han brakte viktige nyheter for Salomo. *Saba* kan kanskje identifiseres med den bibelske Seba (se 1. Kong. 10). Det var en by i Yemen som befant seg på ca. tre dagers reise fra byen San'â, og var hovedkvarteret for regjeringen til dronningen av Seba. Vers 24 viser at dronningen av Seba regjerte over et velstående folk, som hadde oppnådd en høy grad av sivilisasjon, og hun hadde alle de evner som trengs for å være en mektig monark.

istedenfor Allah, og Satan har forskjønnet deres gjerninger for dem, så at han har vendt dem fra den (rette) vei, så de ikke er rettledede.

اللّٰهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيْلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُوْنَ ۝٢٥

26. (Og han har befalt dem) ikke å kaste seg ned (i bønn) for Allah, som bringer det skjulte for dagen i himlene og på jorden, og som vet hva dere skjuler, og hva dere åpenbarer.

اَلَّا يَسْجُدُوْا لِلّٰهِ الَّذِيْ يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُوْنَ وَمَا تُعْلِنُوْنَ ۝٢٦

27. Allah! Det finnes ingen gud unntagen Ham, den mektige tronens Herre.[10]

اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ ۝٢٧ السجدة

28. Han [Salomo] svarte: Vi vil snart se om du har talt sannhet, eller om du hører til løgnerne.[11]

قَالَ سَنَنْظُرُ اَصَدَقْتَ اَمْ كُنْتَ مِنَ الْكٰذِبِيْنَ ۝٢٨

29. Gå med dette mitt brev og legg det fremfor dem, og vend deg så fra dem og se hvilket svar de gir.

اِذْهَبْ بِّكِتٰبِيْ هٰذَا فَاَلْقِهْ اِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُوْنَ ۝٢٩

30. (Da dronningen fikk brevet), sa hun: Å mine rådsherrer, et fornemt brev er blitt brakt til meg.

قَالَتْ يٰٓاَيُّهَا الْمَلَؤُا اِنِّيْٓ اُلْقِيَ اِلَيَّ كِتٰبٌ كَرِيْمٌ ۝٣٠

31. Det er fra Salomo, og det lyder: I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

اِنَّهٗ مِنْ سُلَيْمٰنَ وَاِنَّهٗ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝٣١

32. Opptre ikke hovmodig mot meg, men kom til meg i underkastelse.

ع اَلَّا تَعْلُوْا عَلَيَّ وَاْتُوْنِيْ مُسْلِمِيْنَ ۝٣٢

R. 3 33. Hun sa: Å mine rådsherrer, gi meg et råd i min sak. Jeg pleier ikke å

قَالَتْ يٰٓاَيُّهَا الْمَلَؤُا اَفْتُوْنِيْ فِيْٓ اَمْرِيْ مَا كُنْتُ

10. *Sadjdah* etter dette verset. *Ilâh* (gud) betyr: "gjenstand for beundring, kjærlighet og tilbedelse".

11. Det er aldri blitt fortalt om fugler at de har lyvet eller snakket sant. Verset fremlegger enda et bevis på at Hudhud ikke var en fugl, men en viktig embetsmann i Salomos regjering. Det etterfølgende vers beviser nok en gang at Hudhud ikke var en fugl, i fall man tenker seg at David og Salomo kunne forstå fuglenes språk, er det intet i Qur'ânen som taler for at dronningen av Seba kunne gjøre det samme, og likevel blir Hudhud tildelt denne oppgaven, at han skal ta med Salomos brev til henne og snakke med henne på vegne av Salomo, som hans representant.

avgjøre noen sak med mindre dere er tilstede (som rådgivere).

قَاطِعَةً أَمْرًا حَتّٰى تَشْهَدُوْنِ ﴿٣٢﴾

34. De svarte: Vi er et sterkt folk og et mektig krigsfolk, men avgjørelsen ligger hos deg. Så overvei hva du vil befale.

قَالُوْا نَحْنُ أُولُوْا قُوَّةٍ وَّ أُولُوْا بَأْسٍ شَدِيْدٍ ۙ وَّ
الْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانْظُرِيْ مَاذَا تَأْمُرِيْنَ ﴿٣٣﴾

35. Hun sa: Når konger erobrer en by, stifter de ufred i den og gjør folkets mektigste til de laveste og således gjør de alltid.

قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوْكَ إِذَا دَخَلُوْا قَرْيَةً أَفْسَدُوْهَا وَ
جَعَلُوْا أَعِزَّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً ۚ وَكَذٰلِكَ يَفْعَلُوْنَ ﴿٣٤﴾

36. Men jeg vil visselig sende en gave til ham, og så vente og se hva sendebudene bringer tilbake.

وَإِنِّيْ مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنٰظِرَةٌ ۢبِمَ يَرْجِعُ
الْمُرْسَلُوْنَ ﴿٣٥﴾

37. Så da (dronningens sendebud) kom til Salomo, sa han: Drister dere å hjelpe meg med (deres) rikdom? Men det Allah har gitt meg, er bedre enn det Han har gitt dere. Nei, dere er hovmodige over deres gave.

فَلَمَّا جَآءَ سُلَيْمٰنَ قَالَ أَتُمِدُّوْنَنِ بِمَالٍ فَمَآ اٰتٰىنِۦَ
اللّٰهُ خَيْرٌ مِّمَّآ اٰتٰىكُمْ ۚ بَلْ أَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُوْنَ ﴿٣٦﴾

38. Vend tilbake til dem, så vil vi visselig komme til dem med hærer, som de ikke kan stå seg (imot), og vi vil visselig drive dem ut vanærede (fra deres land), og de vil bli ydmykede.

اِرْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُوْدٍ لَّا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا
وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِّنْهَآ أَذِلَّةً وَّهُمْ صٰغِرُوْنَ ﴿٣٧﴾

39. Han sa: Å mine rådsherrer, hvem av dere vil bringe meg hennes trone før de kommer til meg i underkastelse?

قَالَ يٰٓأَيُّهَا الْمَلَؤُا أَيُّكُمْ يَأْتِيْنِيْ بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ
يَّأْتُوْنِيْ مُسْلِمِيْنَ ﴿٣٨﴾

40. En kraftfull høvding fra djinnene sa: Jeg vil bringe deg den, før du står opp fra din leir. Og jeg har visselig makt til det, (og jeg er) pålitelig.[12]

قَالَ عِفْرِيْتٌ مِّنَ الْجِنِّ أَنَا اٰتِيْكَ بِهٖ قَبْلَ أَنْ
تَقُوْمَ مِنْ مَّقَامِكَ ۚ وَإِنِّيْ عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِيْنٌ ﴿٣٩﴾

---

12. *'Ifrît* er utledet av ordet *'Afara*, som betyr: "mektig, sterk, høvding, meget intelligent, uforskammet" (Lane & Aqrab).

41. En som hadde kunnskap om Boken, sa: Jeg vil bringe deg den, før ditt edle (sendebud) vender tilbake til deg - og da han så den oppstilt foran seg, sa han: Dette er en nåde fra min Herre, for at Han kan prøve meg, om jeg er takknemlig eller utakknemlig. Og den som er takknemlig er kun takknemlig til det beste for sin sjel. Og den som er utakknemlig, (han skal vite) at min Herre er Uavhengig, den Nåderike.

قال الذي عنده علم من الكتب انا اتيك به
قبل ان يرتد اليك طرفك فلما راه مستقرا عنده
قال هذا من فضل ربي ليبلوني ءاشكر ام
اكفر ومن شكر فانما يشكر لنفسه ومن كفر
فان ربي غني كريم (٤١)

42. Han [Salomo] sa: Gjør tronen (så vakker at den) får hennes egen trone til å se ut som helt vanlig, (og) la oss se om hun følger den rette veien, eller om hun er (en) av dem som ikke lar seg rettlede.[13]

قال نكروا لها عرشها ننظر اتهتدي ام تكون
من الذين لا يهتدون (٤٢)

43. Da hun så var kommet, ble det sagt (til henne): Er dette lik din trone? Hun svarte: Det er som om den var den samme. Men vi hadde fått kunnskap før dette, og vi har allerede underkastet oss.

فلما جاءت قيل اهكذا عرشك قالت كانه هو
واوتينا العلم من قبلها وكنا مسلمين (٤٣)

44. Og (Salomo) hindret henne fra å tilbe det hun pleide å tilbe istedenfor Allah, fordi hun kom visselig fra et folk som ikke trodde.

وصدها ما كانت تعبد من دون الله انها
كانت من قوم كفرين (٤٤)

45. (Deretter) ble det sagt til henne: Tre inn i palasset. Og da hun så det, mente hun at det var et utstrakt vann og blottet sine ben. Han [Salomo] sa: Det er visselig et slott, belagt med glass. Hun sa: Min Herre, jeg har handlet urett mot meg selv, men nå underkaster

قيل لها ادخلي الصرح فلما راته حسبته لجة
وكشفت عن ساقيها قال انه صرح ممرد
من قوارير قالت رب اني ظلمت نفسي واسلمت

13. Dronningen hadde formodentlig sendt sin trone som gave. Nå ble avgudsbildene fjernet fra denne, for at hun kunne innse sine feil.

jeg meg sammen med Salomo, Allah, verdenenes Herre.[14]

مَعَ سُلَيْمٰنَ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝

R. 4 46. Og Vi sendte til Thamûd deres bror Sâlih, (som sa): Tilbe Allah (alene). Og se, de ble to grupper, som stridet.

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَآ اِلٰى ثَمُوْدَ اَخَاهُمْ صٰلِحًا اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ فَاِذَا هُمْ فَرِيْقٰنِ يَخْتَصِمُوْنَ ۝

47. Han sa: Å mitt folk, hvorfor søker dere å fremskynde det onde fremfor det gode? Hvorfor søker dere ikke tilgivelse hos Allah, slik at det vises dere barmhjertighet?

قَالَ يٰقَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُوْنَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُوْنَ اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ۝

48. De sa: Vi mener at skylden for vår onde skjebne (ligger hos) deg og dem som er med deg. Han svarte: (Årsaken til) deres onde skjebne er hos Allah (som dermed straffer dere). Dere er sannelig et folk som blir prøvet (av Allah).[15]

قَالُوا اطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَّعَكَ قَالَ طٰٓئِرُكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُوْنَ ۝

49. Og i byen var det en gruppe på ni (personer) som stiftet ufred i landet, og som ikke ville forbedre seg.[16]

وَكَانَ فِي الْمَدِيْنَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُّفْسِدُوْنَ فِي الْاَرْضِ وَلَا يُصْلِحُوْنَ ۝

50. De sa: Sverg til hverandre ved Allah, at vi visselig vil angripe ham og hans familie ved nattetiden, og at vi så, (etter å ha myrdet ham) vil si til hans arving: Vi var ikke vitne til hans

قَالُوْا تَقَاسَمُوْا بِاللّٰهِ لَنُبَيِّتَنَّهٗ وَاَهْلَهٗ ثُمَّ لَنَقُوْلَنَّ

---

14. Salomos palass var belagt med glassfliser, under hvilke vannet strømmet. Da dronningen så flisene, antok hun det gjennomsiktige glasset for vannet som rant under. Hun innså sin feiltakelse og forsto, at hun ved å tilbe solen hadde forvekslet den med den sanne livgiver, Gud, som hadde skapt den og alt annet.

15. *tatajjara bisjai'in* betyr: "ta varsel av noe". *Tâ'irukum 'indallâhi* betyr: "årsaken til deres onde skjebne er hos Allah" (Lane & Lisân).

16. Dette verset henviser til de ni personer som var fremstående fiender av Profeten (s.a.). Åtte av disse ble drept i slaget ved *Badr,* og den niende, den beryktede Abû Lahab, døde i Makka etter å ha hørt nyheten om nederlaget ved Badr. Disse åtte var: *Abû Djahl, Mut'im bin 'Adiyy, Shaibah bin Rabî'ah, Walîd bin 'Utbah, Umayyah bin Khalf, Nadr bin Harth* og *'Aqbah bin Abî Mua'it*. Disse sammensverget for å drepe Profeten (s.a.). Den virkelige planen var å velge en mann fra hver stamme og deretter gjøre et ordnet og avtalt angrep for å myrde ham. Slik at ingen stamme alene kunne bli beskyldt og holdt ansvarlig for drapet. Planen var fremsatt av Abû Djahl, lederen av denne onde gruppen.

families undergang, og vi taler visselig sant.

لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ۝٥٠

51. Og de la en plan, men Vi la (også) en plan uten at de oppdaget det.

وَمَكَرُوا مَكْرًا وَمَكَرْنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝٥١

52. Se så hvorledes enden ble på deres plan: Vi ødela dem og deres folk, alle sammen.

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَّا دَمَّرْنَاهُمْ
وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ ۝٥٢

53. Og dette er deres hus i ruiner på grunn av deres synder. I dette er det sannelig et tegn for et folk som har kunnskap.

فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
لَآيَةً لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝٥٣

54. Og Vi frelste dem som trodde og var rettferdige.

وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ۝٥٤

55. Og Vi (sendte) Lot (som sendebud) da han sa til sitt folk: Begår dere denne skjendighet, når dere dog ser (hva som er det rette)?[17]

وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ
تُبْصِرُونَ ۝٥٥

56. Går dere med begjær til menn istedet for til kvinner? Sannelig, dere er et uvitende folk.

أَئِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ ۚ
بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ۝٥٦

57. Men hans folks svar var kun at de sa: Driv Lots familie ut av deres by. De er visslig et folk som vil holde seg rene.

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوا آلَ
لُوطٍ مِنْ قَرْيَتِكُمْ ۖ إِنَّهُمْ أُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ ۝٥٧

58. Så Vi reddet ham og hans familie unntagen hans hustru. Vi dømte henne til å være blant de etterlatte.

فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَاهَا مِنَ الْغَابِرِينَ ۝٥٨

59. Og Vi lot det regne voldsomt over dem, og ondt var regnet (som falt) over dem som var blitt advart.

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا ۖ فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ۝٥٩ ع ١٩

R. 5 60. Si: All lovprisning tilkommer (alene) Allah, og fred være med Hans

قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ ۗ

17. "når dere dog ser" kan også oversettes med: "med deres åpne øyne".

tjenere, som Han har utvalgt. Er Allah best, eller det som de setter ved siden (av Ham)?[18]

آٰللّٰهُ خَيْرٌ اَمَّا يُشْرِكُوْنَ ۝٦٠

[DEL 20]

61. Eller: Hvem har skapt himlene og jorden, og sender vann ned til dere fra skyene? Ved hjelp av den lar Vi skjønne hager vokse. Dere kunne ikke få deres trær til å vokse. Finnes det noen gud ved siden av Allah? Men nei, de er et folk som avviker (fra den rette vei).[19]

اَمَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَاَنْزَلَ لَكُمْ مِّنَ
السَّمَآءِ مَآءً ۚ فَاَنْۢبَتْنَا بِهٖ حَدَآئِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ ۚ
مَا كَانَ لَكُمْ اَنْ تُنْۢبِتُوْا شَجَرَهَا ۗ ءَاِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ ۗ
بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَّعْدِلُوْنَ ۝٦١

62. Eller: Hvem har gjort jorden til et oppholdssted og skapt floder i dens midte, og satt fjell i den og skapt en skillevei mellom de to havene? Finnes det noen gud ved siden av Allah? Men nei, de fleste av dem vet ikke.

اَمَّنْ جَعَلَ الْاَرْضَ قَرَارًا وَّجَعَلَ خِلٰلَهَآ اَنْهٰرًا
وَّجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ۗ
ءَاِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ ۗ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝٦٢

63. Eller: Hvem svarer den lidende, når han påkaller Ham, og (hvem) fjerner det onde og gjør dere til etterfølgere på jorden? Finnes det noen gud ved siden av Allah? Det er lite dere tenker dere om.[20]

اَمَّنْ يُّجِيْبُ الْمُضْطَرَّ اِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوْٓءَ
وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَآءَ الْاَرْضِ ۗ ءَاِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ ۗ قَلِيْلًا
مَّا تَذَكَّرُوْنَ ۝٦٣

64. Eller: Hvem veileder dere i mørkets (dype) til lands og til havs, og hvem sender vindene som gledelig

اَمَّنْ يَّهْدِيْكُمْ فِيْ ظُلُمٰتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُّرْسِلُ

18. Med dette verset slutter historien om Moses, David, Salomo, Sâlih og Lot. Dette verset legger frem en bønn om at guddommelig fred og velsignelser skal være med Guds sendebud og Hans utvalgte, til hvem menneskeheten er i gjeld for alt som er godt og fromt i denne verden; og deretter fortsetter sûren med å fremlegge argumenter som støtter eksistensen av Gud, Hans makt og enhet.

19. Første argument som taler for Guds eksistens, Hans makt og enhet, er hentet fra naturen, fra skapelsen av himlene og jorden, fra regnet som faller og gir liv til en død jord, og fra fjellene og flodene.

20. Akkurat som Guds mektighet er manifestert gjennom vidunderlig mekanisme og virkning av naturlovene (forrige vers), på samme måte blir Hans mektighet manifestert i menneskets indre bevissthet, når det påkaller sin Herre med kval og lidelse i sin sjel, og Gud hører på dets påkallelse.

budskap foran Sin barmhjertighet? Finnes det noen gud ved siden av Allah? Allah er opphøyet over (alt) det de setter ved siden av (Ham).[21]

الرِّيٰحَ بُشْرًاۢ بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهٖ ۗ ءَاِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ ۗ
تَعٰلَى اللّٰهُ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٦٤﴾

65. Eller: Hvem gir opphav til skapelse (og) lar den så vende tilbake? Og hvem gir dere føde fra himmelen og jorden? Finnes det noen gud ved siden av Allah? Si: Kom med deres beviser, dersom dere taler sannferdig.

اَمَّنْ يَّبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ وَمَنْ يَّرْزُقُكُمْ
مِّنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ ۗ ءَاِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ ۗ قُلْ هَاتُوْا بُرْهَانَكُمْ
اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٦٥﴾

66. Si: Ingen i himlene og på jorden kjenner det usette, unntagen Allah. Og de vet ikke når de skal oppreises.

قُلْ لَّا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ الْغَيْبَ
اِلَّا اللّٰهُ ۗ وَمَا يَشْعُرُوْنَ اَيَّانَ يُبْعَثُوْنَ ﴿٦٦﴾

67. Nei, deres viten om det kommende har nådd sin (ytterste) grense, men nei, de er i tvil om det, ja, de er blinde for det.[22]

بَلِ ادّٰرَكَ عِلْمُهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ ۗ بَلْ هُمْ فِيْ شَكٍّ
مِّنْهَا ۫ بَلْ هُمْ مِّنْهَا عَمُوْنَ ﴿٦٧﴾ ع

R. 6 68. Og de vantro sier: Hva! når vi og våre fedre er støv, skal vi så bringes frem (av jorden)?

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا ءَاِذَا كُنَّا تُرٰبًا وَّاٰبَآؤُنَآ اَئِنَّا
لَمُخْرَجُوْنَ ﴿٦٨﴾

69. Vi ble visselig lovet dette før, vi og våre forfedre; dette er ikke annet enn de gamles fabler.

لَقَدْ وُعِدْنَا هٰذَا نَحْنُ وَاٰبَآؤُنَا مِنْ قَبْلُ ۙ اِنْ
هٰذَآ اِلَّآ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿٦٩﴾

70. Si (til de vantro): Reis omkring på jorden, og se hvordan enden ble for de syndige.

قُلْ سِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَانْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُجْرِمِيْنَ ﴿٧٠﴾

71. Og sørg ikke over dem, og vær ikke nedtrykt over hva de planlegger.

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِيْ ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُوْنَ ﴿٧١﴾

21. Når *Rîh* (vind) brukes i entall, betyr det generelt guddommelig straff (se 17:70, 54:20, 69:7). Men brukt i flertall betegner det generelt guddommelige velsignelser.

22. Mennesket alene kan aldri tilfredsstille den menneskelige sjelens behov og begjær, samme hvor mye verdslig kunnskap og intelligens det måtte ha. Heller ikke kan den bevise mer enn en tvil om Guds eksistens og livet etter døden, to grunnleggende religiøse tro, ganske enkelt fordi deres fulle forståelse er utenfor menneskets rekkevidde. Det trengs guddommelig kunnskap gjennom guddommelig åpenbaring, som kan grunnfeste og i virkeligheten grunnfester sikkerhet i menneskets sinn om disse to grunnleggende tro. Menneskets kunnskap på sitt beste, kan lede til den konklusjon at det må være en Gud og et liv etter døden, men det er den guddommelige åpenbaringen alene som kan forandre "må" til en sikker "er", altså

72. Og de sier: Når blir dette løftet (oppfylt), om du (da) er sannferdig?

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٧١﴾

73. Svar (dem): Kan hende at en del av det dere søker å fremskynde, er nær ved dere.

قُلْ عَسَىٰ أَن يَكُونَ رَدِفَ لَكُم بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٧٢﴾

74. Og sannelig, din Herre er Nåderik mot menneskeheten, men de fleste av dem er ikke takknemlige.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾

75. Og din Herre vet visselig hva deres hjerter skjuler, og hva de åpenbarer.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٤﴾

76. Og det finnes ikke noe skjult i himmelen og på jorden, som ikke er (nedskrevet) i en klar Bok.

وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٧٥﴾

77. Sannelig, denne Qur'ânen forklarer Israels barn det meste av det de strides om.[23]

إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنَ يَقُصُّ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٧٦﴾

78. Og den er sannelig rettledning og barmhjertighet for de troende.

وَإِنَّهُ لَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾

79. Sannelig, din Herre vil avgjøre mellom dem ved Sin dom, og Han er den Allmektige, den Allvitende.

إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُم بِحُكْمِهِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٧٨﴾

80. Så sett din lit til Allah, du (bygger) visselig på den klare sannheten.

فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۖ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴿٧٩﴾

81. Du kan visselig ikke få (åndelig) døde til å høre, heller ikke kan du få døve til å høre kallet, når de vender deg ryggen.

إِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿٨٠﴾

---

fra at det "må" være en Gud og et liv etter døden, til at det "er" en Gud og et liv etter døden.

23. Det refereres kanskje til Salomo i dette verset. Han ble av jødene beskyldt for *sjirk* (avgudsdyrkelse) for at de kunne vinne affektasjon av dronningen av Seba. Siden det eksisterte forskjellige meninger om Salomos oppførsel mot dronningen blant jødene, har Qur'ânen avslørt dette faktum. Dessuten kan verset omfatte mange andre emner liksom Jesu død, profetenes sanne historier og mye annet som

82. Og du kan ikke veilede de blinde ut fra deres villfarelse. Du kan bare få dem, som tror på Våre tegn, til å høre og de underkaster seg.[24]

وَمَآ أَنتَ بِهَٰدِى ٱلْعُمْىِ عَن ضَلَٰلَتِهِمْ إِن تُسْمِعُ
إِلَّا مَن يُؤْمِنُ بِـَٔايَٰتِنَا فَهُم مُّسْلِمُونَ ﴿٨٢﴾

83. Og når dommen felles over dem, vil Vi frembringe fra jorden et dyr, som skal såre dem, fordi menneskene ikke trodde på Våre tegn.[25]

وَإِذَا وَقَعَ ٱلْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَآبَّةً مِّنَ
ٱلْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ ٱلنَّاسَ كَانُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَا
لَا يُوقِنُونَ ﴿٨٣﴾ ع

R. 7 84. Og den dag vil Vi forsamle fra hvert folk et parti som forkastet Våre tegn, og de vil være (ordnet) i skilte grupper.

وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِن كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِّمَّن يُكَذِّبُ بِـَٔايَٰتِنَا
فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٨٤﴾

85. Inntil når de kommer (til Allah), vil Han si: Forkastet dere Mine tegn, når dere ikke hadde full kjennskap til dem? Eller hva var det dere gjorde (med dem)?

حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءُو قَالَ أَكَذَّبْتُم بِـَٔايَٰتِى وَلَمْ تُحِيطُوا۟ بِهَا
عِلْمًا أَمَّاذَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾

86. Og dommen skal falle over dem, fordi de handlet urett, og de vil bli målløse.

وَوَقَعَ ٱلْقَوْلُ عَلَيْهِم بِمَا ظَلَمُوا۟ فَهُمْ لَا يَنطِقُونَ ﴿٨٦﴾

87. Ser de ikke at Vi har skapt natten, så at de kan hvile i den, og dagen til å se? I dette er det visselig tegn for et folk som tror.

أَلَمْ يَرَوْا۟ أَنَّا جَعَلْنَا ٱلَّيْلَ لِيَسْكُنُوا۟ فِيهِ وَٱلنَّهَارَ
مُبْصِرًا إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٧﴾

88. Og på den dag da det blåses i trompeten, skal alle som er i himlene og

وَيَوْمَ يُنفَخُ فِى ٱلصُّورِ فَفَزِعَ مَن فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَ

Israels barn den dag i dag strider om.

24. Den blinde og den døve som det er snakk om i dette og det forrige verset, er de "åndelige" blinde og døve.

25. *Dâbbatul-ardh* (fra jorden et dyr) betyr: "ethvert insekt eller krypdyr som vandrer langsomt" (Lane & Aqrab). I Qur'ânen er det også brukt om: "verdslige mennesker, materialistiske mennesker" (se 34:15 og sammenlikn 18:105). *Tukallimu* betyr: "tale til, såre". Siste betydningen vil her bety: det er snakk om en sykdomsepidemi, som vil være et tegn på den siste tid, den messianske alder. Vers 87 viser også at det er snakk om den nye oppgangsperiode for Islâm etter en lang "natt". Vers 88 taler ytterligere om denne periodens voldsomme krigshandlinger. Vers 89 om "fjellenes" (dvs. stormennenes eller makthavernes) undergang.

jorden rammes av urolighet, med unntakelse av dem Allah vil, og alle skal komme ydmykede til Ham.

مَن فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَن شَاءَ اللَّهُ ۚ وَكُلٌّ أَتَوْهُ دَاخِرِينَ ﴿٨٨﴾

89. Og du ser fjellene, som du tror er grunnfestede, forsvinne som skyer svever (over himmelen) - et verk av (Allah) som har gjort alt fullkomment. Han vet sannelig hva dere gjør.[26]

وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ
السَّحَابِ ۚ صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَتْقَنَ كُلَّ شَيْءٍ ۚ إِنَّهُ خَبِيرٌ
بِمَا تَفْعَلُونَ ﴿٨٩﴾

90. Den som gjør en god gjerning, skal få en enda bedre (belønning), og de skal på den dag være sikre mot all urolighet.

مَن جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّنْهَا ۚ وَهُم مِّن فَزَعٍ
يَوْمَئِذٍ آمِنُونَ ﴿٩٠﴾

91. Men de som gjør en ond gjerning, skal styrtes hodekulls i Ilden. (Og det vil bli sagt til dem): Blir dere belønnet for annet enn hva dere har øvet?[27]

وَمَن جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ
تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩١﴾

92. (Si): Jeg har fått befaling om kun å tjene Herren over denne byen [Makka], som Han har gjort hellig, og Ham tilhører alle ting. Og jeg har fått befaling om å være blant dem som underkaster seg (Allah alene).[28]

إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَٰذِهِ الْبَلْدَةِ الَّذِي
حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ ۖ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩٢﴾

93. Og (jeg har likeledes fått befaling om) å resitere Qur'ânen. Den som da lar seg rettlede, rettledes kun til (det beste) for sin egen sjel. Og si til

وَأَنْ أَتْلُوَ الْقُرْآنَ ۖ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي
لِنَفْسِهِ ۖ وَمَن ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ

26. Ved Profetens (s.a.) komme forsvant de gamle idéer og institusjoner, som var grunnfestet liksom fjellene, akkurat som skyene. "Fjellene" kan også betegne de grunnfestede rikene, Romerriket og det Persiske riket, som ikke klarte å bekjempe de uimotståelige, og seierrike muslimske hærer. For vitenskapens skyld hentyder dette verset til en sannhet, som ble oppdaget lang tid etter, nemlig jordens rotasjon om solen og om egen akse.

27. ".. skal styrtes hodekulls i Ilden" kan også oversettes "deres ledere skal styrtes i Ilden".

28. Makkanerne fryktet at hvis avgudsdyrkelse forsvant fra Arabia, ville Ka'baen, som var gjemmested for alle deres velkjente gudebilder, miste sin viktighet og dermed ville også de miste sin prestisje og innflytelse som dens voktere. Verset renser deres sinn for denne falske idéen, og mener å si at ved å være et senter for en verdensomspennende bevegelse og som senter for budskap til hele menneskeheten, vil Makka, istedenfor å miste sin viktighet, derimot få økt sin prestisje og vil fortsette å bli respektert og æret til tidenes ende.

den som avviker: Jeg er kun en av advarerne.

الْمُنْذِرِينَ ﴿٩٢﴾

94. Og si: All lovprisning tilkommer Allah (alene). Han vil snart vise dere Sine tegn, så dere vil kjenne dem. Og din Herre er ikke uvitende om det dere gjør.

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا ۚ وَمَا
ع رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

سُورَةُ الْقَصَصِ مَكِّيَّةٌ (٢٨)

AL-QASAS
(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ (١)

2. Tâ Sîn Mîm (Den Rene, den Althørende, all verdighets Herre).[1]

طسٓمٓ (٢)

3. Dette er den klare Boks vers.

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ (٣)

4. Vi foreleser deg av Moses' og Faraos historie i overensstemmelse med sannheten, (en nyttig beretning) for et folk som vil tro.

نَتْلُوا عَلَيْكَ مِن نَّبَإِ مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ
لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ (٤)

5. Sannelig, Farao oppførte seg hovmodig i landet og splittet dets folk i partier, han prøvde å svekke en del av dem, idet han drepte deres sønner og lot deres kvinner leve. Han var visselig en av dem som stiftet ufred.

إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا
يَسْتَضْعِفُ طَائِفَةً مِّنْهُمْ يُذَبِّحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي
نِسَاءَهُمْ ۚ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ (٥)

6. Og Vi ønsket å skjenke Vår nåde til dem som ble sett på som svake i landet, og å gjøre dem til ledere og gjøre dem til arvinger (av Vår nåde).

وَنُرِيدُ أَن نَّمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا فِي الْأَرْضِ
وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ (٦)

7. Og (Vi ønsket) å grunnfeste dem i landet og vise Farao og Hâmân og deres hærer, det som de fryktet fra dem.[2]

وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ
وَجُنُودَهُمَا مِنْهُم مَّا كَانُوا يَحْذَرُونَ (٧)

---

1. Se noten til 26:2.

2. Hâmân var tittelen på høypresten av guden Amon; "Hâm" på egyptisk betyr: "høyprest". Guden Amon dominerte over alle andre egyptiske guder. "Hâmân var direktør for både finansdepartementet, hæren og alle kraftmenn av Thebes. Hans navn var Nebunnef, og han var en høyprest under Ramses II og hans sønn Merneptah. Som overhode av en rik organisasjon, omfattende alle prester av landet, hadde hans makt og prestisje økt så mye at han kontrollerte det mest innflytelsesrike politiske parti, og hadde endog sin egen hær" (et utdrag fra "A Story of Egypt" av James Henry Breasted, Ph. D.). Hâmân er også blitt sagt å være navnet på en minister av Ahasuerus, en persisk konge som levde lang tid etter Moses' tid.

8. Og Vi åpenbarte til Moses' mor: Am ham, men når du frykter for ham, sett ham da i floden, og frykt ikke og sørg ikke; (for) Vi vil visselig bringe ham tilbake til deg og gjøre ham til et av sendebudene.

وَأَوْحَيْنَآ إِلَىٰٓ أُمِّ مُوسَىٰٓ أَنْ أَرْضِعِيهِ ۖ فَإِذَا خِفْتِ
عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِى ٱلْيَمِّ وَلَا تَخَافِى وَلَا تَحْزَنِىٓ ۖ إِنَّا
رَآدُّوهُ إِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿٨﴾

9. Og (da hun hadde gjort det), så tok Faraos folk ham opp, slik at han kunne bli en fiende og en sorg for dem. Sannelig, Farao og Hâmân og deres hærskarer var syndere.

فَٱلْتَقَطَهُۥٓ ءَالُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا ۗ
إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَـٰمَـٰنَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا۟ خَـٰطِـِٔينَ ﴿٩﴾

10. Og Faraos hustru sa: (Han vil bli) en øyentrøst for meg og deg. Drep ham ikke, kanskje kan han bli til nytte for oss, eller vi kan ta ham som sønn. De ante ikke (hva Vår plan gikk ut på).[3]

وَقَالَتِ ٱمْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرَّتُ عَيْنٍ لِّى وَلَكَ ۖ لَا
تَقْتُلُوهُ عَسَىٰٓ أَن يَنفَعَنَآ أَوْ نَتَّخِذَهُۥ وَلَدًا وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠﴾

11. Og hjertet til Moses' mor ble befridd (for sin sorg). Hun hadde nesten åpenbart (hvem han var), hvis Vi ikke hadde styrket hennes hjerte, så hun kunne bli en av de troende.[4]

وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَـٰرِغًا ۖ إِن كَادَتْ لَتُبْدِى
بِهِۦ لَوْلَآ أَن رَّبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿١١﴾

12. Og hun sa til hans søster: Følg etter ham. Og hun stod på siden og iakttok ham (da de tok ham opp). Men de visste ikke (noe om det).

وَقَالَتْ لِأُخْتِهِۦ قُصِّيهِ ۖ فَبَصُرَتْ بِهِۦ عَن جُنُبٍ وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢﴾

13. Og Vi hadde allerede dekretert at han skulle avslå de kvinner som ville amme ham. Så sa hun: Skal jeg vise dere en familie som vil oppfostre ham for dere, og som vil være ham hengiven?

وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ ٱلْمَرَاضِعَ مِن قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ
عَلَىٰٓ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُۥ لَكُمْ وَهُمْ لَهُۥ نَـٰصِحُونَ ﴿١٣﴾

---

3. Farao visste ikke at barnet som han var så kjær og omsorgsfull mot, en dag ville bli et redskap for å straffe ham i skjebnens hender, fordi han hadde spottet og utfordret guddommelige påbud, og hadde holdt israelittene bundet og tyrannisert over dem i en lang periode. "De ante ikke" kan også hentyde til andre mennesker som ikke hadde viten om Moses' oppdragelse hos Farao.

4. Moses' mor var så glad over at Moses var blitt gitt tilbake til henne, at hun av ekstrem glede var nær ved å erklære at barnet egentlig tilhørte henne. Om Gud ikke hadde stoppet henne, hadde hun fortalt hele saken, om hvordan hun mottok guddommelig åpenbaring og hvordan hun, for å følge åpenbaringen,

14. Slik brakte Vi ham tilbake til hans mor, slik at hennes øyne kunne gledes, og så at hun ikke skulle sørge, og for at hun kunne vite at Allahs løfte er sant. Men de fleste av dem vet det ikke.

فَرَدَدْنٰهُ إِلَىٰٓ أُمِّهِۦ كَىْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ
أَنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَلٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ (١٤) ع

R. 2 15. Og da han nådde sin modenhet og var fullvoksen, skjenket Vi ham visdom og kunnskap. Slik belønner Vi dem som handler godt.

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُۥ وَاسْتَوَىٰٓ ءَاتَيْنٰهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ۚ
وَكَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِينَ (١٥)

16. Og han gikk inn i byen, da dens innbyggere ikke hadde åpnet, og han fant der to menn som kranglet: den ene fra hans parti, og den andre fra hans fiender. Og den som var fra hans parti, ba ham om hjelp mot den som hørte til hans fiender. Da slo Moses ham med et neveslag og gjorde det av med ham. Han sa: Dette er Satans verk. Han er visselig en åpenbar, villedende fiende.[5]

وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينِ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا
فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هٰذَا مِن شِيعَتِهِۦ
وَهٰذَا مِنْ عَدُوِّهِۦ ۖ فَاسْتَغٰثَهُ الَّذِى مِن شِيعَتِهِۦ
عَلَى الَّذِى مِنْ عَدُوِّهِۦ فَوَكَزَهُۥ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ ۖ
قَالَ هٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطٰنِ ۖ إِنَّهُۥ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ (١٦)

17. Han sa: Min Herre, jeg har handlet urett mot meg selv, tilgi meg for det. Da tilga Han ham. Han er sannelig den Tilgivende, den Barmhjertige.[6]

قَالَ رَبِّ إِنِّى ظَلَمْتُ نَفْسِى فَاغْفِرْ لِى فَغَفَرَ لَهُۥٓ ۚ
إِنَّهُۥ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ (١٧)

18. Han [Moses] sa: Fordi Du har vist meg nåde, vil jeg aldri være noen hjelper for de skyldige.

قَالَ رَبِّ بِمَآ أَنْعَمْتَ عَلَىَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا
لِّلْمُجْرِمِينَ (١٨)

---

hadde lagt barnet i elven.

5. Uttrykket "Dette er Satans verk" er en ganske alminnelig talemåte når man ønsker å fastslå at noe ondt har hendt en. Ordene kan ha vært henvendt til den døende egypter, og betød: Din død er et resultat av din sataniske handling. Det faktum at Moses ikke hadde noen våpen, men bare frastøtet eller slo egypteren med neven, viser at egypterens senere død var en ulykke. Moses hadde egentlig ikke til hensikt å drepe ham. Qur'ânen har ikke nevnt den onde handlingen av egypteren som Moses refererer til i dette verset. Egypteren er blitt fortalt å ha tvunget en israelittisk kvinne til å begå hor med ham. Sannsynligvis ledet dette til en krangel som det er henvist til i dette verset, og til slutt Moses' inngripelse og egypterens død. Moses' neveslag var ikke ment som annet enn hjelp til en venn, at det hadde døden som resultat, gjør ikke dermed Moses skyldig moralsk sett.

6. Ordet *zalamtu* (har handlet urett) betyr heller ikke at Moses anser seg selv for moralsk skyldig. *Zalama* betyr: "begå en feil". *Ghafara* (å tilgi) betyr egentlig: "dekke, beskytte mot konsekvensene av ens

19. Og om morgenen var han i byen, fryktsom og aktpågivende. Og se; den som dagen før hadde bedt om hjelp, ropte (igjen) etter ham om hjelp. (Da) sa Moses til ham: Du er visselig en åpenbar villedet (person).[7]

فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَآئِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي
اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ ۚ قَالَ لَهُ مُوسَىٰٓ
إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُّبِينٌ ﴿١٩﴾

20. Og da han hadde i sinne å gripe fatt i den som var en fiende av dem begge, sa han: Å Moses, har du i sinne å drepe meg, som du drepte et menneske i går? Du har visselig kun i sinne å bli tyrann i landet, og du har ikke i sinne å bli en av dem som stifter fred.[8]

فَلَمَّآ أَنْ أَرَادَ أَنْ يَّبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا
قَالَ يٰمُوسَىٰٓ أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا
بِالْأَمْسِ ۖ إِنْ تُرِيدُ إِلَّآ أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ
وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ﴿٢٠﴾

21. Og det kom en mann løpende fra den andre enden av byen og sa: Å Moses, stormennene holder rådsmøte angående deg for å drepe deg. Dra derfor bort, jeg er visselig en av dem som gir deg et hengivent (råd).

وَجَآءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ قَالَ يٰمُوسَىٰٓ
إِنَّ الْمَلَأَ يَأْتَمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ
مِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢١﴾

22. Og han dro bort derfra, fryktsom og aktpågivende. Han sa: Min Herre, frels meg fra det urettferdige folk.

فَخَرَجَ مِنْهَا خَآئِفًا يَتَرَقَّبُ ۖ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ
ع الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٢﴾

R. 3 23. Og da han hadde satt kurs mot Midian, sa han: Måtte min Herre lede meg på den rette vei.

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَآءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَىٰ رَبِّيٓ أَنْ
يَّهْدِيَنِي سَوَآءَ السَّبِيلِ ﴿٢٣﴾

24. Og da han kom til Midians vann, fant han der en flokk menn som

وَلَمَّا وَرَدَ مَآءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ

handlinger".

7. Moses ser ut til å få den israelitteren som kalte ham for hjelp til å bebreide seg, ved å si til ham: "Du er en dum venn, og er ikke i stand til å innse konsekvensene av dine handlinger som du nylig gjorde, slik at du ble involvert i uro". Ordene betyr ikke, som det vanligvis misforstås, at Moses betraktet mannen som sin motstander.

8. Ordene "..som var en fiende av dem begge.." viser at mannen som det blir henvist til er en egypter. Men om han var en israelitt, som Bibelen sier, da må han ha vært sammen med egypterne, og må ha meldt forrige dagens episode til makthaverne, og da var han altså en fiende av dem begge, både Moses' og israelitterens, som kalte Moses for hjelp.

vannet (deres får), og han fant foruten disse, to kvinner som holdt (deres får) tilbake. Han sa: Hva er det som er i veien med dere to? De svarte: Vi kan ikke gi (våre får) noe å drikke før hyrdene driver (deres dyr) bort, og vår far er en meget gammel mann.

النَّاسِ يَسْقُونَ ۟ وَوَجَدَ مِن دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ ۚ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا ۖ قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّىٰ يُصْدِرَ الرِّعَاءُ ۖ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿٢٤﴾

25. Da vannet han (deres flokk) for dem, deretter vendte han seg til skyggen og sa: Min Herre, jeg har visselig behov for hva Du vil sende meg av godt.

فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴿٢٥﴾

26. Og den ene av dem kom til ham, vandrende blyg. Hun sa: Min far kaller deg, for at han kan gi deg en belønning, fordi du vannet (dyrene) for oss. Så da (Moses) var kommet til ham og hadde fortalt ham historien (om seg selv), sa han: Frykt ikke, du har unnsluppet et urettferdig folk.

فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا ۚ فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ ۖ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٦﴾

27. En av de to sa: Å min far, lei ham (til å arbeide for oss), da den beste du kan leie er den sterke, den pålitelige.

قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ ۖ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ ﴿٢٧﴾

28. Han sa: Jeg ønsker visselig å la deg ekte en av mine døtre på betingelse av at du tjener meg i åtte år. Og hvis du fullfører ti (år), så skal det stå til deg selv. Og jeg ønsker ikke å være hard mot deg. Du vil finne at jeg, om Allah vil, er en av de rettferdige.[9]

قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَىٰ أَن تَأْجُرَنِي ثَمَانِيَ حِجَجٍ ۖ فَإِنْ أَتْمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِندِكَ ۖ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ ۚ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٨﴾

---

9. Oppbygningen av dette verset ser ikke ut til å støtte den generelle konklusjonen som trekkes fra dette verset, det at Sju'aib eller Jethro ble enig om å gifte bort den ene av hans døtre med Moses, som gjengjeld for åtte eller ti års arbeid hos ham. Faktumet ser ut til å være at Sju'aib som var ganske gammel, og trengte en ærlig mann for å passe på hans flokk, og Moses som ble funnet, besittet alle disse kvalitetene og oppfylte kravene. Slik at Sju'aib satte Moses i stilling ved innstendighet fra en av hans døtre. De ble enige om åtte eller ti år som ansettelsesperiode. Sju'aib som var en gudfryktig person, innså enten selv eller ble meddelt av Gud gjennom åpenbaring, at Moses hadde en stor og viktig framtid. Derfor ga han Moses tilbud om å gifte seg med en av hans døtre, slik at han, som han ønsket, også selv kunne leve en stund sammen med sin svigersønn, og dra nytte av hans edle selskap. Sju'aib la fram dette, at Moses skulle arbeide for ham i åtte eller ti år, som et av kravene for ekteskapet. Altså er det ikke riktig å si at Sju'aib ga Moses tilbud om å gifte seg med en av hans døtre, til gjengjeld for arbeidet som Moses skulle utføre

29. Han [Moses] sa: Dette (er hermed avgjort) mellom meg og deg. Hvilket av de to tidsrom jeg (enn) fullender, så skal det ikke være noen urett mot meg, og Allah vokter over hva vi sier.

قَالَ ذٰلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ ؕ اَيَّمَا الْاَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا
عُدْوَانَ عَلَيَّ ؕ وَاللّٰهُ عَلٰی مَا نَقُوْلُ وَكِيْلٌ ﴿٢٩﴾ ع

R. 4 30. Og da Moses hadde fullendt fristen og reiste med sin familie, oppdaget han en ild i retning av (fjellet) Tûr. Han sa til sin familie: Bli her, jeg har oppdaget en ild, kanskje vil jeg bringe dere noe nytt derfra, eller en glo fra ilden, så dere kan varme dere.[10]

فَلَمَّا قَضٰی مُوْسَی الْاَجَلَ وَسَارَ بِاَهْلِهٖۤ اٰنَسَ مِنْ
جَانِبِ الطُّوْرِ نَارًا ۚ قَالَ لِاَهْلِهِ امْكُثُوْۤا اِنِّیْۤ اٰنَسْتُ
نَارًا لَّعَلِّیْۤ اٰتِیْكُمْ مِّنْهَا بِخَبَرٍ اَوْ جَذْوَةٍ مِّنَ النَّارِ
لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُوْنَ ﴿٣٠﴾

31. Så da han kom til den, ble han kalt fra den høyre siden av dalen på det velsignede sted, fra treet: Å Moses, Jeg er visselig Allah, verdenenes Herre.[11]

فَلَمَّاۤ اَتٰىهَا نُوْدِیَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْاَیْمَنِ فِی الْبُقْعَةِ
الْمُبٰرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ اَنْ یّٰمُوْسٰۤی اِنِّیْۤ اَنَا اللّٰهُ رَبُّ
الْعٰلَمِیْنَ ﴿٣١﴾

32. Og (det ble sagt til ham): Kast din stav. Og da han så den bevege seg, som om det var en slange, vendte han seg (i frykt) og så seg ikke tilbake. (Da sa Vi): Å Moses, vend deg om og frykt ikke, du hører visselig til dem som er i sikkerhet (mot alt ondt).

وَاَنْ اَلْقِ عَصَاكَ ؕ فَلَمَّا رَاٰهَا تَهْتَزُّ كَاَنَّهَا جَآنٌّ وَّلّٰی
مُدْبِرًا وَّلَمْ یُعَقِّبْ ؕ یٰمُوْسٰۤی اَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ ۟ اِنَّكَ
مِنَ الْاٰمِنِیْنَ ﴿٣٢﴾

33. Stikk din hånd inn i din armhule; den vil komme ut hvit, uten

اُسْلُكْ یَدَكَ فِیْ جَیْبِكَ تَخْرُجْ بَیْضَآءَ مِنْ غَیْرِ سُوْٓءٍ ۟

senere i de ti eller åtte årene. Hvilken godtgjørelse Moses enn hadde fått fra Sju'aib, hadde den intet å gjøre med forslaget om ekteskap. Kristne kritikere har hevdet at det her er en sammenblanding med Jakobs avtale med Laban (se 1. Mosebok 29:18). Men Jakob skulle tjene i syv år, og Moses derimot oppholdt seg hos Jethro i ti år (se Jewish Enc.), som Qur'ânen også her bekrefter. Det er dessuten her en profeti om Muhammad (s.a.), som også i denne sammenheng skulle være "lik Moses" (se 5. Mosebok 18:18). Profeten Muhammad (s.a.) oppholdt seg åtte år i Madîna før erobringen av Makka og to år etter erobringen.

10. Avsondring og ensomhet er veldig viktig for meditasjon og nattverd med den Levende. Moses søkte å skille seg fra hans familie, og i virkeligheten fra alle verdslige forbindelser og kontakter, for at han kanskje kunne bli skjenket med velsignelsen av guddommelig nattverd. Se også note til 20:11.

11. Mens Moses bare var på siden av den åndelige velsignede dalen, trådte den Hellige Profeten Muhammad (s.a.) inn i den (53:14-15). Moses kunne ikke oppnå det høye stadium av nærhet til Gud som var reservert for den Hellige Profeten (s.a.).

noe ondt. Og trekk så din arm tilbake til deg (slik at du blir befridd) for frykten. Og dette er to tegn fra din Herre til Farao og hans stormenn, de er visselig et syndig folk.[12]

وَّاضْمُمْ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذٰنِكَ بُرْهَانٰنِ
مِنْ رَّبِّكَ إِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهٖ ۗ إِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمًا
فٰسِقِيْنَ ﴿٣٣﴾

34. Han [Moses] sa: Min Herre, jeg har drept et menneske blant dem, og jeg frykter at de vil drepe meg (for å ta hevn).[13]

قَالَ رَبِّ إِنِّيْ قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ
يَّقْتُلُوْنِ ﴿٣٤﴾

35. Og min bror Aron er mer veltalende enn meg. Send derfor ham med meg som en hjelper, som skal (bære vitnesbyrd) for min sannhet, jeg frykter visselig at de skal forkaste Deg.

وَأَخِيْ هٰرُوْنُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّيْ لِسَانًا فَأَرْسِلْهُ مَعِيَ
رِدْاً يُّصَدِّقُنِيْٓ ۖ إِنِّيْٓ أَخَافُ أَنْ يُّكَذِّبُوْنِ ﴿٣٥﴾

36. Han [Allah] sa: Vi vil styrke din arm ved hjelp av din bror, og Vi vil gi begge fullmakt, så de ikke skal kunne nå dere (med noe ondt). (Gå da begge) med Våre tegn. Dere og de som følger dere skal seire![14]

قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيْكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطٰنًا
فَلَا يَصِلُوْنَ إِلَيْكُمَا ۚ بِاٰيٰتِنَآ ۚ أَنْتُمَا وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا
الْغٰلِبُوْنَ ﴿٣٦﴾

37. Og da Moses kom til dem med Våre tydelige tegn, sa de: Dette er ikke annet enn forfalsket magi, og vi har ikke hørt om (noe likt) dette blant våre forfedre.

فَلَمَّا جَآءَهُمْ مُّوْسٰى بِاٰيٰتِنَا بَيِّنٰتٍ قَالُوْا مَا هٰذَآ
إِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرًى وَّمَا سَمِعْنَا بِهٰذَا فِيْٓ اٰبَآئِنَا
الْأَوَّلِيْنَ ﴿٣٧﴾

38. Og Moses sa: Min Herre kjenner best hvem som kommer med rettledning fra Ham, og hvem som vil få det (evige) hjems belønning. Sannelig, de urettferdige vil ikke ha fremgang.

وَقَالَ مُوْسٰى رَبِّيْٓ أَعْلَمُ بِمَنْ جَآءَ بِالْهُدٰى مِنْ
عِنْدِهٖ وَمَنْ تَكُوْنُ لَهٗ عَاقِبَةُ الدَّارِ ۗ إِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ
الظّٰلِمُوْنَ ﴿٣٨﴾

12. Sammenlikn 7:108-109 og 20:20-23.

13. Moses hentyder til det faktum at en mann hadde blitt drept av ham ved ulykke, og ikke det at han følte seg selv skyldig for å ha drept ham ved overveielse.

14. *'Adhud* betyr: "øvre arm, eller øvre halvdelen av armen; en hjelper eller en assistent" (Lane).

39. Og Farao sa: Å dere stormenn, jeg kjenner ingen gud foruten meg. Brenn derfor Å Hâmân, leirstein til meg og lag meg et tårn, så jeg måtte skue Moses' Gud. Og jeg mener sannelig, at han er en av løgnerne.[15]

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَٰٓأَيُّهَا ٱلْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُم مِّنْ
إِلَٰهٍ غَيْرِى فَأَوْقِدْ لِى يَٰهَٰمَٰنُ عَلَى ٱلطِّينِ فَٱجْعَل
لِّى صَرْحًا لَّعَلِّىٓ أَطَّلِعُ إِلَىٰٓ إِلَٰهِ مُوسَىٰ وَإِنِّى لَأَظُنُّهُۥ
مِنَ ٱلْكَٰذِبِينَ ٣٩

40. Og han og hans hærskarer var hovmodige i landet uten noen rett, og de mente at de ikke ville vende tilbake til Oss.

وَٱسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُودُهُۥ فِى ٱلْأَرْضِ بِغَيْرِ ٱلْحَقِّ وَ
ظَنُّوٓا۟ أَنَّهُمْ إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ ٤٠

41. Så tok Vi ham og hans hærskarer og kastet dem i havet. Se da hvordan slutten ble for de urettferdige.

فَأَخَذْنَٰهُ وَجُنُودَهُۥ فَنَبَذْنَٰهُمْ فِى ٱلْيَمِّ فَٱنظُرْ
كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلظَّٰلِمِينَ ٤١

42. Og Vi gjorde dem til ledere, som kalte folk til Ilden, og på Oppstandelsens dag vil de ikke bli hjulpet.

وَجَعَلْنَٰهُمْ أَئِمَّةً يَدْعُونَ إِلَى ٱلنَّارِ وَيَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ
لَا يُنصَرُونَ ٤٢

43. Og Vi lot en forbannelse følge dem i denne verden, og på Oppstandelsens dag vil de være foraktet.

وَأَتْبَعْنَٰهُمْ فِى هَٰذِهِ ٱلدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ هُم
مِّنَ ٱلْمَقْبُوحِينَ ٤٣ ع

R. 5 44. Og Vi ga visselig Moses Boken, etter at Vi hadde latt de foregående generasjoner gå til grunne, som (kilde til) formaning for menneskene og en rettledning og en barmhjertighet, for at de kanskje ville tenke seg om.

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْكِتَٰبَ مِنۢ بَعْدِ مَآ أَهْلَكْنَا ٱلْقُرُونَ
ٱلْأُولَىٰ بَصَآئِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُونَ ٤٤

45. Og du [Muhammad] var ikke på den vestlige siden (av havet), da Vi avgjorde Moses' sak, og du var ikke et av vitnene.

وَمَا كُنتَ بِجَانِبِ ٱلْغَرْبِىِّ إِذْ قَضَيْنَآ إِلَىٰ مُوسَى
ٱلْأَمْرَ وَمَا كُنتَ مِنَ ٱلشَّٰهِدِينَ ٤٥

15. Det er mulig å tolke verset på to måter: 1) Israelittene arbeidet allerede som arbeidere ved ovner. Farao hentyder til deres ufine forhold og sier på en hånlig måte til Hâmân: "Disse folk ser ikke ut til å ha nok å gjøre. Siden de har mer enn nok fritid, har de begynt å drømme om profetdømme. De må settes til hardere arbeid; da vil de komme til sans og samling og vil gi opp sine illusjoner om Gud og profetdømme". 2) Egypterne var velkjente astronomer. De bygde høye observasjonstårn for å observere stjernenes bevegelser. Så Farao ba Hâmân, spottende, om å bygge et høyt observasjonstårn slik at han kanskje kunne

46. Men Vi frembrakte (andre) generasjoner (etter Moses), og tiden ble forlenget for dem. Og du bodde ikke blant Midians folk og foreleste dem Våre tegn, men det er Oss som sendte sendebudene.[16]

وَلٰكِنَّآ اَنْشَاْنَا قُرُوْنًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ ۚ وَمَا
كُنْتَ ثَاوِيًا فِيْٓ اَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُوْا عَلَيْهِمْ اٰيٰتِنَا ۙ
وَلٰكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِيْنَ ﴿٤٦﴾

47. Og du var ikke på (fjellet) Tûrs side (med Moses), da Vi kalte Moses, men (Vi har sendt deg) som en barmhjertighet fra din Herre, for at du kan advare et folk, til hvem det ikke kom noen advarer før deg, for at de kanskje kan tenke seg om.[17]

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّوْرِ اِذْ نَادَيْنَا وَلٰكِنْ رَّحْمَةً
مِّنْ رَّبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَّآ اَتٰىهُمْ مِّنْ نَّذِيْرٍ
مِّنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٤٧﴾

48. Og om det ikke hadde vært slik, at hvis en hjemsøkelse skulle ramme dem, for det deres hender har sendt i forveien, og de ville si: Vår Herre, hvorfor sendte Du ikke et sendebud til oss, så vi kunne følge Dine bud og ha vært blant de troende.

وَلَوْلَآ اَنْ تُصِيْبَهُمْ مُّصِيْبَةٌ ۢ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ
فَيَقُوْلُوْا رَبَّنَا لَوْلَآ اَرْسَلْتَ اِلَيْنَا رَسُوْلًا فَنَتَّبِعَ اٰيٰتِكَ
وَنَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٤٨﴾

49. Men da sannheten kom til dem fra Oss, sa de: Hvorfor er det ikke blitt gitt ham det samme som ble gitt Moses? Forkastet de ikke det som ble gitt Moses tidligere? De sa: (Disse er) to trolldomsmenn, som gjensidig støtter hverandre. Og de sier: Vi forkaster alt.

فَلَمَّا جَآءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوْا لَوْلَآ اُوْتِيَ
مِثْلَ مَآ اُوْتِيَ مُوْسٰى ۚ اَوَلَمْ يَكْفُرُوْا بِمَآ اُوْتِيَ مُوْسٰى
مِنْ قَبْلُ ۚ قَالُوْا سِحْرٰنِ تَظٰهَرَا ۗ وَقَالُوْآ اِنَّا بِكُلٍّ
كٰفِرُوْنَ ﴿٤٩﴾

---

ta en titt på Moses' Gud.

16. Årene gikk, og en lang rekke profeter viste seg etter Moses, alle prekte sitt budskap, likevel var det ingen profet som hevdet å være "en profet lik Moses", om hvem Moses hadde profetert i 5. Mosebok 18:18, inntil Qur'ânen ble åpenbart og den hevdet at den store profetien av Moses hadde gått i oppfyllelse innenfor Islâm i skikkelse av den Hellige Profeten (s.a.). Så profetien var virkelig fra Gud, og kunne ikke ha kommet i Moses' munn av Profeten (s.a.), som kom århundreder etter. Moses' folk hadde nesten glemt den og de andre profetiene angående Profeten Muhammad (s.a.) på grunn av tidens forløp.

17. Verset henviser til at det ikke var mulig for Profet Muhammad (s.a.) å få først Moses til å fremlegge en profeti om ham (5. Mosebok 18:18), og deretter hevde at han selv hadde kommet i oppfyllelsen av den profetien. Dette og det forrige verset sier at man skulle tro, at Muhammad (s.a.) selv hadde vært tilstede ved fjellet og i Midian sammen med Moses, siden Moses skildret ham så tydelig i denne profetien "en lik seg selv" (5. Mosebok 18:18) og i andre profetier. Men først 2000 år etter så profetien sin oppfyllelse, vel å merke Qur'ânens ord: "og tiden ble forlenget for dem", en ganske bokstavelig oppfyllelse, som om Moses hadde sett det hele på ganske nært hold.

50. Si: Bring da fra Allah en bok som rettleder bedre enn disse to (Bøker), at jeg kan følge den, om dere da snakker sant.[18]

قُلْ فَأْتُوا بِكِتٰبٍ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ هُوَ اَهْدٰى مِنْهُمَآ اَتَّبِعْهُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٥٠﴾

51. Og hvis de ikke svarer deg, så vit at de kun følger deres (onde) begjær. Og hvem er mer villfaren enn den som følger sitt (onde) begjær uten rettledning fra Allah? Sannelig, Allah rettleder ikke det urettferdige folk.

فَاِنْ لَّمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَكَ فَاعْلَمْ اَنَّمَا يَتَّبِعُوْنَ اَهْوَآءَهُمْ ۗ وَمَنْ اَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوٰىهُ بِغَيْرِ هُدًى مِّنَ اللّٰهِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٥١﴾

R. 6 52. Og Vi har visselig latt ordet nå til dem, så de kanskje kan la seg formane.[19]

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٥٢﴾

53. De, til hvem Vi ga boken før denne [Qur'ânen], tror på den.

اَلَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِهٖ هُمْ بِهٖ يُؤْمِنُوْنَ ﴿٥٣﴾

54. Og når den foreleses for dem, sier de: Vi tror på den, da den visselig er sannheten fra vår Herre. Sannelig, også før denne hadde vi underkastet oss.

وَاِذَا يُتْلٰى عَلَيْهِمْ قَالُوْٓا اٰمَنَّا بِهٖٓ اِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّنَآ اِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهٖ مُسْلِمِيْنَ ﴿٥٤﴾

55. Disse vil få deres belønning to ganger, fordi de var utholdende og gjengjaldt ondt med godt, og ga ut av det Vi hadde forsynt dem med.[20]

اُولٰٓئِكَ يُؤْتَوْنَ اَجْرَهُمْ مَّرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوْا وَيَدْرَءُوْنَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ﴿٥٥﴾

56. Og når de hører forfengelig tale, vender de seg bort fra den og sier: Oss

وَاِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ اَعْرَضُوْا عَنْهُ وَقَالُوْا لَنَآ اَعْمَالُنَا

18. Verset henviser til den høye stilling som Torahen og Qur'ânen har blant de åpenbarte skrifter. Qur'ânen, som den beste blant de åpenbarte Bøker, og Torahen på andre plass. "Bok" må her bety "lov". Evangeliet kan ikke inneholde en ny lov, i så fall måtte den være bedre enn Torahen. Jesus var en ikke-lovgivende profet.

19. *Al-kitâb* henviser til Torahen eller til enhver åpenbart bok, verset kan enten bety: 1) De som har fått en riktig forståelse av Boken, altså Torahen, og tenker over den, vil visselig tro på denne, altså Qur'ânen. Eller at 2) en stor del blant etterfølgerne av enhver åpenbart Bok, vil tro på Qur'ânen og samle seg under Islâms fane gjennom tidene.

20. Slike personer blant "Bokens folk" som også tror på Qur'ânen, vil ha dobbel belønning, fordi de trodde på Torahen og på Qur'ânen, og også fordi de gjennomgikk lidelser med utholdenhet for sannhetens skyld.

(tilkommer) våre handlinger, og dere (tilkommer) deres handlinger. Fred være med dere. Vi søker ikke de uvitendes (selskap).

وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ سَلَٰمٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَٰهِلِينَ ﴿٥٦﴾

57. Du kan visselig ikke rettlede (alle) dem du elsker, men Allah rettleder hvem Han vil. Og Han kjenner best dem som lar seg rettlede.

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ
يَشَاءُ ۚ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٧﴾

58. Og de sier: Hvis vi fulgte rettledningen sammen med deg, så ville vi bli ført bort fra vårt land. (Si til dem:) Har Vi da ikke grunnfestet for dem et fredhellig (og) sikkert (sted), hvor alle tings frukter bringes som underhold fra Oss? Men de fleste av dem vet ikke.

وَقَالُوا إِنْ نَتَّبِعِ الْهُدَىٰ مَعَكَ نُتَخَطَّفْ مِنْ أَرْضِنَا ۚ
أَوَلَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا آمِنًا يُجْبَىٰ إِلَيْهِ ثَمَرَٰتُ
كُلِّ شَيْءٍ رِزْقًا مِنْ لَدُنَّا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٨﴾

59. Og hvor mangen en by, som frydet seg over sitt (behagelige) liv, har Vi (ikke) ødelagt. Og dette er deres boliger, som ikke har vært bebodd etter dem. Og det er Oss, som er arvinger (til det hele).[21]

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ بَطِرَتْ مَعِيشَتَهَا ۖ فَتِلْكَ
مَسَٰكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَنْ مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا ۖ وَ
كُنَّا نَحْنُ الْوَٰرِثِينَ ﴿٥٩﴾

60. Og din Herre vil aldri ødelegge byene, før Han har oppreist i deres byenes mor et sendebud, som foreleser dem Våre tegn. Og Vi vil ikke ødelegge byene, med mindre deres innbyggere handlet urett.[22]

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا
رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَٰتِنَا ۚ وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ
إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَٰلِمُونَ ﴿٦٠﴾

---

21. Det hadde i fortiden levd flere folk som var mye mer mektigere, velstående og hadde oppnådd høyere sivilisasjon enn de makkanerne fryktet, men hver gang et slikt folk forkastet sannheten og oppførte seg hovmodent, ble de utslettet fra jordas overflate, som om de aldri hadde levd på den, og de som ble betraktet som svake, var i stand til å ta deres plass.

22. Når ordet "byene" brukes på arabisk, henviser det til hele landet. "Byenes mor" hentyder da til hovedstaden eller en sentrumsby, en by hvor folk fra hele landet samles, møtes og bringer nytt tilbake til deres hjemsteder.
Den usedvanlige hyppighet og alminnelighet av natur, ulykker i form av hungersnød, kriger, jordskjelv og forskjellige typer epidemier i det siste århundret krever at denne tidens guddommelige reformator viser seg. Det har den også gjort i skikkelsen av *Hadhrat Mirzâ Ghulâm Ahmad*, grunnleggeren av Ahmadiyya-bevegelsen.

61. Og hva dere enn får skjenket av (alle mulige) ting, så (skal dere vite, at det kun er) en forsyning for denne verden og dens skjønnhet. Og det som er hos Allah, er bedre og varig. Vil dere da ikke forstå?

وَمَآ أُوتِيتُم مِّن شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَ
زِينَتُهَا ۚ وَمَا عِندَ اللّٰهِ خَيْرٌ وَأَبْقٰى ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦١﴾

R. 7 62. Er da den, som Vi har gitt et godt (og skjønt) løfte, som han vil møte (oppfyllelsen av), lik den som Vi har skjenket (bare) denne verdens forsyning, hvor han på Oppstandelsens dag vil høre til dem som bringes frem (til dom)?

أَفَمَن وَعَدْنٰهُ وَعْدًا حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَن مَّتَّعْنٰهُ
مَتَاعَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٦٢﴾

63. Og på den dag vil Han kalle dem og si: Hvor er de dere hevdet var Mine partnere?

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَآءِيَ الَّذِينَ
كُنتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٣﴾

64. De over hvem (dommens) ord har vist seg berettiget, vil si: Vår Herre, det er disse vi villedet. Vi villedet dem, liksom vi selv farte vill. Vi sier oss fri (fra dem og vender oss) til Deg. Det var ikke oss de tilba.

قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هٰٓؤُلَآءِ الَّذِينَ
أَغْوَيْنَا ۚ أَغْوَيْنٰهُمْ كَمَا غَوَيْنَا ۚ تَبَرَّأْنَآ إِلَيْكَ مَا
كَانُوٓا إِيَّانَا يَعْبُدُونَ ﴿٦٤﴾

65. Og det skal sies (til avgudsdyrkerne): Påkall deres medguder! Så vil de påkalle dem, men de vil ikke svare dem. Og de skal se straffen. Gid de hadde latt seg rettlede.

وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَآءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا
لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ ۚ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ ﴿٦٥﴾

66. Og på den dag vil Han kalle dem og si: Hva svarte dere sendebudene?

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَآ أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ ﴿٦٦﴾

67. Så vil de ikke motta noe nytt, og de vil ikke spørre hverandre.

فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنۢبَآءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَآءَلُونَ ﴿٦٧﴾

68. Men hva angår den, som angrer og tror og handler rettferdig, så vil han

فَأَمَّا مَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صٰلِحًا فَعَسٰٓى أَن يَكُونَ

kanskje være en av dem som vil ha fremgang.[23]

مِنَ الْمُفْلِحِينَ ﴿٦٨﴾

69. Og din Herre skaper hva Han vil, og utvelger (hvem Han vil). Valget tilkommer ikke dem. Hellig er Allah og høyt opphøyet over det de setter ved siden av (Ham).[24]

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ ۗ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ ۚ
سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٩﴾

70. Og din Herre vet hva deres hjerter skjuler, og hva de åpenbarer.

وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٠﴾

71. Og Han er Allah, det er ingen gud unntagen Ham (alene). Ham tilkommer all lovprisning i begynnelsen og det hinsidige. Kongedømmet er Hans, og til Ham vil dere vende tilbake.

وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَىٰ وَالْآخِرَةِ ۖ
وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٧١﴾

72. Si: Fortell meg om Allah lot natten vare evig over dere til Oppstandelsens dag, hvilken gud ved siden av Allah ville så kunne bringe dere lys? Vil dere da ikke høre?[25]

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا
إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ ۖ
أَفَلَا تَسْمَعُونَ ﴿٧٢﴾

73. Si: Fortell meg om Allah gjorde dagen evig over dere inntil Oppstandelsens dag, hvilken gud ved siden av Allah kunne så bringe dere en natt som dere kunne hvile i? Vil dere da ikke se?[26]

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا
إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِلَيْلٍ
تَسْكُنُونَ فِيهِ ۖ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٧٣﴾

---

23. Ifølge Islâm forblir veien av anger alltid åpen. Den syndige kan angre til og med i det siste åndedraget av sitt liv. Han er aldri over grensen til å bli frelst, unntatt når han selv velger å lukke døren til frelse for seg selv, ved hardnakket fornektelse av sannheten.

24. Enkelte har anvendt dette verset til å fraskrive mennesket rett til enhver form for handlefrihet. Det "valg" som det imidlertid er snakk om i dette verset, er utvelgelsen av sendebud. Denne utvelgelsen tilkommer alene Allah. Vers 66 og følgende gjør det klart at det dreier seg om de vantros stilling til Guds profeter.

25. *Ara'aitum* er et arabisk uttrykk som betyr: "fortell meg; informer meg om".

26. Mens uopphørlig arbeid og uopphørlig avslapning er skadelig for menneskets fysiske helse, er derimot periodevis avslapning i form av natt og periodevis arbeid i form av dag, to store og viktige gaver skjenket fra Gud. Om natten får våre trøtte legemsdeler avslapning, og vi er klare med nye krefter til neste dags arbeid, og om dagen jobber vi og tjener vårt levebrød. Så det at deres, altså nattens og dagens veksling fortsetter, er en stor og viktig guddommelig velsignelse.

74. Og av Sin barmhjertighet har Han skapt dag og natt for dere, for at dere kan hvile (om natten) og for at dere kan søke Hans nåde (om dagen), og for at dere må være takknemlige.

وَمِن رَّحْمَتِهِۦ جَعَلَ لَكُمُ ٱلَّيْلَ وَٱلنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا۟
فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا۟ مِن فَضْلِهِۦ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٤﴾

75. Og på den dag vil Han kalle dem og si: Hvor er de dere hevdet var Mine partnere?

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَآءِىَ ٱلَّذِينَ كُنتُمْ
تَزْعُمُونَ ﴿٧٥﴾

76. Og Vi skal ta ut et vitne fra ethvert folk. Deretter vil Vi si: Bring deres bevis! Da vil de vite at sannheten tilhører Allah (alene). Og hva de pleide å oppdikte vil være veket fra dem.

وَنَزَعْنَا مِن كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا۟ بُرْهَٰنَكُمْ
فَعَلِمُوٓا۟ أَنَّ ٱلْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُوا۟ يَفْتَرُونَ ﴿٧٦﴾ ع

R. 8 77. Sannelig, Korah [Qârûn] tilhørte Moses' folk, men han begikk overgrep mot dem. Og Vi ga ham så mange skatter, at deres mengde (av nøkler) var en (tung) byrde for en flokk sterke menn. Da hans folk sa til ham: Fryd deg ikke (med urett), sannelig, Allah elsker ikke den som fryder seg (med urett).[27]

إِنَّ قَٰرُونَ كَانَ مِن قَوْمِ مُوسَىٰ فَبَغَىٰ عَلَيْهِمْ وَءَاتَيْنَٰهُ
مِنَ ٱلْكُنُوزِ مَآ إِنَّ مَفَاتِحَهُۥ لَتَنُوٓأُ بِٱلْعُصْبَةِ أُو۟لِى
ٱلْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُۥ قَوْمُهُۥ لَا تَفْرَحْ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ
ٱلْفَرِحِينَ ﴿٧٧﴾

78. Og søk ved hjelp av det Allah har skjenket deg, det kommende (livs) hjem. Og nekt ikke din andel av det nærværende (liv), og handle godt (mot andre), slik Allah har handlet godt mot deg. Og søk ikke å skape ufred på jorden, for Allah elsker visselig ikke dem som stifter ufred.

وَٱبْتَغِ فِيمَآ ءَاتَىٰكَ ٱللَّهُ ٱلدَّارَ ٱلْءَاخِرَةَ وَلَا تَنسَ
نَصِيبَكَ مِنَ ٱلدُّنْيَا وَأَحْسِن كَمَآ أَحْسَنَ ٱللَّهُ
إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ ٱلْفَسَادَ فِى ٱلْأَرْضِ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ
ٱلْمُفْسِدِينَ ﴿٧٨﴾

---

27. Qârûn (Korah) var fabelaktig rik. Han stod Farao nær og var nesten hans skatteholder. Det ser ut til å være at han hadde ansvaret for gullgruver som tilhørte Farao, og han var da også en spesialist på å grave fram gullet ut av gruvene. I Sør-Egypt var området av Karu velkjent for gullgruver. Suffiks "An" eller "On", som betyr "pilar" eller "lys", kombinert ord "Kur-on" betegner "Karus pilar", og var tittelen for Faraos statsråd av mineraldepartementet. Han er blitt sagt å være en israelitter og en som trodde på Moses. Han ser ut til å ha forfulgt sitt eget folk, og handlet urettferdig mot dem i hovmodighet. Dette gjorde han for å vinne velbehag hos Farao. Som et resultat av det, ble han overfalt av den guddommelige straffen og han døde.
Mafâtih, som vi her oversetter: "mengde" kan også bety: "nøkler".

79. Han svarte: Jeg har kun fått dette gitt på grunn av den viten jeg besitter. Visste han ikke, at Allah hadde tilintetgjort generasjoner før ham, som var mektigere og rikere i antall (og rikdom) enn ham? Og de syndefulle skal ikke spørres om deres synder, (så de kommer med unnskyldninger).

قَالَ إِنَّمَآ أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِندِيٓ ۚ أَوَلَمْ يَعْلَمْ أَنَّ
اللّٰهَ قَدْ أَهْلَكَ مِن قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ
مِنْهُ قُوَّةً وَّأَكْثَرُ جَمْعًا ۚ وَلَا يُسْـَٔلُ عَن ذُنُوبِهِمُ
الْمُجْرِمُونَ ﴿٧٩﴾

80. Så gikk han ut til sitt folk i all sin prakt. De som ønsket det nærværende liv, sa: Å gid vi hadde det samme som Korah har fått skjenket, for han besitter visselig et mektig hell.

فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ ۖ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ
الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا يٰلَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَآ أُوتِيَ قَارُونُ ۙ
إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٨٠﴾

81. Men de som hadde fått skjenket kunnskap, sa: Ve dere, Allahs belønning er bedre for den som tror og handler rettferdig. Og kun de utholdende skal møte den.

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيْلَكُمْ ثَوَابُ اللّٰهِ خَيْرٌ
لِّمَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ۚ وَلَا يُلَقّٰهَآ إِلَّا الصّٰبِرُونَ ﴿٨١﴾

82. Så Vi lot jorden oppsluke ham og hans hus. Og han hadde ikke noe parti som kunne hjelpe ham mot Allah, og heller ikke kunne han rope om hjelp.

فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ ۗ فَمَا كَانَ لَهُ مِن فِئَةٍ
يَنصُرُونَهُ مِن دُونِ اللّٰهِ ۗ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنتَصِرِينَ ﴿٨٢﴾

83. Og de som hadde begjært hans posisjon dagen i forveien, sa om morgenen: Ve oss, Allah øker og forminsker visselig Sitt underhold til hvem Han vil av Sine tjenere. Hvis ikke Allah hadde vært oss nådig, ville Han ha latt (jorden) oppsluke oss (også). Ve oss (for vi var uvitende om at) de utakknemlige visselig ikke har fremgang.

وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيْكَأَنَّ
اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ ۖ
لَوْلَآ أَن مَّنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا ۖ وَيْكَأَنَّهُ لَا يُفْلِحُ
الْكٰفِرُونَ ﴿٨٣﴾ ع

R. 9 84. Dette det kommende (livs) hjem som Vi bygger til dem som ikke ønsker å opphøye seg på jorden, og som ikke stifter ufred, og den (gode) avslutning tilkommer de rettferdige.

تِلْكَ الدَّارُ الْاٰخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا
فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا ۚ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٨٤﴾

85. Den som gjør en god handling, vil få en bedre (belønning) enn denne, og den som handler ondt, så vil de som handler ondt kun gjengjeldes for det de gjorde.

مَنْ جَآءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّنْهَا ۚ وَمَنْ جَآءَ بِالسَّيِّئَةِ
فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّاٰتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾

86. Sannelig, Den [Allah] som har gjort Qur'ânen bindende for deg, vil visselig bringe deg tilbake til (ditt) bestemmelsessted. Si: Min Herre vet best hvem som har brakt rettledning, og hvem som (befinner seg) i åpenbar villfarelse.[28]

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْاٰنَ لَرَآدُّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ ۚ
قُلْ رَّبِّيٓ أَعْلَمُ مَنْ جَآءَ بِالْهُدٰى وَمَنْ هُوَ فِي
ضَلٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٨٦﴾

87. Og du ønsket ikke at denne (fullkomne) Bok skulle bli åpenbart deg. Men (det skjedde som) en barmhjertighet fra din Herre. Vær da aldri den som hjelper de utakknemlige.

وَمَا كُنْتَ تَرْجُوٓا أَنْ يُّلْقٰىٓ إِلَيْكَ الْكِتٰبُ إِلَّا رَحْمَةً
مِّنْ رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِّلْكٰفِرِينَ ﴿٨٧﴾

88. Og la dem ikke vende deg bort fra Allahs tegn etter at de er åpenbart deg, og kall (menneskene) til din Herre, og vær ikke en av dem som setter (guder) ved siden av (Allah).

وَلَا يَصُدُّنَّكَ عَنْ اٰيٰتِ اللّٰهِ بَعْدَ إِذْ أُنْزِلَتْ إِلَيْكَ
وَادْعُ إِلٰى رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٨٨﴾

---

28. Noen kommentatorer mener at dette verset ble åpenbart mens Profeten (s.a.) var på vei fra Makka til Madîna. Det inneholdt en stor profeti. Profetien var, at han en dag ville bli nødt til å forlate Makka, og vil så komme tilbake til den som seierherre. Siden denne sûra har behandlet Moses livshistorie i noe detalj, legger dette verset fram en stor og viktig likhet mellom Moses og Profeten (s.a.). Moses måtte flykte fra Egypt og levde i Midian i ti år, i disse ti årene gjorde han seg klar for den store oppgaven som lå foran ham. Deretter vendte han tilbake til Egypt med guddommelig budskap og klarte å frigjøre israelittene fra Faraos renker. På samme vis måtte Profeten (s.a.) flykte fra Makka, og oppholdt seg i Madîna i ti år av hans liv, disse årene brukte han for klargjørelse av den store oppgaven som å erobre Makka, som var både senter og festning for hans tro. Han vendte tilbake til den som en seierherre og var vellykket i sin livs misjon. *Ma'ad* (bestemmelsessted) betyr egentlig et sted hvor man vender tilbake (Lane & Aqrab).

89. Og påkall ikke noen gud ved Allah. Det er ingen gud unntagen Ham. Alle ting vil gå til grunne unntagen Hans ansikt. Ham tilkommer kongedømmet, og til Ham skal dere vende tilbake.[29]

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ كُلُّ
شَيْءٍ هَالِكٌ اِلَّا وَجْهَهٗ لَهُ الْحُكْمُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٨٩﴾

29. *Wadjh* betyr: "ansikt, selve tingen, retning, motiv, handling, oppmerksomhet" (Lane). Det er her snakk om de verdslige tingene som ikke vil bestå, men så langt det gjelder de åndelige kunnskapene og tingene, vil de bestå. I denne verden vil også de folk bestå, altså deres navn vil ihukommes, som har eller hadde Guds oppmerksomhet rettet mot seg, liksom forskjellige profeter.

سُورَةُ الْعَنكَبُوتِ مَكِّيَّةٌ (٢٩)

AL-'ANKABÛT
(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ①

2. Alif Lâm Mîm (Jeg er Allah, den Allvitende).[1]

الٓمٓ ②

3. Tror menneskene at de vil bli latt i fred, fordi de sier: Vi tror, når de ikke er blitt prøvd?

أَحَسِبَ النَّاسُ أَن يُتْرَكُوا أَن يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ③

4. Og Vi prøvde visselig dem (som var) før dem. Slik vil Allah sannelig kjennetegne dem som snakker sant, og Han vil visselig kjennetegne løgnerne.[2]

وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ④

5. Eller mener de som handler ondt, at de vil unnslippe Oss? Ondt er det de dømmer.

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَن يَسْبِقُونَا ۚ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ⑤

6. Den som håper på møtet med Allah, (skal vite) at Allahs tid visselig kommer. Og Han er den Althørende, den Allvitende.

مَن كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ⑥

7. Og den som anstrenger seg, anstrenger seg kun for (sitt) eget beste, Allah er visselig den Uavhengige av allverden.

وَمَن جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ⑦

8. Og (hva angår) dem som tror og handler rettferdig, vil Vi visselig ta deres onde handlinger fra dem, og Vi vil visselig belønne dem med det beste for det de pleide å gjøre.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ⑧

---

1. Se note til 2:2.

2. *'Ilm* betyr ikke bare: viten, men også evnen til å skjelne mellom to ting (kjennetegne). Her er ordet brukt i siste betydning, jf. 2:144 og 3:141. Se også vers 12 i denne sûra.

9. Og Vi påla mennesket (å handle) godt mot sine foreldre, men hvis de strides med deg, for at du skal sette (noen) ved siden av Meg, som du ikke har noen viten om, så adlyd dem ikke. Til Meg vender dere tilbake, og så vil Jeg meddele dere, hva dere pleide å gjøre.[3]

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا ۖ وَإِنْ جَاهَدٰكَ
لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا ۚ إِلَيَّ
مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩﴾

10. Og de som tror og handler rettferdig, dem vil Vi visselig la inngå blant de rettferdige.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي
الصّٰلِحِينَ ﴿١٠﴾

11. Og blant mennesker er det dem som sier: Vi tror på Allah! Men når de lider for Allahs (sak), setter de menneskelig forfølgelse lik Allahs straff. Og når det kommer hjelp fra din Herre, sier de visselig: Sannelig, vi er med dere! Vet ikke Allah best hva som er (skjult) i alle skapningers hjerter?

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي
اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ ۖ وَلَئِنْ جَاءَ
نَصْرٌ مِنْ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ ۚ أَوَلَيْسَ اللَّهُ
بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعٰلَمِينَ ﴿١١﴾

12. Og Allah vil visselig kjennetegne de troende, og Han vil (også) visselig kjennetegne hyklerne.

وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنٰفِقِينَ ﴿١٢﴾

13. Og de vantro sier til de troende: Følg vår vei, så vil vi bære deres synder. Men de skal ikke bære noen av deres synder, (da) de visselig er løgnere.[4]

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا
وَلْنَحْمِلْ خَطٰيٰكُمْ وَمَا هُمْ بِحٰمِلِينَ مِنْ خَطٰيٰهُمْ
مِنْ شَيْءٍ ۖ إِنَّهُمْ لَكٰذِبُونَ ﴿١٣﴾

14. Og de skal visselig bære deres (egne) byrder og (andre) byrder sammen med deres (egne) byrder. Og

وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَعَ أَثْقَالِهِمْ ۖ وَلَيُسْأَلُنَّ

---

3. Det mest grunnleggende og viktige for alle de religiøse lærene er Guds enhet. Menneskets lojalitet er først og fremst mot sin Skaper. Alle de andre lojalitetene kommer av, og er del av denne. Selv menneskets lojalitet mot foreldre, som Qur'ânen legger stor vekt på, har ikke lov til å støte sammen mot denne lojaliteten.

4. Ved siden av hyklerne er det en annen gruppe, disse er de aggressive lederne for de vantro, som ved å ta fordel av sin høye sosiale status, søker å villede andre som ikke har kommet så høyt i livet, ved å si til dem, at hvis de tar dem som ledere og nekter den nye og sanne troen, vil de ta alle byrder fra dem.

de skal visselig på Oppstandelsens dag utspørres om det de pleide å oppdikte.[5]

يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَمَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿١٤﴾

R. 2 15. Og Vi sendte visselig Noah til hans folk, og han ble hos dem i tusen (år) unntatt femti år. Så tok vannfloden dem, da de handlet urett.[6]

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوْحًا اِلٰى قَوْمِهٖ فَلَبِثَ فِيْهِمْ اَلْفَ
سَنَةٍ اِلَّا خَمْسِيْنَ عَامًا فَاَخَذَهُمُ الطُّوْفَانُ وَ
هُمْ ظٰلِمُوْنَ ﴿١٥﴾

16. Men Vi frelste ham og dem som var ombord i Arken (sammen med ham), og Vi gjorde den til et tegn for allverden.

فَاَنْجَيْنٰهُ وَاَصْحٰبَ السَّفِيْنَةِ وَجَعَلْنٰهَآ اٰيَةً لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿١٦﴾

17. Og (Vi sendte også) Abraham, da han sa til sitt folk: Tjen Allah og ta Ham til Beskytter. Dette er bedre for dere, om dere (bare) visste.

وَاِبْرٰهِيْمَ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاتَّقُوْهُ
ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿١٧﴾

18. Dere tilber kun avguder ved siden av Allah, og dere oppdikter løgn (om Allah), sannelig dem dere tilber ved siden av Allah, har ikke makt til (å sende) dere noen forsyning. Søk da forsyning (av alle gode ting) hos Allah (alene), og tjen Ham og vær takknemlig mot Ham. Til Ham skal dere sendes tilbake.

اِنَّمَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَوْثَانًا وَّتَخْلُقُوْنَ
اِفْكًا اِنَّ الَّذِيْنَ تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ لَا يَمْلِكُوْنَ
لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوْا عِنْدَ اللّٰهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوْهُ
وَاشْكُرُوْا لَهٗ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿١٨﴾

19. Og hvis dere forkaster (meg), så forkastet folkeslagene før dere (også deres sendebud). Og det påhviler sendebudet kun å forkynne budskapet klart.

وَاِنْ تُكَذِّبُوْا فَقَدْ كَذَّبَ اُمَمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ وَمَا
عَلَى الرَّسُوْلِ اِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ﴿١٩﴾

20. Ser de ikke hvordan Allah (gir) opphav til skapelsen, og så gjentar den? Dette er visselig lett for Allah.

اَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللّٰهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ
اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرٌ ﴿٢٠﴾

5. Ved å "oppdikte løgn" og påstå at de kan bære andres synder, blir de vantro ansvarlige for andres synder, idet de har villedet dem med deres falske utsagn.

6. Bibelen sier at Noah ble 952 år. Men de 950 årene synes å være det tidsrom Noahs lov gjaldt. Qur'ânen sier at Abraham var Noahs disippel (37:84), så "Noahs tid" varte til Abraham.

21. Si: Reis omkring på jorden og se hvordan Allah har frembrakt skapelsen. Siden vil Allah frembringe en annen skapelse, sannelig Allah har makt over alle ting.[7]

قل سيروا في الأرض فانظروا كيف بدأ الخلق
ثم الله ينشئ النشأة الآخرة ۚ إن الله على كل
شيء قدير

22. Han straffer hvem Han vil og er barmhjertig mot hvem Han vil. Og til Ham skal dere sendes tilbake.

يعذب من يشاء ويرحم من يشاء ۖ وإليه تقلبون

23. Og dere kan ikke tilintetgjøre (Allahs plan), verken på jorden eller i himmelen. Og dere har ikke noen venn eller hjelper ved siden av Allah.

وما أنتم بمعجزين في الأرض ولا في السماء ۖ و
ع ١٣ ما لكم من دون الله من ولي ولا نصير

R. 3 24. Og de som ikke tror på Allahs tegn og møtet med Ham, har visselig fortvilt om Min barmhjertighet, og det er disse som vil få en smertelig straff.

والذين كفروا بآيات الله ولقائه أولئك
يئسوا من رحمتي وأولئك لهم عذاب
أليم

25. Og hans folks svar var kun at de sa: Drep ham eller brenn ham. Men Allah reddet ham fra ilden. I dette er det tegn for et folk som tror.[8]

فما كان جواب قومه إلا أن قالوا اقتلوه أو حرقوه
فأنجاه الله من النار ۚ إن في ذلك لآيات لقوم
يؤمنون

26. Og han sa: Dere har kun tatt dere avguder ved siden av Allah på grunn av gjensidig kjærlighet i denne verden. Så på Oppstandelsens dag vil noen av dere fornekte andre, og noen av dere forbanne andre. Og deres bolig vil være Ilden, og dere vil ikke ha noen hjelpere.

وقال إنما اتخذتم من دون الله أوثانا مودة
بينكم في الحياة الدنيا ۖ ثم يوم القيامة يكفر
بعضكم ببعض ويلعن بعضكم بعضا ومأواكم
النار وما لكم من ناصرين

27. Så trodde Lot på ham. Og Han [Abraham] sa: Jeg flykter visselig til

وقف لازم فآمن له لوط ۘ وقال إني مهاجر إلى ربي ۖ إنه

7. Uttrykket "Reis omkring på jorden.." er blitt brukt flere steder i Qur'ânen (6:12, 12:110, 30:10, 35:45, 40:83), og er nesten ethvert sted blitt etterfulgt av en eller annen setning, som sier noe om ødeleggelse av en nasjon og skapelse av en annen i stedet for den forrige. Verset henviser ikke til oppstandelsen etter døden, men bare til fenomenet som fremgang og nedgang av nasjoner.

8. Se note til 21:70.

min Herre, Han er sannelig den Allmektige, den Allvise.[9]

هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾

28. Og Vi skjenket ham Isak og Jakob, og Vi ga profetdømmet og Boken til hans slekt, og Vi ga ham hans belønning (allerede) i denne verden. Og i den kommende vil han visselig være blant de rettferdige.[10]

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتٰبَ وَآتَيْنٰهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا ۚ وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصّٰلِحِينَ ﴿٢٨﴾

29. Og (Vi sendte også) Lot, da han sa til sitt folk: Dere begår visselig det skjendige, det som ingen i verden har begått før dere.

وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ ۫ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعٰلَمِينَ ﴿٢٩﴾

30. Vil dere visselig gå til menn (i stedet for til kvinner) og avskjære veien og begå ondt i deres forsamlinger? Og hans folks svar var kun at de sa: Bring oss Allahs straff, om du er en av de sanndru.[11]

أَئِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ ۙ وَتَأْتُونَ فِي نَادِيكُمُ الْمُنْكَرَ ۖ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا ائْتِنَا بِعَذَابِ اللّٰهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِينَ ﴿٣٠﴾

31. Han sa: Min Herre, hjelp meg mot det ufredsstiftende folk.

قَالَ رَبِّ انْصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ﴿٣١﴾ ع

R. 4 32. Og da Våre sendebud kom til Abraham med budskap, sa de: Vi vil visselig ødelegge denne byens befolkning, da dens folk visselig er syndere.

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرٰهِيمَ بِالْبُشْرٰى ۙ قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا أَهْلِ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ ۚ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظٰلِمِينَ ﴿٣٢﴾

33. Han sa: Sannelig, Lot (er) i den. De svarte: Vi vet best hvem som er i den. Vi vil visselig redde ham og hans familie unntatt hans hustru, som er en av dem som blir tilbake.

قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا ۚ قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا ۫ لَنُنَجِّيَنَّهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ ۫ كَانَتْ مِنَ الْغٰبِرِينَ ﴿٣٣﴾

9. At Lot trodde på Abraham, viser at en profet godt kan være disippel av en høyere profet. Lot fulgte Abrahams lov og brakte selvfølgelig ikke en lov som skulle gjelde samtidig med Abrahams lov.

10. Jakob var Abrahams sønnesønn, se 21:73. Han nevnes her parallellt med Isak, fordi de begge var profeter, som det også fremgår av verset.

11. Uttrykket "å avskjære veien" kan enten bety at, 1) de ligger i bakhold som landeveisrøvere, eller

34. Og da Våre sendebud kom til Lot, var han bedrøvet på grunn av dem og følte seg maktesløs, og de sa: Frykt ikke og vær ikke bedrøvet, da Vi vil redde deg og din familie unntatt din hustru, som er en av dem som blir tilbake.

وَلَمَّآ اَنْ جَآءَتْ رُسُلُنَا لُوْطًا سِيْٓءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ
ذَرْعًا وَّقَالُوْا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ اِنَّا مُنَجُّوْكَ وَاَهْلَكَ
اِلَّا امْرَاَتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغٰبِرِيْنَ ﴿٣٤﴾

35. Vi vil la straffen komme ned fra himmelen over denne byens folk, fordi de var ulydige.

اِنَّا مُنْزِلُوْنَ عَلٰٓى اَهْلِ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِّنَ السَّمَآءِ
بِمَا كَانُوْا يَفْسُقُوْنَ ﴿٣٥﴾

36. Og Vi etterlot visselig en del av den [byen] som et tydelig tegn for folk som vil forstå.

وَلَقَدْ تَّرَكْنَا مِنْهَآ اٰيَةًۢ بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ﴿٣٦﴾

37. Og til Midian (sendte Vi) deres bror Sju'aib, som sa: Å mitt folk, tjen Allah og håp på den Ytterste dag og begå ikke overgrep på jorden, idet dere stifter ufred.

وَاِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ
وَارْجُوا الْيَوْمَ الْاٰخِرَ وَلَا تَعْثَوْا فِى الْاَرْضِ مُفْسِدِيْنَ ﴿٣٧﴾

38. Men de forkastet ham. Da grep jordskjelvet dem og de lå sammenkrøpne i deres hjem om morgenen.

فَكَذَّبُوْهُ فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوْا فِيْ دَارِهِمْ
جٰثِمِيْنَ ﴿٣٨﴾

39. Og (Vi straffet) 'Âd og Thamûd (på liknende vis), og (restene) av deres bygninger er kjent for dere, og Satan forskjønnet deres gjerninger for dem og vendte dem bort fra den (rette) vei, selv om de (også) innså (sannheten).[12]

وَعَادًا وَّثَمُوْدَا۟ وَقَدْ تَّبَيَّنَ لَكُمْ مِّنْ مَّسٰكِنِهِمْ وَزَيَّنَ
لَهُمُ الشَّيْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيْلِ وَ
كَانُوْا مُسْتَبْصِرِيْنَ ﴿٣٩﴾

40. Og (Vi straffet likeledes) Korah og Farao og Hâmân, og Moses var visselig kommet til dem med de klare tegn; men de oppførte seg hovmodig på jorden, og de kunne ikke seire.

وَقَارُوْنَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامٰنَ وَلَقَدْ جَآءَهُمْ مُّوْسٰى
بِالْبَيِّنٰتِ فَاسْتَكْبَرُوْا فِى الْاَرْضِ وَمَا كَانُوْا سٰبِقِيْنَ ﴿٤٠﴾

2) at de ved deres unormale kjønnsdrift har avskåret den naturlige forbindelse mellom mann og kvinne.

12. Uttrykket "selv om de innså" betyr: 1) De så klart at veien som de valgte var feil. 2) De valgte en kurs med deres egen vilje, samtidig som de var fullt klar over hva slutten ville bli.

41. Så grep Vi enhver i hans synd; så blant dem (finner du) den som Vi sendte en storm mot. Og blant dem (finner du også) dem som jordskjelvet grep. Og blant dem er det (også) dem, som Vi lot jorden oppsluke. Og blant dem er dem Vi lot drukne. Og Allah ville ikke gjøre dem urett, men de pleide å øve urett mot seg selv.

فكلا اخذنا بذنبه فمنهم من ارسلنا عليه حاصبا
ومنهم من اخذته الصيحة ومنهم من خسفنا
به الارض ومنهم من اغرقنا وما كان الله
ليظلمهم ولكن كانوا انفسهم يظلمون ﴿٤١﴾

42. De som tar venner ved siden av Allah, likner edderkoppen som bygger et hus. Og det svakeste av alle hus er sannelig edderkoppens hus, om de bare visste.[13]

مثل الذين اتخذوا من دون الله اولياء كمثل
العنكبوت اتخذت بيتا وان اوهن البيوت لبيت
وقف لازم العنكبوت لو كانوا يعلمون ﴿٤٢﴾

43. Sannelig, Allah kjenner alt det de påkaller ved siden av Ham. Og Han er den Allmektige, den Allvise.[14]

ان الله يعلم ما يدعون من دونه من شيء وهو
العزيز الحكيم ﴿٤٣﴾

44. Og slike liknelser fremstiller Vi for menneskene, men kun de som er begavet med viten forstår dem.

وتلك الامثال نضربها للناس وما يعقلها الا
العالمون ﴿٤٤﴾

45. Allah skapte himlene og jorden i overensstemmelse med sannhet (og visdom). Sannelig, i dette er det et tegn for dem som tror.

خلق الله السماوات والارض بالحق ان في ذلك
لاية للمؤمنين ﴿٤٥﴾

[DEL 21]

R. 5 46. Foreles det som har blitt åpenbart deg av Boken og oppretthold bønnen (i dens rette form), for bønnen holder visselig (mennesket) borte fra

اتل ما اوحي اليك من الكتاب واقم الصلاة ان
الصلاة تنهى عن الفحشاء والمنكر ولذكر الله

13. Emnet om Guds enhet, som denne sûra først og fremst handler om, er brakt til slutten i dette verset med en skjønn metafor. Metaforen legger fram polyteistenes dårskap, tomhet og falskhet i tilbedelse av deres avgudstro. Disse er så skjør som spinnet til edderkoppen, og kan ikke stå i mot intelligent kritikk.

14. Uttrykket "*Bilhaqqi*" henviser til at det er klart bevis på et intelligent system og mønster i skapelsen av jorden og himlene. Videre er det en dypsindig og fullendt plan som virker i alle himmelske og jordiske legemer.

skjendige tanker og alt det onde. Og Allahs ihukommelse er visselig sterkere (enn alle andre tanker). Og Allah vet hva dere gjør.

أَكْبَرُ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿٤٥﴾

47. Og strid ikke med Skriftens folk, unntatt med det beste og skjønneste (argument), men (strid) ikke med de urettferdige blant dem (i det hele tatt). Og si: Vi tror på det som er blitt åpenbart oss og åpenbart dere, og vår Gud og deres Gud er én Gud, og vi har underkastet oss Ham.[15]

وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ
ظَلَمُوا مِنْهُمْ ۖ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَأُنْزِلَ
إِلَيْكُمْ وَإِلَٰهُنَا وَإِلَٰهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٤٦﴾

48. Og slik har Vi åpenbart deg den (fullkomne) Bok, slik at de som Vi ga den (tidligere) Bok, tror på denne [Qur'ânen]. Og av disse er det (også) noen som tror på den. Og ingen unntatt de utakknemlige fornekter Våre tegn med vilje.[16]

وَكَذَٰلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ ۚ فَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ
يُؤْمِنُونَ بِهِ ۖ وَمِنْ هَٰؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ ۚ وَمَا يَجْحَدُ
بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿٤٧﴾

49. Og du leste ikke før denne noen bok, og du skrev (heller) ikke den med din høyre hånd; i så fall ville løgnerne ha tvilt (med noen rett).[17]

وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ
إِذًا لَارْتَابَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٤٨﴾

50. Nei, denne (er en samling av) klare tegn for deres hjerter, som har fått den (sanne) viten, og ingen unntatt de urettferdige forkaster Våre tegn med vilje.

بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ ۚ
وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿٤٩﴾

51. Og de sa: Hvorfor blir ingen tegn sendt ned til ham fra hans Herre?

وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ ۖ قُلْ إِنَّمَا

---

15. I diskusjoner må man vise den største finfølelse for andres tro. Islâm lærer ytterligere at man skal tro på alle religioners guddommelige opprinnelse.

16. "De som Vi ga Boken" kan også være muslimene istedenfor de tidligere Skriftfolk. Betydningen blir da: "de, som Vi ga (forståelse av) Boken. "Disse" kan også være Skriftfolk foruten om makkanerne. Den siste betydningen passer til den andre betydningen av "dem som Vi ga (forståelse av) Boken".

17. Profeten (s.a.) var *ummi*, dvs. han kunne verken lese eller skrive. Dessuten fantes ikke Bibelen oversatt til arabisk på Profetens (s.a.) tid.

Si: (Alle) tegn finnes kun hos Allah, og jeg er en åpenbar advarer.

الْاٰيٰتُ عِنْدَ اللّٰهِ ۗ وَاِنَّمَآ اَنَا نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿٥١﴾

52. Er det ikke nok for dem, at Vi har åpenbart deg den (fullkomne) Bok som foreleses dem? Sannelig, i den er det visselig barmhjertighet og formaning for folk som tror.

اَوَلَمْ يَكْفِهِمْ اَنَّآ اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتٰبَ يُتْلٰى عَلَيْهِمْ ۗ
اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَرَحْمَةً وَّذِكْرٰى لِقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٥٢﴾ ع

R. 6 53. Si: Allah er tilstrekkelig som Vitne mellom meg og dere. Han vet hva som er i himlene og på jorden. Og de som tror på løgnen og fornekter Allah, disse er tapere.

قُلْ كَفٰى بِاللّٰهِ بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ شَهِيْدًا ۚ يَعْلَمُ مَا فِي
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوْا
بِاللّٰهِ ۙ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿٥٣﴾

54. Og de søker å få deg til å fremskynde straffen. Og dersom det ikke hadde vært en fastsatt frist, så ville straffen visselig ha kommet til dem. Den vil komme plutselig til dem, når de ikke vet.

وَيَسْتَعْجِلُوْنَكَ بِالْعَذَابِ ۗ وَلَوْلَآ اَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَآءَهُمُ
الْعَذَابُ ۗ وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٥٤﴾

55. De søker å få deg til å fremskynde straffen, og Helvete omfatter sannelig de vantro.[18]

يَسْتَعْجِلُوْنَكَ بِالْعَذَابِ ۗ وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيْطَةٌ ۢ بِالْكٰفِرِيْنَ ﴿٥٥﴾

56. Den dag da straffen vil dekke dem, over dem og under deres føtter, vil han [en herold] si: Smak (konsekvensene) av det dere pleide å gjøre.

يَوْمَ يَغْشٰىهُمُ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ
اَرْجُلِهِمْ وَيَقُوْلُ ذُوْقُوْا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٥٦﴾

57. Å Mine tjenere som tror! Min jord er visselig omfattende, tjen derfor Meg alene![19]

يٰعِبَادِيَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنَّ اَرْضِيْ وَاسِعَةٌ فَاِيَّايَ
فَاعْبُدُوْنِ ﴿٥٧﴾

58. Enhver sjel må smake døden. Deretter skal dere (alle) sendes tilbake til Oss.

كُلُّ نَفْسٍ ذَآئِقَةُ الْمَوْتِ ۗ ثُمَّ اِلَيْنَا تُرْجَعُوْنَ ﴿٥٨﴾

---

18. "Straffen" som det er henvist til i det forrige vers, er straffen som er lovet de vantro i denne verden, og "straffen" nevnt i dette verset, er straffen lovet dem i det hinsidige.

19. Her er det en klar hentydning til at det vil bli nødvendig for muslimene å utvandre, for å kunne praktisere deres religion i frihet.

59. Og de som tror og handler rettferdig, dem vil Vi visselig skjenke en bolig i Paradisets høye gemakker, ved hvilkes føtter floder vil strømme, der skal de forbli. Vidunderlig er belønningen for dem som handler (godt),

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ
الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ
نِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٥٩﴾

60. de som er utholdende og setter deres lit til sin Herre.

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٦٠﴾

61. Og hvor mangen et dyr finnes det ikke, som ikke (selv) skaffer sitt livsunderhold. Allah forsyner dem og dere. Og Han er den Althørende, den Allvitende.[20]

وَكَأَيِّنْ مِنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا
وَإِيَّاكُمْ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦١﴾

62. Og hvis du spør dem, hvem som har skapt himlene og jorden og underlagt (dere) solen og månen, så vil de visselig svare: Allah! Hvorfor er de da bortvendte (fra sannheten)?

وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ
الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ ۖ فَأَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ﴿٦٢﴾

63. Allah øker livsunderhold for hvem Han vil av Sine tjenere, og begrenser det for den (Han vil), sannelig, Allah vet alle ting.

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ
لَهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٣﴾

64. Og hvis du spør dem, hvem som sender ned vann fra himmelen og skjenker jorden liv etter dens død, vil de visselig svare: Allah! Si: All lovprisning tilkommer (alene) Allah! Men de fleste av dem forstår ikke.

وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ
الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللَّهُ ۚ قُلِ الْحَمْدُ
لِلَّهِ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٤﴾

R. 7 65. Og denne verdens liv er intet annet enn tidsfordriv og lek, og det kommendes bolig er visselig det sanne liv, om de (bare) visste.

وَمَا هَٰذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ ۚ وَإِنَّ
الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ ۚ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٦٥﴾

20. Når ikke dyr og fugler engang lever uten mat, er det uforståelig at mennesket, som er Guds noble skapning, skulle sulte.

66. Og når de er ombord i skipet, påkaller de Allah i (all) lydighet mot Ham alene, men når Han redder dem til det (faste) land, se så hvordan de tilskriver (Ham) medguder,

فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلْكِ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ
فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ﴿٦٦﴾

67. for at de kan fornekte hva Vi har skjenket dem, og for at de kan nyte livet (en kort tid). Men snart vil de kjenne (følgene).

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾

68. Ser de ikke at Vi har gjort (Makkas) helligdom trygg (for dem), mens folk bortføres rundt om dem? Vil de da tro på løgnen og forkaste Allahs velgjerning?[21]

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا آمِنًا وَيُتَخَطَّفُ النَّاسُ مِنْ
حَوْلِهِمْ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ ﴿٦٨﴾

69. Og hvem er mer urettferdig enn den som oppdikter en løgn om Allah, eller forkaster sannheten, etter at den er kommet til ham? Er det ikke i Helvete et hjemsted for de vantro?

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِلْكَافِرِينَ ﴿٦٩﴾

70. Og dem som anstrenger seg for Vår sak, vil Vi visselig lede på Våre veier. Og sannelig, Allah er med dem som handler godt.[22]

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ
لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٠﴾

21. Makka var og er forblitt i overensstemmelse med profetien, et sikkert og fredhellig sted i en verden som herjer av vold og krig.

22. *Djihâd* (anstrengelse for en god sak, for Allahs sak) er, som verset sier, et omfattende begrep, og kan ikke innskrenkes til noe rent militært, se også 22:79.

سُوْرَةُ الرُّوْمِ مَكِّيَّةٌ (٣٠)

AL-RÛM
(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Alif Lâm Mîm (Jeg er Allah, den Allvitende).[1]

الٓمّٓ ﴿٢﴾

3. Romerne er blitt beseiret,

غُلِبَتِ الرُّوْمُ ﴿٣﴾

4. i et land nær ved, og de vil etter deres nederlag snart seire

فِيْٓ اَدْنَى الْاَرْضِ وَهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُوْنَ ﴿٤﴾

5. om noen få år. Allah tilhører makten før og etter - og på den dag vil de troende fryde seg

فِيْ بِضْعِ سِنِيْنَ ۗ لِلّٰهِ الْاَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْۢ بَعْدُ
وَيَوْمَئِذٍ يَّفْرَحُ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿٥﴾

6. over Allahs hjelp. Han hjelper hvem Han vil, og Han er den Allmektige, den Barmhjertige.[2]

بِنَصْرِ اللّٰهِ ۗ يَنْصُرُ مَنْ يَّشَآءُ ۗ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿٦﴾

7. (Dette er) Allahs løfte. Allah bryter ikke Sitt løfte, men de fleste mennesker vet det ikke.

وَعْدَ اللّٰهِ ۗ لَا يُخْلِفُ اللّٰهُ وَعْدَهٗ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٧﴾

---

1. Se note til 2:2. Alif Lâm Mîm-sûrene (sûra 29-32) handler alle om de vantros nederlag og Islâms kommende seier. Visse fortolkere (se Djarîr) mener at disse forkortelser også har tallbetydning etter det gamle Abdjad-systemet. Her blir verdien 71, og det sies at Islâms første triumf og hele utfoldelse skal ha vart i 71 år (inntil Yazîd, Mu'awiyas sønn arvet khalifatet, i strid med Qur'ânens prinsipper om demokratisk valg av Khalifaen).

2. *Bidh'a* (noen) i vers 5 betyr 3-9 år (Lane & Aqrab). Perserne under Khosroes drev romerne tilbake; Damaskus falt i 613, Jerusalem i 614, deretter ble Egypt erobret og Lille-Asia falt over ende. Da skjedde åpenbaringen i 616, at romerne ville seire innen 9 år. I 624 rykket den romerske keiser Heraklius inn i Persia, og ødela det store ildtempel i Gandzak (Gazaca). Men åpenbaringen inneholdt også en profeti om de troendes samtidige seier. Denne del av profetien ble oppfylt ved seieren ved Badr (også år 624), da Quraisjens makt ble brutt. De kristne kritikere som hevder, at *sajaghlibûn* (de vil seire) i vers 4 også kan leses *sajaghlabûn* (de vil bli beseiret), glemmer to ting: 1) at den Qur'ânske teksten fra første gang ble lært utenat og anvendt i de daglige bønner av flere etterfølgere, slik at den altså ikke kunne være usikker, og 2) at motsetningen mellom nederlag (vers 3) og den kommende seier (vers 4) ville forsvinne, og gjør dermed hele oppbygningen meningsløs. I fall man skulle tillate forskjellige lesemåter, så skulle vers 3 leses: "Romerne har seiret", og vers 4: "de vil snart lide nederlag". I dette tilfellet vil det da være snakk om en profeti om muslimenes seier over romerne, som skjedde under 'Umar, for "på den dag vil de troende fryde". (For mer utfyllende kommentar se "THE HOLY QUR'AN With English Translation and Short Commentary" av Malik Ghulam Farid, utgave 1994, side 870-71).

8. De kjenner kun den ytre (side) av denne verdens liv, og de er likegyldige med det kommende.

يعلمون ظاهرا من الحيوة الدنيا ۚ وهم عن الاخرة هم غفلون ﴿٨﴾

9. Vil de ikke tenke etter for seg selv? (At) Allah ikke har skapt himlene og jorden og det som er imellom dem, unntatt i overensstemmelse med (visdom og) hensikt, og for en bestemt tid. Og mange mennesker benekter sannelig møtet med deres Herre.

اولم يتفكروا في انفسهم ۗ ما خلق الله السموت والارض وما بينهما الا بالحق واجل مسمى ۗ وان كثيرا من الناس بلقاي ربهم لكفرون ﴿٩﴾

10. Har de ikke reist omkring på jorden, så de kunne se hvordan enden ble for dem (som var) før dem? De var sterkere enn dem i styrke, og de dyrket jorden og bebygget den mer enn det disse har bebygget, og deres sendebud kom til dem med klare tegn. Og Allah ville ikke gjøre dem urett, men de øvet urett mot seg selv.

اولم يسيروا في الارض فينظروا كيف كان عاقبة الذين من قبلهم ۚ كانوا اشد منهم قوة واثاروا الارض وعمروها اكثر مما عمروها وجاءتهم رسلهم بالبينت ۖ فما كان الله ليظلمهم ولكن كانوا انفسهم يظلمون ﴿١٠﴾

11. Ond ble da avslutningen for dem som handlet ondt, fordi de forkastet Allahs tegn og drev spott med dem.

ثم كان عاقبة الذين اساءوا السواى ان كذبوا بايت الله وكانوا بها يستهزءون ﴿١١﴾ ع

R. 2 12. Allah gir opphav til skapelsen, så gjentar Han den, og deretter vil dere bli brakt tilbake til Ham.

الله يبدؤا الخلق ثم يعيده ثم اليه ترجعون ﴿١٢﴾

13. Og på den dag (da dommens) time kommer, vil synderne fortvile.

ويوم تقوم الساعة يبلس المجرمون ﴿١٣﴾

14. Og de vil ikke ha noen forbedere (hos Allah) fra dem de setter opp ved siden av (Ham), og de vil fornekte dem de satte opp ved siden (av Ham).

ولم يكن لهم من شركايهم شفعؤا وكانوا بشركايهم كفرين ﴿١٤﴾

15. Og den dag (dommens) time kommer, på den dag vil de bli skilt (fra hverandre).

ويوم تقوم الساعة يومىذ يتفرقون ﴿١٥﴾

16. Hva angår dem som trodde og handlet rettferdig, så vil de bli lykkelige i hager.

فاما الذين امنوا وعملوا الصلحت فهم في روضة يحبرون ﴿١٦﴾

17. Og hva angår dem som var vantro og forkastet Våre tegn og møtet i det hinsidige, så vil disse bli stilt overfor straffen.

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ
فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿١٧﴾

18. Så lovpriset er Allah, når dere kommer til kvelden, eller når dere kommer til morgenen.[3]

فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ ﴿١٨﴾

19. Og Ham tilkommer all lovprisning i himlene og på jorden, og (lovpris Ham også) om natten og når dere kommer til tiden om ettermiddagen.[4]

وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ
تُظْهِرُونَ ﴿١٩﴾

20. Han frembringer det levende av det døde, og Han frembringer det døde av det levende, og Han gjør jorden levende etter dens død, og slik skal dere bringes frem.

يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ
الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ وَكَذَٰلِكَ
تُخْرَجُونَ ﴿٢٠﴾ ع

R. 3 21. Og blant Hans tegn er, at Han skapte dere av støv, deretter ble dere mennesker som spredde seg ut (over jorden).

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ
بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ ﴿٢١﴾

22. Og blant Hans tegn er (også), at Han har skapt dere ektefeller av deres egen art, for at dere må finne sjelefred hos dem, og Han har skapt kjærlighet og barmhjertighet mellom dere. I dette er det sannelig tegn for folk som vil tenke seg om.

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا
لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً ۚ
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٢﴾

23. Og blant Hans tegn er himlenes og jordens skapelse, og forskjellen i

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافُ

---

3. Dagen begynner ved solnedgang for araberne, jf. Bibelens ord: "det ble aften, og det ble morgen, første dagen" (1. Mosebok 1:5).

4. "Ettermiddagen" henviser her til tiden rett etter kl. 12, når solen akkurat begynner å helle mot solnedgang.

deres språk og farge. Sannelig, i dette er det tegn for dem som har viten.[5]

أَلْسِنَتِكُمْ وَأَلْوَانِكُمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِلْعَالِمِينَ ﴿٢٣﴾

24. Og blant Hans tegn er deres søvn ved natt og ved dag, og at dere strever etter Hans nåde. I dette er det visselig tegn for folk som hører.

وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٢٤﴾

25. Og blant Hans tegn er, at Han viser dere lynet i tilstand av frykt og håp. Og Han sender ned vann fra himmelen og gjenoppliver dermed jorden etter dens død. Sannelig, i dette er det visselig tegn for folk som er begavet med fornuft.

وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُحْيِي بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٥﴾

26. Og blant Hans tegn er, at himmelen og jorden opprettholdes på Hans befaling. Når Han så kaller dere med et kall, (vil den revolusjonen skje at) dere vil komme frem fra jorden.

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ ﴿٢٦﴾

27. Og alt som er i himlene og på jorden tilhører Ham. Alt (og alle) adlyder Ham (alene).

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلٌّ لَهُ قَانِتُونَ ﴿٢٧﴾

28. Og Han er den som gir opphav til skapelsen, og deretter gjentar den, og det er det letteste for Ham. Og Han har den mest opphøyde liknelsen i himlene og på jorden, og Han er den Allmektige, den Allvise.

وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٨﴾ ع

R. 4 29. Og Han preker for dere en liknelse, tatt fra deres egne (forhold): Har dere blant dem deres høyrehender besitter, partnere i det Vi har forsynt dere med, slik at dere er like om det, (og så) dere frykter dem som dere frykter deres egne? Slik forklarer Vi

ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَكُمْ مِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ شُرَكَاءَ فِي مَا رَزَقْنَاكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ كَذَٰلِكَ

5. Et nærmere studium av de forskjellige språk og de forskjellige raser, vil vise menneskehetens enhet. I *Minan-ur-Rahmân* har den utlovede Messias, Hadhrat Mirzâ Ghulâm Ahmad, klargjort at arabisk er *umm-ul-alsinah*: alle språkenes mor.

tegnene tydelige for et folk begavet med fornuft.

نُفَصِّلُ الْآيَٰتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾

30. Nei, men de urettferdige følger deres egne begjær uten noen viten. Hvem skal så rettlede den som Allah har dømt som villfaren? Og de vil ikke ha noen hjelpere.

بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوٓا أَهْوَآءَهُم بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَن
يَهْدِى مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُم مِّن نَّٰصِرِينَ ﴿٢٩﴾

31. Og rett din oppmerksomhet mot religionen i (all) oppriktighet. (Følg) Allahs natur, som Han har skapt menneskene i. Det er ingen endring i Allahs skapelse. Dette er den varige religionen, men de fleste mennesker er uvitende.[6]

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِى فَطَرَ
النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَٰلِكَ الدِّينُ
الْقَيِّمُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾

32. Vend dere til Ham (i anger), og frykt Ham, og hold bønn (regelmessig), og vær ikke av avgudsdyrkerne,

مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَوٰةَ وَلَا تَكُونُوا
مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٣١﴾

33. av de, som splittet deres religion og ble til partier, idet hver gruppe gleder seg over det den har.[7]

مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا كُلُّ حِزْبٍۭ
بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٣٢﴾

34. Og når noe ondt rammer menneskene, påkaller de deres Herre, idet de vender seg til Ham (i anger). Når Han så lar dem smake av barmhjertighet, så setter plutselig en del av dem medguder opp ved siden av deres Herre.

وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُم مُّنِيبِينَ إِلَيْهِ
ثُمَّ إِذَآ أَذَاقَهُم مِّنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُم بِرَبِّهِمْ
يُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾

35 Så de blir utakknemlige for det Vi (alene) har skjenket dem. Nyt da

لِيَكْفُرُوا بِمَآ ءَاتَيْنَٰهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾

6. Uttrykket "rett din oppmerksomhet mot religionen" kan oppfattes slik: "Sett ditt mål med oppriktighet i religionens tjeneste". Dette er en like god ordrett oversettelse som den som vi har gitt ovenfor, (idet *li* betyr: "til, for" og *wadjh* betyr: "ansikt, hensikt"). Profeten (s.a.) har selv forklart dette verset om den naturlige religionen med ordene: "Ethvert barn fødes i overensstemmelse med Islâms natur, men så gjør dets foreldre det til jøde eller kristen eller magier. Har dere noensinne sett et dyr komme til verden med klippede ører? Rett da din oppmerksomhet mot religionen i all oppriktighet osv." (Bukhârî 23:93).

7. Ved å bøye seg fra den sanne troen, ble folk i fortiden splittet i forskjellige sekter og dette medførte til forskjeller mellom dem.

livet (for en tid), men snart vil dere kjenne (følgene).

36. Har Vi sendt dem noen fullmakt som taler om det de setter opp ved siden av Ham?

أَمْ أَنزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَٰنًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا۟ بِهِۦ
يُشْرِكُونَ ﴿٣٥﴾

37. Og når Vi lar mennesker smake barmhjertighet, gleder de seg over det, men hvis noe ondt rammer dem på grunn av det deres hender har sendt forut (av onde handlinger), så blir de plutselig fortvilede.

وَإِذَآ أَذَقْنَا ٱلنَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا۟ بِهَا ۖ وَإِن تُصِبْهُمْ
سَيِّئَةٌۢ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ﴿٣٦﴾

38. Har de ikke sett at Allah forøker Sitt underhold for hvem Han vil, og begrenser (det for den Han vil). Sannelig, i dette er det visselig tegn for folk som tror.

أَوَلَمْ يَرَوْا۟ أَنَّ ٱللَّهَ يَبْسُطُ ٱلرِّزْقَ لِمَن يَشَآءُ وَ
يَقْدِرُ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٧﴾

39. Gi da slektningen hans rett og den fattige og den veifarende. Dette er bedre for dem som søker Allahs oppmerksomhet, og slike er de som vil fullkommengjøres.[8]

فَـَٔاتِ ذَا ٱلْقُرْبَىٰ حَقَّهُۥ وَٱلْمِسْكِينَ وَٱبْنَ ٱلسَّبِيلِ ۚ
ذَٰلِكَ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ ٱللَّهِ ۖ وَأُو۟لَٰٓئِكَ
هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ ﴿٣٨﴾

40. Og hva dere gir av renter for at det må vokse i menneskers rikdommer, det vokser ikke i Allahs øyne; men det dere gir av Zakât, idet dere søker Allahs velbehag, (vokser sannelig i Allahs øyne), for slike vil mangfoldiggjøre (deres rikdommer hos Allah).[9]

وَمَآ ءَاتَيْتُم مِّن رِّبًا لِّيَرْبُوَا۟ فِىٓ أَمْوَٰلِ ٱلنَّاسِ فَلَا
يَرْبُوا۟ عِندَ ٱللَّهِ ۖ وَمَآ ءَاتَيْتُم مِّن زَكَوٰةٍ تُرِيدُونَ
وَجْهَ ٱللَّهِ فَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُضْعِفُونَ ﴿٣٩﴾

41. Det er Allah som har skapt dere, og så forsynt dere. Deretter lar Han dere dø, og gir dere så liv på nytt. Er det noen av deres medguder, som kan gjøre noe av dette? Hellig er Han (og

ٱللَّهُ ٱلَّذِى خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ
يُحْيِيكُمْ ۖ هَلْ مِن شُرَكَآئِكُم مَّن يَفْعَلُ مِن ذَٰلِكُم

8. Se note til 28:89 for *Wadjh*.

9. Sammenlikn 2:276-281 og med noter angående rente, se også 3:131.

fri for alle mangler), og høyt opphøyet over det de setter ved siden av (Ham).

ع مِّن شَيْءٍ ۚ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤١﴾

R. 5 42. Ufred (og fordervelse) har vist seg til lands og til vanns, på grunn av det menneskenes hender har ervervet for dem, at Han må la dem smake (følgene av) noe av det de har gjort, for at de kanskje vil vende tilbake (til Ham).

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي
النَّاسِ لِيُذِيقَهُم بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٤٢﴾

43. Si: Reis omkring på jorden, og se hvordan enden ble for dem (som levde) tidligere, de fleste av dem var avgudsdyrkere.

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِن قَبْلُ ۚ كَانَ أَكْثَرُهُم مُّشْرِكِينَ ﴿٤٣﴾

44. Rett da din oppmerksomhet mot den varige (og sterke) religionen, før det kommer en dag fra Allah, som ingen kan avvende. På den dag vil de (troende og vantro) være splittet (fra hverandre i partier).

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَيِّمِ مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ
يَوْمٌ لَّا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ ۖ يَوْمَئِذٍ يَصَّدَّعُونَ ﴿٤٤﴾

45. De vantro vil bære (konsekvensene av) deres vantro; og de som handler godt, vil berede (det gode) for seg selv,[10]

مَن كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ ۖ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِأَنفُسِهِمْ
يَمْهَدُونَ ﴿٤٥﴾

46. at Han kan belønne dem som tror og handler rettferdig av Sin nåde. Han elsker visselig ikke fornekterne.

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِن فَضْلِهِ ۚ
إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿٤٦﴾

47. Og blant Hans tegn er, at Han sender vindene som gode budbringere, og for at Han kan la dere smake av Sin barmhjertighet, og for at skipene kan seile etter Hans vilje, og for at dere kan søke Hans nåde, og at dere kan bli takknemlige (for Hans gaver).

وَمِنْ آيَاتِهِ أَن يُرْسِلَ الرِّيَاحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيُذِيقَكُم
مِّن رَّحْمَتِهِ وَلِتَجْرِيَ الْفُلْكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِن
فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٤٧﴾

10. Siden *'alâ* betyr: "mot, over", kan vi også oversette første del av verset slik: "på dem som forkaster, hviler deres forkastelse (som en synd)". Meningen er den samme.

48. Og Vi har visselig sendt før deg sendebud til deres folk. De kom da med klare tegn til dem, deretter straffet Vi dem som handlet syndig. Og det påhvilte Oss som plikt å hjelpe de troende.[11]

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَانتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرَمُوا وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٨﴾

49. Det er Allah som sender vindene, så de driver skyene av sted, så sprer Han dem ut på himmelen som Han vil, og Han lar dem legge seg i lag, så du ser regnet strømme ut av deres midt, og når Han lar det falle over den Han vil av Sine tjenere, så fryder de seg.

اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسَفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٩﴾

50. Selv om de, før det ble sendt ned over dem, visselig var fortvilede.

وَإِن كَانُوا مِن قَبْلِ أَن يُنَزَّلَ عَلَيْهِم مِّن قَبْلِهِ لَمُبْلِسِينَ ﴿٥٠﴾

51. Se da på sporene etter Allahs barmhjertighet; hvordan Han gir jorden liv etter dens død. Sannelig, det er (Han) som vil gi liv til de døde. Og Han har makt over alle ting.

فَانظُرْ إِلَىٰ آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ ذَٰلِكَ لَمُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥١﴾

52. Og hvis Vi sendte en vind, og de så (deres høst) bli gul (og moden), så ville de deretter begynne å benekte (Vår nåde).[12]

وَلَئِنْ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا لَّظَلُّوا مِن بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ ﴿٥٢﴾

53. Du kan visselig ikke få de (åndelige) døde til å høre, du kan ikke få de døve til å høre kallet, når de vender seg om og viser (deg) deres rygger.

فَإِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿٥٣﴾

---

11. Gud har selvfølgelig ingen forpliktelser over Seg, unntagen dem som Han i Sin åpenbaring har erklært bindende for Seg Selv, sammenlikn 10:104, 40:52, 58:22

12. *Zallû* kan bety både: "begynne" og "fortsette". Hvis vi velger den første oversettelsen, så er de takknemlige til å begynne med, men senere da det fortsatt går dem godt, begynner de å betrakte Guds gaver som noe selvfølgelig, eller noe de selv har fortjent ved deres egne anstrengelser. Velger vi derimot den andre oversettelsen ("så ville de fortsette med å benekte"), har de aldri, heller ikke da regnet kom og deres avgrøder begynte å spire, vist takknemlighet.

54. Og du kan ikke lede de blinde ut av deres villfarelse. Du kan bare få dem til å høre, som tror på Våre tegn, så (disse er) de som underkaster seg.

وَمَآ أَنتَ بِهٰدِ الْعُمْيِ عَن ضَلٰلَتِهِمْ ۖ إِن تُسْمِعُ إِلَّا
مَن يُؤْمِنُ بِـَٔايٰتِنَا فَهُم مُّسْلِمُونَ ٥٣ ع

R. 6 55. Det er Allah, som skapte dere (i en tilstand av) svakhet, og deretter ga Han dere styrke etter deres svakhet, og etter deres styrke ga Han dere (igjen) svakhet og alderdom. Han skaper hva Han vil, og Han er den Allvitende, den Allmektige.[13]

اَللّٰهُ الَّذِي خَلَقَكُم مِّن ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِن بَعْدِ
ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِن بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً ۚ
يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ۖ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ٥٤

56. Og på den dag da (dommens) time kommer, vil de skyldige sverge at de bare dvelet en kort tid. Slik ble de bortvendt (fra den rette vei).

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا
غَيْرَ سَاعَةٍ ۚ كَذٰلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ ٥٥

57. Og de som er blitt begavet med viten og (fast) tro, vil si: Dere har visselig dvelet ifølge Allahs Bok inntil oppstandelsens dag, og dette er oppstandelsens dag, men dere vet det ikke.[14]

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمٰنَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ
فِي كِتٰبِ اللّٰهِ إِلٰى يَوْمِ الْبَعْثِ ۖ فَهٰذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَ
لٰكِنَّكُمْ كُنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ٥٦

58. Så på den dag skal de urettferdiges unnskyldninger ikke gavne dem, og de skal ikke få lov til å be om forlatelse.

فَيَوْمَئِذٍ لَّا يَنفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ
يُسْتَعْتَبُونَ ٥٧

59. Og Vi har visselig preket enhver slags liknelse for menneskene i denne Qur'ânen, og om du bringer dem et tegn, så vil de vantro visselig si: Du er bare en løgner.

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هٰذَا الْقُرْءَانِ مِن كُلِّ
مَثَلٍ ۚ وَلَئِن جِئْتَهُم بِـَٔايَةٍ لَّيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
إِنْ أَنتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ ٥٨

---

13. Gud har skapt mennesket av svakhet, (sammenlikn 21:38: "mennesket er skapt av hastverk"), vil si at Han har skapt det svakt. Disse uttrykkene tjener også til å belyse uttrykket "skapt av leire", som også kan fortolkes billedlig.

14. "Allahs Bok" betyr her ganske klart: det guddommelige dekret, den guddommelige lov. *Kitâb* betyr på arabisk først og fremst: "det skrevne, det foreskrevne". Det er ikke tale om noen virkelig bok (*kitâb* kan like gjerne bety skrivelse eller brev), verken her eller andre steder i Qur'ânen. "Oppstandelsens dag" betyr ikke her den Ytterste dag, for i så fall ville alle vite det. Oppstandelsens dag er her: en ny nasjons, en ny religions fødsel, en profets fremtreden. Ordet *ba'th* betyr: "oppstandelse", men også "sendelse (av en profet)", og ordet er brukt i den sistnevnte betydningen mange steder i Qur'ânen, men

60. Slik vil Allah forsegle hjertene til de som ikke besitter viten.[15]

كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٠﴾

61. Vær du da (tålmodig og) utholdende, for Allahs løfte er visselig sant. Og de som ikke eier sikkerhet, vil ikke kunne handle med mildhet mot deg.

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ ۖ وَلَا يَسْتَخِفَّنَّكَ الَّذِينَ
لَا يُوقِنُونَ ﴿٦١﴾ ع

man bør ta hensyn til sammenhengen.

15. Verset sier klart, at det er dem som ikke besitter viten, dvs. dem som ikke tenker seg om og ikke lar seg formane av profeten, hvis hjerter forsegles. Det er ikke på noen måte tale om, at deres hjerter på forhånd er forseglet ifølge en eller annen forutbestemmelse. Deres hjerters forherdelse inntreffer etter at de har tatt et standpunkt.

سُوْرَةُ لُقْمٰنَ مَكِّيَّةٌ

LUQMÂN
(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Alif Lâm Mîm (Jeg er Allah, den Allvitende).[1]

الٓمّٓ ﴿٢﴾

3. Dette er den vise Boks vers,

تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْحَكِيْمِ ﴿٣﴾

4. en rettledning og en barmhjertighet for dem som handler godt,

هُدًى وَّ رَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِيْنَ ﴿٤﴾

5. dem som holder bønn (regelmessig) og gir Zakât, og som (også) er sikre på det kommende.

الَّذِيْنَ يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ
بِالْاٰخِرَةِ هُمْ يُوْقِنُوْنَ ﴿٥﴾

6. Det er disse som følger rettledningen fra deres Herre, og det er disse som skal fullkommengjøres.

اُولٰٓئِكَ عَلٰى هُدًى مِّنْ رَّبِّهِمْ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُوْنَ ﴿٦﴾

7. Og blant menneskene er det dem, som kjøper seg forfengelig tale (for rettledning), for å villede (mennesker og føre dem) bort fra Allahs vei uten viten, og for å drive spott med det. Slike vil få en beskjemmende straff.[2]

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّشْتَرِيْ لَهْوَ الْحَدِيْثِ لِيُضِلَّ
عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۖ وَّيَتَّخِذَهَا هُزُوًا ۗ
اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ﴿٧﴾

8. Og når Våre tegn foreleses for en slik person, vender han seg hovmodig bort som om han ikke hører dem, som om det var døvhet i hans ører. Forkynn ham da en smertelig straff.

وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِ اٰيٰتُنَا وَلّٰى مُسْتَكْبِرًا كَاَنْ لَّمْ يَسْمَعْهَا
كَاَنَّ فِيْٓ اُذُنَيْهِ وَقْرًا ۚ فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ﴿٨﴾

---

1. Se note til 30:2.

2. "det" henviser til Allah, Hans tegn eller vers, se vers 3 og vers 8.

9. Sannelig, de som tror og handler rettferdig, vil få lykksalighetens Hager,

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ ﴿٩﴾

10. hvor de vil forbli for evig. Allahs løfte er sant, og Han er den Allmektige, den Allvise.

خَالِدِينَ فِيهَا ۖ وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٠﴾

11. Han har skapt himlene uten pilarer som dere kan se. Og Han har plassert fjell i jorden, for at de derved forsyner dere, og Han har utbredt alle slags skapninger på den. Og Vi sender ned vann fra himmelen og lar vokse på den (skapninger) av enhver edel art.[3]

خَلَقَ السَّمَاوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ۖ وَأَلْقَىٰ فِي الْأَرْضِ
رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ ۚ
وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ
كَرِيمٍ ﴿١١﴾

12. Dette er Allahs skapning. Men vis meg det Hans (såkalte) medguder har skapt. Men nei, de urettferdige befinner seg i en åpenbar villfarelse.

هَٰذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ ۚ
بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿١٢﴾

R. 2 13. Og Vi skjenket visselig Luqmân visdom, (og sa): Vær takknemlig mot Allah, og den som er takknemlig, er takknemlig til sitt eget beste. Men den som er utakknemlig, (han skal vite) at Allah visselig er Uavhengig, all lovprisning Verdig.[4]

وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنِ اشْكُرْ لِلَّهِ ۚ وَمَنْ
يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ
حَمِيدٌ ﴿١٣﴾

14. Og (ihukom) da Luqmân sa til sin sønn, da han formanet ham: Å min sønn, sett ikke (noen eller noe) opp ved siden av Allah, for avgudsdyrkelse er visselig en stor urett.

وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ
بِاللَّهِ ۖ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ﴿١٤﴾

15. Og Vi har pålagt mennesket (å handle godt) angående dets foreldre, dets mor bærer det i svakhet på svakhet og dets avvenning tar to år, (idet Vi åpenbarte): Vær takknemlige mot Meg

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا
عَلَىٰ وَهْنٍ وَفِصَالُهُ فِي عَامَيْنِ أَنِ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ

3. De usynlige støtter som holder jorden og planetene i deres baner, er gravitasjonskrefter, som den moderne vitenskapen har beskrevet i detalj.

4. *Luqmân*, ut fra disse versene, synes å være en etiopisk profet.

og dine foreldre, til Meg vender du tilbake.[5]

إِلَيَّ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾

16. Men hvis de strides med deg, om at du skal sette opp ved siden av Meg det som du ikke har noen viten om, så skal du ikke adlyde dem. Men omgås dem på passende vis i denne verden, og følg (det religionen angår) veien til den som vender seg til Meg. Så skal dere vende tilbake til Meg, og Jeg vil underrette dere om det dere pleide å gjøre.[6]

وَإِن جَاهَدَاكَ عَلَىٰ أَن تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ
عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا ۖ وَصَاحِبْهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا ۖ
وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ۚ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ
فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

17. (Luqmân sa): Å min sønn, om det så bare er vekten av et sennepsfrø, og det er i en klippe eller i himlene eller på jorden, så vil Allah bringe det for dagen. Allah kjenner sannelig de mest skjulte hemmelighetene, (og Han er) Allvitende.

يَا بُنَيَّ إِنَّهَا إِن تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ فَتَكُن فِي
صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَاوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ ۚ
إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿١٧﴾

18. Å min sønn, hold bønn (regelmessig) og påby det gode og forby det onde, og vær utholdende i (alt) som rammer deg, for det er (et spørsmål) om en fast beslutning.

يَا بُنَيَّ أَقِمِ الصَّلَاةَ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنكَرِ
وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ ۖ إِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿١٨﴾

19. Og vend ikke ditt kinn bort fra mennesker (i forakt), og gå ikke hovmodig (omkring) på jorden, for Allah elsker visselig ikke noen arrogant praler.

وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا ۖ
إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿١٩﴾

20. Og gå med moderate skritt og senk din stemme, for den avskyeligste stemmen er visselig eselets stemme.

وَاقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاغْضُضْ مِن صَوْتِكَ ۚ إِنَّ
أَنكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ ﴿٢٠﴾

---

5. At barnets avvenning fra moren skal vare i to år, tas av noen fortolkere som basis for en viss familieplanlegging, altså det bør være to år mellom hvert barn.

6. Qur'ânen kjenner ikke til absolutte moralske bud (unntatt den religiøse befaling om ikke å tilbe andre enn Gud som er absolutt), men lærer at ethvert bud må rette seg etter den individuelle situasjonens krav. Lydigheten mot foreldre kommer her (vers 15) like etter budet om takknemlighet mot Gud. Men lydigheten er ikke absolutt, hvis foreldre påbyr avgudsdyrkelse, støter dette sammen med ens absolutte

R. 3 21. Har dere ikke sett, at Allah har underkastet (til bruk) for dere (alt) det som er i himlene og på jorden, og har overøst dere med Sine nådegjerninger, åpenbare og skjulte. Og blant mennesker er det dem som strides om Allah, uten noen viten og uten rettledning og opplysende Bok.

أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهٗ ظَاهِرَةً وَّبَاطِنَةً ۗ وَ
مِنَ النَّاسِ مَنْ يُّجَادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَّلَا هُدًى
وَّلَا كِتٰبٍ مُّنِيرٍ ﴿٢١﴾

22. Og når det sies til dem: Følg det som Allah har åpenbart, svarer de: Nei, vi følger det som vi fant våre fedre følge. Hva! Selv om også Satan kalte dem til den brennende Ilds straff?

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ
مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا ۚ أَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطٰنُ
يَدْعُوهُمْ إِلٰى عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٢٢﴾

23. Og den som underkaster all sin oppmerksomhet til Allah, (og vender seg helt og fullkomment til Ham), og handler godt, har visselig grepet fatt i et ubrytelig håndtak, og hos Allah er alle tingenes endemål (og avgjørelse).[7]

وَمَنْ يُّسْلِمْ وَجْهَهٗ إِلَى اللّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ
اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى ۗ وَإِلَى اللّٰهِ عَاقِبَةُ
الْأُمُورِ ﴿٢٣﴾

24. La ikke de vantros fornektelse gjøre deg bedrøvet. Til Oss vender de (alle) tilbake, og så vil Vi meddele dem det de har gjort, for Allah kjenner visselig det som er i hjertene.

وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنْكَ كُفْرُهٗ ۚ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُمْ
بِمَا عَمِلُوا ۚ إِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ ۢ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٤﴾

25. Vi vil forsyne dem for en kort tid, deretter vil Vi drive dem til en streng straff.

نُمَتِّعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلٰى عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٢٥﴾

26. Og hvis du spør dem: Hvem har skapt himlene og jorden, så vil de visselig svare: Allah! Si: All lovprisning tilkommer Allah (alene). Men nei, de fleste av dem vet (det) ikke.

وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ
اللّٰهُ ۚ قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾

---

forpliktelse overfor Gud, og man må nekte sine foreldre lydighet, men man skal likevel omgås med dem i godhet i alle andre forhold.

7. Gud alene forårsaker alle handlinger til å frembringe deres konsekvenser.

27. Allah tilhører (alt det) som er i himlene og på jorden, sannelig Allah er den Uavhengige, all lovprisning Verdig.

لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ ﴿٢٧﴾

28. Og selv om alle trær på jorden var penner, og havet (var blekk) med syv andre hav føyet til det, etter at det (var oppbrukt), så ville Allahs ord ikke være uttømt. Sannelig, Allah er Allmektig, Allvis.[8]

وَلَوْ اَنَّ مَا فِي الْاَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ اَقْلَامٌ وَّالْبَحْرُ يَمُدُّهٗ مِنْۢ بَعْدِهٖ سَبْعَةُ اَبْحُرٍ مَّا نَفِدَتْ كَلِمٰتُ اللّٰهِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٨﴾

29. Deres skapelse og deres oppvekkelse er bare som en sjels (skapelse og vekkelse for Allah). Allah er visselig Althørende, Altseende.

مَا خَلْقُكُمْ وَلَا بَعْثُكُمْ اِلَّا كَنَفْسٍ وَّاحِدَةٍ ۭ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌۢ بَصِيْرٌ ﴿٢٩﴾

30. Har du ikke sett at Allah lar natten gå over i dagen, og lar dagen gå over i natten, og (at Han) har underlagt solen og månen (i tjeneste); enhver (av dem) følger (sin bane) til en bestemt tid, og Allah vet visselig (alt) dere gjør.[9]

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يُوْلِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوْلِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۡ كُلٌّ يَّجْرِيْٓ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى وَّاَنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿٣٠﴾

31. Det er fordi Allah er den Sanne, og det de påkaller ved siden av Ham er løgn, og Allah (alene) er visselig den Opphøyede, den Store.

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّ مَا يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهِ الْبَاطِلُ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيْرُ ﴿٣١﴾ ع

R. 4 32. Ser du ikke at skipene seiler på havet ved Allahs nåde, for at Han kan vise dere av Sine tegn, sannelig i dette er det visselig tegn for ethvert utholdende (og) takknemlig (menneske).

اَلَمْ تَرَ اَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِيْ فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللّٰهِ لِيُرِيَكُمْ مِّنْ اٰيٰتِهٖ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُوْرٍ ﴿٣٢﴾

---

8. *Madda* betyr: "forlenge, forøke", men kan også bety: "forsyne (et blekkhus) med blekk". Det kunne da også oversettes: "og syv hav leverte blekk til havet etter at det (var uttømt)". Sammenlikn 18:110.

9. At natten går over i dagen, betyr her at Islâms lys vil fortrenge hedenskapets mørke. At Islâms dag igjen vil bli avløst av en natt med nedgang impliseres også, men i den kommende natt vil en måne (den utlovede reformator og Messias) spre solens (Profetens (s.a.)) lys. Vers 34 viser at den kristne lære om stedfortredende lidelse vil være fremtredende på det tidspunktet. "Erkebedrageren" kalles i tradisjonslitteraturen for *Dadjdjâl*, anti-krist, fordi kirkens lære er i strid med Kristi opprinnelige lære. Tradisjonen forteller at *Dadjdjâl* vil komme fra kirken (Sahîh Muslim). Erkebedrageren kan også være Satan.

33. Og når bølgene dekker dem som tepper, anroper de Allah i lydighet mot Ham alene. Men når Han har frelst dem til landet, så er det (bare) noen (få) av dem som holder seg til det rette. Og ingen forkaster Våre tegn med vilje, unntatt enhver forrædersk (og) utakknemlig (person).

وَإِذَا غَشِيَهُم مَّوْجٌ كَالظُّلَلِ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ
لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُم مُّقْتَصِدٌ
وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ ﴿٣٢﴾

34. Å dere mennesker, ta deres Herre som skjold, og frykt den dag, da en far ikke vil være til nytte for sin sønn, og heller ikke vil en sønn være til nytte for sin far. Allahs løfte er visselig sant, la da ikke denne verdens liv bedra dere, og la ikke erkebedrageren bedra dere angående Allah.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ وَاخْشَوْا يَوْمًا لَّا يَجْزِي
وَالِدٌ عَن وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَن وَالِدِهِ
شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغَرُورُ ﴿٣٣﴾

35. Sannelig, hos Allah alene beror kunnskapen om (dommens) time. Han sender regnet ned, og Han vet hva som er i livmorene og ingen sjel vet hva den vil erverve seg i morgen, og ingen sjel vet i hvilket land den skal dø. Sannelig, Allah er Allvitende, (og) Den som besitter kunnskap (om alt).

إِنَّ اللَّهَ عِندَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ
مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا
وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
خَبِيرٌ ﴿٣٤﴾

سُوْرَةُ السَّجْدَةِ مَكِّيَّةٌ (٣٢) آيَاتُهَا رُكُوْعَاتُهَا

Al-SADJDA
(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Alif Lâm Mîm (Jeg er Allah, den Allvitende).[1]

الٓمّٓ ②

3. Åpenbaringen av den fullkomne Bok, som det er ingen tvil om, er fra allverdens Herre.

تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ لَا رَيْبَ فِيْهِ مِنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ③

4. Eller sier de: Han har forfalsket den? Nei, den er sannheten fra din Herre, for at du kan advare et folk, til hvilket det ikke kom noen advarere før deg, for at de kan la seg rettlede.

اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ ۚ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ لِتُنْذِرَ
قَوْمًا مَّآ اَتٰىهُمْ مِّنْ نَّذِيْرٍ مِّنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُوْنَ ④

5. Allah er den som skapte himlene og jorden, og det som er imellom dem i seks perioder, og deretter befestet Han seg på (deres) system. Dere har ikke noen venn eller forbeder ved siden av Ham. Vil dere da ikke tenke dere om?

اَللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِيْ
سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ ۗ مَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ
مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا شَفِيْعٍ ۗ اَفَلَا تَتَذَكَّرُوْنَ ⑤

6. Han leder den (guddommelige) sak fra himmelen til jorden, og på det vil den stige opp til Ham på en dag, hvis mål er tusen år etter det dere beregner.[2]

يُدَبِّرُ الْاَمْرَ مِنَ السَّمَآءِ اِلَى الْاَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ اِلَيْهِ فِيْ يَوْمٍ
كَانَ مِقْدَارُهٗٓ اَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّوْنَ ⑥

---

1. Se note til 30:2.

2. At den guddommelige sak stiger til himmelen igjen, vil si at religionen så å si forsvinner fra jordens overflate (sammenlikn 62:3-4 og noten). Profeten (s.a.) har sagt at de første tre generasjoner etter ham vil være de beste. Deretter vil falskheten og kjærligheten til denne verden spre seg (se Tirmidhî, og Bukhârî: Kitâb al-Sjahâdât). Nedgangsperioden vil vare i tusen år, deretter vil Islâms oppgang begynne igjen ved den utlovede Messias' komme.

7. Slik er (Den) som kjenner det usynlige og det synlige, den Allmektige, den Barmhjertige,[3]

ذَٰلِكَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٧﴾

8. som har gjort skjønne og gode alle de ting Han har skapt, og Han begynte menneskets skapelse fra leire.

الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ
مِنْ طِينٍ ﴿٨﴾

9. Deretter frembrakte Han dets avkom av et uttrekk av en ubetydelig væske.

ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ ﴿٩﴾

10. Og så fullkommengjorde Han det og innblåste i det av Sin ånd. Han skjenket dere hørsel og syn og hjerte. (Men) dere er (bare) lite takknemlige![4]

ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ
وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ ﴿١٠﴾

11. Og de sier: Hva! Når vi er forsvunnet i jorden, skal vi så virkelig (oppreises) i en ny skapelse? Nei, de tror ikke på møtet med deres Herre.

وَقَالُوا أَإِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَإِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ
بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ ﴿١١﴾

12. Si: Dødsengelen som er satt over dere, skal bevirke deres død, så skal dere vende tilbake til deres Herre.

قُلْ يَتَوَفَّاكُمْ مَلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ
إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١٢﴾ ع

R. 2 13. Hvis du bare kunne se, når synderne vil bøye deres hoder for deres Herre (og si): Vår Herre, vi har sett og vi har hørt, send oss da tilbake, så vi kan handle rettferdig, for (nå) har vi visselig fått sikkerhet.

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُو رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ
رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا
مُوقِنُونَ ﴿١٣﴾

14. Og hvis Vi hadde (gjennomtvunget) Vår vilje, så kunne Vi visselig ha skjenket hver sjel dens rettledning, men ordet fra Meg er sant: Jeg vil visselig fylle Helvete med djinner og mennesker tilsammen.[5]

وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدَاهَا وَلَٰكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ
مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٤﴾

---

3. *Dhâlika* (den, det) brukes også om Allah, se 75:41.

4. Eller: "det var kun lite, om dere var takknemlige (i det hele tatt)".

5. Sammenlikn 11:120, 15:44 og 38:85-86. Det er ikke snakk om at noen er forutbestemt til Helvete.

15. Smak da (straffen for deres onde gjerninger), fordi dere glemte møtet med denne deres dag. Vi har visselig (også) glemt dere, og smak den varige straff for det dere pleide å gjøre.

فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا إِنَّا نَسِينَٰكُمْ
وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ١٥

16. Bare de tror på Våre tegn, som når de formanes med dem, faller ned på sine ansikter og lovpriser deres Herres ære, og som ikke er hovmodige.[6]

إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِـَٔايَٰتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا
وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ١٦ السجدة

17. Deres sider holder seg borte fra deres senger; idet de påkaller deres Herre i frykt og håp, og de gir ut av det som Vi har forsynt dem med.

تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا
وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَٰهُمْ يُنفِقُونَ ١٧

18. Og ingen sjel vet hva som er skjult for den av øyets fryd, som belønning for det (gode) de pleide å gjøre.[7]

فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ١٨

19. Er da den som er troende, lik den som (handler) ondt? De er ikke like!

أَفَمَن كَانَ مُؤْمِنًا كَمَن كَانَ فَاسِقًا لَّا يَسْتَوُۥنَ ١٩

20. Hva angår dem som tror og handler rettferdig, så skal de eie den (evige) boligs Hager som en gave for det de pleide å gjøre.

أَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحَٰتِ فَلَهُمْ جَنَّٰتُ
الْمَأْوَىٰ نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ٢٠

21. Og hva angår dem som er ulydige, så er deres tilholdssted Ilden. Hver gang de ønsker å komme ut av den, skal de sendes tilbake til den, og det skal sies til dem: Smak Ildens straff som dere pleide å benekte.

وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَىٰهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَن
يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ
النَّارِ الَّذِي كُنتُم بِهِۦ تُكَذِّبُونَ ٢١

11:120 sier at Gud skapte mennesker for å vise dem barmhjertighet, men dem som forkaster Guds barmhjertighet, for dem gjelder ordet: "Jeg vil visselig fylle Helvete..".

6. Dette verset etterfølges av *Sadjdah*.

7. Det kommende liv leves i andre dimensjoner enn det nåværende, derfor er det ennå "skjult" og ingen "vet" hvordan det vil være. Det kan bare beskrives billedlig.

22. Og Vi vil visselig la dem smake av den mindre straff før den større straff, for at de skal vende tilbake (til Oss i anger).[8]

وَلَنُذِيقَنَّهُم مِّنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ الْعَذَابِ
الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٢﴾

23. Og hvem er mer urettferdig enn den som formanes ved hans Herres tegn, og som så vender seg bort fra dem. Vi vil visselig gjengjelde de syndige.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا
إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنتَقِمُونَ ﴿٢٣﴾

R. 3 24. Og Vi ga visselig Moses Boken, vær da ikke i tvil om hans møte, og Vi gjorde den til en rettledning for Israels barn.

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُن فِي مِرْيَةٍ مِّن
لِّقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٢٤﴾

25. Og Vi utpekte blant dem ledere, som rettledet dem på Vår befaling, da de var utholdende og hadde en sikker tro på Våre tegn.[9]

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا
وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ﴿٢٥﴾

26. Sannelig, din Herre vil treffe avgjørelse mellom dem på Oppstandelsens dag, om det de var uenige om.

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا
فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٢٦﴾

27. Er det ikke en rettledning for dem (å vite), hvor mange tidligere slektledd, blant hvis boliger de (nå) vandrer, Vi ødela? Sannelig, i dette er det visselig tegn. Vil de da ikke høre?

أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَبْلِهِم مِّنَ الْقُرُونِ
يَمْشُونَ فِي مَسَاكِنِهِمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ أَفَلَا
يَسْمَعُونَ ﴿٢٧﴾

28. Har de ikke sett, at Vi driver vannet til det tørre land, og at Vi ved det frembringer avgrøde, hvorav deres kveg og de selv spiser? Vil de da ikke se?

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ
فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنفُسُهُمْ
أَفَلَا يُبْصِرُونَ ﴿٢٨﴾

---

8. "Den mindre straff" er straffen i denne verden, og "den større straff" er straffen i det kommende liv.

9. *Imâmatet*, det åndelige lederskap, finnes i Islâm parallellt med dets eksistens i den mosaiske paktslutning.

29. Og de sier: Når vil denne seier komme, hvis dere er sannferdige?[10]

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْفَتْحُ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿٢٩﴾

30. Si: På seierens dag vil deres tro ikke gavne de vantro, og det vil ikke bli gitt dem utsettelse.

قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوٓا إِيمَٰنُهُمْ
وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٣٠﴾

31. Vend deg da bort fra dem og vent; for de venter (også).

فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانتَظِرْ إِنَّهُم مُّنتَظِرُونَ ﴿٣١﴾ ع

10. Verset viser at sammenhengen her, liksom i de øvrige Alif Lâm Mîm-sûrene, dreier seg om Islâms seier.

آياتها ٧٣ سُورَةُ الأَحْزَابِ مَدَنِيَّة (٣٣) ركوعاتها ٩

AL-AHZÂB
(Åpenbart etter Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ (١)

2. Å du Profet, ta Allah som skjold og adlyd ikke de vantro og hyklerne. Sannelig, Allah er Allvitende, Allvis.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا (٢)

3. Og følg det som er åpenbart deg fra din Herre. Sannelig, Allah er vel vitende om det dere gjør.

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا
تَعْمَلُونَ خَبِيرًا (٣)

4. Og sett din lit til Allah, og Allah er tilstrekkelig som Den som bevirker.

وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا (٤)

5. Allah har ikke gitt noen mann to hjerter i hans bryst, og Han har heller ikke gjort deres hustruer, som dere skiller dere fra dere, idet dere kaller dem mødre, til deres (virkelige) mødre, heller ikke har Han gjort deres adopterte sønner til deres (virkelige) sønner. Det er (bare) ord fra deres munn (og ikke virkelighet), og Allah sier sannheten, og Han leder til den rette vei.[1]

مَّا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّن قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ وَمَا جَعَلَ
أَزْوَاجَكُمُ اللَّائِي تُظَاهِرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ وَمَا جَعَلَ
أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذَٰلِكُمْ قَوْلُكُم بِأَفْوَاهِكُمْ وَاللَّهُ
يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ (٥)

6. Kall dem [adopterte sønnene] etter deres fedre. Dette er det riktige i Allahs øyne. Og hvis dere ikke kjenner deres fedre, så skal de være deres brødre i troen og deres venner. Og det påhviler ingen brøde i (de tilfeller), hvor dere har begått en (uforsettlig) feil, men (bare) hvor deres hjerter har fulgt en fast hensikt (til å synde). Og Allah er Tilgivende, Barmhjertig.

ادْعُوهُمْ لِآبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِندَ اللَّهِ فَإِن لَّمْ
تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ
وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُم بِهِ وَلَٰكِن مَّا
تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا (٦)

---

1. Det hentydes til *zihâr*, som var en særlig form for skilsmisse blant de hedenske arabere. Disse sa: "Du skal være for meg som min mors rygg", idet de mente at disse ordene gjorde deres hustruer *harâm* (forbudte) for dem. Se 58:3 og følgende vers. Det legges opp til hovedtemaet, som kuliminerer i vers 41 om

7. Profeten står de troende nærmere enn dem selv, og hans hustruer er (som) deres mødre. Og blodbeslektede troende står hverandre nærmest etter Allahs lov, enn de (andre) troende (hjelpere) og flyktningene - med unntakelse av at dere handler godt mot deres venner. Dette er (også) skrevet i den fullkomne Bok.[2]

النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ
أُمَّهَاتُهُمْ وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ
فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَن
تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُم مَّعْرُوفًا كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ
مَسْطُورًا ﴿٧﴾

8. Og (ihukom) da Vi sluttet en pakt med profetene, og med deg, og med Noah og Abraham og Moses og Jesus, Marias sønn, og Vi sluttet (visselig) en sterk (og ubrytelig) pakt med dem.[3]

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنكَ وَمِن
نُّوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ
وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٨﴾

9. Så Han kan spørre de sanndru om deres sanndruhet. Og Han har beredt de vantro en smertelig straff.

لِّيَسْأَلَ الصَّادِقِينَ عَن صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ
عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٩﴾ ع

R. 2 10. Å dere troende, ihukom Allahs nåde over dere, da det kom hærskarer til dere, og Vi så sendte en vind og hærskarer mot dem, som dere ikke så. Og Allah ser alt det dere gjør.[4]

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ
جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَّمْ
تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿١٠﴾

11. Da de kom til dere fra (steder som lå) høyere enn dere, og (steder som

إِذْ جَاءُوكُم مِّن فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنكُمْ وَإِذْ

Muhammad (s.a.) som profetenes segl og åndelig far (se også vers 7-8).

2. Hjelperne (*al-ansâr*) var troende i Madina, som hjalp flyktningene (*al-muhâdjirûn*) fra Makka. De hjalp hverandre som om de var beslektede brødre. Profeten (s.a.) innledet denne sammenslutningen ved å si: "Dere er hverandres brødre". Det ble et brorskap verden ikke hadde sett maken til. Enkelte tok det veldig alvorlig og trodde at flyktningene også hadde rett til arv osv., rettigheter som kun er for de beslektede. For å klarlegge saken sier verset, at de troende som er i slekt med hverandre, står hverandre nærmest. Det betyr ikke at de troende ikke skal handle godt mot flyktningene, som også var troende, men at de ikke har de samme rettighetene som deres troende slektninger.

3. Se 3:82 for pakten med profetene, det var alle religioners plikt å tro på sendebud, som kom som bekreftelse på profetiene i deres bøker. Denne pakt er etter dette vers også sluttet med Muhammad (s.a.), og det er muslimenes plikt å tro på det sendebud som Qur'ânen forkynner vil komme, nemlig den utlovede Messias, se f.eks. 11:18 og 62:3-4.

4. Her begynner omtalen av *Djang-e-Khandaq*, gravkrigen. Den ble kalt "gravkrigen" på grunn av en sperregrav, som Profeten (s.a.) lot anlegge langs den ene av naturens ubeskyttede sider av Madina. De forente hedenske araberne hær talte mellom 10 og 20 000 mann, mens tallet på muslimene var ca. 1200 mann. Polyteistene kunne ikke trenge inn i byen, og måtte dra bort med uforrettet sak, på grunn av stormen som hadde slukket deres bål og veltet deres telt og skapt panikk i leiren.

lå) lavere enn dere, og da blikkene vek (i angst) og hjertene nådde halsen, og dere tenkte (forskjellige villfarne) tanker om Allah.

زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ
بِاللَّهِ الظُّنُونَا ﴿١١﴾

12. Da ble de troende satt på en (stor) prøve, og de ble rystet på det voldsomste.[5]

هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا ﴿١٢﴾

13. Og da hyklerne og de, i (hvis) hjerter det var en sykdom, sa: Allah og Hans Sendebud har lovet oss intet annet enn bedrag,

وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٣﴾

14. og da en gruppe av dem sa: Å Jathribs folk, dere kan ikke stå (imot fienden), vend derfor tilbake. Og en del av dem ba Profeten om tillatelse (til det), idet de sa: Våre hus er visselig blottet (og forsvarsløse). Men de var ikke blottede, det (hyklerske folket) ønsket bare å flykte.[6]

وَإِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ
لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ
إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِنْ يُرِيدُونَ
إِلَّا فِرَارًا ﴿١٤﴾

15. Og hvis (fienden) hadde trådt inn fra alle kanter, og de så ble kalt til denne prøvelse, så ville de visselig ikke ha sluttet seg til det, unntatt en kort tid.

وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِمْ مِنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سُئِلُوا الْفِتْنَةَ
لَآتَوْهَا وَمَا تَلَبَّثُوا بِهَا إِلَّا يَسِيرًا ﴿١٥﴾

16. Og de hadde visselig forpliktet seg overfor Allah tidligere, at de ikke ville vende deres rygger. Og pakten med Allah skal det spørres om.

وَلَقَدْ كَانُوا عَاهَدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُوَلُّونَ
الْأَدْبَارَ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا ﴿١٦﴾

17. Si: Flukt skal ikke gavne dere, om dere flykter fra død eller blodbad. Og deretter skal dere bare nyte (dette livets goder) en kort tid.

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمُ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ
الْقَتْلِ وَإِذًا لَا تُمَتَّعُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٧﴾

18. Si: Hvem er det som vil beskytte dere mot Allah, hvis Han ønsker (å

قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ

5. *Zilzâl* (rystelse) kan også brukes om krig, borgerkrig osv. (se sûra 99).

6. *Jathrib* er det gamle navnet på *Madînat-un-Nabî* (Profetens by).

tilføye dere) ondt, eller Han ønsker å skjenke dere barmhjertighet? Og de vil ikke kunne finne seg noen venn eller hjelper foruten Allah.

سُوٓءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً ۚ وَلَا يَجِدُونَ لَهُم
مِّن دُونِ ٱللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٨﴾

19. Allah kjenner visselig dem blant dere, som hindrer (andre i å dra ut i kamp) og som sier til deres brødre: Kom (til) oss! Og de drar (selv) bare sjelden til kamp,

قَدْ يَعْلَمُ ٱللَّهُ ٱلْمُعَوِّقِينَ مِنكُمْ وَٱلْقَآئِلِينَ لِإِخْوَٰنِهِمْ
هَلُمَّ إِلَيْنَا ۚ وَلَا يَأْتُونَ ٱلْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٩﴾

20. idet de er gjerrige når det gjelder (å hjelpe) dere. Men når frykten kommer over dem, ser du dem kikke mot deg med rullende øyne, som den som er overveldet av døds(frykt). Men når (grunnen til) deres frykt er forsvunnet, baktaler de dere med skarpe tunger, idet de er gjerrige om (å si) noe godt. Disse har aldri trodd, derfor har Allah gjort deres gjerninger til intet, og dette er lett for Allah.

أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ ۖ فَإِذَا جَآءَ ٱلْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ
يَنظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَٱلَّذِى يُغْشَىٰ
عَلَيْهِ مِنَ ٱلْمَوْتِ ۖ فَإِذَا ذَهَبَ ٱلْخَوْفُ سَلَقُوكُم
بِأَلْسِنَةٍ حِدَادٍ أَشِحَّةً عَلَى ٱلْخَيْرِ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ لَمْ
يُؤْمِنُوا۟ فَأَحْبَطَ ٱللَّهُ أَعْمَٰلَهُمْ ۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى
ٱللَّهِ يَسِيرًا ﴿٢٠﴾

21. De håper at de forente (hærer) kanskje ikke er dratt bort. Og hvis de forente (hærer) skulle komme (tilbake), så ville de ønske at de var i ørkenen hos nomadene og spurte nytt om dere, og hvis de var blant dere, ville de ikke kjempe, unntagen lite.

يَحْسَبُونَ ٱلْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا۟ ۖ وَإِن يَأْتِ ٱلْأَحْزَابُ
يَوَدُّوا۟ لَوْ أَنَّهُم بَادُونَ فِى ٱلْأَعْرَابِ يَسْـَٔلُونَ عَنْ
أَنۢبَآئِكُمْ ۖ وَلَوْ كَانُوا۟ فِيكُم مَّا قَٰتَلُوٓا۟ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢١﴾ ع ١٨

R. 3 22. Dere har visselig Allahs Sendebud, et godt og skjønt forbilde for den, som håper på (og frykter) Allah og den Ytterste dag, og ihukommer Allah meget.[7]

لَّقَدْ كَانَ لَكُمْ فِى رَسُولِ ٱللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ
يَرْجُوا۟ ٱللَّهَ وَٱلْيَوْمَ ٱلْءَاخِرَ وَذَكَرَ ٱللَّهَ كَثِيرًا ﴿٢٢﴾

23. Og da de troende så de forente (hærer), sa de: Dette er det Allah og

وَلَمَّا رَءَا ٱلْمُؤْمِنُونَ ٱلْأَحْزَابَ قَالُوا۟ هَٰذَا مَا وَعَدَنَا

7. Verset fremstiller Profeten (s.a.) som forbilde for de troende, og i overensstemmelse med Profetens (s.a.) *sunna* (handlemåte, sedvane) og den andre lovkilde i Islâm (etter Qur'ânen). Profeten (s.a.) gjennomgikk i sitt liv alle faser fra foreldreløs og fattig til kriger og konge; hans liv kan da være forbilde for enhver, i hvilken situasjon vedkommende enn måtte befinne seg i.

Hans Sendebud lovet oss; og Allah og Hans Sendebud har talt sant! Og det øket bare deres tro og underkastelse.

اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ
إِلَّآ إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا ﴿٢٣﴾

24. Blant de troende er det menn som har vært tro mot den pakt som de hadde sluttet med Allah. Blant dem er det dem som har oppfylt deres løfte, og blant dem er det de som venter (på å kunne oppfylle det), og de har ikke forandret seg det minste,

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللّٰهَ عَلَيْهِ
فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا
بَدَّلُوا تَبْدِيلًا ﴿٢٤﴾

25. for at Allah kan belønne de sanndru for deres sannhet og straffe hyklerne om Han vil, eller vende Seg til dem (i Sin nåde). Sannelig, Allah er Tilgivende, Barmhjertig.

لِيَجْزِيَ اللّٰهُ الصّٰدِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنٰفِقِينَ
إِنْ شَآءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُورًا
رَحِيمًا ﴿٢٥﴾

26. Og Allah har drevet de vantro tilbake i deres vrede; de oppnådde intet godt. Og Allah var tilstrekkelig for de troende i kampen, og Allah er Sterk, Allmektig.

وَرَدَّ اللّٰهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا
وَكَفَى اللّٰهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَانَ اللّٰهُ قَوِيًّا
عَزِيزًا ﴿٢٦﴾

27. Og Han har brakt dem av Skriftens folk, som bistod de (vantro), ned fra deres festninger og kastet redsel i deres hjerter. Noen drepte dere, og andre tok dere til fanger.[8]

وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتٰبِ مِنْ
صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا
تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ﴿٢٧﴾

28. Og Han har latt dere arve deres land og deres hus og deres rikdommer, og et land som dere ikke har betrådt, og Allah har makt over alle ting.[9]

وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا
لَمْ تَطَـُٔوهَا وَكَانَ اللّٰهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢٨﴾

R. 4 29. Å du Profet, si til dine hustruer: Hvis dere ønsker dette nærværende liv

يٰٓأَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوٰجِكَ إِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ الْحَيٰوةَ

8. Den jødiske stamme *Banû Quraiza* brøt overenskomsten med Profeten (s.a.) og sammensvor seg med makkanerne. Da de etter lang beleiring kapitulerte, ønsket de at deres tidligere forbundsfelle, Sa'd bin Ma'âdh, skulle felle dommen over dem. Sa'd traff avgjørelsen i overensstemmelse med Moseloven (5. Mosebok 20:10-15). Ledere som hadde skylden, ble dømt til døden, de øvrige ble tatt til fange. Profeten (s.a.) selv ville formodentlig ha gitt den samme straff, som Qainuqâ hadde fått: landsforvisning.

9. En profeti om at muslimene senere vil erobre Palestina.

og dets pryd, så kom, jeg vil forsyne dere og sende dere bort på skjønneste vis.

الدُّنْيَا وَزِيْنَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ وَأُسَرِّحْكُنَّ
سَرَاحًا جَمِيْلًا ﴿٢٩﴾

30. Men hvis dere ønsker Allah og Hans Sendebud og det kommende (livs) hjem, så har Allah visselig beredt en stor belønning for dem av dere, som vil handle godt.

وَإِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَالدَّارَ الْاٰخِرَةَ
فَإِنَّ اللّٰهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنٰتِ مِنْكُنَّ أَجْرًا عَظِيْمًا ﴿٣٠﴾

31. Å dere Profetens hustruer! Om noen av dere begår en åpenbar skjendighet, så skal straffen fordobles for henne, og dette er lett for Allah.

يٰنِسَآءَ النَّبِيِّ مَنْ يَّأْتِ مِنْكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ
يُّضٰعَفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ ۚ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى
اللّٰهِ يَسِيْرًا ﴿٣١﴾

[DEL 22]

32. Og den av dere som er lydig mot Allah og Hans Sendebud og handler rettferdig, så vil Vi gi henne hennes belønning to ganger, og Vi har beredt henne en ærefull forsyning.[10]

وَمَنْ يَّقْنُتْ مِنْكُنَّ لِلّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَتَعْمَلْ صَالِحًا
نُّؤْتِهَآ أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ ۙ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيْمًا ﴿٣٢﴾

33. Å dere Profetens hustruer! Dere er ikke som (vanlige) kvinner! Hvis dere er rettferdige, (oppfyll da kravene til dette ansvaret). Så vær ikke milde (og undergivne) i deres tale, så den som har en sykdom i sitt hjerte, fatter håp. Og før passende og sømmelig tale.

يٰنِسَآءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِّنَ النِّسَآءِ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ
فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِيْ فِيْ قَلْبِهٖ مَرَضٌ
وَّقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوْفًا ﴿٣٣﴾

34. Og forbli (med alvor og verdighet) i deres hus, og pynt dere ikke som en pyntet seg i de gamle uvitenhetens dager, og hold bønn (regelmessig) og gi Zakât og adlyd Allah og Hans Sendebud. Allah ønsker visselig

وَقَرْنَ فِيْ بُيُوْتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ
الْأُوْلٰى وَأَقِمْنَ الصَّلٰوةَ وَاٰتِيْنَ الزَّكٰوةَ وَأَطِعْنَ
اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ ۚ إِنَّمَا يُرِيْدُ اللّٰهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ

10. Profetens (s.a.) hustruer inntar en særstilling som "de troendes mødre"; med særlige forpliktelser følger også særlige rettigheter. Liksom Profeten (s.a.) skulle være et forbilde, måtte deres liv også kunne være forbilledlig. Da rikdommene strømmet inn til de seierrike muslimer, fikk de valget mellom denne verden eller Gud og Hans Profet (s.a.), og et liv i frivillig fattigdom. Det hentyder til deres moralske status og ærbarhet, at alle valgte det siste.

bare å fjerne all urenhet fra dere, dere husets folk, og å rense dere fullstendig.[11]

الرجس اهل البيت ويطهركم تطهيرا ﴿٣٣﴾

35. Og husk det som foreleses i deres hus av Allahs tegn og visdom, sannelig, Allah kjenner de minste ting (og er) Allvitende.[12]

واذكرن ما يتلى في بيوتكن من ايت الله والحكمة
ع إن الله كان لطيفا خبيرا ﴿٣٤﴾

R. 5 36. Sannelig, muslimene - både menn og kvinner - og de troende menn og de troende kvinner og de lydige menn og de lydige kvinner og de sanndru menn og de sanndru kvinner og de utholdende menn og de utholdende kvinner og de ydmyke menn og de ydmyke kvinner og de menn som gir almisse, og de kvinner som gir almisse, og de fastende menn og de fastende kvinner og de menn, som vokter over deres ærbarhet og de kvinner som vokter over deres ærbarhet, og de menn som ihukommer (Allah) meget, og de kvinner som ihukommer (Allah) - alle dem har Allah beredt tilgivelse og en stor belønning.[13]

إن المسلمين والمسلمت والمؤمنين والمؤمنت
والقنتين والقنتت والصدقين والصدقت و
الصبرين والصبرت والخشعين والخشعت
والمتصدقين والمتصدقت والصائمين والصئمت
والحفظين فروجهم والحفظت والذكرين الله
كثيرا والذكرت اعد الله لهم مغفرة واجرا
عظيما ﴿٣٥﴾

37. Og det sømmer seg ikke for en troende mann og en troende kvinne, at de, når Allah og Hans Sendebud har avgjort en sak, skulle utøve noe valg for dem i deres (forhold til denne) sak. Og den som er ulydig mot Allah og Hans Sendebud, er visselig fart vill i en åpenbar villfarelse.

وما كان لمؤمن ولا مؤمنة إذا قضى الله ورسوله
امرا ان يكون لهم الخيرة من امرهم ومن يعص
الله ورسوله فقد ضل ضللا مبينا ﴿٣٦﴾

11. *Al-djâhilijja* (uvitenhetens dager) er tiden før Muhammads (s.a.) sendelse. *Ahl-al-bait* (husets folk) er først og fremst Profetens (s.a.) hustruer, dernest hans slekt for øvrig som det fremgår av verset.

12. Hensikten med at de skulle bli i deres hus, var at de skulle lære Qur'ânens bud (Allahs tegn) og filosofien som lå til grunn for disse bud. Profetens (s.a.) hustruer var bestemt til å bli lærere i den nye religionen.

13. Ti ganger nevnes menn og kvinner side om side i dette verset, hva de religiøse plikter og deres belønning angår, for å gjøre det overveldende klart at mann og kvinne i Islâm har samme plikter og samme rettigheter.

38. Og da du sa til ham, som Allah hadde vist nåde, og som (også) du hadde vist nåde: Behold din hustru hos deg [altså: ikke skill deg fra henne] og frykt Allah. Og du skjulte i din sjel, det Allah ville bringe frem og du fryktet mennesker, og Allah hadde større krav på at du fryktet Ham. Da Zaid oppnådde det han ønsket av henne (og skilte seg fra henne), lot Vi deg gifte deg med henne, så det ikke skulle være noen vanskelighet for de troende som angår deres adoptivsønners hustruer, når de har oppnådd av dem det de ønsker (og har fått skilsmisse). Og Allahs dom måtte oppfylles.[14]

وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِيٓ أَنْعَمَ ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ
أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَٱتَّقِ ٱللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ
مَا ٱللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى ٱلنَّاسَ وَٱللَّهُ أَحَقُّ أَن
تَخْشَىٰهُ فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ مِّنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَٰكَهَا لِكَيْ
لَا يَكُونَ عَلَى ٱلْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِيٓ أَزْوَٰجِ أَدْعِيَآئِهِمْ
إِذَا قَضَوْا۟ مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ ٱللَّهِ مَفْعُولًا ٣٨

39. Det skal ikke være noen vanskelighet for Profeten i de tingene som Allah har gjort bindende for ham. (Dette er) Allahs sedvane overfor dem som er gått bort før (ham), og Allahs dom er visselig (i samsvar med) utmerket bedømmelse,[15]

مَّا كَانَ عَلَى ٱلنَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ ٱللَّهُ لَهُۥ سُنَّةَ
ٱللَّهِ فِي ٱلَّذِينَ خَلَوْا۟ مِن قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ ٱللَّهِ قَدَرًا
مَّقْدُورًا ٣٩

40. (overfor dem) som forkynte Allahs budskap, og fryktet Ham og ikke fryktet noen annen enn Allah. Og Allah er tilstrekkelig til å holde regnskap.

ٱلَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَٰلَٰتِ ٱللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُۥ وَلَا يَخْشَوْنَ
أَحَدًا إِلَّا ٱللَّهَ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ حَسِيبًا ٤٠

41. Muhammad er ikke far til noen av deres menn, men han er Allahs

مَّا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَآ أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَٰكِن رَّسُولَ

14. *Zainab* var Profetens (s.a.) kusine og av høy byrd, det var grunnen til at hun aldri kunne forlike seg med å være gift med *Zaid bin Hâritha*, den tidligere slave som Profeten (s.a.) hadde satt fri. Ekteskapet var blitt til på Profetens (s.a.) foranledning, selv om Zainab egentlig ønsket å ekte Profeten (s.a.). Profeten (s.a.) forsøkte å hindre Zaid i å skille seg fra henne, men forsøket ble mislykket, og Profeten (s.a.) så seg forpliktet til å ekte Zainab. Dermed ble det også klart, at ekteskap med en tidligere hustru til en adoptivsønn var tillatt, i motsetning til hva araberne mente.

15. Profetens (s.a.) ekteskap med Zainab fant sted etter en klar guddommelig befaling. Kritikere har forvansket beretningen om Profetens (s.a.) ekteskap med Zainab til ukjennelighet. De påstår at han (Profeten (s.a.)) en dag skulle ha sett henne uten slør og blitt forelsket i henne, hvoretter Zaid lot seg skille. Dette er i strid med de historiske kjensgjerninger. Ytterligere må man huske at Zainab var Profetens (s.a.) kusine og flyktet til Madina sammen med de andre troende. Profeten (s.a.) må ha sett henne flere ganger før den guddommelige befaling om kvinnenes tilsløring kom.

Sendebud og profetenes segl, og Allah har viten om alle ting.[16]

اللّٰهِ وَخَاتَمَ النَّبِيّٖنَ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمًا ۝٤٠ ع

R. 6 42. Å dere troende, ihukom Allah meget,

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اذْكُرُوا اللّٰهَ ذِكْرًا كَثِيْرًا ۝٤١

43. og lovpris Ham morgen og kveld.

وَّسَبِّحُوْهُ بُكْرَةً وَّاَصِيْلًا ۝٤٢

44. Det er Ham som sender Sine velsignelser over dere, og Hans engler (ber for dere), at Han må bringe dere ut av (all slags) mørke og inn i lyset, og Han er barmhjertig mot de troende.[17]

هُوَ الَّذِيْ يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَمَلٰٓئِكَتُهٗ لِيُخْرِجَكُمْ مِّنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ ۭ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ رَحِيْمًا ۝٤٣

45. Deres hilsen på den dag, da de møter Ham, skal være: Salâm [Fred]. Og Han har beredt dem en ærefull belønning.

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهٗ سَلٰمٌ ۚ وَاَعَدَّ لَهُمْ اَجْرًا كَرِيْمًا ۝٤٤

46. Å du Profet, Vi har visselig sendt deg som et vitne og en forkynner av gledelig budskap, og en advarer,

يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ اِنَّآ اَرْسَلْنٰكَ شَاهِدًا وَّمُبَشِّرًا وَّنَذِيْرًا ۝٤٥

47. og som en som kaller til Allah på Hans befaling, og som en opplysende sol.[18]

وَّدَاعِيًا اِلَى اللّٰهِ بِاِذْنِهٖ وَسِرَاجًا مُّنِيْرًا ۝٤٦

---

16. Det arabiske uttrykket for: "profetenes segl" er *Khâtam al-nabijjîn. Khâtam* betyr: "et segl, et stempel, et merke, den siste del av en ting, pryd, smykke, det beste og mest fullkomne" (Lane, Aqrab, Mufradât, Fath og Zurqânî). Meningen er klar: Profeten (s.a.) er ikke far til noen (rent fysiske) sønner, som har levd lenge nok til å bli fullvoksne menn (*ridjâl*), men han er de troendes far som Guds sendebud (se vers 7 i denne sûra), og han er profetenes segl, dvs. den åndelige far til kommende sendebud, som må være forsynt med hans segl; deres komme må være bekreftet av ham. Ordet "men" (*lâkin*) brukes også på arabisk for å fjerne en mulig tvil i det foregående. Den tvil som kunne oppstå her var ved tanken på den makkanske åpenbaring: "Det er visselig din fiende som er uten avkom" (sûra 108). Profeten (s.a.) har åndelig avkom, og han er den eneste som har det, for det er kun i hans menighet at det vil kunne oppreises disippel-profeter i avhengighet av ham uten noen ny lov, for den er blitt fullkommen i Qur'ânen, men for å tjene Qur'ânens lov. 'A'isja, Profetens (s.a.) hustru, har sagt: "Si: Han [Profeten (s.a.)] er profetenes segl, men ikke si: Det er ingen profet etter ham" (Manthûr). Profeten (s.a.) har selv sagt om sin sønn: "Om Ibrâhîm hadde levd, ville han ha blitt en sann profet" (Ibn Mâdja: Kitâb-al-Djanâ'iz). Den kommende Messias kalles da også for "Allahs profet" (Muslim).

17. *Salla* betyr om Gud: "å velsigne", når det brukes om engler, og om mennesker betyr det: "å be".

18. Profeten Muhammad (s.a.) er solen i det åndelige univers. Fra ham får alle andre deres lys (jf. at månen brukes om den kommende Messias, hvis lys i virkeligheten er Muhammads (s.a.) lys).

48. Og forkynn de troende det gledelige budskap, at de vil oppnå stor nåde fra Allah.[19]

وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ فَضْلًا كَبِيرًا ﴿٤٨﴾

49. Og følg ikke de vantro og hyklerne, og overse deres sårbarhet, og sett din lit til Allah (alene), og Allah er tilstrekkelig som Beskytter.

وَلَا تُطِعِ الْكٰفِرِينَ وَالْمُنٰفِقِينَ وَدَعْ أَذٰىهُمْ وَتَوَكَّلْ
عَلَى اللّٰهِ ۚ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيلًا ﴿٤٩﴾

50. Å dere som tror, når dere har ektet troende kvinner, og deretter skiller dere fra dem, før dere har vært sammen med dem, påhviler det dere ikke å beregne noen ventetid (innen skilsmissen fullbyrdes), men forsyn dem (med noe godt) og send dem bort på skjønneste vis.

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوٓا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنٰتِ ثُمَّ طَلَّقْتُمُوهُنَّ
مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمَسُّوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ
تَعْتَدُّونَهَا ۖ فَمَتِّعُوهُنَّ وَسَرِّحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٥٠﴾

51. Å du Profet, Vi har visselig tillatt deg å ha dine hustruer som du har betalt deres medgift, og dem din høyrehånd besitter av dem Allah har gitt deg i krigsbytte, og dine farbrødres døtre og dine farsøstres døtre, og dine morbrødres døtre og dine morsøstres døtre, som har utvandret sammen med deg, og slik troende kvinne, som ofrer seg selv (for ekteskap) med Profeten, hvis Profeten (da også) ønsker å ekte henne. (Dette gjelder) utelukkende for deg, og ikke for de (andre) troende. Vi vet visselig det Vi har forordnet dem angående deres hustruer, og dem deres høyrehender besitter. (Dette forklares) for at det ikke skal være trangt i ditt bryst, og Allah er Tilgivende, Barmhjertig.[20]

يٰٓأَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّآ أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوٰجَكَ الّٰتِيٓ اٰتَيْتَ
أُجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّآ أَفَآءَ اللّٰهُ عَلَيْكَ
وَبَنٰتِ عَمِّكَ وَبَنٰتِ عَمّٰتِكَ وَبَنٰتِ خَالِكَ وَبَنٰتِ
خٰلٰتِكَ الّٰتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ ۘ وَامْرَأَةً مُّؤْمِنَةً إِنْ
وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا
خَالِصَةً لَّكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۗ قَدْ عَلِمْنَا مَا
فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِيٓ أَزْوٰجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمٰنُهُمْ
لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٥١﴾

19. Den "store nåde" og den "ærefulle belønning" (vers 45) omtales nærmere i enkeltheter i 4:70 og følgende. Den "store nåde" omtales spesielt i 62:4-5 (Messias' komme) og tidspunktet antydes i 84:17-19 og 75:8-10.

20. Profeten (s.a.) fikk tillatelse til å beholde sine hustruer, da de øvrige troende kun fikk tillatelse til å ha fire (se 4:4). Som et ledd i sitt profetiske verv ektet Profeten (s.a.) f.eks. døtre av høvdinger, hvis stamme dermed gikk over til Islâm. Verset kan ses i sammenheng med versene 29-30, hvor hans hustruer

52. Du kan forskyve hvem du vil av dem, og du kan ta til deg hvem du vil, og hvem du ønsker (å ta tilbake) av dem du (midlertidig) har skilt deg fra; det hviler da ingen brøde på deg. Dette er den nærmeste (vei) til at deres øyne må kjøles, og at de ikke bedrøves, og at de blir tilfredse med det du har gitt dem. Og Allah vet det som er i deres hjerter, og Allah er Allvitende, Mild.

تُرْجِي مَنْ تَشَاءُ مِنْهُنَّ وَتُؤْوِي إِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ
وَمَنِ ابْتَغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذٰلِكَ
أَدْنٰى أَنْ تَقَرَّ أَعْيُنُهُنَّ وَلَا يَحْزَنَّ وَيَرْضَيْنَ بِمَا
آتَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ
اللّٰهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ﴿٥٢﴾

53. (Ytterligere) kvinner er ikke tillatt for deg heretter, heller ikke (er det tillatt) å ombytte dem med andre hustruer, selv om også deres skjønnhet måtte behage deg, foruten dem din høyrehånd besitter. Og Allah er Vokter over alle ting.[21]

لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ
مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ
يَمِينُكَ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا ﴿٥٣﴾

R. 7 54. Å dere som tror, tre ikke inn i Profetens hus, unntatt når dere er bedt til et måltid, uten at dere (sitter og) venter på dets komme. Men når dere er invitert, tre da inn, og når dere har spist, spre dere så, og bli ikke (sittende) bare for å snakke, for dette er visselig uleilig for Profeten, men han sjenerer seg ved (å be) dere (gå). Og Allah sjenerer Seg ikke for å si sannheten. Og når dere ber dem [Profetens hustruer] om noen forsyning, så spør dem (idet dere er) bak et forheng, dette er det reneste for deres hjerter og for dems hjerter, og det sømmer seg ikke for dere, at dere volder

يٰأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ
يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلٰى طَعَامٍ غَيْرَ نٰظِرِينَ إِنٰهُ وَلٰكِنْ
إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَ
لَا مُسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ ذٰلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي
النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ وَاللّٰهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ
وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ
ذٰلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ

fikk valget mellom Gud eller denne verden. Sammenlikn også det følgende vers. Profeten (s.a.) er blitt anklaget for sanselighet, noe som er langt fra virkeligheten; alle hans hustruer, unntagen 'A'isja var enker etter tilhengere eller falne fiender. Profeten (s.a.) hadde absolutt makt og kunne ha tatt de hustruer han ville. At han ikke gjorde det, viser at hans ekteskap hadde en ganske annen motiv retning enn den fiendtligsinnede kritikere tillegger.

21. Dette verset ble åpenbart i året 7 etter Hidjra, og deretter giftet ikke Profeten (s.a.) seg. Han var heller ikke tillatt til å skille seg fra noen av de eksisterende koner, muligens for å beskytte deres verdighet som "de troendes mødre" og kanskje også fordi de hadde valgt Profetens (s.a.) strenge og harde huslige liv, fremfor verdslige goder og hjemlig velvære. Gud påskjønnet deres offer og forbød Profeten (s.a.) å ekte noen ny kone eller til å skille seg fra noen av de tilbakeværende.

Allahs Sendebud uleilighet, heller ikke at dere noensinne skulle gifte dere med hans hustruer etter ham, for dette er i Allahs øyne noe uhyrlig (ondt).[22]

أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللّٰهِ وَلَآ أَنْ تَنْكِحُوٓا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِۦٓ أَبَدًا ۚ إِنَّ ذٰلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللّٰهِ عَظِيمًا ﴿٥٤﴾

55. Enten dere åpenbarer noe eller dere skjuler det, så (skal dere vite) at Allah er vel vitende om alle ting.

إِنْ تُبْدُوا شَيْئًا أَوْ تُخْفُوهُ فَإِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٥٥﴾

56. Det hviler ikke noen brøde på dem [Profetens hustruer] (angående sosialt samkvem) med deres fedre og deres sønner, og deres brødre og deres brødres sønner, og deres søstres sønner og (fromme) kvinner lik dem selv, og dem som deres høyrehender besitter. Og frykt Allah (dere Profetens hustruer), for Allah er visselig Vitne over alle ting.

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِيٓ اٰبَآئِهِنَّ وَلَآ أَبْنَآئِهِنَّ وَلَآ إِخْوَانِهِنَّ وَلَآ أَبْنَآءِ إِخْوَانِهِنَّ وَلَآ أَبْنَآءِ أَخَوٰتِهِنَّ وَلَا نِسَآئِهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ ۗ وَاتَّقِينَ اللّٰهَ ۚ إِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٥٦﴾

57. Sannelig, Allah og Hans engler sender velsignelser over Profeten. Å dere troende, send (også dere) velsignelser over ham, og hils ham med fredshilsen.[23]

إِنَّ اللّٰهَ وَمَلٰٓئِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ ۚ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٥٧﴾

58. Sannelig, de som skader Allah og Hans Sendebud, disse har Allah forbannet i denne verden og i den kommende, og for dem har Han beredt en nedverdigende straff.

إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿٥٨﴾

59. Og de som sårer de troende menn og de troende kvinner uten at de har gjort noe, skal visselig bebyrdes med (skyld for) en bakvaskelse og en åpenbar synd.

وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنٰتِ بِغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴿٥٩﴾ ع

---

22. Verset inneholder gode regler for sosial og familiemessig moral. Islâm tolererer ikke fritt samkvem mellom kjønnene, da dette medfører flere samfunnsmessige onder; derfor forordner Islâm atskillelse mellom kjønnene (utenfor ekteskapet og familiens krets). Til gjengjeld må det være adgang til tidlige ekteskap og relativt lett skilsmisse. Siden Profetens (s.a.) hustruer hadde særlige åndelige oppgaver overfor menigheten som "de troendes mødre", kunne det ikke være tale om at deres hengivenhet overfor Profeten (s.a.) skulle kunne avløses av en ny lojalitet, heller ikke at de skulle kunne ekte deres "åndelige sønner", deres disipler.

23. Når man nevner Profetens navn, tilføyes: *Sallallâhu 'alaihi wasallam*: må Allahs fred og

R. 8 60. Å Profet, si til dine hustruer og dine døtre og til de troendes kvinner, at de skal trekke deres ytre kåper (tett sammen om og over seg når de går ut). Dette er det beste, så de kan gjenkjennes og så de ikke forulempes, og Allah er Tilgivende, Barmhjertig.[24]

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ قُل لِّأَزْوَٰجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَآءِ ٱلْمُؤْمِنِينَ
يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِن جَلَٰبِيبِهِنَّ ۚ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰٓ أَن
يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ ۗ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٦٠﴾

61. Hvis hyklerne og de, i hvis hjerter det er sykdom, og de som skaper uro i byen, ikke avstår (fra deres intriger), så vil Vi visselig få deg etter dem (for å straffe dem), og så vil de ikke forbli dine naboer i denne tilstand (av at de er forbannet), unntatt en kort tid.

لَّئِن لَّمْ يَنتَهِ ٱلْمُنَٰفِقُونَ وَٱلَّذِينَ فِى قُلُوبِهِم مَّرَضٌ
وَٱلْمُرْجِفُونَ فِى ٱلْمَدِينَةِ لَنُغْرِيَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا
يُجَاوِرُونَكَ فِيهَآ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦١﴾

62. (Så vil de være) forbannet. Hvor de enn finnes, vil de bli pågrepet og hugget ned.[25]

مَّلْعُونِينَ ۖ أَيْنَمَا ثُقِفُوٓا۟ أُخِذُوا۟ وَقُتِّلُوا۟ تَقْتِيلًا ﴿٦٢﴾

63. (Dette er) Allahs sedvane overfor dem som er gått bort tidligere. Og du vil ikke finne noen endring i Allahs sedvane.

سُنَّةَ ٱللَّهِ فِى ٱلَّذِينَ خَلَوْا۟ مِن قَبْلُ ۖ وَلَن تَجِدَ لِسُنَّةِ
ٱللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٦٣﴾

64. Menneskene spør deg om (dommens) time. Si (til dem): Viten om den er hos Allah (alene). Og hvordan skal du vite at (revolusjonens) time kanskje er nær?

يَسْـَٔلُكَ ٱلنَّاسُ عَنِ ٱلسَّاعَةِ ۖ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِندَ
ٱللَّهِ ۚ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ ٱلسَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ﴿٦٤﴾

65. Allah har visselig forbannet de vantro og beredt dem en brennende ild,

إِنَّ ٱللَّهَ لَعَنَ ٱلْكَٰفِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا ﴿٦٥﴾

66. hvor de skal forbli i lang tid. (Der) vil de ikke finne noen venn eller hjelper.

خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًا ۖ لَّا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٦٦﴾

---

velsignelser være med ham, (som vi gjennom hele Qur'ânen har forkortet med "s.a.").

24. *Djalâbîb* (ytre kåper) er flertallet av ordet *Djilâb*, som har følgende betydninger: 1) en kvinnes ytre omsvøpende plagg. 2) Et plagg som omsvøper hele kroppen. 3) Et plagg brukt av kvinner som omsvøper hele kroppen slik at selv hendene ikke er latt utildekket.

25. Skjensel og ydmykelse har rammet ulykksalige jødiske folk gjennom tidene. Deres

67. Den dag hvor deres ansikter skal vendes om i Ilden, vil de si: Å gid, vi hadde adlydet Allah og adlydet Sendebudet.[26]

يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يٰلَيْتَنَآ
أَطَعْنَا اللّٰهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَا ﴿٦٦﴾

68. Og de vil si: Vår Herre, vi har visselig adlydet våre høvdinger og våre eldste, og de har ført oss bort fra veien.

وَقَالُوا رَبَّنَآ إِنَّآ أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَآءَنَا فَأَضَلُّونَا
السَّبِيلَا ﴿٦٧﴾

69. Vår Herre, gi dem dobbel straff, og forbann dem med en stor forbannelse.

رَبَّنَآ اٰتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنْهُمْ لَعْنًا
كَبِيرًا ﴿٦٨﴾ ع

R. 9 70. Å dere troende, vær ikke som dem som såret Moses, så Allah gjorde ham deretter fri for det de sa, og han har en ærefull stilling hos Allah.[27]

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ اٰذَوْا مُوسٰى
فَبَرَّأَهُ اللّٰهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللّٰهِ وَجِيهًا ﴿٦٩﴾

71. Å dere troende, frykt Allah og før en (sann og) rettledet tale,

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾

72. så vil Han forbedre deres handlinger for dere, og tilgi dere deres synder. Og den som adlyder Allah og Hans Sendebud, har visselig vunnet en stor triumf.

يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ
يُطِعِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧١﴾

73. Vi tilbød visselig den betrodde (loven) til himlene og jorden og fjellene, men de avslo å bære den, og de fryktet den. Men (det fullkomne) mennesket bar den. Det var visselig urettferdig (mot seg selv og) forsømmelig (overfor konsekvensene).[28]

إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَ
الْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا
الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ﴿٧٢﴾

---

tilbakevendelse til Palestina og etablering av staten Israel ser også ut til å være en midlertidig fase.

26. *Wudjûh* (ansikter) kan også bety: "anførere, ledere", sammenlikn neste vers.

27. Hva angår bakvaskelsen av Moses, se 4. Mosebok 12:1-10, i anledning av en kvinne han hadde ektet. "Profeten lik Moses", Muhammad (s.a.) måtte utsettes for liknende bakvaskelser.

28. *Zalûm* er den intensive formen for *Zâlim*, utledet fra *Zalama*, som betyr at han la noe på feil sted; og *Zalamahû* betyr: "han tok på seg en byrde som var utover hans makt eller evne til å bære". *Djahûl* er den intensive form av *Djâhil*, som betyr: "tilsidesetter, dum, tankeløs" (Lane). *Al-Amânah*, "noe som er betrodd mennesket", kan oppfattes som "viljens frihet", mennesket er den eneste skapning, som har frihet og kan velge mellom godt og ondt. *Al-Amânah*, kan også stå for den guddommelige lov. Himmellegemene, jorden

74. Så at Allah kan straffe de hyklerske menn og kvinner, og avgudsdyrkerne, både menn og kvinner, og (så at) Allah vender Seg (i nåde) til de troende menn og kvinner, og Allah er visselig Tilgivende, Barmhjertig.

لِّيُعَذِّبَ اللّٰهُ الْمُنٰفِقِيْنَ وَالْمُنٰفِقٰتِ وَالْمُشْرِكِيْنَ
وَالْمُشْرِكٰتِ وَيَتُوْبَ اللّٰهُ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ ۗ
وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿٧٣﴾

---

og alt i denne naturen adlyder de guddommelige lover. Mennesket er det eneste skapte som har brutt denne betrodde lov (*hamala* kan både bety "bære" og "bryte").

سُوْرَةُ سَبَإٍ مَكِّيَّةٌ (٣٤)

AL-SABA
(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. All lovprisning tilkommer Allah (alene), til hvem alt det som er i himlene og på jorden tilhører. Ham tilkommer (også) all lovprisning i det kommende (liv), og Han er den Allvise, den Allvitende.[1]

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْاٰخِرَةِ ۚ وَهُوَ الْحَكِيْمُ الْخَبِيْرُ ②

3. Han vet hva som går ned i jorden, og hva som kommer opp av den, og hva som stiger ned fra himmelen, og hva som stiger opp til den, og Han er den Barmhjertige, den Tilgivende.[2]

يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْاَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَآءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيْهَا ۗ وَهُوَ الرَّحِيْمُ الْغَفُوْرُ ③

4. Og de vantro sier: (Dommens) time vil aldri komme til oss. Si: Jo, ved min Herre, som kjenner det usette, den vil visselig komme til dere, ikke et atoms vekt i himlene eller noen ting mindre eller større enn det, unnslipper Ham, unntagen (alt som er opptegnet) i en tydelig Bok,

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَا تَأْتِيْنَا السَّاعَةُ ۗ قُلْ بَلٰى وَرَبِّيْ لَتَأْتِيَنَّكُمْ عٰلِمِ الْغَيْبِ ۚ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمٰوٰتِ وَلَا فِي الْاَرْضِ وَلَآ اَصْغَرُ مِنْ ذٰلِكَ وَلَآ اَكْبَرُ اِلَّا فِيْ كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ ④

5. så Han kan belønne den som tror og handler rettferdig. Det er disse som vil få tilgivelse og en ærefull forsyning.

لِّيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ۗ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّرِزْقٌ كَرِيْمٌ ⑤

6. Og til dem som anstrenger seg for å gjøre Våre tegn til intet, for disse vil det være en smertelig straffs lidelse.

وَالَّذِيْنَ سَعَوْ فِيْٓ اٰيٰتِنَا مُعٰجِزِيْنَ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِّنْ رِّجْزٍ اَلِيْمٌ ⑥

---

1. Fem sûrer av Qur'ânen, første, sjette, attende, trettifemte, og denne begynner med ordene "All lovprisning tilkommer Allah (alene)". Alle disse sûrene, uttrykkende eller ved implikasjoner, behandler emner som Guds kongedømme, verdighet og allmektighet.

2. "Hva som stiger ned" er åpenbaring, og "hva som stiger opp" er bønn, se også 57:5.

7. Og de som har fått viten, vil innse at det som er blitt åpenbart til deg fra din Herre, er sannheten, som fører til den Allmektiges, den Lovpristes vei.

وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقَّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٧﴾

8. Og de vantro sier: Skal vi vise dere en mann som vil fortelle dere, at dere, når dere er fullstendig spredt (og forsvunnet i jorden), visselig skal (tre inn) i en ny skapelsestid?

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَى رَجُلٍ يُنَبِّئُكُمْ إِذَا مُزِّقْتُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿٨﴾

9. Har han oppdiktet en løgn om Allah, eller er han besatt? Nei, men de som ikke tror på det kommende (liv), er (allerede her) i straffen og den fullstendige villfarelse.

أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ ﴿٩﴾

10. Ser de ikke (hendelser) som skjer foran dem og bak dem i himmelen og jorden? Hvis Vi ville, lot Vi jorden oppsluke dem eller la (noen) stykker av himmelen falle ned over dem. Sannelig, i dette er det tegn for enhver angrende tjener (av Allah).[3]

أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنْ نَشَأْ نَخْسِفْ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ نُسْقِطْ عَلَيْهِمْ كِسَفًا مِنَ السَّمَاءِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ﴿١٠﴾ ع

R. 2 11. Og Vi skjenket visselig David nåde fra Oss (og sa): Å dere fjell, gjenta (Allahs lovprisning) med ham, og (også dere) fugler! Og Vi gjorde jernet bløtt for ham.[4]

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ مِنَّا فَضْلًا يَا جِبَالُ أَوِّبِي مَعَهُ وَالطَّيْرَ وَأَلَنَّا لَهُ الْحَدِيدَ ﴿١١﴾

12. (Vi sa): Lag dere stålkledninger og tilmål ringene (i forhold til dem) og handle rettferdig, fordi Jeg ser visselig hva dere gjør.

أَنِ اعْمَلْ سَابِغَاتٍ وَقَدِّرْ فِي السَّرْدِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١٢﴾

13. Og vinden underkastet (Vi) Salomo; hvis morgenreise var en

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ غُدُوُّهَا شَهْرٌ وَرَوَاحُهَا شَهْرٌ

3. Sammenlikn 21:33 med note; jordens atmosfære beskytter den mot skade ved meteorer og liknende.

4. Sammenlikn 21:80; "fjellene" kan hentyde til de fjellstammer som David underla seg. Det er sikkert en hentydning til Davids salmer (Allahs pris). "Fugler" står også for åndelig utviklede mennesker.

måneds (reise), og hvis aftenreise (også) var en måneds (reise). Og Vi lot en kilde av smeltet kobber strømme for ham. Og av djinnene var det (noen) som arbeidet for hans åsyn på hans Herres befaling. Og de blant dem som vil avvike fra Vår befaling, lar Vi smake den flammende ilds straff.[5]

أَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ ۖ وَمِنَ الْجِنِّ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ
يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ ۖ وَمَنْ يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ
مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿١٣﴾

14. De lagde for ham hva han ønsket av altre og statuer og basuner og store fat som beholdere, og store kokekar festet på sine plasser. (Og Vi sa): Handle takknemlig, Å dere alle i Davids hus. Men få av Mine tjenere er takknemlige.[6]

يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحَارِيبَ وَتَمَاثِيلَ وَجِفَانٍ
كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَاسِيَاتٍ ۚ اعْمَلُوا آلَ دَاوُودَ شُكْرًا ۚ
وَقَلِيلٌ مِنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ ﴿١٤﴾

15. Og da Vi hadde kunngjort hans [Salamos] død, var det intet som kunne antyde hans død unntagen et jordens dyr, som spiste opp hans stav. Da den [altså styringsformen] så falt ned, ble djinnene klare over, at de, om de hadde kjent det usette, ville de ikke ha lidd i denne nedverdigende og smertefulle tilstand.[7]

فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَىٰ مَوْتِهِ إِلَّا
دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَأَتَهُ ۖ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ
الْجِنُّ أَنْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي
الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿١٥﴾

16. Det er visselig et tegn for Saba i deres hus: To hager, (en) til høyre og (en) til venstre. (Og Gud ville at) de skulle spise av deres Herres forsyning og være takknemlige mot Ham. (Dere har her) en ren by og (deres) tilgivende Herre.[8]

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكَنِهِمْ آيَةٌ ۖ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ
وَشِمَالٍ ۖ كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ ۚ بَلْدَةٌ
طَيِّبَةٌ وَرَبٌّ غَفُورٌ ﴿١٦﴾

5. Betydningen må være at Salomos skip med gunstig vind, klarte en måneds reise (til fots eller kamel), på en dag. Sammenlikn 21:82, 27:18, 38:37. Djinnene (de skjulte) var undertvungne folkeslags tvangsarbeidere. Om "kilden av kobber", se 2. Krønikebok 4:2-6.

6. *Âl* omfatter også de sanne etterfølgere av Profeten (s.a.), fordi de er med i Profetens (s.a.) åndelige hus.

7. "Et jordens dyr" er Rehabeam, Salomos sønn, under hvis udugelige og svake styre Salomos imperium falt fra hverandre, se 1. Kongebok kap. 12-14. "Staven" står som symbol på kongemakten.

8. *Saba* var en by i Jemen, 3 dagsreiser fra San'â.

17. Men de vendte seg bort (fra sannheten), så Vi sendte over dem en flom. Og Vi forvandlet deres to hager til to andre, som bar bitter frukt og (inneholdt) tamarisker og noen få lotustrær.[9]

فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَٰهُم
بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتَيْ أُكُلٍ خَمْطٍ وَأَثْلٍ وَشَيْءٍ
مِّن سِدْرٍ قَلِيلٍ ﴿١٦﴾

18. Således gjengjaldt Vi dem, fordi de var utakknemlige, og det er kun de utakknemlige Vi gjengjelder (slik).

ذَٰلِكَ جَزَيْنَٰهُم بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ نُجَٰزِيٓ إِلَّا الْكَفُورَ ﴿١٧﴾

19. Og mellom dem og de byer som Vi hadde velsignet, plasserte Vi (andre) byer som var iøyenfallende synlige, og Vi inndelte reisen mellom dem (og sa): Reis mellom dem, både natt og dag i sikkerhet.[10]

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَٰرَكْنَا فِيهَا
قُرًى ظَٰهِرَةً وَقَدَّرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا
لَيَالِيَ وَأَيَّامًا ءَامِنِينَ ﴿١٨﴾

20. Men de sa: Vår Herre, legg større avstander mellom vår reises (holdeplasser). De øvet (derved) urett mot seg selv, så Vi gjorde dem til sagn, idet Vi tilintetgjorde dem fullkomment. Sannelig, i dette finnes det tegn for enhver utholdende (og) takknemlig (person).

فَقَالُوا رَبَّنَا بَٰعِدْ بَيْنَ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوٓا أَنفُسَهُمْ
فَجَعَلْنَٰهُمْ أَحَادِيثَ وَمَزَّقْنَٰهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ إِنَّ فِي
ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿١٩﴾

21. Og Iblîs fikk visselig sin formodning om dem bekreftet, så de fulgte ham, unntagen en gruppe troende.[11]

وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا
فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾

22. Og han [Iblîs] hadde ikke noen makt over dem, men (det skjedde slik), for at Vi kan skjelne dem som tror på det kommende (liv), fra dem som er i

وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِم مِّن سُلْطَٰنٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَن يُؤْمِنُ
بِالْءَاخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ عَلَىٰ كُلِّ

9. Demningen ved Ma'ârib brast. Ifølge Palmer skjedde det i det 1. eller 2. århundret e. Kr.

10. Ordene "byer som Vi hadde velsignet" henviser til byene av Palestina, hovedkvarteret for Salomos regjering, med hvilken beboere av Sabâ førte gunstig handel. Ordene "byer som var iøyenfallende", hentyder til at byene lå så nær at de kunne bli sett av hverandre. Eller ordene kan bety fremstående byer, og viser at ruten fra Jemen til Palestina og Syria var brukt veldig mye, og var kjent for å være en sikker og velbebodd rute.

11. Se 17:63.

tvil angående det. Og din Herre er Vokter over alle ting.[12]

شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴿٢٢﴾

R. 3 23. Si: Påkall dem dere formår (er guder) ved siden av Allah. De har ikke makt over et atoms vekt i himlene og på jorden, heller ikke har de noen andel i noen av dem, og Han har ikke tatt Seg noen hjelper blant dem.

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِّنْ دُونِ اللّٰهِ ۚ لَا يَمْلِكُونَ
مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمٰوٰتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ
فِيهِمَا مِنْ شِرْكٍ وَّمَا لَهُ مِنْهُمْ مِّنْ ظَهِيرٍ ﴿٢٣﴾

24. Ingen forbønn vil gavne hos Ham, unntagen for dem Han tillater. Inntil de vil si etter at redselen er blitt borte fra deres hjerter: Hva var det din Herre sa? (De) vil svare: Sannhetens (avgjørelse)! Og Han er den Opphøyede, den Store.

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ ۚ حَتّٰى
إِذَا فُزِّعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ ۚ قَالُوا
الْحَقَّ ۚ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٢٤﴾

25. Si: Hvem forsyner dere fra himlene og fra jorden? Si: Allah! Enten er vi eller dere rettledede eller åpenlyst villfarende.

قُلْ مَنْ يَّرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۚ قُلِ اللّٰهُ ۙ
وَإِنَّا أَوْ إِيَّاكُمْ لَعَلٰى هُدًى أَوْ فِي ضَلٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٢٥﴾

26. Si: Dere skal ikke bli spurt om å svare for våre synder, heller ikke skal vi bli spurt om det dere har gjort.

قُلْ لَّا تُسْئَلُونَ عَمَّا أَجْرَمْنَا وَلَا نُسْئَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٦﴾

27. Si: Vår Herre skal bringe oss sammen, og så vil Han med sannhet treffe avgjørelse mellom oss. Og Han er den Beste dommer, den Allvitende.

قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ ۚ وَهُوَ
الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ ﴿٢٧﴾

28. Si: Vis meg dem dere har likestilt Ham som partnere. Men nei, Han er Allah, den Allmektige, den Allvise.

قُلْ أَرُونِيَ الَّذِينَ أَلْحَقْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ كَلَّا ۚ بَلْ هُوَ
اللّٰهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٨﴾

29. Og Vi har utelukkende sendt deg som en forkynner av gledelig budskap, og som en advarer til hele

وَمَا أَرْسَلْنٰكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَّنَذِيرًا وَّ

12. Satan har ingen makt over mennesket. Men på grunn av feil tro og onde gjerninger, ruinerer mennesket seg selv.

menneskeheten, men de fleste mennesker vet det ikke.

لٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٢٩﴾

30. Og de sier: Når vil dette løfte (bli oppfylt), om dere da er sannferdige?

وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٣٠﴾

31. Si: Dere har løfte om en dag, som dere ikke kan komme (så meget som) et øyeblikk før, heller ikke kan dere komme forbi (den).

قُلْ لَّكُمْ مِّيْعَادُ يَوْمٍ لَّا تَسْتَاْخِرُوْنَ عَنْهُ سَاعَةً وَّلَا تَسْتَقْدِمُوْنَ ﴿٣١﴾

R. 4 32. Og de vantro sier: Vi vil aldri tro på denne Qur'ân, og heller ikke på det som var før den. Om du bare kunne se når de urettferdige blir stilt overfor deres Herre, idet de skylder på hverandre? De som var aktet svake, vil si til dem som var hovmodige: Hvis det ikke hadde vært for dere, ville vi visselig ha vært troende.

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَنْ نُّؤْمِنَ بِهٰذَا الْقُرْاٰنِ وَلَا بِالَّذِيْ بَيْنَ يَدَيْهِ ۗ وَلَوْ تَرٰٓى اِذِ الظّٰلِمُوْنَ مَوْقُوْفُوْنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضِ ۨالْقَوْلَ ۚ يَقُوْلُ الَّذِيْنَ اسْتُضْعِفُوْا لِلَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا لَوْلَآ اَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِيْنَ ﴿٣٢﴾

33. De hovmodige vil si til de som ble betraktet svake: Holdt vi dere borte fra rettledningen, etter at den var kommet til dere? Nei, dere var (selv) syndere.

قَالَ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا لِلَّذِيْنَ اسْتُضْعِفُوْٓا اَنَحْنُ صَدَدْنٰكُمْ عَنِ الْهُدٰى بَعْدَ اِذْ جَآءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مُّجْرِمِيْنَ ﴿٣٣﴾

34. Og de som ble betraktet svake vil si til de hovmodige: Nei, (det var et) bedrag (som pågikk) ved natt og dag, da dere påbød oss å forkaste Allah og sette opp like ved siden av Ham. Og de vil skjule deres anger når de ser straffen. Og Vi vil anbringe lenker om halsen på de vantro. Blir de belønnet for annet enn det de pleide å øve?

وَقَالَ الَّذِيْنَ اسْتُضْعِفُوْا لِلَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا بَلْ مَكْرُ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ اِذْ تَاْمُرُوْنَنَآ اَنْ نَّكْفُرَ بِاللّٰهِ وَنَجْعَلَ لَهٗٓ اَنْدَادًا ۗ وَاَسَرُّوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَ ۗ وَجَعَلْنَا الْاَغْلٰلَ فِيْٓ اَعْنَاقِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۗ هَلْ يُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٣٤﴾

35. Og Vi har ikke sendt noen advarer til en by, uten at de overmodige i (byen) sa: Vi forkaster visselig det du er sendt med.

وَمَآ اَرْسَلْنَا فِيْ قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيْرٍ اِلَّا قَالَ مُتْرَفُوْهَآ ۙ اِنَّا بِمَآ اُرْسِلْتُمْ بِهٖ كٰفِرُوْنَ ﴿٣٥﴾

36. Og de sier: Vi har flere rikdommer og barn (enn dere), og vi vil ikke bli straffet.

وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَّأَوْلَادًا وَّمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٣٦﴾

37. Si: Min Herre øker og minsker sannelig Sin forsyning for hvem Han vil, men de fleste vet det ikke.

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيَقْدِرُ وَلٰكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾ ع

R. 5 38. Og det er ikke deres rikdommer og deres barn som vil bringe dere nær Oss i (åndelig) fremgang, unntagen den som tror og handler rettferdig. Så slike er de som vil få en dobbel belønning for det de har gjort, og de vil være sikre i høye gemakker.

وَمَآ أَمْوَالُكُمْ وَلَآ أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرِّبُكُمْ عِنْدَنَا
زُلْفٰىٓ إِلَّا مَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولٰٓئِكَ لَهُمْ
جَزَآءُ الضِّعْفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفٰتِ اٰمِنُونَ ﴿٣٨﴾

39. Og de som strever etter å gjøre Våre tegn til intet, skal visselig bli ført frem til straffen.

وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِيٓ اٰيٰتِنَا مُعٰجِزِينَ أُولٰٓئِكَ فِي
الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿٣٩﴾

40. Si: Min Herre øker visselig Sin forsyning for hvem Han vil av Sine tjenere, og begrenser for den (Han vil). Og hva dere enn gir ut, vil Han gi igjen (for det), og Han er den Beste av alle som gir forsyning.

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَ
يَقْدِرُ لَهٗ ۚ وَمَآ أَنْفَقْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهٗ ۚ وَ
هُوَ خَيْرُ الرّٰزِقِينَ ﴿٤٠﴾

41. Og på den dag Han samler dem sammen, vil Han si til englene: Var det dere de pleide å tilbe?

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلٰٓئِكَةِ أَهٰٓؤُلَآءِ
إِيَّاكُمْ كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿٤١﴾

42. De vil svare: Hellig er Du (og fri for enhver mangel). Du er vår Beskytter istedenfor dem. Nei, de tilba djinnene. Og de fleste av dem tror på dem.

قَالُوا سُبْحٰنَكَ أَنْتَ وَلِيُّنَا مِنْ دُونِهِمْ ۚ بَلْ كَانُوا
يَعْبُدُونَ الْجِنَّ ۚ أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُّؤْمِنُونَ ﴿٤٢﴾

43. Så ingen av dere vil på denne dag ha makt til å gavne eller skade hverandre. Og Vi vil si til de urettferdige: Smak Ildens straff, som dere pleide å benekte.

فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَّفْعًا وَّلَا ضَرًّا
وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ
بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿٤٣﴾

44. Og når Våre klare tegn foreleses dem, sier de: Dette er en mann som søker kun å vende dere bort fra det som deres fedre pleide å tilbe. Og de sier: Dette er kun en oppdiktet løgn. Og de vantro sier om sannheten, etter at den er kommet til dem: Dette er intet annet enn åpenbar trolldom.

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَٰذَا إِلَّا رَجُلٌ
يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُكُمْ ۚ وَ
قَالُوا مَا هَٰذَا إِلَّا إِفْكٌ مُفْتَرًى ۚ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ ۙ إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٤٤﴾

45. Og Vi ga dem ikke Bøker, som de kunne lese, og Vi sendte ikke noen advarer til dem før deg.

وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ
قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ ﴿٤٥﴾

46. Og de som var før dem forkastet (også sannheten), og disse har ikke oppnådd en tiendedel av det Vi ga dem (før dem), men de forkastet Mine sendebud. Så (se) hvorledes (følgene ble av deres) fornektelse av Meg.[13]

وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۙ وَمَا بَلَغُوا مِعْشَارَ
مَا آتَيْنَاهُمْ فَكَذَّبُوا رُسُلِي ۖ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٦﴾ ع

R. 6 47. Si: Jeg formaner dere kun til én ting: At dere står opp for Allah, parvis eller enkeltvis, og så tenker dere om. (Da vil dere forstå, at) det ikke er noen galskap i deres felle [Muhammad]. Han er kun en advarer for dere, før en streng straff (inntreffer).

قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ ۖ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَثْنَىٰ
وَفُرَادَىٰ ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا ۚ مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ ۚ
إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٤٧﴾

48. Si: Hvilken belønning jeg enn måtte be dere om, så er den deres. Min belønning er utelukkende hos Allah, og Han er Vitne over alle ting.

قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا
عَلَى اللَّهِ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٤٨﴾

49. Si: Min Herre slynger visselig sannheten (mot løgnen og knuser den). (Han er) Kjenneren av det usette.

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿٤٩﴾

50. Si: Sannheten er kommet, og løgnen kan ikke påbegynne (noe), heller ikke kan den gjenfrembringe (det).

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ ﴿٥٠﴾

13. *Mi'sjâr* betyr: "en tiendedel, en hundrededel, ifølge noen en tusendel" (Lane).

51. Hvis jeg tar feil, så tar jeg kun feil til min egen skade. Og hvis jeg er rettledet, så er det på grunn av det min Herre har åpenbart meg. Sannelig, Han er Althørende (og) Nær.

قُلْ إِن ضَلَلْتُ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَىٰ نَفْسِي ۖ وَإِنِ اهْتَدَيْتُ
فَبِمَا يُوحِي إِلَيَّ رَبِّي ۚ إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ ﴿٥١﴾

52. Og kunne du bare se, når de vil føle redselen, og det ikke vil være noen (mulighet for) flukt (fra redselen), og de vil bli grepet (av straffen) fra et sted nær ved.[14]

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فَزِعُوا فَلَا فَوْتَ وَأُخِذُوا مِن مَّكَانٍ
قَرِيبٍ ﴿٥٢﴾

53. Og de vil si: (Nå) tror vi på det! Men hvordan kan de oppnå (troen) når de har gått så langt (i vantro)?

وَقَالُوا آمَنَّا بِهِ وَأَنَّىٰ لَهُمُ التَّنَاوُشُ مِن مَّكَانٍ
بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾

54. Og de har forkastet det tidligere, og de taler i blinde fra et fjernt sted.[15]

وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِن قَبْلُ ۖ وَيَقْذِفُونَ بِالْغَيْبِ مِن
مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٥٤﴾

55. Og det skal settes en skranke mellom dem og det de lengter etter, som det skjedde med deres like før (dem). De var visselig (også) i foruroligende tvil.

وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ
بِأَشْيَاعِهِم مِّن قَبْلُ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُّرِيبٍ ﴿٥٥﴾

14. "Stedet nær ved" er *Badr*, hvor de vantro møtte nederlag.

15. "taler i blinde", ordrett oversatt betyr det: "de beskytter det usette".

سُوْرَةُ فَاطِرٍ مَكِّيَّةٌ (٣٥)

AL-FÂTIR
(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. All lovprisning tilkommer Allah (alene), Skaperen av himlene og jorden. Som har gjort englene til sendebud med to, tre og fire vinger. Han føyer til skapningen hva Han vil, for Allah har visselig makt over alle ting.[1]

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ جَاعِلِ
الْمَلٰٓئِكَةِ رُسُلًا اُولِيْٓ اَجْنِحَةٍ مَّثْنٰى وَ ثُلٰثَ وَرُبٰعَ ؕ
يَزِيْدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَآءُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيْرٌ ②

3. Hva enn Allah skjenker menneskene av Sin barmhjertighet, så er det ingen som kan holde den tilbake, og hva enn Han tilbakeholder (av kilder), så er det ingen som kan slippe dem fri, og Han er den Allmektige, den Allvise.[2]

مَا يَفْتَحِ اللّٰهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَّحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا ۚ
وَمَا يُمْسِكْ ۙ فَلَا مُرْسِلَ لَهٗ مِنْۢ بَعْدِهٖ ؕ وَهُوَ الْعَزِيْزُ
الْحَكِيْمُ ③

4. Å dere mennesker, ihukom Allahs nåde (som Han har skjenket) over dere. Er det noen skaper foruten Allah, som forsyner dere fra himmelen og jorden? Det er ingen gud unntatt Ham (alene). Hvorfor er dere da bortvendte (fra sannheten)?

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ ؕ هَلْ
مِنْ خَالِقٍ غَيْرُ اللّٰهِ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ ؕ
لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۫ فَاَنّٰى تُؤْفَكُوْنَ ④

5. Og hvis de forkaster deg, så (skal du vite) at sendebud før deg visselig er blitt forkastet, og til Allah vender alle saker tilbake.

وَاِنْ يُّكَذِّبُوْكَ فَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِكَ ؕ وَ
اِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ⑤

6. Å dere mennesker, Allahs løfte er visselig sant. La da ikke det nærværende

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ

---

1. Se note til 34:2. *Djanâh* på arabisk betyr ikke bare fuglens vinger, men betyr også: "hånd, side, fløy, beskyttelse, tilflukt, makt, tilbøyelighet, hjelper" (Lane & Aqrab). Verset viser at englene har forskjellige grader av makt i overensstemmelse med deres verv.

2. *Mim ba'dhi* (etter ham) kan også bety: "imot ham, i strid med hans vilje osv."

liv bedra dere, og la ikke bedragerne bedra dere angående Allah.

الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا ۖ وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُوْرُ ﴿٥﴾

7. Sannelig, Satan er en fiende av dere; ta ham da som fiende. Sannelig, han kaller kun sitt parti i den hensikt, at de skal bli beboere av den flammende ild.

إِنَّ الشَّيْطٰنَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوْهُ عَدُوًّا ۚ إِنَّمَا يَدْعُوْا
حِزْبَهٗ لِيَكُوْنُوْا مِنْ أَصْحٰبِ السَّعِيْرِ ﴿٦﴾

8. For de vantro skal det være en streng straff, og de som tror og handler rettferdig, skal få tilgivelse og en stor belønning.

الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ۖ وَالَّذِيْنَ آمَنُوْا
وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّأَجْرٌ كَبِيْرٌ ﴿٧﴾ ع ١ ١٣

R. 2 9. Er da den, hvis onde gjerninger forskjønnes for ham, så han ser dem som skjønne og gode, (lik den som tror og handler rettferdig)? Allah dømmer visselig som villfarende hvem Han vil, og Han rettleder hvem Han vil. La da ikke din sjel forlate (deg) av sorg over dem, Allah vet visselig hva de gjør.

أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهٗ سُوْٓءُ عَمَلِهٖ فَرَاٰهُ حَسَنًا ۖ فَإِنَّ اللّٰهَ
يُضِلُّ مَنْ يَّشَآءُ وَيَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ ۖ فَلَا تَذْهَبْ
نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسَرٰتٍ ۚ إِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ بِمَا يَصْنَعُوْنَ ﴿٨﴾

10. Og Allah er den som sender vindene, som så bærer skyene. Så driver Vi dem til en død by, og Vi oppliver derved jorden etter dens død. Slik skal (også) oppstandelsen være.

وَاللّٰهُ الَّذِيْٓ أَرْسَلَ الرِّيْحَ فَتُثِيْرُ سَحَابًا فَسُقْنٰهُ إِلٰى
بَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ كَذٰلِكَ
النُّشُوْرُ ﴿٩﴾

11. Den som ønsker seg ære, (skal vite) at all ære tilhører Allah. Til Ham oppstiger det gode ord, og den rettferdige handling får det til å heve seg. Og de som legger onde planer, vil få en streng straff. Og det er disse hvis planer vil gå til grunne.[3]

مَنْ كَانَ يُرِيْدُ الْعِزَّةَ فَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ جَمِيْعًا ۚ إِلَيْهِ
يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصّٰلِحُ يَرْفَعُهٗ ۚ
وَالَّذِيْنَ يَمْكُرُوْنَ السَّيِّاٰتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ۖ
وَمَكْرُ أُولٰٓئِكَ هُوَ يَبُوْرُ ﴿١٠﴾

12. Allah skapte dere av støv, dernest av en sæddråpe, og deretter gjorde Han dere til par. Og ingen kvinne blir svanger eller nedkommer, unntatt med Hans viten. Og det skjenkes

وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ
أَزْوَاجًا ۚ وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثٰى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهٖ ۚ

3. Det er også mulig å oversette "Og den rettferdige gjerningen opphøyer Han".

ikke noen et lengre liv, som allerede har fått skjenket et langt liv, og heller ikke forkortes noens liv, unntatt (at det er skrevet) i en bok. Dette er visselig lett for Allah.[4]

وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُّعَمَّرٍ وَّلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمُرِهٖٓ اِلَّا
فِيْ كِتٰبٍ ؕ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرٌ ﴿۱۲﴾

13. Og de to hav er ikke lik hverandre: Det ene er friskt, søtt (og) behagelig å drikke, det andre er salt og bittert. Og fra alle hav spiser dere friskt kjøtt, og dere bringer (også) frem smykker, som dere bærer. Og du vil se skipene pløye seg gjennom (dem), for at dere kan søke dere Hans nåde, og for at dere måtte være takknemlige.

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرٰنِ ۖ هٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَآئِغٌ
شَرَابُهٗ وَهٰذَا مِلْحٌ اُجَاجٌ ؕ وَمِنْ كُلٍّ تَاْكُلُوْنَ
لَحْمًا طَرِيًّا وَّتَسْتَخْرِجُوْنَ حِلْيَةً تَلْبَسُوْنَهَا ۚ وَ
تَرَى الْفُلْكَ فِيْهِ مَوَاخِرَ لِتَبْتَغُوْا مِنْ فَضْلِهٖ وَ
لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿۱۳﴾

14. Han lar natten gå over i dagen, og Han lar dagen gå over i natten, og Han har underlagt (dere) solen og månen, hver (av dem) løper til en bestemt tid. Slik er Allah, deres Herre, Hans er makten. Og de som dere påkaller ved siden av Ham, eier ikke (så mye som) den hvite plett bak en daddelkjerne.[5]

يُوْلِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوْلِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِ ۙ
وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۖ كُلٌّ يَّجْرِيْ لِاَجَلٍ
مُّسَمًّى ؕ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ ؕ وَالَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ
مِنْ دُوْنِهٖ مَا يَمْلِكُوْنَ مِنْ قِطْمِيْرٍ ﴿۱۴﴾

15. Hvis dere påkaller dem, vil de ikke kunne høre deres kall. Og selv om de kunne høre, ville de ikke kunne svare dere. Og på Oppstandelsens dag vil de nekte, at dere satte dem opp ved siden av (Allah). Og ingen kan gi deg underretning som Den som vet (alt).

اِنْ تَدْعُوْهُمْ لَا يَسْمَعُوْا دُعَآءَكُمْ ۚ وَلَوْ سَمِعُوْا مَا
اسْتَجَابُوْا لَكُمْ ۗ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَكْفُرُوْنَ بِشِرْكِكُمْ ۗ
وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيْرٍ ﴿۱۵﴾ ع

R. 3 16. Å dere mennesker, dere er fattige (og har behov) for Allah, og Allah er den Selvtilstrekkelige (og Uavhengige), all lovprisning Verdig.

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اَنْتُمُ الْفُقَرَآءُ اِلَى اللّٰهِ ۚ وَاللّٰهُ هُوَ
الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ ﴿۱۶﴾

---

4. Parallellismen mellom "Allahs viten" og "boken", viser at det ikke er snakk om noen forutbestemmelse, når det tales om "boken", men derimot om Allahs forutviten.

5. *Sakhkhara* betyr ikke bare: "å underlegge", men også "å underkaste, så det blir tjenlig og nyttig". *Qitmîr* betyr: "den hvite flekken bak en daddelkjerne, herav en slem, ussel eller foraktelig ting, gjerning" (Lane).

17. Om Han ville, kunne Han ta dere bort og bringe en ny skapning,

إن يشأ يذهبكم ويأت بخلق جديد ﴿١٦﴾

18. og dette ville ikke være noe vanskelig for Allah.

وما ذلك على الله بعزيز ﴿١٧﴾

19. Og ingen som bærer en byrde, vil bære en annens byrde. Og hvis en som bærer en tung byrde, vil kalle (en annen) til å bære den, skal intet av den bæres (av noen annen), selv om det var en slektning. Du kan kun advare dem som frykter deres Herre i hemmelighet og holder bønn (regelmessig). Og den som renser seg, renser seg kun til sitt beste. Og til Allah er tilbakevendelsen.

ولا تزر وازرة وزر أخرى وإن تدع مثقلة إلى حملها لا يحمل منه شيء ولو كان ذا قربى إنما تنذر الذين يخشون ربهم بالغيب وأقاموا الصلوة ومن تزكى فإنما يتزكى لنفسه وإلى الله المصير ﴿١٨﴾

20. Og den blinde og den seende er ikke like,

وما يستوي الأعمى والبصير ﴿١٩﴾

21. og heller ikke mørke og lys,

ولا الظلمت ولا النور ﴿٢٠﴾

22. og heller ikke (er) skygger og hete (like).

ولا الظل ولا الحرور ﴿٢١﴾

23. Og de levende og de døde er ikke like. Allah lar visselig den Han vil høre. Og du kan ikke få dem som er i gravene, til å høre.

وما يستوي الأحياء ولا الأموات إن الله يسمع من يشاء وما أنت بمسمع من في القبور ﴿٢٢﴾

24. Du er kun en advarer.

إن أنت إلا نذير ﴿٢٣﴾

25. Vi har visselig sendt deg med sannheten, som en forkynner av gledelig budskap og som en advarer. Og det finnes ikke noe folk, uten at en advarer har vært blant dem.

إنا أرسلنك بالحق بشيرا ونذيرا وإن من أمة إلا خلا فيها نذير ﴿٢٤﴾

26. Og hvis de forkaster deg, så forkastet (også) de som var før dem (deres sendebud). Deres sendebud kom

وإن يكذبوك فقد كذب الذين من قبلهم جاءتهم رسلهم بالبينت وبالزبر وبالكتب

til dem med klare tegn og med forskjellige skrifter og den lysende Bok.

الْمُنِيرِ ٢٦

27. Deretter grep Jeg de vantro, og hvorledes ble (følgen av) at de fornektet Meg?

ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ٢٧ ع ٣ ١٥

R. 4 28. Har du ikke sett at Allah sender vann ned fra himmelen? Så frembringer Vi derved frukter av forskjellige farger. Og av fjellene er det noen med røde og (andre med) hvite (striper), av forskjellige farger og (andre som er) ravnsvarte.[6]

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ
ثَمَرَاتٍ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بِيضٌ
وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ ٢٨

29. Og blant menneskene og de ville dyr og kveget er det også forskjellige farger. Kun de av Allahs tjenere som besitter viten, frykter Ham. Allah er visselig Allmektig (og) Tilgivende.

وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابِّ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ
كَذَٰلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ
اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ٢٩

30. Sannelig, de som leser Allahs Bok og holder bønn (regelmessig), og gir ut av det Vi har forsynt dem med, i hemmelighet og åpenlyst, håper på en handel som aldri vil gå tapt.[7]

إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَ
أَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً
لَنْ تَبُورَ ٣٠

31. Så Han kan gi dem deres belønning fullt ut og (også) gi dem mer av Sin nåde, for Han er visselig Tilgivende (og) Påskjønnende.

لِيُوَفِّيَهُمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ
غَفُورٌ شَكُورٌ ٣١

32. Og det Vi har åpenbart deg av Boken, er sannheten som bekrefter (og oppfyller) det som var før den, Allah er visselig den som kjenner og ser Sine tjenere.

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا
لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ٣٢

33. Deretter ga Vi Boken i arv til dem Vi utvalgte av Våre tjenere. Og

ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا

6. *Lawn* (farge) kan også bety: "art, slags".

7. *Utlu* betyr: "å hevde, preke, lese, resitere, øve, følge" (Lane).

blant dem er det den som øver urett mot seg selv, og blant dem er det den som følger en middelvei. Og blant dem er det den, som med Allahs tillatelse, overgår (andre) i gode gjerninger. Dette er den store nåde.[8]

فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِۦ وَمِنْهُم مُّقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ
سَابِقٌۢ بِالْخَيْرَٰتِ بِإِذْنِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ
الْكَبِيرُ ٣٣

34. (Deres belønning vil bli) evighetens Hager, som de skal tre inn i. Der skal de få gullarmbånd å bære og perler. Og deres kledning der skal være av silke.

جَنَّٰتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ
مِن ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ٣٤

35. Og de skal si: All lovprisning tilkommer Allah (alene), som har tatt sorgen fra oss. Vår Herre er visselig Tilgivende (og) Påskjønnende,

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِىٓ أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزَنَ إِنَّ
رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ٣٥

36. som har anbrakt oss i bolig av (en spesiell) status ved Sin nåde. I den skal ingen tretthet røre oss, og i den skal ingen utmattelse ramme oss.

الَّذِىٓ أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِن فَضْلِهِۦ لَا يَمَسُّنَا
فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ ٣٦

37. Og til de vantro vil det være Helvetes ild. Det skal ikke gjøres ende på dem så de dør, og dens straff skal ikke lettes for dem. Slik belønner Vi enhver utakknemlig (person).

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ
فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُم مِّنْ عَذَابِهَا كَذَٰلِكَ
نَجْزِى كُلَّ كَفُورٍ ٣٧

38. Og de vil rope i det: Vår Herre, ta oss ut (herfra)! Så vi handler rettferdig, annerledes enn det vi pleide å gjøre. (Allah vil svare dem): Ga Vi dere ikke et liv (langt nok) til at den som ville tenke seg om, kunne tenke seg om i det, og det kom en advarer til dere! Smak da (straffen), for de urettferdige har ikke noen hjelper.

وَهُمْ يَصْطَرِخُونَ فِيهَا رَبَّنَآ أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَٰلِحًا
غَيْرَ الَّذِى كُنَّا نَعْمَلُ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ
فِيهِ مَن تَذَكَّرَ وَجَآءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا
لِلظَّٰلِمِينَ مِن نَّصِيرٍ ٣٨

8. *Zâlimun-linafsihi* (som øver urett mot seg selv) kan også oversettes: "som undertvinger sin sjels (begjær)". I det tilfelle ville det være snakk om en utvikling i tre stadier: 1) krig mot ens begjær og streng selvfornektelse, 2) etter å ha fått sitt begjær under kontroll, følges den rette kurs uten å snuble, men gradvis, 3) etter å ha fullendt sin moralske vekst, foregår den videre prosess rask og lett.

R. 5 39. Allah kjenner visselig det usette i himlene og på jorden. Han kjenner visselig alt som er i hjertene.

إِنَّ اللَّهَ عَالِمُ غَيْبِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ إِنَّهُ عَلِيمٌ
بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٣٩﴾

40. Det er Ham, som har gjort dere til etterfølgere på jorden. Den som så er utakknemlig, er det til egen skade. Og de vantros utakknemlighet vil kun gjøre dem mer forhatt i Allahs øyne. Og deres utakknemlighet vil kun bringe de vantro ytterligere tap.

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ ۚ فَمَنْ كَفَرَ
فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ ۖ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ
رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا ۖ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا
خَسَارًا ﴿٤٠﴾

41. Si: Har dere sett deres medguder som dere påkaller ved siden av Allah? Vis meg hva de har skapt av jorden. Eller har de noen andel i himlene? Eller har Vi gitt dem en Bok, så de har noen bevis derfra? Nei, de urettferdige lover hverandre kun bedrag.

قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ
فِي السَّمَاوَاتِ ۚ أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَتٍ مِنْهُ ۚ
بَلْ إِنْ يَعِدُ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا ﴿٤١﴾

42. Sannelig, Allah holder himlene og jorden tilbake, så de ikke avviker (fra deres kurs). Og hvis de avvekk (fra deres kurs), vil ingen kunne holde dem tilbake etter Han. Han er visselig Mild (og) Tilgivende.

إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا ۚ وَ
لَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ ۚ إِنَّهُ
كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤٢﴾

43. Og de svor deres kraftigste eder ved Allah, at de, hvis det kom en advarer til dem, visselig ville følge rettledningen bedre enn noe annet folk. Men da en advarer kom til dem, forøket det kun deres motvilje.

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ
لَيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ ۖ فَلَمَّا جَاءَهُمْ
نَذِيرٌ مَا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤٣﴾

44. (De var) hovmodige på jorden og (lagde) onde planer. Og den onde plan omringer kun sine opphavsmenn. Så de venter ikke annet enn (Allahs) sedvane overfor de tidligere! Og du vil aldri finne noen endring i Allahs sedvane. Og du vil ikke finne noen omskiftelse i Allahs sedvane.

اسْتِكْبَارًا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ ۚ وَلَا يَحِيقُ
الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ ۚ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ
الْأَوَّلِينَ ۚ فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ۖ وَلَنْ تَجِدَ
لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا ﴿٤٤﴾

45. Har de ikke reist omkring på jorden, så de kunne se hvorledes enden ble for dem (som var) før dem og som hadde større makt enn dem. Og Allah er ikke slik at noe i himlene eller på jorden kan gjøre Hans (plan) til intet, sannelig, Han er Allvitende (og) Allmektig.

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً ۚ وَمَا
كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِن شَيْءٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي
الْأَرْضِ ۚ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ﴿٤٥﴾

46. Og hvis Allah ville straffe menneskene for hva de har gjort, ville Han ikke ha etterlatt noe levende (og vandrende) vesen på (jordens) overflate. Men Han gir dem utsettelse til en fastsatt tid. Så når deres tid så kommer, (vil de finne) at Allah visselig ser Sine tjenere.

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَىٰ
ظَهْرِهَا مِن دَابَّةٍ وَلَٰكِن يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ
مُّسَمًّى ۖ فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ
بَصِيرًا ﴿٤٦﴾ ع

ركوعاتها سُورَةُ يٰسٓ مَكِّيَّةٌ (٣٦) اٰياتها

JÂ SÎN
(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Jâ Sîn (Du fullkomne leder),[1]

يٰسٓ ②

3. ved den vise Qur'ânen;

وَالْقُرْاٰنِ الْحَكِيْمِ ③

4. du er visselig et av sendebudene

اِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ④

5. på den rette vei.

عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ⑤

6. (Din) åpenbaring er fra den Allmektige, den Barmhjertige.

تَنْزِيْلَ الْعَزِيْزِ الرَّحِيْمِ ⑥

7. For at du kan advare et folk, hvis fedre ikke ble advart, så at de var uaktpågivende.

لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَّآ اُنْذِرَ اٰبَآؤُهُمْ فَهُمْ غٰفِلُوْنَ ⑦

8. Ordet (fra Allah) har visselig vist seg sant om de fleste av dem, for de vil ikke tro.[2]

لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلٰٓى اَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ⑧

9. Vi har visselig lagt lenker rundt deres hals, de når til deres haker, slik at deres hoder presses i været.[3]

اِنَّا جَعَلْنَا فِيْٓ اَعْنَاقِهِمْ اَغْلٰلًا فَهِيَ اِلَى الْاَذْقَانِ
فَهُمْ مُّقْمَحُوْنَ ⑨

---

1. *Jâ Sîn* betyr ifølge Ibn 'Abbâs: "du fullkomne menneske" eller "du fullkomne leder". Det er tilleggsnavn til Profeten (s.a.). Sûren kalles forøvrig: Qalb-ul-Qur'ân (Qur'ânens hjerte) og leses på grunn av sitt sentrale budskap for enhver døende muslim.

2. "Ordet" er enten 1) Hans ord til Iblîs om, at med unntakelse av Allahs oppriktige tjenere vil menneskene følge ham, eller 2) Allahs ord, at i begynnelsen forkastes alle sendebud, eller 3) Allahs dom over fornekterne.

3. En beskrivelse av deres hovmodige utseende.

10. Og Vi har anbrakt en skranke foran dem og en (annen) skranke bak dem, og Vi har lagt et dekke over dem, så de ikke kan se.

وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ
سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٠﴾

11. Og det er det samme for dem, om du advarer dem eller ikke advarer dem; de vil ikke tro.

وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا
يُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

12. Du advarer kun den, som følger formaningen og frykter den Nåderike i hemmelighet. Bring dem da gledelig budskap om tilgivelse og en edel belønning.

إِنَّمَا تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَٰنَ بِالْغَيْبِ
فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ﴿١٢﴾

13. Vi gir visselig liv til de døde, og Vi skriver opp hva de sender forut, og hva de lar tilbake, og Vi oppregner alle ting på en klar og tydelig måte.[4]

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ
وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُبِينٍ ﴿١٣﴾

R. 2 14. Og fremstill liknelsen for dem om en bys innbyggere, da sendebudene kom til den:

وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا
الْمُرْسَلُونَ ﴿١٤﴾

15. Da Vi sendte dem to (sendebud), forkastet de begge. Så styrket Vi (dem) med et tredje (sendebud), og de sa (alle): Vi er visselig sendt til dere som sendebud (fra Allah).[5]

إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ
فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُمْ مُرْسَلُونَ ﴿١٥﴾

16. De svarte: Dere er kun mennesker som oss, og den Nåderike har ikke åpenbart noe. Dere lyver bare!

قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَٰنُ
مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿١٦﴾

17. De [sendebudene] svarte: Vår Herre vet at vi visselig er (Hans) sendebud sendt til dere.

قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ﴿١٧﴾

4. Det som sendes forut, er virkningene av deres handlinger, det de lar tilbake, er de handlingenes spor i deres sjeler. *Imâm* betyr: "en leder av et folk eller en armé, et forbilde eller et eksempel, religiøse skrifter av et folk, en gate eller vei, osv." (Lane).

5. Det sannsynlige er at liknelsen om de 3 sendebud gjelder: Moses, Jesus og Muhammad (s.a.).

18. Og vår forpliktelse er kun å forkynne budskapet klart (og tydelig).

وَمَا عَلَيْنَآ إِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِينُ ١٨

19. De [vantro] sa: Vi aner ulykke fra dere. Dersom dere ikke holder opp, vil vi visselig steine dere, og en smertelig straff skal ramme dere fra oss.

قَالُوٓا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُمْ مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ١٩

20. De [sendebudene] svarte: Deres ulykke er hos dere selv. (Sier dere dette) fordi dere har blitt formanet? Nei, dere er et folk som overskrider (alle grenser).

قَالُوا طٰٓئِرُكُمْ مَّعَكُمْ أَئِنْ ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ٢٠

21. Og fra den fjerneste del av byen kom en mann løpende. Han sa: Å mitt folk, følg (disse) sendebudene.

وَجَآءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَّسْعٰى قَالَ يٰقَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ٢١

22. Følg dem som ikke ber dere om noen belønning, men som er rettledede.[6]

اتَّبِعُوا مَنْ لَّا يَسْـَٔلُكُمْ أَجْرًا وَّهُمْ مُّهْتَدُونَ ٢٢

[Del 23]

23. Og hvorfor skulle jeg ikke tilbe Ham som har skapt meg, og til Hvem dere (også) vil vende tilbake?

وَمَا لِيَ لَآ أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ٢٣

24. Skal jeg ta (andre) guder ved siden av Ham? Hvis den Nåderike skulle ønske (å tilføye) meg ondt, så vil deres forbønn ikke gavne meg det minste, heller ikke vil de kunne redde meg.

ءَأَتَّخِذُ مِنْ دُونِهٖٓ اٰلِهَةً إِنْ يُّرِدْنِ الرَّحْمٰنُ بِضُرٍّ لَّا تُغْنِ عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْـًٔا وَّلَا يُنْقِذُونِ ٢٤

6. *Aqsal-madînati* betyr: 1) Den fjerneste del av byen, eller 2) den fjerneste by. Sammenlikn her *adnal-ardhi*: "Det nærmeste land (og ikke: den nærmeste del av landet)" i sûra Rûm (30:4). Ordet *radjul* i betydningen en stor mann er kjent fra Profetens (s.a.) forutsigelse om "en mann fra Persias sønner, som skal bringe troen tilbake til jorden" (Bukhârî: Kitâb-ul-Tafsîr til 62:4). Den fjerneste by er da Qadian, hvor den utlovede Messias ble født. Denne by ligger nøyaktig øst for Damaskus, som Profeten (s.a.) forutsa, jf. også Jesu ord om Messias' komme; det skal være som lynet, det skinner fra øst og lyser helt om i vest (Matt. 24:27).

25. Jeg vil da visselig være i åpenbar villfarelse.

إِنِّىٓ إِذًا لَّفِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٢٥﴾

26. Jeg tror visselig på deres Herre, hør da på meg![7]

إِنِّىٓ ءَامَنتُ بِرَبِّكُمْ فَٱسْمَعُونِ ﴿٢٦﴾

27. Det ble sagt (til ham): Tre inn i Paradiset. Han sa: Å gid mitt folk visste,[8]

قِيلَ ٱدْخُلِ ٱلْجَنَّةَ ۖ قَالَ يَٰلَيْتَ قَوْمِى يَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾

28. hvorledes min Herre har beskyttet meg (mot synd), og gjort meg til en av de ærede.

بِمَا غَفَرَ لِى رَبِّى وَجَعَلَنِى مِنَ ٱلْمُكْرَمِينَ ﴿٢٨﴾

29. Og Vi sendte ikke ned over hans folk etter ham noen hærskarer fra himmelen, og Vi sendte visselig ikke (slike hærskarer).

وَمَآ أَنزَلْنَا عَلَىٰ قَوْمِهِۦ مِنۢ بَعْدِهِۦ مِن جُندٍ مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَمَا كُنَّا مُنزِلِينَ ﴿٢٩﴾

30. Det var kun én røst, så var de (plutselig) tilintetgjort.[9]

إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَٰحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَٰمِدُونَ ﴿٣٠﴾

31. Ve (Mine) tjenere, det kommer ikke noen sendebud til dem, uten at de spotter ham.[10]

يَٰحَسْرَةً عَلَى ٱلْعِبَادِ ۚ مَا يَأْتِيهِم مِّن رَّسُولٍ إِلَّا كَانُوا۟ بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣١﴾

32. Har de ikke sett hvor mange generasjoner Vi tilintetgjorde før dem, (og) at de visselig ikke vender tilbake til dem?

أَلَمْ يَرَوْا۟ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّنَ ٱلْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٣٢﴾

33. Og alle av dem, samlet sammen, vil bli brakt frem for Oss.

وَإِن كُلٌّ لَّمَّا جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٣٣﴾

---

7. Ordene: "på deres Herre" viser, at denne fullkomne mann henvender seg til muslimene.

8. Perfektum brukes på arabisk om fremtiden, når den - som i en guddommelig profeti - er fullstendig sikker (perfektum profetikum). Sammenlikn sûra Takwîr 81:2-15.

9. Guds straffedom bringes til utførelse ved samvirkning av naturlige årsaker (her: krig, vulkanutbrudd), og ikke ved englenes nedstigning fra himmelen. Hentydningen er også til moderne atombomber som faller støyende og ødelegger alt de faller på.

10. Verset beviser at den fullkomne mann, som kommer sendebudene til hjelp, selv er et sendebud. Se også vers 28: "en av dem som er æret".

R. 3 34. Og et tegn for dem er den døde jord. Vi skjenker den liv, og Vi bringer korn frem av den, og de spiser av den.

وَآيَةٌ لَّهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ ۚ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا
مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ﴿٣٤﴾

35. Og Vi har plassert hager med daddelpalmer og druer i den, og Vi lar kilder sprudle frem i den,

وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِّن نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجَّرْنَا
فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ﴿٣٥﴾

36. for at de må spise av dens frukt, og (også av) det deres hender har frembrakt. Vil de da ikke være takknemlige?

لِيَأْكُلُوا مِن ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ ۖ أَفَلَا
يَشْكُرُونَ ﴿٣٦﴾

37. Hellig (og fri for enhver mangel) er Han, som har skapt alle ting i par, av det som jorden lar spire, og (også) av dem selv, og (også) av det de ikke har noen viten om.

سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنبِتُ
الْأَرْضُ وَمِنْ أَنفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾

38. Og et tegn for dem er natten; fra den tar Vi dagen (som et avflådd skinn), så de (plutselig) befinner seg i mørke.

وَآيَةٌ لَّهُمُ اللَّيْلُ ۚ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُم
مُّظْلِمُونَ ﴿٣٨﴾

39. Og solen følger sin (foreskrevne) kurs. Dette er den Allmektiges, den Allvitendes forordning.

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ۚ ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ
الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٣٩﴾

40. Og (også) for månen har Vi fastsatt (forskjellige) stadier, inntil den igjen blir som en gammel (krum) palmegren.[11]

وَالْقَمَرَ قَدَّرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ
الْقَدِيمِ ﴿٤٠﴾

41. Det tilkommer ikke solen å innhente månen, heller ikke kan natten ile forut for dagen. Og alle beveger seg av sted i en krets.

لَا الشَّمْسُ يَنبَغِي لَهَا أَن تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا
اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ ۚ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٤١﴾

42. Og det er (også) et tegn for dem, at Vi bærer deres avkom i et fullastet skip.

وَآيَةٌ لَّهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿٤٢﴾

---

11. Natt, dag, sol og måne kan stå her som symboler for sannhetens forskjellige stadier. Solen betegner den Hellige Profet (s.a.) og månen den utlovede Messias, som opplyser den åndelige natt med

43. Og Vi vil skape dets like for dem, som de vil reise av sted på.[12]

وَخَلَقْنَا لَهُم مِّن مِّثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿٤٣﴾

44. Og hvis Vi vil, kan Vi la dem drukne, så det ikke vil være noen der som kan hjelpe dem, og de vil (heller) ikke bli reddet,

وَإِن نَّشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيخَ لَهُمْ وَلَا هُمْ
يُنقَذُونَ ﴿٤٤﴾

45. unntatt som en barmhjertighet fra Oss, og som en forsyning for en (kort) tid.[13]

إِلَّا رَحْمَةً مِّنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٤٥﴾

46. Og når det sies til dem: Vær gudfryktige (angående) saker som er foran dere, og de som er bak dere, for at dere kan motta barmhjertighet, (vender de seg bort).

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٦﴾

47. Og det kommer ikke noe tegn til dem blant deres Herres tegn, uten at de vender seg bort fra det.

وَمَا تَأْتِيهِم مِّنْ آيَةٍ مِّنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا
عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٤٧﴾

48. Og når det sies til dem: Gi ut av det som Allah har forsynt dere med, sier de vantro til de troende: Skal vi bespise den som Allah Selv kunne ha forsynt om Han hadde villet? Dere er kun i åpenlys villfarelse.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ
الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنُطْعِمُ مَن لَّوْ يَشَاءُ
اللَّهُ أَطْعَمَهُ إِنْ أَنتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤٨﴾

49. Og de sier: Når vil dette løftet (om straffen bli oppfylt)? - hvis dere da taler sant.

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٩﴾

50. De venter ikke på annet enn én røst som vil overvelde dem, mens de strides.[14]

مَا يَنظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ
يَخِصِّمُونَ ﴿٥٠﴾

Profetens (s.a.) lys.

12. En klar forutsigelse av nye samferdselsmidlers voldsomme vekst på den utlovede Messias' tid, se også 81:5.

13. *Taqwâ* betyr egentlig å ta som skjold, beskyttelse, dvs. å søke beskyttelse mot fremtiden med bønn og mot fortiden med sann anger.

14. Straffen som er nevnt her vil være som lynet fra klar himmel. Den vil komme så plutselig at,

51. Så de ikke vil være i stand til å testamentere, og heller ikke vil de kunne vende tilbake til sine hjem.[15]

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَّلَآ إِلَىٰٓ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ۝٥١

R. 4 52. Og det skal blåses i trompeten, og plutselig vil de haste frem fra gravene til deres Herre.[16]

وَنُفِخَ فِى الصُّوْرِ فَإِذَا هُمْ مِّنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُوْنَ ۝٥٢

53. De vil si: Ve oss, hvem har vekket oss fra vårt sovested? Dette er hva den Nåderike har lovet, og sendebudene talte sannhet.

قَالُوْا يٰوَيْلَنَا مَنْۢ بَعَثَنَا مِنْ مَّرْقَدِنَا ۜ هٰذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمٰنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُوْنَ ۝٥٣

54. Det vil kun være én røst! Så vil de (plutselig) være brakt sammen foran Oss.

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيْعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُوْنَ ۝٥٤

55. På den dag skal ingen gjøres den minste urett, og dere vil ikke belønnes med annet enn det dere pleide å gjøre.

فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَّلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝٥٥

56. Sannelig, Paradisets innbyggere vil på den dag være lykkelige i (deres forskjellige) beskjeftigelser.[17]

إِنَّ أَصْحٰبَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِىْ شُغُلٍ فٰكِهُوْنَ ۝٥٦

57. De og deres ektefeller vil sitte lenet tilbake på opphøyede seter i skygger.

هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِىْ ظِلٰلٍ عَلَى الْأَرَآئِكِ مُتَّكِـُٔوْنَ ۝٥٧

58. Der vil de ha (forskjellige) frukter og alt annet de vil be om.

لَهُمْ فِيْهَا فَاكِهَةٌ وَّلَهُمْ مَّا يَدَّعُوْنَ ۝٥٨

59. Fred (og kun fred), en befaling fra en barmhjertig Herre (som vil lyde):

سَلٰمٌ ۣ قَوْلًا مِّنْ رَّبٍّ رَّحِيْمٍ ۝٥٩

60. Skill dere ut i dag, dere urettferdige!

وَامْتَازُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُوْنَ ۝٦٠

---

som nevnt i neste vers, de syndige ikke engang vil være i stand til å testamentere.

15. Jf. den utlovede Messias' forordninger om testamente (*Wasiyyat*).

16. Jf. den utlovede Messias' detaljerte forutsigelser om 1. verdenskrig (*Haqiqat-ul-Wahi*).

17. Det kommende liv vil ikke være "en evig hvile", men en tilstand av stadig fremgang.

61. Sluttet Jeg ikke pakt med dere, dere Adams barn, at dere ikke skulle tilbe Satan? Han er da visselig deres åpenbare fiende!

أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَٰبَنِىٓ ءَادَمَ أَن لَّا تَعْبُدُوا۟ ٱلشَّيْطَٰنَ ۖ
إِنَّهُۥ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٦١﴾

62. Og at dere skulle tilbe Meg (alene)! Dette er den rette vei.

وَأَنِ ٱعْبُدُونِى ۚ هَٰذَا صِرَٰطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٦٢﴾

63. Men han villedet sannelig store mengder av dere. Ville dere da ikke forstå?

وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا ۖ أَفَلَمْ تَكُونُوا۟
تَعْقِلُونَ ﴿٦٣﴾

64. Dette er Helvete, som ble lovet dere.

هَٰذِهِۦ جَهَنَّمُ ٱلَّتِى كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٦٤﴾

65. Tre i dag inn i det, fordi dere var vantro.

ٱصْلَوْهَا ٱلْيَوْمَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٦٥﴾

66. I dag skal Vi sette et segl på deres munner, og deres hender vil tale til Oss, og deres føtter vil vitne om det de pleide å gjøre.

ٱلْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰٓ أَفْوَٰهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَآ أَيْدِيهِمْ
وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُم بِمَا كَانُوا۟ يَكْسِبُونَ ﴿٦٦﴾

67. Og om Vi hadde ønsket, kunne Vi ha tatt ut deres øyne, så skulle de ha prøvd å komme seg fremover på veien. Men hvordan skulle de da se?

وَلَوْ نَشَآءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰٓ أَعْيُنِهِمْ فَٱسْتَبَقُوا۟ ٱلصِّرَٰطَ
فَأَنَّىٰ يُبْصِرُونَ ﴿٦٧﴾

68. Og om Vi hadde ønsket, kunne Vi ha omdannet dem på deres (forskjellige) steder, da ville de ikke ha vært i stand til å gå frem eller vende tilbake.

وَلَوْ نَشَآءُ لَمَسَخْنَٰهُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ فَمَا ٱسْتَطَٰعُوا۟
مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ﴿٦٨﴾

R. 5 69. Og den som Vi skjenker et langt liv, gjør Vi (igjen) svak i hans skapning. Vil de da ikke forstå?

وَمَن نُّعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِى ٱلْخَلْقِ ۖ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٩﴾

70. Og Vi har ikke lært ham diktekunst, heller ikke sømmet det seg for ham. Det er kun en formaning og en klar Qur'ân,

وَمَا عَلَّمْنَٰهُ ٱلشِّعْرَ وَمَا يَنۢبَغِى لَهُۥٓ ۚ إِنْ هُوَ إِلَّا
ذِكْرٌ وَقُرْءَانٌ مُّبِينٌ ﴿٧٠﴾

71. så den kan advare dem som er levende, og så (Allahs) dekret kan bli oppfylt mot de vantro.

لِّيُنذِرَ مَن كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَٰفِرِينَ ۝٧٠

72. Ser de ikke, at blant det Vi har skapt for dem ved Vår makt, har Vi skapt for dem kveg som de er herrer over?

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُم مِّمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَآ
أَنْعَٰمًا فَهُمْ لَهَا مَٰلِكُونَ ۝٧١

73. Og Vi har undertvunget det for dem, så de har ridedyr blant dem, og de spiser av (andre) blant dem.

وَذَلَّلْنَٰهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ ۝٧٢

74. Og de har (også annen) nytte i dem, og drikke. Vil de da ikke være takknemlige?

وَلَهُمْ فِيهَا مَنَٰفِعُ وَمَشَارِبُ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ۝٧٣

75. Og de tar guder ved siden av Allah, for at de kanskje kan få hjelp.

وَاتَّخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ ءَالِهَةً لَّعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ ۝٧٤

76. De kan ikke hjelpe dem, og for dem vil deres tilstand være som en hærskare som blir brakt frem (foran Allah til dom).

لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُندٌ مُّحْضَرُونَ ۝٧٥

77. La da ikke deres tale bedrøve deg. Vi vet visselig hva de skjuler, og hva de åpenbarer.

فَلَا يَحْزُنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا
يُعْلِنُونَ ۝٧٦

78. Ser ikke mennesket, at Vi har skapt det av en sæddråpe, og enda er det et åpenbart stridig (vesen).

أَوَلَمْ يَرَ الْإِنسَٰنُ أَنَّا خَلَقْنَٰهُ مِن نُّطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ
خَصِيمٌ مُّبِينٌ ۝٧٧

79. Og det preker liknelser om Oss og glemmer sin skapelse. Det sier: Hvem kan gi liv til knoklene, når de er råtne?

وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَن يُحْيِ
الْعِظَٰمَ وَهِيَ رَمِيمٌ ۝٧٨

80. Si: Han som skapte dem første gang, vil gi dem liv. Og Han kjenner enhver skapelsesmetode.[18]

قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِيٓ أَنشَأَهَآ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ
خَلْقٍ عَلِيمٌ ۝٧٩

18. "Knoklene" nevnes her, som en del for helheten som representerer hele personligheten.

81. (Han), som frembringer ild for dere av det grønne tre, så dere kan tenne ild derfra.[19]

الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنتُم مِّنْهُ تُوقِدُونَ ﴿٨١﴾

82. Har ikke Han som har skapt himlene og jorden, makt til å skape deres like? Jo, og Han er den store Skaper, den Allvitende.

أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُم ۚ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨٢﴾

83. Sannelig, Hans befaling, når Han vil noe, er kun at Han sier om det: Bli til, og så blir det til.

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَن يَقُولَ لَهُ كُن فَيَكُونُ ﴿٨٣﴾

84. Hellig er da Han, i hvis hånd herredømmet er over alle ting. Og til Ham skal dere vende tilbake.

فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٤﴾

---

19. "Grønne tre" ser ut til å være et kvae tre, hvis grener blir lett antent og tar til seg fyr når det er stor friksjon tilstede på grunn av vind. Hentydningen her er at, liksom ilden forårsakes av friksjonen mellom grenene på et tre, på liknende vis begynner et nytt åndelig liv, når åndelig svake folk kommer i kontakt med Guds profet eller en guddommelig reformator.

رکوعاتها ٥ سُورَةُ الصَّٰفَّٰتِ مَكِّيَّةٌ (٣٧) آياتها ١٨٣

AL-SÂFFÂT
(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Ved dem som stiller seg selv i tette rekker,

وَالصّٰٓفّٰتِ صَفًّا ﴿٢﴾

3. og ved de som skjenner,[1]

فَالزّٰجِرٰتِ زَجْرًا ﴿٣﴾

4. og ved de som foreleser formaningen [Qur'ânen],

فَالتّٰلِيٰتِ ذِكْرًا ﴿٤﴾

5. deres Gud er visselig Én,

إِنَّ إِلٰهَكُمْ لَوَاحِدٌ ﴿٥﴾

6. Herren over himlene og jorden, og alt som er imellom dem, og Herren over (alle) østener.[2]

رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشَارِقِ ﴿٦﴾

7. Vi har sannelig prydet den nærmeste himmel med skjønnhet - stjernene.

إِنَّا زَيَّنَّا السَّمَآءَ الدُّنْيَا بِزِيْنَةِ ۨالْكَوَاكِبِ ﴿٧﴾

8. Og beskyttet (den) mot enhver opprørsk motstander.[3]

وَحِفْظًا مِّنْ كُلِّ شَيْطٰنٍ مَّارِدٍ ﴿٨﴾

9. De kan ikke lytte til den opphøyede forsamling, og de blir bombardert (med steiner) fra enhver side,

لَا يَسَّمَّعُوْنَ إِلَى الْمَلَإِ الْأَعْلٰى وَيُقْذَفُوْنَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ ﴿٩﴾

---

1. Dette er en profeti om de kamper som de troende ville bli tvunget til å kjempe til forsvar for deres tro.

2. Islâm vil først bli herre over det nære og så det fjerne østen (østen står i flertall). Eller det kan være en hentydning til forskjellige manifestasjoner av Islâms overlegenhet til forskjellige tider (jf. Profetens (s.a.) ord om at solen i de siste tider vil stå opp i vest). Se også 55:18.

3. Sammenlikn 15:18. Det henydes nok til astreologer og spåmenn, som søker å skaffe seg viten om fremtiden.

10. drevet på flukt, og for dem er det en klebende straff.

دُحُورًا ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ﴿١٠﴾

11. Men den av dem som napper (noen ting) listende, (vil) forfølges av en gjennomtrengende flamme.[4]

إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ﴿١١﴾

12. Spør dem da, om det de skaper er sterkere enn det Vi har skapt? Dem har Vi sannelig skapt av klebende leire.

فَاسْتَفْتِهِمْ أَهُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَنْ خَلَقْنَا ۚ إِنَّا
خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَازِبٍ ﴿١٢﴾

13. Men nei, når du undrer deg (over hva Vi har skapt), spotter de (deg).

بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ ﴿١٣﴾

14. Og når de formanes, tenker de seg ikke om,

وَإِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ ﴿١٤﴾

15. og når de ser et tegn, håner de (det).

وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ ﴿١٥﴾

16. Og de sier: Dette er ikke annet enn åpenbart bedrag.

وَقَالُوا إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿١٦﴾

17. Hva! Når vi er døde, og blitt til støv og knokler, skal vi så oppreises?

أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿١٧﴾

18. (Vi) og våre forfedre fra fordums tid?

أَوَآبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ﴿١٨﴾

19. Si (til dem): Ja, i en slik tilstand at dere ydmykes.

قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ ﴿١٩﴾

20. Det vil da bare lyde et strengt kall og plutselig vil de skue (sannheten).

فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٢٠﴾

21. Og de vil si: Ve oss, dette er Dommens dag.

وَقَالُوا يَا وَيْلَنَا هَٰذَا يَوْمُ الدِّينِ ﴿٢١﴾

22. Dette er avgjørelsens dag, som dere pleide å benekte.

هَٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٢﴾

4. Åpenbaringens "gjennomtrengende flamme" vil avsløre dem.

R. 2 23. (Og det skal sies til englene): Samle dem som gjorde urett, og deres ledsagere, og det de pleide å tilbe

احْشُرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿٢٣﴾

24. ved siden av Allah, og før dem langs veien til Helvete.

مِن دُونِ اللَّهِ فَاهْدُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطِ الْجَحِيمِ ﴿٢٤﴾

25. Stans dem, for de skal visselig utspørres:

وَقِفُوهُمْ إِنَّهُم مَّسْئُولُونَ ﴿٢٥﴾

26. Hva feiler dere (nå), siden dere ikke hjelper hverandre?

مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ ﴿٢٦﴾

27. Men nei, på den dag vil de overgi seg fullstendig.

بَلْ هُمُ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ ﴿٢٧﴾

28. Og noen av dem vil vende seg mot andre spørrende.

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٨﴾

29. De vil si: Dere pleide å komme til oss fra høyre.[5]

قَالُوا إِنَّكُمْ كُنتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ ﴿٢٩﴾

30. De vil svare: Nei, det var dere selv som ikke var troende,

قَالُوا بَل لَّمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٣٠﴾

31. og vi hadde ikke noen makt over dere. Men dere var selv et folk som begikk overtredelser,

وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُم مِّن سُلْطَانٍ بَلْ كُنتُمْ قَوْمًا طَاغِينَ ﴿٣١﴾

32. så nå faller vår Herres dom over oss med rette; vi skal visselig smake (straffen).

فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذَائِقُونَ ﴿٣٢﴾

33. Så vi ledet dere vill, fordi vi selv var villfarne.

فَأَغْوَيْنَاكُمْ إِنَّا كُنَّا غَاوِينَ ﴿٣٣﴾

34. De skal da (alle) på denne dag ta del i straffen.

فَإِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٤﴾

---

5. "Den høyre side" kan betegne religion, og verset kan bety: "Dere maskerte dere selv med religionens kåpe for å bedra oss". Eller ordet *Yamîn* kan betegne makt og styrke, og verset kan da bety: "Dere oppnådde oss med stor makt og styrke". Eller det kan også bety: "Dere kom til oss svergende på at dere var sanndru".

35. Således handler Vi visselig med de syndige,

إِنَّا كَذَٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٥﴾

36. for de var hovmodige når det ble sagt til dem: Det er ingen gud unntagen Allah.

إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَٰهَ إِلَّا اللَّهُ
يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٦﴾

37. Og de sa: Skal vi da forlate våre guder til fordel for en besatt dikter?

وَيَقُولُونَ أَئِنَّا لَتَارِكُوا آلِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَجْنُونٍ ﴿٣٧﴾

38. Men nei, han har brakt sannheten og bekreftet alle sendebudenes (sannhet).

بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٨﴾

39. Dere skal visselig smake den smertefulle straffen,

إِنَّكُمْ لَذَائِقُوا الْعَذَابِ الْأَلِيمِ ﴿٣٩﴾

40. og dere skal utelukkende lønnes for det dere pleide å gjøre,

وَمَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٠﴾

41. unntatt Allahs hengivne tjenere.[6]

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤١﴾

42. De skal ha en velkjent forsyning:

أُولَٰئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَعْلُومٌ ﴿٤٢﴾

43. Frukter, og de skal æres

فَوَاكِهُ ۖ وَهُمْ مُكْرَمُونَ ﴿٤٣﴾

44. i lykksalighetens Hager,

فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٤٤﴾

45. (sittende) på troner, overfor hverandre.

عَلَىٰ سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٤٥﴾

46. Begre fra flytende kilder skal gå på omgang mellom dem

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ ﴿٤٦﴾

47. (med en) hvit (og strålende drikk), velbehagelig for dem som drikker (av den).

بَيْضَاءَ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ ﴿٤٧﴾

6. *Mukhlas* betyr: "utvalgt, ansett, hengiven" (Penrice).

48. Det vil ikke være noe i den som tar fra dem fornuften, heller ikke vil de bli utmattet av den.

لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنزَفُونَ ﴿٤٨﴾

49. Og hos dem (vil det være) kvinner med (kyske og) tilbakeholdne blikk (og) pene øyne,[7]

وَعِندَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ عِينٌ ﴿٤٩﴾

50. som om de var skjulte egg.

كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُونٌ ﴿٥٠﴾

51. Da vil de vende seg til hverandre spørrende.

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٥١﴾

52. En av dem vil si: Jeg hadde en (nær) venn,

قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ﴿٥٢﴾

53. som (pleide å) si: Er du en av dem som bekrefter at (vi),

يَقُولُ أَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُصَدِّقِينَ ﴿٥٣﴾

54. når vi er døde og er støv og knokler, virkelig skal bringes til dom?

أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَإِنَّا لَمَدِينُونَ ﴿٥٤﴾

55. (Den talende vil så) si: Kan dere kaste et blikk på ham?

قَالَ هَلْ أَنتُم مُّطَّلِعُونَ ﴿٥٥﴾

56. Deretter så han etter (selv), og fant ham i den brennende Ilden.

فَاطَّلَعَ فَرَآهُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٥٦﴾

57. Han sa: Ved Allah, du brakte meg nesten i ødeleggelse.

قَالَ تَاللَّهِ إِن كِدتَّ لَتُرْدِينِ ﴿٥٧﴾

58. Hadde det ikke vært for min Herres nåde, hadde jeg visselig vært blant dem, som bringes frem (til Helvete).

وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنتُ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٥٨﴾

59. Skal vi da ikke dø

أَفَمَا نَحْنُ بِمَيِّتِينَ ﴿٥٩﴾

---

7. *'în* er flertallet av *'Ainâ*, som betyr en kvinne med store, pene øyne. Ordet brukes også om et godt eller skjønt ord eller utsagn. *Ardhun 'Ainâ'u* betyr grønn eller svart jord (Lane). Historien er vitne til dette faktumet at muslimene ble skjenket alle disse velsignelser, nevnt i de forrige vers. De hadde lykksalighetens hager, de satt på tronen og nøt deres makt og rike, de hadde alle uskyldige (rene) behag av livet, de hadde kyske kvinner som deres ektefeller, og over alt dette, "Allah var vel tilfreds med dem, og de var vel tilfreds med Ham" (58:23). Dette var sannelig deres største prestasjon.

60. unntagen vår første død? Og vi skal ikke straffes.[8]

إِلَّا مَوْتَتَنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ٦٠

61. Dette er visselig den største triumf.[9]

إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ٦١

62. La da dem som arbeider, arbeide lik dette.

لِمِثْلِ هَٰذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ ٦٢

63. Er dette bedre som en underholdning eller Zaqqûm-treet?[10]

أَذَٰلِكَ خَيْرٌ نُزُلًا أَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّومِ ٦٣

64. Vi har visselig gjort det til en straff for de urettferdige.

إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ٦٤

65. Det er et tre, som spirer frem i Helvetes bunn,

إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ٦٥

66. dets frukter er som om de var hoder av sataner.

طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ ٦٦

67. Og de skal visselig spise av det og fylle deres mager med det.

فَإِنَّهُمْ لَآكِلُونَ مِنْهَا فَمَالِئُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ٦٧

68. Siden skal de få kokende vann for å blande (med det de spiser).

ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِنْ حَمِيمٍ ٦٨

69. Deretter skal de vende tilbake til Helvete.

ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى الْجَحِيمِ ٦٩

70. De fant deres fedre på villspor.

إِنَّهُمْ أَلْفَوْا آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ ٧٠

71. Og (likevel) skynder de seg videre i deres fotspor.

فَهُمْ عَلَىٰ آثَارِهِمْ يُهْرَعُونَ ٧١

---

8. Troende i Paradiset nevnt i dette verset, refererer til menneskets største mål - dets evige liv. Han sier at mennesket ikke vil lide død etter dets avskjed fra denne verden. Dets åndelige reise til evighet, vil verken ha noen mål eller tilbaketreden.

9. Menneskets største verk og oppnåelse av dets største mål, ligger i å nyte evighetens liv, og gjøre uopphørlig og evigvarende åndelig fremgang.

10. *Zaqqûm* betyr egentlig en hvilken som helst dødbringende føde (Lane & Aqrab). Zaqqûm-treet er vantroens tre. Qur'ânen har sammenliknet troen med et godt tre, og vantroen med et dårlig tre (se 14:25-27). Zaqqûm-treet er en manifestasjon av den vantroens gift, som fornekterne har inntatt allerede

72. Og de fleste av de tidligere folkeslag hadde fart vill før dem.

وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٧١﴾

73. Og Vi hadde sendt advarere blant dem.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿٧٢﴾

74. Se hvorledes enden ble da for dem som var advart,

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ ﴿٧٣﴾

75. unntagen Allahs hengivne tjenere.

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٧٤﴾

R. 3 76. Og Noah påkalte Oss visselig, og Vi ga (ham) et utmerket svar;

وَلَقَدْ نَادَانَا نُوحٌ فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ ﴿٧٥﴾

77. Og Vi reddet ham og hans familie fra den store trengselen,

وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾

78. og Vi gjorde hans etterkommere til de (eneste) overlevende,

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ﴿٧٧﴾

79. og for ham etterlot Vi (et godt navn) blant de senere generasjoner.

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿٧٨﴾

80. Fred være med Noah, blant alle folk!

سَلَامٌ عَلَىٰ نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ﴿٧٩﴾

81. Således belønner Vi dem som handler godt.

إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٠﴾

82. Han var visselig en av Våre troende tjenere.

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨١﴾

83. Så lot Vi de øvrige drukne.

ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ﴿٨٢﴾

84. Og til hans parti hørte visselig Abraham,

وَإِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لَإِبْرَاهِيمَ ﴿٨٣﴾ وقف لازم

85. da han kom til sin Herre med et hengivent hjerte,

إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٤﴾

---

i dette livet. Se også 44:44-46 og 56:53-55.

86. da han sa til sin far og sitt folk: Hva er det dere tilber?[11]

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ﴿٨٦﴾

87. Er det løgn - (falske) guder ved siden av Allah dere begjærer?

أَئِفْكًا آلِهَةً دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ ﴿٨٧﴾

88. Hva tenker dere da om allverdens Herre?

فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٨﴾

89. Så kastet han et blikk på stjernene,

فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ﴿٨٩﴾

90. og sa: Jeg føler meg uvel.[12]

فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ﴿٩٠﴾

91. Så gikk de bort fra ham, idet de vendte ham ryggen.

فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ﴿٩١﴾

92. Da vendte han seg stille til deres guder og sa: Spiser dere ikke?

فَرَاغَ إِلَىٰ آلِهَتِهِمْ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٩٢﴾

93. Hva er det med dere, siden dere ikke taler?

مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ﴿٩٣﴾

94. Så angrep han dem og slo til dem med sin høyre hånd.

فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ ﴿٩٤﴾

95. Da kom (folket) springende til ham.

فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزِفُّونَ ﴿٩٥﴾

96. Han sa: Tilber dere hva dere selv har utskåret,

قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ ﴿٩٦﴾

97. når Allah har skapt dere og hva dere frembringer?[13]

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾

---

11. Sammenlikn 19:43 og 26:71.

12. Det er i hvert fall to fortolkninger av dette verset: 1) Kanskje var Abrahams nærværende, stjernetilbedere, og han sier til dem: "Hvis stjernene har innflytelse på menneskers skjebne, så skulle jeg være syk nå, men det er jeg ikke", eller meningen er simpelthen: 2) "Jeg føler meg syk av deres avguderi, det er kvalmende".

13. Noen har for vane å rive dette verset ut av sammenhengen, og misbruke det til å underbygge deres feilaktige fortolkning av predestinasjonslæren, idet de sier: Allah har skapt dere og deres handlinger. Men her betyr "hva dere frembringer" ifølge sammenhengen: "deres gudebilder". Meningen er at

98. De sa: Bygg for ham et byggverk og kast ham i ilden.

قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ ﴿٩٨﴾

99. Så fakket de en (ond) plan angående ham, men Vi gjorde dem underlegne.

فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ﴿٩٩﴾

100. Og han sa: Jeg skal sannelig til min Herre. Han vil visselig veilede meg.

وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿١٠٠﴾

101. (Og han ba): Min Herre, skjenk meg en (sønn) av de rettferdige.

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠١﴾

102. Da ga Vi ham det gledelige budskapet om en mild sønn.

فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ﴿١٠٢﴾

103. Og da han nådde (den alder), hvor han kunne arbeide sammen med ham, sa han [Abraham]: Min sønn, jeg har sett i en drøm at jeg ofrer deg (som offergave). Overvei derfor hva du mener (om dette). Han [Ismael] svarte: Å min far, gjør som du er blitt befalt; du vil - om Allah vil - finne, at jeg er en av de utholdende.[14]

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَا بُنَيَّ إِنِّي أَرَىٰ فِي
الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَىٰ ۚ قَالَ
يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ ۖ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ
مِنَ الصَّابِرِينَ ﴿١٠٣﴾

Allah har skapt alt, også det materialet deres "guder" er fremstilt av.

14. Qur'ânen og Bibelen har forskjellig syn på hvem som ble ofret for Guds sak. Bibelen sier det var Isak (1. Mosebok 22:2), mens Qur'ânen hevder at det var Ismael. Bibelen strider med seg selv på dette punktet, for den sier at Abraham ble befalt om å ofre sin eneste sønn, men Isak var aldri hans eneste sønn. Ismael derimot var 13 år eldre enn Isak, og var i alle disse årene Abrahams eneste sønn. Og siden Ismael var hans førstefødte sønn, var Abraham veldig kjær i ham. Det er derfor fornuftig å tenke at Gud ba Abraham om å ofre sin nærmeste og kjæreste ting, som var hans eneste og førstefødte sønn Ismael. Noen kristne evangelister har forgjeves prøvd å vise at "trellkvinnens sønn (Ismael) ble født etter naturens vanlige orden, den frie kvinnens sønn (Isak) ble født etter Guds løfte" (Galaterbrevet 4:23). Utenom det faktum at Hagar, Ismaels mor, tilhørte den kongelige familien av Egypt og var på ingen måte en trellkvinne, har Ismael blitt nevnt flere ganger i Bibelen som Abrahams sønn, akkurat som Isak er blitt nevnt som hans sønn (1. Mosebok 16:16, 17:23-25). Abraham fikk løfter om Ismaels store fremtid, akkurat som han fikk om Isak (1. Mosebok 16:10-11, 17:20). Det finnes ingen støtte i Bibelen om at Abraham ofret Isak og ikke Ismael. Verken jøder eller kristne har noen form for religiøse seremonier eller tradisjoner som går ut på at Abraham ofret Isak. Derimot feirer muslimene hvert år den 10. i *Dhul-Hidjdja* ofringen av Ismael. Denne universelle ofringen foregår hvert år rundt hele verden, hvor man slakter sauer, geiter, bukker og storfe, som symbol på det offeret Abraham utførte. Denne offertradisjonen er et bevis på at det må ha vært Ismael som ble ofret, og ikke Isak som Bibelen hevder.

104. Og da de begge hadde underkastet seg (Allahs vilje), og han hadde kastet ham ned med pannen (mot jorden),

فَلَمَّآ أَسْلَمَا وَتَلَّهُۥ لِلْجَبِينِ ﴿١٠٣﴾

105. ropte Vi til ham: Å Abraham,

وَنَٰدَيْنَٰهُ أَن يَٰٓإِبْرَٰهِيمُ ﴿١٠٤﴾

106. du har visselig oppfylt drømmen, således belønner Vi visselig dem som handler godt.[15]

قَدْ صَدَّقْتَ ٱلرُّءْيَآ ۚ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِى ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿١٠٥﴾

107. Det var visselig en åpenbar prøvelse.

إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ ٱلْبَلَٰٓؤُا۟ ٱلْمُبِينُ ﴿١٠٦﴾

108. Og Vi løskjøpte ham med et mektig offer.[16]

وَفَدَيْنَٰهُ بِذِبْحٍ عَظِيمٍ ﴿١٠٧﴾

109. Og for ham etterlot Vi (et godt navn) blant de etterkommende generasjonene.

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِى ٱلْءَاخِرِينَ ﴿١٠٨﴾

110. Fred være med Abraham!

سَلَٰمٌ عَلَىٰٓ إِبْرَٰهِيمَ ﴿١٠٩﴾

111. Således belønner Vi dem som handler godt.

كَذَٰلِكَ نَجْزِى ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿١١٠﴾

112. Han var visselig en av Våre troende tjenere.

إِنَّهُۥ مِنْ عِبَادِنَا ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿١١١﴾

113. Og Vi ga ham det gledelige budskapet om Isak, en profet, (og en) av de rettferdige.

وَبَشَّرْنَٰهُ بِإِسْحَٰقَ نَبِيًّا مِّنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ﴿١١٢﴾

114. Og Vi velsignet ham og Isak. Og blant deres etterkommere finnes det (noen) som handler godt, og (andre) som klart øver urett mot seg selv.

وَبَٰرَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰٓ إِسْحَٰقَ ۚ وَمِن ذُرِّيَّتِهِمَا
مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِّنَفْسِهِۦ مُبِينٌ ﴿١١٣﴾

15. Ved å flytte Hagar og Ismael til den arabiske ørken ved Makka, hadde Abraham allerede "ofret" dem. Fra Ismael skulle den siste lovgivende profet utgå.

16. Med "det mektige offer" menes, av alle profeter som ofret seg selv for Gud, Profet Muhammad (s.a.), hvis komme bare kunne skje ved at Ismael overlevde.

R. 4 115. Og Vi skjenket visselig Vår nåde til Moses og Aron,

وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلٰى مُوسٰى وَهٰرُوْنَ ﴿١١٥﴾

116. og Vi frelste dem begge og deres folk fra den store trengselen.

وَنَجَّيْنٰهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيْمِ ﴿١١٦﴾

117. Og Vi hjalp dem, og det var de som seiret.

وَنَصَرْنٰهُمْ فَكَانُوْا هُمُ الْغٰلِبِيْنَ ﴿١١٧﴾

118. Og Vi ga dem begge en tydelig Bok.

وَاٰتَيْنٰهُمَا الْكِتٰبَ الْمُسْتَبِيْنَ ﴿١١٨﴾

119. Og Vi veiledet dem på den rette vei.

وَهَدَيْنٰهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيْمَ ﴿١١٩﴾

120. Og for ham (etterlot Vi et godt rykte) blant de etterfølgende generasjonene.

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْاٰخِرِيْنَ ﴿١٢٠﴾

121. Fred være med Moses og Aron!

سَلٰمٌ عَلٰى مُوْسٰى وَهٰرُوْنَ ﴿١٢١﴾

122. Således belønner Vi visselig dem som handler godt.

اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٢٢﴾

123. De var visselig begge Våre troende tjenere.

اِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٢٣﴾

124. Og Elias var visselig (også) et av sendebudene,

وَاِنَّ اِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿١٢٤﴾

125. da han sa til sitt folk: Vil dere ikke være gudfryktige?

اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖٓ اَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿١٢٥﴾

126. Vil dere påkalle Ba'al og forlate den Beste av alle skapere?

اَتَدْعُوْنَ بَعْلًا وَّتَذَرُوْنَ اَحْسَنَ الْخَالِقِيْنَ ﴿١٢٦﴾

127. Allah, Herre over dere og deres fordums forfedre.

اللّٰهَ رَبَّكُمْ وَرَبَّ اٰبَآئِكُمُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿١٢٧﴾

128. Men de forkastet ham, og de vil visselig bli brakt frem (for dommen),

فَكَذَّبُوْهُ فَاِنَّهُمْ لَمُحْضَرُوْنَ ﴿١٢٨﴾

129. unntagen Allahs utvalgte tjenere.

إِلَّا عِبَادَ ٱللَّهِ ٱلۡمُخۡلَصِينَ ١٢٩

130. Og for ham etterlot Vi (et godt rykte) blant de etterkommende generasjonene.

وَتَرَكۡنَا عَلَيۡهِ فِي ٱلۡأٓخِرِينَ ١٣٠

131. Fred være med Elias![17]

سَلَٰمٌ عَلَىٰٓ إِلۡ يَاسِينَ ١٣١

132. Således belønner Vi visselig dem som handler godt.

إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجۡزِي ٱلۡمُحۡسِنِينَ ١٣٢

133. Han var visselig (en) av Våre troende tjenere.

إِنَّهُۥ مِنۡ عِبَادِنَا ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ١٣٣

134. Og Lot var visselig (også) et av sendebudene,

وَإِنَّ لُوطٗا لَّمِنَ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ١٣٤

135. da Vi frelste ham og hele hans familie,

إِذۡ نَجَّيۡنَٰهُ وَأَهۡلَهُۥٓ أَجۡمَعِينَ ١٣٥

136. unntagen en gammel kvinne, blant dem som ble tilbake,

إِلَّا عَجُوزٗا فِي ٱلۡغَٰبِرِينَ ١٣٦

137. så ødela Vi de andre.

ثُمَّ دَمَّرۡنَا ٱلۡأٓخَرِينَ ١٣٧

138. Og dere vandrer visselig forbi dem om morgenen

وَإِنَّكُمۡ لَتَمُرُّونَ عَلَيۡهِم مُّصۡبِحِينَ ١٣٨

139. og om natten. Vil dere da ikke forstå?[18]

وَبِٱلَّيۡلِۚ أَفَلَا تَعۡقِلُونَ ١٣٩

R. 5 140. Og Jonas var visselig (også) et av sendebudene,[19]

وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ١٤٠

---

17. *Iljâsîn*, flertallsformen av Elias hentyder til de forskjellige personer som åndelig gikk under dette navnet. Døperen Johannes var den gjenkomne Elias som kom i "Elias' ånd og kraft" (Matteus 11:14, 17:13; Mark. 9:13; Luk. 1:17).

18. Sodomas og Gomorras ruiner var velkjente for de arabiske handelskaravaner.

19. Sammenlikn 21:88 og 68:49. Jonas flyktet ikke fra Gud - for det gjør en profet visselig ikke - men i vrede over at hans folk ikke trodde på ham. Da Gud tvang Jonas tilbake, trodde Ninives folk på ham

141. da han flyktet til det fullastede skipet,

إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿١٤٠﴾

142. og han deltok i en trekning med dem, og han ble den som tapte.

فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿١٤١﴾

143. Og fisken slukte ham, mens han bebreidet (seg selv).

فَالْتَقَمَهُ الْحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿١٤٢﴾

144. Og hadde han ikke vært en av dem, som lovpriser (Allah),

فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿١٤٣﴾

145. ville han visselig ha forblitt i dens buk, inntil Oppstandelsens dag.

لَلَبِثَ فِي بَطْنِهِ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤٤﴾

146. Så Vi kastet ham opp på et åpent område (ved kysten), mens han var syk.

فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ﴿١٤٥﴾

147. Og Vi lot en gresskarplante vokse over ham,

وَأَنبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّن يَقْطِينٍ ﴿١٤٦﴾

148. og Vi sendte ham (som et sendebud til) ett hundre tusen eller flere,

وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ ﴿١٤٧﴾

149. og de (alle) trodde, og Vi forsynte dem derfor (med forskjellige goder) for en (lang) tid.

فَآمَنُوا فَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١٤٨﴾

150. Spør dem så, om deres Herre har døtre og de har sønner?[20]

فَاسْتَفْتِهِمْ أَلِرَبِّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبَنُونَ ﴿١٤٩﴾

151. Skapte Vi englene som kvinner, mens de var vitner (til det)?

أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ ﴿١٥٠﴾

152. Det er visselig en av deres løgner, at de sier:

أَلَا إِنَّهُم مِّنْ إِفْكِهِمْ لَيَقُولُونَ ﴿١٥١﴾

som profet og ble reddet fra den forutsagte ulykken.

20. Araberne tilskrev de guddommelige evner til englene og trodde at de var Guds døtre. Det er denne form av avgudsdyrkelse som her er blitt fordømt.

153. Allah har avlet (en sønn), og de er visselig løgnere.

وَلَدَ اللّٰهُ وَإِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ﴿١٥٣﴾

154. Har Han utvalgt Seg døtre fremfor sønner?

اَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِيْنَ ﴿١٥٤﴾

155. Hva er det med dere? Hvorledes dømmer dere?

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُوْنَ ﴿١٥٥﴾

156. Vil dere da ikke tenke dere om?

اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ﴿١٥٦﴾

157. Eller har dere en klar fullmakt?

اَمْ لَكُمْ سُلْطٰنٌ مُّبِيْنٌ ﴿١٥٧﴾

158. Så kom med deres (åpenbarte) bok, om dere taler sant.[21]

فَأْتُوْا بِكِتٰبِكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿١٥٨﴾

159. Og de hevder et slektskap mellom Ham og djinnene. Enda djinnene visselig vet, at de skal bringes frem (for dommen).

وَجَعَلُوْا بَيْنَهٗ وَبَيْنَ الْجِنَّةِ نَسَبًا وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ اِنَّهُمْ لَمُحْضَرُوْنَ ﴿١٥٩﴾

160. Hellig er Allah, (fri for enhver mangel, og høyt opphøyet) over det de beskriver.

سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا يَصِفُوْنَ ﴿١٦٠﴾

161. Unntagen Allahs utvalgte tjenere (som ikke beskriver Ham slik).

اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِيْنَ ﴿١٦١﴾

162. Så dere og det dere tilber,

فَاِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُوْنَ ﴿١٦٢﴾

163. kan ikke friste noen mot Hans (vilje),[22]

مَا اَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفٰتِنِيْنَ ﴿١٦٣﴾

164. unntagen den som vil brenne i Helvete.

اِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيْمِ ﴿١٦٤﴾

21. Ingen hellig Bok støtter denne tåpelige og forkastelige teorien om at Gud har døtre.

22. Det er folk lik dem selv onde ånder kan villede. De har ingen kontroll eller innflytelse over troende fromme mennesker.

165. (De sier): Det er ikke noen av oss, som ikke har sin velkjente plass.[23]

وَمَا مِنَّآ إِلَّا لَهُۥ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ ﴿١٦٥﴾

166. Og vi er visselig dem som står oppstilt i rekker,[24]

وَإِنَّا لَنَحْنُ ٱلصَّآفُّونَ ﴿١٦٦﴾

167. og vi er visselig dem, som lovpriser (Allah).

وَإِنَّا لَنَحْنُ ٱلْمُسَبِّحُونَ ﴿١٦٧﴾

168. Og de [vantro] pleide visselig å si:

وَإِن كَانُوا۟ لَيَقُولُونَ ﴿١٦٨﴾

169. Hvis vi hadde fått en formaning om de tidligere folk,

لَوْ أَنَّ عِندَنَا ذِكْرًا مِّنَ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿١٦٩﴾

170. så ville vi visselig ha vært Allahs utvalgte tjenere.

لَكُنَّا عِبَادَ ٱللَّهِ ٱلْمُخْلَصِينَ ﴿١٧٠﴾

171. Men de har forkastet det, og de vil snart få vite.

فَكَفَرُوا۟ بِهِۦ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿١٧١﴾

172. Og Vårt ord er visselig allerede nådd til Våre tjenere, sendebudene,[25]

وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٢﴾

173. at de visselig vil bli hjulpet,

إِنَّهُمْ لَهُمُ ٱلْمَنصُورُونَ ﴿١٧٣﴾

174. og at det er Vår hær som vil seire.

وَإِنَّ جُندَنَا لَهُمُ ٱلْغَٰلِبُونَ ﴿١٧٤﴾

175. Vend deg bort fra dem for en tid,

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿١٧٥﴾

176. og iaktta dem, for de vil snart få se.

وَأَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٧٦﴾

---

23. Dette kan, som noen sier, referere til englene. Ifølge andre refereres det til de troende.

24. "dem, som står oppstilt i rekker" kan enten være de troende som nevnes i begynnelsen av sûren, eller det kan være de rettferdige som er nevnt i sûrens forløp. Det kan også være englene som har deres fastsatte funksjoner, og som aldri svikter i utførelsen av deres gjerning.

25. En sann profets sak må seire ifølge Allahs dekret, sammenlikn 58:22, 14:14, 12:111, 40:52.

177. Er det Vår straff de forsøkte å fremskynde?

أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٧٦﴾

178. Men når den stiger ned midt på deres gårdsplasser, vil det bli en ond morgen for dem som ble advart.

فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنذَرِينَ ﴿١٧٧﴾

179. Vend deg derfor bort fra dem for en tid,

وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿١٧٨﴾

180. og iaktta (dem), for de vil snart få se.

وَأَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٧٩﴾

181. Hellig er din Herre (og fri for enhver mangel), maktens (og ærens) Herre, (høyt hevet) over (alt) de tilskriver Ham.

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٨٠﴾

182. Fred være med sendebudene![26]

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿١٨١﴾

183. Og all lovprisning tilkommer Allah (alene), verdenenes Herre.

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٢﴾

26. Det synes her å referere til Profeten (s.a.) som representerer alle Guds profeter.

سُوْرَةُ صٓ مَكِّيَّةٌ (٣٨)

SÂD
(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Sâd (Jeg er Allah, den Sanne). Ved Qur'ânen, (som er) full av formaning.[1]

صٓ وَالْقُرْاٰنِ ذِى الذِّكْرِ ②

3. Men de vantro (befinner seg) i (en tilstand av falsk) stolthet og fiendskap.

بَلِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فِىْ عِزَّةٍ وَّشِقَاقٍ ③

4. Hvor mange generasjoner har Vi (ikke) tilintetgjort før dem? De ropte (om hjelp), men det var ikke tid til å flykte.

كَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنْ قَرْنٍ فَنَادَوْا وَّلَاتَ
حِيْنَ مَنَاصٍ ④

5. Og de undret seg over, at det er kommet en advarer til dem fra deres eget folk. Og de vantro sier: Denne (mannen) er en trollman, en (stor) løgner.

وَعَجِبُوْٓا اَنْ جَآءَهُمْ مُّنْذِرٌ مِّنْهُمْ وَقَالَ الْكٰفِرُوْنَ
هٰذَا سٰحِرٌ كَذَّابٌ ⑤

6. Hva! Har han gjort (alle) gudene til én Gud? Dette er sannelig en forunderlig ting.

اَجَعَلَ الْاٰلِهَةَ اِلٰهًا وَّاحِدًا ۚ اِنَّ هٰذَا لَشَىْءٌ
عُجَابٌ ⑥

7. Deres ledere gikk omkring (og sa): Gå og hold fast ved deres guder, dette er visselig noe hensiktsmessig.

وَانْطَلَقَ الْمَلَاُ مِنْهُمْ اَنِ امْشُوْا وَاصْبِرُوْا عَلٰٓى
اٰلِهَتِكُمْ ۚ اِنَّ هٰذَا لَشَىْءٌ يُّرَادُ ⑦

8. Vi har ikke lært (noen ting lik dette) i noen av de tidligere religionene. Det er kun noe oppdiktet.[2]

مَا سَمِعْنَا بِهٰذَا فِى الْمِلَّةِ الْاٰخِرَةِ ۚ اِنْ هٰذَآ اِلَّا
اخْتِلَاقٌ ⑧

9. Har formaningen blitt sendt ned til ham alene blant oss (alle)? Men nei,

ءَاُنْزِلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا ۗ بَلْ هُمْ فِىْ شَكٍّ

---

1. Ordet *Sâd* kan betegne "Den Sanne Gud" eller "Jeg er Allah, den Sanne", eller "Gud har uttalt sannheten".

2. De vantro henviser til kristendommen, som lærte at Jesus var Guds sønn og en av personene i

de (vantro) er i tvil om Min formaning. Men nei, de har ennå ikke smakt Min straff.

مِّن ذِكْرِي ۚ بَل لَّمَّا يَذُوقُوا عَذَابِ ﴿٩﴾

10. Eier de din Herres, den Allmektiges, den Gavmildes skatter av barmhjertighet?

أَمْ عِندَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ ﴿١٠﴾

11. Eller eier de herredømmet over himlene og jorden og alt det som er imellom dem? Så la dem stige opp (til himmelen) med deres midler (for å avskjære åpenbaringen).

أَمْ لَهُم مُّلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۖ فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ ﴿١١﴾

12. En hær av de forbundsfellene, (som) drives på flukt.[3]

جُندٌ مَّا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِّنَ الْأَحْزَابِ ﴿١٢﴾

13. Noahs folk og 'Âd og Farao, den store hærfører, forkastet (også sendebudene) før dem.

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَادِ ﴿١٣﴾

14. Og Thamûd og Lots folk og Skogfolket. De var (tidligere) forbundsfeller.[4]

وَثَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ لْـَٔيْكَةِ ۚ أُولَٰئِكَ الْأَحْزَابُ ﴿١٤﴾

15. Alle tilsammen forkastet de sendebudene, så Min straff traff (dem) med rette.

إِن كُلٌّ إِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابِ ﴿١٥﴾ ع

R. 2 16. Og disse venter kun på én røst, som ikke gir utsettelse.

وَمَا يَنظُرُ هَٰؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَّا لَهَا مِن فَوَاقٍ ﴿١٦﴾

17. De sa: Vår Herre, fremskynd for oss vår del (av straffen) før Regnskapets dag.

وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّل لَّنَا قِطَّنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ﴿١٧﴾

18. Bær med tålmodighet hva de sier, og husk Vår tjener David, den sterke, sannelig, han vendte seg alltid (til Allah).

اصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُودَ ذَا الْأَيْدِ ۖ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿١٨﴾

---

treenigheten.

3. En profeti om de vantros nederlag ved Badr.

4. *Ashâbul Aikah* (Skogfolket = Midians folk) se 26:177-178.

19. Vi underkastet visselig fjellene - de lovpriste sammen med ham ved aftenen og soloppgang.

إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَ
الْإِشْرَاقِ ﴿١٩﴾

20. Og (Vi underkastet også) fuglene, samlet sammen. Alle vendte seg til Ham (i lydighet).[5]

وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً ۖ كُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ ﴿٢٠﴾

21. Og Vi styrket hans rike og skjenket ham visdom og en avgjørende dom [eller: klar tale].

وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَآتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصْلَ
الْخِطَابِ ﴿٢١﴾

22. Og har fortellingen om de stridende nådd deg når de klatret over døren til palasset (hans)?

وَهَلْ أَتَاكَ نَبَأُ الْخَصْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ ﴿٢٢﴾ وقف لازم

23. Da de trådte frem for David, ble han urolig på grunn av dem, de sa: Frykt ikke. (Vi er) to stridende, hvorav den ene har begått overgrep mot den andre. Døm du da mellom oss i sannhet og begå ikke urettferdighet, og led oss til den rette vei.

إِذْ دَخَلُوا عَلَىٰ دَاوُودَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ
خَصْمَانِ بَغَىٰ بَعْضُنَا عَلَىٰ بَعْضٍ فَاحْكُمْ بَيْنَنَا
بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَىٰ سَوَاءِ الصِّرَاطِ ﴿٢٣﴾

24. Dette er sannelig min bror. Han har nittini søyer, og jeg har (kun) én søye. Så sa han: Gi den til meg, og han beseiret meg i ordstriden.

إِنَّ هَٰذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً وَلِيَ
نَعْجَةٌ وَاحِدَةٌ فَقَالَ أَكْفِلْنِيهَا وَعَزَّنِي
فِي الْخِطَابِ ﴿٢٤﴾

25. Han [David] svarte: Han har visselig øvet urett mot deg ved å kreve din søye, (i tillegg) til sine (egne) søyer. Mange partnere begår visselig overgrep mot hverandre, unntagen de som tror og handler rettferdig, men de er få. Og David tenkte at Vi prøvde ham, så han ba sin Herre om beskyttelse og falt ned, idet han bøyde seg (i tilbedelse), og han vendte seg (alltid til sin Herre).[6]

قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعْجَتِكَ إِلَىٰ نِعَاجِهِ ۖ
وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ
إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَا هُمْ ۗ
وَظَنَّ دَاوُودُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا
وَأَنَابَ ۩ ﴿٢٥﴾

---

5. For "fjellene" (vers 19), og "fuglene", se 21:80 og 34:11.

6. David oppdaget at det ikke var noen virkelig sak de to mennene, som sannsynligvis har villet myrde ham, her forelegger. I "saken" var det imidlertid en hentydning til Davids erobringer av naboområdene, og de to mennene har sannsynligvis tilhørt en av de undertvungne stammer. Qur'ânen gir

26. Derfor beskyttet Vi ham i denne saken, sannelig han besatt nærhet til Oss og (fikk) en god og skjønn tilflukt.

فَغَفَرْنَا لَهُ ذَٰلِكَ ۖ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَآبٍ ﴿٢٦﴾

27. (Så sa Vi til ham): Å David, Vi har gjort deg til stedfortreder på jorden, døm derfor rettferdig mellom mennesker og følg ikke det (onde) begjær, så det fører deg bort fra Allahs vei, sannelig, de som farer vill fra Allahs vei, vil få en streng straff, fordi de glemte Regnskapets dag.

يَا دَاوُودُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُمْ بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۚ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿٢٧﴾

R. 3 28. Og Vi har ikke skapt himlene og jorden og alt det som finnes imellom dem forgjeves. Slik er de vantros formodning. Men ve de vantro for Ilden.

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ۚ ذَٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ﴿٢٨﴾

29. Skal Vi behandle dem som tror og handler rettferdig, som dem som skaper ufred på jorden? Eller skal Vi behandle de rettferdige som syndere?

أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ﴿٢٩﴾

30. (Dette er) en Bok som Vi har åpenbart deg, full av velsignelser, for at de må overveie dens vers, og for at de forstandige må tenke seg om.

كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٣٠﴾

31. Og Vi skjenket David Salomo (som sønn og etterfølger). En utmerket tjener, han vendte seg alltid (til Oss).

وَوَهَبْنَا لِدَاوُودَ سُلَيْمَانَ ۚ نِعْمَ الْعَبْدُ ۖ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٣١﴾

32. Da de edle hestene (som var) raske til å løpe ble stilt foran ham ved aftenen,[7]

إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّافِنَاتُ الْجِيَادُ ﴿٣٢﴾

33. sa han: Jeg elsker kjærligheten til de gode tingene, fordi det minner

فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي

absolutt ikke noen støtte til Bibelens beretning om at David skulle ha begått hor (2. Samuel 11:4-5). *Sadjda* etter dette verset.

7. Den arabiske hesterasen regnes som den beste rasen blant hester.

(meg om) min Herre. Inntil når de var gjemt bak sløret,

حَتَّىٰ تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿٣٢﴾

34. (sa han): Bring dem tilbake til meg. Så begynte han å klappe dem på ben og hals.[8]

رُدُّوهَا عَلَيَّ ۖ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ ﴿٣٣﴾

35. Og Vi prøvde visselig Salomo og plasserte på hans trone en (ren) kropp. Da vendte han seg til (Gud) og (søkte Hans barmhjertighet).[9]

وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا عَلَىٰ كُرْسِيِّهِ
جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ﴿٣٤﴾

36. Han sa: Min Herre, tilgi meg og skjenk meg et rike som ikke vil tilkomme noen annen etter meg; Du er visselig den Gavmilde.

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَّا يَنبَغِي لِأَحَدٍ
مِّن بَعْدِي ۖ إِنَّكَ أَنتَ الْوَهَّابُ ﴿٣٥﴾

37. Så Vi underkastet vinden under ham, og den blåste mykt på hans befaling, hvor hen han ønsket den skulle gå.[10]

فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ
أَصَابَ ﴿٣٦﴾

38. Og motstanderne, alle bygningsmennene og dykkerne

وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَغَوَّاصٍ ﴿٣٧﴾

39. og andre, bundet sammen i lenker.

وَآخَرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٣٨﴾

40. Dette er Vår gave - så handle godt eller hold tilbake uten regnskap.

هَٰذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٩﴾

41. Og han hadde visselig nærhet til Oss og (fikk) et godt (og skjønt) tilholdssted.

وَإِنَّ لَهُ عِندَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَآبٍ ﴿٤٠﴾

---

8. *Mas-ha* betyr: "å berøre, å stryke, å klappe, kjærtegne"; det kan ikke bety: å slå ihjel. Historien om at Salomo slo hestene ihjel, fordi hans kjærlighet til dem lot ham glemme aftenbønnen, finner ingen støtte i teksten.

9. Sammenlikn 34:15. Begge steder hentydes formentlig enten til Rehabeam, hans verdiløse etterfølger, eller Jeroboam, som reiste opprør mot Salomo.

10. Se 34:13.

R. 4 42. Og ihukom Vår tjener Job, da han påkalte sin Herre: Satan har rammet meg med slit og pine.[11]

وَاذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ وقف لازم
الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ ﴿٤٢﴾

43. (Vi sa til ham): Anspor ditt ridedyr med din fot. Her er det kaldt vann til å vaske med, og til å drikke.

ارْكُضْ بِرِجْلِكَ ۖ هَٰذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ﴿٤٣﴾

44. Og Vi ga ham hans familie (tilbake), og like så mange til, som en barmhjertighet fra Oss, og en formaning for de forstandige.

وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِّنَّا
وَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٤٤﴾

45. Og (Vi sa videre): Ta en håndfull med tørre grener i din hånd og slå med dem, og bryt ikke din ed. Vi fant sannelig, at han var tålmodig (og utholdende). En utmerket tjener, han vendte seg alltid (til Allah).[12]

وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْثًا فَاضْرِب بِّهِ وَلَا تَحْنَثْ ۗ
إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا ۚ نِّعْمَ الْعَبْدُ ۖ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٤٥﴾

46. Og ihukom Våre tjenere Abraham, Isak og Jakob, (menn) med styrke og innsikt.

وَاذْكُرْ عِبَادَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولِي
الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ ﴿٤٦﴾

47. Vi utvalgte dem visselig for et særskilt (formål) - for at de skulle ihukomme (Allah i Hans) bolig.

إِنَّا أَخْلَصْنَاهُم بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ ﴿٤٧﴾

48. Og sannelig var de hos Oss blant de utvalgte, de beste.

وَإِنَّهُمْ عِندَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ ﴿٤٨﴾

49. Og ihukom (også) Ismael, Jesaja og Dhul-Kifl. Alle hørte de til de beste.[13]

وَاذْكُرْ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ ۖ وَكُلٌّ مِّنَ
الْأَخْيَارِ ﴿٤٩﴾

---

11. Se 21:83 og 34:13-14 og sammenlikn 2. Krønik. 2:1-2.

12. Job skulle ikke være streng når han straffet, enten det nå var hans familie som hadde skyld i hans atskillelse fra dem, eller det var hans polyteistiske fiender. Derfor skulle han kun straffe med ris. I Jobs atskillelse fra sitt folk, hans endelige tilbakevendelse og hans mildhet mot fiendene, kan det være en hentydning til Profetens (s.a.) egen skjebne.

13. Om Jesaja, se 6:87. Om Dhul-Kifl, se 21:86, og om Ismael, se 2:126.

50. Dette er en formaning, og de rettferdige vil få et utmerket tilholdssted,

هَٰذَا ذِكْرٌ ۚ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَآبٍ ﴿٥٠﴾

51. evighetens Hager, hvis dører skal åpnes for dem.

جَنَّٰتِ عَدْنٍ مُّفَتَّحَةً لَّهُمُ ٱلْأَبْوَٰبُ ﴿٥١﴾

52. I dem skal de lene seg tilbake, og der skal de be om rikelig med frukt og drikke.

مُتَّكِـِٔينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَٰكِهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ ﴿٥٢﴾

53. Og hos dem skal det være (kvinner) med tilbakeholdte blikk, jevnaldrende.

وَعِندَهُمْ قَٰصِرَٰتُ ٱلطَّرْفِ أَتْرَابٌ ﴿٥٣﴾

54. (Og det skal sies): Dette er hva som er lovet dere til Regnskapets dag.

هَٰذَا مَا تُوعَدُونَ لِيَوْمِ ٱلْحِسَابِ ﴿٥٤﴾

55. Sannelig, dette er Vår forsyning, som aldri vil uttømmes.

إِنَّ هَٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُۥ مِن نَّفَادٍ ﴿٥٥﴾

56. Slik vil det være (for de troende), og overtrederne vil visselig få en ond tilflukt,

هَٰذَا ۚ وَإِنَّ لِلطَّٰغِينَ لَشَرَّ مَـَٔابٍ ﴿٥٦﴾

57. Helvete, som de skal tre inn i. Og et ondt hvilested er det.

جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَبِئْسَ ٱلْمِهَادُ ﴿٥٧﴾

58. Slik vil det være. La dem så smake det - kokende vann og stinkende drikker.[14]

هَٰذَا فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ وَغَسَّاقٌ ﴿٥٨﴾

59. Og (ulike slag av) andre plager av liknende art.

وَءَاخَرُ مِن شَكْلِهِۦٓ أَزْوَٰجٌ ﴿٥٩﴾

60. Dette er en flokk, som styrter av sted sammen med dere, (dere vantroens førere). Ingen velkomst for dem. De skal visselig tre inn i Ilden.

هَٰذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ ۖ لَا مَرْحَبًۢا بِهِمْ ۚ إِنَّهُمْ
صَالُوا ٱلنَّارِ ﴿٦٠﴾

14. Helvetes beboere vil bli tvunget til å drikke veldig varmt vann eller veldig kaldt vann. Siden de ikke brukte deres gitte evner som de hadde fått av Gud på riktig måte, og de valgte å følge den ekstreme veien i bruken av dem, og ikke fulgte den gyldne middelvei, så derfor skal de få ekstremt varmt vann eller ekstremt kaldt vann.

61. De vil si: Nei, til dere (er det) intet velkommen. (Det er) dere som forberedte dette til oss. For et ondt tilholdssted!

قَالُوا بَلْ أَنتُمْ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ أَنتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنَا فَبِئْسَ الْقَرَارُ ﴿٦١﴾

62. De vil (også) si: Vår Herre, gi mangfoldig straff i Ilden til dem som forberedte dette for oss.

قَالُوا رَبَّنَا مَن قَدَّمَ لَنَا هَٰذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ ﴿٦٢﴾

63. Og de vil si: Hva er det i veien med oss, siden vi ikke ser de menn som vi regnet som ufredstiftere?[15]

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَىٰ رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُم مِّنَ الْأَشْرَارِ ﴿٦٣﴾

64. Er det fordi vi så ned på dem, eller kunne ikke våre øyne gjenkjenne deres (egentlige) stilling?

أَتَّخَذْنَاهُمْ سِخْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمُ الْأَبْصَارُ ﴿٦٤﴾

65. Dette er visselig virkelighet; den gjensidige strid mellom Ildens beboere.

إِنَّ ذَٰلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ النَّارِ ﴿٦٥﴾

R. 5 66. Si: Jeg er kun en advarer, og det er ingen gud unntagen Allah, den Ene, den Allmektige,

قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ وَمَا مِنْ إِلَٰهٍ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٦٦﴾

67. Herren over himlene og jorden og (alt) det som er imellom dem, den Mektige, den Tilgivende.

رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ﴿٦٧﴾

68. Si: Dette er en mektig profeti,

قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ ﴿٦٨﴾

69. som dere vender dere bort fra.

أَنتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ﴿٦٩﴾

70. Jeg hadde ikke noen viten om den opphøyede forsamlingen, da de stridet innbyrdes (om saken).[16]

مَا كَانَ لِيَ مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَإِ الْأَعْلَىٰ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٧٠﴾

---

15. "De menn" refererer her til de troende.

16. "Den opphøyede forsamlingen" kan være Gud som avslører Sin hensikt, nemlig å oppreise en profet til englene, som har forskjellig verv å utføre i forbindelse med en profets sendelse, f.eks. å forberede hjertene til å overbringe budskap og å beskytte det åpenbarte mot forvanskning.
Det kan også være snakk om Rådet i Makka, som lagde planer mot profet Muhammad (s.a.), som han ikke hadde noen viten om, men som Gud ga ham underretning om gjennom åpenbaringen, jf. hele denne sûra,

71. Det er visselig åpenbart meg, at jeg kun er en åpenlys advarer.

إِن يُوحَىٰٓ إِلَيَّ إِلَّآ أَنَّمَآ أَنَا۠ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ٧١

72. (Ihukom) da din Herre sa til englene: Jeg vil skape et menneske av leire.

إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَٰٓئِكَةِ إِنِّى خَٰلِقٌۢ بَشَرًا مِّن طِينٍ ٧٢

73. Når Jeg så har fullkommengjort det og innblåst det av Min ånd, fall da ned i underkastelse for det.

فَإِذَا سَوَّيْتُهُۥ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِى فَقَعُوا۟ لَهُۥ
سَٰجِدِينَ ٧٣

74. Da underkastet englene seg alle sammen,

فَسَجَدَ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ٧٤

75. unntatt Iblîs. Han var hovmodig og var en av de vantro.

إِلَّآ إِبْلِيسَ ٱسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ ٱلْكَٰفِرِينَ ٧٥

76. Han [Allah] sa: Å Iblîs, hva hindret deg i å underkaste deg det Jeg har skapt med Mine hender. Er du stolt, eller er du en av dem som opphøyer seg (med urette)?

قَالَ يَٰٓإِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَن تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ
بِيَدَىَّ ۖ أَسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنتَ مِنَ ٱلْعَالِينَ ٧٦

77. Han sa: Jeg er bedre enn ham. Du skapte meg av ild, mens Du skapte ham av leire.

قَالَ أَنَا۠ خَيْرٌ مِّنْهُ ۖ خَلَقْتَنِى مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُۥ
مِن طِينٍ ٧٧

78. Han [Allah] sa: Gå da bort herfra, du er visselig forkastet.

قَالَ فَٱخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ٧٨

79. Og Min forbannelse skal visselig være over deg til Dommens dag.

وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِىٓ إِلَىٰ يَوْمِ ٱلدِّينِ ٧٩

80. Han svarte: Min Herre, gi meg utsettelse inntil den dag de skal oppreises.

قَالَ رَبِّ فَأَنظِرْنِىٓ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ٨٠

---

vers 12, profetien om seieren, deretter grunnleggelsen av herredømmet (Davids rike) og etableringen av khalifatet (vers 31). Deretter forfallstiden (vers 35). Sammenlikn også her hva Job-fortellingen inneholder om Profetens (s.a.) egen skjebne (se vers 45, med note). Sammenlikn 7:13, 15:28, 55:16. Adams skapelse står her som bilde på hva som skjer når en profet oppreises. Iblîs er på denne måten erkemotstanderen. "Den dag de oppreises" (vers 80) er så ikke Oppstandelsens dag, men tidspunktet for menneskets åndelige gjenfødsel, se også 15:37.

81. Han [Allah] svarte: Sannelig, du har fått utsettelse,

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿٨١﴾

82. inntil det velkjente tidspunktets dag.

إِلَىٰ يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٨٢﴾

83. Han svarte: Så vil jeg da ved Din makt villede dem alle,

قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٣﴾

84. unntagen Dine utvalgte tjenere blant dem.

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٨٤﴾

85. Han [Allah] sa: Det er da sannheten, og Jeg taler sannheten.

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقَّ أَقُولُ ﴿٨٥﴾

86. Jeg vil visselig fylle Helvete med deg og med dem som følger deg, alle sammen.

لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنكَ وَمِمَّن تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٦﴾

87. Si: Jeg ber dere ikke om noen belønning for det, heller ikke er jeg blant dem som forstiller seg.

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ ﴿٨٧﴾

88. Dette er kun en formaning for allverden,

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٨٨﴾

89. og dere skal høre nytt om det etter en kort tid.

وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ ﴿٨٩﴾

سُورَةُ الزُّمَرِ مَكِّيَّةٌ (٣٩)

AL-ZUMAR
(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ①

2. Åpenbaringen av denne (fullkomne) Bok er fra Allah, den Allmektige, den Allvise.

تَنزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ②

3. Vi har visselig åpenbart deg Boken med sannheten. Tilbe derfor Allah, idet du er Ham (alene) hengiven i lydighet.

إِنَّا أَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَّهُ الدِّينَ ③

4. Hengiven lydighet tilkommer sannelig Allah (alene). Og de som tar seg beskyttere ved siden av Ham, (sier): Vi tilber dem kun for at de kan bringe oss nærmere Allah. Sannelig, Allah vil dømme mellom dem i alt hva de enn er uenige om. Sannelig, Allah rettleder ikke den som er løgner (og) en utakknemlig (person).

أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ ۚ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ④ وقف لازم

5. Om Allah hadde ønsket å ta Seg en sønn, ville Han visselig ha utvalgt den, som behaget Ham av dem Han hadde skapt. Hellig er Han (og fri for enhver mangel). Han er Allah, den Eneste, den Allmektige.

لَّوْ أَرَادَ اللَّهُ أَن يَتَّخِذَ وَلَدًا لَّاصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۚ سُبْحَانَهُ ۖ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ⑤

6. Han har skapt himlene og jorden i overensstemmelse med (visdom og) sannhet. Han lar natten tildekke dagen, og Han lar dagen tildekke natten, og Han har tvunget solen og månen i tjeneste; hver av (dem) følger sin bane til en bestemt tid. Sannelig, Han er den Allmektige, den Tilgivende.

خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۖ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ ۖ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۖ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ⑥

7. Han har skapt dere av ett vesen, og deretter har Han av det skapt dens

خَلَقَكُم مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا

make. Og Han har sendt ned til dere kveg i åtte par. Han skaper dere i deres mødres skjød, skapelse etter skapelse i trefoldig mørke. Således er Allah, deres Herre. Han (alene) har makten, det er ingen gud unntagen Ham. Hvor er dere da bortvendte?[1]

وَأَنزَلَ لَكُم مِّنَ الْأَنْعَامِ ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ يَخْلُقُكُمْ
فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِّن بَعْدِ خَلْقٍ فِي
ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَٰهَ
إِلَّا هُوَ فَأَنَّىٰ تُصْرَفُونَ ﴿٧﴾

8. Hvis dere er vantro, så (skal dere vite), at Allah visselig er uavhengig av dere. Og Han er ikke tilfreds med vantroen hos Sine tjenere. Og hvis dere er takknemlige, vil Han være tilfreds med dere. Og ingen som bærer en byrde, skal bære en annens byrde. Så skal dere vende tilbake til deres Herre. Og Han skal fortelle dere, hva dere pleide å gjøre. Sannelig, Han kjenner alt som er i hjertene.

إِن تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ
الْكُفْرَ وَإِن تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ
وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم
بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٨﴾

9. Og når noe ondt rammer mennesket, påkaller det sin Herre, idet det vender seg til Ham (alene). Men når Han så skjenker det nåde fra Seg, glemmer det hva det pleide å be om før, og setter opp like ved siden av Allah, for at det kan lede (andre) vill fra Hans vei. Si: Forlyst deg i din vantro en kort tid. Du er visselig av Ildens beboere.

وَإِذَا مَسَّ الْإِنسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ
ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِّنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُو
إِلَيْهِ مِن قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَندَادًا لِّيُضِلَّ عَن
سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ
النَّارِ ﴿٩﴾

10. Er den som står lydig (i bønn) i nattens timer, idet han kaster seg ned og står oppreist og frykter det kommende (livet), og håper på sin Herres barmhjertighet, (lik den, som er ulydig)? Si: Er de som vet, lik de som ikke vet? Sannelig, bare de forstandige tar seg i akt.

أَمَّنْ هُوَ قَانِتٌ آنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ
الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي
الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ
أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿١٠﴾

1. Sammenlikn 4:2, 7:190, 16:73, 30:22. *Anzala* "sendte ned", betyr: 1) *awhâ:* åpenbarte - eller 2) *a'tâ:* skjenket. De "åtte i par" er geitens, fårets, kamelens og oksens par (6:144-145). Det "trefoldige mørke" hentyder kanskje til fosterets fysiologiske plassering under 3 lag, eller til 3 ledd i dets utvikling: *nutfah, 'alaqah,* og *mudhghah* (22:6, se også 86:7-8, 3:7 og 16:79). Hentydningen kan også være til de 3 kritiske perioder under svangerskapet: 1) fra 2. - 3. måned, 2) fra 3.- 5. måned og 3) begynnelsen av 8. måned.

R. 2 11. Si: Å dere Mine tjenere som tror, frykt deres Herre. Det er godt for dem som gjør godt i dette livet. Og Allahs jord er utstrakt. Sannelig, de utholdende (og standhaftige) vil få deres lønn uten regnskap.[2]

قُلْ يٰعِبَادِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوْا رَبَّكُمْ ۚ لِلَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا
فِيْ هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ ۚ وَاَرْضُ اللّٰهِ وَاسِعَةٌ ۚ
اِنَّمَا يُوَفَّى الصّٰبِرُوْنَ اَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿١١﴾

12. Si: Jeg har visselig fått befaling om å tilbe Allah, i hengiven lydighet mot Ham (alene),

قُلْ اِنِّيْٓ اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ اللّٰهَ مُخْلِصًا لَّهُ الدِّيْنَ ۙ ﴿١٢﴾

13. og jeg har fått befaling om å være den første av dem, som underkaster seg (Ham).

وَاُمِرْتُ لِاَنْ اَكُوْنَ اَوَّلَ الْمُسْلِمِيْنَ ﴿١٣﴾

14. Si: Hvis jeg var ulydig mot min Herre, så ville jeg sannelig frykte en voldsom dags straff.

قُلْ اِنِّيْٓ اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبِّيْ عَذَابَ يَوْمٍ
عَظِيْمٍ ﴿١٤﴾

15. Si: Det er Allah jeg tilber, idet min lydighet alene gjelder Ham.

قُلِ اللّٰهَ اَعْبُدُ مُخْلِصًا لَّهُ دِيْنِيْ ۙ ﴿١٥﴾

16. Tilbe da hva dere vil ved siden av Ham. (Men) si (til dem som gjør det): Taperne er visselig dem, som ruinerer seg selv og deres familie på Oppstandelsens dag. Dette er visselig det (mest) åpenbare tapet!

فَاعْبُدُوْا مَا شِئْتُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ ۗ قُلْ اِنَّ الْخٰسِرِيْنَ
الَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ وَاَهْلِيْهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۗ
اَلَا ذٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِيْنُ ﴿١٦﴾

17. Over dem vil det være flere deksler av ild, og under dem (andre) deksler (av ild). Herved advarer Allah Sine tjenere, (idet Han sier): Å Mine tjenere, ta Meg til Beskytter.

لَهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِّنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ
ظُلَلٌ ۗ ذٰلِكَ يُخَوِّفُ اللّٰهُ بِهٖ عِبَادَهٗ ۗ يٰعِبَادِ فَاتَّقُوْنِ ﴿١٧﴾

18. Og til dem som vender seg bort fra tilbedelsen av gudebildene, og vender seg til Allah, for dem er det gledelig budskap. Så forkynn gode budskap til Mine tjenere,

وَالَّذِيْنَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوْتَ اَنْ يَّعْبُدُوْهَا وَاَنَابُوْٓا
اِلَى اللّٰهِ لَهُمُ الْبُشْرٰى ۚ فَبَشِّرْ عِبَادِ ۙ ﴿١٨﴾

---

2. I dette verset synes det å være en klar hentydning til dem som senere måtte utvandre for deres tros skyld, idet det sies, at de som ikke kan handle godt, skal vite, at Allahs jord er utstrakt, således at det er andre steder hvor det ikke legges hindringer i veien for gode handlinger.

19. (de) som lytter til ordet og følger det beste av det. Disse er de, som Allah har rettledet. Og disse er de, som er de forstandige.[3]

الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَٰئِكَ
الَّذِينَ هَدَىٰهُمُ اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ هُمْ أُولُوا الْأَلْبَابِ ⑲

20. Kan da den, over hvem straffens dom med rette er falt, (være lik den som frelses)? Kan du frelse den som er i Ilden?

أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُنْقِذُ
مَنْ فِي النَّارِ ⑳

21. Men for dem som frykter sin Herre, finnes det høye gemakker bygd over (andre) høye gemakker, under hvilke floder strømmer. (Dette er) Allahs løfte, (og) Allah bryter ikke (Sitt) løfte.

لَٰكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِنْ فَوْقِهَا
غُرَفٌ مَبْنِيَّةٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعْدَ
اللَّهِ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ الْمِيعَادَ ㉑

22. Har du ikke sett, at Allah sender vann ned fra himmelen og lar det strømme som kilder i jorden, og siden frembringer planter av ulike arter. Så visner de, og du ser dem gulne, og deretter gjør Han dem til knekket strå. Sannelig, i dette er det en formaning for de forstandige.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ
يَنَابِيعَ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا
أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهُ
حُطَامًا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ㉒

R. 3 23. Er da den, hvis bryst Allah har åpnet for Islâm, så han følger et lys fra sin Herre, (lik den som famler i vantroens mørke)? Ve da dem, hvis hjerter er fri for Allahs ihukommelse. Slike befinner seg i åpenlys villfarelse.

أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ
مِنْ رَبِّهِ فَوَيْلٌ لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ
أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ㉓

24. Allah har åpenbart det beste og det skjønneste, en Bok, (hvis vers er) i innbyrdes overensstemmelse og gjentatt (i skiftende form), ved hvis (forelesning) huden trekker seg sammen hos dem som frykter deres Herre. Så bløtgjøres deres hud og deres hjerter ved Allahs ihukommelse. Dette er

اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُتَشَابِهًا مَثَانِيَ
تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ
جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُدَى

3. Å "følge det beste" betyr enten a) å følge budene og holde seg fra det forbudte, eller b) å følge det beste av to gode muligheter.

Allahs rettledning; Han veileder hvem Han vil ved det. Og den Allah dømmer som villfaren, vil ikke finne noen veiledere.

الله يهدي به من يشاء ۚ ومن يضلل الله
فما له من هاد ﴿٢٣﴾

25. Er da den som kun har sitt ansikt til å beskytte seg mot den onde straff på Oppstandelsens dag, (lik den som er beskyttet av Allah)? Og det skal sies til de urettferdige: Smak (straffen) for hva dere pleide å tjene.[4]

أفمن يتقي بوجهه سوء العذاب يوم القيامة ۚ
وقيل للظالمين ذوقوا ما كنتم تكسبون ﴿٢٤﴾

26. De tidligere forkastet (også Våre sendebud), og så kom straffen til dem fra en kant de ikke kunne tenke seg.

كذب الذين من قبلهم فأتاهم العذاب
من حيث لا يشعرون ﴿٢٥﴾

27. Så lot Allah dem smake ydmykelsen i dette livet, og det kommende (livs) straff er visselig strengere, om de bare visste.

فأذاقهم الله الخزي في الحياة الدنيا ۖ و
لعذاب الآخرة أكبر ۚ لو كانوا يعلمون ﴿٢٦﴾

28. Og Vi har visselig i denne Qur'ân fremstilt enhver slags liknelse for menneskene, for at de kanskje kan tenke seg om.

ولقد ضربنا للناس في هذا القرآن من
كل مثل لعلهم يتذكرون ﴿٢٧﴾

29. (Vi har åpenbart) Qur'ânen på arabisk, i hvilken det ikke finnes avvikelse fra rettferdighet (og sannhet), for at de kan bli rettferdige.[5]

قرآنا عربيا غير ذي عوج لعلهم يتقون ﴿٢٨﴾

30. Allah fremstiller en liknelse om en mann, som tilhører stridende partnere, og en (annen) mann, som helt og fullstendig tilhører én mann. Er de to like i sine tilstander? All lovprisning tilkommer Allah (alene). Men de fleste av dem vet ikke.

ضرب الله مثلا رجلا فيه شركاء متشاكسون
ورجلا سلما لرجل هل يستويان مثلا ۚ الحمد
لله ۚ بل أكثرهم لا يعلمون ﴿٢٩﴾

---

4. Noen oversetter: "..den som beskytter sitt ansikt..". Se parallellene i versene 23, 20 og 10.

5. Se 12:3. Vi kunne også ha oversatt: "en klar og veltalende Qur'ân".

31. Du vil visselig dø, og de skal (også) dø.

إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُم مَّيِّتُونَ ﴿٣١﴾

32. Så skal dere visselig strides innbyrdes for deres Herre på Oppstandelsens dag.

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِندَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ ﴿٣٢﴾

[24 DEL]

R. 4 33. Hvem er da mer urettferdig enn den som lyver mot Allah, og (den som) forkaster sannheten, når den kommer til ham? Finnes det ikke en bolig i Helvete for de vantro?

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَّبَ
بِالصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ ۚ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى
لِّلْكَافِرِينَ ﴿٣٣﴾

34. Og den som bringer sannheten, og bekrefter den, disse er de rettferdige.

وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ ۙ أُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُتَّقُونَ ﴿٣٤﴾

35. For disse er det hos deres Herre (alt) hva de ønsker. Det er belønningen for dem som handler godt.

لَهُم مَّا يَشَاءُونَ عِندَ رَبِّهِمْ ۚ ذَٰلِكَ جَزَاءُ
الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٥﴾

36. Så at Allah kan fjerne de onde (følgene) av det de gjorde fra dem, og gi dem deres belønning for de beste av deres gjerninger.

لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ
أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٦﴾

37. Er ikke Allah tilstrekkelig for Sin tjener? Og de søker å skremme deg med dem (de setter) ved siden av Ham. Og den Allah dømmer som villfaren, for den finnes det ingen rettleder.

أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ ۖ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ
مِن دُونِهِ ۚ وَمَن يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٧﴾

38. Og den Allah rettleder, så kan ingen villede ham. Er ikke Allah den Allmektige, gjengjeldelsens Herre?

وَمَن يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن مُّضِلٍّ ۗ أَلَيْسَ
اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انتِقَامٍ ﴿٣٨﴾

39. Hvis du spør dem: Hvem har skapt himlene og jorden? Vil de visselig svare: Allah! Si: Hva mener dere? Hvis Allah ønsker å skade meg, kan da de som dere påkaller ved siden av Allah,

وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ
لَيَقُولُنَّ اللَّهُ ۚ قُلْ أَفَرَأَيْتُم مَّا تَدْعُونَ مِن دُونِ
اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ

fjerne den skaden? Eller om Han ønsker (å vise) meg barmhjertighet, kan de så holde tilbake Hans barmhjertighet? Si: Allah er tilstrekkelig for meg. De som vil sette sin lit til (noen), setter deres lit til Ham.

ضُرِّهٖٓ اَوْ اَرَادَنِیْ بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكٰتُ رَحْمَتِهٖ ؕ
قُلْ حَسْبِیَ اللّٰهُ ؕ عَلَیْهِ یَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُوْنَ ﴿۳۹﴾

40. Si: Å mitt folk, handle på deres sted; jeg handler visselig (også); så dere vil snart få vite,[6]

قُلْ یٰقَوْمِ اعْمَلُوْا عَلٰی مَكَانَتِكُمْ اِنِّیْ عَامِلٌ ۚ فَسَوْفَ
تَعْلَمُوْنَ ﴿۴۰﴾

41. over hvem en straff vil komme som vil nedverdige ham, og på hvem en varig straff vil stige ned.

مَنْ یَّاْتِیْهِ عَذَابٌ یُّخْزِیْهِ وَ یَحِلُّ عَلَیْهِ عَذَابٌ
مُّقِیْمٌ ﴿۴۱﴾

42. Vi har visselig åpenbart deg den (fullkomne) Bok med sannheten (og gavn) for menneskeheten. Den som da følger rettledningen, gjør det til sitt eget beste. Og den som farer vill, farer kun vill til egen skade. Og du er ikke vokter over dem.

اِنَّاۤ اَنْزَلْنَا عَلَیْكَ الْكِتٰبَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ ۚ فَمَنِ
اهْتَدٰی فَلِنَفْسِهٖ ۚ وَ مَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا یَضِلُّ عَلَیْهَا ۚ
وَ مَاۤ اَنْتَ عَلَیْهِمْ بِوَكِیْلٍ ﴿۴۲﴾

R. 5 43. Allah tar sjelene bort ved deres død, og også dem som ennå ikke er døde, men ved deres søvn. Så beholder Han dem som Han har bestemt døden over, og sender (tilbake) de andre til en fastsatt tid. I dette er det visselig tegn for et folk som tenker seg om.[7]

اَللّٰهُ یَتَوَفَّی الْاَنْفُسَ حِیْنَ مَوْتِهَا وَ الَّتِیْ لَمْ تَمُتْ
فِیْ مَنَامِهَا ۚ فَیُمْسِكُ الَّتِیْ قَضٰی عَلَیْهَا الْمَوْتَ
وَ یُرْسِلُ الْاُخْرٰۤی اِلٰۤی اَجَلٍ مُّسَمًّی ؕ اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ
لَاٰیٰتٍ لِّقَوْمٍ یَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿۴۳﴾

44. Har de tatt seg forbedere ved siden av Allah? Si: Enda de ikke har makt over noe og ikke forstår?

اَمِ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ شُفَعَآءَ ؕ قُلْ اَوَ لَوْ كَانُوْا
لَا یَمْلِكُوْنَ شَیْئًا وَّ لَا یَعْقِلُوْنَ ﴿۴۴﴾

---

6. Istedenfor "beste" kan det også oversettes: "rang, sted, storhet, makt", hvis vi avleder ordet av roten *makana* i stedet for roten *kana*.

7. Ved menneskets død, dør ikke sjelen, heller ikke blir den oppløst, men den blir brakt bort fra dens menneskelige oppholdssted og blir holdt i andre regioner, for å gjøre menneskets handlingers regnskap. Siden sjelen er udødelig, blir mennesket advart mot å gjøre slike handlinger som kan forderve den. Den mest avskyelige handling er å sette noen opp ved siden av Gud. Dette verset kan heller ikke begrunne Jesu opptakelse til himmelen, for hvis han var levende, ble hans sjel sendt tilbake til den fastsatte tid (til hans naturlige død). Og om Gud beholdt hans sjel, var han død. I begge tilfeller ville hans kropp ha blitt etterlatt på jorden.

45. Si: All forbønn er hos Allah alene. Ham tilhører herredømmet over himlene og jorden. Deretter skal dere vende tilbake til Ham.[8]

قُلْ لِّلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَ
الْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٤٤﴾

46. Når Allah, den Ene, ihukommes, så krymper deres hjerter, som ikke tror på det kommende av uvilje. Men når andre folk enn Ham nevnes, fryder de seg.

وَإِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ
إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٥﴾

47. Si: Å Allah, himlenes og jordens Skaper. Du, som kjenner det usynlige og det åpenbare, Du vil (alene) dømme mellom Dine tjenere i (alt) det de er uenige om.

قُلِ اللّٰهُمَّ فَاطِرَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ عٰلِمَ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا
فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٤٦﴾

48. Og selv om synderne hadde alt det som finnes på jorden og like mye til, ville de visselig (søke) å løskjøpe seg med det fra den onde straffen på Oppstandelsens dag. Og fra Allah skal det komme til dem, det som de aldri kan tenke seg.

وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ
مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللّٰهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ﴿٤٧﴾

49. Og de onde (følgene) av det de hadde ervervet, skal vise seg for dem, og det de pleide å drive spott med, vil omringe dem.

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَّا
كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٤٨﴾

50. Når noe ondt treffer mennesket, påkaller det Oss. Deretter når Vi skjenker det noe nådig fra Oss, sier det: Jeg har utelukkende fått dette på grunn av (min særlige) viten. Men nei, det er en (stor) prøvelse, men de fleste av dem vet (det) ikke.

فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنٰهُ
نِعْمَةً مِّنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلٰى عِلْمٍ بَلْ
هِيَ فِتْنَةٌ وَّلٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٩﴾

51. De som var før dem, sa det samme, så alt det de ervervet seg, nyttet dem ikke.

قَدْ قَالَهَا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَا أَغْنٰى عَنْهُمْ مَّا
كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٥٠﴾

8. Se 2:256. Kun den Allah gir tillatelse, kan gå i forbønn.

52. Og de onde (følgene av) hva de har fortjent, vil ramme dem. Og de som handlet urettferdig, de onde (følgene) av deres handlinger, vil også ramme dem. Og de kan ikke gjøre (Oss) maktesløse.

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ
هَٰؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥٢﴾

53. Vet de ikke, at Allah gir rikelig forsyning til hvem Han vil, og innskrenker den (for hvem Han vil)? Sannelig, i dette finnes det tegn for et folk som tror.

أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٣﴾

R. 6 54. Si: Å Mine tjenere som har begått overtredelser mot seg selv, fortvil ikke om Allahs barmhjertighet. Sannelig, Allah tilgir alle synder. Han er visselig den Tilgivende, den Barmhjertige.[9]

قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا
مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا ۚ
إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٥٤﴾

55. Og vend dere til deres Herre, og underkast dere Ham før straffen kommer til dere, (for) så vil dere ikke bli hjulpet.

وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ
الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنْصَرُونَ ﴿٥٥﴾

56. Og følg det beste som er åpenbart dere fra deres Herre, før straffen plutselig kommer til dere, når dere ikke har tenkt dere det engang,

وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ
قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٥٦﴾

57. for at ingen sjel skal si: Å ve meg, jeg sørger over hva jeg har forsømt angående Allah. Jeg var kun blant dem som spottet.

أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يَا حَسْرَتَىٰ عَلَىٰ مَا فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ
اللَّهِ وَإِنْ كُنْتُ لَمِنَ السَّاخِرِينَ ﴿٥٧﴾

58. Eller (for at den ikke) skal si: Hvis Allah hadde rettledet meg, så ville jeg visselig ha vært blant de rettferdige.

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٥٨﴾

59. Eller (for at den ikke) skal si, når den ser straffen: Gid, om jeg bare

أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ

9. Sannelig vil Allah tilgi alle synder, og Helvete vil bli tømt, og "dets porter vil slå mot hverandre". Se vers 45 om Allahs forbønn. Profeten (s.a.) har sagt: "Gud vil til slutt (etter englenes og profetenes forbønn) ta en håndfull mennesker ut av Helvete - mennesker som aldri gjorde noe godt". Hvor meget Allahs håndfull er, kan ses i vers 68.

kunne vende tilbake (til verden), så ville jeg visselig være blant dem som handler godt.

مِنَ الْمُحْسِنِينَ ۝٥٩

60. Hør! Mine tegn har allerede kommet til deg, men du forkastet dem. Og du var hovmodig og hørte til de vantro.

بَلَىٰ قَدْ جَاءَتْكَ آيَاتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ
وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ۝٦٠

61. Og du vil på Oppstandelsens dag se dem som løy mot Allah med sorte ansikter. Er ikke Helvete en bolig for de hovmodige?

وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُمْ
مُسْوَدَّةٌ ۚ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِلْمُتَكَبِّرِينَ ۝٦١

62. Og Allah vil redde de rettferdige fra muligheter for deres ødeleggelse; intet ondt skal ramme dem, og de vil ikke sørge.

وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ
السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝٦٢

63. Allah er alle tings Skaper, og Han er Vokter over alle ting.

اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ۝٦٣

64. Ham tilhører himlenes og jordens nøkler, og de som forkaster Allahs tegn, disse er tapere.

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝٦٤ ع

R. 7 65. Si: Påbyr dere meg å tilbe andre enn Allah, dere uvitende?

قُلْ أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَأْمُرُونِّي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ ۝٦٥

66. Og det er visselig åpenbart deg og dem før deg: Hvis du tilskriver (Allah) partnere, så skal ditt arbeid visselig gå fortapt, og du vil visselig høre til taperne.

وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ
أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۝٦٦

67. Tilbe derfor Allah (alene), og vær blant de takknemlige.

بَلِ اللَّهَ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ۝٦٧

68. Og de [vantro] har ikke gjort sin plikt overfor Allah etter Hans verdighet. Og hele jorden vil være under Hans (fullstendige) grep på Oppstandelsens dag, og himlene vil være rullet sammen i Hans høyre hånd. Hellig er Han (og fri for alle mangler),

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا
قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ

og høyt opphøyet over (alt) det de setter ved siden av (Ham).

سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٦٨﴾

69. Og det skal blåses i trompeten, og alle som er i himlene og på jorden - unntagen dem Allah vil - skal (falle i) besvimelse. Deretter skal det blåses i den enda en gang, så vil de plutselig se, stående!

وَنُفِخَ فِي الصُّوْرِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَمَنْ
فِي الْاَرْضِ اِلَّا مَنْ شَآءَ اللّٰهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيْهِ اُخْرٰى
فَاِذَا هُمْ قِيَامٌ يَّنْظُرُوْنَ ﴿٦٩﴾

70. Og jorden skal stråle med sin Herres lys, og Boken skal legges (frem for dem), og profetene og vitnene skal bringes frem, og det skal treffes en avgjørelse mellom dem i sannhet. Og det skal ikke gjøres noe urett mot dem.[10]

وَاَشْرَقَتِ الْاَرْضُ بِنُوْرِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتٰبُ وَ
جِايْٓءَ بِالنَّبِيّٖنَ وَالشُّهَدَآءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا
يُظْلَمُوْنَ ﴿٧٠﴾

71. Og enhver sjel skal gjengjeldes med det den har gjort. Og Han vet best hva de gjør.

وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ اَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُوْنَ ﴿٧١﴾ ع

R. 8 72. Og de vantro skal drives til Helvete i grupper, inntil dets porter, når de når til det, skal åpnes, og dets voktere vil si til dem: Kom det ikke sendebud til dere fra deres eget folk, som foreleste dere deres Herres tegn, og advarte dere mot møtet med denne deres dag? De vil svare: Jo! - men straffedommen måtte gå i oppfyllelse med hensikt på de vantro.

وَسِيْقَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِلٰى جَهَنَّمَ زُمَرًا حَتّٰٓى اِذَا
جَآءُوْهَا فُتِحَتْ اَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَآ اَلَمْ
يَاْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَتْلُوْنَ عَلَيْكُمْ اٰيٰتِ رَبِّكُمْ
وَيُنْذِرُوْنَكُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا قَالُوْا بَلٰى وَلٰكِنْ
حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ﴿٧٢﴾

73. Det skal sies til dem: Tre inn gjennom Helvetes porter, og forbli i det. Og hvor ond er (ikke) de hovmodiges bolig?

قِيْلَ ادْخُلُوْٓا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا فَبِئْسَ
مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِيْنَ ﴿٧٣﴾

74. Og de som fryktet deres Herre, skal føres til Hagen i grupper, inntil

وَسِيْقَ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ اِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا

10. Det er mulig å ta denne sekvens som henførende til det hinsidige, men det er også mulig å betrakte versene som talende om begivenheter i dette liv: nemlig den endelige triumf for sannheten. Vers 75 støtter denne fortolkningen. "Boken" er da Qur'ânen, og "profetene og vitnene" er dem som kommer i deres "ånd og makt".

dens porter, når de når den, skal åpnes, og dens voktere vil si til dem: Fred være med dere, dere er i en bra tilstand. Gå derfor inn for å forbli der evig.[11]

حَتّٰٓى اِذَا جَآءُوْهَا وَفُتِحَتْ اَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ
خَزَنَتُهَا سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوْهَا خٰلِدِيْنَ ﴿٧٣﴾

75. Og de vil si: All lovprisning tilkommer Allah (alene), som har oppfylt Sitt løfte til oss og gitt oss jorden til arv, så vi kan bygge i Hagen hvor vi vil. Hvor utmerket er (ikke) de (rettferdige) arbeidendes belønning!

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِىْ صَدَقَنَا وَعْدَهٗ وَاَوْرَثَنَا
الْاَرْضَ نَتَبَوَّاُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَآءُ ۚ فَنِعْمَ
اَجْرُ الْعٰمِلِيْنَ ﴿٧٤﴾

76. Og du vil se englene omringe tronens omgivelser, prisende sin Herre med (Hans) lovprisning. Det vil bli truffet avgjørelse mellom dem med rette, og det skal sies: All lovprisning tilhører (alene) Allah, verdenenes Herre.[12]

وَتَرَى الْمَلٰٓئِكَةَ حَآفِّيْنَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُوْنَ
بِحَمْدِ رَبِّهِمْ ۚ وَقُضِىَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقِيْلَ
الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٧٥﴾

11. *Tibtum* kan også bety: fordi dere levde gode og rene liv. *Sîqa* (egentlig: drives) behøver ikke å tas i samme betydning når det er snakk om helt forskjellige ting (vers 72 og 74). Det er i overensstemmelse med arabisk språkbruk, at meningen skifter etter nærmere omstendigheter.

12. Englene vil ikke bli dømt, siden de ikke kan handle ondt ("de gjør kun hva de har fått befaling om" 66:7). Med "dem" må det menes menneskene, som er omtalt i det foregående.

سُورَةُ الْمُؤْمِنِ مَكِّيَّةٌ

AL-MU'MIN
(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Hâ Mîm (Allah er den Lovpriste, den Majestetiske).[1]

حٰمٓ ②

3. Åpenbaringen av Boken er fra Allah, den Allmektige, den Allvitende.

تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ ③

4. Den som tilgir synd og mottar anger, den Sterke i gjengjeldelsen, den Gavmilde; det finnes ingen gud unntagen Ham. Til Ham er tilbakevendelsen.[2]

غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيْدِ الْعِقَابِ
ذِي الطَّوْلِ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ اِلَيْهِ الْمَصِيْرُ ④

5. Ingen strider om Allahs tegn unntagen de vantro. La da ikke deres vandring omkring i landet bedra deg.

مَا يُجَادِلُ فِيْٓ اٰيٰتِ اللّٰهِ اِلَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَلَا يَغْرُرْكَ
تَقَلُّبُهُمْ فِي الْبِلَادِ ⑤

6. Noahs folk og de (forskjellige) gruppene etter dem forkastet også, og ethvert folk strevet etter å gripe sitt sendebud, og stridde ved hjelp av løgnen, for at de kanskje kunne gjendrive sannheten med det. Så Jeg grep dem (med Min straff), og se hvor (fryktelig) Min gjengjeldelse var.

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوْحٍ وَّالْاَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ
وَهَمَّتْ كُلُّ اُمَّةٍ بِرَسُوْلِهِمْ لِيَاْخُذُوْهُ وَجٰدَلُوْا
بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوْا بِهِ الْحَقَّ فَاَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ
كَانَ عِقَابِ ⑥

7. Og slik oppfylles din Herres ord mot de vantro, at de er Ildens innbyggere.

وَكَذٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا
اَنَّهُمْ اَصْحٰبُ النَّارِ ⑦

8. De som bærer tronen, og de som er omkring den, priser deres Herres lovprisning og tror på Ham, og ber om

اَلَّذِيْنَ يَحْمِلُوْنَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهٗ يُسَبِّحُوْنَ بِحَمْدِ
رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُوْنَ بِهٖ وَيَسْتَغْفِرُوْنَ لِلَّذِيْنَ

---

1. *Hâ Mîm* står for guddommelige attributter som *Hamîd, Majîd* (den Lovpriste og den Majestetiske), eller for *Hayy, Qayyûm* (den Levende, den Altopprettholdende), begge disse gruppene av Guds attributter preger denne sûrens emne.

2. *Taul* betyr: gavmildhet, velgjørenhet, makt, utmerket, rikdom, overlegenhet (Lane).

tilgivelse for de troende, (idet de sier): Vår Herre, Du omfatter alle ting i (Din) barmhjertighet og viten. Tilgi derfor dem som angrer og følger Din vei, og frels dem fra Helvetes straff.[3]

آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا
فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ
عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٨﴾

9. Vår Herre, la dem inngå i evighetens Hager, som Du har forjettet dem, og (likeledes) dem av deres fedre og hustruer og barn, som handler rettferdig; Du er visselig den Allmektige, den Allvise,

رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتِ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ
وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ
إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٩﴾

10. og frels dem fra (alt) ondt; og den som Du frelser fra (alt) ondt på den dag - til ham har Du visselig vist barmhjertighet. Og dette er den mektige triumf.

وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ
فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٠﴾ ع

R. 2 11. Det skal sannelig ropes til de vantro: Allahs avsky er visselig større enn deres avsky til dere selv, og (ihukom) da dere ble kalt til troen, og dere ble vantro (av frykt for hverandres avsky).

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادَوْنَ لَمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ
مِنْ مَقْتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ
فَتَكْفُرُونَ ﴿١١﴾

12. De vil si: Vår Herre, Du lot oss dø to ganger, og Du skjenket oss liv to ganger, og nå bekjenner vi våre synder. Finnes det da noen utvei?[4]

قَالُوا رَبَّنَا أَمَتَّنَا اثْنَتَيْنِ وَأَحْيَيْتَنَا اثْنَتَيْنِ
فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَىٰ خُرُوجٍ مِنْ
سَبِيلٍ ﴿١٢﴾

13. Slik vil det være, fordi dere benektet da Allah alene ble påkalt. Og når man ga Ham partnere, ville dere tro. Dommen tilhører (nå) Allah (alene), den Opphøyde, den Store.

ذَٰلِكُمْ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ
وَإِنْ يُشْرَكْ بِهِ تُؤْمِنُوا فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ
الْكَبِيرِ ﴿١٣﴾

---

3. "Tronen" betegner de guddommelige attributter (se 10:4 og 39:76). Englene som "bærer tronen" er da dem som manifesterer Guds viktigste egenskaper, mens "de som står omkring den" er underordnede engler. Angående de viktigste guddommelige egenskaper, se sûra Al-Fâtihah (1:1-4). Se også 69:18 og 59:23-25.

4. Tilstanden for fødselen og den fysiske død er de to ganger død. Fødselen og oppstandelsen er de to ganger liv.

14. Det er Han som viser dere Sine tegn og sender forsyning ned til dere fra himmelen, men ingen tenker seg om, unntatt den som vender seg (til Gud).

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ لَكُم مِّنَ
السَّمَاءِ رِزْقًا ۚ وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَن يُنِيبُ ﴿١٤﴾

15. Påkall derfor Allah, idet dere er hengivne i religionen mot Ham (alene), selv om også de vantro hater det.

فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ
الْكَافِرُونَ ﴿١٥﴾

16. (Ham tilhører) de opphøyde stillinger, tronens Herre. Han sender Sin ånd gjennom Sin befaling til den Han vil av Sine tjenere, for at Han kan advare om møtets dag,[5]

رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ
أَمْرِهِ عَلَىٰ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنذِرَ يَوْمَ
التَّلَاقِ ﴿١٦﴾

17. den dag, da de (alle) skal komme frem. Intet angående dem vil være skjult for Allah. Hvem tilhører herredømmet i dag? Allah, den Eneste, den Allmektige.

يَوْمَ هُم بَارِزُونَ ۖ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ
شَيْءٌ ۚ لِّمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ۖ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿١٧﴾

18. I dag skal enhver sjel lønnes for det den har fortjent. Det skal ikke være noe urett i dag. Allah er visselig hurtig til å avregne.

الْيَوْمَ تُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ ۚ لَا ظُلْمَ
الْيَوْمَ ۚ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٨﴾

19. Og advar dem om dagen som plutselig vil komme, da hjertene vil nå opp til strupene deres av sorg og frykt. De urettferdige vil ikke ha noen varmhjertet venn eller noen mekler som vil bli adlydet.

وَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ الْآزِفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى
الْحَنَاجِرِ كَاظِمِينَ ۚ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ
وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ ﴿١٩﴾

20. Han kjenner øynenes forræderi, og vet hva hjertene skjuler.[6]

يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ﴿٢٠﴾

21. Og Allah dømmer i overensstemmelse med sannhet, men de som de påkaller ved siden av Ham, kan

وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ ۖ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِن
دُونِهِ لَا يَقْضُونَ بِشَيْءٍ ۗ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ

5. Uttrykket *Dhul 'Arsh* (tronens Herre), er som *Dhul Rahmah* (nådens Herre) og avviser den populære tro om at *'Arsh* er noe materielt.

6. "..øynenes forræderi.." hentyder til blikk med anger, forakt og begjær.

ikke dømme i noe. Sannelig, Allah er den Althørende, den Altseende.

ع ٱلْبَصِيرُ ﴿٢١﴾

R. 3 22. Har de ikke reist omkring i landet så de kunne se hvordan enden ble for dem som var før dem? De var sterkere enn dem i styrke og (etterlot) seg spor i landet, men Allah grep dem i deres synder, og de hadde ikke noen beskytter mot Allah.

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ
مِنْهُمْ قُوَّةً وَآثَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ
وَمَا كَانَ لَهُم مِّنَ اللَّهِ مِن وَاقٍ ﴿٢٢﴾

23. Således var det, fordi de fornektet da deres sendebud kom til dem med klare bevis. Så grep Allah dem (med Sin straff). Han er visselig den Mektige, streng til å straffe.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَت تَّأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا
فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٣﴾

24. Og Vi sendte Moses med Våre tegn og en klar fullmakt

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾

25. til Farao og Hâmân og Korah, men de sa: (Han er) en trollmann, og en stor løgner.[7]

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَقَارُونَ فَقَالُوا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ﴿٢٥﴾

26. Så da han kom til dem med sannheten fra Oss, sa de: Drep sønnene til de som tror sammen med ham, og la deres kvinner leve. Og de vantros plan (ender) kun i ødeleggelse.

فَلَمَّا جَاءَهُم بِالْحَقِّ مِنْ عِندِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ
الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ
الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿٢٦﴾

27. Og Farao sa: La meg være alene, så jeg kan drepe Moses. La ham påkalle sin Herre. Jeg frykter visselig at han vil endre deres religion eller stifte ufred i landet.

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَىٰ وَلْيَدْعُ
رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَن يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَن يُظْهِرَ
فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ﴿٢٧﴾

28. Og Moses sa: Jeg søker tilflukt hos min Herre og deres Herre mot enhver hovmodig (person), som ikke tror på Regnskapets dag.

وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُم مِّن كُلِّ
ع مُتَكَبِّرٍ لَّا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٢٨﴾

7. Sammenlikn 28:7 og 28:77.

R. 4 29. Og en troende mann som skjulte sin tro fra Faraos folk sa: Vil dere drepe en mann fordi han sier: Min Herre er Allah, mens han har kommet til dere med klare bevis fra deres Herre. Hvis han er en løgner, så vil hans løgn falle (tilbake) på ham (selv). Men hvis han taler sant, så vil noe av det han truer dere med, (visselig) ramme dere. Sannelig, Allah rettleder ikke den som overskrider (alle grenser, og er) en stor løgner.

وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ
أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَن يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُم
بِالْبَيِّنَاتِ مِن رَّبِّكُمْ وَإِن يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ
كَذِبُهُ وَإِن يَكُ صَادِقًا يُصِبْكُم بَعْضُ الَّذِي
يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ
كَذَّابٌ ﴿٢٩﴾

30. Å mitt folk, dere har i dag en slik makt at dere dominerer i landet. Men hvem skal hjelpe oss mot Allahs straff, om den kommer til oss? Farao svarte: Jeg viser dere kun hva jeg (selv) ser, og jeg leder dere kun til rettskaffenhetens vei.

يَا قَوْمِ لَكُمُ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ
فَمَن يَنصُرُنَا مِن بَأْسِ اللَّهِ إِن جَاءَنَا قَالَ
فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ
إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٣٠﴾

31. Og han som trodde sa: Å mitt folk, jeg frykter virkelig at en liknende dag som (den som rammet fortidens) folk, (også skal ramme dere);

وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُم مِّثْلَ
يَوْمِ الْأَحْزَابِ ﴿٣١﴾

32. noe lik det (som hendte) Noahs folk og (stammene) 'Âd og Thamûd og dem etter dem, og Allah har ikke til hensikt (å gjøre) noen urett mot (Sine) tjenere.

مِثْلَ دَأْبِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ
مِن بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعِبَادِ ﴿٣٢﴾

33. Og Å mitt folk, jeg frykter for dere en dag da det vil bli ropt på hverandre (for hjelp),

وَيَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ﴿٣٣﴾

34. den dag, når dere vil vende ryggen til i flukt. Dere vil ikke ha noen beskytter mot Allah, og den Allah dømmer som villfaren, for ham finnes det ingen fører.

يَوْمَ تُوَلُّونَ مُدْبِرِينَ مَا لَكُم مِّنَ اللَّهِ مِنْ
عَاصِمٍ وَمَن يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٤﴾

35. Og Josef kom visselig til dere tidligere med klare bevis, men dere opphørte ikke med å være i tvil om

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِن قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا
زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِّمَّا جَاءَكُم بِهِ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ

det han brakte dere, inntil dere ved hans død sa: Allah vil aldri oppreise noen sendebud etter ham. Således dømmer Allah enhver overtreder, tviler, som villfarende,[8]

لَنْ يَّبْعَثَ اللّٰهُ مِنْ بَعْدِهٖ رَسُوْلًا ۚ كَذٰلِكَ يُضِلُّ
اللّٰهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُّرْتَابُ ﴿٣٥﴾

36. dem, som strides om Allahs tegn uten at de har fått noen fullmakt (fra Allah). Dette er en stor synd i Allahs og i de troendes øyne. Således forsegler Allah enhver hovmodig (og) stolt (persons) hjerte.

الَّذِيْنَ يُجَادِلُوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِ اللّٰهِ بِغَيْرِ سُلْطٰنٍ اَتٰىهُمْ
كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللّٰهِ وَعِنْدَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۚ كَذٰلِكَ
يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ قَلْبِ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴿٣٦﴾

37. Og Farao sa: Å Hâmân, bygg meg et tårn, så jeg kan nå (alle) midler,

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يٰهَامٰنُ ابْنِ لِيْ صَرْحًا لَّعَلِّيْٓ
اَبْلُغُ الْاَسْبَابَ ﴿٣٧﴾

38. (alle) midler som fører til himlene, så at jeg kan få se på Moses' Gud, for jeg tror sannelig at han er en løgner. Og på denne måten syntes Faraos onde gjerninger ham gode, og han ble vendt fra den (sanne) veien. Og Faraos plan (måtte) ende i ødeleggelse.[9]

اَسْبَابَ السَّمٰوٰتِ فَاَطَّلِعَ اِلٰٓى اِلٰهِ مُوْسٰى وَاِنِّيْ
لَاَظُنُّهٗ كَاذِبًا ۚ وَكَذٰلِكَ زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوْٓءُ عَمَلِهٖ
وَصُدَّ عَنِ السَّبِيْلِ ۚ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ اِلَّا فِيْ
تَبَابٍ ﴿٣٨﴾

R. 5 39. Og den troende sa: Å mitt folk, følg meg, jeg vil lede dere til rettskaffenhetens vei.

وَقَالَ الَّذِيْٓ اٰمَنَ يٰقَوْمِ اتَّبِعُوْنِ اَهْدِكُمْ سَبِيْلَ
الرَّشَادِ ﴿٣٩﴾

40. Å mitt folk, livet i denne verden er kun en (midlertidig) nytelse, og det hinsidige er visselig det varige hjem.

يٰقَوْمِ اِنَّمَا هٰذِهِ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ ۫ وَّاِنَّ الْاٰخِرَةَ
هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ﴿٤٠﴾

41. Den som handler ondt, skal ikke lønnes med annet enn dets like, men den som handler rettferdig og er troende, om det er mann eller kvinne, det er disse som vil inngå i Hagen, der vil de bli forsynt uten regnskap.

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزٰٓى اِلَّا مِثْلَهَا ۚ وَمَنْ
عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَاُولٰٓئِكَ
يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُوْنَ فِيْهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤١﴾

8. Se 41:44 og 72:8. Å mene at ens egen profet er den siste, er ikke noen ny villfarelse.

9. Angående *Hâmân* (=Amon), se 28:7. Det er ingen sammenblanding med Haman i Esters Bok. Farao sa spottende at han ville gå opp til himmelen for å få et glimt av Moses' Gud, men Gud viste ham Sin styrkes manifestasjon i havets dyp.

42. Og Å mitt folk, hvordan har jeg det, at jeg kaller dere til frelse, og dere kaller meg til Ilden.

وَيَا قَوْمِ مَا لِيٓ أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجَوٰةِ وَتَدْعُونَنِيٓ
إِلَى النَّارِ ﴿٤٢﴾

43. Dere byr meg til å fornekte Allah og gi Ham partnere, som jeg ikke har noen viten om, mens jeg kaller dere til den Allmektige, den Store Tilgiveren.

تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِۦ مَا لَيْسَ
لِي بِهِۦ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ ﴿٤٣﴾

44. Det til hvilket dere kaller meg, har visselig ingen (rett til) påkallelse, verken i denne verden eller i den kommende, og vår tilbakevendelse er visselig til Allah, og overtrederne vil sannelig være Ildens beboere.[10]

لَا جَرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونَنِيٓ إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُۥ دَعْوَةٌ فِي
الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنَّ مَرَدَّنَآ إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ
الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَٰبُ النَّارِ ﴿٤٤﴾

45. Så dere vil ihukomme hva jeg sier til dere. Og jeg betror min sak til Allah, Allah ser visselig alle (Sine) tjenere.

فَسَتَذْكُرُونَ مَآ أَقُولُ لَكُمْ وَأُفَوِّضُ أَمْرِيٓ إِلَى
اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌۢ بِالْعِبَادِ ﴿٤٥﴾

46. Så Allah frelste ham fra deres onde (renker) de planla, og den onde straffen omfattet Faraos folk,

فَوَقَىٰهُ اللَّهُ سَيِّـَٔاتِ مَا مَكَرُوا وَحَاقَ بِـَٔالِ فِرْعَوْنَ
سُوٓءُ الْعَذَابِ ﴿٤٦﴾

47. ilden som de utsettes for morgen og aften. Og på den dag, da (dommens) time inntreffer, (skal det sies til englene): Kast Faraos folk i den strengeste straffen.[11]

النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ
تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوٓا ءَالَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ
الْعَذَابِ ﴿٤٧﴾

48. Og når de strides med hverandre i Ilden, da vil de svake si til de hovmodige: Sannelig, vi fulgte alltid dere. Kan dere nå ta en del av Ilden fra oss?

وَإِذْ يَتَحَآجُّونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفَٰٓؤُا لِلَّذِينَ
اسْتَكْبَرُوٓا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنتُم مُّغْنُونَ
عَنَّا نَصِيبًا مِّنَ النَّارِ ﴿٤٨﴾

49. De hovmodige vil svare: Vi er visselig alle (sunket) i den. Allah har

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوٓا إِنَّا كُلٌّ فِيهَآ إِنَّ اللَّهَ قَدْ

10. "..har visselig ingen (rett til) påkallelse.." kan også bety: passer ikke for påkallelse, bør ikke påkalles, eller har ikke noe krav til å bli påkalt.

11. *Adkhilô* betyr: inngå; og utfra sammenhengen ser man at det er snakk om å la inngå med makt,

sannelig allerede dømt mellom (Sine) tjenere.

حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ﴿٤٩﴾

50. Og de som vil være i Ilden, vil si til Helvetes voktere: Påkall deres Herre, at Han kanskje må lette oss straffen en (eller annen) dag.

وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا
رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ ﴿٥٠﴾

51. De [vokterne] vil svare: Kom ikke deres sendebud til dere med klare bevis? De vil si: Jo! De [vokterne] vil si: Be da! - men de vantros bønn er til ingen nytte.

قَالُوا أَوَلَمْ تَكُ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُم بِالْبَيِّنَاتِ ۖ قَالُوا
بَلَىٰ ۚ قَالُوا فَادْعُوا ۗ وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي
ضَلَالٍ ﴿٥١﴾

R. 6 52. Vi vil visselig hjelpe Våre sendebud og de troende i dette livet, og også på den dag da vitnene kommer frem,

إِنَّا لَنَنصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ ﴿٥٢﴾

53. den dag, når de urettferdiges unnskyldninger ikke vil gavne dem, og forbannelsen vil ramme dem og den onde bolig vil bli deres.

يَوْمَ لَا يَنفَعُ الظَّالِمِينَ مَعْذِرَتُهُمْ ۖ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ
وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٥٣﴾

54. Og Vi har allerede gitt Moses rettledningen, og Vi lot Israels barn arve Boken,[12]

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدَىٰ وَأَوْرَثْنَا بَنِي
إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ ﴿٥٤﴾

55. en rettledning og en formaning for de forstandige.

هُدًى وَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٥٥﴾

56. Vær derfor tålmodig, Allahs løfte er visselig sant, og be om forlatelse for dine feil, og lovpris din Herres ære, aften og morgen.[13]

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنبِكَ وَ
سَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ ﴿٥٦﴾

57. Sannelig, de som strides om Allahs tegn uten at noen fullmakt har

إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ

---

slik at vi her har oversatt "kast".

12. Moseloven gikk i arv til de kommende profeter, som ikke mottok noen ny lov.

13. *Ghafara* (egentlig: dekke til) betyr å beskytte mot følgene av begåtte synder og mot å begå synder. Derfor kan syndefrie profeter også foreta *istighfâr* (bønn med tilgivelse eller beskyttelse). *Dhanb*

kommet til dem, lider utelukkende av en storhet i deres hjerter, (en storhet) de aldri kan nå. Søk da din tilflukt hos Allah. Han er sannelig den Althørende, den Altseende.

أَتٰهُمْ إِنْ فِي صُدُوْرِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ مَّا هُمْ بِبَالِغِيْهِ
فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيْعُ الْبَصِيْرُ ﴿٥٧﴾

58. Himlenes og jordens skapelse er sannelig større enn menneskenes skapelse, men de fleste mennesker vet (det) ikke.

لَخَلْقُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ
وَلٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٥٨﴾

59. Og den blinde og den seende er ikke like; heller ikke er de som tror og handler rettferdig, (lik) dem som handler ondt. Lite tenker dere dere om!

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمٰى وَالْبَصِيْرُ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَلَا الْمُسِيْٓءُ قَلِيْلًا مَّا
تَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٥٩﴾

60. Sannelig, (dommens) time kommer visselig, det er ingen tvil om det, men de fleste mennesker tror ikke.

إِنَّ السَّاعَةَ لَاٰتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيْهَا وَلٰكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٦٠﴾

61. Og deres Herre sier: Påkall Meg, og Jeg vil svare dere! Sannelig, de som er (for) hovmodige til å tilbe Meg, vil foraktede inngå i Helvetes ild.

وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُوْنِيْٓ أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِيْنَ
يَسْتَكْبِرُوْنَ عَنْ عِبَادَتِيْ سَيَدْخُلُوْنَ جَهَنَّمَ دٰخِرِيْنَ ﴿٦١﴾ ع

R. 7 62. Det er Allah som har skapt natten for dere, så dere kan hvile dere i den, og dagen (for at dere kan) se. Allah er visselig nådig mot alle mennesker, men de fleste mennesker er ikke takknemlige.

اَللّٰهُ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الَّيْلَ لِتَسْكُنُوْا فِيْهِ وَالنَّهَارَ
مُبْصِرًا إِنَّ اللّٰهَ لَذُوْ فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٦٢﴾

63. Slik er Allah, deres Herre, alle tings Skaper. Det er ingen gud unntagen Ham. Hvorfor er dere da bortvendte (fra sannheten)?[14]

ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَّآ إِلٰهَ إِلَّا هُوَ
فَأَنّٰى تُؤْفَكُوْنَ ﴿٦٣﴾

64. Således vendes de bort, (de) som pleier å nekte Allahs tegn.

كَذٰلِكَ يُؤْفَكُ الَّذِيْنَ كَانُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ يَجْحَدُوْنَ ﴿٦٤﴾

---

betyr: "feil, ufullkommenhet, naturlig svakhet", foruten "synd".

14. *Annâ* (spørrende art.) betyr: "hvorfor, hvor, hvordan" - alt etter sammenhengen. Se også vers 70.

65. Allah er den, som har skapt jorden som et bosted for dere, og himmelen som grunnlag (for deres opprettholdelse). Og Han har formet dere og gjort deres skikkelser skjønne (og gode), og forsynt dere med alle gode ting. Slik er Allah, deres Herre. Velsignet være da Allah, verdenenes Herre.

اَللّٰهُ الَّذِىْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ قَرَارًا وَّ السَّمَآءَ
بِنَآءً وَّصَوَّرَكُمْ فَاَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَرَزَقَكُمْ
مِّنَ الطَّيِّبٰتِ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ فَتَبٰرَكَ اللّٰهُ
رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٦٥﴾

66. Han er den Levende, det er ingen gud unntagen Ham. Påkall derfor Ham, idet dere er Ham (alene) hengivne (angående religionen). All lovprisning tilkommer Allah (alene), verdenenes Herre.

هُوَ الْحَىُّ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَادْعُوْهُ مُخْلِصِيْنَ لَهُ
الدِّيْنَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٦٦﴾

67. Si: Jeg har fått forbud mot å tilbe dem dere påkaller ved siden av Allah, etter at det har kommet tydelige bevis til meg fra min Herre; og jeg har fått befaling om å underkaste meg helt verdenenes Herre.

قُلْ اِنِّىْ نُهِيْتُ اَنْ اَعْبُدَ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ
دُوْنِ اللّٰهِ لَمَّا جَآءَنِىَ الْبَيِّنٰتُ مِنْ رَّبِّىْ وَاُمِرْتُ
اَنْ اُسْلِمَ لِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٦٧﴾

68. Det er Han som har skapt dere av støv, siden fra en sæddråpe, siden fra en blodklump; siden frembringer Han dere som et barn; deretter (lar Han dere vokse) så at dere kan bli fullt modne og for at dere (endelig) kan bli gamle. Og blant dere er det dem som dør tidligere. (Alt dette skjer) for at dere kan nå en fastsatt frist, og for at dere kanskje kan forstå.[15]

هُوَ الَّذِىْ خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ
ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوْٓا
اَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُوْنُوْا شُيُوْخًا وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّتَوَفّٰى
مِنْ قَبْلُ وَلِتَبْلُغُوْٓا اَجَلًا مُّسَمًّى وَّلَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُوْنَ ﴿٦٨﴾

69. Det er Han som skjenker liv og bringer død. Så når Han har tatt beslutning om en sak, sier Han om den: Bli til - og den blir til.

هُوَ الَّذِىْ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ فَاِذَا قَضٰٓى اَمْرًا فَاِنَّمَا
يَقُوْلُ لَهُ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿٦٩﴾

15. Til forklaring av menneskets utvikling, se også 22:6 og 23:13-16. Til den fysiske utvikling svarer også en åndelig.

R. 8 70. Har du ikke sett dem som strider om Allahs tegn. Hvor bortvendte er de (fra Allah)!

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنَّىٰ
يُصْرَفُونَ ﴿٧٠﴾

71. De som forkaster Boken, og det Vi har sendt Våre sendebud med, så de skal snart få vite,

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا
فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٧١﴾

72. når lenkene legges om deres halser og (også) kjeder. De vil bli slept

إِذِ الْأَغْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلَاسِلُ يُسْحَبُونَ ﴿٧٢﴾

73. ut i kokende vann. Deretter vil de kastes i Ilden.

فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿٧٣﴾

74. Og så skal det sies til dem: Hvor er de [medguder] dere pleide å sette opp

ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٧٤﴾

75. ved siden av Allah? De vil svare: De er forsvunnet fra oss. Nei, vi pleide ikke å tilbe noe tidligere (ved siden av Allah). Slik dømmer Allah de vantro (til å være) villfarne.

مِن دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَل لَّمْ نَكُن
نَّدْعُو مِن قَبْلُ شَيْئًا كَذَٰلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ
الْكَافِرِينَ ﴿٧٥﴾

76. Slik skal det være, fordi dere pleide å fryde dere på jorden uten rettferdiggjørelse, og fordi dere oppførte dere uforskammet.

ذَٰلِكُم بِمَا كُنتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ
الْحَقِّ وَبِمَا كُنتُمْ تَمْرَحُونَ ﴿٧٦﴾

77. Tre inn i Helvetes porter for å forbli der. Ond er virkelig de hovmodiges bolig.

ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ
مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٧﴾

78. Så vær tålmodig, Allahs løfte må visselig gå i oppfyllelse. Og om Vi da enten lar deg se noe av det som Vi har lovet dem, eller Vi lar deg dø, så skal de (i alle fall) bringes tilbake til Oss.

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَإِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ
الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿٧٨﴾

79. Og Vi har visselig sendt sendebud før deg. Blant dem er det dem som Vi har nevnt for deg, og blant dem er det (også) dem som Vi ikke har nevnt for deg. Og det er ikke mulig for noen sendebud å vise et tegn uten Allahs

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُم مَّن قَصَصْنَا
عَلَيْكَ وَمِنْهُم مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ
لِرَسُولٍ أَن يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ

tillatelse. Men når Allahs befaling vil komme, vil saken besluttes med rettferdighet, og det er løgnerne som vil tape.

أَمْرُ اللّٰهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُوْنَ ﴿٧٩﴾

R. 9 80. Det er Allah som har skapt kveget for dere, slik at dere kan ri på noen av dem, og noen av dem spiser dere.

اَللّٰهُ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَنْعَامَ لِتَرْكَبُوْا مِنْهَا وَمِنْهَا
تَاْكُلُوْنَ ﴿٨٠﴾

81. Og det er (forskjellige) former for gavn for dere i dem, og (Han har skapt det) for at dere ved hjelp av det kan tilfredsstille (det som er) i deres hjerter. Og på dem og på skipene blir dere båret.

وَلَكُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوْا عَلَيْهَا حَاجَةً فِيْ
صُدُوْرِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُوْنَ ﴿٨١﴾

82. Og Han viser dere Sine tegn. Hvilke av Allahs tegn vil dere da fornekte?[16]

وَيُرِيْكُمْ اٰيٰتِهٖ فَاَيَّ اٰيٰتِ اللّٰهِ تُنْكِرُوْنَ ﴿٨٢﴾

83. Har de ikke reist omkring på jorden, slik at de kunne se hvordan enden ble for dem (som levde) før dem? De var flere enn dem og hadde større makt og etterlot flere spor på jorden, men alt de tjente, var til ingen nytte for dem.

اَفَلَمْ يَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوْٓا اَكْثَرَ مِنْهُمْ وَاَشَدَّ
قُوَّةً وَّاٰثَارًا فِي الْاَرْضِ فَمَآ اَغْنٰى عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا
يَكْسِبُوْنَ ﴿٨٣﴾

84. Og da deres sendebud kom til dem med klare bevis, frydet de seg over den kunnskapen de hadde, og det de spottet, omfattet dem.

فَلَمَّا جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَرِحُوْا بِمَا عِنْدَهُمْ
مِّنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٨٤﴾

85. Og da de så Vår straff, sa de: Vi tror på Allah alene, og forkaster det vi pleide å stille opp ved siden av Ham.[17]

فَلَمَّا رَاَوْا بَاْسَنَا قَالُوْٓا اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَحْدَهٗ وَكَفَرْنَا بِمَا
كُنَّا بِهٖ مُشْرِكِيْنَ ﴿٨٥﴾

---

16. Meningen med at den foregående skildring detaljert nevner de mange former for nytte og gavn mennesket kan ha av kveget, er å lede oppmerksomheten på Guds nåde. Når Gud har sørget for dette for mennesket på det materielle plan, har Han så ikke også truffet foranstaltninger til å tilfredsstille dets åndelige behov?

17. Når de vantro fortsetter å begå synd, og den guddommelige planen for tilintetgjørelse settes i gang, vil ikke selv den lille troen de kanskje har, hjelpe dem, og da er det for sent å angre.

فَلَمْ يَكُ يَنفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا ۖ
سُنَّتَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ ۖ وَخَسِرَ
هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ ﴿٨٦﴾

86. Men deres tro nyttet dem ikke etter at de hadde sett Vår straff. Det er Allahs sedvane, som alltid har vært gjeldende blant Hans tjenere. Og de vantro vil være de største tapere (på den tid).

سُوْرَةُ حٰمٓ السَّجْدَةِ مَكِّيَّةٌ (٤١)

HA MÎM SADJDAH
(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ (١)

2. Hâ Mîm (Allah er den Lovpriste, den Majestetiske).[1]

حٰمٓ (٢)

3. Dens [Qur'ânens] åpenbaring er fra den Nåderike, den Barmhjertige,

تَنْزِيْلٌ مِّنَ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ (٣)

4. en Bok, hvis vers er fremsatt (og gjentatt) i (alle) enkeltheter, en arabisk Qur'ân for et forstandig folk.[2]

كِتٰبٌ فُصِّلَتْ اٰيٰتُهٗ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا لِّقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ (٤)

5. En gledelig budbringer og en advarer. Men de fleste av dem vender seg bort og hører ikke.

بَشِيْرًا وَّنَذِيْرًا فَاَعْرَضَ اَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُوْنَ (٥)

6. Og de sier: Våre hjerter er dekket mot det du kaller oss til, og i våre ører er det døvhet, og mellom oss og deg er det et slør. Så fortsett ditt arbeid, vi vil visselig også arbeide.

وَقَالُوْا قُلُوْبُنَا فِيْٓ اَكِنَّةٍ مِّمَّا تَدْعُوْنَآ اِلَيْهِ وَفِيْٓ اٰذَانِنَا وَقْرٌ وَّمِنْۢ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَاعْمَلْ اِنَّنَا عٰمِلُوْنَ (٦)

7. Si: Jeg er bare et menneske som dere. Det er åpenbart meg at deres gud er én Gud, stå da med styrke overfor Ham og be Ham om tilgivelse. Og ve avgudsdyrkerne,

قُلْ اِنَّمَآ اَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوْحٰٓى اِلَيَّ اَنَّمَآ اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ فَاسْتَقِيْمُوْٓا اِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوْهُ ۗ وَوَيْلٌ لِّلْمُشْرِكِيْنَ (٧)

8. de som ikke gir Zakât, og som fornekter det hinsidige.

الَّذِيْنَ لَا يُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كٰفِرُوْنَ (٨)

9. Sannelig, de som tror og handler rettferdig, vil få en lønn uten ende.

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ اَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُوْنٍ (٩)

---

1. Se 40:2.

2. *Arabijjun* betyr: "fullstendig, klar, nyansert". Se også 12:3 og 20:114.

R. 2 10. Si: Fornekter dere Ham som skapte jorden i to perioder? Og setter dere like opp ved (siden av) Ham? Dette er verdenenes Herre.[3]

قُلْ أَئِنَّكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي
يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَنْدَادًا ۚ ذَٰلِكَ رَبُّ
الْعٰلَمِينَ ﴿١٠﴾

11. Han anbrakte fjell på den, (som reiser seg) over dem, i fire perioder, og Han velsignet dem, og Han forordnet at forskjellige former for føde (skulle fremstå), lik for (alle) dem som søker (å få del i den).[4]

وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبٰرَكَ فِيهَا
وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ ۚ سَوَاءً
لِلسَّائِلِينَ ﴿١١﴾

12. Så vendte Han Seg til himmelen, og den var (som en) tåke, og Han sa til den og til jorden: Kom dere begge frivillig eller tvungent (i lydighet). De svarte begge: Vi kommer frivillig (og underkaster oss Din lov).

ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا
وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا ۚ قَالَتَا أَتَيْنَا
طَائِعِينَ ﴿١٢﴾

13. Så fullendte Han dem som syv himler på to dager, og åpenbarte i enhver himmel dens lov. Og Vi prydet den laveste himmel med lys og (midler til) beskyttelse. Dette er den Allmektiges, den Allvitendes forordning.

فَقَضٰهُنَّ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ
فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا ۚ وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا
بِمَصَابِيحَ ۖ وَحِفْظًا ۚ ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ
الْعَلِيمِ ﴿١٣﴾

14. Men om de vender seg bort, så si: Jeg advarer dere mot en ødeleggende straff i likhet med den straff som (rammet) 'Âd og Thamûd.

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صٰعِقَةً مِثْلَ
صٰعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ ﴿١٤﴾

15. Da sendebudene kom til dem både før dem og etter dem (og sa), at (de) ikke (skulle) tilbe andre enn Allah, svarte de: Hvis vår Herre hadde villet, ville Han visselig ha sendt engler ned, så vi forkaster sannelig det dere er blitt sendt med.

إِذْ جَاءَتْهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ
خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ۖ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا
لَأَنْزَلَ مَلٰئِكَةً فَإِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كٰفِرُونَ ﴿١٥﴾

---

3. Se note til følgende vers.

4. *Jawm* betyr ikke bare dag, men også tid i det hele tatt (1:4, 10:4). "Dag" står også for 1 000 år

16. Hva da 'Âd angår, så oppførte de seg hovmodig på jorden uten noen rett og sa: Hvem besitter større styrke enn oss? Så de ikke, at Allah var Den som hadde skapt dem, (og at) Han var mektigere enn dem. Og (allikevel) fornektet de Våre tegn.

فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَ
قَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً ۖ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللّٰهَ
الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً ۖ وَكَانُوا
بِآيٰتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿١٦﴾

17. Så sendte Vi over dem en vind, som fortsatte å rase (atskillige) uheldige dager, så Vi kunne la dem smake skjenselens straff i dette liv. Og det kommende (livs) straff er mer nedverdigende, og de vil ikke bli hjulpet.

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحِسَاتٍ
لِنُذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۖ
وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزٰى وَهُمْ لَا يُنْصَرُونَ ﴿١٧﴾

18. Og hva Thamûd angår, så skjenket Vi dem rettledningen, men de foretrakk blindhet fremfor rettledning. Så grep lynets skjenselsstraff dem på grunn av det de pleide å erverve (seg).

وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنٰهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمٰى عَلَى
الْهُدٰى فَأَخَذَتْهُمْ صٰعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ
بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٨﴾

19. Og Vi reddet dem som trodde og pleide å handle rettferdig.

وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿١٩﴾

R. 3 20. Og den dag, da Allahs fiender skal samles sammen (og drives) til Ilden, og de vil bli delt i grupper.

وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللّٰهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ
يُوزَعُونَ ﴿٢٠﴾

21. Inntil deres ører, deres øyne og deres hud vil vitne mot dem, når de kommer til den, om hva de pleide å gjøre.[5]

حَتّٰى إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَ
أَبْصَارُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢١﴾

22. Og de vil si til deres hud: Hvorfor vitner dere mot oss? De [deres huder] vil svare: Allah har gitt oss taleevne, liksom Han har gitt taleevne til alle (andre) ting. Og Han skapte dere

وَقَالُوا لِجُلُودِهِمْ لِمَ شَهِدْتُّمْ عَلَيْنَا ۖ قَالُوا
أَنْطَقَنَا اللّٰهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ

(22:48) eller 50 000 år (70:5). De to perioder (vers 10) omfatter da jordens tilblivelse til dens avkjøling, og de fire perioder livets gradvise oppståelse.

5. Verset viser at det kommende liv vil være en manifestasjon i klar form av våre handlinger her, som har etterlatt deres tydelige spor på personligheten.

أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٢﴾

første gang, og til Ham vil dere vende tilbake.

وَمَا كُنتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَن يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ
وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَٰكِن ظَنَنتُمْ أَنَّ
اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٣﴾

23. Og dere kunne ikke unngå at deres ører og deres øyne og deres hud vitnet mot dere, nei, dere formodet at Allah ikke visste meget om det dere gjorde.[6]

وَذَٰلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنتُم بِرَبِّكُمْ أَرْدَاكُمْ
فَأَصْبَحْتُم مِّنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٤﴾

24. Og denne formodningen deres, som dere formodet om deres Herre, ødela dere, så dere ble av tapere.

فَإِن يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ وَإِن يَسْتَعْتِبُوا
فَمَا هُم مِّنَ الْمُعْتَبِينَ ﴿٢٥﴾

25. Så hvis de er utholdende, så skal Ilden være deres bolig, og hvis de legger frem en unnskyldning, så vil de ikke høre til dem hvis unnskyldning godtas.

وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَاءَ فَزَيَّنُوا لَهُم مَّا بَيْنَ
أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ
فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِم مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ
ع إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿٢٦﴾

26. Og Vi bestemte feller for dem, som forskjønnet deres fortid og fremtid for dem. Og dommen falt med rette over dem sammen med folk som var gått bort før dem, (både) av djinner og mennesker, at de sannelig var av tapere.

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَٰذَا الْقُرْآنِ
وَالْغَوْا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ ﴿٢٧﴾

R. 4 27. Og de vantro sier: Lytt ikke til denne Qur'ân, men gjør larm under dens (resitasjon), for at dere måtte seire.

فَلَنُذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَ
لَنَجْزِيَنَّهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾

28. Så vil Vi visselig la de vantro smake en streng straff, og Vi vil visselig lønne dem for det verste av det de pleide å gjøre.

ذَٰلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ لَهُمْ فِيهَا دَارُ
الْخُلْدِ جَزَاءً بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٢٩﴾

29. Dette er Allahs fienders lønn - Ilden. De skal ha en varig bolig i den som lønn, fordi de pleide å forkaste Våre tegn.

6. Eller: "Dere prøvde ikke å skjule dere, fordi deres ører...".

30. Og de vantro sier: Vår Herre, vis oss de to, blant djinnene og menneskene som ledet oss vill, så vi kan trampe dem ned under våre føtter, så at de måtte bli fornedret.[7]

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا رَبَّنَآ اَرِنَا الَّذَيْنِ اَضَلّٰنَا
مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ نَجْعَلْهُمَا تَحْتَ اَقْدَامِنَا
لِيَكُوْنَا مِنَ الْاَسْفَلِيْنَ ۝٣٠

31. Sannelig, over dem som sier: Vår Herre er Allah, og som så forblir standhaftige, stiger englene ned (og sier): Frykt ikke, og sørg ikke, men motta gledelig nytt om den Hage som er lovet dere.

اِنَّ الَّذِيْنَ قَالُوْا رَبُّنَا اللّٰهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوْا تَتَنَزَّلُ
عَلَيْهِمُ الْمَلٰٓئِكَةُ اَلَّا تَخَافُوْا وَلَا تَحْزَنُوْا وَاَبْشِرُوْا
بِالْجَنَّةِ الَّتِيْ كُنْتُمْ تُوْعَدُوْنَ ۝٣١

32. Vi er deres venner (og beskyttere) i dette liv og i det kommende. Og der vil dere ha (alt) hva deres sjeler begjærer, og der vil dere få (alt) hva dere ber om,

نَحْنُ اَوْلِيٰٓؤُكُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْاٰخِرَةِ
وَلَكُمْ فِيْهَا مَا تَشْتَهِيْٓ اَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيْهَا مَا
تَدَّعُوْنَ ۝٣٢

33. som en underholdning fra (den) Tilgivende (og) Barmhjertige.[8]

نُزُلًا مِّنْ غَفُوْرٍ رَّحِيْمٍ ۝٣٣

R. 5 34. Og hvem fører skjønnere tale enn den som kaller (mennesker) til Allah og handler rettferdig, og sier: Sannelig, jeg hører til dem som underkaster seg (Allah) fullstendig?

وَمَنْ اَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَآ اِلَى اللّٰهِ وَعَمِلَ
صَالِحًا وَّقَالَ اِنَّنِيْ مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ ۝٣٤

35. Og godt og ondt er ikke likt. Gjengjeld (da) det (onde) med det beste, så (plutselig vil du) se, at den som var din fiende, er blitt en varmhjertet venn.

وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ اِدْفَعْ بِالَّتِيْ
هِيَ اَحْسَنُ فَاِذَا الَّذِيْ بَيْنَكَ وَبَيْنَهٗ عَدَاوَةٌ
كَاَنَّهٗ وَلِيٌّ حَمِيْمٌ ۝٣٥

36. Og kun de utholdende vil oppnå denne (stillingen), og kun de som eier en stor (del av de gode egenskaper), vil få den skjenket.

وَمَا يُلَقّٰىهَآ اِلَّا الَّذِيْنَ صَبَرُوْا وَمَا يُلَقّٰىهَآ
اِلَّا ذُوْ حَظٍّ عَظِيْمٍ ۝٣٦

---

7. To grupper av folk, det ene fra djinnene, og det andre blant menneskene.

8. Profeten (s.a.) har sagt: "Det er ikke noe igjen av profetdømmet unntagen *mubasjsjarât*" (Bukhâri 92:5). (Se også 10:65). *Busjrâ* eller *mubasjsjarât* betyr: gledelig nytt, og er en del av profetdømmet, nemlig uten lovgivning. *Basjîr* er et annet navn for en profet, liksom *Nadhîr* (advarer).

37. Og hvis noe villedende fra Satan rammer deg, så søk din tilflukt hos Allah, Han er visselig den Althørende, den Allvitende.[9]

وَإِمَّا يَنزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَٰنِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ ۖ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾

38. Og blant Hans tegn er natten og dagen og solen og månen. Kast dere ikke ned (i bønn) for solen og heller ikke for månen, men kast dere ned for Allah som skapte dem, hvis det (virkelig) er Ham dere tilber.

وَمِنْ ءَايَٰتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ۚ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِى خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿٣٧﴾

39. Men hvis de er hovmodige, så (husk at) de som er hos deres Herre lovpriser Ham ved natt og dag, og de blir ikke trette (av det).[10]

فَإِنِ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِندَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْـَٔمُونَ ۩ ﴿٣٨﴾ السجدة

40. Og blant Hans tegn er, at du ser jorden ligger visnet hen, så når Vi sender vann ned over den, røres den og spirer (med planter). Sannelig, Han som ga den liv, vil visselig skjenke liv til de døde, sannelig, Han har makt over alle ting.[11]

وَمِنْ ءَايَٰتِهِ أَنَّكَ تَرَى الْأَرْضَ خَٰشِعَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ ۚ إِنَّ الَّذِى أَحْيَاهَا لَمُحْىِ الْمَوْتَىٰ ۚ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾

41. Sannelig, de som avviker (fra sannheten) hva angår Våre tegn, er ikke skjult for Oss. Er da den som kastes i Ilden, bedre enn den som er i en fredelig tilstand på Oppstandelsens dag? Gjør hva dere vil, for Han ser visselig hva dere gjør.

إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِىٓ ءَايَٰتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَآ ۗ أَفَمَن يُلْقَىٰ فِى النَّارِ خَيْرٌ أَم مَّن يَأْتِىٓ ءَامِنًا يَوْمَ الْقِيَٰمَةِ ۚ اعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ ۖ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤٠﴾

42. De som forkastet formaningen etter at den var kommet til dem, (skal kastes i Ilden). Og det er sannelig en mektig Bok.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَآءَهُمْ ۖ وَإِنَّهُ لَكِتَٰبٌ عَزِيزٌ ﴿٤١﴾

9. *Nazgh* betyr: "sårende ord, ondt forslag, opphisselse, bakvaskelse". Det hentydes altså til bakvaskelse fra deres side, som søker å legge hindringer i veien for Profetens (s.a.) virke, se også 7:201 og 22:53. Det er altså galt å oppfatte verset som handlende om en fristelse for Profeten (s.a.).

10. Etter resitasjon av verset er det *sadjdah*.

11. Jf. 22:6-7.

43. Løgn kan ikke komme nær den, verken før eller siden. (Den er) en åpenbaring fra (den) Allvise, den Lovpriste.[12]

لَا يَأْتِيْهِ الْبَاطِلُ مِنْۢ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهٖ ۭ
تَنْزِيْلٌ مِّنْ حَكِيْمٍ حَمِيْدٍ ﴿٤٣﴾

44. Det sies ikke noe til deg, unntatt det som allerede ble sagt til sendebudene før deg. Din Herre er sannelig tilgivelsens og den smertelige gjengjeldelsens Herre.[13]

مَا يُقَالُ لَكَ اِلَّا مَا قَدْ قِيْلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ ۭ
اِنَّ رَبَّكَ لَذُوْ مَغْفِرَةٍ وَّذُوْ عِقَابٍ اَلِيْمٍ ﴿٤٤﴾

45. Og hvis Vi hadde gjort den til en Qur'ân på et fremmed (språk), ville de visselig ha sagt: Hvorfor er dens vers ikke blitt gjort klare (og forståelige)? Hva! Er det kun strid om fremmed og arabisk (språk)? Si (til dem): Den er en rettledning og et legemiddel for de troende. Og de som ikke tror, (for dem er det) en byrde for deres ører, og den [rettledning] er skjult for dem. Disse er de som vil kalles fra et fjernt sted.

وَلَوْ جَعَلْنٰهُ قُرْاٰنًا اَعْجَمِيًّا لَّقَالُوْا لَوْلَا فُصِّلَتْ اٰيٰتُهٗ ۭ
ءَاَعْجَمِيٌّ وَّعَرَبِيٌّ ۭ قُلْ هُوَ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا هُدًى
وَّشِفَاۗءٌ ۭ وَالَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ فِيْٓ اٰذَانِهِمْ وَقْرٌ
وَّهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى ۭ اُولٰۗىِٕكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَّكَانٍۢ
بَعِيْدٍ ﴿٤٥﴾ ع ١٩

R. 6 46. Og Vi skjenket også Moses Boken, men det ble uenighet om den, og hvis ikke ordet allerede var utgått fra din Herre, så ville det sannelig være truffet avgjørelse mellom dem. Og de er visselig i foruroligende tvil om den.[14]

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ فَاخْتُلِفَ فِيْهِ ۭ وَلَوْلَا
كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ۭ وَاِنَّهُمْ
لَفِيْ شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيْبٍ ﴿٤٦﴾

47. Den som handler rettferdig, gjør det til eget beste, og den som handler ondt, (gjør det) til egen skade. Og din Herre er ikke urettferdig mot (Sine) tjenere.

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهٖ وَمَنْ اَسَاۗءَ فَعَلَيْهَا ۭ
وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيْدِ ﴿٤٧﴾

---

12. Verset sier at den Hellige Qur'ânen ikke på noe tidspunkt vil bli utsatt for endringer, fradrag eller tilføyelser. Se også 15:10.

13. Sammenlikn 40:35, hvor Josef av de vantro kalles den siste profet.

14. Den guddommelige straff er blitt utsatt for å gi de nåværende fiender tid til å besinne seg (se 7:157, 11:111, 120).

[DEL 25]

48. Hos Ham alene beror kunnskapen om ethvert øyeblikk. Og ingen frukter spirer frem av sine dekkblader, og ingen kvinne blir svanger, heller ikke nedkommer noen uten Hans viten. Og den dag Han kaller til dem: Hvor er Mine medguder? Vil de svare: Vi erklærer overfor Deg, det er ikke noen som er vitne (til deres eksistens) blant oss.

إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ ۚ وَمَا تَخْرُجُ مِن ثَمَرَٰتٍ
مِّنْ أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنثَىٰ وَلَا تَضَعُ
إِلَّا بِعِلْمِهِۦ ۚ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَآءِى قَالُوٓا۟
ءَاذَنَّٰكَ مَا مِنَّا مِن شَهِيدٍ ﴿٤٨﴾

49. Og det de pleide å påkalle tidligere, vil være veket fra dem, og de vil innse at de ikke kan unnslippe.

وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُوا۟ يَدْعُونَ مِن قَبْلُ ۖ وَظَنُّوا۟
مَا لَهُم مِّن مَّحِيصٍ ﴿٤٩﴾

50. Mennesket trettes ikke av å be om det gode; men hvis det onde rammer det, så er det fortvilt (og) håpløst.

لَّا يَسْـَٔمُ ٱلْإِنسَٰنُ مِن دُعَآءِ ٱلْخَيْرِ وَإِن مَّسَّهُ ٱلشَّرُّ
فَيَـُٔوسٌ قَنُوطٌ ﴿٥٠﴾

51. Og hvis Vi lar det smake barmhjertighet fra Oss, etter (de) trengsler som har rammet det, så vil det visselig si: Dette tilkommer meg (med rette), og jeg tror ikke at (dommens) time vil stå (frem). Og hvis jeg sendes tilbake til min Herre, så vil jeg visselig få det beste hos Ham. Så Vi skal visselig meddele de vantro, hva de har gjort, og Vi skal visselig la dem smake en hard straff.

وَلَئِنْ أَذَقْنَٰهُ رَحْمَةً مِّنَّا مِنۢ بَعْدِ ضَرَّآءَ مَسَّتْهُ
لَيَقُولَنَّ هَٰذَا لِى وَمَآ أَظُنُّ ٱلسَّاعَةَ قَآئِمَةً وَلَئِن
رُّجِعْتُ إِلَىٰ رَبِّىٓ إِنَّ لِى عِندَهُۥ لَلْحُسْنَىٰ ۚ فَلَنُنَبِّئَنَّ
ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ بِمَا عَمِلُوا۟ وَلَنُذِيقَنَّهُم مِّنْ عَذَابٍ
غَلِيظٍ ﴿٥١﴾

52. Når Vi sender nåde over mennesket, så vender det seg bort og går til side, men når det onde rammer det, så hengir det seg til lange bønner.[15]

وَإِذَآ أَنْعَمْنَا عَلَى ٱلْإِنسَٰنِ أَعْرَضَ وَنَـَٔا بِجَانِبِهِۦ
وَإِذَا مَسَّهُ ٱلشَّرُّ فَذُو دُعَآءٍ عَرِيضٍ ﴿٥٢﴾

15. Jf. 17:84.

53. Si: Hva mener dere? Hvis han er fra Allah, og dere så forkaster ham, hvem er da mer villfaren enn den som har gått langt bort i motstrid (med Allah)?

قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِن كَانَ مِنْ عِندِ ٱللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُم
بِهِۦ مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِى شِقَاقٍۭ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾

54. Vi vil snart vise dem Våre tegn på horisontene og blant dem selv, inntil det står dem klart at dette er sannheten. Er det ikke tilstrekkelig, at din Herre er vitne til alle ting?[16]

سَنُرِيهِمْ ءَايَٰتِنَا فِى ٱلْءَافَاقِ وَفِىٓ أَنفُسِهِمْ حَتَّىٰ
يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ ٱلْحَقُّ ۗ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُۥ
عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ شَهِيدٌ ﴿٥٤﴾

55. Hør! de er visselig i tvil om møtet med deres Herre. Hør! Han omfatter visselig alle ting.

أَلَآ إِنَّهُمْ فِى مِرْيَةٍ مِّن لِّقَآءِ رَبِّهِمْ ۗ أَلَآ إِنَّهُۥ
بِكُلِّ شَىْءٍ مُّحِيطٌۢ ﴿٥٥﴾ ع

16. Både i fjerne land og deres eget land vil de se oppfyllelsen av profetiene og komme til å tro. Selve verset er også en profeti som gikk strålende i oppfyllelse ved at Islâm spredte seg til alle verdens hjørner. Det kan også være en hentydning til de himmelske tegn som skulle vise seg ved Messias' komme. Jf. 75:10 og dets note.

سُوْرَةُ الشُّوْرٰى مَكِّيَّةٌ (٤٢)

AL-SJÛRÂ

(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Hâ Mîm (Allah er den Lovpriste, den Majestetiske).[1]

حٰمٓ ②

3. 'Aîn Sîn Qâf (Den Allvitende, den Althørende, den Allmektige).[2]

عٓسٓقٓ ③

4. Således sender Allah åpenbaring til deg og til dem, (som var) før deg, (Allah) er den Allmektige, den Allvise.

كَذٰلِكَ يُوْحِيْٓ اِلَيْكَ وَاِلَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكَ ۙ اللّٰهُ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ④

5. Ham tilhører alt det som er i himlene og på jorden. Han er den Opphøyde, den Store.

لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۭ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيْمُ ⑤

6. Det er nær at himlene nesten spaltes ovenfra, og englene lovpriser deres Herres lovprisning, og ber om tilgivelse for dem på jorden. Sannelig, Allah er visselig den Tilgivende, den Barmhjertige.

تَكَادُ السَّمٰوٰتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْمَلٰۗىِٕكَةُ يُسَبِّحُوْنَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُوْنَ لِمَنْ فِي الْاَرْضِ ۭ اَلَآ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ⑥

7. Og Allah holder øye over dem som tar beskyttere ved siden av Ham, og du er ikke vokter over dem.

وَالَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖٓ اَوْلِيَاۗءَ اللّٰهُ حَفِيْظٌ عَلَيْهِمْ ڮ وَمَآ اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيْلٍ ⑦

8. Og på samme måte har Vi åpenbart deg Qur'ânen på arabisk, for at du kan advare byenes mor [Makka], og dem omkring den, og advare om Forsamlingsdagen, om hvilken det ikke

وَكَذٰلِكَ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا لِّتُنْذِرَ اُمَّ الْقُرٰى وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنْذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ

---

1. Se noten til 40:2. *Hâ Mîm* kan også bety *Hâfiz al-Kitâb* (Bokens Vokter) og *Munazzil al-Kitâb* (Bokens Åpenbarer).

2. *'Ain* står for *Al-'Aliyy* (den Høye), *Al-'Alîm* (den Allvitende), *Al-'Azîm* (den Store), *Al-'Azîz* (den Allmektige). *Sîn* står for *Al-Smî'* (den Althørende), og *Qâf* kan bety *Al-Qadîr* (Innehaveren av makt og myndighet).

er noen tvil. (Den dag) vil en gruppe være i Hagen, og (en annen) gruppe i den flammende Ild.

فِيهِ ۚ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ ﴿٨﴾

9. Og om Allah hadde villet, så kunne Han visselig ha gjort dem til ett folk, men Han lar dem som vil, inngå i Sin barmhjertighet. Og de urettferdige vil ikke ha noen venn eller hjelper.

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِنْ
يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ ۚ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ
مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٩﴾

10. Har de antatt seg venner ved siden av Ham? Allah er da den (beste) Venn. Og Han skjenker liv til de døde, og Han har makt over alle ting.

أَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ ۖ فَاللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ
وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠﴾ ع

R. 2 11. Hva dere enn strides om, hviler avgjørelsen (alene) hos Allah. Dette er Allah, min Herre. Ham har jeg satt min lit til, og til Ham vender jeg meg.

وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ۚ
ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿١١﴾

12. Han påbegynte himlenes og jordens skapelse. Han har skapt par for dere av deres egen art. Og av kveget har Han også skapt par. Han mangfoldiggjør dere i den [jorden]. Ingen (og intet) er lik Ham, og Han er den Althørende, den Altseende.

فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ
أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا ۖ يَذْرَؤُكُمْ فِيهِ ۚ
لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ ۖ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١٢﴾

13. Ham tilhører himlenes og jordens nøkler. Han øker (Sin) forsyning for hvem Han vil, og innskrenker den (for hvem Han vil); Han har sannelig kjennskap til alt.

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٣﴾

14. Han har foreskrevet dere (den delen) av religion, som Han understreket for Noah, og som Vi har åpenbart deg, og som Vi (også) påla Abraham og Moses og Jesus: At oppretthold religionen (med styrke) og bli ikke splittet i den. Det du kaller dem til, er hardt for avgudsdyrkerne. Allah velger for Seg Selv hvem Han vil, og rettleder til Seg den som vender seg til (Ham).

شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّىٰ بِهِ نُوحًا وَالَّذِي
أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ
وَعِيسَىٰ ۖ أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ ۚ كَبُرَ
عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ ۚ اللَّهُ يَجْتَبِي
إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ﴿١٤﴾

15. Og de splittet ikke, før etter at kunnskapen hadde kommet til dem, av motstrid mellom hverandre. Og hadde det ikke vært for et ord som allerede hadde utgått fra din Herre for en bestemt frist, skulle (saken) visselig ha blitt avgjort mellom dem. Og de som arvet Boken etter dem, er visselig i foruroligende tvil om den.

وَمَا تَفَرَّقُوٓا إِلَّا مِنۢ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ الْعِلْمُ
بَغْيًۢا بَيْنَهُمْ ۚ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ
إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّى لَّقُضِيَ بَيْنَهُمْ ۚ وَإِنَّ الَّذِينَ
أُورِثُوا الْكِتٰبَ مِنۢ بَعْدِهِمْ لَفِى شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ⑮

16. Så innby du dem av den grunn. Og opprettholdmed styrke som du har fått befaling, og følg ikke deres (onde) begjær. Og si: Jeg tror på det Allah har sendt ned av Boken, og jeg har fått befaling om å dømme rettferdig mellom dere. Allah er vår Herre, og deres Herre. For oss er våre gjerninger, og for dere er deres gjerninger. Det er ikke noen strid mellom oss og dere. Allah vil bringe oss sammen, og til Ham er tilbakevendelsen.

فَلِذٰلِكَ فَادْعُ ۖ وَاسْتَقِمْ كَمَآ أُمِرْتَ ۖ وَلَا تَتَّبِعْ
أَهْوَآءَهُمْ ۖ وَقُلْ ءَامَنتُ بِمَآ أَنزَلَ اللّٰهُ مِن كِتٰبٍ ۖ
وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ ۖ اللّٰهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ ۖ
لَنَآ أَعْمٰلُنَا وَلَكُمْ أَعْمٰلُكُمْ ۖ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَ
بَيْنَكُمُ ۖ اللّٰهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا ۖ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ⑯

17. Og de som strides om Allah, etter at Hans (kall) ble besvart - deres argument vil gå i stykker overfor deres Herre; og (Hans) vrede er over dem, og de vil få en streng straff.

وَالَّذِينَ يُحَآجُّونَ فِى اللّٰهِ مِنۢ بَعْدِ مَا اسْتُجِيبَ
لَهُۥ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةٌ عِندَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ
غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ⑰

18. Allah er Han som har åpenbart Boken med sannheten og (rettferdighetens) vekt. Og hva skal få deg til å forstå at timen kanskje er nær?[3]

اللّٰهُ الَّذِىٓ أَنزَلَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ ۗ وَمَا
يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ⑱

19. De som ikke tror på den, forsøker å fremskynde den. Og de som tror, frykter den, og vet at den er sannheten. Ta dere i akt, sannelig de som tviler om timen, har gått langt i villfarelse.

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا ۖ وَالَّذِينَ
ءَامَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ ۗ
أَلَآ إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِى السَّاعَةِ لَفِى ضَلٰلٍۢ
بَعِيدٍ ⑲

3. *Al-mîzân*, "rettferdighetens vekt" betyr kanskje den rette bruk av Boken. Eller "vekten" hentyder til dommen som sies å være nær i det følgende. Meningen er da, at de kriterier etter hvilke dommen felles, er åpenbart.

20. Allah er Skarpsindig (og rask av oppfatning) for Sine tjenere, Han forsyner hvem Han vil, og Han er den Sterke, den Allmektige.

اَللّٰهُ لَطِيْفٌۢ بِعِبَادِهٖ يَرْزُقُ مَنْ يَّشَآءُ ۚ وَ هُوَ
الْقَوِيُّ الْعَزِيْزُ ﴿٢٠﴾

R. 3 21. Den som ønsker det hinsidiges høste, gir Vi mer i deres høste, og den som ønsker denne verdens høste, gir Vi ham (hans del) av det, og det er ikke noen del for ham i det kommende.

مَنْ كَانَ يُرِيْدُ حَرْثَ الْاٰخِرَةِ نَزِدْ لَهٗ فِيْ حَرْثِهٖ ۚ
وَمَنْ كَانَ يُرِيْدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهٖ مِنْهَا وَ
مَا لَهٗ فِي الْاٰخِرَةِ مِنْ نَّصِيْبٍ ﴿٢١﴾

22. Har de medguder, som har påbudt dem forpliktelser i religionen, som Allah ikke har påbudt? Og hvis det ikke hadde vært for det (endelige) dekret, så ville (saken allerede nå) ha blitt avgjort mellom dem. Og synderne vil visselig få en smertelig straff.

اَمْ لَهُمْ شُرَكٰٓؤُا شَرَعُوْا لَهُمْ مِّنَ الدِّيْنِ مَا لَمْ يَاْذَنْۢ
بِهِ اللّٰهُ ۚ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ۚ وَ
اِنَّ الظّٰلِمِيْنَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٢٢﴾

23. Du vil se synderne frykte på grunn av (resultatet av) det de har fortjent, og det skal (sannelig) treffe dem. Og de som tror og handler rettferdig, vil være i Hagenes enger. De vil få det de ønsker hos deres Herre. Dette er den store nåde.

تَرَى الظّٰلِمِيْنَ مُشْفِقِيْنَ مِمَّا كَسَبُوْا وَهُوَ وَاقِعٌۢ
بِهِمْ ۚ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فِيْ رَوْضٰتِ
الْجَنّٰتِ ۚ لَهُمْ مَّا يَشَآءُوْنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ ذٰلِكَ هُوَ
الْفَضْلُ الْكَبِيْرُ ﴿٢٣﴾

24. Dette er gledelig budskap som Allah gir Sine tjenere, de som tror og handler rettferdig. Si: Jeg ber dere ikke om noen belønning for det, unntatt kjærlighet til dem som står dere nær. Og til den som handler godt, vil Vi skape mer godt (ut av) det for ham. Allah er visselig Tilgivende, den Påskjønnende.

ذٰلِكَ الَّذِيْ يُبَشِّرُ اللّٰهُ عِبَادَهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا
الصّٰلِحٰتِ ۚ قُلْ لَّآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا اِلَّا الْمَوَدَّةَ
فِي الْقُرْبٰى ۚ وَمَنْ يَّقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهٗ فِيْهَا
حُسْنًا ۚ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ شَكُوْرٌ ﴿٢٤﴾

25. Sier de at: Han har oppdiktet en løgn om Allah? Hvis Allah hadde villet, hadde Han forseglet ditt hjerte. Og Allah utsletter løgnen og oppretter

اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا ۚ فَاِنْ يَّشَاِ اللّٰهُ
يَخْتِمْ عَلٰى قَلْبِكَ ۚ وَيَمْحُ اللّٰهُ الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ

sannheten gjennom Sine ord. Han kjenner visselig det som er i brystene.[4]

بِكَلِمٰتِهٖ ۭ اِنَّهٗ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿٢٥﴾

26. Og det er Ham som mottar angeren fra Sine tjenere og tilgir (deres) onde handlinger. Og Han vet hva dere gjør.

وَهُوَ الَّذِيْ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهٖ وَيَعْفُوْا
عَنِ السَّيِّاٰتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُوْنَ ﴿٢٦﴾

27. Og Han hører deres (bønner), som tror og handler rettferdig, og øker dem ved Sin nåde. Og over de vantro vil det komme en streng straff.

وَيَسْتَجِيْبُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَيَزِيْدُهُمْ
مِّنْ فَضْلِهٖ ۭ وَالْكٰفِرُوْنَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ﴿٢٧﴾

28. Og hvis Allah hadde økt Sin forsyning til Sine tjenere, så ville de visselig ha begått overtredelser på jorden. Men Han sender hva Han vil i overensstemmelse med et (rett og rimelig) mål. Sannelig, Han kjenner og ser Sine tjenere.

وَلَوْ بَسَطَ اللّٰهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهٖ لَبَغَوْا فِي الْاَرْضِ
وَلٰكِنْ يُّنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَاۗءُ ۭ اِنَّهٗ بِعِبَادِهٖ خَبِيْرٌۢ
بَصِيْرٌ ﴿٢٨﴾

29. Og det er Ham som sender ned regn, etter at de har fortvilt (om dens komme). Og Han sprer Sin barmhjertighet, og Han er Handleren (som gjør det godt), den Lovpriste.

وَهُوَ الَّذِيْ يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْۢ بَعْدِ مَا قَنَطُوْا
وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهٗ ۭ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيْدُ ﴿٢٩﴾

30. Og blant Hans tegn er himlenes og jordens skapelse, og de levende vesener Han har spredt i begge. Og Han har makt til å samle dem sammen når Han vil.[5]

وَمِنْ اٰيٰتِهٖ خَلْقُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَثَّ
فِيْهِمَا مِنْ دَاۗبَّةٍ ۭ وَهُوَ عَلٰي جَمْعِهِمْ اِذَا يَشَاۗءُ
قَدِيْرٌ ﴿٣٠﴾ ع

R. 4 31. Og hvilken ulykke som enn rammer dere, så skyldes den det deres hender har gjort, og Han tilgir meget.

وَمَآ اَصَابَكُمْ مِّنْ مُّصِيْبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ اَيْدِيْكُمْ
وَيَعْفُوْا عَنْ كَثِيْرٍ ﴿٣١﴾

4. Meningen med "forseglingen" synes å være: hvis dine motstandere hadde rett i deres anklage, ville Gud ha forseglet ditt hjerte, men ditt hjerte er tvert imot åpnet av Gud (94:2). Eller meningen er: hvis Gud hadde villet straffe dine fiender for å kalle deg løgner, ville han ha forseglet ditt hjerte, dvs. lukket ditt hjerte for all medfølelse med dem.

5. At det eksisterer levende vesener på andre kloder enn jorden, fastslo den Hellige Qur'ânen allerede for 1400 år siden. Likeledes, at de vil komme i forbindelse med hverandre!

32. Og dere kan ikke gjøre (Ham) maktesløse på jorden, heller ikke har dere noen venn eller hjelper ved siden av Allah.

وَمَآ أَنتُم بِمُعْجِزِينَ فِى ٱلْأَرْضِ ۖ وَمَا لَكُم
مِّن دُونِ ٱللَّهِ مِن وَلِىٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٣٢﴾

33. Og blant Hans tegn er de seilende skipene på havet, høye som fjell.

وَمِنْ ءَايَٰتِهِ ٱلْجَوَارِ فِى ٱلْبَحْرِ كَٱلْأَعْلَٰمِ ﴿٣٣﴾

34. Om Han vil, kan Han stilne vinden, så de ligger uten bevegelse på dets overflate. Sannelig, i dette er det visselig tegn for enhver tålmodig og takknemlig (person).

إِن يَشَأْ يُسْكِنِ ٱلرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلَىٰ ظَهْرِهِۦٓ ۚ
إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣٤﴾

35. Eller Han kunne ødelegge dem for det de [reisende] har fortjent - og Han tilgir meget.

أَوْ يُوبِقْهُنَّ بِمَا كَسَبُوا۟ وَيَعْفُ عَن كَثِيرٍ ﴿٣٥﴾

36. Og de som strever mot Våre tegn må få vite at de ikke vil kunne unnslippe.[6]

وَيَعْلَمَ ٱلَّذِينَ يُجَٰدِلُونَ فِىٓ ءَايَٰتِنَا مَا لَهُم مِّن
مَّحِيصٍ ﴿٣٦﴾

37. Så hva dere enn mottar er kun en forsyning for dette livet. Og det som er hos Allah, er bedre og mer varig for dem som tror og stoler på deres Herre.

فَمَآ أُوتِيتُم مِّن شَىْءٍ فَمَتَٰعُ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ۖ
وَمَا عِندَ ٱللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَلَىٰ
رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٧﴾

38. De som unngår de store synder og usømmeligheter, og som tilgir når de er vrede,

وَٱلَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَٰٓئِرَ ٱلْإِثْمِ وَٱلْفَوَٰحِشَ وَإِذَا
مَا غَضِبُوا۟ هُمْ يَغْفِرُونَ ﴿٣٨﴾

39. og som svarer deres Herre (med lydighet) og opprettholder bønnen (regelmessig), og hvis sak (avgjøres ved) gjensidig rådslagning, og som gir ut av det Vi har forsynt dem med,[7]

وَٱلَّذِينَ ٱسْتَجَابُوا۟ لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ وَأَمْرُهُمْ
شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَٰهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣٩﴾

6. Eller: "For at de som strides om Våre tegn skal vite, at de ikke skal unnslippe".

7. Den Hellige Qur'ânen legger hermed grunnlaget for alt ekte demokrati: gjensidig rådslagning mellom samfunnets medlemmer. Se også 3:160.

40. og som forsvarer seg når overgrep rammer dem.

وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ﴿٤٠﴾

41. Lønnen for noe ondt skal være i det rette forhold til det onde. Så den som tilgir (slik at det derved) forbedres, har sin belønning hos Allah. Han elsker visselig ikke dem som handler urettferdig.[8]

وَجَزَٰٓؤُا سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا ۚ فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ ۚ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾

42. Og den som tar hevn, etter at det er blitt gjort ham urett, mot disse er det ikke noen vei til anklage.

وَلَمَنِ انْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰٓئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِّنْ سَبِيلٍ ﴿٤٢﴾

43. Anklagen kan kun ramme dem, som gjør urett mot mennesker og begår overgrep i jorden uten rett. Disse er de som vil få en smertelig straff.

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۚ أُولَٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٣﴾

44. Og den som er utholdende og tilgir, så er dette visselig noe (som krever høy) beslutningsstyrke.

وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَٰلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿٤٤﴾ ع

R. 5 45. Og den Allah dømmer som villfaren, han vil ikke finne noen hjelper etter Ham. Og du vil se de urettferdige, når de vil se straffen, at (de) vil si: Er det noen vei tilbake?

وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِّنْ بَعْدِهِ ۗ وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِّنْ سَبِيلٍ ﴿٤٥﴾

46. Og du vil se dem bli anbrakt foran (straffen), ydmykede av vanærelse og betraktende (den) med et stjålent blikk. Og de troende vil si: Sannelig, taperne er de som ødela seg selv og sine familier på Oppstandelsens dag. Sannelig, de urettferdige (vil befinne seg) i en varig straff.

وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَاشِعِينَ مِنَ الذُّلِّ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ ۗ وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ ﴿٤٦﴾

47. Og de vil ikke ha noen venn som kan hjelpe dem foruten Allah. Og for

وَمَا كَانَ لَهُمْ مِّنْ أَوْلِيَاءَ يَنْصُرُونَهُمْ مِّنْ دُونِ

8. Ikke straff, men reform er målet. Det som kan forbedres må behandles mildt, men den uforbederlige må straffes rettferdig. Qur'ânen fastslår - som så ofte - prinsipper og overlater deres anvendelse i de enkelte tilfeller til menneskelig fornuft og dømmekraft.

den Allah dømmer som villfaren, vil det ikke finnes noen vei (til rettledning).

اللّٰهِ ۗ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ سَبِيْلٍ ۝٤٧

48. Svar deres Herre (med lydighet), før den dag kommer, som ingen kan avvende mot Allahs (vilje). Det vil ikke være noen tilflukt for dere på den dag, og det vil ikke være (noen mulighet for) benektelse for dere.

اِسْتَجِيْبُوْا لِرَبِّكُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَ يَوْمٌ لَّا مَرَدَّ
لَهٗ مِنَ اللّٰهِ ۗ مَا لَكُمْ مِّنْ مَّلْجَاٍ يَّوْمَىِٕذٍ وَّمَا لَكُمْ
مِّنْ نَّكِيْرٍ ۝٤٨

49. Men om de vender seg bort, så har Vi ikke sendt deg som vokter over dem: Kun avleveringen (av budskapet) påhviler deg. Og sannelig, når Vi lar mennesket smake barmhjertighet fra Oss, frydes det over det. Og når noe ondt rammer dem på grunn av det deres hender har sendt i forveien, så er mennesket visselig utakknemlig.

فَاِنْ اَعْرَضُوْا فَمَآ اَرْسَلْنٰكَ عَلَيْهِمْ حَفِيْظًا ۗ اِنْ عَلَيْكَ
اِلَّا الْبَلٰغُ ۗ وَاِنَّآ اِذَآ اَذَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ
بِهَا ۚ وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ ۢبِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ
فَاِنَّ الْاِنْسَانَ كَفُوْرٌ ۝٤٩

50. Herredømmet over himlene og jorden er Allahs. Han skaper hva Han vil. Han skjenker døtre til hvem Han vil, og Han skjenker sønner til hvem Han vil.

لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ۗ
يَهَبُ لِمَنْ يَّشَآءُ اِنَاثًا وَّيَهَبُ لِمَنْ يَّشَآءُ
الذُّكُوْرَ ۝٥٠

51. Eller Han skjenker dem (både) gutter og jenter. Og Han gjør hvem Han vil ufruktbar. Han er visselig den Allvitende, den Allmektige.

اَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَّاِنَاثًا ۚ وَيَجْعَلُ مَنْ يَّشَآءُ
عَقِيْمًا ۗ اِنَّهٗ عَلِيْمٌ قَدِيْرٌ ۝٥١

52. Og det passer seg ikke for et menneske at Allah skulle tale til det, utenom gjennom en åpenbaring eller bak et slør, eller ved å sende et sendebud som så åpenbarer hva Han vil med Hans tillatelse. Sannelig, Han er Opphøyet, Allvis.[9]

وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ اَنْ يُّكَلِّمَهُ اللّٰهُ اِلَّا وَحْيًا اَوْ مِنْ
وَّرَآئِ حِجَابٍ اَوْ يُرْسِلَ رَسُوْلًا فَيُوْحِيَ بِاِذْنِهٖ
مَا يَشَآءُ ۗ اِنَّهٗ عَلِيٌّ حَكِيْمٌ ۝٥٢

9. Verset nevner tre åpenbaringsformer: 1) Allah taler direkte ved inspirasjon, dvs. innskytelse av en idé, eller ved at mottageren hører noen ord nevnt (audisjon). 2) Allah gir et budskap ved hjelp av et syn eller en drøm (visjon). 3) Allah sender en engel, som foreleser åpenbaringen *(Wahi matluww)* for profeten, som bevarer ordene og resiterer dem for sitt folk.

53. Og således har Vi åpenbart deg Ordet (som skjenker liv) på Vår befaling. Du visste ikke hva Boken var, eller hva troen var. Men Vi gjorde den til et lys, med hvilket Vi leder slike av Våre tjenere som Vi behager. Og du leder sannelig (menneskeheten) til den rette vei,[10]

وَكَذٰلِكَ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا ۚ مَا كُنتَ
تَدْرِى مَا الْكِتٰبُ وَلَا الْإِيمٰنُ وَلٰكِن جَعَلْنٰهُ
نُورًا نَّهْدِى بِهِۦ مَن نَّشَآءُ مِنْ عِبَادِنَا ۚ وَإِنَّكَ
لَتَهْدِىٓ إِلَىٰ صِرٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٥٢﴾

54. veien til Allah, som eier alt i himlene og på jorden. Sannelig, til Allah vender alle saker tilbake.

صِرٰطِ اللَّهِ الَّذِى لَهُۥ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْأَرْضِ ۗ
أَلَآ إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ ﴿٥٣﴾

10. *Rûh* betyr: "sjel, ånd, ånde, åpenbaring, inspirasjon, engel, barmhjertighet, Guds ord". Se også 4:172 og 16:3. "Den rette vei", som Profeten (s.a.) leder de troende til er profetenes vei (4:69-70).

سُورَةُ الزُّخْرُفِ مَكِّيَّةٌ (٤٣)

AL-ZUKHRUF
(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Hâ Mîm (Allah er den Lovpriste, den Majestetiske).[1]

حٰمٓ ②

3. Ved den klare Bok,

وَالْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ③

4. Vi har visselig gjort den til en arabisk Qur'ân, så at dere kanskje kan forstå.

إِنَّا جَعَلْنٰهُ قُرْءٰنًا عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ④

5. Og den er visselig hos Oss, i Bokens mor, på en opphøyet stilling (og) full av visdom.[2]

وَإِنَّهُ فِيْٓ أُمِّ الْكِتٰبِ لَدَيْنَا لَعَلِيٌّ حَكِيْمٌ ⑤

6. Skal Vi da avstå fra å formane dere kun fordi dere er et folk av overtredere?

أَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا أَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِيْنَ ⑥

7. Og hvor mange profeter har Vi (ikke) sendt blant de fordums (slekter)?

وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَّبِيٍّ فِي الْأَوَّلِيْنَ ⑦

8. Og det kom ikke noen profet til dem, uten at de spottet ham.

وَمَا يَأْتِيْهِمْ مِّنْ نَّبِيٍّ إِلَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ⑧

9. Så ødela Vi dem som hadde sterkere grep enn disse, og de fordums (folks) eksempel er gått forut.

فَأَهْلَكْنَآ أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَّمَضٰى مَثَلُ الْأَوَّلِيْنَ ⑨

10. Og hvis du spør dem: Hvem har skapt himlene og jorden? Vil de visselig svare: Den Allmektige og Allvitende har skapt dem.

وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ
لَيَقُوْلُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيْزُ الْعَلِيْمُ ⑩

---

1. Se noten til 40:2.

2. "Bokens mor" er Qur'ânens opprinnelige kilde, som den eksisterte i Allahs kunnskap. "Bokens mor" brukes også om *Sûra Al-Fâtihah* (sûra 1).

11. (Han) som har skapt jorden som en vugge for dere, og anbrakt veier for dere på den, for at dere kan være rettledede.

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ
فِيهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١١﴾

12. Og som sender vann ned fra himmelen etter et (antatt) mål, og Vi skjenker derved liv til en død by. På samme måte skal dere bringes frem (til nytt liv).

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنْشَرْنَا
بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا كَذَٰلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١٢﴾

13. Og som har skapt alle ting i par og frembrakt skipene for dere og kveget, som dere reiser på,

وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ
الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ﴿١٣﴾

14. for at dere må sitte på deres rygg og så ihukomme deres Herres nåde, når dere har befestet dere godt på dem, og si: Hellig er Han (og fri for alle mangler), som har underlagt oss dette, og vi kunne ikke selv undertvinge dem.

لِتَسْتَوُوا عَلَىٰ ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ
إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ
لَنَا هَٰذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ﴿١٤﴾

15. Og vi skal visselig vende tilbake til vår Herre.[3]

وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ﴿١٥﴾

16. De tillegger (Ham) noen av Hans tjenere som en del av Ham. Mennesket er sannelig klart utakknemlig.

وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ
مُبِينٌ ﴿١٦﴾ ع

R. 2 17. Har Han (kun) tatt Seg døtre av det Han har skapt, og begunstiget dere med sønner?

أَمِ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَاكُمْ بِالْبَنِينَ ﴿١٧﴾

18. Og når en av dem hører nytt om det samme som han tillegger den Nåderike (som noe høyverdig), så formørkes hans ansikt og han undertrykker sin sorg.[4]

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَٰنِ مَثَلًا
ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿١٨﴾

---

3. Ordene i versene 14-15 brukes som bønn når man påbegynner en reise.

4. De hedenske arabere anså det for skam å få døtre, og dog mente de at Allah hadde døtre. Dette er selvfølgelig ironi.

19. (Tillegger dere da Allah) slike, som er oppfostret i smykkers (pryd), og som ikke kan diskutere klart.[5]

أَوَمَن يُنَشَّؤُا فِي الْحِلْيَةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ
مُبِينٍ ⑲

20. Og de anser englene, som er den Nåderikes tjenere, for å være kvinnelige (vesener), har de vært vitner til deres skapelse? Så skal deres vitnesbyrd visselig skrives opp, og de skal forhøres.

وَجَعَلُوا الْمَلٰٓئِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبٰدُ الرَّحْمٰنِ إِنَاثًا
أَشَهِدُوا خَلْقَهُمْ سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَيُسْـَٔلُونَ ⑳

21. Og de sier: Hvis den Nåderike hadde villet, ville vi ikke ha tilbedt dem [avguder]. De har ikke noen viten om det, de gjør ikke annet enn å gjette.

وَقَالُوا لَوْ شَآءَ الرَّحْمٰنُ مَا عَبَدْنٰهُمْ مَا لَهُمْ
بِذٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ㉑

22. Har Vi gitt dem en Bok før denne, så at de holder fast ved den?

أَمْ اٰتَيْنٰهُمْ كِتٰبًا مِّنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ ㉒

23. Nei, de sier (bare): Vi har visselig funnet våre fedre på en (viss) vei, og vi rettledes ved deres spor.

بَلْ قَالُوٓا إِنَّا وَجَدْنَآ اٰبَآءَنَا عَلٰٓى أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلٰٓى اٰثٰرِهِمْ
مُّهْتَدُونَ ㉓

24. Og på samme måte har Vi ikke sendt før dem i noen by, noen som helst advarer, uten at de velstående i den sa: Vi fant sannelig våre fedre på en (viss) vei, og vi følger visselig i deres fotspor.

وَكَذٰلِكَ مَآ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ
إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَآ إِنَّا وَجَدْنَآ اٰبَآءَنَا عَلٰٓى أُمَّةٍ وَ
إِنَّا عَلٰٓى اٰثٰرِهِمْ مُّقْتَدُونَ ㉔

25. Han [deres advarer] sa: Er jeg ikke kommet til dere med det som gir bedre rettledning enn det dere fant deres fedre følge? De svarte: Vi forkaster visselig det dere er blitt sendt med.

قُلْ أَوَلَوْ جِئْتُكُمْ بِأَهْدٰى مِمَّا وَجَدْتُّمْ عَلَيْهِ
اٰبَآءَكُمْ قَالُوٓا إِنَّا بِمَآ أُرْسِلْتُمْ بِهِ كٰفِرُونَ ㉕

26. Så gjengjaldt Vi dem. Se da hvordan enden ble for dem som forkastet (profetene).

فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُكَذِّبِينَ ㉖

R. 3 27. Og (ihukom) da Abraham sa til sin far og sitt folk: Jeg (føler) meg sannelig lei av det dere tilber.

وَإِذْ قَالَ إِبْرٰهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهٖٓ إِنَّنِي بَرَآءٌ
مِّمَّا تَعْبُدُونَ ㉗

5. Det kan her være snakk om gudebilder som araberne pleide å henge sine smykker på.

28. Unntatt Ham som har skapt meg, for Han vil visselig rettlede meg.

إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ ﴿٢٨﴾

29. Og han gjorde det til et (godt og) varig eksempel etter dette, for at de kanskje ville vende tilbake (ved å la seg formane).

وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٩﴾

30. Men nei, Jeg forsynte disse og deres fedre, inntil sannheten og et klart sendebud kom til dem.

بَلْ مَتَّعْتُ هَٰؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ
وَرَسُولٌ مُبِينٌ ﴿٣٠﴾

31. Og når sannheten kom til dem, sa de: Dette er trolldom, og vi forkaster det sannelig.

وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَٰذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ
كَافِرُونَ ﴿٣١﴾

32. Og de sa: Hvorfor er denne Qur'ânen ikke blitt åpenbart til en mektig mann fra de to byer?[6]

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَٰذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِنَ الْقَرْيَتَيْنِ
عَظِيمٍ ﴿٣٢﴾

33. Er det dem som vil fordele deres Herres barmhjertighet? Vi fordeler deres levevilkår mellom dem i dette liv, og Vi opphøyer noen av dem over andre i rang så at noen av dem kan ha de andre som underordnede. Og din Herres barmhjertighet er bedre enn det de samler (for seg selv).

أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ
مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ
فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا
وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٣٣﴾

34. Og hvis det ikke var, at menneskene ville bli ett samfunn, ville Vi visselig ha gitt dem, som forkaster den Nåderike, tak av sølv på deres hus og (sølv)trapper som de kunne stige opp med,

وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَنْ
يَكْفُرُ بِالرَّحْمَٰنِ لِبُيُوتِهِمْ سُقُفًا مِنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ
عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ﴿٣٤﴾

35. og (sølv)dører i deres hus og (sølv)troner, som de kunne lene seg tilbake i.

وَلِبُيُوتِهِمْ أَبْوَابًا وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَّكِئُونَ ﴿٣٥﴾

36. Og (gjorde dette til en middel for) pryd, men alt dette er kun en

وَزُخْرُفًا وَإِنْ كُلُّ ذَٰلِكَ لَمَّا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

6. De to byer er *Makka* og *Tâif.*

forsyning for denne verdens liv, mens det kommende hos din Herre er (bedre) for de rettferdige.

وَالْآخِرَةُ عِندَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ٣٥

R. 4 37. Og den som vender seg bort fra den Nåderikes ihukommelse, (for ham) vil Vi tildele en motstander, så han vil være hans felle.

وَمَن يَعْشُ عَن ذِكْرِ الرَّحْمَٰنِ نُقَيِّضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ٣٦

38. Og disse vil visselig lede dem bort fra veien, mens de vil mene at de er rettledede.

وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ ٣٧

39. Inntil han, når han kommer til Oss, sier: Gid, det var en avstand mellom meg og deg (som) mellom øst og vest. For en ond felle![7]

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَا لَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرِينُ ٣٨

40. Så når dere har (handlet) urettferdig, vil det ikke gavne dere i dag, at dere er partnere i straffen.

وَلَن يَنفَعَكُمُ الْيَوْمَ إِذ ظَّلَمْتُمْ أَنَّكُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ٣٩

41. Kan du da få de døve til å høre? Eller kan du lede de blinde og den som (befinner seg) i åpenlys villfarelse?

أَفَأَنتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ أَوْ تَهْدِي الْعُمْيَ وَمَن كَانَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ٤٠

42. Så selv om Vi også tar deg bort, så vil Vi visselig gjøre gjengjeldelse mot dem.

فَإِمَّا نَذْهَبَنَّ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُم مُّنتَقِمُونَ ٤١

43. Eller Vi vil (også) la deg se det Vi lover dem, for Vi har virkelig makt over dem.

أَوْ نُرِيَنَّكَ الَّذِي وَعَدْنَاهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِم مُّقْتَدِرُونَ ٤٢

44. Hold da fast ved det som er åpenbart deg, for du er visselig på den rette vei.

فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ٤٣

45. Og det er visselig en formaning (og kilde til ære) for deg og ditt folk. Dere vil visselig utspørres (om den).

وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ ٤٤

7. Egentlig "en avstand (som) mellom de to østener".

46. Og spør dem som Vi sendte som Våre sendebud før deg: Har Vi satt guder som skulle tilbes ved siden av den Nåderike?

وَسْـَٔلْ مَنْ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رُّسُلِنَآ أَجَعَلْنَا
مِن دُونِ الرَّحْمٰنِ اٰلِهَةً يُّعْبَدُوْنَ ﴿٤٦﴾

R. 5 47. Og Vi sendte visselig Moses med Våre tegn til Farao og hans rådsherrer, og han sa: Jeg er visselig et sendebud fra verdenenes Herre.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسٰى بِاٰيٰتِنَآ إِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهٖ
فَقَالَ إِنِّيْ رَسُوْلُ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٤٧﴾

48. Så når han brakte dem Våre tegn, lo de av dem.

فَلَمَّا جَآءَهُمْ بِاٰيٰتِنَآ إِذَا هُمْ مِّنْهَا يَضْحَكُوْنَ ﴿٤٨﴾

49. Og Vi viste dem ikke noen tegn uten at det var større enn dets forgjenger [egentlig: søster], så grep Vi dem med straffen, for at de kanskje ville vende tilbake (til Allah).

وَمَا نُرِيْهِمْ مِّنْ اٰيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَ
أَخَذْنٰهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿٤٩﴾

50. Og de sa: Å du trollmann, påkall din Herre for oss i overensstemmelse med den pakt Han har sluttet med deg, så vil vi visselig følge rettledningen.

وَقَالُوْا يٰٓأَيُّهَ السّٰحِرُ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ
إِنَّنَا لَمُهْتَدُوْنَ ﴿٥٠﴾

51. Men når Vi fjernet straffen fra dem, så brøt de (deres pakt).

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُثُوْنَ ﴿٥١﴾

52. Og Farao lot utrope blant sitt folk. Han sa: Å mitt folk, tilhører ikke herredømmet over Egypt og disse elvene, som strømmer under mine føtter, meg? Vil dere da ikke se?[8]

وَنَادٰى فِرْعَوْنُ فِيْ قَوْمِهٖ قَالَ يٰقَوْمِ أَلَيْسَ لِيْ
مُلْكُ مِصْرَ وَهٰذِهِ الْأَنْهٰرُ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِيْ أَفَلَا
تُبْصِرُوْنَ ﴿٥٢﴾

53. Er jeg ikke bedre enn denne, som er (helt) verdiløs og knapt kan tale klart?

أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ هٰذَا الَّذِيْ هُوَ مَهِيْنٌ وَّلَا يَكَادُ
يُبِيْنُ ﴿٥٣﴾

54. Hvorfor har han da ikke fått armbånd av gull, eller (hvorfor) er ikke englene kommet sammen med ham i rekke og rad?

فَلَوْلَآ أُلْقِيَ عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ أَوْ جَآءَ مَعَهُ
الْمَلٰٓئِكَةُ مُقْتَرِنِيْنَ ﴿٥٤﴾

8. Uttrykket "floder som strømmer under mine føtter" brukes ofte i skildringene om Paradiset. Disse

55. Slik (villedet) han sitt folk (mens han tok dem for å være) ringaktede, så de adlød ham, for de var visselig et folk av ond karakter.

فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ فَأَطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٥﴾

56. Så når de gjorde Oss sint, gjorde Vi gjengjeld mot dem og druknet dem alle sammen.

فَلَمَّا آسَفُونَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٦﴾

57. Så Vi gjorde dem til en (historisk) beretning og et eksempel for de etterkommende.

فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِلْآخِرِينَ ﴿٥٧﴾ ع

R. 6 58. Og når Marias sønn nevnes som eksempel, så reiser ditt folk en larm over det.

وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ ﴿٥٨﴾

59. Og de sier: Er våre guder bedre eller han? De nevner det bare for deg av stridslyst. Nei, de er visselig et stridig folk.

وَقَالُوا أَآلِهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴿٥٩﴾

60. Han var bare en tjener, som Vi hadde vist nåde, og som Vi hadde gjort til et forbilde for Israels barn.

إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِبَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٦٠﴾

61. Og hvis Vi hadde villet, hadde Vi gjort englene blant dere til etterfølgere på jorden.

وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُفُونَ ﴿٦١﴾

62. Og han vil visselig være et tegn på timens (komme), vær da ikke i tvil om den, og følg Meg (alene). Det er den rette vei.[9]

وَإِنَّهُ لَعِلْمٌ لِلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونِ هَٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦٢﴾

63. Og la ikke Satan holde dere tilbake, for han er visselig deres åpenlyse fiende.

وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٦٣﴾

---

kan da sikkert mange ganger tas bokstavelig som utlovelse, som gjelder dette liv, f.eks. som profetier om erobringen av Egypt og Persia.

9. "Timen" kan bety den enkeltes, et folks og verdens undergang. Her betyr det kanskje at Jesus er enden på den mosaiske pakt, og tegnet på at profetdømmet overgår til Ismael. Eller meningen er at den gjenkomne Jesus (en mann i Jesu ånd og makt) vil være tegn på en ny verdensordens komme. *'Ilm* (viten)

64. Og da Jesus kom med klare bevis, sa han: Jeg er visselig kommet til dere med visdommen, og for å gjøre klart for dere noe av det som dere strides om. Frykt da Allah og adlyd meg.[10]

وَلَمَّا جَآءَ عِيسَىٰ بِالْبَيِّنٰتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ ۚ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَأَطِيعُونِ ﴿٦٣﴾

65. Sannelig, Allah er min Herre og deres Herre, så tilbe derfor Ham (alene). Dette er den rette vei.

إِنَّ اللّٰهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ۚ هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٦٤﴾

66. Men partiene stridet innbyrdes, ve da de urettferdige for en smertefull dags straff.

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ ۚ فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمٍ أَلِيمٍ ﴿٦٥﴾

67. Venter de på noe annet enn at timen plutselig skal komme over dem, når de ikke aner det?

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَّهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٦﴾

68. På den dag vil (selv nære) venner være innbyrdes fiender, unntatt de rettferdige.

الْأَخِلَّاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ ﴿٦٧﴾

R. 7 69. (Som Allah vil si til): Å Mine tjenere, i dag vil det ikke være noen frykt over dere, heller ikke skal dere sørge.

يٰعِبَادِ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٦٨﴾

70. (Dere) som trodde på Våre tegn og pleide å underkaste dere,

الَّذِينَ اٰمَنُوا بِاٰيٰتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ﴿٦٩﴾

71. tre inn i Hagen, dere og deres ektefeller, glade og lykkelige.

اُدْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ ﴿٧٠﴾

72. Blant dem skal gullfat og begre gå på omgang, og i den skal det være alt det som deres hjerter måtte begjære og øynenes fryd. Og dere vil forbli i det.[11]

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَّأَكْوَابٍ ۚ وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ ۚ وَأَنْتُمْ فِيهَا خٰلِدُونَ ﴿٧١﴾

---

betyr nok her det samme som *'alam* (tegn).

10. Jesus var reformator og brakte ikke noen ny lov. På samme måte vil den islamske Messias ikke bringe noen ny lov, men være en reformator.

11. "I den" = "i det" = i Hagen.

73. Og dette er Hagen, som dere mottar i arv for det dere pleide å gjøre.

وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧٣﴾

74. I den vil dere ha mange frukter, hvorav dere skal spise.

لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٤﴾

75. Sannelig, de skyldige skal forbli i Helvetes straff (i en lang tid).

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابِ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿٧٥﴾

76. Den [straffen] skal ikke minskes for dem, og de vil fortvile i den.

لَا يُفَتَّرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٦﴾

77. Og Vi gjorde ikke urett mot dem, men de pleide selv å gjøre urett.

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَٰكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ ﴿٧٧﴾

78. Og de vil rope: Å Mâlik, måtte din Herre gjøre ende på oss. Han vil svare: Dere skal visselig forbli (i denne tilstand).[12]

وَنَادَوْا يَا مَالِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ ۖ قَالَ إِنَّكُمْ مَاكِثُونَ ﴿٧٨﴾

79. (Allah vil si): Vi brakte dere visselig sannheten. Men de fleste av dere hatet sannheten.

لَقَدْ جِئْنَاكُمْ بِالْحَقِّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ ﴿٧٩﴾

80. Har de besluttet seg for (å gjøre noe), så har Vi sannelig også besluttet Oss.

أَمْ أَبْرَمُوا أَمْرًا فَإِنَّا مُبْرِمُونَ ﴿٨٠﴾

81. Eller mener de, at Vi ikke hører deres hemmeligheter og deres rådslagninger? Men nei, Våre sendebud er hos dem og skriver opp.

أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ ۚ بَلَىٰ
وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ ﴿٨١﴾

82. Si: Hvis den Nåderike hadde en sønn, så ville jeg være den første av dem som tilba.[13]

قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَٰنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَابِدِينَ ﴿٨٢﴾

83. Hellig (og fri for alle mangler) er himlenes og jordens Herre, tronens Herre, fri for det de tillegger (Ham).

سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ
عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٨٣﴾

---

12. *Mâlik* er den engel som er satt over Helvete.

13. Det er ihvertfall to måter å oppfatte verset på: 1) Hvis Gud hadde hatt en sønn, ville jeg ha

84. La dem da tale forvrøvlet og more seg, inntil de møter deres dag som er utlovet dem.

فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي
يُوعَدُونَ ﴿٨٤﴾

85. Og det er Han som er Gud i himmelen og Gud på jorden, og Han er den Allvise, den Allvitende.

وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَٰهٌ وَفِي الْأَرْضِ إِلَٰهٌ ۚ وَ
هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٨٥﴾

86. Og velsignet være Han, som har makten i himlene og på jorden og (over) det som er imellom dem. Hos Ham beror kunnskapen om timen. Og til Ham skal dere sendes tilbake.

وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ
مَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٦﴾

87. Og de som de påkaller ved siden av Ham, har ikke makt over forbønnen, unntatt den som bevitner sannheten og har viten om det.

وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَاعَةَ
إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٨٧﴾

88. Og hvis du spør dem, hvem som har skapt dem, vil de visselig svare: Allah! Hvorfor er de da bortvendte (fra sannheten, som de kjenner)?

وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّىٰ
يُؤْفَكُونَ ﴿٨٨﴾

89. Og det at han sier: Å min Herre, dette er visselig et folk som ikke vil tro,

وَقِيلِهِ يَا رَبِّ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٩﴾

90. så (i et slikt tilfelle) vend deg fra dem og si: Salâm [Fred]. De vil snart vite beskjed.

فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ ۚ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٩٠﴾

tilbedt ham, eller 2) hvis Gud hadde tatt Seg en sønn, ville jeg ha større rett til denne tittel, da jeg er den første til alltid å tilbe og adlyde Ham.

سُوْرَةُ الدُّخَانِ مَكِّيَّةٌ (٤٤)

AL-DUKHÂN
(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ (١)

2. Hâ Mîm (Allah er den Lovpriste, den Majestetiske).[1]

حٰمٓ (٢)

3. Ved den klare Bok,

وَالْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ (٣)

4. Vi har visselig åpenbart den i en velsignet natt, for Vi er visselig advarere.[2]

اِنَّآ اَنْزَلْنٰهُ فِيْ لَيْلَةٍ مُّبٰرَكَةٍ اِنَّا كُنَّا مُنْذِرِيْنَ (٤)

5. I denne (natt) blir alle visdomssaker avgjort,

فِيْهَا يُفْرَقُ كُلُّ اَمْرٍ حَكِيْمٍ (٥)

6. (og det blir) avgjort av Oss, for Vi er visselig sendere (av Våre sendebud),[3]

اَمْرًا مِّنْ عِنْدِنَا ۭ اِنَّا كُنَّا مُرْسِلِيْنَ (٦)

7. (som et tegn på) barmhjertighet fra din Herre. Han er visselig den Althørende, den Allvitende.

رَحْمَةً مِّنْ رَّبِّكَ ۭ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ (٧)

8. Herren over himlene og jorden og det som er imellom dem, gid dere trodde.

وقف لازم رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۘ اِنْ كُنْتُمْ مُّوْقِنِيْنَ (٨)

9. Det er ingen gud unntatt Ham. Han skjenker liv og sender død. (Han er) deres Herre og deres forfedres Herre.

لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ ۭ رَبُّكُمْ وَرَبُّ اٰبَآىِٕكُمُ الْاَوَّلِيْنَ (٩)

---

1. Se noten til 40:2.

2. Den "velsignede natt" er den "skjebnenatt" som nevnes i 97:2, den natt i slutten av måneden Ramadhân, da Profet Muhammad (s.a.) mottok sin første åpenbaring (Musnad & Djarîr).

3. Gud sender alltid advarere (vers 4) eller sendebud. Det er tale om en "åndelig grunnlov".

10. Men nei, de leker (med sine liv) i en tilstand av tvil.

بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ ﴿١٠﴾

11. Så vent på den dag, da himmelen vil frembringe en tydelig røyk,[4]

فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَآءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ ﴿١١﴾

12. som vil dekke mennesker. Dette er en smertefull straff.

يَّغْشَى النَّاسَ ۖ هٰذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٢﴾

13. (Mennesker vil da be): Vår Herre, ta straffen fra oss, for vi tror sannelig.

رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾

14. Hvordan kan de la seg formane, når det allerede er kommet et sendebud til dem med klare (og tydelige) argumenter?[5]

أَنّٰى لَهُمُ الذِّكْرٰى وَقَدْ جَآءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿١٤﴾

15. Og enda vendte de seg fra ham og sa: (Han er bare) en opplært besatt mann.

وقف لازم ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَّجْنُونٌ ﴿١٥﴾

16. Vi vil visselig ta straffen fra dere en liten stund, for dere vil visselig vende tilbake (til deres vantro).

وقف لازم إِنَّا كَاشِفُوا الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَآئِدُونَ ﴿١٦﴾

17. På den dag, da Vi griper fatt (i dem) med det sterkeste grep, vil Vi visselig gjøre gjengjeldelse.

يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرٰى ۚ إِنَّا مُنْتَقِمُونَ ﴿١٧﴾

18. Og Vi har allerede prøvd Faraos folk før dette, og et æret sendebud kom til dem.

وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَآءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ ﴿١٨﴾

19. (Han sa): Overgi meg Allahs tjenere, for jeg er sannelig et trofast sendebud til dere.

أَنْ أَدُّوا إِلَيَّ عِبَادَ اللّٰهِ ۖ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٩﴾

4. Hentydningen kan være til den hungersnød som rammet Makka (Bukhârî: Abwâb-al-Istisqâ). *Dukhân* betyr både røyk og støv. Eller det er snakk om en ulykke som vil ramme hele menneskeheten (jf. følgende vers), kanskje atomkrigens redsler.

5. I tilfelle av siste tolkning (vers 11) hentydes det her til den Utlovede Messias.

20. Og reis dere ikke i opprør mot Allah, for jeg bringer dere visselig en klar fullmakt.

وَأَن لَّا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ ۖ إِنِّي آتِيكُم بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٢٠﴾

21. Og jeg tar visselig min tilflukt hos min Herre og deres Herre, så dere ikke steiner meg (til døde).

وَإِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَن تَرْجُمُونِ ﴿٢١﴾

22. Og hvis dere ikke tror på meg, så skill dere fra meg.

وَإِن لَّمْ تُؤْمِنُوا لِي فَاعْتَزِلُونِ ﴿٢٢﴾

23. Da påkalte han [Moses] sin Herre (og sa): Dette er visselig et syndefullt folk.

فَدَعَا رَبَّهُ أَنَّ هَٰؤُلَاءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ ﴿٢٣﴾

24. (Allah svarte ham): Reis da bort om natten med Mine tjenere, for dere vil visselig bli forfulgt.

فَأَسْرِ بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُم مُّتَّبَعُونَ ﴿٢٤﴾

25. Og etterlat havet rolig bak deg, for de er visselig en hær, som (er dømt til å) druknes.

وَاتْرُكِ الْبَحْرَ رَهْوًا ۖ إِنَّهُمْ جُندٌ مُّغْرَقُونَ ﴿٢٥﴾

26. Hvor mange hager og kilder etterlot de (ikke) bak seg?

كَمْ تَرَكُوا مِن جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٢٦﴾

27. Og (hvor mange) kornmarker og ærede stillinger?

وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٢٧﴾

28. Og (hvor mange) velsignelser, som de (levde) lykkelig i?

وَنَعْمَةٍ كَانُوا فِيهَا فَاكِهِينَ ﴿٢٨﴾

29. Slik skjedde det, og Vi ga det (alt sammen) i arv til et annet folk.

كَذَٰلِكَ ۖ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴿٢٩﴾

30. Så verken himmelen eller jorden gråt over dem, og de fikk ikke utsettelse.

فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ ﴿٣٠﴾

R. 2 31. Og Vi reddet visselig Israels barn fra en skjendig straff,

وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿٣١﴾

32. fra Farao, for han (følte seg) visselig hovmodig blant dem, som overskrider (grenser).

مِن فِرْعَوْنَ ۚ إِنَّهُ كَانَ عَالِيًا مِّنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣٢﴾

33. Og Vi utvalgte dem visselig på (grunnlag av) viten fremfor alle folk (på deres tid).

وَلَقَدِ اخْتَرْنٰهُمْ عَلٰى عِلْمٍ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿٣٢﴾

34. Og Vi ga dem noen tegn hvor det var en klar prøvelse.

وَاٰتَيْنٰهُمْ مِّنَ الْاٰيٰتِ مَا فِيْهِ بَلٰٓؤٌا مُّبِيْنٌ ﴿٣٣﴾

35. Sannelig, disse sier visselig:

اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ لَيَقُوْلُوْنَ ﴿٣٤﴾

36. Dette (livet) er bare vår første død, og vi vil ikke bli oppreist.

اِنْ هِيَ اِلَّا مَوْتَتُنَا الْاُوْلٰى وَمَا نَحْنُ بِمُنْشَرِيْنَ ﴿٣٥﴾

37. Bring våre fedre (tilbake til livet), om dere snakker sant.

فَاْتُوْا بِاٰبَآئِنَآ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٣٦﴾

38. Er de bedre eller Tubbas folk og de (andre) før dem? Vi tilintetgjorde dem, for de var visselig syndefulle.[6]

اَهُمْ خَيْرٌ اَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ وَّالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ اَهْلَكْنٰهُمْ
اِنَّهُمْ كَانُوْا مُجْرِمِيْنَ ﴿٣٧﴾

39. Og Vi har ikke skapt himlene og jorden, og (alt) det som er imellom dem ved en lek.

وَمَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لٰعِبِيْنَ ﴿٣٨﴾

40. Vi har ikke skapt dem, men kun i overensstemmelse med sannheten, men de fleste av dem vet det ikke.

مَا خَلَقْنٰهُمَآ اِلَّا بِالْحَقِّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٩﴾

41. Sannelig, Avgjørelsens dag er den fastsatte tid for dem alle.

اِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيْقَاتُهُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿٤٠﴾

42. Den dag, da en venn ikke vil gavne en (annen) venn det minste, og de skal heller ikke bli hjulpet.

يَوْمَ لَا يُغْنِيْ مَوْلًى عَنْ مَّوْلًى شَيْـًٔا وَّلَا هُمْ يُنْصَرُوْنَ ﴿٤١﴾

43. Unntatt dem, som Allah viser barmhjertighet, for Han er visselig den Allmektige, den Barmhjertige.

ع اِلَّا مَنْ رَّحِمَ اللّٰهُ اِنَّهٗ هُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿٤٢﴾

6. *Tubba'* sies å være en kongelig tittel for kongene i *Himjar* i Yemen. Sammenlikn 50:15. Tubba'-dynastiet regjerte over Himjar, Hadramaut og Saba' fra 270 til 525 etter vår tidsregning. De synes endog å ha utstrakt deres styre til det øvrige Arabia og til Øst-Afrika (Enc. of Islâm).

R. 3 44. Sannelig, Zaqqûms tre[7]

إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّومِ ﴿٤٤﴾

45. er føde for den syndefulle.

طَعَامُ الْأَثِيمِ ﴿٤٥﴾

46. Som smeltet bly brenner det i hans buk,[8]

كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ﴿٤٦﴾

47. liksom varmt vann koker.

كَغَلْيِ الْحَمِيمِ ﴿٤٧﴾

48. (Til Helvetes engler skal det lyde): Grip ham og bær ham ut midt i den flammende ild,

خُذُوهُ فَاعْتِلُوهُ إِلَىٰ سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٤٨﴾

49. og hell så over hans hode noe av det kokende vanns straff.

ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ ﴿٤٩﴾

50. Smak (dette), for du er visselig den mektigste, den ærede.[9]

ذُقْ إِنَّكَ أَنتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ﴿٥٠﴾

51. Dette er visselig det dere pleide å tvile om.

إِنَّ هَٰذَا مَا كُنتُم بِهِ تَمْتَرُونَ ﴿٥١﴾

52. Sannelig, de gudfryktige vil være på et sikkert sted.

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ﴿٥٢﴾

53. Blant hager og kilder,

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٣﴾

54. kledt i silke og brokade, sittende overfor hverandre.

يَلْبَسُونَ مِن سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُّتَقَابِلِينَ ﴿٥٤﴾

55. På samme måte vil Vi skjenke dem feller med pene øyne.[10]

كَذَٰلِكَ وَزَوَّجْنَاهُم بِحُورٍ عِينٍ ﴿٥٥﴾

---

7. Sammenlikn 37:63 og 56:53.

8. "Den syndefulle" (vers 45) må oppfattes kollektivt, siden det etterfølges av flertall.

9. Bemerk ironien i ordene: "den mektigste, den ærede"

10. Sammenlikn 5:112, 37:49, 52:21.

56. Der vil de be om enhver slags frukt i (fred og) sikkerhet.

يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ ٥٦

57. Der vil de ikke smake noen død unntatt den første død. Og Han vil redde dem fra Helvetes straff,

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ ۖ وَوَقَاهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ٥٧

58. (som) en nådegjerning fra din Herre. Dette er den store seier.

فَضْلًا مِّن رَّبِّكَ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ٥٨

59. Og Vi har visselig gjort denne [Qur'ân] lett for din tunge, for at de kan tenke seg om.

فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ٥٩

60. Vent derfor, for de venter visselig (også).

فَارْتَقِبْ إِنَّهُم مُّرْتَقِبُونَ ٦٠

سُورَةُ الْجَاثِيَةِ مَكِّيَّةٌ (٤٥)

Sûra 45 AL-DJÂTHIJA
(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ١

2. Hâ Mîm (Allah er den Lovpriste, den Majestetiske).[1]

حم ٢

3. Bokens åpenbaring (er) fra Allah, den Allmektige, den Allvise.

تَنزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ٣

4. Sannelig, i himlene og på jorden er det visselig flere tegn for de troende.

إِنَّ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّلْمُؤْمِنِينَ ٤

5. Og i deres skapelse, og i (alt) hva Han utbrer av levende vesener (på den), er det visselig flere tegn for et folk som har visshet.

وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِن دَابَّةٍ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ٥

1. Se noten til 40:2.

6. Og i nattens og dagens veksel, og i det at Allah sender ned ernæring fra himmelen, med hvilken Han oppliver jorden etter dens død. Og (likeledes) i vindenes skiftelse er det flere tegn for et folk som forstår.

وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنَ السَّمَآءِ
مِنْ رِّزْقٍ فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيْفِ
الرِّيٰحِ اٰيٰتٌ لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ﴿٦﴾

7. Disse er Allahs tegn, som Vi foreleser deg i overensstemmelse med sannheten. På hvilket ord vil de da tro etter Allah og Hans tegn?

تِلْكَ اٰيٰتُ اللّٰهِ نَتْلُوْهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِاَيِّ حَدِيْثٍۭ
بَعْدَ اللّٰهِ وَاٰيٰتِهٖ يُؤْمِنُوْنَ ﴿٧﴾

8. Ve over enhver løgner (og) synder,

وَيْلٌ لِّكُلِّ اَفَّاكٍ اَثِيْمٍ ﴿٨﴾

9. som hører Allahs tegn forelest ham, og som siden fremturer hovmodig, som om han ikke hadde hørt dem. Forkynn ham derfor en smertelig straff.

يَّسْمَعُ اٰيٰتِ اللّٰهِ تُتْلٰى عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَاَنْ
لَّمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ﴿٩﴾

10. Og når han får kjennskap til noen av Våre tegn, driver han spott med dem. Slike vil få en nedverdigende straff!

وَاِذَا عَلِمَ مِنْ اٰيٰتِنَا شَيْئًا اِتَّخَذَهَا هُزُوًا اُولٰٓئِكَ
لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ﴿١٠﴾

11. (Og i tillegg) er det (for) dem Helvete. Og intet av det de har ervervet, vil nytte dem noe, heller ikke dem de har tatt seg til venner ved siden av Allah. Og det er for dem en streng straff.[2]

مِنْ وَّرَآئِهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِيْ عَنْهُمْ مَّا كَسَبُوْا
شَيْئًا وَّلَا مَا اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَوْلِيَآءَ وَلَهُمْ
عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿١١﴾

12. Dette er rettledning, og de som forkaster deres Herres tegn, det er for disse en straff (hvis karakteristikk) er smertefull straff.

هٰذَا هُدًى وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ
مِّنْ رِّجْزٍ اَلِيْمٌ ﴿١٢﴾ ع

R. 2 13. Det er Allah som har underkastet dere havet, så skipene kan seile på det på Hans bud, og så dere kan søke dere (noe) av Hans nåde, og så at dere måtte være takknemlige.

اَللّٰهُ الَّذِيْ سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلْكُ فِيْهِ بِاَمْرِهٖ
وَلِتَبْتَغُوْا مِنْ فَضْلِهٖ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿١٣﴾

2. *Warâ* betyr: "bak, foran, utover, hinsidig, ved siden av, unntagen" (Penrice).

14. Og Han har undertvunget for dere (alt) som er i himlene og på jorden. I dette er det sannelig tegn for folk som vil tenke seg om.[3]

وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٤﴾

15. Si til de troende, at de skal tilgi dem som (forfølger dem og) ikke frykter Allahs dager, så at Han kan belønne folket for hva de har ervervet.

قُل لِّلَّذِينَ اٰمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللّٰهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٥﴾

16. Den som handler rettferdig, gjør det til sitt eget beste. Og den som handler ondt (gjør det) til egen skade. Siden kommer dere (alle) til å bli ført tilbake til deres Herre.

مَنْ عَمِلَ صٰلِحًا فَلِنَفْسِهٖ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلٰى رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١٦﴾

17. Og Vi har allerede gitt Israels barn Boken og visdom og profetdømmet, og forsynt dem med alle gode ting, og fremhevet dem fremfor alle folk (på deres tid).[4]

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا بَنِيٓ إِسْرٰٓءِيلَ الْكِتٰبَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنٰهُم مِّنَ الطَّيِّبٰتِ وَفَضَّلْنٰهُمْ عَلَى الْعٰلَمِينَ ﴿١٧﴾

18. Og Vi skjenket dem klare vers fra denne [loven]. Og de ble først uenige, da kunnskapen var kommet til dem, av innbyrdes fiendskap (og opprørskhet). Sannelig, din Herre vil dømme mellom dem på Oppstandelsens dag, i det de var uenige om.

وَاٰتَيْنٰهُم بَيِّنٰتٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَمَا اخْتَلَفُوٓا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٨﴾

19. Deretter anbrakte Vi deg på en (ny storartet) lov. Følg derfor den, og følg ikke de uvitendes (onde) begjær.[5]

ثُمَّ جَعَلْنٰكَ عَلٰى شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَآءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾

20. Da de visselig ikke kan nytte deg noe mot Allah. De urettferdige er sannelig hverandres venner, og Allah er de rettferdiges Venn.

إِنَّهُمْ لَن يُغْنُوا عَنكَ مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا وَإِنَّ الظّٰلِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَآءُ بَعْضٍ وَاللّٰهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٠﴾

3. Hele universet er skapt for å tjene menneskeheten. Dette viser at mennesket har en stor oppgave å fullende.

4. At utvelgelsen av Israel var midlertidig, ses av det kommende vers 19.

5. *Sjarî'a* (lov) betyr egentlig "vei". Sjarî'aen er selvfølgelig Guds åpenbaring, *Qur'ânen*,

21. Disse er opplysende (ting) for menneskeheten, og en rettledning og en barmhjertighet for et folk som har visshet.

هَٰذَا بَصَائِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ
يُوقِنُونَ ﴿٢١﴾

22. Tror de som begår onde handlinger, at Vi vil gjøre dem til dem som tror og handler rettferdig, så deres liv og deres død vil være like? Ondt er det de dømmer.

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَن نَّجْعَلَهُمْ
كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَّحْيَاهُمْ
وَمَمَاتُهُمْ ۚ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٢٢﴾

R. 3 23. Og Allah har skapt himlene og jorden (i overensstemmelse) med sannheten, og (Han har gjort det) for at enhver sjel kan belønnes med det den har ervervet, og de vil ikke lide urett.

وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزَىٰ
كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٣﴾

24. Har du ikke sett den som tar sitt begjær til sin gud, og som Allah (Selv med den) viten Han har, dømmer som villfaren, og hvis hørsel og hjerte Han har forseglet, og over hvis syn Han har lagt et dekke? Hvem skal da rettlede ham etter Allah? Vil de da ikke tenke seg om?

أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَٰهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ
عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ
بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَن يَهْدِيهِ مِن بَعْدِ اللَّهِ ۚ
أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾

25. Og de sier: Det er ikke annet enn vårt nåværende liv, vi dør og vi lever, og kun tiden tilintetgjør oss. Selv om de ikke har noen (virkelig) kunnskap om det; de gjør intet annet enn å formode.

وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا
وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ ۚ وَمَا لَهُم بِذَٰلِكَ مِنْ
عِلْمٍ ۖ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٢٥﴾

26. Og når Våre klare tegn foreleses dem, så (består) deres argumentasjon kun i at de sier: Bring våre fedre (tilbake til livet), hvis dere er sanndru.[6]

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ مَّا كَانَ حُجَّتَهُمْ
إِلَّا أَن قَالُوا ائْتُوا بِآبَائِنَا إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٦﴾

27. Si (til dem): Allah skjenker dere liv og bringer dere døden. Siden vil

قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَىٰ

etterfulgt av Profetens (s.a.) praktiske eksempel, *Sunna*.

6. *Hudjdjah* betyr: "argument, forsvar, unnskyldning, strid, påstand" (Lane).

Han samle dere sammen til Oppstandelsens dag, om hvilket det ikke er noen tvil. Men de fleste mennesker vet ikke.

يَوۡمِ ٱلۡقِيَٰمَةِ لَا رَيۡبَ فِيهِ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَ ٱلنَّاسِ
لَا يَعۡلَمُونَ ٢٧ ع

R. 4 28. Herredømmet over himlene og jorden tilhører Allah. Og på den dag, da (dommens) time skal være inne, på den dag vil de som fulgte løgnen, være tapere.

وَلِلَّهِ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ وَيَوۡمَ تَقُومُ ٱلسَّاعَةُ
يَوۡمَئِذٖ يَخۡسَرُ ٱلۡمُبۡطِلُونَ ٢٨

29. Og du vil se alle folk knele: Ethvert folk vil bli kalt til deres Bok (og det skal sies til dem): I dag skal dere belønnes for det dere pleide å gjøre.

وَتَرَىٰ كُلَّ أُمَّةٖ جَاثِيَةٗۚ كُلُّ أُمَّةٖ تُدۡعَىٰٓ إِلَىٰ
كِتَٰبِهَا ٱلۡيَوۡمَ تُجۡزَوۡنَ مَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ٢٩

30. Dette er Vår Bok som taler imot dere med sannheten. Vi bevarte (i sin helhet) alt det dere gjorde.

هَٰذَا كِتَٰبُنَا يَنطِقُ عَلَيۡكُم بِٱلۡحَقِّۚ إِنَّا كُنَّا نَسۡتَنسِخُ
مَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ٣٠

31. Så de som trodde og handlet rettferdig, dem vil deres Herre da føre inn i Sin barmhjertighet. Dette er den åpenbare triumf.

فَأَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ فَيُدۡخِلُهُمۡ
رَبُّهُمۡ فِي رَحۡمَتِهِۦۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلۡفَوۡزُ ٱلۡمُبِينُ ٣١

32. Og til dem som var vantro, (skal det sies): Ble ikke Mine tegn forelest dere? Men dere var hovmodige og et syndig folk.

وَأَمَّا ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ أَفَلَمۡ تَكُنۡ ءَايَٰتِي تُتۡلَىٰ عَلَيۡكُمۡ
فَٱسۡتَكۡبَرۡتُمۡ وَكُنتُمۡ قَوۡمٗا مُّجۡرِمِينَ ٣٢

33. Og da det vil bli sagt: Allahs løfte er visselig sant, og det er ingen tvil om (dommens) time, vil dere si: Vi vet ikke hva timen er. Vi tror at den ikke er annet enn en formodning, og vi vil ikke på noe vis tro på det!

وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعۡدَ ٱللَّهِ حَقّٞ وَٱلسَّاعَةُ لَا رَيۡبَ
فِيهَا قُلۡتُم مَّا نَدۡرِي مَا ٱلسَّاعَةُ إِن نَّظُنُّ إِلَّا ظَنّٗا
وَمَا نَحۡنُ بِمُسۡتَيۡقِنِينَ ٣٣

34. Og det onde som de gjorde, viste seg for dem, og det de pleide å spotte, omringet dem.

وَبَدَا لَهُمۡ سَيِّـَٔاتُ مَا عَمِلُواْ وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُواْ
بِهِۦ يَسۡتَهۡزِءُونَ ٣٤

35. Og det skal sies (til dem): I dag vil Vi glemme dere, liksom dere glemte møtet med denne deres dag. Og deres

وَقِيلَ ٱلۡيَوۡمَ نَنسَىٰكُمۡ كَمَا نَسِيتُمۡ لِقَآءَ يَوۡمِكُمۡ هَٰذَا

tilfluktssted skal være Ilden, og dere vil ikke ha noen hjelpere.[7]

وَمَأْوٰىكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿٣٥﴾

36. Slik er det fordi dere drev spott med Allahs tegn, og (fordi) det nærværende liv bedro dere. I dag skal de derfor ikke slippe ut fra det, og det skal ikke mottas noen unnskyldning fra dem.

ذٰلِكُمْ بِأَنَّكُمُ اتَّخَذْتُمْ اٰيٰتِ اللّٰهِ هُزُوًا وَّغَرَّتْكُمُ
الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا ۚ فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُوْنَ مِنْهَا وَلَا هُمْ
يُسْتَعْتَبُوْنَ ﴿٣٦﴾

37. Allah tilkommer da all lovprisning, Herren over himlene og Herren over jorden, verdenenes Herre.

فَلِلّٰهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَرَبِّ الْاَرْضِ رَبِّ
الْعٰلَمِيْنَ ﴿٣٧﴾

38. Og all stolthet i himlene og på jorden tilkommer Ham, og Han er den Allmektige, den Allvise.

وَلَهُ الْكِبْرِيَاۤءُ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۖ وَهُوَ الْعَزِيْزُ
الْحَكِيْمُ ﴿٣٨﴾

7. "Denne deres dag" er straffens dag.

سُوْرَةُ الْاَحْقَافِ مَكِّيَّةٌ (٤٦)

AL-AHQÂF Sûra 46
(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

[DEL 26]

2. Hâ Mîm (Allah er den Lovpriste, den Majestetiske).[1]

حٰمٓ ﴿٢﴾

3. Bokens åpenbaring er fra Allah, den Allmektige, den Allvise.

تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ﴿٣﴾

1. Se noten til 40:2.

4. Vi har kun skapt himlene og jorden og hva som er imellom dem, i overensstemmelse med sannhetens (og visdommens) krav, og til en bestemt tid. Og de vantro vender seg bort fra det de advares mot.

مَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَآ اِلَّا
بِالْحَقِّ وَاَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا عَمَّآ اُنْذِرُوْا
مُعْرِضُوْنَ ﴿٤﴾

5. Si: Vet dere hva det er som dere påkaller ved siden av Allah? Vis meg hva det er de har skapt av jorden? Eller har de noen andel i himlenes (skapelse)? Bring meg en Bok (åpenbart) før denne eller et spor av viten, om dere snakker sannferdig.[2]

قُلْ اَرَءَيْتُمْ مَّا تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَرُوْنِيْ
مَاذَا خَلَقُوْا مِنَ الْاَرْضِ اَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمٰوٰتِ ۗ
اِيْتُوْنِيْ بِكِتٰبٍ مِّنْ قَبْلِ هٰذَآ اَوْ اَثٰرَةٍ مِّنْ عِلْمٍ
اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٥﴾

6. Og hvem er mer villfaren enn den, som ved siden av Allah, påkaller dem som ikke vil kunne svare ham inntil Oppstandelsens dag. Og de (påkalte) er uvitende om deres bønner.

وَمَنْ اَضَلُّ مِمَّنْ يَّدْعُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَنْ
لَّا يَسْتَجِيْبُ لَهٗٓ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَآئِهِمْ
غٰفِلُوْنَ ﴿٦﴾

7. Og når menneskene samles sammen (etter døden), kommer de [altså de falske gudene] til å være fiender av (sine dyrkere), og kommer til å fornekte deres tilbedelse.

وَاِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوْا لَهُمْ اَعْدَآءً وَّكَانُوْا
بِعِبَادَتِهِمْ كٰفِرِيْنَ ﴿٧﴾

8. Og når Våre klare tegn foreleses dem, sier de vantro om sannheten, etter at den er kommet til dem: Dette er åpenlys magi.

وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُنَا بَيِّنٰتٍ قَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
لِلْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ ۙ هٰذَا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿٨﴾

9. Eller sier de: Han har oppdiktet det! Si: Hvis jeg hadde oppdiktet det, så hadde dere ikke hatt makt til å hjelpe meg det minste mot Allah. Han kjenner den tale dere hengir dere til. Han er tilstrekkelig som Vitne mellom meg og dere, og Han er den Tilgivende, den Barmhjertige.

اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ ۗ قُلْ اِنِ افْتَرَيْتُهٗ فَلَا تَمْلِكُوْنَ
لِيْ مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا ۗ هُوَ اَعْلَمُ بِمَا تُفِيْضُوْنَ فِيْهِ ۗ
كَفٰى بِهٖ شَهِيْدًا ۢ بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ ۗ وَهُوَ الْغَفُوْرُ
الرَّحِيْمُ ﴿٩﴾

2. I virkeligheten kan ingen autoritet, unntatt den som er i den åpenbarte Skrift og menneskelig vitenskap og resonans, danne basis for å avgjøre om en tro er sann eller ikke.

10. Si: Jeg er ikke den første blant sendebudene. Og jeg vet ikke, hva som skal gjøres med meg, heller ikke (hva som skal gjøres) med dere. Jeg følger kun det som er åpenbart meg, og jeg er kun en klar advarer.

قُلْ مَا كُنتُ بِدْعًا مِّنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ
بِي وَلَا بِكُمْ ۖ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا
إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١٠﴾

11. Si: Hva mener dere? Hvis dette er fra Allah og dere forkaster det, mens et vitne fra Israels barn har bevitnet om en liknende (profet) lik seg selv og har trodd, men dere er (for) hovmodige (til å tro - hvordan vil det da gå dere)? Allah rettleder sannelig ikke det urettferdige folk.[3]

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن كَانَ مِنْ عِندِ اللَّهِ وَكَفَرْتُم بِهِ
وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّن بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ
فَآمَنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١١﴾

R. 2 12. Og de vantro sier til de troende: Hvis det var noe godt, så ville de ikke være kommet til (erkjennelsen av) det før oss. Og ettersom de ikke rettledes av den, vil de si: Dette er en gammel løgn.

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَّا
سَبَقُونَا إِلَيْهِ ۚ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ
هَٰذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ ﴿١٢﴾

13. Og før denne (Qur'ân) var Moses' Bok en rettledning og barmhjertighet. Og dette er en Bok, som på arabisk bekrefter og oppfyller (den foregående åpenbaring), for å advare de urettferdige og (for å være) gledelig budskap for dem som handler godt.

وَمِن قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً ۚ وَهَٰذَا
كِتَابٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا لِّيُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا
وَبُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ ﴿١٣﴾

14. Sannelig, over dem som sier: Vår Herre er Allah - og som deretter holder seg til den rette vei - kommer det ikke frykt, og de vil ikke sørge.

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٤﴾

15. De er beboere av Hagen, hvor de skal forbli - en belønning for det de pleide å gjøre.

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾

3. "Jeg vil oppreise for dem en profet lik deg fra dine brødre-" sier Gud til Moses (5. Mosebok 18:18). Verset hentyder klart til denne profeti, hvilket også bekreftes av vers 13 som taler om oppfyllelsen av profetiene i Mosebøkene.
At det skulle være en hentydning til den jødiske konvertitt Abdullah bin Sallâm er umulig, da hele sûren

16. Og Vi har pålagt mennesket å øve godt mot sine foreldre. Hans mor bærer ham med smerte og føder det med smerte. Og svangerskap og avvenning av det tar tretti måneder. Og når det så har nådd sin fulle modenhet og har nådd førti år, sier det: Min Herre, skjenk meg at jeg er takknemlig over Din nåde, som Du har skjenket meg og mine foreldre, og at jeg handler rettferdig, slike (handlinger) som behager Deg, og befest rettferdighet for meg og mine etterkommere, sannelig jeg vender meg til Deg, og jeg tilhører visselig dem som underkaster seg (Din åpenbarte vilje).[4]

وَوَصَّيْنَا الْإِنسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا ۖ حَمَلَتْهُ
أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا ۖ وَحَمْلُهُ وَفِصَالُهُ
ثَلَاثُونَ شَهْرًا ۚ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ
سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي
أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا
تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي ۖ إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ
وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٥﴾

17. Det er slike, hvis gode gjerninger Vi mottar av dem, og Vi overser deres onde handlinger. (De vil være) blant Hagens beboere - (det er) sannhetens løfte, som de er lovet.

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَ
نَتَجَاوَزُ عَن سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ ۖ وَعْدَ
الصِّدْقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿١٦﴾

18. Og den som sier et ukvems ord til sine foreldre (og fortsetter å si): Truer dere meg med at jeg skal oppstå, når generasjonene før meg allerede er gått bort? - Og de begge bønnfaller Allah om hjelp (og sier til ham): Ve deg, tro, for Allahs løfte er visselig sant. Så svarer han: Dette er kun de gamles historier.

وَالَّذِي قَالَ لِوَالِدَيْهِ أُفٍّ لَّكُمَا أَتَعِدَانِنِي أَنْ
أُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ مِن قَبْلِي وَهُمَا
يَسْتَغِيثَانِ اللَّهَ وَيْلَكَ آمِنْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ
فَيَقُولُ مَا هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٧﴾

19. Det er slike som straffedommen med rette falt over blant de slekter, som er gått bort før dem - blant djinner og mennesker at de visselig er tapere.

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ
خَلَتْ مِن قَبْلِهِم مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ ۖ إِنَّهُمْ
كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿١٨﴾

---

er åpenbart i Makka, mens Abdullah først gikk over til Islâm i Madina.

4. I 31:15 angis perioden med avvenning til 2 år. Grunnen til at det her er snakk om 30 måneder, synes å være at svangerskapet her settes til minstemål: 6 måneder - eller at svangerskapets besværligheter først begynner etter 3 måneder.

20. Og for alle finnes det grader av (rang) i overensstemmelse med hva de gjorde, og (dette kommer til å være slik), så at (Allah) kan belønne dem for deres gjerninger, og de skal ikke lide urett.

وَلِكُلٍّ دَرَجٰتٌ مِّمَّا عَمِلُوْا ۚ وَلِيُوَفِّيَهُمْ اَعْمَالَهُمْ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿٢٠﴾

21. Og den dag de vantro skal stilles for Ilden, (skal det sies til dem): Dere fikk deres goder i deres liv på denne jord, og dere nøt dem fullt ut. I dag skal dere da lønnes med fornedrelsens straff, fordi dere pleide å være hovmodige på jorden uten rett, og fordi dere pleide å handle ondt.

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا عَلَى النَّارِ ؕ اَذْهَبْتُمْ
طَيِّبٰتِكُمْ فِيْ حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا ۚ
فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُوْنِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُوْنَ
فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُوْنَ ﴿٢١﴾ ع

R. 3 22. Og ihukom 'Âds bror, da han advarte sitt folk blant sandbankene - og advarere er visselig gått bort både før ham og etter ham - (idet han sa): Tilbe kun Allah, jeg frykter visselig en streng dags straff over dere.[5]

وَاذْكُرْ اَخَا عَادٍ ؕ اِذْ اَنْذَرَ قَوْمَهٗ بِالْاَحْقَافِ وَ
قَدْ خَلَتِ النُّذُرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهٖٓ
اَلَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّا اللّٰهَ ؕ اِنِّيْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ
يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿٢٢﴾

23. De svarte: Er du kommet til oss for å vende oss bort fra våre guder? Bring da det du truer oss med, om du hører til dem som taler sant.

قَالُوْٓا اَجِئْتَنَا لِتَاْفِكَنَا عَنْ اٰلِهَتِنَا ۚ فَاْتِنَا بِمَا
تَعِدُنَآ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٢٣﴾

24. Han sa: Kunnskapen (om det) er alene hos Allah, og jeg overbringer dere hva jeg er blitt sendt med, men jeg ser at dere er et uvitende folk.

قَالَ اِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللّٰهِ ۖ وَاُبَلِّغُكُمْ مَّآ اُرْسِلْتُ
بِهٖ وَلٰكِنِّيْٓ اَرٰىكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُوْنَ ﴿٢٤﴾

25. Så da de så den komme mot deres daler som en sky, sa de: Dette er en sky, som vil bringe oss regn. (Vi sa:) Nei, det er hva dere søkte å fremskynde - en storm, i hvilken det finnes en pinefull straff.

فَلَمَّا رَاَوْهُ عَارِضًا مُّسْتَقْبِلَ اَوْدِيَتِهِمْ ۙ قَالُوْا هٰذَا
عَارِضٌ مُّمْطِرُنَا ؕ بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهٖ ؕ رِيْحٌ
فِيْهَا عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٢٥﴾

5. Om 'Âd, se 11:51, 26:124 og 89:7. Deres "bror" er profeten Hûd.

26. Den ødelegger alle ting på sin Herres befaling. Så man ikke ser annet av den enn deres (tidligere) boliger. Slik gjengjelder Vi det syndige folk.

تُدَمِّرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَىٰ
إِلَّا مَسَاكِنُهُمْ كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٦﴾

27. Og Vi hadde grunnfestet dem i det, som Vi ikke grunnfestet dere i; og Vi ga dem ører og øyne og hjerter. Men deres ører og øyne og hjerter hjalp dem ikke, siden de stridet om Allahs tegn, og det de søkte å spotte, omga dem.

وَلَقَدْ مَكَّنَّاهُمْ فِيمَا إِنْ مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا
لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَارًا وَأَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ
سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ
إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا
بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٢٧﴾

R. 4 28. Og Vi ødela visselig byene rundt dere, og Vi gjentok tegnene på forskjellig vis, for at de skulle vende tilbake (til Oss).

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَىٰ وَصَرَّفْنَا
الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾

29. Hvorfor ble de ikke hjulpet av dem, som de hadde tatt ved siden av Allah for å søke nærhet (til Ham)? Nei, de var forsvunnet for dem. Og dette var (resultatet av) deres løgn og hva de hadde oppdiktet.

فَلَوْلَا نَصَرَهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا
آلِهَةً بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ وَذَٰلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا
يَفْتَرُونَ ﴿٢٩﴾

30. Og (ihukom) da Vi sendte til deg en gruppe djinner, som lyttet til Qur'ânen, og da de var tilstede ved dens (resitasjon), sa de: Vær stille (og lytt godt etter), og da den var avsluttet, vendte de tilbake til deres folk, og advarte (dem).[6]

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ
فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنْصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ
قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿٣٠﴾

31. De sa: Å vårt folk, vi har hørt en Bok som er åpenbart etter Moses, og som oppfyller det som var før den, idet

قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنْزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ
مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَىٰ

6. Djinnene er jøder fra enten Nasibin, Mawsal (Mosul) eller Ninive. Neste vers lar ingen tvil tilbake: de er disipler av Moses. De kalles djinner fordi de levde "skjult" for araberne, altså i utlandet (Bayân, bind 8). Se også 72:2.

den rettleder til sannheten og til den rette vei.[7]

طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٣١﴾

32. Å vårt folk, svar den som kaller dere til Allah, og tro på Ham. Han kommer til å tilgi dere deres synder, og vil beskytte dere mot en smertefull straff.

يٰقَوْمَنَآ أَجِيبُوا۟ دَاعِىَ ٱللَّهِ وَءَامِنُوا۟ بِهِۦ يَغْفِرْ لَكُم
مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُم مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٢﴾

33. Og den som ikke svarer til den som kaller til Allah, kan ikke seire på jorden, og han vil ikke finne noen beskyttere unntatt Ham. Slike befinner seg i åpenlys villfarelse.

وَمَن لَّا يُجِبْ دَاعِىَ ٱللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِى ٱلْأَرْضِ
وَلَيْسَ لَهُۥ مِن دُونِهِۦٓ أَوْلِيَآءُ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ فِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٣٣﴾

34. Har de ikke sett, at Allah som har skapt himlene og jorden, uten å bli trett av deres skapelse, har makt til å gjenopplive de døde? Jo, sannelig, Han har makt over alle ting.[8]

أَوَلَمْ يَرَوْا۟ أَنَّ ٱللَّهَ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ
وَلَمْ يَعْىَ بِخَلْقِهِنَّ بِقَٰدِرٍ عَلَىٰٓ أَن يُحْۦِىَ ٱلْمَوْتَىٰ ۚ
بَلَىٰٓ إِنَّهُۥ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٤﴾

35. Og den dag de vantro skal stilles foran Ilden, (skal det sies): Er ikke dette virkelighet? De vil svare: Jo, ved vår Herre! Han [en herold] vil si: Smak da straffen, fordi dere pleide å fornekte.

وَيَوْمَ يُعْرَضُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ عَلَى ٱلنَّارِ أَلَيْسَ هَٰذَا
بِٱلْحَقِّ ۖ قَالُوا۟ بَلَىٰ وَرَبِّنَا ۚ قَالَ فَذُوقُوا۟ ٱلْعَذَابَ
بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٥﴾

36. Vær da utholdende liksom de sterke viljes menn blant profetene. Og ha ingen hast med dem (som er vantro). Den dag de ser det de er lovet, vil det være for dem, som om de hadde dvelet en time av dagen. (Dette er) et budskap (som må forkynnes). Og ingen andre enn det syndige folk blir ødelagt!

فَٱصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُو۟لُوا۟ ٱلْعَزْمِ مِنَ ٱلرُّسُلِ وَلَا
تَسْتَعْجِل لَّهُمْ ۚ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ
لَمْ يَلْبَثُوٓا۟ إِلَّا سَاعَةً مِّن نَّهَارٍۭ ۚ بَلَٰغٌ ۚ فَهَلْ يُهْلَكُ
إِلَّا ٱلْقَوْمُ ٱلْفَٰسِقُونَ ﴿٣٦﴾

7. "Boken etter Moses" er den nye loven som kom med Muhammad (s.a.), og som avløste Moseloven. "Evangeliet" var ikke noen ny bok (= lov), men en rett utlegging av Moseloven.

8. Det finnes kanskje her en hentydning til jødenes lære om at Gud hvilte på den 7. dag. Qur'ânen avviser alltid klart alle antropomorfismer i forbindelse med guddommen.

MUHAMMAD
(Åpenbart etter Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ①

2. De som er vantro og holder (folk) borte fra Allahs vei, deres handlinger gjør Han til intet.

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ
أَعْمَالَهُمْ ②

3. Og de som tror og handler rettferdig og tror på det som er åpenbart til Muhammad - og det er (fullkommen) sannhet fra deres Herre - deres synder vil Han fjerne fra dem, og gjøre deres tilstand rettferdig.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ
عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِن رَّبِّهِمْ ۙ كَفَّرَ عَنْهُمْ
سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ ③

4. Slik er det, fordi de vantro følger løgnen, og fordi de troende følger sannheten fra deres Herre. Slik fremstiller Allah menneskenes liknelser for dem.

ذَٰلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ
آمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِن رَّبِّهِمْ ۚ كَذَٰلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ
لِلنَّاسِ أَمْثَالَهُمْ ④

5 Når dere da (i regulær krig) møter de vantro, så hugg dem over halsen, og når dere så har fått makt over dem, så bind dem fast i bånd. Dernest (sett dem fri) enten som nåde eller mot løsepenger, inntil krigen avlegger sine byrder. Slik (skal det være). Og om Allah hadde villet, hadde Han Selv straffet dem, men (Han har villet) å prøve dere ved hverandre, og Han gjør ikke deres gjerninger til intet, som blir drept på Allahs vei.[1]

فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا
أَثْخَنتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَثَاقَ فَإِمَّا مَنًّا بَعْدُ وَإِمَّا
فِدَاءً حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ۚ ذَٰلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ
اللَّهُ لَانتَصَرَ مِنْهُمْ وَلَٰكِن لِّيَبْلُوَ بَعْضَكُم بِبَعْضٍ ۗ وَ
الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَن يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ ⑤

6. Han vil rettlede dem, og gjøre deres tilstand rettferdig,

سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ⑥

---

1. Islâm tillater ikke at man tar slaver eller krigsfanger - unntagen i en regulær krig. Etter krigen må de løslates på nevnte betingelser.

7. og vil la dem inngå i Hagen, som Han har gjort kjent for dem.

ويدخلهم الجنة عرفها لهم ﴿٧﴾

8. Å dere troende, hvis dere hjelper Allah, vil Han hjelpe dere og styrke deres fotfeste.

يايها الذين امنوا ان تنصروا الله ينصركم و
يثبت اقدامكم ﴿٨﴾

9. Og ødeleggelse er deres (skjebne), de som er vantro, og Han vil gjøre deres gjerninger til intet.

والذين كفروا فتعسا لهم واضل اعمالهم ﴿٩﴾

10. Slik er det, fordi de hatet hva Allah åpenbarte. Derfor legger Han deres handlinger øde.

ذلك بانهم كرهوا ما انزل الله فاحبط اعمالهم ﴿١٠﴾

11. Har de ikke reist omkring på jorden, så de kunne se hvordan enden ble for dem som var før dem? Allah tilintetgjorde dem, og disse vantro vil få samme skjebne.

افلم يسيروا في الارض فينظروا كيف كان
عاقبة الذين من قبلهم دمر الله عليهم و
للكفرين امثالها ﴿١١﴾

12. Slik er det, fordi Allah er de troendes Beskytter, og fordi de vantro ikke har noen beskytter.

ذلك بان الله مولى الذين امنوا وان الكفرين
لا مولى لهم ﴿١٢﴾

R. 2 13. Sannelig, Allah lar dem som tror og handler rettferdig, inngå i Hager, hvor floder strømmer igjennom. Mens de vantro vil ha kort nytelse og spise som kveget eter, og Ilden er deres bolig.[2]

ان الله يدخل الذين امنوا وعملوا الصلحت
جنت تجري من تحتها الانهر والذين كفروا
يتمتعون وياكلون كما تاكل الانعام والنار
مثوى لهم ﴿١٣﴾

14. Og hvor mangen en by som var sterkere enn din by, som har drevet deg ut, har Vi (ikke) ødelagt, uten at de hadde noen hjelper.

وكاين من قرية هي اشد قوة من قريتك
التي اخرجتك اهلكنهم فلا ناصر لهم ﴿١٤﴾

15. Er da den som følger et klart bevis fra sin Herre, lik den hvis onde gjerninger forekommer dem skjønne, og som følger deres begjær?

افمن كان على بينة من ربه كمن زين له سوء
عمله واتبعوا اهواءهم ﴿١٥﴾

2. De troende spiser for at de kan tjene Allah og menneskeheten. De vantro derimot, lever for å

16. En liknelse av Hagen, som er lovet de rettferdige: I den er det floder, hvis vann ikke blir brakk, og floder av melk, hvis smak ikke endres, og floder av vin, som (alltid) er velsmakende for dem som drikker det, og floder av (fullkommen) ren honning. Og i den kommer de til å ha alle (slags) frukter, og tilgivelse fra sin Herre. (Kan de være) som dem som forblir i Ilden i lang tid, og som gis kokende vann å drikke, så at det sprenger deres innvoller?[3]

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ ۖ فِيهَا أَنْهَارٌ
مِّن مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِّن لَّبَنٍ لَّمْ يَتَغَيَّرْ
طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِّنْ خَمْرٍ لَّذَّةٍ لِّلشَّارِبِينَ ۚ وَأَنْهَارٌ
مِّنْ عَسَلٍ مُّصَفًّى ۖ وَلَهُمْ فِيهَا مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ
وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ ۖ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ
وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ ﴿١٥﴾

17. Og blant dem er det dem som lytter til deg, inntil de går bort fra din nærværelse, og sier til dem som har fått skjenket kunnskap: Hva var det han sa nå nettopp? Det er slike hvis hjerter Allah har forseglet, og som følger deres (onde) begjær.

وَمِنْهُم مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ
عِندِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ آنِفًا ۚ
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا
أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٦﴾

18. Og dem som har antatt rettledningen, skjenker Han økt rettledning og gir dem deres rettferdighet.

وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَآتَاهُمْ
تَقْوَاهُمْ ﴿١٧﴾

19. Venter de på annet enn (dommens) time, som plutselig skal komme til dem? Dens tegn har da allerede vist seg. Men hvorfor lar de ikke seg formane dem, når den kommer til dem?

فَهَلْ يَنظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَن تَأْتِيَهُم بَغْتَةً ۖ
فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا ۚ فَأَنَّىٰ لَهُمْ إِذَا جَاءَتْهُمْ
ذِكْرَاهُمْ ﴿١٨﴾

20. Vit da, at det ikke er noen gud unntagen Allah, og be (Ham) om beskyttelse mot din (menneskelige) feilbedømmelse, og (be også) for de troende menn og kvinner, og Allah kjenner deres tilbakevendelse (mot

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنبِكَ وَ
لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَ

spise, og har ingen edle hensikter å følge.

3. Merk at det er snakk om en liknelse. Vann som ikke blir brakk, melk som ikke blir sur, vin som alltid er en velbehagelighet, er jo heller ikke ting av denne verden.

deres midlertidige oppholdssted) og deres varige oppholdssted.[4]

ع مَثْوٰىكُمْ ﴿٢٠﴾

R. 3 21. Og de troende vil si: Hvorfor blir det ikke åpenbart en sûra? Men når en avgjørende sûra blir åpenbart og strid er nevnt i den, ser du dem, i hvis hjerter det er sykdom, stirre på deg med et blikk som fra en som er overveldet av dødsangst. Ve over dem![5]

وَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُوْرَةٌ ۚ فَاِذَآ
اُنْزِلَتْ سُوْرَةٌ مُّحْكَمَةٌ وَّ ذُكِرَ فِيْهَا الْقِتَالُ ۙ رَاَيْتَ
الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ يَّنْظُرُوْنَ اِلَيْكَ نَظَرَ
الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ ۖ فَاَوْلٰى لَهُمْ ﴿٢١﴾

22. Lydighet og passende tale (var bedre for dem). Og nå, når saken er avgjort, ville det ha vært bedre for dem, om de var sanne (og tro) mot Allah.

طَاعَةٌ وَّقَوْلٌ مَّعْرُوْفٌ ۚ فَاِذَا عَزَمَ الْاَمْرُ ۚ فَلَوْ
صَدَقُوا اللّٰهَ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ﴿٢٢﴾

23. Men hvis dere vender dere bort, vil dere da kunne skape ufred i landet og sønderbryte deres slektskapsbånd?

فَهَلْ عَسَيْتُمْ اِنْ تَوَلَّيْتُمْ اَنْ تُفْسِدُوْا فِي الْاَرْضِ
وَتُقَطِّعُوْٓا اَرْحَامَكُمْ ﴿٢٣﴾

24. Det er slike som Allah har forbannet og gjort døve og gjort deres øyne blinde.

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ فَاَصَمَّهُمْ وَاَعْمٰٓى
اَبْصَارَهُمْ ﴿٢٤﴾

25. Vil de da ikke tenke over Qur'ânen - eller er det satt lås på deres hjerter?

اَفَلَا يَتَدَبَّرُوْنَ الْقُرْاٰنَ اَمْ عَلٰى قُلُوْبٍ اَقْفَالُهَا ﴿٢٥﴾

26. Sannelig, de som vender ryggen til, etter at rettledningen står dem klar - dem har Satan forført, og han (hvisker) til dem (falske) forhåpninger.

اِنَّ الَّذِيْنَ ارْتَدُّوْا عَلٰٓى اَدْبَارِهِمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَا
تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى ۙ الشَّيْطٰنُ سَوَّلَ لَهُمْ ۗ وَاَمْلٰى
لَهُمْ ﴿٢٦﴾

27. Det skyldes, at de sa til dem som hater hva Allah har åpenbart: Vi vil adlyde dere i noen ting! Og Allah kjenner deres hemmeligheter.[6]

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْا لِلَّذِيْنَ كَرِهُوْا مَا نَزَّلَ اللّٰهُ
سَنُطِيْعُكُمْ فِيْ بَعْضِ الْاَمْرِ ۚ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ
اِسْرَارَهُمْ ﴿٢٧﴾

---

4. Om betydningen av *istighfâr* og *dhanb*, sammenlikn 40:56 og 48:3.

5. "..dem, i hvis hjerter det er sykdom" er hyklerne, som sier noe, og gjør noe annet, eller gjør noe, og mener noe annet. *Awlâ lahum* kan bety: "ve dem" - eller: "ulykken kommer dem stadig nærmere".

6. Hyklerne i Madina ville ikke ta de vantros side åpenlyst. En hykler er ikke en som senker sitt eget

28. Men hvordan (vil det gå med dem), når englene vil bringe dem døden, idet de slår deres ansikter og deres rygger?[7]

فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ
وَأَدْبَارَهُمْ ﴿٢٨﴾

29. Slik er det, fordi de fulgte det som mishaget Allah, og hatet Hans velbehag. Derfor har Han gjort deres gjerninger til intet.

ذٰلِكَ بِأَنَّهُمُ اتَّبَعُوا مَآ أَسْخَطَ اللّٰهَ وَكَرِهُوا
رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ﴿٢٩﴾

R. 4 30. Mener de, i hvis hjerter det er sykdom, at Allah ikke vil bringe deres ondskap for dagen?

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ
اللّٰهُ أَضْغَانَهُمْ ﴿٣٠﴾

31. Og om Vi ville, kunne Vi vise deg dem. Så du kunne visselig gjenkjenne dem ved deres ansikter, og du skal visselig kjenne dem på deres tonefall. Og Allah kjenner deres gjerninger.

وَلَوْ نَشَآءُ لَأَرَيْنٰكَهُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيمٰهُمْ وَ
لَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ ﴿٣١﴾

32. Og Vi vil visselig prøve dere, inntil Vi har kjennetegnet dem av dere, som kjemper (for Allahs sak), og dem som er standhaftige, og prøvd deres forskjellige handlemåter.[8]

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتّٰى نَعْلَمَ الْمُجٰهِدِينَ مِنْكُمْ وَ
الصّٰبِرِينَ وَنَبْلُوَا أَخْبَارَكُمْ ﴿٣٢﴾

33. Sannelig, de som er vantro og vender (folk) fra Allahs vei og motsetter seg Sendebudet, etter at rettledningen er blitt klarlagt for dem, kan ikke skade Allah det minste, og Han vil gjøre deres gjerninger til intet.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ وَ
شَآقُّوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدٰى
لَنْ يَضُرُّوا اللّٰهَ شَيْئًا وَسَيُحْبِطُ أَعْمَالَهُمْ ﴿٣٣﴾

34. Å dere troende, adlyd Allah og adlyd Sendebudet, og gjør ikke deres gjerninger til intet.

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوٓا أَطِيعُوا اللّٰهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ
وَلَا تُبْطِلُوٓا أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٤﴾

---

skip, men en som tar del på begge sider og kun beskytter sine hensikter.

7. Her som andre steder i den Hellige Qur'ânen, betyr *tawaffa*: "å ta ens sjel, å la dø". Derfor betyr det selvfølgelig også: å la dø (en naturlig død), når det brukes om Jesus.

8. Rot-betydningen av *'ilm* (viten) er "et tegn eller merke, med hvilket man skjelner noe fra noe annet" (Lane & Aqrab). Det er derfor korrekt å oversette: "inntil Vi har kjennetegnet dem", for Gud

35. Sannelig, dem som er vantro og holder folk bort fra Allahs vei og dør mens de er vantro, vil Allah ikke tilgi.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ
مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَن يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ﴿٣٥﴾

36. Vær derfor ikke svake, og oppfordre dere til fred, og dere vil (visselig) ha overhånd. Og Allah er med dere, og vil ikke berøve dere (frukten av) deres handlinger.[9]

فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلْمِ وَأَنتُمُ الْأَعْلَوْنَ
وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَن يَتِرَكُمْ أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٦﴾

37. Livet i denne verden er kun en lek og tidsfordriv, og dersom dere tror og er rettferdige, så vil Han gi dere deres belønninger og ikke forlange deres eiendom av dere.

إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَإِن تُؤْمِنُوا
وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ أُجُورَكُمْ وَلَا يَسْأَلْكُمْ أَمْوَالَكُمْ ﴿٣٧﴾

38. Hvis Han ville forlange dem av dere og presse dere, ville dere være gjerrige, og Han ville bringe deres ondskap for dagen.

إِن يَسْأَلْكُمُوهَا فَيُحْفِكُمْ تَبْخَلُوا وَيُخْرِجْ
أَضْغَانَكُمْ ﴿٣٨﴾

39. Hør, dere er dem som inviteres til å gi ut for Allahs sak. Og blant dere er det den som er gjerrig, og de som er gjerrige, er kun gjerrige mot deres egne sjeler. Og Allah er den (Rike og) Selvtilstrekkelige, men dere er de fattige som har behov (for Ham). Dersom dere vender dere bort, så vil Han bringe et annet folk i stedet for dere, og så vil de ikke likne dere.[10]

هَا أَنتُمْ هَٰؤُلَاءِ تُدْعَوْنَ لِتُنفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
فَمِنكُم مَّن يَبْخَلُ وَمَن يَبْخَلْ فَإِنَّمَا يَبْخَلُ عَن
نَّفْسِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنتُمُ الْفُقَرَاءُ وَإِن تَتَوَلَّوْا
يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَالَكُمْ ﴿٣٩﴾

---

kjenner selvfølgelig deres tilstand på forhånd. *Balâ* betyr: "prøve, kjenne, erkjenne, manifestere, åpenbare" (Lane & Aqrab). *Akhbâr*: "nyheter, beretninger, tilstander" (Lane & Aqrab).

9. På den annen side må muslimer ikke avslå et tilbud om fred fra fiendens side (8:62).

10. Det er ikke noen motstrid mellom dette verset og de foregående; muslimer avkreves ikke all deres eiendom, de oppfordres til å gi ut av deres eiendom for Allahs sak. Rûh-al-Ma'ânî beretter at Profeten (s.a.) - da han ble spurt om hva det var et folk som skulle settes istedet, svarte: "Om troen er forsvunnet opp til Syvstjernen, vil en mann av persisk herkomst bringe den tilbake til jorden" (se 62:4).

سُورَةُ الْفَتْحِ مَدَنِيَّةٌ

AL-FATH
(Åpenbart etter Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Vi har visselig skjenket deg en åpenbar seier,[1]

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ﴿٢﴾

3. for at Allah kan beskytte deg mot dine (menneskelige) feiltakelser; de fortidige og de fremtidige, og fullkommengjøre Sin nåde over deg og lede deg til den rette vei,[2]

لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ
وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٣﴾

4. og for at Allah kan hjelpe deg med en mektig hjelp.

وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيزًا ﴿٤﴾

5. Det var Ham som sendte freden ned i de troendes hjerter, så de kunne føye tro til deres tro, og Allahs er himlenes og jordens hærskarer. Og Allah er Allvitende, Allvis.

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ
لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ وَلِلَّهِ جُنُودُ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٥﴾

6. For at Han kan la de troende menn og kvinner inngå i Hager, under hvilke floder strømmer igjennom, i dem skal de forbli. Og Han vil fjerne deres synder fra dem. Dette er hos Allah en stor triumf,

لِيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرَ عَنْهُمْ
سَيِّئَاتِهِمْ وَكَانَ ذَٰلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٦﴾

7. og (for at) Han kan straffe de hyklerske menn og hyklerske kvinner

وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَ

---

1. Den "åpenbare seier" er fredstraktaten ved *Hudajbijah*. Den synes å være ugunstig for muslimene, idet den påla dem å sende flyktninger fra Makka tilbake, mens flyktningene fra Madina ikke skulle returneres. Profeten (s.a.) skulle trekke seg tilbake og vente et år med å besøke Makka på 'Umra (den mindre pilgrimsferd). Begge parter skulle fritt kunne knytte allierte til seg (Bukhâri & Hishâm). Traktaten viste seg å være en mektig seier: som aldri før sluttet folk i den fredsperiode, som fulgte seg til den nye religion. Da Banû Bakr, Quraisjens forbundsfelle, senere angrep Banû Khuzâ'a, Profetens (s.a.) forbundsfelle, førte dette traktatbrudd fra makkanernes side til erobringen av Makka.

2. *Dhanb* kan være en uforsettlig feil, mens *ithm* alltid er forsettlig, se også 3:17.

og de hedenske menn og de hedenske kvinner - de som tenker ondt om Allah. Over dem skal den onde ulykke komme, og Allahs vrede er over dem. Han har forbannet dem og forberedt Helvete til dem, og det er et ondt bestemmelsessted.

الْمُشْرِكٰتِ الظَّآنِّيْنَ بِاللّٰهِ ظَنَّ السَّوْءِ ؕ عَلَيْهِمْ دَآئِرَةُ
السَّوْءِ ۚ وَغَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَاَعَدَّ لَهُمْ
جَهَنَّمَ ؕ وَسَآءَتْ مَصِيْرًا ۝٧

8. Og Allahs er himlenes og jordens hærskarer, og Allah er Allmektig, Allvis.

وَلِلّٰهِ جُنُوْدُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيْزًا
حَكِيْمًا ۝٨

9. Vi har visselig sendt deg som et vitne og en forkynner av gledelig budskap, og (som) en advarer,

اِنَّآ اَرْسَلْنٰكَ شَاهِدًا وَّمُبَشِّرًا وَّنَذِيْرًا ۝٩

10. for at dere må tro på Allah og Hans Sendebud, og hjelpe og hedre ham, og (for at dere må) lovprise Ham, morgen og aften.

لِّتُؤْمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَتُعَزِّرُوْهُ وَتُوَقِّرُوْهُ ؕ وَ
تُسَبِّحُوْهُ بُكْرَةً وَّاَصِيْلًا ۝١٠

11. Sannelig, de som svor deg troskap, svor alene Allah troskap, Allahs hånd var over deres hender. Så den som da bryter (sin ed), bryter (den) kun til skade for seg selv. Og den som oppfyller den pakt han har sluttet med Allah, vil Han snart gi en stor belønning.[3]

اِنَّ الَّذِيْنَ يُبَايِعُوْنَكَ اِنَّمَا يُبَايِعُوْنَ اللّٰهَ ؕ يَدُ اللّٰهِ
فَوْقَ اَيْدِيْهِمْ ۚ فَمَنْ نَّكَثَ فَاِنَّمَا يَنْكُثُ عَلٰى
نَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ اَوْفٰى بِمَا عٰهَدَ عَلَيْهُ اللّٰهَ فَسَيُؤْتِيْهِ
اَجْرًا عَظِيْمًا ۝١١

R. 2 12. De som ble tilbake av beduinene, vil si til deg: Våre eiendommer og våre familier holdt oss beskjeftiget, be derfor om tilgivelse for oss. De sier med deres tunger, hva som ikke er i deres hjerter. Si: Hvem har makt til fordel for dere det minste mot Allah, om Han ønsker (å tilføye) dere skade eller gavn? Nei, Allah vet hva dere gjør.

سَيَقُوْلُ لَكَ الْمُخَلَّفُوْنَ مِنَ الْاَعْرَابِ شَغَلَتْنَآ
اَمْوَالُنَا وَاَهْلُوْنَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا ۚ يَقُوْلُوْنَ بِاَلْسِنَتِهِمْ
مَّا لَيْسَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ ؕ قُلْ فَمَنْ يَّمْلِكُ لَكُمْ مِّنَ اللّٰهِ
شَيْئًا اِنْ اَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا اَوْ اَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا ؕ بَلْ
كَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ۝١٢

---

3. Det hentydes til den troskapsed, *baj'ah*, som alle de troende avla til Profeten (s.a.) ved Hudajbija, da ryktet nådde dem, at Uthmân deres utsending var blitt drept.

13. Men nei, dere tenkte at Sendebudet og de troende aldri ville vende tilbake til deres familier, og dette forekom deres hjerter skjønt, og dere tenkte en ond tanke og var et ødelagt folk.

بَلْ ظَنَنتُمْ أَن لَّن يَنقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ
إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزُيِّنَ ذَٰلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَ
ظَنَنتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ وَكُنتُمْ قَوْمًا بُورًا ﴿١٣﴾

14. Og de som ikke tror på Allah og Hans Sendebud, (skal sannelig vite, at) Vi visselig har beredt en flammende ild for de vantro.

وَمَن لَّمْ يُؤْمِن بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا
لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ﴿١٤﴾

15. Allahs er herredømmet over himlene og jorden. Han tilgir hvem Han vil, og Han straffer hvem Han vil, og Allah er Tilgivende, Barmhjertig.

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ
وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٥﴾

16. De som ble tilbake, vil si, når dere drar avsted for å vinne bytte: Tillat oss å følge dere. De ønsker å forandre Allahs ord. Si: Dere skal ikke følge oss. Slik har Allah sagt tidligere. Så vil de si: Nei, men dere misunner oss. Nei, men de forstår kun lite.[4]

سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انطَلَقْتُمْ إِلَىٰ مَغَانِمَ
لِتَأْخُذُوهَا ذَرُونَا نَتَّبِعْكُمْ يُرِيدُونَ أَن
يُبَدِّلُوا كَلَامَ اللَّهِ قُل لَّن تَتَّبِعُونَا كَذَٰلِكُمْ قَالَ
اللَّهُ مِن قَبْلُ فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا بَلْ
كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٦﴾

17. Si til dem, som ble tilbake av beduinene: Dere vil snart bli kalt ut mot et mektig krigersk folk, som dere skal kjempe mot, inntil de underkaster seg. Hvis dere da adlyder, vil Allah gi dere en skjønn belønning. Men hvis dere vender dere bort, som dere tidligere vendte dere bort, vil Han straffe dere med en smertefull straff.[5]

قُل لِّلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سَتُدْعَوْنَ إِلَىٰ
قَوْمٍ أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ تُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ
فَإِن تُطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا وَإِن
تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُم مِّن قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا
أَلِيمًا ﴿١٧﴾

18. Det hviler ikke noen brøde på den blinde og ikke noen brøde på den

لَّيْسَ عَلَى الْأَعْمَىٰ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ

4. Det hentydes til *Khaibar*-ekspedisjonen. Profeten (s.a.) marsjerte mot det jødiske fort i *Khaibar*, for å straffe dem for deres gjentagne forræderi. Se 9:83, som inneholder en liknende ordre fra Allah.

5. En klar profeti om de senere krigene med bysantinerne og perserne.

lamme, heller ingen brøde på den syke, (om de ikke drar ut i kamp). Og den som adlyder Allah og Hans Sendebud, vil Han føre inn i Hager, under hvilke floder strømmer igjennom, men den som vender seg bort, vil Han straffe med en pinefull straff.

وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ ۗ وَمَن يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۖ وَمَن يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٧﴾ ع

R. 3 19. Allah hadde visselig velbehag i de troende, da de svor deg troskapsed under treet, og Han visste hva som var i deres hjerter. Derfor sendte Han freden ned over dem og belønnet dem med en nær seier,[6]

لَّقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿١٩﴾

20. og mektig bytte, som de vil vinne. Og Allah er Allmektig, Allvis.

وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٢٠﴾

21. Allah har lovet dere mektig bytte, som dere skal vinne, og Han har fremskyndet dette for dere og holdt menneskenes hender borte fra dere, for at det måtte være et tegn for de troende, og Han vil rettlede dere til den rette veien.

وَعَدَكُمُ اللَّهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هَٰذِهِ وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنكُمْ وَلِتَكُونَ آيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا ﴿٢١﴾

22. Og (Han har lovet dere) en annen seier, som dere ikke har makt til å vinne (enda), men Allah har omfattet den (i Sin makt og viten), og Allah har makt over alle ting.

وَأُخْرَىٰ لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢٢﴾

23. Og hvis de vantro skulle kjempe mot dere, ville de visselig vende (dere) ryggen, og så ville de ikke finne noen venn eller hjelper.

وَلَوْ قَاتَلَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَلَّوُا الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٢٣﴾

24. (Slik er) Allahs sedvane, som allerede er gått forut, og du vil aldri finne noen endring i Allahs sedvane.

سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلُ ۖ وَلَن تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٢٤﴾

---

6. Troskapseden, som vi tidligere har nevnt, kalles *bay'at-al-ridhwân*. *Ridhwân* betyr "Allahs velbehag", og hensikten med dette navnet, er å klarlegge at de som svor på å kjempe mot avgudsdyrkerne

25. Og det er Ham, som holdt deres hender borte fra dere og deres hender borte fra dem i Makkas dal, etter at Han allerede hadde skjenket dere seieren over dem. Og Allah ser hva dere gjør.

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ
عَنْهُم بِبَطْنِ مَكَّةَ مِن بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ
وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٢٥﴾

26. Det er de som er vantro og som utestengte dere fra den Hellige Moské og også hindret det offer fra å nå sin offerplass. Og hadde det ikke vært for (noen) troende menn og troende kvinner (som dere ikke kjente, og) som dere uten å vite det kunne ha trampet ned, så at dere, mens dere var uvitende, hadde blitt beskyldt på grunn av dem, (ville Han ha latt dere kjempe, men Han holdt dere tilbake) for at Allah kan innføre i Sin Barmhjertighet hvem Han vil. Hvis de (troende i Makka) hadde vært utskilt, ville Vi ha straffet de vantro med en smertelig straff.

هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
وَالْهَدْيَ مَعْكُوفًا أَن يَبْلُغَ مَحِلَّهُ وَلَوْلَا رِجَالٌ
مُّؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ مُّؤْمِنَاتٌ لَّمْ تَعْلَمُوهُمْ أَن
تَطَئُوهُمْ فَتُصِيبَكُم مِّنْهُم مَّعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ
لِّيُدْخِلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا
لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٢٦﴾

27. Da de vantro gjorde det til (et spørsmål av) ære - uvitenhetens ære i deres hjerter, sendte Allah Sin fred ned over Sitt Sendebud og over de troende, og fikk dem til å holde seg fast ved rettferdighetens ord, og de hadde større rett til det, og de var den mer verdig. Og Allah kjenner alle ting.[7]

إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ
الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَىٰ وَكَانُوا
أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٢٧﴾

R. 4 28. Allah har virkelig allerede oppfylt det synet, som Hans Sendebud så: Dere vil visselig tre inn i den Hellige Moské, om Allah vil, i sikkerhet med deres hoder barberte eller kortklipte, og dere kommer ikke til å kjenne noen frykt. Så Han vet hva dere

لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلُنَّ
الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِن شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ مُحَلِّقِينَ
رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ

til deres siste åndedrag, vant Allahs velbehag. - Den "nære seier" er seieren over de rike og mektige jøder i Khaibar.

7. *Al-djâhiliyya* er uvitenhetens tid før Islâm.

ikke vet, så Han har bestemt for dere en nær seier foruten denne.[8]

تَعْلَمُوْا فَجَعَلَ مِنْ دُوْنِ ذٰلِكَ فَتْحًا قَرِيْبًا ﴿٢٨﴾

29. Det er Ham som har sendt Sitt Sendebud med rettledningen og sannhetens religion, for at den må seire over alle (andre) religioner. Og Allah er tilstrekkelig som Vitne (over dette).[9]

هُوَ الَّذِيْٓ اَرْسَلَ رَسُوْلَهٗ بِالْهُدٰى وَدِيْنِ الْحَقِّ
لِيُظْهِرَهٗ عَلَى الدِّيْنِ كُلِّهٖ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيْدًا ﴿٢٩﴾

30. Muhammad er Allahs Sendebud. Og de som er med ham, er harde mot de vantro, men milde i deres forhold med hverandre. Du vil se dem bøye seg og kaste seg ned (i bønn), søkende nåde og velbehag fra Allah. Deres kjennetegn er på deres ansikter som spor etter deres nedkastninger. Dette er deres liknelse i Torahen. Og deres beskrivelse i Evangeliet er som et frø, som sender sitt skudd opp, så gjør Han det sterkt, slik at det står fast på sin stengel - til glede for dem som har sådd det, og til harme for de vantro. Allah har lovet dem som tror og handler rettferdig blant dem, tilgivelse og en stor belønning.[10]

مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰهِ ؕ وَالَّذِيْنَ مَعَهٗٓ اَشِدَّآءُ عَلَى الْكُفَّارِ
رُحَمَآءُ بَيْنَهُمْ تَرٰىهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَّبْتَغُوْنَ فَضْلًا
مِّنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانًا ؗ سِيْمَاهُمْ فِيْ وُجُوْهِهِمْ مِّنْ
اَثَرِ السُّجُوْدِ ؕ ذٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرٰىةِ ۚۖ وَمَثَلُهُمْ
فِي الْاِنْجِيْلِ ۚ كَزَرْعٍ اَخْرَجَ شَطْـَٔهٗ فَاٰزَرَهٗ فَاسْتَغْلَظَ
فَاسْتَوٰى عَلٰى سُوْقِهٖ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيْظَ بِهِمُ
الْكُفَّارَ ؕ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
مِنْهُمْ مَّغْفِرَةً وَّاَجْرًا عَظِيْمًا ﴿٣٠﴾ ع

8. Visjonen er den, hvor Profeten (s.a.) så seg selv og sine disipler vandre rundt om Ka'baen (Bukhârî). Deretter dro Profeten (s.a.) ut med 1500 tilhengere, men Quraisj nektet dem adgang til Makka, og overenskomsten ved Hudajbija ble undertegnet. Men synet var oppfylt, idet de neste år fritt kunne foreta 'Umrah. Men på en annen måte hadde visjonen sett en større oppfyllelse, for den betød innledningen til Islâms definitive seier.

9. Verset inneholder en veldig klar og dristig profeti om at Islâm til slutt vil seire over alle andre religioner.

10. Det synes her å hentyde til de to perioder i Islâms historie: 1) Profetens (s.a.) tid med den mektige og kraftige fremtrengning, og 2) den messianske periode med den fredlige og langsomme, men sikre vekst inn i Islâms annen triumfperiode. Vedrørende "merker på deres ansikter" sammenlikn 2. Mosebok 13:9, Ezekiel 9:4. *Istaghlaza* (gjør det sterkt) kan også bety: "det setter kjerner", jf. Matt. 13:8.

سُوْرَةُ الْحُجُرٰتِ مَدَنِيَّةٌ (٤٩)

AL-HUDJURÂT
(Åpenbart etter Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Å dere troende, vær ikke overmodige i Allahs og Hans Sendebuds nærvær, men frykt Allah, for Allah er visselig Althørende, Allvitende.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تُقَدِّمُوْا بَيْنَ يَدَيِ اللّٰهِ
وَرَسُوْلِهٖ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ②

3. Å dere troende, hev ikke deres stemme over Profetens stemme, og påkall ikke ham høylydt slik dere påkaller høylydt til hverandre, for at ikke deres handlinger blir forspilt, uten at dere merker det.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَرْفَعُوْٓا اَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ
صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوْا لَهٗ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ
بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ اَنْ تَحْبَطَ اَعْمَالُكُمْ وَاَنْتُمْ
لَا تَشْعُرُوْنَ ③

4. Sannelig, de som senker sine stemmer i Sendebudets nærvær, det er deres hjerter Allah har renset (og dermed gjort egnet) for rettferdighet. For dem er det tilgivelse og en stor belønning.[1]

اِنَّ الَّذِيْنَ يَغُضُّوْنَ اَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُوْلِ اللّٰهِ
اُولٰۗىِٕكَ الَّذِيْنَ امْتَحَنَ اللّٰهُ قُلُوْبَهُمْ لِلتَّقْوٰى ۭ
لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ عَظِيْمٌ ④

5. Sannelig, de fleste som roper på deg (mens de står like) utenfor ditt hus, mangler fornuft.

اِنَّ الَّذِيْنَ يُنَادُوْنَكَ مِنْ وَّرَاۗءِ الْحُجُرٰتِ
اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُوْنَ ⑤

6. Og om de hadde ventet tålmodig, til du var kommet ut til dem, hadde det visst nok vært bedre for dem. Og Allah er Tilgivende, Barmhjertig.

وَلَوْ اَنَّهُمْ صَبَرُوْا حَتّٰى تَخْرُجَ اِلَيْهِمْ لَكَانَ
خَيْرًا لَّهُمْ ۭ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ⑥

7. Å dere troende, hvis en ond person kommer til dere med en nyhet, så undersøk nærmere, slik at dere ikke

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنْ جَاۗءَكُمْ فَاسِقٌۢ بِنَبَاٍ
فَتَبَيَّنُوْٓا اَنْ تُصِيْبُوْا قَوْمًۢا بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوْا

---

1. Etter Makkas fall, da denne sûraen ble åpenbart, var så godt som hele Arabia gått over til Islâm, og usiviliserte elementer måtte derfor reformeres og bibringes elementære regler for god oppførsel. Sûren går deretter over til å behandle problemer av nasjonal og internasjonal betydning.

rammer et (uskyldig) folk i uvitenhet, og så angrer på det dere har gjort.

عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَدِمِينَ ﴿٧﴾

8. Og vit at Allahs Sendebud er blant dere. Hvis han hadde fulgt deres ønsker i de fleste saker, ville dere sannelig ha kommet i vanskeligheter, men Allah har gjort troen kjær for dere, og vakker for deres hjerter, og Han har fått dere til å hate vantro, opprør og ulydighet. Slike er de som er på den rette vei.

وَاعْلَمُوٓا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي
كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ
الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ
وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَٰٓئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ ﴿٨﴾

9. (Dette er) som en nåde og yndest fra Allah, og Allah er Allvitende, Allvis.

فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٩﴾

10. Og hvis to parter blant de troende strides, så stift fred mellom dem. Hvis en av dem deretter begår overgrep mot den andre, så bekjemp den som begår overgrep, inntil den vender tilbake til Allahs befaling. Så hvis den vender tilbake, slutt da fred mellom dem med rettferdighet, og behandle dem likt, for Allah elsker visselig de rettferdige.[2]

وَإِنْ طَآئِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلِحُوا
بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَىٰهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقَٰتِلُوا
الَّتِي تَبْغِي حَتَّىٰ تَفِيٓءَ إِلَىٰٓ أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَآءَتْ
فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوٓا إِنَّ اللَّهَ
يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿١٠﴾

11. De troende er visselig som brødre (innbyrdes). Slutt derfor fred mellom deres brødre, og frykt Allah, for at det skal vises dere barmhjertighet.[3]

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ
وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١١﴾

2. Dette verset inneholder ikke bare en utmerket prosedyre for forlik mellom islamske grupper eller stater. Vi har her et program for en organisasjon til fredens bevarelse, som er innlysende riktig, og vil vise seg å være tvingende nødvendig. Oppstår det strid mellom to grupper av stater eller to stater, så er det 1) alle andres plikt å intervenere og utarbeide en meklingsordning. 2) Om en av partene nekter å følge meklingen, må alle de øvrige tvinge den stridende motpart til å rette seg etter den vedtatte ordningen. 3) Når en slik stridig gruppe eller stat er tvunget til lydighet, må ingen benytte seg av situasjonen, men freden skal følge den opprinnelige ordning.

3. *Ikhwah* (brødre) er egentlig en hunkjønnsform. Det kan derfor oversettes: "brødre og søstre". Se 4:177, hvor *ikhwah* betyr søsken.

R. 2 12. Å dere troende, la ikke et folk spotte et annet, kan hende de er bedre enn dem, og la ikke kvinner spotte andre kvinner, kan hende de er bedre enn dem, og snakk ikke stygt om deres eget folk, og gi ikke hverandre kallenavn. Dette er en stygg handling etter å ha (tatt til seg) troen, og de som ikke forbedrer seg (etter denne formaningen) er de urettferdige.

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِّن قَوْمٍ عَسَىٰٓ
أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَآءٌ مِّن نِّسَآءٍ عَسَىٰٓ
أَن يَكُنَّ خَيْرًا مِّنْهُنَّ ۚ وَلَا تَلْمِزُوٓا أَنفُسَكُمْ وَلَا
تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ ۖ بِئْسَ الِاسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ
الْإِيمَانِ ۚ وَمَن لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰٓئِكَ هُمُ الظَّٰلِمُونَ ﴿١٢﴾

13. Å dere troende, unngå for mye mistenksomhet, for mistenksomhet i noen tilfeller er en synd, og spioner ikke og baksnakk ikke hverandre. Skulle noen av dere likt å spise sin døde brors kjøtt? Dere ville sannelig avsky det. Frykt Allah, for Allah vender Seg visselig (til dere med Sin tilgivelse) og er Barmhjertig.[4]

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ
بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ ۖ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَب
بَّعْضُكُم بَعْضًا ۚ أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن يَأْكُلَ لَحْمَ
أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ
تَوَّابٌ رَّحِيمٌ ﴿١٣﴾

14. Å dere mennesker, Vi har skapt dere (alle) av hankjønn og hunkjønn. Og gjort dere til folk og stammer, for at dere må kjenne hverandre. Sannelig, den mest rettferdige blant dere har størst ære hos Allah, for Allah er visselig Allvitende og kjenner alle ting.[5]

يٰٓأَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَٰكُم مِّن ذَكَرٍ وَأُنثَىٰ
وَجَعَلْنَٰكُمْ شُعُوبًا وَقَبَآئِلَ لِتَعَارَفُوٓا ۚ إِنَّ
أَكْرَمَكُمْ عِندَ اللَّهِ أَتْقَىٰكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
خَبِيرٌ ﴿١٤﴾

15. Beduinene sier: Vi tror! Si: Dere tror ikke, men si: Vi har underkastet oss. For troen er ennå ikke trengt inn i deres hjerter. Og om dere adlyder Allah og Hans Sendebud, så vil Han ikke la det minste av deres gode gjerninger gå til spille, for Allah er visselig Tilgivende, Barmhjertig.

قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا ۖ قُل لَّمْ تُؤْمِنُوا وَلَٰكِن
قُولُوٓا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَٰنُ فِي قُلُوبِكُمْ ۖ
وَإِن تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُۥ لَا يَلِتْكُم مِّنْ أَعْمَٰلِكُمْ
شَيْـًٔا ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٥﴾

---

4. Dette og det foregående vers pålegger oss å forby nedsettende omtale av andre folk, ytterligere å forby spionasje og ondsinnet og falsk propaganda. Om slike regler ble gjennomført, ville det ytterligere befeste det gode og fredlige forhold mellom nasjonene, som allerede var tema i de foregående vers.

5. Islâm betød fullstendig avskaffelse av alle tidligere forrettigheter, knyttet til rase, klasse eller andre kunstige posisjoner. Et menneske skal utelukkende bedømmes etter personlige kvalifikasjoner, og alle idéer om herrefolk og overlegne raser må falle til jorden.

16. De (sanne) troende er kun de, som tror på Allah og Hans Sendebud og så aldri tviler, og kjemper med deres eiendeler og deres liv på Allahs vei, disse er de sannferdige.

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ
لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿١٦﴾

17. Si: Vil dere belære Allah om deres religion? Når Allah kjenner (alt) som er i himlene og på jorden, og når Allah er vel vitende om alle ting?

قُلْ أَتُعَلِّمُونَ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي
السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ ﴿١٧﴾

18. De mener at de har gjort deg en tjeneste ved å underkaste seg. Si: Tro ikke at dere har gjort meg en tjeneste ved å erkjenne Islâm. Nei, Allah har vist dere nåde, ved at Han har ledet dere til troen, om dere da er sannferdige.

يَمُنُّونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمُنُّوا عَلَيَّ إِسْلَامَكُمْ
بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَاكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ
كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٨﴾

19. Sannelig, Allah kjenner himlenes og jordens hemmeligheter, og Allah ser hva dere gjør.

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ
ع بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾

ركوعاتها — سُورَةُ قٓ مَكِّيَّةٌ — (٥٠) آياتها

QÂF
Sûra 50

(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ المنزل

2. Qâf [Den Allmektige]. Ved den ærede Qur'ânen.

قٓ وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ ﴿٢﴾

3. Men nei, de undrer seg over at en advarer fra deres egne er kommet til dem. Og de vantro sier: Dette er en underlig ting.

بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ الْكَافِرُونَ
هَٰذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ ﴿٣﴾

4. Hva! Skal vi da, når vi er døde og blitt til støv (vekkes til live)? Denne tilbakevendelsen er fjern (fra virkeligheten).

ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ۚ ذٰلِكَ رَجْعٌۢ بَعِيْدٌ ﴿٤﴾

5. Vi vet hvor mye jorden forminskes for dem, og hos Oss er det en oppbevart Bok.

قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْاَرْضُ مِنْهُمْ ۚ وَعِنْدَنَا
كِتٰبٌ حَفِيْظٌ ﴿٥﴾

6. Men nei, de har forkastet sannheten, etter at den har kommet til dem, så de er i en forvirret tilstand.

بَلْ كَذَّبُوْا بِالْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ فَهُمْ فِيْٓ اَمْرٍ
مَّرِيْجٍ ﴿٦﴾

7. Har de ikke betraktet himmelen over dem, hvordan Vi har bygget den og pyntet den, så det ikke er noe ufullkomment ved den.[1]

اَفَلَمْ يَنْظُرُوْٓا اِلَى السَّمَآءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنٰهَا
وَزَيَّنّٰهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوْجٍ ﴿٧﴾

8. Og jorden har Vi utberedt og skapt fjell i den og latt det vokse på den av enhver vakker art,[2]

وَالْاَرْضَ مَدَدْنٰهَا وَاَلْقَيْنَا فِيْهَا رَوَاسِيَ وَاَنْۢبَتْنَا
فِيْهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍۢ بَهِيْجٍ ﴿٨﴾

9. som rettledning og formaning for enhver som ydmyker seg.

تَبْصِرَةً وَّذِكْرٰى لِكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيْبٍ ﴿٩﴾

10. Og Vi sender velsignet vann ned fra himmelen, og med dette lar Vi hager og korn som høstes vokse frem.

وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَآءِ مَآءً مُّبٰرَكًا فَاَنْۢبَتْنَا بِهٖ جَنّٰتٍ
وَّحَبَّ الْحَصِيْدِ ﴿١٠﴾

11. Og høye palmetrær med klaser (av dadler) stablet over (hverandre),

وَالنَّخْلَ بٰسِقٰتٍ لَّهَا طَلْعٌ نَّضِيْدٌ ﴿١١﴾

12. som en forsyning til folk. Og slik gjenoppliver Vi et dødt land, og slik skal også gjenoppstandelsen være.

رِّزْقًا لِّلْعِبَادِ ۙ وَاَحْيَيْنَا بِهٖ بَلْدَةً مَّيْتًا ۗ كَذٰلِكَ
الْخُرُوْجُ ﴿١٢﴾

13. Før dem forkastet (også) Noahs folk, Brønnens folk og Thamûd (sannheten),[3]

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوْحٍ وَّاَصْحٰبُ الرَّسِّ وَثَمُوْدُ ﴿١٣﴾

1. Sammenlikn 15:17, 37:7, 41:13, 67:6.

2. Sammenlikn 13:4, 15:20, 31:11, 77:28 og 27:61.

3. Noah, se 11:26-49. Brønnens folk, se 25:39. Thamûd, se 11:62-69.

14. og (også) 'Âd, og Farao og Lots brødre.

وَعَادٌ وَّفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطٍ ﴿١٤﴾

15. Og Skogens folk og Tubbas folk - alle forkastet de sendebudene, så Mitt løfte (om straffen) falt med rette (over dem).[4]

وَّأَصْحٰبُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ
فَحَقَّ وَعِيدِ ﴿١٥﴾

16. Er Vi da blitt slitne etter den første skapelsen? Nei, men de tviler angående en ny skapelse.

أَفَعَيِينَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِّنْ
خَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٦﴾

R. 2 17. Og sannelig har Vi skapt mennesket, og Vi vet hva dets sjel hvisker (til det). Enda Vi er det nærmere enn dets halspulsåre.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهِ
نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ﴿١٧﴾

18. Når de to mottagende (englene) nedtegner (alle hans gjerninger), sittende på høyre og venstre side,[5]

إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيٰنِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ
قَعِيدٌ ﴿١٨﴾

19. så uttrykker han ikke et ord, uten at de voktende (englene) er klare (til å nedtegne det).

مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ﴿١٩﴾

20. Og dødens beruselse kommer virkelig: Det var dette du prøvde å unngå.

وَجَآءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذٰلِكَ مَا كُنْتَ
مِنْهُ تَحِيدُ ﴿٢٠﴾

21. Og det skal blåses i trompeten. Dette er den utlovede dag.

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذٰلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ ﴿٢١﴾

22. Og enhver sjel skal komme ledsaget av en fremdrivende og en bevitnende (engel).[6]

وَجَآءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّعَهَا سَآئِقٌ وَّشَهِيدٌ ﴿٢٢﴾

---

4. 'Âd, Farao, Lot, se f.eks. sûra 11. Skogens folk, se 15:79. Tubba', se 44:38.

5. Det sies ellers i den Hellige Qur'ânen, at menneskets hender, føtter og tunge vil være vitner mot ham på Dommens dag (24:25, sammenlikn 36:66). "Mottagende engler" kan også være forskjellige legemsdeler av kroppen.

6. "Den fremdrivende" er kanskje engelen på venstre side, som opptegner de onde handlinger og deretter driver vedkommende til Helvete. "Den bevitnende" er engelen på høyre side som opptegner de gode handlinger.

23. (Vi vil da si): Du var visselig lite aktpågivende i denne sak, men nå har Vi fjernet ditt slør, og skarpt er ditt syn i dag.

لَقَدْ كُنتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَٰذَا فَكَشَفْنَا عَنكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ ٢٣

24. Og hans ledsager vil si: Dette er hva jeg allerede har ferdig (nedtegnet om ham).

وَقَالَ قَرِينُهُ هَٰذَا مَا لَدَيَّ عَتِيدٌ ٢٤

25. (Vi vil da si til hans to ledsagere): Kast inn i Helvete enhver fornekter og motstander (av sannheten),

أَلْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ ٢٥

26. som forhindret det gode, som var en overtreder, en tviler,

مَّنَّاعٍ لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيبٍ ٢٦

27. som satte opp andre guder ved siden av Allah. Så kast ham inn i den fryktelige straffen.

الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ ٢٧

28. Hans ledsager vil si: Vår Herre, det var ikke meg som villedet ham, men han var selv langt borte i (sin) villfarelse.

قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْغَيْتُهُ وَلَٰكِن كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ٢٨

29. Han [Allah] vil si: Strid ikke i Mitt nærvær, og Jeg ga dere advarselen (om straffen) på forhånd.

قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُم بِالْوَعِيدِ ٢٩

30. Mitt ord kan ikke endres og Jeg er ikke urettferdig mot (Mine) tjenere.

مَا يُبَدَّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَا أَنَا بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ٣٠

R. 3 31. På den dag vil Vi si til Helvete: Er du fylt? Og det vil svare: Er det enda flere?

يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأْتِ وَتَقُولُ هَلْ مِن مَّزِيدٍ ٣١

32. Og Paradiset vil bli brakt nær, ikke langt unna de rettferdige.

وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ ٣٢

33. Dette er det som ble lovet til enhver som vendte seg (til Allah) og voktet over sine gjerninger,

هَٰذَا مَا تُوعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٍ ٣٣

34. som fryktet den Nåderike i det skjulte og som henvendte seg (til Allah) med et angrende hjerte.

مَنْ خَشِيَ الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِ وَجَآءَ بِقَلْبٍ مُّنِيْبِ ﴿٣٤﴾

35. Gå inn i det med fred. Dette er dagen (som skal vare i) evighet.

اِدْخُلُوْهَا بِسَلٰمٍ ذٰلِكَ يَوْمُ الْخُلُوْدِ ﴿٣٥﴾

36. Der vil de få alt de ønsker, og hos Oss vil det være enda mer.

لَهُمْ مَّا يَشَآءُوْنَ فِيْهَا وَلَدَيْنَا مَزِيْدٌ ﴿٣٦﴾

37. Hvor mange generasjoner tilintetgjorde Vi (ikke) før dem, som var mektigere enn dem i styrke? De dro omkring i alle land (for å unngå straffen). Men var det noe tilfluktssted?

وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ هُمْ اَشَدُّ مِنْهُمْ
بَطْشًا فَنَقَّبُوْا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَّحِيْصٍ ﴿٣٧﴾

38. Sannelig, i dette er det formaning for den som har et hjerte (å forstå med), eller som bruker øret, og er vitne (over det).

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَذِكْرٰى لِمَنْ كَانَ لَهٗ قَلْبٌ اَوْ اَلْقَى
السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيْدٌ ﴿٣٨﴾

39. Og Vi har visselig skapt himlene og jorden og alt som er imellom dem i seks perioder, og ingen tretthet har berørt Oss.[7]

وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِيْ
سِتَّةِ اَيَّامٍ وَّمَا مَسَّنَا مِنْ لُّغُوْبٍ ﴿٣٩﴾

40. Bær da i tålmodighet det de sier, og lovpris din Herres ære før solens oppgang og før dens nedgang,

فَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُوْلُوْنَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ
طُلُوْعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوْبِ ﴿٤٠﴾

41. og lovpris Ham (også) en del av natten, etter de (foreskrevne) nedkastninger.

وَمِنَ الَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَاَدْبَارَ السُّجُوْدِ ﴿٤١﴾

42. Og hør: På den dag, da herolden vil kalle fra et sted i nærheten,

وَاسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَّكَانٍ قَرِيْبٍ ﴿٤٢﴾

43. den dag vil de i sannhet høre ropet: Det er Oppstandelsens dag!

يَّوْمَ يَسْمَعُوْنَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوْجِ ﴿٤٣﴾

44. Sannelig, det er Vi som gir liv og død, og til Oss er tilbakevendelsen.

اِنَّا نَحْنُ نُحْيٖ وَنُمِيْتُ وَاِلَيْنَا الْمَصِيْرُ ﴿٤٤﴾

7. *Jawm* betyr ikke bare dag, men tid eller tidsperiode. Se også 22:48 og 70:5.

45. (På) den dag vil jorden sprekke av at de vil komme ut i all hast. Denne (måten) å samle på er lett for Oss.

يَوْمَ تَشَقَّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ۚ ذَٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ﴿٤٥﴾

46. Vi vet best hva de sier, og du er ikke utnevnt til å tvinge dem, men forman dem ved hjelp av Qur'ânen, som frykter Min advarsel.

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ ۖ وَمَا أَنتَ عَلَيْهِم بِجَبَّارٍ ۖ فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَن يَخَافُ وَعِيدِ ﴿٤٦﴾

سُورَةُ الذّٰرِيٰتِ مَكِّيَّةٌ (٥١)

Sûra 51

AL-DHÂRIJÂT

(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Ved de som sprer (frø med en sann) spredning,

وَالذَّارِيَاتِ ذَرْوًا ﴿٢﴾

3. og som så bærer byrden [altså vindene],

فَالْحَامِلَاتِ وِقْرًا ﴿٣﴾

4. og som så løper lett av gårde,

فَالْجَارِيَاتِ يُسْرًا ﴿٤﴾

5. og som så deler ut (etter befaling),

فَالْمُقَسِّمَاتِ أَمْرًا ﴿٥﴾

6. sannelig, det dere har blitt lovet er sant,[1]

إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ ﴿٦﴾

7. og dommen vil sannelig bli felt.

وَإِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾

8. Og ved himmelen (full) av spor,

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُكِ ﴿٨﴾

1. Det kan hentydes til vindene på det fysiske plan, men på det åndelige plan har vi en tilsvarende parallell i Profetens (s.a.) disipler, som etter å ha mottatt sannheten og assimilert den, dro av sted til de fjerneste steder og fordelte hva de selv hadde mottatt.

9. dere har sannelig forskjellige meninger.

إِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ ﴿٩﴾

10. Den (alene) som er bortvendt fra (sannheten), skal (det gode) vendes bort fra.

يُؤْفَكُ عَنْهُ مَنْ أُفِكَ ﴿١٠﴾

11. Forbannet være løgnerne,

قُتِلَ الْخَرَّاصُونَ ﴿١١﴾

12. som i deres dypeste uvitenhet er uoppmerksomme (på sannheten).

الَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرَةٍ سَاهُونَ ﴿١٢﴾

13. De spør: Når kommer Dommens dag?

يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمُ الدِّينِ ﴿١٣﴾

14. (Si): Den dag, da de skal prøves ved Ilden.

يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ ﴿١٤﴾

15. (Det vil bli sagt til dem): Smak nå (resultatet av) deres prøvelse. Det var dette dere forsøkte å fremskynde.

ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هَٰذَا الَّذِي كُنتُم بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٥﴾

16. Sannelig, de rettferdige vil være blant Hager og kilder,

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٦﴾

17. mottagende av det deres Herre skjenker dem, for de pleide visselig å øve godt før dette.

آخِذِينَ مَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ
ذَٰلِكَ مُحْسِنِينَ ﴿١٧﴾

18. De sov bare lite om natten,

كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ﴿١٨﴾

19. og ved daggry ba de (også) om (Allahs) tilgivelse.

وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿١٩﴾

20. Og i deres eiendeler var det en andel for den bedende, og den trengende (som ikke spør).

وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿٢٠﴾

21. På jorden er det tegn for dem som har visshet (i troen),

وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّلْمُوقِنِينَ ﴿٢١﴾

22. og (også) i dere selv. Vil dere da ikke se?

وَفِي أَنفُسِكُمْ ۚ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٢٢﴾

23. Og i himmelen er deres ernæring og det dere har blitt lovet.

وَفِي السَّمَآءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ﴿٢٣﴾

24. Ved himmelens og jordens Herre, dette er visselig sannheten, liksom (det at) dere taler (er en sannhet).

فَوَرَبِّ السَّمَآءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَآ أَنَّكُمْ تَنطِقُونَ ﴿٢٤﴾

R. 2 25. Har historien om Abrahams ærede gjester nådd deg?[2]

وقف لازم هَلْ أَتَىٰكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَٰهِيمَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٥﴾

26. Når de kom til ham og sa: Salâm [Fred]. Svarte han: Salâm [Fred], Å fremmede!

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَـٰمًا قَالَ سَلَـٰمٌ قَوْمٌ مُّنكَرُونَ ﴿٢٦﴾

27. Så vendte han seg til sin familie, og brakte en (stekt) fet kalv.

فَرَاغَ إِلَىٰٓ أَهْلِهِ فَجَآءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ ﴿٢٧﴾

28. Så anbrakte han den for dem, og sa: Vil dere ikke spise?

فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٢٨﴾

29. Da følte han en frykt for dem. De sa: Frykt ikke - og de brakte ham gledelig nytt om en sønn, begavet med kunnskap.

فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشَّرُوهُ بِغُلَـٰمٍ عَلِيمٍ ﴿٢٩﴾

30. Så kom hans kone frem forlegen og slo seg for ansiktet og sa: (Men jeg er jo) en ufruktbar kvinne.

فَأَقْبَلَتِ امْرَأَتُهُ فِي صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ ﴿٣٠﴾

31. De svarte: Slik har din Herre sagt. Han er visselig den Allvise, den Allvitende.

قَالُوا كَذَٰلِكِ قَالَ رَبُّكِ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٣١﴾

[DEL 27]

32. Han [Abraham] sa: Hva er deres ærend, Å dere som har blitt sendt?

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٢﴾

2. Disse sendebud kan ikke være engler, som visse kommentatorer sier. Qur'ânen sier selv, at det ikke vandrer engler på jorden (17:96).

33. De sa: Vi har sannelig blitt sendt til et folk av syndere,

قَالُوٓا إِنَّآ أُرْسِلْنَآ إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾

34. slik at vi kan sende ned steiner av tørr leire over dem,

لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّن طِينٍ ﴿٣٣﴾

35. merket av din Herre for overtrederne.

مُّسَوَّمَةً عِندَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ﴿٣٤﴾

36. Så Vi brakte (først) ut de av dem som var troende der,

فَأَخْرَجْنَا مَن كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾

37. og Vi fant der (intet) annet enn et hus av de som underkastet seg.

فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِّنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٦﴾

38. Og Vi etterlot i det et tegn for dem som frykter den smertelige straff.

وَتَرَكْنَا فِيهَآ ءَايَةً لِّلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٣٧﴾

39. Og i (historien om) Moses (finnes det også tegn), når Vi sendte ham til Farao med en klar fullmakt.

وَفِى مُوسَىٰٓ إِذْ أَرْسَلْنَٰهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطَٰنٍ
مُّبِينٍ ﴿٣٨﴾

40. Så vendte han [Farao] seg mot sine rådsherrer, og sa: En trollmann, eller en besatt.

فَتَوَلَّىٰ بِرُكْنِهِۦ وَقَالَ سَٰحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ﴿٣٩﴾

41. Så grep Vi ham og hans hærskarer og kastet dem i havet; mens han bebreidet seg selv.

فَأَخَذْنَٰهُ وَجُنُودَهُۥ فَنَبَذْنَٰهُمْ فِى الْيَمِّ وَهُوَ
مُلِيمٌ ﴿٤٠﴾

42. Og i (historien om) 'Âd (finnes det også tegn), da Vi sendte en ødeleggende vind over dem.

وَفِى عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ ﴿٤١﴾

43. Den sparte ikke noe av det den kom over, men etterlot det som et råttent bein.

مَا تَذَرُ مِن شَىْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلَتْهُ كَالرَّمِيمِ ﴿٤٢﴾

44. Og i (historien om) Thamûd (finnes det også tegn), da det ble sagt dem: Nyt nå livet en kort stund.

وَفِى ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٤٣﴾

45. Men de overtrådte sin Herres befaling, derfor tok lynet dem, mens de så på.

فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّٰعِقَةُ وَهُمْ
يَنظُرُونَ ﴿٤٤﴾

46. Og de maktet ikke å reise seg opp, og heller ikke kunne de ta hevn.

فَمَا اسْتَطَاعُوا مِن قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنتَصِرِينَ ﴿٤٦﴾

47. Og (også i) Noahs folk (etterlot Vi et tegn), det var visselig et ulydig folk.

وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٤٧﴾

R. 3 48. Og Vi har bygd himmelen med Vår storartet makt, og Vi vil visselig utvide den [himmelen = universet].[3]

وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ﴿٤٨﴾

49. Og jorden har Vi utbredt, så (hvor) utmerket er Vi (ikke) til å utbre!

وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ ﴿٤٩﴾

50. Og av alle ting har Vi skapt par, for at dere må tenke dere om.[4]

وَمِن كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٠﴾

51. Så (søk deres) flukt hos Allah, for jeg er sannelig en klar advarer til dere fra Ham.

فَفِرُّوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥١﴾

52. Og sett ikke opp noen annen gud ved siden av Allah. Jeg er sannelig bare en klar advarer til dere fra Ham.

وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ إِنِّي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ
مُّبِينٌ ﴿٥٢﴾

53. Således kom det ikke noe sendebud til de tidligere (folk), uten at de sa: En trollmann eller en besatt.

كَذَٰلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ مِن قَبْلِهِم مِّن رَّسُولٍ إِلَّا
قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ﴿٥٣﴾

54. Var det dette de formante hverandre? Nei, de er et opprørsk folk.

أَتَوَاصَوْا بِهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٥٤﴾

55. Så vend deg bort fra dem; og du kan (visselig) ikke bebreides (for noe).

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا أَنتَ بِمَلُومٍ ﴿٥٥﴾

56. Og fortsett å formane (dem), for formaning gavner (visselig) de troende.

وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَىٰ تَنفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٦﴾

3. *Mûsi'ûn* kan også oversettes: "Vi har en enorm styrke".

4. Mennesket må også åndelig fullkommengjøres ved at dets natur forenes med den guddommelige åpenbaring.

57. Og Jeg har ikke skapt djinner og mennesker for annet enn at de skal tilbe Meg.[5]

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ٥٧

58. Jeg ønsker ikke noe underhold (fra dem), og (heller) ikke ønsker Jeg at de skal gi Meg føde.

مَا أُرِيدُ مِنْهُم مِّن رِّزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَن يُطْعِمُونِ ٥٨

59. Sannelig, Allah er den som skjenker underhold (i overflod), maktens Herre, den Sterke.

إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ٥٩

60. Og de urettferdiges skjebne skal visselig være som deres fellers skjebne. Søk derfor ikke å fremskynde (straffen) fra Meg.

فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذَنُوبًا مِّثْلَ ذَنُوبِ أَصْحَابِهِمْ
فَلَا يَسْتَعْجِلُونِ ٦٠

61. Ve da de vantro på den dag, de er lovet.

فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا مِن يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ٦١

5. *'Abbada* betyr å gjøre til slave, å underkaste seg (veien) og gjøre det lett for andre. Å gjøre underdanig, å tilbe sin Herre, innebærer som følge av dette å disiplinere seg selv i etterlikning av sin Herres egenskaper.

سُورَةُ الطُّورِ مَكِّيَّةٌ (٥٢)

AL-TÛR

Sûra 52

(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ١

2. Ved al-Tûr [Sinai-fjellet]

وَالطُّورِ ٢

3. og Boken som er skrevet

وَكِتَابٍ مَّسْطُورٍ ٣

4. på utfoldede pergament.

فِي رَقٍّ مَّنشُورٍ ٤

5. Og ved det (stadig) besøkte Hus [Ka'baen],

وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ﴿٥﴾

6. og (dets) opphøyde tak,

وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ﴿٦﴾

7. og ved det svulmende hav (av pilgrimsfarere),

وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ﴿٧﴾

8. at din Herres straff vil sannelig inntreffe,

إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ﴿٨﴾

9. det er ingen (eller intet) som kan forhindre den,

مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ﴿٩﴾

10. på den dag da himlene setter seg i voldsom bevegelse,

يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا ﴿١٠﴾

11. og fjellene kommer til å bevege seg raskt.[1]

وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ﴿١١﴾

12. Ve på den dag dem som forkaster (sannheten),

فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٢﴾

13. dem som henga seg til tomprat (for tidsfordriv).

الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ ﴿١٣﴾

14. På den dag skyves de ned i Helvetes ild med et voldsomt støt.

يَوْمَ يُدَعُّونَ إِلَىٰ نَارِ جَهَنَّمَ دَعًّا ﴿١٤﴾

15. Dette er Ilden dere pleide å benekte.

هَٰذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٥﴾

16. Er dette magi - eller er det dere som ikke kan se?

أَفَسِحْرٌ هَٰذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿١٦﴾

17. Tre inn i den, og om dere viser utholdenhet eller ikke, så vil det være det samme for dere. Dere belønnes kun for det dere pleide å gjøre.

اصْلَوْهَا فَاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ
إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾

1. Dette og det følgende vers synes å hentyde til himmelens bistand til Profetens (s.a.) sak, og derav "fjellenes" (de tidligere stormennenes) forsvinnelse fra scenen.

18. Sannelig, de troende vil være i Hager og salighet.

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّٰتٍ وَنَعِيمٍ ﴿١٨﴾

19. De nyter det deres Herre har gitt dem, og deres Herre vil redde dem fra den (brennende) Ilds straff.

فَٰكِهِينَ بِمَآ ءَاتَىٰهُمْ رَبُّهُمْ وَوَقَىٰهُمْ رَبُّهُمْ
عَذَابَ ٱلْجَحِيمِ ﴿١٩﴾

20. Spis og drikk med velbehag for det dere pleide å gjøre.

كُلُوا وَٱشْرَبُوا هَنِيٓـًٔا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾

21. (På den dag, vil de) lene seg mot sjeselonger ordnet i rader. Og som ektefeller skal Vi gi dem jomfruer, som har store (vakre) øyne.[2]

مُتَّكِـِٔينَ عَلَىٰ سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ ۖ وَزَوَّجْنَٰهُم بِحُورٍ
عِينٍ ﴿٢١﴾

22. Og de som tror, og hvis barn har fulgt dem i troen, vil Vi forene med deres barn, og Vi vil ikke forminske noe i deres gjerningers (belønning). Ethvert menneske innestår for det det har gjort.

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا وَٱتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُم بِإِيمَٰنٍ
أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَآ أَلَتْنَٰهُم مِّنْ عَمَلِهِم
مِّن شَىْءٍ ۚ كُلُّ ٱمْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ ﴿٢٢﴾

23. Og Vi vil forsyne dem rikelig med frukt og kjøtt, som de ønsker.

وَأَمْدَدْنَٰهُم بِفَٰكِهَةٍ وَلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢٣﴾

24. De vil der motta et beger fra hverandre, som det verken er forfengelighet eller synd i.[3]

يَتَنَٰزَعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَّا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْثِيمٌ ﴿٢٤﴾

25. Og der vil unge menn gå omkring dem, (rensede) som om de var velbevarte perler.

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَّهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ
مَّكْنُونٌ ﴿٢٥﴾

26. Og de vil henvende seg til hverandre og utspørre hverandre.

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَآءَلُونَ ﴿٢٦﴾

27. De vil si: Før dette, når (vi var) blant våre familier, var vi virkelig engstelige (for vår skjebne).

قَالُوٓا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِىٓ أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ﴿٢٧﴾

---

2. Det følgende vers viser at det er snakk om de troendes ektefeller. *Hûr* betyr egentlig: "hvit, ren" og *'ain* betyr: "god, vakker, skjønn". Ordene kan gjelde både for hankjønn og hunkjønn. Sjeselong er en sengeliknende sofa. Sammenlikn 44:55 og 56:23.

3. Det er ikke snakk om alminnelig vin, liksom det ikke er snakk om alminnelige jordiske kvinner.

28. Men Allah har vist oss nåde og frelst oss fra den brennende vinds straff.

فَمَنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا وَوَقٰنَا عَذَابَ السَّمُوْمِ ﴿٢٨﴾

29. Vi pleide visselig å påkalle Ham tidligere, fordi Han er sannelig den Velvillige, den Barmhjertige.

ع إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوْهُ ۖ إِنَّهٗ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيْمُ ﴿٢٩﴾

R. 2 30. Så fortsett å formane dem. Din Herres nåde er med deg, for du er verken spåmann eller besatt.

فَذَكِّرْ فَمَآ أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَّلَا مَجْنُوْنٍ ﴿٣٠﴾

31. Sier de: (Han er) en dikter, vi venter på at tiden vil bringe en katastrofe over ham?

أَمْ يَقُوْلُوْنَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهٖ رَيْبَ الْمَنُوْنِ ﴿٣١﴾

32. Si: Vent da, jeg venter visselig (også) sammen med dere.

قُلْ تَرَبَّصُوْا فَإِنِّيْ مَعَكُمْ مِّنَ الْمُتَرَبِّصِيْنَ ﴿٣٢﴾

33. Påbyr deres fornuft dem dette, eller er de et opprørsk folk?

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَامُهُمْ بِهٰذَآ أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُوْنَ ﴿٣٣﴾

34. Sier de: Han har oppdiktet den [Qur'ânen]? Nei, men de vil ikke tro.

أَمْ يَقُوْلُوْنَ تَقَوَّلَهٗ ۚ بَلْ لَّا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٣٤﴾

35. La dem frembringe et utsagn likt dette, om de er sannferdige.[4]

فَلْيَأْتُوْا بِحَدِيْثٍ مِّثْلِهٖٓ إِنْ كَانُوْا صٰدِقِيْنَ ﴿٣٥﴾

36. Er de skapt uten noe formål, eller er de selv skapere?

أَمْ خُلِقُوْا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخٰلِقُوْنَ ﴿٣٦﴾

37. Skapte de himlene og jorden? Nei, men de har ingen visshet.

أَمْ خَلَقُوا السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ ۚ بَلْ لَّا يُوْقِنُوْنَ ﴿٣٧﴾

38. Har de din Herres skatter hos seg, eller er de voktere over dem?

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَآئِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُصَيْطِرُوْنَ ﴿٣٨﴾

39. Har de en stige ved hvilken de kan (klatre til himmelen og) lytte til (de guddommelige ordene)? La da deres

أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَّسْتَمِعُوْنَ فِيْهِ ۚ فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُمْ

4. Ingen kan frembringe noe, som verken i form eller innhold kan måle seg med Qur'ânen, eller selv en liten del av den. Sammenlikn også 2:24, 14:25 og 17:89.

lyttere fremlegge et fullverdig klart bevis.

بِسُلْطَٰنٍ مُّبِينٍ ٣٩

40. Har Han (bare) døtre, mens dere har sønner?[5]

أَمْ لَهُ ٱلْبَنَٰتُ وَلَكُمُ ٱلْبَنُونَ ٤٠

41. Eller ber du dem om en belønning, så de blir tynget ned av gjeldens (byrde)?

أَمْ تَسْـَٔلُهُمْ أَجْرًا فَهُم مِّن مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُونَ ٤١

42. Har de (kunnskap) om det usette, slik at de skriver det ned?

أَمْ عِندَهُمُ ٱلْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ٤٢

43. Planlegger de en sammensvergelse? Men de vantro kommer selv til å bli ofre for sin sammensvergelse.

أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا ۖ فَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ هُمُ ٱلْمَكِيدُونَ ٤٣

44. Har de noen gud foruten Allah? Hellig er Allah over (alt) det de tilskriver (Ham).

أَمْ لَهُمْ إِلَٰهٌ غَيْرُ ٱللَّهِ ۚ سُبْحَٰنَ ٱللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ٤٤

45. Og om de skulle se et stykke av himmelen falle ned, så ville de si: Det er bare skyer stablet over (hverandre).

وَإِن يَرَوْا۟ كِسْفًا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ سَاقِطًا يَقُولُوا۟ سَحَابٌ
مَّرْكُومٌ ٤٥

46. Så la dem (være) alene til de møter sin dag, da de vil bli fratatt deres bevissthet,

فَذَرْهُمْ حَتَّىٰ يُلَٰقُوا۟ يَوْمَهُمُ ٱلَّذِى فِيهِ يُصْعَقُونَ ٤٦

47. den dag da deres planer ikke vil nytte dem det minste, heller ikke vil de bli hjulpet.

يَوْمَ لَا يُغْنِى عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْـًٔا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ٤٧

48. Og for de urettferdige finnes det visselig en straff foruten denne. Men de fleste av dem vet det ikke.

وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ عَذَابًا دُونَ ذَٰلِكَ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ ٤٨

49. Så vent tålmodig på din Herres dom; for du er sannelig foran Våre

وَٱصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا ۖ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ

5. Spørsmålet er ironisk; araberne foretrakk sønner, men anså englene for å være Guds døtre, se 43:17, 20.

øyne, og lovpris din Herres ære når du står opp (til bønn).[6]

رَبِّكَ حِيْنَ تَقُوْمُ ﴿٤٩﴾

50. Og lovpris Ham (også) en del av natten, og når stjernene blekner.

وَ مِنَ الَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَ اِدْبَارَ النُّجُوْمِ ﴿٥٠﴾

6. Uttrykket "foran Våre øyne" betyr: "under Vår beskyttelse" (se 5:68).

سُوْرَةُ النَّجْمِ مَكِّيَّةٌ (٥٣)

Sûra 53

AL-NADJM
(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Ved stjernen, når den faller,[1]

وَ النَّجْمِ اِذَا هَوٰى ﴿٢﴾

3. deres felle har ikke fart vill, heller ikke er han ruinert.

مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَ مَا غَوٰى ﴿٣﴾

4. Og han taler ikke av (sitt eget) begjær.

وَ مَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوٰى ﴿٤﴾

5. Dette er kun en åpenbaring, åpenbart (av Allah).

اِنْ هُوَ اِلَّا وَحْيٌ يُّوْحٰى ﴿٥﴾

6. Den Mektige i styrke har lært ham,[2]

عَلَّمَهٗ شَدِيْدُ الْقُوٰى ﴿٦﴾

1. *Nadjm* betyr: "stjerne, plante (uten stammenavn), Syvstjernen, bestemt tid" (Lane, Aqrab, Kashshâf, Tâdj og Gharâ'ib al-Qur'ân). Som følge av disse flere betydningene er tolkningsmulighetene store: 1) Det kan hentydes til den gjentatte profetien om Islâms oppstigning til Syvstjernen; 2) Qur'ânens guddommelige opprinnelse bevises ved at den består, mens den vaklende plante faller; 3) Qur'ânens stykkevise åpenbaring er et bevis på dens sannhet, først ved å svare til datidens krav og endelig ved sin guddommelige komposisjon å svare til alle tiders krav. Dateringen av Qur'ân-stykkene tjener også til å fastslå profetier; 4) En profeti om den arabiske stjernens fall, idet *nadjm* (i flertall) også betyr: "høvdinger, små stater".

2. Vanligvis tas ordene om Gabriel. Dette er ikke riktig, siden Gabriel ikke kan kalles Guds tjener, men det kan derimot Profet Muhammad (s.a.), se vers 11 i denne sûra. Det er også uten tvil snakk om

7. den Vise, deretter befestet Han Seg,

ذو مرة فاستوى ﴿٦﴾

8. i en (slik) tilstand at Han nådde den høyeste horisonten.[3]

وهو بالأفق الأعلى ﴿٧﴾

9. Deretter nærmet han seg (Allah); så (også Allah) kom nær (ham).

ثم دنا فتدلى ﴿٨﴾

10. Så han ble en felles streng mellom to buer, eller enda nærmere.[4]

فكان قاب قوسين أو أدنى ﴿٩﴾

11. Så åpenbarte Han til Sin tjener det Han ville åpenbare.

فأوحى إلى عبده ما أوحى ﴿١٠﴾

12. (og) hjertet løy ikke om hva han så,

ما كذب الفؤاد ما رأى ﴿١١﴾

13. vil dere da strides med ham, om hva han så?

أفتمرونه على ما يرى ﴿١٢﴾

14. Og han så Ham visselig en annen gang,[5]

ولقد رآه نزلة أخرى ﴿١٣﴾

15. ved det fjerne lotus-treet,

عند سدرة المنتهى ﴿١٤﴾

16. nær den Hagen som gir tilflukt,

عندها جنة المأوى ﴿١٥﴾

17. da det som skulle dekke, dekket lotus-treet.[6]

إذ يغشى السدرة ما يغشى ﴿١٦﴾

---

guddommelige attributter med vekt på allmektighet og dens gjentatte manifestasjon.

3. Sûren handler om Profetens (s.a.) *mi'râdj* (åndelig himmelfart), som i tradisjonen ofte sammenblandes med hans *isrâ* (åndelig nattereise) til Jerusalem, se 17:2.

4. Det er ikke snakk om "et eller to bueskudds avstand". Araberne sier: *bainahumâ qâba qawsain*, som betyr at det er et meget nært forhold mellom de to. Det er også et språklig uttrykk som sier: *ramûna 'an qawsin wâhidin* (egentlig: de skjøt på oss med én bue): de stod hverandre nærmere enn nær, de stod i last og brast. - Uttrykket skildrer derfor Muhammads (s.a.) nære og fortrolige forhold til Gud (Lane, Lisân-al-'Arab).

5. Den åndelige himmelfart må være en visjon, som har gjentatt seg - eller Profeten (s.a.) så Gud to ganger "med hjertets øye" (Muslim: Kitâb-ul-Imân).

6. Ordene "det som dekker" betegner guddommelig manifestasjon.

18. Blikket for ikke vill, heller ikke vek det bort.

ما زاغ البصر وما طغى ﴿١٨﴾

19. Han har visselig sett det største av sin Herres tegn.

لقد رأى من آيات ربه الكبرى ﴿١٩﴾

20. Har dere sett Lât og 'Uzza?

أفرأيتم اللات والعزى ﴿٢٠﴾

21. Og Manât, den tredje, enda en (av deres gudinner).[7]

ومناة الثالثة الأخرى ﴿٢١﴾

22. Hva! Sønner for dere, og døtre for Ham?

ألكم الذكر وله الأنثى ﴿٢٢﴾

23. Dette vil da sannelig være en urettferdig fordeling.[8]

تلك إذا قسمة ضيزى ﴿٢٣﴾

24. Disse er bare navn, som dere har gitt - dere og deres forfedre. Allah har ikke åpenbart noen fullmakt for dem. De følger kun en formodning og hva deres sjeler begjærer, mens det (allerede) har kommet rettledning til dem fra deres Herre.

إن هي إلا أسماء سميتموها أنتم وآباؤكم ما أنزل الله بها من سلطان إن يتبعون إلا الظن وما تهوى الأنفس ولقد جاءهم من ربهم الهدى ﴿٢٤﴾

25. Kan mennesket få (alt) det begjærer?

أم للإنسان ما تمنى ﴿٢٥﴾

26. Så (både) det kommende og det nåværende tilhører Allah (alene).

فلله الآخرة والأولى ﴿٢٦﴾

R. 2 27. Og hvor mangen en engel finnes det (ikke) i himlene, men deres forbønn

وكم من ملك في السماوات لا تغني شفاعتهم

7. Historien om at Satan her skulle ha hvisket noe om at man kunne håpe på gudinnenes forbønn, er tydeligvis en forfalskning. Hele sûren lærer klart og kompromissløst monoteisme. Historien stammer fra Wâqidi, som alle autoriteter stempler som løgner, eller Tabarî, som av kjennere betegnes som godtroende og upålitetlig som rapportør. Det finnes ingen spor av denne historien i Sihâh Sitta (de seks pålitelige tradisjonsverker). Qastalânî og Zurqânî mener at en ondsinnet person i forsamlingen sa disse ordene. Dette er mulig, da det fortelles at Quraisj før Islâm selv brukte de samme ord (Mu'djam al-Buldân, bind 5, under 'Uzza). Qur'ânen erklærer selv at dens tekst er guddommelig sikret (se 15:10 og 72:27-29). Det påstås ytterligere, at vers 53 av sûra al-Hadjdj ble åpenbart i forbindelse med denne glemmelse fra profet Muhammads (s.a.) side. Mener man at det tok 7-8 år for å få rettet misforståelsen?

8. Sammenlikn 43:18, 52:40.

nytter ikke det minste, unntagen etter at Allah har gitt tillatelse til hvem Han vil, og (som Han) behager.

شَيْـًٔا إِلَّا مِنۢ بَعْدِ أَن يَأْذَنَ ٱللَّهُ لِمَن يَشَآءُ وَ
يَرْضَىٰٓ ﴿٢٧﴾

28. Sannelig, de som ikke tror på det kommende, gir englene kvinnelige navn;

إِنَّ ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِٱلْـَٔاخِرَةِ لَيُسَمُّونَ ٱلْمَلَٰٓئِكَةَ
تَسْمِيَةَ ٱلْأُنثَىٰ ﴿٢٨﴾

29. enda de ikke har noen viten om det. De følger kun en formodning, og formodninger hjelper visselig ikke mot sannheten.

وَمَا لَهُم بِهِۦ مِنْ عِلْمٍ ۖ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا ٱلظَّنَّ ۖ وَ
إِنَّ ٱلظَّنَّ لَا يُغْنِى مِنَ ٱلْحَقِّ شَيْـًٔا ﴿٢٩﴾

30. Vend deg da bort fra den som vender seg bort fra Vår ihukommelse, og som ikke søker noe annet enn (denne) verdens liv.

فَأَعْرِضْ عَن مَّن تَوَلَّىٰ عَن ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا
ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا ﴿٣٠﴾

31. Dette er høydepunktet av deres viten. Sannelig, din Herre vet best hvem som er fart vill fra Hans vei, og Han kjenner best den som følger rettledningen.

ذَٰلِكَ مَبْلَغُهُم مِّنَ ٱلْعِلْمِ ۚ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ
بِمَن ضَلَّ عَن سَبِيلِهِۦ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ ٱهْتَدَىٰ ﴿٣١﴾

32. Og til Allah tilhører det som finnes i himlene og det som finnes på jorden, så Han kan lønne dem som øver ondt for det de har gjort, og (også) lønne dem som handler godt, med det beste;

وَلِلَّهِ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ لِيَجْزِىَ
ٱلَّذِينَ أَسَٰٓـُٔوا۟ بِمَا عَمِلُوا۟ وَيَجْزِىَ ٱلَّذِينَ أَحْسَنُوا۟
بِٱلْحُسْنَى ﴿٣٢﴾

33. dem, som unngår de store synder og usømmeligheter unntagen mindre feil. Din Herre er visselig altomfattende i Sin tilgivelse. Han kjenner dere godt (fra den tiden) da Han skapte dere fra jorden, og da dere var fostre i deres mødres liv. Regn derfor ikke dere selv for rene. Han vet best hvem som er rettferdig.

ٱلَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَٰٓئِرَ ٱلْإِثْمِ وَٱلْفَوَٰحِشَ إِلَّا
ٱللَّمَمَ ۚ إِنَّ رَبَّكَ وَٰسِعُ ٱلْمَغْفِرَةِ ۚ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ
إِذْ أَنشَأَكُم مِّنَ ٱلْأَرْضِ وَإِذْ أَنتُمْ أَجِنَّةٌ فِى
بُطُونِ أُمَّهَٰتِكُمْ ۖ فَلَا تُزَكُّوٓا۟ أَنفُسَكُمْ ۖ هُوَ أَعْلَمُ
بِمَنِ ٱتَّقَىٰٓ ﴿٣٣﴾

R. 3 34. Har du sett den som vender seg bort,

أَفَرَءَيْتَ ٱلَّذِى تَوَلَّىٰ ﴿٣٤﴾

35. og er motvillig (etter å ha) gitt ut en liten (del for Guds sak)?

وَأَعْطَىٰ قَلِيلًا وَّأَكْدَىٰ ﴿٣٥﴾

36. Har han kunnskap om det usette, så at han kan se (sitt eget utfall)?

أَعِندَهُۥ عِلْمُ ٱلْغَيْبِ فَهُوَ يَرَىٰٓ ﴿٣٦﴾

37. Har han ikke fått beskjed om det som er i Moses' skrifter?

أَمْ لَمْ يُنَبَّأْ بِمَا فِى صُحُفِ مُوسَىٰ ﴿٣٧﴾

38. Og i Abrahams (skrifter), som oppfylte (løftet),[9]

وَإِبْرَٰهِيمَ ٱلَّذِى وَفَّىٰٓ ﴿٣٨﴾

39. at ingen, som selv bærer en byrde, skal bære en annens byrde,

أَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ﴿٣٩﴾

40. og at mennesket kun får hva det har strevet etter,

وَأَن لَّيْسَ لِلْإِنسَٰنِ إِلَّا مَا سَعَىٰ ﴿٤٠﴾

41. og at (resultatet) av dets streben skal påses.

وَأَنَّ سَعْيَهُۥ سَوْفَ يُرَىٰ ﴿٤١﴾

42. Så vil det bli belønnet for det med den høyeste belønningen,

ثُمَّ يُجْزَىٰهُ ٱلْجَزَآءَ ٱلْأَوْفَىٰ ﴿٤٢﴾

43. og at endemålet er hos din Herre;

وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ ٱلْمُنتَهَىٰ ﴿٤٣﴾

44. og at Han får (mennesket) til å le og gråte,

وَأَنَّهُۥ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَىٰ ﴿٤٤﴾

45. og at det er Han som forårsaker død og skjenker liv,

وَأَنَّهُۥ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا ﴿٤٥﴾

46. og at Han har skapt par, hankjønn og hunkjønn,

وَأَنَّهُۥ خَلَقَ ٱلزَّوْجَيْنِ ٱلذَّكَرَ وَٱلْأُنثَىٰ ﴿٤٦﴾

47. fra en sæddråpe, når den slippes ut,

مِن نُّطْفَةٍ إِذَا تُمْنَىٰ ﴿٤٧﴾

48. og at det påhviler Ham å frembringe den andre skapelsen,

وَأَنَّ عَلَيْهِ ٱلنَّشْأَةَ ٱلْأُخْرَىٰ ﴿٤٨﴾

---

9. Sammenlikn 2:125. Angående Abrahams skrifter, se 87:20.

49. og at det er Han som beriker og gjør til herren over skatter,[10]

وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ ﴿٤٩﴾

50. og at Han er Sirius' Herre.[11]

وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشِّعْرَىٰ ﴿٥٠﴾

51. Og at Han tilintetgjorde den første grenen av 'Âd,

وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ ﴿٥١﴾

52. og Thamûd - så Han etterlot ingen,

وَثَمُودَا فَمَا أَبْقَىٰ ﴿٥٢﴾

53. og Noahs folk før dem, de var visselig de mest urettferdige og mest opprørske.

وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْغَىٰ ﴿٥٣﴾

54. Og (i de skrifter nevnes også) de veltede byer som Han lot falle,[12]

وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَىٰ ﴿٥٤﴾

55. så at de ble helt tildekket.

فَغَشَّاهَا مَا غَشَّىٰ ﴿٥٥﴾

56. Hvilke av din Herres gaver vil du da stride om?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكَ تَتَمَارَىٰ ﴿٥٦﴾

57. Dette er en advarende (formaning) av de eldre advarende (formaninger).

هَٰذَا نَذِيرٌ مِّنَ النُّذُرِ الْأُولَىٰ ﴿٥٧﴾

58. Det som skulle komme, er kommet nær.

أَزِفَتِ الْآزِفَةُ ﴿٥٨﴾

59. Det er ingen unntagen Allah som kan avvende den.[13]

لَيْسَ لَهَا مِن دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ ﴿٥٩﴾

---

10. Eller: "Det er Ham som gjør rik og fattig" (Kalimât-al-Qur'ân).

11. Grunnen til at Gud her kalles "Herre over Sirius", er at araberne mente at Sirius var en stor guddom, som brakte lykke og ulykke.

12. De "veltede byer" er Sodoma og Gomorra, til hvilke Lot ble sendt som profet.

13. *Kâsjifa* betyr både "å avdekke" og "å fjerne".

60. Undrer dere da over denne kunngjørelsen?

أَفَمِنْ هَٰذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ﴿٦٠﴾

61. Ler dere og gråter dere ikke?

وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ ﴿٦١﴾

62. Og dere er hovmodige!

وَأَنتُمْ سَامِدُونَ ﴿٦٢﴾

63. Kast dere da ned for Allah og tilbe (Ham).[14]

فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا ۩ ﴿٦٣﴾

14. Dette vers følges - i bønn, som i resitasjon - av *Sadjda* (nedkastning med pannen mot jorden).

آياتها (٥٤) سُورَةُ الْقَمَرِ مَكِّيَّةٌ ركوعاتها

Sûra 54 AL-QAMAR
(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Timen er kommet nær, og månen er spaltet.[1]

اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانشَقَّ الْقَمَرُ ﴿٢﴾

3. Og hvis de ser et tegn, vender de seg bort (fra det) og sier: (Dette er kun) trolldom som ofte gjentas.[2]

وَإِن يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ ﴿٣﴾

4. De forkastet (sannheten) og følger deres (onde) begjær. Og enhver ting vil befeste seg (på sitt bestemmelsessted).

وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ۚ وَكُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقِرٌّ ﴿٤﴾

1. Månen var symbol på arabernes politiske makt. Kanskje ligger det bak dette en måneformørkelse, som åpenbaringen tolker som tegn på de hedenske araberes nederlag, og Profetens (s.a.) seier. Men det kan også være snakk om en visjon, som både visse disipler og medlemmer av Quraisj deltok i. Meningen er i hvert fall, at Islâm ville seire over det arabiske hedenskap, og den profetien gikk i oppfyllelse.

2. *Mustamirr* betyr: 1) forbigående, flytende, flyktig; 2) stadig; 3) sterk, fast (Aqrab).

5. Og det er allerede kommet til dem nytt, hvor det er advarsel (å finne),

وَلَقَدْ جَآءَهُم مِّنَ الْأَنبَآءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ ﴿٥﴾

6. (basert på) den høyeste visdom, men advarslene nyttet (dem) ikke.

حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا تُغْنِ النُّذُرُ ﴿٦﴾

7. Vend deg derfor bort fra dem, (og vent) på den dag da herolden skal kalle til det forferdelige.

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَىٰ شَيْءٍ نُّكُرٍ ﴿٧﴾

8. Deres blikk vil være senket, og de vil komme frem av gravene, som om de var spredte gresshopper,[3]

خُشَّعًا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ
جَرَادٌ مُّنتَشِرٌ ﴿٨﴾

9. i (frykt), hastende til herolden. De vantro vil si: Dette er en hard dag.

مُّهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَٰذَا
يَوْمٌ عَسِرٌ ﴿٩﴾

10. Noahs folk forkastet (sannheten) før dem; de forkastet Vår tjener og sa: (Han er) besatt, hjemsøkt (av våre avguder).

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا
مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ ﴿١٠﴾

11. Så han påkalte sin Herre, (og sa): Jeg er overvunnet, hjelp meg da Du!

فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانتَصِرْ ﴿١١﴾

12. Da åpnet Vi himmelens porter med strømmende vann,

فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَآءِ بِمَآءٍ مُّنْهَمِرٍ ﴿١٢﴾

13. og Vi lot kilder springe frem av jorden, og vannet møttes for en sak, som allerede var bestemt.

وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَآءُ عَلَىٰ أَمْرٍ
قَدْ قُدِرَ ﴿١٣﴾

14. Og Vi bar ham på det (som var laget av) planker og spikre,

وَحَمَلْنَاهُ عَلَىٰ ذَاتِ أَلْوَاحٍ وَدُسُرٍ ﴿١٤﴾

15. som fløt av sted for Våre øyne - en belønning for den som var blitt forkastet.

تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَآءً لِّمَن كَانَ كُفِرَ ﴿١٥﴾

3. "Gravene" behøver ikke å være virkelige graver, som åpnes på Oppstandelsens dag. Liksom de vantro kalles døde i 27:81 og 35:23, kan "gravene" her bety de vantros hus.

16. Og Vi etterlot det som et tegn, men er det noen som vil tenke seg om?[4]

وَلَقَدْ تَّرَكْنٰهَآ اٰيَةً فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ﴿١٦﴾

17. Hvor (fryktelig) var da Min straff og (hvor sann) Min advarsel!

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِيْ وَ نُذُرِ ﴿١٧﴾

18. Og Vi har visselig gjort Qur'ânen lett (å la seg) formane av, finnes det da noen som vil tenke seg om?

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ﴿١٨﴾

19. 'Âd forkastet (sannheten), og hvorledes var Min straff og Min advarsel?

كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِيْ وَ نُذُرِ ﴿١٩﴾

20. Vi sendte visselig en rasende vind mot dem på den uendelige ulykkens dag,

اِنَّآ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيْحًا صَرْصَرًا فِيْ يَوْمِ نَحْسٍ مُّسْتَمِرٍّ ﴿٢٠﴾

21. som rev menneskene bort, som om de var stammer av rotløse palmetrær.

تَنْزِعُ النَّاسَ كَاَنَّهُمْ اَعْجَازُ نَخْلٍ مُّنْقَعِرٍ ﴿٢١﴾

22. Hvor (fryktelig) var da Min straff og (hvor sann) Min advarsel!

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِيْ وَ نُذُرِ ﴿٢٢﴾

23. Og Vi har visselig gjort Qur'ânen lett (å la seg) formane av, finnes det da noen som vil tenke seg om?

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ﴿٢٣﴾ ع

R. 2 24. (Stammen) Thamûd forkastet (også) advarerne,

كَذَّبَتْ ثَمُوْدُ بِالنُّذُرِ ﴿٢٤﴾

25. da de sa: Hva! Skal vi følge et menneske blant oss? Så ville vi visselig befinne oss i villfarelse og vanvidd.

فَقَالُوْٓا اَبَشَرًا مِّنَّا وَاحِدًا نَّتَّبِعُهٗٓ ۙ اِنَّآ اِذًا لَّفِيْ ضَلٰلٍ وَّ سُعُرٍ ﴿٢٥﴾

26. Er formaningen sendt til ham (alene) blant oss (alle)? Nei, han er en frekk løgner, en spøkefugl.

ءَاُلْقِيَ الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ اَشِرٌ ﴿٢٦﴾

4. Sammenlikn 29:16 og 11:42-45. Verset kan oppfattes som en profeti, at Noahs ark en dag ville bli funnet. Stedet kalles i Qur'ânen for al-Djûdî, som iallefall ikke kan være Ararat-fjellet.

27. De vil i morgen få vite hvem som er en frekk løgner (og) spøkefugl.

سَيَعْلَمُونَ غَدًا مَّنِ الْكَذَّابُ الْأَشِرُ ٢٦

28. Vi vil visselig sende hunnkamelen som en prøvelse for dem, iaktta dem da og vær standhaftig.

إِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةِ فِتْنَةً لَّهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ ٢٧

29. Og si til dem, at vannet skal deles mellom dem; enhver drikketid må være fastsatt.

وَنَبِّئْهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شِرْبٍ مُّحْتَضَرٌ ٢٨

30. Da tilkalte de deres felle, og han tok tak i (hunnkammelen) og hugget av hasesenene (dens).[5]

فَنَادَوْا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَىٰ فَعَقَرَ ٢٩

31. Hvor (fryktelig) var da Min straff og (hvor sann) Min advarsel!

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ٣٠

32. Vi sendte visselig en eneste rystelse, og de ble som nedtrampet (og avskåret) halm.

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمُحْتَظِرِ ٣١

33. Og Vi har visselig gjort Qur'ânen lett (å la seg) formane av, finnes det da noen som vil tenke seg om?

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ ٣٢

34. Lots folk forkastet advarerne.

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذُرِ ٣٣

35. Vi sendte visselig mot dem en strøm av steiner - unntagen Lots familie. Vi frelste dem ved daggry,

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ نَّجَّيْنَاهُم بِسَحَرٍ ٣٤

36. som en nåde fra Oss. Således frelser Vi dem som er takknemlige.

نِّعْمَةً مِّنْ عِندِنَا كَذَٰلِكَ نَجْزِي مَن شَكَرَ ٣٥

37. Og han hadde visselig advart dem mot Vår strenge straff, men de stridet med advarerne.

وَلَقَدْ أَنذَرَهُم بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ ٣٦

5. Om Thamûd, se 7:74 og følgende, 11:65 f., 26:156 f., 91:14 f.

38. Og de søkte (bedragelig) å vende ham bort fra hans gjester. Derfor gjorde Vi øynene deres blinde (og sa): Smak Min straff og Min advarsel.[6]

وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿٣٨﴾

39. Og en fastsatt straff kom over dem om morgenen.

وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُّسْتَقِرٌّ ﴿٣٩﴾

40. Smak da Min Straff og Min advarsel.

فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿٤٠﴾

41. Og Vi har visselig gjort Qur'ânen lett (å la seg) formane av, finnes det da noen som vil tenke seg om?

ع وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ﴿٤١﴾

R. 3 42. Og advarerne kom også til Faraos folk.

وَلَقَدْ جَآءَ اٰلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ ﴿٤٢﴾

43. De forkastet alle Våre tegn, så grep Vi dem med den Allmektiges, den Maktfulles grep.

كَذَّبُوا بِاٰيٰتِنَا كُلِّهَا فَاَخَذْنٰهُمْ اَخْذَ عَزِيْزٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿٤٣﴾

44. Er de vantro (på) deres (tid) bedre enn dem (før dem)? Eller er det noen frifinnelse (fra straffen) for dere i skriftene?

اَكُفَّارُكُمْ خَيْرٌ مِّنْ اُولٰٓئِكُمْ اَمْ لَكُمْ بَرَآءَةٌ فِي الزُّبُرِ ﴿٤٤﴾

45. Eller sier de: Vi er en hær som kan ta hevn?

اَمْ يَقُوْلُوْنَ نَحْنُ جَمِيْعٌ مُّنْتَصِرٌ ﴿٤٥﴾

46. Deres hær skal visselig slås ut på flukt, og de skal vende deres rygger til.[7]

سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّوْنَ الدُّبُرَ ﴿٤٦﴾

47. Ja, timen er deres forjettede tid; og timen vil være hard og meget bitter.

بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ اَدْهٰى وَاَمَرُّ ﴿٤٧﴾

48. Sannelig, synderne befinner seg i villfarelse og vanvidd.

وقف لازم اِنَّ الْمُجْرِمِيْنَ فِيْ ضَلٰلٍ وَّسُعُرٍ ﴿٤٨﴾

6. Om Lot, se 11:78 og 15:69.

7. Denne profetien så sin oppfyllelse i slaget ved Badr, hvor Profeten (s.a.), etter å ha tilbrakt natten før slaget i bønn, kom ut og resiterte dette verset.

49. På denne dagen, da de skal slepes ut i ilden på deres ansikter, (skal det sies til dem): Smak Helvetes berøring.

يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ﴿٤٩﴾

50. Sannelig, Vi har skapt alle ting etter (et antatt) mål.

إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿٥٠﴾

51. Og Vår befaling (kommer ikke), unntatt med én gang, som et blunk med øyet.

وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ﴿٥١﴾

52. Og Vi har allerede tilintetgjort mennesker lik dere (før), finnes det da noen som vil la seg formane?

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ ﴿٥٢﴾

53. Og alt hva de har gjort finnes (bevart) i Skriftene,[8]

وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ ﴿٥٣﴾

54. og alt, lite eller stort, er skrevet ned.

وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُّسْتَطَرٌ ﴿٥٤﴾

55. De rettferdige skal visselig være blant Hager og floder,

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ﴿٥٥﴾

56. i en æret stilling i den Allmektige Kongens nærvær.

ع فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِندَ مَلِيكٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿٥٦﴾

---

8. Meningen kan være at de tidligere skrifter inneholder beretninger om den skjebne, som rammet dem som forkastet sendebudene.

سُورَةُ الرَّحْمٰنِ مَكِّيَّةٌ (٥٥) آياتها ركوعاتها

AL-RAHMÂN

Sûra 55

(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Den Nåderike

الرَّحْمَٰنُ ﴿٢﴾

3. har lært Qur'ânen.	عَلَّمَ الْقُرْاٰنَ ۝٣
4. Han har skapt mennesket,	خَلَقَ الْاِنْسَانَ ۝٤
5. og lært det (tydelig) tale.[1]	عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ۝٥
6. Solen og månen (beveger seg) etter (bestemte) beregninger,	اَلشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ۝٦
7. og (også) stjerner og trær underkaster seg (Allahs vilje).[2]	وَّالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدٰنِ ۝٧
8. Og himmelen har Han opphøyet, og anbrakt (lovmessighetens) vekt,	وَالسَّمَآءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيْزَانَ ۝٨
9. så at dere ikke skal overskride hva (rettferdighetens) vekt angår.[3]	اَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيْزَانِ ۝٩
10. Så vei alle ting i overensstemmelse med rettferdigheten, og forminsk ikke mål.	وَاَقِيْمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيْزَانَ ۝١٠
11. Og Han har anbrakt jorden for (Sine) vesener.	وَالْاَرْضَ وَضَعَهَا لِلْاَنَامِ ۝١١
12. I den finnes (alle slags) frukter og palmetrær med hylstre,	فِيْهَا فَاكِهَةٌ وَّالنَّخْلُ ذَاتُ الْاَكْمَامِ ۝١٢
13. og korn med (dets) skall og velduftende blomster.[4]	وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ۝١٣

1. *Bayân* betyr både "klart språk" og "forklaring, fortolkning". Vi kunne derfor også oversette: "Vi har (Selv) lært ham [Muhammad] fortolkningen (av Qur'ânen)".

2. Dette verset godtgjør, at *nadjm* også kan bety "stjerne", jf. 53:2.

3. Liksom himmellegemer og alle andre skapte vesener adlyder Guds lov ("underkaster seg" = *aslama* og *sadjada*), skal også mennesket, som har fri vilje, underkaste seg frivillig.

4. Det gode kommer frem ved rett bruk, men må bringes frem ved en anstrengelse.

14. Hvilke av deres Herres velgjerninger vil dere da benekte, (dere mennesker og djinner)?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٤﴾

15. Han skapte mennesket av klingende leire (liksom keramikk).[5]

خَلَقَ الْإِنسَانَ مِن صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ﴿١٥﴾

16. Og Han skapte djinnene av ildflamme.[6]

وَخَلَقَ الْجَانَّ مِن مَّارِجٍ مِّن نَّارٍ ﴿١٦﴾

17. Hvilke av deres Herres velgjerninger vil dere da benekte, (dere mennesker og djinner)?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٧﴾

18. (Han er) Herre over de to østener og de to vestener.[7]

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ﴿١٨﴾

19. Hvilke av deres Herres velgjerninger vil dere da benekte, (dere mennesker og djinner)?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٩﴾

20. Han har latt de to hav strømme (atskilte), som (en gang) skal møtes.

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ﴿٢٠﴾

21. Mellom dem er det en skranke, som de ikke kan overskride.

بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَّا يَبْغِيَانِ ﴿٢١﴾

22. Hvilke av deres Herres velgjerninger vil dere da benekte, (dere mennesker og djinner)?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٢﴾

---

5. *Salsâl* (klingende leire) betegner enten mennesket som "talende vesen" (i motsetning til andre levende vesener), eller det angis hermed menneskets evne til å svare det guddommelige kall i åpenbaringen. - Det er 3 trinn i menneskets skapelse: 1) *Turâb* (støv), 2) *Tîn* (leire) og 3) *Fakhkhâr* (keramikk). (Se 3:60, 6:3 og her for de 3 stadier). Den skapelse som omtales er selvfølgelig den åndelige (den fysiske skapelsens 7 stadier omtales f.eks. i begynnelsen av sûra 23). Etter å ha mottatt den første stenkning av Guds ord blir det "leir", dvs. sammenhengende og lettformelig, først etter å ha blitt prøvd og fristet, nås stadiet "keramikk".

6. Om djinnene, se f.eks. 15:28. Det hentydes til deres brennende, opprørske temperament. Senere i sûren vil det klart ses, at det ikke er snakk om ånder.

7. Islâm vil først bre seg i det nære østen, deretter i det fjerne. Endelig til vesten, både Europa og Amerika. Denne siste utbredelsen er reservert for vår tid (sammenlikn de følgende profetier). Bemerk også en sondring i 2 østener og 2 vestener, som ikke kan ha vært menneskelig tilgjengelig på Profetens (s.a.) tid. I tillegg hentydes det at jorden er rund, idet vi da får to østener og to vestener.

23. Fra dem begge kommer det perler og koraller.

يخرج منهما اللؤلؤ والمرجان

24. Hvilke av deres Herres velgjerninger vil dere da benekte, (dere mennesker og djinner)?

فبأي آلاء ربكما تكذبان

25. Og Hans er de høye skipene på havet (som rager opp) som fjell.

وله الجوار المنشآت في البحر كالأعلام

26. Hvilke av deres Herres velgjerninger vil dere da benekte, (dere mennesker og djinner)?[8]

فبأي آلاء ربكما تكذبان

R. 2 27. Alt som finnes på den [jorden] vil forsvinne,

كل من عليها فان

28. og bare din Herres ansikt, Majestetens og Ærens Herre vil bli igjen.[9]

ويبقى وجه ربك ذو الجلال والإكرام

29. Hvilke av deres Herres velgjerninger vil dere da benekte, (dere mennesker og djinner)?

فبأي آلاء ربكما تكذبان

30. Alt som finnes i himlene og på jorden ber Ham (om deres behov). Hver dag (åpenbarer) Han Seg i en tilstand (av ny manifestasjon).

يسأله من في السماوات والأرض كل يوم هو في شأن

31. Hvilke av deres Herres velgjerninger vil dere da benekte, (dere mennesker og djinner)?

فبأي آلاء ربكما تكذبان

---

8. Vers 20-25 inneholder klare og tydelige profetier om bebyggelse av Suez- og Panama-kanalen. Begge steder var havene atskilte med tang som de ikke kunne gjennombryte. I alle 4 hav har man forekomster av perler og koraller. Og den som f.eks. er kommet reisende gjennom ørkenen ut mot Suez-kanalen og plutselig har sett et skip bevege seg gjennom sanden (uten at kanalen var synlig), vil tenke uvilkårlig på vers 25.

9. Angående *wadjh* (ansikt), se 2:113. Foruten denne oversettelsen kunne vi også oversette: "unntagen det som er under Allahs omsorg" (jf. 28:89).

32. Snart vil Vi vie dere Vår hele oppmerksomhet, Å dere to store grupper.[10]

سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيُّهَ الثَّقَلَانِ ﴿٣١﴾

33. Hvilke av deres Herres velgjerninger vil dere da benekte, (dere mennesker og djinner)?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٢﴾

34. Å forsamling av djinner og mennesker, hvis dere har makt til å bryte dere gjennom himlenes og jordens grenser, så bryt da (igjennom dem). Men dere kan ikke bryte dere gjennom, unntagen med fullmakt.[11]

يَٰمَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَن
تَنفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَٰوَٰتِ وَالْأَرْضِ فَانفُذُوا
لَا تَنفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَٰنٍ ﴿٣٣﴾

35. Hvilke av deres Herres velgjerninger vil dere da benekte, (dere mennesker og djinner)?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٤﴾

36. Det skal sendes mot dere (begge) flammer av ild og (giftig) røyk, slik at dere ikke vil være i stand til å hjelpe hverandre.[12]

يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِّن نَّارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا
تَنتَصِرَانِ ﴿٣٥﴾

37. Hvilke av deres Herres velgjerninger vil dere da benekte, (dere mennesker og djinner)?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٦﴾

38. Når så himmelen plutselig spaltes og blir rødfarget som rødt lær.[13]

فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ﴿٣٧﴾

39. Hvilke av deres Herres velgjerninger vil dere da benekte, (dere mennesker og djinner)?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٨﴾

10. De "to store grupper" er 1) mennesker og djinner - eller 2) arabere og ikke-arabere - eller 3) velstående og fattige - 4) de to store blokker, øst- og vestblokken.

11. Det synes å være en klar hentydning til våre dagers romforsøk og fremtidens interplanetare trafikk.

12. Man tenker uvilkårlig på atomkrigens redsler, og dette bestyrkes av de følgende vers.

13. For en beskrivelse av den truende straffen!

40. På den dag vil da verken mennesket eller djinn bli spurt om deres synder.

فَيَوْمَئِذٍ لَّا يُسْـَٔلُ عَن ذَنۢبِهِۦٓ إِنسٌ وَلَا جَآنٌّ ٤٠

41. Hvilke av deres Herres velgjerninger vil dere da benekte, (dere mennesker og djinner)?

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٤١

42. De skyldige vil gjenkjennes etter deres merker, de vil da gripes ved deres pannelugger og føtter.

يُعْرَفُ ٱلْمُجْرِمُونَ بِسِيمَٰهُمْ فَيُؤْخَذُ بِٱلنَّوَٰصِى وَٱلْأَقْدَامِ ٤٢

43. Hvilke av deres Herres velgjerninger vil dere da benekte, (dere mennesker og djinner)?

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٤٣

44. Dette er Helvete som de skyldige pleide å benekte,

هَٰذِهِۦ جَهَنَّمُ ٱلَّتِى يُكَذِّبُ بِهَا ٱلْمُجْرِمُونَ ٤٤

45. de vil vandre mellom det [Helvete] og det kokende vann.

يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ ءَانٍ ٤٥

46. Hvilke av deres Herres velgjerninger vil dere da benekte, (dere mennesker og djinner)?

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٤٦

R. 3 47. Og den som frykter å stå for sin Herre, vil ha to paradiser.[14]

وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِۦ جَنَّتَانِ ٤٧

48. Hvilke av deres Herres velgjerninger vil dere da benekte, (dere mennesker og djinner)?

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٤٨

49. De begge vil ha mange trær.

ذَوَاتَآ أَفْنَانٍ ٤٩

50. Hvilke av deres Herres velgjerninger vil dere da benekte, (dere mennesker og djinner)?

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٥٠

14. Paradiset begynner - åndelig sett - allerede i dette liv. Det kommende er en mer håndgripelig manifestasjon av dette livs åndelige realiteter. I Islâm er det ikke noe sprang mellom dette og det kommende liv: Paradiset begynner her. Helvete begynner også her, jf. 104:7-8, hvor Helvete er "den ild som reiser seg over hjertene".

51. I hver av dem vil det finnes to strømmende kilder som flyter.

فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ ۝٥١

52. Hvilke av deres Herres velgjerninger vil dere da benekte, (dere mennesker og djinner)?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝٥٢

53. I begge vil det finnes enhver (slags) frukt i par.[15]

فِيهِمَا مِن كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ ۝٥٣

54. Hvilke av deres Herres velgjerninger vil dere da benekte, (dere mennesker og djinner)?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝٥٤

55. De vil lene seg tilbake på puter hvis indre er av brokade, og begge hagers modne frukt vil være nær (ved hånden).

مُتَّكِئِينَ عَلَىٰ فُرُشٍ بَطَائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ ۚ وَجَنَى الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ ۝٥٥

56. Hvilke av deres Herres velgjerninger vil dere da benekte, (dere mennesker og djinner)?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝٥٦

57. I dem vil det (også) være (jomfruer) med tilbakeholdte blikk, verken mennesket eller djinn vil ha berørt dem før dem.

فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ۝٥٧

58. Hvilke av deres Herres velgjerninger vil dere da benekte, (dere mennesker og djinner)?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝٥٨

59. Som om de var rubiner og perler.[16]

كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ ۝٥٩

60. Hvilke av deres Herres velgjerninger vil dere da benekte, (dere mennesker og djinner)?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝٦٠

---

15. Fruktene i Paradiset er resultat av våre egne handlinger. Verset betyr kanskje, at det vil være belønning for det man har gjort av sin egen åndelig fremgang, og for det man har gjort for andre.

16. *Mardjân* betyr både "koraller" og "perler", se vers 23.

61. Er belønningen for det gode noe annet enn det gode?

هَلْ جَزَآءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ ﴿٦١﴾

62. Hvilke av deres Herres velgjerninger vil dere da benekte, (dere mennesker og djinner)?

فَبِأَيِّ آلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٢﴾

63. Og ved siden av dem vil det være to (andre) hager.[17]

وَمِن دُونِهِمَا جَنَّتَانِ ﴿٦٣﴾

64. Hvilke av deres Herres velgjerninger vil dere da benekte, (dere mennesker og djinner)?

فَبِأَيِّ آلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٤﴾

65. (Begge vil være) mørkegrønne.

مُدْهَآمَّتَانِ ﴿٦٥﴾

66. Hvilke av deres Herres velgjerninger vil dere da benekte, (dere mennesker og djinner)?

فَبِأَيِّ آلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٦﴾

67. I dem vil det være to sprudlende kilder.

فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ ﴿٦٧﴾

68. Hvilke av deres Herres velgjerninger vil dere da benekte, (dere mennesker og djinner)?

فَبِأَيِّ آلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٨﴾

69. I dem begge vil det finnes frukter og dadler og granatepler.

فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ ﴿٦٩﴾

70. Hvilke av deres Herres velgjerninger vil dere da benekte, (dere mennesker og djinner)?

فَبِأَيِّ آلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٠﴾

71. I dem vil det finnes (jomfruer) - fromme og vakre.

فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ ﴿٧١﴾

---

17. De to hager i vers 47 er kanskje Paradisets, og de to her skulle så være denne verdens. De to hager i denne verden er så Irak og Egypt. Men siden beskrivelsen av de "to hager" i vers 47, er forskjellig fra de "to hager" nevnt i dette verset, er det nok mer rimelig å tenke seg at det her omtales to kategorier av troende. De troende som beskrives i vers 47, har en høyere rang. Dette kommer frem av en nærmere studium av de relevante sûrene. Disse to kategoriene er blitt nevnt i neste sûra, henholdsvis i vers 11 og 28.

72. Hvilke av deres Herres velgjerninger vil dere da benekte, (dere mennesker og djinner)?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

73. Jomfruer som vil være beskyttet i paviljonger [eller: telt].

حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ

74. Hvilke av deres Herres velgjerninger vil dere benekte, (dere mennesker og djinner)?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

75. Som verken mennesket eller djinn vil ha berørt før dem.

لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ

76. Hvilke av deres Herres velgjerninger vil dere da benekte, (dere mennesker og djinner)?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

77. Lenende seg tilbake på grønne puter og skjønne tepper.

مُتَّكِئِينَ عَلَىٰ رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ

78. Hvilke av deres Herres velgjerninger vil dere da benekte, (dere mennesker og djinner)?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

79. Velsignet være din Herres navn, Majestetens og Ærens Herre.

تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

سُورَةُ الْوَاقِعَةِ مَكِّيَّةٌ

AL-WÂQ'IAH

Sûra 56

(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

2. Når den (store) begivenheten vil inntreffe,[1]

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ

1. Enten Dommedag eller Islâms seier.

3. intet om dens komme er løgn.	لَيْسَ لِوَقْعَتِهَا كَاذِبَةٌ ۝٣
4. Den vil fornedre (noen) og opphøye (andre).	خَافِضَةٌ رَّافِعَةٌ ۝٤
5. Når jorden vil rystes voldsomt,	إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًّا ۝٥
6. og fjellene knuses fullstendig,	وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ۝٦
7. så (de) blir til støv (som er) spredt omkring.[2]	فَكَانَتْ هَبَاءً مُّنْبَثًّا ۝٧
8. Og dere vil (være delt) i tre grupper:	وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ۝٨
9. De på den høyre siden - hvem er de på den høyre siden?	فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ۝٩
10. Og de på den venstre siden - hvem er de på den venstre siden?	وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ۝١٠
11. Og de forreste - de er (sannelig) de forreste.[3]	وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ ۝١١
12. Det vil være (de) som vil være nær (Allah)	أُولَٰئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ۝١٢
13. i salighetens Hager -	فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ۝١٣
14. en stor gruppe av de første,	ثُلَّةٌ مِّنَ الْأَوَّلِينَ ۝١٤
15. og en liten gruppe av de siste,[4]	وَقَلِيلٌ مِّنَ الْآخِرِينَ ۝١٥

2. Jorden står kanskje her for samfunnet som vil omveltes, fjellene for de stormennene som vil bli styrtet når den nye tid bryter frem. Eller bokstavelig om jordens undergang.

3. "de forreste" er sjelene i ro hos sin Herre, sammenlikn 89:28.

4. Den utlovede Messias forteller at "en stor gruppe av de første" hentyder til det faktum, at hver

16. (sittende) på vevede puter,

عَلَىٰ سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ ﴿١٦﴾

17. lenende seg tilbake på dem overfor hverandre.

مُّتَّكِـِٔينَ عَلَيْهَا مُتَقَٰبِلِينَ ﴿١٧﴾

18. Evige unge menn vil vandre omkring dem (for å oppverte dem)

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَٰنٌ مُّخَلَّدُونَ ﴿١٨﴾

19. med begre og krukker og kopper, (fylt) fra rennende kilder.

بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ ﴿١٩﴾

20. De vil ikke bli besværlige av det, heller ikke vil de bli beruset.

لَّا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنزِفُونَ ﴿٢٠﴾

21. Og slike frukter som de utvelger,

وَفَٰكِهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ ﴿٢١﴾

22. og fuglekjøtt de vil begjære.

وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢٢﴾

23. Og (det vil være) rene jomfruer med store, vakre øyne,

وَحُورٌ عِينٌ ﴿٢٣﴾

24. lik perler, velbevarte.

كَأَمْثَٰلِ ٱللُّؤْلُؤِ ٱلْمَكْنُونِ ﴿٢٤﴾

25. En belønning for hva de pleide å gjøre.

جَزَآءًۢ بِمَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾

26. Der vil de ikke høre forfengelig eller syndig tale,

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا ﴿٢٦﴾

27. men kun ordet: Salâm - salâm [Fred - fred].

إِلَّا قِيلًا سَلَٰمًا سَلَٰمًا ﴿٢٧﴾

28. Og de som er på den høyre siden - hvem er de på den høyre siden?

وَأَصْحَٰبُ ٱلْيَمِينِ مَآ أَصْحَٰبُ ٱلْيَمِينِ ﴿٢٨﴾

---

gang sannhetens budskap kommer, gjennom en profet eller reformator, så er det bare noen få som tror i begynnelsen, og blant dem er det ofte flere som får en høyere rang. Og de som tror etter å ha sett sannheten vokse og tilta, blant dem er det en liten gruppe som når den høye rang. Og det er denne forståelsen som også bygger på rettferdighet.

29. (Det er dem, som vil være) blant lotus-trær uten torner,

فِىۡ سِدۡرٍ مَّخۡضُوۡدٍ ۙ﴿۲۹﴾

30. og bananer i klaser,

وَّ طَلۡحٍ مَّنۡضُوۡدٍ ۙ﴿۳۰﴾

31. og utbredt skygge,

وَّ ظِلٍّ مَّمۡدُوۡدٍ ۙ﴿۳۱﴾

32. og rennende vann,

وَّ مَآءٍ مَّسۡكُوۡبٍ ۙ﴿۳۲﴾

33. og frukter i mengder,

وَّ فَاكِهَةٍ كَثِيۡرَةٍ ۙ﴿۳۳﴾

34. som verken opphører eller forbys dem,

لَّا مَقۡطُوۡعَةٍ وَّ لَا مَمۡنُوۡعَةٍ ۙ﴿۳۴﴾

35. (sittende) på opphøyde seter.[5]

وَّ فُرُشٍ مَّرۡفُوۡعَةٍ ؕ﴿۳۵﴾

36. Vi har sannelig skapt dem på en utmerket måte,

اِنَّاۤ اَنۡشَاۡنٰهُنَّ اِنۡشَآءً ۙ﴿۳۶﴾

37. og gjort dem til jomfruer,

فَجَعَلۡنٰهُنَّ اَبۡكَارًا ۙ﴿۳۷﴾

38. pene, jevnaldrende,[6]

عُرُبًا اَتۡرَابًا ۙ﴿۳۸﴾

39. for dem på den høyre siden.

لِّاَصۡحٰبِ الۡيَمِيۡنِ ﴿۳۹﴾ ع

R. 2 40. En (stor) gruppe av de første,

ثُلَّةٌ مِّنَ الۡاَوَّلِيۡنَ ۙ﴿۴۰﴾

41. og (også) en (stor) gruppe av de siste.[7]

وَ ثُلَّةٌ مِّنَ الۡاٰخِرِيۡنَ ؕ﴿۴۱﴾

---

5. Når meningen er å gjendrive en viss hypotese, brukes *lâ* for å betegne at det som er blitt sagt før, ikke stemmer, og det riktige er det som følger.

6. Eller: "like gamle", kanskje i betydningen: "evige, alltid like gamle". Ordet "jomfruer" i vers 37 betegner en som ikke er gift, det være seg mann eller kvinne.

7. Se noten til vers 15 i denne sûra.

42. Og de på den venstre siden - hvem er de på den venstre siden?

وَأَصْحٰبُ الشِّمَالِ ۙ مَآ أَصْحٰبُ الشِّمَالِ ﴿٤١﴾

43. (De vil være) i brennende vind og kokende vann,

فِي سَمُومٍ وَّحَمِيمٍ ﴿٤٢﴾

44. og en skygge av svart røyk,

وَّظِلٍّ مِّن يَّحْمُومٍ ﴿٤٣﴾

45. verken kjølig eller æregivende.

لَّا بَارِدٍ وَّلَا كَرِيمٍ ﴿٤٤﴾

46. De levde før dette et liv i overdådighet,

إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذٰلِكَ مُتْرَفِينَ ﴿٤٥﴾

47. og de fortsatte i den mektige synd.[8]

وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنثِ الْعَظِيمِ ﴿٤٦﴾

48. Og de pleide å si: Hva! Etter at vi er døde og har blitt til støv og ben - skal vi så virkelig oppreises?

وَكَانُوا يَقُولُونَ ۙ أَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَّ
عِظَامًا أَءِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٤٧﴾

49. Og våre forfedre (fra) fordums (dager)?

أَوَءَابَآؤُنَا الْأَوَّلُونَ ﴿٤٨﴾

50. Si: Sannelig, de tidligere og de senere,

قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ﴿٤٩﴾

51. skal alle bringes sammen til en bestemt periode på en fastsatt tid.

لَمَجْمُوعُونَ ۙ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٥٠﴾

52. Så skal dere, som farte vill og forkastet (profetene),

ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيُّهَا الضَّآلُّونَ الْمُكَذِّبُونَ ﴿٥١﴾

53. dere vil visselig spise av Zaqqûm-treet,[9]

لَآكِلُونَ مِن شَجَرٍ مِّن زَقُّومٍ ﴿٥٢﴾

54. og fylle deres mager med det.

فَمَالِـُٔونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿٥٣﴾

---

8. Den "mektige synd" er enten avguderi eller hovmod (det motsatte av Islâm).

9. Angående Zaqqûm, se 37:63 og 44:44-45.

55. Deretter skal dere drikke av kokende vann.

فَشَٰرِبُونَ عَلَيۡهِ مِنَ ٱلۡحَمِيمِ ﴿٥٥﴾

56. Dere vil drikke som en tørstig kamel drikker.

فَشَٰرِبُونَ شُرۡبَ ٱلۡهِيمِ ﴿٥٦﴾

57. Dette (vil være) deres underhold på Dommens dag.

هَٰذَا نُزُلُهُمۡ يَوۡمَ ٱلدِّينِ ﴿٥٧﴾

58. Vi har skapt dere. Hvorfor aksepterer dere da ikke (sannheten)?

نَحۡنُ خَلَقۡنَٰكُمۡ فَلَوۡلَا تُصَدِّقُونَ ﴿٥٨﴾

59. Hva tenker dere (om sæden) som dere avgir?

أَفَرَءَيۡتُم مَّا تُمۡنُونَ ﴿٥٩﴾

60. Er det dere som har skapt den, eller er Vi Skaperen?

ءَأَنتُمۡ تَخۡلُقُونَهُۥٓ أَمۡ نَحۡنُ ٱلۡخَٰلِقُونَ ﴿٦٠﴾

61. Vi har forordnet døden for (alle) dere, og Vi kan ikke hindres

نَحۡنُ قَدَّرۡنَا بَيۡنَكُمُ ٱلۡمَوۡتَ وَمَا نَحۡنُ بِمَسۡبُوقِينَ ﴿٦١﴾

62. fra å omforme dere og fra å utvikle dere til noe, hvilket dere ikke har noen anelse om.

عَلَىٰٓ أَن نُّبَدِّلَ أَمۡثَٰلَكُمۡ وَنُنشِئَكُمۡ فِي مَا
لَا تَعۡلَمُونَ ﴿٦٢﴾

63. Og dere har visselig erkjent den første skapelsen. Hvorfor vil dere da ikke tenke dere om?

وَلَقَدۡ عَلِمۡتُمُ ٱلنَّشۡأَةَ ٱلۡأُولَىٰ فَلَوۡلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٣﴾

64. Ser dere da ikke hva dere sår?

أَفَرَءَيۡتُم مَّا تَحۡرُثُونَ ﴿٦٤﴾

65. Er det dere, som lar det vokse, eller er det Oss, som er Dyrkeren?

ءَأَنتُمۡ تَزۡرَعُونَهُۥٓ أَمۡ نَحۡنُ ٱلزَّٰرِعُونَ ﴿٦٥﴾

66. Om Vi så ville, ville Vi ha gjort det til søndertrådt halm, så ville dere begynne å klage på dere (selv):

لَوۡ نَشَآءُ لَجَعَلۡنَٰهُ حُطَٰمٗا فَظَلۡتُمۡ تَفَكَّهُونَ ﴿٦٦﴾

67. Vi er visselig lastet med skyld.

إِنَّا لَمُغۡرَمُونَ ﴿٦٧﴾

68. Nei, vi er berøvet (alt).

بَلۡ نَحۡنُ مَحۡرُومُونَ ﴿٦٨﴾

69. Har dere tenkt over det vannet dere drikker?

أَفَرَءَيْتُمُ الْمَآءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ﴿٦٩﴾

70. Er det dere, som sender det ned fra regnskyen, eller er det Vi som sender?

ءَأَنتُمْ أَنزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنزِلُونَ ﴿٧٠﴾

71. Om Vi så ville, ville Vi gjøre det bittert. Hvorfor er dere da ikke takknemlige?

لَوْ نَشَآءُ جَعَلْنَٰهُ أُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ﴿٧١﴾

72. Har dere tenkt over ilden som dere antenner?

أَفَرَءَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ﴿٧٢﴾

73. Er det dere som fremstiller treet for den [ilden], eller er Vi Skaperen?[10]

ءَأَنتُمْ أَنشَأْتُمْ شَجَرَتَهَآ أَمْ نَحْنُ الْمُنشِـُٔونَ ﴿٧٣﴾

74. Vi har gjort den til en formaning og til gavn for de veifarende.

نَحْنُ جَعَلْنَٰهَا تَذْكِرَةً وَمَتَٰعًا لِّلْمُقْوِينَ ﴿٧٤﴾

75. Så lovpris da din Herres, den Allmektiges navn.

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٧٥﴾

R. 3 76. Men nei, Jeg sverger ved stjernenes fall.[11]

فَلَآ أُقْسِمُ بِمَوَٰقِعِ النُّجُومِ ﴿٧٦﴾

77. Og det er sannelig en mektig ed, om dere bare visste.

وَإِنَّهُۥ لَقَسَمٌ لَّوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ﴿٧٧﴾

78. Dette er visselig en ærverdig Qur'ân

إِنَّهُۥ لَقُرْءَانٌ كَرِيمٌ ﴿٧٨﴾

79. i en velbevart bok.[12]

فِي كِتَٰبٍ مَّكْنُونٍ ﴿٧٩﴾

---

10. Mennesket kan ikke skape noe nytt, kun omforme det skapte.

11. *Mawâq'in-nudjûm* kan også bety: "Qur'ânens stykkevise åpenbaring". Eller meningen er at stjernene faller i stort antall når et guddommelig sendebud fremtrer. Dette er velbevitnet i flere tilfeller.

12. Qur'ânen vil bestå i sin opprinnelige skikkelse - uten endringer, fradrag eller tilføyelser. "Europeiske forskeres forsøk på å bevise eksistens av senere tilføyelser til Qur'ânen har lidd skipbrudd" (Enc. Brit.). Eller: Qur'ânen inneholder hemmeligheter (det er en skjult (*maktûm*) Qur'ân), som kun de som er rensede av Gud kan forstå (sammenlikn vers 80).

80. Ingen skal berøre den, unntagen de som er rensede.[13]

لَّا يَمَسُّهُۥٓ إِلَّا ٱلْمُطَهَّرُونَ ﴿٧٩﴾

81. (Den er) en åpenbaring fra verdenenes Herre.

تَنزِيلٌ مِّن رَّبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٨٠﴾

82. Er det dette (guddommelige) utsagnet dere hykler om?

أَفَبِهَٰذَا ٱلْحَدِيثِ أَنتُم مُّدْهِنُونَ ﴿٨١﴾

83. Og gjør dere det til deres ernæring å forkaste (det)?

وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ ﴿٨٢﴾

84. Men hvordan, når (det døende menneskets sjel) når opp i strupen,

فَلَوْلَآ إِذَا بَلَغَتِ ٱلْحُلْقُومَ ﴿٨٣﴾

85. og dere ser på (det) i dette øyeblikket.

وَأَنتُمْ حِينَئِذٍ تَنظُرُونَ ﴿٨٤﴾

86. Og Vi er ham nærmere enn dere er, men dere ser det ikke.

وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنكُمْ وَلَٰكِن لَّا تُبْصِرُونَ ﴿٨٥﴾

87. Hvorfor da, om dere ikke skal stilles til ansvar,

فَلَوْلَآ إِن كُنتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿٨٦﴾

88. sender dere den ikke tilbake, om dere er sanndru?

تَرْجِعُونَهَآ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿٨٧﴾

89. Men hvis han er en av dem som står nær (Allah),

فَأَمَّآ إِن كَانَ مِنَ ٱلْمُقَرَّبِينَ ﴿٨٨﴾

90. så finnes det velvære og (lykkens) velduft og en salig Hage.

فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ ﴿٨٩﴾

91. Og hvis han er blant dem på den høyre siden,

وَأَمَّآ إِن كَانَ مِنْ أَصْحَٰبِ ٱلْيَمِينِ ﴿٩٠﴾

92. så (vil han høre): Fred (være) med deg! (Du som er) blant dem på høyre hånd.

فَسَلَٰمٌ لَّكَ مِنْ أَصْحَٰبِ ٱلْيَمِينِ ﴿٩١﴾

13. Kun de rene eller rettere sagt dem Gud har renset kan forstå den dypere mening med Qur'ânen. Verset betyr også, at kun de fysisk rene bør berøre Qur'ânen.

93. Men om han er blant dem som har forkastet (sannheten), (en av) de villfarende,

وَأَمَّآ إِن كَانَ مِنَ ٱلْمُكَذِّبِينَ ٱلضَّآلِّينَ ﴿٩٢﴾

94. da vil det finnes for (den) et underhold av kokende vann,

فَنُزُلٌ مِّنْ حَمِيمٍ ﴿٩٣﴾

95. og han skal tre inn i Helvete.

وَتَصْلِيَةُ جَحِيمٍ ﴿٩٤﴾

96. Dette er visselig den sikre sannheten,

إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ حَقُّ ٱلْيَقِينِ ﴿٩٥﴾

97. lovpris da din Herres, den Stores navn.

فَسَبِّحْ بِٱسْمِ رَبِّكَ ٱلْعَظِيمِ ﴿٩٦﴾

سُورَةُ ٱلْحَدِيدِ مَدَنِيَّةٌ

AL-HADÎD Sûra 57

(Åpenbart etter Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. (Alt) det som finnes i himlene og på jorden lovpriser Allah, og Han er den Allmektige, den Allvise.

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿١﴾

3. Ham tilhører herredømmet over himlene og på jorden. Han skjenker liv og forårsaker død, og Han har makt over alle ting.

لَهُۥ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ يُحْىِۦ وَيُمِيتُ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢﴾

4. Han er den Første og den Siste, den Åpenbare og den Skjulte, og Han har kjennskap til alt.

هُوَ ٱلْأَوَّلُ وَٱلْءَاخِرُ وَٱلظَّٰهِرُ وَٱلْبَاطِنُ ۖ وَهُوَ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣﴾

5. Det er Han, som skapte himlene og jorden i seks perioder, og deretter befestet Han Seg på tronen. Han vet hva

هُوَ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ فِى سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ ٱسْتَوَىٰ عَلَى ٱلْعَرْشِ ۚ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ

som går ned i jorden, og hva som kommer opp av jorden, og hva som kommer ned fra himmelen, og hva som stiger opp til den. Og Han er med dere hvor dere enn er, og Allah ser (alt) det dere gjør.[1]

فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ
السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا ۖ وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ
مَا كُنْتُمْ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٥﴾

6. Hans er makten over himlene og jorden. Og til Allah vender alle ting tilbake.

لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ
الْأُمُورُ ﴿٦﴾

7. Han lar natten gå over i dagen, og Han lar dagen gå over i natten, og Han vet det (som skjuler seg) i brystene.

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي
اللَّيْلِ ۚ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٧﴾

8. Tro på Allah og Hans Sendebud, og gi ut av det Vi har gjort dere til arvinger av. Så vil de av dere som tror og gir ut, få en stor belønning.

آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ
مُسْتَخْلَفِينَ فِيهِ ۖ فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا
لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٨﴾

9. Hva er det som feiler dere, at dere ikke vil tro på Allah? Og Sendebudet kaller dere til at dere skal tro på deres Herre, og Han har allerede sluttet en pakt med dere, hvis dere (virkelig) er troende.

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ ۙ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ
لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿٩﴾

10. Han er den som sender klare tegn ned over Sine tjenere, for at Han kan bringe dere ut av all slags mørke (og) inn i lyset, og Allah er visselig Mild, Barmhjertig mot dere.

هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَىٰ عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُمْ
مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۚ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ
رَحِيمٌ ﴿١٠﴾

11. Hva er det som feiler dere, at dere ikke gir ut for Allahs sak, når himlenes og jordens arv tilhører Allah? De blant dere som gir ut og kjemper

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ

1. Om "skapelsen på seks perioder" og "tronen", se 7:55, 11:8, 25:60 og 32:5. Gud alene vet hvilken lære som passer en bestemt tid ("det som stiger ned fra himmelen"), og Han alene vet når en åpenbart lære blir foreldet og må oppheves ("det som stiger opp til himmelen"). - Eller det som stiger ned er åpenbaringen, og det som stiger opp er menneskenes bønner.

før seieren er ikke like (med dem som gjør det etter seieren). Disse har en høyere grad enn dem som ga ut og kjempet senere. Og Allah har lovet alle det beste, og Allah er vel vitende om det dere gjør.

مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتَلَ ۚ أُولَٰئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِّنَ
الَّذِينَ أَنفَقُوا مِن بَعْدُ وَقَاتَلُوا ۚ وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ
الْحُسْنَىٰ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ⑪

R. 2 12. Hvem vil gi Allah et godt lån? Så vil Han mangfoldiggjøre det for ham, og han skal få en edel belønning.

مَّن ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ
لَهُ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ ⑫

13. (Ihukom) den dag, da du vil se de troende menn og de troende kvinner med deres lys ilende foran dem og ved deres høyrehender. (Da skal det sies til dem): Gledelig budskap for dere i dag: Hager å forbli i, gjennom hvilke floder strømmer. Dette er den store seier.

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُم
بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِم بُشْرَاكُمُ الْيَوْمَ
جَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ
ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ⑬

14. På den dag vil de hyklerske menn og de hyklerske kvinner si til dem som tror: Vent på oss, la oss låne noen av lysene deres. Det skal sies til dem: Vend tilbake og søk (selv) etter lys. Men en mur skal reises mellom dem, og det skal være en port i den. Innenfor den vil barmhjertigheten være, og utenfor den og fremfor den (vil) straffen være.[2]

يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا
انظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِن نُّورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا
وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ
لَّهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِن قِبَلِهِ
الْعَذَابُ ⑭

15. De vil rope til dem: Var vi ikke med dere? De (troende) vil svare: Jo, men dere lot dere selv falle i fristelse, og dere nølte og tvilte, og deres (forferdelige) ønsker sviktet dere, inntil Allahs dom kom. Og bedrageren bedro dere angående Allah.[3]

يُنَادُونَهُمْ أَلَمْ نَكُن مَّعَكُمْ ۖ قَالُوا بَلَىٰ وَلَٰكِنَّكُمْ
فَتَنتُمْ أَنفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ
الْأَمَانِيُّ حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُم بِاللَّهِ الْغَرُورُ ⑮

16. Derfor skal det ikke i dag tas løspenger fra dere, heller ikke fra de

فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ

2. "Vent på oss" kan også bety: "Se på oss". "Porten i muren" viser at Helvete ikke er evig.

3. "Allahs befaling" kan være den endelige dom eller seieren over motstanderne.

vantro. Deres sted skal være ilden. Den er deres venn (og beskytter). Og det er et ondt bestemmelsessted.[4]

كَفَرُوا ۚ مَأْوَاكُمُ النَّارُ ۖ هِيَ مَوْلَاكُمْ ۖ وَبِئْسَ
الْمَصِيرُ ﴿١٦﴾

17. Er ikke tiden kommet for de troende, at deres hjerter skulle ydmyke seg ved Allahs ihukommelse, og ved den sannhet Han har åpenbart, og ikke skulle bli lik dem som fikk Boken før dem, men tiden ble for lang, så deres hjerter ble forherdet, og mange av dem ble opprørske?

أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ
اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ ۙ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ
قُلُوبُهُمْ ۖ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿١٧﴾

18. Vit at Allah skjenker liv til jorden etter dens død. Vi har visselig gjort tegnene tydelige for dere, for at dere kan forstå.

اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ قَدْ
بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٨﴾

19. Sannelig, de menn og kvinner som gir almisser og låner Allah et godt lån - for dem skal det mangfoldiggjøres, og de vil få en edel belønning.

إِنَّ الْمُصَّدِّقِينَ وَالْمُصَّدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا اللَّهَ
قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٩﴾

20. De som tror på Allah og Hans sendebud, er de rettferdige og vitnene (til sannheten) i sin Herres øyne. De vil få sin (fulle) belønning og lys. Og de som er vantro og benekter Våre tegn, disse er Helvetes innbyggere.[5]

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصِّدِّيقُونَ ۖ
وَالشُّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ ۖ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
الْجَحِيمِ ﴿٢٠﴾ ع ٢ ١٨

R. 3 21. Vit at livet i denne verden kun er en lek og tidsfordriv og pynt, og (en kilde til) skryt blant dere selv og streben etter å få mest mulig av rikdommer og barn. (Dette livet er) som regn, som frembringer vekster som gleder de vantro. Deretter ernærer de (seg), og du ser dem bli gule. Deretter blir de til

اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَزِينَةٌ
وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ ۖ
كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ
فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا ۖ وَفِي الْآخِرَةِ

4. Helvete er de vantros "venn og beskytter", fordi det tjener det formål å hjelpe dem av med deres ufullkommenheter og gjøre dem egnet til et høyere liv. Se også 101:10.

5. De som fulgte de tidligere profeter kunne nå rangtrinn som "sanndru og vitner", men de som følger profet Muhammad (s.a.) kan også nå den høyeste grad: "profet", se 4:70.

(verdiløs) halm. Og i det kommende er det en streng straff, men (også) tilgivelse fra Allah og velbehag (fra Ham). Og livet i denne verden er ingenting annet enn midlertidig nytelse av bedragerske ting.

عَذَابٌ شَدِيدٌ وَّمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانٌ
وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَآ إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿٢١﴾

22. Konkurrér (da) med hverandre om å søke deres Herres tilgivelse og om en Hage, hvis vidde er som himlenes og jordens vidde, beredt for dem som tror på Allah og Hans sendebud. Dette er Allahs nåde; Han skjenker den til hvem Han vil. Og Allah er Herre over uendelig nåde.[6]

سَابِقُوْٓا إِلٰى مَغْفِرَةٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا
كَعَرْضِ السَّمَآءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مَنْ يَّشَآءُ
وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ﴿٢٢﴾

23. Det inntreffer ikke noen hjemsøkelse på jorden eller blant dere selv, som ikke finnes (bevart) i en Bok, før Vi fremkaller den. Sannelig, dette er lett for Allah.[7]

مَآ أَصَابَ مِنْ مُّصِيْبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِيْٓ أَنْفُسِكُمْ
إِلَّا فِيْ كِتٰبٍ مِّنْ قَبْلِ أَنْ نَّبْرَأَهَا إِنَّ ذٰلِكَ عَلَى
اللّٰهِ يَسِيْرٌ ﴿٢٣﴾

24. For at dere ikke skal sørge over det dere har mistet, heller ikke juble over det som Han har skjenket dere, og Allah elsker ikke en hovmodig praler,

لِّكَيْلَا تَأْسَوْا عَلٰى مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوْا بِمَآ اٰتٰىكُمْ
وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُوْرٍ ﴿٢٤﴾

25. som er gjerrig og oppfordrer mennesker til å være gjerrige. Og den som vender seg bort, (skal vite, at) Allah visselig er den Selvtilstrekkelige, Den som er all pris Verdig.

الَّذِيْنَ يَبْخَلُوْنَ وَيَأْمُرُوْنَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَمَنْ
يَّتَوَلَّ فَإِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ ﴿٢٥﴾

26. Vi har visselig sendt Våre sendebud med klare bevis, og Vi har nedsendt sammen med dem Boken og (rettferdighetens) vekt, for at mennesker

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنٰتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ
الْكِتٰبَ وَالْمِيْزَانَ لِيَقُوْمَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا

6. At Paradiset fyller himmel og jord, ga en disippel anledning til å spørre Profeten (s.a.): "Ja, men hvor er da Helvete?" Profeten (s.a.) svarte: "Hvor er natten når det er dag?". Paradiset og Helvete er ikke steder, men tilstander (Ibn Kathîr).

7. At tingene er i en bok, før de skjer, kan bety at de eksisterer i Guds forutviten. Eller at de skjer etter den guddommelige lov (jf. betydning av kitâb). - Eller Boken er Qur'ânen, som har forutbeskrevet de straffer og velsignelser, som vil komme over henholdsvis de vantro og de troende.

kan opprettholde rettferdighten. Og Vi har sendt ned jernet, i hvilket det er (nytte i) voldsom krigføring og (også andre) former for nytte for menneskeheten, og for at Allah kan kjenne dem som hjelper Ham og Hans Sendebud uten å ha sett (Ham). Allah er visselig Sterk, Allmektig.[8]

الحديد فيه بأس شديد ومنافع للناس وليعلم الله من ينصره ورسله بالغيب إن الله قوي عزيز ﴿٢٦﴾ ع ٣ ١٩

R. 4 27. Og Vi har allerede sendt Noah og Abraham og gitt profetdømmet og Boken til deres etterkommere. Så blant dem var det noen som fulgte rettledningen, men mange av dem var opprørske.

ولقد أرسلنا نوحا وإبرٰهيم وجعلنا في ذريتهما النبوة والكتٰب فمنهم مهتد وكثير منهم فٰسقون ﴿٢٧﴾

28. Deretter lot Vi Våre sendebud følge i deres fotspor, og Vi lot (også) Jesus, Marias sønn, følge (det samme sporet), og Vi ga ham Evangeliet og lagde medfølelse og barmhjertighet i hjertene på dem som fulgte ham. Og munkevesenet oppfant de (selv). Vi har ikke foreskrevet dem det - kun for å søke Allahs velbehag. Men de iakttok det ikke på den rette måten. Enda Vi ga de troende blant dem deres lønn, men mange av dem er opprørske.[9]

ثم قفينا على آثارهم برسلنا وقفينا بعيسى ابن مريم وآتينٰه الإنجيل وجعلنا في قلوب الذين اتبعوه رأفة ورحمة ورهبانية ابتدعوها ما كتبنٰها عليهم إلا ابتغاء رضوان الله فما رعوها حق رعايتها فآتينا الذين آمنوا منهم أجرهم وكثير منهم فٰسقون ﴿٢٨﴾

29. Å dere troende, ta Allah som Beskytter og tro på Hans Sendebud, så vil Han gi dere en dobbel del av Sin barmhjertighet, og skjenke dere et lys

يٰأيها الذين آمنوا اتقوا الله وآمنوا برسوله يؤتكم كفلين من رحمته ويجعل لكم

---

8. Dette verset viser oss betydningen av *anzala*: "sende ned". Det er ikke snakk om, at noen eller noe virkelig stiger ned fra himmelen. Ordet betegner noe, som kommer som en fri og ufortjent gave fra Allah. Både åpenbaringen og jern (og kveg, se 39:7, og føde, se 5:113) "sendes ned" i samme betydning. Når tradisjonen derfor snakker om at Messias skal "stige ned" (*nazala*) brukes uttrykket også i samme betydning: han skal gis dere som en nåde - liksom enhver profets komme er en nåde for menneskeheten.

9. Profeten (s.a.) har sagt: "Det er ikke noe munkevesen i Islâm" (Ibn Kathîr). Islâm er livsbekreftende: menneskenaturen og dens legitime krav er skapt av Gud. Lovens oppgave er å lede våre naturlige og medfødte begjær i de rette kanaler, gjøre dem nyttige, begrense den skade som kommer av deres overdrivelse, og omforme våre instinkter til moralske egenskaper.

dere kan vandre i, og tilgi dere. Og Allah er den Tilgivende, den Barmhjertige.

نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿٢٩﴾

30. For at Skriftens folk ikke skal mene, at de [troende] ikke har makt (til å ta del i) noe av Allahs nåde, og (for at de skal vite), at (all) nåde er i Allahs hånd. Han gir den til den Han vil. Og Allah er den store nådens Herre.[10]

لِئَلَّا يَعْلَمَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَلَّا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ
مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ
مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٣٠﴾

---

10. Fortolkere mener at *lâ* (ikke) er overflødig (*zijâda*), og oversetter dermed: "For at Skriftens folk skal vite, at de ikke har makt over osv.".

سُورَةُ الْمُجَادِلَةِ مَدَنِيَّةٌ (٥٨)

AL-MUDJÂDILAH Sûra 58

(Åpenbart etter Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

[DEL 28]

2. Allah har visselig hørt hennes tale, som stridet med deg angående sin ektefelle og beklaget seg til Allah. Og Allah har hørt deres samtale, Allah er visselig Althørende, Altseende.

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَ
تَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ
سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٢﴾

3. De av dere som skiller seg fra deres hustruer ved å kalle dem mødre - deres (hustruer blir) ikke deres mødre (derved), da deres mødre visselig er dem som har født dere. Og de fører visselig skjendig og usann tale. Og

الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِنْ نِسَائِهِمْ مَا هُنَّ
أُمَّهَاتِهِمْ إِنْ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا اللَّائِي وَلَدْنَهُمْ وَ
إِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا

Allah er visselig Den som utsletter (synd), Tilgivende.[1]

وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ﴿٣﴾

4. Og de som skiller seg fra deres hustruer ved å kalle dem mødre, og siden vil ta tilbake hva de sa, må løskjøpe en slave innen de rører hverandre. Dette er hva dere formanes med, og Allah er vel vitende om hva dere gjør.

وَالَّذِينَ يُظٰهِرُونَ مِن نِّسَآئِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ
لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِّن قَبْلِ أَن يَتَمَآسَّا
ذٰلِكُمْ تُوعَظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٤﴾

5. Men den som ikke har muligheter (til å løskjøpe en slave), han må faste to måneder i strekk, før de rører hverandre. Og den som ikke formår (det), han skal skaffe et måltid for seksti fattige. Dette (er foreskrevet for dere) så at dere måtte tro på Allah og Hans Sendebud. Og slik er Allahs grenser, og de vantro vil få en smertelig straff.

فَمَن لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِن
قَبْلِ أَن يَتَمَآسَّا فَمَن لَّمْ يَسْتَطِعْ فَإِطْعَامُ
سِتِّينَ مِسْكِينًا ذٰلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكٰفِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٥﴾

6. Sannelig, de som kjemper mot Allah og Hans Sendebud, skal fornedres, på samme måte som de som var før dem ble fornedret. Og Vi har allerede åpenbart klare tegn. Og de vantro vil få en beskjemmende straff.

إِنَّ الَّذِينَ يُحَآدُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كُبِتُوا كَمَا كُبِتَ
الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنزَلْنَآ ءَايٰتٍ بَيِّنٰتٍ
وَلِلْكٰفِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٦﴾

7. (På) den dag da Allah vil oppreise dem alle, vil Han meddele dem hva de har gjort. Allah har oppregnet det, men de har glemt det. Og Allah er Vitne til alle ting.

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا
ع أَحْصٰهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٧﴾

R. 2 8. Ser du ikke at Allah vet (alt) som er i himlene og på jorden! Det finnes ingen hemmelig rådslagning mellom tre uten at Han er den fjerde av dem, og ikke av fem uten at Han er den sjette av dem, ikke færre enn dette, heller ikke flere, uten at Han er hos dem, hvor de

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
مَا يَكُونُ مِن نَّجْوَىٰ ثَلٰثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا
خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَآ أَدْنَىٰ مِن ذٰلِكَ
وَلَآ أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ

1. Angående *zihâr*, se 33:5.

enn befinner seg. Deretter vil Han på Oppstandelsens dag meddele dem hva de har gjort, Allah vet sannelig alle ting.

يُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٨﴾

9. Har du ikke sett dem som fikk forbud mot (å holde) hemmelig rådslagning, men de vendte deretter tilbake til det de hadde fått forbud mot og de holder hemmelige rådslagninger, om synd og overtredelser og ulydighet mot Sendebudet! Og når de kommer til deg, hilser de deg med (en hilsen), som Allah ikke hilser deg med, og de sier for seg selv: Hvorfor straffer Allah ikke oss for det vi sier? - Helvete vil være tilstrekkelig for dem. De skal tre inn i det, og et ondt bestemmelsessted er det.[2]

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوَىٰ ثُمَّ يَعُودُونَ
لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَتَنَاجَوْنَ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ
وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوْكَ بِمَا
لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنفُسِهِمْ لَوْلَا
يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ ۚ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا ۖ
فَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٩﴾

10. Å dere troende, når dere rådslår i hemmelighet, så rådslå ikke om synd og overtredelser og ulydighet mot Sendebudet, men rådslå om rettferdighet og gudfryktighet. Og frykt Allah, hos hvem dere skal samles sammen.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا تَتَنَاجَوْا
بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَتَنَاجَوْا
بِالْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿١٠﴾

11. Hemmelig rådslagning er alene (et verk) av Satan, for at han kan bringe de troende i sorg. Men han kan ikke skade dere det minste - unntatt etter Allahs vilje. Så la de troende sette deres lit til Allah.

إِنَّمَا النَّجْوَىٰ مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ آمَنُوا
وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ وَعَلَى اللَّهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

12. Å dere troende, når det sies til dere: Gjør plass i forsamlingene, så gjør plass, og Allah vil skaffe dere plass. Og når det sies: Reis dere, så reis dere, og Allah vil opphøye de troende og (særlig) dem som har fått viten blant

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي
الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ ۖ وَإِذَا قِيلَ
انشُزُوا فَانشُزُوا يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ

2. Jødene pleide å si: *As-sâmu 'aleikum* som betyr: "død over deg".

dere, til (høyere) grader, og Allah er vel vitende om det dere gjør.[3]

وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجٰتٍ ۚ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
خَبِيرٌ ﴿١٢﴾

13. Å dere troende, når dere søker Sendebudets råd, så send en almisse forut for deres rådslagning. Dette er bedre for dere og renere. Men dersom dere ikke finner (midler til det), så er Allah visselig Tilgivende, Barmhjertig.

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوٓا إِذَا نٰجَيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِّمُوا
بَيْنَ يَدَيْ نَجْوٰىكُمْ صَدَقَةً ۚ ذٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ
وَأَطْهَرُ ۚ فَإِنْ لَّمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٣﴾

14. Er dere redde for å sende almisser forut for deres rådslagning? Så hvis dere ikke gjør det, mens Allah har vært nådig mot dere, oppretthold da bønnen (på den foreskrevne vis) og betal Zakât og adlyd Allah og Hans Sendebud. Og Allah er vel vitende om det dere gjør.

ءَأَشْفَقْتُمْ أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوٰىكُمْ
صَدَقٰتٍ ۚ فَإِذْ لَمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ
فَأَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَأَطِيعُوا اللّٰهَ وَ
ع رَسُولَهُ ۚ وَاللّٰهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

R. 3 15. Har du ikke sett dem, som gjorde seg til venner med et folk som Allah var vred på? De hører ikke til dere og (heller) ikke til dem, og de sverger løgnaktig, skjønt de vet.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ ۭ
مَا هُمْ مِّنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ ۙ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٥﴾

16. Allah har beredt dem en streng straff, ondt er sannelig det de gjør.

أَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا ۭ إِنَّهُمْ سَآءَ مَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

17. De har gjort deres eder til et skjold (for deres løgnaktighet), og de vender (andre) fra Allahs vei. Så de vil få en nedverdigende straff.

اِتَّخَذُوٓا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ
اللّٰهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٧﴾

18. Deres eiendeler og deres barn skal ikke gavne dem noe mot Allah. Disse er Ildens beboere, de skal forbli i den.

لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَآ أَوْلَادُهُمْ مِّنَ
اللّٰهِ شَيْـًٔا ۭ أُولٰٓئِكَ أَصْحٰبُ النَّارِ ۭ هُمْ فِيهَا خٰلِدُونَ ﴿١٨﴾

19. (På) den dag da Allah vil oppreise dem alle, vil de sverge til Ham, liksom de tilsvor dere; og de vil

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا
يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلٰى شَيْءٍ ۭ أَلَآ

3. *Raf'a* betyr her som andre steder i den Hellige Qur'ânen: å gi en ærefull opphøyet stilling.

tro at de (bygger på) noe. Visselig, det er dem som er løgnere.

إِنَّهُمْ هُمُ الْكَٰذِبُونَ ﴿١٩﴾

20. Satan har vunnet makt over dem og latt dem glemme Allahs ihukommelse. Dette er Satans parti. Nei, Satans parti er visselig taperne.

اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَٰنُ فَأَنسَىٰهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ
أُولَٰئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَٰنِ ۚ أَلَآ إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَٰنِ
هُمُ الْخَٰسِرُونَ ﴿٢٠﴾

21. Sannelig, de som kjemper mot Allah og Hans Sendebud, disse er blant de foraktede.

إِنَّ الَّذِينَ يُحَآدُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُۥٓ أُولَٰئِكَ فِى
الْأَذَلِّينَ ﴿٢١﴾

22. Allah har foreskrevet: Jeg vil visselig seire, Jeg og Mine sendebud. Sannelig, Allah er Sterk, Allmektig.[4]

كَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا۠ وَرُسُلِىٓ ۚ إِنَّ اللَّهَ قَوِىٌّ
عَزِيزٌ ﴿٢٢﴾

23. Du vil ikke finne et folkeslag, som både tror på Allah og den Ytterste dag, (og) som (samtidig) tar slike til venner som kjemper mot Allah og Hans Sendebud, selv om det er deres fedre eller sønner eller brødre eller (andre) slektninger. Det er i disse (troendes) hjerter Allah har innskrevet troen, og Han har styrket dem med åpenbaring fra Seg. Og Han vil føre dem inn i Hager, som gjennomstrømmes av floder, og de skal forbli der for evig. Allah har velbehag i dem, og de har velbehag i Ham. Slike er i Allahs parti. Sannelig, det er Allahs parti som vil ha fremgang.

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْأٓخِرِ
يُوَآدُّونَ مَنْ حَآدَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَلَوْ كَانُوٓا ءَابَآءَهُمْ
أَوْ أَبْنَآءَهُمْ أَوْ إِخْوَٰنَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ ۚ أُولَٰئِكَ
كَتَبَ فِى قُلُوبِهِمُ الْإِيمَٰنَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ
مِّنْهُ ۖ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا
الْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا ۚ رَضِىَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا۟
عَنْهُ ۚ أُولَٰئِكَ حِزْبُ اللَّهِ ۚ أَلَآ إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ ﴿٢٣﴾

4. Ifølge dette guddommelige løftet, må en falsk profet lide nederlag, mens en sann profet vil seire.

5. De sanne troende vil motta *rûh* (åpenbaring). Dette har vært Islâms tro fra første ferd. Også dette verset viser at åpenbaring vil være en varig gave til Muhammads (s.a.) menighet.

سُوْرَةُ الْحَشْرِ مَدَنِيَّةٌ (٥٩)

AL-HASJR
(Åpenbart etter Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. (Alt) det som er i himlene og på jorden lovpriser Allah, og Han er den Allmektige, den Allvise.

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۚ وَهُوَ
الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ②

3. Det var Ham som drev de vantro blant Bokens folk, ut av deres hus ved den første forvisning. Dere trodde ikke at de ville dra ut, og de trodde at deres festninger ville beskytte dem mot Allah. Men Allah kom over dem fra (en side), som de ikke hadde regnet med, og kastet redsel i deres hjerter, så de ødela deres hus med deres (egne) hender og de troendes hender. Så ta lærdom (av dette), dere som har øyne.[1]

هُوَ الَّذِيْٓ اَخْرَجَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ
مِنْ دِيَارِهِمْ لِاَوَّلِ الْحَشْرِ ؕ مَا ظَنَنْتُمْ اَنْ يَّخْرُجُوْا
وَظَنُّوْٓا اَنَّهُمْ مَّانِعَتُهُمْ حُصُوْنُهُمْ مِّنَ اللّٰهِ فَاَتٰىهُمُ
اللّٰهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوْا ۗ وَقَذَفَ فِيْ قُلُوْبِهِمُ
الرُّعْبَ يُخْرِبُوْنَ بُيُوْتَهُمْ بِاَيْدِيْهِمْ وَاَيْدِي
الْمُؤْمِنِيْنَ ۗ فَاعْتَبِرُوْا يٰٓاُولِي الْاَبْصَارِ ③

4. Og hadde Allah ikke foreskrevet forvisning for dem, ville Han ha straffet dem (på en annen måte) i denne verden. Og i det kommende vil de få Ildens straff.

وَلَوْلَآ اَنْ كَتَبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَآءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي
الدُّنْيَا ؕ وَلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ④

5. Det skyldes, at de motsatte seg Allah og Hans Sendebud, og den som motsetter seg Allah, (skal vite) at Allah visselig er streng til å gjengjelde.

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ شَآقُّوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ ۚ وَمَنْ يُّشَآقِّ
اللّٰهَ فَاِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ⑤

6. Hva dere enn hugget ned av plametrær eller lot (bli) stående på sine røtter, så skjedde det med Allahs

مَا قَطَعْتُمْ مِّنْ لِّيْنَةٍ اَوْ تَرَكْتُمُوْهَا قَآئِمَةً عَلٰٓى

---

1. Det hentydes til jødenes forvisning fra Madîna. Denne skjedde fordi de hadde brutt deres pakt med muslimene. Den andre utvisning fant sted under khalifaen 'Umar, da alle jøder ble landsforvist. Den antydes ("den første forvisning" forutsetter en senere) altså profetisk her.

2. *Lînah* er et palmetre av mindre verdi, hvis frukt ikke er egnet til menneskeføde (Aqrab). Etter at

tillatelse, og for at Han kunne vanære opprørerne.[2]

أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْزِيَ الْفَاسِقِينَ ﴿٦﴾

7. Og hva enn Allah har gitt som bytte fra dem til Sitt Sendebud - og dere ansporet verken hest eller kamel mot det, men Allah gir Sine sendebud makt over hvem Han vil, og Allah har makt over alle ting.

وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ
عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ
رُسُلَهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧﴾

8. Hva Allah har gitt av bytte fra byenes folk, tilhører Allah og Sendebudet og de nærmeste og de foreldreløse og de fattige og den veifarende, så at rikdommen ikke går på omgang mellom de rike blant dere. Og hva Sendebudet gir dere, skal dere ta imot. Og hva han forbyr dere, skal dere avholde dere fra. Og frykt Allah, Allah er visselig streng i gjengjeldelsen.[3]

مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ
وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ
وَابْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ
مِنْكُمْ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ
عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٨﴾

9. (Og byttet er) til de fattige flyktningene, som er blitt drevet bort fra deres hjem og deres eiendeler, mens de søker nåde fra Allah og (Hans) velbehag, og hjelper Allah og Hans Sendebud. Disse er de sanndru.

لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ
وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا
وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿٩﴾

10. Og de som hadde befestet seg i deres hjem og tro (i deres hjerter) før dem, elsker dem som søker tilflukt hos dem, og finner ikke noe behov i deres hjerter etter det som er gitt (flyktningene), men foretrekker dem fremfor seg selv, selv om det bringer trengsel for dem. Og de som er reddet fra sitt personlige begjær, disse er da dem som vil fullkommengjøres.

وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ
مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ
حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ
كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠﴾

---

seks trær var hugget, kapitulerte den jødiske Banû Nadîr (Zurqânî).

3. *Faj* er bytte vunnet uten virkelig krig. Derfor får soldatene ingen del av det. Det går kun til forsørgelse for fattige. "Så at rikdommen ikke går på omgang mellom de rike", uttrykker det økonomiske prinsipp, at rikdommen ikke må opphopes på få hender, men skal være til nytte for hele samfunnet.

11. Og de som kom etter dem, sier: Vår Herre, tilgi oss og våre brødre, som har inngått i troen forut for oss, og la det ikke bli igjen noe nag i våre hjerter mot de troende. Vår Herre, Du er sannelig Mild, den Barmhjertige.

وَالَّذِيْنَ جَآءُوْ مِنْۢ بَعْدِهِمْ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَا اغْفِرْ
لَنَا وَلِاِخْوَانِنَا الَّذِيْنَ سَبَقُوْنَا بِالْاِيْمَانِ وَلَا
تَجْعَلْ فِيْ قُلُوْبِنَا غِلًّا لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا رَبَّنَآ اِنَّكَ
رَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿١١﴾

R. 2 12. Har du ikke sett dem som hykler? De sier til deres brødre som er vantro blant Skriftens folk: Dersom dere drives ut, vil vi visselig dra ut sammen med dere, og vil aldri adlyde noen mot dere, og hvis det kjempes mot dere, vil vi visselig hjelpe dere. Men Allah bevitner at de visselig er løgnere.

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ نَافَقُوْا يَقُوْلُوْنَ لِاِخْوَانِهِمُ الَّذِيْنَ
كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ لَئِنْ اُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ
مَعَكُمْ وَلَا نُطِيْعُ فِيْكُمْ اَحَدًا اَبَدًا وَّاِنْ قُوْتِلْتُمْ
لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ﴿١٢﴾

13. Hvis de drives ut, så vil de ikke dra ut sammen med dem, og hvis det kjempes mot dem, vil de ikke hjelpe dem. Og selv om de skulle hjelpe dem, så ville de visselig vende ryggen (i flukt), og så vil de ikke bli hjulpet av noen.

لَئِنْ اُخْرِجُوْا لَا يَخْرُجُوْنَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوْتِلُوْا
لَا يَنْصُرُوْنَهُمْ وَلَئِنْ نَّصَرُوْهُمْ لَيُوَلُّنَّ الْاَدْبَارَ
ثُمَّ لَا يُنْصَرُوْنَ ﴿١٣﴾

14. De har visselig større frykt i deres hjerter for dere enn for Allah. Dette skyldes, at de er et folk som ikke forstår.

لَاَنْتُمْ اَشَدُّ رَهْبَةً فِيْ صُدُوْرِهِمْ مِّنَ اللّٰهِ ذٰلِكَ
بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُوْنَ ﴿١٤﴾

15. De vil ikke bekjempe dere samlet, unntagen i sterk befestede byer eller bak murer. Deres innbyrdes krig er voldsom. Du tror at de er samlet, men deres hjerter er delte. Dette skyldes at det er et folk som ikke forstår.[4]

لَا يُقَاتِلُوْنَكُمْ جَمِيْعًا اِلَّا فِيْ قُرًى مُّحَصَّنَةٍ اَوْ
مِنْ وَّرَآءِ جُدُرٍ بَاْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيْدٌ تَحْسَبُهُمْ
جَمِيْعًا وَّقُلُوْبُهُمْ شَتّٰى ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْقِلُوْنَ ﴿١٥﴾

16. De er som dem som (gikk bort) bare en kort tid før dem. De smakte de

كَمَثَلِ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيْبًا ذَاقُوْا وَبَالَ اَمْرِهِمْ

4. En profeti om de senere kamper mot det bysantiske rike, som gikk bokstavelig i oppfyllelse. Eller taler verset om jødene i Arabia.

onde følgene av sine (onde) handlinger. Og de vil få en smertelig straff.[5]

وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٦﴾

17. Som Satan, da han sa til mennesket: Bli vantro! Men etter at det var blitt vantro, sa han: Jeg har ingenting med deg å gjøre, da jeg frykter Allah, verdenenes Herre.[6]

كَمَثَلِ الشَّيْطٰنِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ
قَالَ إِنِّيْ بَرِيْٓءٌ مِّنْكَ إِنِّيْٓ أَخَافُ اللّٰهَ رَبَّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٧﴾

18. Og enden for begge vil bli (at de vil havne) i Ilden, for å forbli der. Og dette er de urettferdiges lønn.

فَكَانَ عَاقِبَتَهُمَآ أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدَيْنِ فِيْهَا وَ
ع ذٰلِكَ جَزٰٓؤُا الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٨﴾

R. 3 19. Å dere troende, frykt Allah, og la hver sjel se til hva den sender i forveien til morgendagen. Og frykt Allah, Allah vet sannelig hva dere gjør.

يٰٓأَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ
لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللّٰهَ إِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٩﴾

20. Og vær ikke som dem som glemte Allah, så Han lot dem glemme deres egne sjeler. (Det er) slike som er opprørere.

وَلَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ نَسُوا اللّٰهَ فَأَنْسٰهُمْ أَنْفُسَهُمْ
أُولٰٓئِكَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿٢٠﴾

21. Ildens beboere og Hagens beboere er ikke like. Hagens beboere er de som vil seire.

لَا يَسْتَوِيْٓ أَصْحٰبُ النَّارِ وَأَصْحٰبُ الْجَنَّةِ أَصْحٰبُ
الْجَنَّةِ هُمُ الْفَآئِزُوْنَ ﴿٢١﴾

22. Om Vi hadde sendt denne Qur'ânen ned på et fjell, ville du visselig ha sett det ydmyket og sønderrevet av frykt for Allah. Og disse er liknelser Vi fremstiller for menneskene, for at de må tenke seg om.

لَوْ أَنْزَلْنَا هٰذَا الْقُرْاٰنَ عَلٰى جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهٗ خَاشِعًا
مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللّٰهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ
نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُوْنَ ﴿٢٢﴾

23. Han er Allah, det er ikke noen gud unntagen Ham (alene). Han kjenner det skjulte og det åpenbare, og Han er den Nåderike, den Barmhjertige.

هُوَ اللّٰهُ الَّذِيْ لَآ إِلٰهَ إِلَّا هُوَ عٰلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ ﴿٢٣﴾

---

5. Det er makkanerne som led nederlaget ved Badr.

6. Sammenlikn 8:49 og 14:23.

24. Han er Allah, det er ingen gud unntagen Ham (alene), Kongen, den Hellige, Den som skjenker fred (og sunnhet), Den som gir sikkerhet, Beskytteren, den Allmektige, den Sterke, den Opphøyde. Hellig er Allah (og fri for enhver mangel, og høyt hevet) over det de setter ved siden (av Ham).[7]

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ
السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ
سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾

25. Han er Allah, Skaperen, Den som påbegynner skapelsen, Den som gir (alle ting) form. Ham tilkommer de skjønneste (og beste) navnene. (Alt) som er i himlene og på jorden lovpriser Ham, og Han er den Allmektige, den Allvise.[8]

هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ
يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿٢٤﴾ ع

---

7. *Djabbâr* (den Sterke) oversettes av visse vestlige arabister som "tyrannen". Ordet kan ha den betydning, når det brukes om mennesker. Men dets grunnbetydning er: den som setter noe i orden.

8. *Al-'azîz* kan bety både "den Allmektige" og "ærens Herre".

ركوعاتها ٢ — سُورَةُ الْمُمْتَحِنَةِ مَدَنِيَّةٌ — (٦٠) آياتها ١٣

Sûra 60 AL-MUMTAHINAH

(Åpenbart etter Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Å dere troende, ta ikke Min fiende og deres (egen) fiende til venner, dere sender (budskap) til dem i kjærlighet, når de allerede har forkastet den sannheten som er kommet til dere, (og) har drevet Sendebudet og dere selv (fra deres hjem) fordi dere trodde på Allah, deres Herre. Når dere går ut for å kjempe for Min sak og for å søke Mitt

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ
أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا
جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ
تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا

velbehag, sender (noen av) dere hemmelige (budskap) til dem i kjærlighet. Og Jeg vet bedre det dere skjuler, og det dere åpenbarer. Og den av dere som gjør det, er visselig fart vill fra den rette vei.

فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي ۚ تُسِرُّونَ إِلَيْهِم
بِالْمَوَدَّةِ ۚ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنتُمْ ۚ
وَمَن يَفْعَلْهُ مِنكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١﴾

3. Hvis de får makt over dere, vil de være deres fiender og strekke deres hender og tunger mot dere med ond hensikt, og de ønsker inderlig at dere skal bli vantro.

إِن يَثْقَفُوكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ
أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُم بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ
تَكْفُرُونَ ﴿٢﴾

4. Deres slektninger og deres barn vil aldri gavne dere på Oppstandelsens dag. (Han) vil (alene) øke avstanden mellom dere, og Allah ser det dere gjør.

لَن تَنفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ ۚ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣﴾

5. Dere har visselig et skjønt og godt forbilde i Abraham og dem som var med ham, da de sa til deres folk: Vi sier oss visselig fri fra dere, og det dere tilber ved siden av Allah. Vi forkaster dere (og deres vantro). Og fiendskap og hat er oppstått mellom oss og dere for alltid, inntil dere tror på Allah alene - unntatt Abrahams ord til sin far: Jeg vil visselig be om tilgivelse for deg, enda jeg ikke har makt til å gjøre noe for deg mot Allah. Vår Herre, til Deg setter vi vår lit, og til Deg vender vi oss i anger, og til Deg vender vi tilbake.[1]

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ
مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَآءُ مِنكُمْ وَمِمَّا
تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا
وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّىٰ تُؤْمِنُوا
بِاللَّهِ وَحْدَهُ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ
لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِن شَيْءٍ ۖ رَّبَّنَا عَلَيْكَ
تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٤﴾

6. Vår Herre, gjør oss ikke til en fristelse for de vantro, og tilgi oss, vår Herre, da Du (alene) er den Allmektige, den Allvise.

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلَّذِينَ كَفَرُوا وَاغْفِرْ لَنَا
رَبَّنَا ۖ إِنَّكَ أَنتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٥﴾

7. Dere har visselig et skjønt og godt forbilde i dem - for dem som håper på (møtet med) Allah og den Ytterste

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ
يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ ۚ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ

1. *Abad* (bestandig) betyr ikke nødvendigvis "evig", som sammenhengen her med *hattâ* (inntil) viser.

dag. Og de som vender seg bort, (skal vite) at Allah visselig er den Uavhengige, den Lovpriste.

ع هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ ۝٧

R. 2 8. Det er nær at Allah skaper kjærlighet mellom dere og dem som dere (nå) er fiender med. Og Allah er Allmektig, og Allah er Tilgivende, Barmhjertig.

عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِيْنَ عَادَيْتُمْ
مِّنْهُمْ مَّوَدَّةً ۭ وَاللّٰهُ قَدِيْرٌ ۭ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝٨

9. Allah forbyr dere ikke, hva angår dem som ikke har kjempet mot dere på grunn av religionen, og som ikke har drevet dere ut av deres hjem, at dere handler godt og er rettferdige mot dem, for Allah elsker visselig de rettferdige.[2]

لَا يَنْهٰىكُمُ اللّٰهُ عَنِ الَّذِيْنَ لَمْ يُقَاتِلُوْكُمْ فِي
الدِّيْنِ وَلَمْ يُخْرِجُوْكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ اَنْ تَبَرُّوْهُمْ
وَتُقْسِطُوْٓا اِلَيْهِمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِيْنَ ۝٩

10. Allah forbyr dere kun, angående dem som har kjempet mot dere på grunn av religionen, og som har drevet dere ut av deres hjem, og hjulpet (andre) med å drive dere ut, å bli venn med dem, og den som blir venn med dem - det er disse som er urettferdige.

اِنَّمَا يَنْهٰىكُمُ اللّٰهُ عَنِ الَّذِيْنَ قٰتَلُوْكُمْ فِي الدِّيْنِ
وَاَخْرَجُوْكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ وَظٰهَرُوْا عَلٰٓي اِخْرَاجِكُمْ
اَنْ تَوَلَّوْهُمْ ۚ وَمَنْ يَّتَوَلَّهُمْ فَاُولٰۤىِٕكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ۝١٠

11. Å dere troende, når det kommer troende kvinner til dere som har flyktet, så forhør dem. Allah kjenner best deres tro. Og dersom dere erkjenner at de er troende, så send dem ikke tilbake til de vantro. Disse (kvinner) er ikke tillatt for dem [vantro], heller ikke er de [vantro] tillatt for dem. Men gi (deres ikke-troende ektefeller) hva de har gitt ut for (dem). (Etter det) er det ingen synd for dere å ekte dem, når dere har gitt dem deres medgift. Og hold ikke fast ved (deres) ekteskapelige bånd med ikke-troende kvinner, og krev hva dere har gitt ut, og la de (troende kvinners ikke-

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا جَاۗءَكُمُ الْمُؤْمِنٰتُ مُهٰجِرٰتٍ
فَامْتَحِنُوْهُنَّ ۭ اَللّٰهُ اَعْلَمُ بِاِيْمَانِهِنَّ ۚ فَاِنْ عَلِمْتُمُوْهُنَّ
مُؤْمِنٰتٍ فَلَا تَرْجِعُوْهُنَّ اِلَى الْكُفَّارِ ۭ لَا هُنَّ حِلٌّ
لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّوْنَ لَهُنَّ ۭ وَاٰتُوْهُمْ مَّآ اَنْفَقُوْا ۭ
وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اَنْ تَنْكِحُوْهُنَّ اِذَآ اٰتَيْتُمُوْهُنَّ
اُجُوْرَهُنَّ ۭ وَلَا تُمْسِكُوْا بِعِصَمِ الْكَوَافِرِ وَسْــَٔـلُوْا
مَآ اَنْفَقْتُمْ وَلْيَسْــَٔـلُوْا مَآ اَنْفَقُوْا ۭ ذٰلِكُمْ حُكْمُ اللّٰهِ ۭ

2. Verset er åpenbart - liksom resten av sûren - i det 7. eller 8. år etter Hidjra, og viser at det aldri er skjedd noen endring i Qur'ânens stilling til krig. Det er utelukkende tale om krig mot dem, som har begått aggresjon for religionens skyld. Og det er ikke snakk om fiendskap mot andre. Se også vers 10.

troende ektefeller) kreve det de har gitt ut. Dette er Allahs dom. Han dømmer mellom dere. Og Allah er Allvitende, Allvis.[3]

يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١١﴾

12. Og hvis dere mister noen av deres hustruer til de vantro, og dere så straffer dem, så gi dem, hvis hustruer er flyktet, det samme som de har gitt ut (for dem). Og frykt Allah, på hvem dere tror.

وَإِن فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ
فَعَاقَبْتُمْ فَآتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُم مِّثْلَ
مَا أَنفَقُوا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنتُم بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾

13. Å Profet, når de troende kvinner kommer til deg for å sverge deg troskap; at de ikke vil sette noen ved siden av Allah, og ikke stjele og ikke bedrive hor, og ikke drepe deres barn og ikke komme med falske anklager som de selv har oppdiktet, og ikke være ulydige mot deg i det som er godt, så ta imot deres troskapsed og be Allah om tilgivelse for dem, Allah er sannelig Tilgivende, Barmhjertig.[4]

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَىٰ
أَن لَّا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ
وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ
بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِينَكَ فِي مَعْرُوفٍ
فَبَايِعْهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهَ ۖ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ ﴿١٣﴾

14. Å dere troende, gjør dere ikke til venner med et folk som Allah er vred på. De har allerede fortvilt om det kommende, liksom de vantro har fortvilt om dem som ligger i gravene.[5]

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
قَدْ يَئِسُوا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَئِسَ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ ﴿١٤﴾

---

3. Se "THE HOLY QUR'AN with short commentary" utgitt av Islam International Publications Ltd. (1994), side 1203.

4. "Som de selv har oppdiktet" heter egentlig på arabisk: "som de har forfalsket mellom deres hender og føtter". At kvinnene også avla troskapsed *(baj'ah)* til Profeten (s.a.), understreker deres likeberettigelse. Mennene avla samme løfte + forpliktelse til å forsvare troen mot aggresjon.

5. "Et folk som Allah er vred på" er enten myntet på jødene (se f.eks. 1:7), eller generelt om aggressorer.

سُورَةُ الصَّفِّ مَدَنِيَّةٌ (٦١)

AL-SAFF
(Åpenbart etter Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. (Alt) det som er i himlene og på jorden lovpriser Allah, og Han er den Allmektige, den Allvise.

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ②

3. Å dere troende, hvorfor sier dere det dere ikke gjør?

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لِمَ تَقُوْلُوْنَ مَا لَا تَفْعَلُوْنَ ③

4. (Det er) en stor synd i Allahs øyne, at dere sier hva dere ikke gjør!

كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللّٰهِ اَنْ تَقُوْلُوْا مَا لَا تَفْعَلُوْنَ ④

5. Sannelig, Allah elsker dem som kjemper på Hans vei i rekker (og rader), som om de var en mur, sammensveiset med bly.

اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الَّذِيْنَ يُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِهٖ صَفًّا كَاَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَّرْصُوْصٌ ⑤

6. Og (ihukom) da Moses sa til sitt folk: Å mitt folk, hvorfor sårer dere meg, når dere dog vet at jeg er Allahs sendebud til dere? - Men etter at de var fart vill, lot Allah deres hjerter fare vill, og Allah rettleder ikke det opprørske folk.[1]

وَاِذْ قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهٖ يٰقَوْمِ لِمَ تُؤْذُوْنَنِيْ وَقَدْ تَّعْلَمُوْنَ اَنِّيْ رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ ۗ فَلَمَّا زَاغُوْۤا اَزَاغَ اللّٰهُ قُلُوْبَهُمْ ۗ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ⑥

7. Og da Jesus, Marias sønn, sa: Å Israels barn, jeg er visselig Allahs sendebud til dere, som bekrefter og oppfyller det som er før meg, (av profetiene) i Torahen, og bringer gledelig budskap om et sendebud som skal komme etter meg, hvis navn skal være Ahmad. Så da han kom til dem med de klare bevis, sa de: Dette er åpenlys magi.[2]

وَاِذْ قَالَ عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ يٰبَنِيْۤ اِسْرَآءِيْلَ اِنِّيْ رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ مُّصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرٰىةِ وَمُبَشِّرًۢا بِرَسُوْلٍ يَّاْتِيْ مِنْۢ بَعْدِي اسْمُهٗۤ اَحْمَدُ ۗ فَلَمَّا جَآءَهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ قَالُوْا هٰذَا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ⑦

---

1. Moses led meget fra sitt folks side (7:149 og 5:25), ja, de bakvasket ham også (33:70).

2. Jesus har forutsagt en *praklet* (oversatt ved "talsmann") i Johs. 14:16-17, 15:26, 16:7, 12:14.

8. Og hvem er mer urettferdig enn den som oppdikter løgn om Allah, når han kalles til Islâm? Og Allah rettleder ikke det urettferdige folk.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ
يُدْعَىٰ إِلَى الْإِسْلَامِ ۚ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ﴿٨﴾

9. De ønsker å slukke Allahs lys med deres munner, og Allah vil fullkomme Sitt lys, selv om også de vantro avskyr det.

يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ
نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٩﴾

10. (Det er) Ham, som har sendt Sitt Sendebud med rettledningen og sannhetens religion, for at Han kan la den seire over alle religioner, selv om også avgudsdyrkerne avskyr det.

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ
لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿١٠﴾

R. 2 11. Å dere som tror, skal jeg vise dere en handel som vil frelse dere fra en smertelig straff?

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ
مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿١١﴾

12. Dere skal tro på Allah og Hans Sendebud, og kjempe på Allahs vei med deres eiendeler og deres liv. Dette er bedre for dere, om dere bare visste.

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ۚ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿١٢﴾

13. Han vil tilgi dere deres synder og la dere gå inn i Hager hvor floder

يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي

Jesus talte imidlertid ikke gresk, men armeisk, så vi kan ikke vite hvilket ord han brukte. Det er verdt å bemerke at det greske ordet "periklytos" (som har en stor likhet med ordet nevnt i N.T.) betyr: lovprist, berømt - akkurat den betydning som ligger i det arabiske Ahmad. Ytterligere kaller "Damaskusskriftet", funnet i Ezra-synagogen i Kairo, den person som forutsies av Jesus for *Emeth* (s.2, linje 12-13), et navn som kan være en omforming av Ahmad. *Emeth* betyr på hebraisk "sannhetens ånd", som også i N.T. er et tilnavn til prakleten (talsmannen). At den første kristne menighet for en stor dels vedkommende ventet "talsmannen" som en profet er klart fra kirkehistorien. Mani erklærte i år 241 eller 242, at han var "prakleten", og mange kristne fulgte ham. Men først da Gud erklærte Muhammad (s.a.) for den utlovede "talsmann", åpnet den kristne verden seg, og millioner av kristne gikk over til Islâm. Den syriske bibel kaller "talsmannen" for *Mauhamanna* eller *Munahhemanna*, hvilket synes å være en omforming av Muhammad.
Profeten (s.a.) hadde to navn: *Muhammad* og *Ahmad*. Det første er et *djalâlî*-navn, som uttrykker ære og makt, det andre er såkalt *djamâlî*-navn, som betegner ydmykhet og skjønnhet. I Profetens (s.a.) tid ble det siste navnet manifestert i Makka-tiden, hvor Profeten (s.a.) og hans disipler med tålmodighet bar alle forfølgelser, det første navnet fikk sitt uttrykk i Madîna-perioden, da Muhammad (s.a.) og hans disipler fikk guddommelig tillatelse til å kjempe mot de aggressive og vant den endelige seier. I de "siste tider" skal det komme en eksklusiv manifestasjon av *djamâlî*-navnet Ahmad, i islamsk tradisjonslitteratur (hadîth) også kalt Jesu Marias sønns fremtreden. Se her vers 10 og den følgende sûra.

strømmer igjennom, og rene boliger i evighetens Hager. Dette er den store triumf.

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهٰرُ وَمَسٰكِنَ طَيِّبَةً فِيْ جَنّٰتِ
عَدْنٍ ۭ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿١٣﴾

14. Og (også) en annen (nåde), som dere vil elske: Hjelp fra Allah og en nær seier. Så gi gledelig budskap til de troende.

وَأُخْرٰى تُحِبُّوْنَهَا ۭ نَصْرٌ مِّنَ اللّٰهِ وَفَتْحٌ قَرِيْبٌ ۭ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٤﴾

15. Å dere som tror, vær Allahs hjelpere liksom Jesus, Marias sønn, sa til sine disipler: Hvem er mine hjelpere for Allahs (sak)? Disiplene svarte: Vi er Allahs hjelpere. Altså trodde et parti av Israels barn, og et (annet) parti var vantro, så Vi hjalp de troende mot deres fiender, så de ble seierherrer.[4]

يٰٓأَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُوْنُوْٓا أَنْصَارَ اللّٰهِ كَمَا قَالَ
عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيّٖنَ مَنْ أَنْصَارِيْٓ إِلَى
اللّٰهِ ۭ قَالَ الْحَوَارِيُّوْنَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللّٰهِ فَاٰمَنَتْ
طَّآئِفَةٌ مِّنْ بَنِيْٓ إِسْرَآءِيْلَ وَكَفَرَتْ طَّآئِفَةٌ ۚ
فَأَيَّدْنَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا عَلٰى عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوْا
ظٰهِرِيْنَ ﴿١٥﴾

3. De fleste kommentatorer er enige om at Islâms endelige seier vil finne sted ved Messias' komme, og at dette verset omtaler den Utlovede Messias.

4. De troende muslimer vil også motta denne befaling av deres Messias, sier dette verset.

سُوْرَةُ الْجُمُعَةِ مَدَنِيَّةٌ (٦٢)

Sûra 62 AL-DJUMU'AH

(Åpenbart etter Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. (Alt) det som befinner seg i himlene og på jorden lovpriser Allah, Kongen, den Hellige, den Allmektige, den Allvise.

يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ
الْقُدُّوْسِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ﴿٢﴾

3. (Det er) Ham, som oppreiste blant de analfabetiske (araberne) et

هُوَ الَّذِيْ بَعَثَ فِي الْأُمِّيّٖنَ رَسُوْلًا مِّنْهُمْ يَتْلُوْا

sendebud fra deres egne rekker, som foreleser dem Hans tegn og renser dem og lærer dem Boken og (dens) visdom, og det skjønt de tidligere var i åpenlys villfarelse.[1]

عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَ
الْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ
مُبِينٍ ٣

4. Og (Han vil også oppreise Sitt sendebud) blant andre av dem som ennå ikke har sluttet seg til dem, og Han er den Allmektige, den Allvise.[2]

وَآخَرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ٤

5. Dette er Allahs nåde, som Han skjenker til hvem Han vil, og Allah er den store nådens Herre.

ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ
الْعَظِيمِ ٥

6. Liknelse om de som fikk pålagt Torahen, og deretter ikke bar den, er som et esel som bærer på bøker. Ond er liknelsen om et folk som forkaster Allahs tegn, og Allah rettleder ikke det urettferdige folk.[3]

مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَاةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا
كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا ۚ بِئْسَ مَثَلُ
الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ ۚ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ٦

7. Si: Å dere som er jøder, om dere tror at dere er Allahs venner med utelukkelse av (alle andre) folk, så ønsk dere døden dersom dere (da) er sanndru.[4]

قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ أَوْلِيَاءُ
لِلَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ٧

1. I Abrahams bønn (2:130) omtales "renselse" til sist, men i oppfyllelsen (her og 3:165) kommer renselse før man lærer Boken og visdommen. Sammenlikn: "Kun de rene av hjertet kan forstå den" (56:80).

2. Ifølge Bukhâri (65:1 XXI, I) spurte Abû Huraira Profeten (s.a.) om hvem det er snakk om i ordene "og blant andre av dem, som ennå ikke har sluttet seg til dem". Profeten (s.a.) la omsider hånden på perseren Salmâns skulder, og sa: "Selv om troen forsvant opp til Syvstjernen, ville en mann fra disse visselig finne den (og bringe den tilbake til jorden)". Mirzâ Ghulâm Ahmad var av persisk herkomst og hevdet, at han var den Utlovede Messias.

3. På den Utlovede Messias' tid vil muslimene likne jødene, derfor bærer han samme navn som Jesus fra Nasaret. Begges oppgave er helt parallell; de kommer ikke for å bringe en ny lov, men for å reformere deres folk ved å gi en riktig fortolkning av den eksisterende lov. Andre *ahâdith* (tradisjoner) forteller oss at det skal gå 12 århundrer mellom Profeten Muhammad (s.a.) og den Utlovede Messias som skal komme innenfor Islâm, liksom det var 12 århundrer mellom Moses og Jesus (se Kanzul-'Ummâl, bind 3, side 205).

4. 'Ulamâene (teologene) på den Utlovede Messias' tid vil bli oppfordret til *Mubâhala*. Sammenlikn også 3:62.

8. Og de vil aldri ønske seg den på grunn av det deres hender har sendt forut, og Allah kjenner de urettferdige.

وَلَا يَتَمَنَّوْنَهٗٓ اَبَدًاۢ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ ؕ وَ
اللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِالظّٰلِمِيْنَ ﴿۸﴾

9. Si: Døden som dere flykter fra, vil visselig møte dere, og så skal dere sendes tilbake til Ham som kjenner det usynlige og det åpenbare, så vil Han meddele dere hva dere pleide å gjøre.

قُلْ اِنَّ الْمَوْتَ الَّذِيْ تَفِرُّوْنَ مِنْهُ فَاِنَّهٗ مُلٰقِيْكُمْ
ثُمَّ تُرَدُّوْنَ اِلٰى عٰلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ
ع بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۹﴾

R. 2 10. Å dere som tror, når det kalles til bønn på forsamlingsdagen [fredagen], så skynd dere til ihukommelse av Allah og la alle gjøremål ligge. Det er best for dere, om dere bare visste.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِذَا نُوْدِيَ لِلصَّلٰوةِ مِنْ يَّوْمِ
الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا اِلٰى ذِكْرِ اللّٰهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ؕ ذٰلِكُمْ
خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿۱۰﴾

11. Så når bønnen er avsluttet, spre dere så i landet og søk Allahs nåde og ihukom Allah meget, for at dere må bli fullkomne.[5]

فَاِذَا قُضِيَتِ الصَّلٰوةُ فَانْتَشِرُوْا فِي الْاَرْضِ
وَابْتَغُوْا مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَثِيْرًا
لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿۱۱﴾

12. Og når de ser en handel eller fornøyelse, strømmer de hen til den, og lar deg stående alene. Si: Hva som er hos Allah er bedre enn fornøyelse eller handel. Og Allah er den Beste av alle som forsyner.

وَاِذَا رَاَوْا تِجَارَةً اَوْ لَهْوَا ۨانْفَضُّوْۤا اِلَيْهَا وَتَرَكُوْكَ
قَآئِمًا ؕ قُلْ مَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ مِّنَ اللَّهْوِ وَمِنَ
ع التِّجَارَةِ ؕ وَاللّٰهُ خَيْرُ الرّٰزِقِيْنَ ﴿۱۲﴾

5. Fredagen er ikke helligdag. Når bønnen er sluttet, kan det arbeidet som foregikk før bønnen fortsettes. Fredagen, den 6. dag, var den dag da Adam ble skapt (1. Mosebok kap.1). Messias, den andre Adam, er emnet for denne sûra, som slutter med omtale av den 6. dag, det 6. årtusen etter Adam.

سُورَةُ الْمُنَافِقُونَ مَدَنِيَّةٌ (٦٣)

AL-MUNÂFIQÛN

(Åpenbart etter Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Når hyklerne kommer til deg, sier de: Vi bevitner, at du virkelig er Allahs Sendebud. - Og Allah vet, at du sannelig er Hans Sendebud. Og Allah bevitner at hyklerne visselig er løgnere.

إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ ﴿٢﴾

3. De tar deres eder som et skjold, og så hindrer de (folk) fra Allahs vei. Sannelig, ondt er hva de bedriver.

اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۚ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣﴾

4. Slik er det, fordi de trodde og deretter ble vantro. Derfor ble deres hjerter forseglet, så de ikke forstår.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٤﴾

5. Og når du ser dem, behager deres fremtoning deg, og hvis de taler, lytter du til deres tale. (De er) som om de var (oppstablede) vedkubber. De mener at enhver ulykke er for dem. De er fienden, ta deg derfor i vare for dem, Allah har forbannet dem, hvor bortvendte er de (fra sannheten).[1]

وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ ۖ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعْ لِقَوْلِهِمْ ۖ كَأَنَّهُمْ خُشُبٌ مُسَنَّدَةٌ ۖ يَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ ۚ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ ۚ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ ۖ أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ﴿٥﴾

6. Og når det sies til dem: Kom her, så skal Allahs Sendebud be om tilgivelse for dere! Så vender de deres hoder bort, og du ser dem holde (seg selv) borte mens de er hovmodige.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّوْا رُءُوسَهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٦﴾

7. Det er det samme for dem, om du ber om tilgivelse for dem eller du ikke ber om tilgivelse for dem. Allah vil aldri tilgi dem, sannelig, Allah rettleder ikke det opprørske folk.

سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٧﴾

---

1. Hyklerne er åndelig sett døde og som brennbare pinner, ikke som åndelig levende og

8. Det er dem som sier: Gi ikke ut for dem som er hos Allahs Sendebud, slik at de spres (og forlater ham). Himlenes og jordens skatter tilhører Allah, men hyklerne forstår (det) ikke.

هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَىٰ مَنْ عِنْدَ رَسُولِ
اللَّهِ حَتَّىٰ يَنْفَضُّوا ۗ وَلِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَلَٰكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ ٨

9. De sier: Hvis vi vender tilbake til Madîna, så vil den mest ærefulle av oss drive den mest foraktede ut, enda all ære tilhører Allah og Hans Sendebud og de troende, men hyklerne vet (det) ikke.[2]

يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ
مِنْهَا الْأَذَلَّ ۚ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ
وَلَٰكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ٩

R. 2 10. Å dere troende, la ikke deres eiendeler, (heller ikke) deres barn avlede deres (oppmerksomhet) fra Allahs ihukommelse. Og de som gjør det, så er det disse som er taperne.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ
عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ ۚ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْخَاسِرُونَ ١٠

11. Og gi ut av det Vi har forsynt dere med, før døden kommer til en av dere, så han sier: Min Herre, (gid) om du ga meg utsettelse for en liten tid, så vil jeg gi almisser og være blant de rettferdige.

وَأَنْفِقُوا مِنْ مَا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ
الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ
قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ ١١

12. Og Allah vil aldri gi noen utsettelse når hans tid er kommet, og Allah er vel vitende om det dere gjør.

وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا ۚ وَاللَّهُ
خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ١٢

---

velblomstrede trær.

2. Under kampanjen mot Banû Mustaliq erklærte hyklernes leder, *'Abdullah ibn Ubajj*, seg på denne måten. Hans egen sønn tvang ham til å si at han selv var den mest foraktede, før han fikk lov til å komme inn i Madîna igjen.

AL-TAGHÂBUN
(Åpenbart etter Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. (Alt) det som er i himlene og på jorden lovpriser Allah, Hans er Kongedømmet og all lovprisning, og Han har makt over alle ting.

يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ
وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ②

3. (Det er) Ham som har skapt dere, så (noen) av dere er vantro og (andre) av dere er troende. Og Allah ser det dere gjør.

هُوَ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَّمِنْكُمْ مُّؤْمِنٌ
وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ③

4. Han har skapt himlene og jorden i overensstemmelse med sannheten (og rettferdigheten), og Han har formet dere og gjort deres form skjønn, og til Ham skal dere vende tilbake.

خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَاَحْسَنَ
صُوَرَكُمْ وَاِلَيْهِ الْمَصِيْرُ ④

5. Han kjenner (alt) det som er i himlene og på jorden, og Han vet det dere skjuler og det dere åpenbarer, og Allah kjenner det som er i hjertene.

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّوْنَ
وَمَا تُعْلِنُوْنَ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ⑤

6. Er beretningen om de vantro som var før dere, ikke kommet til dere? De smakte de (onde) følgene av deres handlinger, og de vil få en pinefull straff.

اَلَمْ يَاْتِكُمْ نَبَؤُا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَبْلُ فَذَاقُوْا
وَبَالَ اَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ⑥

7. Slik var det, fordi deres sendebud kom til dem med klare tegn, men de sa: Skal mennesker rettlede oss? Så ble de vantro og vendte seg bort, og Allah er Selvtilstrekkelig (og behøver dem ikke). Allah er den Uavhengige, den Lovpriste.[1]

ذٰلِكَ بِاَنَّهٗ كَانَتْ تَّاْتِيْهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ
فَقَالُوْٓا اَبَشَرٌ يَّهْدُوْنَنَا فَكَفَرُوْا وَتَوَلَّوْا وَّ
اسْتَغْنَى اللّٰهُ وَاللّٰهُ غَنِيٌّ حَمِيْدٌ ⑦

---

1. *Ghanî* betyr: "rik, uavhengig, selvtilstrekkelig, som ikke har behov for andre". Mennesker er

8. De vantro tror at de ikke vil bli oppreist. Si: Jo, ved min Herre, dere vil visselig bli oppreist, deretter vil dere få vite det dere har gjort. Og det er lett for Allah.

زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوٓا أَن لَّن يُبْعَثُوا ۚ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي
لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ ۚ وَذَٰلِكَ عَلَى
اللَّهِ يَسِيرٌ (٨)

9. Tro da på Allah og Hans Sendebud, og det lys Vi har sendt ned, og Allah er vel vitende om det dere gjør.[2]

فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِيٓ أَنزَلْنَا ۚ وَاللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ (٩)

10. På den dag da Han vil samle dere sammen til forsamlingsdagen [Dommens dag], vil det bli dagen med gjensidig tap og gevinst. For dem som tror på Allah og handler rettferdig, vil Han fjerne de onde (følgene av deres handlinger), og la dem inngå i Hager, gjennom hvilke floder strømmer, i den skal de forbli for evig. Dette er den store seier.

يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ۖ ذَٰلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ ۗ
وَمَن يُؤْمِن بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ
سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَآ أَبَدًا ۚ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (١٠)

11. Og de som er vantro og har forkastet Våre tegn, disse er Ildens beboere, der skal de forbli i en lang tid, og et ondt bestemmelsessted er det.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَآ أُولَٰٓئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
خَالِدِينَ فِيهَا ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ (١١)

R. 2 12. Ingen hjemsøkelse inntreffer unntagen med Allahs tillatelse. Og Allah rettleder hjertet på den som tror på Ham, og Allah vet alle ting.

مَآ أَصَابَ مِن مُّصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ وَمَن
يُؤْمِن بِاللَّهِ يَهْدِ قَلْبَهُ ۚ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ (١٢)

13. Adlyd Allah og adlyd Sendebudet. Så hvis dere vender dere bort, så (vit) at det bare påhviler Vårt sendebud å overbringe det klare budskap.

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ ۚ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا
عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ (١٣)

---

fattige, avhengige *(fuqarâ)*, men Allah er Rik og Uavhengig - Den av hvem mennesker alltid er avhengige.

2. "..og det lys.." hentyder til åpenbaringens lys, visdom, åndelig innsikt og guddommelig kunnskap som Profeten (s.a.) var spesielt begavet med.

14. Allah, det er ingen gud unntagen Ham, og la de troende sette sin lit til Allah (alene).

اللّٰهُ لَآ إِلٰهَ إِلَّا هُوَ ۚ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾

15. Å dere som tror, det er visselig noen av deres hustruer og deres barn som er deres fiender. Ta dere da i vare for dem. Og hvis dere ettergir og tilgir og unnskylder, så er Allah visselig Tilgivende, Barmhjertig.

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوٓا إِنَّ مِنْ أَزْوٰجِكُمْ وَأَوْلٰدِكُمْ
عَدُوًّا لَّكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ ۚ وَإِن تَعْفُوا وَتَصْفَحُوا
وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤﴾

16. Deres eiendeler og deres barn er bare en prøvelse, og hos Allah er en stor belønning.

إِنَّمَآ أَمْوٰلُكُمْ وَأَوْلٰدُكُمْ فِتْنَةٌ ۚ وَاللّٰهُ عِندَهُۥٓ
أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾

17. Frykt da Allah etter beste evne og lytt og adlyd og gi ut (for Hans sak), det vil være godt for dere. Og de som er reddet fra deres egen gjerrighet, det er disse som vil bli fullkomne.

فَاتَّقُوا اللّٰهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَاسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَ
أَنفِقُوا خَيْرًا لِّأَنفُسِكُمْ ۗ وَمَن يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِۦ
فَأُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٦﴾

18. Hvis dere yter Allah et godt (og skjønt) lån, vil Han mangfoldiggjøre det for dere og tilgi dere, og Allah er Påskjønnende, Mild.[3]

إِن تُقْرِضُوا اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضٰعِفْهُ لَكُمْ وَ
يَغْفِرْ لَكُمْ ۚ وَاللّٰهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٧﴾

19. Han som kjenner det usette og det åpenbare, den Allmektige, den Allvise.

عٰلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهٰدَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾

3. *Sjâkir* (takknemlig) betyr om Allah: Den som påskjønner og belønner menneskets takknemlighet.

ركوعاتها ٢ — سُورَةُ الطَّلَاقِ مَدَنِيَّةٌ (٦٥) — اٰياتها ١٢

AL-TALÂQ — Sûra 65

(Åpenbart etter Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Å du Profet, når dere skiller dere fra deres kvinner, så skill dere fra dem i overensstemmelse med deres ventetid, og beregn ventetiden. Og frykt Allah, deres Herre, dere skal ikke drive dem ut av deres hus, og de skal ikke selv gå ut (av dem), med mindre de har begått en åpenbar skjendighet. Og slik er Allahs grenser, og den som overskrider Allahs grenser, har visselig gjort urett mot seg selv. Du vet ikke, kanskje Allah vil bringe noe nytt etter dette (i forholdet mellom dere).[1]

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ ٱلنِّسَآءَ فَطَلِّقُوهُنَّ
لِعِدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا ٱلْعِدَّةَ ۖ وَٱتَّقُوا ٱللَّهَ رَبَّكُمْ ۖ
لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنۢ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّآ أَن
يَأْتِينَ بِفَٰحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ ۚ وَتِلْكَ حُدُودُ ٱللَّهِ ۚ وَ
مَن يَتَعَدَّ حُدُودَ ٱللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُۥ ۚ لَا تَدْرِى
لَعَلَّ ٱللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَٰلِكَ أَمْرًا ﴿٢﴾

3. Når de så når deres tid, så behold dem i godhet eller skill dere fra dem i godhet, og kall to rettferdige (personer) fra deres egne rekker som vitner, og bær sant vitnesbyrd overfor Allah og den Ytterste dag, og for den som frykter Allah, vil Han skape en utvei.

فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ
فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَىْ عَدْلٍ
مِّنكُمْ وَأَقِيمُوا ٱلشَّهَٰدَةَ لِلَّهِ ۚ ذَٰلِكُمْ يُوعَظُ بِهِۦ مَن
كَانَ يُؤْمِنُ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ ۚ وَمَن يَتَّقِ ٱللَّهَ
يَجْعَل لَّهُۥ مَخْرَجًا ﴿٣﴾

4. Og Han vil forsyne ham fra (en side) han ikke regner med. Og Allah vil være nok for den som setter sin lit til Ham, for Allah gjennomfører visselig Sin sak (og lar den nå sitt mål). Allah har visselig satt et mål for alle ting.

وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ۚ وَمَن يَتَوَكَّلْ عَلَى
ٱللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُۥٓ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ بَٰلِغُ أَمْرِهِۦ ۚ قَدْ جَعَلَ
ٱللَّهُ لِكُلِّ شَىْءٍ قَدْرًا ﴿٤﴾

5. Ventetiden for dem som har fortvilt om deres månedlige blødninger blant deres kvinner - hvis dere er i tvil - er tre måneder, og (det samme gjelder for) dem som ikke har menstruasjon, og perioden for de gravide er at de befris fra deres byrde. Og Allah vil skape lettelse ved Sin befaling for den som frykter Ham.[2]

وَٱلَّٰٓـِٔى يَئِسْنَ مِنَ ٱلْمَحِيضِ مِن نِّسَآئِكُمْ إِنِ ٱرْتَبْتُمْ
فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَٰثَةُ أَشْهُرٍ وَٱلَّٰٓـِٔى لَمْ يَحِضْنَ ۚ وَأُولَٰتُ
ٱلْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَن يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۚ وَمَن يَتَّقِ
ٱللَّهَ يَجْعَل لَّهُۥ مِنْ أَمْرِهِۦ يُسْرًا ﴿٥﴾

1. Om skilsmisseprosedyren, se noten til 2:229.

2. Det er også mulig å oversette: "og dem som ikke har menstruasjon og er gravide - for dem er perioden etc.".

6. Dette er Allahs befaling som Han har sendt ned til dere, og Allah vil fjerne de onde følgene (av deres handlinger) for den som frykter Ham, og Han vil gjøre hans belønning stor.

ذٰلِكَ أَمْرُ اللّٰهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ ۚ وَمَنْ يَتَّقِ اللّٰهَ يُكَفِّرْ
عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا ٦

7. La de (fraskilte i ventetiden) bo hvor dere bor - (alt) etter deres utkomme, og plag dem ikke, så dere bringer dem i vanskeligheter (og tvinger dem til å forlate), og hvis de er svangre, så gi ut for dem, inntil de er befridd for deres byrde, hvis de så ammer for dere, så gi dem deres belønning, og rådslå med hverandre i godhet. Og hvis dere kommer i vanskeligheter på grunn av hverandre, så la en annen (kvinne) amme for ham.

أَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وُجْدِكُمْ وَ
لَا تُضَارُّوهُنَّ لِتُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ ۚ وَإِنْ كُنَّ أُولَاتِ
حَمْلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتّٰى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۚ فَإِنْ
أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ ۚ وَأْتَمِرُوا بَيْنَكُمْ
بِمَعْرُوفٍ ۚ وَإِنْ تَعَاسَرْتُمْ فَسَتُرْضِعُ لَهُ أُخْرٰى ٧

8. La den rike gi ut av sin rikdom, og la den, hvis underhold er begrenset, gi ut av det Allah gitt ham. Allah bebyrder ingen sjel utover det Han har gitt den. Allah vil snart skape lettelse etter vanskeligheter.

لِيُنْفِقْ ذُو سَعَةٍ مِنْ سَعَتِهِ ۖ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ
رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللّٰهُ ۚ لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا
إِلَّا مَا آتَاهَا ۚ سَيَجْعَلُ اللّٰهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ٨

R. 2 9. Hvor mangen en by, som overtrådte sin Herres og Hans sendebuds befaling, har Vi (ikke) stilt til et strengt regnskap og straffet med en fryktelig straff,

وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ
فَحَاسَبْنَاهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَعَذَّبْنَاهَا عَذَابًا نُكْرًا ٩

10. så den smakte de onde (følgene) av sin tilstand, og enden på dens tilstand ble ødeleggelse?

فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا
خُسْرًا ١٠

11. Allah har beredt en streng straff for dem. Frykt da Allah, dere som er begavet med forstand (og) som har trodd. Allah har allerede sendt dere (Sin) formaning.[3]

أَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا ۖ فَاتَّقُوا اللّٰهَ يَا أُولِي
الْأَلْبَابِ ۚ الَّذِينَ آمَنُوا ۚ قَدْ أَنْزَلَ اللّٰهُ إِلَيْكُمْ
ذِكْرًا ١١

3. Profeten (s.a.) kalles her (abstrakt) en "formaning", parallelt med at Jesus kaller den kommende profet (Muhammad (s.a.)) "sannhetens ånd", eller at Jesus selv kalles et "ord" i betydningen: "oppfyllelsen

12. Et sendebud, som foreleser dere Allahs klare tegn, for at Han kan bringe dem som tror og handler rettferdig, ut av (all slags) mørke og inn i lyset. Og den som tror på Allah og handler rettferdig, vil Han føre inn i Hager, som gjennomstrømmes av floder, der skal de forbli for evig. Allah har visselig gitt dem en skjønn (og god) forsyning.

رَّسُولًا يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَ
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى
النُّورِ وَمَن يُؤْمِن بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ﴿١١﴾

13. Det er Allah som har skapt de syv himler og av jorden det samme antall, befalingen stiger ned blant dem, for at dere må vite at Allah har makt over alle ting, og Allah omfatter alle ting i (Sin) viten.[4]

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ
يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿١٢﴾

av ordet av profetien".

4. De syv jordkloder kan være de syv større planeter i vårt solsystem, og de tilsvarende syv himler er da deres respektive sfærer. Eller det er snakk om syv stadier i henholdsvis fysisk og åndelig vekst (se 23:1-18).

سُورَةُ التَّحْرِيمِ مَدَنِيَّةٌ (٦٦)

Sûra 66

AL-TAHRÎM

(Åpenbart etter Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Å du Profet, hvorfor forbyr du (deg selv) det Allah har tillatt deg. Søker du dine hustruers behag? Og Allah er Tilgivende, Barmhjertig.[1]

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي
مَرْضَاتَ أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢﴾

1. Kommentatorene forteller mange historier for å forklare begynnelsen av denne sûra: 1) Noen sier at hans hustruer var vrede over at han hadde kjønnslig samkvem med Maria. Men hun hadde full ekteskaplig stilling som *umm-walad* (mor til en sønn), idet hun var mor til Ibrahîm. 2) Andre sier at han hadde drukket en honningdrikk, som fikk hans ånde til å lukte, men en så ubetydelig affære vil neppe være

3. Allah har foreskrevet dere løskjøpelse fra deres (uoverveide) eder, og Allah er deres Venn, og Han er den Allvitende, den Allvise.[2]

قَدْ فَرَضَ اللّٰهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ اَيْمَانِكُمْ ۚ وَاللّٰهُ مَوْلٰىكُمْ ۚ
وَهُوَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ ﴿٣﴾

4. Og da Profeten betrodde en (sak) til en av sine hustruer, og hun så fortalte den (videre). Og Allah gjorde ham bekjent med det, Han åpenbarte en del av den og unnlot (å nevne) en del. Og da han meddelte henne det, sa hun: Hvem har fortalt deg dette? Han svarte: Den Allvitende som vet alt, har meddelt meg det.

وَاِذْ اَسَرَّ النَّبِيُّ اِلٰى بَعْضِ اَزْوَاجِهٖ حَدِيْثًا ۚ فَلَمَّا
نَبَّاَتْ بِهٖ وَاَظْهَرَهُ اللّٰهُ عَلَيْهِ عَرَّفَ بَعْضَهٗ وَ
اَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ ۚ فَلَمَّا نَبَّاَهَا بِهٖ قَالَتْ مَنْ
اَنْۢبَاَكَ هٰذَا ۖ قَالَ نَبَّاَنِيَ الْعَلِيْمُ الْخَبِيْرُ ﴿٤﴾

5. Hvis dere to (hustruer) vender dere til Allah (i anger, vil det være bedre for dere). Og deres hjerter er allerede tilbøyelige til det. Og hvis dere støtter hverandre i mot ham, så er Allah visselig hans Hjelper og Gabriel og de rettferdige blant de troende, og ytterligere er englene (hans) hjelpere.

اِنْ تَتُوْبَآ اِلَى اللّٰهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوْبُكُمَا ۚ وَاِنْ
تَظٰهَرَا عَلَيْهِ فَاِنَّ اللّٰهَ هُوَ مَوْلٰىهُ وَجِبْرِيْلُ وَ
صَالِحُ الْمُؤْمِنِيْنَ ۚ وَالْمَلٰٓئِكَةُ بَعْدَ ذٰلِكَ ظَهِيْرٌ ﴿٥﴾

6. Kanskje vil hans Herre, hvis han skiller seg fra dere, gi ham andre hustruer, som er bedre enn dere; som underkaster seg (Allah), troende, lydige, angrende, tilbedende (Allah), fastende, (både) enker og jomfruer.

عَسٰى رَبُّهٗٓ اِنْ طَلَّقَكُنَّ اَنْ يُّبْدِلَهٗٓ اَزْوَاجًا خَيْرًا
مِّنْكُنَّ مُسْلِمٰتٍ مُّؤْمِنٰتٍ قٰنِتٰتٍ تٰٓئِبٰتٍ عٰبِدٰتٍ
سٰٓئِحٰتٍ ثَيِّبٰتٍ وَّاَبْكَارًا ﴿٦﴾

7. Å dere som tror, frels dere selv og deres familier fra Ilden, hvis brensel er mennesker og stein. Over den er det engler, harde og strenge, som ikke er ulydige mot Allah i det Han påbyr dem, og som handler som de har fått befaling om.[3]

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا قُوْٓا اَنْفُسَكُمْ وَاَهْلِيْكُمْ نَارًا
وَّقُوْدُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلٰٓئِكَةٌ غِلَاظٌ
شِدَادٌ لَّا يَعْصُوْنَ اللّٰهَ مَآ اَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُوْنَ
مَا يُؤْمَرُوْنَ ﴿٧﴾

---

verdt å nevne i åpenbaringen. Det er mer rimelig å se en hentydning til Profetens (s.a.) midlertidige skilsmisse fra sine hustruer (33:29). Dette bekreftes av vers 6.

2. Om løskjøpelse fra forfengelige (dvs. uoverveide) eder, se 5:90.

3. Engler kan ikke være ulydige eller gjøre opprør mot Allah. (Angående Iblîs eller Satân, som ikke

8. Å dere som er vantro, kom ikke med unnskyldninger i dag, dere blir bare lønnet med det dere gjorde.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لَا تَعْتَذِرُوا۟ ٱلْيَوْمَ ۖ إِنَّمَا
تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

R. 2 9. Å dere som tror, vend dere til Allah med en oppriktig anger. Kanskje vil deres Herre fjerne deres synder fra dere, og la dere gå inn i Hager, hvor floder strømmer igjennom. (På den) dag da Allah ikke vil vanære Profeten og dem som tror sammen med ham. Deres lys iler foran dem og på deres høyre sider, de sier: Vår Herre, fullkommengjør vårt lys for oss og tilgi oss, for Du har visselig makt over alle ting.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ تُوبُوٓا۟ إِلَى ٱللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا
عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنكُمْ سَيِّـَٔاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ
جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ يَوْمَ لَا يُخْزِى
ٱللَّهُ ٱلنَّبِىَّ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مَعَهُۥ ۖ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ
بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَٰنِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَآ أَتْمِمْ
لَنَا نُورَنَا وَٱغْفِرْ لَنَآ ۖ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٩﴾

10. Å du Profet, kjemp mot de vantro og hyklerne og vær hard mot dem. Deres hjemsted er Helvete, og et ondt bestemmelsessted er det.[4]

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِىُّ جَٰهِدِ ٱلْكُفَّارَ وَٱلْمُنَٰفِقِينَ وَٱغْلُظْ
عَلَيْهِمْ ۚ وَمَأْوَىٰهُمْ جَهَنَّمُ ۖ وَبِئْسَ ٱلْمَصِيرُ ﴿١٠﴾

11. Allah nevner for de vantro som eksempel: Noahs hustru og Lots hustru. De var begge undergitt to av Våre rettferdige tjenere, men de var utro mot dem, så de nyttet dem ikke det minste mot Allah, og det ble sagt til dem: Gå inn begge i Ilden sammen med dem som går inn.

ضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ كَفَرُوا۟ ٱمْرَأَتَ نُوحٍ وَ
ٱمْرَأَتَ لُوطٍ ۖ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا
صَٰلِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ ٱللَّهِ
شَيْـًٔا وَقِيلَ ٱدْخُلَا ٱلنَّارَ مَعَ ٱلدَّٰخِلِينَ ﴿١١﴾

12. Og Allah nevner for de troende som eksempel: Faraos hustru, da hun sa: Min Herre, bygg meg et hus hos Deg i Hagen, og frels meg fra Farao og hans verk, og frels meg fra det urettferdige folk.

وَضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱمْرَأَتَ فِرْعَوْنَ
إِذْ قَالَتْ رَبِّ ٱبْنِ لِى عِندَكَ بَيْتًا فِى ٱلْجَنَّةِ وَ
نَجِّنِى مِن فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِۦ وَنَجِّنِى مِنَ ٱلْقَوْمِ
ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿١٢﴾

er en fallen engel, men en djinn, se 18:51).

4. *Djihâd* betyr ikke bare: regulær krig, men enhver anstrengelse for en god sak. Dette understrekes av dette verset, for det var aldri tale om å føre krig mot hyklerne.

13. Og Maria, 'Imrâns datter, som voktet sin dyd - så Vi innblåste i ham [Jesus] av Vår åpenbaring - og hun bekreftet sin Herres ord og Hans bøker. Og hun var en av de lydige.[5]

وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرٰنَ الَّتِيْٓ اَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيْهِ مِنْ رُّوْحِنَا وَصَدَّقَتْ بِكَلِمٰتِ رَبِّهَا وَكُتُبِهٖ وَكَانَتْ مِنَ الْقٰنِتِيْنَ ١٣

5. Maria er forbilde for de troende, og disse kan da ved å erverve seg en rettferdig, moralsk og lydig sjel nå fra Maria-stadiet til Jesus-stadiet, hvor Allahs åpenbaring blir dem til del. Mirza Ghulâm Ahmad, den Utlovede Messias, har også anvendt dette verset om seg selv. Angående 'Imrâns hustru og 'Imrâns datter (jf. også uttrykket "Arons søster"), se 3:34, 36 og 19:29.

ركوعاتها ٢ — سُوْرَةُ الْمُلْكِ مَكِّيَّةٌ — (٦٧) — اٰياتها ٣١

AL-MULK
(Åpenbart før Hidjra)

Sûra 67

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ١

[DEL 29]

2. Velsignet være Han, i hvis hånd herredømmet er, og Han har makt over alle ting,

تَبٰرَكَ الَّذِيْ بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرُ ٢

3. (Han) som har skapt døden og livet for å prøve dere - hvem av dere som handler best - og Han er den Allmektige, den Tilgivende,

الَّذِيْ خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيٰوةَ لِيَبْلُوَكُمْ اَيُّكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْغَفُوْرُ ٣

4. som skapte syv himler gradvis (i harmoni). Du vil ikke kunne se noen uoverensstemmelse i den Nåderikes skaperverk. Send derfor ditt blikk (utover det) - finner du noen feil?

الَّذِيْ خَلَقَ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ طِبَاقًا مَا تَرٰى فِيْ خَلْقِ الرَّحْمٰنِ مِنْ تَفٰوُتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرٰى مِنْ فُطُوْرٍ ٤

5. Send da ditt blikk igjen og igjen (ut over det); ditt blikk vil vende tilbake

ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ اِلَيْكَ الْبَصَرُ

til deg, utmattet og svaksynt (uten å finne noen feil).

خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ (٤)

6. Og Vi har sannelig prydet den nærmeste himmel med lysgivere, og Vi har gjort dem til (midler til) fordrivelse av satanene, og Vi har beredt dem den flammende Ildens straff.[1]

وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ (٥)

7. Og for dem som ikke tror på deres Herre, er (det) Helvetes straff, og et ondt tilbakevendelsessted (er det).

وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ (٦)

8. Når de blir kastet inn dit, vil de høre det brøle når det koker opp.

إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ (٧)

9. Det brister nesten av raseri. Hver gang en gruppe (av syndere) kastes inn dit, spør vokterne dem: Kom det ikke en advarer til dere?

تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ (٨)

10. De vil si: Jo, sannelig kom det en advarer til oss, men vi forkastet (ham), og vi sa: Allah har ikke åpenbart noe. Dere er kun i stor villfarelse.

قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ (٩)

11. Og de vil si: Gid vi bare hadde hørt (etter) eller brukt vår fornuft, så ville vi ikke ha vært blant Ildens beboere.

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ (١٠)

12. Således vil de vedkjenne sine synder. Dog fjernt (fra Allah) er Ildens beboere.

فَاعْتَرَفُوا بِذَنْبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ (١١)

13. Sannelig, de som frykter deres Herre i det usette - for dem (vil det være) tilgivelse og en stor belønning.

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ (١٢)

1. *Radjm*, flertallet: *rudjûm* (midler til fordrivelse) kan også bety: "gjetning". Det kunne altså oversettes: "Vi har gjort dem til (mål for) motstandernes (satanenes) gjetninger". I fall er det snakk om de hedenske *kuhana* (flertallet av *kâhin*) og deres astrologiske forutsigelser.

14. Hva enn dere skjuler eller åpenbarer - Han vet visselig hva som er i hjertene.

وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ ۖ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ ﴿١٤﴾

15. Har ikke Han som har skapt (alt), viten om (det)? Han er den som ser de minste ting, den Allvitende.

أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ ۖ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٥﴾ ع

R. 2 16. Han er den som gjorde jorden tjenlig for dere; følg derfor dens naturlige veier og spis av Hans underhold. Og til Ham (skal deres) oppstandelse (være).

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا فَامْشُوا فِي
مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ ۖ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ ﴿١٦﴾

17. Er dere i sikkerhet mot Ham som er i himmelen, at Han ikke lar jorden oppsluke dere, mens den skjelver?

ءَأَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضَ
فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ﴿١٧﴾

18. Er dere i sikkerhet mot Ham som er i himmelen, at Han ikke sender en virvelvind over dere? Så vil dere vite hvorledes Min advarsel (var).

أَمْ أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ۖ
فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ ﴿١٨﴾

19. Og visselig, de som var før dem forkastet (også Mine sendebud). Hvordan var (da) Min straff?

وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿١٩﴾

20. Har de ikke sett fuglene over dem, som brer ut sine vinger og trekker (dem) til seg? Ingen annen enn den Barmhjertige holder dem tilbake. Sannelig, Han ser alle ting.[2]

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَافَّاتٍ وَيَقْبِضْنَ ۚ
مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَٰنُ ۚ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ﴿٢٠﴾

21. Er disse deres hærskarer som kan hjelpe dere mot den Nåderike? Sannelig, de vantro er (ofre for) selvbedrag.[3]

أَمَّنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِنْ
دُونِ الرَّحْمَٰنِ ۚ إِنِ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ ﴿٢١﴾

2. Se 16:80 og 105:4-5. Fugler omtales ofte som et ledsagerfenomen til en seierrik hær, sammenlikn følgende vers. Av dette slutter vi at det her er snakk om at straffen midlertidig holdes tilbake av Gud, men at den vil komme i form av nederlag i krig.

3. Eller: "ved siden av den Nåderike", eller: "unntagen den Nåderike".

22. Eller hvem er det som kan forsørge dere, hvis Han holder Sitt underhold tilbake? Nei, de forblir i fiendskap og motvilje.

أَمَّنْ هَٰذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ ۚ
بَل لَّجُّوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ﴿٢١﴾

23. Hva! Er den som vandrer krumbøyd med ansiktet mot jorden, mer rettledet enn den som vandrer oppreist på den rette vei?

أَفَمَن يَمْشِي مُكِبًّا عَلَىٰ وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّن يَمْشِي
سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٢٢﴾

24. Si: Han er den som har frembrakt dere og gitt dere ører og øyne og hjerter, men dere er kun lite takknemlige.

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ
وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۖ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٢٣﴾

25. Si: Han er den som har spredt dere ut over jorden, og til Ham skal dere samles sammen.

قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾

26. Og de sier: Når vil dette løftet (gå i oppfyllelse), hvis dere er sannferdige?

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾

27. Si: Viten (om det) er hos Allah alene, og jeg er bare en klar advarer.

قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِندَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ
مُّبِينٌ ﴿٢٦﴾

28. Så når de ser den nær, vil de vantros ansikter være fordreide (av frykt), og det vil bli sagt: Dette er hva dere pleide å be om.

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سِيئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَقِيلَ هَٰذَا الَّذِي كُنتُم بِهِ تَدَّعُونَ ﴿٢٧﴾

29. Si: Hva mener dere? Om Allah tilintetgjør meg og dem som er med meg, eller Han viser oss barmhjertighet, hvem skal da beskytte de vantro mot en smertelig straff?

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِيَ اللَّهُ وَمَن مَّعِيَ أَوْ
رَحِمَنَا فَمَن يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٨﴾

30. Si: Han er den Nåderike, vi tror på Ham, og vi setter vår lit til Ham, og dere vil snart erfare hvem som er i åpenbar villfarelse.

قُلْ هُوَ الرَّحْمَٰنُ آمَنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا ۖ فَسَتَعْلَمُونَ
مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٩﴾

31. Si: Hva mener dere? - Hvis deres vann skulle synke (i jorden),

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَن

hvem skulle så bringe dere (rent) kildevann.[4]

يَأْتِيكُمْ بِمَآءٍ مَّعِيْنٍ ﴿٣٠﴾

4. En profeti om tørken som skulle hjemsøke Makka. Se 12:49-50.

سُوْرَةُ الْقَلَمِ مَكِّيَّةٌ (٦٨)

AL-QALAM

Sûra 68

(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Nûn [blekkhuset], ved pennen og hva de skriver:

نٓ وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُوْنَ ﴿٢﴾

3. (At) du - ved din Herres nåde ikke er besatt.

مَآ اَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُوْنٍ ﴿٣﴾

4. Og for deg er det visselig en uendelig belønning,

وَاِنَّ لَكَ لَاَجْرًا غَيْرَ مَمْنُوْنٍ ﴿٤﴾

5. og du bygger visselig på høye moralske egenskaper,

وَاِنَّكَ لَعَلٰى خُلُقٍ عَظِيْمٍ ﴿٥﴾

6. så du vil snart se, og de vil også se,

فَسَتُبْصِرُ وَيُبْصِرُوْنَ ﴿٦﴾

7. hvem av dere som er den hjemsøkte med vanvidd.[1]

بِاَيِّكُمُ الْمَفْتُوْنُ ﴿٧﴾

8. Sannelig, din Herre vet best hvem som har fart vill fra Hans vei - og Han vet best hvem som følger rettledningen.

اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيْلِهٖ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِيْنَ ﴿٨﴾

1. Versene 2-7 gjendriver anklagen mot den Hellige Profeten (s.a.), at han skulle være besatt. Versenes mening er at med hvilke av vitenskapens og lærdommens midler han enn prøves, vil resultatet bli at både han og hans lære ikke bare er hevet over mistanke, men er i harmoni med den høyeste moralske fullkommenhet og vil bli fulgt av en belønning som aldri tar slutt, og at mennesker ved å følge dem kan vinne Guds nåde, barmhjertighet og velbehag.

9. Følg du derfor ikke nekternes (ønsker).

فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٩﴾

10. De ønsker at du skal være mild mot dem (angående religionen), slik at de (også) er milde i deres handlemåte.

وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ ﴿١٠﴾

11. Og rett deg ikke etter noen vanæret sverger,

وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ ﴿١١﴾

12. baksnakkere som går omkring med sladder,

هَمَّازٍ مَّشَّاءٍ بِنَمِيمٍ ﴿١٢﴾

13. en som forbyr det gode, overtreder, synder,

مَّنَّاعٍ لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴿١٣﴾

14. hardhjertet, (og) i tillegg av tvilsomt opphav,[2]

عُتُلٍّ بَعْدَ ذَٰلِكَ زَنِيمٍ ﴿١٤﴾

15. bare fordi han har rikdom og barn.

أَن كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ﴿١٥﴾

16. Når Våre tegn leses opp for ham, sier han: De gamles fabler.

إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٦﴾

17. Vi vil brennmerke ham på nesen.[3]

سَنَسِمُهُ عَلَى الْخُرْطُومِ ﴿١٧﴾

18. Sannelig, Vi prøver dem, liksom Vi prøvde eierne av hagen, da de svor: Vi vil visselig avhøste den i morgen.

إِنَّا بَلَوْنَاهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا
لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ﴿١٨﴾

19. Og de gjorde ikke noen unntagelse (idet de ikke sa: Om Allah vil).

وَلَا يَسْتَثْنُونَ ﴿١٩﴾

20. Da kom en hjemsøkelse fra deres Herre over dem, mens de sov.

فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿٢٠﴾

---

2. *Zanîm* betyr: "en person som ikke tilhører en gruppe, men hevder å være av den" (Mufradât). Meningen er at han egentlig tilhører Gud, men hevder å tilhøre medgudene.

3. *Khurtûm*: "munn, nese". Profetien sies å være gått i oppfyllelse i skikkelse av Walîd ibn Mughîra i slaget ved Badr. Han fikk et sår på nesen, som kunne ses så lenge han levde.

21. Om morgenen var den som avhøstet (hage).

فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ﴿٢٠﴾

22. Da ropte de til hverandre om morgenen:

فَتَنَادَوْا مُصْبِحِينَ ﴿٢١﴾

23. Gå tidlig ut på deres åker, hvis dere vil høste.

أَنِ اغْدُوا عَلَىٰ حَرْثِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَارِمِينَ ﴿٢٢﴾

24. Så de ga seg på vei, og de hvisket til hverandre:

فَانْطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَافَتُونَ ﴿٢٣﴾

25. La ingen fattige mennesker tre inn i den mens dere er der.

أَنْ لَا يَدْخُلَنَّهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مِسْكِينٌ ﴿٢٤﴾

26. Og de gikk ut tidlig, mens de foretok planer (om å ikke gi ut noe).

وَغَدَوْا عَلَىٰ حَرْدٍ قَادِرِينَ ﴿٢٥﴾

27. Men da de så den, sa de: Sannelig, vi har fart vill.

فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُّونَ ﴿٢٦﴾

28. Nei, vi har mistet alt.

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٢٧﴾

29. Den rettferdigste blant dem sa: Sa jeg ikke til dere: Hvorfor lovpriser dere ikke (Allah)?

قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ﴿٢٨﴾

30. De sa: Lovpriset være vår Herre, sannelig, vi har vært urettferdige.

قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٩﴾

31. Da vendte noen av dem seg mot de andre, idet de bebreidet hverandre.

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَلَاوَمُونَ ﴿٣٠﴾

32. De sa: Ve oss, vi var sannelig overtredere.

قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا طَاغِينَ ﴿٣١﴾

33. Kanskje vil Vår Herre gi oss en bedre hage enn denne om vi angrer. Vi bøyer (oss) visselig mot vår Herre.[4]

عَسَىٰ رَبُّنَا أَنْ يُبْدِلَنَا خَيْرًا مِنْهَا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ ﴿٣٢﴾

4. Versene 18-33 inneholder i form av en liknelse, en mektig profeti om Profetens (s.a.) motstandere i Makka, det advares om at alle deres planer og anstrengelser vil gå forgjeves, og at de plutselig vil se seg

34. Slik (kommer) straffen, og straffen i det hinsidige er større, om de bare visste.

وقف لازم كذٰلك العذاب ولعذاب الاخرة اكبر لو كانوا ع يعلمون

R. 2 35. Sannelig, for de rettferdige er det hos deres Herre salighetens Hager.

ان للمتقين عند ربهم جنّٰت النعيم

36. Skal Vi stille dem som underkaster seg (Oss), lik med synderne?

افنجعل المسلمين كالمجرمين

37. Hva feiler dere? Hvorledes dømmer dere?

ما لكم كيف تحكمون

38. Har dere en bok som dere leser.

ام لكم كتٰب فيه تدرسون

39. Dere skal visselig på den dag [Dommens dag] ha hva dere begjærer.

ان لكم فيه لما تخيرون

40. Eller har dere en pakt med Oss, som gjelder til Oppstandelsens dag, at dere visselig skal ha hva dere sier?

ام لكم ايمان علينا بالغة الى يوم القيمة ان لكم لما تحكمون

41. Spør dem om de vil stå inne for det.

سلهم ايهم بذٰلك زعيم

42. Eller har de medguder? Så skal de tilkalle deres medguder, hvis de da taler sant.

ام لهم شركاء فليأتوا بشركائهم ان كانوا صٰدقين

43. Den dag da uroen (og ulykken) kommer, og de blir oppfordret til å kaste seg ned (i tilbedelse), vil de ikke makte det.[5]

يوم يكشف عن ساق ويدعون الى السجود فلا يستطيعون

44. Deres blikk vil være nedkastede, og ydmykhet skal dekke dem, og de ble

خاشعة ابصارهم ترهقهم ذلة وقد كانوا

---

berøvet deres frukter, som det også skjedde ved Makkas fall. Men det sies at de, som på tidspunktet vender seg til Gud med sann anger, vil bli belønnet med mange ganger mer enn det de da vil ha mistet. Sammenlikn 18:33-45.

5. *Juksjafu 'an sâq* (da ulykken kommer) betyr egentlig: "hvis et ben blottes", og hentyder kanskje til flukt.

visselig oppfordret til å kaste seg ned (i tilbedelse) da de var i stand, (men de adlød ikke).

يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَالِمُونَ ﴿٤٣﴾

45. La Meg da alene med den som forkastet dette ord. Vi skal føre dem skritt for skritt (mot deres endemål), uten at de vet.

فَذَرْنِي وَمَن يُكَذِّبُ بِهَٰذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُم
مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٤﴾

46. Jeg gir dem utsettelse, Min plan er visselig sterk.

وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿٤٥﴾

47. Forlanger du lønn av dem, så de føler seg tynget til jorden av gjeld?

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُم مِّن مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُونَ ﴿٤٦﴾

48. Eller har de (kunnskap) om det usette, så de kan skrive den ned?

أَمْ عِندَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٤٧﴾

49. Vent da tålmodig på din Herres dom, og vær ikke som mannen med fisken [Jonas], da han anropte (sin Herre), og han var full av sorg.[6]

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُن كَصَاحِبِ الْحُوتِ
إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿٤٨﴾

50. Hadde ikke nåde fra hans Herre nådd ham, ville han visselig ha blitt kastet inn på en øde strand, mens han ble klandret (av sitt folk).

لَّوْلَا أَن تَدَارَكَهُ نِعْمَةٌ مِّن رَّبِّهِ لَنُبِذَ بِالْعَرَاءِ
وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿٤٩﴾

51. Så hans Herre utvalgte ham, og gjorde ham til en av de rettferdige.

فَاجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٥٠﴾

52. Og de vantro ville gjerne bringe deg til fall med deres (vrede) blikk, etter at de hadde hørt på formaningen. Og de sier: Han er visselig besatt.

وَإِن يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ
لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ﴿٥١﴾

53. Nei, han er kun (en kilde til ære og) en formaning for allverden.

وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٥٢﴾

6. Jonas hadde bedt om sitt folks ødeleggelse. I dette verset sies det til Profeten (s.a.), at han ikke skal handle som Jonas, men bære alt med tålmodighet og vente på Guds avgjørelse.

سُورَةُ الْحَاقَّةِ مَكِّيَّةٌ (٦٩)

AL-HÂQQAH
(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ١

2. Den visse -[1]

الْحَاقَّةُ ٢

3. hva er den visse?

مَا الْحَاقَّةُ ٣

4. Og hva skal si deg hva den visse er?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ ٤

5. Thamûd og 'Âd forkastet (også) den sønderbrytende ulykken.

كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ ٥

6. Så hva Thamûd angår - så ble de ødelagt av en fryktelig straff.

فَأَمَّا ثَمُودُ فَأُهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ ٦

7. Og hva 'Âd angår - så ble de ødelagt av en voldsom herjende vind,

وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ٧

8. som (Han) tvang (til å blåse) mot dem (i) syv netter og åtte dager (i strekk), så du ville ha sett dets folk kastet over ende, som om de hadde vært gamle falne røtter av et gammelt palmetre.

سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَانِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَىٰ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ ٨

9. Ser du da noen spor etter dem?

فَهَلْ تَرَىٰ لَهُم مِّن بَاقِيَةٍ ٩

10. Og Farao, og de før ham, og de sammenstyrtede (byer) begikk synder.

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَن قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْخَاطِئَةِ ١٠

11. De var ulydige mot deres Herres sendebud, derfor straffet Han dem med en streng straff.

فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخْذَةً رَّابِيَةً ١١

---

1. *Al-Hâqqah* betyr: "et grunnfestet eller uungåelig faktum, en katastrofe som sikkert skal skje, den

12. Sannelig, da vannet reiste seg, bar Vi dere [Noah og de troende] i Arken,

إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ ﴿١١﴾

13. så Vi kunne gjøre den [Arken] til en lære for dere, og for at det bevarende øre kunne bevare (beretningen om) den![2]

لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَا أُذُنٌ وَاعِيَةٌ ﴿١٢﴾

14. Så når det blåses i trompeten med et eneste støt,

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ ﴿١٣﴾

15. og jorden og fjellene heves opp og knuses med et eneste slag;

وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً ﴿١٤﴾

16. på den dag vil begivenheten inntreffe,

فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١٥﴾

17. og himmelen vil bli spaltet, så på den dag kommer den til å være meget svak.

وَانْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ﴿١٦﴾

18. Og englene vil stå på dens ender, og åtte (engler) vil på den dag bære din Herres trone over seg.[3]

وَالْمَلَكُ عَلَىٰ أَرْجَائِهَا ۚ وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةٌ ﴿١٧﴾

19. På den dag vil dere bli stilt (overfor Allah) - ingen av deres hemmeligheter vil være skjulte.

يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ﴿١٨﴾

20. Når det gjelder den som får sin bok i høyre hånd, vil han si: Kom, les min (regnskaps)bok.

فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَاؤُمُ اقْرَءُوا كِتَابِيَهْ ﴿١٩﴾

21. Jeg visste visselig, at jeg skulle møte mitt regnskap.

إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَاقٍ حِسَابِيَهْ ﴿٢٠﴾

---

endelige undergang av vantroen".

2. "Det bevarende øret" henviser til at mange folkeslag har bevart beretningen om den store vannflod.

3. Det er fire grunnleggende guddommelige attributter, se notene til sûra *Al-Fâtihah* (sûra 1). I det kommende liv hvor alt vil være fullkomment, vil det skje en ny manifestasjon av disse fire attributter, grunnen til at det her er snakk om åtte. At de omtales som åtte engler som bærer Guds trone, vil bare si at disse attributter er grunnleggende, og av dem kan alle de øvrige guddommelige egenskaper utledes.

22. Så vil han få nyte et velbehagelig liv,

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَّاضِيَةٍ ﴿٢٢﴾

23. i en opphøyet Hage,

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿٢٣﴾

24. dens frukter vil være nær (ved ham).

قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ﴿٢٤﴾

25. (Det vil bli sagt til ham): Spis og drikk med velbehag, som belønning for de (gode) gjerninger du gjorde i de dager som er gått.

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ ﴿٢٥﴾

26. Og når det gjelder den som får sin bok i venstre hånd, vil han si: Å gid, om jeg ikke hadde fått min (regnskaps)bok,

وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيَهْ ﴿٢٦﴾

27. og aldri hadde erfart mitt regnskap.

وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِيَهْ ﴿٢٧﴾

28. Å gid om bare (døden) hadde gjort ende (på meg).

يَا لَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ ﴿٢٨﴾

29. Min rikdom har ikke nyttet meg,

مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَهْ ﴿٢٩﴾

30. min makt er veket fra meg.

هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَهْ ﴿٣٠﴾

31. (Det vil bli sagt til englene): Grip ham og lenk ham,

خُذُوهُ فَغُلُّوهُ ﴿٣١﴾

32. kast ham så i Helvete,

ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلُّوهُ ﴿٣٢﴾

33. bind ham siden med en lenke, hvis lengde er sytti alen,[4]

ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ﴿٣٣﴾

---

4. Det kommende liv er en manifestasjon av de åndelige realiteter i dette livet. Her har 70 års ondskap og opprør manifestert seg som en lenke på 70 alen. Men som sagt før, 70 kan også bare betegne et stort antall. *Dhirâ'* er her oversatt ved "alen". Men som Hasan har sagt: "Allah vet best hvilket mål det er" (Tafsîr al-Khâzin).

34. han trodde visselig ikke på den Allmektige Allah,

إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ﴿٣٣﴾

35. og han oppfordret ikke til å skaffe måltid for de fattige,

وَلَا يَحُضُّ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿٣٤﴾

36. derfor har han heller ingen venn i dag,

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَاهُنَا حَمِيمٌ ﴿٣٥﴾

37. og ingen føde - unntatt stinkende væske,

وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ﴿٣٦﴾

38. som kun synderne spiser.

لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ ﴿٣٧﴾

R. 2 39. Men nei, Jeg sverger ved hva dere ser,[5]

فَلَا أُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٨﴾

40. og hva dere ikke ser.[6]

وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٩﴾

41. Sannelig, dette er et edelt Sendebuds ord,

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿٤٠﴾

42. og det er ikke noen dikters ord. Lite er det dere tror.

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ ۚ قَلِيلًا مَا تُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾

43. Og det er ikke en spåmanns tale. Lite tenker dere dere om.

وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ ۚ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾

44. (Men det er) en åpenbaring fra verdenenes Herre.

تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٣﴾

45. Og dersom han [Muhammad] hadde oppdiktet (og tilskrevet) Oss noen utsagn,

وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ ﴿٤٤﴾

46. ville Vi visselig ha grepet ham ved høyre hånd,

لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿٤٥﴾

---

5. "Hva dere ser" er Islâms svake begynnelse.

6. "Hva dere ikke ser" er Islâms strålende fremtid.

47. og så ha skåret over hans hjertepulsåre.

ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ

48. Og det er ikke en eneste av dere som kunne ha beskyttet ham.

فَمَا مِنكُم مِّنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ

49. Og denne [Qur'ân] er sannelig en formaning (og kilde til ære) for de rettferdige.

وَإِنَّهُ لَتَذْكِرَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ

50. Og Vi vet visselig, at det er fornektere blant dere.

وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنكُم مُّكَذِّبِينَ

51. Og at den er (en kilde til) sorg for de vantro.

وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ

52. Og den er sannelig den visse sannheten.

وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ

53. Så lovpris din Herres navn, den Store.[7]

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ

7. Eller: "lovpris din Herres mektige navn" (*al-ism al-'azîm*).

سُورَةُ الْمَعَارِجِ مَكِّيَّةٌ

Sûra 70

AL-MA'ÂRIDJ
(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

2. En spørrende spør om straffen som vil inntreffe -

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ

3. den ingen kan holde borte fra de vantro -

لِّلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ

4. (den er) fra Allah, Herren over (de store) oppstigninger.

مِّنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ

5. Englene og Ånden stiger opp til Ham på en dag, hvis mål er femti tusen år.[1]

تَعْرُجُ الْمَلَٰٓئِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِى يَوْمٍ كَانَ
مِقْدَارُهُۥ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ

6. Vær derfor tålmodig med en passende tålmodighet.

فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا

7. De ser den visselig langt borte,

إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُۥ بَعِيدًا

8. mens Vi ser den nær,

وَنَرَىٰهُ قَرِيبًا

9. den dag, da himmelen vil være som smeltet kobber,

يَوْمَ تَكُونُ السَّمَآءُ كَالْمُهْلِ

10. og fjellene vil være som ull,

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ

11. og en venn kommer ikke til å spørre en venn.

وَلَا يَسْـَٔلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا

12. De vil bli vist for deres øyne. Synderen ville ønske at han kunne kjøpe seg fri fra denne dags straff, gjennom å (ofre) sine barn,

يُبَصَّرُونَهُمْ يَوَدُّ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِى مِنْ عَذَابِ
يَوْمِئِذٍۭ بِبَنِيهِ

13. og sin hustru og sine brødre,

وَصَٰحِبَتِهِۦ وَأَخِيهِ

14. og sin slekt, som ga ham husly,

وَفَصِيلَتِهِ الَّتِى تُـْٔوِيهِ

15. og ethvert (vesen) som er på jorden, hvis han (bare) kunne redde seg selv.

وَمَن فِى الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنجِيهِ

16. Nei visselig, det er en flammende (ild),

كَلَّآ إِنَّهَا لَظَىٰ

17. som drar huden fullstendig av,[2]

نَزَّاعَةً لِّلشَّوَىٰ

1. Man har ment at de 50.000 år er den guddommelige åpenbaringshistorie.

2. Det synes å være en hentydning til atomkrig. Jf. også vers 4, det synes å hentyde til romfart.

18. den vil (også) kalle den som dreier ryggen til og vender seg bort,

تَدْعُوا مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١٧﴾

19. og som samler (rikdom) sammen og skjuler det nedgravde.

وَجَمَعَ فَأَوْعَىٰ ﴿١٨﴾

20. Sannelig, mennesket er skapt av utålmodighet,

إِنَّ الْإِنسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ﴿١٩﴾

21. når ondt rører det, er det engstelig.

إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ﴿٢٠﴾

22. Og når godt kommer til det, så forbyr det (å handle godt) -

وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ﴿٢١﴾

23. unntagen de som ber -

إِلَّا الْمُصَلِّينَ ﴿٢٢﴾

24. de, som holder deres bønn regelmessig,

الَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ﴿٢٣﴾

25. og i hvis rikdom det er en bestemt andel

وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ ﴿٢٤﴾

26. for den bedende, og den som ikke ber,

لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿٢٥﴾

27. og som erklærer Dommens dag for sannhet,

وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿٢٦﴾

28. og som skjelver for deres Herres straff.

وَالَّذِينَ هُم مِّنْ عَذَابِ رَبِّهِم مُّشْفِقُونَ ﴿٢٧﴾

29. Sannelig, det er intet tilfluktssted mot deres Herres straff.

إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ﴿٢٨﴾

30. Og de som vokter over deres kjønnsdrift,

وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٢٩﴾

31. unntagen mot sine ektefeller og (mot) dem som deres høyrehender besitter; slike kan visselig ikke klandres.

إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ
غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٣٠﴾

32. Så de som ønsker ut over dette; det er disse som er overtredere.

فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَآءَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰٓئِكَ هُمُ الْعٰدُونَ ﴿٣٢﴾

33. Og de som tar vare på det som er betrodd dem, og over deres pakt,

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمٰنٰتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رٰعُونَ ﴿٣٣﴾

34. og de, som er oppriktige i deres vitnesbyrd,

وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهٰدٰتِهِمْ قَآئِمُونَ ﴿٣٤﴾

35. og de, som vokter over deres bønner -

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٣٥﴾

36. disse er de som vil være i Hager, ærede.

أُولَٰٓئِكَ فِي جَنّٰتٍ مُّكْرَمُونَ ﴿٣٦﴾

R. 2 37. Men hva feiler de vantro, at de løper foran deg (hit og dit),

فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قِبَلَكَ مُهْطِعِينَ ﴿٣٧﴾

38. fra høyre og fra venstre, i grupper?

عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ﴿٣٨﴾

39. Håper hver eneste av dem å tre inn i (Paradisets) salige hage?

أَيَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَنْ يُّدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ﴿٣٩﴾

40. Nei visselig, Vi skapte dem sannelig av det de vet.[3]

كَلَّآ إِنَّا خَلَقْنٰهُمْ مِّمَّا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾

41. Men nei, Jeg sverger ved østenenes og vestenenes Herre, at Vi visselig er i stand til[4]

فَلَآ أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشٰرِقِ وَالْمَغٰرِبِ إِنَّا لَقٰدِرُونَ ﴿٤١﴾

42. å bringe i deres sted (andre folk, som er) bedre enn dem, og Vi kan ikke gjøres maktesløse.

عَلَىٰٓ أَنْ نُّبَدِّلَ خَيْرًا مِّنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٤٢﴾

43. Så la dem da alene vrøvle og more seg, inntil de møter deres dag, som de er blitt utlovet,

فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلٰقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٤٣﴾

3. Ordene *Mimma* betegner naturlige krefter og evner som Gud har skjenket mennesket.

4. Både "østen" og "vesten" står på arabisk i flertall. "Østen" kan også være "solens oppgangssted" og "vesten" på samme måte "solens nedgangssted".

44. den dag, da de skal komme frem av gravene i hast, som om de kappet mot steder for offer,

يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ نُصُبٍ يُوفِضُونَ ﴿٤٤﴾

45. med nedkastede øyne. Og ydmykhet vil dekke dem. Denne er dagen som de er blitt utlovet.[5]

خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۚ ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٤٥﴾

5. Hva dette livet angår, så ble dette løftet oppfylt på den mest slående måte den dag Makka falt.

آياتها (٢٩) سُورَةُ نُوحٍ مَكِّيَّةٌ (٧١) ركوعاتها (٢)

Sûra 71 AL-NÛH
(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Vi sendte visselig Noah til hans folk, (at) advar ditt folk før en smertelig straff kommer over dem.

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنذِرْ قَوْمَكَ مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢﴾

3. Han sa: Å mitt folk, jeg er visselig en klar advarer til dere.

قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٣﴾

4. At dere skal tilbe Allah (alene), og frykte Ham og adlyde meg.

أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُونِ ﴿٤﴾

5. Han vil tilgi dere deres synder, og gi dere utsettelse til en bestemt tid. Sannelig, når Allahs tid kommer, vil det ikke bli gitt (ytterligere) utsettelse - om dere bare visste.

يَغْفِرْ لَكُم مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ ۖ لَوْ كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٥﴾

6. Han sa: Min Herre, jeg har kalt mitt folk ved dag og ved natt,

قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿٦﴾

7. men mitt kall har bare fått dem til å flykte fra meg.

فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا ﴿٧﴾

8. Og visselig, hver gang jeg kalte dem for at Du måtte tilgi dem, stakk de deres fingre i ørene og dekket over seg med deres klær, og holdt fast (ved fornektelse) og forble foraktfulle i deres hovmodighet.

وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَاسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصَرُّوا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا (٨)

9. Så kalte jeg (på) dem åpenlyst,

ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا (٩)

10. deretter prekte for dem offentlig og (formanet dem) privat.

ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا (١٠)

11. Og jeg sa: Søk deres Herres tilgivelse, Han er sannelig den Tilgivende.

فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا (١١)

12. Han vil sende skyer over dere som bringer regn i (en bestemt) mengde.

يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُم مِّدْرَارًا (١٢)

13. Og Han kommer til å hjelpe dere ved rikdom og barn, og la hager (vokse) for dere, og la floder (strømme) for dere.

وَيُمْدِدْكُم بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَل لَّكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَل لَّكُمْ أَنْهَارًا (١٣)

14. Hva feiler det dere, at dere ikke venter ære fra Allah?

مَّا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا (١٤)

15. Og Han har skapt dere i (forskjellige) tilstander (og tider).[1]

وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا (١٥)

16. Ser dere ikke hvordan Allah har skapt syv himler gradvis (i harmoni),

أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا (١٦)

17. og har plassert månen, i hvilken det er lys, og gjort solen til en lampe?

وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا (١٧)

18. Og Allah har latt dere vokse opp av jorden som en (forunderlig) vekst.

وَاللَّهُ أَنبَتَكُم مِّنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا (١٨)

---

1. Menneskets skapelse finner sted i flere langvarige perioder og gjennom mange stadier.

19. Deretter lar Han dere vende tilbake til den, og frembringer dere igjen ved en (ny) frembringelse.

ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ⑲

20. Og Allah har skapt jorden for dere (som) en vid flate,

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطًا ⑳

21. for at dere kan søke dens vidstrakte veier.

لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ㉑

R. 2 22. Noah sa: Min Herre, de har vært ulydig mot meg, og har fulgt en hvis rikdom og avkom kun har forøket hans tap.

قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَمْ
يَزِدْهُ مَالُهُ وَوَلَدُهُ إِلَّا خَسَارًا ㉒

23. Og de har planlagt et mektig bedrag.

وَمَكَرُوا مَكْرًا كُبَّارًا ㉓

24. Og de sier (til hverandre): Dere skal visselig ikke forlate deres guder, og heller ikke skal dere forlate verken Wadd eller Suwâ, eller Jaghûth og Jâûq og Nasr.[2]

وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَ
لَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ㉔

25. Og de har villedet mange. La derfor kun de urettferdige tilta i villfarelse.

وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا
ضَلَالًا ㉕

26. For deres synders skyld ble de druknet og ført inn i Ilden, så de ikke fant noen hjelper mot Allah.

مِمَّا خَطِيئَاتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأُدْخِلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا
لَهُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ أَنْصَارًا ㉖

27. Og Noah sa: Min Herre, etterlat ikke en eneste av de vantro i landet,[3]

وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ
دَيَّارًا ㉗

28. hvis Du etterlater (noen av) dem, vil de (kun) villede Dine tjenere og kun frembringe syndere og vantro.

إِنَّكَ إِنْ تَذَرْهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا
فَاجِرًا كَفَّارًا ㉘

2. Disse alle er navn på hedenske avguder.

3. Noah ba ikke om de vantros utryddelse, men om at de måtte tro og leve videre som troende.

29. Min Herre, tilgi meg og mine foreldre og den som trer inn i mitt hus som troende, og de troende menn og de troende kvinner - og la kun de urettferdige tilta i ødeleggelse.

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِيَ مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا ﴿٢٨﴾

ركوعاتها ٢ سُورَةُ الْجِنِّ مَكِّيَّةٌ (٧٢) آياتها ٢٨

AL-DJINN Sûra 72

(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Si: Det er blitt åpenbart meg, at en gruppe av djinner lyttet godt etter Ordet og sa: Sannelig, har vi hørt en forunderlig Qur'ân.[1]

قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا ﴿١﴾

3. Den fører til rettferdighet, så vi tror på den, og vi setter ikke noen ved siden av vår Herre.

يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَن نُّشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ﴿٢﴾

4. (Sannheten er), at vår Herres majestet er opphøyet, Han har verken tatt Seg noen hustru eller sønn.

وَأَنَّهُ تَعَالَىٰ جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ﴿٣﴾

5. Og at tåpene blant oss pleide å si løgnaktige ting om Allah.

وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ﴿٤﴾

6. Og vi hadde trodd, at verken menneske eller djinn ville si løgn om Allah.

وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّن تَقُولَ الْإِنسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿٥﴾

7. Og noen alminnelige mennesker pleide å søke tilflukt hos noen folk fra

وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ

1. Denne hendelsen er forskjellig fra den som berettes i sûra 46, vers 30-33. Det var også et selskap av jøder fra Mesopotamia, som besøkte Arabia i hemmelighet og lyttet til Qur'ânen, men de møtte ikke Profeten (s.a.). Profeten fikk underretning om deres besøk gjennom åpenbaring. Dette selskapet synes i noen grad å ha vært påvirket av visse kristelige lærdommer.

djinnene, så at de (sistnevnte) styrket dem i (deres) dårskap.

مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ⑥

8. Og de trodde, som dere tror, at Allah aldri ville oppreise en (profet).

وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنتُمْ أَن لَّن يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا ⑦

9. Og vi søkte himmelen, men vi fant den fylt med sterke voktere og stjerneskudd.

وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلِئَتْ حَرَسًا
شَدِيدًا وَشُهُبًا ⑧

10. Og vi pleide å sitte på noen av disse plassene for å lytte, men den som nå lytter, finner en flamme i bakhold for seg.[2]

وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَن يَسْتَمِعِ
الْآنَ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَّصَدًا ⑨

11. Og vi vet ikke, om noe ondt er planlagt for dem på jorden, eller om deres Herre har planlagt noe godt for dem.

وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرٌّ أُرِيدَ بِمَن فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ
بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ⑩

12. Noen av oss var rettferdige, og noen av oss var det motsatte. Vi var partier på forskjellige veier.

وَأَنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذَٰلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ
قِدَدًا ⑪

13. Og vi vet at vi ikke kan gjøre Allah maktesløs på jorden, og at vi ikke kan unnslippe Ham (ved flukt).

وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّن نُّعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَن نُّعْجِزَهُ
هَرَبًا ⑫

14. Og etter at vi har hørt rettledningen, tror vi på den. Og den som tror på sin Herre, frykter verken tap eller urett.

وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ آمَنَّا بِهِ ۖ فَمَن يُؤْمِن
بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا ⑬

15. Og noen av oss har underkastet oss (Allah), og noen har ikke. Så de som underkaster seg, er dem som søker rettferdighet,

وَأَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ ۖ فَمَنْ أَسْلَمَ
فَأُولَٰئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا ⑭

16. og hva de urettferdige angår, så vil de bli brensel for Helvete.

وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ⑮

---

2. Meningen er, at den som forsøker å forderve den Qur'ânske åpenbaringen ved å innføre noe som Gud ikke har sendt noen fullmakt for, vil gå til grunne ved et guddommelig dekret.

17. Og hvis de [makkanerne] hadde holdt seg på den rette sti, ville Vi ha gitt dem vann å drikke i overflod.

وَأَنْ لَوِ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَاهُمْ مَاءً
غَدَقًا ﴿١٧﴾

18. Så at Vi dermed kunne prøve dem. Og den som vender seg bort fra sin Herres formaning, ham vil Han føre til en hard straff.

لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ ۚ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ
عَذَابًا صَعَدًا ﴿١٨﴾

19. Og (Vi har bestemt) at alle steder for tilbedelse tilhører Allah. Påkall derfor ingen ved siden av Allah.

وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴿١٩﴾

20. Og når Allahs tjener reiser seg for å påkalle Ham, så er de nær ved å overfalle ham.

وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ
عَلَيْهِ لِبَدًا ﴿٢٠﴾

R. 2 21. Si: Jeg påkaller bare min Herre, og jeg setter ingen ved siden av Ham.

قُلْ إِنَّمَا أَدْعُو رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ﴿٢١﴾

22. Si: Jeg har visselig ikke makt til å gjøre noe ondt eller godt for dere.

قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿٢٢﴾

23. Si: Sannelig, ingen kan beskytte meg mot Allah. Og jeg finner ingen tilflukt, unntagen i Ham.

قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ
مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٢٣﴾

24. (Min plikt er) kun å overgi (dere åpenbaringen) fra Allah og Hans budskap. Og den som er ulydig mot Allah og Hans Sendebud - for ham er det sannelig Helvetes ild, i den skal han forbli en lang tid.

إِلَّا بَلَاغًا مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ ۚ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَ
رَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ﴿٢٤﴾

25. Inntil de ser hva som har blitt lovet dem, så vil de vite hvem som er svakere på hjelpere og færre i antall.[3]

حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ
أَضْعَفُ نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا ﴿٢٥﴾

26. Si: Jeg vet ikke om det som er lovet dere er nær - eller om min Herre har utsatt fristen for det.

قُلْ إِنْ أَدْرِي أَقَرِيبٌ مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ
رَبِّي أَمَدًا ﴿٢٦﴾

3. Denne profetien ble også oppfylt på en slående måte ved Makkas fall, da de troendes antall steg særdeles hurtig, og de vantro forsvant hurtig fra Arabia.

27. (Han er alene) den som kjenner det usette, så Han gir ikke noen makt over Sine hemmeligheter,[4]

عَٰلِمُ ٱلْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِۦٓ أَحَدًا ﴿٢٧﴾

28. unntagen for den Han utvelger som sendebud, og Han går så voktende foran ham, og etter ham,

إِلَّا مَنِ ٱرْتَضَىٰ مِن رَّسُولٍ فَإِنَّهُۥ يَسْلُكُ مِنۢ بَيْنِ
يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِۦ رَصَدًا ﴿٢٨﴾

29. så at Han kan vite, at de [Hans sendebud] har overgitt deres Herres budskap. Og Han omfatter alt hva som er hos dem, og Han fører regnskap over alle ting.

لِّيَعْلَمَ أَن قَدْ أَبْلَغُوا۟ رِسَٰلَٰتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا
لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَىْءٍ عَدَدًۢا ﴿٢٩﴾

4. En som får overflod av åpenbaring (*juzhiru 'ala ghaibihi*), kalles derfor "profet" eller "sendebud".

سُورَةُ الْمُزَّمِّلِ مَكِّيَّةٌ

Sûra 73 AL-MUZZAMMIL
(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Å du som er omsvøpt i (din) kappe,

يَٰٓأَيُّهَا ٱلْمُزَّمِّلُ ﴿٢﴾

3. stå opp om natten (for å holde bønn) unntagen en liten del av den,

قُمِ ٱلَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٣﴾

4. halvdelen av den, eller forminsk det litt,

نِّصْفَهُۥٓ أَوِ ٱنقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا ﴿٤﴾

5. eller føy (litt) til og resiter Qur'ânen med en god resitasjon.

أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ ٱلْقُرْءَانَ تَرْتِيلًا ﴿٥﴾

6. Sannelig, Vi vil snart pålegge deg et vektig ord.

إِنَّا سَنُلْقِى عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ﴿٦﴾

7. Sannelig, å stå opp om natten er det beste (middel) til selvforbedring, og det riktigste (middel) til å befeste (seg i) sannheten.

إِنَّ نَاشِئَةَ الَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَّأَقْوَمُ قِيلًا ﴿٦﴾

8. Sannelig, du har om dagen et langt arbeid (med å utbre sannheten),

إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ﴿٧﴾

9. ihukom derfor din Herres navn, og hellige deg helt til Ham,

وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا ﴿٨﴾

10. østens og vestens Herre - det er ingen gud unntagen Ham - ta derfor Ham til Beskytter,

رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ
وَكِيلًا ﴿٩﴾

11. og bær med tålmodighet hva de sier - og vend deg fra dem på passende måte,

وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ﴿١٠﴾

12. og la Meg være alene med fornekterne, dem som lever i overdådighet; og gi dem en liten frist.

وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِي النَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ قَلِيلًا ﴿١١﴾

13. Sannelig, hos Oss er det straff man tar lærdom av og et Helvete,

إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَّجَحِيمًا ﴿١٢﴾

14. og en kvalmende føde og en smertelig straff.

وَّطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَّعَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣﴾

15. På den dag, da jorden og fjellene vil skjelve, og fjellene vil bli som smuldrende sandbanker.

يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ
كَثِيبًا مَّهِيلًا ﴿١٤﴾

16. Sannelig, Vi har sendt dere et sendebud, som er et vitne over dere, liksom Vi sendte til Farao et sendebud.[1]

إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا
أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ﴿١٥﴾

17. Farao var da ulydig mot sendebudet, derfor grep Vi ham med et hardt grep.

فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَّبِيلًا ﴿١٦﴾

---

1. Her i en meget tidlig åpenbaring sammenliknes Profeten Muhammad (s.a.) med Moses. Se 5. Mosebok 18:18: "en profet liksom deg fra dine brødre".

18. Hvorledes vil dere da - hvis dere er vantro - beskytte dere mot en dag, som vil gjøre barn gråhårede?[2]

فَكَيْفَ تَتَّقُوْنَ اِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَّجْعَلُ الْوِلْدَانَ
شِيْبًا ﴿١٨﴾

19. (Den dag, da) himmelen vil revne i stykker. (Og) Hans løfte må gå i oppfyllelse.

اِلسَّمَآءُ مُنْفَطِرٌۢ بِهٖ ۚ كَانَ وَعْدُهٗ مَفْعُوْلًا ﴿١٩﴾

20. Denne [Qur'ân] er visselig en formaning. La da den som vil, ta veien til sin Herre.

اِنَّ هٰذِهٖ تَذْكِرَةٌ ۚ فَمَنْ شَآءَ اتَّخَذَ اِلٰى رَبِّهٖ سَبِيْلًا ﴿٢٠﴾

R. 2 21. Din Herre vet visselig, at du står (i bønn) nesten to tredjedeler av natten, og (noen ganger) halvdelen av den, eller en tredjedel av den, og (likeledes) en del av dem som er med deg. Og Allah forminsker og forøker natten og dagen. Han vet, at dere ikke kan holde ut (med denne praksis), derfor har Han (i Sin nåde) vendt Seg til dere. Resitér derfor det som faller dere lett av Qur'ânen. Han vet at noen av dere er syke, og at andre er på reise i landet, idet de søker Allahs nåde, og at (atter) andre kjemper på Allahs vei. Resitér derfor hva som faller dere lett av den, og hold (regelmessig den foreskrevne) bønn og betal Zakât, og lån Allah et godt lån. Og hva godt de enn måtte sende forut for deres sjeler, det kommer de til å finne hos Allah som det beste og som største belønning. Og be Allah om tilgivelse, for Allah er visselig den Tilgivende, den Barmhjertige.[3]

اِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ اَنَّكَ تَقُوْمُ اَدْنٰى مِنْ ثُلُثَيِ الَّيْلِ
وَنِصْفَهٗ وَثُلُثَهٗ وَطَآئِفَةٌ مِّنَ الَّذِيْنَ مَعَكَ ؕ
وَاللّٰهُ يُقَدِّرُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ؕ عَلِمَ اَنْ لَّنْ تُحْصُوْهُ
فَتَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوْا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْاٰنِ ؕ
عَلِمَ اَنْ سَيَكُوْنُ مِنْكُمْ مَّرْضٰى ۙ وَاٰخَرُوْنَ يَضْرِبُوْنَ
فِى الْاَرْضِ يَبْتَغُوْنَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ ۙ وَاٰخَرُوْنَ
يُقَاتِلُوْنَ فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۖ فَاقْرَءُوْا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ ۙ وَ
اَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاَقْرِضُوا اللّٰهَ قَرْضًا
حَسَنًا ؕ وَمَا تُقَدِّمُوْا لِاَنْفُسِكُمْ مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوْهُ
عِنْدَ اللّٰهِ هُوَ خَيْرًا وَّاَعْظَمَ اَجْرًا ؕ وَاسْتَغْفِرُوا
اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٢١﴾

---

2. "Gjøre barn gråhårede" i dette verset, "himmelen som vil revne i stykker" i neste, og "rulle opp himmelen" i 21:105, og andre slike uttrykk brukt i Qur'ânen er metaforer som betegner katastrofale endringer.

3. Det dreier seg her om en den frivillige *(nâfila)* nattebønn, kalt *Tahadjdjud*. Foreskrevne *(farîdha)* plikter kommer først. *Nawâfil* (frivillige) ytelser er uten betydning, hvis ikke de foreskrevne, obligatoriske plikter er oppfylt. "Dere kan ikke beregne (tiden)" kan også oversettes: "Dere formår det ikke". Setningene: "det kommer dere til å finne...belønning" kan også oversettes: "det vil dere gjenfinne hos Allah som bedre og større, hva belønning angår".

سُوْرَةُ الْمُدَّثِّرِ مَكِّيَّةٌ

AL-MUDDATHTHIR

(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

2. Å du som er omsvøpt i (din) kappe,[1]

يٰٓاَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ

3. reis deg og advar (ditt folk),

قُمْ فَاَنْذِرْ

4. og opphøye din Herre,

وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ

5. og rens dine klær (og dem) omkring deg.[2]

وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ

6. Og gjør ende på all slags urenhet,

وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ

7. og vis ikke nåde for å få mer (igjen til gjengjeld),[3]

وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ

8. og bær (forfølgelser) med tålmodighet for din Herres skyld.

وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ

9. Og når det blåses i trompeten,

فَاِذَا نُقِرَ فِي النَّاقُوْرِ

---

1. *Taddaththara* eller *Iddaththara* betyr: Han dekket seg selv med et plagg. *Dathara-hû* betyr: Han tilintetgjorde eller visket bort noe; han dekket til med et plagg. *Dathara al-Tairu* betyr: Fuglen lager sitt reir. *Tadathara al-Farasa* betyr: Han hoppet på hesten og red på den. *Tadathara al-Aduwwa* betyr: Han overvant fienden (Lane). Ordet *al-muddaththir* vil da bety utsletteren eller ødeleggeren; en reformator eller en som ordner ting i riktig rekkefølge, overvinneren; en som er rede til å hoppe og ri på hesten. Ordet har også blitt tolket om en som er blitt betrodd å bære det tunge ansvaret som profeten må bære (Qadîr). Ordet kan også bety en som er skjenket de beste naturlige evner, egenskaper og profetisk verdighet (Rûh al-Ma'âni). Alle disse karakteriserende betydningene passer utmerket til den Hellige Profeten (s.a.).

2. Kan også oversettes: "og rens ditt hjerte" (se Aqrab & Lane).

3. Eller: "minn ikke (mennesker) om en nåde (du har vist dem), så du vil få mer," (se 2:263 om denne betydningen av *manna*).

10. den dagen vil bli en hard dag,

فَذَٰلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ ﴿١٠﴾

11. for de vantro vil det ikke bli lett.

عَلَى الْكَٰفِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ ﴿١١﴾

12. La da Meg være alene med den Jeg har skapt,[4]

ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ﴿١٢﴾

13. og som Jeg skjenket rikdom i overflod,

وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَّمْدُودًا ﴿١٣﴾

14. og barn som var omkring ham,

وَبَنِينَ شُهُودًا ﴿١٤﴾

15. og skapte for ham vide underlag.

وَمَهَّدتُّ لَهُ تَمْهِيدًا ﴿١٥﴾

16. Enda ønsker han at Jeg skal gi (ham) mer.

ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ﴿١٦﴾

17. Hør! Han har visselig handlet overtredende mot Våre tegn.

كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِءَايَٰتِنَا عَنِيدًا ﴿١٧﴾

18. Jeg vil bebyrde ham en økende, overveldende straff.

سَأُرْهِقُهُ صَعُودًا ﴿١٨﴾

19. Sannelig, han spekulerte og beregnet!

إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ﴿١٩﴾

20. Derfor ve over ham, hvordan han beregnet!

فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿٢٠﴾

21. Atter ve over ham, hvordan han beregnet!

ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿٢١﴾

22. Så så han (seg om),

ثُمَّ نَظَرَ ﴿٢٢﴾

23. så rynket han pannen og skulte,

ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ﴿٢٣﴾

4. Eller: "La Meg alene med den Jeg har skapt".

24. så vendte han ryggen og var hovmodig,

ثم أدبر واستكبر ﴿٢٣﴾

25. og sa: Dette er ingenting annet enn trolldom som blir etterfulgt,

فقال إن هذا إلا سحر يؤثر ﴿٢٤﴾

26. dette er ingenting annet enn et menneskes ord.

إن هذا إلا قول البشر ﴿٢٥﴾

27. Jeg vil snart kaste ham i (Helvetes) ild.

سأصليه سقر ﴿٢٦﴾

28. Og hvordan skal du vite hva (Helvetes) ild er?

وما أدراك ما سقر ﴿٢٧﴾

29. Den etterlater intet, og utelater intet,

لا تبقي ولا تذر ﴿٢٨﴾

30. den brennmerker huden [eller: ansiktet].

لواحة للبشر ﴿٢٩﴾

31. Over den finnes det nitten (engler som er voktere).

عليها تسعة عشر ﴿٣٠﴾

32. Og Vi har kun gjort engler til Ildens voktere. Og Vi har kun gjort deres antall til prøve for dem som er vantro, for at de som har fått Boken, må få sikkerhet, og for at de som tror, kan få økt tro, og for at de som har fått Boken og de troende, ikke skal tvile. Og for at de, i hvis hjerter det er en sykdom, og de vantro kan si: Hva mener Allah med en slik liknelse? Slik dømmer Allah hvem Han vil som villfarende, og rettleder hvem Han vil. Og ingen kjenner din Herres hærskarer unntagen Ham, og dette er kun en formaning for menneskene.[5]

وما جعلنا أصحاب النار إلا ملائكة وما جعلنا
عدتهم إلا فتنة للذين كفروا ليستيقن الذين
أوتوا الكتاب ويزداد الذين آمنوا إيمانا ولا يرتاب
الذين أوتوا الكتاب والمؤمنون وليقول الذين في
قلوبهم مرض والكافرون ماذا أراد الله بهذا
مثلا كذلك يضل الله من يشاء ويهدي من
يشاء وما يعلم جنود ربك إلا هو وما هي إلا
ذكرى للبشر ﴿٣١﴾

5. Man bes legge merke til at det er snakk om en liknelse. Visse kommentatorer mener at antallet nitten hentyder til misbruk av nitten egenskaper som oppregnes. Andre moderne fortolkere mener at tallet 19 gjenfinnes i flere av atomfysikkens formler.

R. 2 33. Nei, ved månen,[6]

كَلَّا وَالْقَمَرِ

34. og (ved) natten, når den vender seg,

وَاللَّيْلِ إِذْ أَدْبَرَ

35. og (ved) morgengryet, når den stråler frem,

وَالصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ

36. visselig, det er en av de største ulykker,

إِنَّهَا لَإِحْدَى الْكُبَرِ

37. en advarsel for mennesket,

نَذِيرًا لِّلْبَشَرِ

38. for den blant dere som vil gå frem (for det), eller bli tilbake.

لِمَن شَاءَ مِنكُمْ أَن يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ

39. Enhver sjel er lovet hva den har ervervet,

كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ

40. unntagen de på høyre hånd.

إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ

41. (De vil være) i Hager, spørrende

فِي جَنَّاتٍ يَتَسَاءَلُونَ

42. de urettferdige:

عَنِ الْمُجْرِمِينَ

43. Hva har brakt dere i Helvete?

مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرَ

44. De vil svare: Vi var ikke blant dem som holdt bønn.

قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ

45. Og vi pleide ikke å bespise de fattige,

وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ الْمِسْكِينَ

46. og vi moret oss med forfengelig tale sammen med dem som gjør det,

وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ الْخَائِضِينَ

---

6. Månen som er full den 14. dag (ved beregning fra månekalender), er symbol på den Utlovede Messias som kommer i det 14. århunderet (etter Hidjra), jf 84:19.

47. og vi pleide å benekte Dommens dag,

وَكُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوْمِ الدِّينِ ۝

48. inntil den sikre [døden] kom til oss.[7]

حَتَّىٰٓ أَتَىٰنَا الْيَقِينُ ۝

49. Derfor vil forbønn, fra de som kan gå i forbønn, ikke nytte dem.

فَمَا تَنفَعُهُمْ شَفَٰعَةُ الشَّٰفِعِينَ ۝

50. Hva er det som feiler dem da, at de vender seg fra formaningen?

فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكِرَةِ مُعْرِضِينَ ۝

51. Som om de var skremte esler,

كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُّسْتَنفِرَةٌ ۝

52. som flykter fra en løve.

فَرَّتْ مِن قَسْوَرَةٍ ۝

53. Nei, enhver av dem ønsker å få åpne skrifter.

بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَن يُؤْتَىٰ صُحُفًا مُّنَشَّرَةً ۝

54. Det kan ikke bli slik! De frykter virkelig ikke det kommende.

كَلَّا بَل لَّا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ۝

55. Hør! Denne [Qur'ân] er sannelig en formaning,

كَلَّآ إِنَّهُۥ تَذْكِرَةٌ ۝

56. så den som vil, kan la seg formane av den.

فَمَن شَآءَ ذَكَرَهُۥ ۝

57. Og de vil ikke la seg formane, unntagen dem Allah vil. Han har makt til å bedømme (ens) rettferdighet, og Han har makt til å skjenke tilgivelse.[8]

وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّآ أَن يَشَآءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَىٰ وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ۝

---

7. *Yaqîn* betyr: visshet, sikkerhet, døden (Aqrab).

8. "Å ville" kan bety: "å sette sin vilje igjennom, å ønske, bifalle". Allah ønsker at alle mennesker skal rettledes, og derfor har de fått rettledningen, "så at den som vil kan la seg formane", som det foregående verset sier, men Allah vil ikke sette Sin vilje igjennom, Han vil ikke tvinge til tro. Visse mennesker er så hardnakket i deres fornektelse, at Qur'ânen sier at de ikke vil tro, med mindre Allah tvang Sin vilje igjennom. "Han har makt til å bedømme ens rettferdighet osv." kan også oversettes: "Han alene er Verdig å frykte og Verdig til å tilgi".

سُوْرَةُ الْقِيٰمَةِ مَكِّيَّةٌ

AL-QIJÂMAH
(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①
2. Nei! Jeg kaller til vitne Oppstandelsens dag.	لَآ اُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيٰمَةِ ②
3. Atter nei! Jeg kaller til vitne sjelen som anklager seg selv.[1]	وَلَآ اُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ③
4. Tror mennesket at Vi ikke vil samle dets knokler?	اَيَحْسَبُ الْاِنْسَانُ اَلَّنْ نَّجْمَعَ عِظَامَهٗ ④
5. Jo, Vi har (selv) makt til å gjenopprette dets (alle) ledd.	بَلٰى قٰدِرِيْنَ عَلٰۤى اَنْ نُّسَوِّيَ بَنَانَهٗ ⑤
6. Men mennesket ønsker å fortsette å synde.	بَلْ يُرِيْدُ الْاِنْسَانُ لِيَفْجُرَ اَمَامَهٗ ⑥
7. Det spør: Når kommer Oppstandelsens dag?	يَسْـَٔلُ اَيَّانَ يَوْمُ الْقِيٰمَةِ ⑦
8. Når øyet blir blendet,	فَاِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ ⑧
9. og månen formørkes,	وَخَسَفَ الْقَمَرُ ⑨
10. og når solen og månen bringes sammen (i samme tilstand),[2]	وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ⑩

---

1. Menneskesjelen er ikke av en statisk størrelse. I Qur'ânen omtales tre utviklingstrinn: *nafs-ammârah* (den animalske sjel), *nafs-lawwâmah* (den moralske sjel, som omtales her) og *nafs-mutma'innah* (den åndelige sjel). Hva angår det første og siste trinnet, se henholdsvis 12:54 og 89:28-31. Se også Mirzâ Ghulâm Ahmad: Islamske Grunntanker (norsk oversettelse).

2. Profet Muhammad (s.a.) forutsa at et av tegnene på den utlovede Messias og Mahdis komme vil være, at månen skal formørkes på den første natten, av de nettene hvor det er mulig at formørkelsen kan inntreffe, i måneden Ramadhân (dvs. den 13 Ramadhân), og solen skulle formørkes i den midterste dagen av sine dager, hvor det er mulig at formørkelsen kan skje (dvs. den 28. Ramadhân). Denne tradisjonen finnes i Baihâqî og Dâr Qutnî. Hvor uvanlig dette fenomenet er, er egentlig bare mulig å forstå hvis man kjenner til alle kravene som legges frem i profetien. Dette naturfenomenet inntraff med alle sine krav i

11. på den dag vil mennesket si: Hvor skal jeg flykte hen?

يَقُولُ الْإِنسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفَرُّ ١١

12. Men nei! Det finnes ingen tilflukt.

كَلَّا لَا وَزَرَ ١٢

13. Til din Herre (alene) vil det (vende og) befeste seg på den dag.

إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ١٣

14. På den dag vil mennesket bli underrettet om hva det har sendt i forveien, og hva det har latt tilbake.

يُنَبَّأُ الْإِنسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ١٤

15. Nei, mennesket er vel vitende om seg selv,

بَلِ الْإِنسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ١٥

16. selv om det også fremlegger unnskyldninger.

وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِيرَهُ ١٦

17. Rør ikke din tunge under (resitasjon av Qur'ânen) for å fremskynde (resitasjonen av) den.[3]

لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ١٧

18. Sannelig, Oss påhviler dens samling og resitasjon.[4]

إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ١٨

19. Når Vi da foreleser den, så følg du dens resitasjon.

فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ١٩

20. Og deretter påhviler det Oss å forklare den.[5]

ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ٢٠

21. Men nei. Dere elsker den fremskyndte (belønningen),

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ٢١

Ramadhân 1311 (etter Hidjra), dvs. i 1894. Og dette skjedde etter at Hadhrat Ahmad hadde hevdet å være den utlovede Messias og Mahdi. Det følgende året viste det samme fenomenet seg igjen for den vestlige halvkulen. (For mer informasjon se Al-Djihâd, Mars/April 1994, norsk del, og Al-Djihâd Juli/August 1994, side 6-9. Bladet utgis av Islâms Ahmadiyya Menighet i Norge, og kan fås ved henvendelse til menigheten).

3. Se 20:115.

4. Både sûrenes rekkefølge og versenes sammenheng er en del av åpenbaringen.

5. Det kan også oversettes: "Og deretter påhviler Oss dens fortolkning". Gud gir Profeten (s.a.) den

22. og forsømmer det kommende.

وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ

23. (Noen) ansikter vil på denne dag være strålende,

وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ

24. seende hen til deres Herre.

إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ

25. Og (andre) ansikter vil på denne dag være fordreide.

وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ

26. De tror at en knusende ulykke vil ramme dem.

تَظُنُّ أَن يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ

27. Men nei! Når (sjelen) kommer opp til halsen,

كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ

28. og det sies: Hvem er den som kan feie og blåse (nytt liv i deg)?

وَقِيلَ مَنْ ۜ رَاقٍ

29. Og han vil tro at det er avskjedens (stund),

وَظَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ

30. og når benene vil flettes sammen (i dødsangst);

وَالْتَفَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ

31. på den dag skal (sjelen) drives til din Herre.

إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ

R. 2 32. For han bekreftet verken (sannhet) eller holdt bønn,[6]

فَلَا صَدَّقَ وَلَا صَلَّىٰ

33. men forkastet og vendte seg bort.

وَلَٰكِن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ

34. (Og) vendte så tilbake til sin slekt med hovmod.

ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ يَتَمَطَّىٰ

---

rette tolkningen - og senere gjennom århundreder vil Han oppreise reformatorer (*mudjaddidîn*) til fremlegging av den riktige tolkningen av det evige budskapet.

6. *Saddaqa* (gi almisse) betyr også: "bekrefte sannheten". Denne oversettelsen kan foretrekkes siden den danner motstykket til "fornektet" i vers 33.

35. Ve deg; og (atter) ve deg.

أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ ﴿٣٥﴾

36. Og igjen ve deg; ja, ve deg.

ثُمَّ أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ ﴿٣٦﴾

37. Tror mennesket da, at det vil bli latt alene uten hensikt?

أَيَحْسَبُ الْإِنسَانُ أَن يُتْرَكَ سُدًى ﴿٣٧﴾

38. Var det da ikke en sæddråpe som ble utgydt,

أَلَمْ يَكُ نُطْفَةً مِّن مَّنِيٍّ يُمْنَىٰ ﴿٣٨﴾

39. så ble det en blodklump, og Han skapte det og fullkommengjorde det?

ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّىٰ ﴿٣٩﴾

40. Deretter skapte Han et par av det, hankjønn og hunkjønn.

فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ﴿٤٠﴾

41. Skulle Han da ikke ha makt til å gi de døde liv?

أَلَيْسَ ذَٰلِكَ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَن يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ ﴿٤١﴾

سُورَةُ الدَّهْرِ مَكِّيَّةٌ (٧٦)

AL-DAHR

Sûra 76

(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Er det (ikke) kommet en tid over mennesket da det ikke var noe som (var verdt å) nevne?

هَلْ أَتَىٰ عَلَى الْإِنسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُن شَيْئًا مَّذْكُورًا ﴿٢﴾

3. Vi skapte sannelig mennesket av en blandet dråpe, og prøvde det (over lang tid), og Vi gjorde det (til slutt) hørende og seende.[1]

إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنسَانَ مِن نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٣﴾

1. I denne dråpen, som er blandet med sædcelle og eggcelle, er alle de forskjellige muligheter nedlagt.

4. Vi har sannelig vist det veien, enten det vil være takknemlig eller utakknemlig.

إِنَّا هَدَيْنَٰهُ ٱلسَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ﴿٤﴾

5. Vi har sannelig beredt lenker og kjeder og en flammende ild for de vantro.

إِنَّآ أَعْتَدْنَا لِلْكَٰفِرِينَ سَلَٰسِلَا۟ وَأَغْلَٰلًا وَسَعِيرًا ﴿٥﴾

6. De rettferdige vil visselig drikke av begre hvis karakter er (kjølende) som kamfer.[2]

إِنَّ ٱلْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِن كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا
كَافُورًا ﴿٦﴾

7. En kilde hvorav Allahs tjenere drikker, de vil utvide den (mens de brer den).[3]

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ ٱللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ﴿٧﴾

8. De oppfyller deres intensjon, og de frykter den dag, hvis ondskapen vil være vidt utbredt,

يُوفُونَ بِٱلنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُۥ
مُسْتَطِيرًا ﴿٨﴾

9. og de bespiser den fattige av kjærlighet til Ham, og den foreldreløse og fangen.

وَيُطْعِمُونَ ٱلطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِۦ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا
وَأَسِيرًا ﴿٩﴾

10. (Idet de sier): Vi bespiser dere kun for (å vinne) Allahs velbehag. Vi ønsker oss ingen belønning eller takk fra dere.

إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ ٱللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنكُمْ جَزَآءً
وَلَا شُكُورًا ﴿١٠﴾

11. Vi frykter sannelig fra vår Herre en streng og ulykkessvanger dag.

إِنَّا نَخَافُ مِن رَّبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا ﴿١١﴾

12. Derfor frelste Allah dem fra denne dagens ulykke, og lot dem møte (salighetens) stråleglans og glede,

فَوَقَىٰهُمُ ٱللَّهُ شَرَّ ذَٰلِكَ ٱلْيَوْمِ وَلَقَّىٰهُمْ نَضْرَةً
وَسُرُورًا ﴿١٢﴾

13. og belønnet dem for deres utholdenhet med Hagen og (klær av) silke.

وَجَزَىٰهُم بِمَا صَبَرُوا۟ جَنَّةً وَحَرِيرًا ﴿١٣﴾

---

2. Kamfer (*kâfûr*: noe som dekker helt til) har den egenskap, at den virker dempende, kjølende på legemlige lidelser. De rettferdiges hjerter vil bli renset for alle urene tanker, og de vil bli kjølt med dyp guddommelig kunnskap.

3. De åndelige gaver som her skildres i billedspråk, vil de motta som følge av deres rettferdige

14. I den vil de lene seg tilbake på opphøyede seter. Der vil det verken være for varmt eller for kaldt.

مُتَّكِـِٔينَ فِيهَا عَلَى ٱلْأَرَآئِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا
وَلَا زَمْهَرِيرًا ⑭

15. Og dens skygger vil være lavt over dem, og dens frukter vil være helt nære,

وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَـٰلُهَا وَذُلِّلَتْ قُطُوفُهَا تَذْلِيلًا ⑮

16. og drikkekar av sølv vil gå rundt mellom dem og begre (som likner) krystall,

وَيُطَافُ عَلَيْهِم بِـَٔانِيَةٍ مِّن فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ
قَوَارِيرَا۠ ⑯

17. (slike) krystaller, som kunstnerne har utformet med stor dyktighet, av sølv.

قَوَارِيرَا۠ مِن فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ⑰

18. Og der vil det bli gitt dem begre, (fylt med en drikk), hvis karakter er som ingefær.

وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنجَبِيلًا ⑱

19. Der vil det være en kilde, kalt Salsabîl.[4]

عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّىٰ سَلْسَبِيلًا ⑲

20. Og der vil evige unge (fromme) menn kretse om dem. Når du ser dem, vil du mene at de er (som) spredte perler.

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَٰنٌ مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ
حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنثُورًا ⑳

21. Og når du skuer dette stedet, vil du se saligheten og et stort rike.

وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا ㉑

22. De vil være kledd i drakter av grønn silke og brokade. Og de vil være iført armbånd av sølv. Og deres Herre vil gi dem en ren drikk å drikke.

عَـٰلِيَهُمْ ثِيَابُ سُندُسٍ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّوٓا۟
أَسَاوِرَ مِن فِضَّةٍ وَسَقَىٰهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا ㉒

23. (Og det skal sies til dem): Dette er sannelig deres belønning, og deres slit er blitt mottatt med verdsettelse.

إِنَّ هَـٰذَا كَانَ لَكُمْ جَزَآءً وَكَانَ سَعْيُكُم مَّشْكُورًا ㉓ ع

---

handlinger.

4. Det er en betydningsfull fremgang i de tre slags drikker eller kilder som nevnes i denne sûra. Kamfer har en kjølende, og ingefær en oppvarmende effekt. *Salsabîl* betyr å følge den angitte kurs lett og ubesværlig. Den første drikk er iblandet kamfer. Den hjelper med å kjøle begjær og lidelser. Den andre

R. 2 24. Vi har visselig Selv åpenbart Qur'ânen stykkevis til deg.

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ﴿٢٤﴾

25. Vent derfor tålmodig på din Herres dom, og adlyd ingen synder eller utakknemlig (person) blant dem.

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ آثِمًا أَوْ
كَفُورًا ﴿٢٥﴾

26. Og ihukom din Herres navn om morgenen, og om aftenen,

وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٢٦﴾

27. og kast deg ned for Ham om natten, og lovpris Ham en lang (del av) natten.

وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ﴿٢٧﴾

28. Sannelig, disse elsker den fremskyndte (belønningen), og forsømmer den tunge dagen de har fremfor seg.

إِنَّ هَٰؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ
يَوْمًا ثَقِيلًا ﴿٢٨﴾

29. Vi har Selv skapt dem, og gjort dem sterke fysisk. Og når Vi vil, kan Vi erstatte deres tilstand med andre lik dem.

نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ ۖ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا
أَمْثَالَهُمْ تَبْدِيلًا ﴿٢٩﴾

30. Dette er sannelig en formaning. Så hvem som helst som ønsker å ta veien til sin Herre, kan gjøre så.

إِنَّ هَٰذِهِ تَذْكِرَةٌ ۖ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٣٠﴾

31. Og dere ville ikke, hvis Allah ikke hadde villet. Allah er sannelig Allvitende, Allvis.

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٣١﴾

32. Han lar den som vil, inngå i Sin barmhjertighet, og for de urettferdige har Han beredt en smertelig straff.

يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ ۚ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ
لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣٢﴾

---

drikk ingefær vil stimulere mennesket i dets jakt etter rettferdighet. Mens *Salsabîl* betegner det trinn hvor det å vandre på den rette vei er blitt menneskets annen natur.

AL-MURSALÂT
(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Ved dem, som går sakte frem med budskapet,

وَالْمُرْسَلٰتِ عُرْفًا ﴿٢﴾

3. og vindene som stormer voldsomt frem,

فَالْعٰصِفٰتِ عَصْفًا ﴿٣﴾

4. og sprer (frøene) vidt og bredt,

وَّالنّٰشِرٰتِ نَشْرًا ﴿٤﴾

5. og deretter skjelner skarpt (mellom sannhet og løgn),

فَالْفٰرِقٰتِ فَرْقًا ﴿٥﴾

6. og så forkynner formaningen (for folk),

فَالْمُلْقِيٰتِ ذِكْرًا ﴿٦﴾

7. til klargjørelse eller til advarsel (for andre).[1]

عُذْرًا أَوْ نُذْرًا ﴿٧﴾

8. Sannelig, det som er blitt lovet dere, må inntreffe.

إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوٰقِعٌ ﴿٨﴾

9. Når da stjernene slukkes,[2]

فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ ﴿٩﴾

10. og når himmelske (dører) åpnes,[3]

وَإِذَا السَّمَآءُ فُرِجَتْ ﴿١٠﴾

---

1. Hunkj. flertall brukes ofte på arabisk om: skarer, flokk, partier. Versene 2-7 henviser til Profetens (s.a.) feller som til å begynne med bare kunne utbre sannheten langsomt, men som senere ble i stand til å bevege seg hurtig frem og spre budskapet vidt. "Til klargjørelse", se 7:165.

2. Når den lærde forderves og opphører med å følge rettledningen.

3. Når den guddommelige åpenbaringen begynner.

11. og når fjellene rives ved deres grunnvoller,[4]

وَإِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ ﴿١١﴾

12. og når sendebudene kommer til den fastsatte tid,[5]

وَإِذَا الرُّسُلُ أُقِّتَتْ ﴿١٢﴾

13. til hvilken dag er (disse hendelsene) utsatt?

لِأَيِّ يَوْمٍ أُجِّلَتْ ﴿١٣﴾

14. Til Avgjørelsens dag!

لِيَوْمِ الْفَصْلِ ﴿١٤﴾

15. Og hvordan skal du vite hva Avgjørelsens dag er?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ﴿١٥﴾

16. Ve over fornekterne på den dag!

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٦﴾

17. Har Vi ikke tilintetgjort de tidligere (folk)?

أَلَمْ نُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٧﴾

18. Har Vi ikke latt så de senere følge dem?

ثُمَّ نُتْبِعُهُمُ الْآخِرِينَ ﴿١٨﴾

19. Således handler Vi med synderne.

كَذَٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿١٩﴾

20. Ve over fornekterne på den dag!

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٠﴾

21. Har Vi ikke skapt dere av en ubetydelig væske?

أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ ﴿٢١﴾

22. Og deretter anbrakt den på et sikkert sted (i en befestet tilstand),

فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ﴿٢٢﴾

23. til et bestemt mål (av tid)?

إِلَىٰ قَدَرٍ مَعْلُومٍ ﴿٢٣﴾

---

4. Når konger og herskere styrtes.

5. Når profetiene om forskjellige sendebuds annen komme finner deres oppfyllelse i én profet, som kommer i deres "ånd og kraft", så å si kledd i alle disse profeters kappe.

24. Således tilmålte Vi. Hvor utmerket er Vi (ikke) da til å tilmåle!

فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَٰدِرُونَ

25. Ve over fornekterne på den dag!

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ

26. Har Vi ikke skapt jorden som omfattende,

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا

27. (både for) de levende og de døde?[6]

أَحْيَاءً وَأَمْوَٰتًا

28. Og Vi har satt høye fjell i den, og Vi har gitt dere fersk vann å drikke.

وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَٰسِيَ شَٰمِخَٰتٍ وَأَسْقَيْنَٰكُم مَّاءً فُرَاتًا

29. Ve over fornekterne på den dag!

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ

30. (Og Vi vil si til dem): Gå nå til det dere pleide å fornekte.

انطَلِقُوا إِلَىٰ مَا كُنتُم بِهِ تُكَذِّبُونَ

31. Gå mot en skygge med tre forgreininger,

انطَلِقُوا إِلَىٰ ظِلٍّ ذِي ثَلَٰثِ شُعَبٍ

32. som verken gir trøst, eller beskytter mot flammen.[7]

لَّا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ اللَّهَبِ

33. Sannelig, den kaster gnister (så høye) som palasser,

إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ

34. som om de [flammene] var kameler av lysegul farge.

كَأَنَّهُ جِمَٰلَتٌ صُفْرٌ

35. Ve over fornekterne på den dag!

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ

36. Dette er den dag, da de ikke vil tale,

هَٰذَا يَوْمُ لَا يَنطِقُونَ

---

6. Ingen kan forlate denne jord og fare til himmels. Liv og død på denne jord er skapningens skjebne.

7. Korsets religion ("skyggen med tre forgreninger") vil ikke kunne forhindre en atomkrigs redsler. Heller ikke vil den såkalte "treenighet" kunne frelse dem.

37. og det vil ikke gis dem tillatelse til å komme med unnskyldninger.

وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُوْنَ ﴿٣٧﴾

38. Ve over fornekterne på den dag!

وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿٣٨﴾

39. Dette er Avgjørelsens dag, som Vi har samlet dere og de tidligere (folk) for.

هٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنٰكُمْ وَالْاَوَّلِيْنَ ﴿٣٩﴾

40. Hvis dere nå har en (listig) plan, så bruk den mot meg.

فَاِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيْدُوْنِ ﴿٤٠﴾

41. Ve over fornekterne på den dag!

وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿٤١﴾

R. 2 42. De rettferdige vil visselig være blant skygger og kilder,

اِنَّ الْمُتَّقِيْنَ فِيْ ظِلٰلٍ وَّعُيُوْنٍ ﴿٤٢﴾

43. og frukter som de vil begjære.

وَّفَوَاكِهَ مِمَّا يَشْتَهُوْنَ ﴿٤٣﴾

44. (Det skal sies til dem): Spis og drikk med velbehag - en belønning for hva dere pleide å gjøre.

كُلُوْا وَاشْرَبُوْا هَنِيْٓـئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٤٤﴾

45. Sannelig, slik belønner Vi dem som handler godt.

اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٤٥﴾

46. Ve over fornekterne på den dag!

وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿٤٦﴾

47. (Vi sier til de vantro): Spis og nyt (i dette livet) for en liten stund, dere er visselig syndere.

كُلُوْا وَتَمَتَّعُوْا قَلِيْلًا اِنَّكُمْ مُّجْرِمُوْنَ ﴿٤٧﴾

48. Ve over fornekterne på den dag!

وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿٤٨﴾

49. Og når det sies til dem: Bøy dere (i tilbedelse), så bøyer de seg ikke.

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمُ ارْكَعُوْا لَا يَرْكَعُوْنَ ﴿٤٩﴾

50. Ve over fornekterne på den dag!

وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿٥٠﴾

51. På hvilket ord etter denne [Qur'ân] vil de da tro?

فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٠﴾

سُورَةُ النَّبَإِ مَكِّيَّةٌ (٤٠) آياتها ركوعاتها

AL-NABA Sûra 78

(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

[Del 30]

2. Hva er det de spør hverandre om?

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ﴿١﴾

3. Om den store nyheten,[1]

عَنِ النَّبَإِ الْعَظِيمِ ﴿٢﴾

4. om hvilken de strides.

الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ﴿٣﴾

5. Nei, de vil snart få vite.

كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٤﴾

6. Nei og atter nei, de vil snart få vite.

ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٥﴾

7. Har Vi ikke gjort jorden til et leie,

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهَادًا ﴿٦﴾

8. og fjellene som teltplugger?

وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا ﴿٧﴾

9. Og Vi har skapt dere som par,

وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا ﴿٨﴾

1. Se vers 18 i denne sûra.

10. og Vi har gjort deres søvn til hvile (for dere),

وَّجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ﴿١٠﴾

11. og Vi har gjort natten til en kledning,

وَّجَعَلْنَا الَّيْلَ لِبَاسًا ﴿١١﴾

12. og Vi har gjort dagen til en kilde for livsunderhold (for dere).

وَّجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ﴿١٢﴾

13. Og over dere har Vi bygget syv sterke (himler),

وَّبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ﴿١٣﴾

14. og Vi har skapt den strålende lampe [sol],

وَّجَعَلْنَا سِرَاجًا وَّهَّاجًا ﴿١٤﴾

15. og Vi sender vann ned fra regnskyene i strømmer,

وَّاَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرٰتِ مَآءً ثَجَّاجًا ﴿١٥﴾

16. så at Vi med det kan frembringe korn og urter,

لِّنُخْرِجَ بِهٖ حَبًّا وَّنَبَاتًا ﴿١٦﴾

17. og hager med frodig vekst.

وَّجَنّٰتٍ اَلْفَافًا ﴿١٧﴾

18. Sannelig, Avgjørelsens dag har sin fastsatte tid,

اِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيْقَاتًا ﴿١٨﴾

19. den dag når det vil blåses i trompeten, og dere skal komme skarevis,

يَّوْمَ يُنْفَخُ فِى الصُّوْرِ فَتَاْتُوْنَ اَفْوَاجًا ﴿١٩﴾

20. og himmelen skal åpnes slik at den blir med mange dører.[2]

وَّفُتِحَتِ السَّمَآءُ فَكَانَتْ اَبْوَابًا ﴿٢٠﴾

21. Og fjellene skal settes i bevegelse, så de blir (som) sand.[3]

وَّسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ﴿٢١﴾

22. Sannelig, Helvete ligger i bakhold,

اِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ﴿٢٢﴾

---

2. Himmelske tegn vil vises i stort antall til støtte for de rettferdige - og til syndernes absolutte forvirring.

3. "Fjell" brukes ofte billedlig for å betegne innflytelsesrike personer, store organisasjoner og politiske maktgrupper som en gang skal miste deres betydning.

23. tilbakevendelsessted for de opprørske,

لِّلطَّاغِينَ مَآبًا ﴿٢٣﴾

24. som skal bli der i (lange) tider.[4]

لَّابِثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا ﴿٢٤﴾

25. Der vil de verken nyte søvn eller (noen) drikk,

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ﴿٢٥﴾

26. unntagen kokende eller iskald vann,

إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا ﴿٢٦﴾

27. som en passende gjengjeldelse.[5]

جَزَاءً وِفَاقًا ﴿٢٧﴾

28. De forventet sannelig ikke Regnskapets (dag),

إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ﴿٢٨﴾

29. og de forkastet Våre tegn fullstendig.

وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَّابًا ﴿٢٩﴾

30. Og Vi har bevart alt i en skriftlig (form).

وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ﴿٣٠﴾

31. Smak derfor (straffen). Og Vi vil gi dere mer, men kun av straff.

فَذُوقُوا فَلَن نَّزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ﴿٣١﴾

R. 2 32. Sannelig, dette er en stor seier for de rettferdige;

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ﴿٣٢﴾

33. Hager og druer,

حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ﴿٣٣﴾

34. og unge jevnaldrende kvinner,[6]

وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ﴿٣٤﴾

35. og overfylte begre.

وَكَأْسًا دِهَاقًا ﴿٣٥﴾

4. Helvete er av begrenset varighet. *Huqub* betyr: "lang tid" (Penrice).

5. For deres "brennende" begjær etter alt ondt og syndig, og for deres "kalde" likegyldighet overfor sannheten og rettferdighet.

6. De rettferdige vil ha adelige hustruer.

36. Der vil de verken høre forfengelig tale eller løgn.

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَّٰبًا ﴿٣٥﴾

37. (En) belønning fra din Herre som svarer til (deres handlinger),

جَزَآءً مِّن رَّبِّكَ عَطَآءً حِسَابًا ﴿٣٦﴾

38. (fra) Herren over himlene og jorden og over alt det som er imellom dem, den Nåderike. De har ikke makt til å tale til Ham.

رَّبِّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ٱلرَّحْمَٰنِ
لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ﴿٣٧﴾

39. På den dag da Ånden og englene står i rekker, vil de ikke tale - unntagen den som har den Nåderikes tillatelse, og som (kun) taler det rette.

يَوْمَ يَقُومُ ٱلرُّوحُ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةُ صَفًّا لَّا يَتَكَلَّمُونَ
إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ ٱلرَّحْمَٰنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿٣٨﴾

40. Dette er den sanne dag. La derfor den som vil, søke tilflukt hos sin Herre.

ذَٰلِكَ ٱلْيَوْمُ ٱلْحَقُّ فَمَن شَآءَ ٱتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِۦ
مَـَٔابًا ﴿٣٩﴾

41. Sannelig, Vi har advart dere mot en straff som er nær; en dag, hvor mennesket vil se hva dets hender har sendt i forveien, og den vantro vil si: Gid, om jeg bare var støv!

إِنَّآ أَنذَرْنَٰكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنظُرُ ٱلْمَرْءُ
مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ ٱلْكَافِرُ يَٰلَيْتَنِى كُنتُ تُرَٰبًۢا ﴿٤٠﴾

ركوعاتها سُورَةُ النَّازِعَاتِ مَكِّيَّةٌ (٧٩) آياتها

Sûra 79 AL-NÂZI'ÂT
(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Ved dem som trekker opp (åndelig viten) mens de dykker (i det åndelige hav),

وَٱلنَّٰزِعَٰتِ غَرْقًا ﴿٢﴾

3. og (ved) dem som jobber med glede,

وَٱلنَّٰشِطَٰتِ نَشْطًا ﴿٣﴾

4. og (ved) dem som svømmer hurtig (frem i det åndelige hav),

وَّالسّٰبِحٰتِ سَبْحًا ④

5. og som deretter overgår hverandre (i gode gjerninger),

فَالسّٰبِقٰتِ سَبْقًا ⑤

6. og som så legger planer om viktige saker.[1]

فَالْمُدَبِّرٰتِ اَمْرًا ⑥ وقف لازم

7. (Slik vil det være) på den dag, da den skjelvende (jorden) vil skjelve,

يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ⑦

8. og et annet (skjelv) vil følge etter.[2]

تَتْبَعُهَا الرَّادِفَةُ ⑧

9. Hjerter vil banke på den dag,

قُلُوْبٌ يَّوْمَئِذٍ وَّاجِفَةٌ ⑨

10. (og) deres blikk vil være nedslagne.[3]

اَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ ⑩ وقف لازم

11. De vil si: Skal vi sendes tilbake til vår tidligere tilstand,

يَقُوْلُوْنَ ءَاِنَّا لَمَرْدُوْدُوْنَ فِي الْحَافِرَةِ ⑪

12. når vi er (forvandlet om til) råtne knokler?[4]

ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا نَّخِرَةً ⑫

13. De vil si: Det vil da være en tilbakevendelse med tap.

قَالُوْا تِلْكَ اِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ⑬ وقف لازم

14. Så det er kun en bebreidelse,

فَاِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَّاحِدَةٌ ⑭

---

1. Versene 2-6 henviser igjen til Profetens (s.a.) feller. Noen av deres egenskaper nevnes i disse versene. De vil f.eks. med iherdighet erverve seg åndelig viten, og vil opprette en sterk forbindelse med Allah ("båndene" i vers 3) og vil utbre Islâms budskap, og vil nå en høy grad av rettferdighet i deres personlige liv og i administrasjon av offentlige saker.

2. Versene 7-8 inneholder en profeti om at Profetens (s.a.) feller vil bli tvunget til å ta til seg våpen for å forsvare sin tro, og at de vil bli kalt til kamp i to perioder. Det kan også være snakk om vår tids to verdenskriger, som etterfølges av en tredje, se vers 14-15.

3. Dette er en profeti om de vantros nederlag.

4. Med nederlaget for øye i den kamp, som de innlot seg på med så meget selvtillit, vil den tanke gripe dem, at muslimenes seier betyr, at Islâms lære om et liv etter døden også må være sann, og at de derfor også vil bli straffet i det hinsidige.

15. så vil de plutselig (befinne seg) i en åpen slette.

فَإِذَا هُم بِالسَّاهِرَةِ ۝١٥

16. Har historien om Moses nådd deg?

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ ۝١٦ وقف لازم

17. Da hans Herre kalte ham i den hellige dalen Tuwâ,

إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ۝١٧

18. (og sa): Gå til Farao, for han har overskredet (alle) grenser (i sin ondskap),

اذْهَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ۝١٨

19. og si (til ham): Vil du ikke rense deg?

فَقُلْ هَل لَّكَ إِلَىٰ أَن تَزَكَّىٰ ۝١٩

20. Og jeg vil vise deg veien til din Herre, så at du frykter (Ham).

وَأَهْدِيَكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَخْشَىٰ ۝٢٠

21. Så viste (Moses) ham det største tegnet.

فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَىٰ ۝٢١

22. Men (Farao) forkastet, og var ulydig.

فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ ۝٢٢

23. Så vendte han seg og dro hurtig avgårde.

ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَىٰ ۝٢٣

24. Deretter kalte han (sitt folk) sammen og bekjentgjorde,

فَحَشَرَ فَنَادَىٰ ۝٢٤

25. idet han sa: Jeg er deres høyeste Herre.

فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ ۝٢٥

26. Så grep Allah ham (med en straff) i det kommende og i det nåværende.

فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ ۝٢٦

27. Sannelig, i dette er det en lære for den som frykter (Allah).

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَخْشَىٰ ۝٢٧ ع

R. 2 28. Er dere vanskeligere å skape enn himmelen som (Han) har skapt?

أَأَنتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ ۚ بَنَاهَا ۝٢٨

29. Han har opphøyet dens hvelv og gjort den fullkommen.

رَفَعَ سَمْكَهَا فَسَوّٰىهَا ﴿٢٩﴾

30. Og Han formørket dens natt, og lot dens dagslys fremgå (av den).

وَاَغْطَشَ لَيْلَهَا وَاَخْرَجَ ضُحٰىهَا ﴿٣٠﴾

31. Og deretter brettet (Han) ut jorden.

وَالْاَرْضَ بَعْدَ ذٰلِكَ دَحٰىهَا ﴿٣١﴾

32. Han frembrakte derved dens vann, og dens beitemark,

اَخْرَجَ مِنْهَا مَآءَهَا وَمَرْعٰىهَا ﴿٣٢﴾

33. og fjellene, som Han har grunnfestet.

وَالْجِبَالَ اَرْسٰىهَا ﴿٣٣﴾

34. (Alt dette) for å forsørge dere og deres kveg.

مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِاَنْعَامِكُمْ ﴿٣٤﴾

35. Men når den største ulykkens tid kommer,

فَاِذَا جَآءَتِ الطَّآمَّةُ الْكُبْرٰى ﴿٣٥﴾

36. den dag vil mennesket huske (alt) hva det strevde etter,

يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْاِنْسَانُ مَا سَعٰى ﴿٣٦﴾

37. og Helvete vil bli avslørt for den som kan se.

وَبُرِّزَتِ الْجَحِيْمُ لِمَنْ يَّرٰى ﴿٣٧﴾

38. Hva da angår den som gjorde opprør,

فَاَمَّا مَنْ طَغٰى ﴿٣٨﴾

39. og foretrakk det nåværende liv,

وَاٰثَرَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ﴿٣٩﴾

40. så vil Helvete visselig bli hans oppholdssted.

فَاِنَّ الْجَحِيْمَ هِيَ الْمَاْوٰى ﴿٤٠﴾

41. Og hva angår den som frykter sin Herres stilling, og avholder seg fra (ondt) begjær,

وَاَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهٖ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوٰى ﴿٤١﴾

42. så vil Hagen visselig bli hans bosted.

فَاِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَاْوٰى ﴿٤٢﴾

43. De spør deg om dommens time: Når vil den komme?

يَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ السَّاعَةِ اَيَّانَ مُرْسٰىهَا ﴿٤٣﴾

44. Hvilken tilstand du er i ved dens ihukommelse?

فِيمَ أَنتَ مِن ذِكْرَاهَا ﴿٤٤﴾

45. Det tilkommer din Herre å fullføre den.

إِلَىٰ رَبِّكَ مُنتَهَاهَا ﴿٤٥﴾

46. Du er alene en advarer for den som frykter den.

إِنَّمَا أَنتَ مُنذِرُ مَن يَخْشَاهَا ﴿٤٦﴾

47. På den dag de ser den, (vil det være) som om de kun hadde dvelet en natt, eller en morgen (på jorden).

كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا ﴿٤٧﴾

سُورَةُ عَبَسَ مَكِّيَّةٌ (٨٠)

Sûra 80 'ABASA
(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Han rynket pannen og vendte seg bort,[1]

عَبَسَ وَتَوَلَّىٰ ﴿٢﴾

3. fordi en blind mann kom til ham.

أَن جَاءَهُ الْأَعْمَىٰ ﴿٣﴾

4. Og hvordan skulle du vite, at han ville rense seg,

وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَّكَّىٰ ﴿٤﴾

5. eller tenke seg om, så at formaningen ville nytte ham.

أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنفَعَهُ الذِّكْرَىٰ ﴿٥﴾

---

1. Verset refererer til en velkjent historisk begivenhet. En dag var Profeten (s.a.) opptatt med å snakke med noen av lederne fra Quraisj-stammen, etter en stund kom 'Abd Allah ibn Umm Maktûm og tenkte seg at Profetens (s.a.) tid ble bortkastet, og for å bortlede Profetens (s.a.) oppmerksomhet, spurte han om han kunne kaste lys over noen religiøse spørsmål. Profeten (s.a.) likte ikke at han prøvde å bortlede hans oppmerksomhet, og Profeten (s.a.) viste dette ved å vende seg bort (Tabarî & Bayân). Dette viser Profetens (s.a.) høye moral ved at han fortsatte i sin diskusjon med Quraisj-stammens ledere og ikke viet oppmerksomhet mot 'Abd Allahs forstyrrelse. Dette gir også bevis på hvor mye hensyn Profeten (s.a.) tok for at den blinde personen ikke skulle ta nær av det. Ved at han bare vendte sitt ansikt bort - uten å si noe til ham angående hans uaktsomhet, og uten å ta nær av hans forstyrrelse og uten å ta hensyn til sin selvrespekt - slik at siden den blinde personen ikke kunne se noe, knuste det ikke hans hjerte.

6. (Hvorfor skulle det være slik), at hva den angår, som er likegyldig (overfor sannheten),

أَمَّا مَنِ اسْتَغْنَىٰ ٦

7. ham skulle du vende (din oppmerksomhet) mot,

فَأَنتَ لَهُ تَصَدَّىٰ ٧

8. når du ikke er ansvarlig for om han ikke renser seg?

وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزَّكَّىٰ ٨

9. Men den som kommer ilende til deg,

وَأَمَّا مَن جَاءَكَ يَسْعَىٰ ٩

10. og som frykter (Allah),

وَهُوَ يَخْشَىٰ ١٠

11. skulle du forsømme ham?

فَأَنتَ عَنْهُ تَلَهَّىٰ ١١

12. Nei, (slik kan det ikke være), dette er visselig en formaning,

كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ١٢

13. så at den som vil, kan la seg formane.

فَمَن شَاءَ ذَكَرَهُ ١٣ وقف لازم

14. (Denne formaningen er) i ærede skrifter,

فِي صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ ١٤

15. (som er) opphøyede og rene,

مَّرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ١٥

16. i hånden på skrivere,[2]

بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ١٦

17. edle og fromme.

كِرَامٍ بَرَرَةٍ ١٧

18. Ve over mennesket! Hvor utakknemlig det er!

قُتِلَ الْإِنسَانُ مَا أَكْفَرَهُ ١٨

19. (Tenker det ikke over) hva Han har skapt det av?

مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ١٩

---

2. *Safara* kan både bety "å skrive" og "å reise".

20. Av en dråpe sæd. Han skaper det og bestemmer dets evne (for fremgang),

مِنْ نُّطْفَةٍ خَلَقَهٗ فَقَدَّرَهٗ ﴿۲۰﴾

21. så gjør Han veien lett for det,

ثُمَّ السَّبِيْلَ يَسَّرَهٗ ﴿۲۱﴾

22. så lar Han det dø, og bestemmer en grav for det.[3]

ثُمَّ اَمَاتَهٗ فَاَقْبَرَهٗ ﴿۲۲﴾

23. Deretter vil Han oppreise det igjen, når det behager Ham.

ثُمَّ اِذَا شَآءَ اَنْشَرَهٗ ﴿۲۳﴾

24. Nei, det har ennå ikke oppfylt hva (Han) påla det.

كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَآ اَمَرَهٗ ﴿۲۴﴾

25. La da mennesket betrakte sin føde;

فَلْيَنْظُرِ الْاِنْسَانُ اِلٰى طَعَامِهٖٓ ﴿۲۵﴾

26. hvordan Vi lar vannet strømme ned rikelig,

اَنَّا صَبَبْنَا الْمَآءَ صَبًّا ﴿۲۶﴾

27. og så spalter jorden, en passende spalting,

ثُمَّ شَقَقْنَا الْاَرْضَ شَقًّا ﴿۲۷﴾

28. og lar korn vokse frem i den,

فَاَنْۢبَتْنَا فِيْهَا حَبًّا ﴿۲۸﴾

29. og druer og urter,

وَّعِنَبًا وَّقَضْبًا ﴿۲۹﴾

30. og oliventrær og daddelpalmer,

وَّزَيْتُوْنًا وَّنَخْلًا ﴿۳۰﴾

31. og hager med overdådighet (av grøde),

وَّحَدَآئِقَ غُلْبًا ﴿۳۱﴾

32. og frukter og gress,

وَّفَاكِهَةً وَّاَبًّا ﴿۳۲﴾

33. til nytte for dere og deres kveg.

مَّتَاعًا لَّكُمْ وَلِاَنْعَامِكُمْ ﴿۳۳﴾

---

3. "Graven" i dette verset betyr ikke den grav hvor liket plasseres, men sjelens tilstand etter døden.

34. Men når den skarpe lyden inntreffer,

فَإِذَا جَآءَتِ ٱلصَّآخَّةُ ﴿٣٤﴾

35. på den dag da mennesket vil flykte fra sin bror,

يَوْمَ يَفِرُّ ٱلْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ﴿٣٥﴾

36. og (fra) sin mor og sin far,

وَأُمِّهِۦ وَأَبِيهِ ﴿٣٦﴾

37. og (fra) sin hustru og sine sønner -

وَصَٰحِبَتِهِۦ وَبَنِيهِ ﴿٣٧﴾

38. på den dag vil enhver være i en tilstand, som vil gjøre ham likegyldig (overfor andre).

لِكُلِّ ٱمْرِئٍ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ﴿٣٨﴾

39. På den dag vil det være ansikter som stråler (av glede),

وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ ﴿٣٩﴾

40. leende og muntre.

ضَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ ﴿٤٠﴾

41. Og på den dag, vil det være ansikter som er dekket av støv,

وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ﴿٤١﴾

42. mørket vil dekke dem,

تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ ﴿٤٢﴾

43. disse er de utakknemlige, synderne.

أُولَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْكَفَرَةُ ٱلْفَجَرَةُ ﴿٤٣﴾

آياتها ٢٩ (٨١) سُورَةُ التَّكْوِيرِ مَكِّيَّةٌ ركوعها ١

AL-TAKWÎR

Sûra 81

(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Når solen formørkes,[1]	إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ﴿١﴾
3. og stjernene fordunkles,[2]	وَإِذَا النُّجُومُ انكَدَرَتْ ﴿٢﴾
4. og fjellene settes i bevegelse,[3]	وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ﴿٣﴾
5. og de ti måneder gamle kameler forsømmes,[4]	وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ﴿٤﴾
6. og når de ville (skapninger) samles sammen,[5]	وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ﴿٥﴾
7. og når havene spaltes,[6]	وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ﴿٦﴾
8. og når (ulike) mennesker bringes (nær) hverandre,[7]	وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ﴿٧﴾
9. og når den levende begravde etterspørres,	وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ ﴿٨﴾
10. for hvilken forbrytelse ble hun drept?	بِأَيِّ ذَنبٍ قُتِلَتْ ﴿٩﴾

1. Profeten (s.a.) er i Qur'ânen blitt skildret som solen (i det åndelige univers). Verset sier, at Profetens (s.a.) sannhet en gang vil bli stilt midlertidig i skygge, idet muslimene vil oppleve en forfallsperiode.

2. Når åndelig viten kommer inn i en forfallsperiode.

3. Når makthavernes autoritet undermineres.

4. Når kamelen erstattes av andre transportmidler (se Misjkât 26:5).

5. Når dyr samles i zoologiske hager - eller når primitive mennesker anbriges i organiserte, siviliserte samfunn. Kan også forstås om oppgang av de tilbakestående nasjoner.

6. Ved bygning av kanaler mellom hav, f. eks. ved bygning av Suez- og Panama-kanalen. *Bihâr* kan også bety "floder, byer" - vi kunne oversette: "når elvene ledes bort til avvanningsoppgaver" eller: "når byene vokser overmåtelig".

7. Når menneskelig samkvem tiltar på grunn av transportmidlers hurtige utvikling. Jf. også våre dagers organiserte turisme.

11. Og når bøkene spres,	وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ﴿١١﴾
12. og når himmelen blottes,[8]	وَإِذَا السَّمَآءُ كُشِطَتْ ﴿١٢﴾
13. og når Helvetet antennes,[9]	وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ ﴿١٣﴾
14. og når Paradiset bringes nær,[10]	وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ ﴿١٤﴾
15. da vil enhver sjel vite hva den har frembrakt.	عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّآ أَحْضَرَتْ ﴿١٥﴾
16. Nei! Jeg sverger ved dem som trekker seg tilbake etter å ha utført hemmelige handlinger.	فَلَآ أُقْسِمُ بِالْخُنَّسِ ﴿١٦﴾
17. (Og) ved båtene som har ankret,	الْجَوَارِ الْكُنَّسِ ﴿١٧﴾
18. og natten, når den tildekker,	وَالَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ ﴿١٨﴾
19. og morgengryet når det begynner å ånde,[11]	وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ﴿١٩﴾
20. at dette visselig er et ord av et edelt Sendebud,	إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿٢٠﴾
21. utstyrt med makt, sikkert stående for tronens Herre,	ذِى قُوَّةٍ عِندَ ذِى الْعَرْشِ مَكِينٍ ﴿٢١﴾
22. adlydet (av sine tilhengere), og samtidig trofast (mot sitt verv).	مُّطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ ﴿٢٢﴾

8. Vekst i astronomisk viten - våre dagers romfartseksperimenter.

9. Når ondskap og forbrytelse tar enormt overhånd.

10. Når endog en liten grad av rettferdighet vil bli velsignet med en stor belønning og bringe en person nærmere Allah.

11. Versene 18-19 betyr at muslimenes forfall vil være midlertidig, og at det vil etterfølges av en annen strålende oppgangsperiode - liksom natten før dagen.

23. Og deres ledsager er ikke besatt.

وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُوْنٍ ﴿٢٣﴾

24. Og han så det visselig på den klare horisonten.[12]

وَلَقَدْ رَاٰهُ بِالْاُفُقِ الْمُبِيْنِ ﴿٢٤﴾

25. Og han er ikke tilbakeholdende når det gjelder det usette,

وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِيْنٍ ﴿٢٥﴾

26. heller ikke er det Satans, den forbannedes ord.

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطٰنٍ رَّجِيْمٍ ﴿٢٦﴾

27. Hvor vil dere da gå hen?

فَاَيْنَ تَذْهَبُوْنَ ﴿٢٧﴾

28. Det er intet annet enn en formaning for allverden,

اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿٢٨﴾

29. (men) kun for den som vil være utholdende blant dere.

لِمَنْ شَآءَ مِنْكُمْ اَنْ يَّسْتَقِيْمَ ﴿٢٩﴾

30. Og dere vil ikke noe unntagen det Allah, verdenenes Herre, vil.[13]

وَمَا تَشَآءُوْنَ اِلَّآ اَنْ يَّشَآءَ اللّٰهُ رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٣٠﴾

12. Substantivet *hu* betyr her enten "det" (Islâms strålende fremtid), eller "ham" (den Hellige Profeten (s.a.)). Det kan for det første betegne oppfyllelsen av profetien om Islâms strålende fremtid, eller det kan bety at Profeten (s.a.) så seg selv i østen i skikkelse av den Utlovede Messias.

13. Allah har ikke "forutbestemt" de gode og de onde. En slik "forutbestemmelse" finnes ingen steder i Qur'ânen. Dette verset tar sikte på et annet sted i Qur'ânen: "Og Jeg har ikke skapt djinner og mennesker for annet enn at de skal tilbe Meg" (51:57). Likeledes siktes det til 91:8: "Og ved sjelen og dens fullkommengjørelse". Allah har utstyrt ethvert menneske med de beste egenskaper. Det er Allahs "forutbestemmelse", at Han har skapt mennesket slik at det besitter evnen til å velge den rette veien. Verset kan også oversettes: "Og dere ikke vil annet enn hva Allah vil".

سُوْرَةُ الْاِنْفِطَارِ مَكِّيَّةٌ (٨٢)

Sûra 82 AL-INFITÂR
(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Når himmelen spaltes,[1]

إِذَا السَّمَآءُ انْفَطَرَتْ ﴿٢﴾

3. og stjernene spres,[2]

وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ ﴿٣﴾

4. og når havene strømmer ut (i hverandre),[3]

وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ ﴿٤﴾

5. og når gravene åpnes,[4]

وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ﴿٥﴾

6. da vil sjelen vite, hva den har sendt i forveien, og hva den har latt tilbake.

عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ ﴿٦﴾

7. Å menneske, hva har bedratt deg angående din Ærede Herre,[5]

يٰٓأَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ﴿٧﴾

8. som skapte deg og deretter fullkommengjorde deg, og ga deg den rette formen?

الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوّٰىكَ فَعَدَلَكَ ﴿٨﴾

9. I den skikkelse som behaget Ham, formet Han deg.

فِيٓ أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَآءَ رَكَّبَكَ ﴿٩﴾

10. Nei, men dere fornekter dommen.

كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالدِّينِ ﴿١٠﴾

11. Det finnes visselig voktere over dere,

وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحٰفِظِينَ ﴿١١﴾

12. edle skrivere,

كِرَامًا كٰتِبِينَ ﴿١٢﴾

---

1. Verden vil i den grad være fylt av urettferdighet, at Allah vil la straff stige ned fra himmelen. Eller: mennesket vil søke å trenge ut i rommet.

2. Det vil være langt mellom dem som besitter åndelig viten og rettledning.

3. For eksempel ved bygning av Suez- og Panama-kanalen.

4. Som det er tilfellet med de egyptiske kongers graver.

5. Eller: "Å menneske, hva har bedratt deg angående din Nåderike Herre?". Den vestlige innstillingen, som kun befatter seg med tekniske og vitenskapelige fremskritt, tenker seg berettiget til å gi avkall på Guds hjelp, ja, betvile Hans eksistens på grunn av sine store resultater.

13. som vet (alt) hva dere gjør.

يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ﴿١٣﴾

14. Sannelig, de dydige er visselig i velsignelse,

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿١٤﴾

15. og synderne er visselig i Helvete,

وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ﴿١٥﴾

16. på Dommens dag vil de tre inn i det,

يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿١٦﴾

17. og de vil ikke være (i stand til) å unnslippe det.

وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ ﴿١٧﴾

18. Og hva skal fortelle deg hva Dommens dag er?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ﴿١٨﴾

19. Igjen (spør Vi): Hva skal fortelle deg hva Dommens dag er?

ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ﴿١٩﴾

20. (Det er) den dag, da ingen sjel skal ha makt til å gjøre noe for en annen sjel. Og på den dag tilkommer det Allah alene å dømme.

يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْئًا ۖ وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِّلَّهِ ﴿٢٠﴾

سُورَةُ التَّطْفِيفِ مَكِّيَّةٌ (٨٣)

Sûra 83 AL-TATFÎF

(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Ve dem som gir mindre (enn det berettigede),

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ ﴿٢﴾

3. dem som, når de lar seg tilmåle av andre, forlanger det fullt.

الَّذِينَ إِذَا اكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ﴿٣﴾

4. Og når de utmåler eller utveier til dem, så gir de (dem) lite.

وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَّزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ۝٣

5. Tror ikke slike (mennesker), at de skal oppvekkes

أَلَا يَظُنُّ أُولَٰٓئِكَ أَنَّهُمْ مَّبْعُوثُونَ ۝٤

6. (for å stilles for dommen) på en mektig dag?

لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ۝٥

7. På den dag, da menneskene skal stå for verdenenes Herre.

يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعٰلَمِينَ ۝٦

8. Nei, syndernes bok er visselig i Sidjdjîn,[1]

كَلَّآ إِنَّ كِتٰبَ الْفُجَّارِ لَفِي سِجِّينٍ ۝٧

9. og hva skal fortelle deg hva Sidjdjîn er?

وَمَآ أَدْرٰىكَ مَا سِجِّينٌ ۝٨

10. En bok, (som er) skrevet (med omhu).

كِتٰبٌ مَّرْقُومٌ ۝٩

11. Ve på den dag over dem som forkastet,

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ۝١٠

12. dem som fornekter Dommens dag.

الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ۝١١

13. Og ingen fornekter den uten enhver syndig overtreder.

وَمَا يُكَذِّبُ بِهٖٓ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ۝١٢

14. Når Våre tegn blir forelest ham, sier han: (Det er bare) de gamles fabler.

إِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِ اٰيٰتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝١٣

15. Visselig ikke! Men hva de pleide å gjøre, er blitt rust på deres hjerter.

كَلَّا بَلْ رَانَ عَلٰى قُلُوبِهِمْ مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝١٤

16. Nei, de vil på den dag visselig være avskåret fra (å se) sin Herre.

كَلَّآ إِنَّهُمْ عَنْ رَّبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّمَحْجُوبُونَ ۝١٥

17. Deretter vil de visselig tre inn i Helvetet.

ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ۝١٦

---

1. Ordrett: fengsel.

18. Deretter skal det sies (til dem): Dette er hva dere pleide å forkaste.

ثُمَّ يُقَالُ هَٰذَا الَّذِي كُنتُم بِهِ تُكَذِّبُونَ (١٨)

19. Nei, men de rettferdiges opptegnelse finnes visselig i Illijjîn.[2]

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ (١٩)

20. Og hva skal fortelle deg hva Illijjîn er?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ (٢٠)

21. (Det er) en bok, skrevet (med omhu).

كِتَابٌ مَّرْقُومٌ (٢١)

22. De som står nær (Allah), skal skue den.

يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ (٢٢)

23. De rettferdige vil visselig være i velsignelse,

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ (٢٣)

24. (sittende) på opphøyede puter skal de skue (alt).

عَلَى الْأَرَائِكِ يَنظُرُونَ (٢٤)

25. På deres ansikter vil du kjenne salighetens stråleglans.

تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ (٢٥)

26. Det skal gis dem en utsøkt vin å drikke, (som er) forseglet.

يُسْقَوْنَ مِن رَّحِيقٍ مَّخْتُومٍ (٢٦)

27. Dens segl vil være av moskus - heretter skal de strebende streve -

خِتَامُهُ مِسْكٌ وَفِي ذَٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ (٢٧)

28. og den skal blandes med Tasnîm,[3]

وَمِزَاجُهُ مِن تَسْنِيمٍ (٢٨)

29. en kilde hvorav de som står nær (Allah) skal drikke.

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ (٢٩)

30. Sannelig, de som syndet, pleide å le av dem som trodde,

إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَضْحَكُونَ (٣٠)

---

2. Ordrett: de opphøyede (steder).

3. Egentlig: "vannet ovenfra" (Lane), dvs. kunnskap om Gud.

31. og når de gikk forbi dem, blunket de til hverandre,

وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ ﴿٣١﴾

32. og når de vendte tilbake til deres egne, vendte de tilbake med skjemt,

وَإِذَا انقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمُ انقَلَبُوا فَكِهِينَ ﴿٣٢﴾

33. og når de så dem, sa de: Disse er sannelig de villfarende.

وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ﴿٣٣﴾

34. Enda de ikke ble utsendt som voktere over dem.

وَمَا أُرْسِلُوا عَلَيْهِمْ حَافِظِينَ ﴿٣٤﴾

35. Så på den dag vil de som tror, le av de vantro.

فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ﴿٣٥﴾

36. (Sittende) på opphøyede puter vil de skue (alt).

عَلَى الْأَرَائِكِ يَنظُرُونَ ﴿٣٦﴾

37. (De vil si til hverandre): Er ikke de vantro blitt belønnet med hva de pleide å gjøre?

هَلْ ثُوِّبَ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٧﴾

سُورَةُ الانشِقَاقِ مَكِّيَّةٌ (٨٤)

AL-INSJIQÂQ

Sûra 84

(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Når himmelen vil briste,

إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ﴿٢﴾

3. og lytte til sin Herre - og dette sømmer seg for den -

وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٣﴾

4. og når jorden utbres,

وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ﴿٤﴾

5. og kaster ut (alt) det som finnes på den, og (ser ut) til å bli tom,

وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ﴿٥﴾

6. og lytter til sin Herre - og dette sømmer seg for den -[1]

وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٦﴾

7. du, Å menneske, sleper deg sannelig til din Herre med stor møye, så du vil møte Ham.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلْإِنسَٰنُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا
فَمُلَٰقِيهِ ﴿٧﴾

8. Hva så angår den som mottar sin bok i høyre hånd,

فَأَمَّا مَنْ أُوتِىَ كِتَٰبَهُۥ بِيَمِينِهِۦ ﴿٨﴾

9. vil hurtig få en lett dom,

فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ﴿٩﴾

10. og han vil vende tilbake til sine egne med fryd.

وَيَنقَلِبُ إِلَىٰٓ أَهْلِهِۦ مَسْرُورًا ﴿١٠﴾

11. Og når det gjelder den, som mottar sin bok bak sin rygg -[2]

وَأَمَّا مَنْ أُوتِىَ كِتَٰبَهُۥ وَرَآءَ ظَهْرِهِۦ ﴿١١﴾

12. (den) vil visselig (fortsette å) rope: Ve (meg), Ve (meg),

فَسَوْفَ يَدْعُوا۟ ثُبُورًا ﴿١٢﴾

13. og han skal brenne i Helvete.

وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا ﴿١٣﴾

14. (Før dette) levde det med fryd blant sine egne,

إِنَّهُۥ كَانَ فِىٓ أَهْلِهِۦ مَسْرُورًا ﴿١٤﴾

15. han trodde visselig at han aldri skulle vende tilbake (til Allah).

إِنَّهُۥ ظَنَّ أَن لَّن يَحُورَ ﴿١٥﴾

16. Men nei, dets Herre så det visselig.

بَلَىٰٓ ۚ إِنَّ رَبَّهُۥ كَانَ بِهِۦ بَصِيرًا ﴿١٦﴾

17. Men nei. Jeg sverger ved skumringen,

فَلَآ أُقْسِمُ بِٱلشَّفَقِ ﴿١٧﴾

---

1. Versene 2-6 henviser til en tid, da himmelske tegn vil bli overmåte tallrike, endog folk i høye stillinger begynner å rette deres oppmerksomhet mot den åpenbarte rettledningen - en tid hvor jorden vil "kaste fra seg" sine rikdommer i så stor målestokk, at den vil synes å uttømme seg. De brede folkemasser vil da undre seg og gripe til Qur'ânen, hvor hele denne utviklingen er forutsagt.

2. "Bak sin rygg" betyr enten: "skjult på grunn av forlegenhet", eller "som gjengjeldelse for å ha kastet Guds Bok bak sin rygg".

18. og natten, og hva den samler,

وَالَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ۝١٨

19. og månen, når den blir full,

وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ۝١٩

20. at dere gradvis skal bringes fra en tilstand til en annen.[3]

لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ۝٢٠

21. Så hva er det som feiler dem, ettersom de ikke tror.

فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝٢١

22. Og når Qur'ânen foreleses dem, bøyer de seg ikke i underkastelse.[4]

وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ۝٢٢ السجدة

23. Nei, de som er vantro, forkaster (den).

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكَذِّبُونَ ۝٢٣

24. Og Allah vet best hva de samler.

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ۝٢٤

25. Forkynn dem da en smertelig straff.

فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝٢٥

26. Unntagen dem som tror og handler rettferdig - en belønning uten ende vil være deres.[5]

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝٢٦

---

3. Versene 17-20 inneholder en profeti om muslimenes midlertidige nedgangsperiode og deres andre strålende oppgang. Månen betegner her den Utlovede Messias, som trofast og fullkomment vil gjenspeile solens strålende lys, dvs. som vil gjengi verden Profet Muhammads (s.a.) rene og fullkomne lære. Månen blir full den 14. dag, (ved å følge månekalenderen), og dette forteller da at den Utlovede Messias skal komme i det 14. århundret (etter Hidjra).

4. Verset etterfølges av *sadjda*.

5. *Illâ* (unntagen, kun, men) er her *istithnâ munqat'* ifølge ibn Kathîr, og oversettes derfor her: "unntagen".

آياتها سُورَةُ الْبُرُوجِ مَكِّيَّةٌ (٨٥) ركوعها

AL-BURÛDJ
(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Ved himmelen, fylt med stjernebilder,[1]

وَالسَّمَآءِ ذَاتِ الْبُرُوْجِ ﴿٢﴾

3. og den utlovede dag,[2]

وَالْيَوْمِ الْمَوْعُوْدِ ﴿٣﴾

4. og vitnet og den det vitnes om,[3]

وَشَاهِدٍ وَّمَشْهُوْدٍ ﴿٤﴾

5. (at) ødeleggelse er (bestemt) for grøftenes folk,

قُتِلَ اَصْحٰبُ الْاُخْدُوْدِ ﴿٥﴾

6. (i grøfter hvor) det er ild som (stadig) får brensel,

النَّارِ ذَاتِ الْوَقُوْدِ ﴿٦﴾

7. mens de sitter ved den.

اِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُوْدٌ ﴿٧﴾

8. Og de vil se det de gjorde mot de troende.

وَّهُمْ عَلٰى مَا يَفْعَلُوْنَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ شُهُوْدٌ ﴿٨﴾

9. Og de hatet dem kun fordi de trodde på Allah, den Allmektige, den Lovpriste,

وَمَا نَقَمُوْا مِنْهُمْ اِلَّآ اَنْ يُّؤْمِنُوْا بِاللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَمِيْدِ ﴿٩﴾

---

1. De rettferdige som gjør stadig fremgang på deres åndelige reise, skal bevitne Qur'ânens sannhet. *Al-Burûdj* kan også være dyrekretsens 12 stjernebilder. Det hentydes da til de 12 reformatorer som skal komme innen den Utlovede Messias' komme (jf. ibn Kathîr).

2. Den dag da de rettferdige opplever den henrykkelse, som det er å møte deres Herre.

3. Et vitne som skal bevitne den Hellige Profetens (s.a.) sannhet. Om denne mann - den Utlovede Messias - er det allerede profetier i de eldre hellige skrifter. Kanskje hentyder siste del av verset (den det vitnes om), liksom første til denne utlovede disippelprofet.

10. som har kongedømmet over himlene og jorden, og Allah er Vitne til alle ting.[4]

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۞

11. Sannelig, de som (skaper) prøvelse for troende menn og kvinner og ikke angrer etter det - for dem er Helvetes straff, og for dem er det en brennende straff.

إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنٰتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ ۞

12. Sannelig, de som tror og handler rettferdig - for dem er det Hager, i hvilke floder strømmer igjennom. Dette er den største seier.

إِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ جَنّٰتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهٰرُ ۚ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ۞

13. Sannelig, din Herres grep er voldsomt.

إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ۞

14. Det er visselig Ham som påbegynner og gjenfrembringer,

إِنَّهُ هُوَ يُبْدِئُ وَيُعِيدُ ۞

15. og Han er den Tilgivende, den Elskende,

وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ ۞

16. tronens Herre, edelhetens Herre,

ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ۞

17. Den som gjennomfører hva Han vil.

فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ ۞

18. Er ikke historien om hærskarene nådd deg?

هَلْ أَتٰىكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ ۞

19. Faraos og Thamûds (hærskarer)?

فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ۞

20. Nei, de vantro (fremturer) i (deres) fornektelse.

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ۞

4. Versene 5-10 beskriver dem som antenner forfølgelsens ild mot de rettferdige til alle tider, og som konstant kaster nytt ved på dette bålet. Deres endelige dom forutsies i vers 11.

21. Og Allah omfatter dem fra alle sider.[5]

وَاللَّهُ مِن وَرَائِهِم مُّحِيطٌ ۝٢١

22. Nei, dette er en edel Qur'ân,

بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَّجِيدٌ ۝٢٢

23. på en velbevart tavle.[6]

فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ ۝٢٣ ع

5. Eller: Allah omfatter dem fra det hinsidige.

6. Qur'ânen vil uendret forbli den samme.

سُورَةُ الطَّارِقِ مَكِّيَّةٌ (٨٦)

Sûra 86 AL-TÂRIQ

(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ۝١

2. Ved himmelen og det som vil vise seg om natten -

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ۝٢

3. og hva skal fortelle deg hva som vil vise seg om natten?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ۝٣

4. Stjernen (med den gjennomborende) glans.

النَّجْمُ الثَّاقِبُ ۝٤

5. Det finnes ingen sjel som ikke har en vokter over seg.

إِن كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ۝٥

6. Så la mennesket betrakte hva det er skapt av.

فَلْيَنظُرِ الْإِنسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۝٦

7. Det er skapt av en utgydt væske,

خُلِقَ مِن مَّاءٍ دَافِقٍ ۝٧

8. som strømmer frem fra en (plass) mellom ryggraden og ribbenene.[1]

يَخْرُجُ مِن بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ۝٨

1. Om hhv. sædceller og eggceller.

9. Sannelig, Allah har makt til å la det vende tilbake.

إِنَّهُۥ عَلَىٰ رَجْعِهِۦ لَقَادِرٌ ﴿٩﴾

10. På den dag, da hemmelighetene skal røpes.

يَوْمَ تُبْلَى ٱلسَّرَآئِرُ ﴿١٠﴾

11. Da vil det ikke ha noen styrke eller hjelper.

فَمَا لَهُۥ مِن قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ﴿١١﴾

12. Ved den regnfylte skyen,

وَٱلسَّمَآءِ ذَاتِ ٱلرَّجْعِ ﴿١٢﴾

13. og jorden som revner (på grunn av fremspirende planter),

وَٱلْأَرْضِ ذَاتِ ٱلصَّدْعِ ﴿١٣﴾

14. at denne [Qur'ân] i sannhet er det siste avgjørende ord,

إِنَّهُۥ لَقَوْلٌ فَصْلٌ ﴿١٤﴾

15. og at den ikke er en tom tale.[2]

وَمَا هُوَ بِٱلْهَزْلِ ﴿١٥﴾

16. De legger visselig en plan,

إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ﴿١٦﴾

17. og (også) Jeg legger en plan.

وَأَكِيدُ كَيْدًا ﴿١٧﴾

18. Gi derfor de vantro utsettelse, ja, gi dem utsettelse en kort tid.[3]

فَمَهِّلِ ٱلْكَٰفِرِينَ أَمْهِلْهُمْ رُوَيْدًۢا ﴿١٨﴾

2. Versene 12-15. Qur'ânen skildres her som livgivende regn, hvorved de som tror på den og handler deretter, vil bli renset og fremmet i rettferdighetens og godhetens vekst. Dette vil være et sterkt bevis på Qur'ânens sannhet.

3. De vantro får utsettelse så de kan prøve alle deres planer og anvende all deres styrke mot Islâm og Qur'ânen. Islâms triumf på tross av dette vil være et storartet bevis på, at den, altså Islâm og Qur'ânen, er fra Allah og har Hans fulle støtte.

سُورَةُ الْأَعْلَىٰ مَكِّيَّةٌ (٨٧)

AL-A'LÂ
(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ①

2. Lovpris din Herres navn, den Høyeste,[1]

سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ②

3. som skapte (mennesket) og fullendte (det),[2]

الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّىٰ ③

4. og som beregnet (dets evner), og deretter rettledet (det),

وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَىٰ ④

5. og som frembrakte beitemark,

وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَىٰ ⑤

6. og gjorde det til sort avfall.

فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَىٰ ⑥

7. Vi vil lære deg, så at du ikke vil glemme,[3]

سَنُقْرِئُكَ فَلَا تَنسَىٰ ⑦

8. med mindre det Allah vil. Han vet visselig det åpenbare, og det skjulte.

إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ ۚ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَىٰ ⑧

9. Og Vi vil gjøre (veien til fremgang) lett for deg.

وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَىٰ ⑨

10. Fortsett derfor med å formane. Visselig nytter formaningen.[4]

فَذَكِّرْ إِن نَّفَعَتِ الذِّكْرَىٰ ⑩

---

1. Eller: "Lovpris din Herres høyeste navn".

2. Gud har utstyrt mennesket med alle de evner og egenskaper som er nødvendige for den høyeste åndelige og intellektuelle utvikling. Dette viser at Allah Selv er fullkommen.

3. Dette er en profeti om, at den rettledning, som inneholdes i Qur'ânen, i så høy grad vil bli en del av muslimenes liv og tanke i deres helhet, at det til alle tider vil være en del av dem som vil være og praktisere dens sanne lære, hvilket også har vært tilfelle gjennom århundrene.

4. Eller: "hvis formaningen nytter".

11. Den som frykter (Allah), vil sikkert la seg formane.

سَيَذَّكَّرُ مَنْ يَّخْشٰى ﴿١١﴾

12. Og den elendigste vil vende seg bort fra den,

وَيَتَجَنَّبُهَا الْاَشْقَى ﴿١٢﴾

13. den, som vil tre inn i den største ild,

الَّذِىْ يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرٰى ﴿١٣﴾

14. og som verken vil dø eller leve i den.

ثُمَّ لَا يَمُوْتُ فِيْهَا وَلَا يَحْيٰى ﴿١٤﴾

15. Sannelig, den som renser seg vil ha fremgang,

قَدْ اَفْلَحَ مَنْ تَزَكّٰى ﴿١٥﴾

16. den, som ihukommer sin Herres navn og ber (til Ham).

وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهٖ فَصَلّٰى ﴿١٦﴾

17. Men nei, dere foretrekker det nåværende liv,

بَلْ تُؤْثِرُوْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ﴿١٧﴾

18. skjønt det kommende er bedre og varig.

وَالْاٰخِرَةُ خَيْرٌ وَّاَبْقٰى ﴿١٨﴾

19. Sannelig, dette er (også nevnt) i de tidligere skrifter,

اِنَّ هٰذَا لَفِى الصُّحُفِ الْاُوْلٰى ﴿١٩﴾

20. i Abrahams og Moses' skrifter.

صُحُفِ اِبْرٰهِيْمَ وَمُوْسٰى ﴿٢٠﴾

سُوْرَةُ الْغَاشِيَةِ مَكِّيَّةٌ (٨٨)

AL-GHÂSJIJAH Sûra 88

(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Har (ikke) beretningen om den altoverveldende (ulykken) kommet til deg?

هَلْ اَتٰىكَ حَدِيْثُ الْغَاشِيَةِ ﴿٢﴾

3. (Noen) ansikter vil på den dag være vanærede,

وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ۝٣

4. (preget) av slit og slep.

عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ ۝٤

5. De skal tre inn i en sviende ild.

تَصْلَىٰ نَارًا حَامِيَةً ۝٥

6. De skal få drikke fra en kokende kilde.

تُسْقَىٰ مِنْ عَيْنٍ آنِيَةٍ ۝٦

7. De skal ikke få noen føde unntagen tørre, bitre og tornede urter,

لَّيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِن ضَرِيعٍ ۝٧

8. som ikke vil gi helse og heller ikke nytte mot sult.

لَّا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِن جُوعٍ ۝٨

9. (Noen) ansikter vil på den dag være salige,

وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ ۝٩

10. tilfreds med deres arbeid,

لِّسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ ۝١٠

11. i en opphøyet Hage,

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۝١١

12. i hvilken du ikke vil høre forfengelig tale,

لَّا تَسْمَعُ فِيهَا لَاغِيَةً ۝١٢

13. hvor det finnes en strømmende kilde,

فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ۝١٣

14. hvor det vil være opphøyede sjeselonger,

فِيهَا سُرُرٌ مَّرْفُوعَةٌ ۝١٤

15. og begre stilt frem (for dem),

وَأَكْوَابٌ مَّوْضُوعَةٌ ۝١٥

16. og puter på rad,

وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ۝١٦

17. og utbredte tepper!

وَزَرَابِيُّ مَبْثُوثَةٌ ۝١٧

18. Vil de da ikke betrakte kamelene - hvorledes de er skapt?[1]

أَفَلَا يَنظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿١٨﴾

19. Og himmelen - hvorledes den er opphøyet?[2]

وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ﴿١٩﴾

20. Og fjellene - hvorledes de er festet (i jorden)?[3]

وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ﴿٢٠﴾

21. Og jorden - hvorledes den er utbredt?[4]

وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ﴿٢١﴾

22. Forman (dem) derfor, for du er kun en formaner.

فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنتَ مُذَكِّرٌ ﴿٢٢﴾

23. Du er ikke vokter over dem!

لَّسْتَ عَلَيْهِم بِمُصَيْطِرٍ ﴿٢٣﴾

24. Men den som vender seg bort og er vantro,

إِلَّا مَن تَوَلَّىٰ وَكَفَرَ ﴿٢٤﴾

25. ham vil Allah straffe med den største straffen.

فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ﴿٢٥﴾

26. Sannelig, til Oss vender de tilbake,

إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ﴿٢٦﴾

27. og så påhviler Oss sannelig deres regnskap.

ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُم ﴿٢٧﴾

1. *Al-ibil* betyr både "kameler" og "skyer", hvis vi oversetter med skyene, vil verset si at skyene kommer til syne i horisonten og spres over himmelen. Forstår ikke de vantro, at Allah som har sendt Qur'ânen til rettledning for menneskeheten, har makt til å spre denne rettledningen (som er åndelig vann) over hele jorden?

2. Liksom himmelen er opphøyet, slik vil den Hellige Profet (s.a.), den åndelige himmel, bli opphøyet.

3. Kan de ikke se, hvor rotfestede i deres tro, hengivenhet og besluttsomhet Profetens (s.a.) feller, de åndelige fjell, er?

4. Jorden er blitt utbredt for deres føtter, så de kan utbre Islâms budskap overalt.

AL-FADJR
(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Ved (det nære) daggryet,

وَالْفَجْرِ ﴿٢﴾

3. og de ti netter,

وَلَيَالٍ عَشْرٍ ﴿٣﴾

4. og det like og det ulike,

وَّالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ﴿٤﴾

5. og natten, når den iler (mot sin ende).[1]

وَالَّيْلِ إِذَا يَسْرِ ﴿٥﴾

6. Er det ikke her et tegn for de forstandige?

هَلْ فِيْ ذٰلِكَ قَسَمٌ لِّذِيْ حِجْرٍ ﴿٦﴾

7. Har du ikke sett hvorledes din Herre handlet med 'Âd?

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ﴿٧﴾

8. (Folket) Iram, som reiste de høye pilarer,

إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ﴿٨﴾

9. hvis like har ikke blitt skapt i (disse deler)?

الَّتِيْ لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ﴿٩﴾

10. Og Thamûd, som uthulte klippene i dalen?

وَثَمُوْدَ الَّذِيْنَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ﴿١٠﴾

---

1. Versene 2-5 inneholder enda en mektig profeti. Da denne sûra ble åpenbart, var muslimene ofre for en knugende forfølgelse og deres fremtidsutsikter var - sett med verdens øyne - nedslående. I vers 2 meddelte Allah, at daggryet ikke var langt borte. Det ville være ialt ti netter, dvs. 10 års forfølgelse i Makka. Disse ville bli fulgt av den Hellige Profetens (s.a.) emigrasjon til *Jathrib* (Madîna), ledsaget av *Abû Bakr* ("det like" egentlig: "dobbelt, to"), kun to mot Quraisj-stammens samlede makt, med Allah som den tredje ("det ulike"), se 9:40. Makkanernes hevnlyst ville forfølge dem til Madîna, hvor de hvert øyeblikk var gjenstand for Quraisj-stammens hevnplaner. Denne siste natt (det siste år) ville bli brakt til en avslutning av slaget ved Badr (år 1 etter *Hidjra*: emigrasjon), da Quraisjens makt ville bli brutt og den nye æras daggry sette inn. Det ville stadig være prøvelser i fremtiden, men redselens netter ville være forbi. - Det kan også her være en profeti om de 10 århundredes nedgang etter de første 3 århundredenes fremgang. Deretter kommer daggryet igjen etter enda et århundre.

11. Og Farao, (som var) vel utrustet?

وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ ﴿١١﴾

12. Disse begikk overgrep i landene,

الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ﴿١٢﴾

13. og økte uretten i dem!

فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ﴿١٣﴾

14. Så lot din Herre straffens svøpe treffe dem,

فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ﴿١٤﴾

15. din Herre er sannelig (alltid) på vakt.

إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ﴿١٥﴾

16. Betrakt mennesket, når dets Herre prøver det og ærer det og viser det Sin nåde, så sier det: Min Herre har æret meg.

فَأَمَّا الْإِنسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَ
نَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ﴿١٦﴾

17. Og når Han prøver det og innskrenker dets føde, så sier det: Min Herre har vanæret meg.

وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ
رَبِّي أَهَانَنِ ﴿١٧﴾

18. Nei, men dere ærer ikke de foreldreløse,

كَلَّا بَل لَّا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ ﴿١٨﴾

19. og oppfordrer ikke (hverandre) til å bespise de fattige,

وَلَا تَحَاضُّونَ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿١٩﴾

20. og dere sluker (andres) arv, fortærende (grådig) og fullstendig,

وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا لَّمًّا ﴿٢٠﴾

21. og dere elsker rikdom med overstrømmende kjærlighet.

وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ﴿٢١﴾

22. Men nei, når jorden knuses fullstendig i stykker,

كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ﴿٢٢﴾

23. og din Herre og englene kommer i rekker og rader.

وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ﴿٢٣﴾

24. Og Helvete blir brakt (nær) på den dag. På den dag vil mennesket la

وَجِيءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ

seg formane, men til hvilken nytte vil den formaningen være for det?

الْإِنسَانُ وَأَنَّىٰ لَهُ الذِّكْرَىٰ ﴿٢٣﴾

25. Det vil si: Om jeg bare hadde sendt foran (gode gjerninger) for mitt liv.

يَقُولُ يَا لَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي ﴿٢٤﴾

26. Så på den dag kan ingen straffe som Hans straff.

فَيَوْمَئِذٍ لَّا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ ﴿٢٥﴾

27. Og ingen vil kunne binde, som Han binder.

وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ ﴿٢٦﴾

28. Å du sjel, som har funnet fred,[2]

يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾

29. vend tilbake til din Herre, idet du behager (Ham) og har Hans velbehag.

ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ﴿٢٨﴾

30. Tre da inn blant Mine tjenere,

فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ﴿٢٩﴾

31. og tre inn i Min Hage.

وَادْخُلِي جَنَّتِي ﴿٣٠﴾

---

2. Se 75:3, noten.

سُورَةُ الْبَلَدِ مَكِّيَّةٌ (٩٠) آياتها ٢٠ ركوعها ١

Sûra 90

AL-BALAD
(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

2. Hør! Jeg sverger ved denne by [Makka],

لَا أُقْسِمُ بِهَٰذَا الْبَلَدِ ﴿١﴾

3. og du [Muhammad] bor i denne byen -

وَأَنتَ حِلٌّ بِهَٰذَا الْبَلَدِ ﴿٢﴾

4. og (Jeg sverger) ved faren og det han fødte.[1]

وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ ﴿٣﴾

5. Vi har visselig skapt mennesket til slit.[2]

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ﴿٤﴾

6. Tror det at ingen vil ha makt over det?

أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ ﴿٥﴾

7. Det sier: Jeg har sløst bort mye rikdom.

يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لُبَدًا ﴿٦﴾

8. Tror det at ingen ser det?[3]

أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ ﴿٧﴾

9. Har Vi ikke gitt det to øyne?

أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ﴿٨﴾

10. Og en tunge og to lepper?

وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ﴿٩﴾

11. Og har Vi (ikke) vist det valget mellom to hovedveier, (til det gode og det onde)?

وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ ﴿١٠﴾

12. Men det slo ikke inn på den bratte stigningen.

فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ﴿١١﴾

13. Og hva skal fortelle deg hva den bratte stigningen er?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ ﴿١٢﴾

14. (Det er) å sette slaven fri,

فَكُّ رَقَبَةٍ ﴿١٣﴾

---

1. Versene 2-4 inneholder en mektig profeti. Makka ble bygget av Abraham og Ismael, "faren og det han fødte". De hadde bedt for dens fred og sikkerhet, for innbyggernes velferd, for deres renhet og rettferdighet, og om at en profet måtte oppreises blant dem - en profet som skulle grunnfeste troen blant dem og fremme deres materielle og åndelige velferd (se 2:126-130 og 14:36-42). Denne profetien ble oppfylt i skikkelsen av Profet Muhammad (s.a.). Disse vers meddeler, at Profeten (s.a.) vil bli tvunget til å forlate Makka, men også at han vil vende tilbake i triumf, og at Makka gjennom hans seier vil bli renset for avgudsdyrkelse, og at troen på den Ene, Sanne Gud vil bli grunnfestet der for alle tider. *Hill* betyr: "bo", men kan også bety: "vende tilbake, stige ned, bli tillatt for" (Lane & Aqrab).

2. Dette verset angir at meget anstrengelse og kamp vil være nødvendig for å nå dette målet - slik som det er med ethvert høyt, verdig formål.

3. Versene 6-8 hentyder til Islâms motstandere i Makka. De hadde tillit til at de kunne undertrykke

15. eller å bespise på hungersnødens tid,

أَوْ إِطْعَامٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ ﴿١٥﴾

16. den foreldreløse hvis slektninger er levende,

يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ﴿١٦﴾

17. eller den fattige, (som ligger) i støvet -

أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ﴿١٧﴾

18. i tillegg skulle han ha vært blant dem som tror og formaner hverandre med utholdenhet, og oppfordrer hverandre til barmhjertighet.

ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ﴿١٨﴾

19. Disse er de på høyre hånd.

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ﴿١٩﴾

20. Men de som forkaster Våre tegn - disse er de på venstre hånd.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ﴿٢٠﴾

21. For å nå dem er det en lukket ild.

عَلَيْهِمْ نَارٌ مُؤْصَدَةٌ ﴿٢١﴾ ع

Islâm med makt og ved å bruke deres rikdom utrydde den av jordens overflate. Disse vers advarer dem om at Allah ser inn i deres hjerter og er klar over deres planer og vil gjøre dem til intet.

ركوعها سُورَةُ الشَّمْسِ مَكِّيَّةٌ (٩١) آياتها

Sûra 91 AL-SJAMS

(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Ved solen og dens solskinn,[1]

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ﴿٢﴾

1. Rettferdighetens sol, Profeten Muhammad (s.a.), vil stråle med uimotståelig glans.

3. og månen, når den følger etter den,[2]

وَالْقَمَرِ إِذَا تَلٰهَا ﴿٣﴾

4. og dagen, når den avslører (solens) glans,[3]

وَالنَّهَارِ إِذَا جَلّٰهَا ﴿٤﴾

5. og natten, når den tildekker den,[4]

وَالَّيْلِ إِذَا يَغْشٰهَا ﴿٥﴾

6. og himmelen og den som lagde den,

وَالسَّمَآءِ وَمَا بَنٰهَا ﴿٦﴾

7. og jorden og den som utbredte den,[5]

وَالْأَرْضِ وَمَا طَحٰهَا ﴿٧﴾

8. og sjelen og den som fullkommengjorde den.[6]

وَنَفْسٍ وَّمَا سَوّٰهَا ﴿٨﴾

9. Så åpenbarte Han den ondskapens (veier) og rettferdighetens (veier).

فَأَلْهَمَهَا فُجُوْرَهَا وَتَقْوٰهَا ﴿٩﴾

10. Den som opphøyer den [sjelen], vil visselig ha fremgang,

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكّٰهَا ﴿١٠﴾

11. og den som begraver den, vil visselig mislykkes.[7]

وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسّٰهَا ﴿١١﴾

12. Thamûd forkastet på grunn av sin opprørskhet,

كَذَّبَتْ ثَمُوْدُ بِطَغْوٰىهَآ ﴿١٢﴾

---

2. Han vil bli etterfulgt av en stor reformator, som skal motta sitt lys fra ham, og gjenreise Islâm til ære og glans.

3. Islâms første oppgangsperiode vil fastslå Profetens (s.a.) sanne posisjon.

4. Denne perioden vil etterfølges av en nedgangsperiode, hvor Islâms lys vil bli tilslørt for menneskehetens øyne.

5. Men universets oppbygning og de lover som hersker der, viser at sannheten til slutt må seire. Så Islâms fiender skal ikke glede seg over det midlertidige tilbakeslag.

6. Allah har skjenket mennesket en ren natur. Derfor vil hele menneskeheten ikke på noe tidspunkt fare vill. Det vil alltid være noen som holder sannhetens og rettferdighetens fakkel høyt.

7. Versene 10-11: *Zakkâ* (opphøye) betyr også: "rense, la vokse" og *dassâ* (begrave) også: "tilsmusse".

13. da den elendigste blant dem reiste seg,

إِذِ انْبَعَثَ أَشْقٰهَا ﴿١٣﴾

14. da sa Allahs sendebud til dem: (La) Allahs hunnkamel (være i fred) og (la) den drikke.

فَقَالَ لَهُمْ رَسُوْلُ اللّٰهِ نَاقَةَ اللّٰهِ وَسُقْيٰهَا ﴿١٤﴾

15. Men de forkastet ham og skar av dens sener. Så deres Herre tilintetgjorde dem på grunn av deres synder, og jevnet den [byen],

فَكَذَّبُوْهُ فَعَقَرُوْهَا فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذَنْۢبِهِمْ فَسَوّٰىهَا ﴿١٥﴾

16. og Han frykter ikke følgene av det.

وَلَا يَخَافُ عُقْبٰهَا ﴿١٦﴾

سُوْرَةُ اللَّيْلِ مَكِّيَّةٌ (٩٢) آياتها ٢٢ ركوعها ١

Sûra 92 AL-LAIL
(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Ved natten, når den dekker (solens lys),[1]

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشٰى ﴿٢﴾

3. og ved dagen når den stråler frem,[2]

وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلّٰى ﴿٣﴾

4. og ved skapelsen av hankjønn og hunkjønn,[3]

وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنْثٰى ﴿٤﴾

1. Når ondskapen er overveldende, betyr det at verden har behov for guddommelig lys.

2. Når renhet og rettferdighet vinner frem, betyr det at Allah har valgt en eller annen rettferdig sjel (eller rettferdige sjeler) til den oppgaven å rettlede menneskeheten.

3. Det er noen mennesker, som gir andre rettledningen, og det er andre som mottar den og drar nytte av den.

5. sannelig, deres bestrebelser er skiftende.[4]

إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتّٰى ﴿٥﴾

6. Hva da angår den, som gir (ut for Allahs sak) og er rettferdig,

فَأَمَّا مَنْ أَعْطٰى وَاتَّقٰى ﴿٦﴾

7. og bekrefter det gode,

وَصَدَّقَ بِالْحُسْنٰى ﴿٧﴾

8. så for ham vil Vi skaffe lettelse.

فَسَنُيَسِّرُهٗ لِلْيُسْرٰى ﴿٨﴾

9. Men hva den angår, som er gjerrig og likegyldig,

وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنٰى ﴿٩﴾

10. og forkaster det gode,

وَكَذَّبَ بِالْحُسْنٰى ﴿١٠﴾

11. så for ham vil Vi skaffe trengsel.

فَسَنُيَسِّرُهٗ لِلْعُسْرٰى ﴿١١﴾

12. Og hans rikdom skal ikke nytte ham, når han går til grunne.

وَمَا يُغْنِيْ عَنْهُ مَالُهٗٓ إِذَا تَرَدّٰى ﴿١٢﴾

13. Sannelig, det er Vår oppgave å rettlede,

إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدٰى ﴿١٣﴾

14. og Oss tilhører visselig endemålet og begynnelsen.

وَإِنَّ لَنَا لَلْاٰخِرَةَ وَالْأُوْلٰى ﴿١٤﴾

15. Derfor advarer Jeg dere mot en flammende ild,

فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظّٰى ﴿١٥﴾

16. kun den elendigste skal tre inn i den,

لَا يَصْلٰىهَآ إِلَّا الْأَشْقٰى ﴿١٦﴾

17. den, som forkastet (sannheten) og vendte seg bort.

الَّذِيْ كَذَّبَ وَتَوَلّٰى ﴿١٧﴾

18. Og den rettferdige skal holdes borte fra den,

وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقٰى ﴿١٨﴾

---

4. Muslimene strever etter rettferdighet, og de vantro strever etter villfarelse.

19. den, som gir sin rikdom bort for å rense seg,

الَّذِىْ يُؤْتِىْ مَالَهٗ يَتَزَكّٰى ﴿١٩﴾

20. og ingen har vist ham nåde (så) at han gjengjelder,[5]

وَمَا لِاَحَدٍ عِنْدَهٗ مِنْ نِّعْمَةٍ تُجْزٰٓى ﴿٢٠﴾

21. men kun for å søke sin Herres, den Høyestes velbehag,

اِلَّا ابْتِغَآءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْاَعْلٰى ﴿٢١﴾

22. og Han vil visselig ha velbehag (i ham).

وَلَسَوْفَ يَرْضٰى ﴿٢٢﴾

5. Eller: "Den som ikke viser noen sin nåde for å bli belønnet".

سُوْرَةُ الضُّحٰى مَكِّيَّةٌ (٩٣)

Sûra 93

AL-DHUHÂ
(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Ved dagens begynnelse,[1]

وَالضُّحٰى ﴿٢﴾

3. og ved natten, når den tildekker,[2]

وَالَّيْلِ اِذَا سَجٰى ﴿٣﴾

4. din Herre har ikke forlatt deg, heller ikke hater Han (deg).[3]

مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلٰى ﴿٤﴾

1. Islâms seier vil bokstavelig forkynne Profet Muhammads (s.a.) sannhet.

2. Enhver lengre forfallsperiode for Islâm vil angi, at det lys og den rettledningen, som Profeten (s.a.) var bærer av, møter motstand.

3. Dette betyr at menneskeheten vil være i forfall, og at Allah vil oppreise en person som igjen vil skjenke verden Islâms lys.

5. Og (enhver) kommende (tilstand) vil visselig være bedre for deg enn den forrige,[4]

وَلَلْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْاُوْلٰى ۝٥

6. og din Herre vil visselig gi deg (i overflod), så du vil være vel tilfreds.

وَلَسَوْفَ يُعْطِيْكَ رَبُّكَ فَتَرْضٰى ۝٦

7. Fant Han deg ikke foreldreløs og tok deg under (Sin) beskyttelse?

اَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيْمًا فَاٰوٰى ۝٧

8. Og Han fant deg søkende og rettledet (deg),

وَوَجَدَكَ ضَآلًّا فَهَدٰى ۝٨

9. og Han fant deg med stor familie og gjorde (deg) rik (for å kunne forsørge dem).

وَوَجَدَكَ عَآئِلًا فَاَغْنٰى ۝٩

10. Vær derfor ikke hard mot den foreldreløse,

فَاَمَّا الْيَتِيْمَ فَلَا تَقْهَرْ ۝١٠

11. og skjenn ikke på den som ber om noe,

وَاَمَّا السَّآئِلَ فَلَا تَنْهَرْ ۝١١

12. og forkynn din Herres velsignelse.

وَاَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ۝١٢ ع

---

4. En fortsatt rekke av slike mennesker i enhver forfallsperiode vil være et bevis på Profetens (s.a.) sannhet.

رکوعها ١ سُوْرَةُ الْاِنْشِرَاحِ مَكِّيَّةٌ (٩٤) اٰياتها ٩

AL-INSJIRÂH Sûra 94

(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝١

2. Har Vi ikke utvidet ditt bryst for deg?[1]

اَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ﴿٢﴾

3. Og fjernet din byrde fra deg,

وَوَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ ﴿٣﴾

4. som (nesten) hadde brukket din rygg?[2]

الَّذِيْٓ اَنْقَضَ ظَهْرَكَ ﴿٤﴾

5. Og Vi opphøyde ditt ry for deg!

وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ﴿٥﴾

6. Så er det da visselig sammen med trengselen, avlastning.

فَاِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿٦﴾

7. Ja visselig, sammen med trengselen avlastning.[3]

اِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿٧﴾

8. Når du da er fri (fra verdslige saker), så anstreng deg,

فَاِذَا فَرَغْتَ فَانْصَبْ ﴿٨﴾

9. og hengi deg (helt) til din Herre.

وَاِلٰى رَبِّكَ فَارْغَبْ ﴿٩﴾

1. Allah har åpenbart deg den fullkomne rettledningen, så at du kan vandre i lyset av Hans rettledningen og ikke forvirres.

2. Det spørsmål plaget deg, hvordan du dog skulle lede ditt folk til renhet og fremgang.

3. Versene 6-7 angir at trengselen, som Profeten (s.a.) og muslimene måtte overvære i Makka var midlertidig, men at deres fremgang ville være varig og tiltagende. Det kan også hentydes til 2 nedgangs- og oppgangsperioder.

سُوْرَةُ التِّيْنِ مَكِّيَّةٌ (٩٥)

Sûra 95 AL-TÎN

(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Ved fiken og oliven,[1]

وَالتِّيْنِ وَالزَّيْتُوْنِ ﴿٢﴾

1. Fiken symboliserer Adam, og oliven Noah. Ved fiken og oliven forstås da den åpenbaring som

3. og Sinaî-fjellet,[2]

وَطُورِ سِينِينَ ﴿٣﴾

4. og denne fredens by.[3]

وَهَٰذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ﴿٤﴾

5. Vi har visselig skapt mennesket etter den beste skapelsesplan,

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ﴿٥﴾

6. deretter vendte Vi det igjen til den laveste (tilstand) av alle lave.

ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ﴿٦﴾

7. Unntagen dem som tror og handler rettferdig - de vil få en aldri endende belønning.

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٧﴾

8. Hva kan da etter (dette), gjøre (din tale om) religionen til løgn?

فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالدِّينِ ﴿٨﴾

9. Er da ikke Allah den Beste dommer av alle dommere?

أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمِ الْحَاكِمِينَ ﴿٩﴾

---

ble skjenket Adam og Noah.

2. Åpenbaringen som ble sendt til Moses.

3. Åpenbaringen sendt til Abraham, Ismael og Profet Muhammad (s.a.).

سُورَةُ الْعَلَقِ مَكِّيَّةٌ (٩٦) آياتها ركوعها

AL-'ALAQ

Sûra 96

(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Foreles i din Herres navn, som skapte,

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ﴿٢﴾

3. skapte mennesket av en klump blod.[1]

خَلَقَ الْإِنسَانَ مِنْ عَلَقٍ ﴿٣﴾

4. Foreles, og din Herre er all nådes Herre,[2]

اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ﴿٤﴾

5. som lærte ved pennen -

الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ﴿٥﴾

6. lærte mennesket, hva det ikke visste.

عَلَّمَ الْإِنسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ﴿٦﴾

7. Nei, mennesket er sannelig en overtreder,

كَلَّا إِنَّ الْإِنسَانَ لَيَطْغَىٰ ﴿٧﴾

8. fordi det mener at det er selvtilstrekkelig.

أَن رَّآهُ اسْتَغْنَىٰ ﴿٨﴾

9. Sannelig, til din Herre skal (det) vende tilbake.

إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ ﴿٩﴾

10. Har du ikke sett den som forbyr

أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَىٰ ﴿١٠﴾

11. en (av Våre) tjenere å be (til Oss)?[3]

عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰ ﴿١١﴾

12. Hva mener du? Om (Vår tjener), er på den rette veien,

أَرَأَيْتَ إِن كَانَ عَلَى الْهُدَىٰ ﴿١٢﴾

13. eller påbyr rettferdighet?

أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَىٰ ﴿١٣﴾

14. (Og) hva mener du? Om han [den andre] forkaster (rettledningen) og vender seg fra (den)?

أَرَأَيْتَ إِن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١٤﴾

---

1. *'Alaq* (blodklump) kan også bety: "kjærlighet".

2. Jo mer Qur'ânen leses, desto mer vil Allahs nåde og menneskets verdighet anerkjennes og settes høyt. Versene 1-6 er de første som ble åpenbart Profet Muhammad (s.a.).

3. Profeten (s.a.) ble forfulgt da han ba ved Ka'baen.

15. Vet han [den andre] ikke at Allah ser ham?

أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ ٱللَّهَ يَرَىٰ ﴿١٥﴾

16. Men nei, hvis han ikke holder opp, så vil Vi dra ham i panneluggen.

كَلَّا لَئِن لَّمْ يَنتَهِ لَنَسْفَعًا بِٱلنَّاصِيَةِ ﴿١٦﴾

17. Den løgnaktige, syndefulle panneluggen.

نَاصِيَةٍ كَٰذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ﴿١٧﴾

18. La ham da tilkalle sine feller,

فَلْيَدْعُ نَادِيَهُۥ ﴿١٨﴾

19. Vi vil (også) tilkalle (Helvetes) engler.

سَنَدْعُ ٱلزَّبَانِيَةَ ﴿١٩﴾

20. Men nei. Adlyd ham ikke, men kast deg ned og dra deg selv nærmere (Allah).[4]

كَلَّا لَا تُطِعْهُ وَٱسْجُدْ وَٱقْتَرِب ﴿٢٠﴾ السجدة ع ٢١

4. Verset etterfølges av *Sadjda*.

ركوعها ١ سُورَةُ الْقَدْرِ مَكِّيَّةٌ (٩٧) اٰياتها ٥

AL-QADR
Sûra 97

(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Sannelig, Vi har åpenbart den [Qur'ânen] i (den guddommelige) bestemmelsesnatt.[1]

إِنَّآ أَنزَلْنَٰهُ فِى لَيْلَةِ ٱلْقَدْرِ ﴿٢﴾

1. Tiden for en profets komme er som natten, hvor mørkets makter hersker og urettferdighet og laster formørker alt. Men det er en velsignet natt, fordi guddommelig åpenbaring sendes ned fra himmelen. Verset betyr at Qur'ânen ble åpenbart på en tid, da universets fremtidige mønster var fastlagt, og at all rettledning som behøves til alle tider var nedtegnet i den. Sammenlikn 2:186, som sier at Qur'ânen ble åpenbart i måneden Ramadhân.

3. Og hva skal fortelle deg hva (den guddommelige) bestemmelsesnatt er?[2]

وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا لَيْلَةُ ٱلْقَدْرِ ③

4. Den (guddommelige) bestemmelsesnatt er bedre enn tusen måneder.[3]

لَيْلَةُ ٱلْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ ④

5. I den nedstiger englene og Ånden på deres Herres befaling (med bestemmelser) i enhver sak.

تَنَزَّلُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ وَٱلرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِم مِّن كُلِّ أَمْرٍ ⑤

6. Fred (hersker der) til morgengryets komme.[4]

سَلَٰمٌ هِىَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ ٱلْفَجْرِ ⑥

---

2. *Lailat-al-qadr* (den guddommelige bestemmelsesnatt) er ikke bare forbeholdt Profeten (s.a.). Gud ønsker at alle skal kjenne til den innenfor den enkeltes muligheter.

3. *Alf* (tusen) er det høyeste tallet på arabisk. Verset angir dermed den umåtelige betydningen av Qur'ânens åpenbaring. "Tusen måneder" kan være et uttrykk for et menneskes liv. Uttrykket sies også å beskrive den tid (ca. 83 år) som ligger imellom en *mudjaddid* (reformator) og den følgende, mens de resterende ca. 17 år er den periode hvor reformatoren opptrer.

4. Denne dype fred i sinnet kan oppleves av alle som søker den. Den er så verdifull, at selv et kort glimt av den er nok til å lyse opp et liv fylt med vanskeligheter, se 89:28, sammenlikn 2:209. Profeten (s.a.) har anbefalt å søke denne tilstand, og har angitt at den er lettest å oppnå i en av de ulike netter i slutten av Ramadhân. Blant mange muslimer høytideligholdes den 27. natt i Ramadhân som *lailat-al-qadr*.

(٩٨) سُورَةُ ٱلْبَيِّنَةِ مَدَنِيَّةٌ

Sûra 98

AL-BAJJINAH
(Åpenbart etter Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ①

2. De som er vantro av Skriftens folk og avgudsdyrkerne, vil ikke stoppe (deres intriger), inntil det klare beviset kommer til dem.

لَمْ يَكُنِ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ وَٱلْمُشْرِكِينَ مُنفَكِّينَ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ ٱلْبَيِّنَةُ ②

3. Et sendebud fra Allah, som foreleser (dem) rene skrifter,

رَسُولٌ مِّنَ ٱللَّهِ يَتْلُوا۟ صُحُفًا مُّطَهَّرَةً ③

4. i hvilke det finnes varige bud.

فِيهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ ﴿٣﴾

5. Og de som mottok Skriften, ble først delt etter at det klare beviset kom til dem.

وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتٰبَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ الْبَيِّنَةُ ﴿٤﴾

6. Og det ble kun påbudt dem å tilbe Allah i hengiven lydighet mot Ham (alene), og å vende seg mot Ham (alene) - og å holde bønn (regelmessig) og gi Zakât. Og dette er den varige religionen.

وَمَآ أُمِرُوٓا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللّٰهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۙ حُنَفَآءَ وَيُقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوا الزَّكٰوةَ وَذٰلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ ﴿٥﴾

7. Sannelig, de som er vantro av Skriftens folk og avgudsdyrkerne, skal være i Helvetes ild, og forbli i den (i lang tid) - disse er de verste skapninger.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتٰبِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خٰلِدِينَ فِيهَآ ۚ أُولٰٓئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ﴿٦﴾

8. Sannelig, de som tror og handler rettferdig, disse er de beste skapninger.

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ۙ أُولٰٓئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ﴿٧﴾

9. Deres belønning skal være hos deres Herre; evighetens Hager, i hvilke floder strømmer igjennom, og de skal bli der evig. Allah har velbehag i dem, og de har velbehag i Ham. Dette skal være for den som frykter sin Herre.

جَزَآؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنّٰتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهٰرُ خٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًا ۖ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۚ ذٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ﴿٨﴾ ع ٢٣

سُورَةُ الزِّلْزَالِ مَكِّيَّةٌ (٩٩)

آيَاتُهَا ٨ رُكُوعُهَا ١

AL-ZILZÂL Sûra 99

(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Når jorden gjennomrystes på det mest voldsomme,[1]	إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ﴿٢﴾
3. og når jorden gir sine skatter fra seg,[2]	وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ﴿٣﴾
4. og mennesket sier: Hva er det som feiler den?	وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ﴿٤﴾
5. På den dag vil den fortelle sine hemmeligheter,[3]	يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ﴿٥﴾
6. fordi din Herre har åpenbart den det.[4]	بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ﴿٦﴾
7. På den dag vil menneskene gå frem i spredte grupper for at de kan bli vist (resultatet av) deres gjerninger.	يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ ﴿٧﴾
8. Da vil den som gjorde et støvgranns vekt av godt, se det.	فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ﴿٨﴾
9. Og den som gjorde et støvgranns vekt av ondt, vil se det.	وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ﴿٩﴾

1. Hentydning til forskjellige skatter som ligger begravet i jorden, og som mennesker kan dra nytte av, f.eks. olje.

2. Det vil være enormt oppsving, spesielt på de naturvitenskapelige og tekniske felter.

3. Alle profetier angående denne tid skal oppfylles, og alt som var skjult, skal bli åpenbart.

4. Dette viser at det ikke bare vil være snakk om et bokstavelig jordskjelv. Versene 7-9 bekrefter ytterligere dette. Det kunne også oversettes: "Fordi din Herre har åpenbart angående den".

سُورَةُ الْعٰدِيٰتِ مَكِّيَّةٌ (١٠٠)

AL-'ÂDIJÂT
(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Ved de prustende stridshester,

وَالْعٰدِيٰتِ ضَبْحًا ②

3. som slår mektig gnister av ild (fra sine hover).

فَالْمُوْرِيٰتِ قَدْحًا ③

4. Og så angriper ved daggry,

فَالْمُغِيْرٰتِ صُبْحًا ④

5. og som angriper (idet de etterlater) et spor av støvskyer,

فَاَثَرْنَ بِهٖ نَقْعًا ⑤

6. og trenger inn i midten av (fiendens) hær.[1]

فَوَسَطْنَ بِهٖ جَمْعًا ⑥

7. Sannelig, mennesket er utakknemlig mot sin Herre,

اِنَّ الْاِنْسَانَ لِرَبِّهٖ لَكَنُوْدٌ ⑦

8. og det bevitner det visselig selv.

وَاِنَّهٗ عَلٰى ذٰلِكَ لَشَهِيْدٌ ⑧

9. Og det er voldsomt i sin kjærlighet til eiendom.

وَاِنَّهٗ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيْدٌ ⑨

10. Vet det da ikke at når det som er i gravene oppreises,

اَفَلَا يَعْلَمُ اِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُوْرِ ⑩

11. og det som er i (menneskers) bryst, åpenbares?

وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُوْرِ ⑪

12. Deres Herre kjenner visselig på den dag alt om dem.

اِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيْرٌ ⑫

1. Versene 2-6 forutsier at muslimene vil bli tvunget til å kjempe til forsvar for troen, og at de, skjønt kampen vil bli påtvunget dem, vil seire. - *Al-'âdijât* er ikke nødvendigvis "Stridshester". Ordet betyr: "De som stormer frem i stor fart". Det kan da også være hentydninger til moderne krigføring.

سُوْرَةُ الْقَارِعَةِ مَكِّيَّةٌ (١٠١)

AL-QÂRI'AH
(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ (١)

2. Den (store) ulykke -

اَلْقَارِعَةُ (٢)

3. hva er den (store) ulykken?

مَا الْقَارِعَةُ (٣)

4. Og hva skal fortelle deg hva den (store) ulykken er?

وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا الْقَارِعَةُ (٤)

5. Den dag, da menneskene vil være som spredte møll,

يَوْمَ يَكُوْنُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوْثِ (٥)

6. og fjellene som kardet ull.

وَتَكُوْنُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوْشِ (٦)

7. Hva da den angår, hvis vektskåler er tunge (av gode gjerninger),

فَاَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِيْنُهٗ (٧)

8. han vil da være i et salig liv.

فَهُوَ فِيْ عِيْشَةٍ رَّاضِيَةٍ (٨)

9. Men hva angår den, hvis vektskåler er lette (av mangel på gode gjerninger),

وَاَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِيْنُهٗ (٩)

10. Helvetes fang vil da være hans tilholdssted.[1]

فَاُمُّهٗ هَاوِيَةٌ (١٠)

11. Og hva skal fortelle deg hva det er?

وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا هِيَهْ (١١)

12. (Det er) en flammende ild.[2]

نَارٌ حَامِيَةٌ (١٢)

---

1. Liksom fosteret forlater sin mor, når det er blitt voksent, vil oppholdet i Helvete være midlertidig.

2. *Hâmijah* betyr: "brennende, sviende", men også: "beskyttende", se vers 10.

سُورَةُ التَّكَاثُرِ مَكِّيَّةٌ (١٠٢)

AL-TAKÂTHUR
(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ①

2. Innbyrdes kamp (om rikdom) avleder deres oppmerksomhet (fra Allah),

أَلْهَاكُمُ التَّكَاثُرُ ②

3. inntil dere går i gravene.

حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ③

4. Men nei! Dere skal snart få vite!

كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ④

5. Nei og atter nei! Snart skal dere få vite!

ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ⑤

6. Nei! Om dere visste med en sikker viten,

كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ ⑥

7. ville dere visselig se Helvetet.

لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ⑦

8. Deretter ville dere visselig se det med visshetens øyne -

ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ⑧

9. så skal dere da på denne dag kalles til regnskap for enhver nådegave.[1]

ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ⑨

---

1. Versene 6-9 illustrerer 3 trinn i erkjennelsen: 1. *'ilm al-jaqîn* (logisk slutning). 2. *'ain al-jaqîn* (sanseerkjennelse). 3. *haqq al-jaqîn* (eksperimentell erkjennelse). Se også 56:96.

سُوْرَةُ الْعَصْرِ مَكِّيَّةٌ (١٠٣)

AL-'ASR
(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Ved tiden.[1]

وَالْعَصْرِ ②

3. Sannelig, mennesket er i en tilstand av tap -

اِنَّ الْاِنْسَانَ لَفِيْ خُسْرٍ ③

4. unntatt de som tror og handler rettferdig og oppfordrer hverandre til sannheten ved å holde fast ved den, og oppfordrer hverandre til utholdenhet mens de selv er utholdende.[2]

اِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ ۙ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ④

---

1. *'Asr* betyr: "tid, absolutt tid, løpende tid, ettermiddag". Tiden er vitne til alt hva som er skjedd, skjer og vil skje i denne verden. Profetens (s.a.) tid bevitner hvor høyt mennesket kan nå, og hvor meget det kan tape (95:5-6). Tiden omkring Messias', den annen Adams komme, bevitner på like måte, hva som vinnes og hva som tapes ved ensidig materiell fremgang. Symbolsk kan "ettermiddagen" hentyde til Profetens (s.a.) tid. Etter tre timers avtagende lys kommer natten på ti timer inntil morgengryet, sammenlikn 89:3-4.

2. Tilstanden av tap er som en naturlov, men verset viser en vei til å bryte denne naturloven. Den enkeltes rettferdighet og tro er dog ikke nok. Alle skal med i den moralske og åndelige oppløftning. *Sabr* betyr: "utholdenhet, tålmodighet, standhaftighet", se 2:154-158.

سُوْرَةُ الْهُمَزَةِ مَكِّيَّةٌ (١٠٤)

Sûra 104

AL-HUMAZAH
(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Ve over enhver som hakker på, baktaler,

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ ②

3. som samler rikdom og teller den igjen og igjen.

الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ﴿٢﴾

4. Han tror at hans rikdom vil gjøre ham evig.

يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ﴿٣﴾

5. Nei! Han skal visselig bli kastet i den knusende (straff).

كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ﴿٤﴾

6. Og hva skal fortelle deg hva den knusende (straff) er?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ ﴿٥﴾

7. (Det er) Allahs antente ild,

نَارُ اللَّهِ الْمُوقَدَةُ ﴿٦﴾

8. som reiser seg over hjertene,

الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ ﴿٧﴾

9. og som visselig omslutter dem

إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُؤْصَدَةٌ ﴿٨﴾

10. i brede (ild)søyler.[1]

فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ ﴿٩﴾

1. De "brede ildsøyler som reiser over hjertene", er vaner, skikker, tradisjoner og fordommer som hindrer mennesker i å se sannheten og bringe deres liv i overensstemmelse med gavnlige normer. - Eller meningen er at det skuffede begjær etter verdens goder, får det til å kjenne som hjertebrann, som i det kommende liv manifesterer seg som Helvete. Kanskje finnes det i versene 5-10 en profeti om en atomkrig. Jf. versene 5-6: *Hutamah* = "knuse til de minste deler (atomer)". Vers 10: *'amad mumaddadah* betyr egentlig: "utstrakte, utflatede søyler", en grafisk skildring av paddehatteskyer.

سُورَةُ الْفِيلِ مَكِّيَّةٌ (١٠٥)

AL-FIL

Sûra 105

(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Har du ikke sett hvordan din Herre handlet med elefantens folk?[1]

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ﴿١﴾

1. Dette henviser til Abraha, den kristne vise-konge (for kongen av Etiopia) i Jemen, og hans hær

3. Gjorde Han ikke deres plan til intet?

أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ۝٣

4. Og Han sendte svermer av fulger ned over dem!

وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ۝٤

5. Som slynget små steiner av leire mot dem,

تَرْمِيهِم بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ ۝٥

6. og gjorde dem lik oppspist halm.

فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ ۝٦

---

som trengte seg inn i Makkas dal, det år Profeten (s.a.) ble født for å ødelegge Ka'baen. De hadde et antall krigselefanter med, men ble tilintetgjort av en pest eller en annen epidemi - og deres lik ble oppspist av gribbsvermer - Guds planer som var ved å modnes ved Profetens (s.a.) fødsel tålte ikke noe avbrekk.

(١) ركوعها — سُورَةُ الْقُرَيْشِ مَكِّيَّةٌ — (١٠٦) آياتها (٤)

Sûra 106 AL-QURAISJ
(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ۝١

2. For å knytte Quraisj (i kjærlighetens bånd),

لِإِيلَافِ قُرَيْشٍ ۝٢

3. (for å) knytte dem, er deres reiser ved vinter og sommer.

إِيلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ۝٣

4. La dem da tilbe dette Husets Herre,

فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَٰذَا الْبَيْتِ ۝٤

5. som har gitt dem føde mot sult, og sikkerhet mot frykt.[1]

الَّذِي أَطْعَمَهُم مِّن جُوعٍ وَآمَنَهُم مِّنْ خَوْفٍ ۝٥

---

1. *Li* (vers 2) viser at denne sûra hører tett sammen med den foregående. 'Umar, den andre khalifa etter Profeten (s.a.), resiterte alltid disse to sûrer sammen. Quraisj oppfordres til å ombytte deres stolthet med takknemlighet mot Gud, ikke bare for tilintetgjørelsen av "elefantens folk", da de var "få og ringaktede" (sammenlikn 8:27), men også for å være gitt en vei til overlevelse og velstand på dette "ufruktbare sted" (se 14:38). Deres reiser gir også mulighet til å utbre Islâms gledelige budskap. Alle steder og til alle tider finnes det "stolte Quraisjer".

سُوْرَةُ الْمَاعُوْنِ مَكِّيَّةٌ (١٠٧)

AL-MÂ'ÛN
(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝١

2. Har du ikke sett den som forkaster religionen?[1]

اَرَءَيْتَ الَّذِيْ يُكَذِّبُ بِالدِّيْنِ ۝٢

3. Det er den som støter bort den foreldreløse,

فَذٰلِكَ الَّذِيْ يَدُعُّ الْيَتِيْمَ ۝٣

4. og som ikke oppfordrer til bespisning av de fattige.

وَلَا يَحُضُّ عَلٰى طَعَامِ الْمِسْكِيْنِ ۝٤

5. Ve derfor over dem som ber,

فَوَيْلٌ لِّلْمُصَلِّيْنَ ۝٥

6. mens de ikke er oppmerksomme i deres bønn,[2]

الَّذِيْنَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُوْنَ ۝٦

7. de ønsker (kun) å bli sett (av mennesker),[3]

الَّذِيْنَ هُمْ يُرَآءُوْنَ ۝٧

8. og forhindrer (andre i å gi selv) bruksting (til den trengende).[4]

وَيَمْنَعُوْنَ الْمَاعُوْنَ ۝٨ ع

---

1. *Dîn* betyr: "dom, religion etc.".

2. Eller: "som er glemsomme angående deres bønn". Verset beskriver den skjødesløse, arrogante kategori.

3. De hyklere som viser dette, ønsker å bli ansett for lydige, ydmyke og gavmilde.

4. *Mâ'ûn* betyr: "bruksting, en gavnlig ting, en vennlighet, Zakât". Det advares mot egoister for hvem selv det elementære hensyn til andre er fremmed; kun ønske om å oppnå anseelse kan få dem til å hjelpe.

(١٠٨) سُوْرَةُ الْكَوْثَرِ مَكِّيَّةٌ

AL-KAUTHAR
(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Sannelig, Vi har skjenket deg *Kauthar*.[1]

إِنَّآ أَعْطَيْنٰكَ الْكَوْثَرَ ②

3. Be derfor til din Herre og frembær offer (i takknemlighet).[2]

فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ③

4. Det er visselig din fiende som er uten (ry og) avkom.[3]

إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ④ ع

---

1. *Kauthar* betyr: "overflod, en edelmodig og gavmild person, som gjerne gir og ofte til velgjørende formål". Tatt i den siste betydning, inneholder verset en profeti om at Gud av Profetens (s.a.) talløse åndelige avkom, vil oppreise en som gavmildt vil ofre sin åndelige rikdom til støtte for Islâm. Denne fortolkningen støttes av vers 4. *Kauthar* er også forklart som en flod i Paradiset.

2. En generell oppfordring til offervillighet og et fast tilhørsforhold til Gud. Spesielt gjelder oppfordringen bønnen og ofre ved *'Îd-al-Adhâ* (offerfesten).

3. Se 33:41 og noten til det. Sammenlikn også 62:4.

(١٠٩) سُوْرَةُ الْكٰفِرُوْنَ مَكِّيَّةٌ

Sûra 109

AL-KÂFIRÛN
(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Si: Å dere vantro!

قُلْ يٰٓأَيُّهَا الْكٰفِرُوْنَ ②

3. Jeg vil ikke tilbe det dere tilber,

لَآ أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُوْنَ ③

4. og dere vil ikke tilbe det jeg tilber.

وَلَآ أَنتُمْ عَٰبِدُونَ مَآ أَعْبُدُ ④

5. Heller ikke tilber jeg dem dere tilber,

وَلَآ أَنَا۠ عَابِدٌ مَّا عَبَدتُّمْ ⑤

6. og dere ber ikke til Ham jeg tilber.

وَلَآ أَنتُمْ عَٰبِدُونَ مَآ أَعْبُدُ ⑥

7. For dere (er det) deres religion, og for meg (er det) min religion.

لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ⑦

---

1. Islâm forener toleranse med fasthet og ubøyelighet i trossaker.

سُورَةُ النَّصْرِ مَدَنِيَّةٌ (١١٠)

AL-NASR Sûra 110

(Åpenbart etter Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ①

2. Når Allahs hjelp og seier kommer,

إِذَا جَآءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ②

3. og du ser mennesker i flokkevis tre inn i Allahs religion,

وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِى دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ③

4. opphøy da din Herre med lovprisning og be om tilgivelse, da Han visselig er Den som stadig mottar anger.[1]

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ④

---

1. Profeten (s.a.) mottok denne åpenbaring kun få måneder før sin død. På den ene siden forutsier den Profetens (s.a.) snarlige død. På den annen side er den en advarsel til dem som seirer: Bli ikke overmodige, men vær takknemlige og søk fortsatt beskyttelse. For det tredje advares det mot faren ved degenerasjon, når mange nye slutter seg til Islâm. Da gjelder det å være ydmyk og søke tilflukt hos Gud i enda høyere grad enn i prøvelsens tid.

سُورَةُ اللَّهَبِ مَكِّيَّةٌ

AL-LAHAB
(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ①

2. *Abû Lahabs* begge hender gikk til grunne, og han (selv også),[1]

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ②

3. hans rikdom og det han ervervet nyttet ham ikke,

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ③

4. han skal brenne i en flammende ild,

سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ④

5. og hans kone (også), som bar brensel (til bålet).[2]

وَامْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ⑤

6. Rundt hennes hals skal det være en flettet snor (av palmefibre).[3]

فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِنْ مَسَدٍ ⑥

---

1. "Abû Lahab" kan være en onkel til Profeten (s.a.), som var en brennende fiende og forfølger, og som gikk under navnet Abû Lahab, enten p.g.a. sin hud- og hårfarge, eller p.g.a. sitt hissige temperement. Eller uttrykket kan henvise til de siste tiders stormakter, som eier og kontroller atomvåpen - hvorav den ene gruppen helt forkaster Gud, mens den andre forkaster Hans enhet (p.g.a. deres tro på treenigheten), og som begge er motstandere av Islâm. Med denne fortolkningen ville de "to hender" (begge hender) bety de to grupper.

2. "Kone" betyr så deres folk som er underkastet deres makt. "Bærer ved til bålet" karakteriserer dem som sladrer, bakvasker, "arbeider bak scenen". De er konstant beskjeftiget med ondsinnet propaganda og fabrikasjon av ødeleggelsesvåpen.

3. De vil være nært knyttet til deres respektive systemer eller ideologier, hvorav de ikke vil kunne bryte ut.

سُورَةُ الإِخْلَاصِ مَكِّيَّةٌ (١١٢)

AL-IKHLÂS
(Åpenbart før Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ①

2. Si: Han er Allah, den Eneste,[1]

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ②

3. Allah, den Uavhengige.[2]

اللَّهُ الصَّمَدُ ③

4. Han avler ikke, heller ikke er Han født,

لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ④

5. og ingen er Hans like.[3]

وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُوًا أَحَدٌ ⑤

---

1. Allah er *ahad* (den absolutt Ene, ett i Sitt vesen) og *wâhid* (enestående i egenskaper og handlinger).

2. *Al-Samad* (den Uavhengige) betyr egentlig: Den som fyller alt uten hullhet (eller mangel eller behov), Den som ikke forlater plass til annet og andre.

3. Profeten (s.a.) har sagt at denne sûra er like mye verd som alt i himmelen og på jorden - og lik en tredjedel av Qur'ânen. (Det siste en trøst for dem som finner det vanskelig å lære hele Qur'ânen utenat). Forståelse av denne sûra utelukker enhver form for avguderi. Det kan formuleres åtte former for avguderi (det å sette andre ved siden av Allah): mengde og tall, mangel og forandring, årsak og virkning, samt likhet og motsetning. Med Sitt ord: "Han er Allah, den Eneste", har Allah utelukket beskrivelsen av Seg Selv med kategorien mengde og antall; og Han har nektet forandring og mangel med Sitt ord: "Allah, den Uavhengige (Evige)". Med Sitt ord: "Han avler ikke, heller ikke er Han født", har Han benektet virkning og årsak; og Han har benektet likhet og motsetning med Sitt ord: "Og ingen er Hans like". Dermed er Hans Enhet gjennomført konsekvent (Tabrisî).

سُوْرَةُ الْفَلَقِ مَدَنِيَّةٌ (١١٣)

AL-FALAQ
(Åpenbart etter Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝١

2. Si: Jeg søker tilflukt hos skapelsens Herre[1]

قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝٢

3. mot det onde i alt det Han har skapt,[2]

مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝٣

4. og fra det onde i tussmørket, når det brer seg,[3]

وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ ۝٤

5. og fra det onde fra dem, som blåser på knutene (for å oppløse dem),[4]

وَمِنْ شَرِّ النَّفّٰثٰتِ فِي الْعُقَدِ ۝٥

6. og fra det onde i misunneren, når han misunner.[5]

وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ ۝٦

---

1. *Falaq* (morgengryet) betyr også: "alt hva som bryter frem av ting, skapningen i sin helhet" (Lane & Aqrab).

2. F.eks. gift, ild, Satan, den forkortede bruk av det skapte.

3. *Ghâsiq* (tussmørke) betyr også måne, slik at verset betyr: "fra det onde i den tid da månen formørkes". Månens formørkelse på en bestemt tid ble av Profeten (s.a.) forkynnet som et tegn på den Utlovede Messias´ komme. Se 75:10.

4. Det onde som kommer fra dem som sladrer, bakvasker, søker å løse folks forbindelse med Messias. - Hunkjønn brukes ofte om partier og grupper, se f.eks. 77:2-6, 79:2-6, 80:39-43, 100:2-4.

5. Det onde som kommer fra dem som med misunnelse ser på den Utlovede Messias og Mahdis og hans fellers uimotståelige fremmarsj. Det onde når sitt høydepunkt i misunnelsen. Dermed er det ingen ende på ondskapen. Misunnelsen var den første ulydighetssynd mot Gud i himmelen (da Iblîs misunte Adam, se f.eks. 2:35), og den første ulydighetssynd på jorden (da Kain misunte Abel, 5:28:32, 1. Mosebok, 4. kap.).

سُوْرَةُ النَّاسِ مَدَنِيَّةٌ (١١٤)

AL-NÂS
(Åpenbart etter Hidjra)

1. I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Si: Jeg søker tilflukt hos menneskehetens Herre,[1]

قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ ②

3. menneskehetens Konge,[2]

مَلِكِ النَّاسِ ③

4. menneskehetens Gud,[3]

اِلٰهِ النَّاسِ ④

5. mot det onde fra hviskeren som trekker seg tilbake (etter å ha hvisket),

مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ ۙ الْخَنَّاسِ ⑤

6. den, som hvisker i (alle) menneskers bryst -

الَّذِيْ يُوَسْوِسُ فِيْ صُدُوْرِ النَّاسِ ⑥

7. fra djinner og (alminnelige) mennesker.[4]

مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ ⑦

---

1. *Rabb* (Herre) = "Den som oppfostrer og leder trinnvis mot fullkommenhet", se 1:3 og noten til 17:25.

2. *Malik* (Konge) = "Den som styrer, vokter menneskers velferd, kontrollerer deres handlinger og verdsetter deres verdi".

3. *Ilâh* (Gud) = "Den som er verdig å tilbe, den Opphøyede, uten noen mangel, sterkere enn alt, som kan skade oss på kropp og sjel".

4. Denne sûra advarer muslimene mot de trusler og farer som de i "de siste tider" vil stå overfor fra herskere og stater, fra kirker og trosretninger, fra filosofer og lærde - med alle deres underlige filosofier og systemer. Mot alt dette skal de søke tilflukt, rettledning og beskyttelse hos Gud, som er alle tings sanne Herre og Konge. Vers 7 angir at noen av filosofene og lærde vil være i fjerne land (*djinn* = skjult), slik at kun deres bøker og publikasjoner når muslimene, mens andre vil være utgått av deres eget folks mitte. De tre siste sûrer er en maktfull slutning på Qur'ânen og ruster oss til å gå ut i livet med fortrøstning. Samtidig er ringen sluttet, idet de danner en naturlig overgang til åpningskapitlet, *al-Fâtihah*.